

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

60. vuosikerta

29. elokuuta 2017

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2013–2014

Istunnot 24.–27. helmikuuta 2014

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu EUVL:ssä C 61, 19.2.2015.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT 1

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2017/C 285/01	Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2014 suosituksista komissiolle naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnasta (2013/2004(INL)) 2
2017/C 285/02	Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2014 säädösvallan siirron seurannasta ja komission täytäntöönpanovallan käytön valvonnasta jäsenvaltioissa (2012/2323(INI)) 11
2017/C 285/03	Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2014 talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuotuinen kasvuselvitys 2014 (2013/2157(INI)) 18
2017/C 285/04	Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2014 aiheesta ”Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: vuotuisen kasvuselvityksen 2014 työllisyys- ja sosiaalinaluekohdat” (2013/2158(INI)) ... 24
2017/C 285/05	Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2014 sisämarkkinoiden hallinnoinnista eurooppalaisen ohjausjakson 2014 puitteissa (2013/2194(INI)) 40
2017/C 285/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2014 kasvinjalostuksesta: mahdolliset keinot parantaa laatua ja satoa (2013/2099(INI)) 47

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2017/C 285/07	Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. helmikuuta 2014 Euroopan komission seitsemännestä ja kahdeksannesta EU:n koheesio politiikkaa käsittelevästä kertomuksesta ja strategiakertomuksesta 2013 vuosien 2007–2013 ohjelmien toteuttamisesta (2013/2008(INI))	52
2017/C 285/08	Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. helmikuuta 2014 syrjäisimpien alueiden potentiaalın optimoimisesta luomalla synergioita EU:n rakennerahastojen ja EU:n muiden ohjelmien välille (2013/2178(INI))	58
2017/C 285/09	Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. helmikuuta 2014 saavutettuihin tuloksiin perustuvasta unionin varoja koskevasta arvioinnista: uusi väline komission tehostettua vastuuvapausmenettelyä varten (2013/2172(INI))	68
2017/C 285/10	Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. helmikuuta 2014 Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta (2013/2175(INI))	71
2017/C 285/11	Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. helmikuuta 2014 seksuaalisen hyväksikäytön ja prostituution vaikutuksesta sukupuolten tasa-arvoon (2013/2103(INI))	78
2017/C 285/12	Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. helmikuuta 2014 kehityksen edistämisestä vastuullisten yritysikäntöjen avulla ja kaivannaisteollisuuden roolista kehitysmaissa (2013/2126(INI))	87

Torstai 27. helmikuuta 2014

2017/C 285/13	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 sisämarkkinoiden ongelmanratkaisuverkosta (SOLVIT) (2013/2154(INI))	96
2017/C 285/14	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 Ukrainan tilanteesta (2014/2595(RSP)) .	102
2017/C 285/15	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 Irakin tilanteesta (2014/2565(RSP))	106
2017/C 285/16	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 aseistettujen miehittämättömien ilmalusten käytöstä (2014/2567(RSP))	110
2017/C 285/17	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa (2012) (2013/2078(INI))	112
2017/C 285/18	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 suosituksista komissiolle eurooppalaisen pidätysmääräyksen uudelleentarkastelusta (2013/2109(INI))	135
2017/C 285/19	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja Euroopan unioniin suuntautuvaa puutuotteiden kauppaa koskevan Euroopan unionin ja Indonesian tasavallan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen tekemisestä (2013/2990(RSP))	141
2017/C 285/20	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 Venezuelan tilanteesta (2014/2600(RSP))	145
2017/C 285/21	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 EU:n viisumipolitiikan tulevaisuudesta (2014/2586(RSP))	147

2017/C 285/22	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 erityistoimista naisten aseman kehittämiseksi yhteisessä kalastuspolitiikassa (2013/2150(INI))	150
2017/C 285/23	Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 yksityisen kopioinnin maksuista (2013/2114(INI))	156

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan parlamentti

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2017/C 285/24	Euroopan parlamentin päätös 25. helmikuuta 2014 Tadeusz Cymańskin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2013/2278(IMM))	161
2017/C 285/25	Euroopan parlamentin päätös 25. helmikuuta 2014 jäsenten osallistumista istuntoihin koskevan Euroopan parlamentin työjärjestyksen 136 artiklan muuttamisesta (2013/2033(REG))	163

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2017/C 285/26	Euroopan parlamentin päätös 26. helmikuuta 2014 parlamentin työjärjestyksen 147 artiklan voimassaolon jatkamisesta kahdeksannen vaalikauden loppuun (2014/2585(RSO))	164
2017/C 285/27	Euroopan parlamentin päätös 26. helmikuuta 2014 Euroopan parlamentin työjärjestyksen 166 artiklan (lopullinen äänestys) ja 195 artiklan 3 kohdan (äänestys valiokunnassa) muuttamisesta (2014/2001(REG))	166

III Valmistelevat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2017/C 285/28	P7_TA(2014)0111 Tietyt rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevat tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivät jäsenvaltiot ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 muuttamisesta tiettyjen rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden varainhoitoa koskevien tiettyjen säännösten osalta (COM(2013)0428 – C7-0178/2013 – 2013/0200(COD)) P7_TC1-COD(2013)0200 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi Euroopan kalatalousrahastosta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 muuttamisesta tiettyjen rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden varainhoitoa koskevien tiettyjen säännösten osalta	167
---------------	---	-----

2017/C 285/29

P7_TA(2014)0112

Säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttaminen (SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artikla) ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eräiden säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttamisesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklaan (COM(2013)0751 – C7-0386/2013 – 2013/0365(COD))

P7_TC1-COD(2013)0365

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi eräiden säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttamisesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklaan 169

2017/C 285/30

P7_TA(2014)0113

Oikeusalan säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttaminen (SEUT-sopimuksen 290 artikla) ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eräiden oikeusalan säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttamisesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaan (COM(2013)0452 – C7-0197/2013 – 2013/0220(COD))

P7_TC1-COD(2013)0220

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi eräiden oikeusalan säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttamisesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaan 190

2017/C 285/31

P7_TA(2014)0114

Säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttaminen (SEUT-sopimuksen 290 artikla) ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eräiden säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttamisesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaan (COM(2013)0451 – C7-0198/2013 – 2013/0218(COD))

P7_TC1-COD(2013)0218

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi eräiden säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttamisesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaan 194

2017/C 285/32

Euroopan parlamentin päätös 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta nimittää Oskar Herics tilintarkastus- tuomioistuimen jäseneksi (C7-0009/2014 – 2014/0802(NLE)) 207

2017/C 285/33

P7_TA(2014)0117

Uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteet vuoteen 2020 mennessä ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 443/2009 muuttamisesta uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevien keinojen määrittämiseksi (COM(2012)0393 – C7-0184/2012 – 2012/0190(COD))

P7_TC1-COD(2012)0190

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi asetuksen (EY) N:o 443/2009 muuttamisesta uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevien keinojen määrittämiseksi 208

2017/C 285/34

P7_TA(2014)0118

Yhteisön tavaramerkki ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 muuttamisesta (COM(2013)0161 – C7-0087/2013 – 2013/0088(COD))

P7_TC1-COD(2013)0088

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 muuttamisesta ⁽¹⁾ 209

2017/C 285/35

P7_TA(2014)0119

Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädäntö ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (uudelleenlaadittu teksti) (COM(2013)0162 – C7-0088/2013 – 2013/0089(COD))

P7_TC1-COD(2013)0089

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (uudelleenlaadittu teksti) ⁽¹⁾ 262

2017/C 285/36

P7_TA(2014)0120

Rikoshyödyn jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa (COM(2012)0085 – C7-0075/2012 – 2012/0036(COD))

P7_TC1-COD(2012)0036

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi rikoksentekevälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa 287

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

2017/C 285/37

P7_TA(2014)0121

Euroopan unionin lainvalvontayhteistyö- ja -koulutusvirasto (Europol) ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan unionin lainvalvontayhteistyö- ja -koulutusvirastosta (Europol) sekä neuvoston päätösten 2009/371/YOS ja 2005/681/YOS kumoamisesta (COM(2013)0173 – C7-0094/2013 – 2013/0091(COD))

P7_TC1-COD(2013)0091

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi Euroopan unionin lainvalvontayhteistyö- ja -koulutusvirastosta lainvalvontayhteistyövirastosta (Europol) sekä neuvoston päätösten päätöksen 2009/371/YOS ja 2005/681/YOS kumoamisesta [tark. 1] 288

2017/C 285/38

P7_TA(2014)0122

Kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytykset ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tutkimusta, opiskelua, opiskelijavaihtoa, palkallista ja palkatonta harjoittelua, vapaaehtoistyötä ja au pairina työskentelyä varten tapahtuvan kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä (uudelleenlaadittu) (COM(2013)0151 – C7-0080/2013 – 2013/0081(COD))

P7_TC1-COD(2013)0081

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi tutkimusta, opiskelua, opiskelijavaihtoa, palkallista ja palkatonta harjoittelua, vapaaehtoistyötä ja au pairina työskentelyä varten tapahtuvan kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä (uudelleenlaadittu) 348

2017/C 285/39

P7_TA(2014)0123

Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukot ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustamisesta – EU Aid Volunteers (COM(2012)0514 – C7-0303/2012 – 2012/0245(COD))

P7_TC1-COD(2012)0245

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustamisesta ("EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite") 376

2017/C 285/40

P7_TA(2014)0124

Vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahasto ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastosta (COM(2012)0617 – C7-0358/2012 – 2012/0295(COD))

P7_TC1-COD(2012)0295

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastosta 377

2017/C 285/41	P7_TA(2014)0125 Biosidivalmisteet ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä annetun asetuksen (EU) N:o 528/2012 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tietyistä markkinoillepääsyn edellytyksistä (COM(2013)0288 – C7-0141/2013 – 2013/0150(COD)) P7_TC1-COD(2013)0150 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä annetun asetuksen (EU) N:o 528/2012 muuttamisesta tietyjen markkinoillepääsyn edellytysten osalta	378
 Keskiviikko 26. helmikuuta 2014		
2017/C 285/42	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Costa Rican, El Salvadorin, Guatemalan, Hondurasin, Nicaraguan ja Panaman tasavaltojen välisen poliittista vuoropuhelua ja yhteistyötä koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta, lukuun ottamatta sopimuksen 49 artiklan 3 kohtaa (12399/2013 – C7-0425/2013 – 2012/0219A(NLE))	379
2017/C 285/43	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Costa Rican, El Salvadorin, Guatemalan, Hondurasin, Nicaraguan ja Panaman tasavaltojen välisen poliittista vuoropuhelua ja yhteistyötä koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta sopimuksen 49 artiklan 3 kohdan osalta (12400/2013 – C7-0426/2013 – 2012/0219B(NLE))	380
2017/C 285/44	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (COM(2013)0803 – C7-0417/2013 – 2013/0392(NLE))	381
2017/C 285/45	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta vakioidun arvonlisäveroilmoituksen osalta (COM(2013)0721 – C7-0394/2013 – 2013/0343(CNS))	382
2017/C 285/46	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi päätöksen 2009/831/EY muuttamisesta sen soveltamisajan osalta (COM(2013)0930 – C7-0022/2014 – 2013/0446(CNS))	385
2017/C 285/47	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi päätöksen 2004/162/EY muuttamisesta sen soveltamiseksi Mayotteen 1 päivästä tammikuuta 2014 (COM(2014)0024 – C7-0031/2014 – 2014/0010(CNS))	386
2017/C 285/48	Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. helmikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Indonesian tasavallan kokonaisvaltaista kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen tekemisestä takaisinottoa koskevia kysymyksiä lukuun ottamatta (11250/2013– C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))	387
2017/C 285/49	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Indonesian tasavallan kokonaisvaltaista kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen tekemisestä takaisinottoa koskevia kysymyksiä lukuun ottamatta (11250/2013 – C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))	394

2017/C 285/50	<p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Indonesian tasavallan kokonaisvaltaista kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen tekemisestä takaisinottoa koskevien kysymysten osalta (11313/2013 – C7-0356/2013 – 2013/0120B(NLE)) 395</p>
2017/C 285/51	<p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamista koskevan Euroopan unionin ja Turkin tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä (10697/2012 – C7-0029/2014 – 2012/0122(NLE)) 396</p>
2017/C 285/52	<p>P7_TA(2014)0147</p> <p>Yhtenäinen eurooppalainen rautatiealue ***I</p> <p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/34/EU muuttamisesta rautateiden kotimaan henkilöliikennemarkkinoiden avaamisen ja rautatieinfrastruktuurin hallinnoinnin osalta (COM(2013)0029 – C7-0025/2013 – 2013/0029(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0029</p> <p>Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/34/EU muuttamisesta rautateiden kotimaan henkilöliikennemarkkinoiden avaamisen ja rautatieinfrastruktuurin hallinnoinnin osalta ⁽¹⁾ . 397</p>
2017/C 285/53	<p>P7_TA(2014)0148</p> <p>Rautateiden kotimaan henkilöliikenne ***I</p> <p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 1370/2007 muuttamisesta rautateiden kotimaan henkilöliikenteen markkinoiden avaamisen osalta (COM(2013)0028 – C7-0024/2013 – 2013/0028(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0028</p> <p>Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi asetuksen (EY) N:o 1370/2007 muuttamisesta rautateiden kotimaan henkilöliikenteen markkinoiden avaamisen osalta ⁽¹⁾ 420</p>
2017/C 285/54	<p>P7_TA(2014)0149</p> <p>Rautatiejärjestelmän yhteentoimivuus ***I</p> <p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta Euroopan unionissa (uudelleen laadittu toisinto) (COM(2013)0030 – C7-0027/2013 – 2013/0015(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0015</p> <p>Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta Euroopan unionissa (uudelleenlaadittu toisinto) ⁽¹⁾ 432</p>

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

2017/C 285/55	P7_TA(2014)0150	
	Rautateiden turvallisuus ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rautateiden turvallisuudesta (uudelleenlaadittu toisinto) (COM(2013)0031 – C7-0028/2013 – 2013/0016(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0016	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi rautateiden turvallisuudesta (uudelleenlaadittu) ⁽¹⁾	485
2017/C 285/56	P7_TA(2014)0151	
	Euroopan unionin rautatievirasto ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan unionin rautatievirastosta ja asetuksen (EY) N:o 881/2004 kumoamisesta (COM(2013)0027 – C7-0029/2013 – 2013/0014(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0014	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi Euroopan unionin rautatievirastosta ja asetuksen (EY) N:o 881/2004 kumoamisesta ⁽¹⁾	524
2017/C 285/57	P7_TA(2014)0152	
	Rautatieyritysten kirjanpidon säännönmukaistaminen ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisistä säännöistä rautatieyritysten kirjanpidon säännönmukaistamiseksi annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1192/69 kumoamisesta (COM(2013)0026 – C7-0026/2013 – 2013/0013(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0013	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi yhteisistä säännöistä rautatieyritysten kirjanpidon säännönmukaistamiseksi annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1192/69 kumoamisesta ⁽¹⁾	565
2017/C 285/58	P7_TA(2014)0153	
	Poikkeamien ilmoittaminen siviili-ilmailun alalla ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi poikkeamien ilmoittamisesta siviili-ilmailun alalla, asetuksen (EU) N:o 996/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2003/42/EY, komission asetuksen (EY) N:o 1321/2007 ja komission asetuksen (EY) N:o 1330/2007 kumoamisesta (COM(2012)0776 – C7-0418/2012 – 2012/0361(COD))	
	P7_TC1-COD(2012)0361	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi poikkeamien ilmoittamisesta, analysoinnista ja seurannasta siviili-ilmailun alalla, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 996/2010 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/42/EY sekä komission asetusten (EY) N:o 1321/2007 ja (EY) N:o 1330/2007 kumoamisesta	567

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

2017/C 285/59

P7_TA(2014)0154

Ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän käyttöönotto ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän käyttöönottoa koskevista tyyppihyväksyntävaatimuksista ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta (COM(2013)0316 – C7-0174/2013 – 2013/0165(COD))

P7_TC1-COD(2013)0165

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi ajoneuvon asennettavan *numeroon 112 perustuvan* eCall-järjestelmän käyttöönottoa koskevista tyyppihyväksyntävaatimuksista ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta [tark. 1] ⁽¹⁾ 568

2017/C 285/60

Euroopan parlamentin tarkistukset 26. helmikuuta 2014 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutusedustuksesta (uudelleenlaadittu teksti) (COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD)) 581

2017/C 285/61

P7_TA(2014)0156

Unionin kolmas terveysalan toimintaohjelma (2014-2020) ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Kansanterveys kasvun tukena -ohjelman eli EU:n kolmannen terveysalan monivuotisen toimintaohjelman perustamisesta kaudeksi 2014–2020 (COM(2011)0709 – C7-0399/2011 – 2011/0339(COD))

P7_TC1-COD(2011)0339

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi unionin kolmannen terveysalan toimintaohjelman perustamisesta (2014–2020) ja päätöksen N:o 1350/2007/EY kumoamisesta 620

2017/C 285/62

P7_TA(2014)0157

Euroopan laajuiset televiestintäverkot ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan laajuisia televiestintäverkkoja koskevista suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1336/97/EY kumoamisesta (COM(2013)0329 – C7-0149/2013 – 2011/0299(COD))

P7_TC1-COD(2011)0299

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi Euroopan laajuisia verkkoja televiestintäinfrastruktuurien alalla koskevista suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1336/97/EY kumoamisesta 622

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

2017/C 285/63

P7_TA(2014)0158

Julkisen sektorin elinten verkkosivustojen saavutettavuus ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisen sektorin elinten verkkosivustojen saavutettavuudesta (COM(2012)0721 – C7-0394/2012 – 2012/0340(COD))

P7_TC1-COD(2012)0340

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi julkisen sektorin elinten verkkosivustojen ja julkisia tehtäviä hoitavien yhteisöjen verkkosivustojen saavutettavuudesta [tark. 1] ⁽¹⁾ 623

2017/C 285/64

P7_TA(2014)0159

Yhteinen eurooppalainen kauppalaki ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisestä eurooppalaisesta kauppalaista (COM(2011)0635 – C7-0329/2011 – 2011/0284(COD))

P7_TC1-COD(2011)0284

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi yhteisestä eurooppalaisesta kauppalaista 638

2017/C 285/65

P7_TA(2014)0160

Tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistaminen, esittämistapa ja myynti ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (COM(2012)0788 – C7-0420/2012 – 2012/0366(COD))

P7_TC1-COD(2012)0366

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta 725

Torstai 27. helmikuuta 2014

2017/C 285/66

P7_TA(2014)0165

Eurooppalainen tutkintamääräys ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. helmikuuta 2014 esityksestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rikosoikeuden alan eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä (09288/2010 – C7-0185/2010 – 2010/0817(COD))

P7_TC1-COD(2010)0817

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 27. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi rikosasioita koskevasta eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä 727

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

2017/C 285/67

P7_TA(2014)0166

Kolmansien maiden kansalaisten viisumivaatimukset ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta (COM(2013)0853 – C7-0430/2013 – 2013/0415(COD))

P7_TC1-COD(2013)0415

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 27. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta 728

2017/C 285/68

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. helmikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja Euroopan unioniin suuntautuvaa puutuotteiden kauppaa koskevan Euroopan unionin ja Indonesian tasavallan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen tekemisestä (11767/1/2013 – C7-0344/2013 – 2013/0205(NLE)) . . 729

2017/C 285/69

P7_TA(2014)0168

Henkilötarkastukset ulkorajoilla ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yksinkertaistetun järjestelmän käyttöönotosta henkilötarkastuksissa ulkorajoilla siten, että Kroatia ja Kypros hyväksyvät yksipuolisesti tietyt asiakirjat kansallisia viisumejaan vastaaviksi alueidensa läpi tapahtuvaa kauttakulkua varten tai 180 vuorokauden pituista ajanjaksoa kohden enintään 90 vuorokautta kestävää alueellaan oleskelua varten sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätösten N:o 895/2006/EY ja N:o 582/2008/EY kumoamisesta (COM(2013)0441 – C7-0186/2013 – 2013/0210(COD))

P7_TC1-COD(2013)0210

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 27. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2014/EU antamiseksi yksinkertaistetun järjestelmän käyttöönotosta henkilötarkastuksissa ulkorajoilla siten, että Bulgaria, Kroatia, Kypros ja Romania hyväksyvät yksipuolisesti tietyt asiakirjat kansallisia viisumejaan vastaaviksi alueidensa läpi tapahtuvaa kauttakulkua varten tai 180 vuorokauden pituista ajanjaksoa kohden enintään 90 vuorokautta kestävää alueellaan oleskelua varten, sekä päätösten N:o 895/2006/EY ja N:o 582/2008/EY kumoamisesta . . . 730

2017/C 285/70

P7_TA(2014)0169

Kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja ne kolmannet maat, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta (COM(2012)0650 – C7-0371/2012 – 2012/0309(COD))

P7_TC1-COD(2012)0309

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 27. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta 731

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä **■** tai yliivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2013–2014

Istunnot 24.–27. helmikuuta 2014

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu *EUVL:ssä C 61, 19.2.2015.*

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 25. helmikuuta 2014

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P7_TA(2014)0126

Naisiin kohdistuvan väkivallan torjunta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2014 suosituksista komissiolle naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnasta (2013/2004(INL))

(2017/C 285/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 225 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 ja 3 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 23, 24 ja 25 artiklan,
- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman EU:ssa harjoitetun naisten sukupuolielinten silpomisen torjunnasta⁽¹⁾ ja 14. kesäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman naisten sukupuolielinten silpomisen lopettamisesta⁽²⁾,
- ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2009 antamansa kirjallisen kannanoton naisiin kohdistuvan väkivallan vastaiseen ”Say NO to Violence against Women” -kampanjaan⁽³⁾,
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman naisiin kohdistuvan väkivallan poistamisesta⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevan EU:n politiikan painopistealueista ja yleispiirteistä⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 6. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman ”Naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 57. istunto: kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan lopettaminen ja ehkäiseminen”⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 11. lokakuuta 2007 antamansa päätöslauselman naisten murhista Meksikossa ja Keski-Amerikassa ja Euroopan unionin roolista murhien torjumisessa⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 esitellyn komission strategian naisten ja miesten välisen tasa-arvon edistämiseksi vuosina 2010–2015,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Toimintasuunnitelma Tukholman ohjelman toteuttamiseksi” (COM(2010)0171),

⁽¹⁾ EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 52.

⁽²⁾ EUVL C 332 E, 15.11.2013, s. 87.

⁽³⁾ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 131.

⁽⁴⁾ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 53.

⁽⁵⁾ EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 26.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0045.

⁽⁷⁾ EUVL C 227 E, 4.9.2008, s. 140.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- ottaa huomioon perusoikeus-, tasa-arvo- ja kansalaisuusohjelman kaudelle 2014–2020,
- ottaa huomioon naisiin kohdistuvan väkivallan kitkemisestä Euroopan unionissa 8. maaliskuuta 2010 annetut työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS korvaamisesta 13. joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/93/EU⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 18. syyskuuta 2012 antaman lausunnon naisiin kohdistuvan perheväkivallan poistamisesta⁽²⁾,
- ottaa huomioon unionin suuntaviivat naisiin kohdistuvan väkivallan ja kaikkien naisiin kohdistuvien syrjintämuotojen torjunnasta,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta (Istanbulin yleissopimus),
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 18. joulukuuta 1979 päätöslauselmalla 34/180 hyväksymän kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen 11 artiklan 1 kohdan d alakohdan,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeuksia ja erityisesti naisten oikeuksia koskevat oikeudelliset välineet, kuten YK:n peruskirjan, ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevat kansainväliset yleissopimukset, ihmisten kaupan ja toisten prostituutiosta hyötymisen tukahduttamista koskevan yleissopimuksen, kaikkinaisen naisen syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen ja sen valinnaisen pöytäkirjan, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen, pakolaisten oikeusasemaa koskevan vuonna 1951 tehdyn yleissopimuksen ja palauttamiskiellon periaatteen sekä vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon muut naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevat YK:n asiakirjat, kuten 25. kesäkuuta 1993 ihmisoikeuksien maailmankonferenssissa hyväksytyt Wienin julistus ja toimintaohjelma (A/CONF. 157/23) sekä naisiin kohdistuvan väkivallan poistamisesta 20. joulukuuta 1993 annettu julistus (A/RES/48/104),
- ottaa huomioon seuraavat YK:n yleiskokouksen antamat päätöslauselmat: 12. joulukuuta 1997 annettu päätöslauselma rikosten estämisestä ja rikosoikeudellisista toimista naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi (A/RES/52/86), 18. joulukuuta 2002 annettu päätöslauselma työstä naisiin kohdistuvien kunniarikosten poistamiseksi (A/RES/57/179), 22. joulukuuta 2003 annettu päätöslauselma naisiin kohdistuvan perheväkivallan poistamiseksi (A/RES/58/147) sekä 5. maaliskuuta 2013 annettu päätöslauselma maailmanlaajuisten toimenpiteiden tehostamisesta naisten sukuelinten silpomisen lopettamiseksi (A/RES/67/146),
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun erityisraporttien kertomukset naisiin kohdistuvasta väkivallasta ja yleisen suosituksen nro 19, jonka naisten syrjinnän poistamista käsittelevä komitea on hyväksynyt (11. istunto vuonna 1992),
- ottaa huomioon neljännen naisten maailmankonferenssin 15. syyskuuta 1995 hyväksymän Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman ja 18. toukokuuta 2000 antamansa päätöslauselman Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman seurannasta⁽³⁾, 10. maaliskuuta 2005 antamansa päätöslauselman YK:n neljännessä naisten maailmankonferenssissa hyväksytyyn toimintaohjelman seurannasta (Peking + 10)⁽⁴⁾ ja 25. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Peking 15 – YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelma”⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 351, 15.11.2012, s. 21.

⁽³⁾ EYVL C 59, 23.2.2001, s. 258.

⁽⁴⁾ EUVL C 320 E, 15.12.2005, s. 247.

⁽⁵⁾ EUVL C 348 E, 21.12.2010, s. 11.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 19. joulukuuta 2006 antaman päätöslauseلمان toimenpiteiden tehostamisesta kaikenlaisen nautiin kohdistuvan väkivallan poistamiseksi (A/RES/61/143) sekä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslausemat 1325 ja 1820, jotka koskevat naisia, rauhaa ja turvallisuutta,
 - ottaa huomioon naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 57. istunnon päätelmät kaikenlaisen nautiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan lopettamisesta ja ehkäisemisestä,
 - ottaa huomioon 16. toukokuuta 2012 annetun nautiin kohdistuvaa väkivaltaa tutkivan YK:n erityisraportoijan Rashida Manjoon raportin,
 - ottaa huomioon ikääntymistä koskevan Madridin kansainvälisen toimintasuunnitelman 5 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan yhdentymisestä saatavan lisäarvon arvioinnin ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 42 ja 48 artiklan,
 - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0075/2014),
- A. ottaa huomioon, että rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista annetussa direktiivissä 2012/29/EU ⁽²⁾ sukupuoleen perustuva väkivalta määritellään väkivallaksi, joka kohdistuu henkilöön hänen sukupuolensa, sukupuoli-identiteettinsä tai sukupuolen ilmaisunsa vuoksi tai joka vaikuttaa tiettyä sukupuolta edustaviin henkilöihin suhteettomasti; toteaa, että se voi aiheuttaa uhrille fyysistä, seksuaalista, emotionaalista tai psyykkistä haittaa taikka taloudellista vahinkoa ja että sen katsotaan olevan yksi syrjinnän muoto ja uhrin perusoikeuksien rikkomus ja että siihen sisältyvät läheisväkivalta, seksuaalinen väkivalta (mukaan luettuina raiskaus, seksuaaliset hyökkäykset ja seksuaalinen häirintä), ihmiskauppa, orjuuttaminen sekä erilaiset vahingolliset käytännöt, kuten pakkoavioliitot, naisten sukuelinten silpominen ja niin kutsutut ”kunniarikokset”;
- B. ottaa huomioon, että sukupuoleen perustuva väkivalta koskee kaikenlaisia uhreja ja tekijöitä iästä, koulutuksesta, tuloista tai sosiaalisesta asemasta riippumatta ja että se liittyy naisten ja miesten välisen vallankäytön epätasa-arvoiseen jakautumiseen sekä yhteiskuntamme stereotyyppoihin perustuviin ajatuksiin ja käyttäytymismalleihin, joita on torjuttava mahdollisimman varhaisessa vaiheessa asenteiden muuttamiseksi;
- C. ottaa huomioon, että naiset joutuvat yhä useammin aviomiestensä, kumppaneidensa, entisten aviomiestensä tai entisten kumppaneidensa väkivallan kohteeksi; ottaa huomioon, että joissakin maissa uhrien määrä on nousnut jyrkästi ja että uhreille aiheutuneet seuraukset ovat osoittautuneet yhä vakavammiksi ja jopa kuolemaan johtaviksi, sekä toteaa, että tilastotietojen mukaan surmattujen naisten osuus on lisääntymässä kokonaistilastoissa;
- D. ottaa huomioon, että vaikka henkirikosten kokonaismäärä ei joissakin maissa ole tilastotietojen perusteella kasvanut, naisten osuus surmattujen henkilöiden kokonaismäärästä on kasvamassa, mikä vahvistaa nautiin kohdistuvan väkivallan lisääntymisen;
- E. toteaa, että äärimmäinen köyhyys lisää riskiä väkivaltaan ja muihin hyväksikäytön muotoihin, jotka vaikeuttavat naisten täysimääräistä osallistumista kaikkiin elämän osa-alueisiin ja sukupuolten välisen tasa-arvon saavuttamista;
- F. katsoo, että naisten riippumattomuutta ja taloudellista ja yhteiskunnallista osallistumista parantamalla voidaan vähentää heidän alttiuttaan sukupuoleen perustavalle väkivallalle;
- G. ottaa huomioon, että sosiaalisen median kasvaneen käytön myötä äskettäin on ilmaantunut uusia stereotyyppioita sekä syrjinnän ja väkivallan muotoja, kuten erityisesti teini-ikäisten houkuttelu seksuaaliseen kanssakäymiseen;
- H. toteaa, että sukupuolirooleja koskevat seksistiset asenteet ovat edelleen voimissaan nuorten keskuudessa; toteaa, että väkivallan uhreiksi joutuneita nuoria naisia pidetään edelleen tekoihin syyppinä ja heidät leimataan ikätovereidensa keskuudessa sekä koko yhteiskunnassa;

⁽¹⁾ PE 504.467.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/29/EU, annettu 25. lokakuuta 2012, rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS korvaamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 57).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- I. toteaa, että väkivalta on traumaattinen kokemus kenelle tahansa miehelle, naiselle tai lapselle, mutta sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa kohdistavat etupäässä miehet naisiin ja tyttöihin, ja se heijastaa ja vahvistaa miesten ja naisten välistä epätasa-arvoa ja heikentää uhrien terveyttä, ihmisarvoa, turvallisuutta ja itsemääräämisoikeutta;
- J. katsoo, että on otettava huomioon lapset, jotka ovat nähneet läheiseen sukulaiseen kohdistuvaa väkivaltaa, ja että heistä on huolehdittava tarjoamalla heille asianmukaista psykologista ja sosiaalista tukea, ja pitää lisäksi suurena riskinä sitä, että väkivaltaa todistaneille lapsille kehittyy tunneperäisiä ja suhteisiin liittyviä ongelmia;
- K. toteaa, että sukupuoleen perustuvan väkivallan naisuhrit ja heidän lapsensa tarvitsevat usein erityistä tukea ja suojelua, koska tällaiseen väkivaltaan liittyy suuri toissijaisen tai toistuvan uhriksi joutumisen, pelottelun ja kustotoimien riski;
- L. katsoo, että väkivaltaa kokevat naiset ja lapset tarvitsevat erityisiä turvakoteja, joissa heille tarjotaan asianmukaista terveydenhoitoa, oikeudellista apua sekä psykologista neuvontaa ja terapiaa; katsoo, että jäsenvaltioiden on myönnettävä naisten turvakodeille riittävästi rahoitusta;
- M. toteaa, että miesten naisiin kohdistama väkivalta muokkaa naisten asemaa yhteiskunnassa ja heidän itsemääräämisoikeuttaan tavalla, joka näkyy naisten terveydessä, työn ja koulutuksen saannissa, sosiaaliseen ja kulttuuritoimintaan osallistumisessa, taloudellisessa riippumattomuudessa, osallistumisessa julkiseen ja poliittiseen elämään ja päätöksentekoon sekä suhteissa miehiin ja itsetunnon hankinnassa;
- N. ottaa huomioon, että naisiin kohdistuvasta väkivallasta voi jäädä syviä fyysisiä ja henkisiä arpia, että väkivalta voi vahingoittaa naisten ja tyttöjen yleistä terveyttä, lisääntymis- ja seksuaaliterveys mukaan luettuna, ja että se joissakin tapauksissa voi johtaa kuolemaan (eli niin sanottuihin naismurhiin);
- O. katsoo, että jo hyvin nuoresta iästä tarvitaan opetusta ja koulutusta naisiin kohdistuvan ja sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi, koska opetus ja koulutus kehittää nuorten taitoja kohdella kumppaneitaan kunnioituksella sukupuolesta riippumatta ja tietoisina tasa-arvon periaatteista;
- P. ottaa huomioon, että naisiin kohdistuva väkivalta saa yhä tuomittavampia muotoja, kun myös naisia kuuluu ryhmiin, jotka kauppaavat naisia seksuaalista hyväksikäyttöä varten;
- Q. ottaa huomioon, että naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevissa tutkimuksissa esitettyjen arvioiden mukaan yksi viidestä tai neljästä naisesta Euroopassa on aikuisena kokenut fyysisistä väkivaltaa ainakin kerran ja että yli kymmenesosa on kokenut seksuaalista väkivaltaa, johon on liittynyt voimankäyttöä ⁽¹⁾;
- R. ottaa huomioon, että eurooppalaisen lisäarvon arvioinnin mukaan naisiin kohdistuneesta väkivallasta unionille aiheutuvien kustannusten arvioidaan vuonna 2011 olleen 228 miljardia euroa (1,8 prosenttia unionin yhteenlasketusta BKT:sta), josta julkisten palvelujen osuus on 45 miljardia euroa ja taloudellisten tuotantotappioiden osuus 24 miljardia euroa;
- S. ottaa huomioon, että perusoikeusvirasto julkisti maaliskuussa 2013 alustavia tuloksia naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevasta eurooppalaisesta tutkimuksesta ja että tulokset osoittavat muun muassa seuraavaa: neljä viidestä naisesta ei käänny minkään palvelun, kuten terveydenhuollon, sosiaalipalvelujen tai uhrien tukipalvelun, puoleen sen jälkeen, kun he joutuvat kaikkein vakavimpien väkivaltatapausten uhriksi, joissa tekijänä on joku muu kuin heidän kumppaninsa; toteaa, että naiset hakevat apua todennäköisimmin terveydenhuoltopalveluista, mikä korostaa tarvetta varmistaa, että terveydenhuollon ammattilaiset osaavat ottaa huomioon väkivallan uhrien tarpeet; ottaa huomioon, että kaksi viidestä naisesta ei tunne lakeja tai poliittisia aloitteita, joilla heitä suojellaan perheväkivaltatapauksissa, ja puolet ei tunne yhtäkään ennaltaehkäisevää lakia tai aloitetta;
- T. toteaa, että komissio on painottanut sukupuolten tasa-arvon toimintasuunnitelmassaan (2010–2015), että sukupuoleen perustuva väkivalta on yksi keskeisistä ongelmista, jotka on ratkaistava todellisen sukupuolten välisen tasa-arvon saavuttamiseksi;

⁽¹⁾ Euroopan neuvoston naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan vastaisen työryhmän (EG-TFV) loppuraportti, syyskuu 2008.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- U. muistuttaa, että Lissabonin sopimuksessa määritelty oikeudellinen kehys tarjoaa uusia mahdollisuuksia unionin kriminaalipolitiikkaa koskevan yhteistyön lisäämiselle ja antaa toimielimille ja jäsenvaltioille mahdollisuuden työskennellä yhdessä vakaalla pohjalla, mikä luo unionin yhteistä oikeuskulttuuria naisiin kohdistuvan kaikenlaisen väkivallan ja syrjinnän torjumiseksi kansallisten oikeusjärjestelmien ja -perinteiden mukaisesti korvaamatta niitä;
- V. katsoo, että tietoisuuden lisääminen ja hyödyntäminen esimerkiksi tiedotusvälineiden ja sosiaalisen median kautta on tärkeä osa tehokasta ennaltaehkäisevää strategiaa;
- W. katsoo, että sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ei voida poistaa millään yksittäisellä toimella, mutta tietoisuutta siitä voidaan lisätä ja väkivaltaa ja sen seurauksia voidaan vähentää merkittävästi yhdistämällä rakenteellisia, oikeudellisia sekä lain täytäntöönpanoon, kulttuuriin, koulutukseen, sosiaalipalveluihin, terveydenhuoltoon ja muihin palveluihin liittyviä toimia;
- X. ottaa huomioon, että naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnan taustalla on kuusi erottamatonta päämäärää, jotka ovat toimintapolitiikka, ennaltaehkäisy, suojelu, syytteenespano, varautuminen ja kumppanuus;
- Y. pitää tärkeänä vastustaa päättäväisemmin alaa, jossa nuoret tytöt ja naiset nähdään seksiobjekteina;
- Z. panee merkille, että unionissa naiset eivät ole yhtäläisesti suojattuja miesten väkivallalta, koska jäsenvaltioiden toimet ja lainsäädäntö poikkeavat toisistaan muun muassa rikkomusten määrittelyssä ja lainsäädännön soveltamisessa, ja siksi naiset ovat suojattomampia tällaiselle väkivallalle;
- AA. katsoo, että naisilla voi olla erityistarpeita rodun, etnisyyden, uskonnon tai vakaumuksen, terveyden, siviilisäädyn, asumisen, maahanmuuttajastatuksen, iän, vammaisuuden, yhteiskuntaluokan, seksuaalisen suuntautumisen ja sukupuoli-identiteetin vuoksi, ja näin he voivat olla alttiimpia moniperusteiselle syrjinnälle;
- AB. ottaa huomioon, että naiset jättävät monesti nostamatta kanteen heihin kohdistuneesta sukupuoleen perustuvasta väkivallasta monista ja monitahoisista syistä, joihin sisältyy psykologisia, taloudellisia, sosiaalisia ja kulttuurisia tekijöitä, ja että heiltä saattaa myös puuttua luottamusta poliisiviranomaisten, oikeusjärjestelmän sekä sosiaali- ja terveydenhuoltopalvelujen kykyyn tarjota heille konkreettista apua; katsoo, että joissakin tapauksissa viranomaiset pitävät sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa perheongelmana ja siten perheen parissa ratkaistavana ongelmana;
- AC. katsoo, että lisääntymisterveyspolitiikan olisi oltava tämän keskustelun ytimessä;
- AD. katsoo, että on välttämätöntä kerätä koko ongelman kattavia vertailukelpoisia, eriytettyjä, kvalitatiivisia ja kvantitatiivisia tietoja naisiin kohdistuvan väkivallan todellisen laajuuden ja sen seurausten ymmärtämiseksi unionissa ja siten tehokkaiden toimintapolitiikkojen kehittämiseksi;
- AE. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti kieltäytyi 12. joulukuuta 2012 hyväksymästä komission ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan rikosturvallisuustilastoista⁽¹⁾, minkä vuoksi on tarpeen laatia uusi ehdotus unionin säädökseksi yhdenmukaisesta järjestelmästä, jonka avulla kerätään tilastotietoja naisiin kohdistuvasta väkivallasta jäsenvaltioissa; ottaa huomioon, että neuvosto kehotti joulukuussa 2012 antamissaan päätelmissä parantamaan sekä unionin että kansallisella tasolla kaikkia naisiin kohdistuvia väkivallan muotoja koskevien vertailukelpoisten, luotettavien ja säännöllisesti päivitettävien tietojen keräämistä ja levittämistä;
- AF. ottaa huomioon, että naisten sukupuolielinten silpominen tunnustetaan kansainvälisesti tyttöjen ja naisten ihmisoikeuksien loukkaamiseksi ja kidutuksen muodoksi ja että se kuvastaa syvään juurtunutta sukupuolten välistä epätasa-arvoa; toteaa, että naisten sukuelinten silpominen on äärimmäinen naisten syrjinnän muoto, jonka kohteena ovat lähes aina alaikäiset lapset, ja se on loukkaus lasten oikeuksia kohtaan;
- AG. ottaa huomioon, että prostituutio katsotaan yhä useammin naisiin kohdistuvan väkivallan muodoksi, koska sillä on vaikutusta heidän fyysiseen ja henkiseen terveyteensä sekä mahdollisuuteensa saada lapsia, varsinkin kun on kyse pakkoprostituutiosta ja naiskaupasta prostituutiotarkoituksiin;
- AH. katsoo, että kunniamurhat ovat unionissa kasvava vaarallinen suuntaus, jonka uhriksi joutuvat useimmiten nuoret tytöt;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0494.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- AI. ottaa huomioon, että ikääntyneiden kaltoinkohtelu on tunnustettu kansainvälisesti ikääntyneiden naisten ihmisoikeuksien loukkaukseksi ja katsoo, että ikääntyneiden kaltoinkohtelua on ehkäistävä ja torjuttava kaikissa unionin jäsenvaltioissa;
- AJ. katsoo, että unionin uudet suuntaviivat naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan ja kaikkien naisiin ja tyttöihin kohdistuvien syrjintämuotojen torjunnasta sekä ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevassa unionin strategiakehyksessä ja toimintasuunnitelmassa oleva naisten suojelua sukupuoleen perustuvalta väkivallalta koskeva erityinen luku ovat osoitus unionin selkeästä poliittisesta tahdosta käsitellä naisten oikeuksia ensisijaisena asiana ja toteuttaa alalla pitkän aikavälin toimia; ottaa huomioon, että ihmisoikeuksia koskevien toimien sisäisten ja ulkoisten näkökohtien yhdenmukaisuus saattaa joissakin tapauksissa paljastaa kauniiden puheiden ja käytännön toimien välisen eron;
- AK. ottaa huomioon, että komission ja Amnesty Internationalin tietojen mukaan naisten sukuelinten silpominen kohdistuu satoihin tuhansiin naisiin ja tyttöihin Euroopassa ja että uhrien määräksi arvioidaan yleensä 500 000; ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden säännösten erilaisuus johtaa siihen, että naisten sukuelinten silpomisen toteuttaminen siirtyy unionin jäsenvaltioissa yli rajojen sinne, missä lainsäädäntö on suotuisin;
- AL. korostaa, että unionin on tehtävä jatkuvaa yhteistyötä kolmansien maiden kanssa naisten sukuelinten silpomisen lopettamiseksi; muistuttaa niitä jäsenvaltioita ja kolmansia maita, joiden kansallisessa lainsäädännössä naisten sukuelinten silpominen on kriminalisoitu, että niiden on toimittava kyseisen lainsäädännön mukaisesti;
1. pyytää komissiota antamaan vuoden 2014 loppuun mennessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 84 artiklan perustuvan säädösehdotuksen toimista, joilla edistetään ja tuetaan naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevia jäsenvaltioiden toimia liitteessä esitettyjen yksityiskohtaisten suositusten mukaisesti;
 2. kehottaa komissiota laatimaan tarkistetun ehdotuksen asetukseksi unionin tilastoista siten, että se koskisi väkivaltaisia rikoksia ja siihen sisältyisi myös johdonmukainen järjestelmä tilastotietojen keräämiseksi sukupuoleen perustuvasta väkivallasta jäsenvaltioissa;
 3. pyytää neuvostoa käyttämään ”yhdyskäytävälauseketta” päättämällä yksimielisesti naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan (ja muun sukupuoleen perustuvan väkivallan) sisällyttämisestä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 83 artiklan 1 kohdassa lueteltujen rikosten joukkoon;
 4. pyytää komissiota edistämään kansallista ratifiointia ja käynnistämään menettelyn unionin liittymiseksi naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevaan Istanbulin yleissopimukseen arvioituaan, mitä vaikutuksia ja lisäarvoa sopimukseen liittymisellä olisi;
 5. pyytää komissiota laatimaan unionin laajuisen strategian ja toimintasuunnitelman kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi Tukholman ohjelman toteuttamiseksi vuonna 2010 laaditun toimintasuunnitelman mukaisesti, jotta suojeltaisiin naisten koskemattomuutta, tasa-arvoa (SEU 2 artikla) ja hyvinvointia (SEU 3 artiklan 1 kohta) konkreettisesti ja tehokkaasti vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella siten, että keskitytään erityisesti saattamaan naiset tietoisiksi oikeuksistaan ja valistetaan miehiä ja poikia varhaisesta iästä alkaen naisten fyysisen ja psyykkisen koskemattomuuden kunnioittamisesta, jotta väkivaltaa voidaan ennaltaehkäistä; korostaa, että poliisi- ja oikeusviranomaisille on annettava asianmukaista koulutusta sukupuoleen perustuvaan väkivaltaan liittyvien erityisongelmien ratkaisemiseksi; kannustaa jäsenvaltioita tekemään järjestelyjä, joilla uhreja autetaan rakentamaan elämänsä uudestaan ja palauttamaan omanarvontuntonsa, jotta he eivät joudu uudestaan heikkoon tai riippuvaiseen asemaan; katsoo, että tällaisessa strategiassa on otettava erityisesti huomioon haavoittuvassa asemassa olevat ryhmät, kuten esimerkiksi ikääntyneet ihmiset, vammaiset henkilöt, maahanmuuttajat ja HLBT-henkilöt (homo- ja biseksuaalit sekä transihmiset); katsoo myös, että strategian on sisällettävä toimia, joilla tuetaan väkivallan todistajiksi joutuneita lapsia, ja siinä on tunnustettava näiden lasten asema rikoksen uhreina;
 6. kehottaa komissiota edistämään jäsenvaltioiden ja naisjärjestöjen yhteistyötä, jotta voitaisiin laatia ja toteuttaa tehokas strategia naisiin kohdistuvan väkivallan poistamiseksi;
 7. kehottaa komissiota ryhtymään toimiin naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan eurooppalaisen seurantakeskuksen perustamiseksi nykyisten institutionaalisten rakenteiden (Euroopan tasa-arvoinstituutti) pohjalta ja naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa torjuvan unionin koordinaattorin johdolla;
 8. kehottaa komissiota järjestämään seuraavien kolmen vuoden kuluessa naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan vastaisen eurooppalaisen teemavuoden kansalaisten sekä myös kaikkien poliitikkojen tietoisuuden lisäämiseksi tästä kaikissa jäsenvaltioissa laajalle levinneestä ongelmasta siten, että tavoitteena on esittää selkeä toimintasuunnitelma, jonka avulla naisiin kohdistuva väkivalta saadaan loppumaan;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

9. kehottaa jäsenvaltioita torjumaan kunniamurhia tarjoamalla koulutusta ja suojaa mahdollisille uhreille ja toteuttamaan valistuskampanjoita tästä ihmisoikeuksien loukkauksen äärimuodosta ja kunniamurhien aiheuttamien järkyttävien kuolemien määrästä;
 10. kehottaa jäsenvaltioita ja sidosryhmiä edistämään yhteistyössä komission kanssa tietojen levittämistä unionin ohjelmista ja niiden välityksellä tarjolla olevista rahoitusmahdollisuuksista naisiin kohdistuvan väkivallan torjumisessa;
 11. vahvistaa, että suosituksissa kunnioitetaan perusoikeuksia ja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita;
 12. katsoo, että pyydetyn ehdotuksen rahoituskustannukset olisi maksettava unionin talousarvion kolmannesta pääluokasta varmistaen täysi vastaavuus ehdotuksen aihealuetta koskevan nykyisen budjettikohdan kanssa;
 13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän ehdotuksen ja liitteenä olevat yksityiskohtaiset suositukset komissiolle ja neuvostolle, jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille, Euroopan neuvostolle ja Euroopan tasa-arvoinstituutille.
-

Tiistai 25. helmikuuta 2014

PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLTÖÄ KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SUOSITUKSET

Suositus 1: annettavan asetuksen tavoite ja soveltamisala

Asetuksen tavoitteena olisi oltava sellaisten toimenpiteiden vahvistaminen, joilla edistetään ja tuetaan naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevia jäsenvaltioiden toimia.

Naisiin kohdistuvaa väkivaltaa olisi pidettävä (rikoksen uhrin oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS korvaamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/29/EU mukaisesti) väkivaltana, joka kohdistuu henkilöön hänen sukupuolensa, sukupuoli-identiteettinsä tai sukupuolen ilmaisunsa vuoksi tai joka vaikuttaa tiettyä sukupuolta edustaviin henkilöihin suhteettomasti. Se voi aiheuttaa uhrille fyysistä, seksuaalista, emotionaalista tai psyykkistä haittaa taikka taloudellista vahinkoa ja siihen sisältyvät läheisväkivalta, seksuaalinen väkivalta (mukaan luettuina raiskaus, seksuaaliset hyökkäykset ja seksuaalinen häirintä), ihmiskauppa, orjuuttaminen sekä erilaiset vahingolliset käytännöt, kuten pakkoavioliitot, naisten sukuelinten silpominen ja niin kutsutut kunniarikokset.

Suositus 2: ehkäisevät ja torjuvat toimet

Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa ehkäiseviä ja torjuvia toimenpiteitä, joita ovat erityisesti seuraavat:

- kokonaisvaltaisten vuotuisten strategioiden ja ohjelmien suunnittelu, täytäntöönpano ja arviointi, mukaan luettuina julkiset koulutusohjelmat sekä opettajien ja vapaa-ajan ammattilaisten koulutus, jotta voidaan poistaa esteet, ennakkoluulot ja stereotypiat, joiden vuoksi naiset ja tytöt eivät voi nauttia täysistä oikeuksistaan ja vapautua väkivallasta, ja jotta sosiaalisia ja kulttuurisia asenteita voidaan muuttaa
- sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa koskeva tutkimus sekä väkivallan syitä ja motiiveja koskevien tietojen kerääminen ja arviointi pyrkien samalla yhdenmukaistamaan sukupuoleen perustuvan väkivallan rekisteröintiperusteet, jotta kerätyt tiedot ovat vertailukelpoisia
- koulutuksen järjestäminen virkamiehille ja ammattilaisille, jotka todennäköisesti joutuvat tekemisiin sukupuoleen perustuvan väkivallan kanssa, kuten lainvalvontaviranomaiset, sosiaaliviranomaiset, lasten (väkivallan uhrit tai todistajat) tukemisesta vastaavat viranomaiset, terveydenhuoltohenkilöstö ja hätäkeskusten henkilöstö, jotta nämä voivat havaita ja tunnistaa tällaiset tapaukset ja toimia niissä asianmukaisesti ottaen erityisesti huomioon uhrien tarpeet ja oikeudet
- asiantuntemuksen, kokemusten, tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtaminen eurooppalaisen rikosentorjuntaverkoston (EUCPN) välityksellä
- tiedotuskampanjojen (myös erityisesti miehille suunnattujen tiedotuskampanjojen) toteuttaminen kansalaisjärjestöjä, yhdistyksiä, tiedotusvälineitä ja muita sidosryhmiä kuullen ja tarvittaessa yhteistyössä niiden kanssa
- maksuttomien kansallisten palvelulinjojen, joiden vastuuhenkilöstö koostuu asiantuntijoista, perustaminen ja tukeminen, jos niitä ei vielä ole olemassa
- varmistaminen, että saatavilla on naisten ensimmäisenä apukontaktina ja turvallisina ja voimaannuttavina paikkoina pitämiä erikoistuneita turvakoteja, jotka varustetaan tiloilla ja tarkoituksenmukaisesti koulutetulla henkilöstöllä siten, että 10 000 asukasta kohti on vähintään yksi turvakotipaikka
- tuen varmistaminen naisten kansalaisjärjestöille ja kansalaisyhteiskunnan edustajille, jotka pyrkivät estämään naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Suositus 3: kansalliset raportoitijat tai vastaavat järjestelyt

Yhden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet kansallisten raportoitijien tai vastaavien järjestelyjen varmistamiseksi. Järjestelyihin olisi sisällytettävä sukupuoleen perustuvan väkivallan muotojen arviointi, kansallisella ja paikallisella tasolla toteutettujen torjuntatoimien tulosten mittaaminen, tilastotietojen kerääminen ja vuotuinen raportointi komissiolle ja asiasta vastaaville Euroopan parlamentin valiokunnille.

Suositus 4: naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntaa koskevan unionin strategian koordinointi

Jotta voidaan laatia koordinoitu ja vakiintunut sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa koskeva unionin strategia, jäsenvaltioiden olisi toimitettava suosituksessa 3 tarkoitetut tiedot komissiolle.

Suositus 5: raportointi

Vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta alkaen komissio esittää kunkin vuoden joulukuun 31. päivään mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tämän asetuksen mukaisia toimia.

Kertomuksessa luetellaan toteutetut toimenpiteet ja korostetaan hyviä käytäntöjä.

Suositus 6: kansalaisyhteiskunnan foorumin perustaminen

Komissio ylläpitää läheistä vuoropuhelua asianomaisten kansalaisjärjestöjen kanssa sekä sukupuoleen perustuvan väkivallan torjunnan alalla toimivien toimivaltaisten elinten kanssa paikallisella, kansallisella, eurooppalaisella ja kansainvälisellä tasolla, ja perustaa kansalaisyhteiskunnan foorumin tätä tarkoitusta varten.

Foorumi muodostaa puitteet tietojen vaihtoa ja tietämyksen yhteen kokoamista varten. Foorumi varmistaa unionin toimielinten ja sidosryhmien välisen tiiviin vuoropuhelun.

Foorumi on avoin kaikille asiaankuuluville sidosryhmille 1 kohdan mukaisesti ja kokoontuu vähintään kerran vuodessa.

Suositus 7: taloudellinen tuki

Asetuksessa olisi vahvistettava suosituksessa 3 lueteltuja toimia koskevan unionin talousarvioon (pääluokka III) sisältyvän taloudellisen tuen lähde.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0127

Säädösvallan siirto ja komission täytäntöönpanovallan käyttö

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2014 säädösvallan siirron seurannasta ja komission täytäntöönpanovallan käytön valvonnasta jäsenvaltioissa (2012/2323(INI))

(2017/C 285/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 290 ja 291 artiklan,
 - ottaa huomioon yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon puheenjohtajakokouksen 3. maaliskuuta 2011 hyväksymän yhteisymmärryksen käytännön järjestelyistä delegoitujen säädösten käyttämisessä,
 - ottaa huomioon puitesopimuksen Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista⁽²⁾ ja erityisesti sen 15 kohdan ja liitteen 1,
 - ottaa huomioon tuomioistuimen 5. syyskuuta 2012 antaman tuomion asiassa C-355/10, parlamentti vs. neuvosto (ei vielä julkaistu), ja käsiteltävänä olevan asian C-427/12, komissio vs. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto,
 - ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman säädösvallan siirtovaltuudesta⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 19. syyskuuta 2013 hyväksytyyn Euroopan talous- ja sosiaalikomitean tiedonannon ”Lainsäädännön parantaminen: täytäntöönpanosäädökset ja delegoidut säädökset”,
 - ottaa huomioon parlamentin puhemiehen 26. marraskuuta 2012 valiokuntien puheenjohtajakokouksen puheenjohtajalle osoittaman kirjeen, joka koski puheenjohtajakokouksen kokouksessaan 15. marraskuuta 2012 hyväksymiä yleisiä periaatteita delegoitujen säädösten käytöstä monivuotiseen rahoituskehykseen sisältyvien lainsäädäntöohjelmien yhteydessä,
 - ottaa huomioon parlamentin puhemiehen 8. helmikuuta 2013 neuvoston ja komission puheenjohtajille osoittaman kirjeen maa- ja kalatalouden alalla toteutettavaa mukauttamista koskevien ehdotusten hitaasta etenemisestä neuvostossa;
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan, talous- ja raha-asioiden valiokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan, kalatalousvaliokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnot (A7-0435/2013),
- A. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksella otettiin käyttöön parlamentin ja neuvoston (joihin viitataan yhdessä ”lainsäätäjänä”) mahdollisuus siirtää osa omista valtaoikeuksistaan komissiolle lainsäädännössä (”perussäädös”); ottaa huomioon, että säädösvallan siirto on varovaisuutta vaativa toimenpide, jossa komissiota pyydetään harjoittamaan valtaa, joka kuuluu luontaisesti lainsäätäjän omiin tehtäviin; katsoo, että siksi on välttämätöntä huolehtia perussopimuksen moitteettomasta soveltamisesta, jotta varmistetaan myös delegoituja säädöksiä koskevan demokraattisen legitimitetin riittävä taso; ottaa huomioon, että säädösvallan siirtoa tarkasteltaessa on näin ollen aina lähdettävä liikkeelle lainsäätäjän vapaudesta; ottaa huomioon, että oikeuskäytännön mukaan käsiteltävän asian kannalta keskeisten sääntöjen hyväksyminen on varattu lainsäätäjälle, mikä tarkoittaa, että säädösvaltaa ei voida siirtää sellaisten säännösten

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EUVL L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 6.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

hyväksymiseksi, jotka edellyttävät lainsäätäjän vastuulle kuuluvia poliittisia päätöksiä; ottaa huomioon, että säädösvallan siirto voi siten koostua ainoastaan säädöksen muiden kuin keskeisten osien täydentämisestä tai muuttamisesta; ottaa huomioon, että näin syntyvät komission antamat delegoidut säädökset ovat muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä; ottaa huomioon, että perussäädöksessä on nimenomaisesti määriteltävä tällaisen säädösvallan siirron tavoitteet, sisältö, soveltamisala ja kesto ja vahvistettava säädösvallan siirtoon liittyvät ehdot,

- B. ottaa huomioon, että määrittääkseen käytännön järjestelyt ja sovitut täsmennykset ja preferenssit, joita sovelletaan SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisiin säädösvallan siirtoihin, parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sopineet delegoituihin säännöksiin sovellettavia käytännön järjestelyjä koskevasta yhteisymmärryksestä, jolla pyritään siihen, että säädösvallan siirto toteutetaan sujuvasti ja että Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat valvoa sitä tehokkaasti;
- C. ottaa huomioon, että perussopimusten mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat kansallisen lainsäädäntönsä mukaiset toimenpiteet unionin oikeudellisesti velvoittavien säädösten täytäntöönpanemiseksi; ottaa huomioon, että kun tarvitaan yhdenmukaisia edellytyksiä oikeudellisesti sitovien unionin säädösten täytäntöönpanoa varten, näillä säädöksillä on kuitenkin siirrettävä täytäntöönpanovaltaa komissiolle (ja tietyissä poikkeustapauksissa neuvostolle) SEUT-sopimuksen 291 artiklassa tarkoitetulla tavalla; ottaa huomioon, että kun perussäädös edellyttää, että jäsenvaltioiden on valvottava komission täytäntöönpanosäädösten antamista, perussäädöksessä olisi siirrettävä tämä täytäntöönpanovalta komissiolle asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti; ottaa huomioon, että keskeinen sitoumus, jonka komissio antoi tuohon asetukseen liitettyssä lausunnossa, koski yhteisön säännösten kiireellistä saattamista vastaamaan uutta delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten järjestelmää nykyisen vaalikauden aikana, mukaan luettuina perussäädökset, joissa viitataan valvonnan sisältävään sääntelymenettelyyn;
- D. ottaa huomioon, että on lainsäätäjän tehtävä määrittää tapauskohtaisesti kunkin säädöksen yksityiskohtaisuuden taso ja siten päättää myös se, siirretäänkö komissiolle valtaa delegoitujen säädösten antamista varten, sekä se, tarvitaanko valtuuksia varmistamaan säädöksen yhdenmukaiset täytäntöönpanoedellytykset; ottaa huomioon, että tällainen säädösten tai täytäntöönpanovalan siirtäminen ei koskaan ole pakollista; ottaa huomioon, että tällaista siirtoa olisi kuitenkin aina harkittava, jos tarvitaan joustavuutta ja tehokkuutta eikä niitä voida saavuttaa tavallisella lainsäädäntömenettelyllä; ottaa huomioon, että päätös säädösten tai täytäntöönpanovalan siirrosta on tehtävä objektiivisin perustein, joiden on mahdollistettava tehdyn ratkaisun oikeudellinen valvonta; toteaa, että SEUT-sopimuksen 290 artiklaa ja siinä esitettyjä kriteerejä koskevan oikeuskäytännön puuttumisen vuoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston on vaikeampi päästä yksimielisyyteen siitä, miten täytäntöönpanosäädökset ja delegoidut päätökset on rajattava toisistaan;
- E. katsoo, että säädösvallan siirtäminen komissiolle ei ole ainoastaan tekninen kysymys vaan siihen liittyy kysymyksiä, jotka ovat unionin kansalaisille ja kuluttajille, yrityksille ja kokonaisille talouden aloille poliittisesti huomattavan tärkeitä sosiaalisten ja taloudellisten sekä ympäristöön kohdistuvien ja terveysvaikutustensa vuoksi;
- F. ottaa huomioon, että monessa tapauksessa lainsäädäntöneuvottelut ovat osoittaneet, että toimielimet tulkitsevat tiettyjä asioita eri tavoin; ottaa huomioon, että työjärjestyksen 37 a artiklan mukaan parlamentin valiokunnat voivat pyytää oikeudellisten asioiden valiokunnalta lausuntoa, kun ne käsittelevät ehdotusta, joka sisältää delegoituja säädöksiä; ottaa huomioon, että puheenjohtajakokous hyväksyi 13. tammikuuta 2012 yhteisen linjan ja 19. huhtikuuta 2012 yhteisen lähestymistavan, jota yksittäisten valiokuntien on noudatettava mielipide-erojen ratkaisemiseksi; ottaa huomioon, että parlamentin on vietävä yhteinen linja askelta pitemmälle laatimalla omat soveltamisperusteensa SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklaa varten ja pyrkimällä sopimaan tällaisista perusteista neuvoston ja komission kanssa;

SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklan soveltamista koskevat kriteerit

1. katsoo, että parlamentin olisi noudatettava SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklan soveltamisessa seuraavia perusteita, jotka eivät ole sitovia; tätä perusteiden luetteloa ei pitäisi pitää tyhjentävänä;

— Säädöksen sitovuudesta tai sitomattomuudesta on päätettävä sen luonteen ja sisällön perusteella. SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaan voidaan siirtää ainoastaan valta antaa oikeudellisesti sitovia säädöksiä.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- Komissio voi muuttaa säädöksiä ainoastaan delegoiduilla säädöksillä. Tämä sisältää liitteisiin tehtävät muutokset, koska liitteet ovat säädösten kiinteä osa. Liitteiden lisäämisellä tai poistamisella ei voida pyrkiä delegoitujen säädösten käyttöön tai siltä välttymiseen, jos lainsäätäjä katsoo, että tekstin olisi oltava perussäädöksen kiinteä osa, se voi päättää sisällyttää tekstin liitteeseen. Tämä pitää paikkansa erityisesti hyväksytyjä tuotteita tai aineita koskevien unionin luetteloiden tai rekistereiden suhteen, ja oikeusvarmuuden vuoksi niiden olisi oltava edelleen perussäädöksen kiinteä osa tarvittaessa liitteen muodossa. Toimenpiteet, joilla pyritään tämentämään säädöksessä esitettyjen velvoitteiden sisältöä, on tarkoitettu täydentämään perussäädöstä lisäämällä siihen muita kuin keskeisiä osia.
- Toimenpiteet, jotka johtavat painopisteiden, tavoitteiden ja odotettujen tulosten valintaan, olisi hyväksyttävä delegoiduilla säädöksillä, jos lainsäätäjä päättää olla sisällyttämättä niitä itse säädökseen.
- Toimenpiteet, joilla annetaan (täydentäviä) ehtoja, perusteita tai vaatimuksia, jotka on täytettävä (ja joiden täyttämisen varmistaminen on jäsenvaltioiden tai muiden lainsäädännön piiriin suoranaisesti kuuluvien henkilöiden tai yhteisöjen tehtävä), muuttavat itsessään lainsäädännön sisältöä ja tuovat mukanaan uusia yleisesti sovellettavia sääntöjä. Siten tällaisten täydentävien sääntöjen tai perusteiden esittäminen on mahdollista vain delegoitujen säädösten avulla. Sitä vastoin perussäädöksessä (tai myöhemmässä delegoidussa säädöksessä) asetettujen sääntöjen tai perusteiden täytäntöönpano, jolla ei muuteta niistä aiheutuvien oikeuksien tai velvollisuuksien sisältöä eikä tehdä uusia poliittisia valintoja, voi tapahtua täytäntöönpanosäädösten avulla.
- Joissakin tapauksissa komissiolla on valtuudet antaa täydentäviä ja soveltamisalaltaan yleisiä sitovia sääntöjä, jotka vaikuttavat sisällöllisesti perussäädöksessä määritettyihin oikeuksiin tai velvollisuuksiin. Nämä toimenpiteet täydentävät itsessään perussäädöksessä esitettyjä toimenpiteitä ja määrittävät siten edelleen unionin politiikkaa. Tämä voidaan saavuttaa ainoastaan delegoidulla säädöksellä.
- Kyseessä olevan rahoitusohjelman rakenteesta riippuen voitaisiin perussäädöstä muuttavat tai täydentävät muut kuin keskeiset osat, kuten ne, jotka koskevat erityisiä teknisiä kysymyksiä, strategisia etuja, tavoitteita ja odotettavissa olevia tuloksia, hyväksyä delegoiduilla säädöksillä siinä määrin kuin niistä ei säädetä perussäädöksessä. Ainoastaan kun on kyse osista, joihin ei liity uutta poliittista tai politiikkaa koskevaa painopistettä, lainsäätäjä voi päättää sallia, että ne hyväksytään täytäntöönpanosäädöksillä.
- Toimenpide, jolla määritetään perussäädöksen mukaisesti annettavia tietoja (esim. tietojen tarkka sisältö), yleensä täydentää tietojen antamisvelvoitetta ja se olisi toteutettava delegoidulla säädöksellä.
- Toimenpide, jolla määritellään tietojen antamista koskevat järjestelyt (ts. muoto), ei yleensä täydennä velvoitetta antaa tietoja. Tällainen toimenpide sen sijaan mahdollistaa yhdenmukaisen täytäntöönpanon. Se olisi siksi pääsääntöisesti toteutettava täytäntöönpanosäädöksellä.
- Toimenpiteet, joilla määritellään menettely (ts. tapa toteuttaa tai panna täytäntöön jotakin), voidaan vahvistaa joko delegoidussa säädöksessä tai täytäntöönpanosäädöksessä (tai jopa perussäädöksen keskeisenä osana) toimenpiteiden sisällöstä ja kontekstista sekä perussäädöksen säännösten luonteesta riippuen. Toimenpiteistä, joilla vahvistetaan menettelyn osia, joihin liittyy uusia muita kuin keskeisiä poliittisia valintoja, perussäädöksessä vahvistetun oikeudellisen kehyksen täydentämiseksi, olisi yleisesti säädettävä delegoiduissa säädöksissä. Toimenpiteet, joilla määritetään menettelyjen yksityiskohtia perussäädöksessä asetetun velvoitteen yhtenäisten täytäntöönpanoedellytysten varmistamiseksi, olisi yleensä toteutettava täytäntöönpanosäädöksillä.
- Menettelyjen tavoin valtuutus, jolla määritellään toimintatavat (ts. jonkin toteuttaminen säännöllisesti ja systemaattisesti) tai metodologia (ts. toimintatapojen määrittelyä koskevat säännöt), voidaan antaa delegoiduilla säädöksillä tai täytäntöönpanosäädöksillä sisältöä ja kontekstia vastaavasti.
- Yleisesti ottaen delegoituja säädöksiä olisi käytettävä, kun perussäädös antaa komissiolle huomattavasti harkintavaltua täydentää perussäädöksessä asetettua oikeudellista kehystä.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- Valtuutukset voivat olla yleisesti sovellettavia toimenpiteitä. Näin on esimerkiksi silloin, kun päätökset koskevat sitä, hyväksytäänkö tai kielletäänkö tietty ainesosa elintarvikkeissa, kosmetiikassa jne.. Nämä päätökset ovat yleisiä, koska ne koskevat kaikkia toimijoita, jotka haluavat käyttää tällaista ainesosaa. Jos komission päätös näissä tapauksissa perustuu täysin perusteisiin, jotka sisältyvät perussäädökseen, se voi olla täytäntöönpanosäädös; mikäli perusteet kuitenkin antavat komissiolle yhä mahdollisuuden tehdä uusia muita kuin keskeisiä osia / toissijaista poliittista painopistettä koskevia tai poliittisia valintoja, kyseinen hyväksyntä olisi annettava delegoidulla säädöksellä, koska sillä täydennettäisiin perussäädöstä.
- Säädöksellä voidaan siirtää komissiolle ainoastaan valta hyväksyä yleisesti sovellettavia muita kuin lainsäädännöllisiä toimenpiteitä. Delegoiduilla säädöksillä ei siten voida antaa erikseen sovellettavia toimenpiteitä. Säädös on yleisesti sovellettava, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määriteltyihin tilanteisiin ja sillä on oikeusvaikutuksia yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin.
- Täytäntöönpanosäädöksillä ei pitäisi lisätä poliittisia painopisteitä, eikä komissiolle annettavien valtuuksien pitäisi mahdollistaa merkittävää harkintavaltaa.

Yleisiä huomioita

2. kehottaa komissiota ja neuvostoa ryhtymään neuvotteluihin parlamentin kanssa, jotta voidaan päästä sopimukseen edellä esitetyistä perusteista; katsoo, että tämä voidaan saavuttaa tarkistamalla toimielinten välistä sopimusta paremmasta lainsäädännöstä siten, että siihen sisällytetään nämä perusteet;
3. palauttaa mieliin puheenjohtajakokouksen 13. tammikuuta 2011 ja 19. huhtikuuta 2012 pitämässään kokouksissa delegoiduista säädöksistä ja täytäntöönpanosäädöksistä tekemät päätökset ja korostaa, että parlamentin olisi aina vaadittava delegoitujen säädösten käyttöä kaiken sellaisen komissiolle siirretyn vallan yhteydessä, joka täyttää SEUT-sopimuksen 290 artiklassa tarkoitetut perusteet; katsoo, että lainsäädäntöasiakirjoja, joissa ei turvata delegoitujen säädösten sisällyttämistä koskevia parlamentin institutionaalisia oikeuksia, ei pitäisi ottaa täysistunnon esityslistalle sopimukseen johtavaa äänestystä varten; korostaa, että parlamentin olisi aina neuvottelujen alussa tuotava esiin, että delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä koskeva kysymys on sille keskeinen institutionaalinen kysymys;
4. kehottaa komissiota perustelemaan vastaisuudessa yksiselitteisesti ja pätevästi, miksi se ehdottaa delegoitua säädöstä tai täytäntöönpanosäädöstä tietyssä lainsäädäntöehdotuksessa ja miksi se pitää ehdotuksen lainsäädännöllistä sisältöä muuna kuin keskeisenä; muistuttaa, että delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset on tarkoitettu eri tarpeita varten ja että niitä ei siksi voi korvata toisillaan, mikä tehdään selväksi SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklan säännöksissä;
5. katsoo, että työjärjestyksen 37 a artiklan mukaista mahdollisuutta pyytää oikeudellisten asioiden valiokunnan lausuntoa olisi käytettävä useammin, jotta vahvistettaisiin esittelijöiden asemaa lainsäädäntöneuvotteluissa;
6. on erittäin huolissaan siitä, että yhteisön säännösten saattaminen vastaamaan Lissabonin sopimusta on toteutunut vain osittain neljän vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulosta; on tyytyväinen siihen, että komissio on äskettäin antanut ehdotuksia jäljellä olevien valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn sisältävien säädösten mukauttamiseksi Lissabonin sopimukseen; korostaa kuitenkin tarvetta käynnistää neuvottelut näistä ehdotuksista mahdollisimman pikaisesti, jotta menettelyt saadaan päätökseen kuluvan vaalikauden loppuun mennessä; katsoo, että ainakin kaikki tapaukset, joihin aiemmin sovellettiin valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä, olisi nyt saatettava vastaamaan SEUT-sopimuksen 290 artiklaa, koska valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn kuuluvat toimenpiteet ovat myös laajakantoisia toimenpiteitä, joilla muutetaan perussäädöksen muita kuin keskeisiä osia joko poistamalla joitakin niistä tai täydentämällä perussäädöstä lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia; kehottaa samalla neuvostoa edistymään keskusteluissa tietyistä mukauttamista koskevista ehdotuksista, joiden käsittely neuvostossa on yhä pysähtyneessä, mukaan luettuina maataloutta ja kalastusta koskevat ehdotukset;
7. on huolissaan siitä, että vaikka kaikkien poliittisten elementtien järjestelmällinen säilyttäminen perussäädöksessä voi olla joissakin tapauksissa hyvä ratkaisu, se voi ajan myötä riistää SEUT-sopimuksen 290 artiklalta sen käyttökelpoisuuden hyödyllisenä tapana järkiperaistää lainsäädäntöprosessia, mikä oli sen alkuperäinen tarkoitus mikrotason hallinnoinnin sekä raskaan ja pitkän yhteispäätösmenettelyn välttämiseksi; korostaa, että tätä lähestymistapaa voi olla hyvin vaikeaa soveltaa tietyissä tapauksissa, kuten aloilla, joilla teknologia on vasta kehitysvaiheessa;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

8. korostaa, että kaikissa tapauksissa, joissa on päätetty käyttää täytäntöönpanosäädöksiä, parlamentin neuvotteluryhmän olisi arvioitava tarkkaan, minkälaista valvontaa jäsenvaltioilta tarvitaan ja olisiko käytettävä neuvoa-antavaa vai tarkastelumenettelyä; tähdentää, että käytettäessä tarkastelumenettelyä parlamentin neuvotteluryhmän olisi hyväksyttävä kannanotosta pidättäminen vain poikkeuksellisissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, koska se estää komissiota hyväksymästä luonnosta täytäntöönpanosäädökseksi, jos jäsenvaltioiden edustajista koostuva komitea, jonka puheenjohtajana on komission edustaja, pidättäytyy kannanotosta;
9. suosittelee komissiolle, ettei se käytä väärin delegoituja säädöksiä kyseenalaistaakseen kolmikantakokouksissa saavutettuja poliittisia sopimuksia; huomauttaa, että valta antaa delegoituja säädöksiä olisi siirrettävä komissiolle mieluummin vain rajoitetuksi ajanjaksoksi;
10. kannustaa valiokuntiaan valvomaan tiiviisti delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten käyttöä omilla vastuualueillaan; pyytää siksi komissiota parantamaan hallinnollisia järjestelyjä delegoituihin säädöksiin liittyvien asiakirjojen, myös valmisteluasiakirjojen, välittämiseksi ja jättämiseksi, jotta voidaan varmistaa ainakin samantasoinen tiedottaminen ja avoimuus kuin nykyisessä täytäntöönpanosäädösten rekisterissä sekä tietojen samanaikainen toimittaminen lainsäätäjälle, eli Euroopan parlamentille ja neuvostolle;
11. katsoo, että merkittävää kehitystä on saatu aikaan sen varmistamisessa, että delegoidut säädökset välitetään nopeasti asiasta vastaavalle valiokunnalle, mikä puolestaan on vaikuttanut myönteisesti jäsenten tarkasteluoikeuteen;
12. toteaa, että lainsäätäjä kantaa poliittisen vastuun ja että parlamentin on voitava osallistua säännöllisesti ja oikea-aikaisesti delegoitujen säädösten valmisteluvaiheeseen; kehottaa komissiota pitämään parlamentti, asianomaisesta menettelystä vastaava esittelijä mukaan luettuna, täysin ajan tasalla kaavailtujen delegoitujen säädösten suunnitellusta aikataulusta, asiantuntijaryhmien kokousaikataulusta sekä säädösten sisällöstä, myös tarjoamalla pääsyn komission asiaan liittyviin tietokantoihin, kuten viestintä- ja tietoresurssikeskuksen hallintojärjestelmään (CIRCA);
13. kehottaa komissiota noudattamaan täysin Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen 15 kohdan määräyksiä muun muassa yksinkertaistamalla menettelyä, jonka mukaisesti parlamentin asiantuntijoita kutsutaan osallistumaan kansallisten asiantuntijoiden kanssa järjestettäviin kokouksiin, jos asiasta vastaava parlamentin valiokunta niin pyytää; toteaa, että koska parlamentin asiantuntijat ovat voineet osallistua näihin kokouksiin, komissio voidaan kutsua parlamenttiin jatkamaan näkemysten vaihtoa delegoitujen säädösten valmistelusta; kehottaa komissiota soveltamaan puitesopimuksen 15 artiklaa myös jäsenvaltioiden ja komission välisten kokousten niihin osiin, joissa keskustellaan muista kysymyksistä kuin asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitetuista täytäntöönpanosäädöksistä;
14. katsoo, että täytäntöönpanosäädösten viimeisen luonnoksen toimittamisen ja niiden hyväksymisen välinen aika on usein liian lyhyt, jolloin parlamentti ei ehdi hoitaa valvontatehtävänsä asianmukaisesti; kehottaa siksi komissiota ottamaan täysimääräisesti huomioon parlamentin oikeuden tarkastella täytäntöönpanosäädösten viimeiset luonnokset kuukauden kuluessa parlamentin ja komission vuonna 2008 komiteamenettelyistä tekemän sopimuksen mukaisesti;
15. pyytää osoittamaan riittävästi teknisiä ja henkilöstöresursseja delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä varten, muun muassa tehokkaan sisäisen tiedonkulun varmistamiseksi; katsoo, että delegoitujen säädösten välittäminen jäsenille uutiskirjeen välityksellä helpottaa mainittujen säädösten tarkastelua ja antaa jäsenille tilaisuuden esittää ajoissa mahdolliset huomautukset;
16. suosittelee, että kukin valiokunta nimittää pysyvät esittelijät delegoiduille säädöksille ja täytäntöönpanosäädöksille, jotta varmistetaan niiden yhdenmukaisuus asianomaisessa valiokunnassa sekä muiden valiokuntien suhteen; katsoo, että samankaltaisia kysymyksiä on käsiteltävä johdonmukaisesti säilyttäen kuitenkin samalla välttämättömän joustavuuden;
17. pitää myönteisenä, että komission asiantuntijat osallistuvat jäsenille järjestettäviin tiedotustilaisuuksiin, koska mainittujen tilaisuuksien järjestäminen hyvissä ajoin ennen delegoitujen säädösten hyväksymistä on hyödyllistä, sillä tiedotustilaisuuksien avulla voidaan selvittää delegoitujen säädösten keskeisiä osia ja helpottaa parlamentin työtä kyseisten säädösten arvioimiseksi;
18. kehottaa edelleen erityisesti neuvotteluryhmien jäseniä kiinnittämään erityistä huomiota delegoituihin säädöksiin ja täytäntöönpanosäädöksiin, kun nämä raportoivat asiasta vastaavalle valiokunnalle kunkin kolmikantakokouksen jälkeen parlamentin työjärjestyksen 70 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Alakohtaiset erityishuomiot

Maatalous ja kalastus

19. pitää valitettavana, että neuvosto on estänyt keskeisten maa- ja kalatalouslainsäädäntöä linjaavien asiakirjojen hyväksymisen siitä lähtien, kun epäviralliset kolmikantaneuvottelut päättyivät tuloksettomina parlamentin ensimmäisen käsittelyn jälkeen; korostaa, että tämän tilanteen taustalla on usein neuvoston haluttomuus hyödyntää delegoituja säädöksiä; toteaa, että vain YMP:n ja YKP:n uudistamiseen liittyvien täydellisten lainsäädäntömenettelyjen yhteydessä saatiin aikaiseksi kummannkin osapuolen kannalta hyväksyttävä mukauttamista koskeva ratkaisu, vaikka joistakin säännöksistä voitiinkin päästä sopimukseen vain sillä ehdolla, että ne eivät muodosta ennakkotapausta; kehottaa neuvostoa edistämään jäljellä olevien mukauttamisehdotusten käsittelyä, jotta menettelyt voidaan saattaa päätökseen ennen nykyisen vaalikauden päättymistä;

Kehitysyhteistyö

20. palauttaa mieleen, että erityisesti kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI) osalta parlamentti on vuodesta 2006 soveltanut demokraattisen valvonnan menettelyä käymällä poliittista vuoropuhelua komission kanssa toimenpideluonnoksista; panee kuitenkin merkille, että parlamentin kokemukset tästä käytännöstä ovat olleet vaihtelevia ja että sen vaikutusvalta komission päätöksiin on ollut rajallista;

21. korostaa, että kehitysyhteistyön alalla täytäntöönpanosäädökset usein perustuvat kolmansien osapuolien kuulemiseen ennalta, joten muutostenteko virallisen komiteamenettelyn loppuvaiheessa on vaikeaa; painottaa tämän vuoksi, että varhaisempi ilmoittaminen parlamentille ja parlamentin kanssa käytävä vuoropuhelu olisivat merkittävä askel kohti parlamentin valvontavallan entistä tehokkaampaa hyödyntämistä;

Talous- ja raha-asiat

22. panee merkille, että rahoituspalvelujen alalla Euroopan valvontaviranomaisista annetuissa säädöksissä otetaan käyttöön teknisiä sääntelystandardeja ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja, joiden nojalla Euroopan valvontaviranomaiset antavat komission hyväksyttäväksi teknisten sääntelystandardien ja teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia; katsoo, että Euroopan valvontaviranomaisten teknisen asiantuntemuksen ja erityisosaamisen vuoksi säädösvallan siirto olisi toteutettava mahdollisuuksien mukaan teknisten sääntelystandardien avulla tavanomaisten delegoitujen säädösten sijaan; katsoo myös, että komission olisi pyydettävä asianomaiselta Euroopan valvontaviranomaiselta teknistä neuvontaa tavanomaisten delegoitujen säädösten sisällöstä ennen kuin se antaa niitä;

23. huomauttaa, että tiettyjen säädösten tapauksessa teknisten sääntelystandardien tarkistamiseen tarkoitettua määräaikaa voidaan jatkaa ylimääräisellä kuukaudella niiden laajuuden ja monitahoisuuden vuoksi, ja katsoo, että tämän olisi oltava vakiokäytäntö; panee merkille myös, että lainsäätäjä on asettanut kaikille rahoituspalvelujen alalla annettaville delegoiduille säädöksille tarkastelua varten kolmen kuukauden määräajan, jota voidaan jatkaa kolmella kuukaudella, ja katsoo, että tätä käytäntöä olisi laajennettava muihin monitahoisiin aloihin;

24. korostaa, että myös teknisiin sääntelystandardeihin olisi sovellettava järjestelyjä, joiden mukaan delegoituja säädöksiä ei saa antaa parlamentin lomakausien aikana;

25. katsoo, että sidosryhmien osallistumista Euroopan valvontaviranomaisten osallisyrymiin koskevan kutsun olisi oltava voimassa riittävän pitkään (vähintään kaksi kuukautta), se olisi esitettävä useiden kanavien kautta ja siinä olisi noudatettava selkeää ja tehostettua prosessia, jotta varmistetaan, että osallistumispyyntöjä saadaan laajalta joukolta ehdokkaita; muistuttaa, että Euroopan valvontaviranomaisten osallisyryhmien edustuksen on oltava tasasuhtaista asiaa koskevien säädösten säännösten mukaisesti;

Työllisyys- ja sosiaaliasiat

26. muistuttaa, että työllisyyden ja sosiaaliasioiden alalla parlamentti on kyseenalaistanut EURES-päätöksen Euroopan unionin tuomioistuimessa valtaoikeuksiensa puolustamiseksi;

Kansalaisvapaudet sekä oikeus- ja sisäasiat

27. kehottaa komissiota sisällyttämään työohjelmaansa ehdotuksia, jotka koskevat kaikkien entisen kolmannen pilarin alaan kuuluvien säädösten muuttamista niiden mukauttamiseksi Lissabonin sopimuksen mukaiseen uuteen normihierarkiaan, ja kunnioittamaan Lissabonin sopimuksen mukaista säädösvallan siirtoa komissiolle koskevia parlamentin valtaoikeuksia ja toimivaltaa sekä sen oikeutta saada tietoa; korostaa, että edellä mainittu edellyttää kunkin säädöksen yksilöllistä arviointia, jotta voidaan määrittää päätökset, jotka lainsäätäjän on tehtävä, koska ne koskevat keskeisiä osia,

Tiistai 25. helmikuuta 2014

etenkin tapauksissa, joissa päätökset koskevat asianomaisten henkilöiden perusoikeuksia, ja päätökset, joiden voidaan katsoa koskevan muita kuin keskeisiä osia (ks. EU:n tuomioistuimen ratkaisu asiassa C-355/10);

28. kiinnittää huomiota siihen, että neuvosto antaa edelleen säädöksiä entisen kolmannen pilarin määräysten perusteella, vaikka Lissabonin sopimuksen voimaantulosta on jo kauan, joten parlamentti on joutunut nostamaan kanteita tuomioistuimessa;

o

o o

29. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0128

Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: vuotuinen kasvuselvytys 2014

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2014 talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuotuinen kasvuselvytys 2014 (2013/2157(INI))

(2017/C 285/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 136 artiklan yhdessä 121 artiklan 2 kohdan kanssa,
- ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1175/2011 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista 8. marraskuuta 2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/85/EU ⁽²⁾,
- ottaa huomioon täytäntöönpanotoimista liiallisen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi euroalueella 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1174/2011 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta 8. marraskuuta 2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1177/2011 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon julkisen talouden valvonnan tehokkaasta täytäntöönpanosta euroalueella 16. marraskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1173/2011 ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 5. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman pk-yritysten rahoituksen saannin parantamisesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2012 annetun komission tiedonannon "Toimintasuunnitelma veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostamiseksi" (COM(2012)0722),
- ottaa huomioon julkista taloutta koskevien suunnitelmien seurantaa ja arviointia sekä alustavien talousarviosuunnitelmien seurantaa ja arviointia sekä euroalueen jäsenvaltioiden liiallisen alijäämän tilanteen korjaamisen varmistamista koskevista yhteisistä säännöksistä 21. toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 473/2013 ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta 21. toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 472/2013 ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 12.

⁽²⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 41.

⁽³⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 8.

⁽⁴⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 33.

⁽⁵⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.

⁽⁶⁾ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0036.

⁽⁸⁾ EUVL L 140, 27.5.2013, s. 11.

⁽⁹⁾ EUVL L 140, 27.5.2013, s. 1.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: vuoden 2013 painopisteiden täytäntöönpano” ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 13. marraskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Vuotuinen kasvuselvytys 2014” (COM(2013)0800),
 - ottaa huomioon veropetosten, veronkierron ja veroparatiisien torjunnasta 21. toukokuuta 2013 antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 12. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman mitattavissa olevia ja velvoittavia sitoumuksia veropetosten ja veronkierron torjumiseksi EU:ssa koskevasta vaatimuksesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 12. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman Eurooppa-neuvoston kokouksen (19.–20. joulukuuta 2013) valmistelusta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan lausunnon (A7-0084/2014),
- A. ottaa huomioon, että komission viimeisimmän syksyn ennusteen mukaan reaalin BKT on kääntynyt hitaasti kasvuun euroalueella, ja kasvun ennustetaan saavuttavan 1,1 prosenttia vuonna 2014, työttömyyden odotetaan vähenevän ja inflaation ennustetaan jäävän selvästi alle 2 prosentin;
- B. ottaa huomioon, että kehittyvillä markkinoilla kasvu on pysähtymässä, mutta Yhdysvalloissa se on edelleen voimakasta ja Japanissa se pysyttelee plussan puolella;
- C. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti järjesti kansallisten parlamenttien jäsenille 20.–22. tammikuuta 2014 korkean tason kokouksen (eurooppalaisten parlamenttien viikon yhteydessä), jossa keskusteltiin vuotuisesta kasvuselvytyksestä 2014 sekä kasvua ja työpaikkoja koskevista yleisistä talouspoliittisista tavoitteista, jotta pystyttäisiin ottamaan paremmin huomioon toimintalinjojen tehokkuus ja mahdolliset heijastusvaikutukset EU:ssa;
- D. ottaa huomioon komission toteamuksen, jonka mukaan useimpiin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin ei päästä edes optimistisimmassa skenaarioissa;
- E. toteaa suhtautuvansa myönteisesti lähentymis- ja kilpailukykyvälineen käyttöönottoon osana pyrkimyksiä lujittaa hallintokehystä;
1. toteaa, että talouden elpyminen EU:ssa on alkanut, mutta se on vielä haurasta; korostaa, että tarvitaan kasvua edistävää julkisen talouden vakauttamista ja on jatkettava ponnisteluja, jotta toisaalta varmistetaan nykyisen talouden hallinto-kehityksen noudattaminen ja toisaalta voimistetaan kestävämpää kasvua ja lisätään työpaikkoja keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä;
 2. pitää ilahduttavana, että kasvua edistävän talouden vakauttamisen välttämättömyys on ymmärretty; kehottaa komissiota muuttamaan tämän ensisijaisen tavoitteen konkreettisiksi suosituksiksi jäsenvaltioille ja koko EU:lle, myös talouden sopeutusohjelmissa oleville valtioille, jotta niissä ei käsitellä ainoastaan talouden vakauttamista, vaan myös rakenteellisia uudistuksia, jotka johtavat todelliseen, kestäväan ja sosiaalisesti tasapainoiseen kasvuun, työllisyyteen ja kilpailukykyyn lujittamiseen sekä edesauttavat lähentymistä;
 3. panee merkille, että valtionvelkakirjojen korkoerojen kasvu on vähentänyt huomattavasti julkisen talouden liikkumavaraa monissa jäsenvaltioissa; panee myös merkille, että Euroopan keskuspankin omaksuma rahapolitiikka on auttanut vähentämään valtionvelkakirjojen korkoerojen kasvua; toteaa, että ennakoivan viestinnän avulla EKP säilyttää tämän toimintatavan lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä ja edistää näin osaltaan voimakkaampaa kasvua;
 4. panee merkille, että komissio seuraa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden toteutumista kansallisella ja Euroopan unionin tasolla maakohtaisissa suosituksissa ja pitää siten tarkasti silmällä työllisyyttä, tutkimusta ja kehittämistä, koulutusta, köyhyyttä, uusiutuvia energialähteitä ja päästöjen vähentämistä koskevia tavoitteita;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0447.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0205.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0593.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0597.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

5. katsoo, että koko EU:n talouden kustannuskilpailukykyä ja muuta kilpailukykyä maailmantaloudessa on edelleen tehostettava lisäämällä erityisesti kilpailua tavara- ja palvelumarkkinoilla, jotta voidaan parantaa tuottavuutta ja resurssitehokkuutta ja laskea hintoja, sekä pitämällä työvoimakustannukset tuottavuuden mukaisina ja varmistamalla makrotalouden sisäisen epätasapainon vähentäminen;
6. panee merkille vakavia vaikeuksia kokoneiden jäsenvaltioiden toteuttamat kunnianhimoiset rakenneuudistukset; kannustaa jäsenvaltioita jatkamaan ponnistelujaan; toteaa, että rakenneuudistuksia koskevia ponnisteluja on jatkettava määrätietoisesti ja niitä on seurattava, jotta varmistetaan uudistuksen tehokkuus ja pohjataan toiminta saavutettuun edistykseen; kannustaa hyväksymään ja panemaan täytäntöön rakenneuudistusohjelmat, jotka edistävät kansallista ja eurooppalaista lähentymistä ja kilpailukykyä ja lisäävät kestävää kasvua ja edistävät työllisyyttä; korostaa ohjelmien ja suunnitelmien nopean ja tehokkaan täytäntöönpanon tärkeyttä, jotta voidaan torjua työttömyyttä erityisesti nuorten keskuudessa;
7. korostaa, että on tärkeää käynnistää tai jatkaa johdonmukaisten ja kestävien rakenneuudistusten prosessia keskipitkän ja pitkän aikavälin vakauden saavuttamiseksi; painottaa, ettei EU voi kilpailla yksinomaan yleisillä kustannuksilla tai työvoimakustannuksilla, vaan sen on investoitava enemmän tutkimukseen, innovointiin ja kehittämiseen, koulutukseen ja osaamiseen sekä resurssitehokkuuteen niin kansallisella kuin Euroopan tasolla;
8. toistaa vaatimuksensa tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävästä säädöksestä, joka koskee lähentymistä koskevia suuntaviivoja, joissa asetetaan tietyksi ajanjaksoksi erittäin rajallinen määrä kaikkein kiireisimpiä uudistustoimia koskevia tavoitteita, ja toistaa pyyntönsä siitä, että jäsenvaltiot takaavat, että kansalliset uudistusohjelmat perustuvat edellä mainittuihin lähentymistä koskeviin suuntaviivoihin ja että komissio tarkistaa ne; kehottaa jäsenvaltioita sitoutumaan kansallisten uudistusohjelmien täysimääräiseen täytäntöönpanoon; ehdottaa tämän perusteella, että jäsenvaltiot voisivat sitoutua lähentymistä koskevaan kumppanuuteen EU:n toimielinten kanssa, johon liittyisi mahdollisuus uudistustoimien ehdolliseen rahoitukseen; muistuttaa, että tällaisen tehokkaamman taloudellisen yhteistyön olisi kuljettava käsi kädessä kannustimeen perustuvan rahoitusmekanismin kanssa; katsoo, että mahdollisen lisärahoituksen tai mahdollisten lisävälineiden, kuten solidaarisuusmekanismin, on oltava erottamaton osa EU:n talousarviota mutta sovitun monivuotisen rahoituskehyksen määrien ulkopuolella;
9. ilmaisee huolensa euroalueen jäsenvaltioiden julkisesta ja yksityisestä kokonaisvelkaantuneisuudesta; huomauttaa, että EU:n on mentävä velkojen liialliseen kasautumiseen ja resurssien kuluttamiseen perustuvaa kasvumallia pidemmälle;
10. kehottaa jäsenvaltioita siksi kiinnittämään talouspolitiikkaa ja -uudistuksia suunnitellessaan erityistä huomiota eurooppalaisten nuoreen sukupolveen kohdistuvaan vaikutukseen, jottei nuorilta riistetä heti alussa heidän tulevaisuudennäkymiään; korostaa, että tarvitaan lisäponnisteluja työttömyyden ja erityisesti nuorisotyöttömyyden pitkän aikavälin vaikutusten torjumiseksi;
11. antaa tunnustusta niille jäsenvaltioiden viranomaisille, jotka ovat menestyksekkäästi panneet täytäntöön makroekonomisia sopeutusohjelmia tai rahoitusalan ohjelmia;
12. huomauttaa, että rahoitustukiohjelmien onnistuminen edellyttää solidaarisuuden ja ehdollisuuden yhdistelmää, vahva omavastuullisuutta ja sitoutumista uudistamiseen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kuitenkin sisällyttämään rahoitustuen ja väliaikaisen troikkajärjestelmän parannettuun lainsäädäntörakenteeseen, jossa noudatetaan EU:n talouden hallintokehystä ja yhteisön lainsäädäntöä ja taataan siten demokraattinen vastuuvollisuus;
13. korostaa, että talous- ja rahaliitto (EMU) ei ole vielä läheskään valmis, ja muistuttaa komissiota sen velvoitteista ja sitoumuksista, jotka koskevat kasvun ja taloudellisen lähentymisen lisäämistä ja kilpailukyyn vahvistamista EU:ssa; katsoo, että tämä voitaisiin parhaiten saavuttaa, jos komissio viimein esittäisi ehdotuksia EMU:n loppuun saattamiseksi sen hahmotelmassa tiiviin ja aidon talous- ja rahaliiton luomiseksi esitettyjen suuntaviivojen mukaisesti; toteaa, että EMU:n loppuun saattamisen olisi perustuttava yhteisömenetelmään;
14. on tietoinen uuden ja tarkistetun EU:n varainhoitoasetuksen saavutuksista rahoituskriisin ratkaisemisessa; panee merkille, että pankkiunionin kolmen pilarin päätökseen saattaminen ja pankkien vakavaraisuusvaatimuksia koskevien uusien sääntöjen täytäntöönpano auttavat osaltaan palauttamaan luottamuksen Euroopan pankkialan kestävyYTEEN;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

15. pitää myönteisenä komission lausuntoa, jonka mukaan vuotuisen kasvuselvityksen 2014 ensisijaisena painopisteenä on kestävä, älykkään ja osallistavan kasvun ja kilpailukyyn luominen, mikä johtaa uusien työpaikkojen luomiseen;
16. yhtyy komission näkemykseen, että jäsenvaltioiden on edelleen pyrittävä toteuttamaan kasvua edistävää julkisen talouden vakauttamista; kehottaa jäsenvaltioita yksinkertaistamaan verojärjestelmiään, vähentämään pieni- ja keskituloisten verotusta ja sosiaaliturvamaksuja ja siirtämään verotusta työn verottamisesta kulutuksen verottamiseen ja ympäristön kannalta haitallisen toiminnan verottamiseen kasvun, yksityisten investointien ja työpaikkojen luomisen edistämiseksi, vakauttamispyrkimysten tehostamiseksi ja investointien lisäämiseksi koulutukseen, tutkimukseen ja kehittämiseen ja aktiiviseen työmarkkinapolitiikkaan;
17. kannustaa sopeutusohjelman alaisia jäsenvaltioita jatkamaan kasvua edistävien ja kestävien rakenneuudistusten täytäntöönpanoa tai ryhtymään siihen samalla, kun lisätään ponnisteluja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi; ilmaisee huolestumisensa erityisiä uudistuksia koskevan omavastuullisuuden puutteesta jäsenvaltioissa, joilla on liiallinen budjettivaje tai vaihtotaseen alijäämä; pitää välttämättömänä, että ajanjaksolla 2014–2020 kaikkiin varoihin sovelletaan etupainotteisuuden periaatetta ja välitöntä jakelua, joilla on tarkoitus tehostaa talouskasvua, työllisyyttä ja strategisia investointeja erityisesti nuorisotyöllisyysaloitteen yhteydessä;
18. korostaa maakohtaisten suositusten, monenvälisen valvonnan, kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihdon sekä vertaisarviointien seurannan ja täytäntöönpanon merkitystä, sillä niiden avulla voidaan herättää keskustelua ja luoda vertaispainetta, mikä ohjaa oikeaan suuntaan tarvittavan lisävauhdin luomiseksi ja uudistusten hyväksymiseksi;
19. huomauttaa jälleen kerran siitä, että Euroopan talouksien kilpailukyky sekä sosiaaliturva- ja terveydenhuoltojärjestelmien kestävyys edistävien kunnianhimoisten uudistusten puute aiheuttaa liiallista rasitetta tuleville sukupolville; huomauttaa myös, että on tärkeää korjata liiallisen alijäämän ja vaihtotaseen epätasapainon tilanteet;
20. huomauttaa jälleen kerran, että valtiot ja rahoituslaitokset ovat jatkuvasti haavoittuvaisia toimintaympäristössä, jossa kasvu pysyy alhaisena;
21. painottaa, että rakenneuudistuksia on täydennettävä koulutukseen, tutkimukseen, innovointiin ja kestäväan energiaan tehtävillä pitkän aikavälin investoinneilla; katsoo, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia voidaan myös pitää välineenä edistää investointeja ja luoda älykäästä ja kestävästä kasvusta, jotka täydentävät julkisia investointiohjelmiä;
22. kehottaa toteuttamaan voimakkaampia ja johdonmukaisempia toimia komission laaja-alaisen toimintasuunnitelman pohjalta verovilpin torjunnan tehostamiseksi; kehottaa komissiota sisällyttämään kouriintuntuvia ja mitattavissa olevia tavoitteita Eurooppa 2020 -strategiaan;
23. painottaa, että rahoituksen saatavuus on erityisesti pk-yritysten kohdalla suurimpia kasvun esteitä EU:ssa; katsoo, että on tarpeen luoda enemmän vaihtoehtoja pankkirahoitukselle parantamalla pääomien tehokasta kohdentamista pääomamarkkinoiden kautta, edistämällä pitkän aikavälin julkisia investointeja ja käyttämällä täysimääräisesti EU:n uusia innovatiivisia rahoitusvälineitä, jotka on tarkoitettu tukemaan pk-yritysten pääsyä pääomamarkkinoille; katsoo, että pankkiunionin päätökseen saattamisen olisi edistettävä rahoituksensaantia ja luotava pk-yrityksille yhtäläiset mahdollisuudet saada rahoitusta; korostaa tarvetta rajoittaa entisestään pk-yritysten hallinnollista taakkaa ja ottaa jatkuvasti huomioon suhteellisuusperiaate sääntelyjärjestelmien kehittämisen yhteydessä; katsoo, että Euroopan investointipankilla voi olla aktiivisempi rooli reaalityövoiman rahoituksensaannin mahdollistamisessa; katsoo, että viimeisimmissä neuvoston kokouksissa esitetyt, erityisesti pk-yrityksille suunnattua rahoitusta koskevat EIP:n ehdotukset voivat olla ja niiden olisi oltava kunnianhimoisempia;
24. toistaa, että sisämarkkinoiden valmiiksi saattaminen on EU:ssa tärkeää kasvun kannalta; katsoo, että jäsenvaltiot ja komissio eivät ole täyttäneet sitoumuksiaan, jotka koskevat sisämarkkinoiden valmiiksi saattamista;
25. korostaa, että hyvin toimivien työvoiman sisämarkkinoiden ja maahanmuuttoa koskevan kestävä toimintamallin puuttuminen haittaavat kasvua EU:ssa; korostaa makrotaloudellisia etuja, joita jäsenvaltiot saavat työmarkkinoidensa nykyaikaistamisesta, ja kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan erityistoimia sellaisten onnistuneiden työvoiman yhteismarkkinoiden luomiseksi, jotka perustuvat työntekijöiden liikkuvuuteen, tehokkaisuuteen toimintaolosuhteisiin ja sosiaalista lähentymistä kohti korkeampaa tasoa koskevaan periaatteeseen sekä nykyaikaiseen, asiaankuuluvaan ja osallistavaan maahanmuuttopolitiikkaan sekä kansallisella että EU:n tasolla;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

26. kehottaa komissiota selittämään parlamentille, mitä erityistoimenpiteitä se aikoo toteuttaa edistääkseen nopeamman kestäväen kasvun ja vahvemman kilpailukyyn tavoitteita ja saavuttaakseen ne;
27. katsoo, että kaiken kaikkiaan vuotuinen kasvuselvytys ei ole riittävän yksityiskohtainen eikä tarjoa keinoja tavoitteidensa saavuttamiseen;
28. panee merkille varoituskansalaisyhteisöä koskevan kertomuksen; panee merkille EU:n talouden sisäisen epätasapainon vähittäisen korjaantumisen; kiinnittää huomiota myös ulkoiseen epätasapainoon, kuten liialliseen ulkoiseen ylijäämään ja vientimarkkinaosuusien laskuun useimmissa jäsenvaltioissa;
29. huomauttaa, että makrotalouden epätasapainoa koskevan menettelyn tavoitteena on välttää huonosti suunnitellun kansallisen politiikan kielteiset heijastusvaikutukset muihin euroalueen jäsenvaltioihin; on huolestunut siitä, että komissio ei tulostaulusta päätelmiä tehdessään ota riittävässä määrin huomioon sitä, että euroalue ja siihen kuuluvat jäsenvaltiot ovat toisistaan riippuvaisia ja avoimia talouksia;
30. panee merkille komission arvion, jonka mukaan monia merkittäviä makroekonomisia epätasapainotiloja korjataan parhailaan; huomauttaa, että EU:n yleisen kilpailukyyn lujittamiseksi edelleen komission on tarkasteltava jäsenvaltion vaihtotaseen ylijäämää suhteessa muuhun euroalueeseen;
31. on huolestunut siitä, että useimmat jäsenvaltiot yhä menettävät markkinaosuuksia maailmanlaajuisesti ja että niillä on suuri negatiivinen ulkomainen nettovarallisuusasema; pitää valitettavana, ettei muita tärkeitä piirteitä, joilla on voimakas vaikutus kilpailukyyn, kuten yksikköpääomakustannuksia, ole vielä integroitu makrotaloudellisen epätasapainon tulostauluun, vaikka parlamentti on pyytänyt tätä toistuvasti;
32. on yhä huolestunut siitä, ettei liiallisen yksityisen velan vähentämisessä ole edistytty; huomauttaa, että tämä ei ole ainoastaan rahoitusvakautta koskeva huoli vaan myös rajoittaa EU:n kasvupotentiaalia;
33. korostaa, että poikkeuksellisen alhaisen korkotason jatkuminen kaikilla korkokäyrillä on huolestuttavaa Euroopan kansalaisten säästö- ja eläkejärjestelyä ajatellen;
34. panee merkille komission ensimmäisen arvion jäsenvaltioiden alustavista talousarviosuunnitelmista; korostaa, että alustavien talousarviosuunnitelmien tutkiminen parantaa jäsenvaltioiden talousarviotilanteen monenvälistä valvontaa ja seuranta;
35. on huolestunut siitä, että ainoastaan kaksi jäsenvaltiota on saavuttanut keskipitkän aikavälin tavoitteensa; kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan ja tarvittaessa lujittamaan ponnistelujaan, sillä kasvua edistävä talouden vakauttaminen on välttämätöntä jäsenvaltioissa, jotka eivät ole saavuttaneet tavoitteitaan;
36. korostaa, että talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso ei saa millään tavoin vaarantaa Euroopan parlamentin eikä kansallisten parlamenttien erioikeuksia; korostaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden välisen toimivallan jaon olisi oltava selvä ja että Euroopan parlamentti on unionin tasolla vastuuvollisuudesta huolehtiva toimielin; kehottaa komissiota varmistamaan, että Euroopan parlamentti osallistuu asianmukaisesti ja virallisesti talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson prosessin eri vaiheisiin, jotta voidaan lisätä päätösten legitimiyttä;
37. korostaa, että on vahvistettava demokraattista vastuuvollisuutta Euroopan parlamentille ja kansallisille parlamenteille euroalueen toiminnan olennaisista osista, kuten Euroopan vakausmekanismista, euroryhmän päätöksistä ja rahoitustukiohjelmien valvonnasta ja arvioinnista; pyytää komissiota suorittamaan ja julkaisemaan sisäisen jälkiarvioinnin suosituksistaan ja troikkaan osallistumisestaan;
38. huomauttaa, että useissa jäsenvaltioissa pääasiallinen ongelma on, että rahoitusmarkkinoiden pirstoutuminen johtaa rahoituksen puutteeseen ja erityisesti pk-yritysten korkeampiin rahoituskustannuksiin; katsoo, että EKP:n olisi säilytettävä ennakoivampi roolinsa pirstoutumisen estämisessä, ja katsoo, että EIP voi edelleen edistää pk-yritysten rahoitusta, yrittäjyyttä, vientiä ja innovaatioita, jotka ovat talouden elpymisen kannalta elintärkeitä;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

EU:n talousarvio

39. panee merkille, että vuotuinen kasvuselvytys 2014 eroaa vain hyvin vähän vuoden 2013 selvityksestä; pitää tästä syystä jälleen kerran valitettavana, ettei komissio ole tehnyt uusia ehdotuksia roolista, joka EU:n talousarviolla voi olla kasvun elvyttämisessä ja työpaikkojen luomisessa, jotta saavutetaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet;
40. pitää valitettavana, että komissio ei ole toimittanut Euroopan parlamentille kattavaa raporttia kesäkuussa 2012 hyväksytyin kasvu- ja työllisyys sopimuksen täytäntöönpanosta;
41. kehottaa komissiota esittämään säännöllisesti ajan tasalle saatetun tulostaulun uusien ohjelmien täytäntöönpanosta, jotta voidaan verrata jäsenvaltioita ja jotta budjettivallan käyttäjä voi tehdä tietoisempia päätöksiä ensisijaisista menoista ja ottaa huomioon havaittavissa olevat suuntaukset;
42. korostaa, että maksumäärärahojen alhainen taso ja maksujen tiukka yläraja ovat EU:n talousarvion ratkaiseva ongelma, jolla on erityisesti kielteisiä vaikutuksia talouden elpymiseen, sillä viivästyneet maksut ovat haitallisia ensisijaisesti välittömille edunsaajille; korostaa lisäksi, että tämä maksujen alhainen taso EU:n vuoden 2014 talousarviossa on täysin ristiriidassa lainsäätäjien sopimien toimien kanssa, joilla on tarkoitus lisätä tilapäisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa hallinnoitavien EU:n ohjelmien yhteisrahoitusosuutta rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivissä jäsenvaltioissa; muistuttaa tarpeesta varmistaa täytäntöönpanoa ajatellen maksumäärärahojen hallittu kehitys, jotta maksattamatta olevia sitoumuksia ei jouduta siirtämään epätavallisen paljon vuoden 2015 talousarvioon, sekä tarpeesta hyödyntää tässä yhteydessä tarvittaessa monivuotista rahoituskehystä koskevaan asetukseen sisältyviä eri joustovälineitä; aikoo jatkaa yleisen maksutilanteen perusteellista seuranta erityisesti ajatellen niiden maksujen suurta määrää, joita vielä tarvitaan edellisen monivuotisen rahoituskehysten ohjelmien loppuunsaattamiseen;
43. pitää jälleen kerran valitettavana, että jäsenvaltiot pitävät maksuosuuttaan EU:n talousarviosta vakautustoimiinsa mukautettavana suurena, mikä puolestaan johtaa EU:n talousarvion kasvua edistävien menojen keinotekoiseen vähentämiseen; kehottaa komissiota ottamaan täysimääräisesti huomioon tämän toistuvan ja vaarallisen suuntauksen, kun se arvioi jäsenvaltioiden talousarviosuunnitelmia, ja ehdottamaan konkreettisia toimia suunnan muuttamiseksi;
44. muistuttaa näkemyksestään, jonka mukaan jäsenvaltioiden taloudellista tilannetta voidaan helpottaa unionin talousarvion rahoittamista koskevan uuden omien varojen järjestelmän avulla, sillä se vähentää BKTL:oon perustuvia maksuosuuksia, jolloin jäsenvaltiot voivat selviytyä vakautustoimistaan vaarantamatta EU:n rahoitusta, jolla tuetaan talouden elpymistä ja uudistustoimia; korostaa tästä syystä pitävänsä tärkeänä uutta omia varoja käsittelevää korkean tason työryhmää, jonka olisi johdettava EU:n rahoituksen todelliseen uudistukseen;
45. muistuttaa, että tehokkaamman taloudellisen yhteistyön olisi kuljettava käsi kädessä kannustimeen perustuvan mekanismin kanssa; katsoo, että mahdollisen lisärahoituksen tai mahdollisten lisävälineiden, kuten solidaarisuusmekanismin, on oltava erottamaton osa EU:n talousarviota mutta sovitun monivuotisen rahoituskehysten määrien ulkopuolella;

o

o o

46. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja Euroopan keskuspankille.
-

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0129

Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: työllisyys- ja sosiaalinaluekohdat

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2014 aiheesta ”Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: vuotuisen kasvuselvityksen 2014 työllisyys- ja sosiaalinaluekohdat” (2013/2158(INI))

(2017/C 285/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 9 artiklan,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 145, 148 ja 152 artiklan sekä 153 artiklan 5 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 28 artiklan,
- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Vuotuinen kasvuselvitys 2014” (COM(2013)0800) ja sen liitteenä olevan luonnoksen työllisyysraportiksi,
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuoden 2013 painopisteiden täytäntöönpano ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 2. lokakuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Talous- ja rahaliitolle vahvempi sosiaalinen ulottuvuus” (COM(2013)0690),
- ottaa huomioon komissiolle esitetyn suullisen kysymyksen O-000122/2013 – B7-0524/2013 ja siihen liittyvän 21. marraskuuta 2013 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta ”Talous- ja rahaliitolle vahvempi sosiaalinen ulottuvuus” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”EUROOPPA 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon 8. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista: Eurooppa 2010 -strategian yhdenmittyjen suuntaviivojen II osa ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Tavoitteena työllistävä elpyminen” (COM(2012)0173),
- ottaa huomioon komissiolle esitetyn suullisen kysymyksen O-000120/2012 ja siihen liittyvän 14. kesäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman työllistävää elpymistä koskevasta tavoitteesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma: Eurooppa tähtää täystyöllisyyteen” (COM(2010)0682) ja siitä 26. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen foorumi: Eurooppalaiset puitteet sosiaaliselle ja alueelliselle yhteenkuuluvuudelle” (COM(2010)0758) ja siitä 15. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0447.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0515.

⁽³⁾ EUVL C 308 E, 20.10.2011, s. 116.

⁽⁴⁾ EUVL C 332 E, 15.11.2013, s. 81.

⁽⁵⁾ EUVL C 131 E, 8.5.2013, s. 87.

⁽⁶⁾ EUVL C 153 E, 31.5.2013, s. 57.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Mahdollisuuksia nuorille -aloite” (COM(2011)0933),
 - ottaa huomioon 20. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman ”sosiaalisia investointeja koskevasta sopimuksesta – vastauksesta kriisiin” ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 20. helmikuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Kasvua ja yhteenkuuluvuutta tukevat sosiaaliset investoinnit, mukaan luettuna Euroopan sosiaalirahaston täytäntöönpano vuosina 2014–2020” (COM(2013)0083),
 - ottaa huomioon komissiolle esitetyn suullisen kysymyksen O-000057/2013 – B7-0207/2013 ja siihen liittyvän 12. kesäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta ”Kasvua ja yhteenkuuluvuutta tukevat sosiaaliset investoinnit, mukaan luettuna Euroopan sosiaalirahaston täytäntöönpano vuosina 2014–2020” ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 5. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman pk-yritysten rahoituksen saannin parantamisesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0091/2014),
- A. toteaa lukujen osoittavan, että taantuma päättyi euroalueella vuoden 2013 toisella neljänneksellä, mutta euroalueen vuotuinen kasvu pysyy edelleen hauraana tänä vuonna ja työttömyys on edelleen hyvin korkealla tasolla; toteaa, että kasvua on kannustettava merkittävästi, jotta se olisi kestävä ja sitä voitaisiin pitää pitkäaikaisena elpymisenä ja jotta annetaan tarvittavaa pontta EU:n pyrkimyksille vastata sen sosioekonomisiin haasteisiin;
- B. toteaa, että työttömien määrä on kasvanut EU:ssa hälyttävästi 26,6 miljoonaan ja että pitkäaikaistyöttömyys on lisääntynyt useimmissa jäsenvaltioissa ja noussut ennätykselliselle tasolle koko EU:ssa; ottaa huomioon, että työllisyys on heikentynyt voimakkaammin valtioissa, joissa on jouduttu toteuttamaan merkittäviä julkisen talouden uudistuksia;
- C. ottaa huomioon, että nuorten työttömyys on kasvanut ennätyksellisen suureksi ja on keskimäärin 23 prosenttia koko EU:ssa, ja että joissakin jäsenvaltioissa 16–25-vuotiaiden nuorten työttömyys on yli 50 prosenttia; toteaa, että nuorten työmarkkinatilanne on erityisen vaikea ja että nuoret päätyvät usein koulutustasostaan riippumatta joko työttömiksi tai epävarmoihin työsuhteisiin tai palkattomiin harjoittelupaikkoihin tai muuttavat maasta; toteaa, että arvioiden mukaan nuorten poisjäänti työmarkkinoilta aiheutti jäsenvaltioille 153 miljardin euron taloudelliset menetykset vuonna 2011, mikä vastaa 1,2:ta prosenttia EU:n BKT:stä; ottaa huomioon, että työmarkkinasääntelyn liiallinen jäykkyys ja joustamattomuus estää useissa jäsenvaltioissa nykyisen kriisin kaltaisten häiriöiden tehokkaan torjunnan; katsoo, että nykyinen työmarkkinainsäädäntö saattaa joissakin tapauksissa suojella suhteettomasti sisäpiiriä ja haitata nuorten pääsyä työmarkkinoille;
- D. toteaa, että kyseessä on ollut taloushistorian syvin ja pitkäaikaisin taantuma viimeisten sadan vuoden aikana, mutta että katastrofi on vältetty, ja toteaa, että kriisin vaikutukset ovat jakautuneet usealle vuodelle, jopa vuosikymmenelle; toteaa, että näitä vaikutuksia ovat muun muassa yhä kasvava pitkäaikaistyöttömyys, mikä mahdollisesti johtaa rakennetyöttömyyteen; ottaa huomioon, että työmarkkinoiden segmentoituminen on jatkunut, kotitalouksien keskimääräiset tulot pienenevät monissa jäsenvaltioissa ja indikaattorit osoittavat, että köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen lisääntyvät ja pahenevat jonkin verran, mukaan lukien työssäkäyvien köyhyys tulevina vuosina;
- E. ottaa huomioon, että Kansainvälinen valuuttarahasto totesi hiljattain, että on mahdollista parantaa verotusta ja lisätä sen progressiivisuutta, ja että siten voitaisiin vähentää epätasa-arvoisuutta EU:ssa; toteaa, että verorasitusta olisi siirrettävä työn verotuksesta muihin kestäviin verotusmuotoihin, jotta edistetään kasvua ja työpaikkojen luomista sekä tuotetaan lisätuloja kautta linjan ja vahvistetaan vakauttamistoimien legitimiyyttä;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0419.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0266.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0036.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- F. ottaa huomioon, että kriisin vaikutukset ovat johtaneet ennennäkemättömän suuriin eroihin tuottavuudessa ja työllisyydessä ytimeen kuuluvien valtioiden ja reuna-alueilla sijaitsevien valtioiden välillä ja että nämä erot kasvavat yhä; ottaa huomioon, että mainittujen valtioryhmien työttömyyslukuja koskeva ero kasvoi 10 prosenttiyksikköön vuonna 2012, kun se oli ainoastaan 3,5 prosenttiyksikköä vuonna 2000; toteaa, että erojen on ennustettu nousevan huippulukemiin tänä vuonna;
- G. katsoo, että on jatkettava kasvua edistävää ja eriyttämiseen perustuvaa julkisen talouden vakauttamista hyvinvointivaltion ja julkisen talouden kestävyuden takaamiseksi pitkällä aikavälillä;
- H. katsoo, että on toteutettava taloudellisia parannuksia, jotta rohkaistaan määrätietoisten toimien jatkamista, ja on keskityttävä kasvuun ja työllisyyteen niiden uudistusohjelmien säilyttämiseksi, joilla parannetaan kilpailukykyä ja turvataan kestävä elpyminen;
- I. katsoo, että koska komission viime vuosina laatimissa kasvua ja työttömyyttä koskevissa talousennusteissa on ollut virheitä, määritystapoja ja strategiaa on parannettava, jotta kriisi saadaan loppumaan; ottaa huomioon, että julkisen talouden vakautuksen vauhti on hidastunut, ja että uusien työpaikkojen syntyminen euroalueella on edelleen vähäistä; toteaa lisäksi, että inflaatio euroalueella on Eurostatin mukaan EKP:n tavoitteita alempi;
- J. ottaa huomioon, että väestörakenteen kehityksestä aiheutuu paineita kansallisille talousarvioille ja eläkejärjestelmille; ottaa lisäksi huomioon, että elinajanodote kasvaa edelleen;
- K. toteaa, että elinaikakerroin on otettava huomioon, jotta voidaan taata eläkejärjestelmien kestävyys;
- L. ottaa huomioon, että rakenneuudistuksien toteuttamisen nopeuden ja tehokkuuden painottaminen on vaihdellut jäsenvaltioiden välillä kriisin aikana ja että uudistusten toteuttaminen on ollut paljon vaativampaa reuna-alueilla sijaitseville valtioille kuin ytimeen kuuluville valtioille; katsoo, että kaikkien jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä samaa liikevoimaa ja toteutettava tarvittavat rakenneuudistukset kestävä ja tasapainoisen kehityksen ja työpaikkojen luomisen edistämiseksi alueella;
- M. ottaa huomioon, että kaikkien jäsenvaltioiden on parannettava suorituskykyään ja kilpailukykyään ja että jäsenvaltioiden väliset kasvavat sosioekonomiset erot ovat tällä hetkellä todellinen haaste euroalueelle; toteaa, että on kaikkien jäsenvaltioiden etujen mukaista, että työllisyyttä pyritään edistämään ja sosiaalisiin haasteisiin vastaamaan oikea-aikaisesti ja tehokkaasti, niin että vältetään talouden heikkeneminen;
- N. ottaa huomioon, että EU sijoittaa koulutukseen ja ammattikoulutukseen, tutkimukseen ja innovointiin – jotka ovat talouskasvun ja työpaikkojen luomisen kannalta keskeisiä aloja – edelleen vähemmän kuin sen tärkeimmät taloudelliset kumppanit ja kilpailijat muualla maailmassa; toteaa, että tuottava investointi näihin aloihin on olennaisen tärkeää, jos kriisistä halutaan selviytyä kestävästi;
- O. katsoo, että yrittäjien tukemisen olisi oltava jäsenvaltioiden ensisijainen tavoite;
- P. toteaa, että syklisen häiriöiden lieventämiseksi tarvitaan johdonmukaista politiikkayhdistelmää, jossa yhdistyvät makrotaloudelliset politiikat, rakennepolitiikat, vakaalla pohjalla olevat työmarkkinaelimet, segmentoitumattomat työmarkkinat, kollektiiviset työehtosopimusneuvottelut ja asianmukaisesti rahoitetut hyvinvointijärjestelmät; toteaa, että myös nopeaan työmarkkinoille uudelleen integroitumiseen ja joustoturvaan perustuviin lisätoimenpiteisiin perustuva järjestelmä on tärkeä syklisen häiriöiden lieventämiseksi;
- Q. ottaa huomioon, että köyhyys on lisääntynyt vuodesta 2007 alkaen ja että köyhyys tai sosiaalinen syrjäytyminen uhkaa tällä hetkellä 24,2 prosenttia EU:n väestöstä; ottaa huomioon, että sosiaaliturvamenot ovat pienentyneet lähes kaikissa jäsenvaltioissa, ja toteaa, että sosiaalisen suojelun komitea varoittaa tuloköyhyyden, lapsiköyhyyden, vakavan aineellisen puutteen ja sosiaalisen syrjäytymisen uhkaavan yhä useampia ihmisiä;
- R. toteaa, että Euroopan unionilta jäävät saavuttamatta lähes kaikki Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet ja että jäsenvaltioiden edistyminen Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamisessa on tuottanut pettymyksen; toteaa, että vuoden 2013 kansallisissa uudistusohjelmissa esitetyt sitoumukset ovat riittämättömiä useimpien EU:n tasolla asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- S. katsoo, että on ensiarvoisen tärkeää edistää kaikkien eurooppalaiseen ohjausjaksoon osallistuvien toimijoiden demokraattista vastuuta, sitoutumista ja legitimitettä; katsoo, että parlamentin asianmukainen osallistaminen on tärkeä osa tätä prosessia; ottaa huomioon, että kansalliset parlamentit ovat kansalaisten valtuuttamia edustajia ja heidän oikeuksiensa takaajia; katsoo, että eurooppalaisen ohjausjakson käyttöönotossa olisi kunnioitettava täysimääräisesti kansallisten parlamenttien erioikeuksia;
- T. katsoo, että tarvitaan järjestelyjä sen varmistamiseksi, että Eurooppa-neuvosto ottaa huomioon Euroopan parlamentin kannan ennen kuin se hyväksyy vuosittain komission vuotuisessa kasvuselvityksessä esittämät painopistealat;
- U. toteaa, että se piti 20.–22. tammikuuta 2014 (eurooppalaisten parlamenttien viikko) korkean tason kokouksia kansallisten parlamenttien kanssa keskustellakseen vuoden 2014 vuotuisesta kasvuselvityksestä, siihen sisältyvät työllisyys- ja sosiaalinaluekokoehdot mukaan luettuina;

Sosiaaliset indikaattorit

1. suhtautuu myönteisesti siihen, että vuotuisen kasvuselvityksen liitteenä olevaan luonnokseen yhteiseksi työllisyysraportiksi on tänä vuonna ensimmäistä kertaa sisällytetty työllisyyden ja sosiaalipolitiikan tulostaulu, jonka avulla vahvistetaan työllisyyden ja sosiaalialan seurantaan osana eurooppalaisen ohjausjakson makrotaloudellista valvontaa; katsoo, että tällä olisi oltava vaikutusta eurooppalaisen ohjausjakson ohjaukseen ja sen olisi vahvistettava talous- ja rahaliiton sosiaalista ulottuvuutta, koska tämä ei ole vain toivottavaa vaan myös tarpeen kriisin ratkaisemiseksi ja vakavien sosioekonomisten erojen syntymisen estämiseksi euroalueella ja siten kestävyuden lisäämiseksi; ilmaisee syvän huolensa Euroopan parlamentin rajallisesta asemasta eurooppalaisessa ohjausjaksossa; pitää valitettavana, että komissio ja neuvosto eivät ole edistyneet merkittävästi talouspolitiikan ohjauksen demokraattisen valvonnan vahvistamisessa; katsoo, että neuvosto voi nykyisten perussopimusten mukaisesti hyväksyä SEUT 136 artiklan nojalla sitovia talouspolitiikan suuntaviivoja euroalueen maita varten talouspolitiikan EU-ohjausjaksolla komission suosituksen perusteella ja siten, että äänestykseen osallistuvat vain ne jäsenvaltiot, joiden valuutta on euro; tähdentää, että kannustinmekanismi vahvistaisi talouspolitiikan koordinoinnin sitovaa luonnetta; kehottaa tekemään toimielinten välisen sopimuksen, jotta Euroopan parlamentti otetaan mukaan vuotuisen kasvuselvityksen sekä talouspolitiikan ja työllisyyden suuntaviivojen laatimiseen ja hyväksymiseen;
2. painottaa, että Eurooppa 2020 -strategian puitteissa hyväksytyt sosiaaliset ja taloudelliset painopistealat ovat laajasti yhteydessä toisiinsa; katsoo, että taloudellista kestävyyttä ja makrotaloudellista tasapainoa ei voida saavuttaa – sen paremmin keskipitkällä kuin pitkälläkään aikavälillä – vahvistamatta ja turvaamatta talous- ja rahaliiton sosiaalista ulottuvuutta; katsoo, että unionin sosiaaliset ja taloudelliset näkökohdat ovat kolikon kaksi puolta ja että molemmilla on keskeinen asema EU:n kehityksessä;
3. toteaa kuitenkin, että mainituista indikaattoreista ei ole tehty sitovia, toisin kuin makrotalouden epätasapainoa koskevan menettelyn tulostaulusta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan tilannetta ja ottamaan tällöin huomioon kasvavan sosiaalisen ja työllisyyteen liittyvän epätasapainon EU:ssa;
4. pitää valitettavana, että komission ehdottamat työllisyys- ja sosiaalialan indikaattorit eivät kata täydellisesti jäsenvaltioiden työllisyystilannetta ja sosiaalisia olosuhteita; kehottaa sisällyttämään tulostauluun täydentäviä indikaattoreita ja erityisesti lapsiköyhyyden asteen, terveydenhuollon saatavuuden, asunnottomuuden ja ihmisarvoisen työn indeksin, jotta sosiaalista tilannetta voidaan arvioida asianmukaisesti jäsenvaltioissa; katsoo, että näitä indikaattoreita olisi parlamentin kuulemisen jälkeen tarkistettava säännöllisesti; katsoo, että tarvitaan järjestelyjä sen varmistamiseksi, että Eurooppa-neuvosto ottaa huomioon parlamentin kannan ennen kuin se hyväksyy vuosittain komission vuotuisessa kasvuselvityksessä esittämät painopistealat;

Työllisyydestä ja sosiaalialueista vastaavien euroryhmän ministerien kokoukset

5. korostaa, että on tärkeää pitää aina tarvittaessa ennen euroalueen huippukokouksia työllisyydestä ja sosiaalialueista vastaavien euroryhmän ministerien kokous; katsoo, että yhtä tärkeitä ovat yhteiset kokoukset EPSCO- ja ECOFIN-neuvoston yhtenäisen kannan aikaan saamiseksi, jotta varmistetaan, että sosiaalialaa ja työllisyyttä koskevat huolenaiheet otetaan paremmin huomioon euroalueen viranomaisten keskusteluissa ja päätöksissä ja jotta edistetään euroalueen valtion- ja hallitusten päämiesten kokouksia;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Tarve elvyttää sisäistä kysyntää ja luoda laadukkaita työpaikkoja tuottavien investointien ja tuottavuuden lisäämisen avulla

Sopimus investoinnin ja tuottavuuden lisäämiseksi EU:ssa

6. huomauttaa, että vaikka rakenneuudistuksista voi olla hyötyä keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, tarve elvyttää EU:n sisäistä kysyntää edellyttää, että komissio ja neuvosto edistävät investointeja, jotta ylläpidetään kasvua ja laadukkaita työpaikkoja lyhyellä aikavälillä ja lisätään potentiaalia keskipitkällä aikavälillä; toteaa, että päätavoitteet on jo määritelty Eurooppa 2020 -strategiassa ja kesäkuussa 2012 hyväksytyssä kasvu- ja työllisyyssoitimuksessa, mutta rahoituksen myöntämistä on nopeutettava; rohkaisee tämän vuoksi jäsenvaltioita kehittämään investointipaketin lyhyen aikavälin taloustilanteen ja jäsenvaltioiden työmarkkinatilanteen parantamiseksi merkittävästi, kuten parlamentin 11. syyskuuta 2013 antamassa päätöslauselmassa "Nuorisotyöttömyyden torjunta: selviytymiskeinot" ⁽¹⁾ esitettiin;

7. painottaa, että EU:n kilpailukykyä parannetaan ensisijaisesti tekemällä tuottavuutta lisääviä investointeja koulutukseen, tutkimukseen ja kehitykseen, jatkuvaan innovointiin sekä digitalisoinnin ja pilvipalvelujen edistämiseen; katsoo, että näiden toimien ansiosta EU:ta tulisi kansainvälisten yritysten suosima kohde, paljon lisäarvoa tuottavien tuotteiden ja palvelujen viejä sekä laadukkaiden työpaikkojen tarjoaja;

8. on huolestunut siitä, että yli 20 jäsenvaltiossa on suhteellisesti (prosenttiosuutena BKT:stä) vähennetty koulutusmenoja, mikä vaarantaa niiden kasvun ja kilpailukykyä, joita jo muutenkin heikentää se, että työvoiman tarve ja työvoiman tosiasiallinen ammattitaito eivät kohtaa; huomauttaa, että mainittuja investointeja vähentämällä lisätään EU:n rakenteellista heikkoutta, kun otetaan huomioon, että korkeasti koulutettujen työntekijöiden tarve kasvaa ja monissa jäsenvaltioissa suuri osa työvoimasta on tällä hetkellä alhaisen osaamistason työntekijöitä; varoittaa, että Eurostatin mukaan köyhyys uhkasi vuonna 2011 EU:n 27 jäsenvaltiossa lähes puolta lapsista, joiden vanhempien koulutustaso on alhainen, kun taas keskitason koulutuksen saaneiden vanhempien lapsista se uhkasi 22 prosenttia ja korkeasti koulutettujen vanhempien lapsista seitsemää prosenttia; toteaa, että suurimmat eroavuudet Eurostat havaitsi Romaniassa (alhaisesti koulutettujen kotitalouksien lapsista köyhyys uhkaa 78 prosenttia kun korkeasti koulutettujen kotitalouksien lapsista se uhkaa vain kahta prosenttia), Tšekin tasavallassa (76 ja 5 prosenttia), Slovakiassa (77 ja 7 prosenttia), Bulgariassa (71 ja 2 prosenttia) ja Unkarissa (68 ja 3 prosenttia);

9. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio kehottaa vuotuisessa kasvuselityksessä 2014 jäsenvaltioita turvaamaan pitemmän aikavälin investoinnit koulutukseen, tutkimukseen, innovaatioihin, energiaan ja ilmastotoimiin ja kehottaa edistämään näitä investointeja; pitää tätä kuitenkin riittämättömänä, jotta jäsenvaltiot, joiden talousarviot ovat jo valmiiksi niukkoja, saavuttaisivat tavoitteen; kehottaa komissiota laatimaan suunnitelman näiden jäsenvaltioiden auttamiseksi tekemään tarvittavat tuottavat investoinnit muun muassa koulutukseen sekä tutkimukseen ja kehitykseen, koska näillä aloilla on potentiaalia tuottaa kasvua ja luoda työpaikkoja;

Unionin rahastot

10. huomauttaa, että julkisen talouden erittäin niukkojen määrärahojen ja yksityisen sektorin heikentyneen lainanantokapasiteetin aikana unionin rahastot ovat jäsenvaltioiden käytössä olevaa olennaista vipuvoimaa talouden elvyttämiseksi ja Eurooppa 2020 -strategian kasvu- ja työllisyystavoitteiden saavuttamisen tukemiseksi;

11. katsoo, että koheesiopolitiikalla on tärkeä asema pyrittäessä vähentämään sisäisiä kilpailukykyeroja ja rakenteellista epätasapainoa; kehottaa komissiota suuntaamaan kiireellisesti rakennerahastojen käyttämättömät varat nuorten työllisyysohjelmien ja pk-yrityksien hyväksi; kehottaa komissiota pyrkimään löytämään erityisratkaisuja niitä jäsenvaltioita varten, joissa työttömyysaste on hyvin korkea ja jotka joutuvat palauttamaan EU:n niille myöntämiä varoja yhteisrahoitukseen liittyvien ongelmien vuoksi;

12. kehottaa komissiota soveltamaan etupainotteisen toteutuksen periaatetta kriisistä toipumisen kannalta olennaisiin varoihin, kuten Euroopan sosiaalirahastoon vuosiksi 2014–2020, ja seuraamaan huolellisesti etupainotteisen toteutuksen ei-toivottuja vaikutuksia, kuten ilman eri toimenpiteitä tapahtuvan maksusitoumusten vapauttamisen riskiä ja vaikutuksia

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0365.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

sellaisten jäsenvaltioiden maksuprofiileihin, joissa työttömyysluvut ovat suurimmat ja joissa toteutetaan perinpohjaisia julkisen talouden vakauttamisprosesseja, erityisesti kun on kyse ohjelmista, joilla edistetään talouskasvua, työllisyyttä ja strategisia investointeja;

13. katsoo, että vähintään 25 prosenttia kansallisista koheesiovaroista olisi kohdistettava Euroopan sosiaalirahaston erityisohjelmiin jäsenvaltioissa, joissa on eniten työttömyyttä ja köyhyyttä;

Tuottavuuden lisääminen laadukkailla työpaikoilla ja asianmukaisella palkkatasolla

14. kehottaa kehittämään työmarkkinoista entistä mukautuvampia ja dynaamisempia, jotta ne kykenevät mukautumaan taloudellisen tilanteen häiriöihin ilman irtisanomisia ja ilman kohtuuttomia palkkojen alennuksia; muistuttaa, että monien EU:n työntekijöiden ostovoima on merkittävästi heikentynyt, kotitalouksien tulot alentuneet ja sisäinen kysyntä vähentynyt, mikä kiihdyttää työttömyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä entisestään erityisesti kriisin pahiten koetteluissa valtioissa; huomauttaa, ettei työvoimakustannusten vähentäminen, joka vaikuttaa suoraan palkkoihin, voi olla ainoa strategia kilpailukyvyyn palauttamiseksi; toteaa, että vuoden 2014 kasvuselvitystä koskevassa tiedonannossa painotetaan, että unionin ytimeen kuuluvissa maissa, joilla on riittävästi liikkumavaraa, voitaisiin nostaa palkkoja yhtenä keinona kulutuksen lisäämiseen; kehottaa sisällyttämään suosituksiin kunnianhimoisia tavoitteita, jotta edistetään tasapainoisempaa kasvua ja työpaikkojen luomista euroalueella;

15. toteaa, että komissio huomauttaa laatimassaan luonnoksessa yhteiseksi työllisyysraportiksi 2014, että yksikkötyökustannusten vähenemisen ja maltillisen palkkakehityksen vaikutukset ovat näkyneet hintakehityksessä, mikä johtuu osittain samanaikaisesta välillisten verojen korottamisesta ja hintasääntelystä;

16. toteaa, että ihmisarvoiset työpaikat ja asianmukainen palkkataso ovat tärkeitä sekä sosiaalisen koheesion ja yhteiskunnan oikeudenmukaisuuden kannalta että vahvan talouden ylläpitämiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ehdottamaan toimivaltansa rajoissa toimenpiteitä, joilla torjutaan eriarvoisuutta ja taataan asianmukainen palkkataso; kehottaa jäsenvaltioita torjumaan työssäkäyvien köyhyyttä harjoittamalla sellaista työmarkkinapolitiikkaa, jolla pyritään varmistamaan, että työssäkäyvien palkka riittää elinkustannuksiin;

17. katsoo, että naiset ovat työllisyyden kasvun vauhdittajia Euroopassa, joten on tehtävä enemmän naistyövoiman tuottavan potentiaalın hyödyntämiseksi täysimääräisesti panemalla paremmin täytäntöön sukupuolten tasa-arvoa edistävää politiikkaa sekä hyödyntämällä tehokkaammin EU:n rahoitusta tähän tarkoitukseen;

18. korostaa, että on tärkeää tutkia, voitaisiinko palkkoihin kohdistuvaa painetta vähentää kansallisten käytäntöjen mukaisilla vähimmäispalkkajärjestelyillä;

19. korostaa, että työpaikkojen laatu on olennaisen tärkeää tietopohjaisessa taloudessa, jotta edistetään työvoiman tuottavuutta ja nopeaa innovointia osaavan, mukautumiskykyisen ja sitoutuneen työvoiman avulla, johon sovelletaan asianmukaisia terveys- ja turvallisuusnormeja, jonka turvallisuus taataan ja jonka työaika on kohtuullinen;

Työvoiman laadukkaan osallisuuden edistämiseksi toteutettavat uudistukset

20. kehottaa jäsenvaltioita esittämään vuoden 2014 kansallisissa uudistusohjelmissaan yleistä ja nuorten työttömyyttä koskevia suunnitelmia; pitää valitettavana, että parlamentin toistuvista pyynnöistä huolimatta monet jäsenvaltiot eivät esittäneet mainittuja suunnitelmia vuonna 2013;

21. pitää valitettavana, että neuvosto ei ole vuoden 2013 suuntaviivoissaan noudattanut parlamentin kehotusta siitä, että olisi keskityttävä työpaikkojen laatuun; kehottaa komissiota sisällyttämään vuotuisen kasvuselvitykseen 2014 perustaviin maakohtaisiin suosituksiin työpaikkojen laadun, koulutuksen, työssäoppimista sisältävät koulutusjärjestelyt, elinikäisen oppimisen, työntekijöiden perusoikeudet sekä työmarkkinaliikkuvuuden ja yrittäjyyden tukemisen työntekijöiden turvallisuutta parantamalla;

22. korostaa, että työmarkkinuudistuksissa olisi keskityttävä työn tuottavuuden ja tehokkuuden lisäämiseen, jotta parannetaan EU:n talouden kilpailukykyä ja mahdollistetaan kestävä kasvu ja työpaikkojen luominen samalla kun noudatetaan tinkimättä EU:n sosiaalialan säännösten ja sen periaatteiden kirjainta ja henkeä; katsoo, että työmarkkinuudistukset olisi toteutettava siten, että edistetään sisäistä joustoa ja työpaikkojen laatua;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

23. katsoo, että rakenteellisissa työmarkkinauudistuksissa olisi otettava käyttöön sisäinen joustavuus työllisyyden ylläpitämiseksi taloudellisesti vaikeina aikoina, ja että niissä olisi varmistettava työn laatu, työpaikan vaihtamisen turvallisuus ja aktivointivaatimuksiin perustuvat työttömyyskorvausjärjestelmät, jotka on yhdistetty työelämään palaamista helpottaviin toimiin ja joilla säilytetään työntekoon liittyvät kannustimet samalla kun varmistetaan riittävä toimeentulo, ja että otetaan käyttöön sopimusjärjestelyjä työmarkkinoiden segmentoitumisen torjumiseksi, talouden rakennemuutosten ennakoimiseksi ja elinikäisen oppimisen mahdollisuuden varmistamiseksi; katsoo, että vain joustoturvaan perustuvalla tasapainoisella toiminnalla voidaan varmistaa kilpailukykyiset työmarkkinat;

24. korostaa tässä yhteydessä aktiivisen, kokonaisvaltaisen ja osallistavan työmarkkinapolitiikan merkitystä; on erittäin huolestunut siitä, että useat jäsenvaltiot ovat vähentäneet tällaisen työmarkkinapolitiikan rahoitusta työttömyyden kasvusta huolimatta; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään tiiviissä yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa aktiivisten työmarkkinatoimien kattavuutta ja tehokkuutta;

25. kehottaa jäsenvaltioita suunnittelemaan ja esittämään yhdessä yksityisen sektorin ja työmarkkinaosapuolten kanssa kansallisten käytäntöjensä mukaisesti työllisyysuunnitelmia erityisine työpaikkoja luovine toimenpiteineen erityisesti aloille, jotka komissio on määrittänyt korkean potentiaalain aloiksi, kuten terveydenhuolto- ja sosiaalialalle, vähähiiliseen resurssitehokkaaseen talouteen ja tieto- ja viestintätekniikan alalle; kehottaa jäsenvaltioita tukemaan näiden työllisyysuunnitelmien avulla työpaikkojen luomista erityisesti pitkäaikaistyöttömille, ikääntyneille työttömille, naisille ja muille etusijalle asetettaville ryhmille, joihin kriisi on vaikuttanut erityisen voimakkaasti ja joita ovat esimerkiksi maahanmuuttajat ja vammaiset;

26. painottaa Erasmus+-ohjelman merkitystä ja toteaa, että koulutusta, nuorisoa, urheilua ja kieliä koskevalla eurooppalaisella ohjelmalla voidaan merkittävästi parantaa etenkin nuorten työmarkkinatilannetta;

27. painottaa julkisten työvoimapalvelujen vahvistetun yhteistyön merkitystä Euroopan laajuisten näyttöön perustuvien vertaisoppimisen (benchlearning) järjestelmien kehittämisessä ja täytäntöönpanossa sekä eurooppalaisten työmarkkinaaloitteiden täytäntöönpanossa;

Nuorisotyöttömyys

28. on erittäin huolestunut siitä, että nuorten työttömyysaste on edelleen korkea; toteaa, että nuorten työttömien tilanne on erityisen huolestuttava; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan kiireellisiä toimia nuorten integroimiseksi työmarkkinoille; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan kauan sitten sovitut toimenpiteet tai uusia toimenpiteitä nuorisotyöttömyyden torjumiseksi sekä niiden nuorten määrän vähentämiseksi, jotka eivät tällä hetkellä ole koulutuksessa eivätkä työelämässä, ottaen tällöin huomioon ihmisarvoisen työn laatu- ja noudattaen kaikilta osin työelämän perusnormeja;

29. pitää myönteisenä, että neuvosto on hyväksynyt nuorisotakuun ja varannut nuorisotyöllisyysaloitteelle 6 miljardia euroa seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä; kehottaa jäsenvaltioita panemaan kiireellisesti täytäntöön nuorisotakuujärjestelmät, hyödyntämään käytettävissä olevia resursseja tehokkaasti ja keskittymään vaikeimmassa tilanteessa oleviin; on kuitenkin huolestunut siitä, että joidenkin maiden hallitukset eivät ole osoittaneet rahoitusta tämän toteuttamiseen; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön asianmukaisen järjestelmän täytäntöön pantujen toimenpiteiden ja osoitetun rahoituksen tehokkuuden seuraamiseksi;

30. panee tyytyväisenä merkille, että näitä varoja voidaan käyttää seuraavan rahoituskehityksen kahden ensimmäisen vuoden aikana; muistuttaa kuitenkin, että mainittu summa on täysin riittämätön nuorisotyöttömyyden torjuntaan kestäväällä tavalla ja että sitä olisi pidettävä ongelman ratkaisuun tarkoitettuna alustavana rahoituseränä; painottaa, että Kansainvälisen työjärjestön (ILO) laskelmien mukaan yksinomaan euroalueen nuorisotyöttömyyden torjuntaan tarkoitettun tehokkaan ohjelman kustannukset olisivat 21 miljardia euroa, kun taas nuorten työmarkkinoiden ulkopuolelle jäämisestä seuraava taloudellinen tappio on arvioitu 153 miljardiksi euroksi jäsenvaltioissa vuonna 2011, mikä vastaa 1,2 prosenttia EU:n BKT:sta; kehottaa komissiota priorisoimaan nuorisotakuuta ja lisäämään siihen käytettävissä olevia määrärahoja luvatussa monivuotisen rahoituskehityksen väliarvioinnissa;

31. kehottaa komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että liiallista alijäämää koskevassa menettelyssä olevilla jäsenvaltioilla on julkisessa taloudessaan myös mahdollisuus toteuttaa nuorisotakuujärjestelmät;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

32. pitää myönteisenä komission ehdotusta harjoittelun laatupuitteista, joilla on tarkoitus lisätä nuorten työllistettävyyttä ja parantaa heidän työehtojaan; toteaa kuitenkin, että asianmukaisen palkkatason vaatimisessa ei ole onnistuttu; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia toteuttamaan oppisopimusyhteistyön päämäärätietoisesti;

Työvoiman liikkuvuus

33. katsoo, että kun otetaan huomioon niiden työntekijöiden ja erityisesti nuorten lukumäärä, jotka nyt lähtevät alkuperävaltioistaan muihin jäsenvaltioihin työtä hakemaan, on kehitettävä kiireellisesti asianmukaisia toimia; toteaa, että EU:n lainsäädäntöä tarkistetaan parhaillaan, jotta taataan eläkeoikeuksien siirrettävyys ja työllisyystuen jatkuminen vähintään kolmen kuukauden ajan, kun tuensaaja hakee työpaikkaa jossakin toisessa jäsenvaltiossa; toteaa, että neuvosto ja parlamentti ovat päässeet sopimukseen lisäeläkeoikeuksien rajatylittävästä siirrettävyydestä;

34. painottaa joissakin jäsenvaltioissa käytössä olevien kaksijakoisten ammattikoulutusjärjestelmien merkitystä; katsoo, että kaksijakoista ammattikoulutusta voidaan toteuttaa monissa muissakin jäsenvaltioissa siten, että otetaan huomioon kansalliset ominaispiirteet;

35. pitää myönteisenä komission aikomusta kehittää Euroopan ammatillisen liikkuvuuden portaalia (EURES) tehostamalla ja laajentamalla sen toimia ja erityisesti edistämällä nuorten liikkuvuutta; kehottaa laatimaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa erityisen strategian tätä tarkoitusta varten; toteaa kuitenkin myös, että liikkuvuuden on oltava vapaaehtoista eikä se saa rajoittaa pyrkimyksiä luoda työ- ja harjoittelupaikkoja paikan päällä, jotta ei pahennettaisi aivovuotoa, jota on jo tapahtunut kriisistä eniten kärsivissä jäsenvaltioista;

Oikeudenmukaisemmat verotusjärjestelmät

36. toteaa, että tuloterot kasvavat jäsenvaltioiden sisällä ja niiden välillä, erityisesti EU:n eteläosissa ja reuna-alueilla; toteaa lisäksi, että monissa maissa kriisi on kasvattanut palkkaeroja ja lisännyt työmarkkinoiden segmentoitumista pitkällä aikavälillä;

37. ottaa huomioon, että Kansainvälinen valuuttarahasto totesi hiljattain, että on mahdollista parantaa verotusta ja lisätä sen progressiivisuutta, ja että siten voitaisiin vähentää epätasa-arvoisuutta EU:ssa; painottaa, että verorasitusta olisi siirrettävä työn verotuksesta muihin kestäviin verotusmuotoihin, jotta edistetään kasvua ja työpaikkojen luomista sekä tuotetaan lisätuloja kautta linjan ja vahvistetaan vakauttamistoimien legitimiyyttä;

38. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön toimenpiteitä, joilla edistetään työpaikkojen luomista, kuten työn verotuksen uudistaminen, jolla kannustetaan työllisyyttä, tuetaan vapaaehtoista yrittäjyyttä ja edistetään liiketoimintaa strategisilla aloilla;

39. toteaa, että on tärkeää keventää työn verottamista erityisesti hyvin kohdennetuilla tilapäisillä sosiaaliturvamaksujen alennuksilla tai uusien työntekijöiden tukijärjestelmillä etenkin, kun kyseessä ovat nuoret, matalapalkkaiset ja vähän koulutetut työntekijät, pitkäaikaistyöttömät ja muut heikossa asemassa olevat ryhmät, ja varmistaa samalla julkisten eläkejärjestelmien kestävyys pitkällä aikavälillä;

40. korostaa, että on tärkeää toteuttaa tehokkaita toimia pimeän työn, pakkoyrittäjyyden, veropetosten ja veronkierron torjumiseksi erityisesti meneillään olevan julkisen talouden vakauttamisen aikoina, jotta voidaan suojata työntekijöitä ja turvata verotulot sekä ylläpitää kansalaisten luottamusta verojärjestelmien oikeudenmukaisuuteen ja tehokkuuteen;

Yhteiskunnalliset suuntaukset ja sosiaaliturvajärjestelmien kestävyys

Tarve vähentää köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä

41. on huolestunut köyhyyden lisääntymisestä kaikissa ikäryhmissä; panee merkille, että köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen on lisääntynyt viime vuosina merkittävästi 18–64-vuotiaiden keskuudessa kahdessa kolmasosassa jäsenvaltioista, mikä johtuu pääasiassa työttömien tai alhaisen työssäkäyntiasteen kotitalouksien määrän kasvamisesta ja työssäkäyvien köyhyyden lisääntymisestä; toteaa, että kolmansien valtioiden kansalaisten (18–64-vuotiaat) köyhyyden ja

Tiistai 25. helmikuuta 2014

sosiaalisen syrjäytymisen riski oli vuonna 2012 paljon suurempi (48,8 prosenttia) kuin EU:n kansalaisten; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan kiireellisiä toimia köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen poistamista koskevien Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan välittömästi toimia lasten köyhyyden torjumiseksi ottaen huomioon, että vuonna 2011 köyhyys tai sosiaalinen syrjäytyminen uhkasi 27 prosenttia alle 18-vuotiaista; kehottaa komissiota antamaan suosituksia erityisesti niille jäsenvaltioille, joissa niiden alle 18-vuotiaiden osuus, joita uhkaa köyhyys tai sosiaalinen syrjäytyminen, on suurin;

42. suhtautuu myönteisesti siihen, että vuotuisessa kasvuselityksessä 2014 tunnustetaan tarve vastata kriisin yhteiskunnallisiin seurauksiin ja varmistaa sosiaaliturvan rahoituksen kestävyys; kehottaa jäsenvaltioita lujittamaan turvaverkkoja, varmistamaan hyvinvointijärjestelmien toimivuus ja investoimaan ennaltaehkäiseviin toimiin;

43. on tyytyväinen vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastoon, josta autetaan köyhyydestä pahiten kärsiviä täyttämään perustarpeensa; kehottaa jäsenvaltioita käyttämään näitä varoja asianmukaisesti ja suuntaamaan ne vähävaraisimmille;

Kestävät eläkkeet

44. panee merkille monille jäsenvaltioille annetut maakohtaiset eläkeuudistuksia koskevat suositukset; pitää valitettavana, ettei komissio ole suosituksissaan viitannut eläkkeitä koskevaan vihreään ja valkoiseen kirjaan sisältyviin parlamentin suosituksiin; korostaa, että eläkeuudistukset edellyttävät kansallista poliittista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja voivat onnistua vain, jos niistä neuvotellaan työmarkkinaosapuolten kanssa;

45. painottaa, että jäsenvaltioiden eläkejärjestelmien välttämättömät ja perusteelliset uudistukset on suunniteltava, laadittava ja toteutettava siten, että varmistetaan niiden kestävyys vaarantamatta samalla eläkkeiden riittävyttä, täysin Eurooppa 2020 -strategian taloudellisten ja sosiaalisten painopistealojen mukaisesti;

46. korostaa, että on toteutettava välttämättömiä uudistuksia eläkejärjestelmien kestävyuden takaamiseksi; katsoo, että todellisen eläkeiän nostaminen onnistuneesti edellyttää, että eläkejärjestelmän uudistuksiin yhdistetään toimia, joilla rajoitetaan varhaiseläkejärjestelmiin pääsyä ja muita mahdollisuuksia poistua varhain työelämästä, kehitetään työllistymismahdollisuuksia ikääntyville työntekijöille, taataan mahdollisuudet elinikäiseen oppimiseen, otetaan käyttöön veroetuuksia, joilla kannustetaan pysymään pitempään työelämässä ja tuetaan aktiivista, tervettä ikääntymistä; korostaa, että väestörakenteen kehityksestä aiheutuu kasvavaa painetta kansallisille talousarvioille ja eläkejärjestelmille nyt kun suurista ikäluokista ensimmäiset jäävät eläkkeelle; panee merkille jäsenvaltioiden epätasaisen edistymisen ja niiden eritasoiset tavoitteet kehittää ja toteuttaa rakenteellisia uudistuksia, joilla pyritään lisäämään työllisyyttä, poistamaan asteittain käytöstä varhaiseläkejärjestelmät ja arvioimaan jäsenvaltioiden tasolla ja yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa tarvetta saattaa lakisääteinen ja todellinen eläkeikä kestäväälle tasolle elinajanodotteen nousun perusteella; korostaa, että jäsenvaltiot, jotka eivät toteuta nyt asteittaisia uudistuksia, voivat joutua myöhemmin tilanteeseen, jossa niiden on toteutettava radikaaleja uudistuksia, joilla on merkittäviä yhteiskunnallisia seurauksia;

47. on huolestunut riittämättömien eläkkeiden uhkan kohdistumisesta sellaisten nuorten eurooppalaisten sukupolveen, jotka ovat tällä hetkellä työttömiä tai epävarmoissa työsuhteissa ja joiden eläkeikä tulee olemaan aikaisempaa korkeampi ja eläke-etuuksien laskentajaksot aikaisempaa pitemmät;

Unionin sosiaaliset vakauttajat

48. toteaa, että sosiaaliturvan, erityisesti työttömyysturvan, vähimmäistoimeentuloturvan ja progressiivisen verotuksen, avulla pyrittiin alkuaan lieventämään taantumaa sekä vakauttamaan työmarkkinoita ja kulutusta; korostaa kuitenkin, että näiden keskeisten taloudellisten ja sosiaalisten vakauttajien kapasiteettia on huolestuttavasti vähennetty niissä jäsenvaltioissa, joissa mainittuja vakauttajia tarvitaan eniten; toteaa, että kotitalouksien tuloja ja kotimaista kysyntää on näin ollen suojattu huonommin;

49. katsoo, että bonus-malusjärjestelmän käyttöönotto hyödyttäisi kaikkia asianosaisia;

50. painottaa, että sosiaalipolitiikkaa ja sosiaalisia normeja on joissakin tapauksissa käytetty mukauttamista edistävinä tekijöinä julkisen talouden vakauttamista koskevien vaatimusten vuoksi; kehottaa komissiota arvioimaan näistä prosesseista kansallisille hyvinvointivaltioille ja kansalaisille aiheutuneita seurauksia; kehottaa jäsenvaltioita parantamaan sosiaaliturvajärjestelmien asianmukaisuutta ja toimivuutta sekä varmistamaan, että ne toimivat edelleen puskureina köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä vastaan;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

51. kehottaa komissiota tunnustamaan hoitotyöntekijöiden merkityksen niin hoidon tarjonnalle kuin taloudelle ja koko yhteiskunnalle, koska heidän etujaan ei useinkaan oteta huomioon johdonmukaisesti ja kokonaisvaltaisesti toimissa, jotka kuitenkin vaikuttavat heihin;

52. katsoo, että EU:n rahoituksella voitaisiin edistää hoitotyöntekijöiden valmiuksien kehittämistä tuen tarjonnan (esim. henkinen tuki, kokemusten vaihto, tiedottaminen) ja edunvalvonnan osalta ja että sillä voitaisiin tukea myös tietojen vaihtoa, tutkimusta ja verkostoitumista; katsoo myös, että voitaisiin tutkia mahdollisuudet toteuttaa lainsäädäntötoimia siten että kunnioitetaan kansallista toimivaltaa ja noudatetaan solidaarisuusperiaatetta, ja toteaa, että niitä voisivat olla esimerkiksi direktiivi hoitotyöntekijöiden lomista;

53. painottaa, että väestörakenteen muutosten vuoksi ammattitaitoisten hoitotyöntekijöiden tarve kasvaa ja että on varmistettava tulevien hoitotyöntekijöiden koulutus, jotta ehkäistään koko hoito- ja sosiaaliturvajärjestelmän romahtaminen; katsoo myös, että hoitotyöntekijöille (erityisesti omaishoitajille) on tarjottava suurin mahdollinen tuki ja heidän panoksensa on tunnustettava;

54. painottaa hoitokotien ja lievittävän hoidon merkitystä pitkäaikaishoidossa; painottaa, että liikkuvan lieventävän hoitoryhmän hoitotyöntekijät ja käyttäjät voivat moniammatillisen kokoonpanonsa, joustavuutensa ja muiden ammattialojen kanssa tehtävän yhteistyön ansiosta täyttää merkittäviä aukkoja pitkäaikaishoidon järjestelmissä;

Tarve vahvistaa demokraattista legitimiyyttä ja työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua

55. korostaa, että kaikkien työmarkkinauudistusten olisi perustuttava työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun koordinoinnin vahvistamiseen;

56. korostaa troikan vahvistaneen, että työmarkkinaosapuolten korkeatasoinen osallistuminen ja niiden vahva vuoropuhelu myös kansallisella tasolla ovat olennaisia edellytyksiä uudistusten onnistumiselle, ja että erityisesti talous- ja rahaliittoa uudistettaessa olisi vahvistettava uudelleen työmarkkinaosapuolien asemaa uudessa talouden ohjausprosessissa ja erityisesti eurooppalaisessa ohjausjaksossa; pitää myönteisenä komission ehdotusta työmarkkinaosapuolten laajemmasta osallistumisesta eurooppalaiseen ohjausjaksoon muun muassa työmarkkinaosapuolten neuvottelukomiteassa ennen vuotuisen kasvuselvityksen jokavuotista hyväksymistä;

57. kehottaa Eurooppa-neuvostoa ja jäsenvaltioita takaamaan sitoumuksien varmistamiseksi, että kansalliset ja alueelliset parlamentit, työmarkkinaosapuolet, julkiset viranomaiset ja kansalaisyhteiskunta osallistuvat tiiviisti toimintaohjeiden täytäntöönpanoon ja seurantaan Eurooppa 2020 -strategiassa ja sen talouspolitiikan ohjausprosessissa; kehottaa Eurooppa-neuvostoa ja komissiota sisällyttämään Eurooppa 2020 -strategian työllisyys-, sosiaali- ja koulutustavoitteiden seurannan ja arvioinnin entistä tehokkaammin eurooppalaiseen ohjausjaksoon 2014;

o

o o

58. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

ERITYISET SUOSITUKSET, JOTKA EUROOPPA-NEUVOSTON ON MÄÄRÄ HYVÄKSYÄ TOIMINTAOHJEISSAAN

Suositus 1: Sosiaaliset indikaattorit

Euroopan parlamentti katsoo, että Eurooppa-neuvoston vuotuisen kasvuselvityksen pohjalta hyväksymillä vuotuisilla poliittisilla suuntaviivoilla olisi pyrittävä seuraavaan:

suhtautuu myönteisesti siihen, että vuotuisen kasvuselvityksen liitteenä olevaan luonnokseen yhteiseksi työllisyysraportiksi on tänä vuonna ensimmäistä kertaa sisällytetty työllisyyden ja sosiaalipolitiikan tulostaulu, jonka avulla vahvistetaan työllisyyden ja sosiaalialan seurantaa osana eurooppalaisen ohjausjakson makrotaloudellista valvontaa; katsoo, että tällä olisi oltava vaikutusta eurooppalaisen ohjausjakson ohjaukseen ja sillä olisi vahvistettava talous- ja rahaliiton sosiaalista ulottuvuutta, koska se ei ole vain toivottavaa vaan myös tarpeen kriisin ratkaisemiseksi sekä vakavien sosioekonomisten erojen syntymisen estämiseksi euroalueella, niin että voidaan lisätä sen kestävyyttä;

ilmaisee syvän huolensa parlamentin rajallisesta asemasta eurooppalaisessa ohjausjaksossa; pitää valitettavana, että komissio ja neuvosto ovat edistyneet hyvin vähän talouspolitiikan ohjauksen demokraattisen valvonnan vahvistamisessa; katsoo, että neuvosto voi nykyisten perussopimusten mukaisesti hyväksyä SEUT 136 artiklan nojalla sitovia talouspolitiikan suuntaviivoja euroalueen maita varten talouspolitiikan EU-ohjausjaksolla komission suosituksen perusteella ja siten, että äänestykseen osallistuvat vain ne jäsenvaltiot, joiden valuutta on euro; tähdentää, että kannustinmekanismi vahvistaisi talouspolitiikan koordinoinnin sitovaa luonnetta; kehottaa tekemään toimielinten välisen sopimuksen, jotta Euroopan parlamentti otetaan mukaan vuotuisen kasvuselvityksen sekä talouspolitiikan ja työllisyyden suuntaviivojen laatimiseen ja hyväksymiseen;

toteaa kuitenkin, että mainituista indikaattoreista ei ole tehty sitovia, toisin kuin makrotalouden epätasapainoa koskevan menettelyn tulostaulusta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan tilannetta ja ottamaan tällöin huomioon kasvavan sosiaalisen ja työllisyyteen liittyvän epätasapainon EU:ssa;

pitää valitettavana, että komission ehdottamat työllisyys- ja sosiaalialan indikaattorit eivät kata täydellisesti jäsenvaltioiden työllisyystilannetta ja sosiaalisia olosuhteita; kehottaa sisällyttämään tulostauluun täydentäviä indikaattoreita ja erityisesti lapsikäyhyyden asteen, terveydenhuollon saatavuuden, asunnottomuuden ja ihmisarvoisen työn indeksin, jotta sosiaalista tilannetta voidaan arvioida asianmukaisesti jäsenvaltioissa; katsoo, että näitä indikaattoreita olisi parlamentin kuulemisen jälkeen tarkistettava säännöllisesti; katsoo, että tarvitaan järjestelyjä sen varmistamiseksi, että Eurooppa-neuvosto ottaa huomioon Euroopan parlamentin kannan ennen kuin se hyväksyy vuosittain komission vuotuisessa kasvuselvityksessä esittämät painopistealat;

Suositus 2: Euroryhmän kokoontuminen työllisyys- ja sosiaaliministerien tasolla

Euroopan parlamentti katsoo, että Eurooppa-neuvoston vuotuisen kasvuselvityksen pohjalta hyväksymillä vuotuisilla poliittisilla suuntaviivoilla olisi pyrittävä seuraavaan:

korostaa, että on tärkeää pitää aina tarvittaessa ennen euroalueen huippukokouksia työllisyydestä ja sosiaaliasioista vastaavien euroryhmän ministerien kokous; katsoo, että yhtä tärkeitä ovat yhteiset kokoukset EPSCO- ja ECOFIN-neuvoston yhtenäisen kannan aikaan saamiseksi, jotta varmistetaan, että sosiaalialaa ja työllisyyttä koskevat huolenaiheet otetaan paremmin huomioon euroalueen viranomaisten keskusteluissa ja päätöksissä ja jotta edistetään euroalueen valtion- ja hallitusten päämiesten kokouksia;

Suositus 3: Sopimus investoinnin ja tuottavuuden lisäämiseksi EU:ssa

Euroopan parlamentti katsoo, että Eurooppa-neuvoston vuotuisen kasvuselvityksen pohjalta hyväksymillä vuotuisilla poliittisilla suuntaviivoilla olisi pyrittävä seuraavaan:

huomauttaa, että vaikka rakenneuudistuksista voi olla hyötyä keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, tarve elvyttää EU:n sisäistä kysyntää edellyttää, että komissio ja neuvosto edistävät investointeja, jotta ylläpidetään kasvua ja laadukkaita työpaikkoja lyhyellä aikavälillä ja lisätään potentiaalia keskipitkällä aikavälillä; toteaa, että päätavoitteet on jo määritelty Eurooppa 2020 -strategiassa ja kesäkuussa 2012 hyväksytyssä kasvu- ja työllisyyssovitelmassa, mutta rahoituksen myöntämistä on

Tiistai 25. helmikuuta 2014

nopeutettava; rohkaisee siksi jäsenvaltioita kehittämään investointipaketin lyhyen aikavälin taloustilanteen ja jäsenvaltioiden työmarkkinatilanteen parantamiseksi merkittävästi, kuten parlamentin 11. syyskuuta 2013 antamassa päätöslauselmassa ”Nuorisotyöttömyyden torjunta: selviytymiskeinot” (2013/2045(INI)) esitettiin;

suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio kehottaa vuotuisessa kasvuselvytyksessä 2014 jäsenvaltioita turvaamaan pitemmän aikavälin investoinnit koulutukseen, tutkimukseen, innovaatioihin, energiaan ja ilmastotoimiin ja edistämään näitä investointeja; pitää tätä kuitenkin riittämättömänä, jotta jäsenvaltiot, joiden talousarviot ovat jo valmiiksi niukkoja, saavuttavat tavoitteen;

kehottaa komissiota laatimaan suunnitelman näiden jäsenvaltioiden auttamiseksi tekemään tarvittavat tuottavat investoinnit muun muassa koulutukseen sekä tutkimukseen ja kehitykseen, koska näillä aloilla on potentiaalia tuottaa kasvua ja luoda työpaikkoja;

Suositus 4: Tuottavuuden lisääminen laadukkailla työpaikoilla ja asianmukaisella palkkatasolla

Euroopan parlamentti katsoo, että Eurooppa-neuvoston vuotuisen kasvuselvytyksen pohjalta hyväksymillä vuotuisilla poliittisilla suuntaviivoilla olisi pyrittävä seuraavaan:

Yksikkötyökustannukset, tuotantokustannukset ja voittomarginaali

kehottaa tekemään työmarkkinoista entistä mukautuvampia ja dynaamisempia, jotta ne kykenevät mukautumaan taloudellisen tilanteen häiriöihin ilman irtisanomisia ja ilman kohtuuttomia palkkojen alennuksia; muistuttaa, että monien työntekijöiden ostovoima EU:ssa on merkittävästi heikentynyt, kotitalouksien tulot alentuneet ja sisäinen kysyntä vähentynyt, mikä kiihdyttää työttömyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä entisestään erityisesti kriisin pahiten koetelluissa maissa; huomauttaa, ettei työvoimakustannusten vähentäminen, mikä vaikuttaa suoraan palkkoihin, voi olla ainoa strategia kilpailukyvyyn palauttamiseksi; toteaa, että vuoden 2014 kasvuselvytystä koskevassa tiedonannossa painotetaan, että unionin ytimeen kuuluvissa maissa, joilla on riittävästi liikkumavaraa, voitaisiin nostaa palkkoja yhtenä keinona kulutuksen lisäämiseen; kehottaa sisällyttämään suosituksiin kunnianhimoisia tavoitteita, jotta edistetään tasapainoisempaa kasvua ja työpaikkojen luomista euroalueella;

Palkat ja asianmukainen palkkataso

katsoo, että komission olisi ehdotettava toimenpiteitä, joilla voidaan torjua eriarvoisuutta ja taata asianmukainen palkkataso; kehottaa jäsenvaltioita torjumaan työssäkävien köyhyyttä harjoittamalla sellaista työmarkkinapolitiikkaa, jolla pyritään varmistamaan elinkustannukset kattava palkka työssäkävyydelle; toteaa, että tämä on tärkeää paitsi sosiaalisen koheesion ja yhteiskunnan oikeudenmukaisuuden myös vahvan talouden ylläpitämisen kannalta;

Työn laatu

suositaa komissiota korostamaan vuodelle 2014 antamissaan maakohtaisissa suosituksissa työn laatua, joka on olennaisen tärkeää tietopohjaisessa taloudessa, jotta voidaan edistää korkeaa työvoiman tuottavuutta ja nopeaa innovointia osaavan, mukautumiskykyisen ja sitoutuneen työvoiman avulla, johon sovelletaan asianmukaisia terveys- ja turvallisuusnormeja, jonka turvallisuus taataan ja jonka työaika on kohtuullinen; katsoo, että poliittisissa suuntaviivoissa olisi keskityttävä erityisesti siihen, että työntekijöille taataan keskeiset työntekijöiden oikeudet, jotka vahvistetaan perussopimuksissa, jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamista rajoittamatta;

toteaa, että on torjuttava epävarmojen työolosuhteiden ja pakkoyrittäjyyden olemassaolo ja leviäminen sekä varmistettava, että väliaikaisessa tai osa-aikaisessa työsuhteessa olevilla tai itsenäisillä ammatinharjoittajilla on riittävä sosiaaliturva ja he voivat saada koulutusta;

katsoo, että on varmistettava, että yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista annettu direktiivi pannaan tehokkaasti täytäntöön;

Suositus 5: Työvoiman laadukkaan osallisuuden edistämiseksi toteutettavat uudistukset

Euroopan parlamentti katsoo, että Eurooppa-neuvoston vuotuisen kasvuselvytyksen pohjalta hyväksymillä vuotuisilla poliittisilla suuntaviivoilla olisi pyrittävä seuraavaan:

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Yleistä ja nuorten työttömyyttä koskevat kansalliset suunnitelmat

katsoo, että komission olisi tehtävä yleistä ja nuorten työttömyyttä koskevien kansallisten suunnitelmien esittämisestä pakollista vuoden 2014 maakohtaisissa suosituksissa;

katsoo, että komission olisi sisällytettävä vuoden 2014 kasvuselvityksessä annettaviin maakohtaisiin suosituksiin työpaikkojen laatu, koulutus ja mahdollisuus elinikäiseen oppimiseen, työntekijöiden perusoikeudet ja työmarkkinaliikkuvuuden ja yrittäjyyden tukeminen parantamalla työntekijöiden turvaa;

Työmarkkinauudistukset ja aktiivinen työvoimapolitiikka

toteaa, että työmarkkinauudistuksissa olisi keskityttävä työn tuottavuuden ja tehokkuuden lisäämiseen, jotta parannetaan EU:n talouden kilpailukykyä ja mahdollistetaan kestävä kasvu ja työpaikkojen luominen samalla kun noudatetaan tinkimättä EU:n sosiaalialan säännösten ja sen periaatteiden kirjainta ja henkeä; katsoo, että työmarkkinauudistukset olisi toteutettava siten, että edistetään työpaikkojen laatua;

katsoo, että rakenteellisissa työmarkkinauudistuksissa olisi otettava käyttöön sisäinen joustavuus työllisyyden ylläpitämiseksi taloudellisesti vaikeina aikoina ja niissä olisi varmistettava työn laatu, työpaikan vaihtamisen turvallisuus, aktivointivaatimuksiin perustuvat työttömyyskorvausjärjestelmät, jotka on yhdistetty työelämään palaamista helpottaviin toimiin ja joilla säilytetään työntekoon liittyvät kannustimet samalla kun varmistetaan riittävä toimeentulo, ja otettava käyttöön sopimusjärjestelyjä työmarkkinoiden segmentoitumisen torjumiseksi, talouden rakennemuutosten ennakoimiseksi ja elinikäisen oppimisen mahdollisuuden varmistamiseksi;

Ammattitaidon tarjonnan ja kysynnän välisen epäsuhdan torjuminen

toteaa, että tiettyjen alojen/alueiden ammattitaitoisen työvoiman tarvetta on seurattava paremmin ja ammattitaidon tarjonnan ja kysynnän välinen epäsuhta korjattava mahdollisimman nopeasti;

katsoo, että komission ja jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä yleiskatsauksen laatimiseksi ammattitaitoisen työvoiman tarpeesta EU:n työmarkkinoilla, jotta tarjotaan kattava näkemys EU:n osaamistarpeista;

katsoo, että yhteistyötä ja synergioita koulutusalan ja yritysten välillä on edistettävä, jotta ennakoidaan osaamistarpeet ja mukautetaan koulutusjärjestelmiä työmarkkinoiden tarpeisiin; toteaa, että tämän tarkoituksena on tarjota työvoimalle tarvittavat taidot ja helpottaa siirtymistä koulutuksesta työelämään; katsoo, että työssä oppimista sisältävien koulutusjärjestelyjen olisi tällöin oltava keskeisessä asemassa;

toteaa, että mahdollisuutta elinikäiseen oppimiseen on edistettävä kaikissa ikäryhmissä virallisen koulutuksen lisäksi epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen avulla;

toteaa, että on perustettava eurooppalaiseen tutkintojen viitekehukseen yhdistetty epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen validointijärjestelmä vuoteen 2015 mennessä;

Nuorisotyöttömyys

kehottaa tekemään nuorten työllisyyttä edistävän eurooppalaisen sopimuksen, jonka avulla pannaan täytäntöön kauan sitten sovitut toimenpiteet ja sitoudutaan käyttämään uusia resursseja ja uusia toimia nuorisotyöttömyyden torjumiseen sekä niiden nuorten määrän vähentämiseen, jotka ovat tällä hetkellä työelämän ja koulutuksen ulkopuolella (NEET), ottaen huomioon ihmisarvoisen työn laatu- ja työolosuhteiden ja noudattaen kaikilta osin työelämän perusnormeja;

katsoo, että jäsenvaltioiden olisi pantava nuorisotakuujärjestelmät kiireellisesti täytäntöön ja käytettävä saatavana olevia varoja tehokkaasti sekä keskitettävä toimet vaikeimmassa tilanteessa oleviin nuoriin;

kehottaa komissiota priorisoimaan nuorisotakuuta ja lisäämään käytettävissä olevia varoja luvatus monivuotisen rahoituskehityksen väliarvioinnin yhteydessä;

toteaa, että komission olisi tehtävä ehdotus harjoittelun laatupuitteista, joihin sisältyvät muun muassa oppimistavoitteita ja asianmukaista työtä koskevat kriteerit; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja eurooppalaisia työmarkkinaosapuolia toteuttamaan oppisopimustyösuhteen liittymän päämäärätietoisesti;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Ikääntyneet ja pitkäaikaistyöttömät

toteaa, että jäsenvaltioiden olisi kehitettävä työllistymismahdollisuuksia ikääntyville työntekijöille, taattava mahdollisuus elinikäiseen oppimiseen ja otettava käyttöön veroetuuksia, joilla tarjotaan kannustimia pysyä työelämässä pidempään, ja joilla tuetaan aktiivista tervettä ikääntymistä;

katsoo, että pitkäaikaistyöttömiä olisi tuettava luomalla työpaikkoja ja käyttämällä kokonaisvaltaisia aktiivista osallisuutta korostavia toimintatapoja, mukaan luettuina positiiviset aktivointikannustimet, kuten henkilökohtainen ohjaus ja avustusten varassa elämisestä työelämään siirtymistä tukevat ohjelmat, asianmukaiset etuusjärjestelmät ja laadukkaat palvelut, joilla tuetaan näiden ihmisten työmarkkinoille palaamista ja laadukkaiden työpaikkojen saantia;

Naiset

katsoo, että komission olisi ponnisteltava enemmän lisätäkseen merkittävästi naisten työvoimaosuutta, koska tällä on ratkaiseva merkitys Eurooppa 2020 -strategian työllisyysastetta koskevan yleistavoitteen saavuttamiselle; kehottaa tarjoamaan kohtuuhintaisia hoiva- ja lastenhoitopalveluja ja toteuttamaan asiaankuuluvia äitiys-, isyys- ja vanhempainlomajärjestelyjä sekä lisäämään työaika- ja työpaikkajärjestelyjen joustavuutta;

toteaa, että jäsenvaltioiden olisi kunnioitettava ja edistettävä sukupuolten tasa-arvoa osana kansallisia politiikkojaan ja kansallisia uudistusohjelmiaan;

Muut etusijalle asetettavat ryhmät

toteaa, että jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä kansallisiin uudistusohjelmiinsa työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevia keskeisiä toimenpiteitä, jotka on hyväksytty Euroopan vammaisstrategiassa; pyytää Euroopan komissiota sisällyttämään nämä toimet vuoden 2014 maakohdaksiin suosituksiinsa;

pyytää sisällyttämään vähemmistöjen valtavirtaistamisen vuoden 2014 kasvuselvityksen ensisijaisiin tavoitteisiin; katsoo, että vähemmistöjen osallistuminen työmarkkinoille on tärkeää, jotta saavutetaan Eurooppa 2020 -strategian työllisyysastetta koskeva yleistavoite; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden (esimerkiksi romanien) pieneen työvoimaosuuteen;

Suositus 6: Vapaaehtoisen työmarkkinaliikkuvuuden parantaminen

Euroopan parlamentti katsoo, että Eurooppa-neuvoston vuotuisen kasvuselvityksen pohjalta hyväksymillä vuotuisilla poliittisilla suuntaviivoilla olisi pyrittävä seuraavaan:

katsoo, että kun otetaan huomioon niiden työntekijöiden ja erityisesti nuorten lukumäärä, jotka lähtevät alkuperävaltioistaan muihin jäsenvaltioihin työtä hakemaan, on kehitettävä kiireellisesti asianmukaisia toimia; ottaa huomioon, että EU:n lainsäädäntöä tarkistetaan parhaillaan, jotta taataan eläkeoikeuksien siirrettävyys ja työllisyystuen jatkuminen vähintään kolmen kuukauden ajan, kun tuensaaja hakee työpaikkaa jossakin toisessa jäsenvaltiossa; toteaa, että neuvosto ja parlamentti ovat päässeet sopimukseen lisäeläkeoikeuksien rajatylittävästä siirrettävyydestä.

Suositus 7: Kohti oikeudenmukaisempia verotusjärjestelmiä

Euroopan parlamentti katsoo, että Eurooppa-neuvoston vuotuisen kasvuselvityksen pohjalta hyväksymillä vuotuisilla poliittisilla suuntaviivoilla olisi pyrittävä seuraavaan:

ottaa huomioon, että Kansainvälinen valuuttarahasto totesi hiljattain, että on mahdollista parantaa verotusta ja lisätä sen progressiivisuutta, ja että siten voitaisiin vähentää epätasa-arvoisuutta EU:ssa; painottaa, että verorasitusta olisi siirrettävä työn verotuksesta muihin kestäviin verotusmuotoihin, jotta edistetään kasvua ja työpaikkojen luomista sekä tuotetaan lisätuloja kautta linjan ja vahvistetaan vakauttamistoimien legitimiä.

Suositus 8: Köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä on vähennettävä

Euroopan parlamentti katsoo, että Eurooppa-neuvoston vuotuisen kasvuselvityksen pohjalta hyväksymillä vuotuisilla poliittisilla suuntaviivoilla olisi pyrittävä seuraavaan:

katsoo, että jäsenvaltioiden olisi lujitettava turvaverkkoja, varmistettava hyvinvointijärjestelmien toimivuus ja investoitava ennaltaehkäiseviin toimiin;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

kehottaa komissiota ottamaan huomioon talouden sopeutusohjelmien vaikutuksen Eurooppa 2020 -strategian yleis-tavoitteisiin niissä jäsenvaltioissa, joilla on talousvaikeuksia, ja hyväksymään muutokset, joiden tavoitteena on sopeutusohjelmien muuttaminen vastaamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita;

Suositus 9: Kestävät eläkkeet

Euroopan parlamentti katsoo, että Eurooppa-neuvoston vuotuisen kasvuselvityksen pohjalta hyväksymillä vuotuisilla poliittisilla suuntaviivoilla olisi pyrittävä seuraavaan:

korostaa, että on toteutettava tarvittavat uudistukset eläkejärjestelmien kestävyden takaamiseksi, ja katsoo, että todellisen eläkeiän nostaminen onnistuneesti edellyttää, että eläkejärjestelmän uudistuksiin yhdistetään toimia, joilla rajoitetaan varhaiseläkejärjestelmiin pääsyä ja muita mahdollisuuksia poistua varhain työelämästä, kehitetään työllistymismahdollisuuksia ikääntyville työntekijöille, taataan mahdollisuudet elinikäiseen oppimiseen, otetaan käyttöön veroetuksia, joilla kannustetaan pysymään pitempään työelämässä ja tuetaan aktiivista, tervettä ikääntymistä;

korostaa, että väestörakenteen kehityksestä aiheutuu kasvavaa painetta kansallisille talousarvioille ja eläkejärjestelmille nyt kun suurista ikäluokista ensimmäiset jäävät eläkkeelle; panee merkille jäsenvaltioiden epätasaisen edistymisen ja niiden eritasoiset tavoitteet kehittää ja toteuttaa rakenteellisia uudistuksia, joilla pyritään lisäämään työllisyyttä, poistamaan asteittain käytöstä varhaiseläkejärjestelmät ja arvioimaan jäsenvaltioiden tasolla ja yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa tarvetta saattaa lakisääteinen ja todellinen eläkeikä kestäväälle tasolle elinajanodotteen nousun perusteella; toteaa, että jäsenvaltiot, jotka eivät nyt toteuta asteittaisia uudistuksia, voivat joutua myöhemmin tilanteeseen, jossa niiden on toteutettava radikaaleja uudistuksia, joilla on merkittäviä yhteiskunnallisia seurauksia;

Suositus 10: Euroopan sosiaaliset vakauttajat

Euroopan parlamentti katsoo, että Eurooppa-neuvoston vuotuisen kasvuselvityksen pohjalta hyväksymillä vuotuisilla poliittisilla suuntaviivoilla olisi pyrittävä seuraavaan:

toteaa, että sosiaaliturvan, erityisesti työttömyysturvan, vähimmäistoimeentuloturvan ja progressiivisen verotuksen, avulla pyrittiin alkuaan lieventämään taantumaa sekä vakauttamaan työmarkkinoita ja kulutusta; korostaa kuitenkin, että näiden keskeisten taloudellisten ja sosiaalisten vakauttajien kapasiteettia on huolestuttavasti vähennetty niissä jäsenvaltioissa, joissa mainittuja vakauttajia tarvitaan eniten; toteaa, että kotitalouksien tuloja ja kotimaista kysyntää on näin ollen suojattu huonommin;

painottaa, että sosiaalipolitiikkaa ja sosiaalisia normeja on monissa tapauksissa käytetty mukauttamista edistävinä tekijöinä julkisen talouden vakauttamista koskevien vaatimusten vuoksi; kehottaa komissiota arvioimaan näistä prosesseista kansallisille hyvinvointivaltioille ja kansalaisille aiheutuneet seuraukset; kehottaa jäsenvaltioita parantamaan sosiaaliturvajärjestelmien asianmukaisuutta ja toimivuutta sekä varmistamaan, että ne toimivat edelleen puskureina köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä vastaan;

Suositus 11: Demokraattista legitimizeettiä ja sosiaalista vuoropuhelua on vahvistettava

Euroopan parlamentti katsoo, että Eurooppa-neuvoston vuotuisen kasvuselvityksen pohjalta hyväksymillä vuotuisilla poliittisilla suuntaviivoilla olisi pyrittävä seuraavaan:

katsoo, että kaikkien työmarkkinauudistuksien olisi perustuttava työmarkkinaosapuolien välisen vuoropuhelun koordinoinnin vahvistamiseen;

toteaa, että on vahvistettava työmarkkinaosapuolten korkeatasoista osallistumista ja niiden vahvaa vuoropuhelua myös kansallisella tasolla, sillä työmarkkinaosapuolten asema uudessa talouden ohjausprosessissa ja erityisesti eurooppalaisessa ohjausjaksossa on erittäin tärkeä uudistusten ja erityisesti talous- ja rahaliittoa koskevien uudistusten onnistumisen kannalta;

toteaa, että on pantava täytäntöön komission ehdotus työmarkkinaosapuolten merkittävämmästä osallistumisesta EU-ohjausjakson prosessiin muun muassa työmarkkinaosapuolten neuvottelukomiteassa ennen vuotuisen kasvuselvityksen hyväksymistä;

katsoo, että Eurooppa-neuvoston ja jäsenvaltioiden olisi taattava sitoumusten varmistamiseksi, että kansalliset ja alueelliset parlamentit, työmarkkinaosapuolet, julkiset viranomaiset ja kansalaisyhteiskunta osallistuvat tiiviisti toimintaohjeiden täytäntöönpanoon ja seurantaan Eurooppa 2020 -strategiassa ja talouspolitiikan ohjausprosessissa;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

katsoo, että Eurooppa-neuvoston ja komission olisi sisällytettävä Eurooppa 2020 -strategian työllisyys-, sosiaali- ja koulutustavoitteiden seuranta ja arviointi entistä tehokkaammin eurooppalaiseen ohjausjaksoon 2014.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0130

Sisämarkkinoiden hallinnointi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2014 sisämarkkinoiden hallinnoinnista eurooppalaisen ohjausjakson 2014 puitteissa (2013/2194(INI))

(2017/C 285/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Vuotuinen kasvuselvytys 2014” (COM(2013)0800) sekä komission kertomuksen ”Kasvua ja työllisyyttä edistävät sisämarkkinat: Selvitys jäsenvaltioissa tapahtuneesta edistyksestä ja jäljellä olevista esteistä – Osa vuoden 2014 kasvuselvitystä” (COM(2013)0785) ja siihen liittyvän EU:n sisäisistä ja ulkopuolisista arvoketjuista tehdyn tausta-analyysin ”International Value Chains Intra- and Extra-EU”,
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2012 annetun komission ensimmäisen kertomuksen ”Sisämarkkinoiden yhdentymistilanne 2013 – Osallistuminen vuotuisen kasvuselvitykseen 2013” (COM(2012)0752),
- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Toinen sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Yhdessä uuteen kasvuun” (COM(2012)0573),
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Sisämarkkinoiden hallinnoinnin parantaminen” (COM(2012)0259),
- ottaa huomioon 24. helmikuuta 2012 annetun sisämarkkinoiden toteutumista koskevan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Making the Single Market Deliver: Annual Governance check-up 2011” (SWD(2012)0025),
- ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – 12 viputekijää kasvun vauhdittamiseksi ja luottamuksen lisäämiseksi – Yhdessä uuteen kasvuun” (COM(2011)0206),
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon 4. heinäkuuta 2013 julkistetun sähköisen sisämarkkinoiden tulostaulun,
- ottaa huomioon sisämarkkinoiden tulostaulun N:o 26 (helmikuu 2013),
- ottaa huomioon 27. ja 28. kesäkuuta 2013 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 29. ja 30. toukokuuta 2013 kokoontuneen kilpailukykyneuvoston päätelmät järkevästä sääntelystä,
- ottaa huomioon 14. ja 15. maaliskuuta 2013 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 18. ja 19. helmikuuta 2013 kokoontuneen kilpailukykyneuvoston päätelmät vuotuisesta kasvuselvityksestä 2013 ja sisämarkkinoiden toimenpidepaketista,
- ottaa huomioon suosituksista komissiolle sisämarkkinoiden hallinnoinnista 7. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾ ja 8. toukokuuta 2013 annetun komission seurantavastauksen,
- ottaa huomioon 24. ja 25. lokakuuta 2013 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon sisämarkkinoiden toimenpidepaketista ja kasvun edistämistoimista 14. kesäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman ⁽²⁾ ja 26. syyskuuta 2012 annetun komission seurantavastauksen,
- ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman hallintotavasta ja kumppanuudesta sisämarkkinoilla ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0054.

⁽²⁾ EUVL C 332 E, 15.11.2013, s. 72.

⁽³⁾ EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 51.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A7-0066/2014),
- A. toteaa, että vuotuinen kasvuseelvitys 2013 käynnisti kolmannen eurooppalaisen ohjausjakson ja siihen sisältyy ensimmäistä kertaa vuotuinen kertomus sisämarkkinoiden yhdentymistilanteesta;
- B. ottaa huomioon, että erittäin kilpailukykyiseen sosiaaliseen markkinatalouteen perustuvat tehokkaat ja hyvin toimivat sisämarkkinat ovat erittäin tärkeitä kestävän ja osallistavan kasvun kannalta;
- C. ottaa huomioon pyytäneensä, että sisämarkkinoita koskeva pilari sisällytetään täysimääräisesti eurooppalaisen ohjausjakson sykliin;
- D. toteaa, että sisämarkkinoiden hallinnoinnin parantamisen tavoitteena olisi oltava varmistaa, että siihen liittyvien direktiivien ja asetusten saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanoa nopeutetaan ja parannetaan, erityisesti jos ne liittyvät määriteltyihin keskeisiin aloihin;
- E. ottaa huomioon, että eurooppalaisen ohjausjakson mukaisten kansallisten uudistusohjelmien sisällön, avoimuuden ja toteutettavuuden laadussa on suuria eroja;
- F. katsoo, että sisämarkkinoiden olisi nähtävä liittyvän tiiviisti muihin horisontaalisiin politiikanaloihin, kuten kuluttajien ja työntekijöiden suojeluun, sosiaalisiin oikeuksiin, ympäristöön ja kestäväan kehitykseen;
- G. ottaa huomioon, että ensimmäinen ja toinen sisämarkkinapaketti edustavat hyvin laadittua horisontaalista strategiaa, jossa on määritelty konkreettisia lainsäädäntötoimenpiteitä ja muita kuin lainsäädäntötoimenpiteitä, joiden avulla on mahdollista vapauttaa sisämarkkinoiden käyttämätöntä kasvupotentiaalia ja poistaa sisämarkkinoiden esteitä;
- H. ottaa huomioon, että komissio on määritellyt palvelut, rahoituspalvelut, liikenteen, energian ja digitaalitalouden keskeisiksi aloiksi, joilla parannetaan sisämarkkinoiden toimintaa ja syvennetään sisämarkkinoita; ottaa huomioon, että näiden alojen määrittelyyn käytettyä menetelmää olisi arvioitava ja tarkistettava säännöllisesti siten, että otetaan huomioon kasvutavoitteet ja -näkömät sekä kriteerit, jotka koskevat tarvittavan suojelun tarjoamista kansalaisille ja erityisesti kuluttajille, ammatinharjoittajille ja työntekijöille;
- I. katsoo, että Euroopassa ei ole vielä saatu aikaan täysin toimivia digitaalisia verkko- ja viestintäpalvelujen sisämarkkinoita; toteaa, että kansallisten sääntöjen hajanaisuus haittaa tätä nykyä digitaalisten palvelujen vapaata liikkuvuutta ja rajat ylittävää sähköistä kaupankäyntiä; katsoo, että eurooppalaiset yritykset ja julkiset palvelut hyötyvät kehittyneiden tieto- ja viestintäteknikkapalveluiden ja -sovellusten käytöstä taloudellisesti ja sosiaalisesti;
- J. ottaa huomioon, että EU:n sisämarkkinoille ovat erittäin tärkeitä yleisesti käytettävissä oleva ja tehokas Euroopan liikenneinfrastruktuuri, kunnianhimoinen unionin teollisuuspolitiikka sekä energia-alan sisämarkkinoiden – joiden tarkoituksena on sekä tukea EU:n yritysten kilpailukykyä että varmistaa energian yleinen ja kohtuuhintainen saatavuus kotitalouksien ja kuluttajien kannalta – perustaminen; toteaa, että tämän vuoksi on syytä määritellä ensisijaiset toimet näillä aloilla;

Eurooppalainen ohjausjakso

1. muistuttaa pyytäneensä komissiota vahvistamaan sisämarkkinoiden hallinnointia ottamalla käyttöön eurooppalaisen ohjausjakson erityisenä pilarina sisämarkkinoiden vuotuisen hallintosyklin, johon sisältyy sisämarkkinoiden tulostaulu, vuosikertomus sisämarkkinoiden yhdentymisestä osana vuotuista kasvuselevitystä, Eurooppa-neuvoston ohjeet jäsenvaltioille, sisämarkkinoiden suuntaviivojen täytäntöönpanoa koskevat kansalliset toimintasuunnitelmat sekä maakohtaiset suosituksen; kehottaa lisäksi komissiota ottamaan kattavasti huomioon tärkeimmät kasvualat, joita ovat palveluala, energia-ala, liikenneala ja digitaaliset sisämarkkinat, sekä sisämarkkinoiden ensimmäiseen ja toiseen toimenpidepakettiin sisältyvät toimet;

2. korostaa, että on tärkeää määritellä sisämarkkinat eurooppalaisen ohjausjakson kolmantena pilarina, jotta voidaan kattaa reaali-talouteen liittyvät selkeät ensisijaiset tavoitteet; katsoo, että näiden ensisijaisten tavoitteiden määrittely ja toteuttaminen on tärkeää, jotta voidaan edistää kasvua ja kuroa umpeen nykyinen välimatka Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseen sekä varmistaa samalla jäsenvaltioiden taloudellinen lähentyminen euroalueella ja sen ulkopuolella sekä EU:n keskeisillä ja syrjäisillä alueilla;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

3. palauttaa mieliin kantansa, että sisämarkkinoiden yhdentymistilannetta koskeva ensimmäinen kertomus oli riittämätön ja epätäydellinen; katsoo siksi, että tulevissa kertomuksissa olisi esitettävä entistä selvemmin nykyiset puutteet tietyissä jäsenvaltioissa, annettava enemmän konkreettisia ohjeita mahdollisista korjauskeinoista ja odotetuista eduista sekä määriteltävä tehokkaita viputekijöitä, joilla voidaan vauhdittaa kasvua ja kilpailukykyä ja siten luoda työpaikkoja, jotka voisivat yhdessä tarjota konkreettisen vastauksen nykyiseen sosiaali- ja talouskriisiin;
4. on tyytyväinen vuoden 2014 sisämarkkinoiden yhdentymistä koskevaan komission kertomukseen (COM(2013)0785) ja tukee voimakkaasti komission pyrkimyksiä jatkaa sisämarkkinoiden yhdentämistä eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa; arvostaa sitä, että sisämarkkinoiden yhdentymistilannetta vuonna 2014 käsittelevässä kertomuksessa esitellään joitakin tekijöitä, jotka koskevat erityisesti yksittäisten jäsenvaltioiden toteuttamia toimia; katsoo kuitenkin, että kertomuksesta puuttuu edelleen toteutettujen toimien tehokkuuden sekä politiikanalojen todellisen edistyksen ja tulosten laadullinen arviointi; pyytää kehittämään analyttisen välineen, jolla mitataan sisämarkkinoiden yhdentymistä eurooppalaisen ohjausjakson sisämarkkinoita koskevan pilarin yhteydessä suhteessa maakohtaisiin suosituksiin; katsoo, että tämä analyttinen väline voisi täydentää entisestään sisämarkkinoiden tulostaulua;
5. katsoo, että tarvitaan enemmän horisontaalista koordinoitua ja yhdenmukaisuutta valmisteltaessa lainsäädäntöehdotuksia, joilla on merkitystä sisämarkkinoiden kannalta; katsoo, että sisämarkkinoiden hallinnoinnissa olisi otettava asianmukaisesti huomioon kaikkien sidosryhmien tarpeet ja että on parannettava ja aikaistettava työmarkkinaosapuolten, kansalaisyhteiskunnan ja muiden sidosryhmien osallistumista toimenpiteiden laatimiseen, hyväksymiseen, täytäntöönpanoon ja seurantaan, jotta voidaan vauhdittaa kasvua ja vahvistaa kansalaisten oikeuksia sisämarkkinoilla;
6. korostaa, että on järjestettävä kattavia kuulemisia ja tehtävä perusteellisia vaikutustenarviointeja, ennen kuin komissio hyväksyy ehdotuksen; korostaa, että komission ehdotusten on oltava järkevän sääntelyn sekä sääntelyn toimivuuden periaatteiden mukaisia, niihin on sisällytettävä pk-yrityksiin kohdistuvien vaikutusten arviointi ja niiden on saatava komission vaikutustenarviointilautakunnan hyväksyntä; korostaa lisäksi, että vaikutustenarvioinneissa on arvioitava uuden lainsäädännön vaikutuksia kasvumahdollisuuksiin ja Euroopan kilpailukykyyn;
7. katsoo, että eurooppalainen ohjausjakso olisi kytkettävä syvempään demokratiakehitykseen, johon kansalliset parlamentin osallistuvat aiempaa enemmän, ja että samalla olisi lisättävä Euroopan parlamentin valtaoikeuksia;
8. katsoo, että tässä prosessissa annetuissa maakohtaisissa suosituksissa olisi otettava huomioon kunkin jäsenvaltion saavuttama edistyminen ja se, että sisämarkkinolainsäädännön täytäntöönpanemiseksi toteutettavien kansallisten järjestelyjen ei tarvitse välttämättä noudattaa yhtä yleistä lähestymistapaa, vaan niiden olisi sita vastoin parannettava toteutettujen toimien ja politiikoilla saavutettujen tosiasiallisten tulosten vaikuttavuutta;
9. pyytää, että eurooppalaiseen ohjausjaksoon 2014 liittyvissä maakohtaisissa suosituksissa otetaan huomioon sisämarkkinoiden yhdentymistä koskevan kertomuksen havainnot paljon voimakkaammin ja tiukemmin kuin maakohtaisissa suosituksissa vuodelle 2013;
10. katsoo, että eurooppalaisen ohjausjakson kolmannen, sisämarkkinoiden yhdentymistä koskevan pilarin tavoitteena olisi oltava määrittää ensisijaisia toimintalinjoja ja toimia, joilla voidaan edistää ja elvyttää reaalitaloutta; katsoo, että tämä tavoite voidaan toteuttaa tehokkaasti ainoastaan, jos kaikki EU:n toimielimet johdonmukaisesti sitoutuvat siihen ja tukevat sitä; kannustaa tästä syystä järjestämään kilpailukykyneuvoston toiminnan kohdennetusti siten, että sen tarkoituksena on nimenomaisesti siirtää kyseiset reaalitalouden kannalta tärkeät ensisijaiset tavoitteet eurooppalaiseen ohjausjaksoon;

Keskeiset alat

11. katsoo, että komission määrittelemät keskeiset alat – palvelut, rahoituspalvelut, liikenne, energia ja digitaalitalous – ovat edelleen ratkaisevan tärkeitä sisämarkkinoiden täysimittaisen yhdentymisen kannalta; katsoo lisäksi, että kun tavoitteena on uusi kasvu, olisi näihin aloihin keskittyvän johdonmukaisen ja yhdenmukaisen teollisuuspolitiikan uudelleenkäynnistämisen yhteydessä pyrittävä myös vahvistamaan kansalaisten – myös kuluttajien ja työntekijöiden – oikeuksien suojelua sekä luomaan kilpailukykykymalli, joka perustuu tietoon ja innovointiin ja joka saavutetaan investointeja vauhdittavilla EU:n kannustimilla, rahoitusmahdollisuuksilla, tutkimuksen ja kehityksen avulla sekä tukemalla korkeasteen koulutusta;
12. kehottaa komissiota laatimaan unionille aidon teollisuuspolitiikan; katsoo, että uudelleenteollistamisen olisi oltava unionille monialainen painopiste; katsoo, että tähän uuteen teollisuuspolitiikkaan olisi sisällyttävä sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpano, sisämarkkinoiden ulkoista ulottuvuutta koskeva kokonaisvaltainen strategia, jossa korostetaan erityisesti yhtenäisiä kuluttajansuojapolitiikkoja sekä pääoman ja infrastruktuurin saatavuuden parantamista, jotta voidaan lisätä yritysten kilpailukykyä ja mahdollistaa niiden pääsy maailmanlaajuisille markkinoille;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

13. korostaa, että koska sisämarkkinat poistavat henkilöiden, tavaroiden, palvelujen ja pääoman vapaan liikkuvuuden esteet, yritykset voivat toimia laajemmassa mittakaavassa, mikä lisää niiden mahdollisuuksia innovoida, sijoittaa, parantaa tuottavuuttaan ja luoda työpaikkoja;

14. kehottaa komissiota esittämään yksityiskohtaisen toimintasuunnitelman toimista, joiden tarkoituksena on saada aikaan täysin yhdenmetyt ja yhteenliitetyt energian sisämarkkinat; painottaa, että avointen ja vertailukelpoisten energian hintojen esittäminen kuluttajille on tärkeää ja että samalla on suojeltava muun muassa haavoittuvassa asemassa olevia kuluttajia; korostaa, että energiainfrastruktuuriin tarvitaan merkittäviä investointeja, ja katsoo, että yleishyödyllisten palvelujen alojen on pysyttävä energia-alan kehityksen tahdissa;

15. korostaa, että sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan varmistamiseksi on tärkeää parantaa infrastruktuuria, erityisesti rajat ylittäviä yhteyksiä ja yhteentoimivuutta; katsoo, että yhteinen, yhteensopiva ja tehokas eurooppalainen liikennejärjestelmä on ratkaisevan tärkeä tavaroiden, henkilöiden ja palvelujen vapaalle liikkuvuudelle sisämarkkinoilla; katsoo, että lisäinvestoinnit ovat välttämättömiä näiden tavoitteiden saavuttamisen kannalta, ja pyytää uudelleen, että näitä hankkeita varten otetaan käyttöön laaja valikoima rahoitusvälineitä;

16. korostaa, että Eurooppa voi hyödyntää kattavasti sisämarkkinoita panemalla johdonmukaisesti täytäntöön nykyisen lainsäädännön ja digitaalisia palveluja koskevat komission lisäehdotukset; kehottaa laatimaan tehokkaan Euroopan digitaalisia sisämarkkinoita koskevan politiikan, joka parantaisi verkkopalvelujen kilpailukykyä, rajat ylittävää toimivuutta ja avoimuutta sekä varmistaisi mahdollisimman hyvän saatavuuden ja kuluttajansuojan; korostaa kohdennettujen investointien merkitystä ja panee merkille, että Euroopan yhteenliittämistä koskevaan ehdotukseen liittyvä työ auttaa vähentämään jäsenvaltioiden välisiä hintaeroja edistämällä televiestintäalan kilpailua;

17. kehottaa toteuttamaan kunnianhimoisesti kuluttaja-asioiden toimintaohjelmaa, lainsäädäntö- ja ohjelmasuunnitelutoimenpiteet mukaan luettuina, jotta voidaan vahvistaa kuluttajansuojaa ja luottamusta sisämarkkinoihin, lisätä kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia, kannustaa keskivertokuluttajaa toimimaan vastuullisesti ja lisätä haavoittuvassa asemassa olevien kuluttajien suojelua;

18. korostaa, että pk-yritysten rahoitusmahdollisuuksien saatavuuden parantaminen helpottaa pk-yritysten maksuvalmiusongelmia ja edistää pk-yritysten käyttöpääomaa; on tyytyväinen siihen, että komission vuotuisessa kasvuselvityksessä 2014 ja sisämarkkinoiden yhdentymistä koskevassa kertomuksessa esitetyissä painopistealoissa vaihtoehtoisten rahoitusmuotojen kehittäminen pk-yrityksille on katsottu merkittäväksi tavoitteeksi; tukee voimakkaasti tavoitetta kehittää erityisiä joukkovelkakirjoja ja erityiset pörssimarkkinat pk-yrityksille ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan käytännön toimia tämän tavoitteen saavuttamiseksi; tukee lisäksi unionin tasolla tehtyjä aloitteita kansallisten toimenpiteiden täydentämiseksi mikroluottojen lisäämisessä ja sosiaalisen yrittäjyyden edistämässä, mukaan lukien kehitys pankkien tuki liikepankkeja pienikorkoisemman lainan tarjonnassa; korostaa, että on erityisen tärkeää tukea pk-yrityksiä COSME-ohjelman ja Horisontti 2020 -ohjelman avulla;

19. painottaa vähittäisrahoitusmarkkinoiden palveluiden hajanaisuuden aiheuttamien sisämarkkinoiden toiminnan esteiden merkitystä, jota komissio korosti sisämarkkinoiden yhdentymistä koskevassa kertomuksessa, erityisesti mitä tulee pankkilainojen hyvin vaihteleviin korkotasoihin, joilla on voimakas vaikutus kuluttajiin, kotitalouksiin ja pk-yrityksiin; on vakuuttunut siitä, että nämä eroavuudet haittaavat rahoituksen saantia ja että niillä on kielteisiä vaikutuksia reaalisalouteen; pitää huolestuttavana kuluttajien kielteistä käsitystä vähittäisrahoitusmarkkinoiden palveluiden ja erityisesti pankkitilien, kiinnitysluottojen, yksityisten eläkesäästöjen ja vakuuksien hajanaisuudesta ja ennakoitua heikommasta kehityksestä;

20. katsoo, että rahoituspalveluja koskevan sääntelyn olisi lisättävä tietoa, kuluttajien suojelua ja heidän tehokkaita oikeussuojakeinojaan; korostaa, että on saatettava nopeasti ja myönteisesti päätökseen kuluttajien ja vähittäiskaupan rahoituspalvelumarkkinoita koskevat lainsäädäntöehdotukset erityisesti maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä; katsoo, että olisi tehtävä lisäehdotuksia esimerkiksi kuluttajien erityisestä maksukyvyttömyysjärjestelmästä, joka olisi nykyistä sirpaleista ja riittämätöntä järjestelmää parempi, jotta voidaan edistää yksityisten säästöjen turvallista investoimista reaalisalouteen;

21. pitää valitettavana, että vaikka on olemassa vahvaa näyttöä siitä, että sisämarkkinat vaikuttavat ratkaisevalla tavalla kriisin voittamiseen, kansalaisten ja erityisesti työntekijöiden ja ammatinharjoittajien vapaa liikkuvuus Euroopassa ei ole toteutunut, ja toteaa, että tarvitaan vahvempia toimenpiteitä, jotta voidaan poistaa jäljellä olevat esteet ja vauhdittaa kasvua

Tiistai 25. helmikuuta 2014

ja huolehtia samalla kansalaisten ja työntekijöiden oikeuksista; korostaa, että sisämarkkinoita on kehitettävä tasapainoisesti taloudellisten vapauksien kattavaan täytäntöönpanoon perustuen sosiaalisen markkinatalouden mukaisesti;

22. palauttaa mieliin, että sisämarkkinoiden toimenpidepaketin jaksottaisen esittelymenettelyn ansiosta oli mahdollista määrittellä säännöllisesti sisämarkkinoiden kehittämistä koskevia ensisijaisia tavoitteita ja keskustella niistä; katsoo, että tätä menettelyä olisi entisestään parannettava ja kehitettävä;

23. on tyytyväinen lainsäädäntöehdotuspakettiin, joka sisältää ehdotuksen kulutustavaroiden turvallisuutta koskevasta asetuksesta ja markkinavalvontaa koskevasta asetuksesta sekä tietyiltä suurilta yrityksiltä ja yritysryhmiltä edellytettävien muiden kuin taloudellisten tietojen ja monimuotoisuutta koskevien tietojen julkistamisesta; katsoo, että nämä aloitteet voivat parantaa kuluttajien oikeuksia, varmistaa paremmin kuluttajien terveyden ja turvallisuuden, helpottaa tavaroita ja palveluja koskevaa kaupankäyntiä sekä edistää uutta kilpailukykyä; pyytää siksi komissiota työskentelemään tiiviisti parlamentin ja neuvoston kanssa, jotta sopimukseen päästään kohtuullisessa ajassa;

24. korostaa miten tärkeää on, että on saavutettu poliittinen sopimus uudistuksista, jotka koskevat ammattipätevyiden vastavuoroista tunnustamista koskevaa direktiiviä, julkisia hankintoja ja käyttöoikeuksia koskevaa pakettia, vaihtoehtoista riidanratkaisua koskevaa direktiiviä ja verkkovälitteistä riidanratkaisua koskevaa asetusta; vaatii siksi komissiota ja jäsenvaltioita panemaan uudet säännökset nopeasti ja kattavasti täytäntöön;

25. pitää välttämättömänä, että julkisia hankintoja ja käyttöoikeuksia koskevat säädökset saatetaan asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä; korostaa julkisten hankintojen merkitystä keskeisenä, etenkin pk-yritysten kasvua vauhdittavana tekijänä; katsoo, että kyseisen uudistuksen toteuttaminen tarjoaa erinomaisen tilaisuuden uudistaa julkista hallintoa hyödyntämällä strategisesti julkisia hankintoja innovoinnin ja kestävyuden kannalta sekä parantaa julkisten menojen laatua ja tehokkuutta vastaamalla paikallisten ja kansallisten hallintojen ja viranomaisten erityisiin tarpeisiin; pitää näitä julkisia hankintoja ja käyttöoikeuksia koskevan lainsäädännön tehokkaan toteutuksen avaintekijöinä;

26. katsoo, että erityisesti nuorisotyöttömyyden torjumiseksi uudet ammattipätevyiden tunnustamista koskevat säännöt (jotka hyväksyttiin marraskuussa 2013 ja joilla muutetaan direktiiviä 2005/36/EY ja hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä (IMI) annettua asetusta) ovat tärkeä askel kohti työntekijöiden ja ammattilaisten vapaan liikkuvuuden parantamista, koulutuksen korkeaan yleiseen tasoon pyrkimistä ja eurooppalaisen ammattikortin käytön edistämistä; korostaa, että ammattipätevyiden tunnustamisesta annetun direktiivin (ja palveludirektiivin) täysimääräinen ja asianmukainen täytäntöönpano vauhdittaa merkittävästi EU:n talouskasvua; pitää samalla tarpeellisena säännellyn ammatinharjoittamisen uudistamista, jotta parannetaan nuorten mahdollisuuksia harjoittaa näitä ammatteja ja luotaisiin entistä dynaamisemmat, kuluttajille tarkoitukseenmukaiset takeet tarjoavat markkinat;

Hallinnointivälineet

27. panee merkille 7. helmikuuta 2013 annettuun parlamentin päätöslauselmaan saadun komission vastauksen pyydetyn lainsäädäntöehdotuksen oikeusperustasta, joka sisältäisi kyseisessä päätöslauselmassa luetellut tekijät; katsoo, että päätöslauselman erityiset suositukset sisältävät edelleen varteenotettavia ajatuksia sisämarkkinoiden hallinnoinnin parantamisesta;

28. panee merkille toisen sisämarkkinoiden yhdentymistä koskevan kertomuksen (COM(2013)0785)) mukautetun rakenteen; on tyytyväinen siihen, että komissio on näin ollen vastannut myös parlamentin 7. helmikuuta 2013 antamassa päätöslauselmassaan esittämiin pyyntöihin; toteaa, että monet päätöslauselmassa esitetyt toimenpiteet ovat jo parantaneet unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa ja valvontaa, mukaan lukien EU Pilot -hankkeen entistä tehokkaampi käyttö;

29. suhtautuu myönteisesti sähköiseen sisämarkkinoiden tulostauluun ja erityisesti sen visuaaliseen ja runsassisältöiseen tapaan esittää, miten jäsenvaltiot suoriutuvat sisämarkkinoiden toiminnan kannalta oleelliseen unionin lainsäädäntöön nähden; katsoo, että sähköisen tulostaulun olisi oltava saatavilla kaikilla unionin kielillä, jotta se voisi parantaa kaikkien unionin kansalaisten tietoa sisämarkkinasyklistä ja heidän mahdollisesti aktiivisesta roolistaan siinä;

30. katsoo, että olisi toteutettava toimia, joilla tehdään unionin lainsäädännön täytäntöönpanosta ja yhtenäisestä soveltamisesta jäsenvaltioissa avoimempaa; toteaa, että määräajat säädösten saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä ylitetään keskimäärin yhdeksällä kuukaudella ja että yhä useampien direktiivien saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on viivästynyt vähintään kaksi vuotta; katsoo, että kaikki direktiivit olisi saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä yhdenmukaisesti ja että kaikki kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevat toimenpiteet olisi toteutettava, jotta ne vastaisivat unionin tasolla saavutettuja kompromisseja;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

31. katsoo kuitenkin, että ainoastaan määrälliset tilastot sisämarkkinalainsäädännön täytäntöönpanosta eivät riitä ja että on välttämätöntä keskittyä lainsäädännön täytäntöönpanon laatuun jäsenvaltioissa EU:n tasolla kehitettyjen, sisämarkkinoiden eri aloja koskevien erityisten avaintekijöiden perusteella;

32. on tyytyväinen raporttiin EU:n sisäisistä ja ulkopuolisista arvoketjuista (International Value Chains Intra- and Extra-EU), joka on myönteinen esimerkki erityisten indikaattorien hyödyntämisestä sisämarkkinoiden yhdentymisen arvioimisessa siten, että kiinnitetään erityistä huomiota tuotantjärjestelmiin EU:ssa; katsoo, että rajat ylittävien toimitusketjujen kehittämistä koskevien muiden aloitteiden tukeminen vauhdittaa sisämarkkinoiden toteuttamista pitkään haitanneiden esteiden poistamista ja voi auttaa parantamaan eurooppalaisten yritysten tuottavuutta ja maailmanlaajuisista kilpailukykyä;

33. on tyytyväinen siihen, että lainsäädännöstä on panematta täytäntöön keskimäärin 0,6 prosenttia, mikä on parannusta entiseen; korostaa, että jopa hyvin pieni täytäntöönpanon puute tärkeällä politiikanalalla voi vaikuttaa erittäin haitallisesti kuluttajien ja yritysten mahdollisuuksiin ja siten koko Euroopan talouteen;

34. pitää valitettavana rikkomusmenettelyjen keskimääräistä kestoja ja erityisesti sitä, että palveluja koskevat menettelyt kestävät pisimpään (keskimäärin 49,8 kuukautta); katsoo, että rikkomusmenettelyissä on havaittu olevan monia rajoitteita, jotka haittaavat sisämarkkinasäännösten täytäntöönpanossa ja soveltamisessa ilmenevien puutteiden nopeaa käsittelyä ja korjaamista; kehottaa jäsenvaltioita yhdessä komission kanssa tehostamaan pyrkimyksiä rikkomusten käsittelyn nopeuttamiseen; kehottaa komissiota toteuttamaan uusia niin sanottuja tehoiskuja (sweeps), joilla tutkitaan sisämarkkinoita haittaavia kansallisia toimenpiteitä;

35. katsoo, että rikkomusmenettelyjä olisi pidettävä viimeisenä keinona, jota käytetään vasta, kun tilannetta on yritetty koordinoita ja korjata, ja toteaa, että komission olisi sen vuoksi edistettävä EU Pilot -hankkeen ja muiden menettelyjen hyödyntämistä ennen kuin jäsenvaltio viedään asiasta tuomioistuimeen; katsoo lisäksi, että olisi kaikin tavoin pyrittävä tehostamaan rikkomusmenettelyjen käyttöä unionin sisämarkkinasäännösten vastaisten rikkomusten johdosta ja että jäsenvaltioiden ja Eurooppa-neuvoston olisi jatkettava rikkomusmenettelyjen kehittämistä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen tulevien muutosten yhteydessä;

36. tukee komission toimia kansallisten viranomaisten yhteistyön parantamiseksi sisämarkkinoiden toiminnan osalta; on yhtä mieltä siitä, että asiaankuuluvan tiedon vaihtamista helpottava pysyvä tietotekniikkajärjestelmä voisi parantaa merkittävästi tilannetta, koska tällaisen ensisijaisen asian käsittelyä tuskin on asianmukaista hoitaa siten, että kansallisten asiantuntijoiden ryhmä kokoontuu pari kertaa vuodessa;

37. muistuttaa, että IMI-järjestelmän moitteeton toiminta on tärkeää, ja toteaa, että sille on hiljattain annettu asianmukainen säädösperusta ja sitä laajennetaan parhaillaan sisältämään uusia politiikanaloja ja sektoreita; kehottaa komissiota tiedottamaan parlamentille kansallisten, alue- ja paikallisviranomaisten välisen viestinnän helpottamiseksi käyttöön otetun konekäännohjelman toiminnasta;

38. kehottaa jäsenvaltioita panemaan kattavasti täytäntöön Euroopan digitaalistrategiaan sisältyvät toimet sekä tehostamaan toimiaan julkishallinnon uudenaikaistamiseksi – muun muassa toteuttamalla nopeasti toimia, jotka koskevat sähköistä hallinnointia, sähköisiä terveystalvuuksia, sähköistä laskutusta ja sähköisiä hankintoja – jotta kansalaisille ja yrityksille koko Euroopassa voidaan tarjota enemmän ja parempia digitaalisia palveluja sekä vähentää kustannuksia ja lisätä julkisen sektorin tehokkuutta;

39. toteaa, että SOLVIT-ongelmanratkaisuverkostoa ei käytetä riittävän paljon; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että SOLVIT-verkostoa ja keskitettyjä asiointipisteitä varten myönnetään riittävästi resursseja, kuten palveludirektiivissä edellytetään; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan uusia toimia, joilla levitetään tietoa näiden välineiden saatavuudesta yrityksille ja yrittäjille; katsoo myös, että jäsenvaltioiden olisi alettava vaihtamaan parhaita käytäntöjä tehokkaammin ja laajemmin;

40. pane merkille, että Sinun Eurooppasi -portaalin ja Sinun Eurooppasi -neuvonnan käyttö lisääntyy jatkuvasti, ja toteaa, että niiden olisi voitava antaa tarvittavat tiedot kaikille EU:n alueella liikkuville;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

41. on tyytyväinen sisämarkkinoiden teemakuukauteen, jonka puitteissa kansalaiset kaikkialla Euroopassa, poliitikot, asiantuntijat ja EU:n johtajat osallistuivat 23. syyskuuta ja 23. lokakuuta 2013 välisenä aikana verkkokeskusteluun ja kansallisiin tapahtumiin ja keskustelivat tähän mennessä saavutetusta edistyksestä, jäljellä olevista haasteista ja sisämarkkinoiden tulevaisuutta koskevista suunnitelmista; kehottaa komissiota arvioimaan huolellisesti osallistujien esittämiä huolenaiheita ja ehdotuksia; kehottaa komissiota arvioimaan vuoden 2013 ohjausjakson toteutustapaa ja tehokkuutta sekä valmiuksiaan tavoittaa kansalaiset, yritykset ja kuluttajat ja tarjota heille todelliset mahdollisuudet auttaa sisämarkkinoiden kehittämisessä;

o

o o

42. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle ja Eurooppa-neuvostolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0131

Kasvinjalostus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2014 kasvinjalostuksesta: mahdolliset keinot parantaa laatua ja satoa (2013/2099(INI))

(2017/C 285/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon vuonna 2009 laaditun YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) kertomuksen ”How to feed the world in 2050”,
- ottaa huomioon uusien kasvilajikkeiden suojaamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (UPOV-yleissopimus),
- ottaa huomioon elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevan FAO:n kansainvälisen sopimuksen,
- ottaa huomioon huhtikuussa 2013 laaditun kertomuksen ”Headed for 9 billion – Can Europe afford to miss the potential of GM crops” (Ivar Virgin / Stockholm Environment Institute, Timbro),
- ottaa huomioon vuonna 1993 laaditun YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön FAO:n kertomuksen ”Harvesting nature’s diversity”,
- ottaa huomioon Svalbard Global Seed Vault -siemenpankin verkkosivuston ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2001 annetun komission tiedonannon ”Kohti esteetöntä tietoyhteiskuntaa” (COM(2001)0162),
- ottaa huomioon muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/53/EY ⁽³⁾ ja vihannesten siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/55/EY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon muuntogeenisten organismien jäljitettävyydestä ja merkitsemisestä ja muuntogeenisistä organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä sekä direktiivin 2001/18/EY muuttamisesta 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1830/2003 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27. heinäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerin YK:n yleiskokouksessa vuonna 2009 antaman muistion ”The right to food – Seed policies and the right to food: enhancing agrobiodiversity and encouraging innovation” (A/64/170, 2009, UN General Assembly),
- ottaa huomioon FAO:n, Maailman ympäristörahasen (GEF), Yhdistyneiden kansakuntien kehitysohjelman (UNDP), Yhdistyneiden kansakuntien ympäristöohjelman (UNEP), Unescon, Maailmanpankin ja WHO:n tukeman hallitus-tenvälisen maataloustieteen ja -tekniikan kehitystä koskevan kansainvälisen arvioinnin (IAASTD) päätelmät,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A7-0044/2014),

⁽¹⁾ <http://www.regjeringen.no/en/dep/lmd/campaign/svalbard-global-seed-vault.html?id=462220>.

⁽²⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33.

⁽⁵⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 24.

⁽⁶⁾ EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- A. toteaa, että Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta haluaa tällä mietinnöllä herätellä perusteellista keskustelua ja selvittää kokonaisuudessaan tilannetta, joka liittyy kasvinjalostukseen niin unionin kuin maailmanlaajuisella maatalousalalla;
- B. toteaa, että kasvinjalostusteollisuudella on keskeinen merkitys tuottavuudelle, monimuotoisuudelle, maanviljelyn terveellisyydelle ja laadulle, puutarhaviljelylle, elintarvike- ja rehuntuotannolle sekä ympäristölle;
- C. ottaa huomioon, että YK:n elinten, ensisijaisesti FAO:n ja WHO:n, sekä YK:n hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin mukaan maapallon väestön odotetaan kasvavan nykyisestä 7 miljardista noin 9 miljardiin, mahdollisesti jopa 10–11 miljardiin, vuosien 2040 ja 2050 välisenä aikana;
- D. ottaa huomioon, että tällainen väestönkasvu asettaa äärimmäisiä vaatimuksia maatalousalalle ja erityisesti tuotannon lisäämiselle, jotta voidaan tyydyttää elintarvikkeiden voimakkaasti kasvava kysyntä; toteaa, että FAO:n arvion mukaan elintarvikkeiden tarjontaa on lisättävä 70 prosentilla seuraavien 30–40 vuoden aikana;
- E. toteaa, että koska EU:ssa jätteeksi päätyy 30–50 prosenttia tuotetuista elintarvikkeista, kun maailmanlaajuinen keskiarvo on noin 30 prosenttia, huomattava osa lisääntyneestä ruoan tarpeesta voitaisiin taata paremmalla, tehokkaammalla ja kestävämmällä elintarviketuotannolla kehittyneissä maissa sekä laajentamalla varastointi- ja jakelujärjestelmiä kehitysmaissa;
- F. ottaa huomioon, että suurin ongelma on kuitenkin ratkaisematta: miten voimme taata ravinnon ihmisille eri puolilla maailmaa, kun viljelykelpoinen maa vähenee epäasianmukaisen maankäytön ja huonojen maatalouskäytäntöjen sekä ilmastomuutoksen vuoksi ja kun mahdollisuus viljelykelpoisen maan laajentamiseen on erittäin rajallinen, koska useissa maailman osissa pidetään täysin epärealistisena ajatusta uuden viljelymaan raivaamisesta;
- G. ottaa huomioon FAO:n arvion, että uuden viljelymaan viljelyn myötä olisi mahdollista kattaa noin 10 prosentin tuotannonlisäys maatalousalalla, mikä tarkoittaa, että noin 90 prosenttia on katettava lisäämällä olemassa olevan viljelymaan tuotantokykyä siten, että samalla säilytetään tuotteiden korkea laatu;
- H. ottaa huomioon, että viljelymaan liiallinen hyödyntäminen saattaa köyhdyttää maaperää ja aiheuttaa pahimmassa tapauksessa eroosiota ja aavikoitumista; toteaa, että metsämaan muuttaminen viljelymaaksi vaikuttaisi sekä ilmastoon ja vedensääntelyyn että biologiseen monimuotoisuuteen siinä määrin, että sitä on mahdotonta ajatella vaihtoehtona elintarviketuotannon lisäämiseksi;
- I. ottaa huomioon, että viljelymaan vähenemisen lisäksi myös maataloustuotanto on taantunut ja huolestuttavia suuntauksia, kuten tuotannon vähenemistä, on havaittu; toteaa, että tämä on erittäin haitallista tulevaisuuden maanviljelyn ja ihmisten ruoantarpeen kannalta;
- J. ottaa huomioon, että elintarviketuotanto ei riipu ainoastaan riittävästä maa-alasta vaan myös ilmaston, veden, energian ja ravinteiden saannin kaltaisista tekijöistä; toteaa, että tulevaisuudessa näitä perusresursseja on saatavilla rajatummin ja että tämä resurssipula vaikeuttaa todennäköisesti maatalousmaankäytön, tuotannon ja kannattavuuden kasvattamista koskeviin tarpeisiin vastaamista;
- K. ottaa huomioon, että ilmastossa on odotettavissa suuria muutoksia; ottaa huomioon, että muutokset ilmenevät ilmaston merkittävänä kuivumisena Euroopan eteläosissa, jotka ovat erittäin tärkeitä hedelmien ja vihannesten tuotantoalueita; ottaa huomioon, että Euroopan keski- ja pohjoisosissa talvien odotetaan muuttuvan nykyistä lauhemmiksi ja kesien huomattavasti sateisemmiksi; toteaa, että tästä seuraa erittäin todennäköisesti, että eläin- ja kasvitaudit leviävät ja on otettava käyttöön uusia viljelymenetelmiä;
- L. pitää selvänä, että unionin maatalousalaan kohdistuu valtavia haasteita ja että maatalouden on tuotannon turvaamiseksi mukauduttava äärimmäisiin ilmasto-oloihin, kuten kuivuuteen, tulviin ja muihin luonnonkatastrofeihin; ottaa huomioon, että nykyisenlaisia lajikkeita on mahdotonta viljellä tulevaisuudessa, mikäli tarkoituksena on tyydyttää kasvava ruoantarve;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

M. toteaa, että jalostusoikeuksien suoja ei ole riittävän pitkä niiden kasvien osalta, jotka tarvitsevat pidemmän kehittämisjakson ennen markkinoille saattamista, jotta voitaisiin houkutella kaupallisia investointeja näitä kasveja koskevaan tutkimus- ja kehitystoimintaan;

1. korostaa, että tuleviin haasteisiin – kuten tulevaisuuden elintarvikehuolto ja ilmastonmuutokset – vastaamiseksi on erittäin tärkeää taata kasvinjalostusalan asianmukainen ja kilpailukykyinen toiminta;

2. korostaa, että vahvan maatalouden ekosysteemin takaava terveellinen maaperä ja monimuotoisuus ovat ensisijaisen tärkeitä asioita, minkä lisäksi on tärkeää kehittää lajeja, jotka selviävät odotettavissa olevissa oloissa, kuten esimerkiksi sademäärien kasvaessa ja arvioiden mukaan kasvitautilien esiintymisen lisääntyessä; katsoo, että on myös tärkeää säilyttää unionissa olemassa oleva monimuotoisuus ja kehittää sitä koko maatalouden ekosysteemissä ja varmistaa kantojen geneettinen monimuotoisuus ja eri lajikkeiden ja maatiaisrotujen absoluuttinen kokonaismäärä, koska niitä kaikkia tarvitaan sen varmistamiseksi, että voimme sopeutua ilmastonmuutoksen aiheuttamiin haasteisiin;

3. toteaa, että tarvitaan lajikkeita, jotka esimerkiksi sitovat tehokkaasti typpeä ja fosforia, kestävät paremmin kuivuutta ja suuria sademääriä, pystyvät vastustamaan haitallisia aineita ja kestävät muuttuvia lämpötiloja; korostaa, että lisäksi on kehitettävä perennoja eli monivuotisia lajikkeita, joiden ansiosta maata ei tarvitse muokata vuosittain, jolloin viljely on ympäristöä vähemmän kuormittavaa;

4. painottaa, että koska uuden lajikkeen kehittäminen tutkimusvaiheesta valmiiksi siemeneksi kestää vähintään kymmenen vuotta ja koska lisäksi tarvitaan aikaa kyseisen lajikkeen testausta ja kaupallista kasvatusta varten, jo nyt tarvitaan merkittävää kannustusta tutkimusinvestointien lisäämiseksi tulevaan ruoantarpeeseen ja ilmastonmuutoksiin vastaamiseksi;

5. korostaa, että koska mahdollisuus raivata uutta viljelymaata on hyvin rajallinen, on erittäin tärkeää helpottaa vallitseviin ympäristöolosuhteisiin sopeutuvien ja niiden niukkojen varojen asettamat vaatimukset täyttävien sekä kestävyteen liittyvien tavoitteiden mukaisten, riittävän tuottoisten ja korkealaatuisten uusien lajikkeiden kehittämiseen liittyviä prosesseja; painottaa, että on myös tärkeää kehittää jo laajasti käytettyjä lajikkeita, jotta voidaan lisätä maanviljelyalan teknisen ja tieteellisen kehityksen joustavuutta tulevaisuudessa;

6. panee merkille, että tiettyjen vähän käytettävien kasvinuojeluaineiden häviäminen on vaikuttamassa hyvin merkittävällä tavalla hedelmien ja kasvien laatuun ja satoihin sekä vaarantamassa joidenkin erityiskasvien tuotannon; korostaa, että näiden kasvien viljelemistä varten on löydettävä sekä lyhyen että pitkän aikavälin ratkaisut;

7. toteaa, että uuden vehnä-, rapsi- tai muun lajikkeen kehittäminen kestää keskimäärin kymmenen vuotta; katsoo, että siksi on tärkeää kehittää uusia kasvinjalostusmenetelmiä, joilla vastataan yhteiskunnan ja maatalouden tarpeisiin; katsoo, että on myös tärkeää suhtautua avoimesti käytettävissä oleviin menetelmiin, joiden avulla noihin tarpeisiin voidaan vastata ja edistää maatalous- ja puutarhaviljelyalan kilpailukykyä; on huolestunut siitä, että komission uusien jalostusmenetelmien arviointi on viivästynyt, ja kehottaa komissiota selkeyttämään kiireellisesti näiden menetelmien sääntelyn tilanteen;

8. kehottaa komissiota hyödyntämään tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaa ”Horisontti 2020” sellaisen soveltavan tutkimuksen rahoittamiseen, jolla tuetaan nopeutetun kasvinjalostuksen kaltaisten uusien ja innovatiivisten kasvinjalostustekniikoiden kehittämistä;

9. toteaa, että FAO:n arvioiden mukaan viljelykasvien monimuotoisuus on vähentynyt 75 prosenttia 1900-luvulla ja että nykyisestä monimuotoisuudesta kolmannes voi hävitä vuoteen 2050 mennessä; korostaa, että unionin biologisen ja geneettisen perinnön suojaaminen ja ylläpitäminen on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan varmistaa pitkäkestoinen elintarviketurva kasvavalle maailman väestölle sekä elintarvikkeiden tuotantojärjestelmien toimintakyky; pitää erittäin tärkeänä, että valtaosa lajikkeista ja kasvigeenivaroista säilytetään paikan päällä ja viljelmillä, jotta voidaan ylläpitää ja lisätä kantojen ja lajikkeiden geneettistä ja kulttuurista monimuotoisuutta ja pitää niiden määrä ennallaan tai kasvattaa sitä;

10. painottaa, että uusien lajikkeiden kehittämiseksi on ratkaisevan tärkeää, että käytettävissä on runsaasti geneettisiä variantteja; pitää voimakasta vähentymistä näin ollen hyvin huolestuttavana;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

11. suhtautuu myönteisesti viranomaisten, toimialan ja tutkimusorganisaatioiden kumppanuuksien kehittämiseen, esimerkiksi osallistuvan jalostuksen alalla, jalostusta edeltävän ja jalostusta koskevan tutkimuksen edistämiseksi sekä geenivarojen ominaisuuksien kartoittamiseksi ja geenivarojen säilyttämiseksi; kiinnittää huomiota etuihin, joita koituu edellä mainittujen kumppanuuksien lujittamisesta ja laajentamisesta sekä tätä alaa koskevista kansainvälisistä aloitteista; tähdentää, että asianomaisten tukijärjestelmien jäsentäminen on varmistettava tavalla, jolla investointien vaikutukset ja johdonmukaisuus kyetään maksimoimaan;
12. katsoo, että unionin tulevaisuuden kannalta on keskeisen tärkeää toteuttaa perustavia toimenpiteitä yhteisen geneettisen perintömme hoitamiseksi ja että on erityisen tärkeää viljellä paikallisia ja alueellisia lajikkeita ja säilyttää ne, jotta ylläpidetään niin geneettistä kuin kulttuurista monimuotoisuutta;
13. panee merkille, että pyrittäessä säilyttämään ja ylläpitämään geneettinen monimuotoisuus viljelyn ja kasvinjalostuksen alalla siemeniä ja kasviaineistoa kerätään eri geenipankkeihin kaikkialla maailmassa; panee erityisesti merkille, että Svalbardiin on perustettu geenipankki, jossa on kaikkialta maailmasta peräisin olevaa geneettistä ainesta; painottaa, että hanke on hyvin tärkeä ja kunnianhimoinen ja sen avulla pyritään takaamaan geneettinen monimuotoisuus tulevaisuudessa;
14. pitää erittäin tärkeänä, että valtaosa lajikkeista ja kasvi geenivaroista säilytetään paikan päällä ja maataloilla; kiinnittää huomiota siihen, että julkiset laitokset eivät nykyisin pyri riittävän tarmokkaasti tai eivät tarjoa riittävää tukea tämän tavoitteen saavuttamiseen;
15. painottaa, että mainittu hanke ja muut samankaltaiset hankkeet ovat elintärkeitä tulevaisuuden kasvinjalostuksen, maataloustuotannon ja elintarvikehuollon kannalta;
16. painottaa, että kasvinjalostuksen tutkimus ja käytäntö ovat ratkaisevan tärkeitä maataloustuotannon tulevaisuudelle, erityisesti olemassa olevien ja uusien lajikkeiden kehittämiseksi elintarvikkeiden saatavuuden turvaamiseksi tulevaisuudessa;
17. toteaa, että on tärkeää taata geenivarojen saatavuus kasvinjalostusta varten; kannattaa erityisesti UPOV-yleissopimuksen mukaista kasvinjalostusoikeuksien kansainvälisen järjestelmän perusperiaatetta ja painottaa, että kasvinjalostusoikeuksien haltijat eivät voi estää suojellun lajikkeen käyttöä edelleen jalostamisessa eivätkä äskettäin jalostetun variantin hyödyntämistä; panee merkille, että tämä perusperiaate on tunnustettu myös elintarvikkeiden ja maatalouden kasvi geenivaroja koskevan FAO:n kansainvälisen sopimuksen 13 artiklan 2 kohdan d alakohdan ii alakohdassa;
18. ymmärtää, että uusien parannettujen lajikkeiden kehittäminen on sekä kallista että aikaa vievää, mutta korostaa, että se on tarpeen EU:n kilpailukyvyyn säilyttämiseksi tällä alalla; ehdottaa, että näitä kustannuksia voitaisiin kompensoida jatkamalla kasvilajikkeisiin liittyvien oikeuksien suojaa asianmukaisesti toteutetun vaikutustenarvioinnin perusteella;
19. on huolestunut siitä, että maailmanlaajuisia kasvinjalostusmarkkinoita hallitsevat harvat monikansalliset suuryritykset, jotka panostavat ainoastaan rajalliseen määrään lajikkeita, kun taas unionin kasvinjalostusmarkkinat ovat monimuotoisempia kansainvälisesti vertailtuna ja niillä toimii pääosin pieniä ja keskisuuria yrityksiä; painottaa, että unionin kasvinjalostusmarkkinoiden toimintaa on tehostettava terveen kilpailun edistämiseksi;
20. katsoo, että kasvinjalostusalan maailmanlaajuisilla suuryrityksillä on huolestuttavan suuri maailman maataloutta ja maatalouspolitiikkaa koskeva vaikutusvalta; korostaa pitkäkestoista yleistä hyötyä tavoittelevien julkisesti rahoitettavien riippumattomien tieteellisten tutkimusten merkitystä pitkäkestoisen elintarviketurvan varmistamiseksi;
21. katsoo myös, että suuryritysten olisi hyödynnettävä paremmin ja jaettava kasvinjalostusmenetelmiään, joiden asianmukaisella hyödyntämisellä voitaisiin edistää ympäristöön, ilmastoon ja elintarvikehuoltoon liittyvien ongelmien ratkaisemista;
22. toteaa, että pk-yrityksillä on tärkeä tehtävä EU:n siemenmarkkinoilla ja kasvinjalostusalalla, koska ne edistävät merkittävästi kaupallista kasvinjalostusta, ja korostaa niiden valmiuksia hyödyntää tutkimusta ja tietoa uusien kaupallisten tuotteiden synnyttämiseksi; kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että uusien lajikkeiden kehittämisen ja markkinointiin tarvittavat varat ja työkalut voivat olla este pienille yrityksille, kun kasvinjalostus muuttuu entistä tutkimuspainotteisemmaksi ja huipputeknologian alaksi; katsoo, että riittävän pitkän kasvinjalostusoikeuksien suojan ja kaikkien

Tiistai 25. helmikuuta 2014

tutkimustulosten käyttöön saannin takaaminen näille yrityksille voisi tasapuolistaa merkittävästi niiden toimintaedellytyksiä; pitää ratkaisevan tärkeänä, että investointeja näihin yrityksiin EU:ssa jatketaan;

23. pitää tärkeänä, että unionissa otetaan jälleen haltuun Euroopassa toteutettava kasvinjalostustutkimus ja että sen kehittämistä ja käytännön soveltamista jatketaan;

24. painottaa Euroopan lajikkeiden monimuotoisuuden merkitystä ja että eurooppalaisessa kasvienjalostusta koskevassa tutkimustyössä on keskityttävä eurooppalaisiin tarpeisiin, eli siihen, mitkä kasvit, viljalajit ja hedelmät sopivat eri paikallisiin ja alueellisiin oloihin Euroopassa; katsoo, että kaikki kehitys tällä alalla auttaa eurooppalaisia viljelijöitä parantamaan heidän tuottamiensa elintarvikkeiden ja rehun määrää ja laatua;

25. korostaa, että unionin kasvinjalostusalalla tarvitaan moninaisia toimijoita; katsoo, että on mahdollistettava se, että useammat yritykset ja tutkimuskeskukset toteuttavat tutkimushankkeita ja toimivat kasvinjalostusalalla;

26. katsoo, että kasvinjalostusalalla toteutettava tutkimus edellyttää pitkän aikavälin rahoitustukea; pitää kestävämmänä sitä, että kasvinjalostusalan tutkimushankkeita tuetaan ainoastaan melko lyhyellä aikavälillä, vaikka uuden lajikkeen kehittäminen kestää keskimäärin kymmenen vuotta;

27. painottaa, että EU on yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti velvollinen kantamaan vastuunsa unionin maatalous- ja kasvinjalostusalan haasteisiin vastaamisesta; katsoo, että EU:n olisi johdettava kestävien kasvinjalostusmenetelmien kehittämistä sekä edistettävä maatalous- ja kasvinjalostusalan tutkimusta ja käytäntöä;

28. korostaa, että EU:ssa kasvinjalostusalalla toteutettavaa perustutkimusta on rahoitettava EU:n ja sen jäsenvaltioiden varoin; ei usko EU:n pienten ja keskisuurten kasvinjalostusyritysten pystyvän itse rahoittamaan suurta osaa tutkimuksesta ja olemaan samalla kilpailukykyisiä;

29. kehottaa komissiota osoittamaan taloudellisia resursseja ja luomaan yhtenäisen rakenteen kasvinjalostusalalla toteutettavaa tutkimusta ja käytännön sovelluksia varten tutkimusohjelmissa ja muissa soveltuviissa politiikan välineissä, jotta eurooppalaista monimuotoisuutta voidaan ylläpitää ja kehittää; pitää erityisen tärkeänä, että tutkimushankkeille annetaan riittävästi aikaa ja rahoitusta tuloksien saavuttamiseksi; painottaa, että on myös erittäin tärkeää, että kasvinjalostusalalla toimivat yritykset pääsevät tutustumaan rajoituksetta tutkimustuloksiin ja että toteutetaan useampia tutkimushankkeita, jolloin epäonnistumisella olisi vähemmän vaikutusta;

30. korostaa, että erittäin ammattitaitoisia työntekijöitä tarvitaan jatkuvasti tulevan kasvinjalostustutkimuksen kysynnän tyydyttämiseksi ja että kasvitiedettä ja kasvinjalostusta on edistettävä edelleen kouluissa ja yliopistoissa sekä suuren yleisön keskuudessa; nostaa erityisesti esille 18. toukokuuta 2013 vietetyn Lumoudu kasveista -teemapäivän suosion;

31. painottaa, että kasvinjalostusalan lainsäädännön tavoitteena on viime kädessä oltava niin kasvinjalostusmenetelmien käytön helpottaminen kuin maatalous- ja kasvinjalostusalan tutkimuksen edistäminen; katsoo, että tutkimuksen olisi johdettava siihen, että tuotteet soveltuvat paremmin paikallisiin ilmasto- ja maantieteellisiin olosuhteisiin, mikä taas johtaisi runsaisiin, ihmisten terveydelle ja ympäristölle turvallisiin satoihin;

32. toteaa, että nykyisen tekniikkaan perustuvan kasvinjalostusalan lainsäädännön perusteella on osoittautunut vaikeaksi määrittää jälkikäteen, mitä menetelmää on käytetty kasvinjalostusvaiheessa, mikä tuo esiin tekniikkaan perustuvan lainsäädännön ongelmat;

33. ottaen huomioon unionin ja maailmanlaajuisen kasvinjalostusalan haasteet ja nykytilan kehottaa komissiota selvittämään ja analysoimaan tilannetta tarkasti sekä ehdottamaan tehokkaita ja konkreettisia toimenpiteitä, joilla vastataan unionin karjankasvattajiin ja viljelijöihin kohdistuviin valtaviin haasteisiin;

34. kehottaa komissiota laatimaan yleisen strategian maataloustuotannon välineistä erityisesti kasvienjalostuksen osalta; vaatii komissiota esittelemään poliittisen kehyksen, jolla tuetaan maataloustuotannon välineitä yhtenä tärkeistä aloista maataloustuotannon tuottavuuden ja kestävyuden parantamiseksi;

35. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0132

Koheesiopoliittika**Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. helmikuuta 2014 Euroopan komission seitsemännestä ja kahdeksannesta EU:n koheesiopoliittikkaa käsittelevästä kertomuksesta ja strategiakertomuksesta 2013 vuosien 2007–2013 ohjelmien toteuttamisesta (2013/2008(INI))**

(2017/C 285/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2011 annetun komission kertomuksen ”Seitsemäs taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta käsittelevä kertomus” (COM(2011)0776) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2011)1372),
- ottaa huomioon 26. kesäkuuta 2013 annetun komission kertomuksen ”Kahdeksas taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta käsittelevä kertomus – Talouskriisin alueellinen ja kaupunkija koskeva ulottuvuus” (COM(2013)0463) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SWD(2013)0232),
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2013 annetun komission kertomuksen ”Koheesiopoliittikkaan liittyvä strategiakertomus 2013 vuosien 2007–2013 ohjelmien toteuttamisesta” (COM(2013)0210) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SWD(2013)0129),
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2011 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteiseen strategiakehykseen kuuluvia Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (COM(2011)0615),
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman ”Koheesiopoliittika: investointeja reaali-alueeseen”⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 7. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:n koheesio- ja aluepolitiikasta vuoden 2013 jälkeen⁽²⁾,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman koheesiopoliittikan osuudesta Lissabonin ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa⁽³⁾,
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2011 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan aluekehitysrahastoa ja investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta (COM(2011)0614),
- ottaa huomioon lokakuussa 2013 annetun Eurooppa 2020 -strategiaa koskevan alueiden komitean neljännen seurantaraportin,
- ottaa huomioon heinäkuussa 2013 julkaistun komission aluepolitiikan pääosaston sekä työllisyys-, sosiaali- ja osallisuusasioiden pääosaston yhteisen asiakirjan ”EU Cohesion Policy Contributing to Employment and Growth in Europe”,
- ottaa huomioon parlamentin kesäkuussa 2012 julkaiseman tutkimuksen ”Koheesiopoliittika vuoden 2013 jälkeen: lainsäädäntöehdotusten kriittinen arviointi”,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0081/2014),

⁽¹⁾ EUVL C 87 E, 1.4.2010, s. 113.⁽²⁾ EUVL C 371 E, 20.12.2011, s. 39.⁽³⁾ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- A. ottaa huomioon, että empiiristen todisteiden mukaan talous-, rahoitus- ja sosiaalikiisi on pysäyttänyt lähentymisprosessin tai jopa kääntänyt sen suunnan, mikä pahentaa alueiden välistä eriarvoisuutta ja päättää pitkän aikakauden, jonka aikana henkilöä kohden lasketun BKT:n alueelliset erot ja EU:n työttömyysaste jatkuvasti pienentyivät; toteaa myös, että kriisin vaikutukset ovat vakavampia unionin heikoimmilla alueilla;
- B. ottaa huomioon, että julkiset varat ovat käyneet vähiin sekä jäsenvaltioissa että EU:ssa ja niihin kohdistuu yhä kovempia paineita samalla kun kriisi ja siitä aiheutuva taantuma sekä tiettyjen jäsenvaltioiden valtionvelkakriisi ovat pakottaneet jäsenvaltioita lopulta toteuttamaan tarpeellisia ja tärkeitä rakenneuudistuksia, jotka auttavat palauttamaan talouskasvun ja mahdollisuudet luoda työpaikkoja, ja tämän seurauksena on joskus jouduttu leikkaamaan rakenne- ja koheesiorahastojen yhteisrahoitusta;
- C. ottaa huomioon, että julkisen talouden vakauttamiseen tähtäävät politiikat ovat vahvistaneet koheesipolitiikan roolia ja merkitystä julkisten investointien lähteenä etenkin alueellisella tasolla, koska suuressa osassa jäsenvaltioista ja alueista tämän politiikan varojen osuus on yli puolet kaikista julkisista investoinneista;
- D. katsoo, että kriisi vaikuttaa kielteisesti kaikkiin Euroopan alueisiin ja kaupunkeihin ja lisää siten myös siirtymäalueille ja kehittyneemmille alueille kohdistettavan koheesipolitiikan rahoituksen merkitystä;
- E. ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden edistämiseksi on erittäin vahva alueellinen ulottuvuus, joka olisi otettava huomioon seuraavan sukupolven ohjelmien valmistelussa ja täytäntöönpanossa koheesipolitiikan ja EU:n muiden investointipolitiikkojen alalla;
- F. ottaa huomioon, että koheesipolitiikassa painopiste on tähän asti ollut pikemminkin varojen hyödyntämisessä kuin tavoitteiden määrittämisessä ja seurannassa – ja niiden saavuttamisen arvioinnissa – kun taas seuranta- ja arviointijärjestelmillä ei ole täysin onnistuttu parantamaan paikallisten, alueellisten ja alueiden välisten ominaisuuksien, erityispiirteiden ja tarpeiden mukaisesti eriytettyjen tavoitteiden määrittämistä;
- G. ottaa huomioon, että koheesipolitiikka on myös vuosien 2014–2020 monivuotisessa rahoituskehyksessä tärkein EU:n julkisen rahoituksen lähde, ja toteaa, että koheesipolitiikan uudessa kehyksessä painopiste on kokonaan tarpeessa keskittää investoinnit muutamaan tärkeimpään pidettyyn alaan, kuten työpaikkojen luomiseen, pk-yrityksiin, työllisyyteen (etenkin nuorten työllisyyteen) ja työvoiman liikkuvuuteen, ammatilliseen ja yleissivistävään koulutukseen, tutkimukseen ja innovointiin, tieto- ja viestintäteknikkaan, kestävään liikenteeseen ja pullonkaulojen poistamiseen, kestävään energiaan, ympäristöön, viranomaisten institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistämiseen sekä kaupunkikehitykseen ja kaupunkeihin;
- H. katsoo, että tarve saada enemmän aikaa entistä vähemmällä voimavaroilla on saanut aikaan sen, että älykäs erikoistuminen on sisällytetty uuteen koheesipolitiikan kehykseen (yhteisiä säännöksiä koskeva asetus⁽¹⁾), jotta alueet omaksuisivat strategisen ja vähemmän pirstaleisen lähestymistavan talouden kehitykseen kohdentamalla tukea tutkimukseen ja innovointiin;
- I. ottaa huomioon, että seuraavassa koheesipolitiikkaa koskevassa lainsäädäntökehyksessä kumppanuus ja monitasoinen hallinto muodostavat monialaiset yleiset periaatteet älykästä, kestävästä ja osallistavasta kasvusta koskevan unionin strategian toteuttamiselle;
- J. katsoo, että vuosia 2007–2013 koskevan ohjelman aikana tehdyissä arvioinneissa ei tarkasteltu koko arviointikierrosta eikä myöskään vaikuttavuutta, tehokkuutta ja vaikutusta;
- K. katsoo, että varojen käyttöaste on jäsenvaltioissa noin 50 prosenttia ja kauden viimeisenä vuotena noin 30 prosenttia;
- L. katsoo, että pk-yrityksillä on vaikeuksia rahoituksen saamisessa pankkisektorilta;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014***Yleiset täytäntöönpanoon liittyvät haasteet nykyisellä ohjelmakaudella***

1. suhtautuu myönteisesti seitsemänten ja kahdeksanteen kertomukseen sekä strategiakertomukseen 2013 ja kehottaa komissiota – joka käynnistää nyt kauden 2007–2013 jälkiarvioinnin – ja jäsenvaltioita varmistamaan, että seuranta ja arviointi perustuvat luotettaviin tietoihin, tarkastelemaan toimien vaikuttavuutta, tehokkuutta ja vaikutusta sekä varmistamaan, että jälkiarviointi saatetaan päätökseen vuoden 2015 loppuun mennessä aiemmassa yleisasetuksessa säädetyllä tavalla, jotta siitä voidaan ottaa selvästi opiksi uuden ohjelmakauden toteutusta varten;
2. toteaa, että julkisen talouden vakauttamiseen tarvittavat politiikat eivät yksin riitä parantamaan kasvua ja edistämään investointeja, joiden avulla luodaan laadukkaita ja kestäviä työpaikkoja, jotka myös edellyttävät taloutta tukevia ja toistaiseksi vielä hyvin haurasta ja vaatimatonta elpymistä edistäviä toimenpiteitä;
3. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään investointeja yrittäjyyden, yritysten perustamisen ja itsenäisen ammatinharjoittamisen aloilla keinona luoda uusia työpaikkoja ja pitää tätä tarpeellisena erityisesti siksi, että yli kaksi kolmasosaa EU:n yksityisen sektorin työpaikoista on pk-yrityksissä ja mikroyrityksissä; katsoo, että alueellisia ja paikallisia tasoja olisi korostettava erityisesti; katsoo lisäksi, että yhteiskunnallisiin yrityksiin ja yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen tehtävät investoinnit tarjoavat hyvän vaihtoehdon täyttää sosiaalisia tarpeita, joita ei voida tyydyttää julkisilla hyödykkeillä ja palveluilla;
4. on huolissaan siitä, että talouskriisin vuoksi erityisesti aluetasolla on puutetta riittävästä julkisesta rahoituksesta, jonka avulla Eurooppa 2020 -strategia voitaisiin panna täytäntöön asianmukaisella tavalla, ja siitä, että hyvin monet vähemmän kehittyneet jäsenvaltiot ja alueet ovat suuressa määrin riippuvaisia koheesipolitiikan rahoituksesta; katsoo, että ennen kuin tehdään mitään päätöksiä mahdollisista makrotaloudellisista seuraamuksista, on tarkasteltava tiettyjen jäsenvaltioiden kehityksen suurta riippuvuutta koheesiorahoituksesta;
5. katsoo, että vaikka nykyisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä koheesipolitiikkaan osoitetut varat ovat melko vähäiset todelliseen tarpeeseen verrattuna, voidaan kasvua edistävää politiikkaa kuitenkin tehostaa merkittäväällä tavalla varmistamalla varojen tehokas käyttö ja synergiavaikutus EU:n talousarvion ja jäsenvaltioiden talousarvioiden välillä;
6. katsoo, että jotta voidaan edistää älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua koskevan Eurooppa 2020 -strategian toteutumista taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta koskevien tavoitteiden mukaisesti siitä huolimatta, että on keskityttävä aloihin, joilla on mahdollisuuksia luoda työpaikkoja ja innovoida pitkällä aikavälillä, on tärkeää ottaa huomioon monien vähemmän kehittyneiden alueiden huomattavat tarpeet investoida infrastruktuurihankkeisiin sellaisilla perusalustoilla kuten liikenne, televiestintä ja kestävä energia;
7. katsoo, että – vaikka onkin osoitettu, että paikallis- ja alueviranomaiset osallistuvat kumppanuussopimusten valmisteluun – on toteutettava lisätoimenpiteitä koheesipolitiikan, Eurooppa 2020 -strategian ja eurooppalaisen ohjausjakson hallintojärjestelmän alueellisen ulottuvuuden vahvistamiseksi varmistamalla toisaalta hallinnon eri tasojen todellinen vuoropuhelu ja täydentävyys ja toisaalta näillä tasoilla vahvistettujen prioriteettien johdonmukaisuus kansallisella, alue- ja paikallistasolla tunnistettujen tarpeiden ja erityispiirteiden kanssa; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää varmistaa, että kunnat ja alueet voivat osallistua asianmukaisesti kansallisten strategioiden laatimiseen ja omien erityisongelmiensa ja haasteidensa määrittelemiseen, ja samalla on vältettävä hallinnollisten rasitteiden lisäämistä;
8. toteaa, että koheesipolitiikalla pystytään parhaiten tarjoamaan Eurooppa 2020 -strategialle alueellinen ulottuvuus, jota tarvitaan, kun puututaan hyvin merkittäviin kasvueroihin unionissa ja jäsenvaltioissa ja varmistetaan, että kasvupotentiaalia hyödynnetään myös unionin syrjäisimmillä ja harvimmin asutuilla alueilla, ja puututaan siihen, että institutionaalisissa valmiuksissa havaittujen erojen vuoksi eri alueet eivät voi käyttää annettuja tavoitteita viitteinä samalla tavoin;

Keskittyminen työllisyyteen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen

9. on erityisen huolestunut siitä, että kriisin vuoksi sellaisen väestön prosentuaalinen osuus, joka elää köyhyysriskin tai sosiaalisen syrjäytymisriskin alaisuudessa, kärsii aineellisesta niukkuudesta ja ympäristön pilaantumisesta ja asuu huonoissa oloissa tai jota uhkaa syrjäytyminen ja energiaköyhyys ja jonka työllisyystilanne on erittäin heikko, on noussut huomattavasti etenkin lähentymisalueilla, kaupungeissa ja pääkaupunkeja ympäröivillä alueilla, jotka indikaattoreiden

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

mukaisesti luokitellaan kehittyneiksi; toteaa myös, että vaikutukset kohdistuvat erityisesti naisiin, yksinhuoltajaperheisiin, vähintään nelilapsisiin suurperheisiin, (erityisesti vammaisten perheenjäsenten) hoitajiin, marginalisoituneisiin ryhmiin kuuluviin henkilöihin tai eläkeiän kynnyksellä oleviin iäkkäisiin henkilöihin, joiden yhtäläisten mahdollisuuksien toteuttaminen on vaikeaa;

10. katsoo, että näitä ongelmia – jotka heikentävät vakavalla tavalla alueiden välisen yhteenkuuluvuuden ja jotka saattavat vaarantaa unionin kilpailukyvyn keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä – on ryhdyttävä ratkomaan kiireellisesti keskittymällä toimenpiteisiin, joilla erityisesti nuorille varmistetaan pääsy kestäviin ja laadukkaisiin työpaikkoihin sekä sosiaalinen osallisuus, edistämällä tässä yhteydessä pk-yritysten elintärkeää roolia, vähentämällä pirstoutumista ja helpottamalla siirtymistä työpaikasta toiseen, keskittymällä pitkäaikaistyöttömien ammatillisiin uudelleenkorautusohjelmiin ja hyödyntämällä työuransa loppupuolella olevien kokemusta ja edistämällä naisten ja miesten tasa-arvoista taloudellista riippumattomuutta; pitää erittäin tärkeänä myös sitä, että edistetään fyysisesti esteetöntä pääsyä sekä tietojen ja viestintäkeinojen saatavuutta, minkä toteutumista on arvioitava käyttämällä luotettavia, objektiivisia ja vertailukelpoisia indikaattoreita ja ottamalla väestökehityksen haasteet huomioon;

11. korostaa Euroopan sosiaalirahaston (ESR) roolia inhimilliseen pääomaan liittyvien alueiden välisten erojen vähentämisessä ja työllisyysasteen nostamisen apuna Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) rinnalla, koska näin edistetään merkittävästi muutamien tällä hetkellä unionin keskeisten ensisijaisten tavoitteiden saavuttamista, nimittäin nuorten työllisyyden ja työmarkkinoiden tukemista, kestäväen talouden ja kasvun edistämistä, koulunsa keskeyttäneiden määrän vähentämistä sekä köyhyyden, syrjinnän ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumista; korostaa näin ollen, että on tarpeen vahvistaa moitteettoman varainhoidon periaatetta erityisesti ESR:n toimien vaikuttavuuden ja tehokkuuden osalta, ja kehottaa komissiota analysoimaan perusteellisesti ESR:n yleistä ja todellista vaikutusta työttömyysasteeseen ja työpaikkojen luomiseen;

12. on tietoinen siitä, että suuri osuus ESR:n menoista on kohdennettu uusien ja parempien työpaikkojen luomiseen, muita heikommassa asemassa olevien ryhmien, vammaiset henkilöt mukaan luettuina, integroimiseen ja osallistumiseen sekä osallistavan ja kaikille esteettömän yhteiskunnan kehittämiseen; korostaa kuitenkin, että kriisiaikoina olisi painotettava enemmän sitä, että ESR:n varoja suunnataan tehokkaasti alueellisten ja paikallisten erojen ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen, kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ryhmien ja erityisesti nuorten työllistämiseen sekä naisten työmarkkinoille paluun helpottamiseen siten, että vähennetään sukupuoleen perustuvaa erottelua;

13. muistuttaa, että koulunkäyntinsä keskeyttäneiden määrä ylittää erällä alueilla selvästi tavoitteeksi asetetun kymmenen prosentin osuuden, ja katsoo, että koulunsa keskeyttäneille olisi tarjottava koulutusta tai työtä, joka vastaa heidän tarpeitaan; muistuttaa tässä yhteydessä nuorisotakuun merkityksestä koulunkäyntinsä keskeyttäneille; korostaa, että koulunkäyntinsä keskeyttäneiden lukumäärän vähentämiseksi on tärkeää, että koulutusjärjestelmä on osallistava ja tarjoaa yhdenvertaiset mahdollisuudet kaikille nuorille; korostaa, että siksi on löydettävä ratkaisu näiden heikosti koulutettujen nuorten integroimiseksi työmarkkinoille siten, että tarjotaan esteetöntä, helppopääsyistä ja laadukasta ammattikoulutusta ja työn ohessa tapahtuvaa koulutusta, jotta autetaan nuoria hankkimaan taitoja, koska puutteellinen pätevyys voi lisätä työttömyysriskiä, joka puolestaan lisää köyhyysriskiä ja pitää sisällään monia erilaisia sosiaalisia haasteita, jotka liittyvät ulkopuolelle jäämiseen, vieraantumiseen ja epäonnistumiseen itsenäisen elämän rakentamisessa; korostaa tämän vuoksi, että ESR:n määrärahoilla on ratkaiseva merkitys, jotta voidaan auttaa useampia nuoria pysymään koulussa ja hankkimaan tarvittava pätevyys pysyvän työpaikan saamiseksi ja uran luomiseksi ja varmistaa useampien pääsy korkealaatuiseen koulutukseen; katsoo tässä yhteydessä, että muita heikommassa asemassa olevista ryhmistä ja vähemmistöistä tulevia lapsia varten on käynnistettävä erityisiä hankkeita, vammaiset henkilöt mukaan luettuina; kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan soveltuvaa ammattikoulutusta ja työpaikkakoulutusta niille, jotka hyötyvät siitä;

14. korostaa, että nuorten työllisyystilanne riippuu suuresti yleisestä taloustilanteesta ja siksi on hyvin tärkeää tukea, ohjata ja seurata nuoria heidän siirtyessään koulusta työelämään; katsoo, että komissio voisi tämän vuoksi mukauttaa kaikki tulevat tämän alan ehdotukset aloitteisiin "Nuoret liikkeellä" ja "Mahdollisuuksia nuorille";

15. korostaa, että työllisyysaste on erällä alueilla edelleen alle 60 prosenttia ja että erällä alueilla on jääty jälkeen omista kansallisista tavoitteista 20–25 prosenttia, mikä on erityisen haitallista nuorille, naisille, ikäihmisille, omaishoitajille ja vammaisille henkilöille; korostaa, että tietyt säästötoimet ovat vaikuttaneet haitallisesti yhteenkuuluvuuteen ja lisänneet epätasa-arvoa EU:ssa perustavalla tavalla; korostaa, että riskiryhmien pitäminen työssä tai työmahdollisuuksien luominen heille edellyttää kohdennettuja toimenpiteitä, joilla tuetaan työpaikkojen luomista, koulutusmahdollisuuksia ja työpaikan

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

säilyttämistä; korostaa, että tietyillä yksittäisillä syrjäisillä alueilla työttömyys on jo periytynyt useamman sukupolven ajan ja tämä työttömyyden periytyminen uhkaa etenkin marginalisoituneita;

16. korostaa, että työllisyysaste ei ole saavuttanut lähimainkaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitetta, jonka mukaan 20–64-vuotiaiden työllisyysaste olisi nostettava 75 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä; panee merkille, että aluetasolla ei ole minkäänlaisia erityistavoitteita työllisyysasteelle, mutta EU:n jäsenvaltiot ovat asettaneet yksilöllisesti kansallisia tavoitteita, jotka useimmissa tapauksissa ovat jääneet saavuttamatta, sillä talous- ja rahoituskriisillä on ollut merkittävä epäsymmetrinen vaikutus alueiden työmarkkinoihin erityisesti Etelä-Euroopassa, missä nuorten työttömyys on lisääntynyt huomattavasti;

17. toteaa, että kaikkien alueiden haasteena on kestävä kasvun luominen ja resurssitehokkuuden lisääminen; korostaa tässä yhteydessä, että tarvitaan toimintalinjoja, joissa etusijalle asetetaan koulutuksen, elinikäisen oppimisen, tutkimuksen, innovoinnin ja kehittämisen, energiatehokkuuden ja paikallisen yrittäjyyden rahoittaminen sekä uusien rahoitusvälineiden luominen kaikenlaista yritystoimintaa varten ja erityisesti pk-yrityksille;

18. palauttaa mieliin pk-yritysten mahdollisuudet luoda työpaikkoja ja kehottaa jäsenvaltioita kehittämään toimintalinjoja, joilla parannetaan pk-yritysten rahoituksen saantia ja rahoitusehtoja; kehottaa komissiota työskentelemään jäsenvaltioiden kanssa tarjouskilpailuja koskevan järjestelmän avoimuuden ja ennustettavuuden lisäämiseksi sekä tarjouskilpailun järjestämisen ja sopimuksen tekemisen välisen ajan lyhentämiseksi erityisesti pk-yritysten osalta, koska ne kilpailevat nopeasti muuttuvassa ympäristössä;

19. pyytää kiinnittämään erityistä huomiota kulttuurialaan ja luoviin toimialoihin, jotka edistävät Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista ja erityisesti työpaikkojen luomista; korostaa näiden alojen ratkaisevan tärkeää merkitystä alueiden ja kaupunkien kehitykselle; kehottaa toteuttamaan kestäviä toimia naisille tarkoitetun jatkokoulutuksen edistämiseksi näillä aloilla ja varmistamaan sen, että naisten pätevyyttä hyödynnetään tehokkaasti ja luodaan uusia työllisyysnäkömiä;

Arviointinäyttö

20. muistuttaa, että vaikka onkin vahvaa näyttöä siitä, että koheesiopolitiikan toteuttaminen on nopeutunut ja että ohjelmilla on tuettu merkittäväällä tavalla monia aloja, joilla investointeja tarvitaan talouden uudistamiseen ja kilpailukyvyyn lisäämiseen (esimerkiksi tutkimus ja kehittäminen, pk-yritysten tukeminen, uudelleenteollistaminen, sosiaalinen osallisuus sekä yleissivistävä ja ammatillinen koulutus), monien jäsenvaltioiden osalta on olemassa riski, että ne eivät onnistu panemaan ohjelmia täytäntöön nykyisen ohjelmakauden päättymiseen mennessä; kehottaa komissiota tässä yhteydessä analysoimaan perusteellisesti alhaisen käyttöasteen syitä ja kehottaa jäsenvaltioita myöntämään yhteisrahoitusta varojen käyttöönoton nopeuttamiseksi;

21. kannustaa jäsenvaltioita tutkimaan synergiavaikutusta koheesiopolitiikan rahoituksen ja EU:n muiden rahoituslähteiden (esimerkiksi Euroopan laajuisen liikenneverkon, Euroopan laajuisen energiaverkon, Verkkojen Eurooppa -välineen, Horisontti 2020 -ohjelman, COSME-ohjelman ja muiden ohjelmien) sekä Euroopan investointipankin ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin tarjoaman rahoituksen välillä; kehottaa jäsenvaltioita nopeuttamaan toteuttamista ja yksinkertaistamaan ja parantamaan varojen saatavuutta, jotta pk-yrityksiä, kansalaisyhteiskunnan järjestöjä, paikallisviranomaisia ja muita edunsaajia voidaan kannustaa hyödyntämään niitä;

Seurantaan ja arviointiin liittyvät haasteet

22. katsoo, että arvioinnilla on keskeinen rooli poliittisessa keskustelussa ja oppimisessa, mutta on huolissaan siitä, että vaikka seurantatietojen ja toteutusta koskevien tietojen antaminen parantaakin asetettujen tavoitteiden laatua, edistymisestä raportoimisen usein epätasainen laatu vaikeuttaa kokonaiskuvan saamista edistymisestä kohti tavoitteita alue- ja paikallistasolla; korostaa, että arvioinnin yhteydessä olisi myös arvioitava ja ehdotettava toimenpiteitä, joilla helpotetaan edunsaajille aiheutuvaa tarpeetonta rasitetta, pk-yritykset, paikalliset ja alueelliset viranomaiset sekä kansalaisjärjestöt mukaan luettuina; katsoo, että seurantaan liittyviä lisärasitteita ei saa asettaa;

23. katsoo, että edistymiskertomukset eivät anna täysin selkeää kuvaa koheesiopolitiikan toteutuksessa ja asetettujen tavoitteiden saavuttamisesta tapahtuneesta edistymisestä, mikä johtuu joko tietojen puutteellisuudesta asianmukaisella tasolla tai siitä, että yhteys annettujen tilastotietojen ja sen välillä, missä määrin seuranta edellyttävät koheesiopolitiikan tavoitteet on saavutettu, ei ole riittävä;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

24. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään täysimääräisesti nykyisen lainsäädäntökehityksen tarjoamia seuranta- ja arviointityökaluja raportoinnin avoimuuden ja ohjelmasuunnittelun ja sen täytäntöönpanon laadun parantamiseksi (vahvempi tulossuuntautuneisuus, yhteisten tuotosindikaattorien käyttö, ohjelmakohtaisten tuotosindikaattorien valinta ja selkeä tuloskehys);

25. toteaa, että EAKR:sta ja koheesiorahastosta yhteisrahoitetuista, koheesiopolitiikan alan vuosien 2007–2013 ohjelmista tehtyjen arviointien mukaan jäsenvaltioissa ollaan yleisesti ottaen (70 prosentissa tapauksista ⁽¹⁾) hyvin perillä sukupuolten tasa-arvoa koskevasta vaatimuksesta ohjelmia perustettaessa, mutta huomauttaa tehtyjen arviointien osoittavan myös, että sukupuolten tasa-arvoa ei ole integroitu ohjelmiin millään muotoa tuloksetkaasti siten, että ongelmat olisi kartoitettu selkeästi ja olisi asetettu määrällisiä tavoitteita (alle 8 prosentissa tapauksista); kehottaa komissiota parantamaan edelleen jäsenvaltioiden raportointijärjestelmiä siten, että otetaan käyttöön indikaattoreita ja käytetään niitä, jotta voidaan arvioida koheesiopolitiikan yhteydessä sukupuolten tasa-arvon edistämiseen myönnetyn tuen todellisia vaikutuksia ja niiden laajuutta;

26. kehottaa komissiota tarkistamaan, soveltavatko hallintoviranomaiset maksuviivästysdirektiiviä hankkeiden edunsaajiin ja toteuttavat asianmukaisia toimenpiteitä maksuviivästysten vähentämiseksi;

27. kehottaa komission sisäisen tarkastuksen yksikköä ja Euroopan tilintarkastustuomioistuinta lisäämään koheesio- ja rakennerahastojen ja erityisesti ESR:n toiminnantarkastuksia;

o

o o

28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/2009-03-16-inception-report.pdf.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0133

Syrjäisimpien alueiden potentiaalin optimoiminen**Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. helmikuuta 2014 syrjäisimpien alueiden potentiaalin optimoisesta luomalla synergioita EU:n rakennerahastojen ja EU:n muiden ohjelmien välille (2013/2178(INI))**

(2017/C 285/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 349 ja 355 artiklan 1 kohdan, joissa myönnetään syrjäisimmille alueille erityisasema ja säädetään erityistoimenpiteistä, joilla perussopimukset ja yhteiset politiikanalat voidaan panna täysimääräisesti täytäntöön,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan a alakohdan, joka koskee näille alueille ominaisia valtiontukijärjestelmiä,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 174 artiklan ja sitä seuraavat artikkelit, joissa säädetään taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta koskeva tavoite ja määritellään rakenteelliset rahoitusvälineet tämän tavoitteen saavuttamiseksi,
- ottaa huomioon syrjäisimpiä alueita koskevat komission tiedonannot ja erityisesti 17. lokakuuta 2008 annetun tiedonannon ”Syrjäisimmät alueet: Euroopan voimavara” (COM(2008)0642),
- ottaa huomioon syrjäisimpiä alueita koskevat päätöslauselmansa ja erityisesti 20. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman ”Syrjäisimpiä alueita koskeva strategia: saavutukset ja tulevaisuudennäkymät”⁽¹⁾,
- ottaa huomioon EU:n alueiden tulevien haasteiden arviota koskevan komission valmisteluasiakirjan ”Regions 2020 – an assessment of Future Challenges for EU Regions” (SEC(2008)2868),
- ottaa huomioon viestin Réunionin saarella 7. heinäkuuta 2008 pidetystä konferenssista, jonka aiheena oli ”Euroopan unioni ja sen merentakaiset alueet: strategiat ilmastonmuutoksen ja biodiversiteetin köyhtymisen torjumiseksi”, ja ottaa huomioon Euroopan unionin neuvoston 25. kesäkuuta 2009 antamat päätelmät ”Väliarviointi biologista monimuotoisuutta koskevan EU:n toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta” ja ”Tavoitteena haitallisia vieraslajeja koskeva EU:n strategia”,
- ottaa huomioon 14. lokakuuta 2009 allekirjoitetun syrjäisimpien alueiden yhteisen pöytäkirjan ”Syrjäisimmät alueet vuonna 2020”,
- ottaa huomioon syrjäisimmiltä alueilta kotoisin olevien Euroopan parlamentin jäsenten konferenssin 6. heinäkuuta 2010 Euroopan komission puheenjohtajalle José Manuel Durão Barrosolle toimittaman yhteisen kannanoton,
- ottaa huomioon 7. toukokuuta 2010 laaditun Espanjan, Ranskan, Portugalin ja syrjäisimpien alueiden yhteisen pöytäkirjan syrjäisimpiä alueita koskevan Euroopan laajuisen strategian uusista näköaloista,
- ottaa huomioon 28. tammikuuta 2011 annetun syrjäisimpien alueiden yhteisen lausunnon taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta käsittelevästä viidennestä kertomuksesta,
- ottaa huomioon Pedro Solbes Miran 12. lokakuuta 2011 esittelemän kertomuksen komission jäsenelle Michel Barnierille aiheesta ”Euroopan syrjäisimmät alueet ja yhtenäismarkkinat: EU:n vaikutus maailmassa”,
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2012 antamansa päätöslauselman koheesio politiikan tehtävistä Euroopan unionin syrjäisimmillä alueilla Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 12.

⁽²⁾ EUVL C 258 E, 7.9.2013, s. 1.

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

- ottaa huomioon 20. kesäkuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Euroopan unionin syrjäisimmät alueet: tavoitteena älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun kumppanuus” (COM(2012)0287),
 - ottaa huomioon parlamentin jäsen Serge Letchimyn Ranskan pääministerille laatiman raportin ”L’article 349 du Traité sur le fonctionnement de l’Union européenne: contribution à l’application du cadre dérogatoire au service d’un projet global de développement des régions ultrapériphériques”,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin syrjäisimpien alueiden johtajien kokouksen yhteisen panoksen sekä tekniset ja poliittiset asiakirjat, erityisesti 17.–18. lokakuuta 2013 pidetyn Euroopan unionin syrjäisimpien alueiden johtajien 19. kokouksen loppujulkilausuman,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön (A7-0121/2014),
- A. katsoo, että syrjäisimpien alueiden voimavarat, luonnonvarat ja mahdollisuudet, jotka komissio on tunnustanut vuoden 2008 strategiassaan ja vuoden 2012 tiedonannossaan, sisältävät Euroopan unionille tutkimuksen, innovoinnin ja kasvun kannalta merkittäviä alueita ja että niitä ei tueta ja rahoiteta riittävästi eurooppalaisista rahastoista ja ohjelmista;
- B. ottaa huomioon, että syrjäisimmät alueet koostuvat saaristoista, saarista ja yhdestä Amazonin metsän ympäröimästä alueesta, joilla kaikilla on erityisrajoitteita, jotka erottavat ne unionin muista maantieteellisesti erityislaatuisista alueista (saarialueet, vuoristoalueet ja harvaan asutut alueet);
- C. katsoo, että syrjäisimmät alueet kuuluvat huippualueisiin, jotka voivat edistää merkittävällä tavalla niiden tavoitteiden saavuttamista, jotka unioni on asettanut kasvua koskevan Eurooppa 2020 -strategian, Horisontti 2020 -strategian, Energia 2020 -strategian, LIFE+- ja Natura 2000 -ohjelmien sekä Euroopan laajuisten televiestintä-, liikenne- ja energiaverkkojen toteuttamiseksi;
- D. katsoo tästä syystä, että on tärkeää kannustaa pitkäaikaisia investointeja ja edistää syrjäisimpien alueiden innovointipotentiaalia niiden taloudellisen ja sosiaalisen hyvinvoinnin vahvistamiseksi kestäväällä tavalla ja unionin strategioiden onnistumismahdollisuuksien parantamiseksi;
- E. katsoo, että näiden strategioiden toteuttamiseksi syrjäisimmille alueille suunnattuja Euroopan rakennerahastojen ja Euroopan investointirahastojen varoja on mukautettava tai täydennettävä, jotta syrjäisimmät alueet voisivat osallistua potentiaalinsa ja aikomustensa mukaisesti Euroopan unionin suurten haasteiden voittamiseen;
- F. katsoo, että nykyisellä talous- ja sosiaaliskriisillä on erityisen vakavat seuraukset Euroopan unionin syrjäisimmille alueille varsinkin kilpailukyvyn ja työllisyyden kannalta ja että seuraavalla rahoitus- ja suunnittelukaudella on esitettävä pikaisia ja tarkoituksenmukaisia ratkaisuja välttämättömään talouskasvuun ja työttömyysongelmaan;
- G. katsoo, että 349 artiklaa on käytettävä myös oikeusperustana syrjäisimpien alueiden auttamiseksi löytämään erityistoimenpiteiden avulla oikea paikkansa unionin ohjelmissa, joilla voidaan kehittää konkreettisella tavalla syrjäisimpien alueiden tunnustettua potentiaalia;
- H. katsoo, että syrjäisimmistä alueista voi tulla koko unionia hyödyttäviä pilotti- ja huippualueita muun muassa seuraavilla aloilla: biodiversiteetti, ympäristö, sopeutuminen ilmastonmuutokseen ja sen lieventäminen, ilmaston ääri-ilmiöiden hallinta ja seuranta, tutkimus, innovointi, ilmakehä ja avaruus, meret, sininen kasvu, merten aluesuunnittelu ja meriasioiden hallinta, seismologia, vulkanologia, uudet sairaudet, uusiutuva energia, liikenne, televiestintä, kiireellinen humanitaarinen toiminta kolmansissa maissa sekä kulttuuri;
- I. ottaa huomioon, että syrjäisimmät alueet sijaitsevat Karibian, Intian valtameren ja Atlantin merialueilla ja että niiden ansiosta Euroopan unioni on maailman johtava merivalta; toteaa, että syrjäisimpien alueiden geostrateginen sijainti tukee unionin maailmanlaajuisia ulottuvuutta ja että syrjäisimpien alueiden poikkeukselliset luonnonvarat, meriluonnonvarat ja vesiluonnonvarat muodostavat yli 50 prosenttia maailman biodiversiteetistä;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- J. katsoo, että syrjäisimmät alueet muodostavat ainutlaatuisen todellisuuden ja yhteisen kokonaisuuden samanaikaisesti Euroopan unionin sisällä ja sen ulkopuolella, mitä Euroopan komission on edistettävä ja tuettava erityisesti panemalla täytäntöön yhteisiä politiikkoja;
- K. katsoo, että syrjäisimpien alueiden potentiaalin optimoiminen vaatii mahdollisimman suurten synergioiden luomista unionin kaikkien välineiden, rahastojen ja ohjelmien välille;

Syrjäisimpien alueiden uudet näköalat

1. on vakuuttunut siitä, että syrjäisimpien alueiden potentiaali, voimavarat, luonnonvarat ja kokemus tarjoavat unionille ja jäsenvaltioille lisämahdollisuuden vastata niitä koetteleviin haasteisiin, jotka liittyvät globalisaatioon, innovointivalmiuksiin, kasvuun, sosiaalisen yhteiskuntaan kuuluvuuden, väestöpaineeseen, ilmastonmuutokseen, luonnonkatastrofien suurimpien riskien ehkäisemiseen, energiaan sekä luonnonvarojen kestävään hallintaan ja biodiversiteetin suojelemiseen;
2. on vakuuttunut siitä, että syrjäisimpien alueiden entistä paremmista mahdollisuuksista päästä osallisiksi unionin eri ohjelmiin ja rahastoihin on hyötyä koko unionille sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä; pitää valittavana unionissa kannatusta saanutta pyrkimystä hyödyntää ainoastaan koheesio politiikkaa syrjäisimpien alueiden lähes kaikkien kehittämishankkeiden rahoittamiseksi;
3. tukee komission pyrkimystä panna täytäntöön politiikkoja, jotka edistävät autonomiaa, taloudellista vakauttamista ja pysyvien työpaikkojen luomista syrjäisimmillä alueilla hyödyntäen alueiden voimavaroja sekä käytännöllisiä ja oivaltavia toimenpiteitä noudattaen erityisesti energian, liikenteen sekä tieto- ja viestintä teknologian aloilla SEUT-sopimuksen 349 artiklaa sekä kunkin rahaston ja ohjelman erityisiä rahoitusvälineitä, joiden tavoitteet voivat muuntaa syrjäisimpien alueiden voimavarat kestäväksi kehitykseksi;
4. korostaa lisäksi, että syrjäisimmille alueille on tarpeellista ja tärkeää saada unionin politiikanalat myötävaikuttamaan syrjäisimpien alueiden talouksien taloudellisen pohjan vahvistamiseen ja monipuolistumiseen sekä työpaikkojen luomiseen muun muassa erityisillä vero- ja tullikeinoilla;
5. katsoo, että SEUT-sopimuksen 349 artikla on asianmukainen oikeusperusta syrjäisimpiä alueita koskevien erityisten toimenpiteiden toteuttamiselle, mutta pitää kuitenkin valittavana perussopimuksen tämän määräyksen rajallista ja vähäistä käyttöä, vaikka siinä annetaan mahdollisuus myöntää erityisen järjestelmän soveltaminen syrjäisimpien alueiden aseman perusteella;
6. kehottaa komissiota perustamaan yhteisryhmän, joka kokoaa yhteen syrjäisimpiä alueita koskevia politiikanaloja koordinoivasta komission yksiköiden välisestä työryhmästä vastuussa olevat komission jäsenet ja syrjäisimmiltä alueilta valitut Euroopan parlamentin jäsenet ja jonka tehtävänä on seurata syrjäisimpiä alueita koskevia suunniteltuja ja käynnistettyjä ohjelmia;
7. korostaa, että Manner-Eurooppaan nähden kaukaisen sijaintinsa vuoksi syrjäisimmät alueet ovat haarakkeita Euroopan unionille, joka on tulossa tietoiseksi maailmanlaajuisesta ulottuvuudestaan ja roolistaan täysin muuttuvassa maailmassa;
8. vaatii kiinnittämään erityistä huomiota syrjäisimpiin alueisiin luonnononnettomuuksien sattuessa, mukaan lukien niiden erityisiin ominaispiirteisiin, ja noudattamaan SEUT-sopimuksen 349 artiklaa, jossa annetaan mahdollisuus toteuttaa erityisiä toimenpiteitä; muistuttaa samalla Euroopan unionin rakennerahastojen ja solidaarisuusrahastojen välisen yhteensovittamisen tärkeydestä;
9. kannattaa sitä, että tieto- ja viestintä teknologiaan, liikenteeseen sekä vesi- ja energia-alaan yleisen taloudellisen edun mukaisten palvelujen avulla tehdyistä investoinneista tehtäisiin ensisijainen painopistealue näillä alueilla, ja ajaa johdonmukaisuuden lisäämistä valtiontukien valvonnassa syrjäisimmillä alueilla Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden toteuttamiseksi;
10. on vakuuttunut siitä, että unionin maailmanlaajuisen ulottuvuuden ymmärtämisen ja toisaalta syrjäisimmille alueille osoitetun huomion välillä on tiivis yhteys; katsoo, että unioni ja jäsenvaltiot eivät ota riittävällä tavalla huomioon investointeja koskevien strategisten valintojensa painoarvoa ja tulevaisuuteen ulottuvaa vaikutusta syrjäisimmillä alueilla; katsoo, että tämä tilanne osoittaa, että unioni ei panosta riittävästi omaan maailmanlaajuisen ja kansainvälisen ulottuvuuteensa; pitää syrjäisimpien alueiden kannalta tärkeänä, että parannetaan välineiden ja ohjelmien välistä synergiaa, jotta voidaan edistää näiden alueiden kansainvälistä yhteistyötä maailmassa;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

11. muistuttaa, että on tärkeää omaksua makroalueellinen näkökulma ja laatia syrjäisimpiä alueita kattavia makroalueita varten strategioita, jotta voidaan edistää synergioiden luomista unionin rakennerahastojen ja muiden ohjelmien välille hyödyntämällä näiden alueiden erityispiirteitä ja resursseja;
12. kehottaa kansallisia ja alueellisia viranomaisia hyödyntämään monia eri rahastoja sekä kehittämään mahdollisuuksien mukaan ja mahdollisimman tehokkaasti yhtymäkohtia Euroopan unionin rakennerahastojen ja unionin muiden ohjelmien rahoitusvälineiden välille;
13. kehottaa komissiota syventämään syrjäisimpiä alueita koskevaa unionin strategiaa, jotta olisi mahdollista kehittää mainittujen alueiden vahvuuksia ja ottaa huomioon niiden rakenteelliset ja pysyvät rajoitukset; kehottaa tässä yhteydessä komissiota toteuttamaan jatkotoimia syrjäisimpien alueiden ehdotuksien johdosta, joita ne ovat esittäneet erityisesti toimintasuunnitelmissaan;

Synergiat Horisontti 2020 -ohjelman kanssa

14. katsoo, että syrjäisimmillä alueilla on potentiaalia nousta tutkimuksen ja tekniikan huipulle Horisontti 2020 -ohjelman tavoitteisiin liittyvillä aloilla, kuten ilmakehän ja avaruuden, bioteknologian, luonnonriskien seurannan, meritutkimuksen, biodiversiteetin, uusiutuvan energian, terveyden, ilmastonmuutokseen sopeutumisen ja älykkään liikenteen alalla;
15. muistuttaa, että vuosia 2014–2020 koskevan koheesipolitiikan tavoitteena on muun muassa vahvistaa tutkimusta, teknologista kehitystä ja innovointia;
16. pitää valitettavana, että syrjäisimmät alueet, joiden hankkeet vain vaivoin täyttivät yhteisön rahoituksen saamisen ehdot, mikä johtuu kyseisten hankkeiden erityispiirteistä, eivät hyötäneet riittävästi ohjelmakauden 2007–2013 tutkimuksen ja teknologian kehittämisen puiteohjelmasta, ja että siten syrjäisimpien alueiden osallistuminen ja tulokset ovat jääneet heikoiksi ja ne ovat vähemmän mukana eurooppalaisissa tutkimusverkostoissa; kehottaa siksi komissiota tukemaan tutkimusta syrjäisimmillä alueilla ja edistämään kriittisen massan saavuttamista;
17. katsoo, että EAKR ei voi yksin saada syrjäisimpiä alueita vastaamaan koheesipolitiikan ja Eurooppa 2020 -strategian sekä Horisontti 2020 -ohjelman tavoitteisiin; katsoo, että tämän vuoksi komission olisi varmistettava, että syrjäisimmät alueet voivat osallistua Horisontti 2020 -ohjelmaan hyväksymällä ja käynnistämällä ohjelmia, joilla pyritään edistämään syrjäisimpien alueiden osallistumista eurooppalaisiin ja kansainvälisiin tutkimus- ja innovointiverkostoihin; muistuttaa tässä yhteydessä, että Horisontti 2020 -strategian osassa, joka koskee ohjelmaa ”Osallistumisen laajentaminen ja huippuosaaminen levittäminen”, painotetaan unionin innovaatioiden tulostaulussa identifioituja huomattavia eroja tutkimusta ja innovointia koskevan tehokkuuden ja niiden erityistoimenpiteiden välillä, joilla pyritään levittämään huippuosaamista ja laajentamaan tutkimuksessa ja innovoinnissa jäljessä olevien jäsenvaltioiden ja alueiden osallistumista;
18. kehottaa arvostamaan enemmän syrjäisimpien alueiden yliopistoja ja kehittämään niiden rakenteita, jotta voidaan lisätä syrjäisimpien alueiden yliopistojen ja tutkimuskeskusten sekä niiden tutkijoiden ja opiskelijoiden eurooppalaista ja kansainvälistä vaikutusta synergiassa Horisontti 2020 -ohjelman kanssa; muistuttaa, että opiskelijoiden, opettajien ja virkamiesten liikkuvuutta yliopistojen välillä edistäviä ohjelmia haittaavat vakavasti syrjäisimmillä alueilla niiden eristäytyneisyydestä ja etäisyydestä aiheutuvat lisäkustannukset;
19. palauttaa mieleen, että tutkimus- ja innovointiohjelmien on oltava riittävän joustavia, jotta ne voidaan mukauttaa osaamisen uusiin rajoihin ja haasteisiin, joita ovat esimerkiksi syvänmerenpohja, joka tarjoaa suuret mahdollisuudet;
20. kiinnittää huomiota kasvavaan taloudelliseen intressiin, jota edustavat merenpohjien suunnattomat rikkaudet sekä syrjäisimpien alueiden tarjoamat biogenetiikkaan, mineraaleihin ja bioteknologiaan liittyvä valtava potentiaali näillä aloilla, ja siihen, että nämä on otettava huomioon syrjäisimpiä alueita koskevassa uudessa strategiassa, jonka tavoitteena on meriin perustuvan tietotalouden kehittäminen ja lisäarvoa synnyttävien taloudellisten toimien luominen muun muassa lääketieteeseen, farmasiaan ja energian aloilla;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014***Synergiat sisämarkkinoiden kanssa***

21. kehottaa komissiota kehittämään syrjäisimpien alueiden integraatiota ja kehittymistä sisämarkkinoilla hyödyntämällä Solbesin kertomuksen päätelmiä;
22. korostaa, että kilpailu syrjäisimmillä alueilla ei toteudu samalla tavalla kuin unionin muilla alueilla, koska näillä syrjäisimmillä alueilla markkinoiden vapaa toiminta on mahdotonta useimmilla yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen aloilla, joilla toimiminen ei houkuta yksityisiä investointeja; painottaa, että laadukkaiden tuotteiden tarjoaminen kilpailukyiseen hintaan syrjäisemmillä alueilla on mahdollista vain valtion asianmukaisten tukien varassa ja että näiden palvelujen tuottaminen syrjäisimmillä alueilla edellyttää kiireellistä arviointia komissiolta, jotta voidaan taata laajempi joustavuus ja unionin nykyisen sääntelykehyksen mukauttaminen vallitseviin tosiasioihin;
23. kehottaa komissiota tiukentamaan kilpailusäännösten täytäntöönpanon valvontaa monopolitilanteiden ja lainvastaisten sopimusten välttämiseksi;
24. kehottaa komissiota julkaisemaan ohjeet syrjäisimpien alueiden pienille ja keskisuurille yrityksille ja julkistamaan niiden osallistuminen sisämarkkinoille ottamalla huomioon näillä alueilla voimassa olevat eri ohjelmat ja rahastot;
25. kehottaa komissiota paneutumaan syrjäisimpien alueiden lisäkustannuksiin ja korkeiden elinkustannusten ongelmaan sekä ottamaan ne huomioon EU:n politiikan laatimisessa;

Synergiat LIFE+-ohjelman ja Energia 2020 -strategian kanssa

26. katsoo, että syrjäisimpien alueiden potentiaali biodiversiteetin hallinnassa, suojelemisessa ja palauttamisessa, ilmastonmuutokseen sopeutumisessa ja uusiutuvan energian kehittämisessä voidaan optimoida ja mahdollistaa samalla, että unioni saavuttaa omat tavoitteensa luomalla synergioita ja täydentävää rahoitusta koheesiopolitiikan, LIFE+-ohjelman ja Energia 2020 -strategian välille;
27. huomauttaa, että LIFE+-ohjelmalla pyritään ohjelmakaudella 2014–2020 osarahoittamaan innovatiivisia ympäristönsuojelu- ja ilmastonmuutoshankkeita; korostaa, että on tärkeää saada aikaan synergiaa koheesiopolitiikkaa 2014–2020 koskevien tavoitteiden 5 ja 6 kanssa, koska on välttämätöntä vahvistaa syrjäisimpien alueiden osallistumista LIFE+-ohjelmaan;
28. pitää valitettavana, ettei BEST-valmistelutoimea ole voitu muuttaa todelliseksi syrjäisimmille alueille sekä merentakaisille maille ja alueille suunnatuksi ohjelmaksi vastoin Euroopan parlamentin lausuntoa ja 25. kesäkuuta 2009 kokoontuneen neuvoston päätelmiä;
29. pitää valitettavana, että Ranskan syrjäisimmillä alueilla suojeltavia kasvupaikkoja sekä eläin- ja kasvilajeja ei ole merkitty luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin 92/43/ETY liitteeseen I, mikä tekee direktiivin täytäntöönpanon mahdottomaksi Ranskan syrjäisimmillä alueilla ja estää Ranskan syrjäisimpiä alueita osallistumasta NATURA 2000 -verkostoihin ja ohjelmiin;
30. kehottaa komissiota laatimaan syrjäisimmille alueille oman Natura 2000 -ohjelman SEUT-sopimuksen 349 artiklan nojalla;
31. kehottaa komissiota uusiutuvia energialähteitä koskevien hyvien esimerkkien ja eräiden syrjäisimpien alueiden saavuttamien tulosten perusteella edistämään toimia, joilla pyritään saavuttamaan energiataloudellinen autonomia ja Energia 2020 -strategian tavoitteet, ja muistuttaa komissiota ehdotuksestaan luoda erityinen energia-alan ohjelma, jolla tähdättäisiin hankinta-, infrastruktuuri- ja palvelukustannusten vähentämiseen syrjäisimmillä alueilla uusiutuvaa energiaa koskevan politiikan rohkaisemiseksi POSEI-ohjelmien pohjalta, jotta saavutettaisiin paras mahdollinen synergiataso unionin muiden toimien kanssa;
32. kiinnittää huomiota tarpeeseen edistää toimia saarien uusiutuvan energian potentiaalın hyödyntämiseksi, koska niiden riippuvuus fossiilista polttoaineista on suurempi etäisyyden ja maantieteellisen eristyisyyden takia; toteaa, että olisi kiinnitettävä huomiota tarpeeseen sisällyttää EU:n energiapolitiikkaan välineitä, joilla voidaan asianmukaisesti vastata eristyneistä energijärjestelmistä aiheutuviin haasteisiin;

Synergiat unionin nuoriso-ohjelmien kanssa

33. korostaa, että uuden koheesiopolitiikan tavoitteet 8, 9 ja 10 ovat työllisyys, sosiaalinen osallisuus, köyhyyden torjuminen, koulutus ja ammattitaidon hankkiminen;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

34. korostaa, että erityisesti syrjäisimpien alueiden nuorisotyöttömyys kuuluu Euroopan korkeimpiin; kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että nuorisotakuuohjelmaan tarkoitettuja varoja on vaikea toteuttaa yhteisrahoituksella; pitää myös valitettavana, että työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevissa ohjelmissa ei ole erityisesti syrjäisimpiä alueita koskevia säännöksiä, ja muistuttaa, että syrjäisillä alueilla on ollut vaikeuksia hyödyntää Progress-ohjelman tarjoamia mahdollisuuksia; pyytää kehittämään sosiaalista ulottuvuutta käynnistämällä kiireellisesti pilottihankkeen työttömyyden torjumiseksi syrjäisimmillä alueilla; kehottaa perustamaan komission nuorison työllistämistä käsitteleviä erikoistoimintaryhmiä, jotta voidaan toteuttaa nuorisotakuu ja ottaa käyttöön Euroopan sosiaalirahaston ja nuorisotyöllisyysaloitteen varoja;

35. kehottaa EIP:tä sisällyttämään syrjäisimmät alueet nuorten työpaikkoja koskevaan aloitteeseensa sekä osaamiseen panostamista koskevaan ohjelmaansa;

36. pitää huolestuttavana merkittävää osaamisvuotoa, josta syrjäisimmät alueet kärsivät korkean työttömyyden ja riittämättömän koulutustarjonnan vuoksi, sillä koulutettu ja pätevä työvoima on kestävä kasvun välttämätön edellytys erityisesti näille alueille ominaisilla tai perinteisillä aloilla, mutta myös uudenlaisen toiminnan kehittämisen piristämiseksi ja maailmanlaajuiseen kilpailuun vastaamiseksi;

37. huomauttaa, että uuden Erasmus-ohjelman tavoitteena on kehittää osaamisyhteiskuntaa; korostaa, että tämän tavoitteen toteuttaminen on välttämätön edellytys Eurooppa 2020 -strategian toteuttamiselle, sillä strategiassa tiedosta tehdään Euroopan talouden tärkein moottori; pitää näin ollen välttämättömänä luoda enemmän synergioita Erasmus-ohjelman ja Euroopan sosiaalirahaston välille syrjäisimmillä alueilla, jotta kasvun merkittäviä moottoreita – paikallista työvoimaa ja asiantuntemusta – voidaan stimuloida;

38. korostaa syrjäisimpien alueiden yliopistokoulutusvalmiuksien ja uusien huippuopetusalojen kehittämistä syrjäisimpien alueiden yliopistojen vetovoiman ja vaikutuksen lisäämiseksi Euroopassa; korostaa yliopistojen välisten kumppanuussuhteiden kehittämistä laajentamalla kumppanuussuhteet koskemaan myös sellaisten kolmansien maiden yliopistoja, joihin syrjäisimmät alueet pitävät yllä erityissuhteita; pyytää myös Erasmus+ ja Eures-ohjelmia huolehtimaan etäisyyteen liittyvistä ylimääräisistä matkakustannuksista, jotta syrjäisimpien alueiden opiskelijat voivat hyödyntää eurooppalaisia koulutusalan vaihto-ohjelmia ja jotta syrjäisimpien alueiden korkeakoulut voivat yrittää hyödyntää paremmin jäsenvaltioiden ja muun maailman välillä Erasmus Mundus -ohjelmaa;

Synergiat Euroopan laajuisten verkkojen kanssa (liikenne, televiestintä ja energia)

39. palauttaa mieleen Nuno Teixeiran koheesiopolitiikan tehtävistä Euroopan unionin syrjäisimmillä alueilla Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä laatiman mietinnön (2011/2195(INI)), jossa kehoitetaan komissiota perustamaan POSEL-ohjelman pohjalta erityinen energia-, liikenne- sekä tieto- ja viestintätekniikan alan ohjelma ja ottamaan käyttöön muun muassa syrjäisimpien alueiden liikennettä koskevat erityispuitteet julkisen liikenteen tukemiseksi ja saarien välisen meriliikenteen kehittämiseksi;

40. korostaa tarvetta kehittää syrjäisimmillä alueilla synergioita eurooppalaisten verkkojen, Verkkojen Eurooppa -välineen, Civitas- ja Horisontti 2020 -ohjelmien sekä Euroopan aluekehitysrahaston ja koheesiorahaston liikenteeseen, televiestintään ja energiaan liittyvien investointien välille;

41. muistuttaa, että saavutettavuus on erityisen tärkeää syrjäisimpien alueiden kehittämiseksi ja että näillä alueilla tarvitaan usein monimutkainen meri- ja lentoliikennepalveluiden sisäinen ja ulkoinen verkko, minkä seurauksena liikkuvuuteen ja saavutettavuuteen liittyvät olosuhteet ovat vaikeat syrjäisimmillä alueilla, joilla ei ole käytettävissään vaihtoehtoja lento- ja meriliikenteelle ja jotka lisäksi kärsivät liikenteen hintojen noususta, jolla on jo itsessään kielteisiä taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia;

42. pitää myönteisenä, että komissio haluaa yhdistää syrjäisimmät alueet Euroopan laajuisiin verkkoihin, mutta pitää valitettavana sitä, että suurin osa mainituista alueista on suljettu ensisijaisten käytävien ja siten Verkkojen Eurooppa -välineen rahoituksen ulkopuolelle; kehottaa komissiota tarkastelemaan tätä ulkopuolelle sulkemista syrjäisimpiä alueita koskevan strategian yhteydessä ja turvaamaan liikenneinvestoinnit syrjäisimmillä alueilla, jotta voidaan vähentää saaristoluonteesta aiheutuvaa eristyneisyyttä; kehottaa komissiota luomaan syrjäisimpiä alueita varten erityisiä alakohtaisia säädöksiä, jotta voidaan edistää saavutettavuutta ja syrjäisimpien alueiden yhteyksiä Manner-Eurooppaan;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

43. pitää valittavana, että merten moottoritiehankkeet eivät ole kuitenkaan edistyneet nykyistä enempää, koska lyhyet yhteydet on nostettu etusijalle, mikä sulkee syrjäisimmät alueet hankkeiden ulkopuolelle; kehottaa komissiota tarkastelemaan uudelleen tätä ulkopuolelle jäämistä syrjäisimpiä alueita koskevassa strategiassaan;
44. painottaa tarvetta tarkastella uudelleen meriliikenteen valtiontukea koskevia puitteita, jotta mahdollistetaan julkisen tuen myöntäminen syrjäisimpien alueiden ja kolmansien maiden välisiin yhteyksiin;
45. painottaa tarvetta mukauttaa alueellisten lentokenttien luokitusta, koska tämä ei syrjäisimpien alueiden osalta voi rajoittua matkustajamääriä ja kannattavuutta koskeviin seikkoihin;
46. katsoo, että digitaalitalouden merkityksen vuoksi syrjäisimpien alueiden ja Euroopan välinen sähköinen kuilu jarruttaa syrjäisimpien alueiden kehitystä ja kilpailukykyä; huomauttaa, että viive tieto- ja viestintätekniikan leviämässä ja uudistamisessa aiheuttaa syrjäisimmille alueille maantieteellisen etäisyyden lisäksi sähköisen kehittymättömyyden ongelman; kehottaa tehostamaan tieto- ja viestintätekniologioiden kehitystä verkostojen laajentamisen ja uudistamisen kautta lisäämällä synergioita aluekehitysrahaston kanssa ja helpottamalla EIP:n rahoituksen saamista näille hankkeille ja painottaa lisäksi tarvetta myöntää näille alueille ensisijainen pääsy GMES- ja Galileo-ohjelmiin;

Synergiat unionin meripolitiikan kanssa (yhteinen kalastuspolitiikka, Euroopan meri- ja kalatalousrahasto)

47. muistuttaa, että syrjäisimmät alueet osaltaan edistävät unionin asemaa maailman johtavana merivaltana;
48. kehottaa komissiota tiedostamaan nykyistä paremmin Euroopan unionin maailmanlaajuisen merellisen ulottuvuuden, meren ja sinisen kasvun merkityksen koko unionille, syrjäisimpien alueiden strategisen aseman sekä niiden mahdollisen roolin merien, valtamerien ja rannikkoalueiden kestävässä käytössä, maailmanlaajuisessa meriasioiden hallinnoinnissa ja meriasiantuntemukseen perustuvan talouden kehittämisessä;
49. huomauttaa, että koheesiopolitiikan ja yhteisen kalastuspolitiikan väliset synergiat ovat riittämättömiä ja että yhteisessä kalastuspolitiikassa ei huomioida tarpeeksi näiden alueiden tilannetta; painottaa, että POSEI-ohjelma on tärkeää säilyttää kalastuksen olalta ja ehdottaa, että meritalouden tutkimusta ja innovointia kehitetään sen kasvupotentiaalin vuoksi;
50. korostaa, että syrjäisimmät alueet ovat riippuvaisia talousvyöhykkeidensä kalavaroista, jotka ovat biologisesti ja ekologisesti erittäin haavoittuvia, ja että tämän vuoksi on olennaista suojella riittävällä ja tehokkaalla tavalla niiden biologisesti ja maantieteellisesti herkkiä merialueita, erityisesti tarjoamalla niihin yksinomainen pääsy paikallisille laivastoille, jotka käyttävät ympäristön huomioon ottavia pyydyksiä; korostaa, että varojen tasapainoisen ja kestävä käytön takaaminen ja kalastustoiminnan ylläpitäminen samalla on välttämätöntä; vaatii, että unionin tulevat kalastussopimukset neuvotellaan myös osallistaen syrjäisimpien alueiden toimijat ja että niissä otetaan huomioon naapurivaltioiden paikallisen väestön pitkän aikavälin edut ja että vaikutustenarvioiteihin sisällytetään aina syrjäisimpiä alueita koskeva luku;
51. pitää valittavana, että kalastusta koskeva POSEI-ohjelma, jolla otetaan käyttöön syrjäisimpien alueiden tiettyjen kalastustuotteiden kaupan pitämisestä aiheutuvien lisäkustannusten korvausjärjestelmä, on hiljattain sisällytetty Euroopan meri- ja kalatalousrahastoon (EMKR), joten sitä koskeva asetus ei enää ole erityisesti ja yksinomaan näitä alueita koskeva itsenäinen asetus, mikä heikentää SEUT-sopimuksen 349 artiklan mukaisesti syrjäisimpien alueiden oikeudeksi tunnustetun positiivisen erityiskohtelun merkitystä;
52. pitää valittavana, että uudessa yhteisessä kalastuspolitiikassa ei sallita syrjäisimmille alueille niiden tilanteeseen perustuvaa tukea laivaston uudistamiseen;

Synergiat yhteisen maatalouspolitiikan kanssa

53. huomauttaa, että maatalous on dynaaminen ala, joka tarjoaa työpaikkoja ja edistää toimintaa merkittävällä tavalla; muistuttaa kuitenkin syrjäisimmille alueille ominaisista maatalouden erityispiirteistä, jotka vaikuttavat voimakkaasti toimintaan ja joita ovat erityisesti viljelmien pieni koko ja markkinoiden rajat; muistuttaa, että uuden koheesiopolitiikan kolmantena tavoitteena on maatalousalan pk-yritysten vahvistaminen;
54. toteaa, että syrjäisimpien alueiden maatalous joutuu monipuolistamaan toimintaansa ja lisäämään kilpailukykyään ja kohtaa uusia haasteita, jotka liittyvät muun muassa globalisoitumiseen, markkinoiden vapauttamiseen, elintarviketurvaan ja kestävään kehitykseen;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

55. korostaa, että on tarpeen säilyttää POSEL-ohjelma, joka on näyttänyt toimivuutensa ja sopii syrjäisimpien alueiden tilanteeseen mutta kärsii jatkuvasti riittämättömästä rahoituksesta, mikä on oikaistava kiireesti; korostaa tässä yhteydessä, että POSEL-ohjelmalla on oltava tarvittavat välineet syrjäisimpien alueiden tuottajien auttamiseksi voittamaan vaikutukset, joita aiheutuu useille aloille suunnitellusta sääntelyn vapauttamisesta, unionin politiikoista ja kansainvälisten sopimusten tekemisestä muun muassa maito-, sokeri-, rommi-, liha- ja banaani-alalla; korostaa myös syrjäisimpien alueiden kaikenlaisen maataloustuotannon taloudellista, sosiaalista ja ympäristöllistä merkitystä; kannattaa POSEL-järjestelmän säilyttämistä omassa ja itsenäisessä kehityksessään;

56. kannustaa luomaan synergioita koheesiopolitiikan ja maaseuturahaston välille vesivarojen kestäväen käytön takaamiseksi uudistamisen, kasteluverkostojen laajentamisen, maankäytön suunnittelun, koulutuksen sekä kestäväen maanviljelyn ja maaseutuyhteisöjen matkailukäytön edistämisen kautta;

57. kehottaa komissiota edistämään kotoperäistä maataloustuotantoa ja tuotteiden myymistä tuotantoalueen läheisyydessä, mikä tarkoittaa sitä, että paikalliset laatutuotteet korvaavat tuontia;

58. korostaa suojatun alkuperänimityksen, tarkistetun alkuperänimityksen ja paikallisten merkkien luomista syrjäisimmillä alueilla ja kehottaa laatimaan syrjäisimpien alueiden tarpeita vastaavaa menekinedistämispolitiikkaa ja ryhmätunnisteiden suojaamista;

Synergiat unionin ulkopolitiikan kanssa

59. pitää valitettavana, että eurooppalaisten rahastojen, Euroopan kehitysrahaston, aluekehitysrahaston ja Euroopan liikennekomitean välinen vastaavuus on edelleen puutteellinen erityisesti rajat ylittävien yhteistyöhankkeiden osalta, vaikka tämä on välttämätön edellytys rahastojen tavoitteiden toteutumiseksi; muistuttaa tässä yhteydessä, että on tärkeää varmistaa, että Euroopan kehitysrahaston ja Euroopan aluekehitysrahaston ohjelmasuunnitteluun liittyvät menettelyt ovat yhteensopivia;

60. kehottaa komissiota käynnistämään neuvottelut unionin jäsenvaltioiden, syrjäisimpien alueiden, merentakaisen maiden ja alueiden sekä AKT-valtioiden välillä vuoropuhelun lisäämiseksi ja syrjäisimpien alueiden yhdistämiseksi niiden maantieteellisiin alueisiin; korostaa tässä tarkoituksessa keskeistä asemaa, jossa unionin valtuuskuntien olisi enemmänkin toimittava, jotta helpotetaan vuoropuhelua ohjelmasuunnittelun eri toimijoiden välillä syrjäisimmillä alueilla, merentakaisilla mailla ja alueilla sekä AKT-valtioissa;

61. kehottaa komissiota tiedostamaan paremmin geostrategisen aseman, joka syrjäisimmillä alueilla on johtuen niiden läheisyydestä useisiin mantereisiin;

62. kehottaa komissiota viimeistelemään lähialueita koskevan toimintasuunnitelman, jota se on valmistellut vuodesta 1999 lähtien, tunnistamaan esteet ja löytämään ratkaisut, joilla edistetään syrjäisimpien alueiden alueellista integraatiota kunkin omalla maantieteellisellä alueella; palauttaa tässä yhteydessä mieleen kunkin syrjäisimmän alueen historiallisesti ja kulttuurisesti läheiset suhteet tiettyihin kolmansien maihin sekä taloudellisten, kaupallisten ja yhteistyötä koskevien suhteiden mahdollisen kehittämisen monien maailman alueiden kanssa;

63. pyytää komissiota huomioimaan paremmin kolmansien maiden kanssa tehtyjen sopimusten vaikutuksen syrjäisimpien alueiden talouteen ja vaatimaan ennakkoon toteutettavan vaikutustenarvioinnin järjestelmällistä toteuttamista "arkojen" tuotteiden suojelemiseksi tarvittaessa ja erityisaloille aiheutuneiden vahinkojen oikeudenmukaiseksi korvaamiseksi; kehottaa myös luomaan kuulemismekanismen näiden alueiden alueellisten viranomaisten kuulemista varten; kehottaa komissiota teettämään parhaillaan sovellettavien kansainvälisten sopimusten osalta säännöllisesti tutkimuksia, jotta voidaan arvioida ja ottaa huomioon markkinoiden haavoittuvuus syrjäisimmillä alueilla;

64. pitää valitettavana, että Latinalaisen Amerikan ja AKT-maiden kanssa tehdyissä sopimuksissa ei ole huomioitu syrjäisimpien alueiden etuja ja että ennen näiden sopimusten neuvottelemista ei ole toteutettu vaikutustutkimusta;

65. kehottaa komissiota neuvottelemaan syrjäisimpien alueiden läheisyydessä sijaitsevien AKT-maiden kanssa tehtäviin kauppasopimuksiin järjestelmällisesti erityisen osuuden syrjäisimpien alueiden ja AKT-maiden välisten markkinoiden luomisesta tarkoituksena edistää syrjäisimpien alueiden yhdentymistä maantieteellisen ympäristönsä kanssa;

66. muistuttaa syrjäisimpien alueiden intresseistä auttaa unionia kehittämään ja laajentamaan humanitaarisia toimintavalmiuksiaan luonnonkatastrofien sattuessa; kannattaa eurooppalaisten väestönsuojelujoukkojen perustamista;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014***Synergiat köyhyyden torjumista ja sosiaalista syrjäytymistä koskevien ohjelmien kanssa***

67. panee merkille vakavat ongelmat, erityisesti sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyyden, jotka koettelevat syrjäisimpiä alueita; muistuttaa, että uuden koheesio politiikan tavoitteen 9 tarkoituksena on edistää sosiaalista osallisuutta sekä köyhyyden ja kaikkien syrjinnän muotojen torjuntaa ja että aluekehitysrahasto pitää heikoimmassa asemassa olevan väestön tukemista investointien ensisijaisena tavoitteena;

68. on tyytyväinen vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston hyväksymiseen ja pyytää, että se pantaisiin täytäntöön erityisen tehokkaasti syrjäisimmillä alueilla;

69. toteaa, että joillakin syrjäisimmillä alueilla vallitsee vaikea asuntopula erityisesti tiettyjen alueiden nopean väestönkasvun vuoksi; kannustaa laatimaan investointikehyksen sosiaaliseen asuntotarjontaan ja luomaan erityissäännöksiä, joiden ansiosta tukia, joilla tuetaan investointeja sosiaaliseen asuntotarjontaan, ei pidettäisi valtiontukina; panee merkille, että joillakin syrjäisimmillä alueilla uhkana on kasvava autioituminen, josta seuraa alueille ominaisten asumusten rappeutuminen, ja että ilmiöt on tärkeää rajoittaa kaupunkialueiden elvyttämiseen osoitettavalla tuella sekä edistämällä eri alueille sopeutunutta taloudellista toimintaa, jotta mahdollistetaan väestön jääminen alueelle;

Synergiat COSME-ohjelman ja Progress-mikrorahoitusjärjestelyn kanssa

70. huomauttaa, että jotkut syrjäisimmät alueet sijaitsevat ympäristössä, jossa teollisuuden kilpailu on kovaa erityisesti alhaisten työvoimakustannusten ja naapurimaiden runsaiden raaka-ainevarojen vuoksi; muistuttaa, että vuosien 2014–2020 koheesio politiikan tavoitteiden 3 ja 8 tarkoituksena on vahvistaa pk-yritysten kilpailukykyä sekä edistää kestävä ja laadukasta työllisyyttä;

71. toteaa, että syrjäisimpien alueiden mikroyritykset ja pk-yritykset, joita perustetaan runsain määrin kriisistä huolimatta, joutuvat kamppailemaan rahoituksen saantiin liittyvien ongelmien lisääntyessä, mikä vaarantaa niiden kehityksen ja olemassaolon;

72. on tyytyväinen tältä osin tulevan COSME-ohjelman tavoitteisiin, joilla pyritään tukemaan eurooppalaisia pk-yrityksiä erityisesti rahoitusta ja uusien markkinoiden valloittamista koskevissa asioissa; on tyytyväinen Progress-mikrorahoitusjärjestelyn etenemiseen; kehottaa komissiota takaamaan näiden ohjelmien tehokkaan toteutuksen syrjäisimmillä alueilla ja on tyytyväinen mahdollisuuteen EIP:n ja Euroopan investointirahaston kanssa käytävästä vuoropuhelusta, jossa tarkasteltaisiin mahdollisuutta edistää syrjäisimpien alueiden pk-yritysten rahoituksen saatavuuden parantamista perustamalla syrjäisimmille alueille lähi-investointirahastoja ja kehittämällä alueellisia riskipääomamarkkinoita;

73. korostaa tarvetta mukauttaa kunkin syrjäisimmän alueen taloudellinen kehitys sen potentiaalin mukaisella tavalla; huomauttaa, että muun muassa riittämättömät jätteenkäsittelyvalmiudet tarjoavat merkittävän kehitysmahdollisuuden sekä työllisyyden että ympäristön kannalta;

74. on tyytyväinen pk-yritysten vihreää toimintasuunnitelmaa koskevan julkisen kuulemisen hiljattaiseen käynnistämiseen; kehottaa komissiota sisällyttämään tuleviin päätelmiinsä syrjäisimpien alueiden pk-yritysten tätä alaa koskevat ongelmat ja valmiudet;

75. korostaa, että matkailu on yksi syrjäisimpien alueiden talouden tärkeimmistä moottoreista; katsoo näin ollen, että syrjäisimpien alueiden hotellikantaa on välttämätöntä kehittää ja nykyaikaistaa aluekehitysrahaston ja COSME-ohjelman yhteistuella, jotta syrjäisimpien alueiden kestävä matkailutarjontaa voidaan tavoitteiden mukaisesti monipuolistaa ja kehittää;

76. ehdottaa unionin jäsenvaltioiden mutta myös joidenkin kolmansien maiden viisumipolitiikkojen yksinkertaistamista matkailun helpottamiseksi sekä syrjäisimpien alueiden ja naapurimaiden välisen moniin kohteisiin suuntautuvan matkailun kehityksen edistämiseksi;

Synergiat Luova Eurooppa -ohjelman kanssa

77. huomauttaa, että tiettyjä syrjäisimpiä alueita leimaa voimakkaasti monikulttuurisuus ja että syrjäisimpien alueiden kulttuurisen monimuotoisuuden tulee voida rikastuttaa eurooppalaista kulttuuria ja vastavuoroisesti saada vaikutteita Euroopasta; kehottaa komissiota avaamaan Luova Eurooppa -ohjelman myös syrjäisimmiltä alueilta tuleville hankkeille;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

78. kehottaa komissiota määrittelemään strategian syrjäisimpien alueiden kulttuuriperinnön kehittämiseksi ja levittämiseksi Euromed Heritage IV -ohjelman tapaan;

o

o o

79. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0134

Unionin varoja koskeva arviointi**Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. helmikuuta 2014 saavutettuihin tuloksiin perustuvasta unionin varoja koskevasta arvioinnista: uusi väline komission tehostettua vastuuvapausmenettelyä varten (2013/2172(INI))**

(2017/C 285/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 318 ja 319 artiklan,
 - ottaa huomioon komission vuonna 2012 ja 2013 hyväksymät arviointikertomukset (COM(2012)0040, COM(2012)0675 ja COM(2013)0461),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A7-0068/2014),
- A. toteaa, että arviointi on väline, jolla pyritään määrittelemään ja ymmärtämään prosessin tuloksia ja vaikutuksia sekä määrittelemään vaihtoehtoja päätöksenteon tueksi, jotta prosessia voitaisiin parantaa entisestään;
- B. toteaa, että tilintarkastusta ei pidä sekoittaa arviointiin, koska arviointi kuuluu hallintoviranomaisille, kun taas tilintarkastus on tilintarkastuselinten vastuulla;
- C. toteaa, että tulosten arviointi ja varainkäytön tuloksellisuuden tarkastaminen tukeutuvat kaikkein varhaisimmassa vaiheessa eli suunnitteluvaiheessa asetettuihin tavoitteisiin;
- D. ottaa huomioon, että esitellessään komission luonnosta uudeksi monivuotiseksi rahoituskehikseksi kesäkuussa 2011 komission puheenjohtaja Barroso edellytti, että budjettipäätöksiä ei tehtäisi perinteisten byrokraattisten otsakkeiden avulla vaan tosiseikkojen ja tavoitteiden perusteella, jotta jokainen käytetty euro hyödynnettäisiin mahdollisimman hyvin;
- E. toteaa, että vaikka komissio on sitoutunut tuloksellisuuteen, toimintoperusteinen budjetointi on edelleen peruseräite unionin talousarviota laadittaessa;
- F. muistuttaa pyytäneensä 3. heinäkuuta 2013 komissiota perustamaan työryhmän, johon kuuluisi komission, parlamentin, neuvoston sekä tilintarkastustuomioistuimen edustajia ja joka tarkastelisi toimenpiteitä tulosbudjetoinnin täytäntöön panemiseksi, sekä laatimaan tätä koskevan aikataulutetun toimintasuunnitelman;
1. tähdentää, että koska arviointikertomuksessa keskitytään unionin varoihin saavutettujen tulosten perusteella, sillä täydennetään Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksensa 1–9 luvussa kehittämää sääntöjenmukaisuuteen perustuvaa lähestymistapaa ja annetaan parlamentille mahdollisuus harjoittaa paremmin unionin julkisten toimien poliittisen valvonnan tehtäväänsä;
 2. muistuttaa, että vastuuvapauden myöntäminen on poliittinen menettely, joka koskee komission tapaa toteuttaa Euroopan unionin talousarvio omalla vastuullaan sekä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa;
 3. muistuttaa kehottaneensa 17. huhtikuuta 2013 antamassaan päätöslauselmassa komissiota muuttamaan 318 artiklan mukaisen arviointikertomuksen rakennetta siten, että siinä erotetaan sisäiset toimet ulkoisista ja keskitytään sisäisten toimien osalta siihen, miten Eurooppa 2020 -strategian lippulaiva-aloitteiden tavoitteiden saavuttaminen on edistynyt ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin päätös vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2011, pääluokka III – Komissio ja toimeenpanovirastot (EUVL L 308, 16.11.2013, s. 27).

4. muistuttaa myös, että monivuotisen rahoituskehityksen 2014–2020 liitteenä olevassa toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽¹⁾ todetaan, että komission on erotettava Eurooppa 2020 -strategiaan keskittyvät sisäiset toimet ulkoisista ja käytettävä enemmän tuloksellisuutta koskevaa tietoa ja myös varainkäytön tuloksellisuuden tarkastamisen tuloksia arvioidakseen EU:n varainhoitoa saavutettujen tulosten perusteella;
5. painottaa, että toimintoperusteinen budjetointi on edelleen peruseriaate unionin talousarviota laadittaessa; on huolestunut siitä, että vuosikertomuksessaan varainhoitovuodelta 2012 Euroopan tilintarkastustuomioistuimien toteaa, että sovellettava lainsäädäntöperusta on useilla EU:n talousarvion aloilla mutkikas eikä tuloksellisuutta painoteta, ja se pitää valitettavana, että maataloutta ja koheesiota koskevat asetusehdotukset ohjelmakaudelle 2014–2020 perustuvat olennaisesti panoksiin (ovat menosuuntautuneita), joten painopisteenä on tuloksellisuuden sijasta sääntöjenmukaisuus;
6. pitää myönteisenä, että viimeisimmässä saavutettuihin tuloksiin perustuvassa unionin varoja koskevassa arviointikertomuksessaan (COM(2013)0461) komissio otti huomioon useita suosituksia, joita parlamentti oli antanut tehdessään päätöstä vastuuvapauden myöntämisestä;
7. pitää kuitenkin valitettavana, että komissio ei keskittynyt unionin pääasiallisten tavoitteiden saavuttamiseen ja politiikkansa tehokkuuteen, vaan esitti arviointiyhteenvetoja, jotka kattoivat kaikki nykyiseen monivuotiseen rahoituskehitykseen liittyvät EU:n ohjelmat eri politiikanaloilla nykyisten budjettiosakkeiden mukaisesti;
8. painottaa, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin arvioi toisen ja kolmannen arviointikertomuksen ja totesi, että vaikka parannuksia oli saatu aikaan, kertomus ei kuitenkaan vielä tuota riittävää, relevanttia ja kyllin luotettavaa näyttöä siitä, mitä EU:n toimintapolitiikoilla on saavutettu, ja siksi se ei sovellu käytettäväksi vastuuvapausmenettelyssä;
9. kehottaa komissiota hyödyntämään erityisiä tietoja jäsenvaltioiden saavutuksista arvioidessaan unionin rahoituksen saavutuksia;
10. edellyttää, että taloudellisia tuloksia koskevassa arviointikertomuksessa ei pitäisi tuottaa lisää osittaisia arviointeja sen paremmin ohjelmakauden keskivaiheessa kuin sen lopussakaan;
11. tähdentää, että budjettivallan käyttäjä tarvitsee vuosittain selkeän näkemyksen unionin päätavoitteita koskevista todellisista saavutuksista, joka tarjotaan ensi vaiheessa tärkeimpien rahoitusohjelmien arviointina ja seuraavassa vaiheessa laaja-alaisena toimintamenoja koskevien lausuntojen arviointina ⁽²⁾, jossa arvioidaan, missä määrin ohjelmilla on edistetty Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista;
12. katsoo, että komission tekemän arvioinnin olisi toimittava tilintarkastustuomioistuimen tietolähteenä ja inspiraation lähteenä; pyytää tilintarkastustuomioistuinta tarkastelemaan komission arviointiprosessia vuosittain, esittelemään asian parlamentille vuosikertomuksessaan ja ottamaan sen huomioon määritellään tuloksellisuuden tarkastamista koskevaa ohjelmaansa;
13. kehottaa tilintarkastustuomioistuinta raportoimaan parlamentille komission edistymisestä riskinhallinnan, hallinnon ja sisäisen valvonnan prosessien suunnittelussa ja täytäntöönpanossa unionin tavoitteiden saavuttamiseksi avoimella ja vastuuvollisuuden mukaisella tavalla sekä laatimaan suosituksia, jos puutteita havaitaan;
14. pitää myönteisenä, että SEUT:n 318 artiklan mukaista arviointikertomuksen kehittämistä varten laaditaan toimintasuunnitelma, kuten komission uusimpaan arviointikertomukseen liitettyssä yksiköiden valmisteluasiakirjassa 8SWD(2013)0229 todetaan; antaa erityisesti arvoa sille, että 318 artiklan mukaiseen arviointikertomukseen sisällytetään tuloksellisuutta koskevat tiedot hallintosuunnitelmista, vuotuisista toimintakertomuksista ja yhteenvetokertomuksista, kuten parlamentti pyysi vuonna 2013;
15. pitää lisäksi myönteisenä, että komissio aikoo seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen aikana jäsenellä ja perustaa arviointikertomuksensa tuloksellisuutta mittaavaa uutta järjestelmää vastaavasti;
16. tähdentää, että tuloksellisuusjärjestelmässä olisi oltava kolme pääelementtiä: ohjelman tavoitteiden saavuttaminen (tulokset), komission ja jäsenvaltioiden varainhoidon moitteettomuus sekä se, missä määrin ohjelmien tuloksilla ja moitteettomalla varainhoidolla on kyetty edistämään unionin päätavoitteiden saavuttamista;

⁽¹⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Katso COM(2013)0450 esitys Euroopan komission yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2014, valmisteluasiakirja toimintamenoja koskevista ohjelmaselvityksistä, kesäkuu 2013

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

17. painottaa, että tuloksellisuuden mittaaminen on mahdollista vain aloilla, joilla EU:lla on merkittävä poliittinen vastuu ja joilla Euroopan tasolla todella voidaan vaikuttaa;
 18. edellyttää, että arviointiprosessissa saadut tiedot on koottava globaalilla tasolla ja sisäisten toimien osalta Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden osalta;
 19. pyytää komissiota esittämään Euroopan parlamentille ja neuvostolle SEUT-sopimuksen 318 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitetun saavutettuihin tuloksiin perustuvan unionin varoja koskevan arviointikertomuksen tarkasteltua varainhoitovuotta seuraavan vuoden kesäkuun 30. päivään mennessä;
 20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle ja Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuimelle.
-

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0161

Euroopan talouden pitkäaikainen rahoitus**Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. helmikuuta 2014 Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta (2013/2175(INI))**

(2017/C 285/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission vihreän kirjan ”Euroopan talouden pitkäaikainen rahoitus” (COM(2013)0150),
 - ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eurooppalaisista pitkäaikais-sijoitusrahastoista (COM(2013)0462),
 - ottaa huomioon OECD:n laatimat, yhteisösjoiittajilta saatavaa pitkäaikaisten investointien rahoitusta koskevat korkean tason periaatteet (High-Level Principles of Long Term Investment Financing by Institutional Investors),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Pienet ensin’: Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (‘Small Business Act’)” (COM(2008)0394), jossa tunnustetaan pk-yritysten keskeinen sija EU:n taloudessa ja pyritään lujittamaan pk-yritysten asemaa sekä edistämään niiden kasvua ja työpaikkoja luovaa potentiaalia auttamalla niitä voittamaan kehitystään haittaavat ongelmat,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Toimintasuunnitelma pk-yritysten rahoituksen saannin parantamiseksi” (COM(2011)0870),
 - ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yritysten kilpailukykyä ja pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan ohjelman perustamisesta (2014–2020) (COM(2011)0834),
 - ottaa huomioon 23. helmikuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen uudelleentarkastelu” (COM(2011)0078) ja siitä 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon eurooppalaisista riskipääomarahastoista 17. huhtikuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 345/2013 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon transatlanttista kauppaa- ja investointikumppanuutta koskevat neuvottelut,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0065/2014),
- A. ottaa huomioon, että komission näkemyksen mukaan EU:ssa pääasiallisena rahoituslähteenä ovat liikepankit, joiden osuus rahoituksenvälityksestä on yli 75 prosenttia;
- B. ottaa huomioon, että maailmanlaajuinen talouskriisi ja EU:n valtionvelkakriisi ovat merkittävästi haitanneet rahoituksenvälitystä koskevaa prosessia ja unionin rahoitusalan kykyä kanavoida säästöjä pitkäaikaisiin investointitarpeisiin makrotalouden ollessa heikossa tilanteessa;

⁽¹⁾ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 102.⁽²⁾ EUVL L 115, 25.4.2013, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- C. katsoo, että julkiset investoinnit ovat keskeisessä asemassa edistettäessä pitkäaikaista investointia; katsoo, että julkisen talouden vakauttamista koskevilla politiikoilla – erityisesti, kun niitä on koordinoitu EU:n tasolla – on ollut heijastusvaikutuksista ja positiivisesta finanssipolitiikan kertoimesta johtuen hyvin jyrkkä vaikutus pitkäaikaisiin investointeihin, kuten komission viimeaikaiset tutkimukset ⁽¹⁾ osoittavat;
- D. toteaa, että EU:n kansainväliset kilpailijat, kuten Yhdysvallat tai Japani, ovat ylläpitäneet julkisia investointeja korkealla tasolla, kun taas EU:n politiikoilla niiden määrää on vähennetty huomattavasti;
- E. ottaa huomioon, että sekä yksityiset sijoittajat että yhteisösijoittajat ovat kadottaneet luottamuksensa ja välttelevät parhaansa mukaan riskejä;
- F. ottaa huomioon, että alhaisen korkotason ympäristö ja ainakin lähitulevaisuuden osalta heikot kasvunäkymät sekä taloudellisen tilanteen epävarmuus ovat vähentäneet merkittävästi pitkäaikaisen rahoituksen tarjontaa ja riskinottohalukkuutta pitkäaikaisten hankkeiden suhteen;
- G. toteaa, että julkisen rahoituksen rajallisuus jäsenvaltioissa on vaikuttanut haitallisesti julkisen sektorin kykyyn investoida infrastruktuureihin;
- H. huomauttaa esittäneensä useita kertoja (kuten jo tammikuussa 2013) pyynnön yritysten rakennemuutosta koskevan säädöksen laatimisesta pitkän aikavälin suunnittelun mahdollistamiseksi yrityksissä;
- I. toteaa, että yleisesti lisääntyvä työttömyys ja erityisesti nuorisotyöttömyys on edelleen merkittävä haaste taloudelliselle ja sosiaaliselle lähentymiselle Euroopan tasolla;

Perustelut

- pitää myönteisenä, että komissio on tehnyt aloitteen laaja-alaisen keskustelun aloittamiseksi keinoista, joilla voidaan edistää pitkäaikaisen rahoituksen tarjontaa sekä parantaa ja monipuolistaa pitkäaikaisten investointien rahoituksen välitysjärjestelmää EU:ssa; painottaa kuitenkin, että on saavutettava kiireellisesti konkreettista edistystä pitkäaikaisten investointien ja työpaikkojen luomisen uudelleenkäynnistämiseksi EU:ssa; korostaa, että pitkäaikaisen rahoituksen määrittelyn olisi oltava tasapainoinen ja katettava pysyvien vastuiden olemassaolo, jotta olisi mahdollista käsitellä pitkäaikaisia omaisuuseriä ilman liiallisen likviditeetin riskiä;
- korostaa, että pitkäaikaisten investointien on oltava reaalityökalujen tarpeiden mukaisia, jotta ne tarjoavat tarvittavan perustan jatkuvalla kestäväällä talouskasvulla ja yhteiskunnan hyvinvoinnille, joita tarvitaan kilpailukykyisen, kestävän, sosiaalisesti osallistavan ja innovatiivisen EU:n aikaansaamiseksi;
- pane merkille paikallisten ja alueellisten olosuhteiden erityisluonteen ja kehottaa EU:n toimielimiä, jäsenvaltioita ja paikallis- ja alueviranomaisia tekemään tehokasta keskinäistä yhteistyötä helpottaakseen valtioiden rajat ylittäviä hankkeita ja pitkäaikaisten sijoitusten kulttuurin vakiinnuttamista kaikkialla EU:ssa;
- painottaa, että pitkäaikaisten investointien on oltava niiden tavoitteiden mukaisia, jotka on vahvistettu Eurooppa 2020 -kasvustrategiassa, teollisuuspolitiikan vuoden 2012 päivityksessä, innovaatiounionin koskevassa aloitteessa ja Verkkojen Eurooppa -välineessä;
- painottaa, että koulutukseen liittyviä kustannuksia olisi käsiteltävä pitkäaikaisina investointeina;
- toteaa, että talouden valmiudet tarjota pitkäaikaisille investoinneille rahoitusta riippuvat julkisesta ja yksityisestä kysynnästä, jotka ovat molemmat hyvin alhaisia EU:ssa, sen investointikulttuurista ja kyvystä tuottaa rahoituskapasiteettia sekä houkutellessa ja säilyttäessä koti- ja ulkomaista suorien sijoitusten pääomaa;
- korostaa, että pitkäaikaiset investoinnit ovat ratkaisevassa asemassa pyrittäessä vakauttamaan rahoitusmarkkinoita toteuttamalla suhdanteita tasoittavia investointeja ja edistettäessä siten kestävää talouskasvua;
- toteaa, että EU:n alueen pankkien osuus pitkäaikaisesta rahoituksesta on yli 75 prosenttia, mikä aiheuttaa merkittävää riippuvuutta tästä rahoituslähteestä, kun taas Yhdysvalloissa alle 20 prosenttia kaikesta pitkäaikaisesta rahoituksesta tulee pankeilta ja valtaosa pitkälle kehittyneiltä pääomamarkkinoilta;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2013/pdf/ecp506_en.pdf

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

9. toteaa, että EU:n rahoitusjärjestelmän sietokykyä on mahdollista parantaa laajentamalla pankkien ulkopuolisten rahoituslähteiden ja -välineiden valikoimaa, joilla täytetään säästäjien tarpeet ja yritysten pitkäaikaiset rahoitustarpeet;

10. toteaa EU:n ilmasto- ja energia-alan tavoitteiden saavuttamisen edellyttävän, että varojen kohdentamista on suunnattava kohti ympäristöystävällisiä pitkäaikaisia investointeja;

11. painottaa, että julkisen talouden vakauttaminen on valtion tulo- ja menoarvioiden kannalta etusijalla, jotta varmistetaan ja palautetaan vakaus- ja kasvusopimuksen ja budjettikurin tiukentamista koskevan lainsäädäntöpakettin noudattaminen; kannattaa näin ollen aloitetta yksityisten investointien lisäämiseksi pitkäaikaisen rahoituksen alalla;

Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun esteet

12. toteaa, että julkinen rahoitus on rajallista, koska talouskasvu on hidasta, julkinen varainhoito on keinoa ja valtiontukia myönnetään rahoituslaitosten pelastamiseen;

13. toteaa, että tietyillä valtioilla on vakavia esteitä pääomamarkkinoille pääsyn suhteen ja jotkin eivät pääse niille lainkaan, koska ne ovat velkaantuneet liiallisesti viime vuosina, ja että pääomamarkkinat olivat äskettäisen kriisin suurin syy; toteaa myös, että monissa jäsenvaltioissa pk-yrityksillä on suuria vaikeuksia saada pääomaa, koska liikepankit ovat valmiita myöntämään lainoja vain kohtuuttoman tiukoin ehdoin;

14. toteaa, että joidenkin pankki- ja vakuutusalan sijoittajien on mukautettava liiketoimintamallejaan kehittyviin ja tiukentuneisiin sääntelyvaatimuksiin; huomauttaa, että näiden vaatimusten avulla on tarkoitus vahvistaa reaalitalouden rahoitusta ja edistää EU:n yleistavoitteita, joilla pyritään kestävän, osallistavan ja älykkään talouden luomiseen;

15. huomauttaa, että jonkin hankkeen taloudellisia näkökohtia mahdollisesti olennaisesti muuttavien sääntelymuutosten riski saattaa myös estää sijoittajia investoimasta tiettyihin aloihin;

16. kehottaa komissiota arvioimaan yhteistyössä Euroopan järjestelmäriskikomitean kanssa järjestelmäriskkejä, joita aiheutuu pääomamarkkinoille ja laajemmin koko yhteiskunnalle jäljelle jääneiden poltettavaksi kelpaamattomien hiilivarantojen vuoksi; pyytää komissiota raportoimaan arvioinnista vihreän kirjansa seurantatoimena;

17. toteaa, että EU:ssa sovellettava nykyinen konkurssilainsäädäntö on hajanainen ja saattaa joissakin tapauksissa estää rajat ylittäviä investointeja sekä rajoittaa sijoittajien kykyä saada pääomansa takaisin hankkeen epäonnistuessa; varoittaa, että on syytä välttää kilpailemista sijoittajansuojaa koskevalla alhaisimmalla sääntelytasolla; myöntää, että konkurssisäännökset kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan;

Vaihtoehtoiset rahoitusmekanismit

18. toteaa, että liikepankit ovat todennäköisesti vastaisuudessakin rahoituksen pääasiallinen lähde ja että EU:n on otettava käyttöön uusia lähteitä täydentämään vakiintuneita mekanismeja ja kuroma kiinni rahoitusvajetta varmistamalla asianmukaisen sääntely- ja valvontakehyksen, joka on sovitettu reaalitalouden tarpeisiin; pitää valitettavana, että listautumisantien määrä on vähentynyt kuluneiden 20 vuoden aikana EU:ssa, mikä on vaikuttanut kielteisesti kasvuun, työpaikkojen luomiseen, innovointiin ja vakauteen; toteaa, että huomattava osuus kaikista EU:ssa luoduista työpaikoista on listautuneissa pk-yrityksissä, ja pitää valitettavana kielteisiä seurauksia, joita aiheutuu, kun tällaisten yritysten pääoman saanti on rajoitettua niiden kasvaessa;

19. ehdottaa, että harkitaan investointia koskevan pääluokan luomista Euroopan unionin talousarvioon;

20. pitää myönteisenä komission lainsäädäntöehdotusta pitkäaikaisista investointirahastoista; toteaa, että niille suunnitellut ominaisuudet tarkoittavat keskittymistä pääasiallisesti yhteisösijoittajiin; huomauttaa, että EU:n vaihtoehtoisten investointirahastojen, riskipääoman ja sosiaalisten investointirahastojen järjestely tarjoaa myös sopivia sijoitusvälineille;

21. korostaa uusien innovatiivisten rahoitusvälineiden aseman vahvistamista kaikilla toiminnan aloilla ja kaikessa Euroopan rakenne- ja investointirahastojen kattamassa rahoituksessa; painottaa, että rahoitusvälineiden merkitys koheesipolitiikassa kasvaa, kun otetaan huomioon reaalitalouteen tehtäviin investointeihin myönnettävien lainojen vähäinen saatavuus; kehottaa komissiota takaamaan uusien käyttövalmiiden rahoitusvälineiden oikeudellisen selkeyden ja avoimuuden sekä luomaan vahvempia yhteyksiä Euroopan investointipankin lainanantoa koskeviin vaihtoehtoihin;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

22. kehottaa komissiota ehdottamaan parannettua eurooppalaista kehystä vähemmän likvideille sijoitusrahastoille, jotta yksityisten kotitalouksien lyhytaikainen likviditeetti voidaan kanavoida pitkäaikaisiksi investoinneiksi ja tarjota uutta lisäeläkeratkaisua;
23. kannustaa sidosryhmiä kehittämään edelleen hankejoukkolainoja koskevaa EU:n ja Euroopan investointipankin aloitetta, jotta laajojen eurooppalaisten infrastruktuurihankkeiden rahoitusta voitaisiin lisätä liikenteen, energian ja tietotekniikan aloilla; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään hankejoukkolainoja koskevia kansallisia aloitteita, joiden tukena olisi takuujärjestelyjä; muistuttaa, että julkisia takuita olisi myönnettävä ainoastaan sellaisten tiukkojen edellytysten täytyessä, joiden tavoitteena on taata julkisten hyödykkeiden asianmukainen tarjoaminen;
24. katsoo, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet voivat olla tuloksekas ja kustannustehokas tapa edistää julkisen ja yksityisen sektorin yhteistoimintaa tiettyjen investointien, etenkin infrastruktuuria koskevien hankkeiden, kohdalla; toteaa, että tällaisissa hankkeissa tarvitaan kipeästi korkean tason asiantuntemusta, jotta hankkeiden asianmukainen valinta, arviointi, laadinta, pitkän aikavälin suunnittelu ja rahoitusjärjestelyjen käyttöönotto voidaan toteuttaa;
25. katsoo, että pitkäaikaiset julkiset sijoittajat (kansalliset, alueelliset tai monenväliset kehityspankit ja julkiset rahoituslaitokset) ovat voimakkaita välineitä, jotka elvyttävät yksityisiä investointeja, jotta pk-yrityksille annetaan mahdollisuus saada rahoitusta ja jotta vauhditetaan pitkäaikaisen rahoituksen tarjoamista yrityksille, jotka palvelevat laajempaa yleistä etua ja ovat strategisesti tärkeitä, erityisesti niille yrityksille, jotka tuovat lisäarvoa talouskasvuun, sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja ympäristönsuojeluun liittyville julkisen politiikan tavoitteille; korostaa pitkäaikaisten investointien toivottuihin tavoitteisiin ja niitä helpottaviin mekanismeihin liittyvän vastuuvollisuuden, avoimuuden ja demokraattisen omavastuullisuuden merkitystä;
26. kehottaa komissiota tutkimaan ja kehittämään seuranta-asiakirjassa yhdenmukaistettua lähestymistapaa, jota sovelletaan yleistä etua koskevien ja EU:n ja kansallisilla julkisilla varoilla tuettujen hankkeiden arvon määrittämiseen pitkällä aikavälillä;
27. kehottaa jäsenvaltioita luomaan asiaankuuluvia yhteistyö- ja tiedonvaihtoverkostoja sekä perustamaan kansallisia tai alueellisia pitkäaikaisia julkisia sijoittajia, jotka voivat ottaa oppia jo vakiintuneiden laitosten parhaista käytännöistä; korostaa tässä yhteydessä, että tällaiset kansalliset tai alueelliset kehityspankit, jotka toimivat usein osuuskuntaperiaatteella, ovat myös nykyisen kriisin aikana huolehtineet alueellisen ja paikallisen talouden vakaista rahoitusmahdollisuuksista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan tukea, jota ne antavat tämäntyyppisille rahoituslaitoksille;
28. kehottaa komissiota tarkastelemaan keinoja niiden jäsenvaltioiden tukemiseksi, jotka tarvitsevat taloudellista ja teknistä tukea pitkäaikaisten kansallisten ja alueellisten julkisten sijoittajien perustamiseen, ja tutkimaan mahdollisuutta saada EU:n takuumekanismi pitkäaikaisille kansallisille julkisille sijoittajille;
29. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan aggregointi- ja yhteiskäyttötätekniikkaa koskevia mahdollisuuksia keinona parantaa pienimuotoisempien sosiaalialan ja muiden infrastruktuurihankkeiden näkyviä tarvittavien investointien houkuttelemisessa;
30. panee merkille joukkorahoituksen nopean kasvun ja katsoo, että sen myötä saattaa tarjoutua uusia tilaisuuksia; korostaa kuitenkin, että sijoittajansuoja ja avoimuus on säilytettävä;
31. katsoo, että yhteisösijoittajat – vakuutusyritykset, eläkerahastot, perheytykset, keskinäiset rahastot ja lahjoitusrahastot – ovat soveltuvia ja luotettavia pitkäaikaisen rahoituksen tarjoajia, koska niiden liiketoimintamallien aikahorisontti on pitkä; painottaa, että näihin yhteisösijoittajiin liittyviä asianmukaisia valvonta- ja vakavaraisuusvaatimuksia on parannettava ja kalibroitava, jotta edistetään pitkäaikaisia investointeja älykkään, kestävän ja osallistavan reaalitalouden saavuttamiseksi;
32. korostaa, että on tärkeää parantaa pääsyä pääomamarkkinoille uusilla rahoituslähteillä, kuten listautumisanneilla, joukkorahoituksella, vertaislainoilla ja (katetuilla) joukkolainoilla tai uusilla markkinasegmenteillä; kehottaa EU:ta arvioimaan menestyksekkäitä kansallisia aloitteita ja perustamaan niihin toimintansa listautumisantien esteiden määrittämiseksi ja poistamiseksi; tukee pk-yritysten kasvumarkkinoita koskevan luokittelun käyttöönottoa rahoitusvälineiden markkinoista annetussa direktiivissä; kehottaa komissiota tukemaan niiden kehittämistä esitedirektiivin tarkistamisen myötä; kehottaa myös komissiota harkitsemaan pääosastojen välisen lähestymistavan käyttöönottoa, jossa tarkastellaan keinoja kohentaa pk-yritysten julkisia markkinoita ja sitä, miten sijoittajajoukkoa voidaan monimuotoistaa rahoituspalvelujen toimintasuunnitelmasta annettujen direktiivien avulla;

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

33. kannustaa sääntelypyrkimyksiä, jotka takaavat pääomaerien korkealuokkaisen arvopaperistamisen samalla, kun vältetään erittäin monimutkaisia rakenteita, liiallista uudelleenarvopaperistamista ja rakenteita, joissa on enemmän kuin kolme etuusluokkaa; toteaa, että riskiä liittävälle standardoinnin ja avoimuuden lisäämiselle on tilaa; kehottaa komissiota ja Euroopan keskuspankkia seuraamaan tarkasti kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojen yhteisön (IOSCO) ja finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) toimintaa ja osallistumaan siihen aktiivisesti; panee merkille johdonmukaisen lähestymistavan puuttumisen ja kehottaa siksi laatimaan ”korkealuokkaiselle arvopaperistamiselle” yleisen sääntelykehiksen ja määritelmän; katsoo, että korkealuokkainen arvopaperistaminen voi olla hyödyllisessä roolissa rahoituksenvälityksessä sekä pitkä- että lyhytaikaisten omaisuuserien kohdalla ja että se voi hyödyttää erityisesti pieniä ja keskiuuria lainanottajia;

34. toteaa, että arvopaperistaminen oli yksi kriisiin johtaneista tekijöistä, koska pitkän aikavälin vastuu riskistä jakautui pitkän arvopaperistamisketjua; kehottaa tästä syystä komissiota jatkamaan pankkijärjestelmän vahvistamista, mukaan lukien osuus- ja säästöpankit, ja lisäämään pankkien mahdollisuuksia saada pitkäaikaista jälleenrahoitusta niiden pitkäaikaisten investointien kattamiseksi;

35. pitää myönteisinä Euroopan investointirahaston (EIR) erillistakausoperaatioita sekä kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmaa, joka on tarkoitettu tuottamaan lisärahoitusta pk-yrityksille;

36. kehottaa komissiota vähentämään tarpeetonta hallinnollista ja sääntelystä johtuvaa rasitetta sekä erityisesti ottamaan huomioon pk-yritysten ja yrittäjien erityispiirteet; pitää myönteisenä eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen, yritysten kilpailukykyä ja pk-yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) sekä Horisontti 2020 -ohjelman käyttöönottoa; toteaa, että rahoitusmarkkinoiden sirpaloituminen on tehnyt pk-sektorin rahoituksesta vaikeampaa ja työläämpää;

37. suosittelee, että EIP perustaa erityisen yksikön hoitamaan pk-yritysten rahoitusta räätälöityine lainaehdoineen;

38. panee merkille komission kehoituksen käyttää vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen (AIF) hoitajia koskevassa direktiivissä ja eurooppalaisia riskipääomarahastoja koskevassa asetuksessa tarkoitettua yksityistä oman pääoman ehtoista rahoitusta tai riskipääomaa vaihtoehtoisena rahoituslähteenä, erityisesti jos kyse on uus- ja kasvuyrityksistä; toteaa, että tällä hetkellä verotuksessa suositaan voimakkaasti velkarahoitusta; katsoo, että riskipääoma- ja pääomasijoitusyhtiöt voivat tarjota arvokasta tukea muuten kuin rahallisesti, esimerkiksi konsultointipalveluilla, rahoitusneuvonnalla, markkinointi-strategiaa koskevalla neuvonnalla ja kouluttamalla; kehottaa komissiota edelleen arvioimaan tällaisten yritysten roolia EU:n talouden rahoittamisessa; kehottaa komissiota toteuttamaan toimia kaikenlaisten oman pääoman vastaisten ennakkosenteiden poistamiseksi kansallisissa talouksissa, unionin taloudessa ja maailmantaloudessa;

Sääntely-ympäristö

39. korostaa, että sijoittajia suosiva liiketoimintaympäristö ja vahva teknologinen kehitys ovat ennakkoehtoja EU:n muuttamiselle ulkomaisia suoria investointeja houkuttelevaksi kohteeksi; painottaa tarvetta kannustaa pääoman vapaata liikkuvuutta sekä EU:n sisällä että EU:n ja kolmansien valtioiden välillä, jotta unionille taataan pääsy maailmanlaajuisiin pääomavarantoihin; panee tässä yhteydessä erityisesti merkille, että on tärkeää varmistaa, että vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskeva direktiivi pannaan täytäntöön kannustaen samalla ulkomaista investointia unioniin;

40. pitää tärkeänä, että sijoittajat voivat valita useiden houkuttelevien sijoitustuotteiden välillä sijoitustensa monipuolistamiseksi;

41. korostaa tarvetta poistaa sijoittajien liiallinen lyhytnäköisyys ja siirtyä kohti vastuullista investointikulttuuria, jolla edistetään pitkäaikaisia investointeja unionissa;

42. painottaa tarvetta edistää yhteisymmärrystä siitä, että rahoitusvakaus ja kasvu eivät ole toisiaan poissulkevia vaan pikemminkin toisistaan riippuvaisia ja että ne muodostavat tärkeän perustan, jonka avulla varmistetaan sijoittajien luottamus ja vahvistetaan sitä pitkällä aikavälillä;

43. painottaa rahoitusalan koulutuksen ja sijoittajien tietämyksen merkitystä luotaessa pitkäaikaisia investointeja koskevaa kulttuuria unionissa ja korostaa EU:n sääntelyn merkitystä tältä osin;

44. korostaa, että johdonmukainen sääntelykehys ja oikeusvarmuus ovat välttämättömiä rahoituspalvelujen toimivien sisämarkkinoiden kannalta; katsoo, että sääntelyjärjestelmän nykyistä ja tulevaa uudistusta olisi arvioitava huolellisesti ja sen tuloksia olisi seurattava tiiviisti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita nopeuttamaan pankkiunionin edistämistä rahoitusmarkkinoiden sirpaloitumisen vähentämiseksi; kehottaa komissiota toteuttamaan palvelujen sisämarkkinat niiden koko potentiaalin vapauttamiseksi;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

45. kehottaa ottamaan käyttöön kannustimia, jotta lisätään pitkäaikaista osakkeenomistusta, kuten äänioikeuksien määrän lisääminen hallintoneuvostoissa, lisäosakkeet ja suuremmat osingot;
46. kehottaa komissiota arvioimaan huolellisesti jo toteutetun ja meneillään olevan rahoitusalan sääntelyn kokonaisvaikutukset pitkäaikaisiin investointeihin;
47. pitää myönteisenä meneillään olevien transatlanttista kauppaa- ja investointikumppanuutta koskevien neuvottelujen edistymistä; toteaa niiden olevan merkittävässä asemassa pyrittäessä vahvistamaan politiikkoja ja toimenpiteitä, joilla lisätään Yhdysvaltojen ja EU:n investointeja työpaikkojen luomisen, kestäväen talouskasvun ja kansainvälisen kilpailukykyyn tukemiseksi;
48. katsoo, että kaikkiin rahoituspalvelujen sääntelyä koskeviin lainsäädäntöehdotuksiin olisi sisällytettävä erityinen pitkäaikaista rahoitusta koskeva vaikutustenarviointi;
49. tukee komissiota sen kehoitettua Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista tutkimaan tiettyjen pääomavaatimuksia koskevien säännösten mahdollista kalibrointia Solvenssi II -järjestelmässä pitkäaikaiselle rahoitukselle mahdollisesti aiheutuvien esteiden välttämiseksi; kehottaa komissiota toteuttamaan ehdotettuja kalibrointeja koskevan täysimääräisen kuulemisen ja edelleen tarkistamaan nykyistä lainsäädäntöä;
50. toistaa kehoituksensa, että ehdotuksessa luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskevista vakavaraisuusvaatimuksista annettavaksi asetukseksi saamisille, joiden täytenä vakuutena on liikenteen, energian tai viestinnän alan keskeinen infrastruktuurihanke, määritellään asianmukainen riskikerroin; katsoo lisäksi, että sääntelyssä olisi otettava huomioon pitkäaikaisten sijoittajien vaatimukset, arvioitava rahoitusvaroihin kohdistuvaa riskiä vastuiden luonteen ja keston perusteella ja tunnustettava pysyvien vastuiden myönteinen vaikutus;
51. kannustaa komissiota tehostamaan kansainvälistä yhteistyötä ja sääntelyn lähentymistä pitkäaikaisten investointien alalla käymällä maailmanlaajuisia vuoropuhelua sekä G20-maiden että finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän tasolla;
52. katsoo, että pitkäaikaisiin omaisuuseriin tehtävät investoinnit edellyttävät perusteellista tietämystä niihin liittyvistä pitkäaikaisista riskeistä ja niiden arvioimisesta; korostaa tästä syystä, että pitkäaikaisten sitoumusten turvaaminen edellyttää sijoittajilta vahvaa asiantuntemusta ja hyvää riskienhallintaa;
53. katsoo, että yhteisösjoiittajiin sovellettavat moitteettomat kirjanpitoperiaatteet, jotka ovat yhtäpitäviä pitkän aikavälin tavoitteiden kuten ympäristöystävälliseen talouteen siirtymisen kanssa, voivat lisätä taloudellisten tietojen avoimuutta ja johdonmukaisuutta ja niissä olisi järjestelmällisesti otettava huomioon pitkäaikaissijoittajien käyttämä taloudellinen lähestymistapa; korostaa, että mainittujen kirjanpitoperiaatteiden täytäntöönpanon ei pidä johtaa siihen, että luodaan kannustimia suhdanteita vahvistaville strategioille; kehottaa kansainvälistä tilinpäätösstandardilautakuntaa ottamaan huomioon suhdanteiden vahvistamista koskevan riskin, kun se tarkistaa markkina-arvoon perustuvan ja malliin perustuvan arvostuksen käytäntöjä, ja tunnustamaan käsitekehityksensä tarkistamisen yhteydessä varovaisuusperiaatteen keskeisen merkityksen; katsoo, että antamalla selkeää ja vakiomuotoista muuta kuin taloudellista tietoa suuryrityksistä voidaan lisätä avoimuutta ja edistää sijoittajien kannalta myönteisempää ilmapäiriä;
54. kannustaa komissiota seuraamaan tiiviisti G20-maiden toimia, jotka liittyvät ehdotuksiin monenvälisen investointikehyksen luomisesta, jossa vahvistetaan vähimmäisnormeja ja muutetaan joitakin pitkäaikaisia investointeja koskevia säännöksiä ja käypään arvoon arvostamista koskevia sääntöjä, jotta torjutaan lyhytaikaista vaihtelua ja epävakautta ja edistetään näin rajat ylittäviä investointeja;
55. katsoo, että on olemassa voimakas tarve luotettavalle veroympäristölle, jossa ei aseteta esteitä pitkäaikaisille sijoituksille; toteaa, että tietyt verokannustimet ja -helpotukset voivat olla keskeisessä asemassa investointien edistämiseksi; kannustaa vaihtamaan parhaita käytäntöjä ja korostaa, että sisämarkkinat edellyttävät kansallisten veropolitiikkojen avoimuutta ja parempaa yhteensovittamista, jotta rajojen yli tapahtuvat investoinnit helpottuvat ja jotta vältetään kaksinkertaista verotusta samoin kuin kaksinkertaista verottamista jättämistä; kannustaa jäsenvaltioita ja komissiota harkitsemaan mahdollisuutta myöntää verotuksellisesti edullinen kohtelu kestävien infrastruktuurihankkeiden tuotoille tai ottaa käyttöön muita verokannustimia ja -helpotuksia, joilla edistetään pitkäaikaisia investointeja;
56. kehottaa jäsenvaltioita yhteistyössä paikallis- ja alueviranomaisten kanssa tarkastelemaan uudelleen talousarvion suunnittelussa käyttämiään välineitä sekä laatimaan ja julkaisemaan kansallisia infrastruktuurisuunnitelmia, jotta sijoittajille ja muille sidosryhmille annetaan yksityiskohtaista tietoa ja jotta lisätään tuleviin hankkeisiin liittyvää varmuutta ja suunnittelua; kehottaa komissiota antamaan jäsenvaltioille mahdollisuuden kehittää menetelmä, jolla infrastruktuurihankkeita koskevia tietoja standardoidaan ja ne asetetaan saataville keskustietovaraston välityksellä;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

57. katsoo, että vakaa, alakohtainen sääntelykehys on erittäin tärkeä toimiluvan haltijoille, jotka harjoittavat toimintaa merkittävässä liikenneinfrastruktuurin osilla ilman julkista rahoitusta, koska tämä antaa heille mahdollisuudet asianmukaisia hinnoittelusääntöjä soveltamalla saada tarvitsemansa rahoitus, kattaa kustannuksensa pitkällä aikavälillä ja turvata riittävä tuotto investoinnilleen;

58. kehottaa komissiota arvioimaan jäsenvaltioiden käyttämien verokannustimien vaikutusta pitkäaikaiseen rahoitukseen ja uusiin energiamuotoihin siirtymiseen sekä määrittämään parhaita käytäntöjä, jotka liittyvät ympäristöystävällisten sijoitusten alhaisempien pääomakustannusten ja sellaisten hankkeiden, jotka eivät ole yhteensopivia kestäväan energiantuotantoon siirtymisen kanssa, korkeampien pääomakustannusten väliseen erotteluun;

59. pyytää asettamaan pk-yritykset etusijalle, kun myönnetään rahoitusta eurooppalaisista pitkäaikaissijoitusrahastoista (ELTIF), koska ne ovat kasvun ja työpaikkojen luomisen tukiranka EU:ssa; katsoo, että tähän rahoituksen saatavuuteen olisi liitettävä myös hakumenettelyjen yksinkertaistaminen; korostaa, että kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen luomiseksi ja säilyttämiseksi on tärkeää varmistaa helpompi rahoituksen saanti yrityksen koko elinkaaren aikana;

60. pyytää komissiota ja jäsenvaltiota kannustamaan eläkerahastoja tekemään sosiaalisesti vastuullisia sijoituspäätöksiä, jotka ovat EU:n ja kansainvälisten ihmisoikeuksien, sosiaalisten normien ja ympäristönormien mukaisia, mukaan lukien asiaa koskevat OECD:n ja YK:n ohjeet ja periaatteet; muistuttaa, että komission suunnitelma tarkistaa ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toimintaa ja valvontaa koskeva direktiivi ei saa estää kestävää pitkäaikaista rahoitusta;

61. painottaa paremman rahoitussääntelyn ja -valvonnan tarvetta työntekijöiden, veronmaksajien ja reaalityömarkkinoiden suojelemiseksi markkinoiden tulevilta toimintapuuhteilta;

62. kehottaa komissiota vahvistamaan viestintää Euroopan investointipankin kanssa ja suhteita siihen strukturoitujen lainojen ja takuujärjestelyjen suunnittelun alalla; kannustaa EIP:tä tekemään tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja alueiden kanssa, kun ne panevat täytäntöön Euroopan rakenne- ja investointirahastojen uusia innovatiivisia rahoitusvälineitä, ja jatkamaan niiden yhteisötalouden alaa koskevan investointistrategian tukemista; pyytää lisäksi EIP:tä harkitsemaan joustavuuden lisäämistä määriteltäessä strukturoitujen lainojen ja muiden asiaan liittyvien järjestelyjen kokoa ja sääntöjä, jotta ne olisivat mahdollisimman yhteensopivia Euroopan rakenne- ja investointirahastoista tarjottavien rahoitusvälineiden kanssa, etenkin kun on kyse nuorille yrittäjille ja sosiaalisille yrityksille tarkoitetusta rahoituksesta;

o

o o

63. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0162

Seksuaalisen hyväksikäytön ja prostituution vaikutus sukupuolten tasa-arvoon**Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. helmikuuta 2014 seksuaalisen hyväksikäytön ja prostituution vaikutuksesta sukupuolten tasa-arvoon (2013/2103(INI))**

(2017/C 285/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 4 ja 5 artiklan,
- ottaa huomioon ihmisten kaupan ja toisten prostituutiosta hyötymisen tukahduttamista koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen vuodelta 1949,
- ottaa huomioon vuonna 1979 tehdyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen, jolla pyritään torjumaan kaikkia naiskaupan muotoja ja naisten prostituutiosta hyötymistä,
- ottaa huomioon vuonna 1989 tehdyn YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista,
- ottaa huomioon YK:n vuoden 1993 julistuksen naiseen kohdistuvan väkivallan poistamisesta, jonka 2 artiklassa todetaan, että naisiin kohdistuvaa väkivaltaa on ”yhteiskunnan sisäinen fyysinen, seksuaalinen ja henkinen väkivalta mukaan lukien raiskaus, seksuaalinen hyväksikäyttö, seksuaalinen häirintä ja uhkailu työpaikalla, oppilaitoksissa ja muualla, naiskauppa ja prostituutioon pakottaminen”,
- ottaa huomioon vuonna 2000 tehdyn Palermon lisäpöytäkirjan ihmiskaupan, erityisesti naisten ja lasten kaupan, ehkäisemisestä, torjumisesta ja rankaisemisesta, joka on liitetty kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaiseen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimukseen,
- ottaa huomioon vuoden 1995 toimintaohjelman strategisen tavoitteen D.3 sekä Pekingin julistuksen,
- ottaa huomioon pakollista työtä koskevan ILO:n yleissopimukseen n:o 29, jonka 2 artiklassa määritellään pakollinen työ,
- ottaa huomioon Kansainvälisen siirtolaisuusjärjestön (IOM) antaman ihmiskaupan ehkäisemistä ja torjumista koskevan Brysselin julistuksen (11), jossa vaaditaan laajakantoista, monialaista ja tehokkaasti koordinoitua politiikkaa, jossa ovat mukana kaikkien asianomaisten alojen toimijat,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston asiaan liittyvät suositukset, kuten vuonna 2000 annetun seksuaaliseen hyväksikäyttöön tähtäävää ihmiskauppaa koskevan suosituksen 11, vuonna 2002 annetun naisten suojelemista väkivallalta koskevan suosituksen 5 ja vuonna 2002 annetun naiskaupan torjumista koskevan suosituksen 1545,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen ihmiskaupan vastaisesta toiminnasta,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen suositusesityksen seksin oston kriminalisoinnista seksuaaliseen hyväksikäyttöön tähtäävän ihmiskaupan torjumiseksi, asiakirja 12920, 26. huhtikuuta 2012,
- ottaa huomioon Etyj:n ministerien Wienissä vuonna 2000 tekemän päätöksen N:o 1(12) ihmiskaupan torjuntaa koskevien Etyj:n toimien tehostamisesta sekä Etyj:n toimintasuunnitelman ihmiskaupan torjumiseksi (vuonna 2003 tehty päätös N:o 557),
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 13 artiklan,
- ottaa huomioon 19. heinäkuuta 2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/629/YOS ihmiskaupan torjunnasta,

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

- ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2011 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2011/36/EU ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta, jolla korvataan neuvoston 19. heinäkuuta 2002 annettu puitepäätös 2002/629/YOS,
- ottaa huomioon neuvoston päätöslauselman aloitteista ihmiskaupan, erityisesti naiskaupan, torjumiseksi ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävän EU:n strategian,
- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 1995 antamansa päätöslauselman neljännessä naisten maailmankonferenssista Pekingissä: ”Tasa- arvo, kehitys ja rauha” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 24. huhtikuuta 1997 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta Internetin laittomasta ja haitallisesta sisällöstä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 16. syyskuuta 1997 antamansa päätöslauselman tarpeesta järjestää Euroopan unionin laajuinen kampanja naisiin kohdistuvan väkivallan täydellistä torjumista varten ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 24. lokakuuta 1997 antamansa päätöslauselman komission vihreästä kirjasta alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta audiovisuaalisissa ja tietopalveluissa ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 6. marraskuuta 1997 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta lapsiseksimatkaillen torjunnasta ja muistiosta Euroopan unionin panoksesta lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjunnan edistämiseksi ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 1997 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta naisilla käytävästä kaupasta seksuaalista hyväksikäyttöä varten ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 13. toukokuuta 1998 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta neuvoston suositukseksi alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta audiovisuaalisissa ja tietopalveluissa ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 1998 antamansa päätöslauselman ihmisoikeuksien kunnioittamisesta Euroopan unionissa ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 10. helmikuuta 1999 antamansa päätöslauselman pakolaisasemaa täydentävien suojelumuotojen yhdenmukaistamisesta Euroopan unionissa ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 30. maaliskuuta 2000 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta neuvostolle, Euroopan parlamentille, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle lapsiseksimatkaillen torjuntatoimenpiteiden toteuttamisesta ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 11. huhtikuuta 2000 antamansa päätöslauselman Itävallan tasavallan aloitteesta neuvoston päätökseksi Internetissä välitettävän lapsipornografian vastaisista toimenpiteistä ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 260, 29.10.2003, s. 4.

⁽²⁾ EYVL C 166, 3.7.1995, s. 92.

⁽³⁾ EYVL C 150, 19.5.1997, s. 38.

⁽⁴⁾ EYVL C 304, 6.10.1997, s. 55.

⁽⁵⁾ EYVL C 339, 10.11.1997, s. 420.

⁽⁶⁾ EYVL C 358, 24.11.1997, s. 37.

⁽⁷⁾ EYVL C 14, 19.1.1998, s. 39.

⁽⁸⁾ EUVL C 167, 1.6.1998, s. 128.

⁽⁹⁾ EYVL C 98, 9.4.1999, s. 279.

⁽¹⁰⁾ EYVL C 150, 28.5.1999, s. 203.

⁽¹¹⁾ EUVL C 378, 29.12.2000, s. 80.

⁽¹²⁾ EYVL C 40, 7.2.2001, s. 41.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2000 antamansa päätöslauselman Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman seurannasta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 19. toukokuuta 2000 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta neuvostolle ja Euroopan parlamentille lisätoimista naisilla käytävän kaupan torjumiseksi ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2000 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta ”Rikoksen uhrit Euroopan unionissa – Normit ja toiminta” ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 12. kesäkuuta 2001 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta neuvoston puitepäätökseksi ihmiskaupan torjumisesta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 17. tammikuuta 2006 antamansa päätöslauselman seksuaaliselle hyväksikäytölle alttiina olevien naisten ja lasten kaupan ehkäisemistä koskevista strategioista ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 2. helmikuuta 2006 antamansa päätöslauselman naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnan nykytilanteesta ja mahdollisista tulevista toimista ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman pakkoprostituutiosta kansainvälisten urheilutapahtumien yhteydessä ⁽⁷⁾,
 - ottaa huomioon 26. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman naisiin kohdistuvan väkivallan poistamisesta ⁽⁸⁾,
 - ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevan EU:n politiikan painopistealueista ja yleispiirteistä ⁽⁹⁾,
 - ottaa huomioon 6. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 57. istunnosta: kaikenlaisen naisiin ja alaikäisiin tyttöihin kohdistuvan väkivallan lopettaminen ja ehkäiseminen” ⁽¹⁰⁾,
 - ottaa huomioon 23. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman järjestäytyneestä rikollisuudesta, korruptiosta ja rahanpesusta: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi ⁽¹¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan naisten etujärjestön valistuskampanjan ”Ei myytävänä”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A7-0071/2014),
- A. toteaa, että prostituutio ja pakkoprostituutio ovat sukupuoleen perustuva maailmanlaajuinen ilmiö, johon osallistuu noin 40–42 miljoonaa ihmistä koko maailmassa, ja valtaosa prostituutiota harjoittavista henkilöistä on naisia ja alaikäisiä tyttöjä ja melkein kaikki seksin ostajat ovat miehiä, ja että prostituutio on näin ollen sukupuolten välisen epätasa-arvon sekä syy että seuraus ja että se pahentaa epätasa-arvoa entisestään;
- B. ottaa huomioon, että prostituutio ja pakkoprostituutio ovat orjuuden muotoja, jotka ovat ristiriidassa ihmisarvon ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen kanssa;
- C. katsoo, että ihmiskauppa, erityisesti nais- ja lapsikauppa, seksuaalista ja muuta hyväksikäyttöä varten on yksi räikeimmistä ihmisoikeusloukkauksista; toteaa, että ihmiskauppa on maailmalla kasvussa järjestäytyneen rikollisuuden ja sen tuottavuuden kasvun vuoksi;
- D. ottaa huomioon, että työnteko on yksi tärkeimmistä ihmisten itsensä toteuttamisen keinoista ja että he edistävät sen avulla kollektiivista hyvinvointia;

⁽¹⁾ EYVL C 59, 23.2.2001, s. 258.

⁽²⁾ EYVL C 59, 23.2.2001, s. 307.

⁽³⁾ EYVL C 67, 1.3.2001, s. 304.

⁽⁴⁾ EYVL C 53 E, 28.2.2002, s. 114.

⁽⁵⁾ EUVL C 287 E, 24.11.2006, s. 75.

⁽⁶⁾ EUVL C 288 E, 25.11.2006, s. 66.

⁽⁷⁾ EUVL C 291 E, 30.11.2006, s. 292.

⁽⁸⁾ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 53.

⁽⁹⁾ EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 26.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0045.

⁽¹¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0444.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- E. katsoo, että prostituutio ja pakkoprostituutio liittyvät olennaisesti sukupuolten epätasa-arvoon yhteiskunnassa ja että ne vaikuttavat naisten ja miesten asemaan yhteiskunnassa sekä käsityksiin heidän keskinäisistä suhteistaan ja seksuaalisuudestaan;
- F. ottaa huomioon, että seksuaali- ja lisääntymisterveyttä edistetään terveellä asenteella molemminpuoliseen kunnioitukseen perustuvaan seksuaalisuuteen;
- G. toteaa, että 5. huhtikuuta 2011 ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta annetussa direktiivissä 2011/36/EU on uhreja koskevia tehokkaita säännöksiä,
- H. katsoo, että kaikilla prostituutiota koskevilla toimenpiteillä on vaikutusta sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseen, ne vaikuttavat sukupuoleen liittyvien kysymysten ymmärtämiseen ja että ne välittävät viestin ja standardeja yhteiskunnalle ja myös sen nuorisolle;
- I. ottaa huomioon, että prostituutio on liiketoimintaa ja luo markkinat, joilla eri toimijat ovat yhteydessä toisiinsa ja sutenöörit ja parittajat tekevät laskelmia ja toimivat varmistaakseen markkinansa tai kasvattaakseen niitä ja lisätäkseen voittojaan; katsoo, että seksinostajilla on keskeinen asema, koska he pitävät kysyntää yllä näillä markkinoilla;
- J. ottaa huomioon, että WHO:n mukaan ”hyvä seksuaaliterveys edellyttää positiivista ja kunnioittavaa asennetta seksuaalisuuteen ja seksuaalisiin suhteisiin sekä mahdollisuutta nautinnollisiin ja turvallisiin seksuaalisiin kokemuksiin ilman pakottamista, syrjintää ja väkivaltaa”;
- K. ottaa huomioon, että prostituutio tyypistää kaikenlaisen intiimin kanssakäymisen sen rahalliseen arvoon ja että ihmiset joutuvat siten asiakkaan käyttämän kauppatavaran tai esineen tasolle;
- L. toteaa, että valtaosa prostituoiduista on peräisin haavoittuvassa asemassa olevista ryhmistä;
- M. ottaa huomioon, että parittaminen liittyy läheisesti järjestäytyneeseen rikollisuuteen;
- N. ottaa huomioon, että prostituution varjossa kukoistaa järjestäytynyt rikollisuus, ihmiskauppa, erittäin väkivaltainen rikollisuus ja korruptio ja että kaikenlaiset laillistamista koskevat toimenpiteet hyödyttävät ensisijaisesti parittajia, jotka voisivat siten toimia liikemiesten tavoin;
- O. ottaa huomioon, että prostituutiomarkkinat pitävät yllä naisten ja lasten kauppaa ⁽¹⁾;
- P. katsoo, että ihmiskauppa on keino tuoda naisten ja alaikäisten tyttöjen tarjontaa prostituutiomarkkinoille;
- Q. ottaa huomioon, että EU:n tietojen mukaan tämänhetkinen ihmiskaupan vastainen politiikka ei ole tehokasta ja että ongelmana on ihmiskauppioiden tunnistaminen ja syytteeseen asettaminen, minkä vuoksi seksikauppatapausten tutkimista ja ihmiskauppioiden syytteeseenasettamista ja tuomitsemista on edistettävä;
- R. ottaa huomioon, että yhä useampi nuori, joista huolestuttavan monet ovat lapsia, pakotetaan prostituutioon;
- S. ottaa huomioon, että prostituution harjoittamiseen voidaan pakottaa suoraan ja fyysisesti tai epäsuorasti esimerkiksi lähtömaassa olevaa perhettä painostamalla ja että pakottaminen voi olla psykologista ja salakavalaa;
- T. katsoo, että päävastuu ihmiskauppaan puuttumisessa on jäsenvaltioilla, ja ottaa huomioon, että huhtikuussa 2013 ainoastaan kuusi jäsenvaltiota ilmoitti saattaneensa täysimääräisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään ihmiskaupan vastaisen EU:n direktiivin, jonka täytäntöönpanon määräaika päättyi 6. huhtikuuta 2013;
- U. ottaa huomioon, että komissio toteaa naisten ja miesten tasa-arvostrategiassaan vuosiksi 2010–2015, että ”naisten ja miesten välinen eriarvoisuus loukkaa perusoikeuksia”;

⁽¹⁾ Ihmiskauppaa, erityisesti nais- ja lapsikauppaa, käsittelevä YK:n erityisraportoija Sigma Huda korosti vuonna 2006 julkistamassaan raportissa prostituutiota koskevien politiikkojen suoraa vaikutusta ihmiskaupan laajuuteen.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- V. toteaa, että jäsenvaltioiden toiminnassa prostituution suhteen on suuria eroja, ja toimintatavoissa voidaan erottaa kaksi pääasiallista lähestymistapaa: yhtäällä prostituutiota pidetään naisten oikeuksien rikkomisena, seksuaalisen orjuuden muotona, jonka seurauksena naiset eivät ole tasa-arvoisia miesten kanssa ja epätasa-arvo jatkuu, ja toisaalla katsotaan, että prostituutio lisää sukupuolten tasa-arvoa edistämällä naisen oikeutta päättää, mitä tehdä kehollaan; katsoo, että molemmissa tapauksissa yksittäisillä jäsenvaltioilla on valta päättää, miten ne suhtautuvat prostituutiokysymykseen;
- W. katsoo, että ”pakotetun” ja ”vapaaehtoisen” prostituution välillä on ero;
- X. katsoo, että prostituutioon on puututtava pitkän aikavälin näkemyksen ja sukupuolten tasa-arvon perusteella;
1. toteaa, että prostituutio, pakkoprostituutio ja seksuaalinen hyväksikäyttö ovat erittäin voimakkaasti sukupuoleen perustuvia kysymyksiä, ne loukkaavat ihmisarvoa ja ovat vastoin ihmisoikeuksien periaatteita, muun muassa sukupuolten tasa-arvoa, ja ne rikkovat siten Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteita ja myös sukupuolten tasa-arvon tavoitetta ja periaatetta;
 2. korostaa, että kaikkien naisten terveyttä koskevia oikeuksia on kunnioitettava, mukaan lukien heidän oikeutensa omaan kehoon ja seksuaalisuuteen, ilman pakottamista, syrjintää ja väkivaltaa;
 3. korostaa, että prostituution ja ihmiskaupan välillä on useita yhteyksiä, ja toteaa, että prostituutio sekä globaalisti että Euroopassa ruokkii haavoittuvassa asemassa olevien naisten ja alaikäisten tyttöjen kauppaa; toteaa, että suuri osa kaupan uhreista on 13–25-vuotiaita; korostaa komissionkin tietojen osoittamaa seikkaa, että valtaosa uhreista (62 prosenttia) on kaupan kohteina seksuaalista hyväksikäyttöä varten; toteaa, että naisten ja alaikäisten tyttöjen osuus tunnistetuista ja oletetuista uhreista on 96 prosenttia ja että EU:n ulkopuolisista maista tulevien uhrien määrä on kasvanut viime vuosina;
 4. toteaa kuitenkin, että luotettavien, tarkkojen ja vertailukelpoisten tietojen puuttuminen eri maista, mikä johtuu pääosin prostituution ja ihmiskaupan laittomasta ja usein näkymättömästä luonteesta, pitää prostituutiomarkkinat epäselvinä ja haittaa poliittista päätöksentekoa, minkä vuoksi kaikki luvut perustuvat pelkkiin arvioihin;
 5. korostaa, että prostituutio on myös terveyteen liittyvä kysymys, koska sillä on haitallisia terveysvaikutuksia prostituutiota harjoittaviin henkilöihin, jotka kärsivät muita todennäköisemmin seksuaalisista, fyysisistä ja henkisistä terveysongelmista, huume- ja alkoholiriippuvuudesta ja itsekunnioituksen puutteesta sekä korkeammasta kuolleisuudesta kuin väestö keskimäärin; lisää ja korostaa, että monet seksinostajista pyytävät suojaamatonta maksullista seksiä, mikä lisää haitallisten terveysvaikutusten riskiä sekä prostituutiota harjoittaville henkilöille sekä ostajille;
 6. korostaa, että pakkoprostituutiolla, prostituutiolla ja seksiteollisuudessa tapahtuvalla hyväksikäytöllä voi olla (vielä prostituution lopettamisen jälkeenkin) tuhoisia ja pitkään kestäviä psykologisia ja fyysisiä seurauksia asianomaisille henkilöille ja erityisesti lapsille ja nuorille sen ohella, että ne ovat sekä sukupuolten epätasa-arvon syy että sen seuraus ja että ne ylläpitävät sukupuolta koskevia stereotyyppisiä ja seksiä myyviä naisia koskevaa stereotyyppistä ajattelua, esimerkkinä käsitys siitä, että naisten ja alaikäisten tyttöjen kehot ovat kaupan miesten seksin kysynnän tyydyttämistä varten;
 7. kehottaa jäsenvaltioita myös ottamaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti käyttöön säännöllisiä ja luottamuksellisia neuvonta- ja terveyspalveluja prostituutiota harjoittaville henkilöille prostituution harjoittamispaikkojen ulkopuolella;
 8. toteaa prostituoitujen olevan ryhmä, jolla on suuri riski saada HIV-tartunta tai muu sukupuolitauti;
 9. kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan katuprostituution vaarojen vähentämistapoja koskevia parhaita käytäntöjä;
 10. toteaa, että prostituutio ja pakkoprostituutio voivat vaikuttaa yleisesti naiseen kohdistuvaan väkivaltaan, sillä seksin ostajia koskevat tutkimukset ⁽¹⁾ osoittavat, että seksiä ostavat miehet suhtautuvat naiseen halveksuvasti; ehdottaa siksi, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset yhdistäisivät seksipalveluiden ostokieltoon miehille suunnatun valistuskampanjan;

⁽¹⁾ Verkkosivulla <http://www.womenlobby.org/spip.php?article1948&lang=en> on luettavissa useita seksin ostajia koskevia tutkimuksia. <http://www.womenlobby.org/spip.php?article1948&lang=en>

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

11. korostaa, että prostituutiota harjoittavat henkilöt ovat sosiaalisesti, taloudellisesti, fyysisesti, henkisesti ja perhe-elämään liittyvien syiden vuoksi erityisen haavoittuvassa asemassa ja altistuvat väkivallan riskille ja haitallisille seurauksille enemmän kuin mitään muunlaista toimintaa harjoittavat henkilöt; katsoo, että kansallisia poliisivoimia pitäisi siksi kannustaa puuttumaan muun muassa prostituoitujen raiskausten matalaan tuomitsemistaseseen; korostaa, että prostituoituihin kohdistuu myös julkista halveksuntaa ja sosiaalista leimaamista myös prostituution lopettamisen jälkeen;
12. kiinnittää huomiota siihen, että naisprostituoiduilla on oikeus äitiyteen, lastensa kasvattamiseen ja heistä huolehtimiseen;
13. korostaa, että prostituution normalisointi vaikuttaa naisiin kohdistuvaan väkivaltaan; toteaa erityisesti, että saatujen tietojen mukaan seksiä ostavat miehet kohdistavat muita todennäköisemmin naisiin seksuaalista pakottamista ja muita väkivaltaisia toimia ja että he suhtautuvat usein naisiin vihamielisesti;
14. toteaa, että prostituutiota harjoittavista henkilöistä 80–95 prosenttia on kärsinyt väkivallasta jossain muodossa ennen prostituutioon ryhtymistään (raiskaus, insesti, pedofilia), 62 prosenttia ilmoittaa joutuneensa raiskatuksi ja että 68 prosenttia kärsii traumaperäisestä stressireaktiosta, ja toteaa prosenttiosuuden olevan sama kuin kidutuksen uhrien keskuudessa ⁽¹⁾;
15. painottaa, ettei lapsiprostituutio voi koskaan olla vapaaehtoista, koska lapset eivät voi antaa suostumustaan prostituutioon; kehottaa jäsenvaltioita torjumaan (alle 18-vuotiaita koskevaa) lapsiprostituutiota niin tehokkaasti kuin mahdollista, sillä se on pakkoprostituution vakavin muoto; pyytää soveltamaan pikaisesti nollatoleranssia, joka perustuu ennaltaehkäisyyn, uhrien suojeluun ja asiakkaiden syytteeseenpanoon;
16. panee merkille, että lapsiprostituutio ja lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ovat kasvussa myös sosiaalisissa verkoissa, joissa huijaaminen ja ahdistelu ovat yleisiä;
17. kiinnittää huomiota alaikäisten prostituutioon, joka ei ole sama asia kuin seksuaalinen ahdistelu ja joka kumpuaa taloudellisista vaikeuksista ja vanhempien hoivan puuttumisesta;
18. korostaa tarvetta tehokkaille toimenpiteille, joiden avulla voidaan kiinnittää erityistä huomiota alaikäisten prostituoitujen poistamiseen niin sanotuilta prostituutiomarkkinoilta ja estetään heidän pääsynsä näille markkinoille sekä keskitytään toimintaan, joka on lapsen oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen ja sen asiaa koskevan valinnaisen pöytäkirjan vastaista;
19. katsoo, että seksipalveluiden ostamisen alle 21-vuotiailta prostituoiduilta pitäisi olla rikos, kun taas tällaisten palveluiden tarjoamisen prostituoitujen toimesta ei pitäisi olla rangaistavaa;
20. kiinnittää huomion lasten houkuttelemiseen seksikontakteihin ("grooming"), joka käsittää alaikäisten tai juuri täysi-ikäisyyden saavuttaneiden tyttöjen prostituution luksustuotteita vastaan tai pienistä rahasummista, jotka käytetään päivittäisiin menoihin tai koulutukseen;
21. huomauttaa jäsenvaltioille, että koulutuksella on merkittävä tehtävä prostituution ja siihen liittyvän järjestäytyneen rikollisuuden ehkäisemisessä, ja suosittelee sen vuoksi, että kouluissa ja oppilaitoksissa järjestetään ikäryhmittäin erityisiä tiedotuskampanjoita; suosittelee, että tasa-arvoa koskeva opetus olisi keskeisenä tavoitteena nuorille annettavassa opetuksessa;
22. kiinnittää huomiota siihen, että seksipalveluiden mainokset sanomalehdissä ja sosiaalisessa mediassa voivat tukea ihmiskauppaa ja prostituutiota;
23. kiinnittää huomiota siihen, että ihmiskauppaverkostot hyödyntävät uusien ja nuorten prostituoitujen värväämisessä entistä enemmän internetiä ja sosiaalista mediaa; kehottaa järjestämään ennaltaehkäiseviä kampanjoita myös internetissä ja ottamaan huomioon tällaisten ihmiskauppaverkoston kohteena olevat haavoittuvat ryhmät;

⁽¹⁾ Farley, M., "Violence against women and post-traumatic stress syndrome", *Women and Health*, 1998; Damant, D. et al., "Trajectoires d'entrée en prostitution: violence, toxicomanie et criminalité", *Le Journal International de Victimologie*, No 3, huhtikuu 2005.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

24. kiinnittää huomiota joihinkin joukkotiedotusvälineiden materiaalin ja pornografian etupäässä kielteisiin vaikutuksiin erityisesti verkossa, kun ne luovat kielteistä naiskuvaa, jonka johdosta naisten persoonallisuutta ei oteta huomioon, vaan naiset esitetään kauppatavarana; varoittaa myös siitä, ettei seksuaalista vapautta ei saa tulkita oikeudeksi ylenkatsoa naisia;
25. korostaa, että prostituution normalisointi vaikuttaa nuorten käsitykseen seksuaalisuudesta sekä naisten ja miesten välisestä suhteesta;
26. korostaa, että prostituutiota harjoittavia henkilöitä ei tule pitää rikollisina, ja kehottaa kaikkia jäsenvaltioita kumoamaan prostituoituja sortavan lainsäädäntönsä;
27. vetoaa jäsenvaltioihin, jotta ne eivät kriminalisoisi ja rankaisisi prostituoituja, vaan kehittäisivät ohjelmia, joilla prostituoituja ja seksityöntekijöitä autetaan lopettamaan prostituutio, jos he niin haluavat;
28. katsoo, että kysynnän vähentämisen pitäisi olla osa ihmiskaupan vastaista yhdistettyä strategiaa jäsenvaltioissa;
29. katsoo, että yksi keino torjua seksuaaliseen hyväksikäyttöön tähtäävää naisten ja alaikäisten tyttöjen kauppaa ja parantaa sukupuolten tasa-arvoa on soveltaa Ruotsissa, Islannissa ja Norjassa käytössä olevaa ja monissa Euroopan maissa tällä hetkellä käsiteltävänä olevaa mallia (niin kutsuttu Pohjoismaiden malli), jonka mukaan rikollista on seksipalveluiden ostaminen, eivät prostituoitujen tarjoamat palvelut;
30. korostaa, että prostituutio on rajat ylittävä ongelma ja että jäsenvaltioiden tulee sen vuoksi ottaa vastuuta oman maan ulkopuolella tapahtuvan seksin oston torjunnasta;
31. korostaa, että joidenkin tietojen mukaan Pohjoismaiden mallin ihmiskauppaa hillitsevä vaikutus on vahvistettu Ruotsissa, missä prostituutio ja seksuaaliseen hyväksikäyttöön tähtäävä ihmiskauppa eivät ole lisääntyneet, ja tähdentää, että väestön ja etenkin nuorten keskuudessa mallin kannatus kasvaa jatkuvasti, mikä osoittaa, että lainsäädännön avulla on voitu muuttaa asenteita;
32. ottaa huomioon Suomen hallituksen äskettäisen raportin tulokset, joiden mukaan kehoitetaan kriminalisoimaan seksin osto täysin, koska Suomen menettely, jossa kriminalisoidaan seksin ostaminen ihmiskaupan uhreilta, on osoittautunut tehottomaksi ihmiskaupan käsittelyssä;
33. katsoo, että lainsäädäntö tarjoaa mahdollisuuden selventää yhteiskunnassa hyväksyttäviä normeja ja luoda tällaisia arvoja heijastava yhteiskunta;
34. on sitä mieltä, että prostituution pitäminen laillisena ”seksityönä” ja seksiteollisuuden yleinen kriminalisoinnin poistaminen ja parittamisen laillistaminen eivät ole ratkaisu, jolla pystytään suojelemaan haavoittuvassa asemassa olevia naisia ja alaikäisiä tyttöjä väkivallalta ja hyväksikäytöltä, vaan niiden vaikutus on päinvastainen ja ne aiheuttavat heille entistä suuremman väkivallan uhan edistämällä prostituution markkinoita, jolloin huonosta kohtelusta kärsivien naisten ja alaikäisten tyttöjen määrä vain kasvaa;
35. tuomitsee kaikki poliittiset toimet ja keskustelun, jonka pohjana on käsitys, että prostituutio voi olla ratkaisu siirtolaisnaisille Euroopassa;
36. kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita antamaan poliisille ja prostituution harjoittamispaikoista vastaaville viranomaisille kansallisen lainsäädännön mukaisesti pääsyn tällaisiin paikkoihin ja valtuudet satunnaisten tarkastusten suorittamiseen;
37. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön tarpeelliset keinot ja välineet ihmiskaupan ja seksuaalisen hyväksikäytön torjumiseksi ja prostituution vähentämiseksi, sillä ne rikkovat naisten ja erityisesti alaikäisten perusoikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa;
38. kehottaa jäsenvaltioita saattamaan ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2002/629/YOS korvaamisesta 5. huhtikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/36/EU mahdollisimman pian osaksi kansallista lainsäädäntöä erityisesti uhrien suojelun osalta;

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

39. pyytää komissiota arvioimaan, mitä vaikutuksia seksuaaliseen hyväksikäyttöön tähtäävän ihmiskaupan poistamiseen tarkoitettulla unionin oikeudellisella kehyksellä on tähän mennessä ollut, tutkimaan tarkemmin prostituution ja seksuaaliseen hyväksikäyttöön tähtäävän ihmiskaupan esiintymismuotoja sekä seksiturismin kasvua EU:ssa erityisesti alaikäisten osalta sekä edistämään parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä;
40. korostaa, että komission olisi jatkettava ihmiskaupan ja seksuaalisen hyväksikäytön torjuntaa koskevien hankkeiden ja ohjelmien rahoittamista;
41. kehottaa jäsenvaltioita suunnittelemaan ja panemaan täytäntöön ihmiskaupan, seksuaalisen hyväksikäytön ja prostituution torjumiseen tarkoitettuja toimia ja varmistamaan, että kaikki sidosryhmät, kuten kansalaisjärjestöt, poliisi ja muut lainvalvontaviranomaiset sekä sosiaali- ja terveydenhoitopalvelut, saavat tukea, ovat mukana päätöksentekoprosessissa ja tekevät yhteistyötä;
42. toteaa, että valtaosa prostituutiota harjoittavista henkilöistä haluaisi lopettaa mutta ei tunne pystyvänsä siihen; korostaa, että tällaiset henkilöt tarvitsevat asianmukaista tukea ja erityisesti psykologista ja sosiaalista apua päästäkseen pois seksuaalisen hyväksikäytön verkoista ja niihin usein liittyvistä riippuvuuksista; ehdottaa siksi, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttaisivat tiiviissä yhteistyössä sidosryhmien kanssa ohjelmia, joilla autetaan ihmisiä välttämään prostituutio;
43. korostaa poliisin ja oikeuslaitoksen palveluksessa olevan henkilöstön asiaankuuluvan koulutuksen merkitystä niin, että käsitellään yleisemmin seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyviä erilaisia näkökohtia sukupuoleen ja maahanmuuttoon liittyvät kysymykset mukaan lukien; kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan poliisiviranomaisia yhteistyöhön uhrien kanssa ja rohkaisemaan uhreja toimimaan todistajina; kehottaa edistämään erikoisyksiköiden käyttöä poliisivoimissa ja naispoliisien palvelukseenottoa; painottaa, että jäsenvaltioiden on tehtävä asiaa koskevaa oikeudellista yhteistyötä ihmiskauppaverkostojen torjumiseksi entistä tehokkaammin Euroopassa;
44. kiinnittää kansallisten viranomaisten huomion siihen, että talouden taantuma on lisännyt prostituutioon pakotettujen, naisten ja alaikäisten tyttöjen määrää maahanmuuttajanaiset mukaan lukien;
45. huomauttaa, että taloudelliset ongelmat ja köyhyys ovat prostituution tärkeimpiä syitä nuorten naisten ja alaikäisten tyttöjen keskuudessa ja että sukupuolikohtaiset ennalta ehkäisemisen strategiat, kansalliset ja Euroopan laajuiset kampanjat, jotka kohdistetaan erityisesti sosiaalisesti syrjäytyneisiin ja erityisen haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin (kuten vammaisiin henkilöihin ja lastensuojelujärjestelmässä oleviin nuoriin), toimet köyhyyden vähentämiseksi ja tietoisuuden lisäämiseksi sekä seksin ostajien että sen myyjien keskuudessa sekä parhaiden käytäntöjen jakaminen ovat kaikki keskeisellä sijalla naisten ja alaikäisten tyttöjen seksuaalisen hyväksikäytön torjunnassa erityisesti maahanmuuttajien keskuudessa; suosittelee, että komissio ottaa käyttöön ihmiskaupan torjunnan eurooppalaisen teemaviikon;
46. korostaa, että sosiaalinen syrjäytyminen on keskeinen tekijä, joka edistää heikossa asemassa olevien naisten ja alaikäisten tyttöjen altistumista ihmiskaupalle; korostaa myös, että talouskriisi ja sosiaalinen kriisi on aiheuttanut työttömyyttä ja johtanut usein siihen, että kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevat naiset ja myös ylempänä sosiaalisella asteikolla olevat naiset ovat aloittaneet prostituution tai seksityön välttääkseen köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen; kehottaa jäsenvaltioita käsittelemään taustalla olevia sosiaalisia ongelmia, jotka pakottavat miehiä, naisia ja lapsia prostituutioon;
47. kehottaa jäsenvaltioita rahoittamaan järjestöjä, jotka tekevät kenttätöitä tarjoamalla apua ja lopettamiskeinoja, ja kehottaa tarjoamaan innovatiivisia sosiaalipalveluita ihmiskaupan ja seksuaalisen hyväksikäytön uhreille maahanmuuttajat ja paperittomat henkilöt mukaan lukien; kehottaa arvioimaan tällöin heidän yksilölliset tarpeensa ja riskinsä asianmukaisen avun ja suojelun tarjoamiseksi ja kehottaa panemaan täytäntöön toimenpiteitä noudattaen kokonaisvaltaista lähestymistapaa ja tarjoamaan erilaisia poliisi-, maahanmuutto-, terveys- ja koulutuspalveluita, joilla pyritään auttamaan haavoittuvassa asemassa olevia naisia ja alaikäisiä jättämään prostituutio samalla varmistaen, että näillä ohjelmilla on oikeusperusta ja riittävä rahoitus tämän tavoitteen saavuttamiseksi; painottaa psykologisen neuvonnan merkitystä ja tarvetta sopeuttaa seksuaalisen hyväksikäytön uhrin uudelleen yhteiskuntaan; muistuttaa, että tämä prosessi vie aikaa ja edellyttää vaihtoehtoisen uskottavan ja toteuttamiskelpoisen elämää koskevan suunnitelman laatimista entisille prostituoiduille;
48. korostaa, että tarvitaan enemmän analyyseja ja tilastollisia todisteita, jotta voidaan arvioida, millainen malli on tehokkain tapa torjua naisten ja alaikäisten tyttöjen kauppaa seksuaalista hyväksikäyttöä varten;
49. kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan sekä myönteisiä että kielteisiä vaikutuksia, joita seksipalveluiden ostamisen kriminalisoinnilla on ollut prostituution ja ihmiskaupan vähentämiseen;
50. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita kehittämään sukupuolisidonnaisia ennalta ehkäiseviä toimia ihmiskaupan seurauksena prostituoiduiksi joutuvien henkilöiden alkuperämaissa ja kehottaa kohdistamaan toimet sekä seksin ostajiin että naisiin ja alaikäisiin ja käyttämään pakotteita, tiedotuskampanjoita sekä koulutusta;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

51. pyytää EU:ta ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä seksiturismin vähentämiseksi sekä EU:ssa että sen ulkopuolella;
 52. pyytää Euroopan ulkosuhdehallintoa toteuttamaan toimenpiteitä prostituution lopettamiseksi konfliktialueilla, joilla on EU:n sotilaallisia joukkoja;
 53. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauseلمان neuvostolle ja komissiolle.
-

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0163

Kehityksen edistäminen vastuullisten yrityskäytäntöjen avulla**Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. helmikuuta 2014 kehityksen edistämisestä vastuullisten yrityskäytäntöjen avulla ja kaivannaisteollisuuden roolista kehitysmaissa (2013/2126(INI))**

(2017/C 285/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Afrikan mineraalivarojen kehittämistä ja hallinnoinnista annetun Addis Abeban julistuksen, joka hyväksyttiin lokakuussa 2008 Afrikan unionin mineraalivarojen kehittämistä vastaavien ministerien ensimmäisessä konferenssissa,
 - ottaa huomioon Afrikan kaivostoiminnan näkymät, jotka valtionpäämiehet ja pääministerit hyväksyivät helmikuussa 2009 pidetyssä Afrikan unionin huippukokouksessa,
 - ottaa huomioon Suurten järvien alueen kansainvälisen konferenssin (ICGLR) Suurten järvien alueen luonnonvarojen laittoman hyödyntämisen torjuntaa tarkastelleessa erityishuippukokouksessa 15. joulukuuta 2010 annetun Lusakan julistuksen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Afrikan kaivostoiminnan näkymien täytäntöönpanoa koskevan toimintasuunnitelman, joka hyväksyttiin joulukuussa 2011 Afrikan unionin mineraalivarojen kehittämistä vastaavien ministerien toisessa konferenssissa,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerin erityisedustajan YK:n ihmisoikeusneuvoston 17. istunnossa toukokuussa 2011 ehdottamat kymmenen periaatetta ihmisoikeusriskien hallinnoinnin sisällyttämiseksi valtioiden ja sijoittajien välisiin sopimusneuvotteluihin,
 - ottaa huomioon konflikti- ja riskialueilta peräisin olevien mineraalien toimitusketjun vastuullisuutta koskevan OECD:n due diligence -oppaan, jossa esitetään yksityiskohtaisia suosituksia, joilla autetaan yrityksiä kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja välttämään konfliktien rahoittamista hankintamenettelyissään ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon avoimuutta koskevan kansainvälisen EITI-aloitteen, jolla taataan, että luonnonvaroihin perustuvat hallitusten tulot julkaistaan,
 - ottaa huomioon G8-maiden Lough Ernessä kesäkuussa 2013 antaman julistuksen, jossa valtionpäämiehet ja pääministerit korostivat luonnonvarojen ja niiden toimitusketjun avoimen ja vastuullisen hallinnoinnin merkitystä ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon G20-ryhmän 6. syyskuuta 2013 antaman lopullisen julkilausuman, jossa maailman johtajat tukivat kaivos- ja kaivannaisteollisuuden avoimuutta koskevaa aloitetta (EITI),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön (A7-0132/2014),
- A. ottaa huomioon, että monessa kehitysmaassa luonnonvarojen otto muodostaa suuren osan BKT:sta ja usein suurimman valuuttatulojen ja ulkomaisten investointien lähteen;

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/47143500.pdf>⁽²⁾ <http://www.oecd.org/daf/inv/mne/GuidanceEdition2.pdf>⁽³⁾ <https://www.gov.uk/government/publications/g8-lough-erne-declaration/g8-lough-erne-declaration-html-version>

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- B. toteaa, että Afrikan mineraalivarannot kuuluvat maailman suurimpiin ja että niiden hyödyntämisestä saatavat tuotot olisi käytettävä vuosituhanneen kehitystavoitteiden saavuttamiseen, köyhyyden poistamiseen sekä nopean ja laaja-alaisen yhteiskunnallis-taloudellisen kehityksen ja kasvun aikaansaamiseen; toteaa kuitenkin, että Afrikan maiden on edelleen laadittava ja pantava täytäntöön johdonmukaisia strategioita tehdäkseen luonnonvarojen hyödyntämisestä talouskehityksen ja niiden kansantalouksien monipuolistamisen moottorin;
- C. toteaa, että jos luonnonvaroista saatavia tuloja hallinnoidaan asianmukaisesti ja avoimesti, luonnonvarat voivat muodostaa talouskasvun ja yhteiskunnan kehityksen kantavan voiman;
- D. ottaa huomioon, että öljyä, kaasua, mineraaleja, puutavaraa ja muita luonnonvaroja koskevat kiistat ovat maailmanlaajuisesti toiseksi suurin konfliktien aiheuttaja; ottaa huomioon, että kilpailu maan ja veden kaltaisista luonnonvaroista lisääntyy ja pahentaa entisestään nykyisiä konflikteja tai aiheuttaa uusia; ottaa huomioon, että maan ja luonnonvarojen huonoa hoitoa pahentavat entisestään ympäristön pilaantuminen, väestönkasvu ja ilmastonmuutos;
- E. toteaa, että luonnonvaroiltaan rikkaat maat ovat usein paradoksaalisesti huonommassa asemassa kuin muut maat (niin sanottu luonnonvarakirous) ja että mineraalien valvonta, hyödyntäminen, kauppa ja verotus edistävät toisinaan aseellisia selkkauksia (konfliktimineraalien ongelma);
- F. ottaa huomioon, että kaivostoiminnasta paikalliselle väestölle aiheutuvat hyödyt eivät usein toteudu tai jäävät selvästi vähäisemmiksi kuin kielteiset sosiaaliset ja ympäristöön kohdistuvat vaikutukset; toteaa, että paikalliset tai kansalliset viranomaiset voivat lisätä kaivostoiminnasta paikalliselle väestölle aiheutuvia hyötyjä parantamalla hallintoa ja avoimuutta, millä voidaan kompensoida mahdollisia kielteisiä sosiaalisia ja ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia;
- G. pitää ympäristövaikutusten ja sosiaalisten vaikutusten arviointia tärkeänä, jotta voidaan suojella kaivostoiminta-alueiden alkuperäisväestöjen oikeuksia;
- H. ottaa huomioon Maailmanpankin vuonna 2008 esittämän arvion, jonka mukaan 90 prosenttia Kongon demokraattisen tasavallan mineraalien tuotannosta on peräisin pienimuotoisissa kaivoksissa työskenteleviltä rekisteröimättömiltä työntekijöiltä, jotka toimivat syrjäisillä ja turvattomilla aseellisten ryhmien hallitsemilla alueilla;
- I. ottaa huomioon, että pienimuotoinen kaivostoiminta on erityisesti maaseutualueilla merkittävä työllistäjä; ottaa huomioon, että käsiteollisen ja pienimuotoisen kaivostoiminnan (ASM) virallistamista tarvitaan paikallisen/kansallisen yrittäjyyden edistämiseksi, toimeentulon parantamiseksi sekä maaseudun integroidun sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen edistämiseksi; ottaa kuitenkin huomioon, että ASM-kaivostoiminnan epävirallinen luonne Afrikassa tekee siitä helpon kohteen järjestäytyneelle rikollisuudelle ja puolisoitilaallisille järjestöille ja aiheuttaa lukuisia haasteita, kuten lapsityövoiman käyttö, jotka estävät sitä saavuttamasta täyttä kehityspotentiaaliaan;
- J. katsoo, että kaivannaisteollisuuden olisi mahdollistettava teknisten ja innovatiivisten alojen kehittäminen ja tuotettava resurssi- ja energiatehokkuuteen, ekologiseen suunnitteluun, suorituskyvyn parantamiseen sekä kierrätykseen ja kierrätystalouteen liittyviä ratkaisuja, jotka voivat hyödyttää sekä kehitysmaita että kehittyneitä maita;
- K. toteaa, että Afrikan kaivostoiminnan näkymät tarjoavat puitteet alan johdonmukaisemmalle ja tiiviimmälle integroimiselle koko mantereen talouteen ja yhteiskuntaan;
- L. ottaa huomioon, että ihmisoikeusloukkaukset ovat yleisiä kaivannaisteollisuuden alalla ja että näitä ovat lapsityövoiman käyttö, seksuaalinen väkivalta, ihmisten katoamiset, puhdasta ympäristöä koskevan oikeuden rikkominen, maan ja toimentulon menetykset ilman neuvotteluja ja asianmukaisia korvauksia, pakkosiirtymiset sekä rituaalisten tai kulttuurisesti merkittävien paikkojen tuhoaminen;
- M. ottaa huomioon, että pakkotyö sekä ammattiyhdistysoikeuksien ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden kieltäminen ovat edelleen suuria huolenaiheita; toteaa, että myös usein erittäin kehnot terveyttä ja turvallisuutta koskevat normit tai niiden puuttuminen kokonaan ovat edelleen valtava huolenaihe erityisesti pienimuotoisissa kaivoksissa, joissa työskennellään usein hyvin epävarmoissa oloissa;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- N. toteaa, että ihmisoikeuksien kunnioittamisvelvollisuus on maailmanlaajuinen vaatimus, jota kaikkien yritysten odotetaan noudattavan riippumatta siitä, missä ne toimivat, kuten muistutetaan liike-elämän ja ihmisoikeuksien peruseriaa- ja -periaatteissa, jotka on laatinut YK:n pääsihteerin liiketoiminnan ja ihmisoikeuksien erityisedustaja John Ruggie; katsoo, että tämän velvollisuuden konkreettisista vaikutuksista ei kuitenkaan ole vielä saavutettu yksimielisyyttä ja että edistymistä kohti sen kattavaa noudattamista on vakavasti haitannut myös tehokkaiden seuranta-, raportointi-, tarkistus- ja vastuuvastuusemekanismien puuttuminen;
- O. toteaa, että yritysten yhteiskuntavastuun alalla sovellettavat erilaiset ja teemoiltaan vaihtelevat käytännestännöt, standardit ja sertifiointijärjestelmät tekevät arvioinnista, vertailusta ja todentamisesta vaikeaa tai mahdotonta; katsoo, että tähän erilaisuuteen on monia syitä, kuten riittämätön sitoutuminen yritysten käytännön yhteiskuntavastuun tavoitteluun sekä mutkien oikominen yrityksissä, jotka haluavat tulla nähdyiksi sosiaalisesti ja ympäristön kannalta vastuullisina;
- P. katsoo, että yritysten yhteiskuntavastuun alalla vallitsevan tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisäämiseksi on erityisen tärkeää, että luovutaan nykyisestä "à la carte" -järjestelmästä, jossa yritykset valitsevat noudatettavat käytänteet ja normit oman mieltymyksensä mukaan, ja siirrytään yhteisiin, koko alalla sovellettaviin normeihin;
- Q. katsoo, että viherpesu – jossa luodaan näennäinen vaikutelma ympäristöystävällisestä toiminnasta kuluttajien pettämiseksi ja huomion johtamiseksi pois ympäristöä vahingoittavista käytänteistä – johtaa kuluttajia, suurta yleisöä ja sääntelijöitä harhaan ympäristönsuojelun tason osalta ja vaarantaa yritystoiminnan vastuullisuuden, joten sitä on torjuttava; toteaa yleisemmin, että jos yritys käyttää yhteiskuntavastuuta markkinoinnissaan, sen on osoitettava väitteidensä todenperäisyys;
- R. toteaa, että EITI-aloitteen toteuttamisella pyritään parantamaan tulojen hallinnan avoimuutta ja siten vähentämään korruptioriskejä ja mahdollistamaan hyötyjen oikeudenmukainen jakaminen;
- S. toteaa, että vaikka monet Afrikan maat ovat kahden viime vuosikymmenen aikana vapauttaneet taloutta, kauppaa ja investointeja, ne eivät ole saaneet aikaan merkittävää talouden monipuolistumista ja niiden taloudet ovat keskimäärin vähemmän monipuolisia ja enemmän keskittyneitä esimerkiksi alhaisen lisäarvon mineraali- ja maatalousvientiin, jotka ovat molemmat äärimmäisen herkkiä ulkoisille hintavaihteluille; toteaa, että nykyisin olisi pyrittävä kaikin tavoin monipuolistamaan taloutta eli vähentämään riippuvuutta kaivannaisteollisuudesta ja maatalousviennistä;
- T. ottaa huomioon, että Afrikan mineraalivarojen kehittämisestä ja hallinnoinnista annetussa Addis Abeban julistuksessa kehoitetaan Afrikan maita varmistamaan, että talouskumppanuussopimukset ja yleiset WTO-neuvottelut eivät rajoita kansallista kehityspolitiikkaa ja että kaupan vapauttaminen, joka voi voimistaa alhaisen tulotason Afrikan maiden riippuvuutta perushyödykkeistä, ei johda "lukkiutumisasiinvaikutukseen";
- U. toteaa, että Latinalaisessa Amerikassa on toteutettu 1980-luvulta lähtien Maailmanpankin johdolla kaivosalan uudistuksia, ja nyt ollaan siirtymässä valtiollisten instituutioiden aseman vahvistamiseen, jossa keskitytään ensisijaisesti kansallisiin tavoitteisiin ja talouskehitystavoitteisiin;
- V. toteaa, että vientiveroja sovelletaan laajasti, vaikka ne on kielletty monessa alueellisessa kauppasopimuksessa sekä EU:n soveltamisissa talouskumppanuussopimuksissa;
- W. toteaa, että jotkut AKT-maat ovat huolestuneita siitä, että talouskumppanuussopimusten vientiveroa koskevat rajoitukset voivat vaikeuttaa arvoketjussa nousua;
- X. toteaa, että korruptio ja salaiset sopimukset ovat hyvin yleisiä kaivannaisteollisuudessa;
- Y. toteaa, että nykyaikaisten toimitusketjujen maailmanlaajuinen luonne merkitsee sitä, että luonnonvaroja, joilla on ruokittu joitakin maailman raaimmista konflikteista, ostetaan ja myydään kansainvälisesti ja tähän osallistuu myös EU:ssa toimivia yrityksiä;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- Z. toteaa, että yritysten sinänsä myönteiset vapaaehtoiset pyrkimykset välttää konfliktimineraalien hankintaa eivät ole aina olleet tehokkaita;
- AA. ottaa huomioon, että Yhdysvaltain vuoden 2010 Dodd–Frank-lain 1502 pykälässä edellytetään Yhdysvaltain arvopaperi- ja pörssikomitean (SEC) listaamia yrityksiä, myös eurooppalaisia yrityksiä, tarkastamaan asianmukaista huolellisuutta noudattaen, onko niiden tuotteissa mineraaleja, joilla on rahoitettu Kongon demokraattisen tasavallan aseellisia ryhmiä; toteaa, että tähän liittyvässä päätöksessään SEC viittasi OECD:n ohjeisiin luotettavana asianmukaista huolellisuutta koskevana normina yrityksille, jotka panevat lakia täytäntöön;
- AB. toteaa, että pyrkimykset konfliktien lopettamiseen siten, että estetään käsiteollisen kaivostoiminnan tulojen virtaaminen aseistetuille ryhmille, ovat olleet suhteellisen onnistuneita timanttien osalta, mutta Suurten järvien alueen kansainvälisen konferenssin lisäksi tarvitaan lisäponnistuksia vankan oikeudellisen ja institutionaalisen kehityksen luomiseksi käsiteolliselle kaivostoiminnalle;

Kaivostoiminta ja kestävä kehitys

1. panee huolestuneena merkille, että kestävämmällä kaivostoiminnalla voi olla valtavia kielteisiä ympäristöön kohdistuvia ja sosiaalisia vaikutuksia erityisesti Afrikassa;
2. painottaa, että hyödykkeiden hintojen maailmanlaajuinen nousu, jota nopeasti kasvavien talouksien kysyntä on ruokkinut, tarjoaa erityisesti Afrikan luonnonvaroiltaan rikkaille kehitysmaille suuren mahdollisuuden lisätä tulojaan ja kanavoida niitä kehitykseen kansalaistensa eduksi; kannattaa tähän tähtääviä kansallisia politiikkoja; painottaa, että lainsäädännön ja sääntelyn uudistukset ovat usein ratkaisevan tärkeitä, ja korostaa, että poliittista liikkumavaraa ei pidä rajoittaa kauppaa ja investointeja koskevilla sopimuksilla;
3. painottaa, että sen lisäksi, että kaivannaisteollisuus tuottaa valtiolle tuloja käytettäväksi kehittämiseen, sen olisi osaltaan edistettävä kehitystä yhteyksillä paikalliseen talouteen esimerkiksi työllistämällä ja kouluttamalla paikallista väestöä, hankkimalla paikallisia tuotteita ja palveluita, jalostamalla paikallisesti louhittua materiaalia ja osallistamalla jalostettua tai jalostamatonta materiaalia hyödyntävän tai muulla tavoin kaivannaisteollisuusyritysten läsnäolosta hyötyvän paikallisen teollisuuden kehittämispyrkimyksiin; kehottaa Afrikan unionin jäsenvaltioita panemaan Afrikan kaivostoiminnan näkyvät järjestelmällisesti täytäntöön; on vakuuttunut siitä, että näin voidaan merkittävästi nopeuttaa vuosittaisen kehitystavoitteiden saavuttamista; painottaa siksi tarvetta edistää kestävän kehityksen periaatteita ympäristön ja yhteiskunnan kannalta vastuullisen kaivostoiminnan pohjalta;
4. kehottaa kehitysmaita lisäämään alueellista yhteistyötään, laatimaan ja ottamaan käyttöön yhteisiä kaivosalaa ja myös ASM-kaivostoimintaa koskevia ympäristönormeja, sosiaalisia normeja sekä terveys- ja turvallisuusnormeja;
5. painottaa alueellisen ja kansainvälisen lähestymistavan tarvetta luonnonvarojen laittoman hyödyntämisen hillitsemiseksi; kannustaa kehitysmaita etenemään ASM-kaivostoiminnan virallistamisessa, jotta voidaan parantaa toimeentuloa, taata elinkustannukset kattava palkka sekä integroida ASM-kaivostoiminta maaseudun talouteen ja kansalliseen talouteen siten, että samalla tarjotaan helposti saatavilla olevaa rahoitusta ja teknistä tukea ja taataan oikeudellinen järjestelmä, joka takaa ASM-kaivostoiminnan oikeuksien haltijoille riittävästi maata ja turvallisia hallintamuotoja; kehottaa EU:ta auttamaan kehitysmaita lisäämään paikallisia valmiuksia jäljitys- ja sertifiointijärjestelmien käyttämiseen ennen kuin se kieltää vaatimusten vastaisten mineraalien kuljettamisen;
6. kiinnittää huomiota siihen, että unioni pyrkii edelleen tukemaan kaivannaisteollisuuden isäntävaltioiden institutionaalista kehittämistä ja valmiuksien rakentamista, jotta voidaan luoda tarvittavat institutionaaliset puitteet ja oikeuskehys kaivannaisteollisuudesta saatavien tulojen avointa ja tehokasta hallinnointia ja kohdentamista varten; kiinnittää lisäksi huomiota unionin ja Afrikan kehityspankin välillä kehitettyihin kumppanuuksiin; kehottaa erityisesti EU:ta asettamaan etusijalle lainsäädännön ja veropolitiikan kehittämisen tukemisen, jotta voidaan maksimoida kaivannaisteollisuuden kehityksen paikallinen ja kansallinen hyöty, mistä seuraa paikallisten uusien työpaikkojen syntyminen, työntekijöiden ja näiden perheiden elinkustannukset kattava palkka sekä paremmat yhteydet kaivannaisteollisuuden kehitykseen osallistuvien pienten ja keskisuurten yritysten ja toimitusketjun kesken;
7. painottaa, että omavastuullisuusperiaatteen mukaisesti paikallisyhteisöjen olisi osallistuttava luonnonvaroja koskevien hankkeiden suunnitteluun ja kehittämiseen ja hankkeita olisi arvioitava paikallisten toimitusketjujen ja paikallisyhteisön työllistämisen kannalta;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

8. pitää olennaisena, että kaivannaisteollisuutta kehitettäessä tunnustetaan ja turvataan alkuperäiskansojen perinteiset oikeudet ja kulttuuri ja varmistetaan, että nämä kansat antavat etukäteen suostumuksensa ja osallistuvat tietoisesti toimintaan;
9. painottaa, että monikansallisten yritysten sosiaali- tai ympäristölainsäädännön rikkomisen uhreiksi joutuvien tehokas oikeussuoja on varmistettava;
10. tähdentää, että tilanteessa, jossa kehitysmaiden oma sääntely ei usein riitä suojelemaan ihmisoikeuksia yritysten rikkeiltä, YK:n ”suojelua, kunnioittamista ja korjaamista” koskeva toimintakehys tarjoaa kattavat ja hyödylliset periaatteelliset puitteet sille, miten yritykset voivat kunnioittaa ja suojella ihmisoikeuksia;
11. kehottaa panemaan käytännössä täytäntöön Afrikan ihmisoikeuksia koskevan peruskirjan, joka sisältää määräyksiä varallisuuden ja luonnonvarojen käytöstä sekä asianmukaista korvausta koskevat periaatteet;
12. kehottaa kehitysmaita ratifioimaan ihmisoikeuksia koskevat yleissopimukset ja mineraalialalle tärkeät välineet ja panemaan ne täytäntöön muun muassa valtuuttamalla ihmisoikeuksia käsittelevät instituutiot valvomaan kaivostoimintaan liittyvien ihmisoikeusvaatimusten toteutumista sekä kehittämällä välineitä ja menetelmiä, joiden avulla terveys- ja ihmisoikeuskysymykset voidaan ottaa huomioon vaikutuksia arvioitaessa;
13. panee huolestuneena merkille, että YK:n ihmisoikeuksien erityisedustajan John Ruggien mukaan noin kaksi kolmasosa yritysten ihmisoikeusloukkauksista tapahtuu öljy-, kaasu- ja kaivosaloilla; painottaa, että EU:n jäsenvaltioiden ja kansainvälisen yhteisön on kansainvälisen ja unionin ihmisoikeuslainsäädännön nojalla varmistettava, että niiden lainkäyttöalueilla toimivat yritykset eivät välittömästi tai välillisesti aiheuta tai osaltaan edistä ihmisoikeusloukkauksia liiketoiminnassaan;
14. ilmaisee huolensa työoloista pienimuotoisessa kaivostoiminnassa, jossa monet työsuhteet ovat epävarmoja eivätkä todellakaan täytä kansainvälisiä ja kansallisia työnormeja ja jossa onnettomuuksia tapahtuu kuusi tai seitsemän kertaa enemmän kuin laajamittaisemmassa toiminnassa; kehottaa kehitysmaiden hallituksia ja kaivosyhtiöitä panemaan täytäntöön ILO:n yleissopimuksissa ja myös terveyttä ja turvallisuutta kaivoksissa koskevassa yleissopimuksessa esitetyt perustavaa laatua olevat työnormit kaikkien kaivostyöntekijöiden ihmisarvoisen ja turvallisen työn varmistamiseksi;
15. kehottaa EU:n jäsenvaltioita lisäämään tukeaan lapsityövoiman käytön torjumiselle kaivostoiminnassa ja tukemaan ILO:n pyrkimyksiä luoda koulutusmahdollisuuksia ja vaihtoehtoisia tulonhankkimistapoja, jotta lapset saataisiin pois kaivostoiminnasta;
16. panee tyytyväisenä merkille, että kansainväliset rahoituslaitokset ovat kehittäneet menetelmiä sen varmistamiseksi, että kaivannaisalan sijoittajat toteuttavat ympäristövaikutusten arvioinnit ja sosiaalisten vaikutusten arvioinnit; toteaa kuitenkin, että valmiuksien rakentaminen kehitysmaissa näiden vaatimusten valvomiseksi on edelleen haasteellista, kun otetaan huomioon taloudelliset ja henkilöresursseja koskevat rajoitteet; kehottaa tämän vuoksi EU:ta päivittämään teknistä tukeaan, jotta kehitysmaille annetaan mahdollisuus ottaa käyttöön terveysriskien, sosiaalisten riskien ja ympäristöriskien järjestelmälliset arvioinnit siten, että mahdollistetaan kansalaisten käytännön osallistuminen;
17. korostaa Maailmanpankkiryhmän roolia vastuullisten liiketoimintakäytäntöjen kehittämisessä; kiinnittää huomiota tarpeeseen parantaa tapaa, jolla jaetaan ja sovelletaan tietoa, joka koskee luotettavuutta korostavien instituutioiden perustamista, sekä tarpeeseen antaa tavallisille ihmisille tietoa ja resursseja, jotta hallitukset joutuvat toimimaan tehokkaammin ja ottamaan heidän tarpeensa paremmin huomioon;
18. kehottaa viranomaisia kieltämään mineraalien etsimisen ja hyödyntämisen kansallispuistoissa ja maailmanperintökohteissa ja kehottaa yrityksiä sitoutumaan olemaan harjoittamatta tällaista etsintää ja hyödyntämistä;
19. katsoo, että kaivannaisteollisuus voi ja sen pitäisi vaikuttaa merkittävästi ilmastonmuutoksen lieventämiseen teknologian siirtojen ja vastuullisten investointien avulla; painottaa erityisesti, että suuret kaivosyhtiöt voivat mahdollisesti tarjota päästöjen vähentämistä koskevaa taitotietoa pienille ja keskisuurille kaivosyrityksille; kehottaa jälleen EU:ta pyrkimään sopimukseen ilmastorahoituksesta, teknologian siirrosta ja valmiuksien rakentamisesta sekä lisäämään hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi kehitysmaille tarjoamaansa tukea;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

20. painottaa, että tarvitaan vahvaa unionin lainsäädäntöä tiettyjen suurten yritysten muiden kuin kaupallisten tietojen julkistamisesta, mukaan luettuna yritysten velvoite asianmukaisen huolellisuuden (due diligence) riskilähtöiseen arviointiin koko toimitusketjussaan;

Yksityissektorin asema

21. kehottaa panemaan käytännössä täytäntöön ILO:n julistuksen työelämän peruseriaatteista ja -oikeuksista, OECD:n toimintaohjeet monikansallisille yrityksille, YK:n Global Compact -aloitteen sekä YK:n liike-elämän ja ihmisoikeuksien peruseriaatteet yhteisin, koko alalla sovellettavin mekanismein;

22. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota varmistamaan, että EU:n edustustoihin sijoitetut kaupan alan kysymyksiä käsittelevät EU:n virkamiehet saavat säännöllisesti koulutusta yritysten yhteiskuntavastuuta koskevista aiheista;

23. kehottaa komissiota edistämään ulkomailla toimivien unionin yritysten liiketoiminnan vastuullisuutta ja varmistamaan etenkin, että ne täyttävät ehdottomasti kaikki oikeudelliset velvoitteensa ja noudattavat erityisesti ihmisoikeuksia, työtä ja ympäristöä koskevia kansainvälisiä vaatimuksia ja sääntöjä;

24. painottaa, että yritysten yhteiskuntavastuun eri täytäntöönpanojärjestelmien soveltamisala on usein valikoiva, mikä pätee myös sosiaalisiin ja ympäristöä koskeviin näkökohtiin; katsoo, että tällainen hajanainen lähestymistapa on haitallinen arvioitaessa sitä, miten yritys yleisesti toimii kestävyuden alalla; katsoo, että vaikka yleisissä puitteissa on kehitetty yhteinen käsitys ja terminologia yritysten yhteiskuntavastuun periaatteista, niiden olisi myös muodostettava perusta yhteisille, koko alalla sovellettaville kansainvälisille vaatimuksille siitä, mitä on vastuullinen yritystoiminta;

25. korostaa myös, että yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien aloitteiden ei pidä katsoa korvaavan valtioiden vastuuta kansalaisiaan kohtaan perusinfrastruktuurin ja muiden julkishyödykkeiden tarjoamisessa vaan pikemminkin täydentävän tätä;

Kansainväliset kauppaja-investointijärjestelmät

26. kehottaa EU:ta hyödyntämään kauppaja-investointisuhteitaan keskeisten kumppanimaiden (esim. Yhdysvallat, Kiina, Japani, Brasilia ja Intia) kanssa yritysten yhteiskuntavastuuta koskevan vuoropuhelun edistämiseksi; kehottaa EU:ta myös arvioimaan ehdotettujen kauppasopimusten vaikutuksen kestäväan kehitykseen ennen neuvottelujen aloittamista; vaatii, että investointisopimuksissa edistetään yritysten yhteiskuntavastuun myönteisiä käytäntöjä ja sitä koskevaa raportointia;

27. painottaa, että kauppasopimuksissa olisi kunnioitettava kehitysmaiden tarvetta monipuolistaa talouksiaan ja toteuttaa teknisiä parannuksia;

28. pitää ulkomaisia suoria sijoituksia teollisuuskasvulle merkittävänä mutta toteaa, että kehitysmaat tarjosivat suorille ulkomaisille kaivossijoituksille liian edullisia ehtoja 1980- ja 1990-luvuilla ja että tämä yhdessä maiden sisäisen huonon hallinnon, korruption, vastuunalaisuuden puutteen ja kehnon sääntelyn kanssa esti niitä saamasta luonnonvarojensa hyödyntämisestä saaduista voitoista oikeudenmukaista osuutta, joka olisi ollut kipeästi tarpeen niiden sosiaalista ja taloudellista kehitystä varten;

29. jakaa YK:n liike-elämän ja ihmisoikeuksien erityisedustajan huolen siitä, että nykyiset menetelmät sijoittajien oikeuksien suojelemiseksi sopimuksissa ja kansainvälisissä sopimuksissa rajoittavat valtioiden kykyä suojella ihmisoikeuksia; painottaa tarvetta saattaa tasapainoon sijoittajien oikeudet ja kestäväan inhimilliseen kehitykseen liittyvät velvollisuudet;

30. kannustaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita panemaan täytäntöön YK:n liike-elämän ja ihmisoikeuksien erityisedustajan kymmenen periaatetta, joilla pyritään sisällyttämään ihmisoikeusriskien hallinnointi valtioiden ja sijoittajien välisiin sopimusneuvotteluihin, jotta varmistetaan, että vakauttamislausekkeet eivät vaaranna ihmisoikeuksien suojelua ja kunnioittamista; kehottaa EU:ta tukemaan kehitysmaiden valmiuksien rakentamista, jotta ne voivat neuvotella ja panna täytäntöön ihmisoikeuksia ja kestäväan kehitystä koskevia lausekkeitä investointisopimuksissa;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

31. painottaa, että tulosvaatimukset, joilla pyritään erimerkiksi lisäämään ulkomaisten sijoittajien ja paikallisten valmistajien välisiä yhteyksiä, ovat tunnusomaisia teollisuuspolitiikalle; painottaa, että investointisopimuksissa olisi mahdollistettava paikallisen sisällön käyttöä ja teknologian siirtoa koskevat vaatimukset, jotta rohkaistaan ulkomaisia yrityksiä luomaan yhteyksiä tuotantoketjun alku- ja loppupäähän ja edistämään osaltaan isäntämaan talouskehitystä;
32. kannustaa Afrikan maita edistämään edelleen alueellista integraatiota, jotta eräät Afrikan sisäiset mineraaleihin perustuvan teollistamisen esteet kyetään poistamaan;
33. painottaa, että vientiverot ovat sallittuja WTO:n järjestelmässä ja että ne voivat olla osa toimintastrategiaa, jolla pyritään kehittämään kotimaista valmistus- tai jalostusteollisuutta;

Tulojen hyödyntäminen

34. kehottaa EU:ta auttamaan kehitysmaita neuvottelemaan investointisopimuksia, joista seuraa kestäviä sosiaalisia etuja ja joilla parannetaan sosioekonomisia olosuhteita; painottaa, että kun kaivosyhtiöt painostavat kehitysmaiden hallituksia minimoimaan verot ja rojaltit, ne tosiasiallisesti heikentävät valtion rahoituskapasiteettia, kun taas EU:n valmiisiin tuotteisiin soveltama tullien porrastus tekee raaka-aineita tuottaville kehitysmaille vaikeammaksi jalostaa ja valmistaa lisäarvoa sisältäviä tuotteita vientiin;
35. painottaa tarvetta neuvotella ja ottaa käyttöön verosopimuksia kehitysmaiden kanssa sen varmistamiseksi, että monikansalliset yritykset maksavat oikeudenmukaisen osuutensa veroista; kehottaa yleisemmin EU:ta lisäämään tukea, jolla kehitysmaita autetaan verouudistuksissa ja verohallinnon vahvistamisessa, jotta mineraaleista saadaan enemmän tuloja ja jotta näitä voidaan hallinnoida ja jakaa paremmin, sekä pyrkimään kauppasopimuksiin, joilla poistetaan tiettyjä valmiita tuotteita koskeva tullien porrastus, joka voi haitata mineraalipohjaisten lisäarvoa sisältävien tuotteiden jalostusta ja valmistamista ja siten haitata kehitysmaiden talouden monipuolistamista koskevia strategioita;
36. painottaa, että Afrikasta tulevat laittomat pääomavirrat liittyvät kaivossopimusten ja verojärjestelmien salailuun; katsoo tämän vuoksi, että veronkierron ja veroparatiisien torjunnan on säilyttävä ensisijaisena tavoitteena;
37. on huolestunut tavasta, jolla valtauslupia voidaan myöntää kaivosyhtiöille, ja tämän mahdollisesti aiheuttamista ongelmista, kuten pakkolunastuksista, ihmisten elinkeinojen menetyksistä sekä käyttäjän oikeuksia ja maa-omikeuksia koskevista ongelmista; kehottaa viranomaisia määrittämään valtausluvilta kielletyt alueet, jotka on suojeltu ympäristölainsäädännöllä tai joilla on paljon käsiteollisen kaivostoiminnan harjoittajia, sekä tekemään tämän ennen valtauslupien myöntämistä, jotta vältetään aiheettomilta levottomuuksilta ja ongelmilta paikallisyhteisöjen ja kaivosyhtiöiden kanssa; kehottaa lisäksi viranomaisia luomaan valmiuksia, jotta ne voivat järjestää kuulemisia paikallisyhteisöjen kanssa, arvioida asianmukaisesti valtauslupapyyntöä, valvoa kohdetta ja arvioida kaivostoiminnan vaikutuksia ennen valtausluvan myöntämistä; kehottaa viranomaisia varmistamaan, että valtiot virallistavat ja tunnustavat asianmukaisesti käsiteollisen kaivostoiminnan valtausluvut myös tapauksissa, joissa valtiot etenevät kohti teollista kaivostoimintaa;
38. pitää myönteisenä, että avoimuus- ja tilinpäätösdirektiivejä muutettiin äskettäin sisällyttämällä niihin velvoite ilmoittaa maksuista, joita hallituksille on suoritettu kaivannais- ja hakkuuteollisuuden alalla; kehottaa jäsenvaltioita panemaan nämä direktiivit nopeasti täytäntöön; edellyttää, että kerättyjen tulotietojen on oltava saatavilla mahdollisimman avoimella ja helpokäyttöisellä tavalla;
39. kehottaa viranomaisia varmistamaan, että kaivosoikeudet ja muu omaisuus myydään tai myönnetään avoimessa tarjousmenettelyssä; kehottaa viranomaisia korruption torjumiseksi julkistamaan sopimukset, myös niiden liitteet, kartat ja kaikki taloudelliset tiedot; kehottaa viranomaisia ja asianomaisia yrityksiä korruption torjumiseksi laatimaan kattavan luettelon kaikkien kaivosyhtiöiden osakkaista, erityisesti kun on kyse uusista sopimuksista, sekä kattavan luettelon näistä sopimuksista järjestelmällisesti hyötyvistä tahoista; kehottaa viranomaisia ja yrityksiä varmistamaan, että kaikki valtiolle suoritettut maksut julkistetaan mahdollisimman laajasti; kehottaa unionia edellyttämään, että Euroopassa listautuneet kaivannaisteollisuuden yritykset julkaisevat kaikki tekemänsä sopimukset;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

40. kehottaa viranomaisia tutkimaan vakavat syytökset, jotka koskevat korruptiota kaivosalalla, sekä nostamaan syytteet, jäädyttämään varat tai kieltämään tarvittaessa maksutapahtumien etenemisen; vaatii, että korruptiovaaran arvioinnin yhteydessä tarkastellaan varallisuuden takavarikointiprosessia ja takavarikoidun varallisuuden edelleen myyntiä, henkilöiden tai yritysten osallistumista välittäjinä valtauslupien siirtämiseen (etenkin kun välittäjillä tiedetään olevan kytköksiä hallintoviranomaisiin), varallisuuden myyntiä alle arvon sekä varallisuuden myyntiä ilman tarjouskilpailua (etenkin kun varallisuus on talouden kannalta hyvin merkittävä tai kun tarjouskilpailut ovat muutoin tavanomainen vaihtoehto); kehottaa viranomaisia varmistamaan, että tällaisen varallisuuden lopulliset ostajat ovat vastuussa välittäjistä, joiden kanssa ne toimivat kumppanuudessa;

Aseellisten selkkausten ja mineraalien hyödyntämisen välisen yhteyden purkaminen

41. panee huolestuneena merkille, että arvokkaiden luonnonvarojen, kuten öljyn, kaasun, mineraalien ja puutavaran, hyödyntäminen on merkittävä konfliktien aiheuttaja ympäri maailmaa; katsoo, että menestyksessä konfliktien torjuntastrategioissa on tarkasteltava paikallisyhteisöjen vähäistä osallistumista kaivannaisteollisuuden kehittämisprosessiin, hyötyjen puutteellista jakautumista, kielteisiä taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia, varojen huonoa hallinnointia, korruptiota, armeijojen ja kapinallisliikkeiden asemaa, kaivannaisteollisuuden kehittämisen puutteellista institutionaalista ja oikeudellista kehystä sekä sitä, että luonnonvaroihin ei kiinnitetä huomiota rauhan-sopimuksissa;

42. tukee Afrikan kaivostoiminnan näkymiä, joiden mukaan kaivostoiminnan haittavaikutusten torjuminen sekä mineraalien hyödyntämisestä käynnistyvien konfliktien välttäminen edellyttävät ekologisesti ja sosiaalisesti vastuuntuntoista, avointa ja osallistavaa kaivosalaa, joka tuottaa paikallisyhteisöille pysyviä etuja; vaatii tässä yhteydessä, että kaikilla tasoilla sovelletaan avoimia ja osallistavia hallinnointiprosesseja, joilla arvioidaan kaivostoiminnan ympäristövaikutuksia ja sosiaalisia vaikutuksia;

43. painottaa, että konfliktimineraalit ovat merkittävä haaste ihmisoikeuksien kannalta; painottaa, että hyvä hallintotapa, myös järkevän ympäristöhallinnon käytännöt sekä sosiaalisten normien valvonta ja noudattaminen, ovat olennaisia konfliktimineraaleja koskevien ongelmien torjunnassa;

44. toteaa, että useimmissa konfliktimineraaleja koskevissa kansainvälisissä aloitteissa pyritään rohkaisemaan mineraaleja ostavaa teollisuutta vastuulliseen toimintaan sulattojen sertifiointijärjestelmien avulla; kehottaa sisällyttämään asiaankuuluvat ihmisoikeusnäkökohdat kaikkiin sertifiointiohjelmiin soveltaen kansainvälisiä vaatimuksia, kuten OECD:n due diligence -opasta, joka koskee konflikti- ja riskialueilta peräisin olevien mineraalien toimitusketjun vastuullisuutta;

45. painottaa, että sen varmistamiseksi, että konfliktimineraaleja koskevat nykyiset aloitteet vaikuttavat tehokkaasti aseellisten selkkausten ja mineraalien hyödyntämisen välisen yhteyden purkamiseen, sekä sen varmistamiseksi, että ne noudattavat OECD:n kansainvälisiä vaatimuksia, olisi laadittava unionin lainsäädäntöä sääntelemään näitä aloitteita ja unionissa toimivia yrityksiä, jotka käyttävät ja käyvät kauppaa aloitteiden piiriin kuuluvilla luonnonvaroilla; kehottaa tämän vuoksi komissiota esittämään konfliktimineraaleja koskevaa sitovaa lainsäädäntöä;

46. painottaa, että suurten yritysten taloudellisten ja muiden kuin taloudellisten tietojen julkistamista koskevien EU:n avoimuus- ja tilinpäätösdirektiivien tarkistamisen sekä Yhdysvaltain Dodd–Frank-lain konfliktimineraaleja koskevien säännösten täydentämiseksi tarvitaan unionin asetus, jolla mineraaleja ja muita konflikti- ja riskialueilta peräisin olevia luonnonvaroja käyttävät ja niillä kauppaa tekevät yritykset veloitetaan tekemään huolellisuuden arviointeja, joissa noudatetaan OECD:n due diligence -opasta, joka koskee konflikti- ja riskialueilta peräisin olevien mineraalien toimitusketjun vastuullisuutta; katsoo, että tällaisessa lainsäädännössä olisi erityisesti

a) luotava kaikille konflikti- ja riskialueilta peräisin olevia luonnonvaroja käyttäville ja niillä kauppaa tekeville EU:ssa tuotannon alkupäässä toimiville yrityksille ja kaikille tuotantoketjun loppupäässä oleville yrityksille, jotka toimivat ensimmäisinä EU:n markkinoille tuojina, oikeudellisesti sitova velvoite toteuttaa huolellisuuden arviointi toimitusketjussaan havaitakseen ja lieventääkseen riskejä konfliktien rahoittamisesta ja ihmisoikeuksien rikkomisesta,

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- b) käytettävä perustana asiaankuuluvia kansainvälisiä sopimuksia, mukaan luettuina kansainväliset ihmisoikeuksia koskevat perusasiakirjat, joita täydennetään edelleen kansainvälisillä ihmisoikeussopimuksilla ja -vaatimuksilla (kuten YK:n liike-elämän ja ihmisoikeuksien peruseriaatteet sekä suojeluun, kunnioitukseen ja korjaamiseen perustuva YK:n toimintakehys), ILO:n keskeisillä sopimuksilla, kansainvälisellä humanitaarisella oikeudella ja rikosoikeudella sekä OECD:n due diligence -oppaalla, joka koskee konflikti- ja riskialueilta peräisin olevien mineraalien toimitusketjun vastuullisuutta,
- c) ulotettava soveltamisala kaikkiin toimitusketjun osiin ja poikkeuksetta kaikkiin luonnonvaroihin, joita tuotetaan konflikti- tai riskialueilla,
- d) sovellettava riskeihin perustuvaa lähestymistapaa, jossa yritykset velvoitetaan arvioimaan toimintansa tosiasiallisia ja mahdollisia haittavaikutuksia ja lieventämään havaittuja riskejä,
- e) velvoitettava säännöllisiin riippumattomiin tarkastuksiin sekä yrityksen due diligence -selvitysten julkaisemiseen,
- f) määritettävä yrityksen riskinarviointia ja hallinnointikehystä koskevat vaatimukset,
- g) esitettävä seuraamusjärjestelmä siltä varalta, että riskeihin perustuvaa toimitusketjun huolellisuuden arviointia koskevia velvoitteita ei noudateta,
- h) taattava verrattavuus Dodd–Frank-lain velvoitteisiin, jotta EU:n velvoitteet vastuullisista hankinnoista täyttävä yritys automaattisesti täyttää Yhdysvaltain lainsäädännön mukaiset velvoitteet;

47. painottaa, että EU:n huolellisuuden arviointia koskevan lainsäädännön olisi oltava osa konfliktien ja haurauden syihin puuttuvaa laajempaa ja täydentävää lähestymistapaa, ja sitä olisi täydennettävä kehitysapuohjelmilla, joissa tarkastellaan hallinnon ja turvallisuusalan uudistamista ja joilla olisi pyrittävä rakentamaan paikallisviranomaisten ja paikallisten yhteisöjen valmiuksia hallinnoida luonnonvarojaan kestäväällä tavalla ja paikallisen väestön eduksi;

48. kehottaa EU:ta tukemaan runsaasti mineraaleja omistavien kehitysmaiden valmiuksien rakentamista sekä perustamaan konfliktivapaita hankintaohjelmia;

49. kehottaa kehitysmaita valvomaan niiden oman due diligence -lainsäädännön täytäntöönpanoa ja sisällyttämään OECD:n huolellisuusvelvoitteen kansallisiin kaivoslakeihinsa;

50. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa edistämään tärkeimpien kumppanimaiden (esimerkiksi Kiinan, Japanin, Brasilian, Intian ja Etelä-Afrikan) kanssa käytävää vuoropuhelua sellaisen kauppapolitiikan merkityksestä, jossa sovelletaan yleisesti "suojausvelvoitteen" periaatetta ja erityisesti YK:n ohjaavia periaatteita ja OECD:n järjestelmää;

51. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan eurooppalaisille yrityksille ohjeet riskien vähentämisstrategioista riski- ja konfliktialueilla toimittaessa, jotta kyseiset yritykset voisivat jatkaa toimintaansa kyseisillä alueilla, kun se on myös paikallisväestön etujen mukaista;

o

o o

52. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 27. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0164

SOLVIT

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 sisämarkkinoiden ongelmanratkaisuverkosta (SOLVIT) (2013/2154(INI))

(2017/C 285/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 17. syyskuuta 2013 annetun komission suosituksen 2013/461/EU SOLVIT-ongelmanratkaisuverkkoa koskevista periaatteista ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 17. syyskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Yritysten ja kansalaisten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen sisämarkkinoilla: toimintasuunnitelma Sinun Eurooppasi -portaalin tehostamiseksi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa” (COM(2013)0636),
 - ottaa huomioon SOLVIT-verkon täyden potentiaalin vapauttamista koskevan 24. helmikuuta 2012 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Reinforcing effective problem-solving in the Single Market – Unlocking SOLVIT’s full potential at the occasion of its 10th anniversary” (SWD(2012)0033),
 - ottaa huomioon 28. marraskuuta 2012 annetun komission ensimmäisen kertomuksen ”Sisämarkkinoiden yhdentymistilanne 2013 – Osallistuminen vuotuisen kasvuselvitykseen 2013” (COM(2012)0752),
 - ottaa huomioon sisämarkkinoiden hallinnointia koskevan 8. kesäkuuta 2012 annetun komission tiedonannon sisämarkkinoiden hallinnoinnin parantamisesta (COM(2012)0259),
 - ottaa huomioon 24. helmikuuta 2012 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Making the Single Market Deliver – Annual Governance check-up 2011” (SWD(2012)0025),
 - ottaa huomioon 4. heinäkuuta 2013 julkistetun verkossa olevan sisämarkkinoiden tulostaulun,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan teettämän, heinäkuussa 2013 julkaistun tutkimuksen ”A European Single Point of Contact”,
 - ottaa huomioon 7. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoinnin hallinnoinnista ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden toimenpidepaketista ja kasvun edistämistoimista ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman hallintotavasta ja kumppanuudesta sisämarkkinoilla ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman tehokkaasta ongelmanratkaisusta sisämarkkinoilla (SOLVIT) ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0059/2014)
- A. katsoo, että kansalaisten ja yritysten oikeuksia sisämarkkinoilla on hyödynnettävä tehokkaasti ja että nämä oikeudet takaava EU:n lainsäädäntö on pantava tehokkaasti täytäntöön, jotta varmistetaan, että kaikki kansalaiset ja yritykset hyötyvät sisämarkkinoiden mahdollisuuksista;
- B. katsoo, että oikeuksien siirtäminen kansalaisille ja apu näiden oikeuksien käyttämisessä edistää sisämarkkinoiden toimintaa;

⁽¹⁾ EUVL L 249, 19.9.2013, s. 10.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0054.

⁽³⁾ EUVL C 332 E, 15.11.2013, s. 72.

⁽⁴⁾ EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 51.

⁽⁵⁾ EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 10.

Torstai 27. helmikuuta 2014

- C. ottaa huomioon, että SOLVIT-verkostossa käsitellään vuosittain noin 1 300 tapausta ja löydetään ratkaisu noin 90 prosentille asiakkaita 70 päivän määräajassa;
- D. ottaa huomioon, että kiinnostus Sinun Eurooppasi -portaalia kohtaan ja portaalin käyttö kasvavat nopeasti ja että verkossa olevan sisämarkkinoiden tulostaulun mukaan portaalia käytti vuonna 2012 päivittäin yli 11 000 kävijää, kun määrä edeltävänä vuonna oli 6 500;
- E. toteaa vaatineensa toistuvasti, että SOLVIT-verkosta vahvistetaan ja saataville tuodaan enemmän ja parempaa tietoa EU-oikeuksista;
- F. katsoo, että SOLVIT-verkoston merkittävä rooli keskeisenä ongelmanratkaisuvälineenä ja siten myös unionin sisämarkkinalainsäädännön paremman noudattamisen takaamiseksi; katsoo, että SOLVIT-verkosta käytetään tästä huolimatta liian vähän eikä sen kaikkia mahdollisuuksia ole hyödynnetty;
- G. katsoo, että SOLVIT-verkoston voi täysimääräisesti käytettäessä tulla monissa tapauksissa hyödyllinen tapa välttää käyttämästä tuomioistuinjärjestelmää, joka saattaa monimutkaisuutensa vuoksi vaikeuttaa kansalaisten ja yritysten ongelmien ratkaisua;
- H. ottaa huomioon, että parlamentin teettämästä tutkimuksesta "A European Single Point of Contact" ilmenee, että vaikka Euroopan kansalaisille ja yrityksille on verkossa tarjolla runsaasti tietoa, neuvoja ja apua, näiden palvelujen tunnettuus on hyvin huono, sillä 91,6 prosentilla vastanneista ei ollut tietoa mistään verkkopalveluista, joista voisi saada apua sisämarkkinoihin liittyvien ongelmien ratkaisemiseen;
- I. ottaa huomioon, että SOLVIT-keskusten tehokas apu riippuu suuresti työntekijöiden hyvästä koulutuksesta;
- J. katsoo, että on tehtävä lisää työtä SOLVIT-verkoston integroimiseksi paremmin kansallisella ja unionin tasolla käytettävissä olevien avustuspalvelujen ja täytäntöönpanokeinojen joukkoon;
- K. toteaa, että kansalaisten ja yritysten on oltava tietoisia oikeuksistaan sisämarkkinoilla voidakseen tunnistaa ongelmat oikein niiden ilmetessä sekä ratkaistakseen ne, ja katsoo, että tietoisuutta asiasta on yhä lisättävä;

Johdanto: sisämarkkinoihin liittyvien oikeuksien ja mahdollisuuksien tehokas hyödyntäminen

1. muistuttaa, että sisämarkkinoiden tarjoamat mahdollisuudet voidaan hyödyntää vain, jos kansalaiset ja yritykset ovat tietoisia oikeuksistaan ja mahdollisuuksistaan ja pystyvät käyttämään niitä tehokkaasti; muistuttaa, että nämä tavoitteet voidaan saavuttaa vain, jos jäsenvaltiot takaavat sisämarkkinalainsäädännön tehokkaan täytäntöönpanon ja jos saatavilla on laadukasta tietoa ja tehokkaita ongelmanratkaisumekanismeja;
2. korostaa, että monet sisämarkkinoihin liittyvät ongelmat johtuvat ylisääntelystä, viivästyneestä tai väärästä täytäntöönpanosta yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kansallisista säännöistä, jotka ovat ristiriidassa unionin lainsäädännön kanssa; kehottaa painokkaasti komissiota painostamaan tältä osin niitä jäsenvaltioita, jotka eivät noudata sisämarkkinasääntöjä;
3. huomauttaa, että monet sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpanoon liittyvät ongelmat havaitaan SOLVIT-verkoston kautta, ja korostaa SOLVIT-verkoston suotuisaa vaikutusta hallinnollisiin ja sääntelyllisiin muutoksiin tällaisten ongelmien korjaamiseksi; kehottaa neuvostoa määräämään julkishallintojen tehtäviä parantavia toimenpiteitä kansallisten viranomaisten ja komission välisen yhteistyön parantamiseksi;
4. korostaa, että SOLVIT-verkoston pitää olla toimiva mekanismi, jolla tiedotetuista EU:n lainsäädännön soveltamatta jättämiseen liittyvistä sisämarkkinoiden ongelmista ilmoitetaan komissiolle;
5. korostaa, että sisämarkkinalainsäädännön asianmukainen täytäntöönpano, valvonta ja noudattaminen on äärimmäisen tärkeää eurooppalaisten kuluttajien ja yritysten sekä näin ollen myös koko talouden ja kansalaisten sisämarkkinoiden toimintaa kohtaan tuntemaan luottamuksen kannalta; korostaa myös tähän liittyviä jäsenvaltioiden oikeudellisia velvoitteita;
6. toistaa vaatimuksensa, että sovellettavia rikkomusmenettelyjä on kehitettävä edelleen muun muassa niin, että taataan tällaisten menettelyjen tiukempi käyttö sisämarkkinoita koskevan unionin lainsäädännön rikkomusten yhteydessä ja sovelletaan nopeampia menettelyjä;

Torstai 27. helmikuuta 2014

7. korostaa lisäksi, että on tärkeää pyrkiä kaikkiin tavoin varmistamaan, että täytäntöönpanon ongelmat ehkäistään, havaitaan ja poistetaan, ennen kuin on tarpeen käynnistää virallisia rikkomusmenettelyjä;

8. painottaa nollatoleranssin soveltamista palveludirektiivin noudattamatta jättämiseen sekä vertaisarvioinnin käyttämistä palveludirektiivin täytäntöönpanossa ja saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä sen varmistamiseksi, että sisämarkkinalainsäädäntöä sovelletaan tehokkaasti;

SOLVIT: apua henkilöille ja yrityksille ongelmien ratkaisemiseen

9. pitää myönteisenä SOLVIT-ongelmanratkaisuverkkoa koskevista periaatteista annettua komission suositusta, joka näyttää suuntaa SOLVIT 2.0:lle;

10. huomauttaa, että SOLVIT-verkosto on tuonut konkreettisia tuloksia ja osoittanut hyödyllisyytensä; toteaa kuitenkin, että parantamisen varaa on, erityisesti yritystoimintaan liittyvien kiistojen ratkaisemisen ja kyselyjen selvittämiseen käytetyn ajan suhteen;

11. pitää myönteisenä, että komissio pyrkii parantamaan edelleen SOLVIT-verkon tehokasta työtä sisämarkkinoita koskevien rajat ylittävien riita-asioiden ratkaisemiseksi epävirallisesti ja nopeasti; katsoo, että SOLVIT-verkko on väline, jolla mahdollisimman kansalaisläheisiä menettelyjä soveltaen käsitellään virheellisiä tulkintoja, jotka aiheutuvat saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä; ehdottaa, että jäsenvaltioiden olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä komission kanssa SOLVIT-järjestelmän kehittämiseksi ilmaisena ja käyttäjystävällisenä palveluna;

12. katsoo, että SOLVIT-keskusten toimintaa olisi parannettava jatkuvasti erityisesti sosiaaliturvatapausten osalta, ja kannustaa koordinoimaan kansallisia sosiaaliturvajärjestelmiä paremmin;

13. edellyttää, että on keskityttävä erityisesti kaikkiin työoikeutta, sosiaalisia oikeuksia ja yhdenvertaista kohtelua koskeviin rajat ylittäviin kysymyksiin, etenkin esimerkiksi niihin, joissa on kyse eläkkeistä, Euroopan unionin työntekijöistä ja työntekijöiden lähettämisestä;

14. korostaa SOLVIT-verkon erityistä merkitystä liikkuville työntekijöille yhdenvertaista kohtelua koskevien kysymysten ja rajatylittävien ongelmien ratkaisun kannalta;

15. panee merkille, että suuri enemmistö SOLVIT-verkoston asiakkaista on kansalaisia; painottaa tarvetta hyödyntää SOLVIT-verkoston suuret mahdollisuudet yritysten ongelmanratkaisuvälineenä; korostaa, että on pyrittävä tehokkaammin tiedottamaan yrityksille, erityisesti pk-yrityksille, SOLVIT-verkostosta, kertomaan niille sen mahdollisuuksista ja auttamaan niitä käyttämään sitä paremmin; pitää Sinun Eurooppasi -yritysportaalin äskettäistä päivittämistä myönteisenä askeleena tähän suuntaan;

16. kehottaa tehostamaan SOLVIT-verkkoa koskevaa kansalaisläheistä tiedottamista, jotta verkosta tulisi tunnetumpi; kehottaa jäsenvaltioita, komissiota ja vaalipiireissään toimivia Euroopan parlamentin jäseniä ottamaan osaa valistus-kampanjoihin edistääkseen Sinun Eurooppasi -portaalin ja SOLVIT-portaalin tunnettuutta; tähdentää, että jäsenvaltiot voivat edistää SOLVIT-verkon toimintaa alueellisesti, mutta kaikki tapaukset on käsiteltävä kansallisella tasolla;

17. panee merkille, että SOLVIT-verkoston tulee yhä paljon sille kuulumattomia asioita, mikä hidastaa aiheellisten valitusten käsittelyä verkostossa; korostaa samalla tarvetta lisätä yrittäjien ja kansalaisten tietoisuutta SOLVIT-verkoston toimivallasta;

18. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että SOLVIT-verkoston ylläpitämiseen on riittävästi voimavaroja suhteessa SOLVIT-keskusten organisoimisiin ehtoihin, jotka on määritetty komission 17. syyskuuta 2013 antamassa suosituksessa;

19. korostaa, että on tärkeää ylläpitää SOLVIT-verkoston tarjoaman palvelun laatua määrärahojen ja henkilöstöressurssien rajallisuudesta huolimatta; korostaa, että on tärkeää varmistaa, että SOLVIT-keskuksissa on tarpeeksi hyvin koulutettua henkilöstöä, joilla on riittävä oikeudellinen asiantuntemus ja asianmukaisten unionin kielten taito, ja siihen liittyen taata työntekijöille asianmukaista koulutusta heidän pätevyytensä edistämiseksi jatkuvasti;

20. korostaa eri jäsenvaltioissa toimivien SOLVIT-keskusten palveluiden laadun vastaavuuden takaamisen tärkeyttä, mikä on ratkaisevaa ongelman sujuvan ratkaisemisen kannalta;

Torstai 27. helmikuuta 2014

21. painottaa, että on tärkeää ratkaista nopeasti ongelmat, jotka edellyttävät vain unionin lainsäädännön selventämistä ja monimutkaisissa tapauksissa riittävää tiedonvaihtoa hakijoiden kanssa;
22. peräänkuuluttaa parempaa yhteensovittamista muiden valitusten käsittelymenettelyjen, erityisesti EU Pilot -hankkeen, kanssa;
23. korostaa, että on tärkeää ohjata SOLVIT-verkostoa käsittelemään enemmän yritystapauksia; huomauttaa tämän edellyttävän sitä, että yrityksillä on enemmän tietoa SOLVIT-verkostosta, että SOLVITin ja eurooppalaisten sekä kansallisten yrittäjäjärjestöjen yhteistyö syvenee esimerkiksi perustamalla SOLVIT-keskukset ja kansalliset yrittäjäjärjestöt yhdistävä työryhmä ja että jotkin SOLVIT-keskukset ovat valmiita vastaanottamaan mutkikkaampia tapauksia;
24. pitää valitettavana, että monet yritystapaukset, joita voitaisiin käsitellä SOLVIT-verkostossa, hylätään liian monimutkaisuuden vuoksi; katsoo, että jos tällaisia yritystapauksia pidetään joissakin SOLVIT-keskuksissa liian mutkikkaina, tämä ongelma on ratkaistava paikallisesti kyseisissä keskuksissa;
25. pitää tärkeänä sitä, että komissio avustaa epävirallisesti tapausten käsittelyssä ja antaa muun muassa epävirallisia lainopillisia neuvoja monimutkaisissa tapauksissa; kehottaa SOLVIT-keskuksia hyödyntämään tätä apua;
26. korostaa SOLVIT-keskusten välisen tiedonvaihdon merkitystä ja suosittelee, että jäsenvaltiot parantavat näiden keskusten välistä yhteistyötä; kannustaa unionin kaikkia SOLVIT-keskuksia käynnistämään yksityiskohtaisempaa ja kauaskantoisempaa parhaiden käytänteiden vaihtoa ja korostaa tällaisen tietojenvaihdon merkitystä palvelujen tarjoamisen ja markkinoinnin kannalta;
27. pitää myönteisenä komission suosituksen 2013/461/EU sisältämää selvennystä SOLVIT-verkoston toimeksiannosta tapauksissa, joissa kansalliset säännöt ovat ristiriidassa unionin lainsäädännön kanssa (toisin sanoen rakenteellisissa tapauksissa); on tyytyväinen siihen, että jotkin SOLVIT-keskukset vastaanottavat tällaisia tapauksia; kehottaa kaikkia SOLVIT-keskuksia antamaan aina tehokasta apua tällaisiin rakenteellisiin ongelmiin muun muassa auttamalla tunnistamaan ehdotetun kansallisen lainsäädännön mahdollisesti aiheuttamat ongelmat;
28. kehottaa SOLVIT-keskuksia vastaamaan valituksiin rohkeammin ja tehokkaammin ja erityisesti käsittelemään mutkikkaampia tapauksia;
29. korostaa sen tärkeyttä, että hakija, asianomaiset SOLVIT-keskukset ja komissio ylläpitävät viestintää ja tiivistä yhteistyötä koko menettelyn ajan; panee merkille, että useissa tapauksissa hakijaa ei kuulla menettelyn aikana vaan hakija on yhteydessä SOLVIT-keskukseen vain hakemuksen toimittamisen ja tapauksen päätökseen saattamisen yhteydessä;
30. katsoo, että tarvitaan kaikkien kansallisten hallintotasojen ja SOLVITin tiiviimpää yhteistyötä;
31. pitää erityisen myönteisenä, että SOLVIT-verkossa suojellaan henkilötietoja, ja kehottaa valvomaan tätä suojaa jatkuvasti ja tarvittaessa parantamaan sitä, jotta se täyttää käyttäjien tietosuojavaatimukset;
32. korostaa, että on tärkeää lisätä SOLVIT-verkoston tunnettuutta ja näkyvyyttä sekä tuoda verkostoa lähemmäs ihmisiä, jotka eivät tiedä siitä; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota varmistamaan yhdenvertaisen pääsyn SOLVIT-keskuksiin ja verkkoportaaleihin kaikille, ja erityisesti vammaisille tai epäedullisessa asemassa oleville ja iäkkäille henkilöille, ja kehittämään kaikkia mahdollisia vaihtoehtoja käyttäjien ja SOLVIT-keskusten välisen yhteyden luomiseksi tämän osalta; ottaa huomioon komission ehdotuksen direktiiviksi julkisen sektorin elinten verkkosivustojen saavutettavuudesta (COM(2012)0721);
33. korostaa tarvetta yhdistää ja integroida SOLVIT-portaalit muiden asiaankuuluvien toimijoiden ja foorumien kanssa, jotta ne saadaan kaikkien käyttäjien näkyviin ja saataville; ehdottaa, että jäsenvaltioiden pitäisi työskennellä tiiviisti komission kanssa SOLVIT-järjestelmän parantamiseksi takaamalla johdonmukainen lähestymistapa koko Euroopan unionissa ja lisäämällä sen näkyvyyttä; katsoo, että asianomaisten toimielinten verkkosivustoilla olisi oltava linkki Sinun Eurooppasi -sivustolle;
34. tähdentää, että SOLVIT-tapauksia koskevasta tietokannasta on tiedotettava paremmin, ja suhtautuu myönteisesti komission suositukseen, jonka mukaan vaihtoehtoisista ongelmanratkaisuverkoista tai tietolähteistä on tarjottava tietoa, mukaan lukien muut mahdolliset muutoksenhakukeinot, sekä kansallisella että unionin tasolla tapauksissa, joita SOLVIT ei voi ottaa käsiteltäviksi;

Torstai 27. helmikuuta 2014

35. kannustaa SOLVIT-keskuksia toimimaan ennakoivasti luomalla oma-aloitteisesti yhteyksiä kansalaisiin ja yrityksiin sekä kansallisiin parlamentteihin;
36. pitää myönteisenä verkossa olevaa sisämarkkinoiden tulostaulua, jossa esitetään tietoja jäsenvaltioiden edistymisestä SOLVIT-verkoston ja Sinun Eurooppasi -portaalin osalta sekä niiden edistymisestä sisämarkkinoiden toiminnan kannalta keskeisen EU:n lainsäädännön osalta;
37. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan lisätoimia näiden välineiden saatavuutta koskevan tiedon levittämiseksi kansalaisten, yritysten ja yrittäjien keskuuteen tiedotusvälineiden avulla, mukaan lukien Internetissä niin, että tieto saavuttaisi mahdollisimman monta kansalaista ja yritystä; kehottaa jäsenvaltioita järjestämään erityisille vastaanottajaryhmille kohdistettuja tiedotuskampanjoita myös yrityksille ja erityisesti pk-yrityksille;
38. kehottaa komissiota jatkossakin seuraamaan sisämarkkinoiden yhdentymistä koskevassa kertomuksessaan unionin ongelmanratkaisumekanismien ja erityisesti SOLVIT-verkoston suorituskykyä osana vuotuista kasvuselvitystä; kehottaa lisäksi uudelleen komissiota vahvistamaan sisämarkkinahallintoa perustamalla EU-ohjausjaksioon erityisen pilarin ja antamaan räätälöityjä maakohtaisia suosituksia;
39. on edelleen sitoutunut seuraamaan tiiviisti SOLVIT-verkoston edistystä; kehottaa komissiota asettamaan mitattavissa olevia välitavoitteita SOLVIT-verkoston toivotulle kehitykselle; kannustaa edelleen jäsenvaltioita asettamaan omat mitattavissa olevat tavoitteensa ja määräaikansa tapausten käsittelyn kehittämiseksi paikallisissa SOLVIT-keskuksissa; katsoo, että seurantaprosessia voitaisiin edistää erotelemalla kansalaisia koskevat tapaukset ja yrityksiä koskevat tapaukset omiksi kokonaisuuksikseen; katsoo, että jos tavoitteita ei saavuteta, epävirallisen menettelyn korvaamista säädöksellä tulisi harkita uudelleen ottaen huomioon olemassa olevat mekanismit, kuten vaihtoehtoista kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi (2013/11/EU) ja verkkovälitteistä kuluttajariitojen ratkaisua koskeva asetus ((EU) N:o 524/2013); kehottaa neuvostoa seuraamaan parlamentin tavoitetta tässä suhteessa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita seuraamaan tiiviisti edistystä kohti näitä unionin ja kansallisia SOLVIT-tavoitteita EU-ohjausjaksolla;

Sinun Eurooppasi: kansalaisten ja yritysten tarpeiden parempi huomioiminen

40. panee merkille Sinun Eurooppasi -portaalin käytön jatkuvan kasvun;
41. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita erottamaan selvästi toisistaan Sinun Eurooppasi- ja SOLVIT-portaalin koordinoidessaan kummankin näkyvyyskampanjaa;
42. on tyytyväinen Sinun Eurooppasi -portaalia koskevan toimintasuunnitelman tavoitteisiin: tarjota käytännöllistä ja laadukasta tietoa EU:n takaamista oikeuksista sisämarkkinoilla, lisätä tietoisuutta Sinun Eurooppasi -portaalista ja luoda tiivis kumppanuus komission ja jäsenvaltioiden välille;
43. kannustaa komissiota toteuttamaan tehokkaampia toimenpiteitä markkinoidakseen Sinun Eurooppasi -portaalia yrityksille tarkoitettuna välineenä ja lisätäkseen sen näkyvyyttä muun muassa hyödyntämällä paremmin sosiaalista mediaa; katsoo, että luomalla Sinun Eurooppasi -portaalista brändi ja sisällyttämällä siihen SOLVIT siitä voitaisiin muodostaa yksi yhteinen yhteyspiste EU:n kuluttajille ja yrityksille, joilla on ongelmia tai jotka hakevat tietoa; katsoo, että tällainen yksi yhteinen yhteyspiste voisi toimia kansalaisten ja yritysten yhteyspaikkana ja auttaa heitä saamaan käyttöönsä eri tietovälineitä ja erityisiä ongelmanratkaisumekanismeja, kuten SOLVIT;
44. kehottaa komissiota laajentamaan Sinun Eurooppasi -portaalin soveltamisalaa niin, että se kattaa kaikki sisämarkkinoiden oikeudet, velvollisuudet ja mahdollisuudet, ja tekemään siitä mahdollisimman helppokäyttöisen;
45. kehottaa jäsenvaltioita antamaan tietoja EU-oikeuksia koskevista kansallisista säännöistä ja menettelyistä; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että tiedot ovat käytännöllisiä, yleiskielisiä, tasapuolisesti kaikkien saatavilla, ajantasaisia ja saatavilla asianmukaisilla kielillä, sekä linkittämään kansalliset portaalinsa (sähköinen hallinto) Sinun Eurooppasi -portaaliin;

Torstai 27. helmikuuta 2014

46. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille.

Torstai 27. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0170

Ukrainan tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 Ukrainan tilanteesta (2014/2595(RSP))

(2017/C 285/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Euroopan naapuruuspolitiikasta, itäisestä kumppanuudesta ja Ukrainasta sekä erityisesti 6. helmikuuta 2014 Ukrainan tilanteesta antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 12. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman Vilnan huippukokouksen tuloksista ja itäisen kumppanuuden tulevaisuudesta erityisesti Ukrainan osalta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 19.–20. joulukuuta 2013 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 20. helmikuuta 2014 Ukrainasta pitämän ylimääräisen kokouksen päätelmät,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. toteaa, että sen jälkeen, kun Ukrainan presidentti ja hallitus päättivät lykätä assosiaatiosopimuksen allekirjoittamista, sadattuhannet ihmiset ovat lähteneet kaikkialla maassa spontaanisti kaduille osoittamaan mieltään Euroopan yhdentymisen puolesta; ottaa huomioon, että Kiovassa mielenosoittajat ovat vallanneet rauhanomaisesti Itsenäisyyden aukion (Majdan Nezaležnosti) ja vaativat vahvaa poliittista muutosta, jotta hallitus saataisiin tarkastelemaan uudestaan päätöstään;
- B. ottaa huomioon, että presidentti Janukovytsin alaisuudessa toimineet viranomaiset menivät selvästi liian pitkälle valtuuttaessaan turvallisuusjoukot käyttämään oikeita luoteja mielenosoittajia vastaan ja lähettäessään tarkka-ampujia Majdan-aukiolla olevien ja sen lähellä olevien rakennusten katoille, ja toteaa, että Itsenäisyyden aukio on ollut marraskuusta 2013 lähtien hallituksen vastaisten ja Eurooppa-myönteisten mielenosoitusten keskipiste; ottaa huomioon, että mielenosoittajia ja sivullisia teloitettiin Kiovan kaduilla, mikä aiheutti tyrmistystä ja tuomittiin kansainvälisesti;
- C. ottaa huomioon, että samaan aikaan kolme EU:n ulkoministeriä matkusti Kiovaan tarkoituksenaan välittää kompromissiratkaisu presidentti Janukovytsin ja opposition välillä; toteaa, että he onnistuivat välittämään sopimuksen etenemissuunnitelmasta, jolla kriisi ratkaistaan rauhanomaisesti ja demokraattisesti; toteaa, että myös Venäjän erityislähettiläs toimi välittäjänä sopimuksessa mutta ei allekirjoittanut sitä;
- D. toteaa, että tämän seurauksena unioni teki päätöksen kohdennettujen pakotteiden asettamisesta, mukaan luettuna ihmisoikeusloukkauksista, väkivaltaisuuksista ja liiallisesta voimankäytöstä vastuussa olevien varojen jäädyttäminen ja viisumikielto; toteaa, että unionin jäsenvaltiot sopivat myös sellaisten tarvikkeiden vientilupien keskeyttämisestä, joita voidaan käyttää maan sisäisiin tukahduttamistoimiin, ja yhteisen kannan 2008/944/YUTP soveltamisalaan kuuluvien tarvikkeiden vientilupien uudelleen arvioinnista;
- E. ottaa huomioon, että Lvivin ja Donetskien kansalaiset tekivät aloitteen venäjän ja ukrainan kielten käyttämisestä päivittäisessä toiminnassaan 26. helmikuuta 2014 koko maata koskevan solidaarisuuden ja yhtenäisyyden eleenä;
- F. toteaa, että Ukrainan parlamentti hyväksyi 21. helmikuuta 2014 päätöslauselman, jossa tuomittiin ”terrorisminvastaiset” operaatiot ja vaadittiin turvallisuusjoukkojen vetäytymistä pois Kiovan keskustasta; toteaa, että näin toimiessaan parlamentti osoitti valmiutensa toimia keskeisessä roolissa ja ottaa maan tilanne hallintaan; ottaa huomioon, että seuraavana päivänä maan parlamentissa äänestettiin presidentti Janukovytsin erottamisesta, vuoden 2004 perustuslain palauttamisesta, 25. toukokuuta 2014 pidettävistä ennenaikaisista vaaleista ja entisen pääministerin Julija Tymošenkön vapauttamisesta;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0098.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0595.

Torstai 27. helmikuuta 2014

1. osoittaa kunnioitusta niille, jotka taistelivat ja kuolivat eurooppalaisten arvojen puolesta, ja ilmaisee vilpittömän osanottonsa uhrien perheille, tuomitsee painokkaasti kaikki väkivallanteot ja kehottaa kaikkia Ukrainan kansalaisia sekä poliittisia ja kansalaisyhteiskunnan johtajia toimimaan äärimmäisen vastuuntuntoisesti tänä Ukrainalle historiallisena hetkenä;
2. tuomitsee painokkaasti Berkutin kaltaisten mellakantorjuntajoukkojen, tarkka-ampujien ja muiden tahojen raavan ja suhteettoman toiminnan, joka johti väkivallan jyrkkään eskaloitumiseen; pitää valitettavana, että kaikilla osapuolilla on ollut kuolonuhreja ja loukkaantuneita, ja ilmaisee vilpittömän osanottonsa uhrien perheille; varoittaa, että väkivallan eskaloituminen entisestään olisi Ukrainan kansakunnalle tuhoisaa ja saattaisi heikentää maan yhtenäisyyttä ja alueellista koskemattomuutta; korostaa pitävänsä erittäin tärkeänä, että kaikki osapuolet osoittavat vastuuntuntoisuutta ja itsehillintää, sitoutuvat osallistamaan poliittiseen vuoropuheluun ja sanoutuvat irti tuomioistuinten ulkopuolisista kostotoimista; kehottaa kaikkia poliittisia voimia tekemään yhteistyötä tässä Ukrainan kriittisessä vaiheessa, edistämään kompromissiratkaisujen löytämistä, sanoutumaan selvästi irti ääriliikkeistä ja pidättymään provosoinneista ja väkivaltaisuuksista, jotka saattaisivat lietsoa separatistista liikehdintää;
3. on tyytyväinen Ukrainan parlamentin vastuulliseen toimintaan, kun se toteutti täysin perustuslailliset tehtävänsä täyttämällä poliittisen ja institutionaalisen tyhjiön, joka johtui hallituksen eroamisesta ja siitä, että presidentti jätti tehtävänsä, minkä jälkeen parlamentti erotti hänet; panee merkille parlamentin tähän mennessä hyväksymät toimet ja erityisesti vuoden 2004 perustuslain palauttamisen, päätöksen järjestää presidentinvaalit 25. toukokuuta 2014, päätöksen vetää pois poliisi- ja turvallisuusjoukot sekä Julija Tymošenkoon vapauttamisen vankilasta; tähdentää, että Ukrainan parlamentin ja sen jäsenten on pitädyttävä edelleen oikeusvaltion periaatteissa;
4. antaa Ukrainan kansalle tunnustusta rauhallisesta vallanvaihdosta ja kansalaisrohkeudesta viime kuukausina ja korostaa, että nämä kansalais- ja suurmielensoitukset toimivat esimerkkinä ja vedenjakajana Ukrainan historiassa; korostaa, että tätä demokratian ja kansalaisyhteiskunnan voittoa ei pitäisi tahria kostonhimolla tai vastustajiin kohdistuvilla rangaistuksilla taikka keskinäisellä poliittisella valtataistelulla; korostaa, että rikoksia Ukrainan kansalaisia vastaan toteuttaneet ja valtiovaltaa väärinkäyttäneet olisi tuomittava riippumattomissa oikeudenkäynneissä; kehottaa perustamaan riippumattoman komission tutkimaan läheisessä yhteistyössä Euroopan neuvoston kansainvälisen asiantuntijaryhmän sekä Etj:n kanssa mielenosoitusten alkamisen jälkeen tapahtuneita ihmisoikeusrikkomuksia;
5. kannattaa unionin lähestymistapaa, jossa sekä tehostetaan diplomaattisia pyrkimyksiä että kohdennetaan seuraamuksia niitä vastaan, jotka ovat poliittista sortoa harjoittaakseen käskyttäneet loukkaamaan ihmisoikeuksia; edellyttää, että ulkoasiainneuvoston sopimat kohdennetut pakotteet saatetaan voimaan, ja kehottaa unionin jäsenvaltioita huolehtimaan oman rahanpesun vastaisen lainsäädäntönsä täytäntöönpanosta, jotta Ukrainasta peräisin oleva kavallettujen varojen virta voidaan pysäyttää ja varmistaa, että unioniin siirretty anastettu omaisuus palautetaan; katsoo, että olisi välittömästi käynnistettävä rikosten todella riippumaton tutkimus ja että täsmäpakotteet olisi kumottava heti, kun Ukrainan tilanne kohenee ja tällaiset tehtyjä rikoksia koskevat tutkimukset alkavat tuottaa tulosta; vaatii tutkimuksia, jotka koskevat virasta erotetun presidentti Janukovytsin liittolaisten ja "perheen" suuressa mittakaavassa kavaltamia valtion varoja ja omaisuutta, ja vaatii kaiken tällaisen omaisuuden jäädyttämistä siihen saakka, kunnes on selvitetty, miten se on hankittu, ja jos varat osoittautuvat varastetuiksi, kehottaa jäsenvaltioiden hallituksia palauttamaan ne;
6. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja kansainvälisiä humanitaarisia järjestöjä lähettämään nopeaa, tuntuva ja välitöntä lääkinnällistä ja humanitaarista apua kaikille uhreille;
7. kehottaa kaikkia osapuolia ja kolmansia maita kunnioittamaan ja tukemaan Ukrainan yhtenäisyyttä ja alueellista koskemattomuutta; kehottaa kaikkia Ukrainan poliittisia voimia ja kansainvälisiä toimijoita sitoutumaan siihen, että ne pyrkivät työskentelemään Ukrainan alueellisen koskemattomuuden ja kansallisen yhtenäisyyden puolesta ottaen huomioon maan kulttuurisen ja kielellisen koostumuksen ja historian; kehottaa Ukrainan parlamenttia ja tulevaa hallitusta suojelemaan maan vähemmistöjen oikeuksia sekä venäjän ja muiden vähemmistökielten käyttöä; kehottaa antamaan uutta lainsäädäntöä, joka vastaa velvoitteita, jotka Ukrainalla on alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskevan eurooppalaisen peruskirjan nojalla;
8. muistuttaa, että Amerikan Yhdysvallat, Venäjän federaatio ja Iso-Britannia takasivat Ukrainan nykyiset rajat turvatakuuta koskevassa Budapestin muistiossa, kun Ukraina luopui ydinaseista ja liittyi ydinsulkusopimuksen osapuoleksi; muistuttaa Venäjän federaatiota, että yhdessä kahden edellä mainitun valtion kanssa Venäjä on sitoutunut mainitussa

Torstai 27. helmikuuta 2014

sopimuksessa pidättymään taloudellisista pakotteista, joiden tavoitteena on pakottaa Ukraina palvelemaan Venäjän etuja suvereenin Ukrainan oikeuksia rikkoen, ja se pidättäytyy näin turvaamasta mitään etuja;

9. tähdentää, että nyt ei ole varaa vitkastella kriisin syiden ratkaisemisessa ja kansalaisten politiikkaa ja instituutioita kohtaan tunteman luottamuksen palauttamisessa; katsoo lisäksi tämän edellyttävän perustuslaillisia ja rakenteellisia uudistuksia, joilla pyritään luomaan tehokas vallanjakojärjestelmä ja luomaan tiiviimmät yhteydet politiikan ja yhteiskunnan, oikeusvaltion periaatteiden, vastuuvollisuuden sekä aidosti riippumattoman ja puolueettoman oikeusjärjestelmän ja uskottavien vaalien välille;

10. pitää myönteisinä 20. helmikuuta 2014 pidetyn ulkoasiainneuvoston ylimääräisen kokouksen päätelmiä ja ennen kaikkea päätöstä ottaa käyttöön kohdistettuja pakotteita, mukaan luettuna ihmisoikeusrikkomuksista, väkivallasta ja kohtuuttomasta voimankäytöstä vastuussa olevien henkilöiden omaisuuden jäädyttäminen ja viisumien epääminen sekä vientilupien keskeyttäminen sellaisilta tavaroilta, joita voitaisiin käyttää sortotoimiin maan sisällä; panee merkille näiden pakotteiden valtavan vaikutuksen yleiseen mielipiteeseen Ukrainassa ja katsoo, että nämä toimet olisi voitu ottaa käyttöön jo aiemmin; katsoo kuitenkin, että näitä pakotteita olisi jatkettava osana EU:n Ukraina-politiikkaa tämän siirtymäkauden aikana;

11. pitää myönteisenä entisen pääministerin Julija Tymošenkon vapauttamista vankilasta ja toivoo, että hänen vapauttamisensa symboloi valikoivan ja poliittisiin syihin perustuvan oikeudenkäytön päättymistä Ukrainassa; vaatii kaikkien laittomasti vangittujen mielenosoittajien ja poliittisten vankien välitöntä ja ehdotonta vapauttamista, syytteiden hylkäämistä ja poliittisten oikeuksien palauttamista;

12. kehottaa kaikkia poliittisia voimia tekemään yhteistyötä tässä Ukrainan kriittisessä vaiheessa rauhanomaisen poliittisen järjestelmän muutoksen, kunnianhimoisen ja laajapohjaisen uudistusohjelman sekä EU:n normeihin pyrkivän hallituksen aikaansaamiseksi, ja kehottaa säilyttämään maan yhtenäisyyden ja alueellisen koskemattomuuden sekä edistämään kompromissiratkaisujen löytämistä; kehottaa väliaikaishallintoa takaamaan kaikille demokraattisille poliittisille voimille demokraattiset oikeudet ja vapaudet sekä estämään kaikki hyökkäykset niitä vastaan;

13. korostaa, että on pelkästään Ukrainan kansan oma asia päättää vapaasti ilman ulkomaiden vaikutusta maansa geopoliittisesta suunnasta ja siitä, mihin kansainvälisiin sopimuksiin ja yhteisöihin Ukraina olisi liityttävä;

14. tuomitsee Ukrainan kommunistisen puolueen ja muiden puolueiden päämajoihin tehdyn iskun ja niiden tuhoamisen sekä yritykset kieltää Ukrainan kommunistinen puolue;

15. toistaa, että assosiaatiosopimus / pitkälle menevää ja laaja-alaista vapaakauppa-aluetta (DCFTA) koskeva sopimus on valmiina allekirjoitettavaksi uuden hallituksen kanssa heti, kun se on mahdollista ja kun uusi hallitus on valmis tekemään sen;

16. panee tyytyväisenä merkille, että kolmesta ulkoasiainneuvoston vuonna 2012 asettamasta kriteeristä yksi, eli valikoivan oikeudenkäytön lopettaminen (mukaan lukien Julija Tymošenkon vankeus) on täytetty, ja kahteen muuhun, oikeus- ja vaalijärjestelmään, jotka olivat protestiliikkeen vaatimuksia, ollaan jo tekemässä perinpohjaisia muutoksia ja uudistuksia, jotka toivottavasti uusi koalitiohallitus saa pian valmiiksi ja joita parlamentin uusi enemmistö tukee;

17. kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä Ukrainan viranomaisten kanssa, jotta voidaan löytää keinoja reagoida vastatoimiin, joihin Venäjä ryhtyi pysäyttääkseen assosiaatiosopimuksen allekirjoittamisen, ja mahdollisin uusiin toimiin; panee tyytyväisenä merkille talous- ja raha-asioista vastaavan komission jäsenen Olli Rehnin lausunnon siitä, että EU on valmis tarjoamaan huomattavan ja kunnianhimoisen sekä lyhyttä että pitkää aikaväliä koskevan taloudellisen tukipaketin, kun demokratian periaatteisiin, uudistuksiin sitoutumiseen ja legitiimin hallituksen nimeämiseen perustuva poliittinen ratkaisu on saatu aikaan; kehottaa Venäjää omaksumaan rakentavan asenteen, jotta voidaan luoda olosuhteet, joissa Ukraina voi hyötyä kahdenvälisistä suhteista sekä EU:hun että Venäjään; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita keskustelemaan Venäjän kanssa yhdellä äänellä Ukrainan ja muiden itäisten kumppanuusmaiden tukemiseksi niiden pyrkimyksissä lähentyä unionia ja toteaa, että nämä maat ovat vapaasti valinneet haluavansa syventää suhteitaan EU:hun;

18. odottaa, että neuvosto ja komissio kehittävät yhteistyössä Kansainvälisen valuuttarahaston ja Maailmanpankin kanssa mahdollisimman nopeasti lyhytaikaisen talousavun ja maksutasetuen välineen, jota täydennetään Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankin sekä Euroopan investointipankin kanssa toteutettavalla pitkän aikavälin paketilla, jotta Ukraina voisi käsitellä yhä pahenevaa taloustilannettaan ja sosiaalista tilannettaan, ja kehottaa antamaan taloudellista tukea,

Torstai 27. helmikuuta 2014

jotta voidaan käynnistää Ukrainan talouden tarvittavat perinpohjaiset ja kattavat uudistukset; kehottaa järjestämään kansainvälisten avunantajien konferenssin mahdollisimman nopeasti; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa käyttämään varoja parhaalla mahdollisella nykyisten rahoitusvälineiden Ukrainalle mahdollistamia varoja ja harkitsemaan lisärahoituksen tarjoamista Ukrainalle mahdollisimman nopeasti;

19. ottaa huomioon, että kaikkien hallinnon tasojen laajamittainen korruptio haittaa edelleen Ukrainan kehittymistä ja heikentää kansalaisten luottamusta omiin instituutioihinsa; kehottaa siksi uutta hallitusta asettamaan korruption torjumisen ohjelmansa ensisijaiseksi tavoitteeksi ja pyytää unionia avustamaan Ukrainaa näissä pyrkimyksissä;

20. korostaa, että on kiireellisesti luotava todella riippumaton ja puolueeton oikeusjärjestelmä;

21. kehottaa neuvostoa valtuuttamaan komission vauhdittamaan Ukrainan kanssa käytävää viisumivuoropuhelua; korostaa, että EU:n ja Ukrainan viisumivapautta koskevan sopimuksen pikainen loppuun saattaminen Moldovan esimerkkiä seuraten on paras tapa vastata Ukrainan kansalaisyhteiskunnan ja nuorison odotuksiin; kehottaa sillä välin ottamaan välittömästi käyttöön väliaikaisia, hyvin yksinkertaisia ja maksuttomia viisumien myöntämismenettelyjä EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla ja kehottaa tehostamaan tutkimusyhteistyötä, laajentamaan nuorisovaihtoa ja tarjoamaan entistä enemmän stipendejä;

22. katsoo, että pitkälle menevä ja laaja-alainen vapaakauppa-alue ei missään tapauksessa uhkaa kaupallisesti Venäjän federaatiota eikä assosiaatiosopimus vaaranna Ukrainan hyviä suhteita sen itäisen naapurin kanssa; korostaa, että epävakaus yhteisellä lähialueella ei ole EU:n eikä Venäjän etujen mukaista; painottaa, että poliittisen, taloudellisen tai muunlaisen painostuksen käyttäminen on vastoin Helsingin päätösasiakirjaa;

23. ottaa huomioon päätöksen presidentinvaalien järjestämisestä 25. toukokuuta 2014; korostaa tarvetta varmistaa, että kyseiset vaalit ovat vapaat ja oikeudenmukaiset; kannustaa painokkaasti Ukrainan parlamenttia hyväksymään tarvittavan vaalilainsäädännön Venetsian komission suositusten mukaisesti, mihin sisältyy poliittisten puolueiden rahoittamista koskevan lain uudistaminen, jossa otetaan huomioon lahjonnan vastaisen valtioiden ryhmän (GRECO) ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) / demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston (ODIHR) esille nostamat kysymykset; kannustaa tulevien vaalien kansainväliseen tarkkailuun ja ilmoittaa olevansa valmis lähettämään oman tarkkailijaryhmänsä paikalle tätä tarkoitusta varten perustamalla vahvan Euroopan parlamentin vaalitarkkailijaryhmän; katsoo, että parlamenttivaalit olisi pidettävä pikaisesti presidentinvaalien jälkeen ja ennen kuluvan vuoden päättymistä; kehottaa komissiota, Euroopan neuvostoa ja Etyjiä/ODIHR:ia antamaan vahvistettua vaaleja edeltävää tukea sekä järjestämään merkittävän pitkän aikavälin vaalitarkkailijaryhmän, jotta presidentinvaalit, jotka aiotaan pitää 25. toukokuuta 2014, voidaan järjestää korkeimpien vaatimusten mukaisesti ja jotta kaikki ehdokkaat voisivat hyväksyä niiden tuloksen; kehottaa lähettämään Euroopan parlamentin henkilöstöä EU:n Kiovan-edustustoon vaaleja edeltävän siirtymäkauden ajaksi;

24. pitää myönteisenä, että neuvosto on äskettäin todennut, että assosiaatiosopimus ja pitkälle menevä ja laaja-alainen vapaakauppa-alue eivät ole unionin ja Ukrainan yhteistyön lopullinen päämäärä; tähdentää, että EU on valmis allekirjoittamaan assosiaatio- ja DCFTA-sopimuksen heti, kun vallitseva poliittinen kriisi on ratkaistu ja Ukrainan uudet viranomaiset ovat valmiit kääntämään katseensa vakavasti Eurooppaan; korostaa lisäksi, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 artiklassa viitataan kaikkiin Euroopan valtioihin, Ukraina mukaan lukien, jotka voivat hakea unionin jäsenyyttä sillä edellytyksellä, että ne noudattavat demokratian periaatteita, kunnioittavat perusvapauksia, ihmisoikeuksia ja vähemmistöjen oikeuksia sekä varmistavat oikeusvaltioperiaatteen toteutumisen;

25. korostaa varmojen, monipuolisten ja kohtuuhintaisten energiatoimitusten merkitystä taloudellisen, sosiaalisen ja poliittisen siirtymän tukipilarina sekä takeena kilpailukykyisestä ja vauraasta taloudesta kaikille ukrainalaisille; korostaa tässä yhteydessä energiayhteisön, jonka puheenjohtajana Ukraina toimii vuonna 2014, strategista merkitystä ainoana perustamissopimuksena, joka tällä hetkellä yhdistää Ukrainan ja Euroopan unionin;

26. ilmaisee tukensa kansalaisyhteiskunnalle ja puolueista riippumattomalle aloitteelle "Majdan-foorumin" perustamisesta, jotta voidaan kehittää strategia laajalle levinneen korruption kitkemiseksi Ukrainassa;

27. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Ukrainan virkaatekeväälle presidentille ja parlamentille, Euroopan neuvostolle sekä Venäjän federaation presidentille, hallitukselle ja parlamentille.

Torstai 27. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0171

Irakin tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 Irakin tilanteesta (2014/2565(RSP))

(2017/C 285/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Irakista ja erityisesti 10. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman viimeaikaisesta väkivallasta Irakissa ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Irakin tasavallan välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ja 17. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman EU:n ja Irakin välisestä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon komission yhteisen strategia-asiakirjan Irakista (2011–2013),
 - ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston päätelmät Irakista ja erityisesti 10. helmikuuta 2014 annetut päätelmät,
 - ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin julkilausumat Irakista ja erityisesti 5. helmikuuta 2014, 16. tammikuuta 2014 sekä 18. joulukuuta 2013 ja 5. syyskuuta 2013 annetut julkilausumat,
 - ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan tiedottajan 28. joulukuuta 2013 antaman julkilausuman Hurriyan pakolaisleirin asukkaiden tappamisesta,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston puheenjohtajan 10. tammikuuta 2014 antaman julkilausuman Irakista,
 - ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisyhteisöoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jonka sopimuspuolena Irak on,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. katsoo, että Irakilla on vieläkin vakavia poliittisia, turvallisuutta koskevia ja sosiaalis-taloudellisia haasteita ja että maan poliittinen kenttä on äärimmäisen pirstaleinen ja sen rasitteena ovat väkivalta ja eri ryhmittymien väliset erimielisyydet, mikä vahingoittaa vakavasti Irakin kansan oikeutettuja pyrkimyksiä rauhaan, vaurauteen ja aitoon demokratiakehitykseen; ottaa huomioon, että Irakia koettelee vakavin väkivallan aalto sitten vuoden 2008;
- B. ottaa huomioon, että vaikka Irak on pystynyt palauttamaan öljyntuotantonsa lähes täyteen kapasiteettiin, sosiaalinen epätasa-arvo kasvaa, sillä Irakin valtio ei edelleenkään pysty järjestämään maan väestölle peruspalveluja, esimerkiksi säännöllistä sähköä kesäisin, puhdasta vettä ja julkista terveydenhoitoa;
- C. ottaa huomioon, että YK:n Irakissa toimivan avustusoperaation (UNAMI) 1. helmikuuta 2014 julkaisemien, uhrien lukumäärää koskevien tietojen mukaan terroriteoissa ja väkivaltaisuuksissa kuoli tammikuussa 2014 yhteensä 733 ja haavoittui 1 229 irakilaista; huomauttaa, että tammikuuta 2014 koskeviin lukuihin ei sisälly Anbarin maakunnassa parhaillaan käytävien taistelujen uhreja, sillä tietojen todentamisessa ja kuolleiden tai haavoittuneiden tilanteen selvittämisessä on ongelmia;
- D. ottaa huomioon, että Syyriassa käynnissä oleva sisällissota on pahentanut Irakin tilannetta; ottaa huomioon, että sota on leviämässä Irakiin, koska taistelijat, varsinkin Islamic State of Iraq and the Levant -ryhmä (ISIL), laajentavat toimiaan Irakin alueelle;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0424.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0022.

Torstai 27. helmikuuta 2014

- E. ottaa huomioon, että YK:n turvallisuusneuvosto tuomitsi 10. tammikuuta 2014 ISIL-ryhmän irakilaisia vastaan tekemät iskut yrityksenä horjuttaa maan ja alueen vakautta;
- F. ottaa huomioon, että pääministeri Nuri al-Malikin hallitus ei ole puuttunut sunnivähemmistön huolenaiheisiin; toteaa, että oikeudenmukaisuutta ja vastuullisuutta koskevan lain mukainen politiikka, jolla pyritään pääsemään eroon Baath-puolueesta, on johtanut pääasiassa sunnivirkamiesten erottamiseen, mikä on voimistanut käsitystä siitä, että hallitus suosii tiettyjä ryhmittymiä ja syrjii toisia; toteaa, että erityisesti se, että hallitus tuhosi 30. joulukuuta 2013 Ramadissa vuoden olleen sunnien mielenosoitusleirin, ennakoi väkivaltaista yhteenottoa Anbarin maakunnassa; toteaa, että tämän johdosta hallituksen joukot ja ISIL-ryhmän taistelijat ovat sotineet toisiaan vastaan Fallujahissa ja muissa Anbarin maakunnan kaupungeissa joulukuusta 2013 lähtien;
- G. ottaa huomioon, että 13. helmikuuta 2014 yli 63 000 Anbarin maakunnan taistelija paennutta perhettä (YK:n laskelmien mukaan yli 370 000 ihmistä) oli rekisteröity maan sisäisiksi pakolaisiksi; toteaa, että monet ovat paenneet maan muihin osiin, kuten Karbalan, Bagdadin ja Erbilin maakuntiin, ja että toiset ovat hakeneet suojaa Anbarin maakunnan laidalla sijaitsevista yhteisöistä tai eivät ole päässeet taistelija pakoon; huomauttaa, että kyseisten henkilöiden tilanne on epävarma, sillä ruoka- ja juomavesivarastot ovat hupenemassa, hygieniaolet ovat kehnot ja mahdollisuudet saada terveydenhuoltopalveluja ovat vähäiset;
- H. toteaa, että kaikkialla Irakissa jatkuvat tappavat pommi-iskut, kuten Irakin ulkoministeriöön 5. helmikuuta 2014 tehty isku, jotka kohdistuvat pääasiassa šiiojen asuinalueisiin, ja että lukuisten vankien pakeneminen vankiloista on lisännyt taistelijoiden määrää kapinallisten ääriryhmien riveissä;
- I. toteaa, että ainakin 35 kuoli ja kymmeniä haavoittui 25. joulukuuta 2013 Bagdadin kristittyjen alueilla tehdyissä pommi-iskuissa; ottaa huomioon, että arvioiden mukaan vähintään puolet Irakin kristityistä on lähtenyt maasta vuoden 2003 jälkeen;
- J. toteaa, että Irakin ulkoministeriöön Bagdadissa tehtiin isku 5. helmikuuta 2014 ja että Irakin edustajien neuvoston puhemiehen Osama al-Nujaifin saattuetta vastaan hyökättiin Mosulin kaupungissa Ninawan maakunnassa 10. helmikuuta 2014;
- K. toteaa, että Irakin liittohallituksen ja Kurdistanin aluehallinnon välillä on edelleen erimielisyyttä siitä, miten Irakin mineraalivarojen käyttö jaetaan, ja ottaa huomioon, että uuden öljyputken odotetaan kuljettavan kuukausittain 2 miljoonaa barrelia öljyä Kurdistanista Turkkiin ja että keskushallitus valmisteleo oikeustoimia maakuntaa vastaan;
- L. ottaa huomioon, että vakavat sosiaaliset ja taloudelliset ongelmat (laajalle levinnyt köyhyys, korkea työttömyysaste, talouden taantuma, ympäristön pilaantuminen ja julkisten peruspalvelujen puuttuminen) vaivaavat edelleen suurta osaa väestöstä;
- M. toteaa, että väkivalta ja vahingonteot ovat haitanneet yrityksiä elvyttää taloutta, joka on romahtanut vuosikymmeniä kestäneiden konfliktien ja pakotteiden takia; toteaa, että Irakilla on maailman kolmanneksi suurimmat raakaöljyvarannot, mutta hyökkäykset, korruptio ja salakuljetus ovat lamauttaneet viennin; ottaa huomioon, että maan yhteiskunnalliset rakenteet ovat järkkäneet vakavasti ja aiemmin vallinnut naisten tasa-arvo on heikentynyt;
- N. toteaa, että niin viranomaiset kuin ääriryhmätkin ovat toistuvasti ja yhä suuremmissa määrin hyökänneet lehdistön ja tiedotusvälineiden vapautta vastaan; huomauttaa, että toimittajia ja tiedotusvälineitä vastaan on hyökätty tai niitä on sensuroitu ja että Toimittajat ilman rajoja -järjestön mukaan Anbarin maakunnan tilanne on uutisointikielossa; toteaa, että Freedom House -järjestön vuotta 2014 koskevan Freedom in the World -raportin mukaan Irak ei ole vapaa;
- O. ottaa huomioon, että Irakin perustuslaissa taataan kaikkien kansalaisten yhdenvertaisuus lain edessä sekä eri kansallisuusryhmien hallinnolliset ja poliittiset oikeuden sekä oikeus kulttuuriin ja koulutukseen;
- P. ottaa huomioon, että EU:n ja Irakin välisessä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksessa ja erityisesti sen ihmisoikeuslausekkeessa korostetaan, että EU:n ja Irakin poliittisessa vuoropuhelussa olisi keskityttävä ihmisoikeuksiin ja demokraattisten instituutioiden vahvistamiseen;

Torstai 27. helmikuuta 2014

- Q. ottaa huomioon, että marraskuussa 2013 Irakin vaalilakiin tehtiin muutoksia, joilla valmistellaan parlamenttivaaleja, jotka on määrä pitää 30. huhtikuuta 2014;
- R. huomauttaa, että EU on vahvistanut sitoutuneensa auttamaan Irakia demokratiaan siirtymisessä ja muistuttanut, että Irakin yhtenäisyys ja alueellinen koskemattomuus ovat keskeisiä tekijöitä turvallisen ja vauraan valtion rakentamisessa kaikille sen kansalaisille ja vakauden luomisessa koko alueelle;
- S. ottaa huomioon, että EU:n ja Irakin tasavallan välinen yhteistyöneuvosto piti ensimmäisen kokouksensa Brysselissä 20. tammikuuta 2014; toteaa, että maiden välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen puitteissa kokoontuva yhteistyöneuvosto vahvisti kummankin osapuolen sitoutuneen lujittamaan suhteitaan edelleen; huomauttaa, että EU edistää jatkossakin yhteistyötä kaikilla keskinäisen edun mukaisilla aloilla ja tarjoaa kohdennettua apua yhteisesti sovituilta aloilla;
- T. ottaa huomioon, että Irakin viranomaiset käyttävät edelleen kuolemanrangaistusta; ottaa huomioon, että EU:n Bagdadin edustuston päälliköt allekirjoittivat lokakuussa 2013 kansainvälisenä kuolemanrangaistuksen vastaisena päivänä yhteisen lausuman, jossa he ilmaisivat syvän huolensa kuolemanrangaistuksen käyttämisestä Irakissa ja kehottivat Irakin hallitusta keskeyttämään kuolemantuomioiden täytäntöönpanon;
- U. ottaa huomioon, että Irakin aseistamiseksi on käynnissä massiivinen asevarustelu, johon kuuluu sotilaskaluston laajamittaista myyntiä;
1. tuomitsee jyrkästi äskettäiset terroriteot ja eri ryhmittymien välillä voimistuneen väkivallan, sillä vaarana on, että maa ajautuu taas eri ryhmittymien keskinäisiin kahnauksiin, jotka saattavat kärjistyä laajemmaksi ryhmittymien väliseksi konfliktiksi koko alueella; katsoo, että vaikka väkivalta noudattaa uskonnollisten ryhmittymien rajoja, sen syyt ovat pikemminkin poliittisia kuin uskonnollisia; ilmaisee surunvalittelunsa kuolleiden ja haavoittuneiden omaisille ja ystäville;
 2. tuomitsee ankarasti ISIL-ryhmän Anbarin maakunnassa tekemät iskut ja kannattaa YK:n turvallisuusneuvoston kehotusta, jossa se pyysi Irakin kansaa, myös maan heimoja, paikallisjohtajia ja Anbarin maakunnan turvallisuusjoukkoja, tekemään yhteistyötä väkivallan ja terrorin torjumiseksi; korostaa, että YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmissa 1267 (1999) ja 2083 (2012) vahvistettu aseidenvientikielto ja varojen jäädyttäminen koskevat ISIL-ryhmää, ja korostaa, että on tärkeää panna kyseiset toimenpiteet nopeasti ja tehokkaasti täytäntöön;
 3. on syvästi huolissaan Anbarin maakunnan tapahtumista ja konfliktialueilta pakenevien maan sisäisten pakolaisten suuresta määrästä; kehottaa varmistamaan humanitaarisen avun perillepääsyn Fallujahiin; kehottaa Irakin hallitusta noudattamaan velvollisuuttaan suojella siviiliväestöä Fallujahissa ja muualla; kannustaa Irakin hallitusta jatkamaan yhteistyötä UNAMIn ja humanitaaristen järjestöjen kanssa, jotta alueelle voidaan toimittaa humanitaarista hätäapua; on tyytyväinen YK:n pyrkimykseen tarjota apua Anbarin maakunnan taisteluista kärsiville, vaikka heikentynyt turvallisuus-tilanne ja taistelujen jatkuminen maakunnassa aiheuttavatkin haasteita;
 4. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) ja komissiota tukemaan kaikkia Irakin hallituksen ja UNAMIn pyrkimyksiä suojella siviiliväestöä Fallujahissa ja muualla, jotta loukkuun jääneet siviilit pääsevät poistumaan turvallisesti konfliktialueilta ja maan sisäiset pakolaiset voivat palata turvallisesti tilanteen salliessa;
 5. kehottaa Irakin hallitusta käsittelemään pitkän aikavälin kysymyksiä, jotka ovat osaltaan myötävaikuttaneet maan epävakautteen, mukaan lukien sunnivähemmistön oikeudet huolenaiheet, ja aloittamaan laajan kansallisen vuoropuhelun oikeudenmukaisuutta ja vastuullisuutta koskevan lain uudistamisesta, pidättymään tulenaroista eri ryhmittymiä koskevista lausunnoista ja toteuttamaan toimia kansallisen sovinnon saavuttamiseksi; ei hyväksy vaatimuksia perustaa Irakiin sunnilainen federatiivinen alue ratkaisuna nykyiseen konfliktiin, koska tämä todennäköisesti johtaisi eri ryhmittymien välien kiristymiseen ja väkivallan lisääntymiseen;
 6. panee huolestuneena merkille Syyrian konfliktista johtuvan väkivallan leviämisen maan ulkopuolelle; kehottaa Irakin hallitusta tekemään kaikkensa pitääkseen Irakin erillään Syyrian sisällissodasta pidättymällä tukemasta mitään konfliktin osapuolta ja estämällä sekä šiialaisia taistelijoita tulemasta Syyriasta Irakiin ja lähtemästä Syyriaan;
 7. on erittäin huolestunut siviiliväestöön, heikossa asemassa oleviin ryhmiin ja uskonnollisiin yhteisöihin kohdistuvien väkivaltaisuuksien jatkumisesta; kehottaa Irakin hallitusta ja kaikkia poliittisia johtajia ryhtymään tarvittaviin toimiin tarjotakseen turvaa ja suojaa kaikille irakilaisille, erityisesti riskialttiiden ryhmien jäsenille kuten naisille, toimittajille, nuorille, perusoikeusaktivisteille, ammattiyhdistysaktivisteille ja uskonnollisille yhteisöille, myös kristityille; kehottaa Irakin hallitusta varmistamaan, että turvallisuusjoukot noudattavat oikeusvaltioperiaatetta ja kansainvälisiä normeja;

Torstai 27. helmikuuta 2014

8. tukee EU:n toimia Irakin auttamiseksi demokratian, ihmisoikeuksien, hyvän hallinnon ja oikeusvaltioperiaatteen edistämässä myös käyttäen hyväksi EUJUST LEX-IRAQ -operaatiosta – jonka mandaatti valitettavasti päättyi 31. joulukuuta 2013 – saatuja kokemuksia ja saavutuksia, sekä UNAMIn ja YK:n pääsihteerin erityisedustajan työtä niiden auttaessa Irakin hallitusta vahvistamaan demokraattisia instituutioitaan ja prosessejaan, edistämään oikeusvaltioperiaatetta, parantamaan alueellista vuoropuhelua ja peruspalvelujen tarjoamista ja varmistamaan ihmisoikeuksien suojelun; suhtautuu myönteisesti 22. tammikuuta 2014 käynnistettyyn valmiuksien kehittämistä koskevaan ohjelmaan, jonka EU rahoittaa ja YK:n projektipalvelutoimisto toteuttaa ja jolla tuetaan Irakin ihmisoikeustoimikuntaa sen toteuttaessa ihmisoikeuksien edistämiseen ja suojeluun liittyvää tehtäväänsä Irakissa;
 9. suhtautuu myönteisesti 4. marraskuuta 2013 hyväksytyihin Irakin vaalilain muutoksiin, jotka ovat viitoittaneet tietä 30. huhtikuuta 2014 pidettäville parlamenttivaaleille; korostaa, että tulevat vaalit ovat erittäin tärkeitä Irakin demokratiakehityksen jatkumiselle ja kehottaa kaikkia toimijoita varmistamaan, että ne ovat osallistavat, avoimet, uskottavat ja että ne järjestetään ajallaan; kehottaa EUH:ta auttamaan Irakin hallitusta mahdollisimman paljon käytännön valmisteluissa;
 10. on syvästi huolissaan teloitusten suuresta määrästä Irakissa; kehottaa Irakin viranomaisia keskeyttämään kaikkien kuolemantuomioiden täytäntöönpanon; pitää oikeusjärjestelmän uudistusta ensisijaisen tärkeänä, jotta Irakin kansalaisten turvallisuuden tunne voidaan palauttaa, ja katsoo, että uudistuksen yhteydessä olisi tarkistettava terrorismin vastaista lakia, joka antaa huomattavasti heikomman suojan epäillyille ja pidätyville kuin rikosprosessilaki, ja kehottaa lopettamaan erityisesti valtion turvallisuusjoukkoja koskevan rankaisemattomuuden;
 11. kehottaa kaikkia valtiollisia ja valtiosta riippumattomia toimijoita kunnioittamaan lehdistön ja tiedotusvälineiden vapautta sekä suojelemaan toimittajia ja tiedotusvälineitä väkivallalta; toteaa, että vapaa lehdistö ja vapaat tiedotusvälineet ovat olennainen osa toimivaa demokratiaa, sillä ne tarjoavat kansalaisille tietoa ja viestintäkanavan;
 12. kehottaa laatimaan EU:ta yhteisen kannan, jossa kannatetaan köyhdytettyä uraania sisältävien ammusten käytön kieltämistä, tuetaan uhrien hoitamista, kemiallisten aseiden uhrin mukaan luettuina, ja kehoitetaan ryhtymään mahdollisiin toimiin saastuneiden alueiden puhdistamiseksi;
 13. katsoo, että E3+3-ryhmän ja Iranin väliset viimeaikaiset keskustelut tarjoavat myös Irakille mahdollisuuden vakauttaa tilanne, mikäli kaikki naapurivallat lakkaavat puuttumasta Irakin sisäisiin asioihin;
 14. tuomitsee jyrkästi Hurriyan pakolaisleiriin 26. joulukuuta 2013 tehdyn raketti-iskun, jossa useiden tietojen mukaan kuoli ja haavoittui useita leirin asukkaita; vaatii, että tähän säälimättömään iskuun johtaneet olosuhteet selvitetään; kehottaa Irakin viranomaisia kiristämään turvallisuustoimia leirin ympärillä, jotta sen asukkaita voidaan suojella uusilta väkivaltaisuuksilta; kehottaa Irakin hallitusta etsimään iskuun syyllistyneet ja saattamaan heidät vastuuseen teoistaan; panee merkille, että EU kehottaa kaikkia osapuolia helpottamaan YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun työtä kaikkien Hurriyan pakolaisleirin asukkaiden sijoittamiseksi uudelleen pysyvään ja turvalliseen paikkaan Irakin ulkopuolelle mahdollisimman pian;
 15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, ihmisoikeuksista vastaavalle EU:n erityisedustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Irakin hallitukselle ja edustajien neuvostolle, Kurdistanin aluehallinnolle, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille ja Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvostolle.
-

Torstai 27. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0172

Aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käyttö

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käytöstä (2014/2567(RSP))

(2017/C 285/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon laittomia teloituksia käsittelevän YK:n erityisraporttoijan 28. toukokuuta 2010 ja 13. syyskuuta 2013 antamat raportit aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käytöstä sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien edistämistä ja suojelua terrorismia torjuttaessa käsittelevän YK:n erityisraporttoijan 18. syyskuuta 2013 antaman raportin samasta aiheesta,
 - ottaa huomioon YK:n pääsihteerin Ban Ki-moonin 13. elokuuta 2013 antaman julkilausuman aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käytöstä,
 - ottaa huomioon miehittämättömien ilma-alusten käytön ihmisoikeusvaikutuksista 25. huhtikuuta 2013 pidetyn kuulemistilaisuuden, jonka parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunta järjesti yhdessä turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnan kanssa,
 - ottaa huomioon 3. toukokuuta 2013 julkaistun tutkimuksensa ”Human rights implications of the usage of drones and unmanned robots in warfare”,
 - ottaa huomioon 19. ja 20. joulukuuta 2013 kokoontuneen neuvoston päätelmät ohjelman valmistelusta seuraavan sukupolven eurooppalaisia keskikorkeudella lentäviä pitkän lentoajan kauko-ohjattavia ilma-aluksia koskevaa järjestelmää (RPAS) varten,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että kauko-ohjattavien ilma-alusjärjestelmien (RPAS) käyttö ulkomailla toteutettavissa tappavissa operaatioissa on lisääntynyt merkittävästi viime vuosikymmenen aikana;
- B. ottaa huomioon, että ei ole tiedossa, kuinka monet siviilit ovat saaneet surmansa, loukkaantuneet vakavasti tai traumatisoituneet arkielämässään ilmoitettujen konfliktialueiden ulkopuolella tehdyissä miehittämättömien ilma-alusten iskuissa;
- C. ottaa huomioon, että jos esitetään väitteitä, joiden mukaan miehittämättömien ilma-alusten iskuissa on kuollut siviilejä, valtiot ovat velvollisia suorittamaan viipymättä riippumattoman tutkimuksen, ja jos väitteet osoittautuvat tosiksi, valtioiden on julkisesti osoitettava vastuussa oleva taho, rangaistava vastuussa olevia ja tarjottava oikeussuojakeinot, mukaan lukien korvausten maksaminen uhrien omaisille;
- D. ottaa huomioon, että Geneven sopimusten I lisäpöytäkirjan 51 artiklan 2 kohdassa todetaan, että ”väkivaltaisuuDET tai niillä uhkaaminen päätarkoituksena levittää kauhua siviiliväestön keskuudessa on kielletty”;
- E. toteaa, että jonkin valtion sodan ulkopuolella toisen valtion alueelle ilman kyseisen valtion tai YK:n turvallisuusneuvoston hyväksyntää tekemät miehittämättömien ilma-alusten iskut ovat kansainvälisen oikeuden vastaisia ja niillä loukataan kyseisen valtion alueellista koskemattomuutta ja suvereniteettia;
- F. ottaa huomioon, että kansainvälisessä ihmisoikeuslainsäädännössä kielletään mielivaltainen tappaminen kaikissa tapauksissa; ottaa huomioon, että kansainvälisessä humanitaarisessa oikeudessa ei sallita sodan ulkopuolisissa maissa oleskelevien henkilöiden täsmäsurmia;
- G. ottaa huomioon, että unionin talousarvioon ei oteta menoina sellaisista toimista aiheutuvia menoja, joilla on sotilaallista merkitystä tai merkitystä puolustuksen alalla (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 41 artiklan 2 kohta);
- H. ottaa huomioon, että seitsemän jäsenvaltiota (Alankomaat, Espanja, Italia, Kreikka, Puola, Ranska ja Saksa) ovat allekirjoittaneet Euroopan puolustusviraston (EDA) kanssa aiempöytäkirjan, jossa ne antavat sen tehtäväksi laatia tutkimus, jossa tarkastellaan mahdollisuuksia rakentaa yhteinen MALE-ilma-alus (Medium Altitude Long Endurance), jota voidaan käyttää sotilaskohteisiin tehtäviin iskuihin tai Välimerellä liikkuvien maahanmuuttajia kuljettavien alusten valvontaan, mikä käynnistäisi eurooppalaisen RPAS-järjestelmän luomisen;

Torstai 27. helmikuuta 2014

- I. ottaa huomioon, että unionin varoista on tuettu miehittämättömien sotilas- ja siviili-ilma-alusten rakentamiseen liittyvää tutkimus- ja kehittämistoimintaa ja että rahoittamisen odotetaan jatkuvan tulevaisuudessa;
1. ilmaisee vakavan huolensa aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käyttämisestä kansainvälisten oikeuspuitteiden ulkopuolella; kehottaa unionia laatimaan sekä Euroopan tasolla että maailmanlaajuisesti asianmukaisen poliittisen vastineen, jolla puolustetaan ihmisoikeuksia ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta;
 2. kehottaa ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa, jäsenvaltioita ja neuvostoa
 - (a) vastustamaan laittomia täsmäsurmia ja kieltämään ne,
 - (b) varmistamaan, että jäsenvaltiot noudattavat oikeudellisia velvoitteitaan eivätkä syyllisty laittomiin täsmäsurmiin tai osallistu tällaisiin muiden valtioiden toteuttamiin surmiin,
 - (c) sisällyttämään aseistetut miehittämättömät ilma-alukset asiaa koskeviin eurooppalaisiin ja kansainvälisiin aseriisunta- ja asevalvontajärjestelyihin,
 - (d) kieltämään sellaisten täysin itsenäisesti toimivien asejärjestelmien kehittämisen, tuotannon ja käytön, jotka mahdollistavat iskut ilman ihmisten osallistumista,
 - (e) sitoutumaan varmistamaan, että jos on perusteltua otaksua, että niiden oikeudenkäyttövaltaan kuuluvalla henkilöllä tai yhteisöllä voi olla yhteyksiä laittomaan täsmäsurmaan ulkomailla, ryhdytään toimenpiteisiin kansallisten ja kansainvälisten oikeudellisten velvoitteiden mukaisesti,
 - (f) tukemaan laittomia teloituksia käsittelevän YK:n erityisraportoijan sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien edistämistä ja suojelua terrorismia torjuttaessa käsittelevän YK:n erityisedustajan työtä ja toteuttamaan jatkotoimia heidän suositustensa johdosta;
 3. kehottaa neuvostoa hyväksymään unionin yhteisen kannan aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käyttöön;
 4. kehottaa unionia edistämään kolmansien maiden suurempaa avoimuutta ja vastuuvollisuutta aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käytössä niiden käytön oikeusperustan ja operatiivisen vastuun yhteydessä, mahdollistamaan miehittämättömien ilma-alusten iskujen laillisuuden valvonnan ja varmistamaan, että laittomien iskujen uhreilla on tosiasiallinen mahdollisuus käyttää oikeussuojakeinoja;
 5. kehottaa komissiota lisäksi tiedottamaan parlamentille asianmukaisesti unionin varojen käytöstä kaikkiin miehittämättömien ilma-alusten rakentamiseen liittyviin tutkimus- ja kehityshankkeisiin; kehottaa laatimaan tällaisten ilma-alusten uusista kehityshankkeista ihmisoikeusvaikutusten arvioinnit;
 6. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, jäsenvaltioiden parlamenteille, laittomia teloituksia käsittelevälle YK:n erityisraportoijalle, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien edistämistä ja suojelua terrorismia torjuttaessa käsittelevälle YK:n erityisraportoijalle ja YK:n pääsihteerille.
-

Torstai 27. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0173

Perusoikeudet Euroopan unionissa (2012)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa (2012) (2013/2078(INI))

(2017/C 285/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen johdanto-osan ja erityisesti sen 2 ja 4–7 kappaleen,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan, 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan, 6 artiklan ja 7 artiklan ja sekä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) perusoikeuksien kunnioittamista, edistämistä ja suojaamista Euroopan unionissa koskevat artikkelit,
- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2000 allekirjoitetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan, josta annettiin juhlallinen julistus 12. joulukuuta 2007 Strasbourgissa ja joka tuli voimaan yhdessä Lissabonin sopimuksen kanssa joulukuussa 2009,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (ECHR), Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön sekä Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen, ministeri-komitean, ihmisoikeusvaltuutetun sekä Venetsian komission yleissopimukset, suositukset, päätöslauselmat ja mietinnöt,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalisen peruskirjan, sellaisena kuin se on vuonna 1996 tarkistettuna, sekä Euroopan sosiaalisten oikeuksien komitean oikeuskäytännön,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimukset ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi,
- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen, jonka sopimuspuolia ovat EU ja lähes kaikki sen jäsenvaltiot,
- ottaa huomioon äärimmäistä köyhyyttä ja ihmisoikeuksia koskevat pääperiaatteet, jotka YK:n ihmisoikeusneuvosto hyväksyi 27. lokakuuta 2012 (A/HRC/21/39),
- ottaa huomioon komission tiedonannot ”Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklasta – Unionin perusarvojen kunnioittaminen ja edistäminen” (COM(2003)0606), ”Euroopan unionin strategiasta perusoikeuskirjan panemiseksi tehokkaasti täytäntöön” (COM(2010)0573) ja ”Toimintaohjeista perusoikeuksien huomioimiseksi komission vaikutus-tenarvioinneissa” (SEC(2011)0567),
- ottaa huomioon 23. toukokuuta 2011 hyväksytyt neuvoston päätelmät neuvoston toimista ja aloitteista Euroopan unionin perusoikeuskirjan panemiseksi täytäntöön sekä neuvoston suuntaviivat menettelyvaiheista perusoikeuksien mukaisuuden tarkistamiseksi neuvoston valmisteluelimissä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon EU:n perusoikeuskirjan soveltamisesta laaditun komission kertomuksen vuodelta 2013 (COM(2013)0271) sekä sen liitteenä olevat työasiakirjat,
- ottaa huomioon komission katsauksen Euroopan unionin kansalaisuuteen vuonna 2013 aiheesta ”EU:n kansalaiset: sinun oikeutesi, sinun tulevaisuutesi” (COM(2013)0269),
- ottaa huomioon asiakirjan ”Tukholman ohjelma – Avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia ja heidän suojeluaan varten” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”EU:n puitekehys vuoteen 2020 ulottuville romanien kansallisille integrointi-strategioille” (COM(2011)0173) ja 24. kesäkuuta 2011 annetut neuvoston päätelmät,

⁽¹⁾ Neuvoston asiakirja 10140/11, 18. toukokuuta 2011.

⁽²⁾ EUVL C 115, 4.5.2010, s. 1.

Torstai 27. helmikuuta 2014

- ottaa huomion komission tiedonannon ”Eteneminen romanien integraatiota edistävien kansallisten strategioiden täytäntöönpanossa” (COM(2013)0454) ja ehdotuksen neuvoston suosituksiksi romanien integraatiota jäsenvaltioissa edistävästä tuloksellisista toimenpiteistä (COM(2013)0460),
- ottaa huomioon rasismien ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmaisujen torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin 28. marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/913/YOS⁽¹⁾,
- ottaa huomioon rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29. kesäkuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY⁽²⁾, yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY⁽³⁾ sekä ehdotuksen neuvoston direktiiviksi uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta (COM(2008)0426),
- ottaa huomioon yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24. lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30. toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen päätökset ja oikeuskäytännön sekä jäsenvaltioiden perustuslakituomioistuinten oikeuskäytännön, joissa perusoikeuskirjaa pidetään yhtenä viitteenä kansallisen lain tulkinnassa,
- ottaa huomioon José Manuel Barroson puheen unionin tilasta Euroopan parlamentissa 11. syyskuuta 2013 ja Viviane Redingin puheen Euroopan unionista ja oikeusvaltiosta 4. syyskuuta 2013 Center for European Policy Studies -tutkimuskeskuksessa (CEPS) Brysselissä,
- ottaa huomioon Saksan, Tanskan, Suomen ja Alankomaiden ulkoasiainministerien komission puheenjohtajalle José Manuel Barrosolle osoitetun 6. maaliskuuta 2013 päivätyn kirjeen, jossa kehoitetaan luomaan järjestelmä perusarvojen noudattamisen edistämiseksi jäsenvaltioissa,
- ottaa huomioon perusoikeuksista ja oikeusvaltioperiaatteesta sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan soveltamista koskevasta komission vuoden 2012 kertomuksesta vuodelta 6. ja 7. kesäkuuta 2013 annetut neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon neuvoston puheenjohtajana toimineen Irlannin 9. ja 10. toukokuuta 2013 järjestämässä konferenssissa ”Tasa-arvoisten kansalaisten Eurooppa: tasa-arvo, perusoikeudet ja oikeusvaltio” hyväksytyt päätelmät,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeusviraston 7. kesäkuuta 2013 järjestämän neljännen vuosittaisen symposiumin ”Oikeusvaltion edistäminen Euroopan unionissa”,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeusviraston arvioinnista 13. syyskuuta 2013 annetut neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeusviraston toiminnan, vuosikertomukset, tutkimukset ja mielipiteet ja erityisesti vuosikertomuksen perusoikeuksien tilanteesta EU:ssa vuonna 2012,
- ottaa huomioon perusoikeusviraston, Yhdistyneiden kansakuntien kehitysohjelman (UNDP), Maailmanpankin ja komission toukokuussa 2012 julkaiseman romanien tilannetta yhdessätoista EU:n jäsenvaltiossa käsittelevän yhteisraportin ”The situation of Roma in 11 EU Member States – Survey results at a glance”,

⁽¹⁾ EUVL L 328, 6.12.2008, s. 55.

⁽²⁾ EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁽³⁾ EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁵⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

Torstai 27. helmikuuta 2014

- ottaa huomioon huhtikuussa 2013 julkaistun EU:n ulkorajojen hallintaa ja sen vaikutusta maahanmuuttajien ihmisoikeuksiin käsittelevän YK:n erityisraportoijan raportin ”Management of the external borders of the European Union and its impact on the human rights of migrants”,
- ottaa huomioon kansalaisjärjestöjen raportit ja selvitykset ihmisoikeuksista sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan aiheesta teettämät tutkimukset ja erityisesti perusoikeuksia, demokratiaa ja oikeusvaltioperiaatteen suhdetta käsittelevän tutkimuksen ”The triangular relationship between fundamental rights, democracy and the Rule of Law in the EU – towards an EU Copenhagen mechanism”,
- ottaa huomioon päätöslauselmansa perus- ja ihmisoikeuksista, erityisesti perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa (2009) ja tehokkaasta täytäntöönpanosta Lissabonin sopimuksen jälkeen 15. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾ sekä perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa (2010–2011) 12. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
- ottaa huomioon EU:ssa ja varsinkin Italiassa tapahtuvasta sananvapauden ja tiedonvälityksen vapauden perusoikeuksien rikkomisesta (perusoikeuskirjan 11 artiklan 2 kohta) 22. huhtikuuta 2004 antamansa päätöslauselman ⁽³⁾,
- ottaa huomioon vähemmistöjen suojelusta ja syrjinnän vastaisista politiikoista laajentuneessa Euroopan unionissa 8. kesäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon etnisyyteen perustuvasta romanien väestönlaskennasta Italiassa 10. heinäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Liettuan laista alaikäisten suojelemisesta julkisen tiedottamisen hättävaiikutuksilta 17. syyskuuta 2009 antamansa päätöslauselman ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon romanien tilanteesta ja vapaasta liikkuvuudesta Euroopan unionissa 9. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon ilmaisunvapauden loukkaamisesta ja seksuaalisen suuntautumisen perusteella tapahtuvasta syrjinnästä Liettuassa 19. tammikuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon romaniväestön osallistamista koskevasta EU:n strategiasta 9. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon Unkarin tiedotusvälineitä koskevasta lainsäädännöstä 10. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 21. toukokuuta 2013 antamansa päätöslauselman ”EU:n perusoikeuskirja: tiedotusvälineiden vapauden yleiset edellytykset EU:ssa” ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon homofobian torjunnasta Euroopassa 24. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon rasismiin, muukalaisvihan ja viharikosten torjunnan tehostamisesta 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 169 E, 15.6.2012, s. 49.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0500.

⁽³⁾ EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 1026.

⁽⁴⁾ EUVL C 124 E, 25.5.2006, s. 405.

⁽⁵⁾ EUVL C 294 E, 3.12.2009, s. 54.

⁽⁶⁾ EUVL C 224 E, 19.8.2010, s. 18.

⁽⁷⁾ EUVL C 308 E, 20.10.2011, s. 73.

⁽⁸⁾ EUVL C 136 E, 11.5.2012, s. 50.

⁽⁹⁾ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 112.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 154.

⁽¹¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0203.

⁽¹²⁾ EUVL C 264 E, 13.9.2013, s. 54.

⁽¹³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0090.

Torstai 27. helmikuuta 2014

- ottaa huomioon EU:n toimista korruption torjumiseksi 15. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman ”Järjestäytynyt rikollisuus, korruptio ja rahanpesu: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi” (lopullinen mietintö)⁽²⁾,
- ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman ”Perusoikeustilanne: standardit ja käytännöt Unkarissa” (16. helmikuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman mukaisesti)⁽³⁾,
- ottaa huomioon 11. syyskuuta 2012 antamansa päätöslauselman ”Euroopan maiden alueen epäilty käyttö CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen: väliaikaisen valiokunnan seurantakertomus”⁽⁴⁾ sekä sen seurannasta 10. lokakuuta 2013 annetun päätöslauselman⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon uhanalaisista eurooppalaisista kielistä ja kielellisestä monimuotoisuudesta Euroopan unionissa 11. syyskuuta 2013 annetun päätöslauselman⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon vuonna 1979 hyväksytyin kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon neuvoston maaliskuussa 2011 hyväksymän eurooppalaisen tasa-arvosopimuksen (2011–2020),
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Naisten ja miesten tasa-arvostrategia vuosiksi 2010–2015” (COM(2010)0491),
- ottaa huomioon 7. huhtikuuta 2011 tehdyn neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta,
- ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista koskevan EU:n politiikan painopistealueista ja yleispiirteistä⁽⁷⁾ sekä 6. helmikuuta 2013 antamansa päätöslauselman ”Naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 57. istunto: kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan lopettaminen ja ehkäiseminen”⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon suosituksista komissiolle sen periaatteen soveltamisesta, jonka mukaan miehille ja naisille maksetaan samasta tai samanarvoisesta työstä sama palkka, 24. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon työasiakirjat I ja II perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa vuonna 2012 (esittelijä Louis Michel),
- ottaa huomioon 5. marraskuuta 2013 pidetyn kansalaisvapauksien, oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan kuulemistilaisuuden ”Perusoikeuksien tilanne Euroopan unionissa: Miten vahvistaa perusoikeuksia demokratiaa ja oikeusvaltion periaatteita EU:ssa”,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan ja vetoisuusvaliokunnan lausunnot (A7-0051/2014),

⁽¹⁾ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 121.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0444.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0315.

⁽⁴⁾ EUVL C 353 E, 3.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0418.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0350.

⁽⁷⁾ EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 26.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0045.

⁽⁹⁾ EUVL C 264 E, 13.9.2013, s. 75.

Torstai 27. helmikuuta 2014

- A. ottaa huomioon, että Euroopan integraatio on poliittinen hanke, joka sai alkunsa toisen maailmansodan raunioista ja totalitaaristen hallintojen harjoittamista vainoista ja sortotoimista ja jonka tavoitteena on liittää Euroopan valtiot lujasti demokratiaan ja oikeusvaltioon ja pyrkiä näin kunnioittamaan, suojelemaan ja edistämään ihmisoikeuksia, perusoikeuksia ja tasa-arvoa, suojelemaan vähemmistöjä ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja muiden ihmisoikeuksia ja perusvapauksia koskevien sopimusten nojalla ja välttämään kaikenlaisten autoritääristen hallintojen paluu;
- B. toteaa, että yksilön on oltava Euroopan hankkeen keskiössä, olipa hän maan kansalainen tai maassa asuva ulkomaalainen, ja perusoikeuksilla taataan, että yksilöä suojellaan viranomaisten mahdollisesti harjoittamilta häirinnältä, väärinkäytöksiltä ja väkivallalta kaikilla tasoilla siten, että ihmisten yksityiselämää sekä heidän vapauksiaan ja oikeuksiaan kunnioitetaan; ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien, perusvapauksien, demokratian sekä arvojen ja periaatteiden kunnioittamisen ja edistämisen sellaisina kuin niistä on määrätty unionin peruskirjoissa ja ihmisoikeuksiin liittyvissä kansainvälisissä välineissä (ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus, Euroopan ihmisoikeussopimus, KP-yleissopimus, taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus jne.) on oltava Euroopan yhdentymisen keskiössä;
- C. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on laatinut perussäännösten, jolla pyritään varmistamaan perusoikeuksien kunnioittaminen, suojeleminen ja edistäminen muun muassa laatimalla "Kööpenhaminan kriteerit", lisäämällä SEU:hun 2, 6 ja 7 artikla ja perusoikeuskirjan, pakollisen Euroopan ihmisoikeussopimukseen liittymisen sekä jäsenvaltioiden kansallisissa oikeusjärjestyksissä olevien vastaavien säännösten avulla;
- D. toteaa, että Lissabonin sopimuksen voimaantulosta alkaen perusoikeuskirja on muuttanut arvoja ja periaatteita konkreettisiksi ja täytäntöönpanokelpoisiksi oikeuksiksi, ja korostaa, että perusoikeuskirja on asiakirja, joka sitoo unionin toimielimiä, elimiä ja virastoja sekä jäsenvaltioita unionin lainsäädännön täytäntöönpanossa, koska se on nykyään samanarvoinen kuin Lissabonin sopimus;
- E. katsoo, että on luotava aito perusoikeuskulttuuri, jota on edistettävä ja lujitettava unionin toimielimissä ja jäsenvaltioissa erityisesti, kun kyseessä on unionin lainsäädännön soveltaminen ja täytäntöönpano, sekä unionin sisällä että suhteissa kolmansiin maihin; katsoo, että näiden arvojen ja periaatteiden täytäntöönpanon on perustuttava myös perusoikeuskirjassa taattujen perusoikeuksien kunnioittamisen tehokkaaseen seurantaan esimerkiksi lainsäädäntöehdotuksia laadittaessa; katsoo, että muita näkökulmia ei voida asettaa etusijalle kyseisten perusoikeuksien kunnioittamiseen ja takaamiseen nähden, sillä muutoin on vaarana, että horjutetaan unionin roolia ja julkisuuskuvausta ihmisoikeuksien alalla, erityisesti sen suhteissa kolmansiin maihin;
- F. ottaa huomioon, että unioni toimii sen olettamuksen ja keskinäisen luottamuksen perusteella, että unionin jäsenvaltiot kunnioittavat demokratiaa, oikeusvaltion periaatetta ja perusoikeuksia, sellaisina kuin ne esitetään Euroopan ihmisoikeussopimuksessa, erityisesti vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen kehittämisessä sekä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toiminnassa;
- G. ottaa huomioon, että vastavuoroisen tunnustamisen periaate johtaa tilanteeseen, jossa henkilöitä voidaan siirtää oikeudenkäyttöalueelta toiselle ilman että asiaa koskevia päätöksiä tarkastellaan ihmisoikeuksien kannalta;
- H. ottaa huomioon, että Euroopan unionin tuomioistuin painotti yhdistetyissä asioissa C-411/10 ja C-493/10 että perusoikeuksien noudattamista koskevaa olettamaa on pidettävä kumottavissa olevana ja että tämän vuoksi tuomareiden on tarkistettava, onko uskottavia perusteita uskoa, että toisten jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmässä on systeemisiä puutteita;
- I. toteaa, että tästä syystä on varmistettava, että kansallisilla viranomaisilla on käytössään riittävästi todisteita, joiden avulla ne voivat tehdä valistuneita päätöksiä siitä, onko toisen jäsenvaltion oikeusjärjestelmässä systeemisiä puutteita;
- J. ottaa huomioon, että korruptiosta seuraa yhteiskunnallista vahinkoa ja perusoikeuksia koskevia rikkomuksia, sillä järjestäytyneet rikollisryhmät käyttävät sitä usein muiden vakavien rikosten tekemiseen, kuten ihmiskauppaan; toteaa, että tehokas, riippumaton ja puolueeton oikeusjärjestelmä on oikeusvaltion keskeinen edellytys, ja sen avulla varmistetaan kansalaisten perusoikeuksien ja kansalaisvapauksien suojaaminen Euroopassa;

Torstai 27. helmikuuta 2014

- K. korostaa, että unionissa on meneillään talous- ja rahoituskriisi sekä demokratian ja perustuslain kriisi, mistä osoituksena ovat eräiden jäsenvaltioiden viimeaikaiset tapahtumat; toteaa, että nämä jännitteet ovat paljastaneet kriisin torjumiseksi tarvittavien välineiden puutteen samoin kuin voimassa olevien perussopimusten mukaisten seuranta-, arviointi- ja rangaistuskonfliktien soveltamiseen liittyvät vaikeudet, jotka koskevat erityisesti SEU:n 2 ja 7 artiklan mukaisten vaatimusten täyttämönpänoä;
- L. panee merkille, että Euroopan parlamentti on kehottanut useaan otteeseen vahvistamaan mekanismeja, joilla voidaan varmistaa SEU:n 2 artiklan mukaisten unionin arvojen kunnioittaminen, suojele ja edistäminen ja reagoida unionin ja jäsenvaltioiden kriisitilanteisiin, ja korostaa, että "uuden mekanismin" luomisesta käydään parhaillaan keskustelua, johon komissio, neuvosto ja jäsenvaltiot ovat tulleet mukaan parlamentin ja kansalaisjärjestöjen kanssa;
- M. toteaa, että perusoikeusvirasto painotti vuosikertomuksensa 2012 unionin perusoikeuksien vaalimista kriisiaikoina koskevassa Focus-osiossa "The European Union as a Community of values: safeguarding fundamental rights in times of crisis", että 2 artiklan arvojen ja siitä johtuvien oikeudellisten velvoitteiden yhteinen ymmärtäminen on pyrkimys, joka edellyttää säännöllisen vuoropuhelun käynnistämistä unionissa;
- N. ottaa huomioon, että komissio on ilmoittanut haluavansa vahvistaa oikeusvaltioperiaatetta unionissa ja se voisi ehdottaa virallisten huomautusten käyttämistä voimassa olevan SEU:n 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti; panee merkille, että komissio on myös esittänyt, että perussopimuksia olisi muutettava ja ilmoittanut voivansa ehdottaa muutoksia ennen vuoden 2013 loppua tai vuoden 2014 alussa, jotta voidaan järjestää keskustelu vaalien aikana (muun muassa 7 artiklasta) ja pyrkiä saavuttamaan yksimielisyys näistä ehdotuksista, joiden tavoitteena olisi varmistaa, että ihmisoikeuksia koskeva unionin politiikka perustuisi unionissa selkeisiin sääntöihin ja mekanismeihin, indikaattoreihin sekä puolueettomiin tietoihin ja todisteisiin, jotka olisivat avoimia, oikeudenmukaisia ja ennakoitavia ja joiden avulla voitaisiin suojella tehokkaasti yksilön oikeuksia, demokratiaa ja oikeusvaltiota;
- O. katsoo, että tällaisen päätöksen avulla voitaisiin nopeasti taata, että SEU:n 2, 6 ja 7 artiklaa sovelletaan asianmukaisesti ja varmistaa myös, että kaikki päätökset perustuvat objektiivisiin perusteisiin ja arviointeihin, jotta voitaisiin näin päästä eroon kritiikistä, joka kohdistuu puutteellisiin indikaattoreihin ja arviointiperusteisiin, kaksinaismoralismiin ja poliittiseen puolueellisuuteen;
- P. panee merkille, että unionissa ja jäsenvaltioissa tapahtuu yhä useita perusoikeuksien loukkauksia, mikä käy ilmi esimerkiksi komission (vuosi- ja erityisraporteista), perusoikeusviraston, neuvoston (Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen vuosikertomukset ja päätökset, Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutetun asiakirjat ja raportit ja Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen asiakirjat), YK:n (muun muassa YK:n ihmisoikeusneuvoston, YK:n ihmisoikeusvaltuutetun ja erityisraporttien asiakirjat ja raportit), kansalaisjärjestöjen (muun muassa Human Rights Watch, Amnesty International, Open Society Institute, ILGA-Europe, ECRE, Reporters without Borders ja Freedom House) laatimista asiakirjoista; korostaa, että komission, neuvoston ja jäsenvaltioiden olisi reagoitava näihin loukkauksiin asianmukaisella tavalla, sillä ne ovat vakavia ja toistuvia;
- Q. ottaa huomioon, että nämä tahot ovat ilmoittaneet ja tuoneet julki huolenaiheensa, jotka liittyvät erityisesti romanien, maahanmuuttajien ja turvapaikanhakijoiden, vähemmistöjen ja transihmisten, tiedotusvälineiden ja toimittajien tilanteeseen, turvallisuusjoukkojen, poliisin ja salaisten palvelujen toimintaan, tutkimuksiin, joiden nojalla voidaan saattaa oikeuteen ja rangaista ihmisoikeusloukkauksista, valtioiden osallistumisesta kidutus- ja pahoinpitelytapauksiin ja huonoon kohteluun kolmansissa maissa ja näitä tapauksia koskevien todisteiden käyttöön, vankiloihin sekä pahoinpitelytapauksiin;
- R. ottaa huomioon, että SEU:n johdanto-osassa, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 8, 9, 10, 19 ja 21 artiklassa sekä Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä tunnustetaan sosiaalisten perusoikeuksien merkitys kirjaamalla ne yhteisön oikeuden yleisiksi periaatteiksi ja näin on tehty selväksi, että unionin on taattava perusvapaudet ja -oikeudet, kuten järjestäytymisoikeudet, lakko-oikeudet sekä yhdistymis- ja kokoontumisoikeudet sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä Euroopan sosiaalisessa peruskirjassa, ja korostaa, että SEU:n 151 artiklaan sisältyy suora viittaus sosiaalisiin perusoikeuksiin sellaisina kuin ne ovat vahvistettuina Euroopan sosiaalisessa peruskirjassa;
- S. ottaa huomioon, että perusoikeuskirjan 2 ja 3 artiklassa tunnustetaan oikeus elämään ja oikeus henkilökohtaiseen koskemattomuuteen;

Torstai 27. helmikuuta 2014

- T. ottaa huomioon, että unionissa on noin 100 miljoonaa lasta ja noin 80 miljoonaa vammaista henkilöä; panee merkille, että vammaisilta henkilöiltä ja erityisesti lapsilta puuttuu edelleen usein koulunkäyntiin tarvittava apu ja tuki, heillä on vaikeuksia rakennuksiin pääsyssä tai palveluiden saamisessa sekä ongelmia kuulluksi tulemisessa ja osallistumisessa omaan elämäänsä vaikuttavaan päätöksentekoon; toteaa, että unioni on sopimuspuolena YK:n yleissopimuksessa vammaisten henkilöiden oikeuksista, jonka johdosta sillä on velvollisuus edistää, suojella ja kunnioittaa yleissopimuksessa vahvistettuna vammaisten henkilöiden oikeuksia, hyväksyä yleissopimuksen täytäntöönpanoon tähtäävä strategia ja varmistaa, että sovellettavat toimintatavat sekä nykyinen ja tuleva primääri- ja sekundäärilainsäädäntö ovat yleissopimuksen määräysten mukaisia;
- U. korostaa, että sukupuoleen perustuva väkivalta kohdistuu pääasiassa naisiin ja tyttöihin, ja ottaa huomioon, että unionissa tehtyjen arvioiden mukaan 20–25 prosenttia naisista on kokenut fyysistä väkivaltaa ainakin kerran elämässään; ottaa huomioon, että sukuelinten silpominen on käytäntö, jonka tuhannet Euroopassa elävät naiset ovat joutuneet kokemaan, ja se uhkaa tuhansia tyttöjä;
- V. ottaa huomioon, että naisten tuntipalkka unionissa on noin 16 prosenttia pienempi kuin miehillä;
- W. toteaa, että köyhyys, sukupuolten epätasa-arvo ja sukupuolistereotyytiat lisäävät riskiä väkivaltaan ja muihin hyväksikäytön muotoihin, kuten naiskauppaan ja prostituutioon, ja vaikeuttavat naisten täysipainoista osallistumista kaikkiin elämän osa-alueisiin;
- X. korostaa, että kaikille unionin kansalaisille on taattava perusvapaudet, ihmisoikeudet ja yhtäläiset mahdollisuudet; toteaa kuitenkin, että kansallisten vähemmistöjen, alueellisten kielten ja vähemmistökielten suojeleminen laajentuneessa unionissa on merkittävä kysymys, jota ei voida ratkaista pelkästään torjumalla muukalaisvihaa ja syrjintää vaan omaksumalla muun muassa erityisiä lainsäädännöllisiä, kielellisiä, kulttuurisia ja sosiaalisia järjestelyitä ja ratkaisukeinoja;
1. korostaa, että unionin poliittisena, historiallisena ja eettisenä pyrkimyksenä on liittää yhteen valtioita, joilla on yhteiset eurooppalaiset arvot ja joita ne edistävät yhdessä; toteaa, että näitä arvoja ovat muun muassa SEU:n 2 artiklassa ja perusoikeuskirjassa sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä yleissopimuksessa vahvistetut arvot, muun muassa ihmisarvon, demokratian, oikeusvaltioperiaatteen, perusoikeuksien, tasa-arvon, vapauden, syrjimättömyyden ja vähemmistöjen suojelun kunnioittaminen ja noudattaminen, jotka ovat tiiviisti sidoksissa toisiinsa ja vastavuoroisia ehtoja, ja katsoo siksi, että eurooppalaisen identiteetin keskeisenä osana on ja täytyy olla eurooppalaisten arvojen eli ihmisoikeuksien, perusvapauksien ja demokratian kunnioittaminen ja edistäminen unionissa ja sen ulkopuolella;
 2. suosittelee, että parlamentti, komissio ja neuvosto tunnustavat sellaisten myönteisten veloitteiden olemassaolon, joilla suojellaan ja edistetään ihmisoikeuksia; tähdentää, että perusoikeuksien ja -vapauksien kunnioittaminen edellyttää toimien toteuttamista eri tasoilla; korostaa alue- ja paikallisviranomaisten, kansalaisjärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan osuutta ja pyytää komissiota ja neuvostoa parantamaan yhteistyötään näiden toimijoiden kanssa;
 3. muistuttaa, että unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden olisi noudatettava perusvapauksien ja -oikeuksien kunnioittamista koskevia veloitteita; toteaa, että osallistumalla kansainvälisiin sopimuksiin, joilla suojellaan ja edistetään ihmisoikeuksia, voidaan vain vahvistaa perusoikeuksien suojelua unionissa;
 4. tuomitsee unionissa yhä useammin ilmenevät etenkin maahanmuuttoon ja turvapaikanhakuun liittyvät ihmisoikeusrikkomukset sekä syrjinnän ja suvaitsemattomuuden, joka kohdistuu erityisesti tiettyihin väestönsosiin (vähemmistöt ja maahanmuuttajat) ja joihin liittyy muun muassa turvallisuuskysymykset, terrorismi, lehdistönvapaus, vapaa liikkuvuus unionissa, sosiaaliset oikeudet ja järjestäytymisoikeudet; panee merkille, että yhä useammin jäsenvaltiot suhtautuvat torjuvasti näiden perusvapauksien ja -oikeuksien kunnioittamiseen erityisesti romanien, naisten, transihmisten, turvapaikanhakijoiden, maahanmuuttajien ja muiden heikommassa asemassa olevien väestönsosien kohdalla;

Institutionaaliset kysymykset

5. toteaa, että unionin kannalta on ensiarvoisen tärkeää, että sen toimielimet ja jäsenvaltiot varmistavat SEU:n 2 artiklassa vahvistettujen yhteisten eurooppalaisten arvojen kunnioittamisen, ja korostaa, että on kiireesti pantava täytäntöön kaikki perussopimuksien mukaiset tähän tarkoitetut nykyiset välineet sekä valmisteltava tarvittaessa muutoksia perussopimukseen; painottaa, että velvollisuus täyttää Kööpenhaminan kriteerit säilyy jäsenvaltioilla myös unioniin liittymisen jälkeen; tähdentää, että perusoikeudet ovat osa unionin primäärilainsäädäntöä ja soveltaessaan unionin lainsäädäntöä tuomioistuinten tai viranomaisten on kunnioitettava unionin perusoikeuksia sekä unionin että kansallisella tasolla; pitää siksi valitettavana Euroopan ihmisoikeussopimuksen liittymistä koskevien neuvottelujen hidasta edistymistä ja sitä, että unionin liittymistä kyseiseen sopimukseen ei ole vielä saatu päätökseen;

Torstai 27. helmikuuta 2014

6. muistuttaa unionin toimielimille ja jäsenvaltioille, että kaikissa perusoikeuksia koskevissa toimissa on ennen kaikkea vältettävä rikkomuksia erityisesti käytössä olevia ennaltaehkäiseviä menettelyitä ja muutoksenhakumenettelyitä apuna käyttäen ennen jonkin päätöksen tekemistä tai toimenpiteen toteuttamista, sillä näin voidaan varmistaa, että erityistapaukset voidaan käsitellä ja ratkaista mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti, oikeudenmukaisesti, kohtuullisesti ja ilman syrjintää;

7. katsoo, että kansalaiset ovat yhä enemmän huolissaan perusoikeuksien kunnioittamisesta, suojelusta ja edistämisestä, mistä on osoituksena se, että väkivaltaan, väärinkäyttöksiin tai eriarvoisuuteen liittyvät arkipäiväiset, symboliset ja tunnetut tapaukset ovat saaneet ihmiset liikkeelle, ja ne ovat saaneet aiempaa enemmän huomiota, mikä on osittain seurausta myös uusien tekniikoiden, sosiaalisten verkostojen ja tiedotusvälineiden ansiosta tapahtuvasta entistä paremmasta tietojen leviämisestä; muistuttaa, että kaikki väkivaltaan, väärinkäyttöksiin ja eriarvoisuuteen liittyvät tapaukset ovat demokratian ja oikeusvaltion kannalta haitallisia ja heikentävät kansalaisten luottamusta instituutioihin ja niiden edustajiin ja etenkin luottamusta poliittisiin päättäjiin; korostaa, että instituutioiden ja poliittisten päättäjien on otettava nämä asiat huomioon ja tuettava tällaista demokraattista suuntausta ottamalla käyttöön uusia menettelyjä keskustelujen käymiseksi kansalaisten kanssa ja vahvistamalla kansalaisten, parlamentin edustajien, oikeuslaitoksen ja tiedotusvälineiden harjoittamaa valvontaa valtion viranomaisia kohtaan, ja korostaa, että myös viranomaisten on toimittava entistä vilpittömämmin ja avoimemmin voidakseen näin palvella kansalaisten etuja entistä paremmin;

8. katsoo, että perussopimusten potentiaalinen täysimääräinen hyödyntäminen edellyttää, että

- a) Euroopan ihmisoikeussopimukseen liittymistä koskeva prosessi saatetaan päätökseen ja otetaan välittömästi käyttöön tarvittavat välineet, jotta tämä perussopimukseen kirjattu velvoite voidaan täyttää kaikilta, koska se tarjoaa lisämekanismin unionin kansalaisten ihmisoikeuksien täytäntöönpanoa varten, sillä näin voidaan muun muassa varmistaa, että unionin jäsenvaltiot panevat täytäntöön Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätökset ja etenkin ”pilottipäätökset”; liitytään Euroopan neuvoston kehottamalla tavalla Euroopan sosiaaliseen peruskirjaan, joka allekirjoitettiin Torinossa 18. lokakuuta 1961 ja jota tarkistettiin Strasbourgissa 3. toukokuuta 1996; jäsenvaltiot liittyvät Euroopan neuvoston ihmisoikeusyleissopimukseen ja ratifioivat ne, panevat täytäntöön yhteisön säännöstössä jo käytössä olevia välineitä sekä harkitsevat uudelleen osallistumattomuuttaan, joka saattaisi vaarantaa niiden kansalaisten oikeudet;
- b) varmistetaan, että lainsäädäntöehdotuksissa ja toimintalinjoissa noudatetaan perusoikeuskirjaa ja kunnioitetaan perusoikeuksia toteuttamalla konkreettisia toimia, joilla varmistetaan, että niiden yhteensopivuus perusoikeuskirjan kanssa tarkistetaan lainsäädännön laatimisen kaikissa vaiheissa ja että unionin lainsäädännöstä johtuvia perusoikeuksiin kohdistuvia vaikutuksia ja lainsäädännön täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa tarkastellaan järjestelmällisesti tällaisen lainsäädännön täytäntöönpanoa koskevissa arviointikertomuksissa sekä unionin lainsäädännön soveltamisen seurantaa koskevassa vuosikertomuksessa;
- c) varmistetaan, että komissio – ja neuvosto silloin, kun se esittää lainsäädäntöehdotuksia – tarvittaessa hyödyntää perusoikeusviraston ulkopuolista ja riippumatonta asiantuntemusta;
- d) tiivistetään yhteistyötä komission ja jäsenvaltioiden välillä, myös Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien kanssa, jotta voidaan parantaa unionin nykyisen ihmisoikeuslainsäädännön täytäntöönpanoa;
- e) varmistetaan, että perusoikeuksiin vaikuttavaa ja niitä kehittävää unionin lainsäädäntöä laaditaan ja saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä nykyistä tehokkaammin ja moitteettomasti toteuttamalla tiukkaa arviointi- ja seurantapolitiikkaa ja nostamalla rikkomustapauksissa kanteita unionin tuomioistuimessa erityisesti aloilla, joilla unionilla on toimivaltaa, kuten syrjinnän torjunta, sukupuolten tasa-arvo, vammaisuus, tietosuojat, turvapaikat ja maahanmuutto;
- f) varmistetaan olennaisesti oikeusvaltioperiaatteen perustuvan tarkastelutavan edistäminen, jossa otetaan huomioon perusoikeuksien suojaaminen käytännössä;
- g) todetaan, että tarvitaan voimakasta poliittista tahtoa puuttua näihin asioihin erityisesti talous- ja rahoituskriisin aikana;
- h) lisätään avoimuutta ja varmistetaan se perusoikeuksia koskevassa toimielinten välisessä vuoropuhelussa tai kun kyse on unionin kansalaisten eduista;
- i) varmistetaan, että komissio hyödyntää täysimääräisesti nykyisiä mekanismeja ja käynnistää objektiivisia arvioita ja tutkimuksia ja perustelluissa tapauksissa rikkomismenettelyjä, sillä näin vältetään kaksinaismoralismi, jos jäsenvaltio rikkoo perusoikeuskirjassa vaalittuja oikeuksia pannaan täytäntöön unionin lainsäädäntöä;

Torstai 27. helmikuuta 2014

- j) suunnitellaan perusoikeuksiin ja yhteisiin eurooppalaisiin arvoihin liittyviä kunnianhimoisia, tehokkaita ja kauaskantoisia toimintalinjoja ja -ohjelmia, jotta voidaan erityisesti varmistaa, että SEUT:n 8 ja 10 artiklassa ja perusoikeuskirjan 21 artiklassa tarkoitettua syrjinnän torjuntaa ja tasa-arvon edistämistä koskevat unionin velvoitteet täytetään ennakoivasti ja järjestelmällisesti;
 - k) tehdään järjestelmällisempää ja paremmin yhteensovittua yhteistyötä neuvoston ja muiden kansainvälisten instituutioiden kanssa, jotta voidaan välttää päällekkäisen työn tekemistä ja hyödyntää niiden erikoisasiantuntemusta;
 - l) virtaviivaistetaan jo käytettävissä olevat moninaiset mekanismit, jotta voidaan ehkäistä ja selvittää perusoikeusrikkomuksia unionissa, välttää oikeuspaikkakeinottelua ja tehostaa asemaa, joka alue- ja paikallisviranomaisilla sekä ihmisoikeusjärjestöillä voi olla;
 - m) laatia vertailevia maakohtaisia yhteenvetotaulukoita, joiden pohjalta komission olisi annettava maakohtaisia suosituksia perusoikeuksia koskevasta politiikasta, kuten se tekee 27 jäsenvaltion talouspolitiikan osalta; neuvosto voisi kannattaa tai tarkistaa näitä suosituksia sekä räikeitä perusoikeusrikkomuksia koskevia komission ehdotuksia seuraavaan Eurooppa-neuvoston huippukokoukseen mennessä;
 - n) luodaan vertaisarviointijärjestelmä, johon kansalliset ihmisoikeuselimet osallistuvat ja joka vastaisi OECD:n kehitys-apukomiteaa; vertaisarviointi toteutettaisiin kunkin jäsenvaltion osalta kolmen tai neljän vuoden välein pääasiallisena tavoitteena auttaa asianomaista valtiota ymmärtämään, miltä osin se voisi parantaa perusoikeusstrategiaansa ja rakenteitaan ja lisäksi määritettäisiin ja jaettaisiin ihmisoikeuksia unionissa koskevia hyviä poliittisia ja strategisia käytäntöjä;
 - o) luodaan "uusi Kööpenhaminan mekanismi", jolla varmistetaan SEU:n 2 artiklan ja perusoikeuskirjaan perustuvien perusoikeuksien ja unionin arvojen kunnioittaminen, suojeleminen ja edistäminen;
9. korostaa, että tämä "uusi Kööpenhaminan mekanismi", jonka tavoitteena olisi seurata, missä määrin kukin jäsenvaltio noudattaa Kööpenhaminan kriteereitä tehokkaasti ja sitovasti, voitaisiin ottaa käyttöön välittömästi komission päätöksen nojalla siten, että parlamentti otetaan täysimääräisesti mukaan, ja että siinä pitäisi
- a) vahvistaa indikaattorit nykyisten tai jo laadittujen ja hyväksytyjen, esimerkiksi YK:n ja Euroopan neuvoston tasolla kehitettyjen perusoikeuksia koskevien standardi-indikaattorien pohjalta (perusoikeusvirasto ja komissio);
 - b) käyttää pohjana tällaisten indikaattorien ympärille strukturoitua objektiivista ja luotettavaa tietoa ja kehittää tätä edelleen avoimessa ja uskottavassa menettelyssä (perusoikeusvirasto ja komissio);
 - c) varmistaa tilanteen seuraaminen sekä unionissa että jäsenvaltioissa säännöllisen ja objektiivisen menettelyn avulla (perusoikeusvirasto, komissio, neuvosto, Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit);
 - d) tehdä objektiivisia, vertailevia ja säännöllisiä arvioita kaikista perusoikeuksista ja/tai aihealueista sekä kustakin toimielimestä ja jäsenvaltiosta siten, että pyritään laajimpaan mahdolliseen vertailtavuuteen myös neuvoston, YK:n ja unionin toimielinten ja elinten nykyisten seurantamekanismien havaintojen ja suositusten perusteella kansalaisyhteiskunnan järjestöjen toimittamien tietojen lisäksi (perusoikeusviraston raportit sekä komission parlamentin ja neuvoston vuosikertomukset) ja antaa tämän perusteella suosituksia;
 - e) ottaa käyttöön SEU:n 2 artiklan soveltamista (demokratia, oikeusvaltio, perusoikeudet, tasa-arvo) koskeva toimintapoliittinen sykli, johon sisältyvät vuosittaiset ja monivuotiset välitavoitteet ja avoin vuosittainen toimielinten välinen foorumi eurooppalaisista arvoista, erityisesti perusoikeuksien suojelesta;
 - f) yhdistää kaikki kansallisilta, unionin ja kansainvälisiltä toimielimiltä saadut tiedot ja selvitykset, jotta nykyiset tiedot perusoikeuksien, oikeusvaltion, demokratian ja tasa-arvon suojelemisesta voidaan tehdä helpommin saataviksi ja näkyviksi;
 - g) varmistaa, että oikeusasioiden pääosasto ja neuvoston perusoikeuksien, kansalaisoikeuksien ja henkilöiden vapaan liikkuvuuden työryhmä tekevät yhteistyötä Euroopan parlamentin kansalaisvapauksien valiokunnan kanssa käynnistääkseen säännöllisen ja järjestelmällisen vuoropuhelun näiden elinten ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen välillä perusoikeusasioista unionissa;

Torstai 27. helmikuuta 2014

- h) laatia ja hyväksyä sekä luonnollisille henkilöille että oikeushenkilöille suosituksia sekä tehokkaita ja oikeasuhtaisia seuraamuksia, joita sovelletaan SEU:n 2 ja 7 artiklan rikkomiseen (esimerkiksi rahastojen maksusitoumusten väliaikainen keskeyttäminen ja tiettyjen säädösten soveltaminen) ja joilla varmistetaan sopimuksessa vahvistettujen oikeuksien toteutuminen asianmukaisesti;
- i) olla mukana ennakkovaroitusjärjestelmä, poliittinen ja tekninen vuoropuhelu, viralliset ilmoitukset sekä ”jäädäytysmenettely”, kuten parlamentti on jo pyytänyt, jotta voidaan varmistaa, että jäsenvaltiot unionin toimielinten pyynnöstä keskeyttävät sellaisten lakien hyväksymisen, joissa mahdollisesti sivuutettaisiin tai rikottaisiin perusoikeuksia tai unionin oikeusjärjestystä; komission olisi pidettävä teknisen tason kokouksia kyseessä olevan jäsenvaltion yksiköiden kanssa, mutta sen olisi pidättäydyttävä saattamasta päätökseen muita kuin SEU:n 2 artiklaan liittyvien politiikanalojen neuvotteluita, kunnes SEU:n 2 artiklan täysimääräinen noudattaminen on taattu;
10. kehottaa komissiota tekemään yhteistyössä EU:n perusoikeusviraston kanssa tällaisen ”uuden Kööpenhaminan mekanismin” perustamista koskevan päätöksen samalla tavalla kuin se toimi korruptiota unionissa ja jäsenvaltioissa koskevan seurannan osalta ja muuttamaan EU:n perusoikeusvirastoa koskevaa asetusta, jotta sen toimivaltaa ja valtuuksia voidaan lisätä;
11. kehottaa perustamaan mieluiten toimielinten välisellä sopimuksella ”Kööpenhaminan komission”, joka koostuisi riippumattomista korkean tason perusoikeusasiantuntijoista, jotka muun muassa parlamentti nimittäisi, ja jonka tavoitteena olisi varmistaa, että kaikki jäsenvaltiot noudattavat SEU:n 2 artiklassa vahvistettuja arvoja, täyttäsivät edelleen Kööpenhaminan kriteerit sekä antaisivat neuvoja perusoikeusasioissa ja raportoisivat niistä perusoikeusvirastoa koskevan asetuksen tarkistamiseen saakka, sillä näin perusoikeusvirastolla olisi enemmän toimivaltaa ja laajempi vastuualue ja se voisi niiden perusteella muun muassa seurata yksittäisten jäsenvaltioiden toimintaa perusoikeuksien alalla, kuten parlamentti on toistuvasti pyytänyt;
12. suositaa käynnistämään vuoropuhelun unionin toimielinten ja jäsenvaltion välillä, jos on olemassa selvä vaara, että jäsenvaltio loukkaa vakavasti unionin arvoja, sekä käyttämään unionin toimielinten mahdollisuutta antaa suosituksia SEU:n 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti; kannattaa varauksetta komission ehdotusta virallisten huomautusten käyttämisestä tässä asiassa;
13. pyytää komissiota ja neuvostoa perustamaan yhdessä parlamentin kanssa yhteisryhmän, joka seuraa unionin arvojen tehokasta täytäntöönpanoa ja erityisesti suorittaa yhteisarviointeja perusoikeustilanteesta erityistapauksissa, joista joku näistä kolmesta unionin toimielimestä on ilmaissut huolensa; kehottaa näitä toimielimiä myös ottamaan huomioon neuvoston päätöslauselmat ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ratkaisut;
14. on tyytyväinen komission puheenjohtajan ja varapuheenjohtaja Redingin lausuntoihin, joissa kerrottiin mahdollisista perussopimusmuutoksista annettavasta tiedonannosta nykyisten perussopimusten nojalla käytettävissä olevien vaihtoehtojen täydentämiseksi, ja kehottaa asiasta vastaavaa valiokuntaansa tutkimaan seuraavat ehdotukset yksityiskohtaisesti, jotta voidaan vahvistaa perusoikeuksien suojelua unionin perussopimuksissa:
- SEU:n 7 artiklan tarkistaminen, ”SEU:n 2 artiklan soveltamista koskevan vaiheen” lisääminen, ”vaaran” ja ”loukkaamisen” vaiheiden toisistaan erottaminen, joissa on erilaiset enemmistölle asetetut kynnykset, teknisen ja puolueettoman analyysin vahvistaminen (ei siis pelkästään poliittisen), vuoropuhelun laajentaminen jäsenvaltioiden toimielinten kanssa ja suurempi määrä täsmennettyjä ja ennakoitavia seuraamuksia, jotka ovat sovellettavissa menettelyn kaikissa vaiheissa;
 - entistä vahvemman perusoikeuksia koskevan koordinoinnin ja valvontamekanismin suunnitteleminen SEU:n 121 artiklan pohjalta;
 - komission ja tuomioistuimen muutoksenhakukeinojen ja toimivaltuuksien lisääminen;
 - viittaaminen perusoikeusvirastoon perussopimuksissa, myös oikeusperustaan, jotta viraston perustamisasetusta voidaan tarkistaa tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä nykyisen yksimielisyyttä edellyttävän menettelyn sijaan;
 - perusoikeuskirjan 51 artikla poistaminen;
 - parlamentin mahdollisuus käynnistää menettelyitä SEU:n 2 artiklan rikkomisesta tasa-arvoisesti komission ja neuvoston kanssa siten, että myös perusoikeusvirasto voisi antaa erityistukea menettelyssä;

Torstai 27. helmikuuta 2014

- yksimielisyyksivaatimuksen tarkistaminen aloilla, jotka koskevat perusoikeuksien, kuten tasa-arvon ja syrjimättömyyden, kunnioittamista, suojelua ja edistämistä (esimerkiksi SEUT:n 19 artikla);

kehottaa myös toimivaltaista valiokuntaansa selvittämään ja tarvittaessa tarkistamaan menettelyä, jonka nojalla parlamentti voi toimia SEU:n 7 artiklan mukaisesti;

15. kehottaa perusoikeusvirastoa perustamaan verkkosivuston perusoikeuksia koskevien YK:n, neuvoston, Etyjin, kansalaisjärjestöjen, perusoikeusviraston, Euroopan parlamentin, tuomioistuinten, kansallisten parlamenttien valiokuntien, oikeusasiamiesten jne. tietojen ja asiakirjojen keräämiseksi ja yhdistämiseksi; katsoo, että näiden tietojen olisi oltava haettavissa päivämäärän, valtion ja laatijan mukaan, jotta voitaisiin tarjota lähteitä ja tietoja perusoikeustilanteesta unionissa ja sen jäsenvaltioissa;

Erityiset oikeudet perusoikeuskirjan mukaisesti***Ihmisarvo***

16. on huolissaan jatkuvista ihmisarvon loukkauksista unionissa ja eräissä jäsenvaltioissa ja korostaa, että ne kohdistuvat muun muassa vähemmistöihin ja erityisesti romaneihin, turvapaikanhakijoihin, maahanmuuttajiin, henkilöihin, joita epäillään yhteyksistä terrorismiin, vapautensa menettäneisiin henkilöihin sekä heikossa asemassa oleviin väestöryhmiin ja köyhiin ihmisiin; korostaa, että viranomaisien on noudatettava kidutuksen ja julman, epäinhimillisen ja alentavan kohtelun ehdotonta kieltoa ja tutkittava perusteellisesti, nopeasti, tehokkaasti ja riippumattomasti kaikki väärinkäytökset ja saatettava syylliset oikeuden eteen;

17. on huolissaan useista pahoinpitelytapauksista, joihin poliisi ja järjestyksen ylläpitäjät ovat syyllistyneet erityisesti käyttämällä kohtuutonta voimaa mielenosoituksiin osallistuneita rauhanomaisia osallistujia ja toimittajia kohtaan, samoin kuin esimerkiksi pamppujen, kumiluotien ja etälamauttimien kaltaisten ei-tappavien aseiden ylimitoitetusta käytöstä; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että turvallisuusjoukkojen edustajien univormuihin lisätään tunnustiedot ja että nämä joutuvat vastaamaan teoistaan kaikissa tilanteissa; kehottaa lopettamaan etniseen ja rodulliseen profilointiin perustuvan poliisivalvonnan; on huolissaan siitä, että kokoontumisvapautta ja oikeutta rauhanomaisiin mielenosoituksiin rajoitetaan entistä enemmän, ja korostaa, että oikeus osoittaa mieltä perustuu kokoontumisvapauteen, järjestäytymisoikeuteen ja ilmaisunvapauteen; kehottaa jäsenvaltioita olemaan hyväksymättä toimenpiteitä, joilla voitaisiin asettaa kyseenalaiseksi tai kriminalisoida perusvapauksien ja -oikeuksien käyttö, ja kehottaa niitä sen sijaan toteuttamaan toimia, joilla varmistetaan, että voimankäyttö olisi poikkeuksellista ja yleiseen järjestykseen kohdistuvan todellisen ja vakavan uhan vuoksi perusteltua, ja muistuttaa, että poliisin ensisijaisena tehtävänä on taata ihmisten turvallisuus ja suojelu;

18. muistuttaa kannattavansa unionin aloitetta, jolla varmistetaan, että vapautensa menettäneiden henkilöiden perusoikeudet taataan ja että vangit pystyvät sopeutumaan uudelleen yhteiskuntaan sen jälkeen, kun heidät on vapautettu; on huolissaan vankiloiden katastrofaalisesta tilanahaudesta monissa jäsenvaltioissa, kehoista vankiloaloista ja vankien epäasianmukaisesta kohtelusta ja kehottaa toteuttamaan unionin aloitteen, jolla varmistetaan neuvoston kidutuksen vastaisen komitean sekä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen suositusten täytäntöönpano, muun muassa maahanmuutokeskuksissa ja psykiatrisissa sairaaloissa ja myös poliisin toiminnassa; suosittaa toteuttamaan vankiloiden tilanahauden lievittämiseen tähtäävien toimia, joita ovat muun muassa tutkintavankeuden liiallisen käytön välttäminen, vaihtoehtoisten vankeusrangaistusten määrääminen, tiettyjen tekojen dekriminialisoinnin harkitseminen ja/tai lyhentämään aikaa, jona ihmisiä voidaan pitää vangittuina ilman syytteitä;

19. muistuttaa, että on selvitettävä perinpohjaisesti Euroopan valtioiden yhteistyö Yhdysvaltojen ja CIA:n poikkeuksellisia luovutuksia koskevassa ohjelmassa, salaisissa lennoissa ja vankiloissa unionin alueella, ja painottaa, jäsenvaltioiden on suoritettava tehokkaita, puolueettomia, perinpohjaisia, riippumattomia ja avoimia tutkimuksia ja että rankaisemattomuudelle ei ole sijaa; muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että kidutuskielto on ehdoton, minkä vuoksi valtiot eivät voi valtiosalaisuuteen vetoamalla tinkiä velvollisuudestaan tutkia vakavia ihmisoikeusloukkauksia; painottaa, että jäsenvaltioiden maine ja luottamus siihen, että ne ovat sitoutuneet puolustamaan perusoikeuksia, on vaakalaudalla, jos ne eivät toimi edellä kuvatulla tavalla;

Torstai 27. helmikuuta 2014

20. korostaa, että rankaisemattomuuden ilmapiiri CIA:n ohjelman kohdalla mahdollisti sen, että perusoikeuksien rikkominen jatkui unionin ja Yhdysvaltojen terrorismin vastaisen politiikan toteuttamisessa, mistä ovat osoituksena muun muassa Yhdysvaltojen kansallisen turvallisuusviranomaisen valvontaohjelman yhteydessä ja eri jäsenvaltioiden valvontaelimissä toteutetut laajamittaiset vakoilutoimet, joita parlamentti parhaillaan tarkastelee; kehottaa tarkistamaan unionin ja jäsenvaltioiden turvallisuus- ja tiedustelupalvelujen alalla toimivia virastoja koskevaa lainsäädäntöä ja keskittymään erityisesti tarkastelemaan ennakkoon tapahtuvaa ja parlamentaarista oikeudellista valvontaa sekä oikeutta kyseisten virastojen keräämien, tallettamien tai käsittelemien tietojen muutoksenhakuun ja oikaisuun;

21. kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät ole sitä vielä tehneet, saattamaan ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/36/EU täysimääräisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panemaan sen täytäntöön sekä toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että ihmiskaupan uhreja autetaan ja suojellaan asianmukaisesti, ihmiskauppaan syyllistyneet saatetaan oikeuteen ja heille määrätään konkreettisia, oikeasuhtaisia ja varoittavia seuraamuksia siten, että samalla huolehditaan ehkäisevistä toimenpiteistä;

22. kehottaa jäsenvaltioita saattamaan rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/29/EU täysimääräisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan rikoksen uhrien riittävä tukeminen ja suojelu;

23. kehottaa kunnioittamaan ihmisarvoa kuoleman hetkellä, erityisesti varmistamalla, että hoitotestamenteissa ilmaistut päätökset tunnustetaan ja niitä kunnioitetaan;

24. toteaa, että seksuaali- ja lisääntymisterveys sekä seksuaali- ja lisääntymisoikeudet ovat olennainen osa ihmisarvoa ja että niitä on tarkasteltava rakenteellisen syrjinnän ja sukupuolten eriarvoisuuden laajemmassa yhteydessä; kehottaa jäsenvaltioita turvaamaan seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja niitä koskevat oikeudet perusoikeusviraston ja Euroopan tasa-arvoinstituutin välityksellä erityisesti varmistamalla lisääntymisterveysohjelmien ja -palvelujen sekä vapaaehtoisen perhesuunnittelun ja äitiysterveyden ja vastasyntyneiden lasten terveyden kannalta olennaisen hoidon ja lääkkeiden saatavuuden sekä seuraamalla valppaasti toimintalinjoja ja/tai lainsäädäntöä, jotka voivat loukata seksuaali- ja lisääntymisterveyttä ja niitä koskevia oikeuksia;

Vapaudet

25. korostaa, että demokratia ja oikeusvaltio perustuvat perusvapauksien ja -oikeuksien kunnioittamiseen ja että mitkään toimet terrorismin torjumiseksi tai kansainvälinen yhteistyö tässä tarkoituksessa eivät saa vaarantaa eurooppalaisia perusoikeusnormeja vaan näitä arvoja (esimerkiksi syyttömyysolettama, oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, oikeus puolustukseen, yksityisyyden ja henkilötietojen suoja) on kunnioitettava tinkimättä; korostaa, että demokraattista valvontaa on tehostettava ja on varmistettava perusoikeuksien suojelu ja kunnioittaminen tämän alan rajat ylittävässä yhteistyössä ottaen huomioon, että viranomaisille taataan aina vain laajempi mahdollisuus hyödyntää henkilötietoja sisältäviä digitaalisia tietokantoja; kehottaa siksi toteuttamaan toimenpiteitä, joilla taataan yksityisyyttä koskeva oikeus ja henkilötietojen suoja tällä alalla;

26. pitää valitettavana, että sisäisessä turvallisuusstrategiassa painotetaan turvallisuutta kansalaisvapauksien, perusoikeuksien ja ennaltaehkäisevien toimenpiteiden kustannuksella; pitää valitettavana, että julkituotujen tavoitteiden ja toimintalinjojen tehokkaan täytäntöönpanon välinen kuilu kasvaa; katsoo, että Euroopan parlamentilla on oltava ratkaiseva rooli arvioitaessa ja määritettäessä sisäistä turvallisuuspolitiikkaa, koska se vaikuttaa merkittävästi kaikkien unionissa asuvien henkilöiden perusvapauksiin ja -oikeuksiin, sillä näin varmistetaan turvallisuuspolitiikan politiikan demokraattinen valvonta ja seuranta, tiedustelupalvelut mukaan lukien, ja tarvittaessa sen tarkistaminen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseksi;

27. on huolissaan paljastuksista, jotka koskevat yksityisyyttä koskevaan oikeuteen ja henkilötietojen suojaan kohdistuneita räikeitä loukkauksia, joihin Euroopan kansalaisten laajamittaiseen vakoiluun tarkoitettujen eurooppalaisten valtioiden ja muiden kuin eurooppalaisten valtioiden seurantaohjelmissa on syyllistytty tapauskohtaisesti ilman oikeuden lupaa ja ilman asiaankuuluvaa parlamentaarista valvontaa; tuomitsee tällaiset käytännöt ja kehottaa näitä valtioita lopettamaan viipymättä tällaiset rikkomukset; kehottaa antamaan tyhjentävän selvityksen näiden ohjelmien sisällöstä ja alalla mahdollisesti tehtävästä kansainvälisestä yhteistyöstä sekä arvioimaan niitä uudelleen välittömästi; katsoo, että unionin ja sen jäsenvaltioiden on toteutettava ponnekkaita toimia niitä valtioita vastaan, jotka rikkovat yksityisyyttä koskevaa perusoikeutta vakoilemalla unionin kansalaisten sekä institutionaalisten, poliittisten ja talousalan edustajien ja

Torstai 27. helmikuuta 2014

toimijoiden viestintää; on huolissaan siitä, että tiedustelupalvelut ovat kiertäneet demokraattisen parlamentaarisen ja oikeudellisen valvonnan ja toteuttaneet salaisia ohjelmia ja operaatioita ilman poliittista hyväksyntää; vaatii tämän vuoksi tarkistamaan kiireesti oikeudellisia ja parlamentaarisia tiedustelupalvelujen valvontamekanismeja tiedustelutoiminnan kytkemiseksi demokratiaan, oikeusvaltion ja perusoikeuksiin SEU:n 2 artiklan edellyttämällä tavalla; tuomitsee yksityisyriyten salaisen yhteistyön laajamittaisen vakoilun yhteydessä; katsoo, että EU:n olisi toimittava nykyistä määrätietoisemmin ja sen olisi vaadittava toimien toteuttamista kansainvälisellä tasolla, jotta voidaan varmistaa, että yksityisyyttä ja henkilötietojen suojaa koskevat unionin säännöt pannaan täytäntöön ja niitä noudatetaan, minkä lisäksi unionin olisi edistettävä tekniikkaa, jonka avulla taataan viestinnän luottamuksellisuus Euroopassa;

28. pitää valitettavana, että henkilötietojen suojaan liittyvistä asetus- ja direktiiviehdotuksista käydyt keskustelut ovat keskeytyneet neuvostossa huolimatta siitä, että parlamentti on antanut voimakkaan tukensa sääntöjen tiukentamiselle; pitää valitettavana Eurooppa-neuvoston 24. ja 25. lokakuuta 2013 tekemää päätöstä digitaalisten sisämarkkinoiden loppuunsaattamisesta vasta vuonna 2015, koska näin tietosuojapakettien hyväksyminen viivästyy, ja kehottaa neuvostoa edistämään tietosuojadirektiiviä ja -asetusta koskevia neuvotteluja, jotta tietosuojapaketti voidaan hyväksyä ennen parlamentin vaalikauden päättymistä;

29. katsoo, että unionin ja sen jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön järjestely, jolla suojataan ilmiantajia, jotka paljastavat perusoikeuksiin liittyviä vakavia rikkomuksia, joihin kaikelta demokraattiselta, parlamentaariselta ja oikeudelliselta valvonnalta välttyneet tiedustelupalvelut ovat syyllistyneet;

30. korostaa, että digitaalisen ympäristön nopea kehitys (mukaan lukien internetin, sovelluksien ja sosiaalisten verkostojen lisääntyneet käyttö) edellyttää henkilötietojen ja yksityisyyden tehokkaampaa suojelua, jolla luottamuksellisuus voidaan taata;

31. on tyytyväinen, että yhä useammat jäsenvaltiot turvaavat oikeuden perustaa perhe avioliiton, rekisteröidyn parisuhteen tai avioliiton kautta sekä oikeuden adoptioon ilman seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää, ja kehottaa muita jäsenvaltioita toteuttamaan vastaavia toimia; suhtautuu myönteisesti hiljattain annettuun tuomioon, jonka Euroopan ihmisoikeustuomioistuimien antoi asiassa Vallianatos ja muut v. Kreikka ja jossa todettiin, että samaa sukupuolta olevia pareja ei voida sulkea siviiliavioliittojen ulkopuolelle; pyytää komissiota ja kaikkia jäsenvaltioita esittämään ja hyväksymään lakeja ja omaksumaan toimintalinjoja homofobian, transfobian ja viharikosten torjumiseksi ja suhtautuu myönteisesti perusoikeusviraston lausunnon 2/2013 julkistamiseen; toteaa, että lausunnossa tarkastellaan rasismia ja muukalaisvihaa koskevaa puitepäättöstä siten, että erityistä huomiota kiinnitetään rikosten uhrien oikeuksia; kehottaa komissiota ja kaikkia jäsenvaltioita takaamaan vapaasta liikkuvuudesta ilman seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää annetun direktiivin täytäntöönpanon; muistuttaa komissiolle antamastaan kehotuksesta, joka koski kunnianhimoisen säädöksen esittämistä virkatodistusten vaikutusten vastavuoroisesta tunnustamisesta;

32. on erittäin huolissaan homofobian uhreiksi joutuneiden nuorten itsemurhien määrästä; palauttaa mieliin perusoikeusviraston homo- ja biseksuaaleja sekä transihmisiä (HLBT) koskevan katsauksen tulokset, joiden mukaan 26 prosenttia kaikista vastanneista oli kokenut väkivaltaa tai sen uhkaa kotona tai muualla; toteaa, että kun kyse on transsukupuolisista vastaajista, luku on jo 35 prosenttia, ja 19 prosenttia vastanneista tunsi itsensä syrjityksi työssä tai työhaussa huolimatta unionin lainsäädännön mukaisesta oikeudellisesta suojelusta; kehottaa tämän vuoksi komissiota käyttämään näitä tuloksia pohjana kattavalle unionin vastaukselle HLBT-ihmisten perusoikeusongelmiin ja laatimaan unionin etenemissuunnitelman tasa-arvon saavuttamiseksi ilman seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin perustuvaa syrjintää, kuten parlamentti ja kansalaisjärjestöt ovat toistuvasti pyytäneet;

33. pitää valitettavana, että transsukupuolisten henkilöiden sukupuolen oikeudellista tunnustamista koskeviin menettelyihin edelleen sisältyy pakkosterilisaatio 14 jäsenvaltiossa; kehottaa jäsenvaltioita tarkistamaan näitä menettelyjä, jotta niissä kunnioitettaisiin täysimääräisesti transihmisten ihmisarvoa ja oikeutta kehon koskemattomuuteen; kiittää komissiota sen sitoutumisesta yhteistyön tekemiseen Maailman terveysjärjestön kanssa sukupuolisen identiteetin häiriöiden poistamiseksi mielenterveyden ja käyttäytymisen häiriöiden luettelosta ja sen varmistamiseksi, että kansainvälisen tautiluokituksen (ICD-11) 11. versiota koskevissa neuvotteluissa otetaan käyttöön uusi luokittelu, jossa luovutaan patologistoisinnista;

34. tunnustaa ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapauden, vapauden uskoa ja olla uskomatta, vapauden harjoittaa haluamaansa uskontoa tai vaihtaa uskontoa; tuomitsee kaikenlaisen syrjinnän ja suvaitsemattomuuden, ja katsoo, että maallistuminen, jolla tarkoitetaan poliittisten ja uskonnollisten auktoriteettien selkeää erottamista toisistaan, sekä valtion puolueettomuus, on paras keino taata syrjinnänvastaisuus ja tasa-arvoisuus niin uskontojen kuin uskovaisten ja muiden kuin uskovaisten välillä; kehottaa jäsenvaltioita puolustamaan uskonnon tai vakaumuksen vapautta, mukaan lukien uskonnottomille henkilöille taattava vapaus syrjinnästä, joka johtuu siitä, että uskonnoille on myönnetty liiallisia vapautuksia tasa-arvoa ja syrjinnän vastaisuutta koskeviin säännöksiin nähden;

Torstai 27. helmikuuta 2014

35. toteaa, että jumalanpilkan kriminalisoivat kansalliset lait rajoittavat uskontoa tai vakaumusta koskevaa ilmaisunvapautta ja että näitä lakeja käytetään usein uskonnollisiin tai muihin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden vainoamiseen, huonoon kohteluun ja pelotteluun, minkä lisäksi niillä voi olla vakava rajoittava vaikutus ilmaisunvapautteen ja uskonnon tai vakaumuksen vapauteen; suosittaa jäsenvaltioille näiden tekojen dekriminalisoinnista;

36. pitää valitettavana, että joissakin jäsenvaltioissa nuoria henkilöitä vastaan nostetaan syytteitä ja heille määrätään vankeusrangaistuksia, koska asepalvelusta kieltäytymisen oikeutta ei ole vielä kukaan asianmukaisesti tunnustettu, ja kehottaa jäsenvaltioita lopettamaan asepalveluksesta kieltäytyviä henkilöiden syrjimisen ja syytteiden nostamisen heitä vastaan;

37. muistuttaa, että sananvapaus, tiedonvälityksen vapaus ja lehdistönvapaus ovat keskeisessä asemassa demokratian ja oikeusvaltion turvaamisessa, ja muistuttaa komissiolle esittämästään pyynnöstä muuttaa ja tarkistaa audiovisuaalisia mediapalveluja koskevaa direktiiviä parlamentin asiaa koskevassa mietinnössä esitetyllä tavalla; tuomitsee jyrkästi toimittajiin ja tiedotusvälineisiin kohdistetun väkivallan, painostuksen tai uhkailun myös silloin, kun kyse on hallitusten ja valtioiden tekemiin perusoikeuksien loukkauksiin liittyvien tietojen ja tietolähteiden julkituomisesta; kehottaa unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita kunnioittamaan, suojelemaan ja edistämään perusoikeutta sananvapautteen ja tiedonvälityksen vapauteen sekä takaamaan sen ja pidättäytymään näin ollen käyttämästä tai kehittämästä mekanismeja, joilla rajoitetaan näitä vapauksia;

38. on huolissaan Euroopan talouskriisin vaikutuksista joukkotiedotusvälineiden omistajuuteen ja julkisen palvelun tiedotusvälineiden mahdollisesta yksityistämisestä joissakin jäsenvaltioissa; kehottaa jäsenvaltioita turvaamaan julkisen palvelun tiedotusvälineiden riippumattomuuden ja täyttämään institutionaaliset velvoitteensa säilyttää tiedotusvälineiden moniarvoisuus ja tarjota korkealaatuista, monipuolista, täsmällistä ja luotettavaa tietoa; katsoo, että tiedotusvälineiden omistuksen ja hallinnan olisi aina oltava avointa eivätkä ne saisi keskittyä; painottaa, että tiedotusvälineiden omistuksen avoimuus on erittäin tärkeää, jotta voidaan seurata unionin sisäisiä investointeja tiedotusvälineisiin sekä muiden kuin eurooppalaisten sijoittajien yhä suurempaa vaikutusvaltaa jäsenvaltioissa tarjottaviin tietoihin;

39. painottaa, että on tärkeää suojella pakolaisten ja maahanmuuttajien oikeuksia, ja korostaa, että erityistä huomiota on kiinnitettävä maahanmuuttajainisiin ja -lapsiin; on huolissaan monista turvapaikkaoikeuden ja suojeluvelvollisuuden loukkauksista maahanmuuttajien palauttamis-, karkottamis- ja luovuttamistapauksissa; korostaa velvollisuutta noudattaa kansainvälisiä ihmisoikeussopimuksia, erityisesti pakolaisten oikeusasemaa koskevaa YK:n yleissopimusta sekä palauttamiskiellon periaatetta, auttaa merihätään joutuneita ihmisiä, jotka vaarantavat henkensä päästäkseen unioniin, ja huolehtia vastaanotto-oloista sekä ihmisarvoisista ja ihmisten perusoikeuksia kunnioittavista menettelyistä; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita muuttamaan tai tarkistamaan kaikkea lainsäädäntöä, jossa määrätään seuraamuksia merihätään joutuneiden maahanpyrkijöiden auttamisesta; kehottaa komissiota tarkistamaan laittomassa maahantulossa, kauttakulussa ja maassa oleskelussa avustamisen määrittelystä annettua neuvoston direktiiviä 2002/90/EY, jotta voidaan tehdä selväksi, että humanitaarisen avun antamista merellä ahdingossa oleville maahanpyrkijöille olisi pidettävä yleisenä toimintatapana, eikä toimintana, josta olisi jonkinlaisia seuraamuksia;

40. on tyytyväinen yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän loppuunsaattamiseen ja kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tarpeelliset lainsäädännölliset ja hallinnolliset uudistukset, joilla varmistetaan järjestelmän tehokas täytäntöönpano, sillä näin voidaan varmistaa, että se otetaan käyttöön täysimääräisesti suunnitelmien mukaan ja että se mahdollistaa suojelua hakeville entistä paremman pääsyn turvapaikkamenettelyyn sekä johtaa nykyistä oikeudenmukaisempiin, nopeampiin ja laadukkaampiin turvapaikkapäätöksiin ja tarjoaa ihmisarvoiset olosuhteet sekä turvapaikanhakijoille että niille, joille myönnetään kansainvälinen suojelu unionissa; pitää kuitenkin valitettavana, että lapsia voidaan edelleen ottaa säilöön, ja pyytää, että heidät jätetään nopeutettujen menettelyiden ulkopuolelle; muistuttaa komissiolle esittämästään pyynnöstä laatia parhaiden käytäntöjen pohjalta strategisia suuntaviivoja, jotta voidaan vahvistaa yhteiset vähimmäisvaatimukset vailla huoltajaa olevien alaikäisten vastaanotolle ja suojelulle; tähdentää, että menettelyllisten takeiden on oltavat riittävät ja asianmukaiset; kehottaa panemaan täytäntöön hiljattain annetun tuomioistuimen tuomion, jonka mukaan HLBT-turvapaikanhakijat saattavat muodostaa erityisen sosiaaliryhmän, jota voidaan vainota seksuaalisen suuntautumisen vuoksi, ja että lähtömaassa homoseksuaalisista teoista määrättävä vankeusrangaistus voidaan sellaisenaan katsoa vainoksi;

41. tuomitsee sen, että suuria määriä unioniin pyrkiviä maahanmuuttajia kuolee edelleen merellä huolimatta lukuisista erilaisista teknisistä keinoista, joita jäsenvaltiot ja unioni ovat ottaneet käyttöön tarkkailuun ja unionin ulkorajojen valvontaan; vaatii unionia ja sen jäsenvaltioita panemaan täytäntöön suositukset, jotka sisältyivät 24. huhtikuuta 2012 annettuun ihmishenkien menetystä Välimerellä ja sitä koskevaa vastuunkantoa käsittelevään neuvoston parlamentaarinen

Torstai 27. helmikuuta 2014

yleiskokouksen päätöslauselmaan "Lives lost in the Mediterranean Sea: Who is responsible?" ⁽¹⁾; on tyytyväinen neuvoston päätöksen 2010/252/EU kumoamista koskevaan unionin tuomioistuimen päätökseen;

42. painottaa Euroopan eteläisen merirajan ylittävien henkilöiden haavoittuvuutta; vaatii toteuttamiskelpoista ratkaisua Välimeren maahanmuutto-ongelmaan kokonaisuudessaan siten, että kunnioitetaan täysimääräisesti palauttamiskiellon periaatetta, ja kehottaa jäsenvaltioita ja unionin toimielimiä vähintäänkin ottamaan huomioon perusoikeusviraston hiljattain antamat lausunnot siitä, kuinka maahanmuuttajien perusoikeuksia voitaisiin parhaiten suojella merivalvonnan yhteydessä;

43. on tyytyväinen perusoikeusviraston yhteistyössä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen kanssa laatimaan käsikirjaan turvapaikkoja, rajoja ja maahanmuuttoa koskevasta EU:n lainsäädännöstä, joka on konkreettinen panos Euroopan oikeusalan ammattilaisten auttamiseksi perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien vaalimisessa;

44. kehottaa jäsenvaltioita ja neuvostoa vauhdittamaan Välimeren työryhmän toimintaa, jotta voidaan varmistaa meripelastuskapasiteetin merkittävä lisääminen sekä kattavan maahanmuuttoa ja turvapaikkoja koskevan suunnitelman laatiminen solidaarisuuden ja vastuunjaon pohjalta siten, että otetaan huomioon kaikki olennaiset näkökohdat, kuten unionin ja jäsenvaltioiden sellaisen lainsäädännön tarkistaminen, joka mahdollistaa merellä hädässä olevien henkilöiden humanitaarisen auttamisen kriminalisoinnin, turvallisten ja laillisten reittien kehittäminen Eurooppaan pakolaisia ja maahanmuuttajia varten sekä kehitysyhteistyö kolmansien maiden kanssa demokratian, perusoikeuksien ja oikeusvaltion vahvistamiseksi, jotta voidaan varmistaa, että Lampedusan edustalla tapahtuneen murhenäytelmän kaltaisia onnettomuuksia ei enää tapahtuisi;

45. tuomitsee maahanmuuttajien ja erityisesti kolmansien maihin karkotettujen perusoikeuksien lisääntyvät loukkaukset, jotka YK:n maahanmuuttajien ihmisoikeuksien erityisraportoiija toi esiin 24. huhtikuuta 2013 julkaistussa erityisraportissaan ⁽²⁾ ja perusoikeusvirasto omassa raportissaan ⁽³⁾; painottaa tässä yhteydessä tarvetta arvioida tosiasiallisesti uudelleen palauttamista koskevaa direktiiviä, takaisinottosopimuksia sekä Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston (Frontex) toimia perusoikeuksien kunnioittamisen näkökulmasta; kehottaa komissiota toteuttamaan konkreettisia toimia jatkona vuonna 2011 julkaistulle kriittiselle kertomukselleen unionin ja kolmansien maiden välisistä takaisinottoa koskevista sopimuksista ja toimenpiteistä; tuomitsee jäsenvaltioiden tiukat politiikat viisumien myöntämisessä tiettyjen kolmansien maiden kansalaisille;

46. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan lailliseen maahanmuuttoon kannustavia toimintalinjoja sekä ratifioimaan siirtotyöläisten ja näiden perheenjäsenten oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen;

Tasa-arvo

47. painottaa, että ihmisarvoa, yhdenvertaisuutta lain edessä ja kaikenlaisen syrjinnän kieltoa koskevat periaatteet kuuluvat demokraattisen yhteiskunnan peruspilareihin; katsoo, että unionin ja jäsenvaltioiden on lisättävä toimiaan, joilla edistetään tasa-arvoa ja syrjinnän torjumista, kulttuurisen, uskonnollisen ja kielellisen monimuotoisuuden suojelemista, miesten ja naisten tasa-arvoa, lasten oikeuksia, ikääntyneiden ihmisten oikeuksia, vammaisten henkilöiden oikeuksia sekä LGBT-ihmisten ja kansallisiin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeuksia;

48. kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään kansallisen lainsäädäntökehyksen, jolla puututaan kaikenlaiseen syrjintään ja taataan voimassa olevan unionin lainsäädäntökehyksen tehokas täytäntöönpano, myös käynnistämällä rikkomismenettelyjä; pitää valitettavana, että neuvostossa käytävät neuvottelut ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta ovat ajautuneet umpikujaan, ja kehottaa jälleen kerran neuvostoa hyväksymään ehdotuksen; on tyytyväinen puheenjohtajavaltio Liettuan kantaan, jossa se tukee ehdotusta, ja kehottaa muita jäsenvaltioita seuraamaan Liettuan esimerkkiä; on siksi tyytyväinen perusoikeusviraston lausuntoon 1/2013 tasa-arvotilanteesta Euroopan unionissa 10 vuotta tasa-arvodirektiivin ensimmäisen täytäntöönpanon jälkeen; katsoo, että olisi puututtava myös syrjintään kielen perusteella;

49. muistuttaa 25. lokakuuta 2011 antamastaan vammaisten liikkuvuutta ja osallistamista sekä Euroopan vammaisstrategiaa 2010–2020 koskevasta päätöslauselmasta ⁽⁴⁾, jossa vaadittiin Euroopan unionin perusoikeuskirjan täydellistä noudattamista;

⁽¹⁾ Euroopan neuvoston päätöslauselma 1872(2012), annettu 24. huhtikuuta 2012.

⁽²⁾ Maahanmuuttajien ihmisoikeuksien erityisraportoiijan François Crépeau 24. huhtikuuta 2013 julkaistu alueellinen tutkimus EU:n ulkorajojen hallinnasta ja sen vaikutuksesta maahanmuuttajien ihmisoikeuksiin ("Regional study: management of the external borders of the European Union and its impact on the human rights of migrants"), A/HRC/23/46.

⁽³⁾ Ihmisoikeuksia Euroopan eteläisellä merirajalla käsittelevä perusoikeusviraston raportti "Fundamental rights at Europe's southern sea borders", maaliskuu 2013.

⁽⁴⁾ EUVL C 131 E, 8.5.2013, s. 9.

Torstai 27. helmikuuta 2014

50. on huolissaan vammaisten henkilöiden syrjinnästä ja syrjäytymisestä, mikä estää heitä voimasta nauttia perusoikeuksistaan tasavertaisina muiden kanssa; kehottaa unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita jatkamaan vammaisyleissopimuksen täytäntöönpanoa omilla toimivalta-aloillaan; katsoo, että unionin syrjinnän vastaisen lainsäädännön ja politiikan kehittämiseksi edelleen voi olla suuri merkitys yhdenmukaistettaessa lainsäädäntöä vammaisyleissopimuksen mukaiseksi kaikkialla unionissa esimerkiksi oikeustoimikelpoisuuden alalla; kannustaa jäsenvaltioita laatimaan ja varustamaan riittävän resurssien toimintatapoja, joilla edistetään vammaisten henkilöiden integraatiota ja parannetaan heidän asumismahdollisuuksiaan sekä mahdollisuuksia hankkia koulutusta ja työllistyä, käyttää julkisia liikennevälineitä ja laitoksia sekä osallistua politiikkaan erityisesti siten, että lopetetaan vammaisten henkilöiden äänioikeuteen ja ehdolle asettumiseen kohdistuva syrjintä lainsäädännössä ja käytännössä; pitää valitettavana, että vammaiset henkilöt joutuvat paikallisyhteisön tason vaihtoehtojen puutteessa elämään erikoistuneissa hoitolaitoksissa, ja kehottaa jäsenvaltioita sitoutumaan siihen, että ne puolustavat järjestelyitä, jotka mahdollistavat sen, että nykyistä useammat vammaiset henkilöt voivat elää itsenäistä elämää;

51. kehottaa komissiota toteuttamaan unionin lainsäädännön ja politiikan kattavan tarkistuksen arvioidakseen niiden yhdenmukaisuutta YK:n vammaisten oikeuksia koskevan yleissopimuksen kanssa; katsoo, että unionin lainsäädäntömenettelyjä ja poliittista päätöksentekoa on mukautettava siten, että varmistetaan YK:n vammaisyleissopimuksen noudattaminen ja sen täytäntöönpano; kehottaa komissiota laatimaan tätä tarkoitusta varten erityiset vaikutustenarviointia koskevat suuntaviivat ja toimittamaan luonnoksen YK:n vammaisyleissopimuksen täytäntöönpanoa koskevasta unionin edistymiskertomuksesta Euroopan parlamentille; katsoo, että parlamentin olisi järjestettävä säännöllisesti keskusteluja ja laadittava päätöslauselman muodossa ja myös komission kertomuksen pohjalta suosituksia siitä, miten on edistytty pyrkimyksissä taata vammaisille henkilöille oikeus nauttia YK:n vammaisyleissopimuksessa vahvistetuista oikeuksista; kannattaa nykyisiä aloitteita, joilla pyritään perustamaan valiokuntien välinen työryhmä tarkastelemaan vammaisyleissopimuksen täytäntöönpanoa, jotta voidaan varmistaa, että parlamentin yleissopimuksen täytäntöönpanon valvontaan ja tukemiseen tähtäävä toiminta on kattavaa ja johdonmukaista;

52. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota suojelemaan, edistämään ja vahvistamaan lapsen oikeuksia kaikissa sisäisissä ja ulkoisissa toimissa ja politiikoissa, joilla on näihin vaikutusta; on huolissaan lapsista, jotka joutuvat väkivallan ja seksuaalisen hyväksikäytön uhriksi, ja kehottaa jäsenvaltioita saattamaan päätökseen lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta annetun direktiivin 2011/93/EU saattamisen osaksi kansallista lainsäädäntöä; kehottaa jäsenvaltioita, komissiota ja perusoikeusvirastoa jatkamaan toimiaan, jotta voidaan arvioida, miten lapsia kohdellaan oikeudenkäynneissä; katsoo, että asumuseron tai avioeron yhteydessä on aina otettava huomioon lapsen ensisijainen etu ja jokaisen lapsen olisi voitava säilyttää säännölliset ja välittömät yhteydet molempiin vanhempiinsa;

53. on huolissaan romanien tilanteesta unionissa ja useista tapauksista, joissa lainvalvontaviranomaiset ovat vainonneet, pahoinpidelleet, leimanneet, syrjineet, karkottaneet, siirtäneet, laittomasti häätäneet, luvattomasti rekisteröineet ja profiloineet heitä etnisesti, mikä on unionin perusoikeuksien vastaista; muistuttaa kansallisten romaneja koskevien integrointistrategioiden täytäntöönpanossa edistymisestä 12. joulukuuta 2013 antamassaan päätöslauselmassa⁽¹⁾ vahvistamastaan kannasta ja kehottaa panemaan tehokkaasti täytäntöön kansalliset romanien integrointia koskevat strategiat todellisen osallisuuden edistämiseksi sekä lisäämään ja toteuttamaan nykyistä asiaankuuluvampia toimia, joilla edistetään sopeutumista yhteiskuntaan erityisesti perusoikeuksien suojelun sekä työn, asunnon, koulutukseen ja terveydenhuollon saannin alalla, sekä torjumaan romaneihin kohdistuvaa väkivaltaa, vihaa ja vihapuhetta; kehottaa lopettamaan laittomat häädöt ja asutusten purkamisen ilman korvaavan asumisen osoittamista sekä romanilasten erottelun oppilaitoksissa ja heidän laittoman sijoittamisensa erityiskouluihin; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään nykyistä enemmän niiden käytettävissä olevia unionin määrärahoja, joiden avulla ne voivat panna täytäntöön sopeuttamishankkeita yhteistyössä paikallisviranomaisten kanssa ensisijaisena toimenä niiden alueelle päivittäin saapuvien maahanmuuttajien ohjaaminen;

54. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan romanien syrjinnän vastaisia konkreettisia toimia laatimalla yhdennettyjä toimintalinjoja ja panemalla täytäntöön strategioissa esitetyt toimenpiteet siten, että huomiota kiinnitetään syrjinnän vastaisiin toimenpiteisiin ja toimenpiteisiin, joilla pyritään parantamaan heidän työllistettävyyttään ja työmarkkinoille pääsyään yhteistyössä romaniväestön edustajien kanssa, ja varmistetaan samalla heidän täysimääräisen osallistumisensa yhteisöihinsä vaikuttavien hankkeiden hallinnointiin, seurantaan ja arviointiin; kehottaa osoittamaan näihin toimiin riittävät varat ja varmistamaan, että varat käytetään tehokkaasti; kehottaa myös komissiota ja perusoikeusvirastoa esittämään yhteisiä, vertailukelpoisia ja luotettavia indikaattoreita, joilla jäsenvaltioiden edistymistä voidaan seurata;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0594.

Torstai 27. helmikuuta 2014

55. katsoo, että komission olisi toteutettava määrätietoisia toimia tapauksissa, joissa romanien perusoikeuksia rikotaan jäsenvaltioissa, erityisesti käynnistämällä rikkomismenettelyjä tapauksissa, joissa heiltä evätään mahdollisuus käyttää taloudellisia ja sosiaalisia oikeuksiaan sekä oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen ja asumiseen, tasa-arvoon ja syrjimättömyyteen sekä henkilötietojen suojaan; kehottaa komissiota perustamaan romaneihin kohdistuvien viharikosten seurantamekanismin ja pyytää komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan romanien syntymätodistusten ja henkilötodistusten puutteeseen unionissa; muistuttaa kehotuksestaan, joka koskee kohdistetun toimintatavan käyttöön ottamista romaniväestöön kuuluvien naisten yhteiskunnallisen osallisuuden edistämiseksi, jolla pyritään estämään moniperustainen syrjintä; kehottaa laatimaan romanien kansallisten integrointistrategioiden eurooppalaisesta puitekehyksestä täysimittaisen unionin strategian;

56. korostaa, että kansallisiin, etnisiin, uskonnollisiin tai kielellisiin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien kunnioittaminen on erittäin tärkeää; on huolissaan siitä, että näihin vähemmistöryhmiin kuuluvat ihmiset kohtaavat jokapäiväisessä elämässään oikeudenkäyttöön, terveyden- ja sosiaalihuoltoon, koulutukseen ja kulttuuriin liittyviä esteitä, jotka heikentävät heidän arvoaan ihmisinä ja unionin kansalaisina, minkä johdosta kansalliset viranomaiset kohtelevat heitä toisen luokan kansalaisina heidän omista jäsenvaltioistaan; katsoo, että tällaisilla vähemmistöillä on erityistarpeita, jotka poikkeavat muiden vähemmistöryhmien tarpeista ja joihin julkisessa politiikassa on kiinnitettävä nykyistä enemmän huomiota, ja että myös unionin on vastattava näihin tarpeisiin entistä asianmukaisemmin;

57. katsoo, että ei ole olemassa yksittäistä ratkaisua, jolla voitaisiin parantaa kaikkien vähemmistöjen asemaa kaikissa jäsenvaltioissa, mutta että unionin viranomaisille olisi asetettava joitakin yhteisiä vähimmäistavoitteita siten, että otetaan huomioon asiaankuuluvat kansainväliset oikeudelliset normit ja käytössä olevat hyvät käytännöt; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden oikeusjärjestelmässä taataan, ettei tunnustettuun kansalliseen vähemmistöön kuuluvia henkilöitä syrjitä, sekä toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä edistääkseen tosiasiallista yhdenvertaisuutta asiaa koskevien kansainvälisten normien ja hyvien käytäntöjen, muun muassa kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan Euroopan neuvoston puiteyleissopimuksen, pohjalta; kehottaa komissiota laatimaan kansallisten vähemmistöjen, kuten alkuperäisten, perinteisten etnisten ja kielellisten vähemmistöjen, suojelua koskevat toimenpidevaatimukset ottaen huomioon, että heidän osuutensa unionin koko kokonaisväestöstä on yli 10 prosenttia, sillä näin vältetään kaksinaismoralismi ehdokasvaltioiden ja jäsenvaltioiden kansalaisten kohtelussa; korostaa, että perinteisiä kansallisia vähemmistöjä, alueellisia kieliryhmiä ja perustuslaillisia alueita varten tarvitaan kattava ja oikeudellisesti sitova unionin suojelujärjestelmä ja siihen liittyvä toimiva seurantamekanismi, joissa otetaan esimerkiksi romanien kansallisten integrointistrategioiden unionin puitekehyksestä; kehottaa jäsenvaltioita toimittamaan vähemmistöjen perusoikeuksien loukkaamista koskevia kattavia tietoja, jotta perusoikeusvirasto ja unioni voivat varmistaa näin tietojen keruun ja raportoinnin;

58. painottaa, että syrjinnäksi ei pitäisi katsoa myönteisiä toimenpiteitä, joiden tavoitteena on suojella vähemmistöön kuuluvia henkilöitä ja ryhmiä, vaalia heidän asianmukaista kehitystään ja varmistaa, että he nauttivat yhtäläisistä oikeuksista ja yhdenvertaisesta kohtelusta suhteessa muuhun väestöön niin hallinnon, politiikan, talouden, yhteiskunnan kuin kulttuurinkin aloilla;

59. tuomitsee rasistisen, juutalaisvastaisen, homo- ja transfobisen, muukalaisvastaisen, maahanmuuttajiin, uskonnollisiin vähemmistöihin ja etnisiin ryhmiin kohdistuvan väkivallan, joka on saavuttanut hälyttävät mittasuhteet etenkin internetissä, koska viranomaiset eivät ole ryhtyneet päättäväisiin toimiin näiden väkivallan muotojen torjumiseksi; kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön neuvoston puitepäätöksen 2008/913/YOS rasismien ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmaisujen torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin, puuttumaan syrjintään, varmistamaan vihapuheiden ja viharikosten tutkimisen, hyväksymään lainsäädäntöä, jolla kielletään kaikenlainen yllytys vihaan muun muassa seksuaalisen suuntautumisen perusteella sekä varmistamaan tehokkaan suojelun rasismia, juutalaisvastaisuutta, romanivastaisuutta, muukalaisvihaa ja homofobiaa vastaan ja huolehtimaan siitä, että uhreille tarjotaan asianmukaista apua; kehottaa komissiota käynnistämään rikkomusmenettelyt niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät ole panneet puitepäätöstä asianmukaisesti täytäntöön 1. joulukuuta 2014 mennessä; kehottaa tarkistamaan puitepäätöstä siten, että se kattaa myös vihapuheen sekä antisemitismiin, islaminpelkoon ja uskonnolliseen suvaitsemattomuuteen, romanivastaisuuteen, homo- ja transfobiaan perustuvat teot, ja vahvistamaan sen soveltamista; kannattaa kaikilta osin Irlannin puheenjohtajakauden aikana käynnistettyä aloitetta, jonka tavoitteena on vahvistaa suvaitsemattomuuden torjuntaa, ja kehottaa neuvostoa jatkamaan tällaista rakentavaa työtä;

60. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käynnistämään koordinoituja ja kokonaisvaltaisia toimia, joiden tavoitteena on viharikosten järjestelmällinen torjunta ja ehkäiseminen unionissa ja niiden tekeminen näkyviksi tiedoilla, minkä avulla varmistetaan, että tällaiset tiedot ovat vertailukelpoisia, jotta tilannetta voidaan tarkastella unionin laajuisesti, toimimalla yhteistyössä perusoikeusviraston kanssa ja pyrkimällä näin parantamaan viharikoksia koskevien tietojen keruuta ja yhdenmukaistamista; tuomitsee vihapuheen, jolla leimataan ihmisiä heidän sosiaalisen, kulttuurisen, uskonnollisen tai

Torstai 27. helmikuuta 2014

ulkomaisen alkuperänsä vuoksi, sekä rotuvihaan yllyttämisen, etenkin, kun tähän syyllistyvät ovat julkisuuden henkilöitä; viittaa perusoikeusviraston lausuntoon 2/2013 rasismia ja muukalaisvihaa koskevasta puitepäätöksestä ja korostaa, että rikoksen uhrien oikeudet on turvattava etenkin viharikostapauksissa;

61. toteaa, että koulutuksella on erittäin tärkeä merkitys syrjinnän torjumisessa, ja kehottaa siksi jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden integraatiota edistävissä strategioissa keskitytään uudistamaan kansallisia opetussuunnitelmia siten, että sisällytetään muukalaisvihaan, rasismiin ja romanivastaisuuden torjunta koulutussuunnitelmiin, ja vakiinnuttamaan näin näiden syrjinnän muotojen torjunta julkiseen keskusteluun jo nuoresta pitäen;

62. kehottaa unionia ja jäsenvaltioita

- varmistamaan naisten ja miesten tasa-arvo ja ehkäisemään ja torjumaan kaikkia naisiin kohdistuvan väkivallan muotoja perusoikeuksien rikkomisena ja nostamaan näihin syyllistyneitä vastaan syytteet siten, että samalla varmistetaan uhrien tuki ja suojele,
- allekirjoittamaan ja ratifioimaan neuvoston yleissopimus naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta (Istanbulin yleissopimus) sekä perustamaan tiedonkeruujärjestelmän, jolla tuetaan yleissopimuksen osapuolia tarjoamalla tarkkoja ja vertailukelpoisia tietoja naisiin kohdistuvan väkivallan määrästä, muodoista ja seurauksista,
- tehostamaan vuosia 2011–2020 koskevan Euroopan tasa-arvosopimuksen tavoitteiden saavuttamiseen tähtäviä toimiaan ja ryhtymään asianmukaisiin toimiin kaikentyyppisen naisten välittömän ja välillisen syrjinnän ja erityisesti sukupuolten välisten palkkaerojen, ammattialojen eriytymisen, stereotyyppien ja kaikentyyppisen naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi, sillä voimassa olevasta syrjinnänvastaisesta lainsäädännöstä huolimatta naisia syrjitään edelleen monilla jokapäiväisen elämän aloilla,
- edistämään miesten ja naisten tasa-arvoa koskevaa valistusta, tasa-arvon valtavirtaistamista ja unionin tasa-arvopolitiikan täytäntöönpanoa koskevia riittäviä seurantamekanismeja,
- tehostamaan ihmiskaupan torjumiseen tähtäviä toimia, joilla pyritään hävittämään erityisesti naisiin kohdistuva seksuaalinen riisto ja pakkotyö,
- varmistamaan voimassa olevien tasa-arvodirektiivien asianmukainen täytäntöönpano, myös käynnistämällä rikkomusmenettelyjä,
- ehdottamaan naisiin kohdistuvan väkivallan eurooppalaista torjuntastrategiaa sen aiemmin tällä alalla tekemien sitoumusten jatkoksi ja vastauksena parlamentin lukuisiin pyyntöihin; on tyytyväinen naisiin kohdistuvan väkivallan täydellistä torjumista koskevaan komission suhtautumistapaan; kehottaa kuitenkin ryhtymään lisätoimiin, joihin kuuluu esimerkiksi maaliskuussa 2010 annettujen neuvoston päätelmien mukaisesti naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseen tähtävän strategian laatiminen, joka kattaa myös oikeudellisesti sitovat välineet ja tiedotustoimet,
- pitämään naisiin kohdistuvan väkivallan, muun muassa lähisuhdeväkivallan, seksuaalisen väkivallan (raiskaus, seksuaaliset hyökkäykset ja sukupuolinen häirintä), seksuaalisen riiston ja vahingollisten perinteisten käytäntöjen kuten pakkoavioliiton, naisten sukupuolielinten silpomisen ja ”kunniarikosten” ongelman asialistan kärjessä, sillä sukupuoleen perustuva väkivalta on paitsi miesten ja naisten epätasa-arvon seurausta myös tasa-arvon toteutumisen este, minkä vuoksi sitä ei voida hyväksyä,
- soveltamaan nollatoleranssia naisten sukuelinten silpomiseen,
- toteuttamaan toimia ja käynnistää hankkeita, joiden avulla kaikkien sukupolvien naisten olisi helpompi sovittaa yhteen perhe- ja työelämä, ja suhtautumaan myönteisesti päätökseen julistaa vuosi 2014 työn ja perhe-elämän yhteensovittamisen eurooppalaiseksi teemavuodeksi;

63. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon naisten tarpeet ja huolenaiheet lainsäädäntöä laadittaessa ja unionin perusoikeuksien tilannetta analysoitaessa muun muassa tekemällä yhteistyötä kansalaisyhteiskunnan ja naisten kansalaisjärjestöjen kanssa; korostaa, että on tärkeää seurata ja arvioida sukupuolten tasa-arvoa koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa;

64. kehottaa jäsenvaltioita takaamaan oikeudenmukaiset palkat ja eläkkeet, vähentämään sukupuolten välisiä palkkaeroja ja luomaan naisille lisää korkealaatuisia työpaikkoja sekä antamaan heille mahdollisuuden korkeatasoisten julkisten palvelujen käyttämiseen ja parantamaan sosiaalipalveluja;

Torstai 27. helmikuuta 2014

65. kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään toimenpiteisiin naisiin kohdistuvaa väkivaltaa lisäävien taloudellisten ja sosiaalisten syiden torjumiseksi, joita ovat erityisesti työttömyys, pienipalkkaisuus ja pienet eläkkeet, asuntopula, köyhyys ja julkisten palvelujen ja erityisesti julkisten terveys-, koulutus- ja sosiaaliturvapalvelujen puute tai riittämättömyys;
66. kehottaa komissiota tehostamaan toimiaan, joilla torjutaan nuorten tyttöjen perusoikeuksien loukkaamista ja vastustetaan etenkin teollisuutta, jossa nuoria tyttöjä pidetään seksiobjekteina ja joka lisää nuoriin tyttöihin kohdistuvaa seksuaalisen hyväksikäytön tarkoituksessa tapahtuvaa ihmiskauppaa unionissa;
67. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan naisten seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja siihen liittyvien oikeuksien kunnioittamista ja suojelemista koskevien kansallisten strategioiden täytäntöönpanon; toteaa, että terveys on perusihmisoikeus, joka on muiden ihmisoikeuksien käyttämisen edellytys, ja korostaa, että unionilla on tärkeä rooli tätä asiaa koskevan tietämyksen lisäämisessä ja parhaiden käytäntöjen edistämisessä;
68. kehottaa komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen moninkertaista ja monin perustein tapahtuvaa syrjintää koskevasta oikeudellisesta kehyksestä;
69. katsoo, että naisten aliedustus poliittisessa ja liike-elämän päätöksenteossa on puute; kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita ottamaan käyttöön myönteisesti edistäviä toimenpiteitä, kuten pariteettijärjestelmiä koskevaa lainsäädäntöä ja sukupuolikiintiöitä;
70. korostaa, että sukupuolten palkkaeron kaventuminen etenee äärimmäisen hitaasti; toteaa, että samapalkkaisuuden periaatteen täytäntöönpano on keskeisen tärkeä tekijä sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseksi; kehottaa komissiota tarkistamaan viipymättä direktiiviä 2006/54/EY ja ehdottamaan siihen muutoksia direktiivin 32 artiklan ja SEUT:n 157 artiklan mukaisesti noudattaen yksityiskohtaisia suosituksia, jotka on lueteltu parlamentin 24. toukokuuta 2012 antaman päätöslauselman liitteessä;
71. korostaa, että lastenhoitoa koskevien julkisten palvelujen leikkaukset vaikuttavat välittömästi naisten taloudelliseen riippumattomuuteen; panee merkille, että 28,3 prosenttia naisista oli vuonna 2010 työttöminä ja teki osa-aikatyötä, kun vuonna 2009 vastaava osuus oli 27,9 prosenttia; toteaa myös, että vuonna 2010 pienten lasten äitien työllisyysaste oli unionissa 12,7 prosenttia pienempi kuin lapsettomien naisten työllisyysaste, mikä merkitsee lisäystä verrattuna 11,5 prosentin osuuteen vuonna 2008;
72. pitää valitettavana, että ikääntyneiden naisten perusoikeuksien loukkaaminen on monissa jäsenvaltioissa aivan liian yleistä, ja toteaa, että useissa loukkaustapauksissa on kyse väkivallasta, fyysisestä väkivallasta, henkisestä väkivallasta ja taloudellisesta hyväksikäytöstä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan lisätoimia ikääntyneiden naisten suojelemiseksi kaikilta hyväksikäytön muodoilta, myös kaltoin kohtelulta vanhusten hoitokodeissa;
73. katsoo, että vammaiset naiset kärsivät sekä sukupuoleen että vammaisuuteen perustuvasta kaksinkertaisesta syrjinnästä; kehottaa sen vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään toimenpiteisiin vammaisten naisten perusoikeuksien turvaamiseksi ja suojelemiseksi unionissa;
74. vaatii, että komissio ja jäsenvaltiot sitoutuvat entistä tiukemmin torjumaan tiedotusvälineissä ja erityisesti mainoksissa leviäviä seksistisiä stereotyyppiä, sillä ne saattavat vaikuttaa huomattavasti siihen, miten kuva miesten ja naisten rooleista muuttuu;
75. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään kansalaisten tietämystä ja tietoja kaikista heidän oikeuksistaan, jotka on vahvistettu perusoikeuskirjassa, ja kannustamaan osallistavaa demokratiaa ylläpitämällä jatkuvaa vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan, keskeisten kansalaisjärjestöjen ja naisjärjestöjen kanssa; kehottaa erityisesti naisjärjestöjä jakamaan korvaamattoman asiantuntemuksensa pinttyneistä stereotyyppioista ja syrjinnästä, koska naiset ovat haavoittuvan asemansa vuoksi aina eniten joutuneet alttiiksi niille;
76. vaatii unionin toimielimiä osallistumaan nykyistä aktiivisemmin sidosryhmien monenväliseen keskusteluun ongelmista, joita ikääntyneillä ihmisillä on ihmisoikeuksiensa käyttämisessä täysimääräisesti, ja parantamaan sitä;

Yhteisvastuullisuus

77. korostaa, että talous- ja rahoituskriisi ja toimet sen ratkaisemiseksi ovat koetelleet eniten ja usein erittäin vakavin seurauksin yhteiskunnan kaikkein köyhimpiä ja osattomimpia ryhmiä, mikä on otettu huomioon neuvoston ihmisoikeusvaltuutetun ihmisoikeuksien suojelemista kriisiaikoina käsittelevässä raportissa "Safeguarding human rights in times of economic crisis", jossa viitataan maahanmuuttajien, turvapaikanhakijoiden, romanien, naisten ja lasten kaltaisiin syrjäytymisvaarassa oleviin ihmisryhmiin; panee merkille, että neljäsosaa unionin 28 jäsenvaltion väestöstä uhkasi vuonna

Torstai 27. helmikuuta 2014

2012 köyhyys tai sosiaalinen syrjäytyminen; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota tähän tilanteeseen ja toteuttamaan nykyistä asianmukaisempia, tehokkaampia ja vaikuttavampia toimia tilanteen elvyttämiseksi sekä eriarvoisuuden ja köyhyyden torjumiseksi; tuomitsee poliitikkojen kommentit, joiden pyrkimyksenä on tehdä näistä ryhmistä syntipukkeja; on huolissaan siitä, että taloudelliset ja sosiaaliset kriisit uhkaavat perusoikeuksien, oikeusvaltion ja demokraattisten arvojen toteutumista sekä kansallisella että ylikansallisella tasolla;

78. korostaa, että sosiaaliset oikeudet ja perusoikeudet on vahvistettu kansainvälisissä sopimuksissa, Euroopan ihmisoikeussopimuksessa, Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja Euroopan sosiaalisessa peruskirjassa; korostaa, että nämä oikeudet on turvattava sekä lainsäädännöllä että käytännössä, jotta voidaan varmistaa sosiaalinen oikeudenmukaisuus etenkin taloudellisten kriisien ja säästötoimenpiteiden aikana; korostaa, että tärkeitä ovat oikeus ihmisarvoon, ammatillinen vapaus ja oikeus tehdä työtä, oikeus yhdenvertaiseen kohteluun, myös kansallisuuden perusteella, suoja perusteettoman irtisanomisen yhteydessä, sosiaali- ja toimeentuloturva, oikeus terveydenhuoltoon, oikeus vapaaseen liikkuvuuteen ja asumiseen, oikeus suojeluun köyhyydeltä ja sosiaaliselta syrjäytymiseltä siten, että jokaisella on todellinen mahdollisuus työllistyä sekä mahdollisuus asianmukaiseen asuntoon, koulutukseen, kulttuuriin sekä sosiaaliturvaan ja lääkinnälliseen apuun; tähdentää myös, että palkan ja sosiaalietuuksien kannalta on olennaista taata kunnollinen elintaso työntekijöille ja heidän perheenjäsenilleen ja varmistaa, että myös työehdot ja -olot ovat vaatimusten mukaisia ja ihmisarvoisia; korostaa lisäksi, että on varmistettava työmarkkinaosapuolten itsemääräämisoikeus ja vapaus liittyä työntekijöiden taloudellisten ja sosiaalisten etujen suojelemiseen tähtääviin kansallisiin tai kansainvälisiin järjestöihin ja vapaus työmarkkinaneuvotteluihin;

79. korostaa, että työttömänä olemisella tai köyhydessä tai sosiaalisesti syrjäytyneenä elämisellä on merkittäviä, jopa kohtalokkaita vaikutuksia Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisten oikeuksien ja vapauksien käyttämiseen, joista vakavimmin uhattuina ovat erityisesti oikeus ihmisarvoon (1 artikla), ammatillinen vapaus ja oikeus tehdä työtä (15 artikla), syrjäintäkielto (21 artikla), suoja perusteettoman irtisanomisen yhteydessä (30 artikla), sosiaaliturva ja sosiaaliturva (34 artikla), terveyden suojeleminen (35 artikla) sekä liikkumis- ja oleskeluvapaus (45 artikla); huomauttaa lisäksi, että työttömänä oloinen tai köyhydessä tai sosiaalisesti syrjäytyneenä eläminen vaikuttaa esimerkiksi peruspalvelujen sekä sosiaali- ja rahoituspalvelujen saantiin;

80. muistuttaa, että talous- ja rahoituskriisin sosiaalisia seurauksia torjutaan parhaiten järjestelmillä, joissa tunnustetaan sosiaalinen oikeudenmukaisuus tärkeänä periaatteena, joka pannaan täytäntöön vankan lainsäädännön nojalla;

81. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita luopumaan jäljellä olevista varauksistaan Euroopan sosiaalisen peruskirjan suhteen mahdollisimman pian; katsoo, että parlamentin olisi edistettävä jatkuvaa vuoropuhelua tässä asiassa saavutetusta edistyksestä; katsoo, että viittausta SEUT:in 151 artiklaan olisi käytettävä tehokkaammin esimerkiksi sisällyttämällä sosiaalisia oikeuksia koskeva testaus komission ja parlamentin vaikutustenvaikutustentseihin;

82. vaatii tehostamaan toimia, joilla autetaan kodittomia ja tarjotaan heille majoitusta ja tukea; ottaa huomioon, että yhä jatkuvan talous- ja rahoituskriisin aikana yhä useammat haavoittuvassa asemassa olevat ihmiset joutuvat kadulle, ja tuomitsee erityisesti tällaisena aikana kansallisen tai paikallisen tason lainsäädännön ja toimintalinjat, joilla kriminalisoidaan henkilöt, jotka ovat eniten avun tarpeessa, koska ne johtavat perusoikeuksien räikeään ja epäinhimilliseen loukkaamiseen

83. korostaa tarvetta varmistaa, että kriisintorjuntakeinot sopivat yhteen unionin arvojen ja tavoitteiden kanssa ja erityisesti, että unionin toimet ovat oikeusvaltioperiaatteen mukaisia euroalueen kriisin eniten koettelemisissa maissa;

84. esittää jälleen kerran neuvostolle painokkaan kehotuksesta sisällyttää kaikkein köyhimpien henkilöiden perusoikeuksien toteutumista koskeva asiakokonaisuus niiden aiheiden joukkoon, joita tarkastellaan perusoikeusviraston seuraavassa monivuotisessa kehityksessä;

85. pitää valitettavana, että eräissä jäsenvaltioissa sovelletaan edelleen työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen siirtymäkauden määräyksiä; tähdentää, että työvoiman maahanmuuton kielteisiä vaikutuksia koskevat pelot ovat perusteettomia; korostaa, että arvioiden mukaan 15 EU:n jäsenvaltion BKT on noussut pitkällä aikavälillä (2004–2009) lähes yhdellä prosentilla laajentumisen jälkeisen liikkuvuuden ansiosta ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Employment and Social Developments in Europe 2011, luku 6: Intra-EU labour mobility and the impact of enlargement, s. 274.

Torstai 27. helmikuuta 2014

86. toteaa, että nykyiset keskustelut, joissa vapaa liikkuvuus leimataan sosiaaliturvajärjestelmiin pääsemiseksi perustuvaan maahanmuuttoon, eivät perustu tosiseikkoihin⁽¹⁾; painottaa, että syrjintä estää merkittävästi unionin kansalaisten perusoikeuksien toteutumista; tähdentää, että yhdessä jäsenvaltiossa pysyvästi oleskelevilla unionin kansalaisilla on asetuksen (EY) N:o 883/2004 nojalla oikeus yhdenvertaiseen kohteluun sosiaaliturvaa koskeissa asioissa;

87. tähdentää, että komission ja jäsenvaltioiden on tehostettava toimiaan työntekijöiden oikeuksien ja perusuonteisten sosiaalisten oikeuksien kehittämiseksi, koska näin voidaan paremmin varmistaa, että unionissa sovelletaan yhdenvertaista kohtelua ja että tarjolla on ihmisarvoista työtä ja palkkaa, jolla tulee toimeen;

88. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tunnustamaan työntekijöiden oikeudet turvallisiin ja terveellisiin työoloihin Euroopan sosiaalisen peruskirjan 3 artiklan mukaisesti keskeisenä osana työntekijöiden mahdollisuutta elää ihmisarvoista elämää ja varmistua perusoikeuksiensa toteutumisesta;

89. tähdentää työmarkkinaosapuolten merkitystä työehtosopimusneuvotteluissa, joiden turvin työntekijöiden ja etenkin nuorten, naisten, vammaisten henkilöiden sekä muiden työmarkkinoilla yhteiskunnallisesti epäedullisemmassa asemassa olevien ryhmien perusoikeudet ja yhdenvertainen kohtelu voidaan varmistaa;

Kansalaisuus

90. korostaa, että Lissabonin sopimuksen ja perusoikeuskirjan voimaantulo ja myös kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan odotusten lisääntyminen, kuten vääräntämisenvastaisen kauppasopimuksen (ACTA) hylkääminen ja valvontaskandaalit ovat osoittaneet, tekevät välttämättömäksi edistää ja lisätä demokraattista ja institutionaalista avoimuutta unionissa ja etenkin sen toimielimissä, muissa elimissä, laitoksissa, virastoissa ja unionin jäsenvaltioissa; katsoo, että avoimuus on keskeinen periaate, jota on edelleen lisättävä ja edistettävä, sillä näin varmistetaan hyvän hallintotavan noudattaminen ja kansalaisyhteiskunnan täysipainoinen osallistuminen unionin päätöksentekoon;

91. pitää valitettavana asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun asetuksen (EY) N:o 1049/2001 tarkistamisen juuttumista toimielinten välille; pyytää neuvostoa ja komissiota käynnistämään uudelleen työnsä tämän asetuksen muuttamiseksi parlamentin ehdotusten mukaisesti, sillä näin voidaan taata, että unionin päätöksenteon avoimuus lisääntyy ja unionin kansalaisilla on paremmat mahdollisuudet tutustua asiakirjoihin; kehottaa kaikkia unionin toimielimiä, muita elimiä, laitoksia ja virastoja panemaan kaikilta osin täytäntöön asetuksen (EY) N:o 1049/2001 Lissabonin sopimuksessa edellytetyllä tavalla ja toteaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön ja oikeusasiamiehelle tehtyjen kantelujen perusteella, ettei näin ole tähän mennessä tehty; pyytää neuvostoa ja komissiota samalla toteuttamaan tarpeelliset toimet, joilla varmistetaan, että yleisölle tiedotetaan avoimesti siitä, miten unionin talousarviosta jäsenmailiin suuntautuvat rahavirrat käytetään;

92. painottaa, että oikeus hyvään hallintoon käsittää myös viranomaisten velvollisuuden tiedottaa kansalaisille näiden perusoikeuksista, auttaa kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevia henkilöitä ymmärtämään oikeutensa ja tukea heitä sen varmistamisessa, että näitä oikeuksia myös kunnioitetaan;

93. muistuttaa, että kansalaisuuden käsitteeseen sisältyy ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 21 artiklan nojalla jokaisen oikeus päästä maansa julkisiin toimiin; muistuttaa, että Euroopan kansalaisuus ei rajoitu pelkästään äänioikeuteen ja vaalikelpoisuuteen kunnallisvaaleissa ja Euroopan parlamentin vaaleissa eikä kansalaisten vapaaseen liikkuvuuteen ja oleskeluun liittyvien oikeuksiensa harjoittamiseen, vaikka nämä oikeudet ovatkin keskeisiä; painottaa näin ollen, että unionin kansalaisuuteen kuuluu jokaisen unionin alueella asuvan mahdollisuus osallistua aktiivisesti ja ilman minkäänlaista syrjintää demokraattiseen, poliittiseen, sosiaaliseen elämään ja kulttuurielämään siinä jäsenvaltiossa, jossa henkilö asuu, ja toteuttaa kokonaisuudessaan unionin tunnustamat politiikkaan, siviilielämään, talouteen, kulttuuriin ja sosiaaliseen elämään liittyvät oikeutensa ja vapautensa;

94. kiinnittää huomiota tarpeeseen järjestää valistus- ja tiedotuskampanjoita, joilla edistetään unionin arvoja ja tavoitteita kansalaisten keskuudessa, ja kehottaa erityisesti levittämään mahdollisimman laajalti tietoa SEU:n ja perusoikeuskirjan asiaankuuluvien artiklojen sisällöstä;

95. on tyytyväinen päätökseen vuoden 2013 julistamisesta Euroopan kansalaisten teemavuodeksi; kehottaa kuitenkin komissiota yhdessä jäsenvaltioiden kanssa jatkamaan tiedottamista unionin kansalaisille heidän oikeuksistaan, jotta nämä voivat nauttia kaikista unionin kansalaisuuden tuomista eduista;

⁽¹⁾ Ks. 14. lokakuuta 2013 työllisyyden pääosaston nimissä julkaistu analyysi EU:n alueella maasta toiseen muuttaneiden epäaktiivisten siirtolaisten vaikutuksesta jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmiin vastikkeettomien käteisetuoksien sekä asuinpaikan perusteella suodun terveydenhuollon seurauksena. Lopullisen kertomuksen on julkaissut ICF GHK yhdessä Milieu Ltd:n kanssa.

Torstai 27. helmikuuta 2014

96. kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään tiedotuskampanjoita, joissa unionin kansalaisille annetaan tietoa heidän äänioikeudestaan ja vaalikelpoisuudestaan; vaatii, että kaikissa jäsenvaltioissa on tehtävä vaalimenettelyihin tarpeellisia uudistuksia unionin aktiivisen kansalaisuuden edistämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan kansalaisia osallistumaan aktiivisesti kansalaisaloitteiden välityksellä sekä harjoittamaan vetoomusoikeuttaan ja oikeuttaan esittää Euroopan oikeusasiamiehelle kanteluita;

97. muistuttaa Euroopan oikeusasiamiehen tärkeästä tehtävästä yksilöiden oikeuksien puolustajana; painottaa oikeusasiamiehen riippumattomuuden merkitystä uskottavuuden takaamiseksi ja kehottaa tämän vuoksi muuttamaan tämän asemaa siten, että estetään valinta entisten tai nykyisten valitsijoiden piiristä;

98. korostaa, että perussopimukseen kirjattu ja vapaata liikkuvuutta koskevassa direktiivissä taattu unionin kansalaisten oikeus vapaaseen liikkuvuuteen, työskentelyyn ja oleskeluun on yksi unionin kansalaisten perusoikeuksista ja tuottaa merkittävää taloudellista hyötyä isäntämaille, koska sen avulla edistetään taitojen ja työpaikkojen välisen epäsuhdan korjaamista ja se auttaa unionin väestövajeen lieventämisessä; korostaa, että direktiivissä säädetään jo nykyisellään vapaata liikkuvuutta koskevista poikkeuksista ja rajoituksista; tuomitsee kaikki yritykset muuttaa tätä oikeutta ja pyytää, että kaikki sääntöjen rikkomustapaukset tuodaan tuomioistuimeen;

Oikeusasiat

99. korostaa, että itsenäinen, tasapuolinen, tehokas, puolueeton, oikeudenmukainen ja kohtuullisten aikataulujen puitteissa toimiva oikeuslaitos on keskeinen demokratian ja oikeusvaltion ja niiden uskottavuuden kannalta; on huolissaan useista tapauksista, joissa tätä ei ole noudatettu, mistä on osoituksena Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen antamien tuomioiden määrä valtioita vastaan; kehottaa jäsenvaltioita panemaan kaikilta osin täytäntöön ihmisoikeustuomioistuimen päätökset; korostaa, että valta-asemasta tai voiman tai vaikutusvallan käytöstä ihmisiin, oikeusviranomaisiin tai poliittikkoihin johtuvaa rankaisematta jättämistä ei voida hyväksyä unionissa;

100. toteaa, että oikeussuojan saatavuuden kannalta merkittäviä ovat tuomioistuinten ohella myös tuomioistuinten ulkopuoliset ja tuomioistuinten kaltaiset elimet, kuten kansalliset ihmisoikeusinstituutiot, tasa-arvoelimet, oikeusasiamiesinstituutiot, tietosuojaviranomaiset ja muut vastaavat ihmisoikeuksien alalla toimivaltaiset instituutiot; korostaa tässä yhteydessä, että kaikkiin unionin jäsenvaltioihin olisi nimettävä tai perustettava kansallinen ihmisoikeusinstituutio, jolle olisi hankittava täydellinen akkreditointi niin sanottujen Pariisin periaatteiden (ihmisoikeuksien suojelemista ja edistämistä käsittelevien kansallisten instituutioiden asemaa ja toimivuutta koskevat periaatteet, YK:n yleiskokouksen päätöslauselma A/RES/48/134, 20. joulukuuta 1993) mukaisesti; painottaa, että täyden riippumattomuuden vaatimuksesta olisi hyötyä myös muille ihmisoikeuksien alalla toimivaltaisille instituutioille;

101. pyytää perusoikeusvirastoa tekemään yhteistyössä YK:n asiasta vastaavan erityisraportoijan kanssa tutkimuksen terrorismin vastaisen taistelun vuoksi laaditusta lainsäädännöstä ja poikkeuksellisista menettelyistä ja niiden perusoikeuksien mukaisuudesta; torjuu kaikki poikkeusmenettelyt, joilla näkyvästi horjutetaan syyttäjän ja puolustuksen kannan tasapainoa oikeusmenettelyssä, kuten salaiset oikeudenkäynnit tai salaiset tuomiot, tai joilla annetaan hallituksille erityisvaltuuksia tiedotusvälineiden sensurointiin tai väestön vakoiluun; panee merkille ja pitää valitettavana, että terrorisminvastainen politiikka on asteittain laajentunut kattamaan yhä useampia rikoksia ja rikkomuksia, minkä seurauksena yksinkertaistettujen menettelyjen ja välttämättömien minimirangaistusten määrä on moninkertaistunut ja väestöryhmiä laaditaan rekistereitä;

102. pyytää komissiota jatkamaan toimiaan rikosoikeuden alalla ja soveltamaan menettelyllisiä takeita koskevaa etenemissuunnitelmaa ja kehottaa jäsenvaltioita omaksumaan tässä kunnianhimoisemman kannan;

103. pitää myönteisenä perusoikeusviraston kertomusta oikeussuojan saatavuudesta unionissa syrjintätapausten yhteydessä ja painottaa, että oikeussuojan saaminen on usein monimutkaista ja hankalaa; katsoo, että oikeussuojan saatavuutta voitaisiin parantaa esimerkiksi helpottamalla menettelyjä ja antamalla parempaa tukea oikeussuojaa hakeville;

Torstai 27. helmikuuta 2014

104. panee merkille, että komission käyttöön ottama oikeusalan tulostaulu kattaa valitettavasti vain siviilioikeudelliset kysymykset, vaikka parlamentti on pyytänyt, että se kattaisi myös rikosoikeuden, perusoikeudet ja oikeusvaltioperiaatteen; kehottaa sen vuoksi kehittämään tulostaulua siten, että se kattaa myös nämä alat; korostaa, että tulostaulu olisi otettava osaksi uutta Kööpenhaminan mekanismia SEU:n 2 artiklan soveltamista koskevassa toimintapoliittisessa syklissä; painottaa myös, että oikeusjärjestelmän toiminnan parantamisen tavoitteena ei pidä olla yksinomaan tietyn valtion houkuttelevuuden lisääminen sijoittajien ja liiketalouden harjoittamisen näkökulmasta siten, että pyritään ennen kaikkea oikeudellisten menettelyjen tehostamiseen vaan sen avulla olisi myös pyrittävä turvaamaan oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin sekä perusoikeuksien kunnioittaminen;

105. vaatii komissiota tutkimaan oikeussuojan saatavuutta koskevan oikeuden tosiasiallista täytäntöönpanoa unionin kehityksessä, joka liittyy nykyiseen sukupolveen ja tuleviin sukupolviin kuuluvien oikeuteen elää heidän terveytensä ja hyvinvointinsa kannalta riittävän laadukkaassa ympäristössä;

106. on huolissaan perustuslakituomioistuinten politisoitumisesta tietyissä jäsenvaltioissa ja muistuttaa oikeusjärjestelmän riippumattomuuden keskeisestä merkityksestä;

o

o o

107. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Yhdistyneille kansakunnille, Euroopan neuvostolle sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle.

Torstai 27. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0174

Eurooppalainen pidätysmääräys**Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 suosituksista komissiolle eurooppalaisen pidätysmääräyksen uudelleentarkastelusta (2013/2109(INL))**

(2017/C 285/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2, 3, 6 ja 7 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta 28. syyskuuta 2005 tehdyn päätöksen 2005/684/EY, Euratom ⁽¹⁾ 5 artiklan,
- ottaa huomioon eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13. kesäkuuta 2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS ⁽²⁾,
- ottaa huomioon eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä annetut komission kertomukset (COM(2005)0063 ja SEC(2005)0267, COM(2006)0008 ja SEC(2006)0079, COM(2007)0407 ja SEC(2007)0979 sekä COM(2011)0175 ja SEC(2011)0430),
- ottaa huomioon eurooppalaisen pidätysmääräyksen ja vastaavien jäsenvaltioiden välisten luovuttamismenettelyjen käytännön soveltamista koskevasta neljännessä keskinäisestä arviointikierrroksesta 28. toukokuuta 2009 annetun neuvoston loppuraportin (8302/4/2009 – CRIMORG 55),
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman järjestäytyneestä rikollisuudesta, korruptiosta ja rahanpesusta: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi (lopullinen mietintö) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon tarkistetun version eurooppalaisesta käsikirjasta eurooppalaisen pidätysmääräyksen antamiseksi (17195/1/10 REV 1),
- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1382/2013 oikeusalan ohjelman perustamisesta kaudelle 2014–2020 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Parannetaan luottamusta oikeuden saatavuuteen EU:ssa: eurooppalaisen oikeusalan koulutuksen uusi ulottuvuus” (COM(2011)0551),
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman vankeusolosuhteista EU:ssa ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2004 antamansa suosituksen neuvostolle vankien oikeuksista Euroopan unionissa ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin Euroopan tason lisäarvoksisikön tekemän arvioinnin eurooppalaista pidätysmääräystä koskevien unionin toimenpiteiden eurooppalaisesta lisäarvosta,
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 tehdyn Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisiä suhteita koskevan puitesopimuksen ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 42 ja 48 artiklan,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0039/2014),

⁽¹⁾ EUVL L 262, 7.10.2005, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1.⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0444.⁽⁴⁾ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 73.⁽⁵⁾ EUVL C 168 E, 14.6.2013, s. 82.⁽⁶⁾ EUVL C 102 E, 28.4.2004, s. 154.⁽⁷⁾ EUVL L 304, 20.11.2010, s. 47.

Torstai 27. helmikuuta 2014

- A. ottaa huomioon, että EU on asettanut tavoitteekseen luoda kansalaisilleen vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue ja että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 6 artiklan mukaisesti se tunnustaa ihmisoikeudet ja perusvapaudet ja sitoutuu siksi positiivisiin velvoitteisiin, jotka sen on täytettävä pitääkseen tämän lupauksen; katsoo, että tehokkuuden takaamiseksi vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen on perustuttava keskinäiseen luottamukseen, jonka saavuttaminen on mahdollista ainoastaan kunnioittamalla epäiltyjen ja syytettyjen henkilöiden perusoikeuksia ja prosessuaalisia oikeuksia rikosoikeudenkäynneissä kaikkialla unionissa; katsoo, että keskinäistä luottamusta voidaan parantaa koulutuksen, yhteistyön, oikeusviranomaisten ja oikeusalan toimijoiden välisen vuoropuhelun sekä aidon eurooppalaisen oikeuskulttuurin luomisen avulla;
- B. katsoo, että puitepätös 2002/584/YOS on suurelta osin onnistunut nopeuttamaan luovuttamismenettelyjä kaikkialla unionissa verrattuna jäsenvaltioiden välisiin perinteisiin luovutusjärjestelyihin ja että se muodostaa rikosasioissa annettavien tuomioiden vastavuoroista tunnustamista koskevan järjestelmän kulmakiven, josta määrätään nyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 82 artiklassa;
- C. ottaa huomioon, että sen toiminnassa on kuitenkin ilmennyt ongelmia, joista osa liittyy suoraan puitepäätökseen 2002/584/YOS ja johtuu puitepäätöksen puutteista, kuten siitä, että siihen ei yksiselitteisesti ole sisällytetty perusoikeuksien suojaa tai suhteellisuustarkistusta, sekä sen puutteellisesta ja epäyhtenäisestä täytäntöönpanosta; ottaa huomioon, että jotkin ongelmat koskevat myös muita vastavuoroisen tunnustamisen välineitä unionin rikosoikeudellisen alueen puutteellisen ja epätasapainoisen kehityksen vuoksi;
- D. ottaa huomioon, että oikeudellisten toimien vastavuoroisen tunnustamisen selkeästi määritellyt ja tehokkaat välineet ovat keskeisiä, kun kansallisten syyttäjänvirastot tutkivat vakavia kansainvälisiä rikoksia, ja ne ovat yhtä tärkeitä tulevan Euroopan syyttäjänviraston tutkimuksissa;
- E. ottaa huomioon, että järjestäytyntä rikollisuutta, korruptiota ja rahanpesua käsittelevä erityisvaliokunta korosti lopullisessa mietinnössään, että kaikkien oikeudellisten toimenpiteiden nopea ja vastavuoroinen tunnustaminen on varmistettava noudattaen täysin suhteellisuusperiaatetta ja että erityistä huomiota on kiinnitettävä tuomioihin ja menetetyksi tuomitsemista koskeviin määräyksiin ja eurooppalaisiin päätysmääräyksiin (EPM);
- F. katsoo, että huolta herättävät muun muassa seuraavat asiat:
- i) puitepätös 2002/584/YOS ja muut vastavuoroisen tunnustamisen välineet eivät sisällä yksiselitteistä kieltäytymisperustetta, kun on perusteltu syy uskoa, että toimenpiteen täytäntöönpano olisi ristiriidassa täytäntöönpanojäsenvaltiolla SEU:n 6 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan ("perusoikeuskirja") mukaisesti olevien velvoitteiden kanssa,
 - ii) puitepätös 2002/584/YOS ja muut vastavuoroisen tunnustamisen välineet eivät sisällä määräyksiä, jotka koskevat perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaista oikeutta tehokkaiseen oikeussuojakeinoihin, ja asia on jätetty kansallisen lainsäädännön säänneltäväksi, mikä johtaa epävarmuuteen ja epäyhtenäisiin käytäntöihin jäsenvaltioiden välillä,
 - iii) Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) ja Interpolin ilmoituksia ei tarkisteta säännöllisesti, EPM:n peruuttamisella ja tällaisten ilmoitusten poistamisella ei ole automaattista yhteyttä ja on epäselvää, miten EPM:n toteuttamisesta kieltäytyminen vaikuttaa EPM:n ja siihen liittyvien ilmoitusten voimassaolon jatkumiseen, minkä vuoksi henkilöt, joista on annettu EPM, eivät voi liikkua vapaasti vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella, koska he voivat joutua pidätetyiksi ja luovutetuiksi,
 - iv) vakavien rikosten luettelo, joka liittyy EPM:ään mutta myös muihin unionin välineisiin, joissa viitataan jatkuvasti tuohon luetteloon, on määritelmiltään puutteellinen ja sisältää rikoksia, joiden vakavuudesta ei säädetä kaikkien jäsenvaltioiden rikoslaissa, eikä se välttämättä täytä suhteellisuuden vaatimusta,
 - v) EPM:ää käytetään suhteettoman paljon vähäisissä rikkomuksissa ja tilanteissa, joissa voitaisiin käyttää lievempiä vaihtoehtoja, mikä johtaa tarpeettomiin pidätyksiin sekä perusteettomaan ja kohtuuttoman pitkään tutkintavaiheeseen, jolloin loukataan suhteettomasti epäiltyjen ja syytettyjen perusoikeuksia sekä rasitetaan jäsenvaltioiden resursseja,

Torstai 27. helmikuuta 2014

- vi) termiä "oikeusviranomainen" ei ole määritelty puitepäätöksessä 2002/584/YOS eikä muissa vastavuoroisen tunnustamisen välineissä, mikä on johtanut käytäntöjen vaihtelemiseen jäsenvaltioiden välillä ja aiheuttanut näin epävarmuutta, heikentänyt keskinäistä luottamusta ja johtanut oikeuskiistoihin,
- vii) ei ole olemassa vähimmäisnormeja, joilla varmistetaan keskinäisten tunnustamistoimenpiteiden toimiva oikeudellinen valvonta, mikä on johtanut siihen, että jäsenvaltioilla on epäohdonmukaisia käytäntöjä oikeussuojakeinojen ja perusoikeuksien rikkomiselta suojaavien keinojen alalla, mukaan luettuina henkilöllisyydestä erehtymisen kaltaisten tuomiovirheiden uhreille maksettavat korvaukset, mikä rikkoo Euroopan ihmisoikeussopimuksen (ECHR) ja Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisia normeja,
- viii) vaikka tutkintavankeus on tietyin perustein välttämätöntä, niin epäillyt ja syytetyt saattavat joutua olemaan tutkintavankeudessa perusteettomasti ja liian pitkään, koska ei ole olemassa tällaista vankeutta koskevia vähimmäisnormeja (mukaan luettuina säännöllinen uudelleentarkastelu, vangitsemisen käyttäminen viimeisenä keinona ja vaihtoehtojen harkitseminen) ja koska ei ole olemassa asianmukaista arviota siitä, milloin tapaus on valmis käsiteltäväksi tuomioistuimessa,
- ix) pidätyskeskusten ala-arvoiset olot eri puolilla unionia ja tämän vaikutus kyseisten henkilöiden perusoikeuksiin, erityisesti oikeus suojeluun epäinhimilliseltä tai alentavalta kohtelulta tai rangaistukselta ECHR:n 3 artiklan mukaisesti, sekä unionin vastavuoroisen tunnustamisen välineiden tehokkuuteen ja toimivuuteen,
- x) EPM:n nojalla etsittyjen henkilöiden oikeudellisen edustuksen puuttuminen pidätysmääräyksen antavassa ja sen täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa,
- xi) puitepäätös 2002/584/YOS ei sisällä eurooppalaisten pidätysmääräysten käännosten toimittamisen määräaikoja, mikä johtaa vaihteleviin käytäntöihin ja epävarmuuteen,
- xii) kaksoisrangaistuksen ulkopuolelle jäävien rikosten asianmukaisen määritelmän puuttuminen,
- xiii) unionin oikeudellisen yhteistyön ja vastavuoroisen tunnustamisen olemassa olevien välineiden käytön laiminlyönti;
1. katsoo, että kun otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen mukaisesti vuodesta 2014 sovellettava uusi oikeudellinen kehys, tässä päätöslauselmassa ei tulisi käsitellä suoraan puitepäätöksen 2002/584/YOS virheellisestä täytäntöönpanosta johtuvia ongelmia, sillä tällaiset ongelmat olisi ratkaistava siten, että jäsenvaltiot panevat päätöksen asianmukaisesti täytäntöön tavalla, jota valvotaan komission menettelyillä;
2. kehottaa jäsenvaltioita panemaan oikea-aikaisesti ja tehokkaasti täytäntöön kaikki unionin rikosoikeudelliset toimenpiteet, koska ne täydentävät toisiaan, mukaan luettuina eurooppalainen tutkintamääräys, eurooppalainen valvontamääräys ja prosessuaalisia oikeuksia koskevat toimenpiteet, ja toimimaan siten, että oikeusviranomaisten käyttöön asetetaan vaihtoehtoisia ja lievempiä vastavuoroisen tunnustamisen välineitä tavalla, jolla samalla varmistetaan rikosoikeusasioissa syytettyjen ja epäiltyjen henkilöiden oikeuksien kunnioittaminen; kehottaa komissiota seuraamaan huolellisesti niiden asianmukaista täytäntöönpanoa sekä niiden vaikutusta EPM:n ja EU:n rikosoikeudellisen alueen toimintaan;
3. kehottaa jäsenvaltioita ja niiden oikeusviranomaisia tutkimaan kaikki puitepäätöksen 2002/584/YOS (kuten johdanto-osan 12 kappale) mukaisesti olemassa olevat mahdollisuudet ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelun turvaamiseen; kehottaa käyttämään kaikki vaihtoehtoiset menetelmät ennen EPM:n antamista; kehottaa käsittelemään tapauksen ilman aiheuttomia viivytyksiä, kun EPM on johtanut pidätykseen, jotta tutkintavankeusaika voidaan supistaa minimiin;
4. toteaa, että oikeudellisten toimenpiteiden täysimääräinen tunnustaminen ja nopea täytäntöönpano edistävät eurooppalaisen rikosoikeudellisen alueen luomista, ja korostaa, että EPM on tärkeä väline vakavien kansainvälisten rikosten tehokkaassa torjunnassa;
5. katsoo, että koska johdanto-osan F kappaleessa esiin nostetut ongelmat aiheutuvat sekä puitepäätöksen 2002/584/YOS erityispiirteistä että unionin rikosoikeuden alan puutteellisesta ja epätasapainoisesta luonteesta, lainsäädännöllisissä ratkaisussa on käsiteltävä molempia kysymyksiä yhtäältä jatkamalla työtä, jolla pyritään luomaan vähimmäisnormit muun muassa epäiltyjen ja syytettyjen henkilöiden prosessuaalisten oikeuksien osalta, sekä toisaalta horisontaalisella toimenpiteellä, jossa määritellään kaikkiin vastavuoroisen tunnustamisen välineisiin sovellettavat periaatteet, tai jos tällainen horisontaalinen toimenpide ei ole mahdollinen tai sillä ei pystytä korjaamaan tässä päätöslauselmassa yksilöityjä

Torstai 27. helmikuuta 2014

ongelmia, tarkistamalla puitepäätöstä 2002/584/YOS;

6. katsoo, että havaitut puutteet vaarantavat keskinäisen luottamuksen ja tulevat sosiaalisesti ja taloudellisesti kalliiksi kyseisille henkilöille, näiden perheille ja yhteiskunnalle yleisesti;

7. kehottaa siksi komissiota antamaan vuoden kuluessa tämän päätöslauselman antamisesta SEUT:n 82 artiklan perusteella lainsäädäntöehdotuksia, joissa noudatetaan oheisessa liitteessä esitettyjä yksityiskohtaisia suosituksia ja säädetään seuraavista asioista:

- a) menettely, jossa tuomari, tuomioistuin, tutkintatuomari tai yleinen syyttäjä voi tarvittaessa vahvistaa vastavuoroisen tunnustamistoimenpiteen pidätysmääräyksen antaneessa valtiossa, jotta vältetään termin ”oikeusviranomainen” eroavilta tulkintoilta,
- b) vastavuoroista tunnustamista koskevia päätöksiä annettaessa suoritettava suhteellisuustarkistus, joka perustuu kaikkiin asianmukaisiin tekijöihin ja seikkoihin, kuten rikoksen vakavuus, tapauksen käsittelyvalmius, vaikutus haetun henkilön oikeuksiin, mukaan luettuna yksityis- ja perhe-elämän suojele, kustannusvaikutukset ja mahdollisuus käyttää asianmukaisia lievempiä vaihtoehtoisia toimenpiteitä,
- c) standardoitu kuulemismenettely, jossa määräyksen antaneen jäsenvaltion ja täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa tietoja oikeudellisten päätösten täytäntöönpanosta esimerkiksi suhteellisuuden arviointia ja erityisesti EPM:n yhteydessä oikeudenkäyntivalmiuden varmistamista varten,
- d) pakollinen kieltäytymisperuste, kun on perusteltu syy uskoa, että toimenpiteen täytäntöönpano olisi ristiriidassa täytäntöönpanojäsenvaltiolla SEU:n 6 artiklan sekä perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 52 artiklan 1 kohdan mukaisesti olevien velvoitteiden kanssa,
- e) oikeus tehokkaiseen oikeussuojakeinoihin perusoikeuskirjan 47 artiklan 1 kohdan ja ECHR:n 13 artiklan mukaisesti, kuten oikeus valittaa vastavuoroisen tunnustamisen välineen vaaditusta täytäntöönpanosta täytäntöönpanovaltiossa sekä pyynnön kohteena olevan henkilön oikeus riitauttaa tuomioistuimessa se, että pidätysmääräyksen antava jäsenvaltio ei ole toimittanut täytäntöönpanovaltiolle vaadittua vakuutusta,
- f) paremmat määritelmät rikoksille, joihin EPM:ää olisi sovellettava suhteellisuustarkistuksen helpottamiseksi;

8. vaatii kaikkia jäsenvaltioita soveltamaan selkeästi ja johdonmukaisesti unionin lainsäädäntöä, joka koskee rikosoikeudellisissa menettelyissä noudatettavia prosessuaalisia oikeuksia EPM:n käytön yhteydessä, mukaan luettuina oikeus tulkkaukseen ja käännöksiin rikosoikeudellisissa menettelyissä, oikeus asianajajaan rikosoikeudellisissa menettelyissä, oikeus ilmoittaa pidätyksestä ja tiedonsaantioikeus rikosoikeudellisissa menettelyissä;

9. kehottaa komissiota vaatimaan jäsenvaltioilta kattavat tiedot EPM-mekanismin toiminnasta sekä sisällyttämään nämä tiedot seuraavaan täytäntöönpanoa koskevaan kertomukseensa tavoitteena esittää asianmukaisia toimia mahdollisten ongelmien ratkaisemiseksi:

10. vaatii tarkistamaan säännöllisesti täytäntöön panemattomat eurooppalaiset pidätysmääräykset ja harkitsemaan, pitäisikö ne ja niihin liittyvät SIS II -ilmoitukset ja Interpol-ilmoitukset peruuttaa; vaatii myös peruuttamaan EPM:t ja vastaavat SIS II -ilmoitukset ja Interpol-ilmoitukset, jos EPM:stä on kieltäydytty ne bis in idem -periaatteen tai ihmisoikeusvelvoitteisiin liittyvän yhteensopimattomuuden vuoksi; kehottaa säätämään, että SIS II -ilmoituksia ja Interpol-ilmoituksia on säännöllisesti päivitettävä tiedoilla siitä, miksi ilmoitusta vastaavan EPM:n täytäntöönpanosta on kieltäydytty, ja että Europol-tiedostoja on päivitettävä vastaavasti;

11. korostaa asianmukaisten prosessien, mukaan luettuina valitusoikeudet, ensisijaista merkitystä, ja kehottaa sekä pidätysmääräyksen antavia että täytäntöönpanevia jäsenvaltioita huolehtimaan oikeudellisista mekanismeista, joilla korvataan vahingot, jotka aiheutuvat tuomiovirheistä, jotka liittyvät vastavuoroisen tunnustamisen välineiden toimintaan ECHR:ssä ja Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä esitettyjen normien mukaisesti;

12. vaatii neuvostoa sisällyttämään eurooppalaisen pidätysmääräyksen antamista koskevan eurooppalaisen käsikirjan tarkistettuun versioon (17195/1/10 REV 1) selkeyden ja varmuuden lisäämiseksi kuuden päivän määräajan, jonka kuluessa EPM:n käännös on toimitettava;

Torstai 27. helmikuuta 2014

13. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tekemään yhteistyötä tuomareiden, syyttäjien ja puolustusasianajajien yhteisverkostojen vahvistamiseksi, jotta mahdollistetaan tehokkaat ja tietoon perustuvat EPM-käsittelyt, sekä tarjoamaan kansallisella ja unionin tasolla lainkäyttäjille ja oikeusalan toimijoille asianmukaista koulutusta muun muassa kielten, EPM:n asianmukaisen käytön sekä erilaisten vastavuoroisen tunnustamisen välineiden yhteiskäytön alalla; kehottaa komissiota laatimaan unionin käytännön käsikirjan, joka on tarkoitettu EPM-menettelyihin osallistuvia puolustusasianajajia varten ja joka on helposti saatavissa koko unionissa ja jossa otetaan huomioon Euroopan puolustusasianajajien yhdistyksen nykyinen käsikirja ja jota täydennetään kansallisilla käsikirjoilla;
14. kehottaa komissiota antamaan tukensa sille, että perustetaan erityinen eurooppalaisen pidätysmääräyksen oikeudellinen verkosto sekä Euroopan rikosoikeus- ja luovutusasioiden parissa työskentelevien puolustusasianajajien verkosto, sekä myöntämään riittävästi rahoitusta niille sekä Euroopan juridiselle koulutusverkostolle; uskoo, että komissio voi varmistaa sopivan rahoituksen EU:n rikosoikeuden alan nykyisten ohjelmien kautta;
15. kehottaa komissiota perustamaan ja asettamaan helposti saataville unionin tietokannan, johon kerätään kaikki EPM:ään ja muihin vastavuoroisen tunnustamisen menettelyihin liittyvät kansalliset oikeustapaukset, jotta voidaan helpottaa toimijoiden työskentelyä ja helpottaa täytäntöönpanon ja mahdollisten ongelmien seuranta ja arviointia;
16. korostaa vankeusolojen ja EPM-toimenpiteiden välistä yhteyttä ja muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että ECHR:n 3 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä ei ainoastaan aseteta jäsenvaltioille negatiivisia velvoitteita, kun niitä kielletään altistamasta vankeja epäinhimillisille ja halventavalle kohtelulle, vaan niille asetetaan myös positiivisia velvoitteita, kun niitä vaaditaan varmistamaan, että vankilaolot ovat ihmisarvon mukaisia ja että kyseisten oikeuksien rikkomiset tutkitaan perusteellisesti ja tehokkaasti; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan erityisesti huomioon muita heikommassa asemassa olevien henkilöiden oikeudet ja yleisesti tutkimaan perusteellisesti vankeuden vaihtoehdot;
17. kehottaa komissiota vastavuoroisen tunnustamisen kehyksen tehokkuuden varmistamiseksi tutkimaan, mitä oikeudellisia ja rahoituksellisia keinoja unionin tasolla voidaan käyttää parantamaan vankeuteen liittyviä normeja, mukaan luettuina lainsäädännölliset ehdotukset tutkintavankeusolosuhteista;
18. vahvistaa, että suosituksissa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan toissijaisuusperiaatetta ja suhteellisuusperiaatetta;
19. katsoo, että pyydettyjen ehdotusten mahdolliset rahoitusvaikutukset unionin talousarvioon olisi katettava nykyisillä määrärahoilla; korostaa, että näiden ehdotusten hyväksymisellä ja täytäntöönpanolla säästettäisiin huomattavasti niin jäsenvaltioiden kuin kansalaistenkin aikaa ja rahaa, ja siten ne olisivat hyödyllisiä sekä taloudellisessa että yhteiskunnallisessa mielessä, kuten EPM:n uudelleentarkastelua koskevien EU:n toimenpiteiden lisäarvon arvioinnissa on selvästi osoitettu;
20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman sekä liitteenä olevat yksityiskohtaiset suositukset komissiolle ja neuvostolle.

Torstai 27. helmikuuta 2014

PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE: PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLTÖÄ KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SUOSITUKSET

Unionin vastavuoroisen tunnustamisen välineiden vahvistamismenettely:

- ”Pidätysmääräyksen antava viranomainen” tulee määritellä unionin rikoslainsäädännössä seuraavasti:
 - i) kyseessä olevassa asiassa toimivaltainen tuomari, tuomioistuin, tutkintatuomari tai yleinen syyttäjä; tai
 - ii) jokin muu pidätysmääräyksen antavan jäsenvaltion määrittämä toimivaltainen viranomainen, mikäli pidätysmääräyksen antavan jäsenvaltion tuomari, tuomioistuin, tutkintatuomari tai yleinen syyttäjä on vahvistanut täytäntöön pantavan toimenpiteen sen jälkeen, kun sen on todettu olevan välineen ehtojen mukainen.

Unionin vastavuoroisen tunnustamisen välineiden antamista koskeva suhteellisuustarkistus:

- Kun toimivaltainen viranomainen antaa päätöksen, joka pannaan täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa, sen on arvioitava pyydetyn toimenpiteen tarve huolellisesti kaikkien olennaisten tekijöiden ja seikkojen pohjalta siten, että huomioon otetaan syytetyn tai pidätetyn henkilön oikeudet ja se, onko saatavilla sopivia lievempiä vaihtoehtoisia toimenpiteitä aiottujen tavoitteiden saavuttamiseksi, ja sen on sovellettava lievintä käytettävissä olevaa toimenpidettä. Jos täytäntöönpanoviranomaisella on syytä uskoa, että toimenpide on suhteeton, se voi kuulla määräyksen antanutta viranomaista vastavuoroisen tunnustamispäätöksen merkityksestä. Tällaisen kuulemisen jälkeen määräyksen antanut viranomainen voi päättää peruuttaa vastavuoroista tunnustamista koskevan päätöksen.

Määräyksen antaneen jäsenvaltion ja täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välinen kuulemismenettely unionin vastavuoroisen tunnustamisen välineiden yhteydessä:

- Vaikka toimivaltainen täytäntöönpanoviranomainen voi käyttää kieltäytymisperusteita, olisi kehitettävä standardoitu menettely, jossa määräyksen antaneen ja täytäntöönpanevan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa tietoja ja kuulla toisiaan, jotta kyseisiä vastavuoroisen tunnustamisen välineitä käytetään sujuvasti ja tehokkaasti tai jotta suojellaan kyseisen henkilön perusoikeuksia, kuten suhteellisuuden arviointi myös EPM:n osalta oikeudenkäyntivalmiuden varmistamiseksi;

Perusoikeuksiin perustuvan kieltäytymisperusteen soveltaminen unionin vastavuoroisen tunnustamisen välineisiin:

- On perusteltu syy uskoa, että toimenpiteen täytäntöönpano olisi ristiriidassa täytäntöönpanojäsenvaltiolle SEU:n 6 artiklan ja perusoikeuskirjan mukaisesti kuuluvien velvoitteiden kanssa.

Unionin vastavuoroisen tunnustamisen välineisiin sovellettavia oikeussuojakeinoja koskeva sääntely:

- Jäsenvaltioiden on varmistettava perusoikeuskirjan sekä Euroopan unionin tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti, että kaikilla, joiden oikeuksia ja vapauksia on rikottu päätöksellä, toimenpiteellä tai laiminlyönnillä, joka liittyy vastavuoroisen tunnustamisen välineen soveltamiseen rikosasioissa, on oikeus tehokkaaseen oikeussuojakeinoon tuomioistuimessa. Jos tällaista oikeussuojakeinoa käytetään täytäntöönpanojäsenvaltiossa ja sillä on lykkäävä vaikutus, lopullinen päätös oikeussuojakeinosta on tehtävä sovellettavan vastavuoroisen tunnustamisen välineen mukaisessa määräajassa tai selvän määräajan puuttuessa kohtuullisessa ajassa, jotta voidaan varmistaa, ettei vastavuoroisen tunnustamisen prosessin tarkoitus vaarannu.

Torstai 27. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0175

Metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puutuotteiden kauppaa Euroopan unioniin koskeva EU:n ja Indonesian välinen vapaaehtoinen kumppanuussopimus**Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja Euroopan unioniin suuntautuvaa puutuotteiden kauppaa koskevan Euroopan unionin ja Indonesian tasavallan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen tekemisestä (2013/2990(RSP))**

(2017/C 285/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja Euroopan unioniin suuntautuvaa puutuotteiden kauppaa koskevan Euroopan unionin ja Indonesian tasavallan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen tekemisestä ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin ja Indonesian tasavallan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen metsälainsäädännön soveltamisen valvonnasta, metsähallinnosta ja Euroopan unioniin suuntautuvasta puutuotteiden kaupasta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan, 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan ja 218 artiklan 7 alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0344/2013),
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien alkuperäiskansojen oikeuksien julistuksen (yleiskokouksen 13. syyskuuta 2007 hyväksymä päätöslauselma 61/295) ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta 20. lokakuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 995/2010 ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2012 julkistetun Maailmanpankin raportin ”Justice for forests: Improving criminal justice efforts to combat illegal logging” ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 16. heinäkuuta 2013 julkistetun Human Rights Watchin raportin ”The dark side of green growth: Human rights impacts of weak governance in Indonesia’s forestry sector” ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon 9. marraskuuta 2009 allekirjoitetun Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Indonesian tasavallan kokonaisvaltaista kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että unioni ja Indonesia allekirjoittivat 30. syyskuuta 2013 vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen metsälainsäädännön soveltamisen valvonnasta, metsähallinnosta ja unioniin suuntautuvasta puutuotteiden kaupasta (jäljempänä ”FLEGT”) ja vahvistivat siinä molemminpuolisen sitoutumisensa sen varmistamiseen, että unioniin tuotava puutavara on tuotettu, korjattu ja toimitettu laillisesti;

⁽¹⁾ Neuvoston asiakirja 11767/1/2013.

⁽²⁾ Neuvoston asiakirja 11769/1/2013.

⁽³⁾ http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_en.pdf.

⁽⁴⁾ EUVL L 295, 12.11.2010, s. 23.

⁽⁵⁾ Maailmanpankki, ”Justice for forests: Improving criminal justice efforts to combat illegal logging”, 2012, s. 5–10, http://siteresources.worldbank.org/EXTFINANCIALSECTOR/Resources/Illegal_Logging.pdf.

⁽⁶⁾ Human Rights Watch: ”Human rights impacts of weak governance in Indonesia’s forestry sector”, 2013, http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/indonesia0713webwcover_1.pdf.

Torstai 27. helmikuuta 2014

- B. ottaa huomioon, että vapaaehtoisten kumppanuussopimusten tarkoituksena on lopettaa laiton puunkorjuu, edistää metsänhoitoa ja viime kädessä tukea kestävää metsänhoitoa sekä toimia, joilla ehkäistään metsäkatoa ja metsien tilan heikentymistä;
- C. ottaa huomioon, että vapaaehtoisilla kumppanuussopimuksilla pyritään tukemaan järjestelmällisiä muutoksia metsäalalla, palkitsemaan puutavaraa laillisista ja luotettavista lähteistä hankkivat toimijat ja suojaamaan viimeksi mainittuja vilpilliseltä kilpailulta;
- D. ottaa huomioon, että Indonesian sademetsät ovat maailman kolmanneksi suurimmat ja että suurempia ovat vain Amazonin alueen ja Kongon sademetsät, ja ottaa toisaalta huomioon, että lähinnä mittavan sademetsien ja hiilidioksidipitoisten turvesoiden muihin maankäyttötarkoituksiin, kuten palmuöljyn ja paperin tuotantoon, muuttamisen vuoksi Indonesia on merkittävä kasvihuonekaasujen tuottaja;
- E. toteaa, että Indonesian metsäala pieneni ainakin 1 240 000 hehtaarin verran vuosina 2009–2011;
- F. ottaa huomioon, että arvon mukaan laskettuna vain kymmenen prosenttia Indonesian puutavarasta ja puutuotteista tuodaan nykyisin Euroopan unioniin ja että suurin osa viennistä suuntautuu Aasian maihin, minkä vuoksi vapaaehtoinen kumppanuussopimus on merkittävä normien asettaja koko Indonesian puutavara-alalla;
- G. ottaa huomioon, että Interpolin ja Maailmanpankin vuonna 2012 tekemän tutkimuksen mukaan Indonesian metsäalaa liittyy suuri rahanpesun ja veronkierron riski;
- H. ottaa huomioon, että Human Rights Watch -järjestön mukaan metsäalan korruptio, veronkierto ja rahanpesu ovat aiheuttaneet Indonesialle seitsemän miljardin Yhdysvaltain dollarin tappiot vuosina 2007–2011, ja ottaa huomioon, että Indonesian korruption torjuntakomission varapuheenjohtaja määritteli metsäalan ”rajattoman korruption lähteeksi”⁽¹⁾; ottaa kuitenkin huomioon, että viime vuosina Indonesia on edistynyt merkittävästi talousrikoksia koskevien syytteiden nostamisessa, josta osoituksena on korkeimman oikeuden palmuöljyä tuottavalle Asian Agri Group -konsernille joulukuussa 2012 langettama veronkiertotuomio;
- I. katsoo, että osapuolten on päästävä sopimukseen Indonesian puutavaran laillisuuden varmistusjärjestelmästä (Sistem Verifikasi Legalitas Kayu, SVLK), jotta vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen mukaista puutavaraa ja puutuotteita voidaan tuoda Indonesiasta EU:n markkinoille FLEGT-luvallisena puutavarana, mikä tulkitaan automaattisesti lailliseksi puutavarasta annetun EU:n asetuksen mukaisesti⁽²⁾;
- J. ottaa huomioon, että Indonesian SVLK-järjestelmää tarkistetaan parhaillaan sen saattamiseksi vastaamaan vapaaehtoisessa kumppanuussopimuksessa asetettuja vaatimuksia;
- K. ottaa huomioon, että komissiolla on Euroopan yhteisöön suuntautuvaa puutavaran tuontia koskevan FLEGT-lupajärjestelmän perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2173/2005⁽³⁾ mukaisesti valtuudet hyväksyä FLEGT-lupien myöntämistä koskevia yksityiskohtaisia vaatimuksia ja muuttaa sen liitteessä I olevaa kumppanimaiden ja niiden nimittämien lupaviranomaisten luetteloa;
- L. ottaa huomioon, että Indonesian perustuslakituomioistuin päätti 6. toukokuuta 2013, ettei alkuperäiskansojen perinteisiä metsiä pidä luokitella valtion metsäalueisiin kuuluviksi, millä pohjustetaan tietä alkuperäiskansojen oikeuksien laajemmalle tunnustamiselle saaristovaltiossa;
1. kiittää Indonesian huomattavia vapaaehtoisia ponnisteluja hallinnasta riistäytyneiden laittomien hakkuiden ja laittoman puukaupan ongelman ratkaisemiseksi, sillä se on kehittänyt SVLK-järjestelmää useita sidosryhmiä osallistaneessa prosessissa, sekä erityisesti sen viime kuukausina saavuttamaa tuntuvaa edistystä; on kuitenkin yhä huolestunut tietyistä ongelmista; palauttaa mieleen, että jotta voidaan myöntää virallisia FLEGT-lupia SVLK-järjestelmän on oltava toimintavalmiudessa vapaaehtoisessa kumppanuussopimuksessa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi;
2. pitää myönteisenä metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja unioniin suuntautuvaa puutuotteiden kauppaa koskevaa unionin ja Indonesian tasavallan vapaaehtoista kumppanuussopimusta koskeneiden neuvottelujen tulosta; muistuttaa tuestaan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen tekemiselle ja halukkuudestaan tukea sen menestyksestä täytäntöönpanoa;

⁽¹⁾ Reutersin verkkouutispalvelu 17. syyskuuta 2010: ”Graft could jeopardise Indonesia’s climate deals”, <http://www.reuters.com/article/2010/09/17/indonesia-corruption-idUSSGE68G03P20100917>.

⁽²⁾ Asetus (EU) N:o 995/2010.

⁽³⁾ EUVL L 347, 30.12.2005, s. 1.

Torstai 27. helmikuuta 2014

3. panee merkille, että suurinta osaa maan puutavaralähteistä ei vielä ole SVLK-sertifioitu ja että toimitusketjuun pääsee suuria määriä varmentamatonta puutavaraa, joka on peräisin metsän raivauksesta;
4. korostaa, että on tärkeää laajentaa SVLK-järjestelmän soveltamisalaa, tarkastustoiminta mukaan luettuna, siten, että se kattaa kaikki puuntuotantoalueet ja toimitusketjun kaikki vaiheet, sekä varmistaa, että varmennettu laillinen puutavara erotetaan varmentamattomasta puutavarasta, jottei viimeksi mainittua pääse SVLK-toimitusketjuihin;
5. katsoo, että metsien muuttaminen puupelloiksi on yksi Indonesian maankäytön hallinnointijärjestelmän pitkään jatkuneista ongelmista; pitää valitettavana sitä, ettei SVLK-järjestelmässä tarkasteta nykyisin sitä prosessia, jonka puitteissa yrityksille myönnetään lupia metsien muuttamiseen puupelloiksi, eikä varsinkaan sitä, miten ne suorittavat ympäristövaikutusten arviointoja (AMDAL) ja noudattavat metsien puupelloiksi muuttamista koskevien lupien (IPK) anomisprosessissa asetettuja rajoituksia;
6. panee merkille, että SVLK-järjestelmä johtaa nykyisin siihen, että puualan toimijoita luokitellaan laillisiksi myös silloin, kun alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen maankäyttöoikeuksiin liittyviä vaatimuksia ei ole käsitelty eikä/tai asianmukaisia korvauksia tarvittaessa maksettu; kehottaa komissiota pyytämään Indonesian hallitusta varmistamaan, että laillisuuden varmennuksissa otetaan asianmukaisesti huomioon yhteisöjen perinteiset oikeudet metsiin, alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen vapaaehtoinen, etukäteen annettu ja tietoinen suostumus sekä tarvittaessa korvausten maksaminen menetetyistä metsien käyttöoikeudesta ja että varmennuselimille on annettu valtuudet arvioida, ovatko yritykset kunnioittaneet paikallisia maankäyttöoikeuksia vai eivät ja onko maa-alueet oikeudellisesti määritetty;
7. kehottaa Indonesian hallitusta varmistamaan, ettei sertifiointiprosessissa syrjitä pk-yrityksiä;
8. kehottaa komissiota vaatimaan Indonesian hallitukselta vakuutusta siitä, että seuraavat asiat varmistetaan:
 - kaikki puutavaralähteet ja niiden koko toimitusketjut tarkastetaan sekä varmistetaan, että puualan yrityksillä ensinnäkin on ollut oikeus korjata puuta,
 - sertifioitu puutavara ja sertifioidut puutuotteet pidetään erillään sertifiomattomasta puutavarasta ja sertifiomattomista puutuotteista,
 - luonnonmetsiä muutetaan mahdollisimman vähän ja puupelloiksi muutetuista metsistä peräisin olevan puutavaran alkuperä varmennetaan, mukaan lukien sen selvittäminen, onko ympäristövaikutusten arvioinnit tehty ja onko luvan kohteena olevan maan käyttöä koskevia määräyksiä noudatettu;
9. kehottaa Indonesian hallitusta täydentämään SVLK-järjestelmän mukaista laillisuuden varmentamista määrätietoisilla toimilla, joilla torjutaan metsäalaan liittyviä talousrikoksia, kuten rahanpesua ja veropetoksia, ja lisäämään siten maan uskottavuutta FLEGT-lupien myöntämisessä;
10. kehottaa Indonesian hallitusta ryhtymään toimiin äskettäisen päätöksensä johdosta, joka koski verolainsäädännön täytäntöönpanoa, ja edellyttämään asiakirjoja, joilla osoitetaan, että puutavaraa vievät yhtiöt noudattavat täysimääräisesti Indonesian verolainsäädäntöä sekä vuonna 2010 annettua, rahanpesun torjuntaa koskevaa asetusta;
11. pitää myönteisenä Indonesian hallituksen "yhden kartan" aloitetta, jolla pyritään lisäämään ajantasaisten ja avointen tietojen ja karttojen julkista saantia, mitä ilman lain moninaiset ja epäyhdenäiset tulkinnat sekä riidat alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen kanssa voivat haitata hyvää metsähallintoa Indonesiassa; korostaa, että metsien riippumattoman seurannan suorittajien on saatava tällaiset perustiedot käyttöönsä voidakseen suorittaa tehtävänsä uskottavasti ja että lupakarttojen, korjuusuunnitelmien ja lupia koskevien tietojen olisi oltava julkisia asiakirjoja; kehottaa Indonesian hallitusta vauhdittamaan "yhden kartan" aloitetta ja julkistamaan siitä ensimmäisen version, joka sisältää metsälupiin ja maankäyttöoikeuksia koskeviin vaatimuksiin liittyvät tiedot;
12. kehottaa komissiota osallistumaan yhteisen täytäntöönpanokomitean työhön ja siten varmistamaan, että petosten ja korruption riskiin puututaan asianmukaisella tavalla, kuten laatimalla riskeihin perustuva petostentorjuntasuunnitelma;
13. toteaa, että puutavaran laillisuuden varmentaminen perustuu lähes yksinomaan tarkastajien ja riippumattoman seurannan suorittajien toimintaan; antaa SVLK-järjestelmälle tunnustusta sen kansalaisyhteiskunnan suorittamalle riippumattomalle seurannalle virallisesti tarjoamasta roolista; panee kuitenkin merkille, että henkilö- ja rahoitusresurssien vähäisyys rajoittaa merkittävästi riippumattoman seurannan verkostojen toimintakykyä;

Torstai 27. helmikuuta 2014

14. kehottaa komissiota pyytämään Indonesian hallitusta varmistamaan, että tarkastajat ja varmennuselimet sekä metsien riippumattoman seurannan suorittajat saavat riittävästi rahoitusta ja koulutusta voidakseen suorittaa säännöllisesti kentällä tapahtuvaa seurantaa, pistokokeita ja tarkastuksia;
15. pitää myönteisinä Indonesian hallituksen ponnisteluja metsäpoliisin aseman vahvistamiseksi; panee kuitenkin merkille, että Indonesian metsätalousministeriön olisi vielä parannettava toimintalinjaansa laitonta puunkorjuuta koskevaa valvontaa, kirjaamista ja seurantaa varten; korostaa, että on äärimmäisen tärkeää ilmoittaa lainvalvontaviranomaisille yhtiöistä, joiden todetaan toimineen lainvastaisesti;
16. kehottaa komissiota vaatimaan Indonesian hallitusta varmistamaan, että riippumattoman seurannan suorittajien raporteissa esille tuotujen asiaan liittyvän lainsäädännön rikkomusten johdosta ryhdytään asianmukaisiin toimenpiteisiin ja että toimivaltaiset viranomaiset määräävät varoittavia ja tehokkaita seuraamuksia, kun ne toteavat, että lainsäädäntöä on rikottu;
17. korostaa, että riippumaton seuranta ja alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen oikeuksien kunnioittaminen ovat SVLK-järjestelmän uskottavuuden kannalta olennaisia tekijöitä; pitää näin ollen tärkeänä, että tätä sitoutumista jatketaan ja että avoimuus ulotetaan koskemaan muitakin kansalaisyhteiskunnan toimijoita ja että kansalaisyhteiskunnan suorittama riippumaton seuranta tapahtuu ilman väkivaltaa, uhkauksia tai minkäänlaisia hyökkäyksiä ja että jos niitä ilmenee, niistä nostetaan viipymättä syytteet;
18. kehottaa komissiota vaatimaan Indonesian hallitusta varmistamaan,
- että sidosryhmät osallistuvat jatkossakin ja entistä tehokkaammin SVLK-järjestelmän täytäntöönpanoon ja toimintakykyiseksi saattamiseen,
 - että kansalaisyhteiskunnan suorittama riippumaton seuranta tapahtuu ilman väkivaltaa, uhkauksia tai minkäänlaisia hyökkäyksiä, ja jos niitä ilmenee, niistä nostetaan viipymättä syytteet,
 - että alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen vapaaehtoinen, etukäteen annettu ja tietoinen suostumus saadaan kaikissa tapauksissa ja että tarvittaessa maksetaan oikeudenmukainen korvaus näiden kansojen ja yhteisöjen toimeentulolle välttämättömän metsien käyttöoikeuden menettämisestä, mikä on FLEGT-luvan myöntämisen ehto, josta ei tingitä;
 - että SVLK-järjestelmän tarkastusvaatimukset eivät ole staattisia, vaan indonesialaisten toimijoiden olisi tarkistettava niitä ajoittain, jotta niitä voidaan jatkuvasti parantaa;
19. pyytää komissiota varmistamaan, että Indonesian perustuslakituomioistuimen 6. toukokuuta 2013 antamassa ratkaisussa esitetyt havainnot otetaan asianmukaisesti huomioon SVLK-järjestelmän uudelleenarvioinnin yhteydessä;
20. kehottaa komissiota helpottamaan Indonesian hallitukselta edellytettäviä ponnisteluja ja varmistamaan tasavertaiset toimintaedellytykset aluetasolla noudattamalla Indonesian hallituksen pyyntöä, joka koskee Sarawakin alueen sisällyttämistä EU:n ja Malesian välistä vapaaehtoista kumppanuussopimusta koskeviin neuvotteluihin;
21. on tietoinen siitä, että jotkin tähän päätöslauselmaan sisältyvät pyynnöt menevät pidemmälle kuin vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen liitteeseen 8 sisältyvät kriteerit lupajärjestelmän hyväksymistä koskevassa asiassa; kehottaa komissiota varmistamaan, että näihin pidemmälle meneviin, parlamentin tärkeinä pitämiin pyyntöihin vastaamisessa edistytään ja että parlamentille tiedotetaan niissä aikaansaadusta edistyksestä ennen lupajärjestelmän hyväksymistä;
22. kehottaa komissiota tiedottamaan parlamentille säännöllisesti vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen täytäntöönpanossa aikaansaadusta edistyksestä sekä erityisesti siitä, miten edellä mainittuja aiheita on asianmukaisesti käsitelty ja miten niitä käsitellään vastaisuudessa;
23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä Indonesian hallitukselle ja parlamentille.
-

Torstai 27. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0176

Venezuelan tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 Venezuelan tilanteesta (2014/2600(RSP))

(2017/C 285/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Venezuelan tilanteesta eli 24. toukokuuta 2007 Radio Caracas TV -kanavan tapauksesta Venezuelassa ⁽¹⁾, 23. lokakuuta 2008 poliittisten oikeuksien menetyksistä Venezuelassa ⁽²⁾, 7. toukokuuta 2009 Manuel Rosalesin tapauksesta ⁽³⁾, 11. helmikuuta 2010 Venezuelasta ⁽⁴⁾, 8. heinäkuuta 2010 Maria Lourdes Afiunin tapauksesta ⁽⁵⁾ ja 24. toukokuuta 2012 Venezuelan mahdollisesta eroamisesta Amerikan valtioiden ihmisoikeustoimikunnasta ⁽⁶⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin tiedottajan 14. helmikuuta 2014 antaman julkilausuman,
- ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan Catherine Ashtonin 21. helmikuuta 2014 antaman julkilausuman Venezuelan levottomuuksista,
- ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisyhteisöoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jonka sopimuspuolena Venezuela on,
- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon Venezuelan tämänhetkisen tilanteen vakavuuden; ottaa huomioon, että 12. helmikuuta 2014 lähtien ympäri Venezuelaa on järjestetty opiskelijoiden johtamia rauhanomaisia mielenosoituksia, jotka ovat johtaneet väkivaltaisuuksiin, joissa ainakin 13 ihmistä on saanut surmansa, yli 70 on loukkaantunut ja satoja on pidätetty; ottaa huomioon, että opiskelijoiden vaatimukset koskivat sitä, että presidentti Maduron hallitus ei ole kyennyt ratkaisemaan ongelmia, kuten korkeaa inflaatiota, rikollisuutta ja pulaa joistakin perushyödykkeistä sekä lisääntyvää korruptiota ja tiedotusvälineiden ja demokraattisen opposition uhkailua; ottaa huomioon, että hallitus on syyttänyt pulasta "sabotoijia" ja "rahanahneita korruptoituneita liikemiehiä"; ottaa huomioon, että Venezuelassa on Latinalaisen Amerikan suurimmat energiavarat;
- B. ottaa huomioon, että viime päivien aikana mielenosoittajien määrä ei ole vähentynyt vaan päinvastoin kasvanut jatkuvasti, mikä on puolestaan lisännyt kuolonuhrien, loukkaantuneiden ja pidätettyjen määrää hallituksen viranomaisten ja laittomien aseistettujen ryhmien tukahduttamistoimien seurauksena;
- C. ottaa huomioon, että poliittiset jännitteet ovat kiristymässä ja kahtiajako syvenemässä Venezuelassa; ottaa huomioon, että Venezuelan viranomaiset eivät edistä rauhan ylläpitämistä vaan ovat uhanneet järjestää "aseellisen vallankumouksen";
- D. panee merkille tukahduttavat toimet, joita on kohdistettu erityisesti opiskelijoihin, toimittajiin, oppositiojohtajiin sekä rauhanomaisiin aktivisteihin, joiden vapautta on rajoitettu;
- E. ottaa huomioon, että hallitusta kannattavat väkivaltaiset ja valvomattomat aseelliset ryhmät ovat toimineet Venezuelassa rankaisematta jo pitkään; ottaa huomioon, että oppositio on syyttänyt kyseisiä ryhmiä väkivaltaan yllyttämisestä rauhanomaisten mielenosoitusten aikana, minkä vuoksi ihmisiä on kuollut ja useita loukkaantunut; ottaa huomioon, että Venezuelan hallitus ei ole vielä selvittänyt näitä tapahtumia;

⁽¹⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 484.

⁽²⁾ EUVL C 15 E, 21.1.2010, s. 85.

⁽³⁾ EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 113.

⁽⁴⁾ EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 69.

⁽⁵⁾ EUVL C 351 E, 2.12.2011, s. 130.

⁽⁶⁾ EUVL C 264 E, 13.9.2013, s. 88.

Torstai 27. helmikuuta 2014

- F. ottaa huomioon, että tiedotusvälineitä sensuroidaan ja uhkaillaan ja että joukoittain toimittajia on pahoinpidelty ja pidätetty tai heidän ammatillinen aineistonsa on tuhottu;
- G. katsoo, että sananvapaus ja oikeus osallistua rauhanomaisiin mielenosoituksiin ovat demokratian peruspilareita ja että kaikkien tasa-arvo ja oikeus ovat mahdollisia ilman perusvapauksien toteutumista ja kaikkien kansalaisten oikeuksien kunnioittamista; toteaa, että Venezuelan perustuslaissa taataan kansalaisten kokoontumis- ja yhdistymisvapaus sekä oikeus rauhanomaiseen mielenilmaisuun; korostaa, että viranomaisilla on velvollisuus suojella kansalaisten perusoikeuksia ja taata heidän turvallisuutensa ja henkensä perusoikeuksia rajoittamatta;
- H. katsoo, että vain perusoikeuksien ja -vapauksien kunnioittaminen, rakentava ja kunnioittava vuoropuhelu sekä suvaitsevaisuus voivat auttaa maata pääsemään tästä vakavasta kriisistä ja näin voittamaan tulevia vaikeuksia;
1. tuomitsee kaikki väkivallanteot ja traagiset ihmishenkien menetykset rauhanomaisissa mielenosoituksissa 12. helmikuuta 2014 ja sitä seuraavina päivinä ja ilmaisee vilpittömän osanottonsa uhrien omaisille;
 2. ilmaisee voimakkaan solidaarisuutensa Venezuelan kansalle ja on sen tavoin huolissaan mahdollisuudesta, että uudet protestit voisivat johtaa uusiin väkivaltaisuuksiin, jotka vain loitontaisivat hallituksen ja opposition kantoja yhä kauemmas toisistaan ja polarisoisivat vielä jyrkemmin Venezuelan tämänhetkistä poliittista tilannetta; kehottaa kaikkien puolueiden ja Venezuelan yhteiskunnan kaikkien osien edustajia noudattamaan pidättyväisyyttä sanoissaan ja teoissaan;
 3. muistuttaa Venezuelan hallitusta siitä, että sananvapaus ja oikeus osallistua rauhanomaisiin mielenosoituksiin ovat perustavanlaatuisia ihmisoikeuksia kaikissa demokratioissa, kuten Venezuelan perustuslaissa todetaan, ja kehottaa presidentti Maduroa noudattamaan kansainvälisiä sopimuksia, joiden sopimuspuolena Venezuela on, ja erityisesti Amerikan maiden demokratian peruskirjaa;
 4. muistuttaa Venezuelan hallitusta sen velvollisuudesta varmistaa kaikkien maan kansalaisten turvallisuus riippumatta näiden poliittisista mielipiteistä tai suuntautumisesta; on erittäin huolestunut opiskelijoiden ja oppositiojohtajien pidätyksistä ja kehottaa vapauttamaan heidät välittömästi;
 5. muistuttaa, että vallanjakoperiaatteen noudattaminen on demokratian kannalta ensiarvoisen tärkeää ja että viranomaiset eivät voi käyttää oikeusjärjestelmää poliittisen vainon ja demokraattisen opposition tukahduttamisen välineenä; kehottaa Venezuelan viranomaisia perumaan oppositiojohtajiin kohdistamansa perusteettomat syytökset ja pidätysmääräykset;
 6. kehottaa Venezuelan viranomaisia riisumaan välittömästi aseista ja hajottamaan hallitusta kannattavat valvomattomat aseistetut ryhmät ja lopettamaan niiden rankaisemattomuuden; vaatii selvittämään kuolemantapaukset, jotta syylliset saadaan vastuuseen teoistaan;
 7. kannustaa kaikkia puolueita ja erityisesti Venezuelan viranomaisia käymään rauhanomaista vuoropuhelua, johon kaikki Venezuelan yhteiskuntaryhmät voivat osallistua, jotta voidaan määrittää yhdistäviä tekijöitä ja kaikki poliittiset toimijat voivat keskustella vakavimmista maata vaivaavista ongelmista;
 8. korostaa, että lehdistön-, tiedon- ja mielipiteenvapauden samoin kuin poliittisen moniarvoisuuden kunnioittaminen muodostaa demokratian perustan; pitää valitettavana tiedotusvälineiden ja internetin sensuroimista ja joihinkin blogeihin ja sosiaaliseen mediaan pääsyn rajoittamista; tuomitsee vainon, jonka kohteeksi monet sanomalehdet ja audiovisuaaliset tiedotusvälineet, kuten NTN24 ja espanjankielinen CNN-kanava, ovat joutuneet, ja katsoo, että nämä toimet ovat Venezuelan perustuslain ja Venezuelan bolivariaanisen tasavallan antamien sitoumusten vastaisia;
 9. pyytää lähettämään ensi tilassa nykyisen parlamentin tilapäisen valtuuskunnan arvioimaan maan tilannetta;
 10. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Venezuelan bolivariaanisen tasavallan hallitukselle ja kansalliskokoukselle, Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan parlamentaarille edustajakokoukselle ja Amerikan valtioiden järjestön pääsihteerille.
-

Torstai 27. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0177

Unionin viisumipolitiikan tulevaisuus**Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 EU:n viisumipolitiikan tulevaisuudesta (2014/2586(RSP))**

(2017/C 285/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) ja erityisesti sen 77 artiklan,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Yhteisen viisumipolitiikan täytäntöönpano ja kehittäminen kasvun vauhdittamiseksi EU:ssa” (COM(2012)0649),
 - ottaa huomioon komission kertomuksen paikallisen Schengen-yhteistyön toiminnasta viisumisäänöstön kahden ensimmäisen täytäntöönpanovuoden aikana (COM(2012)0648),
 - ottaa huomioon komission seitsemännen kertomuksen eräiden kolmansien maiden vastavuoroisuusperiaatteen vastaisesti ylläpitämästä viisumipakosta (COM(2012)0681),
 - ottaa huomioon uusimmat muutokset ⁽¹⁾ luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, 15 päivänä maaliskuuta 2001 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 539/2001 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon viisuminsaannin helpottamista koskevat sopimukset, joita on hiljattain tehty Georgian ⁽³⁾, Ukrainan ⁽⁴⁾, Moldovan ⁽⁵⁾, Kap Verden ⁽⁶⁾, Armenian ⁽⁷⁾ ja Azerbaidžanin ⁽⁸⁾ kanssa,
 - ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen unionin viisumipolitiikan tulevaisuudesta (O-000028/2014 – B7-0108/2014),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että sisärajojen rajatarkastusten poistamisesta Schengen-alueella tulee seurata yhteinen viisumipolitiikka;
- B. toteaa, että yhteisen viisumipolitiikan tärkeimmät tekijät ovat asetukseen (EY) N:o 539/2001 liitetyt yhteiset luettelot maista, joiden kansalaisiin sovelletaan viisumivaatimusta, ja maista, joiden kansalaisiin sitä ei sovelleta, viisumisäänöstön mukaiset viisumien myöntämistä koskevat yhteiset säännöt, muodoltaan yhtenäiset viisumit, tiedonvaihto viisumitietojärjestelmän kautta sekä joukko viisumivapautta ja viisumien saannin helpottamista koskevia kolmansien maiden kanssa tehtyjä kansainvälisiä sopimuksia;
- C. toteaa, että Lissabonin sopimuksen mukaisesti kaikkiin yhteiseen viisumipolitiikkaan liittyviin näkökohtiin sovelletaan tavallista lainsäätämisyjärjestystä, ja kaikki asiaa koskevat kansainväliset sopimukset edellyttävät parlamentin hyväksyntää;
- D. pitää tärkeänä aloittaa EU:n yhteisen viisumipolitiikan tulevaisuuden tarkastelu ja sitä koskeva toimielinten välinen keskustelu erityisesti toimista, joilla jatketaan viisumimenettelyjen yhdenmukaistamista, ja myös viisumien myöntämiseen sovellettavista yhteisistä säännöistä;

⁽¹⁾ Asetus (EU) N:o 1091/2010 (EUVL L 329, 14.12.2010, s. 1); asetus (EU) N:o 1211/2010 (EUVL L 339, 22.12.2010, s. 6); asetus (EU) N:o 1289/2013 (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 74); COM(2012)0650; COM(2013)0853.

⁽²⁾ EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2011/117/EU (EUVL L 52, 25.2.2011, s. 33).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2013/297/EU (EUVL L 168, 20.6.2013, s. 10).

⁽⁵⁾ Neuvoston päätös 2013/296/EU (EUVL L 168, 20.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Neuvoston päätös 2013/521/EU (EUVL L 282, 24.10.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Neuvoston päätös 2013/628/EU (EUVL L 289, 31.10.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ COM(2013)0742.

Torstai 27. helmikuuta 2014

Yleinen viisumipolitiikka ja viisumisäännösten tarkistaminen

1. pitää myönteisenä viisumeita koskevaan säännöstöön liittyvää edistymistä, mutta kehottaa samalla komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan nykyisen säännösten täytäntöönpanoa; kehottaa erityisesti lisäämään paikallista Schengen-yhteistyötä, jotta viisumisäännösten täytäntöönpanoa voitaisiin parantaa lyhyellä aikavälillä;
2. katsoo, että tulevaisuudessa olisi toteutettava toimia viisumimenettelyjen yhtenäistämiseksi entisestään ja laadittava viisumien myöntämistä koskevat todelliset yhteiset säännöt;
3. toteaa, että monissa kolmansissa maissa ei tällä hetkellä selvästikään ole riittävästi konsulaatteja;
4. toteaa, että yhteiset viisuminhakukeskukset ovat osoittautuneet hyödylliseksi välineeksi, josta voi tulevaisuudessa tulla vakiokäytäntö;
5. pitää valitettavana, että komissio ei ole esittänyt tutkimusta siitä, "voitaisiinko ottaa käyttöön yhteinen eurooppalainen lyhytaikaisten viisumien myöntämijärjestelmä", eikä ole tutkittu, "missä määrin hakijan kansalaisuuteen liittyvää riskiolettamusta voisi täydentää henkilökohtaisella riskinarvioinnilla", kuten kehoitettiin Tukholman ohjelmassa (5.2 kohta);
6. katsoo, että vilpittömässä mielessä ja usein matkustavien henkilöiden matkustamista olisi helpotettava erityisesti käyttämällä nykyistä useammin pitkiä monikertaviisumeita;
7. kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan nykyistä viisumisäännöstöä ja Schengen-rajasaännöstöä, jotka mahdollistavat humanitaaristen viisumien myöntämisen, ja kehottaa helpottamaan väliaikaisen suojan tarjoamista kolmansissa maissa vaarassa oleville ihmisoikeuksien puolustajille;
8. odottaa viisumisäännösten tarkistamista koskevaa tulevaa ehdotusta mutta pitää valitettavana, että komissio on toistuvasti lykännyt sen hyväksymistä;
9. pitää valitettavana, ettei komissio ole vielä esittänyt viisumisäännösten kokonaisarviointia; pitää valitettavana komission aietta esittää tämä arvio yhdessä viisumisäännösten tarkistamista koskevan ehdotuksen kanssa; katsoo, että komission olisi parempi esittää ensin arviointikertomus, jolloin toimielimet voisivat käydä siihen pohjautuvaa keskustelua;

Viisumien myöntämisen helpottaminen

10. kehottaa tekemään tarvittaessa lisää viisumien myöntämisen helpottamista koskevia sopimuksia ja kehottaa seuraamaan ja parantamaan jo tehtyjä sopimuksia;
11. kehottaa suorittamaan olemassa olevien viisumisopimusten järjestelmällisen arvioinnin, jotta voidaan tutkia, saavutetaanko niillä halutut tavoitteet;

Asetus (EY) N:o 539/2001

12. pitää myönteisinä äskettäisiä päivityksiä asetukseen (EY) N:o 539/2001 sisältyvään sellaisten kolmansien maiden luetteloon, joiden kansalaisiin ei sovelleta viisumivaatimusta, ja erityisesti lisäpoikkeuksia viisumivaatimuksesta; muistuttaa viisumittoman matkustamisen tärkeydestä kolmansien maiden ja erityisesti niiden kansalaisyhteiskuntien kannalta mutta myös EU:n omien etujen kannalta;
13. katsoo tässä yhteydessä, että EU:n ja Ukrainan välinen viisumivapaussopimus on keino vastata viime päivinä mieltään osoittaneiden Ukrainan kansalaisyhteiskunnan ja opiskelijoiden vaatimuksiin; katsoo, että tällainen sopimus edistäisi kansalaisyhteiskuntien välistä vaihtoa ja yksittäisten ihmisten välisiä yhteyksiä, mikä parantaisi vastavuoroista ymmärtämystä ja hyödyttäisi taloudellista vaihtoa; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen Ukrainan lisäämiseksi sellaisten kolmansien maiden luetteloon, joiden kansalaisiin ei sovelleta viisumivaatimusta; kehottaa myös jäsenvaltioita panemaan täysin täytäntöön viisuminsaannin helpottamista koskevan tämänhetkisen sopimuksen EU:hun pääsyn helpottamiseksi erityisesti opiskelijoiden ja tieteenharjoittajien osalta;
14. pitää myönteisenä viisumivapautta koskevien edellytysten päivittämistä niin, että niihin sisältyy perusoikeuksia mutta myös taloudellisia etuja koskevia seikkoja etenkin matkailun ja ulkomaankaupan osalta, ja pitää myönteisenä niiden sisällyttämistä asetuksen säädösosaan;

Torstai 27. helmikuuta 2014

15. korostaa, että viisumien vapauttamisen jatkaminen edellyttää lisätietoja nykyisten viisumivapauksien soveltamisesta myös EU:n sähköisessä matkustuslupajärjestelmässä (EU-ESTA); kehottaa neuvostoa ja komissiota takaamaan, että parlamentilla on kaikki tiedot käsiteltävien kolmansien maiden tilanteesta, jotta asianmukainen demokraattinen seuranta olisi mahdollista;
16. kehottaa komissiota pohtimaan, miten tulevaisuudessa voidaan tarvittaessa varmistaa samanaikaisesti muutokset asetuksen liitteisiin ja kahdenväliset viisumivapaussopimukset sellaisen riskin välttämiseksi, että liitteiden muuttamista ei seuraa välittömästi viisumivapaussopimus;
17. panee merkille keskeyttämismekanismeja koskevan sopimuksen; odottaa, että jäsenvaltiot käyttävät tätä mekanismia vilpittömästi ja vain viimeisenä keinona hätätilanteessa, kun tarvitaan pikaisia toimia koko unionia koskevien ongelmien ratkaisemiseksi ja kun sitä koskevat ehdot täyttyvät;
18. katsoo, että viisumeja koskeva täysi vastavuoroisuus on tavoite, johon unionin olisi pyrittävä aktiivisesti suhteissa kolmansiin maihin, mikä auttaisi parantamaan unionin ulkopoliittikan uskottavuutta ja johdonmukaisuutta kansainvälisesti;
19. kehottaa keskustelemaan yhteydestä viisumivapauden laajentamisen ja toisaalta sen välillä, että tietyt jäsenvaltiot vaativat lisää turvatoimia ja tiukempaa rajavalvontaa viisumivaatimuksesta vapautettujen matkustajien suhteen;

Viisumitietojärjestelmä (VIS)

20. kehottaa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen laaja-alaisten tietojärjestelmien operatiivisesta hallinnoinnista vastaavaa eurooppalaista virastoa (eu-LISA) esittämään odotetun viisumitietojärjestelmää koskevan arviointikertomuksen mahdollisimman pian;

Euroopan parlamentin osallistuminen

21. kehottaa neuvostoa ja komissiota parantamaan tiedonkulkua parlamenttiin kansainvälisiä viisumisopimuksia koskevilla neuvotteluilla noudattaen SEUT-sopimuksen 218 artiklan 10 kohtaa sekä parlamentin ja komission välisistä suhteista tehtyä puitesopimusta;
22. aikoo perustaa viisumipolitiikkaa käsittelevän yhteisryhmän kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokuntaan; kehottaa neuvoston puheenjohtajaa ja jäsenvaltioita osallistumaan komission kanssa tämän yhteisryhmän kokouksiin;

o

o o

23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Torstai 27. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0178

Erityistoimet naisten aseman kehittämiseksi yhteisessä kalastuspolitiikassa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 erityistoimista naisten aseman kehittämiseksi yhteisessä kalastuspolitiikassa (2013/2150(INI))

(2017/C 285/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan kalatalousrahastoon (EKTR) sovellettavan lainsäädännön ja erityisesti neuvoston asetukset (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007, joissa vahvistetaan kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevat säännöt ja edellytykset,
- ottaa huomioon miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin sekä neuvoston direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta 7. heinäkuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/41/EU⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 6. helmikuuta 2013 vahvistamansa kannan ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisestä kalastuspolitiikasta⁽²⁾,
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2012 vahvistamansa kannan ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta (COM(2011)0804) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston siitä hyväksymät kannat,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti 2020 (2014–2020) osallistumista ja tulosten levittämistä koskevista säännöistä (COM(2011)0810) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston siitä hyväksymät kannat,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta ”Naisten ja miesten tasa-arvostrategia vuosiksi 2010–2015” (COM(2010)0491),
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2005 antamansa päätöslauselman ”Naisverkostot: kalastus, maanviljely ja monipuolistuminen”⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman pienimuotoisesta kalastuksesta ja yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksesta⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisesta ulottuvuudesta⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2012 antamansa päätöslauselman yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevasta kattavasta tiedonannosta⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan 1. joulukuuta 2010 järjestämän kuulemisen aiheesta ”Naiset ja kalastusalan kestävä kehitys”,

⁽¹⁾ EUVL L 180, 15.7.2010, s. 1.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0040.

⁽³⁾ EUVL C 353 E, 3.12.2013, s. 212.

⁽⁴⁾ EUVL C 286 E, 23.11.2006, s. 519.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0460.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0461.

⁽⁷⁾ EUVL C 353 E, 3.12.2013, s. 104.

Torstai 27. helmikuuta 2014

- ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan Euroopan parlamentissa 14. lokakuuta 2013 järjestämän kuulemisen aiheesta ”Naisten aseman kehitys unionin kalastus- ja vesiviljelyalalla”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan parlamentin työjärjestyksen 51 artiklan nojalla käymät yhteiset keskustelut,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön (A7-0070/2014),
- A. katsoo, että naisten työpanosta kalastus- ja vesiviljelyalalla ei ole tunnustettu ja että tämä työpanos on yhä yleisesti ottaen näkymätöntä, vaikka se tuo huomattavasti taloudellista lisäarvoa ja parantaa lukuisten unionin yhteisöjen ja alueiden ja erityisesti kalastuksesta riippuvaisten alueiden sosiaalista, taloudellista ja ekologista kestävyyttä;
- B. ottaa huomioon, että kalastusalalla työskentelee jäsenvaltioissa yli 100 000 naista, joista noin neljä prosenttia toimii pyynnin ja kalastusalusten toimintaan liittyvien töiden parissa esimerkiksi verkonkutojina, satamatyöntekijöinä tai pakkaajina, ja noin 30 prosenttia vesiviljelyyn – pääasiassa kahlaten harjoitettavan äyriäistenpyynnin – parissa sekä noin 60 prosenttia jalostusteollisuudessa;
- C. ottaa huomioon, että naisten kalastus- ja vesiviljelyalalla perinteisesti suorittamat työtehtävät ovat rankkoja, kuten kahlaten harjoitettava äyriäistenpyynti, perinteinen kalanmyynti eri paikoissa kiertäen, myyntikojuissa tai kaupoissa, kalastusverkkojen valmistus ja korjaus (verkonkutojat), saaliin purkaminen aluksista sekä sen lajittelu ja pakkaaminen erityisen vaikeissa sääoloissa;
- D. ottaa huomioon, että tilastoissa enimmäkseen aliarvioidaan naisten työtilannetta joillakin näistä aloista ja että yleinen talouskriisi ja työttömyys joissakin jäsenvaltioissa ovat kasvattaneet entisestään näitä lukuja, lisänneet naisten osallistumista kalastusalan toimintoihin ja erityisesti kahlaten harjoitettavaan äyriäistenpyyntiin perheen tulojen täydentämiseksi tai jopa niiden varmistamiseksi;
- E. panee merkille naisten osallistumisen kalastukseen ja vesiviljelyyn liittyviin toimintoihin ja erityisesti verkkojen valmistukseen ja korjaukseen, kalojen purkamiseen aluksesta ja niiden lajitteluun, alusten tuotehankintojen organisointiin, kalojen käsittelyyn, jalostukseen, pakkaamiseen ja markkinoille saattamiseen sekä kalastusyrittysten johtamiseen;
- F. muistuttaa pienimuotoisesta kalastuksesta ja yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksesta 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman 30 kohdassa esittämästään pyynnöstä, että jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon naisten taloudellisen, sosiaalisen ja kulttuurisen aseman merkitys kalastusalalla, jotta naiset voivat saada sosiaalietuuksia, ja huomauttaa, että naisten aktiivinen osallistuminen erilaisiin kalastukseen liittyviin toimintoihin edistää toisaalta kalastusalan säilyttämistä ja jatkumista ja toisaalta perinteiden ja erityiskäytäntöjen säilyttämistä sekä eri alueiden kulttuurisen monimuotoisuuden suojelemista;
- G. muistuttaa 12. syyskuuta 2012 vahvistamassaan kannassa esittämästään vaatimuksesta, että naisten osallistumista kalastus- ja vesiviljelyalan tuottajajärjestöjen toimintaan olisi lisättävä;
- H. muistuttaa pienimuotoisesta kalastuksesta ja yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksesta 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman 31 kohdassa esittämästään vaatimuksesta, että Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta (EMKR) olisi myönnettävä rahoitusta, jolla edistetään naisten osallistumista kalastusalalle, tuetaan naisten yhdistyksiä ja ammatillista koulutusta sekä parannetaan naisten asemaa kalastusalalla tukemalla maalla toteutettavia toimia sekä toimenpiteitä, jotka liittyvät kalastukseen ja kaikkiin sen vaiheisiin;
- I. muistuttaa pienimuotoisesta kalastuksesta ja yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksesta 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman 39 kohdassa esittämästään kehotuksesta, että komission ja jäsenvaltioiden olisi ryhdyttävä toimiin sen varmistamiseksi, että naiset hyötyisivät palkkatasa-arvosta sekä muista työhön liittyvistä oikeuksista ja sosiaalisista ja taloudellisista oikeuksista, mukaan luettuina riskit kattava vakuutus ja toimenpiteet sellaisten vähennyskerrointen soveltamiseksi, joiden avulla on mahdollista siirtää varhaiseläkkeelle työn hankalista olosuhteista johtuen (yötyö, vaarallisuus, tuotantorytmistä aiheutuvat aikataulut ja kalastusmahdollisuudet), sekä muistuttaa vaatineensa tiettyjen sairauksien tunnustamista ammattitaudeiksi;

Torstai 27. helmikuuta 2014

- J. panee merkille, että tilastotiedot työpanoksesta ja erityisesti sen jakautumisesta sukupuolittain tiettyjen toimintojen yhteydessä sekä tilastotiedot pienimuotoisesta rannikkokalastuksesta, laajaperäisestä vesiviljelystä ja niihin liittyvistä toiminnoista jäävät toissijaisiksi muun muassa saaliita, purettavia määriä ja tonnimääriä koskeviin tilastotietoihin verrattuna;
- K. ottaa huomioon, että unionin ja jäsenvaltioiden tilastotiedot kalastuksen, vesiviljelyn ja niihin liittyvien alojen työvoimasta eivät ole riittävän täydellisiä, yhtenäistettyjä tai yksityiskohtaisia antamaan tietoja siitä, mikä on naisten työpanos näillä aloilla;
- L. panee merkille, että naisten kalastus- ja vesiviljelyalalla tekemästä työstä ja merkittävästä taloudellisesta panoksesta huolimatta naisille ei ole taattu riittävää sosiaaliturvaa ja työsuojelua, eikä heidän ammatillista ja työhön liittyvää asemaansa ole tunnustettu asianmukaisella tavalla;
- M. panee merkille, että naiset kärsivät kalastusalalla taloudellisesta syrjinnästä ja että he saavat miehiä pienempää palkkaa samojen työtehtävien suorittamisesta;
- N. panee merkille, että naisten tekemää työtä kalastusalalla ei ole usein tunnustettu oikeudellisesti ja että naisille ei ole taattu tällaisille työtehtäville ominaisten ja erityisten riskien ja terveydellisten haittojen mukaista sosiaaliturvaa;
- O. muistuttaa pienimuotoisesta kalastuksesta ja yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksesta 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman 42 kohdassa esittämästään kehotuksesta, että komission ja jäsenvaltioiden olisi ryhdyttävä toimiin naisten kalastusalalla tekemän työn oikeudellisen ja sosiaalisen tunnustuksen edistämiseksi ja parantamiseksi sekä sen varmistamiseksi, että perheyhteyksissä täysi- tai osa-aikaisesti työskenteleville naisille tai puolisoitaan avustaville naisille, jotka edistävät siten omaa ja perheensä taloudellista kestävyttä, myönnetään oikeudellisesti tunnustettu asema ja vastaavat sosiaalietuudet kuin itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiville henkilöille erityisesti soveltamalla direktiiviä 2010/41/EU ja että heille taataan sosiaaliset ja taloudelliset oikeudet, mukaan luettuina palkkatasa-arvo, työn (väliaikaisesta tai lopullisesta) keskeytyksestä maksettavat työttömyysavustukset, eläkeoikeus, työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen, vanhempainvapaa ja sosiaaliturva, ilmaiset terveydenhuoltopalvelut, työterveys ja työturvallisuus sekä vakuutus, joka kattaa riskit merellä;
- P. ottaa huomioon 12. syyskuuta 2012 antamassaan päätöslauselmassa esittämänsä vaatimuksen, että naisten kalastusalalla tekemän työn oikeudellista ja sosiaalista tunnustusta sekä palkkausta on parannettava, naisille on myönnettävä samat oikeudet kuin miehille ja perheyhteyksien ylläpitämiseen osallistuville kalastajien aviopuolisoille ja elinkumppaneille on myönnettävä sama oikeudellinen asema ja siihen liittyvät sosiaalietuudet kuin itsenäisille ammatinharjoittajille;
1. vaatii komissiota käynnistämään erityisen kalastuksesta riippuvaisia alueita koskevan tilasto-ohjelman, jossa kiinnitetään erityistä huomiota pienimuotoiseen rannikkokalastukseen, perinteisiin pyyntimenetelmiin ja erityisiin myyntikanaviin, äyriäistenpyytäjien, verkonkutojien ja pienimuotoisen kalastuksen ja siihen liittyvien toimintojen työntekijöiden työhön ja sosiaalisiin ja työolosuhteisiin, jotta voidaan arvioida naisten tekemän työn erityisvaatimukset ja parantaa näiden luonteeltaan hyvin rankkojen työtehtävien sosiaalista tunnustamista;
 2. katsoo, että kalastusalan töitä koskevien ja sukupuolen, työtehtävien ja sopimussuhteiden (itsenäinen ammatinharjoittaja, palkkatyöläinen, osa-aikainen työntekijä, täysiaikainen työntekijä, satunnaisesti töitä tekevä työntekijä) mukaan eriteltyjen tilastotietojen keruuta ja arviointia on kehitettävä, jotta voidaan arvioida naisten työpanos kalastus- ja vesiviljelyalalla;
 3. vaatii komissiota varmistamaan, että sukupuolen mukaan eriteltyjen tietojen keruu koskee myös pyyntialaa ja että otetaan käyttöön uusia indikaattoreita, kuten ikä, koulutustaso ja aviopuolison tai kumppanin toimiala;
 4. katsoo, että on määriteltävä selvästi tilastoindikaattorit, joita käytetään työvoimatietojen keräämiseen kalastuksesta, vesiviljelystä ja niihin liittyviltä aloilta; pitää myös tarpeellisena laatia yhdenmukaistetut tilastolliset indikaattorit unionin tasolla ja kehottaa jäsenvaltioita toimittamaan hyvissä ajoin täydelliset tiedot näiden indikaattoreiden mukaisesti;

Torstai 27. helmikuuta 2014

5. vaatii komissiota ja neuvostoa tunnustamaan naisten oikeudellisen ja sosiaalisen aseman kalastus- ja vesiviljelyalalla sekä kestävässä kehityksessä kalastuksesta riippuvaisilla alueilla, jotta voidaan poistaa kaikki naisten tasapuolista osallistumista vaikeuttavat taloudelliset, hallinnolliset ja sosiaaliset esteet;
6. vaatii komissiota ja neuvostoa kannustamaan jäsenvaltioita määrittämään ja tunnustamaan ammattitaito- ja nivelongelmat, selkävaivat ja reumasairaudet, jotka ovat seurausta vaativista ilmastollisista olosuhteista, joissa äyriäistenpyytäjien, verkonkutojien, satamatyöntekijöiden, pakkaajien, jalostusyriyksissä työskentelevien naisten, jalostajien, kalastajien ja myyjien on työskenneltävä, sekä raskaiden painojen nostamisesta aiheutuvat vauriot ja sairaudet;
7. vaatii komissiota tunnustamaan, että naisten tekemä työ auttaa parantamaan kalastustuotteiden jäljitettävyyttä, mikä puolestaan lisää kuluttajien tietoisuutta ja takaa kalastus- ja vesiviljelytuotteiden paremman laadun ja turvallisuuden sekä tarjoaa kalastusalueille uusia taloudellisia, gastronomisia ja matkailuun liittyviä mahdollisuuksia;
8. kehottaa perustamaan (Euroopan meri- ja kalatalousrahaston ja/tai muiden välineiden kautta) erityisiä tukimekanismeja, joita voidaan käyttää hätätilanteissa (luonnonkatastrofit), ja korvausmekanismeja, joilla autetaan mies- ja naispuolisia kalastajia ja heidän perheitään väliaikaisten kalastuskieltojen aikana, erityisesti alueilla, joilla kalastus on ainoa tulonlähde;
9. katsoo, että naisverkostojen kautta toteutettavaa naisten yhdistystoimintaa on edistettävä ja tuettava taloudellisesti kansallisella ja unionin tasolla, jotta voidaan lisätä naisten aseman näkyvyyttä kalastusalalla, lisätä yleisön tietoisuutta naisten panoksesta tällä alalla ja helpottaa kokemusten vaihtoa ja jotta naisten tarpeista ja vaatimuksista voidaan viestiä paikallishallinnoista unionin toimielimille asti;
10. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan rahoituksen saantia kalastuksessa, vesiviljelyssä ja niihin liittyvillä aloilla toimiville naisjärjestöille, jotta ne voivat toteuttaa ideoitaan, vahvistaa organisaatorakenteitaan ja ottaa yhteyttä muihin naisjärjestöihin kokemusten ja hyvien käytäntöjen vaihtamiseksi;
11. katsoo, että naisten tehokasta osallistumista neuvoo-antaviin elimiin ja toimikuntiin, päätöksentekoihin sekä edustaviin, alueellisiin ja ammatillisiin elimiin on lisättävä ja vahvistettava, jotta voidaan taata naisten ja miesten tasapuolinen osallistuminen päätöksentekoon julkisella ja yksityisellä sektorilla;

Euroopan meri- ja kalatalousrahasto (EMKR) 2013–2020

12. toteaa, että vain yksi jäsenvaltio on hyödyntänyt Euroopan meri- ja kalatalousrahaston toimintalinjan 4 tarjoamia mahdollisuuksia sellaisten hankkeiden rahoittamiseksi, joiden edunsaajia ovat naiset, ja kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään EMKR:n tarjoamia mahdollisuuksia, jotta voidaan
 - soveltaa yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevaa periaatetta toimintaohjelmien suunnittelussa ja täytäntöönpanossa
 - helpottaa naisten osallistumista kalastusalalle uudistamalla alaa ja tarjoamalla asianmukaisia tiloja (kuten pukeutumistiloja aluksilla ja satamissa)
 - tukea esimerkiksi verkonkutojina, satamatyöntekijöinä ja pakkaajina työskentelevien naisten yhdistyksiä ja naisverkostoja
 - tukea hankkeita kahlaten harjoitettavan äyriäistenpyynnin työolosuhteista aiheutuvien ongelmien ratkaisemiseksi, mukaan luettuna työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen
 - tukea hankkeita naisten aseman parantamiseksi ja monimuotoistamiseksi sekä heidän arvostukseksensa lisäämiseksi kalastus- ja vesiviljelyalalla
 - parantaa naisten ja nuorten koulutuksen saatavuutta rahoittamalla erityiskoulutusta, ammattikoulutusta ja tunnustamalla ammatillisesti heidän toimintansa; tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden olisi käynnistettävä menettelyjä ammatillisen pätevyyden virallisesti tunnustavien todistusten saamiseksi ja perustettava koulutuskeskuksia näille ammattilaisille, joita tavallisesti yhteisöissä hoitavat naiset
 - tarjota tytöille parempia työmahdollisuuksia ja tukea sukupolvenvaihdosta erityisesti kehittämällä meriympäristön kannalta kestäviä työtehtäviä

Torstai 27. helmikuuta 2014

- edistää erityisesti kalastus- ja vesiviljelyalalla työskentelevien naisten ammatillista koulutusta, jotta voidaan parantaa naisten mahdollisuuksia päästä kalastusalan johtotehtäviin sekä vaativiin teknisiin ja hallinnollisiin tehtäviin ja saada niistä samaa palkkaa kuin miehet
- parantaa naisten asemaa kalastusalalla tukemalla erityisesti maissa suoritettavia työtehtäviä ja kalastukseen liittyviä toimintoja tuotannossa, jalostuksessa, markkinoille saattamisessa ja myynnissä
- edistää naisten käynnistämiä liiketoiminta-aloitteita ja tarvittaessa tiettyjen kalastusalaan liittyvien toimintojen taloudellista monipuolistamista, muun muassa museologiaan, kulttuuriperinteisiin, käsityöläisyyteen, gastronomiaan ja ravintola-alaan liittyviä toimintoja
- edistää liiketoiminta-aloitteita muiden toimintojen kuin kalastustoimintojen alalla niillä rannikkoalueilla, jotka ovat menettäneet työpaikkoja kalastusalan uudistuksen toteuttamisen seurauksena;

13. vaatii jäsenvaltioita helpottamaan sellaisten halpakorkoisten lainojen saamista, joiden avulla voidaan ratkaista erityiset ongelmat, joita naisilla on EMKR:n yhteydessä osaksi kansallisia ohjelmia mahdollisesti sisällytettävien hankkeiden rahoittamisessa;

14. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan naisten liiketoiminta-aloitteita edistämällä mikroluottojärjestelyjen saantia ja antamalla riittävästi tietoa rahoitusmahdollisuuksista;

15. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä paikallisen infrastruktuurin kehittämiseksi ja nykyaikaistamiseksi, taloudellisen toiminnan monipuolistamiseksi ja elämänlaadun parantamiseksi alueilla, joilla harjoitetaan kalastusta, ja erityisesti kalastuksesta täysin riippuvaisilla alueilla, jotta varmistetaan niiden kestävä kehitys ja torjutaan samalla köyhyyttä yleisesti ja erityisesti siellä, missä se vaikuttaa naiseen ja lapsiin, ja kehottaa jäsenvaltioita myös ehkäisemään naiseen kohdistuvaa väkivaltaa ja perheväkivaltaa;

16. esittää uudelleen tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmaa ”Horisontti 2020” (2014-2020) koskevan menettelyn yhteydessä muodostetut kannat, joiden mukaan naisten ja erityisesti meriympäristön tutkimuksen parissa ammatikseen työskentelevien naisten osallistumista tutkimustyöhön, hankkeisiin ja tieteenaloihin on lisättävä;

17. pyytää jäsenvaltioita

- tunnustamaan oikeudellisesti niiden naisten työn, jotka tukevat taloudellisesti perhettä tai jotka tukevat perhettä työnsä kautta, vaikka eivät saakaan palkkaa
- takaamaan tuet naisille myöntämällä heille työttömyystukea töiden loppuessa (tilapäisesti tai pysyvästi), eläkeoikeuden, mahdollisuuden sovittaa yhteen työ- ja perhe-elämä, vanhempainvapaan (parisuhteen virallisesta asemasta riippumatta), sosiaaliturvan ja maksuttoman terveydenhuollon sekä suojan meri- ja kalastusalalla työskentelemisestä aiheutuilta vaaroilta;

18. muistuttaa yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisesta ulottuvuudesta 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman 28 kohdassa esittämästään vaatimuksesta, että unionin olisi toimittava WTO:ssa sen puolesta, että naisia syrjiviin toimenpiteisiin syyllistyville maille määrätään seuraamuksia, ja saman päätöslauselman 45 kohdassa esittämästään kehoituksesta, että komission olisi varmistettava kalastussopimusten neuvottelemisen yhteydessä, että rantavaltioiden osoittavat merkittävän osan alakohtaisista tuista naisten aseman tunnustamiseksi, edistämiseksi ja monipuolistamiseksi kalastusalalla, sekä varmistamaan naisten ja miesten yhdenvertaista kohtelua ja yhdenvertaisia mahdollisuuksia koskevan periaatteen soveltamisen erityisesti koulutuksen ja rahoituksen ja luoton saannin suhteen;

19. kehottaa komissiota varmistamaan, että unionin sukupuoliulottuvuus otetaan huomioon ja varmistetaan talouskumppanussopimuksissa, joihin on sisällytetty kalastusala;

Yhteistä kalastuspolitiikkaa koskeva perusasetus

20. vaatii jäsenvaltioita varmistamaan, että uuden yhteisen kalastuspolitiikan kalavarojen saatavuutta koskevia tavoitteita noudatetaan sellaisten ekologisten, sosiaalisten, taloudellisten ja läpinäkyvien kriteerien perusteella, joihin on sisällytetty naisten ja miesten yhdenvertaista kohtelua ja yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevat periaatteet;

21. vaatii jäsenvaltioita tunnustamaan naisten aseman työntekijöinä tilanteissa, joissa toiminta keskeytyy tilapäisesti, mukaan lukien biologiset taudit;

Torstai 27. helmikuuta 2014

22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan direktiivin 2010/41/EU noudattamisen, jotta kalastusalalla täysi- tai osa-aikaisesti perheyrytyksessä työskentelevät tai aviopuolisoitaan tai kumppaneitaan auttavat naiset, jotka osallistuvat tällä tavoin oman ja perheensä talouden ylläpitämiseen tai jotka tekevät tällaista työtä elinkeinonaan ilman perheenjäseniä, saavat itsenäisille ammatinharjoittajille kuuluvan oikeudellisen tunnustuksen ja vastaavat sosiaalietuudet;

o

o o

23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden hallituksille.

Torstai 27. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0179

Yksityisen kopioinnin maksut

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. helmikuuta 2014 yksityisen kopioinnin maksuista (2013/2114(INI))
(2017/C 285/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista ja monta aluetta kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensoinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla (COM(2012)0372) ja siihen liitetyn vaikutustendarvioinnin,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 4, 6, 114 ja 118 artiklan,
 - ottaa huomioon erityisesti seuraavat Euroopan unionin tuomioistuimen tuomiot: C-467/08, Padawan v. SGAE, tuomio 21.10.2010 (Kok. 2010, s. I-10055), asiassa C-462/09, Stichting de Thuiskopie v. Opus ym., tuomio 16.6.2011 (Kok. 2011 s. I-05331), asiassa C-277/10, Martin Luksan v. Petrus van der Let, tuomio 9.2.2010 (ei vielä julkaistu), asioissa C-457/11–C-460/11 VG Wort v. Kyocera Mita ym., tuomio 27.6.2013 (ei vielä julkaistu) ja asiassa C-521/11, Austro Mechana v. Amazon, tuomio 11.7.2013 (ei vielä julkaistu),
 - ottaa huomioon 24. toukokuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Teollis- ja tekijänoikeuksien sisämarkkinat – Luovuuden ja innovoinnin kannustaminen talouskasvun, laadukkaiden työpaikkojen ja ensiluokkaisten tuotteiden ja palvelujen tarjoamiseksi Euroopassa” (COM(2011)0287),
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2012 annetun komission tiedonannon sisällöstä digitaalisilla sisämarkkinoilla (COM(2012)0789),
 - ottaa huomioon 31. tammikuuta 2013 yksityisen kopioinnin ja reprografisen kopioinnin maksuja koskevan sovittelun pohjalta laaditut António Vitorinon suositukset,
 - ottaa huomioon musiikki- ja audiovisuaalialan tekijänoikeuksia koskevan oikeudellisten asioiden valiokunnan työasiakirjan ”Copyright in the music and audiovisual sectors”, joka hyväksyttiin 29. kesäkuuta 2011,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0114/2014),
- A. katsoo, että kulttuuri ja taiteellinen luova toiminta ovat olleet ja ovat edelleen eurooppalaisen identiteetin perusta ja että niillä on myös jatkossa erittäin tärkeä asema Euroopan unionin taloudellisessa ja sosiaalisessa kehityksessä;
- B. katsoo, että kulttuuri ja taiteellinen luova toiminta ovat olennainen osa digitaalitaloutta ja että sekä huipputason että arkipäiväisen kulttuurisällön ilmaukset perustuvat Euroopan digitaalialan kasvun tasa-arvoisiin käyttömahdollisuuksiin; ottaa huomioon, että kuulemisten mukaan Euroopan digitaalimarkkinat eivät vielä ole lunastaneet lupauksia tehokkaasta jakelusta, oikeudenmukaisesta hyvityksestä luovan työn tekijöille ja tulojen tasapuolisesta ja tehokkaasta jakautumisesta kulttuurialalla yleisesti; katsoo, että ratkaisujen löytäminen näihin ongelmiin edellyttää unionin tason toimintaa;

⁽¹⁾ EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10.

Torstai 27. helmikuuta 2014

- C. katsoo, että digitaali-aikaan siirtyminen vaikuttaa huomattavasti siihen, miten kulttuuri-identiteettejä ilmaistaan, levitetään ja kehitetään; katsoo, että osallistumisen esteiden poistaminen ja uusien jakelukanavien syntyminen edistävät mahdollisuuksia tutustua luovan alan teoksiin ja kulttuuriin sekä parantavat kulttuurin ja taiteellisen luovan toiminnan saatavuutta, löytämistä ja uudelleen löytämistä koko maailmassa ja tarjoavat luovan työn tekijöille ja taiteilijoille uusia mahdollisuuksia; katsoo, että uusien palvelujen ja yritysten markkinamahdollisuudet ovat tämän johdosta parantuneet huomattavasti;
- D. katsoo, että tekijöillä on myös digitaali-aikana oltava oikeus luovan työnsä suojaan ja oikeus oikeudenmukaiseen korvaukseen kyseisestä työstä;
- E. katsoo, että tekniikan edistymisen sekä internetiin ja pilvipalveluihin siirtymisen myötä digitaalisella yksityisellä kopioinnilla on nykyään taloudellisesti suuri merkitys, ja korostaa, että nykyisessä yksityisen kopioinnin maksujärjestelmässä, ei oteta riittävästi huomioon digitaali-aikana tapahtunutta kehitystä; katsoo, ettei tällä alalla vielä toistaiseksi ole vaihtoehtoista toimintatapaa, jolla voitaisiin varmistaa kohtuullinen hyvitys oikeudenhaltijoille siten, että samalla mahdollistettaisiin yksityinen kopiointi; katsoo, että keskustelua on kuitenkin käytävä, jotta voidaan päivittää yksityisen kopioinnin järjestelmää ja tehdä siitä nykyistä tehokkaampi siten, että myös tekniikan kehitys otetaan entistä paremmin huomioon;
- F. toteaa, että tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista ja monta aluetta kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensoinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla 4. helmikuuta 2014 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä vahvistetaan, että tekijänoikeuksien hallinnointi edellyttää erityisen huomion kiinnittämistä sellaisten perittyjen palkkioiden avoimuuteen, joita yhteisvalvontajärjestöt jakavat ja maksavat oikeudenhaltijoille, yksityisen kopioinnin maksut mukaan luettuina;
- G. ottaa huomioon, että direktiivin 2001/29/EY mukaisesti jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksesta tai rajoituksesta kopiointioikeuteen silloin, kun kyseessä on tietynlainen kopiointi äänite-, kuvatallenne- ja audiovisuaalisesta aineistosta yksityiseen käyttöön sopivaa hyvitystä vastaan; ottaa huomioon, että maissa, jotka ovat ottaneet käyttöön tämän rajoituksen, kuluttajat voivat kopioida musiikkikokoelmansa ja audiovisuaaliset kokoelmansa multimediatallenne- tai multimedia-aineistotyyppistä toiseen vapaasti ja niin usein kuin haluavat pyytämättä lupaa oikeudenhaltijoilta edellyttäen, että kyse on yksityisestä käytöstä; katsoo, että maksut on laskettava yksityisestä kopioinnista oikeudenhaltijoille aiheutuvan mahdollisen haitan pohjalta;
- H. ottaa huomioon, että sellaisten yksityisen kopioinnin maksujen kokonaissumma, jotka on peritty 23:ssa Euroopan unionin 28 jäsenvaltiosta, on yli kolminkertaistunut direktiivin 2001/29/EY voimaantulon jälkeen ja on nykyisin komission arvioiden mukaan yli 600 miljoonaa euroa, mikä on taiteilijoiden kannalta merkittävä summa;
- I. ottaa huomioon, että nämä maksut edustavat ainoastaan vähäistä osuutta perinteisten ja digitaalisten tallennusvälineiden ja aineistojen valmistajien ja maahantuojien liikevaihdosta, jonka kokonaisarvo on arvioiden mukaan yli tuhat miljardia euroa;
- J. ottaa huomioon, että monissa mobiililaitteissa yksityiseen käyttöön tarkoitettu kopiointi on teoriassa mahdollista, vaikka kyseisiä laitteita ei käytetäkään tähän tarkoitukseen; vaatii sen vuoksi käymään pitkällä aikavälillä keskusteluja, joiden avulla pyritään löytämään entistä tehokkaampi ja ajanmukaisempi toimintatapa, joka ei välttämättä perustu kiinteämääräiseen laitemaksuun;
- K. ottaa huomioon, että kun verrataan keskenään myytyjen laitteiden hintoja maksua soveltavissa maissa ja maissa, joissa maksua ei peritä, käy ilmi, että yksityisen kopioinnin maksulla ei ole merkittävää vaikutusta tuotteiden hintoihin;
- L. ottaa huomioon lukuisat kanteet, joita perinteisten ja digitaalisten tallennusvälineiden ja aineistojen valmistajat ja maahantuojat ovat nostaneet direktiivin 2001/29/EY voimaantulon jälkeen sekä kansallisella että EU:n tasolla;
- M. toteaa, että direktiivi 2001/29/EY ja Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö eivät velvoita jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että kaikki yksityisen kopioinnin maksut maksetaan suoraan oikeudenhaltijoille; ottaa huomioon, että jäsenvaltioilla on laaja harkintavalta säätää siitä, että osa tästä korvauksesta maksetaan epäsuorasti;
- N. ottaa huomioon, että kuluttajat maksavat yksityisen kopioinnin maksun ostaessaan äänitys- tai tallennusvälineen tai -palvelun ja tämän vuoksi kuluttajilla on oikeus saada tietoa siitä, että maksu peritään ja myös maksun määrästä; toteaa, että yksityisen kopioinnin maksussa olisi otettava huomioon tällaisten laitteiden ja palveluiden todellinen käyttö äänite-, kuvatallenne- ja audiovisuaaliaineiston yksityiseen kopiointiin;

Torstai 27. helmikuuta 2014

- O. toteaa, että välineiden ja aineistojen hinnat eivät vaihtele EU:ssa sovellettavien yksityisen kopioinnin maksujen erilaisten määrien perusteella, ja korostaa, että Espanjassa, jossa yksityisen kopioinnin maksut poistettiin vuonna 2012, ei ole todettu tämän vaikuttaneen välineiden ja aineistojen hintoihin;
- P. ottaa huomioon, että yksityisen kopioinnin maksujen perintämalleissa ja maksujen määrissä on eroja, jotka koskevat myös niiden vaikutusta kuluttajiin ja sisämarkkinoihin; katsoo, että on syytä luoda eurooppalainen kehys, jolla taataan avoimuuden korkea taso oikeudenhaltijoille, laitteiden valmistajille ja maahantuojille, kuluttajille sekä palveluntarjoajille koko EU:ssa; katsoo, että on syytä uudenaikaistaa tekijänpalkkiojärjestelmiä monissa jäsenvaltioissa ja luoda eurooppalainen kehys, jolla taataan samanlaiset edellytykset oikeudenhaltijoille, kuluttajille, laitteiden valmistajille ja maahantuojille sekä palveluntarjoajille koko unionissa, jotta järjestelmän perustasapaino säilyy digitaaliaikana ja sisämarkkinoilla;
- Q. katsoo, että jäsenvaltioissa käyttöön otettujen ammattikäyttöön sovellettavien poikkeus- ja korvausjärjestelyjen on oltava tehokkaita; ottaa huomioon, että tietyissä jäsenvaltioissa nämä järjestelyt ovat välttämättömiä ja että tietyissä jäsenvaltioissa tehtyjä oikeuden päätöksiä ei ole aina pantu täytäntöön;
- R. ottaa huomioon, että verkkoteosten saatavuuteen ja verkkomyyntiin liittyvillä lisensointikäytännöillä täydennetään yksityisen kopioinnin maksujärjestelmää;
- S. ottaa huomioon, että perinteinen kopiointi korvataan erityisesti digitaalisessa ympäristössä niin sanotuilla suoratoistojärjestelmillä, joissa ei tallenneta tekijänoikeuden kattaman teoksen kopiota käyttäjän päätelaitteelle ja joissa olisi sen vuoksi käytettävä ensisijaisesti lisensointimalleja;

Hyvä järjestelmä on uudenaikaistettava ja yhdenmukaistettava

1. huomauttaa, että kulttuurialalla on viisi miljoonaa työpaikkaa ja sen osuus on 2,6 prosenttia unionin BKT:stä; toteaa, että se on yksi unionin kasvun tärkeimmistä moottoreista ja sellaisia uusia työpaikkoja luova ala, joita ei voida siirtää muualle; korostaa, että se edistää innovointia ja toimii tehokkaana välineenä torjuttaessa nykyistä taantumaa;
2. muistuttaa, että tekijän- ja lähioikeuksia koskevalla lainsäädännöllä olisi luotava tasapaino muun muassa luovan työn tekijöiden ja kuluttajien etujen kesken; katsoo, että kaikilla eurooppalaisilla kuluttajilla olisi oltava oikeus laillisesti hankitun sisällön yksityiseen kopiointiin;
3. kehottaa siksi komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa annetun direktiivin 2001/29/EY tarkistamisesta ja sisällyttämään siihen säännöksen muun muassa yksityistä kopiointia koskevien poikkeusten ja rajoitusten täysimääräisestä yhdenmukaistamisesta;
4. korostaa, että nykyiset hajanaiset tekijänoikeuksia ja lähioikeuksia koskevat järjestelyt on uudistettava, jotta voidaan helpottaa kulttuurisen ja luovan sisällön käyttömahdollisuutta ja lisätä sen (globaalia) saatavuutta siten, että annetaan taiteilijoille, luovan työn tekijöille, yrityksille ja yleisöille mahdollisuus hyötyä digitaalisesta kehityksestä, uusista jakelukanavista, uusista liiketoimintamalleista ja muista mahdollisuuksista erityisesti taloudellisesti kireinä aikoina;
5. toteaa, että nykyisellään yksityisen kopioinnin maksut muodostavat tulonlähteen, jonka merkitys oikeudenhaltijoiden eri luokille vaihtelee, ja että sen merkitys vaihtelee suuresti jäsenvaltioiden kesken;
6. katsoo, että yksityisen kopioinnin järjestelmä on hyväksi havaittu järjestelmä, jossa tasapainotetaan yksityisen kopioinnin poikkeusta ja oikeudenhaltijoiden oikeutta oikeudenmukaiseen hyvitykseen, ja että sen säilyttäminen on järkevää, erityisesti tapauksissa, joissa oikeudenhaltijat eivät voi lisenoida suoraan useita laitteita koskevia kopiointioikeuksia; katsoo, ettei tälle tasapainoiselle järjestelmälle ole vaihtoehtoa lyhyellä aikavälillä; tähdentää kuitenkin, että pitkällä aikavälillä on käytävä keskustelua, jotta yksityisen kopioinnin järjestelmää voidaan jatkuvasti arvioida digitalisoitumisen ja markkinoiden kehityksen sekä kuluttajakäyttäytymisen näkökulmasta ja mahdollisuuksien mukaan selvittää mahdollisia vaihtoehtoja, joilla voitaisiin saada aikaan tasapaino yksityistä kopiointia koskevan poikkeuksen sekä luovan työn tekijöiden korvausoikeuden välille;
7. korostaa, että maksujen perimistä koskevien kansallisten järjestelmien väliset suuret erot, jotka koskevat erityisesti tuotteita, joista maksuja peritään, ja näiden maksujen määriä, voivat johtaa kilpailun vääristymiseen ja mahdolliseen oikeuspaikkakeinotteluun sisämarkkinoilla;

Torstai 27. helmikuuta 2014

8. pyytää jäsenvaltioita ja komissiota tekemään selvityksen yksityisen kopioinnin keskeisistä osatekijöistä ja erityisesti määrittelemään "oikeudenmukaisen hyvityksen" käsitteen, josta ei nykyisellään nimenomaisesti säädetä direktiivissä 2001/29/EY, sekä "haitan", joka aiheutuu tekijälle, kun hänen teostaan kopioidaan luvatta yksityiseen käyttöön; kehottaa komissiota etsimään yhteisiä lähtökohtia keskusteluun tuotteista, joista maksua olisi perittävä, ja vahvistamaan yhteisiä perusteita yksityisen kopioinnin maksujen suuruudesta käytäviä neuvotteluja varten, jotta voidaan ottaa käyttöön sekä kuluttajien että luovan työn tekijöiden kannalta avoin, tasapuolinen ja yhtenäinen järjestelmä;

Yhtenäinen perintämenettely, selkeämpi kuluttajatiedotus ja tehokkaammat korvausjärjestelyt

9. korostaa, että yksityisen kopioinnin maksua olisi sovellettava kaikkiin laitteisiin ja aineistoihin, joita voidaan käyttää teosten äänittämiseen ja tallentamiseen yksityiseen käyttöön, jos niistä aiheutuu haittaa luovan työn tekijöille;

10. korostaa, että yksityinen kopiointi tulisi määritellä selkeästi kaikkien aineistojen kohdalla ja käyttäjälle olisi taattava kertamaksulla mahdollisuus hyödyntää tekijänoikeuksilla suojattuja sisältöjä kaikilla välineillään; kehottaa lisäksi noudattamaan jäsenvaltioissa jo voimassa olevia järjestelyjä, kuten poikkeuksia tai maksuvapautuksia, sekä sallimaan näiden rinnakkaisen soveltamisen jäsenvaltioiden markkinoilla;

11. katsoo, että yksityisen kopioinnin maksu on perittävä valmistajilta tai maahantuojilta; toteaa, että maksun perimisen siirtämisestä vähittäiskauppiaille aiheutuisi liian suuri hallinnollinen rasite jakelusta vastaaville pk-yrityksille ja yhteisvalvontajärjestöille;

12. suosittelee, että rajat ylittävissä kaupoissa yksityisen kopioinnin maksut peritään siinä jäsenvaltiossa, jossa tuotteen ostanut loppukäyttäjä asuu, Euroopan unionin tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa C-462/09 (Opus) antaman tuomion mukaisesti;

13. katsoo siksi, että jäsenvaltion yhteisvalvontajärjestö saisi periä samasta tuotteesta maksuja vain kerran, jotta vältetään korvausten suorittaminen kahdesti rajat ylittävissä kaupoissa, ja korostaa, että jossakin muussa kuin loppukäyttäjän jäsenvaltiossa aiheettomasti suoritetut maksut on korvattava;

14. katsoo, että niiden jäsenvaltioiden, joissa nykyisin peritään tai kerätään maksuja, olisi yksinkertaistettava ja yhdenmukaistettava maksujen suuruus;

15. kehottaa jäsenvaltioita yksinkertaistamaan maksujen määräämistä koskevia menettelyjä kaikkien sidosryhmien kanssa oikeudenmukaisella tavalla maksujen tasapuolisuuden varmistamiseksi;

16. korostaa, että kuluttajille on tehtävä selväksi, millainen merkitys yksityisen kopioinnin järjestelmällä on taiteilijoiden palkkioiden maksamisessa ja kulttuurin välittämisessä; kehottaa jäsenvaltioita ja oikeudenhaltijoita käynnistämään "myönteisiä" kampanjoita, joissa korostetaan yksityisen kopioinnin maksuihin liittyviä etuja;

17. katsoo, että kuluttajille on annettava tietoa heidän maksamiensa maksujen määrästä, tarkoituksesta ja käytöstä; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita valmistajia, maahantuojia, vähittäiskauppiaita ja kuluttajajärjestöjä kuultuaan varmistamaan, että nämä tiedot ilmoitetaan selkeästi kuluttajille;

18. kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään ammattikäyttöön myönnettäviä vapautuksia koskevat avoimet säännöt, joilla varmistetaan, että ammattikäyttöön ei EU:n tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti sovelleta myöskään käytännössä yksityisen kopioinnin maksua;

19. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että yksityisen kopioinnin maksuja ei tarvitse maksaa, kun mainittujen välineiden käyttö liittyy ammattikäyttöön, ja että ammattikäyttäjille tarkoitetut erilaiset maksujen korvausjärjestelyt korvataan järjestelmillä, joilla varmistetaan, että nämä käyttäjät eivät alun alkaenkaan ole velvollisia maksamaan maksua;

Tulojen käytön avoimuus

20. pitää myönteisenä parlamentin ja neuvoston hiljattain hyväksymää direktiiviä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista, jossa peräänkuulutetaan sellaisten perittyjen palkkioiden avoimuuden lisäämistä, joita yhteisvalvontajärjestöt jakavat ja maksavat oikeudenhaltijoille, erityisesti julkaisemalla vuotuinen avoimuusraportti, joka sisältää erityisraportin perittyjen maksujen käytöstä sosiaalisiin ja kulttuurisiin tarkoituksiin;

Torstai 27. helmikuuta 2014

21. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että yksityisen kopioinnin maksuista saatujen tulojen jakamisen avoimuutta lisätään;
22. pyytää jäsenvaltioita varmistamaan, että vähintään 25 prosenttia yksityisen kopioinnin palkkioista saatavista tuloista käytetään luovan toiminnan ja esittävän taiteen sekä niiden tuotannon tukemiseen;
23. kehottaa jäsenvaltioita julkaisemaan tulojen käytöstä raportteja avoimessa muodossa helposti tulkittavien tietojen kera;
24. kehottaa kulttuuritapahtumien ja esittävän taiteen tapahtumien järjestäjiä, jotka ovat yksityisen kopioinnin maksujen edunsaajia, antamaan näistä tuista enemmän tietoa kohdeyleisölleen;

Tekniset suojatoimet

25. huomauttaa, että yksityistä kopiointia koskeva poikkeus antaa kansalaisille oikeuden kopioida vapaasti musiikkikokoelmansa ja audiovisuaaliset kokoelmansa multimediavälineestä tai multimedia-aineistosta toiseen pyytämättä lupaa oikeudenhaltijoilta edellyttäen, että kyse on yksityisestä käytöstä;
26. korostaa, että erityisesti digitaali aikana on sallittava teknisten suojatoimien käyttö, sillä niiden avulla voidaan palauttaa yksityiseen käyttöön tarkoitetun vapaan kopioinnin ja tekijälle kuuluvan kopiointia koskevan yksinoikeuden välinen tasapaino;
27. painottaa, että tekniset suojatoimet eivät saa estää kuluttajia tekemästä kopioita tai oikeudenhaltijoita saamasta sopivaa hyvitystä yksityisestä kopioinnista;

Lisenssit

28. panee merkille, että vaikka tiettyihin teoksiin on mahdollista tutustua suoratoiston avulla, teosten lataaminen, tallentaminen ja yksityinen kopiointi jatkuu; katsoo, että tämän vuoksi yksityisen kopioinnin maksujärjestelmä on edelleen relevantti verkkoympäristössä; painottaa kuitenkin, että kaikkia oikeudenhaltijoita hyödyttäviä lisensointimalleja olisi aina suosittava, mikäli tekijänoikeuden kattaman teoksen kopiot eivät ole sallittuja välineissä ja laitteissa;
29. korostaa, että yksityistä kopiointia koskevaa poikkeusta on tarkoitus soveltaa joihinkin verkkopalveluihin ja myös tiettyihin pilvipalveluihin;

Uudet liiketoimintamallit digitaalisessa ympäristössä

30. pyytää komissiota arvioimaan, millaisia vaikutuksia yksityistä kopiointia koskevaan järjestelyyn on pilvipalveluilla, jotka mahdollistavat suojattujen teosten kopioinnin ja tallentamisen yksityisiä käyttötarkoituksia varten, jotta voidaan määrittää, voidaanko suojattujen teosten yksityinen kopiointi ottaa huomioon yksityisen kopioinnin hyvitysmekanismeissa ja jos voidaan, niin miten;

o

o o

31. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Tiistai 25. helmikuuta 2014

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P7_TA(2014)0110

Tadeusz Cymańskin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö**Euroopan parlamentin päätös 25. helmikuuta 2014 Tadeusz Cymańskin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2013/2278(IMM))**

(2017/C 285/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Puolan tasavallan yleisen syyttäjän välittämän, 23. lokakuuta 2013 päivätyn pyynnön Tadeusz Cymańskin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämiseksi, josta ilmoitettiin täysistunnessa 18. marraskuuta 2013,
 - on kuullut Tadeusz Cymańskia työjärjestyksen 7 artiklan 5 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevat 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010 ja 6. syyskuuta 2011 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Puolan tasavallan perustuslain 105 pykälän,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0099/2014),
- A. ottaa huomioon, että Puolan tasavallan yleinen syyttäjä on pyytänyt Tadeusz Cymańskin parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämistä rikosoikeudellisten menettelyjen käynnistämistä Euroopan parlamentin jäsentä vastaan koskevan pyynnön yhteydessä, jonka tielikenteen valvontavirasto on esittänyt ja joka koskee vähäisistä rikoksista annetun Puolan lain 96 pykälän 3 momentissa tarkoitettua rikkomusta;

⁽¹⁾ Asia 101/63, Wagner v. Fohrmann ja Krier, tuomio 12.5.1964 (Kok. 1964, s. 387, Kok. Ep. I, s. 203), asia 149/85, Wybot v. Faure ym., tuomio 10.7.1986 (Kok. 1986, s. 2391, Kok. Ep. VIII, s. 729), asia T-345/05, Mote v. parlamentti, tuomio 15.10.2008 (Kok. 2008, s. II-2849), yhdistetyt asiat C-200/07 ja C-201/07, Marra v. De Gregorio ja Clemente, tuomio 21.10.2008 (Kok. 2008, s. I-7929), asia T-42/06, Gollnisch v. parlamentti, tuomio 19.3.2010 (Kok. 2010, s. II-1135) ja asia C-163/10, Patriciello, tuomio 6.9.2011 (Kok. 2011, s. I-7565).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 8 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentin jäseniä ei voida alistaa tutkittavaksi, pidättää tai haastaa oikeuteen heidän tehtäviään hoitaessaan ilmaisemiensa mielipiteiden tai äänestystensä perusteella;
- C. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 9 artiklan mukaisesti Euroopan parlamentin jäsenillä on oman valtionsa alueella sen parlamentin jäsenille myönnetty koskemattomuus;
- D. ottaa huomioon, että Puolan tasavallan perustuslain 105 pykälän mukaan jäsentä ei voida saattaa vastuuseen jäsenen toimivallan piiriin kuuluvasta toiminnasta jäsenen toimikauden aikana tai toimikauden päättymisen jälkeen ja että kyseisen toiminnan osalta jäsen voidaan saattaa vastuuseen ainoastaan Sejmissä ja kun on kyse tapauksesta, jossa jäsen on loukannut kolmannen osapuolen oikeuksia, häntä vastaan voidaan käynnistää tuomioistuimenmenettely ainoastaan Sejmin suostumuksella;
- E. katsoo, että kysymys koskemattomuuden pidättämisestä tai säilyttämisestä tietyssä tapauksessa on yksin parlamentin päätettävissä; toteaa, että tehdessään päätöksen siitä, pidätetäänkö vai säilytetäänkö koskemattomuus, parlamentti voi ottaa kohtuullisessa määrin huomioon jäsenen tilanteen ⁽¹⁾;
- F. katsoo, ettei väitetyllä rikoksella ole suoraa ja ilmeistä yhteyttä Tadeusz Cymańskin tehtävien hoitamiseen Euroopan parlamentin jäsenenä eikä kyse ole Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 8 artiklassa tarkoitetusta Euroopan parlamentin jäsenen tehtäviä hoidettaessa ilmaistusta mielipiteestä tai äänestyksestä;
- G. toteaa, että Tadeusz Cymańskia vastaan vireille pantu rikosoikeudenkäynti ei näin ollen liity millään tavalla hänen asemaansa Euroopan parlamentin jäsenenä;
- H. katsoo, että tässä tapauksessa parlamentti ei ole löytänyt todisteita *fumus persecutionis* -tapauksesta eli riittävän vakavia ja täsmällisiä epäilyjä siitä, että syyte on nostettu asianomaisen jäsenen poliittisen toiminnan vahingoittamiseksi;
- I. ottaa huomioon, että tämä pyyntö on esitetty Tadeusz Cymańskin annettua kirjallisen ilmoituksen, jossa hän kieltäytyi noudattamasta velvoitetta ilmoittaa sen henkilön henkilöllisyys, jonka vastuulle hän oli antanut tieliikenteen valvontaviraston raportissa tarkoitetun ajoneuvon, ja myöntyi maksamaan 500 Puolan zlotyn (PLN) sakon vähäisistä rikoksista annetun Puolan lain 96 pykälän 3 momentissa tarkoitetusta rikkomuksesta;
1. päättää pidättää Tadeusz Cymańskin parlamentaarisen koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Puolan tasavallan toimivaltaiselle viranomaiselle ja Tadeusz Cymańskille.

⁽¹⁾ Edellä mainittu asia T-345/05, *Mote v. Euroopan parlamentti*, 28 kohta.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0116

Jäsenten osallistumista istuntoihin koskevan työjärjestyksen 136 artiklan muuttaminen**Euroopan parlamentin päätös 25. helmikuuta 2014 jäsenten osallistumista istuntoihin koskevan Euroopan parlamentin työjärjestyksen 136 artiklan muuttamisesta (2013/2033(REG))**

(2017/C 285/25)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen työjärjestyksen muuttamiseksi (B7-0051/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta 28. syyskuuta 2005 tehdyn Euroopan parlamentin päätöksen 2005/684/EY, Euratom ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeista 19. toukokuuta ja 9. heinäkuuta 2008 tehdyn Euroopan parlamentin puhemiehistön päätöksen ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 211 ja 212 artiklan,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0038/2014),
1. päättää muuttaa työjärjestystä jäljempänä esitetyllä tavalla;
 2. palauttaa mieliin, että kyseinen muutos tulee voimaan seuraavan istuntojakson ensimmäisenä päivänä;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.

Tarkistus 1**Euroopan parlamentin työjärjestys****136 artikla – 2 kohta***Nykyinen teksti*

2. Läsna olevien jäsenten nimet merkitään läsnäololistan mukaan kunkin istunnon pöytäkirjaan.

Tarkistus

2. Läsna olevien jäsenten nimet merkitään läsnäololistan mukaan kunkin istunnon pöytäkirjaan **”läsnäoleviksi”**. **Puhemiehen luvalla poissa olevien jäsenten nimet merkitään kunkin istunnon pöytäkirjaan ”estyneiksi”**.

⁽¹⁾ EUVL L 262, 7.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 159, 13.7.2009, s. 1.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0145

Parlamentin työjärjestyksen 147 artiklan voimassaolon jatkaminen kahdeksannen vaalikauden loppuun**Euroopan parlamentin päätös 26. helmikuuta 2014 parlamentin työjärjestyksen 147 artiklan voimassaolon jatkamisesta kahdeksannen vaalikauden loppuun (2014/2585(RSO))**

(2017/C 285/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 342 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevien järjestelyjen vahvistamisesta 15. huhtikuuta 1958 annetun neuvoston asetuksen N:o 1⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EU) N:o 517/2013⁽²⁾,
 - ottaa huomioon puhemiehistön 17. marraskuuta 2008 hyväksymät monikielisyttä koskevat menettelysäännöt,
 - ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2009 tekemänsä päätöksen työjärjestyksen 147 artiklan voimassaolon jatkamisesta meneillään olevan vaalikauden loppuun⁽³⁾ ja puhemiehistön sitä seuraavat päätökset, joilla on jatkettu työjärjestyksen 146 artiklaan tehdyn poikkeuksen voimassaoloa meneillään olevan vaalikauden loppuun,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 146 ja 147 artiklan,
- A. ottaa huomioon, että 146 artiklan mukaisesti kaikki parlamentin asiakirjat laaditaan virallisilla kielillä ja kaikilla jäsenillä on oikeus käyttää haluamallaan virallisella kielellä parlamentissa puheenvuoroja, jotka tulkataan muille virallisille kielille;
- B. ottaa huomioon, että 147 artiklan mukaan 146 artiklan määräyksistä voidaan poiketa seitsemännen vaalikauden loppuun asti, jos jonkin virallisen kielen lingvistejä ei kohtuullisista toimenpiteistä huolimatta ole käytettävissä riittävästi; ottaa huomioon, että puhemiehistön on todettava pääsihteerin ehdotuksesta, täyttyvätkö edellytykset kunkin sellaisen virallisen kielen osalta, jonka kohdalla määräyksistä poikkeamista pidetään tarpeellisena, ja tarkastettava päätöstään puolen vuoden välein;
- C. ottaa huomioon, että neuvoston asetuksessa (EY) N:o 920/2005⁽⁴⁾ säädetään iirin kieltä koskevista väliaikaisista toimenpiteistä viisivuotiskaudeksi, joka voidaan uusia, vuoden 2017 alkuun asti;
- D. ottaa huomioon, että kaikista toimenpiteistä huolimatta iirin ja maltan kielten kapasiteetin ei odoteta riittävän täysimääräisten tulkkauspalvelujen tarjoamiseen kahdeksannen vaalikauden alusta alkaen; ottaa huomioon, että joidenkin muiden kielten tulkkien määrä ei mahdollisesti riitä kahdeksannella vaalikaudella kattamaan täysin kaikkia kyseisten jäsenvaltioiden puheenjohtajuuskausien aikana odotettavissa olevia ylimääräisiä tarpeita, vaikka kapasiteetti riittääkin tyydyttämään parlamentin tavanomaisesta toiminnasta johtuvat tarpeet;
- E. ottaa huomioon, että pitkään jatkuneista toimielinten yhteisistä ponnisteluista ja huomattavasta edistymisestä huolimatta pätevien iirin kielen kääntäjien ja juristilingvistien määrän odotetaan edelleen olevan niin rajallinen, että lähitulevaisuudessa ei pystytä tarjoamaan työjärjestyksen 146 artiklan mukaisia kattavia iirinkielisiä palveluja; ottaa huomioon, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaisesti Euroopan unionin lainsäädäntöä, joka on annettu ennen 1. tammikuuta 2007 (yhteisön säännöstö), ei käännetä iirin kielelle; ottaa huomioon, että mainitussa asetuksessa säädettyistä poikkeustoimenpiteistä johtuen tällä hetkellä vain komission ehdotukset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksiksi käännetään iirin kielelle, ja niin kauan kuin tilanne säilyy ennallaan parlamentin yksiköt eivät pysty laatimaan iirinkielisiä toisintoja muuntotyypisistä säädöksistä;

⁽¹⁾ EYVL 17. 6.10.1958, s. 385.

⁽²⁾ EUVL L 158, 10.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 87 E, 1.4.2010, s. 186.

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 920/2005, annettu 13. kesäkuuta 2005, Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä huhtikuun 15 päivänä 1958 annetun asetuksen N:o 1 ja Euroopan atomienergiayhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä huhtikuun 15 päivänä 1958 annetun asetuksen N:o 1 muuttamisesta ja näitä asetuksia koskevista käyttöön otettavista väliaikaisista toimenpiteistä (EUVL L 156, 18.6.2005, s. 3) sellaisina kuin niitä on jatkettu neuvoston asetuksella (EU) N:o 1257/2010 (EUVL L 343, 29.12.2010, s. 5).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- F. ottaa huomioon, että vaikka kroatian kielen kapasiteetti on lisääntynyt tasaisesti sen jälkeen kun Kroatia liittyi unioniin 1. heinäkuuta 2013, kapasiteetti ei välttämättä riitä täysimääräisten kielipalvelujen tarjoamiseen kahdeksannen vaalikauden alusta alkaen;
- G. ottaa huomioon, että 147 artiklan 4 kohdan mukaan parlamentti voi puhemiehistön perustellusta suosituksesta päättää vaalikauden lopussa artiklan voimassaolon jatkamisesta;
- H. ottaa edellä sanotun perusteella huomioon, että puhemiehistö on suositellut työjärjestyksen 147 artiklan voimassaolon jatkamista kahdeksannen vaalikauden loppuun;
1. päättää jatkaa Euroopan parlamentin työjärjestyksen 147 artiklan voimassaoloa kahdeksannen vaalikauden loppuun;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.
-

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0146

Parlamentin työjärjestyksen 166 artiklan (lopullinen äänestys) ja 195 artiklan 3 kohdan (äänestys valiokunnassa) muuttaminen

Euroopan parlamentin päätös 26. helmikuuta 2014 Euroopan parlamentin työjärjestyksen 166 artiklan (lopullinen äänestys) ja 195 artiklan 3 kohdan (äänestys valiokunnassa) muuttamisesta (2014/2001(REG))

(2017/C 285/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen työjärjestyksen muuttamiseksi (B7-0252/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 211 ja 212 artiklan,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0035/2014),
1. päättää muuttaa työjärjestystä jäljempänä esitetyllä tavalla;
 2. palauttaa mieliin, että kyseiset muutokset tulevat voimaan seuraavan istuntojakson ensimmäisenä päivänä;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.

Tarkistus 3

Euroopan parlamentin työjärjestys

166 artikla

Nykyinen teksti

Parlamentin äänestäessä lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävästä säädösehdotuksesta yhtenä kokonaisuutena ja/tai tällaista ehdotusta koskevassa lopullisessa äänestyksessä äänestys on toimitettava nimenhuutoäänestyksenä koneäänestysjärjestelmää käyttäen.

Tarkistus

Kun parlamentti tekee päätöksen mietinnön pohjalta, toimitetaan yksi äänestys ja/tai lopullinen äänestys nimenhuutoäänestyksenä 167 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tarkistuksista toimitetaan nimenhuutoäänestys ainoastaan työjärjestyksen 167 artiklan mukaisesti tehdyn pyynnön perusteella.

Tarkistus 4

Euroopan parlamentin työjärjestys

195 artikla – 3 kohta

Nykyinen teksti

3. *Valiokunnan äänestykset toimitetaan kädennostoäänestyksinä, jollei neljäsosa valiokunnan jäsenistä pyydä nimenhuutoäänestystä. Tällöin äänestys toimitetaan 167 artiklan 2 kohdan mukaisesti.*

Tarkistus

3. *Mietintöä koskeva yksi äänestys tai lopullinen äänestys toimitetaan valiokunnassa nimenhuutoäänestyksenä 167 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tarkistuksia koskevat äänestykset ja muut äänestykset toimitetaan kädennostoäänestyksinä, paitsi jos puheenjohtaja päättää toimittaa koneäänestyksen tai jos neljäsosa valiokunnan jäsenistä pyytää nimenhuutoäänestystä.*

Tiistai 25. helmikuuta 2014

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P7_TA(2014)0111

Tietyt rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevat tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivät jäsenvaltiot *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 muuttamisesta tietyjen rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden varainhoitoa koskevien tietyjen säännösten osalta (COM(2013)0428 – C7-0178/2013 – 2013/0200(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/28)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0428),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 43 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0178/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 19. syyskuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 3. helmikuuta 2014 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A7-0046/2014),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 341, 21.11.2013, s. 75.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TC1-COD(2013)0200

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi Euroopan kalatalousrahastosta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 muuttamisesta tiettyjen rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien jäsenvaltioiden varainhoitoa koskevien tiettyjen säännösten osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 335/2014.)

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0112

Säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttaminen (SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artikla) ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eräiden säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttamisesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklaan (COM(2013)0751 – C7-0386/2013 – 2013/0365(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/29)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0751),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 43 artiklan 2 kohdan, 53 artiklan 1 kohdan, 62 artiklan, 100 artiklan 2 kohdan, 114 artiklan, 168 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan, 172 artiklan, 192 artiklan 1 kohdan, 207 artiklan, 214 artiklan 3 kohdan ja 338 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0386/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 21. tammikuuta 2014 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon puheenjohtajakokouksen 3. maaliskuuta 2011 hyväksymän yhteisymmärryksen käytännön järjestelyistä delegoitujen säädösten käyttämisessä,
 - ottaa huomioon puitesopimuksen Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista ⁽³⁾ ja erityisesti sen 15 kohdan ja liitteen 1,
 - ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman säädösvallan siirtovaltuudesta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 25. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman säädösvallan siirron seurannasta ja komission täytäntöönpanovallan käytön valvonnasta jäsenvaltioissa ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, kansainvälisen kaupan valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan ja liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnot (A7-0011/2014),
- A. toteaa komission sitoutuneen arvioimaan vuoden 2012 loppuun mennessä, kuinka monta säädöstä, joissa viitataan valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn, on edelleen voimassa, valmistellakseen asianmukaiset lainsäädäntöaloitteet ja saattaakseen siten päätökseen mukautumisen uuteen oikeudelliseen kehykseen; toteaa komission asettaneen

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽³⁾ EUVL L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽⁴⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 6.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0127.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

tavoitteekseen sen, että kaikki valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn viittaavat säännökset olisi poistettu kaikista säädöksistä parlamentin seitsemännen vaalikauden loppuun mennessä; toteaa komission antaneen kyseisen sitoumuksen lunastamiseen tarvittavat ehdotukset, vaikkakin paljon odotettua myöhemmin;

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2013)0365

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi eräiden säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttamisesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklaan

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan, 53 artiklan 1 kohdan, 62 artiklan, 100 artiklan 2 kohdan, 114 artiklan, 168 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan, 172 artiklan, 192 artiklan 1 kohdan, 207 artiklan, 214 artiklan 3 kohdan ja 338 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Lissabonin sopimuksessa erotetaan toisistaan komissiolle siirretty valta antaa muita kuin lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyksityksessä hyväksytyn säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia (delegoidut säädökset), ja komissiolle annettu valta vahvistaa oikeudellisesti velvoittavien unionin säädösten yhdenmukainen täytäntöönpano (täytäntöönpanosäädökset).
- (2) Toimenpiteet, jotka voivat kuulua Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä "SEUT-sopimus", 290 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron piiriin, vastaavat periaatteessa toimenpiteitä, jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ 5 a artiklalla käyttöön otetun valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn piiriin.
- (3) Tiettyjä jo voimassa olevia säädöksiä, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käytöstä ja jotka täyttävät SEUT-sopimuksen 290 artiklan 1 kohdan vaatimukset, on tarpeen mukauttaa SEUT-sopimuksen 290 artiklaan.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 21. tammikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2014.

⁽³⁾ Neuvoston päätös 1999/468/EY, tehty 28 päivänä kesäkuuta 1999, menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä (EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (4) Komission valmistellessa delegoituja säädöksiä tällä asetuksella mukautettujen säädösten pohjalta sen on erityisen tärkeää toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (5) Tiettyjä jo voimassa olevia säädöksiä, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käytöstä ja jotka täyttävät SEUT-sopimuksen 291 artiklan 2 kohdan vaatimukset, on tarpeen mukauttaa SEUT-sopimuksen 291 artiklaan.
- (6) Kun komissiolle siirretään täytäntöönpanovaltaa, tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (7) Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä on myös tarpeen muuttaa tiettyjä jo voimassa olevia säädöksiä, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käytöstä, poistamalla tiettyjä kyseisen menettelyn soveltamisalaan kuuluvia toimenpiteitä.
- (8) Tämän asetuksen ei pitäisi vaikuttaa vireillä oleviin menettelyihin, joissa komitea on jo antanut lausuntonsa päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan mukaisesti ennen tämän asetuksen voimaantuloa.
- (9) Koska tällä asetuksella tehtävät mukautukset ja muutokset koskevat ainoastaan menettelyjä, jäsenvaltioiden ei tarvitse, kun kyse on direktiiveistä, saattaa niitä osaksi kansallista lainsäädäntöään,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Jos tämän asetuksen liitteessä I luetelluissa säännöksissä säädetään päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–5 kohdassa tarkoitetun valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käytöstä, komissiolle on valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 2 artiklan mukaisesti.
2. Jos liitteessä I luetelluissa säännöksissä säädetään päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 6 kohdassa tarkoitetun kiireellisen menettelyn käytöstä, komissiolle on valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 3 artiklassa säädettyä kiireellistä menettelyä noudattaen.

2 artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. **Siirretään komissiolle viiden vuoden siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi tämän asetuksen voimaantulopäivästä** valta antaa delegoituja säädöksiä. **Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolmea kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä. [tark. 1]**
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, liitteessä I olevan F osan 12 ⁽¹⁾, 13 ⁽²⁾, 14 ⁽³⁾, 16 ⁽⁴⁾ ja 18 ⁽⁵⁾ kohdassa ja G osan 21 ⁽⁶⁾ kohdassa tarkoitettujen asetusten nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten osalta vastustamista koskeva määräaika on kolme kuukautta, jota voidaan jatkaa kolmella kuukaudella Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta. [tark. 2]

6. Jos tämän asetuksen liitteessä I luetelluissa säännöksissä säädetään, että päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädetty määräaika lyhennetään kyseisen päätöksen 5 a artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla, tämän artiklan 5 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan yksi kuukausi.

3 artikla

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voivat 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen viipymättä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

4 artikla

1. Jos tämän asetuksen liitteessä II luetelluissa säännöksissä säädetään päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–5 kohdassa tarkoitetun valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käytöstä, komissiolla on valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti.

2. Jos tämän asetuksen liitteessä II luetelluissa säännöksissä säädetään päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 6 kohdassa tarkoitetun kiireellisen menettelyn käytöstä, komissiolla on valta antaa välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, jotka perustuvat asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaan yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

5 artikla

Muutetaan tämän asetuksen liitteessä III esitetyllä tavalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 66/2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1221/2009, neuvoston direktiiviä 97/70/EY ⁽⁷⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1333/2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/46/EY ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1257/96 ⁽⁸⁾. **[tarkistukset 61, 62 ja 63]**

6 artikla

Tällä asetuksella ei ole vaikutusta vireillä oleviin menettelyihin, joissa komitea on jo antanut lausuntonsa päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 177/2008, annettu 20 päivänä helmikuuta 2008, tilastointiin tarkoitettujen yritysrekisterien laatimista koskevan yhteisen kehyksen vahvistamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2186/93 kumoamisesta (EUVL L 61, 5.3.2008, s. 6).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 716/2007, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007, ulkomaisten osakkuus- ja tytäryhtiöiden rakennetta ja toimintaa koskevista yhteisön tilastoista (EUVL L 171, 29.6.2007, s. 17).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1445/2007, annettu 11 päivänä joulukuuta 2007, yhteisten sääntöjen antamisesta ostovoimapariteetteja koskevan perusaineiston hankkimisesta, laskennasta ja levittämisestä (EUVL L 336, 20.12.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 184/2005, annettu 12 päivänä tammikuuta 2005, maksutasetta, kansainvälistä palvelukauppaa ja suoria ulkomaisia sijoituksia koskevista yhteisön tilastoista (EUVL L 35, 8.2.2005, s. 23).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 450/2003, annettu 27 päivänä helmikuuta 2003, työvoimakustannusindeksistä (EUVL L 69, 13.3.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

⁽⁷⁾ Neuvoston direktiivi 97/70/EY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1997, yhdenmukaistetun turvallisuusjärjestelmän luomisesta kalastusaluksille, joiden pituus on 24 metriä tai enemmän (EYVL L 34, 9.2.1998, s. 1).

⁽⁸⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 1257/96, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1996, humanitaarisesta avusta (EYVL L 163, 2.7.1996, s. 1).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Tiistai 25. helmikuuta 2014

LIITE I

Säännökset, joissa viitataan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa tarkoitettuun valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn ja jotka mukautetaan delegoitujen säädösten järjestelmään ⁽¹⁾

A. VIESTINTÄVERKOT, SISÄLLÖT JA TEKNOLOGIA

-1. Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 626/2008/EY, tehty 30 päivänä kesäkuuta 2008, satelliittivälitteisiä matkaviestintäpalveluja tarjoavien järjestelmien valitsemisesta ja valtuuttamisesta

9 artiklan 3 kohta* [tark. 4]

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 733/2002, annettu 22 päivänä huhtikuuta 2002, aluetunnuksen ".eu" perustamisesta

3 artiklan 1 kohdan a alakohta**

5 artiklan 1 kohta

5 artiklan 2 kohta

2. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi)

26 artiklan 7 kohta

27 a artiklan 5 kohta [tark. 5]

35 artikla

3. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi)

9 b artiklan 3 kohta

10 artiklan 4 kohta

13 a artiklan 4 kohta

15 artiklan 4 kohta

17 artiklan 6 a kohta

19 artiklan 4 kohta [tark. 6]

B. ILMASTOTOIMET

4. Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY, tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä

3 artiklan 2 kohta [tark. 7]

3 artiklan 6 kohta

11 artiklan 3 kohta

5. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta

3 d artiklan 3 kohta

3 f artiklan 9 kohta

⁽¹⁾ Säännökset, joissa viitataan 2 artiklan 6 kohdan mukaiseen lyhennettyyn määräaikaan, on merkitty tässä liitteessä *-merkillä, säännökset, joissa viitataan 3 artiklan mukaiseen kiireelliseen menettelyyn, on merkitty **tässä liitteessä** **-merkillä ja säännökset, joissa viitataan 3 artiklan mukaiseen kiireelliseen menettelyyn ja 2 artiklan 6 kohdan mukaiseen lyhennettyyn määräaikaan, on merkitty **tässä liitteessä** ***-merkillä, ja **säännökset, joihin on viitattu 2 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa, on merkitty tässä liitteessä** ****-merkillä. [tark. 3]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

10 artiklan 4 kohta

10 a artiklan 1 kohta

10 a artiklan 7 kohta

10 a artiklan 8 kohta

10 a artiklan 13 kohta

11 a artiklan 8 kohta

11 a artiklan 9 kohta

11 b artiklan 7 kohta

14 artiklan 1 kohta

15 artiklan viides kohta

16 artiklan 12 kohta [tark. 8]

19 artiklan 3 kohta

22 artikla

24 artiklan 1 kohdan b alakohta

24 artiklan 3 kohta

24 a artiklan 1 kohta

24 a artiklan 2 kohta

25 artiklan 2 kohta

25 a artiklan 1 kohta

Liitteessä IV oleva A osa

C. ENERGIA

6. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/92/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, yhteisön menettelyn toteuttamiseksi kaasusta ja sähköstä teollisilta käyttäjiltä perittävien hintojen avoimuuden takaamiseksi (uudelleenlaadittu)

6 artikla

D. YRITYS- JA TEOLLISUUSTOIMINTA

7. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta

5 artiklan 3 kohta

8 artikla

14 artiklan 2 kohta

14 artiklan 3 kohta

8. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/42/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, koneista ja direktiivin 95/16/EY muuttamisesta (uudelleenlaadittu)

8 artiklan 1 kohdan a alakohta

8 artiklan 1 kohdan b alakohta yhdessä 9 artiklan 3 kohdan kanssa [tark. 9]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

E. YMPÄRISTÖ

9. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 66/2010, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, EU-ympäristömerkistä

6 artiklan 5 kohdan toinen alakohta [tark. 10]

6 artiklan 7 kohta

8 artiklan 2 kohta

15 artikla

10. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta

16 artiklan 4 kohta

17 artiklan 3 kohta

30 artiklan 6 kohta**46 artiklan 6 kohta [tark. 11]**

48 artiklan 2 kohta

F. TILASTOT

11. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 453/2008, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, yhteisön alueella olevia avoimia työpaikkoja koskevista neljännesvuosittaisista tilastoista

2 artiklan 1 kohta

3 artiklan 1 kohta

5 artiklan 1 kohta [tark. 12]

7 artiklan 1 kohta

7 artiklan 3 kohta

12. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 177/2008, annettu 20 päivänä helmikuuta 2008, tilastointiin tarkoitettujen yritysrekisterien laatimista koskevan yhteisen kehyksen vahvistamisesta ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2186/93 kumoamisesta **** [tark. 13]

3 artiklan 6 kohta

5 artiklan 2 kohta

6 artiklan 3 kohta (yhteisiin laatustandardeihin liittyvien toimenpiteiden hyväksyminen) yhdessä 15 artiklan 1 kohdan c alakohdan kanssa (yhteisten laatustandardien hyväksyminen)

8 artiklan 3 kohta

15 artiklan 1 kohta

13. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 716/2007, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007, ulkomaisten osakkuus- ja tytäryhtiöiden rakennetta ja toimintaa koskevista yhteisön tilastoista **** [tark. 14]

5 artiklan 4 kohta

6 artiklan 3 kohta (yhteisten laatustandardien hyväksyminen) yhdessä 9 artiklan 2 kohdan a alakohdan kanssa

9 artiklan 2 kohdan b alakohta

9 artiklan 2 kohdan c alakohta (asianmukaisten yhteisten laatustandardien määrittely)

Tiistai 25. helmikuuta 2014

14. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1445/2007, annettu 11 päivänä joulukuuta 2007, yhteisten sääntöjen antamisesta ostovoimapariteetteja koskevan perusaineiston hankkimisesta, laskennasta ja levittämisestä**** [tark. 15]
- 7 artiklan 4 kohta (yhteiset laadunvalvontakriteerit) yhdessä 12 artiklan 3 kohdan c alakohdan kanssa (laatukriteerien määrittely)
- 12 artiklan 3 kohta
15. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1552/2005, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, ammatillista koulutusta yrityksissä koskevista tilastoista
- 5 artiklan 2 kohta
- 7 artiklan 3 kohta
- 8 artiklan 2 kohta
- 9 artiklan 4 kohta (laatuvaatimusten sekä kaikkien laadun arviointiin ja parantamiseen tähtäävien toimenpiteiden hyväksyminen)
- 9 artiklan 4 kohta (laatukertomusten rakenteen määrittäminen) [tark. 16]**
- 10 artiklan 2 kohta
- 13 artikla
16. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 184/2005, annettu 12 päivänä tammikuuta 2005, maksutasetta, kansainvälistä palvelukauppaa ja suoria ulkomaisia sijoituksia koskevista yhteisön tilastoista**** [tark. 17]
- 4 artiklan 3 kohta (yhteisten laatustandardien hyväksyminen)
- 10 artikla
17. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1177/2003, annettu 16 päivänä kesäkuuta 2003, yhteisön tulo- ja elinolotilastoista (EU-SILC)
- 6 artiklan 2 kohta
- 8 artiklan 3 kohta**
- 15 artiklan 5 kohta yhdessä 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan kanssa (poikittaisleikkausosion kuhunkin osaluokkaan sisällytettävien ensisijaisten tavoitemuuttujien luettelon määrittäminen, pitkäaikaisleikkausosioon sisältyvien tavoitemuuttujien luettelon määrittäminen sekä muuttujakoodien määrittäminen)
- 15 artiklan 5 kohta yhdessä 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan kanssa (Eurostatille tietoja toimitettaessa käytettävän teknisen muodon määrittäminen)**
- 15 artiklan 5 kohta yhdessä 15 artiklan 2 kohdan b alakohdan kanssa**
- 15 artiklan 5 kohta yhdessä 15 artiklan 2 kohdan c alakohdan kanssa
- 15 artiklan 5 kohta yhdessä 15 artiklan 2 kohdan d alakohdan kanssa**
- 15 artiklan 5 kohta yhdessä 15 artiklan 2 kohdan e alakohdan kanssa
- 15 artiklan 5 kohta yhdessä 15 artiklan 2 kohdan f alakohdan kanssa [tark. 18]
18. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 450/2003, annettu 27 päivänä helmikuuta 2003, työvoimakustannusindeksistä**** [tark. 19]
- 2 artiklan 4 kohta
- 3 artiklan 2 kohta
- 4 artiklan 1 kohta
- 4 artiklan 2 kohta
- 8 artiklan 1 kohta

Tiistai 25. helmikuuta 2014

11 artiklan a alakohta

11 artiklan b alakohta

11 artiklan d alakohta

11 artiklan e alakohta

11 artiklan f alakohta (toimitettuja nykyisiä ja takautuvia tietoja koskevien erillisten laatukriteerien hyväksyminen)

11 artiklan i alakohta

Liitteen kohta 3

19. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 437/2003, annettu 27 päivänä helmikuuta 2003, matkustajien, rahdin ja postin lentokuljetuksia koskevista tilastotiedoista

5 artikla

7 artiklan 2 kohta

10 artiklan 2 kohta

20. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2150/2002, annettu 25 päivänä marraskuuta 2002, jäteilastoista

1 artiklan 5 kohta

3 artiklan 1 kohta

4 artiklan 3 kohta

5 artiklan 4 kohta

6 artiklan 2 kohdan a alakohta

6 artiklan 2 kohdan b alakohta

6 artiklan 2 kohdan c alakohta (asianmukaisten laadunarviointiperusteiden määrittely)

6 artiklan 2 kohdan c alakohta (laaturaporttien sisällön määrittely) [tark. 20]

6 artiklan 2 kohdan d alakohta

8 artiklan 3 kohta

Liitteessä I olevan 7 jakson 1 kohta

Liitteessä II olevan 7 jakson 1 kohta

G. SISÄMARKKINAT JA PALVELUT

21. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta****

14 artiklan 1 kohta

14 artiklan 2 kohta [tark. 21]

22. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/81/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden tekemien rakennusurakoita sekä tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta puolustus- ja turvallisuusosalalla ja direktiivien 2004/17/EY ja 2004/18/EY muuttamisesta

68 artiklan 1 kohta***

69 artiklan 2 kohta***

Tiistai 25. helmikuuta 2014

H. LIIKKUVUUS JA LIIKENNE

23. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 391/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista

13 artikla

14 artiklan 1 kohta

14 artiklan 2 kohta

24. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/45/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä (Uudelleenlaadittu toisinto)

10 artiklan 3 kohta

25. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 725/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, alusten ja satamarakenteiden turvatoimien parantamisesta

10 artiklan 2 kohta**

10 artiklan 3 kohta [tark. 22]**

26. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/59/EY, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanottolaitteista satamissa

15 artikla

27. Neuvoston direktiivi 97/70/EY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1997, yhdenmukaistetun turvallisuusjärjestelmän luomisesta kalastusaluksille, joiden pituus on 24 metriä tai enemmän

8 artiklan a alakohdan ensimmäinen luettelukohta

8 artiklan b alakohta [tark. 23]

I. TERVEYS- JA KULUTTAJA-ASIAT

28. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1223/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, kosmeettisista valmisteista

2 artiklan 3 kohta

13 artiklan 8 kohta

14 artiklan 2 kohta

15 artiklan 1 kohta

15 artiklan 2 kohta**

16 artiklan 8 kohta

16 artiklan 9 kohta**

18 artiklan 2 kohta [tark. 24]

20 artiklan 2 kohta

31 artiklan 1 kohta**

31 artiklan 2 kohta

31 artiklan 3 kohta

29. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta

8 artiklan 4 kohdan viimeinen virke yhdessä 78 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa

17 artiklan toinen alakohta yhdessä 78 artiklan 1 kohdan d alakohdan kanssa

25 artiklan 3 kohta yhdessä 78 artiklan 1 kohdan e alakohdan kanssa

Tiistai 25. helmikuuta 2014

26 artikla yhdessä 78 artiklan 1 kohdan f alakohdan kanssa

27 artiklan 2 kohta yhdessä 78 artiklan 1 kohdan h alakohdan kanssa

29 artiklan 4 kohta yhdessä 78 artiklan 1 kohdan g alakohdan kanssa

29 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke yhdessä 78 artiklan 1 kohdan c alakohdan kanssa

30 artiklan 3 kohta yhdessä 78 artiklan 1 kohdan i alakohdan kanssa

52 artiklan 4 kohdan viimeinen alakohta yhdessä 78 artiklan 1 kohdan j alakohdan kanssa

54 artiklan 5 kohta yhdessä 78 artiklan 1 kohdan k alakohdan kanssa

58 artiklan 2 kohta yhdessä 78 artiklan 1 kohdan l alakohdan kanssa

65 artiklan 1 kohta yhdessä 78 artiklan 1 kohdan m alakohdan kanssa

68 artiklan kolmas alakohta yhdessä 78 artiklan 1 kohdan n alakohdan kanssa

78 artiklan 1 kohdan a alakohta

Liite II, kohta 3.6.5 [**tark. 25**]

30. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1069/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveys sääntöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta

5 artiklan 1 kohta**

5 artiklan 2 kohta*

6 artiklan 1 kohta

6 artiklan 2 kohta*

7 artiklan 4 kohta

11 artiklan 2 kohta

15 artiklan 1 kohta

17 artiklan 2 kohta

18 artiklan 3 kohta

19 artiklan 4 kohta

20 artiklan 11 kohta

21 artiklan 6 kohta

27 artikla

31 artiklan 2 kohta

32 artiklan 3 kohta

40 artiklan a alakohta

40 artiklan b alakohta

40 artiklan c alakohta

40 artiklan d alakohta

40 artiklan e alakohta

40 artiklan f alakohta

41 artiklan 1 kohta

41 artiklan 3 kohta

Tiistai 25. helmikuuta 2014

42 artiklan 2 kohdan a alakohta

42 artiklan 2 kohdan b alakohta

42 artiklan 2 kohdan c alakohta

42 artiklan 2 kohdan d alakohta

43 artiklan 3 kohta

45 artiklan 4 kohta

48 artiklan 7 kohdan a alakohta

48 artiklan 7 kohdan b alakohta

48 artiklan 7 kohdan c alakohta

48 artiklan 7 kohdan d alakohta [tark. 26]

48 artiklan 8 kohta

31. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 767/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta

6 artiklan 2 kohta**

7 artiklan 2 kohta

10 artiklan 5 kohta*

17 artiklan 4 kohta

20 artiklan 2 kohta

26 artiklan 3 kohta [tark. 27]

27 artiklan 1 kohta

32 artiklan 4 kohta

32. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 470/2009, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, yhteisön menettelyistä farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläimistä saatavissa elintarvikkeissa, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta

13 artiklan 2 kohta

18 artikla [tark. 28]**

19 artiklan 3 kohta

24 artiklan 4 kohta

33. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1334/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikkeissa käytettävistä aromeista ja tietyistä ainesosista, joilla on aromaattisia ominaisuuksia, sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/91, asetusten (EY) N:o 2232/96 ja (EY) N:o 110/2008 sekä direktiivin 2000/13/EY muuttamisesta

8 artiklan 2 kohta**

22 artikla**

25 artiklan 3 kohta

Tiistai 25. helmikuuta 2014

34. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1333/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikelisäaineista
- 9 artiklan 2 kohta
- 23 artiklan 4 kohdan toinen virke [tark. 29]**
- 24 artiklan 3 kohta*
- 30 artiklan 1 kohta*
- 30 artiklan 2 kohta*
- 30 artiklan 3 kohta*
- 30 artiklan 5 kohta
- 31 artikla*
35. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1332/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikeentsyymeistä sekä neuvoston direktiivin 83/417/ETY, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999, direktiivin 2000/13/EY, neuvoston direktiivin 2001/112/EY ja asetuksen (EY) N:o 258/97 muuttamisesta
- 17 artiklan 5 kohta
36. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1331/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikelisäaineiden, elintarvikeentsyymien ja elintarvikearomien yhtenäisestä hyväksymismenettelystä
- 7 artiklan 4 kohta
- 7 artiklan 5 kohta*
- 7 artiklan 6 kohta**
37. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1925/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, vitamiinien, kivennäisaineiden ja eräiden muiden aineiden lisäämisestä elintarvikkeisiin
- 3 artiklan 3 kohta**
- 4 artiklan toinen alakohta
- 5 artiklan 1 kohta
- 6 artiklan 1 kohta**
- 6 artiklan 2 kohta [tark. 30]**
- 6 artiklan 6 kohta
- 7 artiklan 1 kohta
- 8 artiklan 2 kohta
- 8 artiklan 5 kohta**
38. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1924/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveystähteistä
- 1 artiklan 2 kohta
- 1 artiklan 4 kohta
- 3 artiklan d alakohta
- 4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
- 4 artiklan 1 kohdan kuudes alakohta
- 4 artiklan 5 kohta
- 8 artiklan 2 kohta
- 13 artiklan 3 kohta**
- 13 artiklan 4 kohta**

Tiistai 25. helmikuuta 2014

17 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta

17 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan b alakohta

18 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta

18 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan b alakohta

28 artiklan 4 kohdan b alakohta

28 artiklan 6 kohdan a alakohdan ii alakohta [tark. 31]

39. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/23/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, ihmiskudosten ja -solujen luovuttamista, hankintaa, testausta, käsittelyä, säilömistä, säilytystä ja jakelua koskevien laatu- ja turvallisuusvaatimusten vahvistamisesta

8 artiklan 5 kohta

8 artiklan 6 kohta

9 artiklan 4 kohta [tark. 32]

28 artikla**

40. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1829/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista

3 artiklan 2 kohta

12 artiklan 4 kohta

14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelukohta

14 artiklan 1 kohdan toinen luettelukohta

14 artiklan 1 kohdan kolmas luettelukohta

15 artiklan 2 kohta

24 artiklan 4 kohta

26 artiklan 1 kohta

32 artiklan kuudes alakohta **kohta [tark. 33]**

47 artiklan 3 kohta

41. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/98/EY, annettu 27 päivänä tammikuuta 2003, laatu- ja turvallisuusvaatimusten asettamisesta ihmisveren ja veren komponenttien keräämistä, tutkimista, käsittelyä, säilytystä ja jakelua varten sekä direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta

29 artiklan ensimmäinen kohta**

29 artiklan toisen kohdan a alakohta

29 artiklan toisen kohdan b alakohta**

29 artiklan toisen kohdan c alakohta**

29 artiklan toisen kohdan d alakohta**

29 artiklan toisen kohdan e alakohta**

29 artiklan toisen kohdan f alakohta**

29 artiklan toisen kohdan g alakohta**

29 artiklan toisen kohdan h alakohta**

29 artiklan toisen kohdan i alakohta [tark. 34]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

42. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/46/EY, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2002, ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä
- 4 artiklan 2 kohta
 - 4 artiklan 5 kohta**
 - 5 artiklan 4 kohta (vitamiinien ja kivennäisaineiden vähimmäismäärien hyväksyminen)
 - 5 artiklan 4 kohta (vitamiinien ja kivennäisaineiden enimmäismäärien hyväksyminen)**
 - 12 artiklan 3 kohta [tark. 35]**
43. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/32/EY, annettu 7 päivänä toukokuuta 2002, haitallisista aineista eläinten rehuissa
- 7 artiklan 2 kohta**
 - 8 artiklan 1 kohta**
 - 8 artiklan 2 kohdan toinen luettelukohta
-

Tiistai 25. helmikuuta 2014

LIITE II

Säännökset, joissa viitataan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa tarkoitettuun valvonnan käsitteeseen sääntelymenettelyyn ja jotka mukautetaan täytäntöönpanosäädösten järjestelmään ⁽¹⁾

A. VIESTINTÄVERKOT, SISÄLLÖT JA TEKNOLOGIA

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 626/2008/EY, tehty 30 päivänä kesäkuuta 2008, satelliittivälitteisiä matkaviestintäpalveluja tarjoavien järjestelmien valitsemisesta ja valtuuttamisesta

~~9 artiklan 3 kohta*~~ [tark. 36]

2. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi)

~~26 artiklan 7 kohta~~

~~27 a artiklan 5 kohta~~ [tark. 37]

3. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi)

~~9 b artiklan 3 kohta~~

~~10 artiklan 4 kohta~~

~~15 artiklan 4 kohta~~

~~17 artiklan 6 kohdan a alakohta~~

~~19 artiklan 4 kohta~~ [tark. 38]

B. ILMASTOTOIMET

4. Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY, tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjäan yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä

~~3 artiklan 2 kohta~~ [tark. 39]

5. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta

~~11 a artiklan 8 kohta~~

~~16 artiklan 12 kohta~~ [tark. 40]

C. YRITYS- JA TEOLLISUUSTOIMINTA

6. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/42/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, koneista ja direktiivin 95/16/EY muuttamisesta (tuudelleenlaadittu)

~~8 artiklan 1 kohdan b alakohta yhdessä 9 artiklan 3 kohdan kanssa~~ [tark. 41]

D. YMPÄRISTÖ

7. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta

~~46 artiklan 6 kohta~~ [tark. 42]

⁽¹⁾ Säännökset, joissa viitataan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklan mukaiseen kiireelliseen menettelyyn, on merkitty tässä liitteessä **-merkillä.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

E. TILASTOT

- ~~8. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 453/2008, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, yhteisön alueella olevia avoimia työpaikkoja koskevista neljännesvuosittaisista tilastoista~~
- ~~5 artiklan 1 kohta [tark. 43]~~
9. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 177/2008, annettu 20 päivänä helmikuuta 2008, tilastointiin tarkoitettujen yritysrekisterien laatimista koskevan yhteisen kehyksen vahvistamisesta ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2186/93 kumoamisesta
- 6 artiklan 3 kohta (laatukertomusten sisällön ja toimittamistiheyden hyväksyminen) yhdessä 15 artiklan 1 kohdan c alakohdan kanssa (laatukertomusten sisällön ja toimittamistiheyden hyväksyminen)
10. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 716/2007, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007, ulkomaisten osakkuus- ja tytäryhtiöiden rakennetta ja toimintaa koskevista yhteisön tilastoista
- 6 artiklan 3 kohta (laatuselvitysten sisällön ja ajoituksen hyväksyminen) yhdessä 9 artiklan 2 kohdan c alakohdan kanssa (laatuselvitysten sisällön ja ajoituksen määrittely)
11. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1445/2007, annettu 11 päivänä joulukuuta 2007, yhteisten sääntöjen antamisesta ostovoimapariteetteja koskevan perusaineiston hankkimisesta, laskennasta ja levittämisestä
- 7 artiklan 4 kohta (laatukertomusten rakenteen hyväksyminen) yhdessä 12 artiklan 3 kohdan c alakohdan kanssa (laatukertomusten rakenteen määrittely)
- ~~12. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1552/2005, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, ammatillista koulutusta yrityksissä koskevista tilastoista~~
- ~~9 artiklan 4 kohta (laatukertomusten rakenteen hyväksyminen) [tark. 44]~~
13. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 184/2005, annettu 12 päivänä tammikuuta 2005, maksutasetta, kansainvälistä palvelukauppaa ja suoria ulkomaisia sijoituksia koskevista yhteisön tilastoista
- 4 artiklan 3 kohta (laatuselvitysten sisällön ja ajoituksen hyväksyminen)
14. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1177/2003, annettu 16 päivänä kesäkuuta 2003, yhteisön tulo- ja elinolotilastoista (EU SILC)
- 8 artiklan 3 kohta
- ~~15 artiklan 5 kohta yhdessä 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan kanssa (Eurostatille tietoja toimitettaessa käytettävän teknisen muodon määrittäminen)~~
- ~~15 artiklan 5 kohta yhdessä 15 artiklan 2 kohdan b alakohdan kanssa~~
- ~~15 artiklan 5 kohta yhdessä 15 artiklan 2 kohdan d alakohdan kanssa [tark. 45]~~
15. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 450/2003, annettu 27 päivänä helmikuuta 2003, työvoimakustannusindeksistä
- 8 artiklan 2 kohta yhdessä 11 artiklan f alakohdan kanssa (laatuselvitysten sisällön hyväksyminen)
- ~~16. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 2150/2002, annettu 25 päivänä marraskuuta 2002, jätetilastoista~~
- ~~6 artiklan 2 kohdan c alakohta (laatuselvitysten sisällön hyväksyminen) [tark. 46]~~

F. SISÄMARKKINAT JA PALVELUT

17. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta
- 14 artiklan 2 kohta [tark. 47]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

G. LIIKKUVUUS JA LIIKENNE

18. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 725/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, alusten ja satamarakenteiden turvatoimien parantamisesta

10 artiklan 3 kohta** [tark. 48]

19. Neuvoston direktiivi 97/70/EY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1997, yhdenmukaistetun turvallisuusjärjestelmän luomisesta kalastusaluksille, joiden pituus on 24 metriä tai enemmän

8 artiklan a alakohdan ensimmäinen luettelukohta [tark. 49]

H. TERVEYS- JA KULUTTAJA-ASIAT

20. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1223/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, kosmeettisista valmisteista

18 artiklan 2 kohta [tark. 50]

21. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvisuojeluaikojen markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta

17 artiklan toinen alakohta yhdessä 78 artiklan 1 kohdan d alakohdan kanssa

29 artiklan 4 kohta yhdessä 78 artiklan 1 kohdan g alakohdan kanssa [tark. 51]

22. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1069/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveys säännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta

40 artiklan e alakohta

40 artiklan d alakohta

40 artiklan e alakohta

41 artiklan 1 kohta

41 artiklan 3 kohta

42 artiklan 2 kohdan d alakohta

45 artiklan 4 kohta

48 artiklan 7 kohdan e alakohta [tark. 52]

23. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 767/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/ETY ja 96/25/EY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta

7 artiklan 2 kohta

10 artiklan 5 kohta*

26 artiklan 3 kohta [tark. 53]

24. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 470/2009, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, yhteisön menettelyistä farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläimistä saatavissa elintarvikkeissa, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2377/90 kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta

18 artikla** [tark. 54]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- ~~25. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1925/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, vitamiinien, kivennäisaineiden ja eräiden muiden aineiden lisäämisestä elintarvikkeisiin~~
- ~~6 artiklan 1 kohta~~
- ~~6 artiklan 2 kohta [tark. 55]~~
- ~~26. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1924/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveystähteistä~~
- ~~13 artiklan 3 kohta~~
- ~~13 artiklan 4 kohta~~
- ~~17 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta~~
- ~~17 artiklan 3 kohdan toisen alakohtan b alakohta~~
- ~~18 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta~~
- ~~18 artiklan 5 kohdan toisen alakohtan b alakohta~~
- ~~28 artiklan 6 kohdan a alakohtan ii alakohta [tark. 56]~~
- ~~27. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/23/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, ihmiskudosten ja -solujen luovuttamista, hankintaa, testausta, käsittelyä, säilömistä, säilytystä ja jakelua koskevien laatu- ja turvallisuusvaatimusten vahvistamisesta~~
- ~~8 artiklan 6 kohta~~
- ~~9 artiklan 4 kohta [tark. 57]~~
- ~~28. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1829/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista~~
- ~~3 artiklan 2 kohta~~
- ~~14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelukohta~~
- ~~14 artiklan 1 kohdan toinen luettelukohta~~
- ~~15 artiklan 2 kohta~~
- ~~26 artiklan 1 kohta [tark. 58]~~
- ~~29. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/98/EY, annettu 27 päivänä tammikuuta 2003, laatu- ja turvallisuusvaatimusten asettamisesta ihmisveren ja veren komponenttien keräämistä, tutkimista, käsittelyä, säilytystä ja jakelua varten sekä direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta~~
- ~~29 artiklan toisen kohdan i alakohta [tark. 59]~~
- ~~30. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/46/EY, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2002, ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä~~
- ~~5 artiklan 4 kohta (vitamiinien ja kivennäisaineiden enimmäismäärien hyväksyminen) [tark. 60]~~
-

Tiistai 25. helmikuuta 2014

LIITE III

Muutokset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 66/2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1221/2009, neuvoston direktiiviin 97/70/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1333/2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2002/46/EY ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1257/96
[tark. 61]

A. YMPÄRISTÖ

- 1) Poistetaan asetuksen (EY) N:o 66/2010 6 artiklan 5 kohdan toinen alakohta.
- 2) Muutetaan asetusta (EY) N:o 1221/2009 seuraavasti:
 - a) poistetaan 16 artiklan 4 kohta;
 - b) poistetaan 30 artiklan 6 kohta. [tark. 62]

B. LIIKKUVUUS JA LIIKENNE

- 3) Poistetaan direktiivin 97/70/EY 8 artiklan a kohdan toinen luetelmakohta.

C. TERVEYS- JA KULUTTAJA-ASIAT

- 4) Poistetaan asetuksen (EY) N:o 1333/2008 23 artiklan 4 kohdan toinen virke.
- 5) Poistetaan direktiivin 2002/46/EY 12 artiklan 3 kohta. [tark. 63]

D. HUMANITAARINEN APU

- 6) Poistetaan asetuksen (EY) N:o 1257/96 15 artiklan 1 kohta.
-

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0113

Oikeusalan säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttaminen (SEUT-sopimuksen 290 artikla) ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eräiden oikeusalan säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttamisesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaan (COM(2013)0452 – C7-0197/2013 – 2013/0220(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/30)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0452),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 81 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0197/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 16. lokakuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean puheenjohtajan 11. lokakuuta 2013 päivätyn kirjeen Euroopan parlamentin puhemiehelle,
 - ottaa huomioon puheenjohtajakokouksen 3. maaliskuuta 2011 hyväksymän yhteisymmärryksen käytännön järjestelyistä delegoitujen säädösten käyttämisessä,
 - ottaa huomioon puitesopimuksen Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista ⁽²⁾ ja erityisesti sen 15 kohdan ja liitteen 1,
 - ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman säädösvallan siirtovaltuudesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 25. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman säädösvallan siirron seurannasta ja komission täytäntöönpanovallan käytön valvonnasta jäsenvaltioissa ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0480/2013),
- A. ottaa huomioon komission sitoutuneen arvioimaan vuoden 2012 loppuun mennessä, kuinka monta säädöstä, joissa viitataan valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn, on edelleen voimassa, valmistellakseen asianmukaiset lainsäädäntöaloitteet ja saattaakseen siten päätökseen mukautumisen uuteen oikeudelliseen kehykseen; ottaa huomioon, että komissio asetti tavoitteekseen sen, että parlamentin seitsemännen vaalikauden loppuun mennessä kaikki valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn viittaavat säännökset olisi poistettu kaikista säädöksistä; ottaa huomioon, että komissio on antanut kyseisen sitoumuksen lunastamiseen tarvittavat ehdotukset, vaikkakin paljon odotettua myöhemmin;
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽²⁾ EUVL L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 6.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0127.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2013)0220

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi eräiden oikeusalan säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttamisesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaan

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 81 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Lissabonin sopimuksella otettiin käyttöön mahdollisuus, jonka mukaan lainsäätäjä voi siirtää komissiolle vallan antaa muita kuin lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyksityksessä hyväksytyt säädöksen tietyt, muita kuin sen keskeisiä osia.
- (2) Toimenpiteet, jotka voivat kuulua Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä "SEUT-sopimus", 290 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron piiriin, vastaavat periaatteessa toimenpiteitä, jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ 5 a artiklalla käyttöön otetun valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn piiriin.
- (3) Jo voimassa olevia säädöksiä, joissa sovelletaan valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä, on tarpeen mukauttaa SEUT-sopimuksen 290 artiklaan.
- (4) Tämän asetuksen ei pitäisi vaikuttaa vireillä oleviin menettelyihin, joissa komitea on jo antanut lausuntonsa päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan mukaisesti ennen tämän asetuksen voimaantuloa.
- (5) Komission valmistellessa delegoituja säädöksiä tällä asetuksella mukautettujen säädösten pohjalta sen on erityisen tärkeää toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatissaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (6) Liitteessä tarkoitetut säädökset sitovat Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Irlantia, ja ne osallistuvat sen vuoksi tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen.
- (7) Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdystä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen, se ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Jos tämän asetuksen liitteessä luetelluissa säädöksissä säädetään päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetun valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käytöstä, komissiolle on valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 2 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 67, 6.3.2014, s. 104.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2014.

⁽³⁾ Neuvoston päätös 1999/468/EY, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä (EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.)

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2 artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

3 artikla

Tällä asetuksella ei ole vaikutusta vireillä oleviin menettelyihin, joissa komitea on jo antanut lausuntonsa päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan mukaisesti.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Tiistai 25. helmikuuta 2014

LIITE

Säädökset, joissa viitataan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa tarkoitettuun valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn ja jotka mukautetaan delegoitujen säädösten järjestelmään

1. Neuvoston asetus (EY) N:o 1206/2001 ⁽¹⁾, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa
2. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 805/2004 ⁽²⁾, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen käyttöönotosta
3. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1896/2006 ⁽³⁾, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta
4. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 861/2007 ⁽⁴⁾, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä
5. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1393/2007 ⁽⁵⁾, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (asiakirjojen tiedoksianto) ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta

⁽¹⁾ EUVL L 174, 27.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 15.

⁽³⁾ EUVL L 399, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 199, 31.7.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 324, 10.12.2007, s. 79.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0114

Säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttaminen (SEUT-sopimuksen 290 artikla) ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eräiden säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttamisesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaan (COM(2013)0451 – C7-0198/2013 – 2013/0218(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/31)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0451),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 33 artiklan, 43 artiklan 2 kohdan, 53 artiklan 1 kohdan, 62 artiklan, 64 artiklan 2 kohdan, 91 artiklan, 100 artiklan 2 kohdan, 114 artiklan, 153 artiklan 2 kohdan b alakohdan, 168 artiklan 4 kohdan b alakohdan, 172 artiklan, 192 artiklan 1 kohdan, 207 artiklan ja 338 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0198/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 16. lokakuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean puheenjohtajan 11. lokakuuta 2013 päivätyn kirjeen Euroopan parlamentin puhemiehelle,
 - ottaa huomioon puheenjohtajakokouksen 3. maaliskuuta 2011 hyväksymän yhteisymmärryksen käytännön järjestelyistä delegoitujen säädösten käyttämisessä,
 - ottaa huomioon puitesopimuksen Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista ⁽²⁾ ja erityisesti sen 15 kohdan ja liitteen 1,
 - ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman säädösvallan siirtovaltuudesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 25. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman säädösvallan siirron seurannasta ja komission täytäntöönpanovallan käytön valvonnasta jäsenvaltioissa ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan, talous- ja raha-asioiden valiokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalioikunnan ja liikenne- ja matkailuvalioikunnan lausunnot (A7-0010/2014),
- A. toteaa komission sitoutuneen arvioimaan vuoden 2012 loppuun mennessä, kuinka monta säädöstä, joissa viitataan valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn, on edelleen voimassa, valmistellakseen asianmukaiset lainsäädäntöaloitteet ja saattaakseen siten päätökseen mukautumisen uuteen oikeudelliseen kehukseen; toteaa komission asettaneen tavoitteekseen sen, että kaikki valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn viittaavat säännökset olisi poistettu kaikista säädöksistä parlamentin seitsemännen vaalikauden loppuun mennessä; toteaa komission antaneen kyseisen sitoumuksen lunastamiseen tarvittavat ehdotukset, vaikkakin paljon odotettua myöhemmin;

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽²⁾ EUVL L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 6.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0127.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2013)0218

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o ... /2014 antamiseksi eräiden säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttamisesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaan

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 33 artiklan, 43 artiklan 2 kohdan, 53 artiklan 1 kohdan, 62 artiklan, 64 artiklan 2 kohdan, 91 artiklan, 100 artiklan 2 kohdan, 114 artiklan, 153 artiklan 2 kohdan b alakohdan, 168 artiklan 4 kohdan b alakohdan, 172 artiklan, 192 artiklan 1 kohdan, 207 artiklan ja 338 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Lissabonin sopimuksella otettiin käyttöön mahdollisuus, jonka mukaan lainsäätäjä voi siirtää komissiolle vallan antaa muita kuin lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyksityksessä hyväksytyn säädöksen tietyt, muita kuin sen keskeisiä osia.
- (2) Toimenpiteet, jotka voivat kuulua Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä "SEUT-sopimus", 290 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron piiriin, vastaavat periaatteessa toimenpiteitä, jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ 5 a artiklalla käyttöön otetun valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn piiriin.
- (3) Tiettyjä jo voimassa olevia säädöksiä, joissa säädetään valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käytöstä, on tarpeen mukauttaa SEUT-sopimuksen 290 artiklaan.
- (4) Tämän asetuksen ei pitäisi vaikuttaa vireillä oleviin menettelyihin, joissa komitea on jo antanut lausuntonsa päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan mukaisesti ennen tämän asetuksen voimaantuloa.
- (5) Koska tällä asetuksella tehtävät mukautukset koskevat ainoastaan menettelyjä, jäsenvaltioiden ei tarvitse, kun kyse on direktiiveistä, saattaa niitä osaksi kansallista lainsäädäntöään.
- (6) Komission valmistellessa delegoituja säädöksiä tällä asetuksella mukautettujen säädösten pohjalta sen on erityisen tärkeää toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti,

⁽¹⁾ Lausunto annettu 16. lokakuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2014.

⁽³⁾ Neuvoston päätös 1999/468/EY, tehty 28 päivänä kesäkuuta 1999, menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä (EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Jos tämän asetuksen liitteessä luetelluissa säädöksissä säädetään päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–5 kohdassa tarkoitetun valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn käytöstä, komissiolla on valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 2 artiklan mukaisesti.
2. Jos liitteessä luetelluissa säädöksissä säädetään päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 6 kohdassa tarkoitetun kiireellisen menettelyn käytöstä, komissiolla on valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 3 artiklassa säädettyä kiireellistä menettelyä noudattaen.

2 artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
 2. **Siirretään komissiolle viiden vuoden siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi tämän asetuksen voimaantulosta valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä. [tark. 1]**
 3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.
 4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
 5. Annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.
- Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, liitteessä olevan G osan 81⁽¹⁾, 82⁽²⁾, 85⁽³⁾, 86⁽⁴⁾ ja 90–93⁽⁵⁾ kohdassa ja H osan 95⁽⁶⁾ kohdassa tarkoitettujen asetusten nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten osalta vastustamista koskeva määräaika on kolme kuukautta, jota voidaan jatkaa kolmella kuukaudella Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta. [tark. 2]**
6. Jos tämän asetuksen liitteessä luetelluissa säädöksissä säädetään, että päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädettyä määräaika lyhennetään kyseisen päätöksen 5 a artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla, tämän artiklan 5 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan yksi kuukausi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 451/2008, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, uuden tilastollisen toimialoittaisen tuoteluokituksen (CPA) vahvistamisesta ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3696/93 kumoamisesta (EUVL L 145, 4.6.2008, s. 65).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 295/2008, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, yritystoiminnan rakennetilastoista (EUVL L 97, 9.4.2008, s. 13).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1893/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3037/90 ja tiettyjen eri tilastoaloja koskevien yhteisön asetusten muuttamisesta (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1161/2005, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2005, institutionaalisen sektorin mukaan jaotellun muuta kuin rahoitustilejä koskevan neljännesvuosittilinpäätöksen laatimisesta (EUVL L 191, 22.7.2005, s. 22).

⁽⁵⁾ Neuvoston asetukset (EY) N:o 1165/98, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, lyhyen aikavälin tilastoista (EYVL L 162, 5.6.1998, s. 1); neuvoston asetukset (EY) N:o 2494/95, annettu 23 päivänä lokakuuta 1995, yhdenmukaistetuista kuluttajahintaindeksistä (EYVL L 257, 27.10.1995, s. 1); neuvoston asetukset (ETY) N:o 696/93, annettu 15 päivänä maaliskuuta 1993, tilastoyksiköistä yhteisön tuotantotajärjestelmän havainnointia ja analyysia varten (EYVL L 76, 30.3.1993, s. 1); neuvoston asetukset (ETY) N:o 3924/91, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, teollista tuotantoa koskevan yhteisön tietojen keruun aikaansaamisesta (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta (EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

3 artikla

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen viipymättä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

4 artikla

Tällä asetuksella ei ole vaikutusta vireillä oleviin menettelyihin, joissa komitea on jo antanut lausuntonsa päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan mukaisesti.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Tiistai 25. helmikuuta 2014

LIITE

Säädökset, joissa viitataan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa tarkoitettuun valvonnan käsitteeseen sääntelymenettelyyn ja jotka mukautetaan delegoitujen säädösten järjestelmään ⁽¹⁾

A. Viestintäverkot, sisällöt ja teknologia

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi)
2. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/19/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä (käyttöoikeusdirektiivi)

B. Työllisyys, sosiaalasiat ja osallisuus

3. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/148/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä **
4. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/104/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista (toinen direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**
5. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/25/EY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2006, terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (keinotekoinen optinen säteily) aiheutuville riskeille (yhdeksästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**
6. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/37/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairaudesta aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta (kuudes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**
7. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/10/EY, annettu 6 päivänä helmikuuta 2003, terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (melu) aiheutuville riskeille (seitsemästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**
8. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/44/EY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2002, terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysikaalisista tekijöistä (tärinä) aiheutuville riskeille (kuudestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**
9. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/54/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä (seitsemäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**
10. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/92/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1999, vähimmäisvaatimuksista räjähdyskelpoisten ilmaseosten aiheuttamalle vaaralle mahdollisesti alttiiksi joutuvien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi (viidestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**
11. Neuvoston direktiivi 98/24/EY, annettu 7 päivänä huhtikuuta 1998, työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä (neljästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**
12. Neuvoston direktiivi 93/103/EY, annettu 23 päivänä marraskuuta 1993, turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista kalastusaluksilla tehtävässä työssä (kolmastoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**

⁽¹⁾ Tiedotustarkoituksia varten säädökset, joissa viitataan 2 artiklan 6 kohdan mukaiseen lyhennettyyn määräaikaan, on merkitty tässä liitteessä *-merkillä, säädökset, joissa viitataan 3 artiklan mukaiseen kiireelliseen menettelyyn, on merkitty **tässä liitteessä** **-merkillä, ja säädökset, joissa viitataan 3 artiklan mukaiseen kiireelliseen menettelyyn ja 2 artiklan 6 kohdan mukaiseen lyhennettyyn määräaikaan, on merkitty **tässä liitteessä** ***-merkillä, ja **säädökset, joihin on viitattu 2 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa, on merkitty tässä liitteessä** ****-merkillä. [tark. 3]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

13. Neuvoston direktiivi 92/104/ETY, annettu 3 päivänä joulukuuta 1992, vähimmäisvaatimuksista avo- ja kaivoslouhintateollisuuden työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi (kahdestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**
14. Neuvoston direktiivi 92/91/ETY, annettu 3 päivänä marraskuuta 1992, vähimmäisvaatimuksista porausta käyttävän kaivannaisteollisuuden työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi (yhdestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**
15. Neuvoston direktiivi 92/58/ETY, annettu 24 päivänä kesäkuuta 1992, työssä käytettäviä turvallisuus- ja/tai terveystarkoituksia koskevista vähimmäisvaatimuksista (yhdeksäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**
16. Neuvoston direktiivi 92/57/ETY, annettu 24 päivänä kesäkuuta 1992, turvallisuutta ja terveyttä koskevien vähimmäisvaatimusten täytäntöönpanosta tilapäisillä tai liikkuvilla rakennustyömailla (kahdeksas direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**
17. Neuvoston direktiivi 92/29/ETY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 1992, terveydelle ja turvallisuudelle asetettavista vähimmäisvaatimuksista aluksilla tapahtuvan sairaanhoidon parantamiseksi**
18. Neuvoston direktiivi 90/270/ETY, annettu 29 päivänä toukokuuta 1990, turvallisuutta ja terveyttä varten näyttöpäätetyölle asetettavista vähimmäisvaatimuksista (viides direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**
19. Neuvoston direktiivi 90/269/ETY, annettu 29 päivänä toukokuuta 1990, terveyttä ja turvallisuutta varten asetettavista vähimmäisvaatimuksista sellaisessa käsin tapahtuvassa taakkojen käsittelyssä, johon liittyy erityisesti työntekijän selän vahingoittumisen vaara (neljäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**
20. Neuvoston direktiivi 89/656/ETY, annettu 30 päivänä marraskuuta 1989, työntekijöiden työpaikalla käyttämille henkilönsuojaimille turvallisuutta ja terveyttä varten asetettavista vähimmäisvaatimuksista (kolmas direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**
21. Neuvoston direktiivi 89/654/ETY, annettu 30 päivänä marraskuuta 1989, työpaikoille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista (ensimmäinen direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi)**
22. Neuvoston direktiivi 89/391/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1989, toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä**

C. Ilmastotoimet

23. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1005/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, otsonikerrosta heikentävistä aineista
24. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta

D. Energia

25. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1222/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, renkaiden merkitsemisestä polttoainetaloudellisuuden ja muiden keskeisten ominaisuuksien osalta
26. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 715/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta
27. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 714/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävissä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta

Tiistai 25. helmikuuta 2014

28. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 713/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta
29. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta
30. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta

E. Yritys- ja teollisuustoiminta

31. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 661/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, moottoriajoneuvojen, niiden perävaunujen sekä niihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden yleiseen turvallisuuteen liittyvistä tyyppihyväksyntävaatimuksista
32. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 595/2009, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, moottoriajoneuvojen ja moottorien tyyppihyväksynnästä raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen osalta (Euro VI) ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta ja asetuksen (EY) N:o 715/2007 ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta sekä direktiivien 80/1269/ETY, 2005/55/EY ja 2005/78/EY kumoamisesta
33. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista
34. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 79/2009, annettu 14 päivänä tammikuuta 2009, vetykäyttöisten moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta
35. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/48/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, lelujen turvallisuudesta
36. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/43/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevien ehtojen yksinkertaistamisesta
37. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/34/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, mittauslaitteita ja metrologisia tarkastusmenetelmiä koskevista yleisistä säännöksistä (uudelleenlaadittu toisinto)
38. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle (puitedirektiivi)
39. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta
40. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/10/EY, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004, hyvän laboratoriokäytännön periaatteiden noudattamista kemiallisten aineiden kokeissa ja periaatteiden noudattamisen todentamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä
41. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/9/EY, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004, hyvän laboratoriokäytännön (GLP) tarkastamisesta ja todentamisesta
42. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2003/2003, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, lannoitteista
43. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/14/EY, annettu 8 päivänä toukokuuta 2000, ulkona käytettävien laitteiden melupäästöjä ympäristöön koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä
44. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/68/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1997, liikkuviin työkoneisiin asennettavien polttomoottoreiden kaasun- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä

Tiistai 25. helmikuuta 2014

45. Neuvoston direktiivi 75/324/EY, annettu 20 päivänä toukokuuta 1975, aerosoleja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä

F. Ympäristö

46. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1007/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, hyljetuotteiden kaupasta

47. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta

48. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/126/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, bensiinihöyryn talteenotto-ohjelman toisesta vaiheesta, joka koskee moottoriajoneuvojen polttoainetäydennyksen yhteydessä huoltoasemilla tapahtuvaa talteenottoa

49. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/EY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta**

50. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (jätehuollon puitedirektiivi)

51. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi)

52. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 2008, ilmanlaadusta ja sen parantamisesta

53. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, tulvariskien arvioinnista ja hallinnasta

54. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta

55. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta **[tark. 4]**

56. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 166/2006, annettu 18 päivänä tammikuuta 2006, epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevan eurooppalaisen rekisterin perustamisesta ja neuvoston direktiivien 91/689/EY ja 96/61/EY muuttamisesta

57. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/118/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, pohjaveden suojelusta pilaantumiselta ja huononemiselta

58. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/21/EY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, kaivannaisteollisuuden jätehuollosta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta

59. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/7/EY, annettu 15 päivänä helmikuuta 2006, uimaveden laadun hallinnasta ja direktiivin 76/160/EY kumoamisesta

60. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 850/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, pysyvistä orgaanisista yhdisteistä sekä direktiivin 79/117/EY muuttamisesta

61. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/107/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, ilmassa olevasta arseenista, kadmiumista, elohopeasta, nikkelistä ja polysyklisistä aromaattisista hiilivedyistä

62. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/42/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä maaleissa ja lakoissa sekä ajoneuvojen korjausmaalaustuotteissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta ja direktiivin 1999/13/EY muuttamisesta

63. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/49/EY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2002, ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta

64. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista

65. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista

Tiistai 25. helmikuuta 2014

66. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista
67. Neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista
68. Neuvoston direktiivi 98/83/EY, annettu 3 päivänä marraskuuta 1998, ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta
69. Neuvoston direktiivi 96/59/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 1996, polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyyliden käsittelystä (PCB/PCT)
70. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/63/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, bensiinin varastoinnista ja sen jakelusta varastoalueilta huoltoasemille aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (VOC) päästöjen torjunnasta
71. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkauksijätteistä
72. Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta
73. Neuvoston direktiivi 91/271/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1991, yhdyskuntajätevesien käsittelystä
74. Neuvoston direktiivi 86/278/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1986, ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä

G. Tilastot

75. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1185/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, torjunta-aineita koskevista tilastoista
76. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1338/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, kansanterveyttä sekä työterveyttä ja työturvallisuutta koskevista yhteisön tilastoista
77. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1166/2008, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, maatilojen rakennetutkimuksista ja maatalouden tuotantomenetelmiä koskevasta tutkimuksesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 571/88 kumoamisesta
78. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1099/2008, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, energiatilastoista
79. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 763/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, väestö- ja asuntolaskennoista
80. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 452/2008, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, koulutusta ja elinikäistä oppimista koskevien tilastojen tuottamisesta ja kehittämisestä
81. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 451/2008, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, uuden tilastollisen toimialoittaisen tuoteluokituksen (CPA) vahvistamisesta ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3696/93 kumoamisesta **** [tark. 5]
82. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 295/2008, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, yritystoiminnan rakennetilastoista (uudelleen laadittu toisinto) **** [tark. 6]
83. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 862/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, muuttoliikettä ja kansainvälistä suojelua koskevista yhteisön tilastoista sekä ulkomaisia työntekijöitä koskevien tilastojen laatimisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 311/76 kumoamisesta
84. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 458/2007, annettu 25 päivänä huhtikuuta 2007, eurooppalaisesta sosiaalisen suojelun integroidusta tilastointijärjestelmästä (ESSPROS)
85. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1893/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3037/90 ja tiettyjen eri tilastoaloja koskevien yhteisön asetusten muuttamisesta **** [tark. 7]
86. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1161/2005, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2005, institutionaalisen sektorin mukaan jaotellun muita kuin rahoitustilejä koskevan neljännesvuositilinpäivän laatimisesta **** [tark. 8]
87. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 808/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, tietoyhteiskuntaa koskevista yhteisön tilastoista

Tiistai 25. helmikuuta 2014

88. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1059/2003, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS)
89. Neuvoston asetus (EY) N:o 530/1999, annettu 9 päivänä maaliskuuta 1999, ansioita ja työvoimakustannuksia koskevista rakennetilastoista
90. Neuvoston asetus (EY) N:o 1165/98, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, lyhyen aikavälin tilastoista **** [tark. 9]
91. Neuvoston asetus (EY) N:o 2494/95, annettu 23 päivänä lokakuuta 1995, yhdenmukaistetuista kuluttajahintaindeksistä **** [tark. 10]
92. Neuvoston asetus (ETY) N:o 696/93, annettu 15 päivänä maaliskuuta 1993, tilastoyksiköistä yhteisön tuotantojärjestelmän havainnointia ja analyysia varten **** [tark. 11]
93. Neuvoston asetus (ETY) N:o 3924/91, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, teollista tuotantoa koskevan yhteisön tietojen keruun aikaansaamisesta **** [tark. 12]

H. Sisämarkkinat ja palvelut

94. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla
95. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta **** [tark. 13]
96. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1997, yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä

I. Liikkuvuus ja liikenne

97. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1073/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kansainvälisen linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 561/2006 muuttamisesta
98. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1071/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta
99. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 392/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuusta onnettomuustapauksessa
100. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1072/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä
101. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/33/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, puhtaiden ja energiatehokkaiden tieliikenteen moottoriajoneuvojen edistämisestä
102. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/18/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, meriliikennealan onnettomuuksien tutkinnan peruseriaateista ja neuvoston direktiivin 1999/35/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/59/EY muuttamisesta
103. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/15/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista
104. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 300/2008, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 2320/2002 kumoamisesta**
105. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/96/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, tieinfrastruktuurin turvallisuuden hallinnasta
106. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/68/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista*

Tiistai 25. helmikuuta 2014

107. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1371/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista
108. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/59/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, vetureita ja junia rautateillä yhteisössä ajavien veturinkuljettajien hyväksymisestä**
109. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/126/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, ajokorteista (uudelleenlaadittu teksti)
110. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 336/2006, annettu 15 päivänä helmikuuta 2006, kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännösten täytäntöönpanosta yhteisössä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 3051/95 kumoamisesta
111. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/87/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, sisävesialusten teknisistä vaatimuksista ja neuvoston direktiivin 82/714/ETY kumoamisesta***
112. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2111/2005, annettu 14 päivänä joulukuuta 2005, yhteisössä toimintakieltoon asetettuja lentoliikenteen harjoittajia koskevan yhteisön luettelon laatimisesta ja lennon suorittavan lentoliikenteen harjoittajan ilmoittamisesta lentomatkustajille sekä direktiivin 2004/36/EY 9 artiklan kumoamisesta
113. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/65/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, satamien turvallisuuden parantamisesta**
114. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/44/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, yhdenmukaistetuista jokitiedotuspalveluista (RIS) Euroopan yhteisön sisävesillä
115. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 868/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, lentoliikennepalvelujen tarjoamiseen muista maista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista liittyviltä yhteisön lentoliikenteen harjoittajia vahingoittavilta tulta ja epäterveiltä hinnoittelukäytännöiltä suojautumisesta
116. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 789/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, lasti- ja matkustaja-alusten siirtämisestä yhteisössä rekistereiden välillä ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 613/91 kumoamisesta
117. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 785/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, lentoliikenteen harjoittajia ja ilma-alusten käyttäjiä koskevista vakuutusvaatimuksista
118. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/54/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan laajuisen tieverkon tunnelien turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista
119. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/52/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sähköisten tiemaksujärjestelmien yhteentoimivuudesta yhteisössä
120. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 782/2003, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2003, orgaanisten tinayhdisteiden kieltämisestä aluksissa
121. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/59/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2003, maanteiden tavarajä ja henkilöliikenteeseen tarkoitettujen tiettyjen ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevyydestä ja jatkokoulutuksesta, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 ja neuvoston direktiivin 91/439/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 76/914/ETY kumoamisesta
122. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/25/EY, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2003, ro-ro-matkustaja-alusten erityisistä vakavuusvaatimuksista
123. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2099/2002, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002, meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitea) perustamisesta sekä meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä koskevien asetusten muuttamisesta
124. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/59/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta sekä neuvoston direktiivin 93/75/ETY kumoamisesta

Tiistai 25. helmikuuta 2014

125. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/30/EY, annettu 26 päivänä maaliskuuta 2002, meluun liittyvien toimintarajoitusten asettamista yhteisön lentoasemilla koskevien sääntöjen ja menettelyjen vahvistamisesta
126. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/96/EY, annettu 4 päivänä joulukuuta 2001, irtolastialusten turvallisen lastaamisen ja lastinpurkamisen yhdenmukaistetuista edellytyksistä ja menettelyistä
127. Neuvoston direktiivi 1999/35/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1999, pakollisesta katsastusjärjestelmästä säännöllisen ro-ro-alusliikenteen ja suurnopeusmatkustaja-alusliikenteen turvallisen harjoittamisen varmistamiseksi
128. Neuvoston direktiivi 98/41/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1998, yhteisön jäsenvaltioiden satamiin tai satamista liikennöivillä matkustaja-aluksilla olevien henkilöiden rekisteröinnistä
129. Neuvoston direktiivi 96/50/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, sisävesiväylien tavarajaliikenteen kansallisten pätevyyskirjojen myöntämisperusteiden harmonisoinnista yhteisössä
130. Neuvoston direktiivi 95/50/EY, annettu 6 päivänä lokakuuta 1995, yhtenäisestä menettelystä vaarallisten aineiden tiekuljetusten tarkastuksissa
131. Neuvoston asetus (ETY) N:o 3922/91, annettu 16 päivänä joulukuuta 1991, teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamisesta siviili-ilmailun alalla
132. Neuvoston direktiivi 91/672/ETY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1991, sisävesiväylien tavarajaliikenteeseen myönnettyjen kansallisten pätevyyskirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta

J. Terveys ja kuluttaja-asiat

133. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävästä käytöstä aikaansaamiseksi
134. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/54/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, luontaisten kivennäisvesien hyödyntämisestä ja markkinoille saattamisesta**
135. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/41/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, geneettisesti muunnettujen mikro-organismien suljetusta käytöstä (uudelleenlaadittu toisinto)
136. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/32/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden ainesosien valmistamisessa käytettäviä uuttoliuottimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (uudelleenlaadittu toisinto)
137. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluotosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta
138. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1394/2007, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, pitkälle kehitetyssä terapiassa käytettävistä lääkkeistä sekä direktiivin 2001/83/EY ja asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta
139. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1901/2006, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, lastenlääkkeistä sekä asetuksen (ETY) N:o 1768/92, direktiivin 2001/20/EY, direktiivin 2001/83/EY ja asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta
140. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 183/2005, annettu 12 päivänä tammikuuta 2005, rehuhygieniaa koskevista vaatimuksista
141. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1935/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista ja direktiivien 80/590/ETY ja 89/109/ETY kumoamisesta***
142. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 854/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä
143. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 853/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä
144. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 852/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, elintarvikehygieniaa

Tiistai 25. helmikuuta 2014

145. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 726/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta
 146. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2160/2003, annettu 17 päivänä marraskuuta 2003, salmonellan ja muiden tiettyjen elintarvikkeiden kautta tarttuvien tiettyjen zoonoosien aiheuttajien valvonnasta
 147. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2065/2003, annettu 10 päivänä marraskuuta 2003, elintarvikkeissa käytettävistä tai käytettäviksi tarkoitetuista savuaromeista
 148. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1831/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista
 149. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1830/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, muuntogeenisten organismien jäljitettävyydestä ja merkitsemisestä ja muuntogeenisistä organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä sekä direktiivin 2001/18/EY muuttamisesta
 150. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/99/EY, annettu 17 päivänä marraskuuta 2003, tiettyjen zoonoosien ja niiden aiheuttajien seurannasta, neuvoston päätöksen 90/424/ETY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 92/117/ETY kumoamisesta**
 151. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä
 152. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä
 153. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä
 154. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta
 155. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 141/2000, annettu 16 päivänä joulukuuta 1999, harvinaislääkkeistä
 156. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/2/EY, annettu 22 päivänä helmikuuta 1999, ionisoivalla säteilyllä käsiteltyjä elintarvikkeita ja elintarvikkeiden ainesosia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä***
 157. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 258/97, annettu 27 päivänä tammikuuta 1997, uusielintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista
 158. Neuvoston asetus (ETY) N:o 315/93, annettu 8 päivänä helmikuuta 1993, elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä**
 159. Neuvoston direktiivi 89/108/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, pakastettuja elintarvikkeita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä
- K. Verotus ja tulliliitto
160. Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 70/2008/EY, tehty 15 päivänä tammikuuta 2008, paperittomasta tullin ja kaupan toimintaympäristöstä
-

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0115

Tilintarkastustuomioistuimen jäsenen nimittäminen – Oskar HERICS (AT)**Euroopan parlamentin päätös 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta nimittää Oskar Herics tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi (C7-0009/2014 – 2014/0802(NLE))****(Kuuleminen)**

(2017/C 285/32)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0009/2014),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A7-0128/2014),
- A. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta arvioi ehdokkaan pätevyyttä ja etenkin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 286 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttymistä;
- B. ottaa huomioon, että talousarvion valvontavaliokunta kuuli kokouksessaan 17. helmikuuta 2014 neuvoston nimeämää ehdokasta tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
1. antaa myönteisen lausunnon neuvoston ehdotuksesta nimittää Oskar Herics tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvostolle ja tiedoksi tilintarkastustuomioistuimelle sekä muille Euroopan unionin toimielimille ja jäsenvaltioiden tilintarkastuselimille.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0117

Uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteet vuoteen 2020 mennessä *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 443/2009 muuttamisesta uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevien keinojen määrittelemiseksi (COM(2012)0393 – C7-0184/2012 – 2012/0190(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/33)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0393),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 192 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0184/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 12. joulukuuta 2012 antaman lausunnon⁽¹⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 29. marraskuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan ja liikenne- ja matkailuvaiokunnan lausunnot (A7-0151/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0190

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi asetuksen (EY) N:o 443/2009 muuttamisesta uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteiden saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevien keinojen määrittelemiseksi

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 333/2014.)

⁽¹⁾ EUVL C 44, 15.2.2013, s. 109.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0118

Yhteisön tavaramerkki *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 muuttamisesta (COM(2013)0161 – C7-0087/2013 – 2013/0088(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/34)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0161),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 118 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0087/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan 14. lokakuuta 2013 antaman lausunnon delegoitujen säädösten käytöstä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnot (A7-0031/2014),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa komissiota toteuttamaan toimenpiteitä asetuksen kodifioimiseksi heti, kun lainsäädäntöprosessi on päättynyt;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2013)0088

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 118 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2014.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (1) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 40/94⁽¹⁾, joka kodifioitiin vuonna 2009 neuvoston asetuksena (EY) N:o 207/2009⁽²⁾, luotiin Euroopan unionille oma tavaramerkkien suojajärjestelmä, jolla suojataan tavaramerkkejä Euroopan unionin tasolla sen tavaramerkkisuojan rinnalla, joka on saatavilla jäsenvaltioiden tasolla kansallisissa tavaramerkkijärjestelmissä; nämä on yhdenmukaistettu neuvoston direktiivillä 89/104/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on kodifioituna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/95/EY⁽⁴⁾.
- (2) Lissabonin sopimuksen voimaantulon seurauksena asetuksen (EY) N:o 207/2009 terminologia olisi ajantasaisesti ajantasaistettava. Tämä kattaa termin ”yhteisön tavaramerkki” korvaamisen termillä ”~~eurooppalainen~~ **Euroopan unionin tavaramerkki**”. Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission heinäkuussa 2012 sopiman hajautettuja virastoja koskevan yhteisen lähestymistavan mukaisesti nimi ”sisämarkkinoilla toimiva yhdenmukaistamisvirasto (tavaramerkit ja mallit)” olisi korvattava nimellä ”Euroopan unionin ~~tavaramerkki- ja mallivirasto~~ **teollis- ja tekijänoikeusvirasto**”, jäljempänä ”virasto”. [tark. 1]
- (3) Teollisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta strategiasta 16 päivänä heinäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon⁽⁵⁾ jatkoksi komissio arvioi kattavasti tavaramerkkijärjestelmän yleistä toimintaa Euroopassa kokonaisuutena tarkasteltuna, eli unionin ja jäsenvaltioiden tasolla sekä myös näiden kahden välisen vuorovaikutuksen tasolla.
- (4) Neuvosto pyysi 25 päivänä toukokuuta 2010 antamissaan päätelmissä Euroopan unionin tavaramerkkijärjestelmän tulevasta tarkistamisesta⁽⁶⁾ komissiota tekemään ehdotuksia asetuksen (EY) N:o 207/2009 ja direktiivin 2008/95/EY tarkistamiseksi.
- (5) Yhteisön tavaramerkkijärjestelmästä sen perustamisesta lähtien saatu kokemus on osoittanut, että yritykset unionista ja kolmansista maista ovat hyväksyneet järjestelmän, josta on tullut onnistunut ja elinkelpoinen **täydentäjä ja** vaihtoehto jäsenvaltioiden tasolla ~~saataville~~ **saatavilla** olevalle tavaramerkkien suojalle. [tark. 2]
- (6) Kansalliset tavaramerkit ovat kuitenkin edelleen tarpeellisia yrityksille, jotka eivät halua tavaramerkeilleen suojaunionin tasolla tai jotka eivät pysty saamaan unioninlaajuisia suojaa, vaikka kansallisen tason suojan saannille ei ole esteitä. Kunkin tavaramerkkisuojaaja hakevan henkilön olisi voitava päättää, haetaanko suoja vain kansallisena merkinä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa vai vain ~~eurooppalaisena~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkinä vai molempina.
- (7) Vaikka yhteisön tavaramerkkijärjestelmän yleisestä toimivuudesta laadittu arviointi on vahvistanut, että järjestelmän monet osa-alueet, mukaan lukien sen lähtökohtana olevat perusperiaatteet, ovat edelleen ajankohtaisia ja täyttävät yhä yritysten tarpeet ja odotukset, komissio totesi 24 päivänä toukokuuta 2011 antamassaan tiedonannossa ”Teollis- ja tekijänoikeuksien sisämarkkinat”⁽⁷⁾, että unionin tavaramerkkijärjestelmää on tarpeen nykyaikaistaa tekemällä siitä kokonaisuudessaan vaikuttavampi, tehokkaampi ja johdonmukaisempi ja sopeuttamalla se internet-aikakauteen.
- (8) Yhteisön tavaramerkkijärjestelmään tehtävien parannusten ja muutosten ohella kansallisia tavaramerkkisäädöksiä ja -käytäntöjä olisi yhdenmukaistettava entisestään ja yhtenäistettävä ne unionin tavaramerkkijärjestelmän kanssa siinä määrin kuin se on aiheellista mahdollisimman tasapuolisten olosuhteiden luomiseksi tavaramerkkien rekisteröinnille ja suojaamiselle koko unionissa.
- (9) Jotta tavaramerkkien esitystavoissa olisi enemmän joustovaraa ja oikeusvarmuutta, graafista esitettävyyttä koskeva vaatimus olisi poistettava ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin määritelmästä. Merkki olisi sen vuoksi voitava esittää **Euroopan unionin tavaramerkkirekisterissä** missä tahansa asianmukaisessa muodossa, eikä siten välttämättä graafisella tavalla, kunhan ~~esitystapa~~ **merkki voidaan esittää selkeällä, täsmällisellä, itsessään täydellisellä, helposti tutustuttavissa olevalla, kestäväällä ja objektiivisella tavalla. Tästä syystä merkin olisi saatava olla missä tahansa asianmukaisessa muodossa, jossa otetaan huomioon yleisesti saatavana oleva tekniikka ja joka** mahdollistaa sen, että toimivaltaiset viranomaiset ja yleisö voivat määrittää suojan ~~täsmällisen~~ kohteen selkeästi ja tarkasti. [tark. 3]

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 40/94, annettu 20 päivänä joulukuuta 1993, yhteisön tavaramerkistä (EUVL L 11, 14.1.1994, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetuksena (EY) N:o 207/2009, annettu 26 päivänä helmikuuta 2009, yhteisön tavaramerkistä (EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivillä 89/104/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/95/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EUVL L 299, 8.11.2008, s. 25).

⁽⁵⁾ COM(2008)0465.

⁽⁶⁾ EUVL C 140, 29.5.2010, s. 22.

⁽⁷⁾ COM(2011)0287.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (10) Asetuksen (EY) N:o 207/2009 nykyiset säännökset eivät tarjoa samantasoista suojaa alkuperänimityksille ja maantieteellisille merkinnöille kuin unionin oikeuden muut säädökset. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä koskevia ehdottomia rekisteröinnin esteitä ja varmistaa, että ne ovat kaikilta osin kyseisten teollis- ja tekijänoikeuksien suojaa koskevan unionin lainsäädännön mukaiset. Syistä, jotka liittyvät johdonmukaisuuteen unionin muun lainsäädännön kanssa, mainittujen ehdottomien perusteiden soveltamisala olisi laajennettava kattamaan myös viinejä koskevat suojatut perinteiset merkinnät ja aidot perinteiset tuotteet.
- (11) Tavaramerkkien, joita koskeva hakemus on laadittu kirjoituksella tai kielellä, jota ei ymmärretä unionissa, ei pitäisi saada suojaa, jos niiden rekisteröinti olisi hylättävä ehdottomin perustein, kun niitä käännetään tai transkriboidaan jollekin jäsenvaltioiden virallisista kielistä.
- (12) Tavaramerkkien vilpillistä hankintaa on aiheellista vaikeuttaa laajentamalla mahdollisuuksia vastustaa ~~eurooppalaisia~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkejä koskevia hakemuksia, jotka on jätetty vilpillisessä mielessä.
- (13) Unionin tasolla suojattujen alkuperänimityksiin ja maantieteellisiin merkintöihin sisältyvien oikeuksien suojan pitämiseksi vahvana on tarpeen täsmentää, että kyseiset oikeudet mahdollistavat väitteen tekemisen myöhemmän ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin rekisteröintiä vastaan riippumatta siitä, ovatko ne myös rekisteröinnin esteitä, jotka hakemuksen tutkijan on otettava huomioon viran puolesta.
- (14) Jotta voidaan turvata oikeusvarmuus ja se, että etuoikeusperiaatetta, jonka mukaan aiemmin rekisteröity tavaramerkki asetetaan etusijalle suhteessa myöhemmin rekisteröityihin tavaramerkkeihin, noudatetaan kaikilta osin, on tarpeen säätää, että ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin tuomien oikeuksien noudattamisen varmistaminen ei saisi vaikuttaa ennen ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivää hankittujen tavaramerkkien haltijoiden oikeuksiin. Tämä on linjassa 15 päivänä huhtikuuta 1994 tehdyn teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyviä näkökohtia koskevan sopimuksen ⁽¹⁾ 16 artiklan 1 kohdan kanssa.
- ~~(15) Jotta voidaan turvata oikeusvarmuus ja selkeys, on tarpeen täsmentää, että samankaltaisuuden lisäksi myös tapauksissa, joissa samaa merkkiä käytetään samoja tavaroita tai palveluja varten, suoja olisi myönnettävä eurooppalaiselle tavaramerkille vain sillä edellytyksellä ja siltä osin kuin tällainen käyttö vaikuttaa haitallisesti eurooppalaisen tavaramerkin pätehtävään, joka on tavaroiden tai palvelujen kaupallisen alkuperän takaaminen. [tark. 4]~~
- (16) Sekaannusvaara tavaroiden tai palvelujen kaupallisen lähteen vuoksi voi esiintyä, kun yritys käyttää samaa tai samankaltaista merkkiä toiminimenä siten, että nimeä kantavan yrityksen ja kyseisestä yrityksestä tulevien tavaroiden tai palvelujen välille luodaan yhteys. ~~Eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin loukkauksiin olisi sen vuoksi kuuluttava myös merkin käyttö toiminimenä tai vastaavana nimityksenä siltä osin kuin käytön tarkoituksena on tavaroiden tai palvelujen erottaminen toisistaan niiden kaupallisen alkuperän osalta.
- (17) Jotta voidaan turvata oikeusvarmuus ja täysi yhdenmukaisuus unionin erityisen lainsäädännön kanssa, on aiheellista säätää, että ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin haltijalla olisi oltava oikeus kieltää kolmansia käyttämästä merkkiä vertailevassa mainonnassa, jos tällainen vertaileva mainonta on vastoin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/114/EY ⁽²⁾.
- (18) Tavaramerkkisuojan lujittamiseksi ja väärentämisen torjumiseksi tehokkaammin ~~eurooppalaisen~~ **sekä rajoittamatta WTO:n sääntöjen ja erityisesti GATT-sopimuksen kauttakulun vapautta koskevan V artiklan soveltamista Euroopan unionin** tavaramerkin haltijalla olisi oltava oikeus estää kolmansia tuomasta unionin tullialueelle tavaroita luovuttamatta niitä siellä vapaaseen liikkeeseen, jos kyseiset tavarat tulevat kolmansista maista ja niillä on ilman lupaa tavaramerkki, joka on olennaisesti sama kuin ~~eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkki, joka on rekisteröity kyseisenkaltaisia tavaroita varten. **Tällä ei saisi rajoittaa geneeristen lääkkeiden sujuvaa kauttakulkua, jossa noudatetaan Euroopan unionin kansainvälisiä velvoitteita sekä erityisesti TRIPS-sopimusta ja kansanterveyttä koskevaa, 14 päivänä marraskuuta 2001 hyväksyttyä WTO:n Dohan ministerikokouksen julistusta. [tark. 115]**

⁽¹⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 214.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/114/EY, 12 päivänä joulukuuta 2006, harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (18 a) Euroopan unionin tavaramerkin haltijalla olisi oltava oikeus ryhtyä asianmukaisiin oikeudellisiin toimiin, mukaan luettuna muun muassa oikeus pyytää kansallisia tulliviranomaisia ryhtymään toimiin sellaisten tavaroiden osalta, joiden väitetään loukkaavan omistajan oikeuksia, kuten haltuunotto ja tuhoaminen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 608/2013⁽¹⁾ mukaisesti. [tark. 6]
- (18 b) Asetuksen (EU) N:o 608/2013 28 artiklassa säädetään, että oikeuksien haltijaa pidetään vastuussa tavaroiden haltijalle aiheutuvista vahingoista muun muassa silloin, kun kyseisten tavaroiden ei myöhemmin katsota rikkovan teollis- tai tekijänoikeutta. [tark. 7]
- (18 c) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä geneeristen lääkkeiden sujuvan kauttakulun varmistamiseksi. Euroopan unionin tavaramerkin haltijalla ei pitäisi olla oikeutta estää kolmansia osapuolia tuomasta tavaroista elinkeinotoiminnan yhteydessä jäsenvaltion tullialueelle siksi, että lääkkeiden vaikuttavan aineen kansainvälisen yleisnimen (INN) ja rekisteröidyn tavaramerkin välillä on epäilyjä tai todellisia samankaltaisuuksia. [tark. 8]
- (19) Tavaramerkkiä loukkaavien ~~Jotta voidaan tehokkaammin estää väärennettyjen tavaroiden markkinoille tulo~~ ~~erityisesti asetuksessa (EU) N:o 608/2013 määriteltyjen pienten lähetysten internet-myyntin yhteydessä, laillisesti rekisteröidyn Euroopan unionin tavaramerkin haltijalla olisi oltava oikeus kieltää tällaisten tavaroiden tuonti unioniin, jos se on vain väärennettyjen tavaroiden ainoa kaupallisissa tarkoituksissa toimiva lähettäjä toimii kaupallisessa tarkoituksessa. Jos tällaisia toimenpiteitä toteutetaan, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tavaroita tilanneet henkilöt tai yhteisöt saavat tiedon toimenpiteiden syistä sekä laillisista oikeuksistaan lähettäjään nähden.~~ **Jotta voidaan tehokkaammin estää väärennettyjen tavaroiden markkinoille tulo erityisesti asetuksessa (EU) N:o 608/2013 määriteltyjen pienten lähetysten internet-myyntin yhteydessä, laillisesti rekisteröidyn Euroopan unionin tavaramerkin haltijalla olisi oltava oikeus kieltää tällaisten tavaroiden tuonti unioniin, jos se on vain väärennettyjen tavaroiden ainoa kaupallisissa tarkoituksissa toimiva lähettäjä toimii kaupallisessa tarkoituksessa. Jos tällaisia toimenpiteitä toteutetaan, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tavaroita tilanneet henkilöt tai yhteisöt saavat tiedon toimenpiteiden syistä sekä laillisista oikeuksistaan lähettäjään nähden.** [tark. 9]
- (20) ~~Jotta eurooppalaisten Euroopan unionin~~ tavaramerkkien haltijat voisivat torjua väärentämistä tehokkaammin, niillä olisi oltava oikeus kieltää loukkaavan tavaramerkin paneminen tavaroihin ja tavaramerkin panemista edeltävät valmistelutoimet.
- (21) ~~Eurooppalaisella Euroopan unionin~~ tavaramerkillä annettavien yksinoikeuksien ei pitäisi antaa merkin haltijalle oikeutta kieltää merkien tai nimitysten käyttöä, kun käyttö on oikeudenmukaista ja noudattaa hyvää liiketapaa. Tasapuolisten olosuhteiden luomiseksi toiminimille ja tavaramerkeille riitatilanteissa sitä taustaa vasten, että toiminimille myönnetään säännönmukaisesti rajoittamaton suoja myöhempiä tavaramerkkejä vastaan, tällaisen käytön olisi katsottava kattavan oman henkilönimen käytön. Sen olisi katettava lisäksi kuvailevien tai erottamiskyvyttömiä merkien tai nimitysten käyttö yleensä. Tavaramerkin haltijalla ei myöskään pitäisi olla oikeutta estää ~~eurooppalaisen Euroopan unionin~~ tavaramerkin yleistä oikeudenmukaista ja vilpitöntä käyttöä tavaroiden tai palvelujen tunnistamiseen haltijan tavaroiksi tai palveluiksi tai viitattaessa tavaroihin tai palveluihin haltijan tavaroina tai palveluina.
- (22) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi ja laillisesti saatujen tavaramerkkioikeuksien suojaamiseksi on aiheellista ja tarpeen säätää – vaikuttamatta periaatteeseen, jonka mukaan myöhemmän tavaramerkin noudattamista ei voida varmistaa vastoin aikaisempaa tavaramerkkiä –, että ~~eurooppalaisten Euroopan unionin~~ tavaramerkkien haltijoiden ei pitäisi voida kieltää myöhemmän tavaramerkin käyttöä, kun myöhempi tavaramerkki on saatu ajankohtana, jona aikaisemman tavaramerkin noudattamista ei voitu varmistaa vastoin myöhempiä tavaramerkkiä. **Tarkastuksia suorittaessaan tulliviranomaisten olisi hyödynnettävä valtuuksia ja menettelyjä, joista säädetään teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta annetussa unionin lainsäädännössä.** [tark. 10]
- (23) Kohtuullisuuden ja oikeusvarmuuden vuoksi ~~eurooppalaisen Euroopan unionin~~ tavaramerkin käyttäminen muodossa, joka poikkeaa sen rekisteröidystä muodosta vain sellaisilta osin, että poikkeaminen ei vaikuta merkin erottamiskykyyn, olisi oltava riittävä peruste tavaramerkin antamien oikeuksien säilyttämiselle riippumatta siitä, rekisteröidäänkö tavaramerkki myös muodossa, jossa sitä käytetään.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 608/2013, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 kumoamisesta (EUVL L 181, 29.6.2013, s. 15).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (24) Asetuksella (EY) N:o 207/2009 siirretään komissiolle valta antaa sääntöjä mainitun asetuksen täytäntöönpanosta. Komissiolle asetuksen (EY) N:o 207/2009 mukaisesti siirretty valta olisi Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi yhdenmukaistettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan kanssa.
- (25) On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (26) Sellaisten säädösten tehokkaan rekisteröinnin varmistamiseksi, jotka koskevat ~~europaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä omistusoikeuden kohteena, ja ~~europaisten~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkirekisterin täyden avoimuuden varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tiettyjä erityisiä tavaramerkkejä koskevia hakijan velvoitteita, ja yksityiskohtaisia tietoja menettelystä, jota noudatetaan ~~europaisten~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkien luovutuksen merkitsemisessä rekisteriin, esineoikeuksien luomisessa ja luovutuksessa, pakotytäntöönpanossa, maksukyvyttömyysmenettelyyn sisältymisessä ja rekisterissä olevan käyttöluvan saamisessa tai luovuttamisessa sekä merkintöjen poistamisessa tai muuttamisessa.
- (27) Koska jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastoille, jäljempänä ”jäsenvaltioiden virastot”, jätettyjen yhteisön tavaramerkkiä koskevien hakemusten määrä alenee vähitellen ja on jo vähäinen, ~~europaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskeva hakemus olisi voitava tehdä vain Euroopan unionin virastossa.
- (28) ~~Eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkisuoja annetaan suhteessa tiettyihin tavaroihin tai palveluihin, joiden luonne ja lukumäärä ovat määrääviä tekijöitä määrittäessä tavaramerkin haltijalle annettavan suojan laajuus. Sen vuoksi asetuksessa (EY) N:o 207/2009 on olennaista vahvistaa säännöt tavaroiden ja palvelujen nimikkeistä ja luokituksista sekä turvata oikeusvarmuus ja moitteeton hallinto edellyttämällä, että hakijan on yksilöitävä tavarat ja palvelut, joille suojaa haetaan, riittävän selkeästi ja täsmällisesti, jotta toimivaltaiset viranomaiset ja talouden toimijat voivat pelkästään hakemuksen perusteella määrittää haetun suojan laajuuden. Yleisnimikkeiden käyttöä olisi tulkittava siten, että se kattaa vain kaikki nimikkeen kirjaimellisen merkityksen selkeästi kattamat tavarat ja palvelut. Sellaisten ~~europaisten~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkien haltijoille, jotka viraston aiemman käytännön vuoksi rekisteröidään koko Nizzan luokituksen luokkaotsikon osalta, olisi annettava mahdollisuus mukauttaa tavaroiden ja palvelujen tuote-erittelyjään Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti varmistaakseen, että rekisterin sisältö noudattaa vaadittuja selkeyttä ja täsmällisyyttä koskevia standardeja.
- (29) Jotta voitaisiin säätää tehokkaasta ja vaikuttavasta järjestelmästä ~~europaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskevien hakemusten tekemistä varten, mukaan lukien etuoikeutta ja aiemmuutta koskevat vaatimukset, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat keinoja ja menettelytapoja, joita käytetään ~~europaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskevan hakemuksen jättämisessä, yksityiskohtaisia tietoja ~~europaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskevan hakemuksen muodollisista edellytyksistä, hakemuksen sisällöstä ja ~~hakemusmaksun tyypistä~~ sekä yksityiskohtaisia tietoja vastavuoroisuuden varmentamisesta, aiemman hakemuksen etuoikeuden vaatimisesta, näyttelyä koskevasta etuoikeudesta sekä kansallisen tavaramerkin aiemmuudesta. [tark. 11]
- (30) ~~Eurooppaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä ja kansallisia tutkimuksia koskeva nykyinen järjestelmä on epäluotettava ja tehoton. Se olisi sen vuoksi korvattava asettamalla maksutta yleisön käyttöön kattavia, nopeita ja tehokkaita hakukoneita osana viraston ja jäsenvaltioiden virastojen yhteistyötä.
- (31) Sen varmistamiseksi, että virasto tutkii ja rekisteröi ~~europaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskevat hakemukset tehokkaasti, vaikuttavasti ja nopeasti sekä käyttäen menettelyjä, jotka ovat avoimia, perusteellisia, tasapuolisia ja kohtuullisia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia tietoja menettelyistä, joita noudatetaan tutkittaessa hakemispäivää koskevien vaatimusten ja hakemuksen muodollisten edellytysten noudattamista, menettelyjä, joita noudatetaan luokkamaksujen suorittamisen todentamisessa ja rekisteröinnin ehdottomien esteiden tutkinnassa, yksityiskohtaisia tietoja hakemuksen julkaisemisesta, yksityiskohtaisia tietoja julkaistuissa hakemuksissa olevien virheiden korjaamisesta, yksityiskohtaisia tietoja väitemenettelystä, yksityiskohtaisia tietoja väitteen tekemisestä ja tutkimisesta sekä hakemuksen muuttamisesta ja jakamisesta noudatettavista menettelyistä, merkintätietoja, jotka on kirjattava rekisteriin ~~europaisten~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin rekisteröinnin yhteydessä, rekisteröinnin julkaisemisessa noudatettavia menettelytapoja sekä rekisteröintitodistuksen sisältöä ja sen antamisessa noudatettavia menettelytapoja.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (32) Jotta ~~eurooppalaiset~~ **Euroopan unionin** tavamerkit voidaan uudistaa tehokkaasti ja vaikuttavasti ja jotta ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavamerkin muuttamista ja jakamista koskevia säännöksiä voidaan soveltaa käytäntöön turvallisesti, vaarantamatta oikeusvarmuutta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat ~~menettelytapoja, joita~~ **menettelyä, jota** noudatetaan ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavamerkin uudistamisessa, ja menettelyjä, joita noudatetaan ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavamerkin muuttamisessa ja jakamisessa. [tark. 12]
- (33) Jotta ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavamerkin haltija voisi luopua helposti ~~eurooppalaisesta~~ **Euroopan unionin** tavamerkistä noudattaen kolmansien oikeuksia, jotka on merkitty rekisteriin suhteessa kyseiseen tavamerkkiin, jotta voitaisiin varmistaa, että ~~eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** tavamerkki voidaan julistaa menetetyksi tai mitättömäksi tehokkaasti ja vaikuttavasti käyttäen menettelyjä, jotka ovat avoimia, perusteellisia, tasapuolisia ja kohtuullisia, ja jotta voitaisiin ottaa huomioon tässä asetuksessa säädetyt periaatteet, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat menettelyä, jota noudatetaan luovuttaessa ~~eurooppalaisesta~~ **Euroopan unionin** tavamerkistä, sekä menettämis- ja mitättömyysmenettelyjä.
- (34) Jotta valituslautakunnat voivat tarkistaa viraston päätöksiä tehokkaasti, vaikuttavasti ja kattavasti käyttäen menettelyä, joka on avoin, perusteellinen, tasapuolinen ja kohtuullinen ja jossa otetaan huomioon asetuksessa (EY) N:o 207/2009 vahvistetut periaatteet, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia tietoja valituksen sisällöstä, valituksen tekemisessä ja tutkimisessa noudatettavaa menettelyä, valituslautakunnan päätösten sisältöä ja muotoa sekä valitusmaksujen korvaamista.
- (35) Yhteisön yhteismerkkejä koskevien voimassa olevien säännösten täydentämiseksi ja kansallisten järjestelmien ja ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavamerkkijärjestelmän välillä nykyisen vallitsevan epätasapainon poistamiseksi on tarpeen antaa erityissäännöksiä, joilla suojataan eurooppalaisia tarkastusmerkkejä, joiden avulla tarkastuslaitos tai -organisaatio voi antaa tarkastusjärjestelmän jäsenille mahdollisuuden käyttää tavamerkkiä tarkastusvaatimusten mukaisissa tavaroissa tai palveluissa.
- (35 a) *Jotta voidaan parantaa koko rekisteröintijärjestelmän toimintaa ja varmistaa, että tavamerkkejä ei rekisteröidä, kun rekisteröinnille on ehdoton este, mukaan luettuina erityisesti tapaukset, joissa tavamerkki on kuvaileva tai erottamiskyvytön tai luonteeltaan sellainen, että se voi johtaa yleisöä harhaan esimerkiksi tavaroiden tai palvelujen luonteen, laadun tai maantieteellisen alkuperän osalta, kolmansien osapuolten olisi voitava esittää jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastoille kirjallisia huomautuksia, joissa selitetään, mitkä ehdottomat esteet estävät rekisteröinnin.* [tark. 13]
- (36) Eurooppalaisten yhteisö- ja tarkastusmerkkien tehokkaan ja vaikuttavan käytön mahdollistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisten merkkin käyttöä ja niiden sisältöä koskevien määräysten ~~esittämiseksi asetettuja määräaikoja~~ **muodollista sisältöä**. [tark. 14]
- (37) Yhteisön tavamerkkejä koskevan nykyisen järjestelmän soveltamisesta saadut kokemukset ovat osoittaneet, että menettelyn tiettyjä osa-alueita on mahdollista parantaa. Tämän vuoksi olisi toteutettava tiettyjä toimenpiteitä menettelyjen yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi mahdollisuuksien mukaan sekä oikeusvarmuuden ja ennakoitavuuden lisäämiseksi tarvittaessa.
- (38) ~~Eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavamerkkijärjestelmän sujuvan, tehokkaan ja vaikuttavan toiminnan varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat päätösten muodolle asetettuja vaatimuksia, yksityiskohtaisia tietoja suullisista menettelyistä, asian selvittämisessä noudatettavia menettelytapoja, ilmoitusmenettelyssä noudatettavia menettelytapoja, oikeuksien menettämisestä ilmoittamisessa noudatettavaa menettelyä, viestintätapoja ja lomakkeita, joita menettelyjen osapuolten on käytettävä, määräaikojen laskentaan ja keston sovellettavia sääntöjä, päätöksen peruuttamisessa tai rekisteriin tehdyn merkinnän kumoamisessa ja päätöksissä havaittujen ilmeisten virheiden ja viraston tekemien virheiden korjaamisessa noudatettavia menettelyjä, menettelyjen keskeyttämisessä noudatettavia menettelytapoja, kulujen jakamisessa ja vahvistamisessa noudatettavia menettelyjä, rekisteriin kirjattavia merkintätietoja, ~~asiakirjojen julkista nähtävilläoloa ja säilyttämistä, Euroopan~~ **Euroopan unionin** tavamerkkilehdessä ja viraston virallisessa lehdessä julkaistaviin tietoihin liittyviä menettelytapoja, viraston ja jäsenvaltioiden viranomaisten hallinnollisessa yhteistyössä noudatettavia menettelytapoja sekä yksityiskohtaisia tietoja edustuksesta virastossa. [tark. 15]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (39) Oikeusvarmuuden ja avoimuuden lisäämisen vuoksi viraston kaikki tehtävät on aiheellista määritellä selkeästi, mukaan lukien tehtävät, jotka eivät liity unionin tavaramerkkijärjestelmän hallinnointiin.
- (40) Käytäntöjen lähentämisen edistämiseksi ja yhteisten välineiden kehittämiseksi on tarpeen ottaa käyttöön viraston ja jäsenvaltioiden virastojen yhteistyötä varten asianmukainen kehys, jossa määritellään selkeästi **keskeiset** yhteistyöalat ja jonka avulla virasto voi rahoittaa yhteishankkeita avustuksin tiettyyn enimmäismäärään saakka. Yhteistyön olisi hyödytettävä yrityksiä, jotka käyttävät tavaramerkkijärjestelmiä Euroopassa. Tässä **unionissa**. Asetuksessa (EY) N:o 207/2009 säädetyn unionin järjestelmän käyttäjien osalta yhteisten hankkeiden, erityisesti tutkimus- ja konsultaatiotarkoituksia varten **konsultaatiotarkoituksissa** käytettävien tietokantojen, olisi tarjottava **maksuttomia**, täydentäviä, osallistavia, ja tehokkaita ja maksuttomia välineitä eurooppalaisen Euroopan unionin tavaramerkin yhtenäisestä luonteesta johtuvien erityisvaatimusten täyttämiseksi. **Tällaisten yhteisten hankkeiden tulosten täytäntöönpanon ei kuitenkaan pitäisi olla jäsenvaltioille pakollista. On tärkeää, että kaikki osapuolet myötävaikuttavat yhteisten hankkeiden onnistumiseen vähintäänkin jakamalla parhaita käytäntöjä ja kokemuksia, mutta tiukka vaatimus siitä, että kaikkien jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön yhteisten hankkeiden tulokset – myös silloin kun jäsenvaltio katsoo, että sillä on jo käytössä parempi tietotekninen tai vastaava väline – ei olisi oikeasuhteista eikä käyttäjien parhaan edun mukaista.** [tark. 16]
- (41) Tietty viraston hallintotapaa koskevat periaatteet olisi mukautettava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission heinäkuussa 2012 sopimaan hajautettuja virastoja koskevaan yhteiseen lähestymistapaan.
- (42) Oikeusvarmuuden ja avoimuuden lisäämiseksi joitakin viraston organisaatiota ja toimintaa koskevia säännöksiä on tarpeen ajantasaistaa.
- (43) Moitteettoman varainhoidon varmistamiseksi olisi vältettävä mittavien talousarvioylijäämien kertymistä. Tämä ei saisi estää virastoa pitämästä yllä vararahastoa, joka kattaa sen toimintamenot yhden vuoden ajan sen toimintojen jatkuvuuden ja tehtävien hoidon varmistamiseksi.
- (44) Jotta eurooppalaista Euroopan unionin tavaramerkkiä koskeva hakemus tai rekisteröinti voitaisiin muuntaa tehokkaasti ja vaikuttavasti kansallista tavaramerkkiä koskevaksi hakemukseksi samalla, kun varmistetaan, että asiaa koskevat vaatimukset tutkitaan perusteellisesti, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muodollisia edellytyksiä, jotka muuntamista koskevan pyynnön on täytettävä, ja yksityiskohtaisia tietoja pyynnön tutkimisesta ja julkaisemisesta.
- (44 a) **Maksurakenteesta on säädetty komission asetuksessa (EY) N:o 2869/95⁽¹⁾. Maksurakenne on kuitenkin unionin tavaramerkkijärjestelmän kannalta keskeinen seikka, ja sitä on tarkistettu vain kahdesti järjestelmän perustamisen jälkeen ja vasta merkittävän poliittisen keskustelun tuloksena. Maksurakenteesta olisi näin ollen säädettävä asetuksessa (EY) N:o 207/2009. Sen vuoksi olisi kumottava komission asetus (EY) N:o 2869/95 ja komission asetukseen (EY) N:o 2868/95⁽²⁾ sisältyvät maksurakennetta koskevat säännökset.** [tark. 17]
- (45) Tehokkaan ja vaikuttavan riidanratkaisumenetelmän ja sen varmistamiseksi, että **Jotta voidaan varmistaa tehokas ja vaikuttava riidanratkaisumenetelmä**, asetuksessa (EY) N:o 207/2009 vahvistettua kielijärjestelyä noudatetaan, yksinkertaisia asioita koskevat **vahvistetun kielijärjestelyn noudattaminen, nopeat** päätökset tehdään nopeasti ja valituslautakuntien organisaatio on **yksinkertaisissa asioissa sekä** tehokas ja vaikuttava **valituslautakuntien organisaatio siten**, sekä sen takaamiseksi, että viraston veloittamien maksujen taso on asianmukainen ja realistinen ja noudattaa **samalla noudatetaan** asetuksessa (EY) N:o 207/2009 vahvistettuja talousarvioperiaatteita, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia tietoja virastossa käytettävistä kielistä, tapauksia, joissa yhden jäsenen olisi tehtävä väitteitä ja mitättömyyttä koskevat päätökset, yksityiskohtaisia tietoja valituslautakuntien organisaatiosta, virastolle suoritettavien maksujen määriä sekä yksityiskohtaisia tietoja maksujen suorittamisesta. [tark. 18]
- (¹) **Komission asetus (EY) N:o 2869/95, annettu 13 päivänä joulukuuta 1995, maksuista sisämarkkinoilla toimivalle yhdenmukaistamisvirastolle (tavaramerkit ja mallit) (EYVL L 303, 15.12.1995, s. 33).**
- (²) **Komission asetus (EY) N:o 2868/95, annettu 13 päivänä joulukuuta 1995, yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta (EYVL L 303, 15.12.1995, s. 1).**

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (46) Kansainvälisten tavaramerkkien tehokkaan ja vaikuttavan rekisteröinnin varmistamiseksi täysin tavaramerkkien kansainvälistä rekisteröintiä koskevaan Madridin sopimukseen liittyvän pöytäkirjan sääntöjen mukaisesti komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia tietoja tavaramerkkien kansainvälisessä rekisteröinnissä noudatettavista menettelyistä.
- (46 a) *Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽¹⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut 11 päivänä heinäkuuta 2013 lausunnon⁽²⁾. [tark. 19]*
- (47) Asetus (EY) N:o 207/2009 olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 207/2009 seuraavasti:

- 1) Korvataan otsikossa sanat ”yhteisön tavaramerkki” sanoilla ”~~eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkki”.
- 2) Korvataan koko asetuksessa sanat ”yhteisön tavaramerkki” sanoilla ”~~eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkki”, ja tehdään kaikki tarvittavat kieliopilliset muutokset. [tark. 20. Vastaava muutos tehdään kaikkialle tekstiin.]
- 3) Korvataan koko asetuksessa sanat ”yhteisön tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin” sanoilla ”~~eurooppalaisia~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin”, ja tehdään kaikki tarvittavat kieliopilliset muutokset. [tark. 21. Vastaava muutos tehdään kaikkialle tekstiin.]
- 4) Korvataan koko asetuksessa sanat ”yhteisön yhteismerkki” sanoilla ”~~eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** yhteismerkki”, ja tehdään kaikki tarvittavat kieliopilliset muutokset. [tark. 22. Vastaava muutos tehdään kaikkialle tekstiin.]
- 5) Korvataan koko asetuksessa, lukuun ottamatta 2, 3 ja 4 alakohdassa tarkoitettuja tapauksia, sanat ”yhteisö”, ”Euroopan yhteisö” ja ”Euroopan yhteisöt” sanalla ”unioni”, ja tehdään kaikki tarvittavat kieliopilliset muutokset.
- 6) Korvataan koko asetuksessa viittaukset asetuksen 2 artiklan mukaiseen sisämarkkinoilla toimivaan yhdenmukaistamisvirastoon (tavaramerkit ja mallit) viittauksella ~~tavaramerkki- ja mallivirastoon~~ **teollis- ja tekijänoikeusvirastoon**, ja tehdään kaikki tarvittavat kieliopilliset muutokset.
- 7) Korvataan koko asetuksessa sana ”pääjohtaja” sanalla ”toiminnanjohtaja”, ja tehdään kaikki tarvittavat kieliopilliset muutokset.
- 8) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Virasto

1. Perustetaan Euroopan unionin ~~tavaramerkki- ja mallivirasto~~ **teollis- ja tekijänoikeusvirasto**, jäljempänä ’virasto’. [tark. 23. [tark. Vastaava muutos tehdään kaikkialle tekstiin.]
2. Kaikkia unionin lainsäädännössä olevia viittauksia sisämarkkinoilla toimivaan yhdenmukaistamisvirastoon (tavaramerkit ja mallit) pidetään viittauksina virastoon.”

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ EUVL C 32, 4.2.2014, s. 23.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

9) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Eurooppalaisen Euroopan unionin tavaramerkin muodostavat merkit

Eurooppalaisena Euroopan unionin tavaramerkkinä voi olla mikä tahansa merkki, erityisesti sanat, mukaan lukien henkilönnimet, kuviot, kirjaimet, numerot, värit itsessään, tavaroiden tai niiden päällyksen muoto, tai ~~ään~~ **äännet**, jos **käytetään yleisesti hyödynnettäviä teknologioita ja jos**

- a) sellaisella merkillä voidaan erottaa yrityksen tavarat tai palvelut muiden yritysten tavaroista tai palveluista; **ja**
- b) merkki voidaan esittää **Euroopan unionin tavaramerkkirekisterissä** tavalla, joka mahdollistaa sen, että toimivaltaiset viranomaiset ja yleisö voivat määrittää sen haltijan saaman suojan **selkeän ja** täsmällisen kohteen.” **[tark. 24]**

10) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan j ja k alakohta seuraavasti:

- ”) tavaramerkit, jotka on jätetty rekisteröimättä ja joiden käyttöä ei alkuperänimitysten tai maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevien unionin säädösten tai kansainvälisten sopimusten, joissa unioni on sopimuspuolena, nojalla saa jatkaa;
- k) tavaramerkit, jotka on jätetty rekisteröimättä ja joiden käyttöä ei **tislattuja alkoholijuomia sekä** viinejä koskevien perinteisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden suojaa koskevien unionin säädösten tai kansainvälisten sopimusten, joissa unioni on sopimuspuolena, nojalla saa jatkaa;
- l) tavaramerkit, jotka sisältävät samantyyppisen tuotteen osalta neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 (*) mukaisesti rekisteröidyn aiemman lajikenimen tai muodostuvat tällaisesta lajikenimestä. **[tark. 25]**

(*) Neuvoston asetus (EY) N:o 2100/94, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1994, yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista (EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1).”

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan, vaikka rekisteröinnin esteet olisivat olemassa

~~a) ainoastaan osassa unionia;~~

~~b) vain, jos vieraskielinen tavaramerkki käännetään tai transkriboidaan millä tahansa jäsenvaltioiden kirjoituksella tai virallisella kielellä.” **[tark. 26]**~~

11) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Aikaisemman tavaramerkin haltijan vastustuksesta tavaramerkkiä ei rekisteröidä,

- a) jos tavaramerkin haltijan asiamies tai edustaja hakee tavaramerkin rekisteröintiä omissa nimissään ilman haltijan lupaa, jollei asiamies tai edustaja pysty perustelemaan toimiaan; **tai [tark. 27]**
- b) jos tavaramerkki on sekoitettavissa unionin ulkopuolella suojattuun aikaisempaan tavaramerkkiin edellyttäen, että aikaisempi tavaramerkki oli edelleen tosiasiallisessa käytössä hakemispäivänä ja hakija toimi vilpillisessä mielessä.”;

b) korvataan 4 kohdan johdantolause seuraavasti:

”4. Rekisteröimättömän tavaramerkin tai muun elinkeinotoiminnassa käytetyn merkin, jonka vaikutusalue on laajempi kuin paikallinen, haltijan vastustuksesta tavaramerkille haettua rekisteröintiä ei myönnetä, jos ja siltä osin kuin kyseiseen merkkiin sovellettavan alkuperänimitysten tai maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevan unionin lainsäädännön tai jäsenvaltion oikeuden mukaan.”;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jos aikaisempi ~~eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkki on unionissa laajalti tunnettu tai aikaisempi kansallinen tavaramerkki on kyseisessä jäsenvaltiossa laajalti tunnettu, 2 kohdassa tarkoitetun aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin haltijan vastustuksesta tavaramerkkiä ei rekisteröidä, jos se on sama tai samankaltainen kuin aikaisempi tavaramerkki, riippumatta siitä, ovatko tavarat tai palvelut, joita varten sitä haetaan, samat tai samankaltaiset taikka eivätkö ne ole samankaltaiset kuin tavarat ja palvelut, joita varten aikaisempi tavaramerkki on rekisteröity, ja jos haettavan tavaramerkin käyttäminen ilman perusteltua syytä merkitsisi aikaisemman tavaramerkin erottamiskyvyn tai maineen epäoikeutettua hyväksikäyttöä taikka olisi niille haitaksi.”

12) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

~~Eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin tuottamat oikeudet

1. ~~Eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin haltijalla on rekisteröinnin perusteella yksinoikeudet.

2. Rajoittamatta ennen ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivää hankittujen oikeuksien soveltamista rekisteröidyn ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin haltijalla on oikeus kieltää kaikkia kolmansia ilman hänen suostumustaan käyttämästä elinkeinotoiminnassa merkkiä tavaroita tai palveluja varten, jos

a) merkki on sama kuin ~~eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkki ja sitä käytetään samoja tavaroita tai palveluita varten kuin ne tavarat ja palvelut, joita varten ~~eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkki on rekisteröity, ja jos tällainen käyttö vaikuttaa tai voi vaikuttaa ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin tarkoitukseen, joka on takeiden antaminen kuluttajille tavaroiden tai palvelujen alkuperästä;

b) merkki on sama tai samankaltainen kuin samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten oleva tavaramerkki, ja sitä käytetään samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten kuin ne, joita varten ~~eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkki on rekisteröity, jos tämä aiheuttaa yleisön keskuudessa sekaannusvaaran, joka sisältää myös vaaran merkin ja tavaramerkin välisestä miellelyhtymästä, **sanotun kuitenkin rajoittamatta a alakohdan soveltamista**;

c) merkki on sama tai samankaltainen kuin ~~eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkki riippumatta siitä, käytetäänkö sitä sellaisia tavaroita tai palveluja varten, jotka ovat samoja tai samankaltaisia tai jotka eivät ole samankaltaisia kuin ne, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, jos viimeksi mainittu tavaramerkki on laajalti tunnettu unionissa ja merkin aiheeton käyttö merkitsee ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin erottamiskyvyn tai maineen epäoikeutettua hyväksi käyttämistä taikka on haitaksi ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin erottamiskyvylle tai maineelle.

3. Edellä 2 kohdassa säädetyn edellytyksin voidaan kieltää erityisesti

a) merkin paneminen tavaroihin tai niiden päällyksiin;

b) tavaroiden tarjoaminen tai liikkeelle laskeminen tai niiden varastoiminen tällaista tarkoitusta varten merkkiä käyttäen taikka palvelujen tarjoaminen tai suorittaminen merkkiä käyttäen;

c) tavaroiden maahantuonti tai maastavienti merkkiä käyttäen;

d) merkin käyttö toimi- tai liikenenimenä taikka toimi- tai liikenenimen osana;

e) merkin käyttö liikeasiakirjoissa ja mainonnassa;

f) merkin käyttö vertailevassa mainonnassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/114/EY (*) vastaisella tavalla.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

4. Eurooppalaisen **Euroopan unionin** tavaramerkin haltijalla on myös oikeus estää ~~3 kohdan e alakohdassa tarkoitettu tavaroiden maahantuonti~~ **tuomasta unioniin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 608/2013 (**)** määritellyinä pieninä lähetyksinä toimitettavia tavaroita, jos vain tavaroiden lähettäjä toimii kaupallisissa tarkoituksissa kaupallisessa tarkoituksessa ja jos kyseisillä tavaroilla, mukaan lukien päällykset, on ilman lupaa tavaramerkki, joka on sama kuin Euroopan unionin tavaramerkki, joka on rekisteröity kyseisenkaltaisia tavaroita varten, tai jota ei voida erottaa olennaisilta ominaisuuksiltaan kyseisestä Euroopan unionin tavaramerkistä. Jos tällaisia toimenpiteitä toteutetaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tavaroita tilanneet henkilöt tai yhteisöt saavat tiedon toimenpiteiden syistä sekä laillisista oikeuksistaan lähettäjänsä nähdessä.

5. Eurooppalaisen **Rajoittamatta WTO:n sääntöjen ja erityisesti GATT-sopimuksen kauttakulun vapautta koskevan V artiklan soveltamista Euroopan unionin** tavaramerkin haltijalla on myös oikeus estää kaikkia kolmansia tuomasta tavaroita unionin tullialueelle elinkeinotoiminnassa, kun tavaramerkki rekisteröidään luovuttamatta sitä vapaaseen liikkeeseen siellä, jos kyseiset tavarat, mukaan lukien päällykset, tulevat kolmansista maista ja niillä on ilman lupaa tavaramerkki, joka on sama kuin ~~eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkki, joka on rekisteröity kyseisenkaltaisia tavaroita varten, tai jota ei voida erottaa olennaisilta ominaisuuksiltaan kyseisestä tavaramerkistä. [tark. 28 ja 116]

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/114/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta (kodifioitu toisinto) (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 608/2013, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 kumoamisesta (EUVL L 181, 29.6.2013, s. 15)."

13) Lisätään artiklat seuraavasti:

"9 a artikla

Haltijan oikeuksien loukkaaminen käyttämällä ulkoasua, päällyksiä tai muita tapoja

Jos on todennäköistä, että ulkoasua, päällyksiä tai merkin muita käyttötapoja käytetään suhteessa tavaroihin tai palveluihin ja merkin käyttö kyseisiä tavaroita tai palveluja varten muodostaisi haltijalle 9 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla kuuluvien oikeuksien loukkauksen, ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin haltijalla on oikeus kieltää seuraavat:

- a) sellaisen merkin paneminen ulkoasuun, päällyksiin tai merkin muihin käyttötapoihin elinkeinotoiminnassa, joka on sama tai samankaltainen kuin ~~eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkki;
- b) ulkoasun, päällysten tai merkin muiden käyttötapojen tarjoaminen tai liikkeelle laskeminen tai varastoiminen kyseisiä tarkoituksia varten taikka niiden maahantuonti tai maastavienti.

9 b artikla

Päivä, jona oikeudet tulevat voimaan kolmansiin nähden

1. Eurooppalaisen **Euroopan unionin** tavaramerkin tuottamat oikeudet ovat voimassa kolmansiin nähden vasta, kun tavaramerkin rekisteröinti on julkaistu.
2. Kohtuullista korvausta voidaan vaatia ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin rekisteröintihakemuksen jälkeisistä toimista, jotka tavaramerkin rekisteröinnin julkaisemisen jälkeen olisivat kiellettyjä.
3. Tuomioistuimien, jossa asia on vireillä, ei saa ratkaista pääasiaa ennen rekisteröinnin julkaisemista."

14) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

"12 artikla

~~Eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiin kohdistuvat rajoitukset

1. ~~Eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkki ei oikeuta haltijaa kieltämään kolmatta käyttämästä elinkeinotoiminnassa seuraavia:

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- a) omaa henkilönimeään tai osoitetaan;
- b) merkkejä tai merkintöjä, joilta puuttuu erottamiskyky tai jotka osoittavat tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia;
- c) tavaramerkkiä tavaroiden tai palvelujen tunnistamiseksi tavaramerkin haltijan tavaroiksi tai palveluiksi tai viitattaessa tavaroihin tai palveluihin merkin haltijan tavaroina tai palveluina, erityisesti silloin, kun tavaramerkin käyttäminen:
- i) on tarpeen tavarain tai palvelun, erityisesti lisätarvikkeiden tai varaosien, käyttötarkoituksen osoittamiseksi. ,
 - ii) *tapahtuu vertailevassa mainonnassa, joka täyttää kaikki direktiivissä 2006/114/EY esitetyt ehdot,*
 - iii) *on tarkoitettu kiinnittämään kuluttajien huomio sellaisten aitojen tavaroiden jälleenmyyntiin, jotka on alun perin myyty tavaramerkin omistajan toimesta tai suostumuksella,*
 - iv) *on tarkoitettu esittämään legitiimi vaihtoehto tavaramerkin haltijan tavaroille tai palveluille,*
 - v) *on tarkoitettu parodiaa, taiteellista ilmaisua, arvostelua tai kommentointia varten.*

~~Ensimmäistä alakohtaa~~ **Tätä kohtaa** sovelletaan vain, jos kolmas osapuoli käyttää tavaramerkkiä hyvää liiketapaa noudattaen.

2. Kolmannen osapuolen ei katsota käyttävän tavaramerkkiä hyvää liiketapaa noudattaen varsinkaan seuraavissa tapauksissa:

- a) se antaa mielikuvan siitä, että kolmannen ja tavaramerkin haltijan välillä on liikesuhde;
- b) merkin aiheeton käyttö merkitsee tavaramerkin erottamiskyvyn tai maineen epäoikeutettua hyväksikäyttöä taikka on haitaksi tavaramerkin erottamiskyvylle tai maineelle.

2 a. Tavaramerkin haltija ei saa kieltää kolmatta osapuolta käyttämästä tavaramerkkiä perustelluista syistä niissä merkin ei-kaupallisessa käyttötarkoituksessa.

2 b. Tavaramerkin haltija ei saa kieltää kolmatta osapuolta käyttämästä elinkeinotoiminnassa aikaisempaa oikeutta alueella, jolla se on voimassa, jos se jäsenvaltion lainsäädännön mukaan on voimassa vain erityisellä alueella.” [tark. 29]

15) Korvataan 13 artiklan 1 kohdassa sana ”yhteisössä” sanoilla ”Euroopan talousalueella”. **kohta seuraavasti:**

”1. Euroopan unionin tavaramerkki ei oikeuta haltijaa kieltämään tavaramerkin käyttämistä niissä tavaroissa, jotka haltija tai hänen suostumuksellaan joku muu on saattanut markkinoille Euroopan talousalueella tätä tavaramerkkiä käyttäen.” [tark. 30]

16) Lisätään artikla seuraavasti:

”13 a artikla

Myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin haltijan väliintulo-oikeus loukkauskanteen kiistämisperusteena

1. ~~Eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin haltijalla ei ole loukkauskanteen yhteydessä oikeutta kieltää myöhemmin rekisteröidyn ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin käyttöä, jos kyseistä myöhempää tavaramerkkiä ei julisteta mitättömäksi 53 artiklan 3 ja 4 kohdan, 54 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 57 artiklan 2 kohdan nojalla.

2. ~~Eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin haltijalla ei ole loukkauskanteen yhteydessä oikeutta kieltää myöhemmin rekisteröidyn kansallisen tavaramerkin käyttöä, jos kyseistä myöhemmin rekisteröityä kansallista tavaramerkkiä ei julisteta mitättömäksi direktiivin [xxx] 9 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 48 artiklan 3 kohdan nojalla.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

3. Jos ~~europaalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin haltijalla ei ole oikeutta kieltää myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin käyttöä 1 tai 2 kohdan nojalla, kyseisen myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla ei ole oikeutta kieltää kyseisen aikaisemman ~~europaalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin käyttöä loukkauksenteon yhteydessä.”
- 17) Korvataan 15 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:
- ”Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua käyttöä on myös seuraava:
- a) ~~europaalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin käyttö muodossa, joka poikkeaa sen rekisteröidystä muodosta vain sellaisilta osin, että poikkeaminen ei vaikuta merkin erottamiskykyyn, riippumatta siitä, onko tavaramerkki myös rekisteröity muodossa, jossa sitä käytetään;
- b) ~~europaalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin paneminen unionissa tavaroihin tai niiden päällyksiin vain maastavientiä varten.”
- 18) Korvataan 16 artiklan 1 kohdan johdantolause seuraavasti:
- ”1. Jollei 17–24 artiklassa toisin säädetä, ~~europaalaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä omistusoikeuden kohteena käsitellään kokonaisuudessaan ja koko unionin alueella kuten kansallista tavaramerkkiä, joka on rekisteröity jäsenvaltiossa, jossa ~~europaalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkirekisterin, jäljempänä ’rekisteri’, mukaan:”.
- 19) Kumotaan 17 artiklan 4 kohta.
- 20) Korvataan 18 artikla seuraavasti:
- ”18 artikla
- Asiamiehen nimiin rekisteröidyn tavaramerkin siirtäminen
1. Jos ~~europaalainen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkki on rekisteröity kyseisen tavaramerkin haltijan asiamiehen tai edustajan nimiin ilman haltijan lupaa, tällä on oikeus vaatia ~~europaalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin siirtoa itselleen, jollei asiamies tai edustaja pysty perustelevaan toimiaan.
2. Haltija voi esittää siirtopyynnön 1 kohdan nojalla seuraaville:
- a) virastolle 53 artiklan 1 kohdan b alakohtaan perustuvan mitättömyysvaatimuksen sijaan;
- b) 95 artiklassa tarkoitettulle ~~europaalaisia~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkejä käsittelevälle tuomioistuimelle 100 artiklan 1 kohtaan perustuvan mitättömyyttä koskevan vastakanteen sijaan.”
- 21) Muutetaan 19 artikla seuraavasti:
- a) korvataan 2 kohta seuraavasti:
- ”2. Jos jokin osapuoli sitä pyytää, 1 kohdassa tarkoitettut oikeudet tai kyseisten oikeuksien luovutus merkitään rekisteriin ja julkaistaan.”;
- b) lisätään kohta seuraavasti:
- ”3. Edellä olevan 2 kohdan nojalla tehty merkintä rekisteriin on poistettava tai muutettava, jos jokin osapuoli sitä pyytää.”
- (22) Lisätään 20 artiklaan kohta seuraavasti:
- ”4. Edellä olevan 3 kohdan nojalla tehty merkintä rekisteriin on poistettava tai muutettava, jos jokin osapuoli sitä pyytää.”
- (23) Lisätään 22 artiklaan kohta seuraavasti:
- ”6. Edellä olevan 5 kohdan nojalla tehty merkintä rekisteriin on poistettava tai muutettava, jos jokin osapuoli sitä pyytää.”

Tiistai 25. helmikuuta 2014

(24) Lisätään II osastoon jakso seuraavasti:

”5 JAKSO

Säädösvallan siirto

24 a artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 163 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

- (a) hakijan velvoite toimittaa 7 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu käännös tai transkriptio hakemuksen kielellä;
- (b) menettely, jota noudatetaan 17 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen luovutusten merkitsemisessä rekisteriin;
- (c) menettely, jota noudatetaan 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen esineoikeuden luomisen tai luovutuksen merkitsemisessä rekisteriin;
- (d) menettely, jota noudatetaan 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen pakkotäytäntöönpanon merkitsemisessä rekisteriin;
- (e) menettely, jota noudatetaan 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen maksukyvyttömyysmenettelyyn sisällyttämisen merkitsemisessä rekisteriin;
- (f) menettely, jota noudatetaan 22 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen esineoikeuden saamisen tai luovutuksen merkitsemisessä rekisteriin;
- (g) menettely, jota noudatetaan 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen esineoikeudesta, 20 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen pakkotäytäntöönpanosta tai 22 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen käyttöluvasta rekisteriin tehdyn merkinnän poistamisesta tai muuttamisesta.”

25) Korvataan 25 artikla seuraavasti:

”25 artikla

Hakemuksen jättäminen

~~Eurooppalaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskeva hakemus jätetään virastolle.”

26) Muutetaan 26 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) tavaramerkin kuvaus, joka täyttää 4 artiklan b alakohdassa vahvistetut vaatimukset.”;

a a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Euroopan unionin tavaramerkistä on suoritettava hakemusmaksu. Hakemusmaksu koostuu seuraavista:

a) perusmaksu;

b) luokkamaksu luokista, jotka seuraavat luokkaa, johon tavarat tai palvelut 28 säännön mukaisesti kuuluvat;

c) tarvittaessa 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tutkimusmaksu.

Hakijan on annettava hakemusmaksun maksamista koskeva maksumääräys viimeistään hakemuksen jättämispäivänä.”; [tark. 31]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyjen vaatimusten lisäksi ~~eurooppalaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskevan hakemuksen on täytettävä 35 a artiklan b alakohdan mukaisesti säädetyt muodolliset edellytykset. Jos kyseisten edellytysten mukaan tavaramerkki on esitettävä sähköisesti, viraston toiminnanjohtaja voi määrittää tällaisen sähköisen tiedoston formaatit ja enimmäiskoon.”

27) Korvataan 27 artikla seuraavasti:

”27 artikla

Hakemispäivä

~~Eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin hakemispäivä on päivä, jona hakija jättää 26 artiklan 1 kohdassa täsmennetyt tiedot sisältävät asiakirjat virastolle ~~ja johon mennessä sillä edellytyksellä, että~~ hakemusmaksua koskeva maksumääräys ~~on annettava~~ **annetaan 21 päivän kuluessa edellä tarkoitettujen asiakirjojen esittämisestä.** [tark. 32]

28) Korvataan 28 artikla seuraavasti:

”28 artikla

Tavaroiden ja palvelujen nimeäminen ja luokitus

1. Tavarat ja palvelut, joita varten rekisteröintiä haetaan, on luokiteltava tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitukselta tavaramerkkien rekisteröimistä varten 15 päivänä kesäkuuta 1957 tehdyllä Nizzan sopimuksella vahvistetun luokitusjärjestelmän, jäljempänä ’Nizzan luokitus’, mukaisesti.

2. Hakijan on yksilöitävä tavarat ja palvelut, joille tavaramerkkisuojaa haetaan, riittävän selkeästi ja täsmällisesti, jotta toimivaltaiset viranomaiset ja talouden toimijat voivat pelkästään tällä perusteella määrittää haetun suojan laajuuden. Luettelon tavaroista ja palveluista on mahdollistettava se, että jokainen niistä voidaan luokitella ainoastaan yhteen Nizzan luokituksen mukaiseen luokkaan.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa voidaan käyttää Nizzan luokituksen luokkaotsikoiden yleisnimikkeitä tai muita yleisiä termejä edellyttäen, että ne noudattavat vaadittuja selkeyttä ja täsmällisyyttä koskevia standardeja.

4. Virasto hylkää hakemuksen epäselvien ja epätasällisten merkintöjen tai termien osalta, jos hakija ei ehdota hyväksyttävää sanamuotoa viraston tätä varten vahvistaman jakson kuluessa.

5. Yleisten termien, mukaan lukien Nizzan luokituksen luokkaotsikoiden yleisnimikkeet, on tulkittava kattavan kaikki nimikkeen tai termin kirjaimellisen merkityksen selkeästi kattamat tavarat ja palvelut. Tällaisten termien tai nimikkeiden käytön ei saa tulkita sisältävän sellaisia tavaroita tai palveluja koskevaa vaatimusta, joita ei voida ymmärtää tässä merkityksessä.

6. Jos hakija pyytää rekisteröintiä useampaa kuin yhtä luokkaa varten, **hakijan on ryhmiteltävä** tavarat ja palvelut ~~on ryhmiteltävä~~ Nizzan luokituksen luokkien mukaan siten, että kutakin ryhmää edeltää sen luokan numero, johon kyseinen tavara- tai palveluryhmä kuuluu, ja ~~esitettyinä~~ **esitettävä ne** luokkien mukaisessa järjestyksessä. [tark. 33]

7. Tavaroiden ja palvelujen luokitus palvelee yksinomaan hallinnollisia tarkoituksia. Tavaroita ja palveluja ei voida pitää toistensa kaltaisina sillä perusteella, että ne esiintyvät Nizzan luokituksen samassa luokassa, eikä niitä voida pitää erilaisina sillä perusteella, että ne esiintyvät Nizzan luokituksen eri luokissa.

8. Sellaisten ennen 22 päivää kesäkuuta 2012 haettujen ~~eurooppalaisten~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkien haltijat, jotka rekisteröidään ~~ainoastaan~~ koko Nizzan luokituksen luokkaotsikon osalta, voivat ilmoittaa, että heidän aikomuksensa hakemispäivänä oli ollut hakea suojaa myös muille kuin kyseisen luokan otsikon kirjaimellisen merkityksen kattamille tavaroille tai palveluille, edellyttäen, että tällä tavoin nimetyt tavarat tai palvelut sisältyvät kyseisen luokan aakkoselliseen luetteloon hakemispäivänä voimassa olevassa Nizzan luokituksen laitoksessa. [tark. 34]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Ilmoitus on jätettävä virastolle ~~neljän~~ **kuuden** kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta, ja siinä on esitettävä selkeästi, täsmällisesti ja eritellen muut kuin ne haltijan alkuperäisen tarkoituksen kattamat tavarat ja palvelut, jotka luokkaotsikon nimikkeiden kirjaimellinen merkitys kattaa selkeästi. Virasto toteuttaa aiheelliset toimenpiteet rekisterin muuttamiseksi tämän mukaisesti. Tämä mahdollisuus ei vaikuta 15 artiklan, 42 artiklan 2 kohdan, 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 57 artiklan 2 kohdan soveltamiseen. [tark. 35]

~~Eurooppalaisten~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkien, joita koskevaa ilmoitusta ei ole jätetty toisessa alakohdassa tarkoitettun jakson aikana, on katsottava kattavan kyseisen jakson päättymisen jälkeen vain kyseisen luokan otsikkoon sisältyvien nimikkeiden kirjaimellisen merkityksen selkeästi kattamat tavarat ja palvelut.

8 a. Jos rekisteriin tehdään muutoksia, Euroopan unionin tavaramerkkiin 9 artiklan nojalla kuuluvat yksinoikeudet eivät estä kolmatta osapuolta käyttämästä tavaramerkkiä edelleen tavaroita tai palveluja varten, jos ja siltä osin kuin

- a) tavaramerkin käyttö kyseisiä tavaroita tai palveluja varten alkoi ennen kuin rekisteriin tehtiin muutoksia, ja
- b) tavaramerkin käyttö kyseisiä tavaroita tai palveluja varten ei loukannut haltijan oikeuksia, jotka perustuvat rekisteriin tuona aikana kirjattujen tavaroiden ja palvelujen kirjaimelliseen merkitykseen.

Rekisteriin kirjattujen tavaroiden tai palvelujen luettelon muuttaminen ei anna Euroopan unionin tavaramerkin haltijalle oikeutta vastustaa myöhemmin haettua tavaramerkkiä tai hakea sen mitätöintiä, jos ja siltä osin kuin

- a) myöhempi tavaramerkki oli joko käytössä tai tavaramerkistä oli tehty rekisteröintihakemus tavaroita tai palveluja varten ennen kuin rekisteriin tehtiin muutoksia, ja
- b) tavaramerkin käyttö kyseisiä tavaroita tai palveluja varten ei loukannut eikä olisi loukannut haltijan oikeuksia, jotka perustuvat rekisteriin tuona aikana kirjattujen tavaroiden ja palvelujen kirjaimelliseen merkitykseen.” [tark. 36]

- 29) Lisätään 29 artiklan 5 kohtaan virke seuraavasti:

”Viraston toiminnanjohtaja pyytää tarvittaessa komissiota ~~harkitsemaan sen selvittämistä~~ **selvittämään**, myöntääkö ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu valtio kyseisenkaltaisen vastavuoroisen kohtelun.”. [tark. 37]

- 30) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

”30 artikla

Etuoikeuden vaatiminen

1. Etuoikeusvaatimukset on esitettävä samanaikaisesti ~~eurooppalaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskevan hakemuksen kanssa, ja niissä on mainittava aikaisemman hakemuksen päiväys, numero ja maa. **Hakijan on toimitettava jäljennös aikaisemmasta hakemuksesta kolmen kuukauden kuluessa hakemispäivästä. Jos aikaisempi hakemus koskee Euroopan unionin tavaramerkkiä, virasto sisällyttää hakemukseen viran puolesta jäljennöksen aikaisemmasta hakemuksesta.** [tark. 38]

2. Viraston toiminnanjohtaja voi määrätä, että lisätietojen ja asiakirjojen, jotka hakijan on toimitettava etuoikeusvaatimuksen tueksi, ei tarvitse sisältää kaikkia tietoja ja asiakirjoja, jotka edellytetään 35 a artiklan d alakohdan mukaisesti annettujen sääntöjen nojalla, edellyttäen, että virasto voi saada vaaditut tiedot muista lähteistä.”

- 31) Muutetaan 33 artikla seuraavasti:

- a) lisätään 1 kohtaan virke seuraavasti:

”Etuoikeusvaatimus on esitettävä samanaikaisesti ~~eurooppalaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskevan hakemuksen kanssa.”;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Hakijan, joka haluaa vaatia 1 kohdan mukaisesti etuoikeutta, on toimitettava todisteet siitä, että tavarat tai palvelut on esitelty näyttelyssä hakemuksen kohteena olevalla tavaramerkillä.”

32) Korvataan 34 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Eurooppalaiselle **Euroopan unionin** tavaramerkille vaadittu aiemmuus lakkaa, jos aikaisempi tavaramerkki, jonka aiemmuutta on vaadittu, julistetaan menettäneeksi oikeutensa tavaramerkkiin tai jos tavaramerkki julistetaan mitättömäksi tai menetetyksi. Jos aikaisempi tavaramerkki julistetaan menetetyksi, aiemmuus lakkaa edellyttäen, että menettäminen tulee voimaan ennen eurooppalaisen **Euroopan unionin** tavaramerkin hakemispäivää tai etuoikeuspäivää.”

33) Lisätään III osastoon jakso seuraavasti:

”5 JAKSO

Säädösvallan siirto

35 a artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 163 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

a) keinot ja menettelytavat, joita käytetään eurooppalaista **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskevan hakemuksen jättämisessä virastolle 25 artiklan mukaisesti;

b) yksityiskohtaiset tiedot 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun eurooppalaista **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskevan hakemuksen **muodollisesta** sisällöstä, 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta hakemuksesta suoritettavien maksujen tyypistä, mukaan lukien maksujen kattamien tavara- ja palveluluokkien lukumäärä, ja 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut **tarkoitetuista** hakemuksen muodollisista edellytyksistä; [tark. 39]

c) menettelyt, joita noudatetaan vastavuoroisuuden varmentamisessa 29 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

d) menettely sekä tietoja ja asiakirjoja koskevat säännöt, joita on noudatettava vaadittaessa aikaisemman hakemuksen etuoikeutta 30 artiklan mukaisesti;

e) menettely ja todisteita koskevat säännöt, joita on noudatettava vaadittaessa näyttelyä koskevaa etuoikeutta 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

f) menettely, jota on noudatettava vaadittaessa kansallisen tavaramerkin aiemmuutta 34 artiklan 1 kohdan ja 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”

34) Korvataan 36 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) täyttääkö eurooppalaista **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskeva hakemus tässä asetuksessa säädetyt edellytykset ja 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut muodolliset edellytykset;”

35) Kumotaan 37 artiklan 2 kohta.

36) Kumotaan IV osaston 2 jakso.

37) Muutetaan 39 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos edellytykset, jotka eurooppalaista **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskevan hakemuksen on täytettävä, täyttyvät, hakemus on julkaistava sovellettaessa 42 artiklaa siltä osin kuin sitä ei ole hylätty 37 artiklan mukaisesti. Hakemuksen julkaiseminen ei vaikuta tietoihin, jotka on jo asetettu yleisön saataville muutoin tämän asetuksen tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten mukaisesti.”;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Virasto korjaa kaikki virheet julkaistussa hakemuksessa.”

38) Korvataan 40 artikla seuraavasti:

”40 artikla

Kolmansien huomautukset

1. Jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sekä jokainen valmistajien, tuottajien, palvelujen tarjoajien, kauppiaiden tai kuluttajien edustajien ryhmittymä voi toimittaa virastolle kirjallisia huomautuksia, joissa ilmoitetaan 5 ja 7 artiklassa mainituista perusteista ne, joiden perusteella tavaramerkkiä ei saa rekisteröidä viran puolesta.

Näillä ei kuitenkaan ole asianosaisasemaa viraston menettelyssä.

2. Kolmansien huomautukset on toimitettava ennen väitejakson päättymistä tai, jos tavaramerkkiä vastaan on tehty väite, ennen väitettä koskevan lopullisen päätöksen tekemistä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu huomautusten esittäminen ei vaikuta viraston oikeuteen aloittaa ehdottomien perusteiden tutkiminen tarvittaessa uudelleen omasta aloitteestaan milloin tahansa ennen rekisteröintiä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen huomautukset on annettava tiedoksi hakijalle, joka voi ottaa kantaa niihin.”

39) Korvataan 41 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Väite on tehtävä kirjallisesti ja se on perusteltava. Se katsotaan tehdyksi vasta väitemaksun suorittamisen jälkeen.

4. Väitteen tekijä voi viraston asettamassa määräajassa esittää seikkoja, todisteita ja huomautuksia väitteensä tueksi.”

40) Korvataan 42 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä lause ”julkaisemista edeltäneiden viiden vuoden aikana” lauseella ”hakemispäivää tai etuoikeuspäivää edeltäneiden viiden vuoden aikana”. **kohta seuraavasti:**

”2. Väitteen tehneen aikaisemman Euroopan unionin tavaramerkin haltijan on hakijan pyynnöstä toimitettava todisteet siitä, että Euroopan unionin tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivää edeltäneiden viiden vuoden aikana aikaisempaa Euroopan unionin tavaramerkkiä on tosiasiallisesti käytetty unionissa niiden tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity ja joihin väite perustuu, tai että on olemassa perustellut syyt käyttämättä jättämiseen, jos tähän päivään mennessä aikaisempi tavaramerkki on ollut rekisteröitynä vähintään viisi vuotta. Jos näitä todisteita ei esitetä, väite hylätään. Jos aikaisempaa Euroopan unionin tavaramerkkiä on käytetty ainoastaan joidenkin tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity, sitä pidetään väitteen tutkimisessa rekisteröitynä ainoastaan näiden tavaroiden tai palvelujen osalta.” [tark. 40]

41) Muutetaan 44 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) ennen kuin virasto on hyväksynyt 27 artiklassa tarkoitetun hakemispäivän ja 41 artiklan 1 kohdassa säädetyn väitejakson aikana.”;

b) kumotaan 3 kohta.

42) Korvataan 45 artikla seuraavasti:

”45 artikla

Rekisteröinti

1. Jos hakemus täyttää tämän asetuksen vaatimukset ja jollei 41 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määräajassa ole tehty väitettä tai jos väite on hylätty lopullisella päätöksellä, tavaramerkki rekisteröidään ~~europalaisena~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkinä. Rekisteröinti on julkaistava.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2. Virasto antaa rekisteröintitodistuksen. Todistus voidaan antaa sähköisesti.
3. Rekisteröidyn ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin haltijalla on oikeus käyttää rekisteröinnin kattamien tavaroiden ja palvelujen yhteydessä tavaramerkin viereen asetettavaa tunnusta osoituksena siitä, että tavaramerkki on rekisteröity vain unionissa rekisteröinnin voimassaolon ajan. Viraston toiminnanjohtaja päättää kyseisen tunnuksen täsmällisen muodon.
4. Muu henkilö kuin tavaramerkin haltija ei saa käyttää rekisteröidyn tavaramerkin tunnusta ilman haltijan suostumusta. Tavaramerkin haltija ei saa käyttää tavaramerkin tunnusta ennen tavaramerkin rekisteröintiä tai sen jälkeen, kun tavaramerkki on julistettu menetetyksi tai mitättömäksi tai kun rekisteröinti on umpeutunut tai tavaramerkistä on luovuttu.”
- 43) Lisätään IV osastoon jakso seuraavasti:
- ”7 JAKSO
- Säädösvallan siirto
- 45 a artikla
- Säädösvallan siirto
- Siirretään komissiolle valta hyväksyä 163 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:
- a) menettely, jota noudatetaan tutkittaessa, täytyvätkö 36 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua hakemispäivää koskevat vaatimukset ja 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen muodollisten edellytykset, sekä menettely, jota noudatetaan tarkistettaessa, onko 36 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen luokkamaksut suoritettu;
- b) menettely, jota noudatetaan 37 artiklassa tarkoitettujen rekisteröinnin ehdottomien esteiden tutkinnassa;
- c) yksityiskohtaiset tiedot, jotka 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa julkaistussa hakemuksessa on oltava;
- d) menettely, jota noudatetaan 39 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen eurooppalaista tavaramerkkiä koskevissa julkaistuissa hakemuksissa havaittujen virheiden korjaamisessa;
- e) menettely, jota kolmannet noudattavat esittäessään 40 artiklassa tarkoitettuja huomautuksia;
- f) yksityiskohtaiset tiedot menettelyssä, jota noudatetaan 41 ja 42 artiklan mukaisen väitteen tekemisessä ja tutkimisessa;
- g) menettelyt, joilla säännellään hakemuksen muuttamista 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja hakemuksen jakamista 44 artiklan mukaisesti;
- h) merkintätiedot, jotka on kirjattava rekisteriin rekisteröitäessä ~~eurooppalaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä, menettelytavat, joita noudatetaan 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa rekisteröinnin julkaisemisessa, ja 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen rekisteröintitodistuksen sisältö ja sen antamisessa noudatettavat menettelytavat.”
- 43 a) Lisätään 47 artiklaan kohta seuraavasti:**
- ”1 a. Euroopan unionin tavaramerkin uudistamisesta suoritettava maksu koostuu seuraavista:**
- a) perusmaksu;**
- b) luokkamaksut luokista, jotka seuraavat luokkaa, jota koskevaa uudistamista haetaan; sekä**
- c) tarvittaessa lisämaksu uudistamismaksun myöhäisestä suorittamisesta tai 3 kohdan mukaisen uudistamispyyntöön myöhäisestä esittämisestä.” [tark. 41]**
- 44) Kumotaan 49 artiklan 3 kohta.
- 45) Lisätään artikla seuraavasti:
- ”49 a artikla
- Säädösvallan siirto
- Siirretään komissiolle valta hyväksyä 163 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- a) ~~menettelytavat, joita~~ **menettely, jota** on noudatettava ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin uudistamisessa 47 artiklan mukaisesti, mukaan lukien suoritettavien maksujen tyyppi; [tark. 42]
- b) menettely, jolla säännellään 48 artiklan 2 kohdassa säädettyä ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin rekisteröinnin muutosta;
- c) menettely, jolla säännellään 49 artiklassa säädettyä ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin jakamista.”
- 46) Korvataan 50 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:
- ”2. Tavaramerkin haltija ilmoittaa luopumisesta kirjallisesti virastolle. Luopuminen on voimassa vasta sen jälkeen, kun se on merkitty rekisteriin. ~~Eurooppalaisesta~~ **Euroopan unionin** tavaramerkistä luopumisen, josta ilmoitetaan virastolle sen jälkeen, kun kyseisestä tavaramerkistä on esitetty 56 artiklan 1 kohdan mukainen menettämisaikavaatimus **tai mitättömyysvaatimus**, ehtona on menettämisaikavaatimuksen **tai mitättömyysvaatimuksen** lopullinen hylkääminen tai peruuttaminen. [tark. 43]
3. Luopuminen merkitään rekisteriin ainoastaan rekisteriin merkityn oikeuden haltijan suostumuksella. Jos käyttöluva on rekisteröity, luopuminen merkitään rekisteriin ainoastaan, jos tavaramerkin haltija todistaa ilmoittaneensa luopumisaikomuksestaan käyttöluvan haltijalle; merkintä tehdään ~~57 a artiklan a alakohdan mukaisesti vahvistetun~~ **kolmen kuukauden** määräajan umpeuduttua **siitä päivästä, jona tavaramerkin haltija todistaa virastolle ilmoittaneensa käyttöluvan haltijalle luopumisaikomuksestaan.**” [tark. 44]
- 47) Lisätään 53 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:
- ”Ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen edellytysten on täyttyvä ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin hakemispäivänä tai etuoikeuspäivänä.”
- 48) ~~Poistetaan Korvataan~~ 54 artiklan 1 ja 2 kohdassa sanat ”kieltää myöhemmän tavaramerkin käyttämistä”. **kohta seuraavasti:**
- ”1. Jos Euroopan unionin tavaramerkin haltija on unionissa yhtäjaksoisesti viiden vuoden ajan sallinut myöhemmän Euroopan unionin tavaramerkin käytön tästä käytöstä tietoisena, hänellä ei enää ole oikeutta aikaisemman tavaramerkin [...] perusteella vaatia myöhemmän tavaramerkin julistamista mitättömäksi [...] tavaroille tai palveluille, joissa myöhempää Euroopan unionin tavaramerkkiä on käytetty, jollei myöhemmän Euroopan unionin tavaramerkin rekisteröintihakemusta ole tehty vilpillisessä mielessä.
2. Jos 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun aikaisemman kansallisen tavaramerkin tai 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun muun aikaisemman merkin haltija on jäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti viiden vuoden ajan sallinut myöhemmän Euroopan unionin tavaramerkin käytön jäsenvaltiossa, jossa tämä aikaisempi tavaramerkki tai muu merkki on suojattu, tästä käytöstä tietoisena, hänellä ei enää ole oikeutta aikaisemman tavaramerkin tai muun merkin perusteella vaatia myöhemmän tavaramerkin julistamista mitättömäksi [...] tavaroille tai palveluille, joissa myöhempää tavaramerkkiä on käytetty, jollei myöhemmän Euroopan unionin tavaramerkin rekisteröintihakemusta ole tehty vilpillisessä mielessä.” [tark. 45]
- 49) Muutetaan 56 artikla seuraavasti:
- a) korvataan 1 kohdan c alakohdassa sanat ”kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan” sanoilla ”unionin lainsäädännön tai kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan”;
- b) korvataan 3 kohta seuraavasti:
- ”3. Menettämisaikavaatimusta ei voida ottaa tutkittavaksi, jos samaa asiaa ja syytä koskevasta ja samojen osapuolien välisestä vaatimuksesta on jo joko viraston tai 95 artiklassa tarkoitetun ~~eurooppalaisia~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkejä käsittelevän tuomioistuimen ratkaisema asiakysymys ja viraston tai kyseisen tuomioistuimen vaatimuksesta tekemä päätös on tullut lainvoimaiseksi.”

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- 50) Korvataan 57 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä sanat ”yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen julkaisemispäivänä” sanoilla ”eurooppalaista tavaramerkkiä koskevana hakemis- tai etuoikeuspäivänä”. **kohta seuraavasti:**

”2. Mitättömyysmenettelyssä osapuolena olevan, aikaisemman Euroopan unionin tavaramerkin haltijan on Euroopan unionin tavaramerkin haltijan pyynnöstä toimitettava todisteet siitä, että mitättömyysvaatimuksen tekopäivää edeltäneiden viiden vuoden aikana, aikaisempaa Euroopan unionin tavaramerkkiä on todellisesti käytetty unionissa niiden tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity ja joihin mitättömyysvaatimus perustuu, tai että käyttämättä jättämiselle on aiheelliset perusteet, jos tähän päivään mennessä aikaisempi tavaramerkki on ollut rekisteröitynä vähintään viisi vuotta. Lisäksi, jos aikaisempi Euroopan unionin tavaramerkki on ollut rekisteröitynä vähintään viisi vuotta Euroopan unionin tavaramerkkiä koskevan hakemuksen esittämispäivänä tai Euroopan unionin tavaramerkkihakemuksen etuoikeuspäivänä, aikaisemman Euroopan unionin tavaramerkin haltijan on toimitettava todisteet siitä, että 42 artiklan 2 kohdassa esitetyt edellytykset oli mainittuna päivänä täytetty. Jos näitä todisteita ei esitetä, mitättömyysvaatimus hylätään. Jos aikaisempaa Euroopan unionin tavaramerkkiä on käytetty ainoastaan joidenkin tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity, sitä pidetään mitättömyysvaatimuksen tutkimisessa rekisteröitynä ainoastaan näiden tavaroiden tai palvelujen osalta.” [tark. 46]

- 51) Lisätään VI osastoon jakso seuraavasti:

”6 JAKSO

Säädösvallan siirto

57 a artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 163 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

- a) menettely, jolla säännellään 50 artiklassa säädettyä eurooppalaisesta Euroopan unionin tavaramerkistä luopumista, mukaan lukien kyseisen artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika; [tark. 47]
- b) menettelyt, joilla säännellään 56 ja 57 artiklassa tarkoitettuja eurooppalaisen Euroopan unionin tavaramerkin menettämistä ja mitättömyyttä.”

- 52) Korvataan 58 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäljempänä 130 artiklan a–d alakohdassa lueteltujen päätöksentekovelinten päätöksiin voidaan hakea muutosta. Sekä 60 artiklassa säädettyllä valitusjaksolla että muutoksenhaulla on lykkäävä vaikutus.”

- 53) Kumotaan 62 artikla.

- 54) Korvataan 64 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Valituslautakuntien päätökset tulevat voimaan vasta 65 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun määräajan päätyttyä tai, jos asia tämän ajan kuluessa on saatettu unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, tämän toimen tai unionin tuomioistuimelle unionin yleisen tuomioistuimen päätöksestä tehdyn valituksen hylkäämisestä alkaen.”

- 55) Muutetaan 65 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Valituslautakuntien tekemät valituksia koskevat päätökset voidaan saattaa unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi.”;

- b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Unionin yleisellä tuomioistuimella on toimivalta peruuttaa kanteen kohteena oleva päätös tai muuttaa sitä.”;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

c) korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Kanne on nostettava unionin yleisessä tuomioistuimessa kahden kuukauden kuluessa valituslautakunnan päätöksen tiedoksiantamisesta.

6. Viraston on toteutettava tarvittavat toimenpiteet unionin yleisen tuomioistuimen tuomion, tai jos siihen on haettu muutosta, unionin tuomioistuimen tuomion noudattamiseksi.”

56) Lisätään artikla seuraavasti:

”65 a artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 163 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

a) 60 artiklassa tarkoitetun valituksen **muodollinen** sisältö ja menettely, jota noudatetaan valituksen tekemisessä ja käsittelemisessä; [tark. 48]

b) 64 artiklassa tarkoitettujen valituslautakunnan päätösten **muodollinen** sisältö ja muoto; [tark. 49]

c) 60 artiklassa tarkoitettujen valitusmaksujen korvaaminen.”

57) Korvataan VIII osaston otsikko seuraavasti:

”EUROOPPALAISIA EUROOPAN UNIONIN YHTEISÖMERKKEJÄ JA TARKASTUSMERKKEJÄ KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET”.

58) Lisätään VIII osaston otsikon ja 66 artiklan väliin seuraava otsikko:

”1 JAKSO

Eurooppalaiset Euroopan unionin yhteisömerkit”.

59) Korvataan 66 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. I-VII ja IX-XIV osastoa sovelletaan ~~europaalisiin~~ **Euroopan unionin** yhteisömerkkeihin, jollei tässä jaksossa toisin säädetä.”

60) Korvataan 67 artiklan 1 kohdassa sanat ”säädettyssä määräajassa” sanoilla ”74 a artiklan mukaisesti säädettyssä määräajassa”. **kohta seuraavasti:**

”1. Euroopan unionin yhteisömerkin hakijan on esitettävä käyttömääräykset kahden kuukauden kuluessa hakemispäivästä.” [tark. 50]

61) Korvataan 69 artikla seuraavasti:

”69 artikla

Kolmansien huomautukset

Jos virastolle esitetään ~~europaalaista~~ **Euroopan unionin** yhteisömerkkiä koskevia kirjallisia huomautuksia 40 artiklan mukaisesti, kyseiset huomautukset voivat perustua myös erityisperusteisiin, joiden perusteella ~~europaalaista~~ **Euroopan unionin** yhteisömerkkiä koskeva hakemus on hylättävä 68 artiklan nojalla.”

61 a) Korvataan 71 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Myös muutetuista käyttömääräyksistä voidaan esittää 69 artiklan mukaisia kirjallisia huomautuksia.” [tark. 51]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

62) Lisätään artikla seuraavasti:

”74 a artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 163 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat ~~67 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määräaika~~, johon mennessä eurooppalaista yhteisömerkkiä koskevat käyttömääräykset on toimitettava virastolle, ja kyseisten **Euroopan unionin yhteisömerkin käyttöä koskevien** määräysten 67 artiklan 2 kohdassa vahvistettua **muodollista** sisältöä.” [tark. 52]

63) Lisätään VIII osastoon jakso seuraavasti:

”2 JAKSO

Eurooppalaiset tarkastusmerkit

74 b artikla

Eurooppalaiset tarkastusmerkit

1. ~~Eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** tarkastusmerkki on eurooppalainen tavaramerkki, joka on tällä tavalla nimetty hakemusta jätettäessä ja joka voi erottaa merkin haltijan varmentamat tavarat tai palvelut maantieteellisen alkuperän, materiaalin, tavaroiden valmistustavan tai palvelujen tarjontatavan, laadun, tarkkuuden tai muiden ominaisuuksien osalta tavaroista ja palveluista, joita ei ole varmennettu tällä tavalla.

2. Kuka tahansa oikeushenkilö, mukaan lukien instituutiot, viranomaiset ja julkisoikeudelliset laitokset, voi hakea eurooppalaisia tarkastusmerkkejä edellyttäen, että

a) oikeushenkilö ei harjoita liiketoimintaa, joka kohdistuu varmennettujen tavaroiden tai palvelujen kaltaisiin tavaroihin tai palveluihin;

b) oikeushenkilö on toimivaltainen varmentamaan tavarat tai palvelut, joita varten tavaramerkki aiotaan rekisteröidä.

3. Poiketen siitä, mitä 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, 1 kohdassa tarkoitettuna eurooppalaisena tarkastusmerkinä voi olla merkki tai merkintä, jota voidaan elinkeinotoiminnassa osoittaa tavaroiden tai palvelujen maantieteellistä alkuperää. Tarkastusmerkki ei anna sen haltijalle oikeutta kieltää toista käyttämästä elinkeinotoiminnassa tällaisia merkkejä tai merkintöjä, jos hän käyttää sitä hyvää liiketapaa noudattaen. Tällaiseen merkkiin ei varsinkaan saa vedota kolmatta vastaan, jolla on oikeus käyttää maantieteellistä nimeä.

4. I-VII ja IX-XIV osastoa sovelletaan eurooppalaisiin tarkastusmerkkeihin, jollei tässä jaksossa toisin säädetä.

74 c artikla

Merkin käyttömääräykset

1. Eurooppalaisen tarkastusmerkin hakijan on toimitettava tarkastusmerkin käyttöä koskevat määräykset ~~74 a artiklan mukaisesti säädettyyn määräaikaan mennessä~~ **kahden kuukauden kuluessa hakemispäivästä**. [tark. 53]

2. Käyttömääräyksissä ilmaistaan henkilöt, joilla on lupa käyttää merkkiä, ominaisuudet, jotka merkillä on tarkoitus varmentaa, se, kuinka varmennuselimen on tarkoitus testata kyseisiä ominaisuuksia ja valvoa merkin käyttöä, sekä merkin käyttöä koskevat edellytykset, mukaan lukien seuraamukset.

74 d artikla

Hakemuksen hylkääminen

1. Edellä 36 ja 37 artiklassa säädettyjen ~~eurooppalaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskevan hakemuksen rekisteröinnin esteiden lisäksi eurooppalaista tarkastusmerkkiä koskeva hakemus hylätään, jos 74 b ja 74 c artiklan säännöksiä ei noudateta tai jos käyttömääräykset ovat yleisen järjestyksen tai hyvien tapojen vastaiset.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2. Eurooppalaista tarkastusmerkkiä koskeva hakemus hylätään myös, jos on olemassa vaara yleisön johtamisesta harhaan merkin luonteen tai merkityksen osalta, erityisesti jos merkki on omiaan vaikuttamaan muulta kuin tarkastusmerkiltä.

3. Hakemusta ei hylätä, jos hakija käyttömääräyksiä muuttamalla täyttää 1 ja 2 kohdan mukaiset vaatimukset.

74 e artikla

Kolmansien huomautukset

Jos virastolle esitetään eurooppalaista tarkastusmerkkiä koskevia kirjallisia huomautuksia 40 artiklan mukaisesti, kyseiset huomautukset voivat perustua myös erityisperusteisiin, joiden perusteella eurooppalaista tarkastusmerkkiä koskeva hakemus on hylättävä 74 d artiklan nojalla.

74 f artikla

Merkin käyttömääräysten muuttaminen

1. Eurooppalaisen tarkastusmerkin haltijan on ilmoitettava virastolle muutetuista käyttömääräyksistä.

2. Muutosta ei mainita rekisterissä, jos muutetut käyttömääräykset eivät täytä 74 c artiklan vaatimuksia tai sisältävät 74 d artiklassa tarkoitetun rekisteröinnin esteen.

3. ~~Muutettuihin käyttömääräyksiin sovelletaan 74 e artiklaa~~ **Myös muutetuista käyttömääräyksistä voidaan esittää 74 e artiklan mukaisia kirjallisia huomautuksia. [tark. 54]**

4. Tätä asetusta sovellettaessa käyttömääräysten muutos tulee voimaan vasta alkaen päivästä, jona muutosta koskevasta maininnasta tehdään merkintä rekisteriin.

74 g artikla

Luovuttaminen

Sen estämättä, mitä 17 artiklan 1 kohdassa säädetään, eurooppalainen tarkastusmerkki voidaan luovuttaa vain 74 b artiklan 2 kohdan vaatimukset täyttävälle oikeushenkilölle.

74 h artikla

Loukkauskanteen ajaminen

1. Vain eurooppalaisen tarkastusmerkin haltijalla tai tämän nimenomaisesti tätä tarkoitusta varten valtuuttamalla henkilöllä on oikeus loukkauskanteen ajamiseen.

2. Eurooppalaisen tarkastusmerkin haltija voi niiden henkilöiden nimissä, joilla on merkin käyttöoikeus, vaatia korvausta näiden kärsimästä, merkin luvattomasta käytöstä johtuvasta vahingosta.

74 i artikla

Menettämisperusteet

Edellä 51 ja 20 artiklassa säädettyjen menettämisperusteiden lisäksi eurooppalaisen tarkastusmerkin haltijan todetaan menettäneen oikeutensa virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkauskanteeseen kohdistuvalla vastakanteella seuraavien edellytysten täytyessä:

a) haltija ei täytä enää 74 b artiklan 2 kohdan vaatimuksia;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- b) haltija ei toteuta kohtuullisia toimenpiteitä estääkseen käyttömääräyksissä määrättyjen edellytysten vastaisen merkin käytön, kun käyttömääräysten muutos on tarvittaessa mainittu rekisterissä;
- c) tapa, jolla haltija on käyttänyt merkkiä, on johtanut siihen, että merkki on omiaan johtamaan yleisöä harhaan 74 d artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- d) käyttömääräysten muutos on mainittu rekisterissä vastoin 74 f artiklan 2 kohtaa, jollei merkin haltija täytä kyseisen artiklan mukaisia vaatimuksia tekemällä uuden muutoksen käyttömääräyksiin.

74 j artikla

Mitättömyysperusteet

Edellä 52 ja 53 artiklassa säädettyjen mitättömyysperusteiden lisäksi eurooppalainen tarkastusmerkki, joka on rekisteröity 74 d artiklan säännösten vastaisesti, on julistettava mitättömäksi virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkauskanteeseen kohdistuvalla vastakanteella, jollei merkin haltija noudata 74 d artiklan mukaisia vaatimuksia muuttamalla käyttömääräyksiä.

74 k artikla

Toimivallan jako

Siirretään komissiolle valta antaa 163 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään 74 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määräaika, johon mennessä eurooppalaista tarkastusmerkkiä **joika** koskevat käyttömääräykset on toimitettava virastolle, ja kyseisten **eurooppalaisen tarkastusmerkin käyttöä koskevien** määräysten 74 c artiklan 2 kohdassa vahvistettu sisältö. **”vahvistettua muodollista sisältöä.” [tark. 55]**

- 64) Korvataan 75 artikla seuraavasti:

”75 artikla

Viraston päätösten ja tiedonantojen muoto

1. Virasto perustelee päätöksensä. Ne voivat perustua vain sellaisiin syihin tai todisteisiin, joihin asianomaiset osapuolet ovat voineet ottaa kantaa.

2. Kaikissa viraston päätöksissä, tiedonannoissa tai ilmoituksissa on mainittava vastaava viraston yksikkö tai osasto sekä asiasta vastaavien virkailijoiden nimet. Päätökset varustetaan joko virkailijan tai virkailijoiden allekirjoituksella tai niiden sijasta painetulla tai leimatulla sinetillä. Viraston toiminnanjohtajan päätöksellä voidaan viraston osastot ja vastuullisten virkailijoiden nimet ilmoittaa muulla tavoin tai käyttää muuta tunnistetta kuin sinettiä päätöksiä, tiedoksiantoja tai ilmoituksia lähettäessä telekopioitse tai muulla teknisellä viestintävälineellä.”

- 65) Lisätään 76 artiklan 1 kohtaan virke seuraavasti:

”Edellä olevan 52 artiklan mukaisessa mitättömyysmenettelyssä viraston on rajattava tutkimuksensa osapuolten esittämiin perusteisiin ja väitteisiin.”

- 66) Lisätään 78 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Viraston toiminnanjohtaja määrittää maksettavien kulujen, mukaan lukien ennakot, määrät 93 a artiklan b alakohdassa tarkoitettujen asian selvittämistä aiheutuvien kulujen osalta.”

- 67) Korvataan 79 artikla seuraavasti:

”79 artikla

Ilmoitusmenettely

1. Virasto ilmoittaa viran puolesta päätöksistä ja käskyistä saapua kuultavaksi sekä tiedonannoista, jotka ovat alkuna määräajaille tai joiden ilmoittamisesta säädetään muissa tämän asetuksen säännöksissä tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä tai joista viraston toiminnanjohtaja määrää.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2. Toiminnanjohtaja voi määrittää, mitkä muut asiakirjat kuin päätökset, joihin sovelletaan määräaikoja, jotka on asetettu käskyille saapua kuultavaksi, on annettava tiedoksi kirjatulla kirjeellä, johon on liitetty saantitodistus.
3. Tiedoksianto voidaan suorittaa sähköisesti toiminnanjohtajan määrittämien yksityiskohtaisten tietojen mukaan.
4. Jos tiedoksianto on suoritettava julkisena kuulutuksena, toiminnanjohtajan on määritettävä, kuinka julkinen kuulutus on annettava, ja vahvistettava päivä, jona kuukauden määräaika, jonka päättyessä asiakirja on katsottava tiedoksiannetuksi, alkaa.”

68) Lisätään artiklat seuraavasti:

”79 a artikla

Menettely, jota noudatetaan ilmoitettaessa oikeuksien menettämisestä

Jos virasto toteaa, että tämä asetus tai sen nojalla hyväksytyt delegoidut säädökset aiheuttavat oikeuksien menetyksiä ilman, että asiasta olisi tehty päätös, se ilmoittaa tästä kyseiselle henkilölle 79 artiklan mukaisesti. Mainittu henkilö voi vaatia päätöksen tekemistä asiasta. Virasto tekee tällaisen päätöksen, jos se on eri mieltä päätöstä pyytävän henkilön kanssa; muussa tapauksessa virasto muuttaa kannanottonsa ja ilmoittaa siitä päätöstä pyytäneelle.

79 b artikla

Tiedonannot virastolle

Tiedonannot virastolle voidaan antaa käyttäen sähköisiä viestintävälineitä. Toiminnanjohtaja määrittää sen, missä määrin ja missä teknisissä olosuhteissa kyseiset tiedonannot voidaan antaa sähköisesti.

79 c artikla

Määräajat

1. **Määräajat vahvistetaan täysinä vuosina, kuukausina, viikkoina tai päivinä.** Määräaikojen laskentaan ja keston on sovellettava 93 a artiklan f kohdan mukaisesti annettuja sääntöjä **laskeminen aloitetaan tapahtumaa seuraavana päivänä.** [tark. 56]

2. Viraston toiminnanjohtaja määrittää ennen kunkin kalenterivuoden alkua päivät, joina virasto on avoinna ja voi vastaanottaa asiakirjoja, tai päivät, joina tavanomainen postinjakelu ei toimi tiloissa, joissa virasto sijaitsee.

3. Toiminnanjohtaja määrittää keskeytyksen keston, kun on kyse postinjakelun yleisestä keskeytyksestä jäsenvaltiossa, jossa virasto sijaitsee, tai kun viraston yhteys hyväksytyihin sähköisiin viestintävälineisiin on tosiasiallisesti katkennut.

4. Jos poikkeukselliset tapahtumat, kuten luonnonmullistukset tai lakot, keskeyttävät menettelyn osapuolten ja viraston välisen asianmukaisen kommunikoinnin tai häiritsevät sitä, toiminnanjohtaja voi määrätä, että kaikkia määräaikoja, jotka muutoin umpeutuisivat tällaisten poikkeuksellisten olosuhteiden alkamispäivänä, jonka toiminnanjohtaja vahvistaa, tai sen jälkeen, jatketaan hänen vahvistamaansa päättymispäivään saakka niiden menettelyn osapuolten osalta, joilla on kotipaikka tai rekisteröity toimipaikka kyseisessä valtiossa tai joiden nimeämän edustajan toimipaikka on siinä valtiossa. Määrätessään kyseistä päivää toiminnanjohtajan on arvioitava, milloin poikkeukselliset tapahtumat päättyvät. Jos tapahtuma vaikuttaa viraston kotipaikkaan, toiminnanjohtajan määräyksessä on täsmennettävä, että määräystä sovelletaan menettelyn kaikkiin osapuoliin.

79 d artikla

Virheiden ja ilmeisten laiminlyöntien korjaaminen

Virasto korjaa kaikki kieli- tai kirjoitusvirheet sekä ilmeiset laiminlyönnit viraston päätöksissä tai viraston syyksi katsottavat tekniset virheet tavaramerkin rekisteröinnissä tai rekisteröinnin julkaisemisessa. **Virasto säilyttää tiedot kaikista tällaisista korjauksista.** [tark. 57]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

69) Muutetaan 80 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä lause ”päätöksen, joka sisältää ilmeisen viraston syyksi katsottavan menettelyvirheen” lauseella ”päätöksen, joka sisältää ilmeisen viraston syyksi katsottavan virheen”.

kohta seuraavasti:

”1. Jos virasto on tehnyt sellaisen rekisterimerkinnän tai päätöksen, joka sisältää ilmeisen viraston syyksi katsottavan virheen, virasto poistaa kyseisen merkinnän tai kumoaa päätöksen. Jos menettelyssä on yksi ainoa osapuoli ja merkintä tai toimi vaikuttaa tämän oikeuksiin, poistaminen tai kumoaminen suoritetaan siinäkin tapauksessa, että virhe ei ollut asianomaiselle osapuolelle ilmeinen.”; [tark. 58]

- b) korvataan 2 kohdan toinen virke **kohta** seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun poistamisen tai kumoamisen suorittaa omasta aloitteestaan tai jonkin menettelyssä osapuolena olevan pyynnöstä viranomainen, joka merkinnän tai päätöksen on tehnyt. Rekisteriin tehdyn merkinnän poistaminen tai päätöksen kumoaminen suoritetaan vuoden kuluessa päivästä, jona rekisterimerkintä tai päätös on tehty, sen jälkeen kun menettelyn osapuolia sekä rekisteriin merkityjä, kyseisten eurooppalaisten Euroopan unionin tavaramerkkioikeuksien mahdollisia haltijoita on kuultu. Virasto säilyttää tiedot kaikista tällaisista poistamisista tai kumoamisista.”; [tark. 59]

- c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tämä artikla ei rajoita osapuolten oikeuksia hakea muutosta 58 ja 65 artiklan nojalla eikä mahdollisuutta korjata 79 d artiklan mukaisesti virheet tai ilmeiset laiminlyönnit. Jos viraston virheelliseen päätökseen on haettu muutosta, muutoksenhakumenettelyn on katsottava jääneen vaille kohdetta viraston kumottua päätöksensä tämän artiklan 1 kohdan nojalla.”

(70) Muutetaan 82 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tätä artiklaa ei sovelleta 29 artiklan 1 kohdassa, 33 artiklan 1 kohdassa, 36 artiklan 2 kohdassa, 41 artiklan 1 ja 3 kohdassa, 47 artiklan 3 kohdassa, 60 artiklassa, 65 artiklan 5 kohdassa, 81 artiklassa tai 112 artiklassa asetettuihin määräaikoihin eikä tämän artiklan 1 kohdassa asetettuihin määräaikoihin tai määräaikaan, johon mennessä 34 artiklan mukainen aiemmuusvaatimus on esitettävä hakemuksen jättämisen jälkeen.”;

- b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos virasto hyväksyy pyynnön, määräajan noudattamatta jättämisen seurausten katsotaan jääneen toteutumatta. Jos noudattamatta jätetyn määräajan umpeutumisen ja menettelyn jatkamista koskevan pyynnön välisenä aikana on tehty päätös, osasto, jolla on toimivalta päättää suorittamatta jätetystä toimesta, tarkastelee päätöstä uudelleen ja tekee erilaisen päätöksen, jos suorittamatta jätetyn toimen saattaminen loppuun on riittävä toimenpide. Jos alkuperäistä päätöstä ei aiota muuttaa, tämä on vahvistettava kirjallisesti.”

71) Lisätään artikla seuraavasti:

”82 a artikla

Menettelyjen keskeyttäminen

1. Keskeyttäessään tai aloittaessaan uudelleen menettelyn viraston on noudatettava 93 a artiklan i alakohdan mukaisesti vahvistettuja menettelytapoja. Menettely virastossa keskeytetään, jos

- a) Euroopan unionin tavaramerkin hakija tai haltija tai kansallisen oikeuden mukaan tätä edustamaan oikeutettu henkilö kuolee tai tulee oikeuskelvottomaksi. Jos edellä mainittu ei vaikuta 93 artiklan mukaisesti nimetyin edustajan valtuuksiin, menettely keskeytetään ainoastaan sellaisen edustajan pyynnöstä,
- b) Euroopan unionin tavaramerkin hakija tai haltija on hänen omaisuuttaan vastaan kohdistetun menettelyn takia oikeudellisista syistä estynyt jatkamasta menettelyä virastossa,

Tiistai 25. helmikuuta 2014

c) **Euroopan unionin tavaramerkin hakijan tai haltijan edustaja kuolee, tulee oikeuskelvottomaksi tai on hänen omaisuuttaan vastaan kohdistetun menettelyn takia oikeudellisista syistä estynyt jatkamasta menettelyä virastossa.**

2. **Jos 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa virastolle on ilmoitettu sellaisen henkilön nimi, jolla on valtuudet jatkaa menettelyä virastossa, virasto ilmoittaa tälle henkilölle ja asianomaisille kolmansille osapuolille, että menettelyä jatketaan viraston vahvistamana ajankohtana.**

3. **Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa menettelyä jatketaan, kun virastolle on ilmoitettu hakijan uuden edustajan nimeämisestä tai kun virasto on ilmoittanut muille asianosaisille Euroopan unionin tavaramerkin haltijan uuden edustajan nimeämisestä. Jos virastolle ei ole ilmoitettu uuden edustajan nimeämisestä kolmen kuukauden kuluessa menettelyn keskeytyksen alkamisesta, virasto ilmoittaa Euroopan unionin tavaramerkin hakijalle tai haltijalle, että**

a) **kun sovelletaan 92 artiklan 2 kohtaa, Euroopan unionin tavaramerkkiä koskevaa hakemusta pidetään peruutettuna, jos tietoja ei toimiteta kahden kuukauden kuluessa tästä tiedonannosta, tai**

b) **kun ei sovelleta 92 artiklan 2 kohtaa, menettelyä Euroopan unionin tavaramerkin hakijan tai haltijan kanssa jatketaan tämän tiedonannon antamispäivästä.**

4. **Euroopan unionin tavaramerkin hakijaa tai haltijaa koskevat muut kuin uudistamismaksun maksamiseen liittyvät menettelyn keskeytyshetkellä voimassa olleet määräajat alkavat uudestaan siitä päivästä, jolloin menettely aloitetaan uudestaan.” [tark. 60]**

72) Korvataan 83 artikla seuraavasti:

”83 artikla

Viittaus yleisiin periaatteisiin

Jos tässä asetuksessa tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä ei säädetä menettelystä, virasto ottaa huomioon jäsenvaltioissa yleisesti hyväksytyyn menettelysäännöseen.”

73) Korvataan 85 artiklan 1 kohdassa sanat ”täytäntöönpanoasetuksessa säädetyin edellytyksin” sanoilla ”93 a artiklan j alakohdan mukaisin edellytyksin”. **seuraavasti:**

”1. Väite-, menettämis-, mitättömyys- tai valitusmenettelyn hävinnyt osapuoli vastaa toisen osapuolen kuluista sekä kaikista tälle välttämättömistä menettelyyn liittyvistä kuluista, mukaan lukien matka- ja oleskelukustannukset, asiamiehen, neuvonantajan tai asianajajan palkkio niiden kullekin maksuluokalle [...] vahvistettujen määrien rajoissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 119 artiklan 6 kohdan säännösten soveltamista.” [tark. 61]

74) Korvataan 86 artiklan 2 kohdan toinen virke seuraavasti:

”Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi viranomainen, joka on vastuussa täytäntöönpanoasiakirjan oikeaperäisyyden tutkimisesta, ja ilmoitettava kyseisen viranomaisen yhteystiedot virastolle, unionin tuomioistuimelle ja komissiolle. Päätöstä koskeva täytäntöönpanomääräys on liitettävä kyseisen viranomaisen päätökseen tutkimatta muuta kuin täytäntöönpanoasiakirjan oikeaperäisyyden.”

75) Korvataan 87 artikla seuraavasti:

”87 artikla

Euroopan unionin tavaramerkkirekisteri

1. Virasto pitää **Euroopan unionin tavaramerkkien** rekisteriä, joka sisältää merkintätiedot, joiden rekisteröinnistä tai kirjaamisesta säädetään tällä asetuksella tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyillä delegoiduilla asetuksella. Virasto pitää **ja pitää tämän** rekisterin ajan tasalla. [tark. 62]

2. Rekisteri on julkinen. Sitä voidaan pitää sähköisesti.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

3. Virasto ylläpitää sähköistä tietokantaa, joka sisältää ~~eurooppalaisten~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkien rekisteröintihakemusten merkintätiedot ja rekisteriin tehdyt merkinnät. Tietokannan sisältö voidaan julkistaa. Toiminnanjohtaja päättää tietokannan käytön edellytyksistä ja siitä, miten tietopankin sisältö saatetaan saataville konekielisessä luettavassa muodossa, mukaan lukien tästä veloitettavat maksut.”
- 76) Muutetaan 88 artikla seuraavasti:
- a) korvataan otsikko ”Julkinen nähtävilläolo” otsikolla ”Asiakirjojen julkinen nähtävilläolo ja säilyttäminen”;
- b) korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:
- ”4. Jos asiakirjat asetetaan julkisesti nähtäville 2 tai 3 kohdan mukaisesti, tietyt asiakirjat voidaan jättää asettamatta julkisesti nähtäville. Toiminnanjohtaja määrittää tavan, jolla asiakirjat asetetaan julkisesti nähtäville.
5. Virasto säilyttää ~~eurooppalaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskevaan hakemukseen tai ~~eurooppalaisen Euroopan unionin~~ tavaramerkin rekisteröintiin liittyviä menettelyjä koskevat asiakirjat. Toiminnanjohtaja määrää, missä muodossa asiakirjat on säilytettävä. Jos asiakirjat säilytetään sähköisessä muodossa, tällaisten sähköisten tiedostojen perustana olevat alkuperäiset asiakirjat on hävitettävä toiminnanjohtajan asettamassa määräajassa, joka alkaa siitä, kun virasto on vastaanottanut ne.”
- (77) Korvataan 89 artikla seuraavasti:
- ”89 artikla
- Säännölliset julkaisut
1. Virasto julkaisee säännöllisesti
- a) ~~eurooppalaista Euroopan unionin~~ tavaramerkkilehteä, joka sisältää tavaramerkkirekisteriin tehdyt merkinnät sekä kaikki muut merkintätiedot, ~~joiden julkaisemisesta säädetään tässä asetuksessa tai tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä; [tark. 63]~~
- b) virallista lehteä, joka sisältää viraston toiminnanjohtajan antamat yleiset tiedonannot ja tiedot sekä kaikki muut tätä asetusta tai sen täytäntöönpanoa koskevat tiedot.
- Edellä a ja b alakohdassa tarkoitettut julkaisemiset voidaan suorittaa sähköisesti.
2. ~~Eurooppalainen Euroopan unionin~~ tavaramerkkilehti on julkaistava toiminnanjohtajan määräämällä tavalla ja määräämin väliajoin.
3. Toiminnanjohtaja voi määrätä, että tietyt tiedot on julkaistava virallisessa lehdessä unionin kaikilla virallisilla kielillä.”
- 78) Muutetaan 92 artikla seuraavasti:
- a) korvataan 2 kohta seuraavasti:
- ”2. Luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä, joilla ei ole kotipaikkaa eikä todellista ja toiminnassa olevaa teollista tai kaupallista liikettä unionissa, on oltava edustaja virastossa 93 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaikissa tässä asetuksessa tarkoitetuissa menettelyissä, lukuun ottamatta menettelyä, jota noudatetaan ~~eurooppalaista Euroopan unionin~~ tavaramerkkiä koskevaa hakemusta jätettäessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan toisen virkkeen soveltamista.”
- ~~Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kyseisessä alakohdassa tarkoitetuilla luonnollisilla tai oikeushenkilöillä ei tarvitse olla edustajaa virastossa 93 a artiklan p alakohdan mukaisesti säädettyissä tapauksissa.” [tark. 64]~~
- b) ~~kumotaan 4 kohta:~~
- ~~”4. Jos 93 a artiklan p alakohdan mukaisesti vahvistetut edellytykset täyttyvät, on nimitettävä yhteinen edustaja.” [tark. 65]~~
- 79) Muutetaan 93 artikla seuraavasti:
- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:
- ”1. Luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä voi virastossa edustaa ainoastaan

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- a) jonkin jäsenvaltion alueella toimintaa harjoittamaan oikeutettu asianajaja, jonka ammatillinen kotipaikka on unionissa, siltä osin kuin tämä voi toimia kyseisessä valtiossa edustajana tavaramerkkiasioissa;
- b) hyväksytyt edustajat, joka on merkitty viraston tätä tarkoitusta varten pitämään luetteloon.
- Virastossa toimivien edustajien on esitettävä viraston pyynnöstä sille allekirjoitettu valtakirja, joka liitetään asiakirjoihin.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Viraston toiminnanjohtaja voi myöntää poikkeuksen

- a) 2 kohdan c alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitettua vaatimuksesta, jos hakija toimittaa todisteet siitä, että hän on hankkinut vaadittavan pätevyyden muulla tavalla;
- b) 2 kohdan a alakohdan vaatimuksesta, jos on kyse erittäin pätevistä ammatinharjoittajista, edellyttäen, että 2 kohdan b ja c alakohdan vaatimukset täyttyvät.”;
- e) ~~kumotaan 5 kohta.~~

~~”5. Henkilö voidaan poistaa hyväksytyjen edustajien luettelosta 93 a artiklan p alakohdan mukaisesti vahvistetuin edellytyksin.” [tark. 66]~~

80) Lisätään IX osastoon jakso seuraavasti:

”5 JAKSO

Säädösvallan antaminen

93 a artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 163 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

- a) 75 artiklassa tarkoitettujen päätösten muotoa koskevat vaatimukset;
- b) 77 ja 78 artiklassa tarkoitetut suulliset menettelyt ja asian selvittämistä koskevat menettelytavat;
- c) 79 artiklassa tarkoitettua ilmoitusmenettelyä koskevat menettelytavat;
- d) menettely, jota noudatetaan 79 a artiklassa tarkoitettua oikeuksien menettämisestä ilmoittamisessa;
- e) säännöt, joita sovelletaan viestintävälineisiin, mukaan lukien 79 b artiklassa tarkoitetut sähköiset viestintävälineet, joita menettelyjen osapuolten on käytettävä viraston kanssa, ja lomakkeet, jotka viraston on asetettava saataville;
- f) säännöt, joilla säännellään 79 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen laskentaa ja kestoja;
- g) menettely, jota noudatetaan korjattaessa 79 d artiklassa tarkoitetut kieli- tai kirjoitusvirheet ja ilmeiset laiminlyönnit viraston päätöksissä sekä viraston syyksi katsottavat tekniset virheet tavaramerkin rekisteröinnissä tai rekisteröinnin julkaisemisessa;
- h) menettely, jota noudatetaan 80 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päätöksen kumoamisessa tai rekisterimerkinnän poistamisessa;
- i) menettelytavat, joita noudatetaan 82 a artiklassa tarkoitettua menettelyjen keskeyttämisessä ja uudelleenaloittamisessa virastossa;
- j) menettely, jota noudatetaan ~~85 artiklan 1 kohdassa~~ **artiklassa** tarkoitettua kulujen jakamisessa ja vahvistamisessa; [tark. 67]
- k) ~~87 artiklan 1 kohdassa~~ **artiklassa** tarkoitetut **rekisteriin kirjattavat** merkintätiedot; [tark. 68]
- ~~l) menettely, jota noudatetaan 88 artiklassa säädetyn asiakirjojen julkisen nähtävilläolon osalta, ja menettelytavat, joita noudatetaan 88 artiklan 5 kohdassa säädettyyn viraston asiakirjojen säilyttämisen osalta; [tark. 69]~~

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- m) menettelytavat, joita noudatetaan 89 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa merkintätietojen ja merkintöjen julkaisemisessa ~~Euroopan~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkilehdessä, mukaan lukien tietojen tyyppi, ja kielet, joilla kyseiset merkintätiedot ja merkinnät on julkaistava;
- n) 89 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun viraston virallisen lehden julkaisutiheys, muoto ja kielet;
- o) menettelytavat, joita noudatetaan 90 artiklan mukaisessa viraston ja jäsenvaltioiden välisessä tietojenvaihdossa ja viestinnässä, ja menettelytavat, joita jäsenvaltioiden tuomioistuimet tai viranomaiset noudattavat 90 artiklan mukaisesti asiakirjojen asettamisessa julkisesti nähtäville;
- p) poikkeukset 92 artiklan 2 kohdan mukaisesta veloitteesta olla edustettuna virastossa, edellytykset, joiden täytyessä on nimettävä ~~92 artiklan 4 kohdan mukainen~~ yhteinen edustaja, edellytykset, joiden täytyessä 92 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen työntekijöiden ja 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ammattimaisten edustajien on esitettävä virastolle allekirjoitettu valtakirja voidakseen hoitaa edustustehtävää, kyseisen valtakirjan sisältö ja edellytykset, joiden täytyessä henkilö voidaan poistaa 93 artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta hyväksytyjen edustajien luettelosta.” [tark. 70]
- 81) Korvataan X osaston 1 jakson otsikko seuraavasti:
- ”Tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeuden alalla koskevien unionin sääntöjen soveltaminen”.
- 82) Muutetaan 94 artikla seuraavasti:
- a) korvataan otsikko seuraavasti:
- ”Tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeuden alalla koskevien unionin sääntöjen soveltaminen”;
- b) korvataan 1 kohdassa sanat ”asetusta (EY) N:o 44/2001” sanoilla ”unionin sääntöjä tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla”. **kohta seuraavasti:**
- ”1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, Euroopan unionin tavaramerkkiä koskeviin menettelyihin ja Euroopan unionin tavaramerkkiä koskeviin hakemuksiin sekä Euroopan unionin tavaramerkkien tai kansallisten tavaramerkkien perusteella käytäviin, samanaikaisia tai toisiaan seuraavia kanteita koskeviin menettelyihin sovelletaan unionin sääntöjä tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla.”; [tark. 71]**
- c) lisätään kohta seuraavasti:
- ”3. Tässä asetuksessa olevat viittaukset asetukseen (EY) N:o 44/2001 kattavat tarvittaessa tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 19 päivänä lokakuuta 2005 tehdyn Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välisen sopimuksen.”
- 83) Korvataan 96 artiklan c alakohdassa sanat ”9 artiklan 3 kohdan toisessa virkkeessä” sanoilla ”9 b artiklan 2 kohdassa”.
- 84) Korvataan 99 artiklan 3 kohta seuraavasti:
- ”3. Edellä 96 artiklan a ja c kohdassa tarkoitettujen kanteiden osalta ~~europaalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin menettämistä tai mitättömyyttä koskeva väite, joka esitetään muulla tavoin kuin vastakanteen muodossa, voidaan ottaa tutkittavaksi siltä osin kuin vastaaja vetoaa siihen, että ~~europaalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin haltija voi menettää oikeutensa, koska merkki ei ollut tosiasiallisessa käytössä, kun loukkauskanne nostettiin.”

Tiistai 25. helmikuuta 2014

85) Muutetaan 100 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Eurooppalaisia Euroopan unionin tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin, jolle eurooppalaista Euroopan unionin tavaramerkkiä koskeva menettämistä tai mitättömyyttä koskeva vastakanne esitetään, ei saa aloittaa vastakanteen tutkimista ennen kuin joko asianomainen osapuoli tai tuomioistuin ovat ilmoittaneet virastolle päivämäärän, jona vastakanne esitettiin. Virasto kirjaa nämä tiedot rekisteriin. Jos eurooppalaisen Euroopan unionin tavaramerkin menettämistä tai mitättömyysvaatimuksen käsittely on meneillään virastossa, viraston on ilmoitettava siitä tuomioistuimelle ja lykättävä asian käsittelyä, kunnes vaatimusta koskeva päätös on lopullinen tai vaatimus peruutetaan.";

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. Jos eurooppalaisia Euroopan unionin tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin on tehnyt lainvoimaiseksi tulleen päätöksen eurooppalaista Euroopan unionin tavaramerkkiä koskevasta menettämistä tai mitättömyyttä koskevasta vastakanteesta, tuomioistuimen tai kansallisen menettelyn muun osapuolen on toimitettava viipymättä jäljennös päätöksestä virastolle. Virasto tai muu asianomainen osapuoli voi pyytää tietoja tällaisesta toimittamisesta. Virasto merkitsee rekisteriin maininnan päätöksestä ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet päätöksen operatiivisen osan noudattamiseksi."

86) Korvataan 102 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Eurooppalaisia Euroopan unionin tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuin voi myös käyttää sovellettavan lainsäädännön mukaisesti saatavilla olevia toimenpiteitä tai määräyksiä, jotka se katsoo aiheellisiksi tapaukseen liittyvien olosuhteiden perusteella."

87) Kumotaan 108 artikla.

88) Korvataan 113 artiklan 3 kohdassa sanat "~~täytäntöönpanoasetuksessa säädetyt muodolliset edellytykset~~" sanoilla "~~114 a artiklan mukaisesti säädetyt muodolliset edellytykset~~". **kohta seuraavasti:**

"3. Virasto tarkastaa, onko pyydetty muuntaminen tämän asetuksen edellytysten ja erityisesti 112 artiklan 1, 2, 4, 5 ja 6 kohdan sekä tämän artiklan 1 kohdan mukainen, ja täyttäväkö se 114 a artiklan mukaisesti säädetyt muodolliset edellytykset. Jos nämä edellytykset täyttyvät, virasto toimittaa muuntamista koskevan pyynnön pyynnössä mainittujen jäsenvaltioiden teollisoikeuksien virastoille." [tark. 72]

89) Korvataan 114 artiklan 2 kohdassa sana "~~täytäntöönpanoasetuksessa~~" sanoilla "~~tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä~~". **kohta seuraavasti:**

"2. Euroopan unionin tavaramerkkiä koskevaan hakemukseen tai Euroopan unionin tavaramerkkiin, joka on toimitettu edelleen 113 artiklan mukaisesti, ei voida soveltaa muodon osalta kansallisen lain nojalla muita kuin tässä asetuksessa tai tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädettyjä edellytyksiä tai lisäedellytyksiä." [tark. 73]

90) Lisätään artikla seuraavasti:

"114 a artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 163 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muodollisia edellytyksiä, jotka eurooppalaisen Euroopan unionin tavaramerkkihakemuksen muuntamista koskevan pyynnön on täytettävä, sekä yksityiskohtaisia tietoja pyynnön tutkimisesta ja julkaisemisesta."

91) Korvataan 116 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Virasto voi käyttää kansallisia asiantuntijoita tai muuta henkilöstöä, joka ei ole viraston palveluksessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista Hallintoneuvosto tekee päätöksen, jossa vahvistetaan säännöt kansallisten asiantuntijoiden tilapäisestä siirtämisestä viraston palvelukseen."

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- 92) Korvataan 117 artiklassa sana "virastoon" sanoilla "virastoon ja sen henkilöstöön". **artikla seuraavasti:**

"Virastoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa."
[tark. 74]

- 93) Muutetaan 119 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 6 kohdan toisen alakohdan toinen virke seuraavasti:

"käännös on toimitettava 144 a artiklan b alakohdan mukaisesti säädetyssä määräajassa";

- b) lisätään kohta seuraavasti:

"8. Toiminnanjohtaja määrää, millä tavalla käännökset todistetaan oikeiksi."

- 94) Korvataan 120 artiklan 1 kohdassa sana "täytäntöönpanoasetuksessa" sanoilla "tämän asetuksen nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä". **kohta seuraavasti:**

"1. Euroopan unionin tavaramerkkiä koskeva hakemus, sellaisena kuin se kuvaillaan 26 artiklan 1 kohdassa, ja kaikki muut tiedot, joiden julkaisemisesta säädetään tässä asetuksessa tai tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä, julkaistaan kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä." [tark. 75]

- 95) Kumotaan 122 artikla.

- 96) Korvataan 123 artikla seuraavasti:

"123 artikla

Avoimuus

1. Viraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 (*).

2. Hallintoneuvosto vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

3. Päätöksistä, jotka virasto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan soveltamiseksi, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle perussopimuksen 228 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa perussopimuksen 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

4. Virastossa tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 (**).

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1)."

- 97) Lisätään artikla seuraavasti:

"123 a artikla

Turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojelemista koskevat turvallisuussäännökset

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Virasto soveltaa turvallisuutta koskevia periaatteita, jotka sisältyvät Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojelemista koskeviin komission turvallisuus-säännöksiin, jotka vahvistetaan komission päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom liitteessä (*). Turvallisuutta koskevien periaatteiden soveltaminen kattaa muun muassa kyseisenkaltaisten tietojen vaihtamista, käsittelyä ja tallentamista koskevat säännökset.

(*) Komission päätös 2001/844/EY, EHTY, Euratom, tehty 29 päivänä marraskuuta 2001, komission sisäisten menettelysääntöjen muuttamisesta (EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1.)”

98) Lisätään XII osastoon jakso seuraavasti:

”1 a JAKSO

Viraston tehtävät ja lähentämisen edistämistä koskeva yhteistyö

123 b artikla

Viraston tehtävät

1. Virastolla on seuraavat tehtävät:

- a) tässä asetuksessa perustettavan ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkijärjestelmän hallinto ja edistäminen;
- b) neuvoston asetuksessa (EY) N:o 6/20002 perustetun eurooppalaisen mallijärjestelmän hallinto ja edistäminen (*);
- c) käytäntöjen ja käytettävien välineiden lähentämisen edistäminen tavaramerkkien ja mallien aloilla yhteistyössä jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastojen, mukaan lukien Beneluxin teollisoikeuksien virasto, kanssa;
- d) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 386/2012 tarkoitetut tehtävät (**);

d a) sille Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2012/28/EU (*) annettujen tehtävien hoitaminen.**
[tark. 76]

2. Virasto tekee yhteistyötä instituutioiden, viranomaisten, elinten, teollisoikeusvirastojen, kansainvälisten ja valtioista riippumattomien järjestöjen kanssa hoitaessaan 1 kohdassa säädettyjä tehtäviä.

3. Virasto voi tarjota vapaaehtoisia ~~sovittelupalveluja~~ **sovittelu- ja välimiespalveluja** auttaakseen osapuolia pääsemään sovintoratkaisuun. [tark. 77]

123 c artikla

Käytäntöjen ja välineiden lähentämistä edistävä yhteistyö

1. Virasto ja jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastot ja Beneluxin teollis- ja tekijänoikeuksien virasto tekevät yhteistyötä toistensa kanssa edistääkseen käytäntöjen ja välineiden lähentämistä tavaramerkkien ja mallien alalla.

Tämä yhteistyö kattaa **muun muassa** seuraavat toimialat: [tark. 78]

- a) yhteisten tutkintastandardien kehittäminen;
- b) yhteisten tai toisiinsa yhdistettyjen tietokantojen ja portaalien luominen unioninlaajuisia konsultaatio-, tutkinta- ja luokittelutarkoituksia varten;
- c) datan ja tietojen jatkuva antaminen ja vaihto, mukaan lukien niiden syöttäminen b alakohdassa tarkoitettuihin tietokantoihin ja portaaleihin;
- d) yhteisten standardien ja käytäntöjen käyttöönotto menettelyjen ja järjestelmien yhteentoimivuuden varmistamiseksi koko unionissa ja menettelyjen ja järjestelmien johdonmukaisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden lisäämiseksi;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- e) teollisoikeuksia ja -menettelyjä koskevien tietojen vaihto, mukaan lukien neuvontapalveluille ja tiedotuskeskuksille annettava keskinäinen tuki;
- f) teknisen asiantuntemuksen ja tuen vaihto a–e alakohdassa säädetyillä aloilla.

2. Virasto määrittelee, suunnittelee ja koordinoi unionin **ja jäsenvaltioiden** edun mukaisia yhteishankkeita 1 kohdassa tarkoitetuilla aloilla. Hankemääritelmässä on esitettävä kunkin hankkeeseen osallistuvan jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusviraston ja Beneluxin teollis- ja tekijänoikeuksien viraston velvoitteet ja vastuualueet. **Viraston on kuultava käyttäjien edustajia yhteishankkeiden kaikissa vaiheissa.** [tark. 79]

3. Jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastojen ja Beneluxin teollis- ja tekijänoikeuksien viraston on osallistuttava tehokkaasti 2 kohdassa tarkoitettuihin yhteishankkeisiin hankkeiden kehittämisen, toimivuuden, yhteentoimivuuden ja ajantasaisuuden varmistamiseksi.

Jos näiden hankkeiden tuloksena kehitetään välineitä, joiden jäsenvaltio katsoo perustellun päätöksen nojalla olevan samanlaisia kuin kyseisessä jäsenvaltiossa jo olemassa olevat välineet, yhteistyöhön osallistuminen ei kuitenkaan muodosta velvollisuutta panna tuloksia täytäntöön kyseisessä jäsenvaltiossa. [tark. 80]

4. Virasto antaa taloudellista tukea 2 kohdassa tarkoitettuihin unionin **ja jäsenvaltioiden** edun mukaisiin yhteishankkeisiin siltä osin kuin se on tarpeen sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden teollisoikeusvirastot ja Beneluxin teollis- ja tekijänoikeuksien virasto voivat osallistua hankkeisiin tehokkaasti 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Taloudellinen tuki voidaan myöntää avustuksina. Rahoituksen kokonaismäärä saa olla enintään ~~10~~ **20** prosenttia viraston vuosituloista, **ja sen on katettava kaikkien jäsenvaltioiden osalta vähimmäismäärä, joka liittyy yhteisiin hankkeisiin osallistumiseen läheisesti kuuluviin tarkoituksiin.** Avustusten saajina ovat jäsenvaltioiden teollisoikeusvirastot ja Beneluxin teollis- ja tekijänoikeuksien virasto. Avustukset voidaan myöntää ilman ehdotuspyyntöjä virastoon sovellettavien varainhoitosääntöjen sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston ~~varainhoitoasetukseen~~ **asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 (***)** ja komission delegoituun asetukseen (EU) N:o 1268/2012 (****) sisältyvien avustusmenettelyperiaatteiden mukaisesti. [tark. 81]

(*) Neuvoston asetus (EY) N:o 6/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2001, yhteisömallista (EYVL L 3, 5.1.2002, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 386/2012, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2012, teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanoon liittyvien tehtävien antamisesta sisämarkkinoilla toimivalle yhdenmukaistamisvirastolle (tavaramerkit ja mallit), mukaan luettuna julkisen ja yksityisen sektorin edustajien kutsuminen koolle teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten eurooppalaisena seurantakeskuksena (EUVL L 129, 16.5.2012, s. 1).

(***) **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/28/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, orpoteosten tietyistä sallituista käyttötarkoituksista (EUVL L 299, 27.10.2012, s. 5).**

(****) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

(*****) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1)."

99) Korvataan XII osaston 2 ja 3 jakso seuraavasti:

"2 JAKSO

Hallintoneuvosto

124 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Vaikuttamatta talousarviokomitealle 5 jaksossa annettuihin tehtäviin hallintoneuvostolla on seuraavat tehtävät:

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- a) hallintoneuvosto hyväksyy viraston tulevan vuoden vuotuisen työohjelman toiminnanjohtajan 128 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisesti esittämän luonnoksen perusteella ja ottaen huomioon komission lausunnon ja toimittaa hyväksytyin vuotuisen työohjelman edelleen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle;
 - b) hallintoneuvosto hyväksyy viraston monivuotisen strategisen ohjelman, mukaan lukien viraston kansainvälistä yhteistyötä koskeva strategia, toiminnanjohtajan 128 artiklan 4 kohdan d alakohdan mukaisesti esittämän luonnoksen perusteella toiminnanjohtajan ja asianomaisen Euroopan parlamentin valiokunnan välisen näkemystenvaihdon jälkeen ja toimittaa hyväksytyin monivuotisen strategisen ohjelman edelleen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle;
 - c) hallintoneuvosto hyväksyy viraston vuosiraportin toiminnanjohtajan 128 artiklan 4 kohdan f alakohdan mukaisesti esittämän luonnoksen perusteella ja toimittaa hyväksytyin vuosiraportin edelleen Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle;
 - d) hallintoneuvosto hyväksyy viraston monivuotisen henkilöstöpoliittisen suunnitelman toiminnanjohtajan 128 artiklan 4 kohdan g alakohdan mukaisesti esittämän luonnoksen perusteella;
 - e) hallintoneuvosto hyväksyy säännöt eturistiriitojen ehkäisemisestä ja ratkaisemisesta virastossa;
 - f) hallintoneuvosto käyttää 2 kohdan mukaisesti viraston henkilöstön osalta henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja muuhun henkilöstöön sovellettavissa palvelussuhteen ehtoissa työ sopimuksia tekemään oikeutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia (nimittävän viranomaisen valtuudet); [tark. 83]
 - g) hallintoneuvosto vahvistaa tarvittavat henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanoa koskevat säännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti;
 - h) hallintoneuvosto nimittää ja voi erottaa tehtävästään toiminnanjohtajan ja varatoiminnanjohtajan tai -johtajat 129 artiklan nojalla ja nimittää valituslautakuntien puheenjohtajan sekä kunkin lautakunnan puheenjohtajan ja jäsenet 136 artiklan nojalla;
 - i) hallintoneuvosto varmistaa 165 a artiklassa tarkoitettuihin sisäisiin tai ulkoisiin tarkastuskertomuksiin ja arviointeihin sekä Euroopan petostentorijuntaviraston (OLAF) tutkimuksiin perustuvien tulosten ja suositusten riittävän seurannan;
- i a) hallintoneuvosto määrittelee ja suunnittelee unionin ja jäsenvaltioiden edun mukaisia yhteishankkeita 123 c artiklan mukaisesti; [tark. 82]**
- j) hallintoneuvostoa kuullaan ennen virastossa suoritettavaa tutkintaa koskevien ohjeiden antamista sekä muissa tässä asetuksessa säädetyissä tapauksissa;
 - k) hallintoneuvosto voi antaa lausuntoja ja pyytää tietoja toiminnanjohtajalta ja komissiolta katsoessaan sen tarpeelliseksi.

~~2. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklan ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 142 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään nimittävän viranomaisen toimivalta toiminnanjohtajalle ja määritellään olosuhteet, joissa toimivallan siirtäminen voidaan keskeyttää.~~

~~Toiminnanjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen.~~

~~Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi tekemällänsä päätöksellä tilapäisesti keskeyttää toiminnanjohtajalle siirretyn nimittävän viranomaisen toimivallan ja hänen edelleen siirtämänsä nimittävän viranomaisen toimivallan ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalla, joka on muu kuin toiminnanjohtaja. [tark. 84]~~

Tiistai 25. helmikuuta 2014

125 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvostossa on yksi edustaja kustakin jäsenvaltiosta, ja kaksi edustajaa komissiosta **ja yksi edustaja Euroopan parlamentista** sekä näiden varajäsenet. [tark. 85]
2. Hallintoneuvoston jäsenillä voi olla avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita työjärjestyksensä ehdoin.
3. Jäsenten toimikausi on neljä vuotta. Samat henkilöt voidaan nimetä uudeksi toimikaudeksi.

126 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtaja

1. Hallintoneuvosto valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Varapuheenjohtaja on viran puolesta puheenjohtajan sijainen tämän ollessa estynyt.
2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on neljä vuotta. Samat henkilöt voidaan valita kerran uudeksi toimikaudeksi. Jos heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa kuitenkin päättyy heidän toimikautensa aikana, myös heidän toimikautensa päättyy tuona päivänä ilman eri toimenpiteitä.

127 artikla

Kokoukset

1. Hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta.
2. Toiminnanjohtaja osallistuu asioiden käsittelyyn, jollei hallintoneuvosto toisin päättä.
3. Hallintoneuvosto pitää sääntömääräisen kokouksen ~~kerran~~ **kahdesti** vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta tai komission, **Euroopan parlamentin** tai jäsenvaltioiden kolmasosan pyynnöstä. [tark. 87]
4. Hallintoneuvosto vahvistaa työjärjestyksensä.
5. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä. Päätöksiin, jotka hallintoneuvosto on 124 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan, 126 artiklan 1 kohdan ja 129 artiklan 2 ja 4 ~~3~~ kohdan nojalla toimivaltainen tekemään, vaaditaan kuitenkin sen jäsenten kahden kolmasosan enemmistö. Molemmissa tapauksessa kullakin jäsenellä on yksi ääni. [tark. 88]
6. Hallintoneuvosto voi kutsua tarkkailijoita osallistumaan kokouksiinsa.
7. Virasto huolehtii hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

~~”2 a JAKSO~~~~Johtokunta~~~~127 a artikla~~~~Perustaminen~~~~Hallintoneuvosto voi perustaa johtokunnan.~~~~127 b artikla~~~~Tehtävät ja organisaatio~~

- ~~1. Johtokunta avustaa hallintoneuvostoa.~~

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2. Johtokunnalla on seuraavat tehtävät:
- hallintoneuvoston hyväksymien päätösten valmistelu;
 - sen varmistaminen yhdessä hallintoneuvoston kanssa, että sisäisiin tai ulkoisiin tarkastuskertomuksiin ja arviointeihin sekä Euroopan petostentorijuntaviraston (OLAF) tutkimuksiin perustuvien tulosten ja suositusten seuranta on riittävä;
 - vaikuttamatta 128 artiklassa säädettyihin toiminnanjohtajan tehtäviin toiminnanjohtajan avustaminen ja neuvonta hallintoneuvoston päätösten täytäntöönpanossa hallinnon valvonnan lujittamiseksi.
3. Kun on kyse kiireellisistä tilanteista, johtokunta voi tarvittaessa tehdä tiettyjä väliaikaisia päätöksiä hallintoneuvoston puolesta, erityisesti hallintoasioissa, mukaan lukien nimittävän viranomaisen valtuuksien siirron keskeyttäminen.
4. Johtokuntaan kuuluvat hallintoneuvoston puheenjohtaja, yksi komission edustajista hallintoneuvostossa ja kolme muuta hallintoneuvoston jäsentensä keskuudesta nimittämää jäsentä. Hallintoneuvoston puheenjohtaja on myös johtokunnan puheenjohtaja. Toiminnanjohtaja osallistuu johtokunnan kokouksiin, mutta hänellä ei ole äänioikeutta niissä.
5. Johtokunnan jäsenten toimikausi on neljä vuotta. Johtokunnan jäsenten toimikausi päättyy, kun niiden jäsenyys hallintoneuvostossa päättyy.
6. Johtokunta pitää vähintään yhden sääntömääräisen kokouksen joka kolmas kuukausi. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajansa aloitteesta tai jäsentensä pyynnöstä.
7. Johtokunta noudattaa hallintoneuvoston vahvistamaa työjärjestystä. [tark. 86]

3 JAKSO

Toiminnanjohtaja

128 artikla

Toiminnanjohtajan tehtävät

- Toiminnanjohtaja johtaa virastoa. Toiminnanjohtaja on vastuussa hallintoneuvostolle.
- Vaikuttamatta komission, hallintoneuvoston ja talousarviokomitean valtuuksiin toiminnanjohtaja hoitaa tehtäviään riippumattomasti eikä pyydä eikä ota vastaan ohjeita hallituksilta tai muilta elimiltä.
- Toiminnanjohtaja on viraston laillinen edustaja.
- Toiminnanjohtajalla on erityisesti seuraavat tehtävät:
 - hän toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet viraston toiminnan varmistamiseksi antamalla erityisesti sisäisiä hallinnollisia ohjeita ja julkaisemalla tiedonantoja;
 - hallintoneuvoston tekemien päätösten täytäntöönpano;
 - vuotuisen työohjelman luonnoksen laatiminen arvioimalla muun muassa kussakin toiminnossa tarvittavat henkilöstö- ja rahoitusresurssit, ja luonnoksen toimittaminen hallintoneuvostolle komission kuulemisen jälkeen;
 - hän laatii viraston monivuotisen strategisen ohjelman luonnoksen, mukaan lukien viraston kansainvälistä yhteistyötä koskeva strategia, ja toimittaa sen hallintoneuvostolle komission kuulemisen ja asianomaisen Euroopan parlamentin valiokunnan kanssa käydyn näkemystenvaihdon jälkeen;
 - hän panee täytäntöön vuotuisen työohjelman ja monivuotisen strategisen ohjelman ja raportoi tästä hallintoneuvostolle;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- f) hän laatii viraston toimintaa koskevan vuosikertomuksen ja esittää sen hallintoneuvostolle hyväksyttäväksi;
- g) hän laatii monivuotisen henkilöstöpoliittisen suunnitelman luonnoksen ja toimittaa sen hallintoneuvostolle komission kuulemisen jälkeen;
- h) hän laatii toimintasuunnitelman sisäisten tai ulkoisten tarkastuskertomusten ja arviointien sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimusten päätelmien seurantaan varten ja raportoi suunnitelman edistymisestä kahdesti vuodessa komissiolle ja hallintoneuvostolle;
- i) hän suojaa unionin taloudellisia etuja soveltamalla petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäiseviä toimenpiteitä, toteuttamalla tehokkaita tarkastuksia ja jos väärinkäytöksiä havaitaan, perimällä takaisin aiheettomasti maksetut määrät ja tarvittaessa määräämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia tai taloudellisia seuraamuksia;
- j) hän laatii viraston petostentorjuntastrategian ja esittää sen talousarviokomitealle hyväksyttäväksi;
- k) asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi hän voi esittää laajennetussa kokoonpanossa toimivalle valituslautakunnalle oikeuskysymyksiä, erityisesti jos lautakunnat ovat tehneet asiasta päätöksiä, jotka eroavat toisistaan;
- l) hän laatii ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista ja toteuttaa talousarviota;
- l a) hän käyttää viraston henkilöstön osalta henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja muuhun henkilöstöön sovellettavissa palvelussuhteen ehtoissa työsopimuksia tekemään oikeutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia ('nimittävän viranomaisen valtuudet'), sanotun kuitenkaan rajoittamatta 125 ja 136 artiklan soveltamista; [tark. 91]**
- m) hän käyttää henkilöstön osalta valtuuksia, jonka hallintoneuvosto on antanut hänelle 124 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla; [tark. 89]
- m a) hän voi saattaa komission käsiteltäväksi ehdotukset tämän asetuksen, tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyjen delegoitujen säästöjen ja Euroopan unionin tavaramerkkiä koskevan muun lainsäädännön muuttamiseksi kuultuaan hallintoneuvostoa ja, tämän asetuksen maksuja ja talousarviota koskevien säännösten osalta, budjettikomiteaa; [tark. 90]**
- n) hän käyttää valtuuksia, jotka on annettu hänelle 26 artiklan 3 kohdalla, 29 artiklan 5 kohdalla, 30 artiklan 2 kohdalla, 45 artiklan 3 kohdalla, 75 artiklan 2 kohdalla, 78 artiklan 5 kohdalla, 79, 79 b ja 79 c artiklalla, 87 artiklan 3 kohdalla, 88 ja 89 artiklalla, 93 artiklan 4 kohdalla, 119 artiklan 8 kohdalla ja 144 artiklalla tässä asetuksessa ja tämän asetuksen nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen perusteiden mukaisesti;
- o) hän voi siirtää tehtäviään.
5. Toiminnanjohtajaa avustaa yksi tai useampi varatoiminnanjohtaja. Toiminnanjohtajan ollessa poissa tai estynyt varapääjohtaja tai yksi varapääjohtajista huolehtii hänen tehtävistään hallintoneuvoston vahvistamaa menettelyä noudattaen.

129 artikla

Toiminnanjohtajan nimittäminen ja erottaminen tehtävästään sekä hänen toimikautensa jatkaminen

1. Toiminnanjohtaja otetaan palvelukseen viraston väliaikaisena toimihenkilönä muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukaisesti.

2. Hallintoneuvosto nimittää toiminnanjohtajan komission avointa ja läpinäkyvää menettelyä noudattaen laatiman ehdokasluettelon perusteella vähintään kolmen ehdokkaan luettelosta, jonka on laatinut jäsenvaltioiden, komission ja Euroopan parlamentin edustajista koostuva hallintoneuvoston esivalintalautakunta, ja kun kiinnostuksenilmaisupyynnö on julkaistu muun muassa Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Ennen nimittämistään hallintoneuvoston valitsema ehdokas voidaan kutsua antamaan lausunto Euroopan parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle ja vastaamaan valiokunnan jäsenen esittämiin kysymyksiin. Toiminnanjohtajan työsopimusta tehtäessä virastoa edustaa hallintoneuvoston puheenjohtaja.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Toiminnanjohtaja voidaan erottaa toimestaan ainoastaan ~~Euroopan~~ komission ehdotuksen perusteella toimivan hallintoneuvoston päätöksellä **sen jälkeen, kun komissio on laatinut arviointikertomuksen hallintoneuvoston tai Euroopan parlamentin pyynnöstä.**

3. Toiminnanjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Toimikauden päättyessä ~~komissio~~ **hallintoneuvosto** toteuttaa arvioinnin, jossa otetaan huomioon toiminnanjohtajan toiminnan arviointi ja viraston tulevat tehtävät ja haasteet. **Hallintoneuvosto voi jatkaa toiminnanjohtajan toimikautta kerran enintään viideksi vuodeksi. Tehdessään päätöstä toiminnanjohtajan toimikauden jatkamisesta hallintoneuvosto ottaa huomioon komission arviointikertomuksen toiminnanjohtajan toiminnasta sekä viraston tulevat tehtävät ja haasteet.**

~~4. Hallintoneuvosto voi komission ehdotuksesta, jossa otetaan huomioon 3 kohdassa tarkoitettu arviointi, jatkaa toiminnanjohtajan toimikautta kerran enintään viideksi vuodeksi.~~

5. Toiminnanjohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei voi osallistua jatkettuun toimikautensa lopussa toiseen kertaan saman toimen valintamenettelyyn.

6. Varatoiminnanjohtaja tai -johtajat nimitetään tai erotetaan tehtävästään 2 kohdassa säädetyllä tavalla toiminnanjohtajan kuulemisen jälkeen ja tarvittaessa toiminnanjohtajan hyväksynnän perusteella. Varatoiminnanjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Hallintoneuvosto voi jatkaa sitä kerran enintään viideksi vuodeksi ~~komission ehdotuksesta 4 kohdan~~ **3 kohdan** mukaisesti toiminnanjohtajaa kuultuaan.”[**tark. 92**]

100) Muutetaan 130 artikla seuraavasti:

a) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) rekisterinpidosta vastuussa oleva osasto;”

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”f) muu yksikkö tai henkilö, jonka toiminnanjohtaja on nimittänyt tässä tarkoituksessa.”

101) Korvataan 132 artiklan 2 kohdan kolmas virke seuraavasti:

”Tietyissä 144 a artiklan c alakohdan mukaisissa erityistapauksissa päätökset tehdään vain yhden jäsenen kokoonpanossa.”

102) Korvataan 133 artikla seuraavasti:

”133 artikla

Rekisterinpidosta vastuussa oleva osasto

1. Rekisterinpidosta vastuussa oleva osasto on vastuussa rekisteriin tehtäviä merkintöjä koskevasta päätöksenteosta.

2. Se vastaa myös 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen hyväksytyjen edustajien luettelon pidosta.

3. Osaston päätökset tekee yksi jäsen.”

103) Muutetaan 134 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Mitättömyysoosasto on vastuussa päätöksenteosta, joka liittyy

a) ~~europa~~**palaisen Euroopan unionin** tavaramerkin menettämisen ja mitättömyysvaatimuksiin,

b) 18 artiklassa säädettyyn ~~europa~~**palaisen Euroopan unionin** tavaramerkin siirtopyyntöön.”

b) korvataan 2 kohdan kolmas virke seuraavasti:

”Tietyissä 144 a artiklan c alakohdan mukaisissa erityistapauksissa päätökset tehdään vain yhden jäsenen kokoonpanossa.”

Tiistai 25. helmikuuta 2014

104) Lisätään artikla seuraavasti:

”134 a artikla

Yleinen toimivalta

Tällä asetuksella edellytetyt päätökset, jotka eivät kuulu tutkijan, väiteosaston, mitättömyysoseaston tai rekisterinpidosta vastaavan osaston toimivaltaan, tekee kuka tahansa toiminnanjohtajan tätä tarkoitusta varten nimittämä virkamies tai yksikkö.”

105) Muutetaan 135 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Valituslautakunnat ovat vastuussa 131–134 a artiklan nojalla tehtyjen valitusten ratkaisemisesta.”;

b) korvataan 3 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) 136 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetun valituslautakuntien puheenjohtajisto, tai”;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Laajennettu lautakunta on myös vastuussa perusteltujen lausuntojen antamisesta oikeuskysymyksistä, joita toiminnanjohtaja esittää sille 128 artiklan 4 kohdan k alakohdan nojalla.”;

d) kumotaan 5 kohdan viimeinen virke.

(106) Korvataan 136 artikla seuraavasti:

”136 artikla

Valituslautakuntien jäsenten riippumattomuus

1. Valituslautakuntien puheenjohtaja ja kunkin lautakunnan puheenjohtaja nimitetään viiden vuoden toimikaudeksi noudattaen 129 artiklassa säädettyä menettelyä, joka koskee viraston toiminnanjohtajan nimittämistä. Heitä ei voida kesken toimikauden erottaa tehtävistään, jollei siihen ole vakavia perusteita ja jollei unionin tuomioistuin puheenjohtajat nimittäneen toimielimen hakemuksesta tee sitä koskevaa päätöstä.

2. Valituslautakuntien puheenjohtaja ja kunkin lautakunnan puheenjohtaja voidaan nimittää kerran yhdeksi uudeksi viiden vuoden toimikaudeksi tai eläkkeelle siirtymisen ajankohtaan asti, jos eläkeikä täyttyy uuden toimikauden kuluessa, hallintoneuvoston esitettyä hänen suorituksistaan myönteisen ennakoarvioinnin.

3. Lautakuntien puheenjohtajat voidaan nimittää uusiksi viiden vuoden toimikausiksi tai eläkkeelle siirtymisen ajankohtaan asti, jos eläkeikä täyttyy uuden toimikauden kuluessa, valituslautakuntien puheenjohtajan esitettyä hänen suorituksistaan myönteisen arvioinnin.

4. Valituslautakuntien puheenjohtajalla on seuraavat hallinnolliset ja organisatoriset tehtävät:

a) toimiminen puheenjohtajana valituslautakuntien puheenjohtajistossa, joka on vastuussa lautakuntien työskentelyä koskevien sääntöjen antamisesta ja lautakuntien työskentelyn organisoinnista;

b) asianomaisen puheenjohtajiston päätösten täytäntöönpanon varmistaminen;

c) tapausten jakaminen lautakunnalle valituslautakuntien puheenjohtajiston vahvistamien objektiivisten perusteiden pohjalta;

d) lautakuntien rahoitustarpeiden ilmoittaminen viraston toiminnanjohtajalle ennakoarvion laatimiseksi menoista.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Valituslautakuntien puheenjohtaja toimii laajennetun lautakunnan puheenjohtajana.

5. Hallintoneuvosto nimittää valituslautakuntien jäsenet viiden vuoden toimikaudeksi. Lautakuntien puheenjohtajat voidaan nimittää uusiksi viiden vuoden toimikausiksi tai eläkkeelle siirtymisen ajankohtaan asti, jos eläkeikä täyttyy uuden toimikauden kuluessa, hallintoneuvoston esittettyä hänen suorituksistaan myönteisen ennakoarvioinnin edellyttäen, että valituslautakuntien puheenjohtaja antaa asiasta myönteisen lausunnon.

6. Valituslautakuntien jäseniä ei voida erottaa tehtävistään, jollei siihen ole vakavia perusteita ja jollei unionin tuomioistuimien, jonka käsiteltäväksi hallintoneuvosto saattaa asian valituslautakuntien puheenjohtajan esityksestä, tee sitä koskevaa päätöstä kuultuaan sen lautakunnan puheenjohtajaa, johon jäsen kuuluu.

7. Valituslautakuntien puheenjohtaja, kunkin lautakunnan puheenjohtaja ja jäsenet ovat riippumattomia. Heitä eivät päätöksenteossa sido mitkään ohjeet.

8. Laajennetussa kokoonpanossa toimivan lautakunnan tekemät päätökset valituksista tai lausunnoista, jotka koskevat oikeuskysymyksistä, joita toiminnanjohtaja esittää sille 135 artiklan nojalla, velvoittavat 130 artiklassa tarkoitettuja viraston päätöksentekovelimiä.

9. Valituslautakuntien puheenjohtaja, kunkin lautakunnan puheenjohtaja ja jäsenet eivät voi olla tutkijoita tai väiteosastojen, rekisterinpidosta vastaavan osaston eivätkä mitättömyysoastojen jäseniä.

136 a artikla

Sovittelu- ja välimieskeskus

1. *Virasto voi perustaa sovittelu- ja välimieskeskuksen, joka on riippumaton 130 artiklassa luetelluista päätöksentekovelimistä. Keskus toimii viraston tiloissa.*

2. *Keskuksen palveluja voivat käyttää vapaaehtoisuuteen perustuen kaikki luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt sovitteluratkaisun löytämiseksi tämän asetuksen sekä direktiivin ... piiriin kuuluviin riita-asioihin.*

3. *Virasto voi käynnistää sovittelumenettelyn myös omasta aloitteestaan antaakseen osapuolille mahdollisuuden sovintoratkaisun löytämiseen.*

4. *Keskusta johtaa pääjohtaja, joka vastaa keskuksen toiminnasta.*

5. *Pääjohtajan nimittää hallintoneuvosto.*

6. *Keskus laatii sovittelu- ja välitysmenettelyä koskevat säännöt sekä keskuksen työtä koskevat säännöt. Hallintoneuvoston on vahvistettava sovittelu- ja välitysmenettelyä koskevat säännöt sekä keskuksen työtä koskevat säännöt.*

7. *Keskus laatii luettelon sovittelijoista ja välimiehistä, jotka avustavat osapuolia näiden riidan ratkaisemisessa. Sovittelijoiden ja välimiesten on oltava riippumattomia, ja heillä on oltava tarvittava pätevyys ja kokemus. Luettelo edellyttää hallintoneuvoston hyväksyntää.*

8. *Viraston osaston tai muutoksenhakuelinten tutkijat ja jäsenet eivät saa osallistua sovittelu- tai välimiesmenettelyyn tapauksessa, jossa*

a) *he ovat aiemmin osallistuneet menettelyihin, jotka liittyvät meneillään olevaan sovitteluun tai välimiesmenettelyyn;*

b) *heillä on henkilökohtaisia intressejä; tai*

c) *he ovat aiemmin edustaneet yhtä osapuolista.*

9. *Jos henkilö kutsutaan todistajaksi sovittelu- tai välimiespaneelin jäsenenä, hän ei voi olla osallistunut vastaväitteiden esittämiseen, kumoamiseen tai sovitteluun tai välimiesmenettelyyn johtaneisiin menettelyihin.”* [tark. 93]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

107) Korvataan 138 artikla seuraavasti:

”138 artikla

Talousarviokomitea

1. Talousarviokomitealla on tehtävät, jotka sille annetaan tässä jaksossa.
2. Talousarviokomiteaan sovelletaan 125 ja 126 artiklaa ja 127 artiklan 1–4, 6 ja 7 kohtaa soveltuvin osin.
3. Talousarviokomitea tekee päätöksensä jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä. Päätöksiin, jotka talousarviokomitea on 140 artiklan 3 kohdan ja 143 artiklan nojalla toimivaltainen tekemään, vaaditaan kuitenkin jäsenten edustajien kahden kolmasosan enemmistö. Molemmissa tapauksessa kullakin jäsenellä on yksi ääni.”

108) Lisätään 139 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Virasto laatii kahdesti vuodessa **Euroopan parlamentille, neuvostolle ja** komissiolle raportin taloudellisesta tilanteestaan. Komissio tarkastelee tämän raportin perusteella viraston taloudellista tilannetta. [tark. 94]

4 a. Toimintansa jatkuvuuden varmistamiseksi viraston on luotava vararahasto, joka kattaa yhden vuoden toimintamenoit.” [tark. 95]

109) Lisätään artikla seuraavasti:

”141 a artikla

Petostentorjunta

1. Helpottaakseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 (*) soveltamisalaan kuuluvien petosten, lahjonnan ja muiden laittomien toimien torjuntaa virasto liittyy 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ja vahvistaa mainitun sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan viraston kaikkiin työntekijöihin.
2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien virastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.
3. OLAF voi suorittaa tutkimuksia, mukaan lukien paikalla suoritettavat selvitykset ja tarkastukset, asetuksessa (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 (**) säädetyjä säännöksiä ja menettelyjä noudattaen, jotta voidaan määrittää, liittyykö viraston rahoittamaan avustukseen tai sopimukseen petos, lahjonta tai muu laitton toiminta, joka vaikuttaa unionin taloudellisiin etuihin.
4. Viraston kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tekemiin yhteistyösopimuksiin sekä sen muihin sopimuksiin, avustussopimuksiin ja tukipäätöksiin on sisällyttävä määräykset, joilla nimenomaisesti annetaan tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet toteuttaa tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia toimivaltojensa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista
5. Talousarviokomitea hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin ottaen huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannus-hyöty-suhde.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1073/1999, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista (EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1)

(**) Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).”

Tiistai 25. helmikuuta 2014

110) Korvataan 144 artikla seuraavasti:

”144 artikla

Maksut

1. Tämän asetuksen 26 artiklan 2 kohdassa, 36 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 41 artiklan 3 kohdassa, 44 artiklan 4 kohdassa, 47 artiklan 1 ja 3 kohdassa, 49 artiklan 4 kohdassa, 56 artiklan 2 kohdassa, 60 artiklassa, 81 artiklan 3 kohdassa, 82 artiklan 1 kohdassa, 113 artiklan 1 kohdassa ja 147 artiklan 5 kohdassa säädettyjen maksujen lisäksi maksuja on veloitettava seuraavissa tapauksissa:

- a) rekisteröintitodistuksen jäljennöksen toimittaminen;
- b) käyttöluvan tai muun eurooppalaista tavaramerkkiä koskevan oikeuden rekisteröinti;
- c) käyttöluvan tai muun ~~eurooppalaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskevaa hakemusta koskevan oikeuden rekisteröinti;
- d) käyttöluvan tai muun oikeuden rekisterimerkinnän peruuttaminen;
- e) rekisteröidyn ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin muuttaminen;
- f) rekisteriotteen toimittaminen;
- g) asiakirjojen asettaminen julkisesti nähtäville;
- h) asiakirjan jäljennösten toimittaminen;
- i) hakemuksen oikeaksi todistetun jäljennöksen toimittaminen;
- j) asiakirjoissa olevien tietojen edelleen toimittaminen;
- k) korvattavien menettelykulujen vahvistamisen tarkistaminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen maksujen määrät on vahvistettava **liitteessä -I kuvatuille tasoille** siten, että vastaavalla tulojen määrällä voidaan periaatteessa varmistaa viraston talousarvion tasapaino samalla, kun vältetään olennaisten ylijäämien kertyminen. ~~Sen estämättä, mitä 139 artiklan 4 kohdassa säädetään, komissio tarkastelee uudelleen maksujen tasoa, jos virastolle kertyy toistuvasti olennaisia ylijäämiä. Jos uudelleentarkastelu ei johda maksujen tason alentamiseen tai muuttamiseen siten, että sillä voitaisiin estää olennaisten ylijäämien kertymisen jatkuminen, uudelleentarkastelun jälkeen kertynyt ylijäämä siirretään unionin talousarvioon. [tark. 96]~~

3. Toiminnanjohtaja vahvistaa määrän, joka veloitetaan muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista viraston palveluista ja viraston julkaisuista, 144 a artiklan d alakohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Veloitettava määrä ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen viraston tarjoaman erityispalvelun kustannusten kattamiseksi.

4. Jäljempänä olevan 144 a artiklan d alakohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä vahvistettujen perusteiden mukaisesti toiminnanjohtaja voi toteuttaa seuraavat toimenpiteet:

- a) hän voi vahvistaa, mitä muita kuin 144 a artiklan d alakohdan mukaisesti vahvistettuja erityisiä maksutapoja, kuten talletusten tekeminen viraston käyttötilille, voidaan käyttää;
- b) hän voi määrittää määrät, joiden alittuessa maksun tai veloituksen kattamiseksi suoritettua liian suurta määrää ei korvata;
- c) hän voi päättää pakkoperintätoimista luopumisesta, jos kyseinen saatava on pieni tai sen saaminen on liian epävarmaa.

Jos a alakohdassa tarkoitettuja maksutapoja voidaan käyttää, toiminnanjohtaja vahvistaa päivämäärän, jona kyseiset maksut katsotaan suoritetuiksi virastolle.”

Tiistai 25. helmikuuta 2014

111) Lisätään jakso seuraavasti:

”6 JAKSO

Säädösvallan siirto

144 a artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 163 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

- a) 119 artiklassa tarkoitettujen kielten käyttöä koskevat erityisperusteet;
- b) tapaukset, joissa väitteitä ja mitättömyyttä koskevat päätökset tehdään vain yhden jäsenen kokoonpanossa 132 artiklan 2 kohdan ja 134 artiklan 2 kohdan nojalla;
- e) yksityiskohtaiset tiedot valituslautakuntien organisaatiosta, mukaan lukien 135 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettun valituslautakuntien puheenjohtajiston perustaminen ja asema, laajennetussa kokoonpanossa toimivan lautakunnan kokoonpano ja 135 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut säännöt asioiden saattamisesta sen käsiteltäväksi, ja edellytykset, joiden täytyessä päätökset on tehtävä 135 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaisesti yhden jäsenen kokoonpanossa; [tark. 97]
- d) virastolle 144 artiklan mukaisesti suoritettavien maksujen muodostama järjestelmä, mukaan lukien maksujen määrä, maksutavat, valuutat, maksujen määräaika, maksun suorituspäivä, maksujen laiminlyönnin tai viivästymisen seuraukset, liian pienet tai suuret maksut, maksuttomat palvelut ja perusteet, joiden mukaan toiminnanjohtaja voi käyttää 144 artiklan 3 ja 4 kohdassa vahvistettuja valtuuksia.” [tark. 98]

112) Korvataan 145 artiklassa ilmaisu ”sen täytäntöönpanoasetuksia” ilmaisulla ”tämän asetuksen nojalla hyväksytyjä delegoituja säädöksiä”. **artikla seuraavasti:**

”145 artikla

Säännösten soveltaminen

Jollei tässä osastossa toisin säädetä, tätä asetusta ja tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyjä delegoituja säädöksiä sovelletaan Euroopan unionin tavaramerkkiä koskevaan hakemukseen tai Euroopan unionin tavaramerkkiin perustuviin, tavaramerkkien kansainvälistä rekisteröintiä koskevaan Madridin sopimukseen liittyvän, Madridissa 27 päivänä kesäkuuta 1989 tehdyn pöytäkirjan mukaisiin kansainvälistä rekisteröintiä koskeviin hakemuksiin, jäljempänä ’kansainväliset hakemukset’ ja ’Madridin pöytäkirja’ ja Euroopan unionin nimeämien tavaramerkkien rekisteröinteihin kansainvälisessä rekisterissä, jota ylläpitää Maailman henkisen omaisuuden järjestön kansainvälinen toimisto, jäljempänä ’kansainväliset rekisteröinnit’ ja ’kansainvälinen toimisto.’” [tark. 99]

113) Korvataan 147 artiklan 4, 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”4. Kansainvälisen hakemuksen tekemisestä on suoritettava maksu virastolle. Jos kansainvälinen rekisteröinti aiotaan tehdä eurooppalaisen **Euroopan unionin** tavaramerkin perusteella sen jälkeen, kun se on rekisteröity, maksun määräaika on eurooppalaisen tavaramerkin rekisteröintipäivä. Hakemus katsotaan tehdyksi vasta, kun maksu on suoritettu.

~~5. Kansainvälisen hakemuksen on täytettävä 161 a artiklan a alakohdan mukaisesti vahvistetut muodolliset edellytykset.~~

6. Virasto tutkii, täyttääkö kansainvälinen hakemus 146 artiklassa ja tämän artiklan 1, 3 ja 5 kohdassa säädetyt edellytykset.

7. Virasto toimittaa kansainvälisen hakemuksen kansainväliselle toimistolle mahdollisimman pian.” [tark. 100]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

114) Lisätään artikla seuraavasti:

”148 a artikla

Perushakemusten tai -rekisteröinnin mitättömyydestä annettavat ilmoitukset

Viraston on ilmoitettava kansainväliselle toimistolle viiden vuoden ~~kuluessa~~ **aikana** kansainvälisen rekisteröinnin päiväyksestä **kaikki** tosiseikat ja päätökset, jotka vaikuttavat ~~eurooppalaista~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiä koskevan hakemuksen tai kansainvälisen rekisteröinnin perustana olleen ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin rekisteröinnin pätevyYTEEN.” [tark. 101]

115) ~~Lisätään 149 artiklaan virke seuraavasti:~~

~~”Pyyntöön on täytettävä 161 a artiklan e alakohdan mukaisesti vahvistetut muodolliset edellytykset.” [tark. 102]~~

116) Kumotaan 154 artiklan 4 kohta.

117) Lisätään artikla seuraavasti:

”154 a artikla

Yhteisö- ja tarkastusmerkit

Jos kansainvälinen rekisteröinti perustuu yhteisömerkkiin, tarkastusmerkkiin tai takuumerkkiin liittyvään perushakemukseen tai -rekisteröintiin, ~~virasto noudattaa 161 a artiklan f alakohdan mukaisesti säädettyjä menettelyjä~~ **unionin nimeävää kansainvälistä rekisteröintiä käsitellään Euroopan unionin yhteisömerkinä. Kansainvälisen rekisteröinnin haltijan on toimitettava merkin käyttöä koskevat määräykset, joista säädetään asetuksen 67 artiklassa, suoraan virastolle kahden kuukauden kuluessa päivämäärästä, jona kansainvälinen toimisto antaa kansainvälisen rekisteröinnin tiedoksi virastolle.** [tark. 103]

118) Kumotaan 155 artikla.

119) Muutetaan 156 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdassa sanat ”kuuden kuukauden” sanoilla ”yhdessä kuukauden”. **kohta seuraavasti:**

”2. Väite on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa, ja määräaika alkaa yhden kuukauden kuluttua 152 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta julkaisupäivästä. Väite katsotaan tehdyksi vasta väitemaksun suorittamisen jälkeen.”; [tark. 104]

b) kumotaan 4 kohta.

120) Lisätään artiklat seuraavasti:

”158 a artikla

Luovuttamisten rekisteröinnin oikeusvaikutukset

Kansainvälisen rekisteröinnin omistajuudessa tapahtuneen muutoksen merkitseminen rekisteriin vaikuttaa samalla tavalla kuin 17 artiklan mukainen luovuttamisen merkitseminen rekisteriin.

158 b artikla

Käyttölupien ja muiden oikeuksien rekisteröinnin oikeusvaikutukset

Kansainvälisen rekisteröinnin käyttöluvan tai haltijan määräämisoikeuden rajoittamisen kirjaaminen kansainväliiseen rekisteriin korvaa 19 artiklan mukaisen käyttöluvan, 20 artiklan mukaisen esineoikeuden, 21 artiklan mukaisen pakkotäytäntöönpanon tai 22 artiklan mukaisen maksukyvyttömyysmenettelyn rekisteröinnin rekisteriin.

158 c artikla

Luovuttamisten, käyttölupien tai haltijan määräämisoikeuden rajoittamisten rekisteröintipyyntöjen tutkiminen

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Virasto toimittaa sille tehty omistajuudessa tapahtuneen muutoksen, käyttöluvan tai haltijan määräämisoikeuden rajoittamisen rekisteröintiä, käyttöluvan muuttamista tai peruuttamista tai haltijan määräämisoikeuteen kohdistuvan rajoituksen poistamista koskevat pyynnöt kansainväliselle toimistolle ~~161 a artiklan h alakohdan mukaisesti täsmennetyissä tapauksissa.~~ [tark. 105]

121) Muutetaan 159 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) Madridin pöytäkirjan osapuolena olevaa jäsenvaltiota koskevaksi rekisteröinniksi, jos päivänä, jona muuttamista pyydettiin, kyseistä jäsenvaltiota koskeva rekisteröinti voitiin tehdä suoraan Madridin pöytäkirjan nojalla. Sovelletaan 112, 113 ja 114 artiklaa.”;

b) ~~Poistetaan 2 kohdassa sanat ”tai Madridin sopimuksen”.~~ **korvataan 2 kohta seuraavasti:**

”2. Kansallista tavaramerkkiä koskevaan hakemukseen taikka Madridin pöytäkirjan [...] osapuolena olevaa jäsenvaltiota koskevaan nimeämiseen, joka johtuu kansainvälisellä rekisteröinnillä tehdyn Euroopan unionin nimeävän rekisteröinnin muuttamisesta, sovelletaan kyseisen jäsenvaltion osalta Madridin pöytäkirjan 3 artiklan 4 kohdan mukaisen kansainvälisen rekisteröinnin päivämäärää tai Madridin pöytäkirjan 3 b artiklan 2 kohdan mukaisen Euroopan unioniin laajentamisen päivämäärää, jos laajentaminen tehtiin kansainvälisen rekisteröinnin jälkeen, tai kyseisen rekisteröinnin etuoikeuspäivämäärää ja tarvittaessa 153 artiklan mukaisesti vaadittua kyseisen valtion tavaramerkin aiemmuutta.” [tark. 106]

122) Lisätään XIII osastoon jakso seuraavasti:

”4 JAKSO

Säädösvallan antaminen

161 a artikla

Säädösvallan siirto

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 163 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

a) ~~147 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua~~ kansainvälisen hakemuksen muodolliset edellytykset, menettely, jota noudatetaan kansainvälisen hakemuksen tutkimisessa 147 artiklan 6 kohdan nojalla, ja menettelytavat, joita noudatetaan kansainvälisen hakemuksen toimittamisessa edelleen kansainväliselle toimistolle 147 artiklan 4 kohdan nojalla; [tark. 107]

b) 79 artiklassa tarkoitettua ilmoitusmenettelyä koskevat menettelytavat;

c) ~~149 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua~~ alueellista laajentamista koskevan pyynnön muodolliset edellytykset, menettely, jota noudatetaan kyseisten edellytysten tutkimisessa, ja menettelytavat, joita noudatetaan alueellista laajentamista koskevan pyynnön toimittamisessa edelleen kansainväliselle toimistolle; [tark. 108]

d) menettely, jota noudatetaan aiemmuusvaatimuksen tekemisessä 153 artiklan mukaisesti;

e) menettelyt, joita noudatetaan 154 artiklassa tarkoitetussa ehdottomien hylkäysperusteiden tutkinnassa ja 156 artiklan mukaisessa väitteen tekemisessä ja tutkinnassa, mukaan lukien tiedonannot, jotka on tarpeen antaa kansainväliselle toimistolle;

f) menettelyt, joita noudatetaan 154 a artiklassa tarkoitetuissa kansainvälisissä rekisteröinneissä;

g) tapaukset, joissa viraston on ilmoitettava kansainväliselle toimistolle 158 artiklan mukaisesta kansainvälisen rekisteröinnin vaikutusten mitättömyydestä, ja tiedot, jotka tällaiseen ilmoitukseen on sisällytettävä;

h) menettelytavat, jotka koskevat 158 c artiklassa tarkoitettujen pyyntöjen toimittamista kansainväliselle toimistolle;

i) edellytykset, jotka 159 artiklan 1 kohdan mukaisen muuttamispyynnön on täytettävä;

j) muodolliset edellytykset, jotka 161 artiklassa tarkoitettua muuttamista koskevan hakemuksen on täytettävä, ja menettely, joita tällaisessa muuttamisessa on noudatettava;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

k) menettelytavat, jotka koskevat viraston ja kansainvälisen toimiston välisiä tiedonantoja, mukaan lukien ~~147 artiklan 4 kohdan~~, 148 a artiklan, 153 artiklan 2 kohdan ja 158 c artiklan mukainen tiedonanto.”
[tark. 109]

123) Kumotaan 162 artikla.

124) Kumotaan 163 artikla.

125) Lisätään artikla seuraavasti:

”163 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi 24 a, 35 a, 45 a, 49 a, 57 a, 65 a, 74 a, 74 k, 93 a, 114 a, 144 a ja 161 a artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä .
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevien 24 a, 35 a, 45 a, 49 a, 57 a, 65 a, 74 a, 74 k, 93 a, 114 a, 144 a ja 161 a artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden neljän kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.” [tark. 110]

126) Kumotaan 164 artikla.

127) Lisätään artikla seuraavasti:

”165 a artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Viimeistään vuonna 2019 ja sen jälkeen joka viides vuosi komissio teettää **tekee** arvioinnin tämän asetuksen täytäntöönpanosta. [tark. 112]
2. Arvioinnissa tarkastellaan viraston, jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusviraston ja Beneluxin teollisoikeuksien viraston välisen yhteistyön oikeudellista kehystä kiinnittäen erityishuomiota rahoitusjärjestelmään. Arvioinnissa on lisäksi tutkittava viraston ja sen toimintatapojen vaikutuksia, vaikuttavuutta ja tehokkuutta. Arvioinnissa on tarkasteltava erityisesti tarvetta muuttaa viraston valtuutusta ja tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia.
3. Komissio toimittaa arviointikertomuksen ja sen päätelmät Euroopan parlamentille, neuvostolle ja viraston hallintoneuvostolle. Arvioinnin tulokset julkistetaan.
4. Joka toisen arvioinnin yhteydessä arvioidaan viraston saavuttamat tulokset ottaen huomioon sen tavoitteet, valtuutus ja tehtävät. Jos komissio toteaa, että viraston toiminnan jatkaminen ei ole enää perusteltua ottaen huomioon sille asetetut tavoitteet, valtuutus ja tehtävät, se voi ehdottaa tämän asetuksen kumoamista.”

Tiistai 25. helmikuuta 2014

127 a) Lisätään liite seuraavasti:

”Liite –I

Maksujen määrä

Virastolle tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 2868/95 mukaisesti suoritettavat maksut ovat seuraavat:

1. Perusmaksu yksittäistä merkkiä koskevasta hakemuksesta (26 artiklan 2 kohta, 4 säännön a kohta)	925 euroa
1 a. Tutkimusmaksu Euroopan unionin tavaramerkkiä koskevasta hakemuksesta (38 artiklan 2 kohta, 4 säännön c kohta)	12 euron määrä kerrottuna 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen teollisoikeuksien keskusvirastojen lukumäärällä; virasto julkaisee kyseisen määrän ja sen muutokset viraston virallisessa lehdessä
1 b. Perusmaksu yksittäistä merkkiä koskevasta sähköisestä hakemuksesta (26 artiklan 2 kohta, 4 säännön a kohta)	775 euroa
1 c. Perusmaksu yksittäistä merkkiä koskevasta sähköisestä hakemuksesta käyttäen verkossa olevaa luokitustietokantaa (26 artiklan 2 kohta, 4 säännön a kohta)	725 euroa
2. Maksu yksittäisestä merkistä toisen luokan tavaroille ja palveluille (26 artiklan 2 kohta, 4 säännön b kohta)	50 euroa
2 a. Maksu yksittäisestä merkistä kolmannen luokan tavaroille ja palveluille (26 artiklan 2 kohta, 4 säännön b kohta)	75 euroa
2 b. Maksu yksittäisestä merkistä neljännen tai jokaisen seuraavan luokan tavaroille ja palveluille (26 artiklan 2 kohta, 4 säännön b kohta)	150 euroa
3. Perusmaksu yhteismerkkiä koskevasta hakemuksesta (26 artiklan 2 kohta ja 66 artiklan 3 kohta, 4 säännön a kohta ja 42 sääntö)	1 000 euroa
3 a. Perusmaksu yhteismerkkiä koskevasta sähköisestä hakemuksesta käyttäen verkossa olevaa luokitustietokantaa (26 artiklan 2 kohta ja 66 artiklan 3 kohta, 4 säännön a kohta ja 42 sääntö)	950 euroa
4. Maksu yhteismerkistä toisen luokan tavaroille ja palveluille (26 artiklan 2 kohta ja 66 artiklan 3 kohta, 4 säännön b kohta ja 42 sääntö)	50 euroa
4 a. Maksu yhteismerkistä kolmannen luokan tavaroille ja palveluille (26 artiklan 2 kohta ja 66 artiklan 3 kohta, 4 säännön b kohta ja 42 sääntö)	75 euroa
4 b. Maksu yhteismerkistä neljännen tai jokaisen seuraavan luokan tavaroille ja palveluille (26 artiklan 2 kohta ja 66 artiklan 3 kohta, 4 säännön b kohta ja 42 sääntö)	150 euroa

Tiistai 25. helmikuuta 2014

5. Väitemaksu (41 artiklan 3 kohta, 17 säännön 1 kohta).	350 euroa
7. Perusmaksu yksittäistä merkkiä koskevasta rekisteröinnistä (45 artikla)	0 euroa
8. Maksu yksittäisestä merkistä neljännen tai jokaisen seuraavan luokan tavaroille ja palveluille (45 artikla)	0 euroa
9. Perusmaksu yhteismerkkiä koskevasta rekisteröinnistä (45 artikla ja 66 artiklan 3 kohta)	0 euroa
10. Maksu yhteismerkistä neljännen tai jokaisen seuraavan luokan tavaroille ja palveluille (45 artikla ja 64 artiklan 3 kohta)	0 euroa
11. Lisämaksu rekisteröintimaksun viivästymisestä (162 artiklan 2 kohdan 2 alakohta)	0 euroa
12. Perusmaksu yksittäisen merkin uusimisesta (47 artiklan 1 kohta, 30 säännön 2 kohdan a alakohta)	1 150 euroa
12 a. Perusmaksu yksittäisen merkin sähköisestä uusimisesta (47 artiklan 1 kohta, 30 säännön 2 kohdan a alakohta)	1 000 euroa
13. Maksu yksittäisen merkin uusimisesta toisen luokan tavaroille ja palveluille (47 artiklan 1 kohta, 30 säännön 2 kohdan b alakohta)	100 euroa
13 a. Maksu yksittäisen merkin uusimisesta kolmannen luokan tavaroille ja palveluille (47 artiklan 1 kohta, 30 säännön 2 kohdan b alakohta)	150 euroa
13 b. Maksu yksittäisen merkin uusimisesta neljännen tai jokaisen seuraavan luokan tavaroille ja palveluille (47 artiklan 1 kohta, 30 säännön 2 kohdan b alakohta)	300 euroa
14. Perusmaksu yhteismerkin uusimisesta (47 artiklan 1 kohta ja 66 artiklan 3 kohta, 30 säännön 2 kohdan a alakohta ja 42 sääntö)	1 275 euroa
15. Maksu yhteismerkin uusimisesta toisen luokan tavaroille ja palveluille (47 artiklan 1 kohta ja 66 artiklan 3 kohta, 30 säännön 2 kohdan b alakohta ja 42 sääntö)	100 euroa
15 a. Maksu yhteismerkin uusimisesta kolmannen luokan tavaroille ja palveluille (47 artiklan 1 kohta ja 66 artiklan 3 kohta, 30 säännön 2 kohdan b alakohta ja 42 sääntö)	150 euroa
15 b. Maksu yhteismerkin uusimisesta neljännen tai jokaisen seuraavan luokan tavaroille ja palveluille (47 artiklan 1 kohta ja 66 artiklan 3 kohta, 30 säännön 2 kohdan b alakohta ja 42 sääntö)	300 euroa

Tiistai 25. helmikuuta 2014

16. Lisämaksu uudistamismaksun myöhäisestä suorittamisesta tai uudistamista koskevan pyynnön myöhäisestä esittämisestä (47 artiklan 3 kohta, 30 säännön 2 kohdan c alakohta)	25 prosenttia myöhässä olevasta uudistamismaksusta, kuitenkin enintään 1 150 euroa
17. Maksu menettämis- tai mitättömyysvaatimuksesta (56 artiklan 2 kohta, 39 säännön 1 kohta)	700 euroa
18. Valitusmaksu (60 artikla, 49 säännön 3 kohta)	800 euroa
19. Maksu menetetyn määräajan palauttamista koskevasta hakemuksesta (81 artiklan 3 kohta)	200 euroa
20. Maksu Euroopan unionin tavaramerkkihakemuksen tai Euroopan unionin tavaramerkin muuntamista koskevasta hakemuksesta (113 artiklan 1 kohta, myös yhdessä 159 artiklan 1 kohdan kanssa, säännön 45 2 kohta, myös yhdessä 123 säännön 2 kohdan kanssa)	200 euroa
a) kansallista tavaramerkkiä koskevaksi hakemukseksi	
b) jäsenvaltioita koskevaksi rekisteröinniksi Madridin sopimuksen mukaisesti	
21. Maksu menettelyn jatkamisesta (82 artiklan 1 kohta)	400 euroa
22. Maksu rekisteröidyn Euroopan unionin tavaramerkin (49 artiklan 4 kohta) tai Euroopan unionin tavaramerkkiä koskevan hakemuksen (44 artiklan 4 kohta) jakamista koskevasta ilmoituksesta	250 euroa
23. Hakemusmaksu rekisteröityä Euroopan unionin tavaramerkkiä koskevan käyttöluvan tai muun oikeuden rekisteröinnistä (162 artiklan 2 kohdan c alakohta, 33 säännön 2 alakohta) tai Euroopan unionin tavaramerkkiä koskevaa hakemusta koskevan käyttöluvan tai muun oikeuden rekisteröinnistä (157 artiklan 2 kohdan d alakohta, 33 säännön 4 kohta):	200 euroa rekisteröinniltä, mutta jos useampia pyyntöjä esitetään samassa hakemuksessa tai samaan aikaan, kokonaismaksu on enintään 1 000 euroa
a) käyttöluvan saaminen	
b) käyttöluvan luovuttaminen	
c) esineoikeuden luominen	
d) esineoikeuden luovuttaminen	
e) pakkotäytäntöönpano	
24. Maksu käyttöluvan tai muun oikeuden rekisterimerkinnän peruuttamisesta (162 artiklan 2 kohdan e alakohta, 35 säännön 3 kohta)	200 euroa peruuttamiselta, mutta jos useampia pyyntöjä esitetään samassa hakemuksessa tai samaan aikaan, kokonaismaksu on enintään 1 000 euroa
25. maksu rekisteröidyn Euroopan unionin tavaramerkin muuttamisesta (162 artiklan 2 kohdan f alakohta, 25 säännön 2 kohta)	200 euroa

Tiistai 25. helmikuuta 2014

26. Maksu jäljennöksen toimittamisesta Euroopan unionin tavaramerkkiä koskevasta hakemuksesta (162 artiklan 2 kohdan j alakohta, 89 säännön 5 kohta), rekisteröintitodistuksen jäljennöksen toimittamisesta (162 artiklan 2 kohdan b alakohta, 24 säännön 2 kohta) tai rekisteriotteen toimittamisesta (162 artiklan 2 kohdan g alakohta, 84 säännön 6 kohta):	
a) oikeaksi todistamaton jäljennös tai ote	10 euroa
b) oikeaksi todistettu jäljennös tai ote	30 euroa
27. Maksu asiakirjojen asettamisesta julkisesti nähtäville (162 artiklan 2 kohdan h alakohta, 89 säännön 1 kohta)	30 euroa
28. Maksu asiakirjan jäljennöksen toimittamisesta (162 artiklan 2 kohdan i alakohta, 89 säännön 5 kohta)	
a) oikeaksi todistamaton jäljennös	10 euroa
b) oikeaksi todistettu jäljennös	30 euroa
lisäksi kymmenen sivua ylittävältä määrältä sivua kohti	1 euro
29. Maksu asiakirjoissa olevien tietojen edelleen toimittamisesta (162 artiklan 2 kohdan k alakohta, 90 sääntö)	10 euroa
30. Maksu korvattavien menettelykulujen vahvistamisen tarkistamisesta (162 artiklan 2 kohdan l alakohta, 94 säännön 4 kohta)	100 euroa
31. Maksu kansainvälisen hakemuksen tekemisestä virastossa (147 artiklan 5 kohta)”	300 euroa

[tark. 111]

1 a artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2868/95 seuraavasti:

- 1) Kumotaan 4 sääntö.
- 2) Kumotaan 30 säännön 2 kohta. [tark. 113]

1 b artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 2869/95.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti (*). [tark. 114]

(*) Vastaavuustaulukko laaditaan, kun tästä asetuksesta tehdään toimielinten välinen sopimus.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan [90. päivänä] sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämän asetuksen 1 artiklan 9 kohtaa, 10 kohdan b alakohtaa, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 34, 37, 38, 41, 44, 46, 57, 58, 59, 60, 61, 63, 64, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 88, 89, 93, 94 ja 99 kohtaa, siltä osin kuin se liittyy 128 artiklan 4 kohdan n alakohtaan, 101 kohtaa, 103 kohdan b alakohtaa, 105 kohdan d alakohtaa, 112, 113, 114, 115, 117, 120, 123 ja 124 kohtaa sovelletaan [ilmoitetaan ensimmäisessä kohdassa vahvistetun päivän jälkeisten 18 kuukauden jälkeisen ensimmäisen kuukauden ensimmäinen päivä].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0119

Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädäntö ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (uudelleenlaadittu teksti) (COM(2013)0162 – C7-0088/2013 – 2013/0089(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – uudelleenlaatiminen)

(2017/C 285/35)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0162),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0088/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 11. heinäkuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 87 ja 55 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnot (A7-0032/2014),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset näiden muutosten kanssa säännösten asiasisältöä muuttamatta;
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ja ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän suositukset;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2013)0089

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (uudelleenlaadittu teksti)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan **1 kohdan**, [tark. 1]

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 42.

⁽²⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2008/95/EY ⁽³⁾ on syytä tehdä joitakin muutoksia. Sen vuoksi kyseinen direktiivi olisi selkeyden takia laadittava uudelleen.
- (2) Direktiivillä 2008/95/EY on yhdenmukaistettu aineellisen tavaramerkkilainsäädännön keskeisiä säännöksiä, joiden katsottiin direktiivin hyväksymisen aikaan vaikuttavan välittömimmin sisämarkkinoiden toimintaan estämällä tavaroiden vapaata liikkuvuutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta unionissa.
- (3) Tavaramerkkisuoja jäsenvaltioissa on olemassa unionin tasolla saatavilla olevan suojan rinnalla; unionin tason suoja perustuu ~~eurooppalaisiin~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkeihin, jotka ovat luonteeltaan yhtenäisiä, koko unionissa voimassa olevia teollis- ja tekijänoikeuksia ~~eurooppalaisesta~~ neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽⁴⁾ mukaisesti. Tavaramerkkijärjestelmien rinnakkaisolo kansallisella ja unionin tasolla on kulmakivenä lähestymistavassa, jota unioni noudattaa suhteessa teollis- ja tekijänoikeuksien suojaan.
- (4) Teollisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta strategiasta 16 päivänä heinäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon ⁽⁵⁾ jatkoksi komissio arvioi kattavasti tavaramerkkijärjestelmän yleistä toimintaa Euroopassa kokonaisuutena tarkasteltuna, eli unionin ja jäsenvaltioiden tasolla sekä myös näiden kahden välisen vuorovaikutuksen tasolla.
- (5) Neuvosto pyysi 25 päivänä toukokuuta 2010 antamissaan päätelmissä Euroopan unionin tavaramerkkijärjestelmän tulevasta tarkistamisesta ⁽⁶⁾ komissiota tekemään ehdotuksia asetuksen (EY) N:o 207/2009 ja direktiivin 2008/95/EY tarkistamiseksi. Ehdotuksia tehtäessä direktiivin tarkistuksella olisi erityisesti toteutettava toimenpiteet, joilla direktiivi yhdenmukaistetaan asetuksen (EY) N:o 207/2009 kanssa ja ~~vähennetään näin~~, **mikä vähentäisi** aloja, joilla Euroopan tavaramerkkijärjestelmät kaiken kaikkiaan poikkeavat toisistaan, **säilyttäen samalla kansallinen tavaramerkkisuoja vaihtoehtona, joka houkuttaa hakijoita. Tässä yhteydessä olisi varmistettava Euroopan unionin tavaramerkkijärjestelmän ja kansallisten tavaramerkkijärjestelmien toisiaan täydentävä suhde.** [tark. 2]
- (6) Komissio totesi 24 päivänä toukokuuta 2011 antamassaan tiedonannossa ”Teollis- ja tekijänoikeuksien sisämarkkinat” ⁽⁷⁾, että intressitahot vaativat jatkuvasti nopeampia, laadukkaampia ja rationaalisempia tavaramerkkien rekisteröintijärjestelmiä, jotka ovat johdonmukaisempia, käyttäjäystävällisempiä, yleisesti saatavilla ja uutta tekniikkaa hyödyntäviä, ja näihin vaatimuksiin vastaamiseksi unionin tavaramerkkijärjestelmää on tarpeen nykyaikaistaa kaiken kaikkiaan ja sovittaa se internet-aikakauteen.
- (7) Tätä direktiiviä koskevassa kuulemisessa ja arvioinnissa on havaittu, että Euroopan liiketoimintaympäristö on edelleen erittäin hajanainen huolimatta kansallisten säädösten aiemmasta osittaisesta yhdenmukaistamisesta, mikä rajoittaa yleisesti pääsyä tavaramerkkisuojan piiriin ja vaikuttaa siten haitallisesti kilpailukykyyn ja talouskasvuun.
- (8) Hyvin toimivien sisämarkkinoiden vauhdittamista ja luomista koskevan tavoitteen edistämiseksi ja tavaramerkkien saannin ja suojaamisen helpottamiseksi unionissa on tämän vuoksi tarpeen mennä direktiivillä 2008/95/EY saavutettua rajallista lähentämistä pitemmälle ja ulotettava lähentäminen asetuksen (EY) N:o 207/2009 soveltamisalaan kuuluvia rekisteröinnillä suojattuja tavaramerkkejä sääntelevän aineellisen tavaramerkkilainsäädännön kaikkiin osa-alueisiin.
- (9) Tavaramerkkien rekisteröintien saannin ja hallinnoinnin helpottamiseksi koko unionissa on olennaista lähentää aineellisen oikeuden lisäksi myös menettelysäännöt. Tämän vuoksi keskeiset menettelysäännöt jäsenvaltioissa ja Euroopan **unionin** tavaramerkkijärjestelmässä, mukaan lukien säännöt, joiden väliset erot aiheuttavat suuria

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 42.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2014.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/95/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EUVL L 299, 8.11.2008, s. 25).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009, annettu 26 päivänä helmikuuta 2009, **Euroopan unionin** tavaramerkistä (EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ COM(2008)0465.

⁽⁶⁾ EUVL C 140, 29.5.2010, s. 22.

⁽⁷⁾ COM(2011)0287.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

ongelmia sisämarkkinoiden toiminnassa, olisi yhtenäistettävä. Kansallisen lainsäädännön mukaisten menettelyjen osalta riittää, kun vahvistetaan yleiset periaatteet, jolloin jäsenvaltiot voivat vapaasti antaa tarkempia sääntöjä.

- (10) On erittäin tärkeää varmistaa, että rekisteröidyt tavamerkit saavat saman suojan kaikkien jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä ja että tavamerkkien suoja kansallisella tasolla vastaa ~~europaisten~~ **Euroopan unionin** tavamerkkien suojaa. Unionissa laajalti tunnetuille ~~europaalaisille~~ **Euroopan unionin** tavamerkeille myönnettyä laajaa suojaa vastaava suoja olisi myönnettävä myös kansallisella tasolla kaikille rekisteröidyille tavamerkeille, jotka ovat laajalti tunnettuja kyseisessä jäsenvaltiossa. **[tark. 3. Vastaava muutos tehdään kaikkialle tekstiin.]**
- (11) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita jatkamasta vakiinnutettujen tavamerkkien suojaamista, mutta direktiivissä otetaan ne huomioon vain niiden suhteessa rekisteröityihin tavamerkkeihin.
- (12) Niiden päämäärien saavuttaminen, joihin tällä lainsäädännön lähentämisellä pyritään, edellyttää, että rekisteröidyn tavamerkin saamisen ja säilyttämisen edellytykset ovat kaikissa jäsenvaltioissa pääsääntöisesti samat.
- (13) Tämän vuoksi on tarpeen luetella esimerkkejä merkeistä, jotka voivat olla tavamerkkeinä, jos ne ovat omiaan erottamaan yrityksen tavarat tai palvelut muiden yritysten tavaroista ja palveluista. Jotta voitaisiin saavuttaa tavamerkkien rekisteröintijärjestelmän päämäärät eli turvata oikeusvarmuus ja moitteeton hallinto, on myös tärkeää vaatia, että merkki voidaan esittää **rekisterissä** tavalla, joka ~~mahdollistaa suojan kohteen täsmällisen määrittelyn~~ **on selkeä, täsmällinen, riippumaton, helposti saatavilla, kestävä ja objektiivinen**. Merkki olisi sen vuoksi voitava esittää missä tahansa asianmukaisessa muodossa, eikä siten välttämättä graafisella tavalla, kunhan esitystapa tarjoaa **esitystavassa käytetään yleisesti saatavana olevaa tekniikkaa ja tarjotaan** mainittujen päämäärien kannalta tyydyttävät takeet. **[tark. 4]**
- (14) Lisäksi perusteet tavamerkin rekisteröinnin epämiselle ja mitättömyydelle, mukaan lukien erottuvuuden puuttuminen tai tavamerkin ja aikaisempien oikeuksien välinen etuoikeus, olisi lueteltava tyhjentävästi, vaikka jotkin näistä perusteista ovat valinnaisia jäsenvaltioille, jotka voivat sen vuoksi pitää nämä perusteet voimassa tai antaa niistä säännöksiä.
- (15) Jotta voidaan varmistaa, että suojausoja, jotka maantieteellisille merkinnöille annetaan muilla unionin oikeuden välineillä, sovelletaan yhdenmukaisesti ja kattavasti ehdottomien ja suhteellisten hylkäysperusteiden tutkinnassa koko unionissa, tässä direktiivissä olisi oltava samat maantieteellisiä merkintöjä koskevat säännökset kuin asetuksessa (EY) N:o 207/2009.
- (16) Rekisteröidyn tavamerkin antaman suojan tarkoituksena on erityisesti taata, että tavamerkki osoittaa alkuperän. Tämän suojan olisi oltava ehdoton, jos tavamerkki ja merkki ovat samat kuin tavarat tai palvelut. Suojaa olisi annettava myös, jos tavamerkki ja merkki ovat samankaltaiset kuin tavarat tai palvelut. On välttämätöntä määritellä samankaltaisuuden käsite suhteessa sekaannusvaaraan. Sekaannusvaaran, jonka arviointi riippuu lukuisista tekijöistä ja erityisesti siitä, kuinka hyvin tavamerkki tunnetaan markkinoilla, vakiintuneeseen tai rekisteröityyn merkkiin liittyvistä miellelyhtymistä sekä samankaltaisuuden asteesta tavamerkin ja merkin sekä niihin yhdistettyjen tavaroiden tai palvelujen välillä on asetettava erityisiä vaatimuksia suojalle. Sekaannusvaaran toteamistavat ja erityisesti todistustaakkaa koskevien kysymysten olisi kuuluttava kansallisten menettelysääntösten alaan, eikä tämä direktiivi saisi estää soveltamasta tällaista lainsäädäntöä.
- (17) Jotta voidaan turvata oikeusvarmuus ja se, että etuoikeuseriaatetta, jonka mukaan aiemmin rekisteröity tavamerkki asetetaan etusijalle suhteessa myöhemmin rekisteröityihin tavamerkkeihin, noudatetaan täysin, on tarpeen säätää, että tavamerkin tuomien oikeuksien noudattamisen varmistaminen ei saisi vaikuttaa ennen tavamerkin haku- tai etuoikeuspäivää hankittujen tavamerkkien haltijoiden oikeuksiin. Tämä noudattaa 15 päivänä huhtikuuta 1994 tehdyn teollis- ja tekijänoikeuksien kauppiaan liittyviä näkökohtia koskevan sopimuksen, jäljempänä ”TRIPS-sopimus”⁽¹⁾, 16 artiklan 1 kohtaa.
- (18) On aiheellista säätää, että tavamerkin loukkaus voidaan vahvistaa vain, jos havaitaan, että loukkaavaa tavamerkkiä tai merkkiä käytetään kaupankäynnin aikana tavaroiden tai palvelujen erottamiseksi toisistaan niiden kaupallisen alkuperän osalta. Muiden käyttötarkoitusten pitäisi kuulua kansallisen lainsäädännön sääntösten soveltamisalaan.

⁽¹⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 213.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (19) ~~Jotta voidaan turvata oikeusvarmuus ja selkeys, on tarpeen täsmentää, että samankaltaisuuden lisäksi myös tapauksissa, joissa samaa merkkiä käytetään samoja tavaroita tai palveluja varten, suoja olisi myönnettävä tavaramerkille vain, jos ja siltä osin kuin tällainen käyttö vaikuttaa haitallisesti tavaramerkin päätehtävään, joka on tavaroiden tai palvelujen kaupallisen alkuperän takaaminen. [tark. 5]~~
- (20) Tavaramerkin loukkauksiin olisi kuuluttava myös merkin käyttö toiminimenä tai vastaavana nimityksenä siltä osin kuin käytön tarkoituksena on tavaroiden tai palvelujen erottaminen toisistaan niiden kaupallisen alkuperän osalta.
- (21) Jotta voidaan turvata oikeusvarmuus ja täysi yhdenmukaisuus unionin erityisen lainsäädännön kanssa, on aiheellista säätää, että tavaramerkin haltijalla olisi oltava oikeus kieltää kolmansia osapuolia käyttämästä merkkiä vertailevassa mainonnassa, jos tällainen vertaileva mainonta on vastoin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/114/EY⁽¹⁾.
- (22) Tavaramerkkisuojan lujittamiseksi ja väärentämisen torjunnan tehostamiseksi **sekä rajoittamatta WTO:n sääntöjen ja erityisesti GATT-sopimuksen kauttakulun vapautta koskevan V artiklan soveltamista** rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla olisi oltava oikeus estää kolmansia osapuolia tuomasta tavaroista jäsenvaltion tullialueelle luovuttamatta niitä siellä vapaaseen liikkeeseen, jos tällaiset tavarat tulevat kolmansista maista ja niillä on ilman lupaa tavaramerkki, joka on olennaisesti samankaltainen kuin tavaramerkki, joka on rekisteröity kyseisenkaltaisille tavaroille. **Tällä ei saisi rajoittaa geneeristen lääkkeiden sujuvaa kauttakulkua, jossa noudatetaan Euroopan unionin kansainvälisiä velvoitteita sekä erityisesti TRIPS-sopimusta ja kansanterveyttä koskevaa, 14 päivänä marraskuuta 2001 hyväksyttyä WTO:n Dohan ministerikokouksen julistusta. [tark. 55]**
- (22 a) **Tavaramerkin haltijalla olisi oltava oikeus toteuttaa asianmukaiset oikeudelliset toimet, muun muassa oikeus pyytää kansallisia tulliviranomaisia ryhtymään toimenpiteisiin niiden tavaroiden suhteen, jotka haltijan mukaan loukkaavat hänen oikeuksiaan, kuten haltuunottaa ja tuhota tavarat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 608/2013⁽²⁾ mukaisesti. Tulliviranomaisten olisi toteutettava asetuksessa (EU) N:o 608/2013 säädettyt asianmukaiset menettelyt oikeudenhaltijan pyynnöstä ja riskianalyysejä koskevien kriteereiden perusteella. [tark. 7]**
- (22 b) **Asetuksen (EU) N:o 608/2013 28 artiklassa säädetään, että oikeuksien haltijaa pidetään vastuuvollisena tavaroiden haltijan kärsimistä vahingoista muun muassa silloin, kun myöhemmin todetaan, että kyseiset tavarat eivät loukkaa teollis- tai tekijänoikeutta. [tark. 8]**
- (22 c) **Jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen geneeristen lääkkeiden sujuvan kauttakulun. Tästä syystä tavaramerkin omistajalla ei pitäisi olla oikeutta estää kolmatta osapuolta tuomasta liiketoiminnan yhteydessä tavaroita jäsenvaltion tullialueelle perustuen epäiltyyn tai tosiasialliseen samankaltaisuuteen lääkkeen vaikuttavan ainesosan yhteisen kansainvälisen nimistön mukaisen nimen (INN) ja rekisteröidyn tavaramerkin välillä. [tark. 9]**
- (23) ~~Tavaramerkkiä loukkaavien **Väärennettyjen** tavaroiden markkinoilletulon estämiseksi tehokkaammin erityisesti asetuksessa (EU) N:o 608/2013 määriteltynä **pieninä lähetyksinä toimitettavan** internet-myyntin yhteydessä **laillisesti rekisteröidyn** tavaramerkin haltijalla olisi oltava oikeus kieltää tällaisten tavaroiden tuonti unioniin, jos se on **väärennettyjen** tavaroiden ainoa kaupallisissa tarkoituksissa toimiva lähettäjä. **Jos tällaisia toimenpiteitä toteutetaan, tavaroita tilanneet henkilöt tai yhteisöt saavat tiedon toimenpiteiden syistä sekä laillisista oikeuksistaan lähettäjiään nähden. [tark. 10]**~~
- (24) Jotta rekisteröityjen tavaramerkkien haltijat voisivat torjua väärentämistä tehokkaammin, niillä olisi oltava oikeus kieltää loukkaavan tavaramerkin paneminen tavaroihin ja tietyt tavaramerkin panemista edeltävät valmistelutoimet.
- (25) Tavaramerkillä annettavien yksinoikeuksien ei pitäisi antaa merkin haltijalle oikeutta kieltää merkkien tai nimitysten käyttöä, kun käyttö on oikeudenmukaista ja noudattaa hyvää liiketapaa. Tasapuolisten olosuhteiden luomiseksi toiminimille ja tavaramerkeille sitä taustaa vasten, että toiminimille myönnetään säännönmukaisesti rajoittamaton suoja myöhempiä tavaramerkkejä vastaan, tällaisen käytön olisi katsottava kattavan oman henkilönnimen käytön.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/114/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 608/2013, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 kumoamisesta (EUVL L 181, 29.6.2013, s. 15).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Sen olisi katettava lisäksi kuvailevien tai erottamiskyvyttömiä merkkien tai nimitysten käyttö yleensä. Tavaramerkin haltijalla ei myöskään pitäisi olla oikeutta estää merkin yleistä oikeudenmukaista ja vilpitöntä käyttöä tavaroiden tai palvelujen tunnistamiseen haltijan tavaroiksi tai palveluiksi tai viitattaessa tavaroihin tai palveluihin haltijan tavaroina tai palveluina.

- (26) Tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta johtuu, ettei tavaramerkin haltija voi kieltää kolmansia osapuolia käyttämästä merkkiä tavaroissa, jotka haltija itse tai hänen suostumuksellaan joku muu on saattanut markkinoille unionissa tätä tavaramerkkiä käyttäen, jollei haltija laillisin perustein ole oikeutettu vastustamaan tavaroiden myöhempää kaupan pitämistä.
- (27) Oikeusvarmuuden vuoksi ja puuttumatta epäoikeutetulla tavalla aikaisemman tavaramerkin haltijan etuihin on tärkeää säätää, että tämä ei enää saa vaatia omaa tavaramerkkiään myöhemmän tavaramerkin mitättömäksi julistamista eikä kieltää sen käyttämistä, jos hän on käyttämisestä tietoisena sallinut pitkähkön ajan jatkuneen käyttämisen eikä myöhempää tavaramerkkiä koskevaa hakemusta ole tehty vilpillisessä mielessä.
- (28) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi ja laillisesti saatujen tavaramerkkioikeuksien suojaamiseksi on aiheellista ja tarpeen säätää vaikuttamatta periaatteeseen, jonka mukaan myöhemmän tavaramerkin noudattamista ei voida varmistaa vastoin aikaisempaa tavaramerkkiä, että aikaisempien tavaramerkkien haltijoiden ei pitäisi voida saada myöhempää tavaramerkkiä hylätyksi tai mitätöidyksi eikä vastustaa sen käyttöä, kun myöhempi tavaramerkki saatiin ajankohtana, jona aikaisempi tavaramerkki oltiin julistamassa mitättömäksi tai jona se oltiin julistamassa menetetyksi esimerkiksi siksi, että se ei ollut vielä saavuttanut erottamiskykyä käytössä, tai kun aikaisemman tavaramerkin noudattamista ei voitu varmistaa vastoin myöhempää tavaramerkkiä, koska tarvittavat edellytykset eivät täyttyneet, esimerkiksi kun aikaisempi tavaramerkki ei ollut vielä laajalti tunnettu.
- (29) Tavaramerkit täyttävät tarkoituksensa, joka on tavaroiden tai palvelujen erottaminen muista tavaroista ja palveluista ja valmiuksien antaminen kuluttajille tehdä tietoon perustuvia valintoja, vain silloin, kun tavaramerkkejä todella käytetään markkinoilla. Käyttöä koskeva vaatimus on tarpeen myös unionissa rekisteröityjen ja suojattujen tavaramerkkien kokonaismäärän ja samalla niitä koskevien riitojen määrän vähentämiseksi. Tämän vuoksi on tärkeää edellyttää, että rekisteröityjä tavaramerkkejä todella käytetään niiden tavaroiden tai palvelujen yhteydessä, jota varten ne on rekisteröity, **viiden vuoden kuluessa rekisteröintipäivästä** tai, jos niitä ei käytetä, niiden on oltava menetettävissä. **[tark. 11]**
- (30) Rekisteröity tavaramerkki olisi siten suojattava vain siltä osin kuin sitä todella käytetään, eikä aikaisemmin rekisteröidyn tavaramerkin pitäisi antaa haltijalleen oikeutta kieltää tai mitätöidä myöhempää tavaramerkkiä, jos kyseinen haltija ei ole asettanut tavaramerkkiään todelliseen käyttöön. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi säädettävä, että tavaramerkkiin ei voida vedota pätevästi loukkausta koskevassa oikeudenkäynnissä, jos väitteen johdosta todetaan, että tavaramerkki voitaisiin julistaa menetetyksi, tai kun myöhempää oikeutta vastaan aloitetaan oikeudelliset toimenpiteet, tavaramerkki olisi voitu julistaa menetetyksi, kun myöhempi oikeus saatiin.
- (31) On aiheellista säätää, että jos kansalliselle tavaramerkille on vaadittu aiemmin ~~eurooppalaiseen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiin nähden ja kansallisesta tavaramerkistä on sen jälkeen luovuttu tai sen on annettu raueta, kyseisen kansallisen tavaramerkin pätevyys voidaan edelleen riitauttaa. Riitautus olisi rajattava tilanteisiin, joissa kansallinen tavaramerkki olisi voitu julistaa mitättömäksi tai menetetyksi ajankohtana, jona tavaramerkki poistettiin rekisteristä.
- (32) Johdonmukaisuuden vuoksi ja tavaramerkkien kaupallisen hyödyntämisen helpottamiseksi unionissa säännöt, joita sovelletaan tavaramerkkeihin omistusoikeuden kohteina, olisi yhtenäistettävä jo voimassa olevien ~~eurooppalaisia~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkejä koskevien sääntöjen kanssa, ja niissä olisi oltava sääntöjä luovutuksesta ja siirrosta, käyttöluvasta, esineoikeuksista, pakkotäytäntöönpanosta ja maksukyvyttömyysmenettelystä.
- (33) Yhteisömerkit ovat osoittautuneet hyödylliseksi välineeksi sellaisten tavaroiden tai palvelujen myynnin edistämiseksi, joilla on yhteisiä erityisominaisuuksia. Sen vuoksi kansallisiin yhteisömerkkeihin on aiheellista soveltaa samankaltaisia sääntöjä kuin eurooppalaisiin yhteisömerkkeihin.
- (34) Tavaramerkkisuojan saannin parantamiseksi ja helpottamiseksi sekä oikeusvarmuuden ja ennakoitavuuden lisäämiseksi jäsenvaltioissa noudatettavan tavaramerkkien rekisteröintimenettelyn olisi oltava tehokas ja avoin ja siinä olisi noudatettava ~~eurooppalaisiin~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkeihin sovellettavien kaltaisia sääntöjä. ~~Jotta~~ ~~sekä kansalliselle että unionin tasolle saataisiin luotua johdonmukainen ja tasapainoinen tavaramerkkijärjestelmä,~~ ~~jäsenvaltioiden kaikkien teollisoikeuksien keskusvirastojen olisi rajattava~~ **Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti päättää, tutkivatko ne suhteellisin perustein tehdyn hylkäyksen** viran puolesta. ~~tapahtuva tutkiminen, jonka~~ ~~tarkoituksen on selvittää, onko tavaramerkkihakemus rekisteröintikelpoinen, pelkästään ehdottomien hylkäys-~~ ~~perusteiden puuttumiseen. Tämä ei kuitenkaan saisi vaikuttaa kyseisten virastojen oikeuteen tehdä hakijoiden~~ ~~pyynnöstä aikaisempia oikeuksia koskevia tutkimuksia pelkästään tiedotustarkoituksessa ja vaikuttamatta millään~~ ~~tavalla tai velvoittavasti myöhempään rekisteröintiprosessiin, mukaan lukien myöhemmät väitemenettelyt.~~ **[tark. 12]**

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (35) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi tavaramerkkioikeuksien soveltamisalan osalta ja tavaramerkkisuojan saannin helpottamiseksi tavaramerkkiä koskevan hakemuksen kattamien tavaroiden ja palvelujen nimikkeisiin ja luokitukseen olisi sovellettava samoja sääntöjä kaikissa jäsenvaltioissa, ja säännöt olisi yhtenäistettävä ~~europa-~~
~~laisiin~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkeihin sovellettavien sääntöjen kanssa. Jotta toimivaltaiset viranomaiset ja talouden toimijat voisivat määrittää pelkästään hakemuksen perusteella haettavan tavaramerkkisuojan laajuuden, tavarat ja palvelut olisi nimettävä riittävän selkeästi ja täsmällisesti. Yleisnimikkeiden käyttöä olisi tulkittava siten, että se kattaa vain nimikkeen kirjaimellisen merkityksen selkeästi kattamat tavarat ja palvelut.
- (36) Tehokkaan tavaramerkkisuojan varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi asetettava saataville tehokas hallinnollinen väitemenettely, jonka avulla aikaisempien tavaramerkkioikeuksien haltijat voivat kieltää tavaramerkkihakemuksen rekisteröinnin. Tarjotakseen tehokkaat keinot tavaramerkkien julistamiseen menetetyiksi tai mitättömiksi jäsenvaltioiden olisi lisäksi säädettävä menetetyksi tai mitättömäksi julistamisessa noudatettavasta hallinnollisesta menettelystä, joka on samankaltainen kuin ~~europa-~~
~~laisiin~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkeihin unionin tasolla sovellettava menettely.
- (37) Jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastojen olisi tehtävä yhteistyötä toistensa ja Euroopan unionin ~~tavaramerkki- ja malliviraston~~ **teollis- ja tekijänoikeusviraston**, jäljempänä "virasto", kanssa kaikilla tavaramerkkien rekisteröinnin ja hallinnoinnin aloilla edistääkseen käytäntöjen ja välineiden lähentämistä esimerkiksi luomalla ja päivittämällä yhteisiä tai toisiinsa yhdistettyjä tietokantoja ja portaaleita konsultaatioita ja tutkimuksia varten. Jäsenvaltioiden keskusvirastojen ja viraston olisi lisäksi tehtävä yhteistyötä kaikilla muilla tavaramerkkien suojaamisen kannalta merkityksellisillä toimintansa kattamilla aloilla unionissa.
- (38) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita soveltamasta tavaramerkkeihin muita kuin tavaramerkkilainsäädäntönsä säännöksiä, esimerkiksi niiden vilpillistä kilpailua, yksityisoikeudellista vastuuta tai kuluttajansuojaa koskevia säännöksiä.
- (39) Kaikkia jäsenvaltioita sitoo teollisoikeuden suojelemista koskeva Pariisin yleissopimus (Pariisin yleissopimus) ja TRIPS-sopimus. Tämän direktiivin säännösten on tarpeen olla täysin yhdenmukaiset mainitun yleissopimuksen ja sopimuksen määräysten kanssa. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa tästä yleissopimuksesta ja sopimuksesta johtuviin jäsenvaltioiden velvoitteisiin. Tarvittaessa olisi sovellettava perustamissopimuksen 351 artiklan toista kohtaa.
- (40) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisemman direktiivin sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempaan direktiiviin.
- (41) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioita velvoittavaan määräaikaan, jonka kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin 2008/95/EY liitteessä I olevassa B osassa mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (41 a) **Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽¹⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 11 päivänä heinäkuuta 2013⁽²⁾, [tark. 13]**

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 luku

Yleiset säännökset

1 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin tavaroita tai palveluja varten oleviin tavaramerkkeihin, jotka on rekisteröity jäsenvaltiossa varsinaisiksi tavaramerkeiksi taikka yhteisömerkeiksi taikka takuu- tai tarkastusmerkeiksi tai joiden rekisteröimiseksi tällaiseksi merkiksi on tehty hakemus jäsenvaltiossa taikka jotka on rekisteröity tai joiden rekisteröimiseksi on tehty hakemus Beneluxin teollis- ja tekijänoikeuksien virastoon tai joiden kansainvälinen rekisteröinti on voimassa jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).**

⁽²⁾ EUVL C 32, 4.2.2014, s. 23.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2 artikla
Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) ”keskusvirastolla” tavaramerkkien rekisteröinnistä vastaavaa jäsenvaltion teollisoikeuksien keskusvirastoa tai Beneluxin teollis- ja tekijänoikeuksien virastoa;
- b) ”virastolla” asetuksen (EY) N:o 207/2009 2 artiklan mukaisesti perustettua Euroopan unionin ~~tavaramerki- ja mallivirastoa~~ **teollis- ja tekijänoikeusvirastoa**; [tark. 15. Vastaava muutos tehdään kaikkialle tekstiin.]
- c) ”rekisterillä” keskusviraston pitämää tavaramerkkirekisteriä;
- c a) ”aikaisemmilla tavaramerkeillä”;
- i) *seuraavia tavaramerkkejä, joiden rekisteröimiseksi hakemus on tehty ennen tavaramerkin rekisteröintihakemuksen tekopäivää, ottaen huomioon mahdolliset vaatimukset niiden etuoikeudesta:*
- Euroopan unionin tavaramerkit;
- jäsenvaltiossa rekisteröidyt tavaramerkit sekä Belgian, Luxemburgin tai Alankomaiden osalta Beneluxin teollis- ja tekijänoikeuksien virastossa rekisteröidyt tavaramerkit;
- tavaramerkit, joiden kansainvälinen rekisteröinti on voimassa jäsenvaltiossa;
- ii) Euroopan unionin tavaramerkit, joilla asetuksen (EY) N:o 207/2009 mukaan on aiemmuus i alakohdan toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettuun tavaramerkkiin nähden silloinkin kun viimeksi mainitusta tavaramerkistä on luovuttu tai sen on annettu raueta;
- iii) hakemukset i tai ii alakohdassa tarkoitettujen tavaramerkkien rekisteröimiseksi, jos tavaramerkit rekisteröidään;
- iv) tavaramerkkejä, jotka tavaramerkin rekisteröintihakemuksen tekopäivänä tai tavaramerkin rekisteröintihakemuksen etuoikeutta koskevan vaatimuksen tekopäivänä ovat jäsenvaltiossa yleisesti tunnettuja Pariisin yleissopimuksen 6 bis artiklassa tarkoitettussa merkityksessä; [tark. 16]
- c b) ”takuu- tai tarkastusmerkillä” tavaramerkkiä, joka on tällä tavalla nimetty hakemusta jätettäessä ja joka voi erottaa merkin haltijan varmentamat tavarat tai palvelut maantieteellisen alkuperän, materiaalin, tavaroiden valmistustavan tai palvelujen tarjontatavan, laadun, tarkkuuden tai muiden ominaisuuksien osalta tavaroista ja palveluista, joita ei ole varmennettu tällä tavalla; [tark. 17]
- c c) ”yhteisömerkillä” tavaramerkkiä, joka on tällä tavalla nimetty hakemusta jätettäessä ja joka voi erottaa merkin haltijana olevan yhteenliittymän jäsenten tavarat tai palvelut muiden yritysten tavaroista tai palveluista. [tark. 18]

2 luku
Tavaramerkkilainsäädäntö

1 Jakso
Tavaramerkin muodostavat merkit

3 artikla
Tavaramerkin muodostavat merkit

Tavaramerkkinä voi olla mikä tahansa merkki, erityisesti sanat, henkilönnimet mukaan lukien, kuviot, kirjaimet, numerot, värit itsessään, tavaroiden tai niiden päällyksen muoto tai äänet, jos **käytetään yleisesti hyödynnettäviä teknologioita ja jos**

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- a) sellaisella merkillä voidaan erottaa yrityksen tavarat tai palvelut muiden yritysten tavaroista tai palveluista; **ja**
- b) merkki voidaan esittää **rekisterissä** tavalla, joka mahdollistaa sen, että toimivaltaiset viranomaiset ja yleisö voivat määrittää sen haltijan saaman suojan täsmällisen kohteen. [tark. 19]

2 Jakso

Rekisteröinnin esteet ja mitättömyysperusteet

4 artikla

Ehdottomat rekisteröinnin esteet ja mitättömyysperusteet

1. Seuraavia merkkejä ei saa rekisteröidä tai, jos ne on rekisteröity, ne on julistettava mitättömiksi:
- a) merkit, jotka eivät voi olla tavaramerkkeinä;
- b) tavaramerkit, joilta puuttuu erottuvuus;
- c) yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä muodostuvat tavaramerkit, jotka voivat elinkeinotoiminnassa osoittaa tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia;
- d) yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä muodostuvat tavaramerkit, jotka ovat tulleet yleisessä kielenkäytössä tai hyvän kauppataavan mukaan tavanomaisiksi;
- e) merkit, jotka muodostuvat yksinomaan
- i) tavaran luonteenomaisesta muodosta,
- ii) teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämättömästä tavaran muodosta,
- iii) tavaran arvoon olennaisesti vaikuttavasta muodosta;
- f) tavaramerkit, jotka ovat yleisen järjestyksen tai hyvän tavan vastaisia;
- g) tavaramerkit, jotka ovat omiaan johtamaan yleisöä harhaan esimerkiksi tavaroiden tai palvelujen luonteen, laadun tai maantieteellisen alkuperän suhteen;
- h) tavaramerkit, joihin ei ole saatu toimivaltaisten viranomaisten lupaa ja joita teollisoikeuden suojelemista koskevan Pariisin yleissopimuksen, jäljempänä "Pariisin yleissopimus", 6 ter artiklan mukaan ei saa rekisteröidä tai jotka mainitun artiklan mukaan on julistettava mitättömiksi;
- i) tavaramerkit, jotka on jätetty rekisteröimättä ja joiden käyttöä ei alkuperänimitysten tai maantieteellisten merkintöjen suoja koskevien unionin säädösten tai kansainvälisten sopimusten, joissa unioni on sopimuspuolena, nojalla saa jatkaa;
- j) tavaramerkit, jotka on jätetty rekisteröimättä ja joiden käyttöä ei **tislattujen alkoholijuomien**, viinejä koskevien perinteisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden suoja koskevien unionin säädösten tai kansainvälisten sopimusten, joissa unioni on sopimuspuolena, nojalla saa jatkaa; [tark. 20]
- j a) tavaramerkit, jotka sisältävät samantyyppisen tuotteen osalta neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94⁽¹⁾ mukaisesti rekisteröidyn aiemman lajikenimen tai muodostuvat tällaisesta lajikenimestä. [tark. 21]**

~~2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan, vaikka rekisteröinnin esteet olisivat olemassa~~

~~a) muissa jäsenvaltioissa kuin niissä, joissa rekisteröintihakemus tehtiin;~~

~~b) vain, jos vieraskielinen tavaramerkki käännetään tai transkriboidaan millä tahansa jäsenvaltioiden kirjoituksella tai virallisella kielellä. [tark. 22]~~

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2100/94, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1994, yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista (EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

3. Tavaramerkki on julistettava mitättömäksi, jos hakija on rekisteröintihakemuksen tehdessään ollut vilpillisessä mielessä. Mikä tahansa jäsenvaltio voi myös säätää, että tällaista tavaramerkkiä ei saa rekisteröidä.
4. Jäsenvaltio voi säätää, että tavaramerkkiä ei saa rekisteröidä tai, jos se on rekisteröity, että se on julistettava mitättömäksi, jos
- tavaramerkin käyttö voidaan kieltää muun lainsäädännön nojalla kuin tavaramerkkejä koskevan kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön tai unionin oikeuden nojalla;
 - tavaramerkki sisältää merkin, jolla on huomattavaa vertauskuvallista arvoa, kuten erityisesti uskonnollisilla vertauskuvilla;
 - tavaramerkki sisältää muun kuin Pariisin yleissopimuksen 6 ter artiklassa tarkoitetun tunnuksen, tunnusmerkin tai vaakunan, joka koskee julkista etua, eivätkä asianomaiset viranomaiset ole jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti antaneet lupaa rekisteröintiin.
5. Tavaramerkiltä ei saa evätä rekisteröintiä tai sitä julistaa mitättömäksi 1 kohdan b, c tai d alakohdan mukaisesti, jos tavaramerkki on ennen rekisteröintihakemuksen tekopäivää tai rekisteröintipäivän jälkeen käytössä tullut erottuvaksi. **Tavaramerkkiä ei saa julistaa mitättömäksi 1 kohdan b, c tai d alakohdan mukaisesti, jos tavaramerkki on ennen mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen tekopäivää käytössä tullut erottuvaksi. [tark. 23]**
6. Jäsenvaltio voi säätää, että 5 kohta koskee myös tavaramerkkiä, joka on tullut erottuvaksi rekisteröintihakemuksen tekopäivän jälkeen ja ennen rekisteröintipäivää.

5 artikla

Suhteelliset rekisteröinnin esteet ja mitättömyysperusteet

1. Tavaramerkkiä ei saa rekisteröidä tai, jos se on rekisteröity, se on julistettava mitättömäksi:
- jos se on sama kuin aikaisempi tavaramerkki ja jos tavarat tai palvelut, joita varten tavaramerkkiä haetaan tai tavaramerkki on rekisteröity, ovat samoja kuin tavarat tai palvelut, joita varten aikaisempaa tavaramerkkiä suojataan;
 - jos sen vuoksi, että se on sama tai samankaltainen kuin aikaisempi, samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten oleva tavaramerkki, yleisön keskuudessa on sekaannusvaara, joka sisältää vaaran tavaramerkin ja aikaisemman tavaramerkin välisestä miellelyhtymästä.
2. Edellä 1 kohdassa "aikaisemmalla tavaramerkillä" tarkoitetaan:
- seuraavia tavaramerkkejä, joiden rekisteröimiseksi hakemus on tehty ennen tavaramerkin rekisteröintihakemuksen tekopäivää, ottaen huomioon mahdolliset vaatimukset niiden etuoikeudesta:
 - eurooppalaiset tavaramerkit;
 - jäsenvaltiossa rekisteröidyt tavaramerkit sekä Belgian, Luxemburgin tai Alankomaiden osalta Beneluxin teollis- ja tekijänoikeuksien virastossa rekisteröidyt tavaramerkit;
 - tavaramerkit, joiden kansainvälinen rekisteröinti on voimassa jäsenvaltiossa;
 - eurooppalaisia tavaramerkkejä, joilla asetuksen (EY) N:o 207/2009 mukaan on aiemmuus a alakohdan ii ja iii alakohdassa tarkoitettuun tavaramerkkiin nähden silloinkin kun viimeksi mainitusta tavaramerkistä on luovuttu tai sen on annettu raueta;
 - hakemuksia a tai b alakohdassa tarkoitettujen tavaramerkkien rekisteröimiseksi, jos tavaramerkit rekisteröidään;
 - tavaramerkkejä, jotka tavaramerkin rekisteröintihakemuksen tekopäivänä tai tavaramerkin rekisteröintihakemuksen etuoikeutta koskevan vaatimuksen tekopäivänä ovat jäsenvaltiossa yleisesti tunnettuja Pariisin yleissopimuksen 6 bis artiklassa tarkoitettussa merkityksessä. [tark. 24]
3. Tavaramerkkiä ei saa rekisteröidä tai, jos se on rekisteröity, se on julistettava mitättömäksi,
- jos se on sama tai samankaltainen kuin aikaisempi tavaramerkki riippumatta siitä, ovatko tavarat tai palvelut, joita varten sitä haetaan tai rekisteröidään, samat tai samankaltaiset taikka jotka eivät ole samankaltaisia kuin tavarat tai palvelut, joita varten aikaisempi tavaramerkki on rekisteröity, milloin aikaisempi tavaramerkki on laajalti tunnettu jäsenvaltiossa, **jota varten rekisteröintiä on haettu tai eurooppalaisen jossa tavaramerkki on rekisteröity, tai Euroopan unionin tavaramerkin tapauksessa tavaramerkki on laajalti tunnettu** unionissa ja myöhemmän tavaramerkin aiheeton käyttö merkitsisi aikaisemman tavaramerkin erottuvuuden tai maineen epäoikeutettua hyväksi käyttämistä taikka olisi haitaksi aikaisemman tavaramerkin erottuvuudelle tai maineelle; [tark. 25]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- b) jos tavaramerkin haltijan asiamies tai edustaja hakee tavaramerkin rekisteröintiä omissa nimissään ilman haltijan lupaa, jollei asiamies tai edustaja pysty perustelevaan toimiaan;
- c) jos tavaramerkki on sekoitettavissa unionin ulkopuolella suojattuun aikaisempaan tavaramerkkiin edellyttäen, että merkki oli edelleen tosiasiallisessa käytössä hakemuksen tekopäivänä ja hakija toimi vilpillisessä mielessä;
- d) ~~jos tavaramerkki jätetään rekisteröimättä eikä sen käyttöä saa jatkaa alkuperäisnimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla. [tark. 26]~~
4. Jäsenvaltio voi säätää, että tavaramerkkiä ei saa rekisteröidä tai, jos se on rekisteröity, että se on julistettava mitättömäksi, jos
- a) oikeus rekisteröimättömään tavaramerkkiin taikka muuhun elinkeinotoiminnassa käytettyyn merkkiin on saatu ennen päivää, jona hakemus myöhemmän tavaramerkin rekisteröimiseksi on tehty tai jona myöhemmän tavaramerkin rekisteröintihakemukselle on vaadittu etuoikeutta, ja rekisteröimättömän tavaramerkin tai muun merkin haltijalla on oikeus kieltää myöhemmän tavaramerkin käyttäminen;
- b) aikaisemman tavaramerkin käyttö voidaan kieltää muun kuin 2 kohdassa tai tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetun aikaisemman oikeuden nojalla ja erityisesti, jos kyseessä on:
- i) oikeus nimeen;
- ii) oikeus omaan kuvaan;
- iii) tekijänoikeus;
- iv) teollisoikeus.
5. ~~Jäsenvaltiot voivat sallia~~ **Jäsenvaltioiden on sallittava**, jos siihen on aihetta, että tapauksissa, joissa aikaisemman tavaramerkin tai muun aikaisemman oikeuden haltija antaa suostumuksensa myöhemmän tavaramerkin rekisteröintiin, rekisteröintiä ei tarvitse evätä tai tavaramerkkiä julistaa mitättömäksi. [tark. 27]
6. Jäsenvaltio voi 1–5 kohdasta poiketen säätää, että ennen direktiivin 89/104/ETY noudattamisen edellyttämien säännösten voimaantulopäivää voimassa olleita rekisteröinnin esteitä ja mitättömyysperusteita sovelletaan tavaramerkkeihin, joita koskeva hakemus on tehty ennen mainittua päivää.

6 artikla

Tavaramerkin mitättömyyden ja menettämisen vahvistaminen jälkikäteen

Jos kansalliselle tavaramerkille, josta on luovuttu tai jonka on annettu raueta, vaaditaan aiemmuutta ~~europallaiseen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkkiin nähden kansallisen tavaramerkin mitättömyys tai menettäminen voidaan vahvistaa jälkikäteen edellyttäen, että mitättömyys tai menettäminen olisi myös voitu julistaa ajankohtana, jona tavaramerkistä luovuttiin tai jona sen annettiin raueta. Tällöin aiemmuuden vaikutukset lakkaavat.

7 artikla

Vain joitakin tavaroita tai palveluja koskevat rekisteröinnin esteet ja mitättömyysperusteet

Jos tavaramerkin rekisteröinnin esteet tai mitättömyysperusteet koskevat vain joitakin tavaroita tai palveluja, joita varten tavaramerkkiä on haettu tai joita varten se on rekisteröity, rekisteröinnin epääminen tai mitättömyys koskee vain näitä tavaroita tai palveluja.

8 artikla

Aikaisemman tavaramerkin erottuvuuden tai maineen puuttuminen esteenä rekisteröidyn tavaramerkin julistamiselle mitättömäksi

Rekisteröityä tavaramerkkiä ei saa julistaa mitättömäksi aikaisemman tavaramerkin perusteella seuraavissa tapauksissa:

- a) jos aikaisempi tavaramerkki, joka julistetaan mitättömäksi 4 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdan nojalla, ei ollut tullut erottuvaksi 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti rekisteröidyn tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivään mennessä;
- b) jos mitättömyysvaatimus perustuu 5 artiklan 1 kohdan b alakohtaan eikä aikaisempi tavaramerkki ollut tullut riittävän erottuvaksi tukeakseen 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun sekaannusvaaran toteamista rekisteröidyn tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivään mennessä;
- c) jos mitättömyysvaatimus perustuu 5 artiklan 3 ~~kohdan~~ **kohdan a alakohtaan** eikä aikaisempi tavaramerkki ollut 5 artiklan 3 ~~kohdassa~~ **kohdan a alakohdassa** tarkoitetulla tavalla laajalti tunnettu rekisteröidyn tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivään mennessä. [tark. 28]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

9 artikla

Käytön sallimisesta johtuvat mitättömäksi julistamisen esteet

1. Jos 5 artiklan 2 **kohdassa** ja 3 ~~kohdassa~~ **kohdan a alakohdassa** tarkoitetun aikaisemman tavaramerkin haltija on jäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti viiden vuoden ajan sallinut siinä jäsenvaltiossa rekisteröidyn myöhemmän tavaramerkin käytön tästä käytöstä tietoisena, hänellä ei enää ole oikeutta aikaisemman tavaramerkin perusteella vaatia myöhemmän tavaramerkin julistamista mitättömäksi tavaroissa tai palveluissa, joissa myöhempää tavaramerkkiä on käytetty, ellei myöhemmän tavaramerkin haltija rekisteröintihakemuksen tehdessään ollut vilpillisessä mielessä. **[tark. 29]**
2. Jäsenvaltio voi säätää, että 1 kohtaa sovelletaan minkä tahansa muun 5 artiklan 4 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetun aikaisemman oikeuden haltijaan.
3. Myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin haltija ei 1 tai 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa saa kieltää aikaisemman oikeuden käyttämistä, vaikka aikaisempaan oikeuteen ei enää voida vedota myöhempää tavaramerkkiä vastaan.

3 Jakso

Tavaramerkkiin kuuluvat oikeudet ja siihen kohdistuvat rajoitukset

10 artikla

Tavaramerkkiin kuuluvat oikeudet

1. Tavaramerkin haltijalla on rekisteröinnin perusteella yksinoikeus.
2. Rajoittamatta ennen rekisteröidyn tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivää hankittujen oikeuksien soveltamista rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla on oikeus kieltää muita ilman hänen suostumustaan käyttämästä elinkeinotoiminnassa merkkiä tavaroita tai palveluja varten, jos
 - a) merkki on sama kuin tavaramerkki ja sitä käytetään samoja tavaroita tai palveluja varten kuin ne tavarat ja palvelut, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, ja jos tällainen käyttö vaikuttaa tai voi vaikuttaa tavaramerkin tarkoitukseen, joka on takeiden antaminen kuluttajille tavaroiden tai palvelujen alkuperästä;
 - b) merkki on sama tai samankaltainen kuin tavaramerkki, ja sitä käytetään samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten kuin ne, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, jos tämä aiheuttaa yleisön keskuudessa sekaannusvaaran, **sanotun kuitenkaan vaikuttamatta a alakohdan soveltamiseen**; joka sisältää myös vaaran merkin ja tavaramerkin välisestä miellelyhtymästä;
 - c) merkki on sama tai samankaltainen kuin tavaramerkki riippumatta siitä, käytetäänkö sitä sellaisia tavaroita tai palveluja varten, jotka ovat samoja tai samankaltaisia tai jotka eivät ole samankaltaisia kuin ne, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, jos viimeksi mainittu tavaramerkki on laajalti tunnettu tässä jäsenvaltiossa ja merkin aiheeton käyttö merkitsee tavaramerkin erottuvuuden tai maineen epäoikeutettua hyväksi käyttämistä taikka on haitaksi tavaramerkin erottuvuudelle tai maineelle.
3. Edellä 2 kohdassa säädetyn edellytyksin voidaan kieltää erityisesti
 - a) merkin paneminen tavaroihin tai niiden päällyksiin;
 - b) tavaroiden tarjoaminen tai liikkeelle laskeminen tai niiden varastoiminen tällaista tarkoitusta varten merkkiä käyttäen taikka palvelujen tarjoaminen tai suorittaminen merkkiä käyttäen;
 - c) tavaroiden maahantuonti tai maastavienti merkkiä käyttäen;
 - d) merkin käyttö toimi- tai liikenimenä taikka toimi- tai liikenimen osana;
 - e) merkin käyttäminen liikeasiakirjoissa ja mainonnassa;
 - f) merkin käyttö vertailevassa mainonnassa direktiivin 2006/114/EY vastaisella tavalla.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

4. Rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla on myös oikeus estää ~~tavaroiden maahantuonti 3 kohdan c alakohdan nojalla tuomasta unioniin asetuksessa (EU) N:o 608/2013 määritellyinä pieninä lähetyksinä toimitettavia tavaroita~~, jos vain tavaroiden lähettäjä toimii kaupallisissa tarkoituksissa **ja jos kyseisillä tavaroilla, mukaan lukien päällykset, on ilman lupaa tavaramerkki, joka on sama kuin tavaramerkki, joka on rekisteröity kyseisenkaltaisia tavaroita varten, tai jota ei voida erottaa olennaisilta ominaisuuksiltaan kyseisestä tavaramerkistä. Jos tällaisia toimenpiteitä toteutetaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tavaroita tilanneet henkilöt tai yhteisöt saavat tiedon toimenpiteiden syistä sekä laillisista oikeuksistaan lähettäjään nähden.**

5. **Rajoittamatta WTO:n sääntöjen ja erityisesti GATT-sopimuksen kauttakulun vapautta koskevan V artiklan soveltamista** rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla on myös oikeus estää kaikkia kolmansia osapuolia tuomasta liiketoiminnan yhteydessä tavaroita jäsenvaltion tullialueelle, kun tavaramerkki rekisteröidään luovuttamatta sitä vapaaseen liikkeeseen siellä, jos kyseiset tavarat, mukaan lukien päällykset, tulevat kolmansista maista ja niillä on ilman lupaa tavaramerkki, joka on sama kuin tavaramerkki, joka on rekisteröity kyseisenkaltaisia tavaroita varten, tai jota ei voida erottaa olennaisilta ominaisuuksiltaan kyseisestä tavaramerkistä. **[tark. 30 ja 56]**

6. Jos jäsenvaltion lain mukaan ei ole voitu kieltää merkin käyttämistä 2 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ennen päivää, jona ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY⁽¹⁾ noudattamisen edellyttämät säännökset ovat tulleet voimaan asianomaisessa jäsenvaltiossa, oikeus tavaramerkkiin ei estä jatkamasta merkin käyttämistä.

7. Mitä 1, 2, 3 ja 6 kohdassa säädetään, ei estä jäsenvaltioita soveltamasta niiden säännöksiä suojasta muuhun tarkoitukseen kuin tavaroiden tai palvelujen erottamiseksi tapahtuvaa merkin käyttämistä vastaan, jos merkin aiheeton käyttö merkitsee tavaramerkin erottuvuuden tai maineen epäoikeutettua hyväksi käyttämistä taikka on haitaksi tavaramerkin erottuvuudelle tai maineelle.

11 artikla

Haltijan oikeuksien loukkaaminen käyttämällä ulkoasua, päällyksiä tai muita tapoja

Jos on todennäköistä, että ulkoasua, päällyksiä tai merkin muita käyttötapoja käytetään suhteessa tavaroihin tai palveluihin ja merkin käyttö kyseisiä tavaroita tai palveluja varten muodostaisi haltijalle 10 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla kuuluvien oikeuksien loukkauksen, haltijalla on oikeus kieltää seuraavat:

- a) sellaisen merkin paneminen ~~ulkoasuun~~, päällyksiin, **etiketteihin, nimilappuihin, turvaominaisuuksiin, aitouden osoittaviin laitteisiin** tai merkin muihin käyttötapoihin elinkeinotoiminnassa, joka on **tämän direktiivin 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti** sama tai samankaltainen kuin tavaramerkki; **[tark. 31]**
- b) ~~ulkoasun~~, päällysten, **etikettien, nimilappujen, turvaominaisuuksien, aitouden osoittavien laitteiden** tai merkin muiden käyttötapojen tarjoaminen tai liikkeelle laskeminen tai varastoiminen kyseisiä tarkoituksia varten taikka niiden maahantuonti tai maastavienti. **[tark. 32]**

12 artikla

Tavaramerkkien esittäminen sanakirjoissa

Jos tavaramerkin esittäminen sanakirjassa, tietosanakirjassa tai vastaavassa hakuteoksessa antaa sen vaikutelman, että merkki muodostaa yleiskäsitteen tavaroille tai palveluille, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, kustantajan on tavaramerkin haltijan pyynnöstä huolehdittava siitä, että tavaramerkin esittämisen yhteyteen liitetään viimeistään teoksen seuraavassa painoksessa tieto siitä, että kyseessä on rekisteröity tavaramerkki.

13 artikla

Kielto käyttää asiamiehen tai edustajan nimissä olevaa tavaramerkkiä

1. Jos tavaramerkki on rekisteröity sellaisen henkilön asiamiehen tai edustajan nimissä, joka on kyseisen tavaramerkin haltija, ilman haltijan suostumusta, haltijalla on oikeus tehdä jompikumpi seuraavista:

- a) kieltää asiamiestään tai edustajaansa käyttämästä merkkiään;

⁽¹⁾ Ensimmäinen neuvoston direktiivi 89/104/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- b) vaatia asiamieheltä tai edustajalta tavaramerkin luovutusta omaksi edukseen.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos asiamies tai edustaja pystyy perustelevaan toimensa.

14 artikla

Tavaramerkkiin kohdistuvat rajoitukset

1. Tavaramerkin haltija ei saa kieltää toista käyttämästä elinkeinotoiminnassa
- a) omaa henkilönnimeään tai osoitettaan;
- b) merkkejä tai merkintöjä, joilta puuttuu erottuvuus tai jotka osoittavat tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia;
- c) tavaramerkkiä tavaroiden tai palvelujen tunnistamiseksi tavaramerkin haltijan tavaroiksi tai palveluiksi tai viitattaessa tavaroihin tai palveluihin merkin haltijan tavaroina tai palveluina, erityisesti silloin, kun tavaramerkin käyttäminen
- i) on tarpeen tavaroiden tai palveluiden, erityisesti lisätarvikkeiden tai varaosien, käyttötarkoituksen osoittamiseksi;*
- ii) tapahtuu vertailevassa mainonnassa, joka täyttää kaikki direktiivissä 2006/114/EY esitetyt ehdot;*
- iii) on tarkoitettu kiinnittämään kuluttajien huomio sellaisten aitojen tavaroiden jälleenmyyntiin, jotka on alun perin myyty tavaramerkin omistajan toimesta tai suostumuksella;*
- iv) on tarkoitettu esittämään legitiimi vaihtoehto tavaramerkin haltijan tavaroille tai palveluille;*
- v) on tarkoitettu parodiaa, taiteellista ilmaisua, arvostelua tai kommentointia varten.*

~~Ensimmäistä alakohtaa~~ Tätä kohtaa sovelletaan vain, jos kolmas osapuoli käyttää tavaramerkkiä hyvää liiketapaa noudattaen. [tark. 33]

2. ~~Kolmannen osapuolen ei katsota käyttävän tavaramerkkiä hyvää liiketapaa noudattaen varsinkaan seuraavissa tapauksissa:~~
- a) ~~se antaa mielikuvan siitä, että kolmannen osapuolen ja tavaramerkin haltijan välillä on liikesuhde;~~
- b) ~~merkin aiheeton käyttö merkitsee tavaramerkin erottuvuuden tai maineen epäoikeutettua hyväksi käyttämistä taikka on haitaksi tavaramerkin erottuvuudelle tai maineelle.~~ [tark. 34]

2 a. Tavaramerkin haltija ei saa kieltää kolmatta osapuolta käyttämästä tavaramerkkiä perustelluista syistä mihinkään sellaiseen tarkoitukseen, joka on tavaramerkin muuta kuin kaupallista käyttöä. [tark. 35]

3. Tavaramerkin haltija ei saa kieltää toista käyttämästä elinkeinotoiminnassa aikaisempaa oikeutta alueella, jolla se on voimassa, jos se jäsenvaltion lainsäädännön mukaan on voimassa vain erityisellä alueella.

15 artikla

Tavaramerkkiin kuuluvien oikeuksien sammuminen

1. Tavaramerkin haltija ei saa kieltää tavaramerkin käyttämistä niissä tavaroissa, jotka haltija tai hänen suostumuksellaan joku muu on saattanut markkinoille unionissa tätä tavaramerkkiä käyttäen.
2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei sovelleta, jos haltijalla on perusteltua syytä vastustaa tavaroiden laskemista uudelleen liikkeelle, erityisesti milloin tavaroihin tehdään muutoksia tai niitä huononnetaan sen jälkeen, kun ne on laskettu liikkeelle.

16 artikla

Tavaramerkin käyttäminen

1. Jos tavaramerkin haltija ei viiden vuoden kuluessa rekisteröinnin päättymisestä ole ottanut jäsenvaltiossa tavaramerkkiä tosiasialliseen käyttöön tavaroissa tai palveluissa, joita varten se on rekisteröity, tai jos tällainen käyttö on ollut viisi vuotta yhtäjaksoisesti keskeytyneenä eikä käyttämättä jättämiseen ole pätevää syytä, tavaramerkkiin sovelletaan 17 artiklassa, 19 artiklan 1 kohdassa, 46 artiklan 1 kohdassa sekä 48 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyjä rajoituksia ja seuraamuksia.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2. Jos jäsenvaltio säätää väitemenettelystä rekisteröinnin jälkeen, 1 kohdassa tarkoitettu viiden vuoden jakso lasketaan päivästä, jona merkkiä vastaan ei voida enää esittää väitteitä tai, jos väite on esitetty eikä sitä ole peruttu, päivästä, jona väitemenettelyn lopettava päätös on muuttunut lopulliseksi.

3. Jäsenvaltiossa voimassa olevien kansainvälisten järjestelyjen mukaisesti rekisteröityjen tavaramerkkien osalta 1 kohdassa tarkoitettu viiden vuoden jakso lasketaan päivästä, jona merkkiä ei enää voida hylätä tai jona sitä vastaan ei enää voida esittää väitteitä. Jos väite on esitetty eikä sitä ole peruttu, mainittu jakso lasketaan päivästä, jona väitemenettelyn lopettava päätös on muuttunut lopulliseksi.

3 a. Rekisteriin merkitään 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu viiden vuoden jakson alkamispäivämäärä. [tark. 36]

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua käyttöä on myös seuraava:

a) tavaramerkin käyttäminen muodossa, joka poikkeaa sen rekisteröidystä muodosta vain sellaisilta osin, että poikkeaminen ei vaikuta merkin erottuvuuteen, riippumatta siitä, onko tavaramerkki rekisteröity muodossa, jossa sitä käytetään, myös haltijan nimissä;

b) tavaramerkin paneminen asianomaisessa jäsenvaltiossa tavaroihin tai niiden päällyksiin vain maastavientiä varten.

5. Tavaramerkin käyttö tavaramerkin haltijan suostumuksella rinnastetaan haltijan omaan tavaramerkin käyttöön.

17 artikla

Käyttämättä jättäminen kiistämisperusteena loukkausta koskevissa menettelyissä

Tavaramerkin haltijalla on oltava oikeus kieltää merkin käyttö vain siltä osin kuin hänen oikeuksiaan ei vaadita menetettäväksi 19 artiklan nojalla loukkauskanteen nostamisen aikaan.

18 artikla

Myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin haltijan väliintulo-oikeus kiistämisperusteena loukkausta koskevissa menettelyissä

1. Tavaramerkin haltijalla ei ole loukkausta koskevassa menettelyssä oikeutta kieltää myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin käyttöä, jos kyseistä myöhempää tavaramerkkiä ei julisteta mitättömäksi 8 artiklan, 9 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 48 artiklan 3 kohdan nojalla.

2. Tavaramerkin haltijalla ei ole loukkausta koskevassa menettelyssä oikeutta kieltää myöhemmin rekisteröidyn ~~euron~~ **europalaisen Euroopan unionin** tavaramerkin käyttöä, jos kyseistä myöhempää tavaramerkkiä ei julisteta mitättömäksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 53 artiklan 3 ja 4 kohdan, 54 artiklan 1 ja 2 kohdan tai 57 artiklan 2 kohdan nojalla.

3. Jos tavaramerkin haltijalla ei ole oikeutta kieltää myöhemmän tavaramerkin käyttöä 1 tai 2 kohdan nojalla, kyseisen myöhemmin rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla ei ole oikeutta kieltää loukkausta koskevassa menettelyssä aikaisemman tavaramerkin käyttämistä, vaikka kyseiseen oikeuteen ei välttämättä enää voida vedota myöhempää tavaramerkkiä vastaan.

4 Jakso

Tavaramerkkiin kuuluvien oikeuksien menettäminen

19 artikla

Tosiasiallisen käytön puuttuminen menettämisperusteena

1. Tavaramerkki on julistettava menetetyksi, jollei sitä viiden vuoden yhtäjaksoisen määräajan kuluessa ole otettu jäsenvaltiossa tosiasialliseen käyttöön tavaroissa tai palveluissa, joita varten se on rekisteröity, eikä hyväksyttävää syytä merkin käyttämättä jättämiseen ole.

2. Tavaramerkin haltijan oikeutta tavaramerkkiin ei saa vaatia menetettäväksi, jos tavaramerkkiä on ryhdytty tosiasiallisesti käyttämään tai alettu uudestaan käyttää viiden vuoden määräajan päättymisen jälkeen mutta ennen menettämistä koskevan vaatimuksen tekemistä.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

3. Käyttöön ryhtymistä tai käytön uudelleen aloittamista menettämistä koskevan vaatimuksen tekemistä edeltäneen, aikaisintaan viiden vuoden yhtäjaksoisen käyttämättä jättämisen määräajan päättyessä alkaneen kolmen kuukauden määräajan kuluessa ei oteta huomioon, jos käyttöön ryhtymistä tai käytön uudelleen aloittamista koskeviin valmisteluihin on ryhdytty vasta haltijan saatua tiedon siitä, että menettämistä koskeva vaatimus voidaan tehdä.

20 artikla

Kehittyminen yleisesti käytetyksi nimitykseksi tai harhaanjohtava merkintä menettämisperusteina

Tavaramerkki on julistettava menetetyksi myös, jos sen rekisteröintipäivän jälkeen

- a) siitä on tavaramerkin haltijan toiminnan tai toimimatta jättämisen vuoksi tullut elinkeinotoiminnassa sellaisesta tavarasta tai palvelusta yleisesti käytetty nimitys, jota varten se on rekisteröity;
- b) se on käytön seurauksena, kun tavaramerkin haltija tai hänen suostumuksellaan joku muu on käyttänyt tavaramerkkiä, tullut harhaanjohtavaksi, erityisesti tavaroiden tai palvelujen lajin, laadun tai maantieteellisen alkuperän osalta, niissä tavaroissa tai palveluissa, joita varten se on rekisteröity.

21 artikla

Menettäminen, joka koskee vain osaa tavaroista tai palveluista

Jos tavaramerkin menettämisperusteet koskevat vain joitakin tavaroita tai palveluja, joita varten tavaramerkki rekisteröity, menettäminen koskee vain näitä tavaroita tai palveluja.

5 Jakso

Tavaramerkit omistusoikeuden kohteena

22 artikla

Rekisteröityjen tavaramerkkien luovutus

1. Oikeus tavaramerkkiin voidaan yrityksen luovuttamisesta erillään luovuttaa kaikkien tai joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity.

2. Yrityksen luovuttaminen kokonaisuudessaan sisältää tavaramerkkiä koskevien oikeuksien luovuttamisen, jollei ole olemassa vastakkaista määräystä tai jollei olosuhteista selvästi käy muuta ilmi. Tätä säännöstä sovelletaan yrityksen luovuttamiseen sopimusvelvollisuuden perusteella.

~~3. Tavaramerkin luovutus on tehtävä kirjallisesti ja siihen vaaditaan sopimuksen osapuolten allekirjoitukset, jollei luovutus johdu oikeuden päätöksestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista; jos näin ei tehdä, luovutus on mitätön. [tark. 37]~~

4. Yhden osapuolen pyynnöstä luovutus merkitään rekisteriin ja julkaistaan, **jos pyytävä osapuoli on toimittanut keskusvirastolle asiakirjatodisteet luovutuksesta. [tark. 38]**

5. Ennen kuin luovutus on merkitty **keskusvirasto on vastaanottanut luovutuksen rekisteriin merkitsemistä koskevan hakemuksen**, luovutuksensaaja ei voi vedota tavaramerkin rekisteröinnistä johtuviin oikeuksiin kolmansia osapuolia vastaan. [tark. 39]

6. Jos keskusviraston suhteen on noudatettava määräaikoja, luovutuksensaaja voi tehdä sille tähän tarkoitukseen säädetyt ilmoitukset heti sen jälkeen, kun tämä on vastaanottanut luovutuksen rekisteröintiä koskevan hakemuksen.

23 artikla

Esineoikeudet

1. Tavaramerkki voidaan yrityksestä riippumatta antaa pantiksi tai se voi olla muun esineoikeuden kohteena.
2. Jos jokin osapuoli sitä pyytää, 1 kohdassa tarkoitettut oikeudet merkitään rekisteriin ja julkaistaan.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

24 artikla

Pakkotäytäntöönpano

1. Tavaramerkkiin voidaan soveltaa pakkotäytäntöönpanotoimenpiteitä.
2. Jos jokin osapuoli sitä pyytää, pakkotäytäntöönpano merkitään rekisteriin ja julkaistaan.

25 artikla

Maksukyvyttömyysmenettely

Jos tavaramerkki sisältyy maksukyvyttömyysmenettelyyn, tätä koskeva merkintä on tehtävä rekisteriin ja julkaistava toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä.

26 artikla

Käyttölupa

1. Tavaramerkkiin voidaan antaa käyttölupa, joka koskee joitakin tai kaikkia tavaroita tai palveluja, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, ja asianomaisen jäsenvaltion koko aluetta tai sen jotakin osaa. Käyttölupa voi olla yksinomainen tai rajoitettu
2. Tavaramerkin haltija voi vedota tavaramerkin antamaan oikeuteen sellaista käyttöluvanhaltijaa vastaan, joka rikkoo:
 - a) sopimuksen kesto;
 - b) tavaramerkin rekisteröityä käyttötapaa;
 - c) käyttöluvan kattamien tavaroiden tai palvelujen lajia;
 - d) tavaramerkin käyttöaluetta; tai
 - e) käyttöluvanhaltijan valmistamien tavaroiden tai tarjoamien palvelujen laatua koskevaa käyttölupasopimuksen ehtoa.
3. Käyttöluvan haltija voi aloittaa oikeudelliset toimenpiteet tavaramerkkiä koskevan loukkauksen vuoksi ainoastaan tavaramerkin haltijan suostumuksella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta käyttölupasopimuksen ehtojen soveltamista. Yksinomaisen käyttöluvan haltija voi kuitenkin aloittaa oikeudelliset toimenpiteet, jos tavaramerkin haltija ei virallisen ilmoituksen saatuaan itse ryhdy toimiin loukkauksen suhteen kohtuullisessa ajassa.
4. Käyttöluvan haltijat ovat oikeutettuja yhtymään tavaramerkin haltijan aloittamaan loukkausta koskevaan oikeudelliseen toimenpiteeseen saadakseen korvauksen kärsimistään haitoista.
5. Yhden osapuolen pyynnöstä tavaramerkkiä koskevan käyttöluvan saaminen tai luovuttaminen merkitään rekisteriin ja julkaistaan.

27 artikla

Tavaramerkkiä koskeva hakemus omistusoikeuden kohteena

Edellä olevia 22–26 artiklaa sovelletaan tavaramerkkejä koskeviin hakemuksiin.

6 Jakso

Takuumerkit, tarkastusmerkit ja yhteisömerkit

~~28 artikla~~

Määritelmät

Tässä jaksossa tarkoitetaan

- (1) "takuu- tai tarkastusmerkillä" tavaramerkkiä, joka on tällä tavalla nimetty hakemusta jätettäessä ja joka voi erottaa merkin haltijan varmentamat tavarat tai palvelut maantieteellisen alkuperän, materiaalin, tavaroiden valmistustavan tai palvelujen tarjontatavan, laadun, tarkkuuden tai muiden ominaisuuksien osalta tavaroista ja palveluista, joita ei ole varmennettu tällä tavalla;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (2) "yhteisömerkillä" tavaramerkkiä, joka on tällä tavalla nimetty hakemusta jätettäessä ja joka voi erottaa merkin haltijana olevan yhteenliittymän jäsenten tavarat tai palvelut muiden yritysten tavaroista tai palveluista. [tark. 40]

29 artikla

Takuumerkit ja tarkastusmerkit

1. Jäsenvaltiot voivat säätää takuu- tai tarkastusmerkkien rekisteröinnistä.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää muistakin kuin 3,19 ja 20 artiklassa säädettyistä edellytyksistä, joiden täytyessä takuu- tai tarkastusmerkkejä ei saa rekisteröidä taikka ne on julistettava menetetyiksi tai mitättömiksi.
3. Sellaisesta merkistä tai merkinnästä koostuva takuu- tai tarkastusmerkki, jota voidaan käyttää elinkeinotoiminnassa osoittamaan tavaroiden tai palvelujen maantieteellistä alkuperää, ei anna sen haltijalle oikeutta kieltää toista käyttämästä elinkeinotoiminnassa edellä tarkoitettua merkkiä tai merkintää, jos hän käyttää sitä hyvää liiketapaa noudattaen. Tällaiseen merkkiin ei varsinkaan saa vedota kolmatta vastaan, jolla on oikeus käyttää maantieteellistä nimeä.

30 artikla

Yhteisömerkit

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä yhteisömerkkien rekisteröinnistä.
2. Yhteisömerkkiä koskevan hakemuksen voivat jättää valmistajien, tuottajien, palvelujen tarjoajien tai kauppiaiden yhteenliittymät, joilla niihin sovellettavan lainsäädännön mukaan on kelpoisuus omissa nimissään hankkia kaikenlaisia oikeuksia ja tehdä kaikenlaisia sitoumuksia, olla osapuolena sopimuksissa tai muissa oikeustoimissa ja esiintyä kantajana tai vastaajana oikeudenkäynneissä, samoin kuin julkisoikeudelliset oikeushenkilöt.
3. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, merkki tai merkintä, jota voidaan käyttää elinkeinotoiminnassa osoittamaan tavaroiden tai palvelujen maantieteellistä alkuperää, voi olla yhteisömerkinä.

Yhteisömerkki ei anna sen haltijalle oikeutta kieltää toista käyttämästä elinkeinotoiminnassa tällaisia merkkejä tai merkintöjä, jos hän käyttää sitä hyvää liiketapaa noudattaen. Tällaiseen merkkiin ei varsinkaan saa vedota kolmatta vastaan, jolla on oikeus käyttää maantieteellistä nimeä.

31 artikla

Yhteisömerkin käyttöä koskevat määräykset

1. Yhteisömerkin hakijan on toimitettava sen käyttöä koskevat määräykset **keskusvirastoon**. [tark. 41]
2. Käyttömääräyksissä ilmaistaan henkilöt, joilla on lupa käyttää merkkiä, yhteenliittymään liittymisen edellytykset sekä merkin käyttöä koskevat edellytykset, mukaan lukien seuraamukset. Edellä 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun merkin käyttömääräyksissä on hyväksyttävä merkin haltijana olevan yhteenliittymän jäseneksi jokainen henkilö, jonka tavaroiden tai palvelujen maantieteellinen alkuperä on kyseisellä alueella.

32 artikla

Hakemuksen hylkääminen

1. Edellä 4 ja 5 artiklassa säädettyjen tavaramerkin hylkäämisperusteiden lisäksi yhteisömerkkiä koskeva hakemus hylätään, jos 28 artiklan 2 kohdan taikka 30 tai 31 artiklan säännöksiä ei noudateta tai jos käyttömääräykset ovat yleisen järjestyksen tai hyvien tapojen vastaiset.
2. Yhteisömerkkiä koskeva hakemus hylätään myös, jos on olemassa vaara yleisön johtamisesta harhaan merkin luonteen tai merkityksen osalta, erityisesti jos merkki on omiaan vaikuttamaan muulta kuin yhteisömerkiltä.
3. Hakemusta ei hylätä, jos hakija käyttömääräyksiä muuttamalla täyttää 1 ja 2 kohdan mukaiset vaatimukset.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

33 artikla

Yhteisömerkkien käyttö

Edellä olevan 16 artiklan mukaiset vaatimukset täyttyvät, jos henkilö, jolla on oikeus yhteisömerkin käyttöön, käyttää merkkiä tosiasiallisesti 16 artiklan mukaisesti.

34 artikla

Yhteisömerkin käyttömääräysten muuttaminen

1. Yhteisömerkin haltijan on ilmoitettava keskusvirastolle muutetuista käyttömääräyksistä.
2. Muutosta ei mainita rekisterissä, jolleivät muutetut käyttömääräykset täytä 31 artiklan vaatimuksia tai sisältävät 32 artiklassa tarkoitetun hylkäysperusteen.
3. Muutettuihin käyttömääräyksiin sovelletaan 42 artiklan 2 kohtaa.
4. Tätä direktiiviä sovellettaessa käyttömääräysten muutos tulee voimaan vasta alkaen päivästä, jona muutosta koskevasta maininnasta tehdään merkintä rekisteriin.

35 artikla

Loukkauskanteen ajaminen

1. Edellä olevan 26 artiklan 3 ja 4 kohtaa sovelletaan jokaiseen henkilöön, jolla on oikeus käyttää yhteisömerkkiä.
2. Yhteisömerkin haltija voi niiden henkilöiden nimissä, joilla on merkin käyttöoikeus, vaatia korvausta näiden kärsimästä, merkin luvattomasta käytöstä johtuvasta vahingosta.

36 artikla

Täydentävät menettämisperusteet

Edellä 19 ja 20 artiklassa säädettyjen menettämisperusteiden lisäksi yhteisömerkin haltijan todetaan menettäneen oikeutensa keskusvirastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkauskanteeseen kohdistuvalla vastakanteella seuraavien perusteiden:

- a) haltija ei toteuta kohtuullisia toimenpiteitä estääkseen käyttömääräyksissä määrättyjen edellytysten vastaisen merkin käytön, kun käyttömääräysten muutos on tarvittaessa mainittu rekisterissä;
- b) tapa, jolla valtuutetut henkilöt ovat käyttäneet merkkiä, on johtanut siihen, että merkki on omiaan johtamaan yleisöä harhaan 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) käyttömääräysten muutos on mainittu rekisterissä vastoin 34 artiklan 2 kohtaa, jollei merkin haltija täytä kyseisen artiklan mukaisia vaatimuksia tekemällä uuden muutoksen käyttömääräyksiin.

37 artikla

Täydentävät mitättömyysperusteet

Edellä 4 ja 5 artiklassa säädettyjen mitättömyysperusteiden lisäksi yhteisömerkki, joka on rekisteröity 32 artiklan säännösten vastaisesti, on julistettava mitättömäksi, jollei merkin haltija noudata 32 artiklan mukaisia vaatimuksia muuttamalla käyttömääräyksiä.

3 luku

Menettelyt

1 jakso

Hakemus ja rekisteröinti

38 artikla

Edellytykset, jotka hakemusten on täytettävä

1. Tavaramerkin rekisteröintihakemuksen on sisällettävä **vähintään** seuraavat tiedot: [tark. 42]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- a) rekisteröintipyyntö;
 - b) hakijan tunnistetiedot;
 - c) luettelo tavaroista tai palveluista, joita varten rekisteröintiä haetaan;
 - d) tavaramerkin kuvaus.
2. Tavaramerkkiä koskevasta hakemuksesta on suoritettava hakemusmaksu ja tarvittaessa yksi tai useampi luokkamaksu.

39 artikla

Hakemispäivä

1. Tavaramerkin hakemispäivä on päivä, jona hakija jättää 38 artiklassa täsmennetyt tiedot sisältävät asiakirjat keskusvirastolle.
2. Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää, että hakemispäivän hyväksyminen edellyttää hakemuksesta tai rekisteröinnistä veloittavan perusmaksun suorittamista.

40 artikla

Tavaroiden ja palvelujen nimeäminen ja luokitus

1. Tavarat ja palvelut, joita varten rekisteröintiä haetaan, on luokiteltava tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokituksessa tavaramerkkien rekisteröimistä varten 15 päivänä kesäkuuta 1957 tehdyllä Nizzan sopimuksella vahvistetun luokitusjärjestelmän, jäljempänä "Nizzan luokitus", mukaisesti.
2. Hakijan on yksilöitävä tavarat ja palvelut, joille suojaa haetaan, riittävän selkeästi ja täsmällisesti, jotta toimivaltaiset viranomaiset ja talouden toimijat voivat pelkästään tällä perusteella määrittää haetun suojan laajuuden. Luettelon tavaroista ja palveluista on mahdollistettava se, että jokainen niistä voidaan luokitella ainoastaan yhteen Nizzan luokituksen mukaiseen luokkaan.
3. Sovelletaessa 2 kohtaa voidaan käyttää Nizzan luokituksen luokkaotsikoiden yleisnimikkeitä tai muita yleisiä termejä edellyttäen, että ne noudattavat vaadittuja selkeyttä ja täsmällisyyttä koskevia standardeja.
4. Keskusvirasto hylkää hakemuksen epäselvien ja epätasällisten termien osalta, jos hakija ei ehdota hyväksyttävää sanamuotoa keskusviraston tätä varten vahvistaman jakson kuluessa. Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi keskusvirastojen on koottava yhteistyössä toistensa kanssa luettelo hallinnollisista käytännöistä, joita kukin keskusvirasto noudattaa tavaroiden ja palvelujen luokituksessa.
5. Yleisten termien, mukaan lukien Nizzan luokituksen luokkaotsikoiden yleisnimikkeet, käytön on tulkittava kattavan kaikki nimikkeen tai termin kirjaimellisen merkityksen selkeästi kattamat tavarat ja palvelut. Tällaisten termien tai nimikkeiden käytön ei saa tulkita sisältävän sellaisia tavaroita tai palveluita koskevaa vaatimusta, joita ei voida ymmärtää tässä merkityksessä.
6. Jos hakija pyytää rekisteröintiä useampaa kuin yhtä luokkaa varten, **hakijan on ryhmiteltävä** tavarat ja palvelut ~~on ryhmiteltävä~~ Nizzan luokituksen luokkien mukaan siten, että kutakin ryhmää edeltää sen luokan numero, johon kyseinen tavara- tai palveluryhmä kuuluu, ja ~~esitettyinä~~ **esitettävä ne** luokkien mukaisessa järjestyksessä. [tark. 43]
7. Tavaroiden ja palvelujen luokitus palvelee yksinomaan hallinnollisia tarkoituksia. Tavaroita ja palveluja ei voida pitää toistensa kaltaisina sillä perusteella, että ne esiintyvät Nizzan luokituksen samassa luokassa, eikä niitä voida pitää erilaisina sillä perusteella, että ne esiintyvät Nizzan luokituksen eri luokissa.

41 artikla

Viran puolesta tapahtuva tutkiminen

~~Keskusvirastojen on rajattava viran puolesta tapahtuva tutkiminen, jonka tarkoituksena on selvittää, onko tavaramerkki-hakemus rekisteröintikelpoinen, 4 artiklassa säädettyjen ehdottomien hylkäysperusteiden puuttumiseen. [tark. 44]~~

42 artikla

Kolmansien huomautukset

1. Jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sekä jokainen valmistajien, tuottajien, palvelujen tarjoajien, kauppiaiden tai kuluttajien edustajien ryhmittymä voi ennen tavaramerkin rekisteröintiä toimittaa keskusvirastolle kirjallisia huomautuksia, joissa ilmoitetaan 4 artiklassa mainituista perusteista ne, joiden perusteella tavaramerkkiä ei saa rekisteröidä viran puolesta. Näillä ei kuitenkaan ole asianosaisasemaa keskusviraston menettelyssä.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen perusteiden lisäksi jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sekä jokainen valmistajien, tuottajien, palvelujen tarjoajien, kauppiaiden tai kuluttajien edustajien ryhmittymä voi toimittaa keskusvirastolle kirjallisia huomautuksia niistä perusteista, joiden perusteella yhteisömerkkiä koskeva hakemus olisi hylättävä 32 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla.

2 a. Sellaisten jäsenvaltioiden, joissa on otettu käyttöön 4 artiklassa tarkoitettuihin ehdottomiin perusteisiin pohjautuvia väitemenettelyjä, ei edellytetä panevan tätä artiklaa täytäntöön. [tark. 45]

43 artikla

Hakemusten ja rekisteröintien jakaminen

Hakija tai haltija voi jakaa tavaramerkkihakemuksen tai rekisteröinnin yhteen tai useampaan erilliseen hakemukseen tai rekisteröintiin toimittamalla keskusvirastolle asiaa koskevan ilmoituksen.

44 artikla

Maksut

Tavaramerkin rekisteröinnistä ja uusimisesta on suoritettava lisämaksu kutakin ensimmäisen luokan jälkeistä tavara- ja palveluluokkaan kohden.

2 Jakso

Väite-, menettämisen-, mitättömyysmenettely

45 artikla

Väitemenettely

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tehokkaasta ja nopeasta hallinnollisesta menettelystä keskusvirastoilleen väitteiden esittämiseksi tavaramerkkihakemuksen rekisteröintiä vastaan 5 artiklassa säädetyin perustein.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen hallinnollisen menettelyn mukaan ainakin **4 artiklan 1 kohdan i alakohdassa ja 5 artiklan 3 kohdassa kohdan a alakohdassa** tarkoitettujen aikaisemman oikeuden haltijan on voitava tehdä väite tavaramerkin rekisteröintiä vastaan. **Väite tavaramerkin rekisteröintiä vastaan voidaan tehdä yhden tai useamman aikaisemman oikeuden perusteella edellyttäen, että ne kaikki kuuluvat samalle haltijalle, ja kaikkien niiden tavaroiden tai palvelujen tai osan niistä perusteella, joita varten aikaisempi oikeus on rekisteröity tai joita varten rekisteröintiä on anottu. Väite voidaan osoittaa kaikkia niitä tavaroita tai palveluja tai osaa niistä vastaan, joita varten kiistanalaista merkkiä on haettu. [tark. 46]**

3. Osapuolille on **niiden yhteisestä pyynnöstä** myönnettävä aikaa vähintään kaksi kuukautta ~~ennen~~ väitemenettelyn ~~alkamista~~ **yhteydessä**, jotta väitteiden tekijä ja hakija voivat neuvotella keskenään sovintoratkaisun mahdollisuudesta. [tark. 47]

46 artikla

Käyttämättä jättäminen kiistämisperusteena väitemenettelyissä

1. Jos viiden vuoden jakso, jonka kuluessa aikaisempi tavaramerkki on täytynyt ottaa tosiasiallisesti käyttöön 16 artiklan mukaisesti, on päättynyt hallinnollisissa väitemenettelyissä myöhemmän tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivänä, aikaisemman tavaramerkin haltijan, joka on tehnyt väitteen myöhemmän tavaramerkin rekisteröintiä vastaan, on toimitettava hakijan pyynnöstä todisteet siitä, että aikaisempi tavaramerkki on otettu tosiasiallisesti käyttöön 16 artiklan mukaisesti myöhemmän tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivää edeltävän viiden vuoden jakson aikana, tai siitä, että käyttämättä jättämiseen oli asianmukaiset syyt. Jos näitä todisteita ei esitetä, väite hylätään.

2. Jos aikaisempaa tavaramerkkiä on käytetty ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity, sitä pidetään 1 kohdassa säädetyssä väitteen tutkimisessa rekisteröitynä ainoastaan näiden tavaroiden tai palvelujen osalta.

3. Jos aikaisempi tavaramerkki on ~~eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkki, 1 ja 2 kohtaa sovelletaan. Tällöin ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin tosiasiallinen käyttö on määritettävä asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan mukaisesti.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

47 artikla

Menettämisen- tai mitättömyysvaatimusmenettely

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä **tehokkaasta ja nopeasta** hallinnollisesta menettelystä, jota noudatetaan keskusvirastoissa vaadittaessa tavaramerkin julistamista menetetyksi tai mitättömäksi. [tark. 48]
2. Hallinnollisen menettämismenettelyn mukaan tavaramerkki on julistettava menetetyksi 19 ja 20 artiklassa säädettyin perustein.
3. Hallinnollisen mitättömyysmenettelyn mukaan on tavaramerkki on julkistettava mitättömäksi ainakin seuraavien perustein:
 - a) tavaramerkkiä ei olisi pitänyt rekisteröidä, koska se ei noudata 4 artiklassa säädettyjä vaatimuksia;
 - b) tavaramerkkiä ei olisi pitänyt rekisteröidä 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun aikaisemman oikeuden olemassaolon vuoksi.
4. Hallinnollisessa menettelyssä on säädettävä, että ainakin seuraavien on voitava esittää menettämisen- tai mitättömyysvaatimus:
 - a) 2 kohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa määritellyissä tapauksissa, jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö sekä jokainen valmistajien, tuottajien, palvelujen tarjoajien, kauppioiden tai kuluttajien edustajien ryhmittymä, joka tähän sovellettavan lainsäädännön mukaan voi esiintyä kantajana tai vastaajana oikeudenkäynneissä;
 - b) 3 kohdan b alakohdassa määritellyissä tapauksissa 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun aikaisemman oikeuden haltija.

4 a. Menettämisen- tai mitättömyysvaatimus voidaan osoittaa kaikkiin niihin tavaroihin tai palveluihin tai osaan niistä, joita varten kiistanalainen merkki on rekisteröity. [tark. 49]

4 b. Mitättömyysvaatimus voidaan esittää yhden tai useamman oikeuden perusteella edellyttäen, että ne kaikki kuuluvat samalle haltijalle. [tark. 50]

48 artikla

Käyttämättä jättäminen kiistämisperusteena mitättömyysvaatimusmenettelyissä

1. Kun on kyse rekisteröityyn tavaramerkkiin, jonka haku- tai etuoikeuspäivä on aikaisempi, perustuvaa mitättömyysvaatimusta koskevasta ~~hallinnollisesta~~ menettelystä, aikaisemman tavaramerkin haltijan on esitettävä myöhemmän tavaramerkin haltijan pyynnöstä todisteet siitä, että aikaisempaa tavaramerkkiä on käytetty mitättömyysvaatimuksen päiväystä edeltävän viiden vuoden jakson aikana tosiasiallisesti 16 artiklassa säädetyllä tavalla niiden tavaroiden tai palvelujen yhteydessä, joita varten se on rekisteröity ja joilla haltija perustelee hakemustaan, tai että käyttämättä jättämiseen asianmukaiset syyt edellyttäen, että viiden vuoden jakso, jonka aikana aikaisempi tavaramerkki on täytynyt ottaa tosiasiallisesti käyttöön, on päättynyt päivänä, jona mitättömyysvaatimus esitetään. [tark. 51]
2. Jos viiden vuoden jakso, jonka kuluessa aikaisempi tavaramerkki on täytynyt ottaa tosiasiallisesti käyttöön 16 artiklan mukaisesti, oli päättynyt ennen myöhemmän tavaramerkin haku- tai etuoikeuspäivää, aikaisemman tavaramerkin haltijan on esitettävä 1 kohdassa edellytettävien todisteiden lisäksi todisteet siitä, että tavaramerkki on otettu tosiasiallisesti käyttöön haku- tai etuoikeuspäivää edeltäneen viiden vuoden jakson aikana, tai siitä, että käyttämättä jättämiseen oli asianmukaiset syyt.
3. Jos 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja todisteita ei esitetä, aikaisempaan tavaramerkkiin perustuva mitättömyysvaatimus on hylättävä.
4. Jos aikaisempaa tavaramerkkiä on käytetty 16 artiklan mukaisesti ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity, sitä on pidettävä mitättömyysvaatimuksen tutkimisessa rekisteröitynä ainoastaan näiden tavaroiden tai palvelujen osalta.
5. Jos aikaisempi tavaramerkki on ~~eurooppalainen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkki, 1 ja 4 kohtaa sovelletaan. Tällöin ~~eurooppalaisen~~ **Euroopan unionin** tavaramerkin tosiasiallinen käyttö on määritettävä asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan mukaisesti.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

49 artikla

Menettämisen ja mitättömyyden vaikutukset

1. Rekisteröidyllä tavaramerkillä ei katsota olleen menettämiskaavan tekemispäivästä alkaen tässä direktiivissä tarkoitettuja vaikutuksia siltä osin kuin oikeuksien haltijan on julistettu menettäneen oikeutensa. Päätöksessä voidaan toisen osapuolen pyynnöstä vahvistaa aikaisempi päivä, jona jokin menettämisperuste on ilmennyt.
2. Rekisteröidyllä tavaramerkillä ei katsota alun perin olleen tässä direktiivissä tarkoitettuja vaikutuksia niiltä osin kuin tavaramerkki on julistettu mitättömäksi.

3 Jakso

Rekisteröinnin kesto ja uudistaminen

50 artikla

Rekisteröinnin kesto

1. Tavaramerkit on rekisteröitävä kymmeneksi vuodeksi alkaen hakemuksen tekopäivästä.
2. Rekisteröinti voidaan uudistaa 51 artiklan mukaisesti kymmenen vuoden jaksoissa.

51 artikla

Uudistaminen

1. Tavaramerkin rekisteröinti uudistetaan tavaramerkin haltijan tai tämän nimenomaisesti valtuuttaman henkilön pyynnöstä edellyttäen, että uudistamismaksut on suoritettu.
2. Keskusvirasto ilmoittaa tavaramerkin haltijalle ja kaikille tavaramerkkiin merkittyjen oikeuksien haltijoille rekisteröinnin umpeutumisesta hyvissä ajoin ennen tätä umpeutumista. Keskusvirasto ei ole vastuussa siitä, että ilmoitusta ei ole annettu.
3. Uudistamispyyntö on tehtävä ja uudistamismaksut suoritettava kuuden kuukauden määräajassa, joka päättyy suojan voimassaolon päättymiskuukauden viimeisenä päivänä. Pyyntö voidaan kuitenkin vielä esittää ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua päivää seuraavana päivänä alkavan kuuden kuukauden lisämääräajan kuluessa. Uudistamismaksut ja lisämaksu on maksettava tämän lisämääräajan aikana.
4. Jos pyyntö esitetään tai maksut maksetaan ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten tavaramerkki on rekisteröity, rekisteröinti uudistetaan ainoastaan kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta.
5. Uudistaminen tulee voimaan rekisteröinnin umpeutumista seuraavana päivänä. Uudistaminen rekisteröidään ja julkaistaan.

3 a jakso**Yhteydenpito keskusviraston kanssa****51 a artikla****Yhteydenpito keskusviraston kanssa**

Menettelyjen osapuolet tai niiden edustajat, jos sellaisia on nimitetty, nimeävät virallisen osoitteen yhdessä jäsenvaltiossa kaikkea keskusviraston kanssa käytävää yhteydenpitoa varten. [tark. 53]

4 luku

Hallinnollinen yhteistyö

52 artikla

Tavaramerkkien rekisteröinnin ja hallinnoinnin alalla tehtävä yhteistyö

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskusvirastot tekevät **tuloksellista** yhteistyötä toistensa ja viraston kanssa edistääkseen käytäntöjen ja välineiden lähentämistä ja saavuttaakseen yhdenmukaisia tuloksia tavaramerkkien tutkinnassa ja rekisteröinnissä. [tark. 52]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

53 artikla

Yhteistyö muilla aloilla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keskusvirastot tekevät **tuloksellista** yhteistyötä viraston kanssa kaikilla muilla kuin 52 artiklassa tarkoitetuilla toimialoillaan, jotka ovat merkityksellisiä tavaramerkkien suojaamiseksi unionissa. [tark. 54]

5 luku

Loppusäännökset

54 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 2–6, 8–14, 16, 17, 18, 22–28 ja 30–53 artiklan säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 24 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta. Niiden on viipymättä toimitettava kyseiset säädökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava keskeiset kansalliset säännökset, jotka ne antavat tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä, kirjallisina komissiolle.

55 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2008/95/EY [tämän direktiivin 54 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä päivää seuraavasta päivästä], sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa direktiivin 2008/95/EY liitteessä I olevassa B osassa mainittua määräaika, jonka kuluessa niiden on saatettava mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

56 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän direktiivin 1, 7, 15, 19, 20, 21 ja 54–57 artiklaa sovelletaan [tämän direktiivin 54 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä päivää seuraavasta päivästä].

57 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Tiistai 25. helmikuuta 2014

LIITE

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 2008/95/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
—	2 artikla
2 artikla	3 artikla
3 artiklan 1 kohdan a–h alakohta	4 artiklan 1 kohdan a–h alakohta
—	4 artiklan 1 kohdan i ja j alakohta
—	4 artiklan 2 kohta ja 3 kohdan ensimmäinen virke
3 artiklan 2 kohdan a–c alakohta	4 artiklan 4 kohdan a–c alakohta
3 artiklan 2 kohdan d alakohta	4 artiklan 3 kohdan toinen virke
3 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	4 artiklan 5 kohta
3 artiklan 3 kohdan toinen virke	4 artiklan 6 kohta
4 artiklan 1 ja 2 kohta	5 artiklan 1 ja 2 kohta
4 artiklan 3 kohta ja 4 kohdan a alakohta	5 artiklan 3 kohdan a alakohta
—	5 artiklan 3 kohdan b alakohta
4 artiklan 4 kohdan g alakohta	5 artiklan 3 kohdan c alakohta
—	5 artiklan 3 kohdan d alakohta
4 artiklan 4 kohdan b ja c alakohta	5 artiklan 4 kohdan a ja b alakohta
4 artiklan 4 kohdan d–f alakohta	—
4 artiklan 5 ja 6 kohta	5 artiklan 5 ja 6 kohta
—	8 artikla
5 artiklan 1 kohdan johdantokappaleen ensimmäinen virke	10 artiklan 1 kohta
5 artiklan 1 kohdan johdantokappaleen toinen virke	10 artiklan 2 kohdan johdantokappale
5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta	10 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
5 artiklan 2 kohta	10 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3 kohdan a–c alakohta	10 artiklan 3 kohdan a–c alakohta
—	10 artiklan 3 kohdan d alakohta
5 artiklan 3 kohdan d alakohta	10 artiklan 3 kohdan e alakohta
—	10 artiklan 3 kohdan f alakohta
—	10 artiklan 4 ja 5 kohta
5 artiklan 4 ja 5 kohta	10 artiklan 6 ja 7 kohta
—	11 artikla
—	12 artikla
—	13 artikla
6 artiklan 1 kohdan a–c alakohta	14 artiklan 1 kohdan a–c alakohta
—	14 artiklan 2 kohta

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Direktiivi 2008/95/EY	Tämä direktiivi
6 artiklan 2 kohta	14 artiklan 3 kohta
7 artikla	15 artikla
8 artiklan 1 ja 2 kohta	26 artiklan 1 ja 2 kohta
—	26 artiklan 3–5 kohta
9 artikla	9 artikla
10 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	16 artiklan 1 kohta
—	16 artiklan 2 ja 3 kohta
10 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	10 artiklan 4 kohta
10 artiklan 2 kohta	10 artiklan 5 kohta
10 artiklan 3 kohta	—
11 artiklan 1 kohta	48 artiklan 1–3 kohta
11 artiklan 2 kohta	46 artiklan 1 kohta
11 artiklan 3 kohta	17 artikla
11 artiklan 4 kohta	17 artikla, 46 artiklan 2 kohta ja 48 artiklan 4 kohta
—	18 artikla
12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	19 artiklan 1 kohta
12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	19 artiklan 2 kohta
12 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	19 artiklan 3 kohta
12 artiklan 2 kohta	20 artikla
13 artikla	7 ja 21 artikla
14 artikla	6 artikla
—	22–25 artikla
—	27 artikla
—	28 artikla
15 artiklan 1 kohta	29 artiklan 1 ja 2 kohta
15 artiklan 2 kohta	29 artiklan 3 kohta
—	30 artikla ja 54 artiklan 1 kohta
16 artikla	54 artiklan 2 kohta
17 artikla	55 artikla
18 artikla	56 artikla
19 artikla	57 artikla

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0120

Rikoshyödyn jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa (COM(2012)0085 – C7-0075/2012 – 2012/0036(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/36)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0085),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 82 artiklan 2 kohdan ja 83 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0075/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 11. heinäkuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 10. lokakuuta 2012 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeusviraston 4. joulukuuta 2012 antaman lausunnon,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 3. joulukuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0178/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0036

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2014/42/EU.)

⁽¹⁾ EUVL C 299, 4.10.2012, s. 128.

⁽²⁾ EUVL C 391, 18.12.2012, s. 134.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0121

Euroopan unionin lainvalvontayhteistyö- ja -koulutusvirasto (Europol) *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan unionin lainvalvontayhteistyö- ja -koulutusvirastosta (Europol) sekä neuvoston päätösten 2009/371/YOS ja 2005/681/YOS kumoamisesta (COM(2013)0173 – C7-0094/2013 – 2013/0091(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/37)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0173),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan, 88 artiklan ja 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0094/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Belgian edustajainhuoneen, Saksan liittoneuvoston ja Espanjan parlamentin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisympäristössä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan, talousarvion valvontavaliokunnan ja perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnot (A7-0096/2014),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. korostaa, että talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ 31 kohtaa sovelletaan Europolin tehtävien laajentamiseen; korostaa, että lainsäätäjän päätökset tehtävien laajentamisesta eivät saa vaikuttaa budjettivallan käyttäjän vuotuisessa talousarviomenettelyssä tekemiin päätöksiin;
 3. pyytää komissiota Euroopan parlamentin ja neuvoston hyväksyttyä asetuksen ottamaan sopimuksen täysimääräisesti huomioon Europolin määrärahoja ja henkilöstöä koskeviin vaatimuksiin vastaamiseksi, etenkin kun on kyse Euroopan verkkorikostorjuntakeskuksesta, erillisvirastoista 19. heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission yhteisen julkilausuman 42 kohdan mukaisesti;
 4. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TC1-COD(2013)0091

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi Euroopan unionin lainvalvontayhteistyö- ja koulutusvirastosta lainvalvontayhteistyövirastosta (Europol) sekä neuvoston päätösten päätöksen 2009/371/YOS ja 2005/681/YOS kumoamisesta [tark. 1]

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan ja 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan, [tark. 2]

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ovat kuulleet Euroopan tietosuojavaltuutettua,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Europol perustettiin neuvoston päätöksellä 2009/371/YOS ⁽²⁾ Euroopan unionin talousarviosta rahoitettavana unionin virastona, jonka tavoitteena on tukea ja tehostaa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toimintaa ja keskinäistä yhteistyötä vähintään kahteen jäsenvaltioon vaikuttavan järjestäytyneen rikollisuuden, terrorismin ja muiden vakavan rikollisuuden muotojen ehkäisemisessä ja torjunnassa. Neuvoston päätöksellä 2009/371/YOS myös korvattiin Euroopan poliisiviraston perustamisesta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tehty yleissopimus, jäljempänä "Europol-yleissopimus". ⁽³⁾
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 88 artiklan mukaan Europolin toimintaa on säänneltävä asetuksella, joka annetaan tavallista lainsäätämisyksitystä noudattaen. Sopimuksessa myös edellytetään, että on vahvistettava menettelytavat, joilla Euroopan parlamentti valvoo Europolin toimintaa yhdessä kansallisten parlamenttien kanssa **Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 12 artiklan c alakohdan sekä kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa laaditun pöytäkirjan N:o 19 artiklan mukaisesti Europolin demokraattisen legitimitetin sekä vastuuvollisuuden unionin kansalaisia kohtaan vahvistamiseksi**. Sen vuoksi neuvoston päätös 2009/371/YOS on korvattava asetuksella, jossa vahvistetaan parlamentin harjoittamaa valvontaa koskevat säännöt. [tark. 3]
- (3) ~~Euroopan poliisiakatemia, jäljempänä "CEPOL", perustettiin neuvoston päätöksellä 2005/681/YOS ⁽⁴⁾ helpottamaan kansallisten poliisivoimien välistä yhteistyötä järjestämällä ja koordinoimalla eurooppalaista poliisitointia koskevaa koulutusta. [tark. 4]~~
- (4) Asiakirjassa "Tukholman ohjelma – Avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia ja heidän suojeluun varten" ⁽⁵⁾ todetaan, että Europolista olisi tehtävä jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten välisen tietojenvaihdon keskipiste, palveluntarjoaja ja lainvalvontayksiköiden yhteinen foorumi. Europolin toiminnasta laaditun arvioinnin perusteella tämän tavoitteen saavuttaminen edellyttää Europolin operatiivisen toiminnan tehostamista. ~~Lisäksi Tukholman ohjelmassa asetetaan tavoitteeksi todellisen eurooppalaisen lainvalvontakulttuurin luominen perustamalla sekä kansallisella että EU:n tasolla lainvalvonta-alan ammattilaisille tarkoitettuja eurooppalaisia koulutus- ja vaihto-ohjelmia. [tark. 5]~~

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2014.

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2009/371/YOS, tehty 6 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan poliisiviraston (Europol) perustamisesta (EUVL L 121, 15.5.2009, s. 37).

⁽³⁾ EYVL C 301, 30.9.1998, s. 9.

⁽⁴⁾ EUVL L 256, 1.10.2005, s. 63.

⁽⁵⁾ EUVL C 115, 4.5.2010, s. 1.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (5) Laajat rikollis- ja terroristiverkostot muodostavat vakavan uhkan unionin sisäiselle turvallisuudelle sekä kansalaisten turvallisuudelle ja toimeentulolle. Käytettävissä olevat uhka-arviot osoittavat, että rikollisryhmät harjoittavat yhä monialaisempaa rikollisuutta ja laajentavat toimintaansa yli rajojen. Kansallisten lainvalvontaviranomaisten on sen vuoksi tehtävä tiiviimpää yhteistyötä muissa jäsenvaltioissa toimivien kollegojensa kanssa. Tätä varten on tarpeen antaa Europolille paremmat edellytykset tukea jäsenvaltioita rikollisuuden ehkäisemisessä, analysoinnissa ja tutkimisessa kaikkialla unionissa. Tämä on vahvistettu myös päätöksiä ~~päätöstä~~ 2009/371/YOS ja ~~2005/681/YOS~~ koskeissa arvioinneissa **koskevassa arvioinnissa**. [tark. 6]
- (6) ~~Kun otetaan huomioon Europolin ja CEPOLin tehtävien väliset yhteydet, näiden virastojen toimintojen yhdistäminen ja järjeistämisen parantaisi operatiivisen toiminnan vaikuttavuutta, koulutuksen merkityksellisyyttä ja unionin poliisiyhteistyön tehokkuutta.~~ [tark. 7]
- (7) ~~Päätökset Päätös~~ 2009/371/YOS ja ~~2005/681/YOS~~ olisi sen vuoksi kumottava ja korvattava tällä asetuksella, joka perustuu ~~kummankin~~ päätöksen täytäntöönpanosta saatuihin kokemuksiin. Tällä asetuksella perustettavan ~~Europolin~~ **Europol-viraston** olisi korvattava ~~kumottavilla päätöksillä perustetut~~ **kumottavalla päätöksellä perustettu** Europol ja CEPOL ja otettava hoitaakseen ~~niiden sen~~ tehtävät. [tark. 8]
- (8) ~~Koska rikollisuus usein leviää unionissa yli sisäisten rajojen, Europolin olisi tuettava ja lujitettava jäsenvaltioiden toimia ja niiden yhteistyötä vähintään kahteen jäsenvaltioon vaikuttavan järjestäytyneen vakavan rikollisuuden ehkäisemisessä ja torjunnassa. Koska terrorismi on yksi suurimmista unionin turvallisuuteen kohdistuvista uhkista~~ **kohdistuva uhka**, Europolin olisi autettava jäsenvaltioita kohtaamaan tähän liittyviä yhteisiä haasteita. EU:n lainvalvonta-alan virastona Europolin olisi myös tuettava ja lujitettava toimia ja yhteistyötä EU:n etuihin kohdistuvien rikollisuuden muotojen torjumiseksi. Sen olisi tarjottava tukea myös sellaisten liitännäisrikosten ehkäisemisessä ja torjunnassa, jotka tehdään Europolin toimivaltaan kuuluvien tekojen suorittamiseen tarvittavien välineiden hankkimiseksi, tällaisten tekojen edistämiseksi tai toteuttamiseksi tai niiden rankaisematta jäämisen varmistamiseksi. [tark. 9]
- (9) ~~Europolin olisi varmistettava, että kaikki lainvalvontaviranomaiset arvoasteesta riippumatta voivat saada laadukkaampaa, koordinoitua ja yhdenmukaista koulutusta, joka perustuu koulutustarpeiden pohjalta laadittuun selkeään kehykseen.~~ [tark. 10]
- (10) Europolin olisi voitava pyytää jäsenvaltioita aloittamaan, toteuttamaan tai koordinoimaan rikostutkintaa tietyissä tapauksissa, joissa rajatylittävä yhteistyö voisi tuoda lisäarvoa. Europolin olisi ilmoitettava tällaisista pyynnöistä Eurojustille. **Europolin olisi perusteltava pyyntö**. [tark. 11]
- (10 a) **Europolin olisi pidettävä kirjaa osallistumisestaan toimivaltaansa kuuluvia rikoksia käsittelevien yhteisten tutkintaryhmien toimintaan**. [tark. 12]
- (10 b) **Jos Europol ja jäsenvaltiot ovat aloittaneet tiettyä tutkintaa koskevan yhteistyön, Europolille ja yhteistyöhön osallistuville jäsenvaltioille olisi laadittava selkeät säännökset, joissa säädetään suoritettavista tehtävistä, jäsenvaltioiden tutkintamenettelyihin tai oikeudenkäynteihin osallistumisen asteesta ja vastuunjaosta sekä oikeudelliseen valvontaan sovellettavasta lainsäädännöstä**. [tark. 13]
- (11) Jotta voitaisiin tehostaa Europolin toimintaa unionin tietojenvaihdon keskipisteenä, jäsenvaltioille olisi asetettava selkeät velvoitteet toimittaa Europolille tiedot, jotka se tarvitsee tavoitteidensa toteuttamiseksi. Näiden velvoitteiden täyttämisen yhteydessä jäsenvaltioiden ~~olisi on~~ kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että ~~niiden toimittamat tiedot ovat merkityksellisiä~~ **niiden toimittamat tiedot** ~~sellaisten rikosten torjunnassa~~ **ne toimittavat vain sellaisten rikosten torjunnassa tarvittavia tietoja**, jotka on asianomaisissa unionin politiikan välineissä määritelty strategisiksi ja operatiivisiksi painopisteiksi. Jäsenvaltioiden olisi myös toimitettava Europolille jäljennös toisten jäsenvaltioiden kanssa kahden- tai monenvälisesti vaihdetuista tiedoista, jotka koskevat Europolin toimivaltaan kuuluvia rikoksia, **ja ilmoitettava myös kyseisten tietojen lähde**. Samalla Europolin olisi lisättävä tukeaan jäsenvaltioille, jotta niiden keskinäistä yhteistyötä ja tietojenvaihtoa voidaan tehostaa. Europolin ~~olisi on~~ esitettävä kaikille unionin toimielimille ja kansallisille parlamenteille vuosikertomus, jossa selvitetään, minkä verran tietoja kukin jäsenvaltio on sille toimittanut. [tark. 14]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (12) Jotta voitaisiin varmistaa Europolin ja jäsenvaltioiden tehokas yhteistyö, kuhunkin jäsenvaltioon olisi perustettava kansallinen yksikkö. ~~Sen olisi toimittava ensisijaisena yhteyspisteenä kansallisten lainvalvontaviranomaisten ja koulutuslaitosten sekä Europolin välillä. Tässä asetuksessa olisi säilytettävä Europolin kansallisten yksiköiden tehtävä kansallisten etujen takaajana ja puolustajana virastossa. Kansallisten yksiköiden olisi myös säilyttävä yhteyspisteenä Europolin ja toimivaltaisten viranomaisten välillä, jotta voidaan taata yksiköiden keskitetty ja koordinoiva rooli kaikessa jäsenvaltioiden Europolin kanssa ja sen välityksellä tekemässä yhteistyössä ja jotta voidaan varmistaa jäsenvaltioiden kyky vastata yhtenäisesti Europolin pyyntöihin.~~ Jotta voitaisiin vahvistaa jatkuva ja tehokas tietojenvaihto Europolin ja kansallisten yksiköiden välillä ja helpottaa niiden yhteistyötä, kunkin kansallisen yksikön olisi lähetettävä Europoliin ainakin yksi yhteyshenkilö. [tark. 15]
- (13) Kun otetaan huomioon eräiden jäsenvaltioiden hajautettu hallintorakenne ja tarve varmistaa tietyissä tapauksissa nopea tietojenvaihto, Europolin olisi voitava tehdä yhteistyötä yksittäisissä tutkimuksissa suoraan jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten kanssa, samalla kun Europolin kansalliset yksiköt pidettäisiin ajan tasalla.
- (14) ~~Jotta voitaisiin varmistaa, että unionin tasolla annettava lainvalvonta alan koulutus on laadukasta, koordinoitua ja yhdenmukaista, Europolin olisi toimittava unionin lainvalvonta alan koulutuspolitiikan mukaisesti. Unionin tasolla annettavan koulutuksen olisi oltava kaikkien lainvalvontaviranomaisten saatavilla arvoasteesta riippumatta. Europolin olisi varmistettava, että koulutusta arvioidaan ja että koulutustarpeiden arviointia koskevat päätelmät otetaan huomioon suunnittelussa, jotta voidaan vähentää päällekkäisyyttä. Europolin olisi edistettävä unionin tasolla annettavan koulutuksen tunnustamista jäsenvaltioissa.~~ [tark. 16]
- (15) Olisi myös parannettava Europolin hallintoa pyrkimällä toiminnan tehostamiseen ja menettelyjen keventämiseen.
- (16) Komission ja jäsenvaltioiden olisi oltava edustettuina Europolin hallintoneuvostossa, jotta ne voivat tehokkaasti valvoa sen toimintaa. ~~Jotta voitaisiin ottaa huomioon uuden viraston kahtalainen toimenkuva (operatiivisen tuen ja koulutuksen tarjoaminen lainvalvonnan alalla), Hallintoneuvoston varsinaiset jäsenet olisi nimitettävä heidän lainvalvontayhteistyöhön liittyvän asiantuntemuksensa perusteella ja varajäsenet heidän lainvalvontaviranomaisten koulutusta koskevan asiantuntemuksensa perusteella. Varajäsenten olisi toimittava varsinaisina jäseninä näiden poissa ollessa ja aina kun keskustellaan tai päätetään koulutukseen liittyvistä kysymyksistä. Hallintoneuvoston olisi saatava neuvoja tiedekomitealta, kun on kyse koulutukseen liittyvistä teknisistä kysymyksistä.~~ [tark. 17]
- (17) Hallintoneuvostolle olisi annettava tarvittavat valtuudet, joiden nojalla se muun muassa laatii talousarvion ja valvoo sen toteuttamista, hyväksyy tarvittavat varainhoitosäännöt ja suunnitteluasiakirjat, **hyväksyy toimia unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi ja petosten torjumiseksi, antaa eturistiriitojen ehkäisyä ja hallinnointia koskevia sääntöjä**, vahvistaa Europolin pääjohtajan päätöksentekoa varten helposti seurattavat työmenetelmät ja hyväksyy vuotuisen toimintakertomuksen. Sen olisi käytettävä nimittävän viranomaisen toimivaltaa suhteessa viraston henkilöstöön, pääjohtaja mukaan lukien. Päätöksentekomenettelyjen keventämiseksi ja hallinnon ja varainhoidon valvonnan lujittamiseksi hallintoneuvostolla olisi myös oltava valtuudet perustaa johtokunta. [tark. 18]
- (18) Jotta voidaan varmistaa Europolin tehokas päivittäinen toiminta, pääjohtajan olisi toimittava viraston oikeudellisena edustajana ja johdettava sitä hoitaen tehtäviään täysin riippumattomasti sen varmistamiseksi, että Europol toteuttaa tässä asetuksessa säädetyt tehtävät. Pääjohtajan olisi vastattava erityisesti talousarvion ja suunnitteluasiakirjojen valmistelusta, jotta hallintoneuvosto voi tehdä niistä päätöksensä, ja Europolin vuotuisen ja monivuotisen työohjelman sekä muiden suunnitteluasiakirjojen toteuttamisesta.
- (19) Europolin on saatava käyttöönsä mahdollisimman täydelliset ja ajantasaiset tiedot, jotta se voi ehkäistä ja torjua toimivaltaansa kuuluvaa rikollisuutta. Tätä varten Europolin olisi voitava käsitellä jäsenvaltioiden, kolmansien maiden, kansainvälisten järjestöjen ja unionin elinten sille toimittamia sekä julkisista lähteistä saatavia tietoja, **edellyttäen että Europolia voidaan pitää näiden tietojen lainmukaisena vastaanottajana**, jotta se voi perehtyä rikollisiin ilmiöihin ja suuntauksiin, kerätä tietoja rikollisverkostoista sekä havaita yhteyksiä rikosten välillä. [tark. 19]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (20) Jotta voidaan tehostaa Europolin edellytyksiä toimittaa jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisille yksityiskohtaisia rikosanalyyssejä, sen olisi käytettävä tietojenkäsittelyssä uutta teknologiaa. Europolin olisi voitava havaita nopeasti yhteyksiä tutkittavien tapausten ja yleisten toimintatapojen välillä eri rikollisverkostojen puitteissa, tarkistaa tietoja ristiin ja hankkia selkeä yleiskuva suuntauksista, samalla kun säilytetään **taataan** yksilöiden tietosuojan korkea taso. ~~Sen vuoksi Europolin tietokantoja ei pitäisi määritellä ennalta, vaan Europolin olisi voitava valita tätä varten tehokkain järjestelmä rakenne.~~ Tietosuojan korkean tason varmistamiseksi olisi säädettävä tietojenkäsittelytoimien tarkoituksesta ja oikeudesta päästä tietoihin sekä erityisistä lisätakeista. **Henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava tarkoituksenmukaisuuden periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta.** [tark. 20]
- (21) Jotta voidaan kunnioittaa tietojen omistajuutta ja tietosuojaa, jäsenvaltioiden sekä kolmansien maiden viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen olisi voitava määrittää ne tarkoitukset, joita varten Europol voi käsitellä niiden toimittamia tietoja, ja rajoittaa oikeuksia päästä näihin tietoihin. **Tarkoituksen rajaamisella lisätään avoimuutta, oikeusvarmuutta ja ennakoitavuutta, ja se on erityisen tärkeää poliisiyhteistyön alalla, jolla rekisteröidyt eivät yleensä tiedä, että heidän henkilötietojaan kerätään ja käsitellään, ja jolla henkilötietojen käytöllä saattaa olla hyvin huomattava vaikutus henkilöiden elämään ja vapauksiin.** [tark. 21]
- (22) Sen varmistamiseksi, että tietoihin pääsevät vain ne, joille se on tarpeen heidän tehtäviensä suorittamista varten, asetuksessa olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt eriasteisista pääsyoikeuksista Europolissa käsiteltäviin tietoihin. Tällaiset säännöt eivät saisi vaikuttaa tietojen toimittajien asettamiin pääsyrajoituksiin, vaan olisi noudatettava tietojen omistajuuden periaatetta. Jotta voidaan tehostaa Europolin toimivaltaan kuuluvien rikosten ehkäisemistä ja torjuntaa, Europolin olisi ilmoitettava kullekin jäsenvaltiolle sen tietoon tulleista kyseistä jäsenvaltiota koskevista tiedoista.
- (23) Jotta voidaan tehostaa virastojen operatiivista yhteistyötä ja erityisesti luoda yhteyksiä eri virastojen hallussa jo olevien tietojen välille, Europolin olisi voitava antaa Eurojustille ja Euroopan petostentorjuntavirastolle (OLAF) pääsy Europolin käytettävissä oleviin tietoihin ja mahdollisuus tehdä niihin hakuja **tiettyjen ehtojen mukaisesti.** [tark. 22]
- (24) Europolin olisi pidettävä yllä yhteistyösuhteita muihin ~~EU:n~~ **unionin** elimiin, **ja** kolmansien maiden lainvalvontaviranomaisiin ~~ja lainvalvonta-alan koulutuslaitoksiin~~, kansainvälisiin järjestöihin ja yksityisiin osapuoliin siinä määrin kuin sen tehtävien suorittaminen edellyttää. [tark. 23]
- (25) Toiminnan tehokkuuden varmistamiseksi Europolin olisi voitava vaihtaa kaikkia tietoja, henkilötietoja lukuun ottamatta, muiden unionin elinten, kolmansien maiden lainvalvontaviranomaisten ~~ja lainvalvonta-alan koulutuslaitosten~~ ja kansainvälisten järjestöjen kanssa siltä osin kuin on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi. ~~Koska yrityksillä ja niiden etujärjestöillä, valtiosta riippumattomilla järjestöillä ja muilla yksityisillä osapuolilla on asiantuntemusta ja tietoja, joilla on välitöntä merkitystä vakavan rikollisuuden ja terrorismin ehkäisemisen ja torjunnan kannalta, Europolin olisi voitava vaihtaa tällaisia tietoja myös yksityisten osapuolten kanssa.~~ Jotta voitaisiin ehkäistä ja torjua verkko- ja tietoturvallisuuden poikkeamiin liittyvää verkkorikollisuutta, Europolin olisi [toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietoturvan varmistamiseksi koko unionissa] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (*) mukaisesti voitava tehdä yhteistyötä ja vaihtaa tietoja, henkilötietoja lukuun ottamatta, verkko- ja tietoturvallisuudesta vastaavien kansallisten viranomaisten kanssa. [tark. 24]
- (26) Europolin olisi voitava vaihtaa henkilötietoja muiden unionin elinten kanssa siinä määrin kuin on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi. **Euroopan tietosuojavaltuutetun olisi varmistettava, että tätä ristikkäistä tietojenvaihtoa sovelletaan vain henkilöihin, jotka ovat syyllistyneet tai joiden epäillään voivan syyllistyä rikoksiin, jotka kuuluvat Europolin toimivaltaan.** [tark. 25]

(*) Ehdotus COM(2013)0048.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (27) Vakavalla rikollisuudella ja terrorismilla on usein yhteyksiä EU:n alueen ulkopuolelle. Sen vuoksi Europolin olisi voitava vaihtaa henkilötietoja kolmansien maiden lainvalvontaviranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen, kuten Interpolin, kanssa, siinä määrin kuin on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi. **Tehokkaan lainvalvonnan tarpeen ja henkilötietojen suojan on oltava asianmukaisessa tasapainossa vaihdettaessa henkilötietoja kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa.** [tark. 26]
- (28) Europolin olisi voitava siirtää henkilötietoja kolmannen maan viranomaiselle tai kansainväliselle järjestölle sellaisen komission päätöksen perusteella, jonka mukaan kyseisen maan tai järjestön tietosuojan taso on riittävä, tai siinä tapauksessa, että tällaista päätöstä ei ole tehty, sellaisen kansainvälisen sopimuksen perusteella, jonka unioni on tehnyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan nojalla, tai Europolin ja kyseisen kolmannen maan välillä ennen tämän asetuksen voimaantuloa tehdyn yhteistyösopimuksen perusteella. Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, siirtymämääräyksistä tehdystä pöytäkirjassa nro 36 olevan 9 artiklan mukaisesti tällaisten sopimusten oikeusvaikutukset säilyvät niin kauan kuin näitä sopimuksia ei kumota, julisteta mitättömiksi tai muuteta perussopimusten nojalla.
- (29) Jos henkilötietojen siirtoa ei voida toteuttaa tietosuojan tason riittävyyttä koskevan komission päätöksen perusteella eikä unionin tekemän kansainvälisen sopimuksen eikä voimassa olevan yhteistyösopimuksen perusteella, hallintoneuvoston ja Euroopan tietosuojavaltuutetun olisi voitava valtuuttaa tällainen siirto tai siirtojen sarja, edellyttäen että varmistetaan riittävät takeet. Jos mitään edellä olevista ei voida soveltaa, pääjohtajan olisi voitava hyväksyä tietojensiirto poikkeustilanteessa ja tapauskohtaisesti, jos se on tarpeen jonkin jäsenvaltion olennaisten etujen suojelemiseksi, rikokseen tai terrorismin uhkaan liittyvän välittömän vaaran estämiseksi, jos siirto on muutoin tarpeen tai lain vaatima tärkeän yleisen edun turvaamiseksi, jos rekisteröity on suostunut siihen tai kyseessä on rekisteröidyn elintärkeiden etujen suojaaminen.
- (30) Europolin olisi voitava käsitellä yksityisiltä osapuolilta ja yksityishenkilöiltä peräisin olevia henkilötietoja vain jos ne on siirtänyt Europolille jäsenvaltion kansallinen Europol-yksikkö kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti tai sellainen kolmannessa maassa sijaitseva yhteyspiste, jonka kanssa tehdään vakiintunutta yhteistyötä ennen tämän asetuksen voimaantuloa päätöksen 2009/371/YOS 23 artiklan mukaisesti tehdyn yhteistyösopimuksen perusteella, tai kolmannen maan viranomaisen tai kansainvälinen järjestö, jonka kanssa unioni on tehnyt kansainvälisen sopimuksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan nojalla.
- (31) Tietoja, jotka ~~kolmas maa tai kansainvälinen järjestö~~ on selvästi hankkinut **hankittu** tavalla, joka loukkaa ihmisoikeuksia, ei saa käsitellä. [tark. 27]
- (32) Europolin tietosuojasääntöjä olisi lujitettava, ja **ne olisi mukautettava muihin Euroopan unionissa poliisiyhteistyön alalla tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn sovellettaviin tietosuojasäännöksiin, jotta voidaan varmistaa yksilöiden korkeatasoinen suojele henkilötietojen käsittelyn yhteydessä. Vaikka päätöksessä 2009/371/YOS säädetään vankasta Europolin tietosuojajärjestelmästä, sitä olisi kehitettävä edelleen, jotta Europol mukautetaan Lissabonin sopimuksen vaatimuksiin, otetaan huomioon Europolin kasvava merkitys, parannetaan rekisteröityjen oikeuksia ja lisätään edelleen jäsenvaltioiden ja Europolin välistä luottamusta, joka on välttämätöntä onnistuneen tietojenvaihdon kannalta. Europolin tietosuojasääntöjä olisi lujitettava** niiden olisi oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽¹⁾ taustalla olevien periaatteiden **tai asetuksen (EY) N:o 45/2001 korvaavan välineen** mukaiset, jotta voidaan varmistaa yksilöiden korkeatasoinen suojele henkilötietojen käsittelyn yhteydessä. **Koska lainvalvonta alalla suoritettavan henkilötietojen käsittelyn erityispiirteet tunnustetaan, ja niissä olisi noudatettava myös muita tietosuojaperiaatteita, kuten tilivelvollisuuden periaatetta, tietosuoja koskevaa vaikutustenarviointia, sisänrakennettua ja oletusarvoista yksityisyyden suoja sekä henkilötietojen tietoturvaloukkauksista ilmoittamista. Heti kun EU:n toimielinten ja elinten uusi tietosuojakehitys hyväksytään, sitä olisi sovellettava Europoliin.**

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojele yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Kuten Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä julistuksessa nro 21, ~~Europolin tietosuoja-sääntöjen olisi oltava itsenäiset ja ne olisi yhdenmukaistettava~~ **todetaan, lainvalvonta-alalla suoritettavan henkilötietojen käsittelyn erityispiirteiden vuoksi on tarpeen laatia Europolille erityiset henkilötietojen suojaaja ja näiden tietojen vapaata liikkuvuutta koskevat säännöt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 16 artiklan perusteella ja yhdenmukaistaa ne** muiden Euroopan unionissa tehtävän poliisiyhteistyön alalla sovellettavien tietosuoja-säännösten kanssa, joita ovat erityisesti Euroopan neuvoston yleissopimus nro 108 ⁽¹⁾ **ja sen 8 päivänä marraskuuta 2001 tehty lisäpöytäkirja** ja suositus nro R(87) 15 ⁽²⁾ sekä poliisiyhteistyössä ja rikosasioissa tehtävässä oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamista koskeva neuvoston ~~puitepäätös~~ **puitepäätöksessä 2008/977/YOS** ⁽³⁾ [korvataan hyväksymisen yhteydessä viittauksella asianomaiseen voimassa olevaan direktiiviin] **vahvistettu vankka tietosuojajärjestelmä. Avoimuus on keskeinen osa tietosuojaaja, sillä se mahdollistaa muiden tietosuojaaja koskevien periaatteiden ja oikeuksien käytön. Avoimuuden lisäämiseksi Europolilla olisi oltava avoimet tietosuojaperiaatteet, jotka sen olisi asetettava helposti julkisesti saataville ja joissa olisi esitettävä helposti ymmärrettävässä muodossa sekä selkeällä ja yksinkertaisella kielellä henkilötietojen käsittelyä koskevat säännökset ja rekisteröityjen keinot oikeuksiensa käyttämiseksi. Lisäksi Europolin olisi julkaistava luettelo kansainvälisistä sopimuksista ja yhteistyösopimuksista, joita se on tehnyt kolmansien maiden, unionin elinten ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa.** [tark. 28]

- (33) Henkilötiedot olisi mahdollisuuksien mukaan eriteltävä niiden tarkkuuden ja luotettavuuden mukaan. Tosiseikat olisi ~~on~~ **erotettava henkilökohtaisista arvioista, jotta voidaan varmistaa toisaalta yksilöiden suojele ja toisaalta Europolin käsittelemien tietojen laatu ja luotettavuus.** [tark. 29]
- (33 a) **Viraston erityisluonteen vuoksi sillä olisi oltava oma erityinen säännöstönsä, jolla olisi voitava taata myös tietosuojaaja ja joka ei saisi olla alemmpitasoinen kuin unioniin ja sen virastoihin yleisesti sovellettavat säännöt. Tietosuojaaja koskeviin yleisiin sääntöihin tehtäviä uudistuksia olisi näin ollen sovellettava Europoliin mahdollisimman pian ja viimeistään kahden vuoden kuluttua uusien yleisten sääntöjen voimaantulosta. Tietosuojaajan sovellettavien Europolin erityissääntöjen ja EU:n sääntöjen yhdenmukaistaminen olisi tehtävä ennen kuin kaksi vuotta on kulunut siitä, kun asiaa koskevia sääntöjä on hyväksytty.** [tark. 30]
- (34) Poliisiyhteistyön yhteydessä käsitellään eri ryhmiin kuuluvien rekisteröityjen henkilötietoja. Sen vuoksi Europolin olisi mahdollisimman selkeästi erotettava toisistaan eri ryhmiin kuuluvien rekisteröityjen henkilötiedot. Erityisesti olisi suojeltava esimerkiksi uhrien, todistajien, merkityksellisiä tietoja omaavien henkilöiden sekä alaikäisten henkilötietoja. Sen vuoksi Europolin ei pitäisi käsitellä tällaisia tietoja ellei se ole ehdottoman välttämätöntä sen toimivaltaan kuuluvien rikosten ehkäisemistä ja torjuntaa varten ja vain jos kyseiset tiedot täydentävät muita, Europolin jo käsittelemiä tietoja.
- (35) Kun otetaan huomioon henkilötietojen suojaaja koskevat perusoikeudet, Europolin ei pitäisi säilyttää henkilötietoja pidempään kuin on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi. **Tietojen säilyttämisen jatkamisen tarpeellisuus olisi tutkittava viimeistään kolmen vuoden kuluttua niiden järjestelmään tallentamisesta.** [tark. 32]
- (36) Europolin ~~olisi on~~ toteutettava tarvittavat ~~tekniset ja organisatoriset~~ toimenpiteet henkilötietojen turvallisuuden varmistamiseksi. [tark. 33]
- (37) Jokaisella olisi oltava oikeus tutustua häntä itseään koskeviin henkilötietoihin, oikaista itseään koskevat virheelliset tiedot sekä vaatia niiden poistamista tai suojaamista tietokannassa, jos niitä ei enää tarvita. Rekisteröidyn oikeudet ja niiden käyttö eivät saisi vaikuttaa Europolin velvollisuuksiin, ja niihin olisi sovellettava tässä asetuksessa säädettyjä rajoituksia. [tark. 34]

⁽¹⁾ Yleissopimus yksilöiden suojelesta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä, tehty Strasbourgissa 28.1.1981.

⁽²⁾ Euroopan neuvoston ministerikomitean suositus R(87) 15 henkilötietojen käytön sääntelemisestä poliisialalla, 17.9.1987.

⁽³⁾ **Neuvoston puitepäätös 2008/977/YOS, tehty 27 päivänä marraskuuta 2008, rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta** (EUVL L 350, 30.12.2008, s. 60).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (38) Rekisteröidyn oikeuksien ja vapauksien suojele edellyttää tässä asetuksessa vahvistettujen velvollisuuksien selkeää kohdentamista. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti vastattava Europolille toimittamiensa tietojen paikkansapitävyydestä ja ajantasaisuudesta sekä tällaisten tiedonsiirtojen lainmukaisuudesta. Europolin olisi vastattava muilta tahoilta saamiensa tietojen paikkansapitävyydestä ja ajantasaisuudesta. Europolin ~~olisi on~~ myös varmistettava, että tietoja käsitellään asianmukaisesti ja lainmukaisesti, että ne kerätään ja niitä käsitellään nimenomaisesti määriteltyä tarkoitusta varten, että ne ovat asianmukaisia ja olennaisia, mutta eivät liian laajoja siihen tarkoitukseen nähden, jota varten niitä käsitellään, ja ettei niitä säilytetä pidempään kuin on tarpeen tuon tarkoituksen toteuttamiseksi. **[tark. 35]**
- (39) Europolin olisi pidettävä kirjaa henkilötietojen keräämisestä ja muuttamisesta, tietoihin pääsystä sekä niiden paljastamisesta, yhdistämisestä tai poistamisesta, jotta voidaan tarkistaa tietojenkäsittelyn lainmukaisuus, toteuttaa omaehtoista valvontaa ja varmistaa tietojen eheys ja tietoturva. Europol ~~olisi on~~ velvoitettava tekemään yhteistyötä Euroopan tietosuojavaltuutetun kanssa ja esittämään pyydettyä tietojenkäsittelyä koskevat lokitiedot tai asiakirjat, jotta tietojenkäsittelytapauksia voidaan seurata niiden pohjalta. **[tark. 36]**
- (40) Europolin olisi nimettävä tietosuojavastaava, jonka tehtävänä on avustaa sitä tämän asetuksen säännösten noudattamisen valvonnassa. Tietosuojavastaavan olisi voitava täyttää velvollisuutensa ja suorittaa tehtävänsä riippumattomasti ja tehokkaasti. **Tietosuojavastaavalle olisi annettava hänen tehtäviensä suorittamiseen tarvittavat resurssit.** **[tark. 37]**
- (41) **Riippumaton, riittäväillä toimivaltuuksilla varustettu, avoin, tilivelvollinen ja tehokas valvontarakente on oleellinen yksilöiden suojelemiseksi henkilötietojen käsittelyn yhteydessä, kuten perusoikeuskirjan 8 artiklassa ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklassa edellytetään.** Henkilötietojen käsittelyn valvonnasta vastaavien toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi valvottava jäsenvaltioiden suorittaman henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuutta. Euroopan tietosuojavaltuutetun olisi valvottava Europolin suorittaman henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuutta hoitaen tehtäviään täysin riippumattomasti. **[tark. 38]**
- (42) Euroopan tietosuojavaltuutetun ja kansallisten valvontaviranomaisten olisi tehtävä keskenään yhteistyötä sellaisten erityiskysymysten osalta, jotka edellyttävät kansallisten viranomaisten osallistumista, ja varmistettava tämän asetuksen johdonmukainen soveltaminen kaikkialla unionissa.
- (43) Koska Europol käsittelee myös sellaisia henkilötietoja, jotka eivät liity mihinkään rikostutkintaan, **kuten Europolin henkilöstön, palveluntarjoajien ja vierailijoiden henkilötietoja**, tällaisten tietojen käsittelyyn olisi sovellettava asetusta (EY) N:o 45/2001. **[tark. 40]**
- (44) Euroopan tietosuojavaltuutetun olisi kuultava rekisteröityjen kanteluita ja tutkittava ne. Kantelu olisi tutkittava siinä määrin kuin kussakin tapauksessa on ~~asianmukaisesti~~ **tarpeen perusteellisen selvityksen tekemiseksi**, ja ratkaisu olisi voitava saattaa tuomioistuimen tutkittavaksi. Tietosuojavaltuutetun olisi ilmoitettava rekisteröidylle kantelun käsittelyn etenemisestä ja kantelua koskevasta ratkaisustaan ~~kohtuullisen ajan kuluessa~~ **viipymättä.** **[tark. 41]**
- (45) Jokaisella luonnollisella henkilöllä olisi oltava oikeus hakea tuomioistuimessa muutosta häntä koskevaan Euroopan tietosuojavaltuutetun päätökseen.
- (46) Europoliin olisi sovellettava unionin toimielimiin, virastoihin ja muihin elimiin sovellettavia, sopimusvastuuta ja sopimuksenulkoista vastuuta koskevia yleisiä sääntöjä, laitonta tietojenkäsittelyä koskevaa vastuuta lukuun ottamatta.
- (47) Asianomaiselle yksilölle saattaa olla epäselvää, johtuuko hänelle laittoman tietojenkäsittelyn seurauksena aiheutunut vahinko Europolin vai jäsenvaltion toiminnasta. Sen vuoksi Europolin ja sen jäsenvaltion, jossa vahinko on aiheutunut, olisi vastattava siitä yhteisvastuullisesti.
- (48) Jotta voidaan ~~varmistaa~~ **kunnioittaa parlamenttien roolia vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen seurannassa sekä kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin poliittista vastuuta niiden harjoittaessa toimivaltaansa lainsäädäntömenettelyssä, on varmistettava** Europolin sisäisen organisaation täysimääräinen vastuuvastuuvelvollisuus ja avoimuus, **. Siksi** olisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 88 artiklan mukaisesti myös vahvistettava menettelyt, joiden mukaisesti Euroopan parlamentti valvoo Europolin toimintaa yhdessä kansallisten parlamenttien kanssa **kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa laaditun pöytäkirjan N:o 1 II osaston parlamenttien välistä yhteistyötä koskevien määräysten mukaisesti**, ottaen asianmukaisella tavalla huomioon tarve turvata operatiivisten tietojen luottamuksellisuus. **[tark. 42]**

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (49) Europolin henkilöstöön olisi sovellettava neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ⁽¹⁾ vahvistettuja Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja. Europolin olisi voitava ottaa palvelukseensa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten henkilöstöä väliaikaisina toimihenkilöinä, joiden palvelusaikaa olisi rajoitettava kierrätysperiaatteen noudattamiseksi, sillä näiden henkilöiden paluu toimivaltaisen viranomaisen palvelukseen helpottaisi tiivistä yhteistyötä Europolin ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välillä. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että Europolin palveluksessa väliaikaisina toimihenkilöinä olevat henkilöt voivat palvelusaikansa Europolissa päätyttyä palata sen kansallisen viranomaisen palvelukseen, josta he ovat lähtöisin.
- (50) Europolin tehtävien ja pääjohtajan aseman luonteen vuoksi pääjohtajaa voidaan pyytää **olisi pyydettävä** antamaan lausunto ja vastaamaan toimivaltaisen Euroopan parlamentin valiokunnan **yhteisparlamentaarisen valvontaryhmän** esittämiin kysymyksiin ennen kuin hänet nimitetään tehtävänsä tai ennen kuin hänen toimikauttaan jatketaan. Pääjohtajan olisi myös esiteltävä vuosikertomus Euroopan parlamentille **yhteisparlamentaariselle valvontaryhmälle** ja neuvostolle. Lisäksi Euroopan parlamentin olisi voitava pyytää pääjohtajaa raportoimaan tehtäviensä hoidosta. **[tark. 43]**
- (51) Europolin täyden itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden varmistamiseksi sillä olisi oltava oma talousarvio, jonka varat muodostuvat suurimmaksi osaksi Euroopan unionin talousarviosta saatavasta rahoitusosuudesta. Unionin talousarviomenettelyä olisi noudatettava siltä osin kuin kyseessä ovat unionin rahoitusosuus tai muut unionin yleisestä talousarviosta maksettavat tuet. Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava viraston tilintarkastus.
- (52) Europoliin olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽²⁾.
- (53) Europoliin olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999 ⁽³⁾.
- (54) Europol käsittelee tietoja, jotka edellyttävät erityistä suojelua, koska niihin kuuluu EU:n turvallisuusluokiteltuja tietoja ja arkaluonteisia turvallisuusluokittelemattomia tietoja. Europolin olisi sen vuoksi vahvistettava salassapitosuojaa ja tällaisten tietojen käsittelyä koskevat säännöt, joissa otetaan huomioon neuvoston päätöksessä 2011/292/EU ⁽⁴⁾ vahvistetut perusperiaatteet ja vähimmäisvaatimukset.
- (55) Tämän asetuksen soveltamista olisi arvioitava säännöllisesti.
- ~~(56) Tarvittavat säännökset, jotka koskevat Europolin sijoittamista jäsenvaltioon, jossa sen toimipaikka sijaitsee, eli Alankomaihin, sekä Europolin henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä sovellettavat erityiset säännöt olisi vahvistettava toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa. Lisäksi vastaanottavan jäsenvaltion olisi varmistettava parhaat mahdolliset olosuhteet Europolin moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, mukaan lukien lasten koulunkäyntimahdollisuudet ja liikenneyhteydet, jotta voidaan houkuttaa korkealuokkaisia henkilöresursseja mahdollisimman laajalta maantieteelliseltä alueelta. [tark. 44]~~
- (57) Tällä asetuksella perustettava Europol korvaa päätöksellä 2009/371/YOS perustetun Europolin ja päätöksellä 2005/681/YOS perustetun CEPOLin ja toimii niiden sen seuraajana. Siksi sen olisi oltava niiden oikeusseuraaja myös suhteessa kaikkiin niiden tekemiin sopimuksiin, työ sopimukset mukaan lukien, sekä niiden vastuihin ja niiden hankkimaan omaisuuteen. Päätöksellä 2009/371/YOS perustetun Europolin ja päätöksellä 2005/681/YOS perustetun CEPOLin tekemien kansainvälisten sopimusten olisi pysyttävä voimassa, lukuun ottamatta CEPOLin tekemää toimipaikkaa koskevaa sopimusta. **[tark. 45]**

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68, annettu 29 päivänä helmikuuta 1968, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta ja komission virkamiehiin väliaikaisesti sovellettavista erityistoimenpiteistä (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1073/1999, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan petostentorijuntaviraston (OLAF) tutkimuksista (EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2011/292/EU, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2011, turvallisuussäännöistä EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamiseksi (EUVL L 141, 27.5.2011, s. 17)..

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (58) Jotta Europol voi jatkaa päätöksellä 2009/371/YOS perustetun Europolin ja päätöksellä 2005/681/YOS perustetun ~~CEPOLin~~ tehtävien hoitamista parhaan kykynsä mukaan, olisi vahvistettava siirtymätoimenpiteet, jotka koskevat erityisesti hallintoneuvostoa ja pääjohtajaa sekä Europolin talousarvion tietyn osan kohdentamista koulutukseen kolmeksi vuodeksi tämän asetuksen voimaantulon jälkeen. [tark. 46]
- (59) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on lainvalvonta-alan yhteistyöstä ja ~~koulutuksesta~~ unionin tasolla vastaavan yksikön perustaminen, vaan se voidaan toiminnan vaikutusten ja laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi. [tark. 47]
- (60) [Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen hyväksymiseen ja soveltamiseen] TAI [Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido näitä jäsenvaltioita eikä sitä sovelleta näihin jäsenvaltioihin, sanotun kuitenkin rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista].
- (61) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (62) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, etenkin perusoikeuskirjan 8 ja 7 artiklassa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 16 artiklassa tunnustettua oikeutta henkilötietojen suojaan ja yksityisyydensuojaan,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku

YLEISET SÄÄNNÖKSET JA EUROPOLIN TAVOITTEET

1 artikla

Euroopan unionin ~~lainvalvontayhteistyö- ja koulutusviraston~~ **lainvalvontayhteistyöviraston** perustaminen [tark. 48]

1. Perustetaan Euroopan unionin ~~lainvalvontayhteistyö- ja koulutusvirasto~~ **lainvalvontayhteistyövirasto**, jäljempänä ”Europol”, jonka tavoitteena on parantaa Euroopan unionin lainvalvontaviranomaisten keskinäistä yhteistyötä, **sekä** lujittaa ja tukea niiden toimia ~~sekä laatia yhdenmukainen eurooppalainen koulutuspolitiikka~~. [tark. 49]

2. Tällä asetuksella perustettava Europol korvaa päätöksellä 2009/371/YOS perustetun Europolin ja päätöksellä 2005/681/YOS perustetun ~~CEPOLin~~ ja toimii niiden **sen** seuraajana. [tark. 50]

2 a. Europol toimii yhteistyössä kunkin jäsenvaltion 7 artiklan mukaisesti perustettavan tai nimettävän yhden kansallisen yksikön kanssa. [tark. 51]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) "jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla" kaikkia jäsenvaltioiden poliisiviranomaisia ja muita lainvalvontayksiköitä **viranomaisia**, jotka ovat **voimassa olevan** kansallisen lainsäädännön mukaan vastuussa **Europolin toimivaltaan kuuluvien** rikosten ehkäisemisestä ja torjunnasta; [tark. 52]
- b) "analyysilla" tietojen keräämistä, käsittelyä tai käyttöä, jonka tarkoituksena on avustaminen rikostutkimuksessa **perusteellista tutkimista niiden merkityksen ja oleellisten piirteiden selvittämiseksi, rikostutkimuksessa avustamiseksi ja muiden 4 artiklassa lueteltujen tehtävien suorittamiseksi**; [tark. 53]
- c) "unionin elimillä" toimielimiä, yksiköitä, operaatioita ja virastoja, jotka on perustettu Euroopan unionista tehdyllä sopimuksella ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyllä sopimuksella tai niiden perusteella;
- d) "lainvalvontaviranomaisilla" poliisi- ja tulliviranomaisia ja muita alan yksiköitä, myös unionin elimiä, jotka vastaavat vähintään kahteen jäsenvaltioon vaikuttavan vakavan rikollisuuden, terrorismin ja unionin politiikkaan liittyvään yhteiseen etuun kohdistuvien rikollisuuden muotojen ehkäisemisestä ja torjunnasta sekä siviilikriisinhallinnasta ja merkittäviin tapahtumiin liittyvästä kansainvälisestä poliisitoiminnasta;
- e) "kolmansilla mailla" maita, jotka eivät ole Euroopan unionin jäsenvaltioita;
- f) "kansainvälisillä järjestöillä" kansainvälisiä järjestöjä ja niiden alaisia julkisoikeudellisia elimiä tai muita elimiä, jotka on perustettu kahden tai useamman valtion välisellä sopimuksella tai tällaisen sopimuksen perusteella;
- g) "yksityisillä osapuolilla" jäsenvaltion tai kolmannen maan lainsäädännön mukaisesti perustettuja yhteisöjä ja elimiä, erityisesti yhtiöitä ja yrityksiä, kaupallisia yhteenliittymiä, voittoa tavoittelemattomia järjestöjä ja muita oikeushenkilöitä, jotka eivät kuulu f alakohdan soveltamisalaan;
- h) "yksityishenkilöillä" kaikkia luonnollisia henkilöitä;
- i) "henkilötiedoilla" ~~kaikenlaisia~~ **kaikkia** tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa luonnollista henkilöä, jäljempänä "rekisteröity", koskevia tietoja; tunnistettavissa olevana pidetään henkilöä, joka voidaan suoraan tai epäsuorasti tunnistaa, erityisesti **tunnisteiden, kuten nimen, henkilönumeron, sijaintitiedon, yksilöllisen tunnusteen** taikka yhden tai useamman hänelle tunnusomaisen fyysisen, fysiologisen, **geneettisen**, psyykkisen, taloudellisen, kulttuurisen tai , sosiaalisen **tai sukupuoleen liittyvän** tekijän perusteella; [tark. 54]
- j) "henkilötietojen käsittelyllä", jäljempänä "käsittely", kaikkia sellaisia toimia tai toimien kokonaisuuksia, joita kohdistetaan henkilötietoihin joko automaattisen tietojenkäsittelyn avulla tai muutoin, kuten tietojen kerääminen, tallentaminen, järjestäminen, säilyttäminen, muokkaaminen tai muuttaminen, tiedon haku, kysely, käyttö, luovuttaminen siirtämällä, levittämällä tai asettamalla muutoin saataville, yhteensovittaminen tai yhdistäminen sekä suojaaminen, poistaminen tai tuhoaminen;
- k) "vastaanottajalla" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, viranomaista, virastoa tai muuta elintä, jolle tietoja luovutetaan, oli kyseessä sivullinen tai ei; ~~niitä viranomaisia, jotka mahdollisesti saavat tietoja erityisen tutkimuksen puitteissa, ei kuitenkaan pidetä vastaanottajina~~; [tark. 55]
- l) "henkilötietojen siirtämisellä" mitä tahansa henkilötietojen välittämistä siten, että ne saatetaan aktiivisesti saataville rajoitetulle määrälle tunnistettuja osapuolia, kun lähettäjän tiedossa tai tarkoituksena on, että vastaanottaja saa pääsyn henkilötietoihin;
- m) "henkilötietojen rekisteröintijärjestelmällä", jäljempänä "rekisteröintijärjestelmä", kaikkia sellaisia järjestettyjä henkilötietojen kokoelmia, joista tiedot ovat saatavilla tietyin perustein, oli kokoelma sitten keskitetty, hajautettu taikka toiminnallisin tai maantieteellisin perustein jaettu;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- n) "rekisteröidyn suostumuksella" vapaaehtoista, yksilöityä, **nimenomaista** ja tietoista tahdonilmaisua, jolla rekisteröity **selkeästi ja yksiselitteisesti** hyväksyy henkilötietojensa käsittelyn; [tark. 56]
- o) "hallinnollisilla henkilötiedoilla" kaikkia Europolin käsittelemiä henkilötietoja pois lukien ne, joita käsitellään 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjen tavoitteiden täyttämiseksi.

3 artikla

Tavoitteet

1. Europol tukee ja tehostaa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toimintaa ja keskinäistä yhteistyötä ~~vähintään kahteen jäsenvaltioon vaikuttavan vakavan~~ **sellaisten järjestäytyneen** rikollisuuden, terrorismin ja ~~unionin politiikkaan liittyvään yhteiseen etuun kohdistuvien~~ **muiden liitteessä 1 lueteltujen vakavan** rikollisuuden muotojen ehkäisemisessä ja torjunnassa ~~liitteen 1 mukaisesti~~ , **jotka vaikuttavat vähintään kahteen jäsenvaltioon siinä määrin, että ne edellyttävät jäsenvaltioiden yhteisiä toimia rikosten laajuuden, merkittävyyden ja seurausten vuoksi.** [tark. 57]

2. Europol tukee ja tehostaa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toimintaa ja keskinäistä yhteistyötä myös 1 kohdassa tarkoitettuihin rikoksiin liittyvien rikosten ehkäisemisessä ja torjunnassa. Tällaisiksi liittämisrikoksiksi katsotaan seuraavat rikokset:

- a) rikokset, jotka tehdään Europolin toimivaltaan kuuluvien tekojen suorittamiseen tarvittavien välineiden hankkimiseksi;
- b) rikokset, jotka tehdään Europolin toimivaltaan kuuluvien tekojen edistämiseksi tai toteuttamiseksi;
- c) rikokset, jotka tehdään Europolin toimivaltaan kuuluvien tekojen rankaisematta jäämisen varmistamiseksi.

~~3. Europol tukee, kehittää, tarjoaa ja koordinoi lainvalvontaviranomaisille tarkoitettua koulutustoimintaa.~~ [tark. 58]

II luku

LAINVALVONTAYHTEISTYÖHÖN LIITTYVÄT TEHTÄVÄT

4 artikla

Tehtävät

1. Europol on Euroopan unionin virasto, jonka tehtävänä on tämän asetuksen mukaisesti:
- a) kerätä, säilyttää, käsitellä, analysoida ja vaihtaa tietoja;
- b) ilmoittaa jäsenvaltioille viipymättä **7 artiklassa tarkoitettujen Europolin kansallisten yksiköiden välityksellä** niitä koskevista tiedoista ja rikosten keskinäisistä yhteyksistä; [tark. 59]
- c) koordinoida, suunnitella ja toteuttaa tutkimuksia ja operatiivisia toimia,
- i) jotka toteutetaan yhdessä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa **joko jäsenvaltioiden jo aloittamissa tutkintatoimissa tai Europolin jäsenvaltiolle esittämästä, rikostutinnan käynnistämistä koskevasta pyynnöstä;** tai [tark. 60]
- ii) jotka toteutetaan yhteisten tutkintaryhmien avulla 5 artiklan mukaisesti, tarvittaessa yhteistyössä Eurojustin kanssa;
- d) osallistua yhteisiin tutkintaryhmiin sekä ehdottaa niiden perustamista 5 artiklan mukaisesti;
- e) toimittaa tiedustelutietoja ja analyysitukea jäsenvaltioille merkittävien kansainvälisten tapahtumien yhteydessä;
- f) laatia uhka-arvioita, strategisia ja operatiivisia analyyseja ja yleisiä tilannekatsauksia;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- g) kehittää, jakaa ja edistää rikosentorjuntamenetelmiä, tutkintamenetelmiä sekä teknisiä ja rikostekniikkaan liittyviä menetelmiä koskevaa erityisasiantuntemusta ja antaa jäsenvaltioille neuvontaa;
- h) antaa jäsenvaltioille teknistä ja taloudellista tukea rajatylittäviä operaatioita sekä tutkintaa **varten**, myös ~~yhteisiä tutkintaryhmiä, varten yhteisten tutkintaryhmien avulla 5 artiklan mukaisesti; [tark. 61]~~
- i) ~~tukea, kehittää, tarjoa, koordinoida ja toteuttaa lainvalvontaviranomaisille tarkoitettua koulutusta yhteistyössä jäsenvaltioiden koulutuslaitosten verkoston kanssa; [tark. 62]~~
- j) ~~toimittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen V osaston nojalla perustetuille unionin elimille ja Euroopan petostentorjuntavirastolle (OLAF) rikostiedustelutietoja ja analyysitukea niiden toimivaltaan kuuluvilla aloilla; [tark. 63]~~
- k) antaa tietoja ja tukea Euroopan unionista tehdyn sopimuksen nojalla perustetuille EU:n kriisinhallintarakenteille ja kriisinhallintaoperaatioille;
- l) luoda Europolin toimivaltaan kuuluvien eri rikostyyppien torjuntaan erikoistuneita unionin keskuksia ja erityisesti Euroopan verkkorikosentorjuntakeskus;

1 a) avustaa jäsenvaltioissa tehtävää tutkintaa erityisesti välittämällä kansallisille yksiköille kaikki asiaankuuluvat tiedot; [tark. 64]

2. Europol laatii strategisia analyysieja ja uhka-arvioita auttaakseen neuvostoa ja komissiota vahvistamaan rikosentorjuntaa koskevat unionin operatiiviset painopisteet. Europol myös avustaa näiden painopisteiden operatiivisessa täytäntöönpanossa.

3. Europol toimittaa strategisia tiedustelutietoja edistääkseen operatiiviseen toimintaan ja sen tukemiseen kansallisella ja unionin tasolla käytettävissä olevien voimavarojen tehokasta ja tuloksellista käyttöä.

4. Europol toimii euron väärentämisen torjunnan keskustoimistona euron suojelemisesta väärentämiseltä nimeämällä Europol euron väärentämisen torjunnan keskustoimistoksi neuvoston päätöksen 2005/511/YOS⁽¹⁾ mukaisesti. Europol myös edistää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja yhteisten tutkintaryhmien euron väärentämisen torjumiseksi toteuttamien toimenpiteiden yhteensovittamista, tarvittaessa yhteistyössä unionin elinten ja kolmansien maiden viranomaisten kanssa.

4 a. Europol ei saa käyttää pakkokeinoja. [tark. 65]

5 artikla

Osallistuminen yhteisiin tutkintaryhmiin

1. Europol voi osallistua sen toimivaltaan kuuluvia rikoksia käsittelevien yhteisten tutkintaryhmien toimintaan.
2. Europol voi avustaa kaikessa yhteisen tutkintaryhmän toiminnassa ja vaihtaa tietoja kaikkien sen jäsenten kanssa sen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyissä rajoissa, jonka alueella yhteinen tutkintaryhmä toimii. **Europolin henkilöstö ei saa osallistua pakkokeinojen käyttöön. [tark. 66]**
3. Jos Europolilla on aihetta olettaa, että yhteisen tutkintaryhmän perustaminen voisi tuoda johonkin tutkintaan lisäarvoa, se voi ehdottaa tätä asianomaiselle jäsenvaltiolle ja toteuttaa toimenpiteitä avustaakseen sitä yhteisen tutkintaryhmän perustamisessa.

3 a. Yhteisen tutkintaryhmän muodostavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on annettava hyväksyntänsä Europolin osallistumiselle kyseiseen tutkintaryhmään, ja tämä suostumus on esitettävä Europolin johtajan etukäteen allekirjoittamassa asiakirjassa, joka liitetään yhteisen tutkintaryhmän perustamista koskevaan sopimukseen. [tark. 67]

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2005/511/YOS, tehty 12 päivänä heinäkuuta 2005, euron suojelemisesta väärentämiseltä nimeämällä Europol euron väärentämisen torjunnan keskustoimistoksi (EUVL L 185, 16.7.2005, s. 35).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

3 b. Edellä 3 a kohdassa tarkoitettussa liitteessä vahvistetaan ehdot, joiden mukaisesti Europolin henkilöstö osallistuu yhteiseen tutkintaryhmään, mukaan lukien henkilöstön etuoikeuksia ja koskemattomuutta koskevat säännökset sekä henkilöstön mahdollisesta sääntöjenvastaisesta toiminnasta aiheutuvat vastuut. [tark. 68]

3 c. Yhteiseen tutkintaryhmään osallistuvaan Europolin henkilöstöön sovelletaan heihin mahdollisesti kohdistuvien tai heidän mahdollisesti tekemiensä rikkomusten osalta sitä lainsäädäntöä, jota sovelletaan vastaavia toimintoja kyseisessä jäsenvaltiossa toteuttaviin yhteisen tutkintaryhmän jäseniin siinä jäsenvaltiossa, jossa yhteinen tutkintaryhmä harjoittaa toimintaansa. [tark. 69]

3 d. Yhteiseen tutkintaryhmään osallistuva Europolin henkilöstö voi vaihtaa tutkintaryhmän jäsenten kanssa tietoja, jotka ovat peräisin Europolin tiedontallennusjärjestelmistä. Koska tähän sisältyy 7 artiklassa tarkoitettua suoraa yhteydenpitoa, Europol tiedottaa samanaikaisesti asiasta yhteisessä tutkintaryhmässä edustettuina olevissa jäsenvaltioissa oleville Europolin kansallisille yksiköille ja Europolin kansallisille yksiköille niissä jäsenvaltioissa, jotka toimittivat tiedot. [tark. 70]

3 e. Europolin kansalliset yksiköt voivat tallentaa tiedot, jotka Europolin virkamies on saanut osallistuessaan yhteisen tutkintaryhmän työhön, mihin tahansa Europolin tietojentallennusjärjestelmään tiedot toimittaneen toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella ja vastuulla. [tark. 71]

4. Europol ei saa soveltaa pakkokeinoja.

6 artikla

Rikostutinnan aloittamista koskevat Europolin pyynnöt

1. Kun Europol katsoo, että jossakin yksittäisessä tapauksessa olisi aloitettava rikostutkinta sen toimivaltaan kuuluvan rikoksen osalta, se ilmoittaa asiasta Eurojustille. [tark. 72]

2. Samalla Europol voi pyytää 7 artiklan 2 kohdan nojalla perustettuja asianomaisten jäsenvaltion kansallisia yksiköitä aloittamaan tai suorittamaan rikostutinnan tai koordinoimaan sitä. [tark. 73]

2 a. Jos epäillään kolmannessa maassa sijaitsevan valtiollisen tai valtiosta riippumattoman toimijan vihamielistä hyökkäystä vähintään kahden jäsenvaltion tai unionin elimen verkko- ja tietojärjestelmiin, Europol käynnistää tutkinnan oma-aloitteisesti. [tark. 74]

3. Kansallisten yksiköiden jäsenvaltioiden on otettava tällaiset pyynnöt huomioon ja ilmoitettava kansallisten yksiköidensä välityksellä Europolille viipymättä tutkinnan aloittamisesta aloitetaanko tutkinta. [tark. 75]

4. Jos asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset päättävät olla noudattamatta Europolin pyyntöä, niiden on esitettävä Europolille tätä koskevat perustelut kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä. Perustelut voidaan jättää esittämättä, jos niiden esittäminen

a) vahingoittaisi keskeisiä kansallisia turvallisuusetuja; tai

b) vaarantaisi vireillä olevan tutkinnan onnistumisen tai yksittäisten henkilöiden turvallisuuden.

5. Europol ilmoittaa Eurojustille jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päätöksestä aloittaa tutkinta tai kieltäytyä tutkinnan aloittamisesta.

7 artikla

Jäsenvaltioiden yhteistyö Europolin kanssa

1. Jäsenvaltioiden ja Europolin on tehtävä Europolin kanssa yhteistyötä sen Europolin tehtävien suorittamiseksi. [tark. 76]

2. Kunkin jäsenvaltion on perustettava tai nimettävä kansallinen yksikkö, joka toimii yhteyselimenä Europolin ja jäsenvaltion nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten sekä lainvalvontaviranomaisten koulutuslaitosten välillä. Kunkin jäsenvaltion on nimitettävä virkamies kansallisen yksikön päälliköksi päällikkö. [tark. 77]

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansalliset yksiköt pystyvät suorittamaan niille tässä asetuksessa osoitetut tehtävät ja erityisesti että niillä on pääsy kansallisiin lainvalvontatietokantoihin.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

4. **Kansallinen yksikkö on ainoa Europolin ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteyselin.** Europol voi **kuitenkin** tehdä yksittäisten tutkintojen yhteydessä **puitteissa** yhteistyötä suoraan **kyseiset tutkinnat toteuttavien** jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa **edellyttäen, että suora yhteydenpito tuo lisäarvoa tutkinnan onnistumiselle ja että se on kansallisen lainsäädännön mukaista.** Siinä tapauksessa Europol ilmoittaa asiasta viipymättä kansalliselle yksikölle ja toimittaa sille **tällaisen yhteydenpidon tarpeesta. Europol toimittaa mahdollisimman pian** jäljennöksen kaikista Europolin ja kyseisten toimivaltaisten viranomaisten välisen **tämän** suoran yhteydenpidon yhteydessä vaihdetuista tiedoista. [tark. 78]

5. Jäsenvaltioiden on kansallisen yksikkönsä tai jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kautta erityisesti [tark. 79]

a) toimitettava **oma-aloitteisesti** Europolille **tiedustelu- ja muut** tiedot, jotka se tarvitsee tehtäviensä suorittamiseksi, ja **vastattava Europolin esittämiin tiedustelu- ja muita tietoja sekä neuvoja koskeviin pyyntöihin.** Europolille on toimitettava viipymättä tiedot muun muassa sellaisilta rikollisuuden aloilta, jotka on unionissa määritelty painopisteiksi. Europolille on toimitettava jäljennös myös toisen jäsenvaltion tai toisten jäsenvaltioiden kanssa kahden- tai monenvälisesti vaihdetuista tiedoista siltä osin kuin tietojenvaihto liittyy Europolin toimivaltaan kuuluvaan rikollisuuteen;

Rajoittamatta jäsenvaltioiden vastuuta pitää yllä lakia ja järjestystä sekä huolehtia sisäisestä turvallisuudesta, kansallinen yksikkö ei yksittäisessä tapauksessa ole velvollinen välittämään tiedustelu- tai muita tietoja, jos tämä

i) vahingoittaisi keskeisiä kansallisia turvallisuusetuja;

ii) vaarantaisi vireillä olevan tutkinnan onnistumisen tai yksittäisten henkilöiden turvallisuuden; tai

iii) paljastaisi tietoja valtion turvallisuusyksiköistä tai valtion turvallisuutta koskevista yksittäisistä tiedustelu-toimista. [tark. 80]

b) varmistettava tehokas yhteydenpito ja yhteistyö kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja jäsenvaltioissa toimivien lainvalvontaviranomaisten koulutuslaitosten sekä Europolin välillä; [tark. 81]

e) levitettävä tietoa Europolin toiminnasta. [tark. 82]

c a) **pyydettyjä Europolilta merkityksellisiä tietoja, jotka voivat helpottaa nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tutkintaa;** [tark. 83]

c b) **varmistettava tehokas yhteydenpito ja yhteistyö toimivaltaisten viranomaisten kanssa;** [tark. 84]

c c) **varmistettava, että kaikki tietojenvaihto niiden ja Europolin välillä tapahtuu lainmukaisesti.** [tark. 85]

6. Kansallisten yksiköiden päälliköiden on kokoonnuttava säännöllisesti, erityisesti keskustelemaan Europolin kanssa tehtävän operatiivisen yhteistyön yhteydessä esiin tulevista ongelmista ja ratkomaan niitä.

7. Kunkin jäsenvaltion on määritettävä kansallisen yksikön organisaatio ja henkilöstö oman kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

8. Jäsenvaltioiden on vastattava kuluista, jotka aiheutuvat kansallisten yksiköiden ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten yhteydenpidosta Europpiin, eikä niitä veloiteta Europolilta, yhteismaksuja lukuun ottamatta.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien Europolin kanssa toteutettavassa yhteydenpidossa käytettävien järjestelmien vähimmäisturvallisuustaso **mahdollisimman korkea turvallisuustaso.** [tark. 86]

10. Europol laatii vuosittain kertomuksen, johon kootaan tiedot kunkin jäsenvaltion Europolille 5 artiklan kohdan a alakohdan perusteella toimittamien tietojen määrästä ja laadusta **jakamista tiedoista** ja sen kansallisen yksikön toiminnasta. Vuosikertomus **Hallintoneuvosto analysoi kertomuksen tavoitteenaan parantaa jatkuvasti Europolin ja jäsenvaltioiden välistä keskinäistä yhteistyötä.** Vuosikertomus toimitetaan Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja kansallisille parlamenteille. [tark. 229]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

8 artikla

Yhteyshenkilöt

1. Kunkin kansallisen yksikön on lähetettävä Europoliin ainakin yksi yhteyshenkilö. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, yhteyshenkilöt ovat heidät lähettäneen jäsenvaltion lainsäädännön alaisia.
2. Yhteyshenkilöt muodostavat Europolin kansalliset yhteystoimistot, ja he saavat ohjeita Europolin kansallisilta yksiköiltään heidät lähettäneen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön ja Europolin hallintoon sovellettavien säännösten mukaisesti.
3. Yhteyshenkilöt ~~avustavat Europolin ja jäsenvaltioidensa välisessä tietojenvaihdossa~~ **välittävät kansallisista yksiköistään saamansa tiedot Europolille, ja Europolilta saamansa tiedot kansallisille yksiköille.** [tark. 87]
4. Yhteyshenkilöt avustavat jäsenvaltioidensa ja muiden jäsenvaltioiden yhteyshenkilöiden välisessä tietojenvaihdossa kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti. Tällaisessa kahdenvälisessä tietojenvaihdossa voidaan käyttää Europolin infrastruktuuria kansallisen lainsäädännön mukaisesti, myös silloin kun on kyse rikoksista, jotka eivät kuulu Europolin toimivaltaan. Yhteyshenkilöiden oikeudet ja velvollisuudet suhteessa Europoliin määrittää hallintoneuvosto. **Kaikessa tällaisessa tietojenvaihdossa on noudatettava unionin oikeutta ja kansallista lainsäädäntöä, erityisesti neuvoston puitepäätöstä 2008/977/YOS tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽¹⁾ soveltuvin osin. Europol käsittelee tämän säännöksen nojalla saatuja tietoja vain, jos sitä voidaan kansallisen tai unionin lainsäädännön nojalla pitää lainmukaisena vastaanottajana.** [tark. 88]
5. Yhteyshenkilöillä on tehtäviensä suorittamiseksi tarpeelliset 65 artiklan mukaiset erioikeudet ja vapaudet.
6. Europol huolehtii siitä, että yhteyshenkilöille tiedotetaan kaikesta sen toiminnasta ja että heidät otetaan mukaan kaikkeen sen toimintaan siinä määrin kuin on tarpeen heidän tehtäviensä suorittamiseksi.
7. Europol kattaa kustannukset, jotka aiheutuvat tarvittavien tilojen antamisesta jäsenvaltioiden käyttöön Europolin toimitiloissa, ja tarvittavan tuen antamisesta yhteyshenkilöille, jotta nämä voivat suorittaa tehtävänsä. Kaikista muista yhteyshenkilöiden nimeämisestä sekä heidän varusteistaan aiheutuvista kustannuksista vastaa heidät lähettävä jäsenvaltio, jollei budjettivallan käyttäjä päätä toisin hallintoneuvoston suosituksen perusteella.

III luku

LAINVALVONTAVIRANOMAISTEN KOULUTUKSEEN LIITTYVÄT TEHTÄVÄT

9 artikla

Europol-akatemia

~~1. Tällä asetuksella perustettava Europol-akatemiksi kutsuttu Europolin yksikkö tukee, kehittää, tarjoaa ja koordinoi lainvalvontaviranomaisille tarkoitettua koulutusta, joka liittyy erityisesti vähintään kahteen jäsenvaltioon vaikuttavan vakavan rikollisuuden ja terrorismin torjuntaan, suuria yleiseen järjestykseen liittyviä riskejä sisältävien tapahtumien ja urheilutapahtumien hallintaan, ei sotilaallisten EU operaatioiden strategiseen suunnitteluun ja johtamiseen sekä lainvalvonta alan johtamiseen ja kieltenopetukseen ja jonka tarkoituksena on erityisesti~~

a) levittää tietoa

i) lainvalvontayhteistyötä koskevista unionin ja kansainvälisistä välineistä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- ii) unionin elimistä, erityisesti Europolista, Eurojustista ja Frontexista, sekä niiden toiminnasta ja tehtävistä;
- iii) lainvalvontayhteistyön oikeudellisista näkökohdista sekä käytännön tietoa siitä, mistä tietoa on saatavilla;
- b) kannustaa alueellisen ja kahdenvälisen yhteistyön kehittämistä sekä jäsenvaltioiden kesken että jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä;
- e) käsitellä erityisiä rikollisuuden tai poliisitoiminnan osa-alueita, joilla unionin tason koulutus voi tuoda lisäarvoa;
- d) laatia erityisiä lainvalvontaviranomaisille tarkoitettuja yhteisiä oppijaksoja, joiden avulla heitä voidaan kouluttaa osallistumaan unionin siviilioperaatioihin;
- e) tukea jäsenvaltioita kahdenvälisten lainvalvontavalmiuksien kehittämisessä kolmansissa maissa;
- f) kouluttaa kouluttajia ja avustaa hyvien oppimiskäytäntöjen vaihdossa.

2. Europol-akatemia kehittää ja päivittää säännöllisesti oppimisvälineitä ja menetelmiä ja soveltaa niitä elinikäisen oppimisen periaatetta noudattaen lainvalvontaviranomaisten taitojen kehittämiseksi. Europol-akatemia arvioi näiden toimien tuloksia voidakseen parantaa tulevien toimien laatua, johdonmukaisuutta ja vaikuttavuutta.

10 artikla

Europol-akatemia tehtävät

1. Europol-akatemia laatii monivuotisia strategisten koulutustarpeiden analyyskejä ja monivuotisia koulutusohjelmia.
2. Europol-akatemia laatii ja toteuttaa koulutustoimia ja opetustuotteita, esimerkiksi
 - a) kursseja, seminaareja, konferensseja ja verkko-opiskeluvälineitä;
 - b) yhteisiä oppijaksoja, joiden avulla levitetään tietoa, paikataan aukkoja ja/tai helpotetaan yhteisten lähestymistapojen omaksumista rajatylittäviin rikollisiin ilmiöihin;
 - e) koulutusmoduuleja, jotka on porrastettu asteittain tai tasoittain asianomaisen kohderyhmän tarvitsemien taitojen vaativuuden perusteella ja joissa keskitytään joko tiettyyn maantieteelliseen alueeseen tai rikollisen toiminnan alaan tai tiettyihin ammatissa tarvittaviin taitoihin;
 - d) lainvalvontaviranomaisille tarkoitettuja vaihto ohjelmia operatiivisiin tarpeisiin perustuvan koulutusmenetelmän puitteissa.
3. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukainen eurooppalainen koulutuspolitiikka kolmansissa maissa toteutettavien siviilioperaatioiden ja valmiuksien kehittämisen tukemiseksi, Europol-akatemia
 - a) arvioi nykyisten unioniin liittyvien lainvalvonta-alan koulutuspolitiikkojen ja aloitteiden vaikutuksia;
 - b) laatii ja tarjoaa koulutusta, jonka avulla jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaiset voivat valmistautua osallistumaan siviilioperaatioihin muun muassa hankkimalla tarvittavan kielitaidon;
 - e) laatii ja tarjoaa koulutusta kolmansien maiden ja erityisesti unionin jäsenyyttä hakeneiden maiden lainvalvontaviranomaisille;
 - d) hallinnoi erityisiä unionin ulkoisen avun varoja, joilla tuetaan kolmansien maiden valmiuksien kehittämistä asianomaisilla toiminta-aloilla unionin vahvistamien painopisteiden mukaisesti.
4. Europol-akatemia edistää jäsenvaltioiden lainvalvonta-alan koulutuksen ja siihen liittyvien eurooppalaisten laatunormien keskinäistä tunnustamista.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

~~11 artikla~~~~Koulutukseen liittyvä tutkimustoiminta~~

- ~~1. Europol-akatemia edistää tässä luvussa tarkoitettujen koulutustoimien kannalta merkityksellisen tutkimustoiminnan kehittämistä.~~
- ~~2. Europol-akatemia edistää ja luo kumppanuuksia unionin elinten sekä julkisten ja yksityisten oppilaitosten kanssa ja kannustaa lujempien kumppanuussuhteiden muodostamista yliopistojen ja lainvalvonta alan oppilaitosten välillä jäsenvaltioissa. [tark. 89]~~

IV luku

EUROPOLIN ORGANISAATIO

12 artikla

Europolin hallinto- ja johtamisrakenne

Europolin johtamis- ja hallintorakenne muodostuu seuraavasti:

- a) hallintoneuvosto, jonka tehtävät vahvistetaan 14 artiklassa;
- b) pääjohtaja, jonka velvollisuudet vahvistetaan 19 artiklassa;
- ~~e) koulutusta käsittelevä tiedekomitea 20 artiklan mukaisesti; [tark. 90]~~
- d) tarvittaessa mikä tahansa muu neuvoa-antava elin, jonka hallintoneuvosto perustaa 14 artiklan 1 kohdan p alakohdan mukaisesti.
- ~~e) tarvittaessa johtokunta 21 ja 22 artiklan mukaisesti. [tark. 91]~~

1 JAKSO

HALLINTONEUVOSTO

13 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvosto koostuu yhdestä kunkin jäsenvaltion edustajasta ja ~~kahdesta~~ **yhdestä** komission edustajasta, joilla kaikilla on äänioikeus. [tark. 92]

1 a. Yhteisparlamentaarisen valvontaryhmän edustaja voi osallistua hallintoneuvoston kokouksiin tarkkailijana. Tällä edustajalla ei ole äänioikeutta. [tark. 93]

2. Hallintoneuvoston jäsenet nimitetään ottaen huomioon heidän kokemuksensa julkisen tai yksityisen sektorin organisaatioiden hallinnosta ja lainvalvontayhteistyön tuntemuksensa.

3. Jokaista hallintoneuvoston jäsentä edustaa varajäsen, joka nimitetään ottaen huomioon hänen kokemuksensa julkisen tai yksityisen sektorin organisaatioiden hallinnosta ja lainvalvontaviranomaisten koulutusta koskevan kansallisen politiikan tuntemuksensa. Varajäsen toimii varsinaisena jäsenenä, kun käsitellään lainvalvontaviranomaisten koulutukseen liittyviä kysymyksiä. **jonka varsinainen jäsen nimittää 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti.** Varajäsen edustaa varsinaista jäsentä tämän poissaollessa. Varsinainen jäsen edustaa varajäsentä, kun tämän poissaollessa käsitellään lainvalvontaviranomaisten koulutukseen liittyviä kysymyksiä. [tark. 94]

4. Kaikkien hallintoneuvostossa edustettuina olevien osapuolten on pyrittävä rajoittamaan edustajiensa vaihtuvuutta, jotta voidaan varmistaa hallintoneuvoston työskentelyn jatkuvuus. Kaikkien osapuolten on pyrittävä naisten ja miesten tasapuoliseen edustukseen hallintoneuvostossa. [tark. 95]

5. Varsinaisten jäsenten ja varajäsenten toimikausi on neljä vuotta. Toimikausi voidaan uusida. Jos jäsenen toimikausi päättyy tai hän eroaa, hän jatkaa tehtävässään, kunnes hänet on nimitetty uudeksi toimikaudeksi tai hänen tilalleen on nimitetty uusi jäsen **määräaikainen sen mukaan, kuinka pitkäksi ajaksi nimittävä jäsenvaltio on heidät nimittänyt.** [tark. 96]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

5 a. Puheenjohtajalla on tukenaan hallintoneuvoston sihteeristö. Sihteeristöllä on erityisesti seuraavat tehtävät:

- a) osallistua tiiviisti ja jatkuvasti hallintoneuvoston työskentelyn järjestelyyn, yhteensovittamiseen ja sen työskentelyn johdonmukaisuudesta huolehtimiseen. Puheenjohtajan vastuulla ja hänen antamiensa ohjeiden mukaisesti
- b) tarjota hallintoneuvostolle hallinnollista tukea, jota se tarvitsee velvollisuuksiensa hoitamisessa. [tark. 97]

5 b. Jokaisen hallintoneuvoston jäsenen on annettava toimikautensa alussa ilmoitus sidonnaisuuksistaan. [tark. 98]

14 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Hallintoneuvosto

- a) hyväksyy vuosittain Europolin työohjelman seuraavaksi vuodeksi jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä ja 15 artiklan mukaisesti;
- b) hyväksyy monivuotisen työohjelman jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä 15 artiklan mukaisesti;
- c) hyväksyy jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä Europolin vuotuisen talousarvion ja suorittaa muut Europolin talousarvioon liittyvät tehtävät XI luvun mukaisesti;
- d) hyväksyy Europolin toimintaa koskevan konsolidoidun vuosikertomuksen ja , lähettää **ja myös esittää** sen viimeistään seuraavan vuoden 1 päivänä heinäkuuta Euroopan parlamentille, **yhteisparlamentaariselle valvontaryhmälle sekä toimittaa sen** neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja kansallisille parlamenteille **ja Euroopan tietosuojavaltuutetulle seuraavan vuoden 1 päivään heinäkuuta mennessä**. Toimintaa koskeva konsolidoitu vuosikertomus julkaistaan; [tark. 99]
- e) hyväksyy Europoliin sovellettavat varainhoitosäännöt 63 artiklan mukaisesti;
- f) hyväksyy viimeistään 31 päivänä tammikuuta monivuotisen henkilöstöpoliittisen suunnitelman otettuaan huomioon komission lausunnon;
- g) ~~hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin nähden, ottaen huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannustehokkuuden; [tark. 100]~~
- h) hyväksyy säännöt jäseniinsä ja koulutusta käsittelevän tiedekomitean jäseniin liittyvien eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallinnointia varten; [tark. 101]
- i) käyttää 2 kohdan mukaisesti Europolin henkilöstön suhteen henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja muuhun henkilöstöön sovellettavissa palvelussuhteen ehtoissa työ sopimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia, jäljempänä "nimittävän viranomaisen valtuudet"; [tark. 102]
- j) vahvistaa **pääjohtajan ehdotuksesta** tarvittavat henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanoa koskevat säännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti; [tark. 103]
- k) nimittää pääjohtajan ja apulaispääjohtajat ja tarvittaessa pidentää heidän toimikauttaan tai erottaa heidät virasta 56 ja 57 artiklan mukaisesti;
- l) vahvistaa suoritusindikaattorit ja valvoo pääjohtajan toimintaa, muun muassa hallintoneuvoston päätösten täytäntöönpanoa;
- m) jollei henkilöstösäännöistä ja muuhun henkilöstöön sovellettavista palvelussuhteen ehtoista muuta johdu, nimittää tilinpitäjän, joka hoitaa tehtäviään täysin riippumattomasti;
- n) ~~nimittää koulutusta käsittelevän tiedekomitean jäsenet; [tark. 104]~~

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- o) huolehtii siitä, että sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raportteihin ja arviointeihin perustuvien havaintojen ja suositusten sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) **ja Euroopan tietosuojavaltuutetun** tutkimusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet; [tark. 105]
- p) ~~tekee päätökset Europolin sisäisten rakenteiden luomisesta ja tarvittaessa niiden muuttamisesta;~~ [tark. 106]
- q) hyväksyy työjärjestyksensä;
- q a) **nimittää tietosuojavastaavan, joka hoitaa tehtäviään hallintoneuvostosta riippumattomasti ja vastaa tiedonkäsitteilyjärjestelmien perustamisesta ja hallinnoinnista.** [tark. 107]

Hallintoneuvosto voi Euroopan tietosuojavaltuutetun 46 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisesti esittämän suosituksen perusteella kieltää käsittelyn väliaikaisesti tai lopullisesti jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä. [tark. 108]

2. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään nimittävän viranomaisen toimivalta pääjohtajalle ja määritellään olosuhteet, joissa toimivallan siirto voidaan keskeyttää. Pääjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen.

~~Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi tekemällään päätöksellä tilapäisesti keskeyttää nimittävän viranomaisen toimivallan siirron pääjohtajalle ja hänen edelleen toteuttamansa nimittävän viranomaisen toimivallan siirron ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalle, joka on muu kuin pääjohtaja.~~ [tark. 109]

15 artikla

Vuotuinen työohjelma ja monivuotinen työohjelma

- Hallintoneuvosto hyväksyy vuotuisen työohjelman vuosittain viimeistään 30 päivänä marraskuuta pääjohtajan esittämän **ja yhteisparlamentaariselle valvontaryhmälle esitetyn** luonnoksen perusteella, ottaen huomioon komission lausunnon. Se toimittaa työohjelman ~~Euroopan parlamentille~~ **yhteisparlamentaariselle valvontaryhmälle**, neuvostolle, komissiolle ja , kansallisille parlamenteille **ja Euroopan tietosuojavaltuutetulle.** [tark. 110]
- Vuotuisessa työohjelmassa on esitettävä yksityiskohtaiset tavoitteet ja odotetut tulokset, suoritusindikaattorit mukaan lukien. Siinä on myös esitettävä kuvaus rahoitettavista toimista ja mainittava kuhunkin toimeen osoitetut taloudelliset ja henkilöstöresurssit toimintoperusteisen budjetoinnin ja hallinnoinnin periaatteiden mukaisesti. ~~Vuotuisen työohjelman on oltava yhdenmukainen Vuotuinen työohjelma on osa 4 kohdassa tarkoitettun monivuotisen työohjelman kanssa tarkoitettua monivuotista työohjelmaa.~~ Siinä on selkeästi ilmoitettava, mitkä toiminnot on lisätty tai poistettu tai mitä toimia on muutettu edelliseen varainhoitovuoteen verrattuna. [tark. 111]
- Hallintoneuvosto muuttaa hyväksytyä vuotuista työohjelmaa tarvittaessa, jos virastolle annetaan uusi tehtävä.

Vuotuisen työohjelmaan tehtävät ~~olennaiset~~ muutokset on hyväksyttävä samaa menettelyä noudattaen kuin alkuperäinen vuotuinen työohjelma. Hallintoneuvosto voi siirtää pääjohtajalle valtuudet tehdä vuotuisen työohjelmaan muita kuin olennaisia muutoksia. [tark. 112]

- Hallintoneuvosto hyväksyy myös monivuotisen työohjelman ja päivittää sitä viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä marraskuuta, ottaen huomioon komission lausunnon ja kuultuaan Euroopan parlamenttia ja kansallisia parlamenteja **sekä Euroopan tietosuojavaltuutettua.** [tark. 114]

Hyväksyty monivuotinen työohjelma **lähetetään ja esitetään yhteisparlamentaariselle valvontaryhmälle ja se toimitetaan Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja , kansallisille parlamenteille ja Euroopan tietosuojavaltuutetulle.** [tark. 113]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Monivuotisessa työohjelmassa on esitettävä strategiset tavoitteet ja odotetut tulokset, suoritusindikaattorit mukaan lukien. Siinä on myös mainittava kuhunkin tavoitteeseen osoitettujen määrärahojen ja henkilöstön määrä monivuotisen rahoituskehysten ja monivuotisen henkilöstösuunnitelman mukaisesti. Siinä on esitettävä strategia suhteiden järjestämiseksi 29 artiklassa tarkoitettuihin kolmansiin maihin tai kansainvälisiin järjestöihin.

Monivuotinen ohjelma on pantava täytäntöön vuotuisten työohjelmien avulla ja sitä on tarvittaessa päivitettävä ulkoisten ja sisäisten arviointien tulosten perusteella. Näiden arviointien päätelmät on tarvittaessa otettava huomioon myös seuraavan vuoden vuotuisessa työohjelmassa.

16 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtaja

1. Hallintoneuvosto valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja valitaan hallintoneuvoston jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä.

Varapuheenjohtaja toimii viran puolesta puheenjohtajan sijaisena tämän ollessa estyneenä.

2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on ~~neljä~~ **viisi** vuotta. Toimikausi voidaan uusida kerran. Jos heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa päättyy heidän ollessaan puheenjohtajana tai varapuheenjohtajana, toimikausi päättyy samaan aikaan ilman eri toimenpiteitä. **[tark. 115]**

17 artikla

Hallintoneuvoston kokoukset

1. Hallintoneuvoston kokoukset kutsuu koolle puheenjohtaja.
2. Europolin pääjohtaja osallistuu kokouksiin.
3. Hallintoneuvosto pitää vähintään kaksi sääntömääräistä kokousta vuodessa. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio tai vähintään kolmasosa hallintoneuvoston jäsenistä sitä pyytää.
4. Hallintoneuvosto voi kutsua kenet tahansa henkilön, jonka lausunnolla voi olla merkitystä keskustelussa, osallistumaan kokouksiin tarkkailijana ilman äänioikeutta.

4 a. Yhteisparlamentaarisen valvontaryhmän edustaja voi osallistua hallintoneuvoston kokouksiin tarkkailijana. [tark. 116]

5. Hallintoneuvoston jäsenillä voi olla avustajinaan neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksen määräyksistä muuta johdu.
6. Europol vastaa hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

18 artikla

Äänestysäännöt

1. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä jäsentensä enemmistöllä, 14 artiklan 1 kohdan **ensimmäisen alakohdan** a, b ja c alakohdan, **14 artiklan 1 kohdan 1 a alakohdan**, 16 artiklan 1 kohdan ja 56 artiklan 8 kohdan soveltamista kuitenkin rajoittamatta. **[tark. 117]**
2. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Jäsenen poissaollessa hänen varajäsenellään on oikeus käyttää äänioikeutta.
3. Puheenjohtaja osallistuu äänestykseen.
4. Pääjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

4 a. Yhteisen parlamentaarisen valvontaryhmän edustaja ei osallistu äänestykseen. [tark. 118]

5. Hallintoneuvoston työjärjestyksessä määritellään yksityiskohtaisemmat äänestystä koskevat järjestelyt, erityisesti olosuhteet, joissa jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, sekä tarvittaessa päätösvaltaisuutta koskevat vaatimukset.

2 JAKSO

PÄÄJOHTAJA

19 artikla

Pääjohtajan tehtävät

1. Pääjohtaja vastaa Europolin hallinnosta. Hän vastaa toiminnastaan hallintoneuvostolle.
2. Pääjohtaja hoitaa tehtäviään täysin riippumattomasti, eikä hän saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta eikä miltään muulta elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission, hallintoneuvoston tai johtokunnan toimivaltaa.
3. Pääjohtaja ~~raporto~~ **saapuu** pyydettyäessä ~~Euroopan parlamentille~~ **yhteisparlamentaarisen valvontaryhmän kuultavaksi ja raportoi sille säännöllisesti** tehtäviensä hoidosta. Neuvosto voi pyytää pääjohtajaa raportoimaan tehtäviensä hoidosta. [tark. 119]
4. Pääjohtaja on Europolin laillinen edustaja.
5. Pääjohtaja vastaa Europolille tällä asetuksella uskottujen tehtävien täytäntöönpanosta. Pääjohtajan vastuulla on erityisesti
 - a) Europolin päivittäisen toiminnan hallinnointi;
 - b) hallintoneuvoston tekemien päätösten täytäntöönpano;
 - c) vuotuisen työohjelman ja monivuotisen työohjelman valmistelu ja niiden toimittaminen hallintoneuvostolle ~~sen jälkeen, kun komissiota on kuultu~~ **ottaen huomioon komission lausunnon**; [tark. 120]
 - d) vuotuisen työohjelman ja monivuotisen työohjelman täytäntöönpano ja siitä raportoiminen hallintoneuvostolle;
 - e) Europolin toimintaa koskevan vuotuisen konsolidoidun toimintakertomuksen laatiminen ja sen esittäminen hallintoneuvoston hyväksyttäväksi;
 - f) toimintasuunnitelman laatiminen sisäisten tai ulkoisten tarkastusraporttien ja arviointien päätelmien sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimusraporttien ja suositusten perusteella ja raportointi komissiolle edistymisestä kahdesti vuodessa ja hallintoneuvostolle säännöllisesti;
 - g) unionin taloudellisten etujen suojaaminen soveltamalla petoksia, korruptiota ja muuta laitonta toimintaa ehkäiseviä toimenpiteitä ja toteuttamalla tehokkaita tarkastuksia, OLAFin tutkintavaltuuksia kuitenkin rajoittamatta, ja jos väärinkäytöksiä havaitaan, perimällä takaisin aiheettomasti maksetut määrät ja tarvittaessa määräämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia;
 - h) Europolin ~~petostentorjuntastrategian~~ **petostentorjuntaa koskevan strategisen analyysin ja eturistiriitojen ehkäisy- ja ratkaisustrategian** valmistelu ja sen esittäminen hallintoneuvoston hyväksyttäväksi; [tark. 121]
 - i) Europoliin sovellettavien varainhoitosääntöjen luonnoksen valmistelu;
 - j) Europolin tuloja ja menoja koskevan ennakoarvion luonnoksen laatiminen ja viraston talousarvion täytäntöönpano;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- k) monivuotisen henkilöstösuunnitelman luonnoksen laatiminen ja sen esittäminen hallintoneuvostolle ~~sen jälkeen kun komissiota on kuultu~~ **ottaen huomioon komission lausunnon; [tark. 122]**
- k a) Europolin henkilöstöön Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavissa henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja muuhun henkilöstöön sovellettavissa palvelussuhteen ehdossa työsopimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle annettujen valtuuksien, jäljempänä ”nimittävän viranomaisen valtuudet”, käyttäminen, tämän rajoittamatta 14 artiklan 1 kohdan j alakohdan soveltamista; [tark. 123]**
- k b) Europolin sisäisten rakenteiden luomista ja tarvittaessa niiden muuttamista koskevien päätösten tekeminen; [tark. 124]**
- l) hallintoneuvoston puheenjohtajan tukeminen hallintoneuvoston kokousten valmistelussa;
- m) rikosentorjuntaa koskevien unionin strategisten ja operatiivisten painopisteiden täytäntöönpanoa koskeva säännöllinen tiedottaminen hallintoneuvostolle.

3 JAKSO

KOULUTUSTA KÄSITTELEVÄ TIEDEKOMITEA

20 artikla

Koulutusta käsittelevä tiedekomitea

1. Koulutusta käsittelevä tiedekomitea on riippumaton neuvoo-antava elin, joka takaa koulutukseen liittyvän Europolin toiminnan tieteellisen laadun ja ohjaa sitä. Tämän vuoksi pääjohtajan on otettava koulutusta käsittelevä tiedekomitea jo varhaisessa vaiheessa mukaan kaikkien 14 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen valmisteluun siltä osin kuin ne koskevat koulutusta.
2. Koulutusta käsittelevään tiedekomiteaan kuuluu yksitoista jäsentä, jotka edustavat korkeinta akateemista tai ammatillista asiantuntemusta tämän asetuksen III luvun soveltamisalaan kuuluvilla aloilla. Jäsenet nimittää hallintoneuvosto Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistavan avoimen hakuilmoituksen ja valintamenettelyn perusteella. Hallintoneuvoston jäsenet eivät saa olla koulutusta käsittelevän tiedekomitean jäseniä. Koulutusta käsittelevän tiedekomitean jäsenet ovat riippumattomia. He eivät saa pyytää eivätkä ota vastaan ohjeita mitään hallituksesta tai muultakaan taholta.
3. Europol julkaisee verkkosivuillaan luettelon koulutusta käsittelevän tiedekomitean jäsenistä ja pitää sen ajan tasalla.
4. Koulutusta käsittelevän tiedekomitean jäsenten toimikausi on viisi vuotta. Sitä ei voida uusida, ja jäsenet voidaan erottaa, jos he eivät täytä riippumattomuuden vaatimusta.
5. Koulutusta käsittelevä tiedekomitea valitsee puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan viiden vuoden toimikaudeksi. Se antaa lausuntonsa jäsentensä ääntenemmistöllä. Puheenjohtaja kutsuu komitean koolle neljä kertaa vuodessa. Puheenjohtaja voi tarvittaessa kutsua koolle ylimääräisiä kokouksia joko oma-aloitteisesti tai vähintään neljän komitean jäsenen pyynnöstä.
6. Pääjohtaja, koulutuksesta vastaava apulaispääjohtaja tai heidän edustajansa kutsutaan kokouksiin tarkkailijana ilman äänioikeutta.
7. Koulutusta käsittelevää tiedekomiteaa avustaa sihteeri, joka on komitean nimeämä Europolin henkilöstön jäsen ja jonka pääjohtaja nimittää.
8. Koulutusta käsittelevän tiedekomitean tehtävänä on erityisesti
 - a) neuvoo pääjohtajaa ja koulutuksesta vastaavaa apulaispääjohtajaa vuotuisen työohjelman ja muiden strategisten asiakirjojen laatimisessa, jotta voidaan varmistaa niiden tieteellinen laatu ja yhdenmukaisuus asianmukaisia aloja koskevien unionin politiikkojen ja painopisteiden kanssa;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- b) antaa riippumattomia lausuntoja ja neuvoja hallintoneuvostolle sen toimivaltaan kuuluvissa asioissa;
- e) antaa riippumattomia lausuntoja ja neuvoja oppijaksojen laadusta, sovellettavista opiskelumenetelmistä, opiskeluvaihtoehtoista ja tieteellisestä kehityksestä;
- d) suorittaa muita neuvoa antavia tehtäviä, jotka liittyvät koulutusta koskevan Europolin toiminnan tieteellisiin näkökohtiin, hallintoneuvoston tai pääjohtajan tai koulutuksesta vastaavan apulaispääjohtajan pyynnöstä.
9. Koulutusta käsittelevän tiedekomitean vuotuinen talousarvio osoitetaan Europolin talousarvion erilliseen budjetti-kohtaan. [tark. 125]

4 JAKSO

JOHTOKUNTA

21 artikla

Perustaminen

Hallintoneuvosto voi perustaa johtokunnan.

22 artikla

Tehtävät ja organisaatio

1. Johtokunnan tehtävänä on avustaa hallintoneuvostoa.
2. Johtokunnalla on seuraavat tehtävät:
 - a) valmistella hallintoneuvoston päätökset;
 - b) huolehtia yhdessä hallintoneuvoston kanssa siitä, että sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raportteihin ja arviointeihin perustuvien havaintojen ja suositusten sekä Euroopan petostentorijuntaviraston (OLAF) tutkimuksiin perustuvien raporttien ja suositusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;
 - c) avustaa ja neuvoa pääjohtajaa hallintoneuvoston päätösten täytäntöönpanossa hallinnon valvonnan lujittamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 19 artiklassa lueteltuja pääjohtajan velvollisuuksia.
3. Silloin kun se on asian kiireellisyyden vuoksi tarpeen, johtokunta voi tehdä hallintoneuvoston puolesta tiettyjä väliaikaisia päätöksiä erityisesti hallinnollisista kysymyksistä, kuten nimittävän viranomaisen toimivallan siirron keskeyttämisestä.
4. Johtokunnan muodostavat hallintoneuvoston puheenjohtaja, yksi komission edustaja hallintoneuvostosta ja kolme muuta jäsentä, jotka hallintoneuvosto nimittää keskuudestaan. Hallintoneuvoston puheenjohtaja on myös johtokunnan puheenjohtaja. Pääjohtaja osallistuu johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.
5. Johtokunnan jäsenten toimikausi on neljä vuotta. Johtokunnan jäsenten toimikausi päättyy, kun heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa päättyy.
6. Johtokunta pitää vähintään yhden sääntömääräisen kokouksen kolmen kuukauden välein. Lisäksi se kokoontuu puheenjohtajansa aloitteesta tai jäsentensä pyynnöstä.
7. Johtokunta noudattaa hallintoneuvoston laatimaa työjärjestystä. [tark. 126]

V luku

TIETOJENKÄSITTELY

23 artikla

Tietolähteet

1. Europol käsittelee ainoastaan tietoja, joita sille ovat toimittaneet

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- a) jäsenvaltiot kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti;
 - b) unionin elimet, kolmannet maat ja kansainväliset järjestöt VI luvun mukaisesti;
 - c) yksityiset osapuolet 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
2. Europol voi suoraan hakea ja käsitellä tietoja, myös henkilötietoja, jotka ovat peräisin julkisista lähteistä, kuten tiedotusvälineistä, internet ja julkiset tiedot mukaan lukien.
3. Europol voi hakea ja käsitellä tietoja, myös henkilötietoja, jotka ovat peräisin ~~kansallisista~~, unionin **tietojärjestelmistä tai kansallisista** tai kansainvälisistä tietojärjestelmistä, myös automaattista tietojenkäsittelyjärjestelmää käyttäen, siltä osin kuin sillä on siihen valtuutus unionin säädösten taikka kansainvälisten tai kansallisten oikeudellisten välineiden nojalla, **ja kun voidaan osoittaa, että pääsy näihin tietoihin on tarpeen ja oikeasuhtaista Europolin toimivaltuuksien piiriin kuuluvan tehtävän suorittamiseksi**. Europolin pääsy näihin tietoihin ja niiden käyttöä säännellään sovellettavilla unionin taikka kansainvälisten tai kansallisten oikeudellisten välineiden säännöksillä, siltä osin kuin niihin sisältyvät, tietoihin pääsyä ja niiden käyttöä koskevat säännöt ovat tiukempia kuin tämän asetuksen säännöt.

Niissä on määriteltävä tietojen käsittelyn tavoitteet, käsiteltävät henkilötietoluokat, käsittelyn tarkoitukset ja välineet sekä tietojen hakemisessa ja myöhemmässä käsittelyssä noudatettava menettely ja niissä on noudatettava voimassa olevia tietosuojasäännöksiä ja periaatteita. Pääsy tällaisiin tietojärjestelmiin on vain asianmukaisesti valtuutetuilla Europolin henkilöstön jäsenillä siltä osin kuin on **ehdottomasti** tarpeen heidän ~~heidän~~ **ja oikeasuhtaista sen** tehtäviensä suorittamiseksi. [tark. 127]

24 artikla

Tietojenkäsittelytoimien tarkoitukset

1. Europol ~~käsittelee~~ **voi käsitellä** tietoja, myös henkilötietoja, siltä osin kuin se on tarpeen 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa **artikkelissa** säädettyjen tavoitteiden toteuttamiseksi,.

Henkilötietoja voidaan käsitellä ainoastaan seuraavia tarkoituksia varten:

- a) ristiintarkistaminen **seuraavia seikkoja koskevien** tietojen keskinäisten yhteyksien **tai muiden merkityksellisten yhteyksien** havaitsemiseksi;
 - i) **henkilöt, joita epäillään Europolin toimivaltaan kuuluvasta rikoksesta tai osallisuudesta tällaiseen rikokseen tai jotka on tuomittu tällaisesta rikoksesta,**
 - ii) **henkilöt, joiden voidaan tosiasioihin perustuvan näytön tai kohtuullisen syyn perusteella epäillä syyllistyvän rikoksiin;**
- b) strategiset tai aihekohtaiset analyysit;
- c) yksittäistapauksia koskevat operatiiviset analyysit.

Nämä tehtävät toteutetaan seuraavia kriteerejä noudattaen:

- **a alakohdassa tarkoitettut tarkastukset toteutetaan tarvittavien tietosuojatakuiden mukaisesti ja niiden on erityisesti edellytettävä riittäviä perusteluja tietopyynnölle ja sen tarkoitukselle; on myös toteutettava tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että vain ne viranomaiset, jotka ovat alun perin vastuussa tietojen keräämisestä, voivat myöhemmin muuttaa niitä;**
- **jokaiseen c alakohdassa tarkoitettuun operatiiviseen analyysiin sovelletaan seuraavia erityistakeita:**
 - i) **on määritettävä nimenomainen tarkoitus; henkilötietoja saa käsitellä vain, jos ne ovat merkityksellisiä tämän nimenomaisen tarkoituksen kannalta;**
 - ii) **kaikki Europolin henkilöstön suorittamat ristiintarkistamiset on nimenomaisesti perusteltava; tietojen haku kyselyn jälkeen on rajoitettava tiukasti minimiin ja se on perusteltava nimenomaisesti;**
 - iii) **vain valtuutetut henkilöstön jäsenet, jotka vastaavat siitä tarkoituksesta, johon tiedot alun perin kerättiin, voivat muuttaa kyseisiä tietoja.**

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Europol dokumentoi asianmukaisesti nämä toimet. Dokumentointi on asetettava pyynnöstä tietosuojavastaavan ja Euroopan tietosuojavaltuutetun saataville käsittelyn lainmukaisuuden tarkastamista varten.

2. Eri henkilötietoluokat ja ne rekisteröityjen ryhmät, joiden tietoja voidaan kerätä kutakin 1 kohdassa mainittua tarkoitusta varten, luetellaan liitteessä 2.

2 a. Europol voi poikkeustapauksissa tilapäisesti käsitellä tietoja sen selvittämiseksi, ovatko ne merkityksellisiä sen tehtävien kannalta, ja jos ovat, mihin 1 kohdassa mainituista tarkoituksista. Hallintoneuvosto päättää pääjohtajan ehdotuksesta ja Euroopan tietosuojavaltuutettua kuultuaan tällaisten tietojen käsittelyä sekä erityisesti niihin pääsyä ja käyttöä koskevista ehdoista samoin kuin tietojen säilyttämistä ja poistamista koskevista aikarajoista, jotka eivät saa ylittää kuutta kuukautta, ottaen asianmukaisesti huomioon 34 artiklassa tarkoitetut periaatteet.

2 b. Euroopan tietosuojavaltuutettu laatii ohjeet, joissa täsmennetään 1 kohdan a, b ja c alakohdassa lueteltuja tarkoituksia. [tark. 128]

25 artikla

Tietojenkäsittelytoimien tarkoituksen määrittäminen

1. Edellä 24 artiklassa tarkoitetun tietojenkäsittelyn **nimenomaisen ja selvästi määritellyn** tarkoituksen määrittää se jäsenvaltio, unionin elin, kolmas maa tai kansainvälinen järjestö, joka toimittaa tietoja Europolille. ~~Jos se ei ole tehnyt sitä, Europol määrittää kyseisten tietojen merkityksen sekä tarkoituksen, jota varten niitä käsitellään.~~ Europol voi käsitellä tietoja muuta kuin sitä **tiettyä nimenomaista** tarkoitusta varten, jota varten tiedot on toimitettu, vain tietojen toimittajan **siihen sovellettavan lainsäädännön mukaisesti** antaman **nimenomaisen** valtuutuksen perusteella. [tark. 129]

2. Jäsenvaltiot, unionin elimet, kolmannet maat ja kansainväliset järjestöt voivat ilmoittaa tiedonsiirron yhteydessä tietoihin pääsyä tai niiden käyttöä koskevista mahdollisista yleisistä tai nimenomaisista rajoituksista, tietojen poistaminen tai tuhoaminen mukaan lukien. Jos tällaisten rajoitusten tarve tulee ilmi vasta tiedonsiirron jälkeen, niiden on ilmoitettava siitä Europolille vastaavasti. Europolin on noudatettava tällaisia rajoituksia.

3. Europol voi rajoittaa jäsenvaltioiden, unionin elinten, kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen pääsyä tietoihin tai niiden oikeutta käyttää tietoja, jotka ovat peräisin julkisista lähteistä.

25 a artikla

Tietosuojaa koskeva vaikutustenarviointi

1. **Europol tekee ennen kaikkea henkilötietojen käsittelyä suunniteltujen käsittelyjärjestelmien ja menettelyjen henkilötietojen suojalle aiheuttamien vaikutusten arviointi ja toimittaa sen Euroopan tietosuojavaltuutetulle.**

2. **Arvioinnissa on esitettävä vähintään yleinen kuvaus suunnitelluista käsittelytoimista, arvio niihin rekisteröidyn oikeuksien ja vapauksien kannalta liittyvistä riskeistä, toimet, joiden avulla riskeihin on tarkoitus puuttua, sekä takeet, suojatoimenpiteet, turvatoimet ja mekanismit, joilla varmistetaan henkilötietojen suoja ja osoitetaan, että tämän asetuksen säännöksiä on noudatettu, ottaen huomioon rekisteröityjen ja muiden asianomaisten oikeudet ja oikeutetut edut. [tark. 130]**

26 artikla

Jäsenvaltioiden ja Europolin henkilöstön pääsy Europolin tallentamiin tietoihin

1. Jäsenvaltioilla on, **jos ne voivat osoittaa tarvitsevansa tietoja tehtäviensä suorittamiseksi**, oltava pääsy ja niiden on voitava tehdä hakuja kaikkiin tietoihin, jotka on toimitettu 24 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa mainittuja tarkoituksia varten, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden, unionin elinten, kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen oikeutta ilmoittaa tällaisia tietoja koskevista pääsy- ja käyttörajoituksista. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joilla on valtuudet tehdä tällaisia hakuja.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2. Jäsenvaltioilla on oltava osuma / ei osumaa -tyyppisten hakujen pohjalta epäsuora pääsy tietoihin, jotka on toimitettu 24 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ~~mainittuja tarkoituksia~~ **mainittua nimenomaista tarkoitusta** varten, sanotun kuitenkin rajoittamatta tiedot toimittaneiden jäsenvaltioiden, unionin elinten, kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittamien rajoitusten soveltamista. Jos haku tuottaa osuman, Europol **ilmoittaa asiasta tiedot toimittaneelle jäsenvaltiolle ja** aloittaa menettelyn, jonka avulla osumaan johtaneet tiedot voidaan jakaa tiedot Europolille toimittaneen jäsenvaltion tekemän päätöksen mukaisesti **ja siinä määrin kuin on tarpeen kyseisen jäsenvaltion tehtävien suorittamiseksi lainmukaisesti.**

3. Pääjohtajan asianmukaisesti valtuuttamalla Europolin henkilöstöllä on pääsy Europolin käsittelemiін tietoihin siinä määrin kuin on tarpeen heidän tehtäviensä suorittamiseksi.

3 a. Europol pitää yksityiskohtaisesti kirjaa kaikista osumista ja saaduista tiedoista 43 artiklan mukaisesti. [tark. 131]

27 artikla

Eurojustin ja OLAFin pääsy Europolin tietoihin

1. Europol toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen mahdollistamiseksi, että Eurojustilla ja Euroopan petostentorijuntavirastolla (~~OLAF~~) on toimivaltuuksiensa puitteissa pääsy ja oikeus tehdä hakuja kaikkiin tietoihin, jotka on toimitettu 24 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa mainittuja tarkoituksia varten, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden, unionin elinten, kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen oikeutta ilmoittaa tällaisia tietoja koskevista pääsy- ja käyttörajoituksista. Europolille on ilmoitettava, jos Eurojustin tai ~~OLAFin~~ tekemä haku tuottaa osuman Europolin käsittelemissä tiedoissa.

2. Europol toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sen mahdollistamiseksi, että Eurojustilla ja ~~OLAFilla~~ on toimivaltuuksiensa puitteissa osuma / ei osumaa -tyyppisten hakujen pohjalta epäsuora pääsy tietoihin, jotka on toimitettu 24 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ~~mainittuja tarkoituksia~~ **mainittua nimenomaista tarkoitusta** varten, sanotun kuitenkin rajoittamatta tiedot toimittaneiden jäsenvaltioiden, unionin elinten, kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittamien rajoitusten soveltamista. Jos haku tuottaa osuman, Europol aloittaa menettelyn, jonka avulla osumaan johtaneet tiedot voidaan jakaa, tiedot Europolille toimittaneen jäsenvaltion, unionin elimen, kolmannen maan tai kansainvälisen järjestön tekemän päätöksen mukaisesti. **Jos haku tuottaa osuman, Eurojust tarkentaa, mitä tietoja se tarvitsee, ja Europol voi jakaa tiedot vain siltä osin kuin osuman tuottaneet tiedot ovat välttämättömiä sen tehtävien lainmukaiseen suorittamiseen. Europol kirjaa muistiin, mitä tietoja on käytetty.**

3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan mukaisia hakuja saa tehdä ainoastaan sen selvittämiseksi, täsmäävätkö Eurojustin ~~tai OLAFin~~ käytettävissä olevat tiedot Europolin käsittelemien tietojen kanssa.

4. Europol sallii 1 ja 2 kohdan mukaiset haut vasta saatuaan Eurojustilta ja ~~OLAFilta~~ tiedot siitä, ketkä Eurojustin kansalliset jäsenet, varajäsenet, avustavat jäsenet ja Eurojustin henkilöstöön kuuluvat sekä ~~OLAFin~~ henkilöstöön kuuluvat on valtuutettu tekemään tällaisia hakuja.

5. Jos Europol tai jäsenvaltio toteaa yksittäiseen tutkimukseen liittyvien Europolin tietojenkäsittelytoimien yhteydessä, että tarvitaan Eurojustin ~~tai OLAFin~~ toimivaltuuksien mukaista koordinointia, yhteistyötä tai tukea, Europol ilmoittaa asiasta niille ja aloittaa menettelyn, jonka avulla tiedot voidaan jakaa tiedot toimittaneen jäsenvaltion tekemän päätöksen mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa Eurojust ~~tai OLAF~~ neuvottelee Europolin kanssa.

6. Eurojust, mukaan lukien sen kollegio, kansalliset jäsenet, varajäsenet ja avustavat jäsenet sekä Eurojustin henkilöstöön kuuluvat, ja ~~OLAF~~ noudattavat kaikkia tietoihin pääsyä tai niiden käyttöä koskevia yleisiä tai nimenomaisia rajoituksia, joista jäsenvaltiot, unionin elimet, kolmannet maat tai kansainväliset järjestöt ovat ilmoittaneet 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

6 a. Europol ja Eurojust ilmoittavat toisilleen, jos ne toistensa tietoja tutkiessaan havaitsevat merkkejä siitä, että tiedot ovat virheellisiä tai ristiriidassa muiden tietojen kanssa. [tark. 132]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

28 artikla

Velvollisuus ilmoittaa jäsenvaltioille

1. Jos Europolin on 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaan perustuvan tehtävänsä mukaisesti ilmoitettava jäsenvaltiolle sitä koskevista tiedoista, ja pääsyä näihin tietoihin on rajoitettu 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti tavalla, joka estää niiden jakamisen, Europolin on neuvoteltava pääsyräjoituksen asettaneen tietojen toimittajan kanssa ja pyydettyä siltä lupaa tietojen jakamiseen.

Ilman tätä **nimenomaista** lupaa tietoja ei saa jakaa.

Mikäli näihin tietoihin ei sovelleta pääsyräjoituksia 25 artiklan mukaisesti, Europol ilmoittaa kuitenkin tiedot toimittaneelle jäsenvaltiolle niiden edelleen siirtämisestä. [tark. 133]

2. Mahdollisista pääsyräjoituksista riippumatta Europolin on ilmoitettava jäsenvaltiolle sitä koskevista tiedoista, jos

- a) se on ehdottoman tarpeellista vakavaan rikollisuuteen tai terrorismin uhkaan liittyvän välittömän vaaran estämiseksi; tai
- b) se on olennaisen tärkeää kyseisen jäsenvaltion yleiseen turvallisuuteen kohdistuvan välittömän ja vakavan uhkan ehkäisemiseksi.

Tällaisessa tapauksessa Europolin on ilmoitettava tietojen toimittajalle kyseisten tietojen jakamisesta mahdollisimman nopeasti ja perusteltava tilannearvionsa.

VI luku

SUHTEET YHTEISTYÖKUMPPANEIHIN

1 JAKSO

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

29 artikla

Yhteiset säännökset

1. Europol voi luoda ja pitää yllä yhteistyösuhteita unionin elimiin näiden elinten tavoitteiden mukaisesti sekä kolmansien maiden lainvalvontaviranomaisiin ja ~~lainvalvonta-alan koulutuslaitoksiin~~, kansainvälisiin järjestöihin ja yksityisiin osapuoliin siltä osin kuin on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi.

2. Europol voi suoraan vaihtaa kaikkia tietoja, henkilötietoja lukuun ottamatta, 1 kohdassa tarkoitettujen yksiköiden kanssa siltä osin kuin on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi, jollei 25 artiklan 2 kohdan nojalla asetetuista mahdollisista rajoituksista muuta johdu.

3. Europol voi vastaanottaa ~~henkilötietoja 1 kohdassa tarkoitettuilta yksiköiltä~~ **1 kohdassa tarkoitettujen yksikköjen**, yksityisiä osapuolia lukuun ottamatta, **ylläpitämiä henkilötietoja** ja käsitellä niitä, siltä osin kuin **se** on **ehdottomasti** tarpeen **ja oikeasuhtaista** sen tehtävien **lainmukaiseksi** suorittamiseksi, ellei tämän luvun säännöksistä muuta johdu.

4. Europol voi siirtää henkilötietoja unionin elimille, kolmansille maille ja kansainvälisille järjestöille vain jos se on tarpeen Europolin toimivaltaan kuuluvien rikosten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi ja tämän luvun mukaisesti **ja jos vastaanottaja nimenomaisesti vahvistaa, että tietoja käytetään vain niihin tarkoituksiin, joihin ne on siirretty**, sanotun kuitenkin rajoittamatta 36 artiklan **4 5** kohdan soveltamista. Jos siirrettävät tiedot on toimittanut jäsenvaltio, Europolin on pyydettyä **etukäteen** asianomaisen jäsenvaltion **nimenomainen** suostumus, paitsi jos

- a) ~~suostumus voidaan olettaa annetuksi, koska jäsenvaltio ei ole nimenomaisesti rajoittanut edelleen tehtävien siirtojen mahdollisuutta; tai~~

Tiistai 25. helmikuuta 2014

b) kyseinen jäsenvaltio on etukäteen antanut tällaiselle tietojen edelleen siirtämiselle yleisen tai erityisehdoin rajoitetun suostumuksensa. Suostumus voidaan peruuttaa milloin tahansa.

5. Jäsenvaltiot, unionin elimet, kolmannet maat ja kansainväliset järjestöt eivät saa siirtää henkilötietoja edelleen, ellei Europol ole antanut siihen **etukäteen** nimenomaista suostumustaan **ja ellei vastaanottaja vahvista nimenomaisesti, että tietoja käytetään vain niihin tarkoituksiin, joita varten ne on siirretty.**

5 a. Europol varmistaa, että henkilötietojen siirrot sekä siirtojen perustelut kirjataan yksityiskohtaisesti tämän asetuksen mukaisesti.

5 b. Tietoja, jotka kolmas maa, kansainvälinen järjestö tai yksityinen osapuoli on hankkinut tavalla, joka loukkaa EU:n perusoikeuskirjan mukaisia perusoikeuksia, ei saa käsitellä. [tark. 134]

2 JAKSO

HENKILÖTIETOJEN VAIHTAMINEN/SIIRTÄMINEN

30 artikla

Henkilötietojen siirtäminen unionin elimille

Jollei 25 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla asetetuista mahdollisista rajoituksista muuta johdu **ja sanotun rajoittamatta 27 artiklan soveltamista**, Europol voi suoraan siirtää henkilötietoja unionin elimille siltä osin kuin on tarpeen sen tai vastaanottajana olevan unionin elimen tehtävien suorittamiseksi. **Europol laatii ja julkaisee verkkosivuillaan luettelon EU:n laitoksista ja toimielimistä, joiden kanssa se jakaa tietoja. [tark. 135]**

31 artikla

Henkilötietojen siirtäminen kolmansille maille ja kansainvälisille järjestöille

1. Europol voi siirtää henkilötietoja kolmannen maan viranomaiselle tai kansainväliselle järjestölle siltä osin kuin on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi, seuraavien välineiden perusteella:

- a) päätös, jonka komissio on hyväksynyt [direktiivin 95/46/EY 25 ja 31 artiklan] mukaisesti ja jossa todetaan, että kyseinen maa tai kansainvälinen järjestö tai kyseisen maan tai järjestön tietojenkäsittelyn sektori tarjoaa riittävän tietosuojan tason (tietosuojan tason riittävyttä koskeva päätös); tai
- b) kansainvälinen sopimus, joka on tehty unionin ja kyseisen kolmannen maan tai kansainvälisen järjestön välillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan nojalla ja jossa annetaan yksityisyydensuojaa, perusoikeuksia ja yksilön vapauksia koskevat riittävät takeet; tai
- c) yhteistyösopimus, joka on tehty Europolin ja kyseisen kolmannen maan tai kansainvälisen järjestön välillä päätöksen 2009/371/YOS 23 artiklan mukaisesti ennen tämän asetuksen soveltamispäivää.

Näitä yhteistyösopimuksia tarkistetaan viiden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta ja ne korvataan myöhemmin sopimuksella b alakohdan mukaisesti. [tark. 136]

~~Tällaiselle siirrolle ei tarvita erillistä lupaa.~~ **Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultava ajoissa ennen b alakohdassa tarkoitettusta kansainvälisestä sopimuksesta neuvottelemista sekä neuvottelujen aikana ja erityisesti ennen neuvotteluvaltuuksien hyväksymistä ja sopimuksen viimeistelyä.**

Europol asettaa yleisesti saataville säännöllisesti päivitettävän luettelon kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tekemistään kansainvälisistä sopimuksista ja yhteistyösopimuksista julkaisemalla sen verkkosivuillaan. [tark. 137]

Europol voi sopia tällaisten sopimusten tai tietosuojan tason riittävyttä koskevien päätösten täytäntöönpanoa koskevista käytännön järjestelyistä.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2. Pääjohtaja voi 1 kohdasta poiketen **sekä pidättyvyyttä, luottamuksellisuutta ja suhteellisuutta koskevia velvollisuuksiaan noudattaen** hyväksyä henkilötietojen siirtämisen kolmansille maille tai kansainvälisille järjestöille tapauskohtaisesti, jos

- a) tietojen siirtäminen **siirto** on ehdottoman tarpeellista yhden tai useamman jäsenvaltion olennaisten etujen suojelemiseksi Europolin tavoitteiden puitteissa **tarpeen rekisteröidyn tai toisen henkilön elintärkeiden etujen suojaamiseksi; tai**
 - b) tietojen siirtäminen **siirto** on ehdottoman tarpeellista rikokseen tai terrorismin uhkaan liittyvän välittömän vaaran estämiseksi **tarpeen rekisteröidyn oikeutettujen etujen suojaamiseksi sen jäsenvaltion tai kolmannen maan oikeuden mukaisesti, josta henkilötiedot siirretään; tai**
 - c) siirto on ~~muutoin tarpeen tai lain vaatima tärkeän yleisen edun turvaamiseksi tai oikeusvaateen laatimiseksi, esittämiseksi tai puolustamiseksi~~ **välttämätön jäsenvaltion tai kolmannen maan yleiseen turvallisuuteen kohdistuvan välittömän ja vakavan uhkan ehkäisemiseksi; tai**
 - d) siirto on tarpeen rekisteröidyn tai jonkun muun henkilön elintärkeiden etujen suojelemiseksi: **yksittäisissä tapauksissa rikosten torjumiseksi, tutkimiseksi tai, selvittämiseksi ja syytteeseen panemiseksi tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöön panemiseksi; tai**
- d a) **siirto on tarpeen yksittäisissä tapauksissa tietyn rikoksen torjumista, selvittämistä tai tutkimista ja syytteeseenpanoa tai tietyn rikosoikeudellisen seuraamuksen täytäntöönpanoa koskevan oikeusvaateen laatimiseksi, esittämiseksi tai puolustamiseksi.**

Pääjohtaja arvioi kaikissa tapauksissa kyseisessä kolmannessa maassa tai kansainvälisessä järjestössä sovellettavan tietosuojatason ottaen huomioon tietojen luonteen ja aiotun käyttötarkoituksen, aiotun käsittelyn keston, kyseistä maata koskevat yleiset tai erityiset tietosuojasäännökset sekä sen, onko Europolin edellyttämät tietoja koskevat erityisehdot hyväksytyt.

Poikkeuksia ei voida soveltaa järjestelmällisiin, laajamittaisiin ja rakenteellisiin siirtoihin.

Lisäksi hallintoneuvosto Euroopan tietosuojavaltuutettu voi Euroopan tietosuojavaltuutetun suostumuksella hyväksyä **siirron tai** siirtojen sarjan edellä olevan a–d alakohdan mukaisesti, ~~ottaen huomioon ja antaa riittävät~~ yksilöiden yksityisyyden sekä perusoikeuksien ja -vapauksien suojan toteutumista koskevat takeet, enintään yhden vuoden ajaksi kerrallaan. [tark. 138]

3. Pääjohtajan on ilmoitettava hallintoneuvostolle ja Euroopan tietosuojavaltuutetulle **viipymättä** tapauksista, joissa hän on soveltanut 2 kohtaa. [tark. 139]

3 a. Europol pitää yksityiskohtaisesti kirjaa kaikista tämän artiklan nojalla suoritettavista siirroista. [tark. 140]

32 artikla

Yksityisiltä osapuolilta saadut henkilötiedot

1. Europol voi käsitellä henkilötietoja, jotka ovat peräisin yksityisiltä osapuolilta, siltä osin kuin on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi, edellyttäen että **Europol ei ole saanut niitä suoraan yksityisiltä osapuolilta vaan** ne on toimittanut Europolille **vain** [tark. 141]

- a) jäsenvaltion kansallinen yksikkö kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti;
- b) kolmannen maan yhteyspiste, jonka kanssa Europol on tehnyt yhteistyösopimuksen päätöksen 2009/371/YOS 23 artiklan mukaisesti ennen tämän asetuksen soveltamispäivää; tai
- c) kolmannen maan viranomainen tai kansainvälinen järjestö, jonka kanssa unioni on tehnyt kansainvälisen sopimuksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan nojalla.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2. Jos toimitetut tiedot vaikuttavat jonkin jäsenvaltion etuihin, Europolin on ilmoitettava tästä viipymättä asianomaisen jäsenvaltion kansalliselle yksikölle.
3. Europol ei saa ottaa ~~suoraan~~ yhteyttä yksityisiin osapuoliin henkilötietojen saamista varten. **[tark. 142]**
4. Komissio arvioi yksityisten osapuolten kanssa toteutettavan henkilötietojen suoran vaihdon tarpeellisuutta ja mahdollisia vaikutuksia viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamisen alkamisesta. Tällaisessa arvioinnissa on täsmennettävä muun muassa syyt, joiden vuoksi Europolin on tarpeen vaihtaa henkilötietoja yksityisten osapuolten kanssa.

33 artikla

Yksityishenkilöiltä saadut tiedot

1. Europol voi käsitellä yksityishenkilöiltä peräisin olevia tietoja, myös henkilötietoja, edellyttäen että ne on toimittanut Europolille
 - a) jäsenvaltion kansallinen yksikkö kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti;
 - b) kolmannen maan yhteispiste, jonka kanssa Europol on tehnyt yhteistyösopimuksen päätöksen 2009/371/YOS 23 artiklan mukaisesti ennen tämän asetuksen soveltamispäivää; tai
 - c) kolmannen maan viranomainen tai kansainvälinen järjestö, jonka kanssa unioni on tehnyt kansainvälisen sopimuksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan nojalla.
2. Jos Europol saa tietoja, myös henkilötietoja, sellaisessa kolmannessa maassa asuvalta yksityishenkilöltä, jonka kanssa ei ole tehty kansainvälistä sopimusta päätöksen 2009/371/YOS 23 artiklan eikä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan nojalla, Europol voi toimittaa kyseiset tiedot edelleen asianomaiselle jäsenvaltiolle tai kolmannelle maalle vain jos niiden kanssa on tehty tällainen kansainvälinen sopimus.
3. Europol ei saa ottaa ~~suoraan~~ yhteyttä yksityishenkilöihin tietojen saamista varten. **[tark. 143]**

VII luku

TIETOSUOJATAKEET

34 artikla

Yleiset tietosuojaperiaatteet

1. Henkilötietojen osalta on noudatettava seuraavaa:
 - a) henkilötietoja on käsiteltävä ~~asianmukaisesti ja lainmukaisesti~~ **lainmukaisesti, asianmukaisesti ja rekisteröidyn kannalta todennettavasti ja läpinäkyvästi;**
 - b) henkilötiedot on kerättävä tiettyä nimenomaista ja laillista tarkoitusta varten, eikä niitä saa myöhemmin käsitellä näiden tarkoitusten kanssa yhteensopimattomalla tavalla. ~~Myöhempää käsittelyä historiantutkimusta taikka tilastollisia tai tieteellisiä tarkoituksia varten ei pidetä yhteensopimattomana sillä edellytyksellä, että Europol toteuttaa asianmukaiset suojatoimet varmistaakseen erityisesti sen, ettei tietoja käsitellä mitään muita tarkoituksia varten;~~
 - c) henkilötietojen on oltava asianmukaisia ja olennaisia ~~eivätkä ne saa olla liian laajoja~~ **ja mahdollisimman vähäisiä** suhteessa niihin tarkoituksiin, joita varten niitä käsitellään; **niitä saa käsitellä vain ja ainoastaan siltä osin kuin näitä tarkoituksia ei ole voitu toteuttaa käsittelemällä tietoja, joihin ei sisälly henkilötietoja;**
 - d) henkilötietojen on oltava täsmällisiä ja ~~tarvittaessa~~ päivitettyjä; on tehtävä kaikki mahdollinen sen varmistamiseksi, että käsitellyn tarkoituksiin nähden virheelliset tiedot poistetaan tai oikaistaan viipymättä;
 - e) henkilötiedot on säilytettävä muodossa, josta rekisteröity on tunnistettavissa, ~~ja~~ ainoastaan sen ajan, kuin on tarpeen niiden tarkoitusten toteuttamiseksi, joita varten niitä käsitellään;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- e a) henkilötietoja on käsiteltävä niin, että rekisteröity voi tosiasiallisesti käyttää oikeuksiaan;*
- e b) henkilötietoja on käsiteltävä asianmukaisia teknisiä tai organisatorisia toimenpiteitä hyödyntäen siten, että ne on suojattu luvattomalta ja laittomalta käsittelyltä sekä vahingossa tapahtuvalta häviämiseltä, tuhoutumiselta tai vahingoittumiselta;*
- e c) henkilötietoja saa käsitellä vain asianmukaisesti valtuutettu henkilöstö, joka tarvitsee niitä tehtäviensä suorittamiseen.*
- 1 a. Europol julkaisee asiakirjan, jossa on esitetty ymmärrettävässä muodossa henkilötietojen käsittelyä ja rekisteröityjen oikeuksiensa käyttöön käytettävissä olevia keinoja koskevat säännökset. [tark. 144]**

35 artikla

Henkilötietojen eriateinen tarkkuus ja luotettavuus

1. Tiedot toimittavan jäsenvaltion on ~~mahdollisuuksien mukaan~~ arvioitava jäsenvaltiosta peräisin oleva tiedon lähde käyttäen seuraavia lähteen arviointikoodeja: **[tark. 145]**
 - (A): tiedot ovat peräisin varmasti luotettavasta ja pätevistä lähteistä tai tiedot on toimittanut aiemmin kaikissa tapauksissa luotettavaksi osoittautunut lähde;
 - (B): lähde, josta tiedot on saatu, on useimmissa tapauksissa osoittautunut luotettavaksi;
 - (C): lähde, josta tiedot on saatu, on useimmissa tapauksissa osoittautunut epäluotettavaksi;
 - (X): lähteen luotettavuutta ei voida arvioida.
2. Tiedot toimittavan jäsenvaltion on ~~mahdollisuuksien mukaan~~ arvioitava jäsenvaltiosta saadut tiedot niiden luotettavuuden pohjalta käyttäen seuraavia tietojen arviointikoodeja: **[tark. 146]**
 - (1): tiedot, joiden oikeellisuudesta on varmuus;
 - (2): tiedot, jotka tiedon lähde tuntee henkilökohtaisesti, mutta joita niitä välittävä virkailija ei henkilökohtaisesti tunne;
 - (3): tiedot, joita tiedon lähde ei henkilökohtaisesti tunne, mutta jotka jo tallennetut muut tiedot vahvistavat;
 - (4): tiedot, joita tiedon lähde ei henkilökohtaisesti tunne ja joita ei voida vahvistaa.
3. Jos Europol jo hallussaan olevien tietojen perusteella tulee siihen johtopäätökseen, että arviointia on korjattava, se ilmoittaa asiasta kyseiselle jäsenvaltiolle ja yrittää sopia arviointiin tehtävästä muutoksesta. Europol ei saa muuttaa arviointia, ellei asiasta ole tällä tavoin sovittu.
4. Jos Europol saa joltakin jäsenvaltiolta tietoja ilman arviointia, Europol ~~yrittää mahdollisuuksien mukaan arvioida~~ **arvioi** lähteen tai tietojen luotettavuuden hallussaan jo olevien tietojen perusteella. Yksittäisten tietojen arviointi on suoritettava yhteisymmärryksessä tiedot toimittaneen jäsenvaltion kanssa. Jäsenvaltio voi myös sopia Europolin kanssa yleisellä tasolla tietentyypisten tietojen ja tiettyjen lähteiden arvioimisesta. Jos yhteisymmärrystä ei yksittäisessä tapauksessa saavuteta tai jos yleistä sopimusta ei ole olemassa, Europol arvioi tiedot ja antaa niille 1 kohdassa tarkoitetun arviointikoodin X ja 2 kohdassa tarkoitetun arviointikoodin 4. **[tark. 147]**
5. Jos Europol saa tietoja kolmannelta maalta tai kansainväliseltä järjestöltä tai unionin elimeltä, tätä artiklaa on sovellettava soveltuvin osin.
6. Europol arvioi julkisista lähteistä saadut tiedot käyttäen ~~1 ja 2 kohdassa vahvistettuja~~ arviointikoodeja **(X) ja (4)**. **[tark. 148]**

Tiistai 25. helmikuuta 2014

36 artikla

Eri tietoluokkiin kuuluvien ja eri ryhmiin kuuluvia rekisteröityjä koskevien henkilötietojen käsittely

1. Rikoksen uhrien, todistajien tai muiden henkilöiden, jotka voivat antaa tietoja rikoksista, sekä alle 18-vuotiaiden henkilöiden henkilötietojen käsittely on kielletty, paitsi jos se on ehdottoman tarpeellista **ja asianmukaisesti perusteltua** Europolin toimivaltaan kuuluvan rikoksen ehkäisemistä tai torjumista varten. [tark. 149]
2. Sellaisten henkilötietojen käsittely, jotka paljastavat rodun ~~tai~~, etnisen **tai yhteiskunnallisen** alkuperän, poliittiset mielipiteet, uskonnollisen tai filosofisen vakaumuksen tai ammattiliittoon kuulumisen, sekä terveyteen tai seksuaaliseen käyttäytymiseen liittyvien tietojen käsittely, automaattisesti tai muulla tavoin, on kielletty, paitsi jos se on ehdottoman tarpeellista **ja asianmukaisesti perusteltua** Europolin toimivaltaan kuuluvan rikoksen ehkäisemistä tai torjumista varten ja jos nämä tiedot täydentävät Europolin jo käsittelemiä muita tietoja. [tark. 150]
3. Vain Europolilla saa olla pääsy 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin henkilötietoihin. Pääjohtaja valtuuttaa asianmukaisella tavalla rajoitetun joukon virkamiehiä, joilla on pääsy näihin tietoihin, siltä osin kuin on tarpeen heidän tehtäviensä suorittamiseksi.
4. Mitään sellaista päätöstä, jolla on rekisteröityyn nähden oikeusvaikutuksia, ei saa tehdä ainoastaan 2 kohdassa tarkoitettujen automaattisen käsittelyn perusteella, jollei päätös nimenomaisesti ole sallittu kansallisen tai unionin lainsäädännön tai ~~tarvittaessa~~ Euroopan tietosuojavaltuutetun suostumuksen nojalla. [tark. 151]
5. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja henkilötietoja ei saa siirtää jäsenvaltioille, unionin elimille, kolmansille maille eikä kansainvälisille järjestöille, jollei se ole ehdottoman tarpeellista **ja asianmukaisesti perusteltua** yksittäisissä tapauksissa, jotka koskevat Europolin toimivaltaan kuuluvia rikoksia. **Tällaisen siirron on oltava tämän asetuksen VI luvun säännösten mukainen.** [tark. 152]
6. Europol esittää Euroopan tietosuojavaltuutetulle kuuden kuukauden välein yhteenvedon kaikista käsittelemistään 2 kohdassa tarkoitetuista henkilötiedoista.

37 artikla

Henkilötietojen säilyttämistä ja poistamista koskevat määräajat

1. Europolin on säilytettävä käsittelemiään henkilötietoja ainoastaan ~~tavoitteidensa saavuttamiseksi~~ **sitä tarkoitusta varten, johon tietoja käsitellään, ehdottomasti** tarvittavan ajan. [tark. 153]
2. Europolin on joka tapauksessa tarkasteltava tarvetta jatkaa tietojen säilyttämistä viimeistään kolmen vuoden kuluttua siitä kun henkilötietojen käsittely alkoi. Europol voi päättää, että henkilötietojen säilyttämistä jatketaan seuraavaan tarkasteluun saakka, joka on suoritettava jälleen kolmen vuoden kuluttua, jos säilyttämistä on tarpeen jatkaa Europolin tehtävien suorittamiseksi. Syyt säilyttämisen jatkamiseen on perusteltava ja dokumentoitava. Jos tietojen säilyttämistä ei päätetä jatkaa, tiedot on poistettava kolmen vuoden kuluttua ilman eri toimenpiteitä.
3. Jos 36 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden tietoja säilytetään yli viiden vuoden ajan, asiasta on ilmoitettava Euroopan tietosuojavaltuutetulle.
4. Jos jäsenvaltio, unionin elin, kolmas maa tai kansainvälinen järjestö on 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittanut henkilötietojen siirron yhteydessä rajoituksista, jotka koskevat tietojen poistamista tai tuhoamista aiemmin, Europolin on poistettava kyseiset henkilötiedot näiden rajoitusten mukaisesti. Jos tietojen säilyttämistä katsotaan olevan tarpeen jatkaa Europolin tehtävien suorittamiseksi sellaisten tietojen perusteella, jotka ovat laajempia kuin tietojen toimittajan käytettävissä olleet tiedot, Europolin on pyydettävä tietojen toimittajalta lupaa jatkaa tietojen säilyttämistä ja perusteltava tämä pyyntö.
5. Jos jäsenvaltio, unionin elin, kolmas maa tai kansainvälinen järjestö poistaa kansallisista tietokannoistaan tietoja, jotka on toimitettu Europolille, sen on ilmoitettava siitä Europolille. Europolin on poistettava nämä tiedot, paitsi jos niiden säilyttämistä katsotaan olevan tarpeen jatkaa Europolin tavoitteiden täyttämiseksi sellaisten tietojen perusteella, jotka ovat laajempia kuin tietojen toimittajan käytettävissä olleet tiedot. Europolin on ilmoitettava tietojen toimittajalle tällaisten tietojen säilyttämisen jatkamisesta ja esitettävä sille tätä koskevat perustelut.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

6. Henkilötietoja ei saa poistaa, jos
- a) tämä vahingoittaisi suojaa vaativan rekisteröidyn etuja. Tässä tapauksessa tietoja saa käyttää ainoastaan rekisteröidyn **nimenomaisella kirjallisella** suostumuksella; [tark. 154]
 - b) rekisteröity kiistää tietojen paikkansapitävyyden, jolloin tiedot suojataan ajaksi, jonka kuluessa jäsenvaltiot voivat tai tarvittaessa Europol voi varmistaa niiden paikkansapitävyyden;
 - c) henkilötiedot on säilytettävä todistelua **tai oikeusvaateen laatimista, esittämistä tai puolustamista** varten; [tark. 155]
 - d) rekisteröity vastustaa tietojen poistamista ja vaatii sen sijaan niiden käytön rajoittamista.

38 artikla

Käsittelyn turvallisuus

1. Europolin on toteutettava tarpeelliset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet henkilötietojen suojaamiseksi vahingossa tapahtuvalta tai laittomalta tuhoamiselta, vahingossa tapahtuvalta häviämiseltä, luvattomalta luovuttamiselta, luvattomalta muuttamiselta tai tietoihin pääsylvä ja kaikelta muulta luvattomalta käsittelyltä.
2. Europolin on toteutettava automaattista tietojenkäsittelyä koskevat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on
- a) estää asiaankuulumattomia henkilöitä käyttämästä henkilötietojen käsittelyyn käytettäviä laitteita (laitteiden käytön valvonta);
 - b) estää tietovälineiden luvaton lukeminen, jäljentäminen, muuttaminen ja poistaminen (tietovälineiden valvonta);
 - c) estää tietojen luvaton tallentaminen järjestelmään sekä järjestelmään tallennettujen henkilötietojen luvaton tarkastelu, muuttaminen ja poistaminen (tallentamisen valvonta);
 - d) estää asiaankuulumattomia henkilöitä käyttämästä automaattisia tietojenkäsittelyjärjestelmiä tietoliikennelaitteiston avulla (käyttäjävälvonta);
 - e) varmistaa, että automaattisen tietojenkäsittelyjärjestelmän käyttöön valtuutetut henkilöt pääsevät ainoastaan valtuutuksensa piiriin kuuluviin tietoihin (pääsynvalvonta);
 - f) varmistaa, että on mahdollista tarkastaa ja osoittaa, mille elimille henkilötiedot voidaan välittää tai on välitetty tietoliikennelaitteiston avulla (tietoliikenteen valvonta);
 - g) varmistaa, että on mahdollista tarkastaa ja todeta jälkeenpäin, mitä henkilötietoja on tallennettu automaattiseen tietojenkäsittelyjärjestelmään ja millä hetkellä ja kenen toimesta ne on tallennettu (tallentamisen valvonta);
- g a) varmistaa, että on mahdollista tarkastaa ja osoittaa, mihin tietoihin kukakin henkilöstön jäsen on minäkin ajankohtana tutustunut (loki); [tark. 156]**
- h) estää henkilötietojen luvaton lukeminen, jäljentäminen, muuttaminen tai poistaminen henkilötietojen siirron tai tietovälineiden kuljetuksen aikana (siirron valvonta);
 - i) varmistaa, että häiriön tapahtuessa käytetyt järjestelmät voidaan välittömästi korjata (toimintakunnon palauttaminen);
 - j) varmistaa, että järjestelmä toimii virheettömästi, että toimintavirheistä ilmoitetaan välittömästi (luotettavuus) ja ettei virhe toimintajärjestelmässä voi turmella säilytettyjä tietoja (eheys).
3. Europolin ja jäsenvaltioiden on määritettävä mekanismit, joiden avulla voidaan varmistaa, että turvallisuusnäkökohdat otetaan huomioon yli tietojärjestelmien rajojen.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

38 a artikla

Sisäänrakennettu ja oletusarvoinen tietosuojaja

1. Europolin on toteutettava asianmukaiset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet, jotta käsittely täyttää tämän asetuksen nojalla hyväksytyjen säännösten vaatimukset, ja varmistettava rekisteröidyn oikeuksien suojeleminen.
2. Europolin on otettava käyttöön mekanismeja sen varmistamiseksi, että käsitellään vain käsittelyn tarkoituksen kannalta välttämättömiä henkilötietoja. [tark. 157]

38 b artikla

Henkilötietojen tietoturvaloukkauksesta ilmoittaminen Euroopan tietosuojavaltuutetulle

1. Jos tapahtuu henkilötietojen tietoturvaloukkaus, Europolin on ilmoitettava siitä Euroopan tietosuojavaltuutetulle ilman aiheetonta viivytystä ja mahdollisuuksien mukaan 24 tunnin kuluessa tietoturvaloukkauksen havaittuaan. Europolin on annettava pyydetessä perustelut tapauksissa, joissa ilmoitusta ei ole annettu 24 tunnin kuluessa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on vähintään
 - a) kuvattava henkilötietojen tietoturvaloukkaus, mukaan lukien kyseessä olevien rekisteröityjen ryhmät ja lukumäärä sekä tietueiden ryhmät ja lukumäärä;
 - b) suositeltava toimenpiteitä, joilla lievennetään henkilötietojen tietoturvaloukkauksen mahdollisia haittavaikutuksia;
 - c) kuvattava henkilötietojen tietoturvaloukkauksen mahdollisia seurauksia;
 - d) kuvattava toimenpiteet, joita rekisterinpitäjä on ehdottanut tai jotka se on toteuttanut henkilötietojen tietoturvaloukkauksen johdosta.
3. Europolin on dokumentoitava kaikki henkilötietojen tietoturvaloukkaukset, mukaan lukien tietoturvaloukkaukseen liittyvät seikat, sen vaikutukset ja toteutetut korjaavat toimet, jotta Euroopan tietosuojavaltuutettu voi varmentaa, että tätä artiklaa on noudatettu. [tark. 158]

38 c artikla

Henkilötietojen tietoturvaloukkauksesta ilmoittaminen rekisteröidylle

1. Kun 38 b artiklassa tarkoitettulla henkilötietojen tietoturvaloukkauksella on todennäköisiä haittavaikutuksia rekisteröidyn henkilötietojen tai yksityisyyden suojaan, Europolin on ilmoitettava tietoturvaloukkauksesta rekisteröidylle ilman aiheetonta viivytystä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa rekisteröidylle annettavassa ilmoituksessa on kuvattava henkilötietojen tietoturvaloukkauksen luonne, ja siinä on oltava 44 artiklassa tarkoitettun tietosuojavastaavan henkilöllisyys ja yhteystiedot.
3. Henkilötietojen tietoturvaloukkauksesta ei tarvitse ilmoittaa rekisteröidylle, jos Europol osoittaa Euroopan tietosuojavaltuutettua tyydyttävällä tavalla, että se on toteuttanut asianmukaiset tekniset suojaustoimenpiteet ja että kyseisiä toimenpiteitä on sovellettu tietoturvaloukkauksen kohteena oleviin henkilötietoihin. Tällaisten teknisten suojaustoimenpiteiden avulla tiedot muutetaan sellaiseen muotoon, että ne eivät ole sellaisten henkilöiden ymmärrettävissä, joilla ei ole lupaa päästä tietoihin.
4. Ilmoittamista rekisteröidylle voidaan lykätä tai rajoittaa tai se voidaan jättää tekemättä, jos se on kyseisen henkilön oikeutettujen etujen vuoksi tarpeen ja oikeasuhteinen toimenpide,
 - a) jotta vältetään virallisten tai laillisten tiedustelujen, tutkimusten tai menettelyjen estäminen;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- b) *jotta vältetään tuottamasta haittaa rikosten torjumiselle, selvittämiseksi, tutkimiseksi ja syytteenpanolle tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanolle;*
- c) *jotta suojellaan yleistä ja kansallista turvallisuutta;*
- d) *jotta turvataan kolmansien osapuolten oikeudet ja vapaudet. [tark. 159]*

39 artikla

Rekisteröidyn tiedonsaantioikeus

1. Jokaisella rekisteröidyllä on oikeus saada kohtuullisin väliajoin tieto siitä, käsittelee Europol häntä koskevia henkilötietoja. Jos näitä henkilötietoja käsitellään, Europolin on annettava rekisteröidylle **vähintään** seuraavat tiedot: [tark. 160]

- a) vahvistus siitä, käsitelläänkö häntä koskevia tietoja vai ei;
- b) tiedot ainakin käsittelyn tarkoituksesta, käsiteltävistä tietoluokista, **tietojen säilytysajasta** ja tietojen vastaanottajista, joille tiedot luovutetaan; [tark. 161]
- c) tiedot käsiteltävistä tiedoista rekisteröidylle ymmärrettävässä muodossa sekä kaikki käytettävissä olevat tiedot tietojen alkuperästä;

c a) *tieto oikeusperustasta, jonka perusteella tietoja käsitellään; [tark. 162]*

c b) *tieto siitä, että rekisteröidyllä on oikeus pyytää Europolia oikaisemaan tai poistamaan itseään koskevat henkilötiedot tai rajoittamaan niiden käsittelyä; [tark. 163]*

c c) *kopio käsiteltävistä tiedoista. [tark. 164]*

2. Jokainen rekisteröity, joka haluaa käyttää tiedonsaantioikeuttaan, voi esittää **veloituksetta** asiaa koskevan pyynnön valitsemassaan jäsenvaltiossa tämän valtion tätä tarkoitusta varten määräämälle viranomaiselle ~~ilman, että se aiheuttaa hänelle liiallisia kustannuksia~~. Kyseisen viranomaisen on saatettava asia Europolin käsiteltäväksi viipymättä ja viimeistään kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. **Europolin on vahvistettava pyynnön vastaanottaminen.** [tark. 165 ja 234]

3. Europolin on vastattava pyyntöön viipymättä ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta **kansalliselta viranomaiselta.** [tark. 166]

4. Europolin on neuvoteltava asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa asiassa tehtävästä päätöksestä. Päätös myöntää rekisteröidylle pääsy tietoihin edellyttää tiivistä yhteistyötä Europolin ja niiden jäsenvaltioiden välillä, joita rekisteröidyn pääsy kyseisiin tietoihin välittömästi koskee. Jos jäsenvaltio vastustaa Europolin vastausehdotusta, sen on ilmoitettava vastustamisensa perusteet Europolille.

5. ~~Pääsy henkilötietoihin evätään tai sitä rajoitetaan, jos tämä~~ **Tietojen toimittaminen vastauksena 1 artiklan mukaiseen pyyntöön evätään siinä laajuudessa kuin tällainen epääminen osittain tai kokonaan** on tarpeen [tark. 167]

- a) Europolin tehtävien asianmukaiseksi suorittamiseksi;
- b) jäsenvaltioiden turvallisuuden ja yleisen järjestyksen suojelemiseksi tai rikosten ehkäisemiseksi;
- c) sen takaamiseksi, ettei kansallisia tutkintatoimia vaaranneta;
- d) kolmansien osapuolten oikeuksien ja vapauksien turvaamiseksi.

Päätettäessä pyydettyjen tietojen epäämisestä tai rajoittamisesta on otettava huomioon rekisteröidyn perusoikeudet ja edut. [tark. 168]

6. Europolin on ilmoitettava rekisteröidylle kirjallisesti pääsyn epäämisestä tai rajoittamisesta, päätöksen perusteluista ja rekisteröidyn oikeudesta tehdä kantelu Euroopan tietosuojavaltuutetulle. Päätöksen taustalla olevia tosiseikkoja ja oikeudellisia perusteluja ei tarvitse ilmoittaa, jos tällainen tieto tekisi 5 kohdassa säädetystä rajoituksesta tehottoman.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

40 artikla

Oikeus henkilötietojen oikaisemiseen, poistamiseen tai suojaamiseen

1. Jokaisella rekisteröidyllä on oikeus pyytää Europolia oikaisemaan häntä koskevat virheelliset henkilötiedot ja tarvittaessa täydentämään tai päivittämään niitä, jos se on mahdollista. [tark. 169]
2. Jokaisella rekisteröidyllä on oikeus pyytää Europolia poistamaan häntä koskevat henkilötiedot, jos niitä ei enää tarvita niitä tarkoituksia varten, joihin ne lainmukaisesti kerättiin tai jota varten niitä myöhemmin käsitellään.
3. Henkilötiedot on suojattava eikä poistettava, jos on kohtuullinen syy olettaa, että niiden poistaminen voisi haitata rekisteröidyn oikeutettuja etuja. Suojattuja tietoja saa käsitellä ainoastaan sitä tarkoitusta varten, joka esti niiden poistamisen.
4. Jos Europol on saanut 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot kolmansilta mailta tai kansainvälisiltä järjestöiltä tai Europolin omien analyysien tuloksena, Europolin on oikaistava, poistettava tai suojattava kyseiset tiedot **ja tarvittaessa ilmoitettava siitä tietojen luovuttajille**. [tark. 170]
5. Jos Europol on saanut 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot suoraan jäsenvaltioilta, jäsenvaltioiden on oikaistava, poistettava tai suojattava kyseiset tiedot yhteistyössä Europolin kanssa.
6. Jos virheelliset tiedot on toimitettu muilla asianmukaisilla tavoilla tai jos virheet jäsenvaltioiden toimittamissa tiedoissa johtuvat virheellisestä tai tämän asetuksen vastaisesti suoritetusta tietojen toimittamisesta tai Europolin suorittamasta tietojen virheellisestä tai tämän asetuksen vastaisesta tallentamisesta, haltuun ottamisesta tai säilyttämisestä, Europolin on oikaistava tai poistettava tiedot yhteistyössä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa.
7. Kaikille tietojen vastaanottajille on 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ilmoitettava asiasta viipymättä. Myös vastaanottajien on sen jälkeen oikaistava, poistettava tai suojattava tiedot omassa järjestelmässään heihin sovellettavien sääntöjen mukaisesti.
8. Europolin on ilmoitettava rekisteröidylle kirjallisesti viipymättä ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa, että häntä koskevat tiedot on oikaistu, poistettu tai suojattu.
9. Europolin on ilmoitettava rekisteröidylle kirjallisesti, jos tietojen oikaiseminen, poistaminen tai suojaaminen on eväTTY, mahdollisuudesta tehdä kantelu Euroopan tietosuojavaltuutetulle ja oikeudesta hakea muutosta tuomioistuimessa.

41 artikla

Tietosuojavastuu

1. Europolin on säilytettävä henkilötietoja siten, että on mahdollista varmistaa niiden lähde 23 artiklan mukaisesti.

1 a. Europolin on säilytettävä henkilötietoja siten, että ne voidaan oikaista ja poistaa. [tark. 171]

2. Vastuu 34 artiklan d alakohdassa tarkoitetusta henkilötietojen laadusta on sillä jäsenvaltiolla, joka toimitti henkilötiedot Europolille, ja Europolilla niiden henkilötietojen osalta, joita sille ovat toimittaneet unionin elimet, kolmannet maat tai kansainväliset järjestöt tai jotka Europol on hankkinut itse julkisista lähteistä. **Unionin elimet vastaavat tietojen laadusta siirtoon asti ja sen yhteydessä.** [tark. 172]
 3. Europol on vastuussa 34 artiklan a, b, c ja e alakohdassa säädettyjen periaatteiden noudattamisesta.
 4. ~~Tiedonsiirtojen lainmukaisuudesta~~ **Sovellettavista tietosuojaperiaatteista** vastaa [tark. 173]
- a) tiedot toimittanut jäsenvaltio, kun on kyse jäsenvaltioiden Europolille toimittamista henkilötiedoista; ja

Tiistai 25. helmikuuta 2014

b) Europol, kun on kyse Europolin jäsenvaltioille, kolmansille maille tai kansainvälisille järjestöille toimittamista henkilötiedoista.

5. Kun kyseessä on tiedonsiirto Europolin ja unionin elimen välillä, siirron lainmukaisuudesta vastaa Europol. Edellisen virkkeen soveltamista rajoittamatta siirron lainmukaisuudesta vastaavat sekä Europol että tietojen vastaanottaja, jos Europol siirtää tiedot vastaanottajan pyynnön perusteella. Lisäksi Europol vastaa kaikista toteuttamistaan tietojenkäsittelytoimista.

Europol varmistaa vastaanottajan valtuudet ja arvioi tiedonsiirron tarpeellisuuden. Jos tarpeellisuudesta on epäilyksiä, Europolin on pyydettävä vastaanottajalta lisäselvityksiä. Vastaanottajan on varmistettava, että tiedonsiirron tarpeellisuus voidaan vahvistaa. Vastaanottajan on käsiteltävä henkilötietoja ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten ne on siirretty. [tark. 174]

42 artikla

Ennakkotarkastus

1. ~~Sellaisten~~ Henkilötietojen käsittely, ~~joiden on tarkoitus muodostaa uuden rekisteröintijärjestelmän osa~~ **sellaisten käsittelytoimien kokonaisuudessa, joilla on yksi tai useita toisiinsa liittyviä tarkoituksia suhteessa ydintoimintoihin**, on tarkastettava ennakkolta, kun [tark. 175]

a) tarkoitus on käsitellä 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisiä tietoluokkia;

b) käsittelytapaan, varsinkin jos se perustuu uusien tekniikkojen, mekanismien tai menettelyjen käyttöön, liittyy muutoin erityisiä rekisteröityjen perusoikeuksiin ja -vapauksiin ja etenkin henkilötietojen suojaan liittyviä riskejä.

2. Ennakkotarkastukset suorittaa Euroopan tietosuojavaltuutettu saatuaan ilmoituksen tietosuojavastaavalta, jonka on neuvoteltava Euroopan tietosuojavaltuutetun kanssa, jos ennakkotarkastuksen tarpeellisuudesta on epäselvyyttä.

3. Euroopan tietosuojavaltuutettu antaa lausuntonsa kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. Tämän määräajan kuluminen voidaan keskeyttää **milloin tahansa**, kunnes Euroopan tietosuojavaltuutettu on saanut mahdollisesti pyytämänsä lisätiedot. Jos asian monimutkaisuus sitä edellyttää, tätä määräaika voidaan Euroopan tietosuojavaltuutetun päätöksellä pidentää uudella kahden kuukauden määräajalla. **Määräaika voidaan pidentää enintään kaksi kertaa**. Tästä päätöksestä on ilmoitettava Europolille ennen alkuperäisen kahden kuukauden määräajan päättymistä. [tark. 176]

Jos lausuntoa ei ole annettu kahden kuukauden määräajan kuluessa, jota on mahdollisesti pidennetty, sen katsotaan olevan myönteinen.

Jos Euroopan tietosuojavaltuutettu katsoo lausunnossaan, että ilmoitetulla käsittelyllä saatetaan rikkoa tämän asetuksen jotakin säännöstä, hänen on tarvittaessa tehtävä ehdotuksia tämän rikkomisen välttämiseksi. Jos Europol ei tämän johdosta muuta käsittelyä, Euroopan tietosuojavaltuutettu voi käyttää hänelle 46 artiklan 3 kohdassa uskottua toimivaltaa.

4. Euroopan tietosuojavaltuutettu pitää rekisteriä kaikista hänelle 1 kohdan nojalla ilmoitetuista käsittelytoimista. Tämä rekisteri yhdistetään asetuksen (EY) N:o 45/2001 27 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin.

43 artikla

Lokitiedot ja dokumentaatio

1. Europol pitää kirjaa henkilötietojen keräämisestä ja muuttamisesta, tietoihin pääsystä, **niiden hausta** sekä niiden paljastamisesta, yhdistämisestä tai poistamisesta, jotta voidaan tarkistaa tietojenkäsittelyn lainmukaisuus, toteuttaa omaehtoista valvontaa ja varmistaa tietojen eheys ja tietoturva. Tällaiset lokitiedot tai dokumentaatio on tuhottava kolmen vuoden kuluttua, paitsi jos tietoja tarvitaan edelleen valvontaa varten. Lokitietojen muuttaminen ei saa olla mahdollista. [tark. 177]

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti laaditut lokitiedot tai dokumentaatio toimitetaan tietosuojan valvontaa varten Euroopan tietosuojavaltuutetulle tämän pyynnöstä. Euroopan tietosuojavaltuutettu saa käyttää näitä tietoja ainoastaan tietosuojan valvontaa sekä tietojenkäsittelyn asianmukaisuuden ja tietojen eheyden ja tietoturvan varmistamista varten.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

44 artikla

Tietosuojavastaava

1. Hallintoneuvosto nimittää tietosuojavastaavan henkilöstöön kuuluvien joukosta. Hänen on tehtäviään suorittaessaan toimittava riippumattomalla tavalla.
 2. Tietosuojavastaava valitaan hänen henkilökohtaisten ominaisuuksiensa ja ammatillisen pätevyytensä sekä erityisesti tietosuojaa koskevan erityisasiantuntemuksensa perusteella.
 3. Tietosuojavastaavan valinta ei saa aiheuttaa eturistiriitaa hänelle tämän aseman perusteella kuuluvien ja hänen muiden virkavelvollisuuksiensa välille, erityisesti tämän asetuksen säännöksiä sovellettaessa.
 4. Tietosuojavastaava nimitetään toimikaudeksi, jonka pituus on kahdesta viiteen vuotta. Hänet voidaan nimittää uudeksi toimikaudeksi niin, että toimikausi voi olla yhteensä enintään kymmenen vuotta. Jos tietosuojavastaava ei enää täytä tehtäviensä suorittamiseksi vaadittavia edellytyksiä, hänet nimittänyt unionin toimielin tai elin voi erottaa hänet, kuitenkin ainoastaan Euroopan tietosuojavaltuutetun suostumuksella.
 5. Nimittämisen jälkeen tietosuojavastaavan nimittäneen toimielimen tai elimen on ilmoitettava hänen nimensä Euroopan tietosuojavaltuutetulle.
 6. Tietosuojavastaava ei saa vastaanottaa mitään tehtäviensä suorittamista koskevia ohjeita.
 7. Tietosuojavastaavalle kuuluvat erityisesti seuraavat henkilötietoihin liittyvät tehtävät, Europolin henkilöstön jäsenten henkilötiedot sekä hallinnolliset henkilötiedot pois lukien:
 - a) huolehtia riippumattomalla tavalla henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuudesta ja **käsittelyä koskevien** tämän asetuksen asiaa koskevien säännösten noudattamisesta **soveltamisesta**; [tark. 178]
 - b) huolehtia, että toimitetut ja vastaanotetut henkilötiedot kirjataan tämän asetuksen mukaisesti;
 - c) huolehtia, että rekisteröidyille ilmoitetaan heidän pyynnöstään heidän tästä asetuksesta johtuvista oikeuksistaan;
 - d) tehdä yhteistyötä tietojenkäsittelymenettelyistä, -koulutuksesta ja -neuvonnasta vastaavan Europolin henkilöstön kanssa;
 - e) tehdä yhteistyötä Euroopan tietosuojavaltuutetun kanssa **erityisesti kun on kyse 42 artiklassa tarkoitetuista käsittelytoimista**; [tark. 179]
 - f) laatia vuosikertomus ja toimittaa se hallintoneuvostolle ja Euroopan tietosuojavaltuutetulle;
 - f a) toimia 39 artiklan mukaisten tiedonsaantipyyntöjen yhteyspisteenä*; [tark. 180]
 - f b) pitää rekisteriä kaikista Europolin suorittamista käsittelytoimista, tarvittaessa myös tiedoista, jotka koskevat käsittelyn tarkoitusta, tietoryhmiä, vastaanottajia, suojaamisen ja poistamisen aikarajoja, siirtoja kolmansiin maihin tai kansainvälisille järjestöille ja turvatoimia*; [tark. 181]
 - f c) pitää rekisteriä poikkeamista ja tietoturvaloukkauksista, jotka vaikuttavat johonkin tutkintaan liittyviin tai hallinnollisiin henkilötietoihin*. [tark. 182]
8. Lisäksi tietosuojavastaavan on suoritettava asetuksessa (EY) N:o 45/2001 säädetyt tehtävät ~~Europolin henkilöstön jäsenten henkilötietojen ja hallinnollisten henkilötietojen osalta~~. [tark. 183]
 9. Suorittaessaan tehtäviään tietosuojavastaavalla on oltava pääsy kaikkiin Europolin käsittelemiin tietoihin ja kaikkiin Europolin tiloihin. **Pääsyn on oltava mahdollista milloin tahansa ja ilman etukäteen esitettyä pyyntöä**. [tark. 184]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

10. Jos tietosuojavastaava katsoo, että henkilötietojen käsittelyä koskevia tämän asetuksen säännöksiä ei ole noudatettu, hänen on ilmoitettava tästä pääjohtajalle ja pyydetävä tätä korjaamaan tilanne tietyn määräajan puitteissa. Jollei pääjohtaja korjaa tietojen virheellistä käsittelyä annetussa määräajassa, tietosuojavastaavan on ilmoitettava tästä hallintoneuvostolle ja sovittava sen kanssa määräaika vastauksen antamiselle. Jollei hallintoneuvosto korjaa tietojen virheellistä käsittelyä sovitussa määräajassa, tietosuojavastaavan on saatettava asia Euroopan tietosuojavaltuutetun käsiteltäväksi.

11. Hallintoneuvosto hyväksyy tietosuojavastaavaan sovellettavat täytäntöönpanosäännöt. Nämä täytäntöönpanosäännöt koskevat erityisesti tietosuojavastaavan valintamenettelyä ja hänen erottamistaan, tehtäviään, velvollisuuksiaan ja toimivaltuuksiaan sekä tietosuojavastaavan riippumattomuutta koskevia takeita. Europolin on annettava tietosuojavastaavalle hänen tehtäviensä hoitamisessa tarvittava henkilöstö ja resurssit. Näillä henkilöstön jäsenillä on oltava pääsy Europolin käsittelemiin henkilötietoihin ja Europolin tiloihin vain siltä osin kuin on tarpeen heidän tehtäviensä suorittamiseksi. **Pääsyn on oltava mahdollista milloin tahansa ja ilman etukäteen esitettyä pyyntöä.** [tark. 185]

11 a. Tietosuojavastaavalle on annettava hänen tehtäviensä hoitamisessa tarvittavat resurssit. [tark. 186]

45 artikla

Kansallisen valvontaviranomaisen suorittama valvonta

1. Kukin jäsenvaltio nimeää kansallisen valvontaviranomaisen, jonka tehtävänä on valvoa riippumattomasti ja kansallista lainsäädäntöä noudattaen, että jäsenvaltion suorittama henkilötietojen siirto, haku ja mikä tahansa toimittaminen Europolille on luvallinen, ja tutkia, loukkaako tällainen siirto, haku tai toimittaminen rekisteröidyn oikeuksia. Tätä varten kansallisella valvontaviranomaisella on oltava kansallisen yksikön tai yhteyshenkilöiden tiloissa pääsy asianomaisen jäsenvaltion Europolille toimittamiin tietoihin sovellettavien kansallisten menettelyjen mukaisesti.

2. Kansallisilla valvontaviranomaisilla on valvontatehtävänsä suorittamista varten oltava pääsy Europolissa olevien yhteyshenkilöidensä toimitiloihin ja näiden hallussa oleviin asiakirjoihin.

3. Kansalliset valvontaviranomaiset valvovat kansallisten menettelyjensä mukaisesti kansallisten yksiköiden ja yhteyshenkilöiden toimintaa siltä osin kuin toiminnalla on merkitystä henkilötietojen suojan kannalta. Niiden on myös ilmoitettava Euroopan tietosuojavaltuutetulle kaikista toimenpiteistä, joita ne toteuttavat Europolin suhteen.

4. Jokaisella on oikeus pyytää kansallista valvontaviranomaista varmistamaan, että asianomainen jäsenvaltio on toiminut lainmukaisesti siirtäessään tai toimittaessaan pyynnön esittäjää koskevia tietoja Europolille missä hyvänsä muodossa sekä tutkiessaan näitä tietoja. Tätä oikeutta käytettäessä noudatetaan sen jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä, jossa pyyntö esitetään.

46 artikla

Euroopan tietosuojavaltuutetun suorittama valvonta

1. Euroopan tietosuojavaltuutetun tehtävänä on valvoa sellaisten tämän asetuksen säännösten soveltamista, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien suojelua Europolin suorittaman henkilötietojen käsittelyn yhteydessä, sekä antaa ohjeita Europolille ja rekisteröidyille kaikista henkilötietojen käsittelyä koskevista seikoista. Tätä varten hänen on suoritettava 2 kohdassa säädetyt tehtävät ja käytettävä 3 kohdassa myönnettyjä valtuuksia.

2. Euroopan tietosuojavaltuutetun tehtävänä on tämän asetuksen nojalla:

a) vastaanottaa ja tutkia kanteluita sekä ilmoittaa rekisteröidyille niiden käsittelyn tuloksesta kohtuullisen määräajan kuluessa;

b) suorittaa tutkimuksia joko omasta aloitteestaan tai kantelun perusteella sekä ilmoittaa rekisteröidyille niiden tuloksista kohtuullisen määräajan kuluessa **viipymättä**; [tark. 187]

c) valvoa tämän asetuksen ja muiden sellaisten unionin säädösten soveltamista, jotka liittyvät luonnollisten henkilöiden suojeluun Europolin suorittaman henkilötietojen käsittelyn yhteydessä;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- d) neuvoa Europolia joko omasta aloitteestaan tai vastauksena lausuntopyyntöön kaikissa henkilötietojen käsittelyä koskeissa asioissa, erityisesti ennen kuin Europol laatii sisäiset, yksilön perusvapauksien ja -oikeuksien suojaan liittyvät säännöt henkilötietojen käsittelyä varten;
- e) määrittellä, perustella ja julkaista 36 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut poikkeukset, suojatoimet, luvat ja ehdot;
- f) pitää rekisteriä hänelle 42 artiklan 1 kohdan nojalla ilmoitetuista ja 42 artiklan 4 kohdan nojalla rekisteröidyistä käsittelytoimista;
- g) suorittaa hänelle ilmoitettuihin käsittelyihin kohdistuvia ennakkotarkastuksia.
3. Euroopan tietosuojavaltuutettu voi:
- a) antaa rekisteröidyille neuvontaa heille kuuluvien oikeuksien käyttämisessä;
- b) ottaa yhteyttä Europoliin, jos henkilötietojen käsittelyä koskevia säännöksiä väitetään riktun ja tehdä tarvittaessa ehdotuksia rikkomisen korjaamiseksi ja rekisteröityjen suojan parantamiseksi;
- c) määrätä, että tietoja koskevien tiettyjen oikeuksien käyttöä koskevat pyynnöt täytetään, jos ne on evätty 39–40 artiklan vastaisesti;
- d) antaa Europolille huomautuksen tai varoituksen;
- e) määrätä sellaisten tietojen oikaisemisesta, suojaamisesta, poistamisesta tai tuhoamisesta, joita on käsitelty henkilötietojen käsittelyä koskevien säännösten vastaisesti sekä näistä toimenpiteistä ilmoittamisesta niille sivullisille, joille tietoja on luovutettu;
- f) ~~kieltää~~ ehdottaa hallintoneuvostolle käsittelyn **kieltämistä** väliaikaisesti tai lopullisesti **osittain tai kokonaan;** [tark. 189]
- g) saattaa asioita Europolin ja tarvittaessa Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission käsiteltäviksi;
- h) saattaa asioita Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi perussopimuksessa määrättyjen edellytysten mukaisesti;
- i) olla väliintulijana käsiteltäessä Euroopan unionin tuomioistuimessa nostettuja kanteita.
4. Euroopan tietosuojavaltuutetulla on toimivalta:
- a) saada Europolilta pääsy kaikkiin henkilötietoihin ja kaikkiin tutkimuksissaan tarvitsemiinsa tietoihin;
- b) päästä kaikkiin tiloihin, joissa Europol harjoittaa toimintaansa, kun on olemassa kohtuullinen syy olettaa, että niissä harjoitetaan tässä asetuksessa tarkoitettua toimintaa.
5. Euroopan tietosuojavaltuutettu laatii vuosikertomuksen Europolia koskevista valvontatoimista. Tämä kertomus on osa asetuksen (EY) N:o 45/2001 48 artiklassa tarkoitettua Euroopan tietosuojavaltuutetun toimintaa koskevaa vuosikertomusta.

Tässä kertomuksessa on oltava tilastotietoja kanteluista, tiedusteluista, tutkimuksista, arkaluonteisten tietojen käsittelystä, henkilötietojen siirroista kolmansiin maihin ja kansainvälisille järjestöille, ennakkotarkastuksista ja ilmoituksista ja 3 kohdan mukaisten valtuuksien käytöstä.

Kertomus toimitetaan ja esitetään yhteisparlamentaariselle valvontaryhmälle ja toimitetaan neuvostolle, komissiolle ja kansallisille parlamenteille. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat tämän kertomuksen perusteella pyytää Euroopan tietosuojavaltuutettua toteuttamaan lisätoimia tämän asetuksen säännösten soveltamisen varmistamiseksi. [tark. 190]

6. Euroopan tietosuojavaltuutetun jäseniä ja henkilöstöä sitoo salassapitovelvollisuus 69 artiklan mukaisesti.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

47 artikla

Euroopan tietosuojavaltuutetun ja kansallisten tietosuojaviranomaisten yhteistyö

1. Euroopan tietosuojavaltuutetun ja kansallisten valvontaviranomaisten on tehtävä keskenään yhteistyötä sellaisten erityiskysymysten osalta, jotka edellyttävät kansallisten viranomaisten puuttumista, erityisesti jos Euroopan tietosuojavaltuutettu tai kansallinen valvontaviranomainen havaitsee jäsenvaltioiden käytänteiden välillä suuria eroja tai mahdollisesti lainvastaisia tiedonsiirtoja Europolin tiedonvaihtokanavien käytössä tai yhden tai useamman valvontaviranomaisen esittämien, tämän asetuksen täytäntöönpanoa ja tulkintaa koskevien kysymysten yhteydessä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa Euroopan tietosuojavaltuutettu voi tarvittaessa hyödyntää kansallisten tietosuojaviranomaisten asiantuntemusta ja kokemusta 46 artiklan 2 kohdassa säädettyjen tehtäviensä suorittamisessa. Kansallisten tietosuojaviranomaisten henkilöstön on toteuttaessaan toimia yhteistyössä Euroopan tietosuojavaltuutetun kanssa otettava asianmukaisesti huomioon toissijaisuusperiaate ja suhteellisuusperiaate. Niillä on oltava 46 artiklan 4 kohdassa säädettyä toimivaltaa vastaava toimivalta ja niitä sitoo 46 artiklan 6 kohdassa säädettyä velvollisuutta vastaava velvollisuus. Euroopan tietosuojavaltuutetun ja kansallisten valvontaviranomaisten on kukin omien toimivaltuuksiensa puitteissa vaihdettava asiaa koskevia tietoja, avustettava toisiaan tarkastusten suorittamisessa, tutkittava tämän asetuksen tulkintaan tai soveltamiseen liittyviä vaikeuksia, selvitettävä riippumattoman valvontavallan tai rekisteröidyn oikeuksien käyttöön liittyviä ongelmia, laadittava yhdenmukaisia ehdotuksia yhteisten ratkaisujen antamiseksi ongelmiin ja edistettävä tarpeen mukaan tietoisuutta tietosuojaa koskevista oikeuksista. [tark. 191]

2 a. Euroopan tietosuojavaltuutettu pitää kansalliset valvontaviranomaiset ajan tasalla kaikista niille tärkeistä kysymyksistä. [tark. 192]

2 b. Tapauksissa, joissa on yhdestä tai useasta jäsenvaltiosta peräisin oleviin tietoihin liittyviä erityiskysymyksiä, Euroopan tietosuojavaltuutettu kuulee kyseisiä toimivaltaisia kansallisia valvontaviranomaisia. Euroopan tietosuojavaltuutettu ei päättä jatkotoimien toteuttamisesta, ennen kuin kyseiset toimivaltaiset kansalliset valvontaviranomaiset ovat ilmoittaneet Euroopan tietosuojavaltuutetulle kantansa Euroopan tietosuojavaltuutetun asettamassa määräajassa, joka on vähintään kaksi kuukautta. Euroopan tietosuojavaltuutetun on otettava kyseisten toimivaltaisten kansallisten valvontaviranomaisten kanta äärimmäisen tarkasti huomioon. Jos Euroopan tietosuojavaltuutettu ei aio noudattaa valvontaviranomaisten kantaa, sen on ilmoitettava siitä niille ja esitettävä perustelut. Erittäin kiireellisinä pitämissään tapauksissa Euroopan tietosuojavaltuutettu voi päättää toteuttaa välittömiä toimia. Tällaisissa tapauksissa Euroopan tietosuojavaltuutetun on välittömästi ilmoitettava asiasta kyseisille toimivaltaisille kansallisille valvontaviranomaisille ja perusteltava tilanteen kiireellisyys sekä toteuttamansa toimet. [tark. 193]

2 c. Euroopan tietosuojavaltuutettu kuulee kyseisiä toimivaltaisia kansallisia valvontaviranomaisia ennen 46 artiklan 3 kohdan e–h alakohdassa säädettyjen toimien toteuttamista. Euroopan tietosuojavaltuutetun on otettava kyseisten toimivaltaisten kansallisten valvontaviranomaisten kanta äärimmäisen tarkasti huomioon. Valvontaviranomaisten on ilmoitettava kantansa Euroopan tietosuojavaltuutetun asettamassa määräajassa, joka on vähintään kaksi kuukautta. Jos Euroopan tietosuojavaltuutettu ei aio noudattaa kansallisten valvontaviranomaisten kantaa, sen on ilmoitettava siitä niille ja esitettävä perustelut. Erittäin kiireellisinä pitämissään tapauksissa Euroopan tietosuojavaltuutettu voi päättää toteuttaa välittömiä toimia. Tällaisissa tapauksissa Euroopan tietosuojavaltuutetun on välittömästi ilmoitettava asiasta kyseisille toimivaltaisille kansallisille valvontaviranomaisille ja perusteltava tilanteen kiireellisyys sekä toteuttamansa toimet. Euroopan tietosuojavaltuutetun on pidättäytyttävä toteuttamasta toimia, jos kaikki kansalliset valvontaviranomaiset ovat ilmoittaneet Euroopan tietosuojavaltuutetulle kielteisen kannan. [tark. 194]

3. Kansalliset valvontaviranomaiset Kansallisten valvontaviranomaisten päälliköt ja Euroopan tietosuojavaltuutettu pitävät tarvittaessa kokouksia vähintään kerran vuodessa kokouksen keskustellakseen strategisista ja yleisistä poliittisista kysymyksistä tai muista 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista kysymyksistä. Euroopan tietosuojavaltuutettu vastaa näiden tapaamisten kustannuksista ja järjestelyistä. Ensimmäisessä kokouksessa hyväksytään työjärjestys. Uusia työmenetelmiä kehitetään tarvittaessa yhteisesti. [tark. 195]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

48 artikla

Hallinnolliset henkilötiedot ja henkilöstöä koskevat tiedot [tark. 196]

Asetusta (EY) N:o 45/2001 sovelletaan kaikkiin Europolin henkilöstön henkilötietoihin sekä Europolin hallussa oleviin hallinnollisiin henkilötietoihin. [tark. 197]

VIII luku

OIKEUSSUOJAKEINOT JA VASTUU

49 artikla

Oikeus tehdä kantelu Euroopan tietosuojavaltuutetulle

1. Jokaisella rekisteröidyllä on oikeus tehdä kantelu Euroopan tietosuojavaltuutetulle, jos hän katsoo, että häntä koskevien henkilötietojen käsittelyssä ei ole noudatettu tämän asetuksen säännöksiä.
2. Jos kantelu koskee 39 tai 40 artiklassa tarkoitettua päätöstä, Euroopan tietosuojavaltuutettu kuulee sen jäsenvaltion kansallisia valvontaviranomaisia tai toimivaltaista oikeusviranomaista, josta tiedot ovat peräisin, tai jäsenvaltiota, jota asia välittömästi koskee. Euroopan tietosuojavaltuutettu tekee päätöksensä, jossa se voi evätä tietojen luovuttamisen, tiiviissä yhteistyössä kansallisen valvontaviranomaisen tai toimivaltaisen oikeusviranomaisen kanssa. [tark. 198]
3. Kun kantelu koskee jäsenvaltion Europolille toimittamien tietojen käsittelyä, Euroopan tietosuojavaltuutettu varmistaa, että tarvittavat tarkastukset on toimitettu asianmukaisesti, tiiviissä yhteistyössä tiedot toimittaneen jäsenvaltion kansallisen valvontaviranomaisen kanssa, **että tietojen käsittely kyseisessä maassa on ollut lainmukaista ja että tarvittavat tarkastukset on toimitettu asianmukaisesti.** [tark. 199]
4. Kun kantelu koskee EU:n elimien, kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen Europolille toimittamien tietojen käsittelyä, Euroopan tietosuojavaltuutettu varmistaa, että Europol on toimittanut tarvittavat tarkastukset.

50 artikla

Oikeus oikeussuojakeinoihin Euroopan tietosuojavaltuutettua vastaan

Euroopan tietosuojavaltuutetun päätöksiin voidaan hakea muutosta Euroopan unionin tuomioistuimessa.

51 artikla

Vastuuta ja oikeutta korvaukseen koskevat yleiset säännökset

1. Europolin sopimusperusteinen vastuu määräytyy kyseessä olevaan sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.
2. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu Europolin tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.
3. Jos kyseessä on sopimukseen perustumaton vastuu, Europol korvaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten peruseräkkeiden mukaisesti vahingon, jonka sen yksiköt tai henkilöstön jäsenet ovat tehtäviään suorittaessaan aiheuttaneet, 52 artiklan soveltamista kuitenkaan rajoittamatta.
4. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitettujen vahinkojen korvaamista.
5. Europolin henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta Europolia kohtaan säädetään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai palvelussuhteen ehdoissa.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

52 artikla

Vastuu laittomasta henkilötietojen käsittelystä ja oikeus korvaukseen

1. Jokaisella yksilöllä, jolle on aiheutunut vahinkoa laittoman tietojenkäsittelytoimen vuoksi, on oikeus saada korvausta kärsimästään vahingosta joko Europolilta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 340 artiklan mukaisesti tai siltä jäsenvaltiolta, jossa vahinko on aiheutunut, sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Yksilön on nostettava kanne Europolia vastaan Euroopan unionin tuomioistuimessa tai jäsenvaltiota vastaan kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa.
2. Europolin ja jäsenvaltioiden väliset riidat siitä, kuka viime kädessä on vastuussa yksilölle 1 kohdan mukaisesti myönnettävästä korvauksesta, käsittelee hallintoneuvosto, joka tekee päätöksensä jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä, sanotun kuitenkin rajoittamatta oikeutta hakea tähän päätökseen muutosta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukaisesti.

IX luku

PARLAMENTAARINEN VALVONTA

53 artikla

Yhteinen parlamentaarinen valvonta

1. **Valvontamekanismi, jonka avulla Euroopan parlamentti valvoo Europolin toimintaa yhdessä kansallisten parlamenttien kanssa, toteutetaan erityisellä yhteisparlamentaarisella valvontaryhmällä, joka perustetaan Euroopan parlamentin toimivaltaiseen valiokuntaan ja jonka jäseniä ovat kaikki Euroopan parlamentin toimivaltaisen valiokunnan jäsenet sekä yksi kunkin jäsenvaltion kansallisen parlamentin toimivaltaisen valiokunnan edustaja ja tämän varamies. Jäsenvaltioita, joiden parlamentaarinen järjestelmä on kaksikamarinen, voi edustaa yksi edustaja kummastakin kamarista.**

2. **Yhteisparlamentaarisen valvontaryhmän kokoukset pidetään aina Euroopan parlamentin tiloissa, ja se kokoontuu Euroopan parlamentin toimivaltaisen valiokunnan puheenjohtajan kutsusta. Kokousten yhteispuheenjohtajina toimivat Euroopan parlamentin toimivaltaisen valiokunnan puheenjohtaja ja neuvoston kiertävää puheenjohtajuutta hoitavan jäsenvaltion kansallisen parlamentin edustaja.**

3. **Yhteisparlamentaarinen valvontaryhmä valvoo tämän asetuksen säännösten soveltamista ja erityisesti niiden vaikutuksia luonnollisten henkilöiden perusoikeuksiin ja vapauksiin.**

4. **Tätä varten yhteisparlamentaarisella valvontaryhmällä on seuraavat tehtävät:**

~~1.a)~~ **Hallintoneuvoston puheenjohtaja ja , pääjohtaja ja komission edustaja osallistuvat Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien yhteisparlamentaarisen valvontaryhmän kokoukseen sen pyynnöstä Euroopan parlamentin istuntoon keskustellakseen Europoliin liittyvistä kysymyksistä, pidätyistä ja luottamuksellisuutta koskevat velvollisuudet tarvittaessa huomioon ottaen. Ryhmä voi tarvittaessa päättää kutsua kokouksiinsa muita asianosaisia henkilöitä.**

~~2.~~ **Euroopan parlamentin yhdessä kansallisten parlamenttien kanssa harjoittama Europolin toiminnan parlamentaarinen valvonta on toteutettava tämän asetuksen mukaisesti.**

b) Euroopan tietosuojavaltuutettu osallistuu yhteisparlamentaarisen valvontaryhmän kokoukseen sen pyynnöstä ja vähintään kerran vuodessa keskustellakseen luonnollisten henkilöiden perusoikeuksien ja vapauksien suojeluun liittyvistä asioista ja erityisesti henkilötietojen suojelusta Europolin suorittaman henkilötietojen käsittelyn yhteydessä, ottaen tarvittaessa huomioon pidätyistä ja luottamuksellisuutta koskevat velvollisuudet.

Seuraavat asiakirjat esitetään ja niistä keskustellaan yhteisparlamentaarisen valvontaryhmän kokouksissa:

— 15 artiklassa tarkoitettu luonnos vuotuiseksi ja monivuotiseksi työohjelmaksi

— 14 artiklassa tarkoitettu Europolin toimintaa koskeva konsolidoitu vuosikertomus

— 46 artiklassa tarkoitettu Euroopan tietosuojavaltuutetun vuosikertomus Europolin valvontatoimista

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- 70 artiklassa tarkoitettu komission arviointikertomus, jossa arvioidaan Europolin toimintatapojen vaikuttavuutta ja tehokkuutta

Seuraavat henkilöt saapuvat yhteisparlamentaarisen valvontaryhmän pyynnöstä sen kuultaviksi:

- 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut pääjohtajan virkaan nimetyt ehdokkaat
- pääjohtaja, jonka toimikautta aiotaan pidentää 56 artiklan 5 kohdassa säädetyllä tavalla
- pääjohtaja tehtävien hoitamista koskevan selonteon antamiseksi.

Hallintoneuvoston puheenjohtaja ilmoittaa yhteisparlamentaariselle valvontaryhmälle etukäteen pääjohtajan erotamisesta virasta sekä tällaisen päätöksen syistä.

35. Tässä asetuksessa säädettyjen tiedonanto- ja kuulemisvelvoitteiden lisäksi Europolin on toimitettava yhteisparlamentaariselle valvontaryhmälle Euroopan parlamentille ja kansallisille parlamenteille, pidättymistä ja luottamuksellisuutta koskevat velvollisuudet **tarvittaessa** huomioon ottaen, seuraavat:

- a) Europolin tavoitteeseen liittyvät uhka-arviot, strategiset analyysit ja yleiset tilannekatsaukset sekä Europolin tilaamien selvitysten ja arviointien tulokset;
- b) 31 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyt käytännön järjestelyt.

6. Yhteisparlamentaarinen valvontaryhmä voi pyytää kaikkia muita tehtäviensä täyttämiseen tarvitsemaansa asiakirjoja, jollei Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ tai luottamuksellisten tietojen käsittelyä Euroopan parlamentissa koskevista säännöistä muuta johdu.

7. Yhteisparlamentaarinen valvontaryhmä voi laatia Euroopan parlamentille yhteenvedon Europolin valvontaa koskevista johtopäätöksistään. [tark. 200]

54 artikla

Euroopan parlamentin oikeus tutustua turvallisuusluokiteltuihin tietoihin, joita Europol käsittelee tai joita käsitellään sen välityksellä

1. Jotta Euroopan parlamentti voisi toteuttaa parlamentaarista valvontaa Europolin toiminnan suhteen 53 artiklan mukaisesti, Euroopan parlamentille yhteisparlamentaariselle valvontaryhmälle ja sen edustajille voidaan pyynnöstä myöntää myönnetään pyynnöstä ja tarvittaessa tietojen toimittajan suostumuksella oikeus tutustua Euroopan unionin turvallisuusluokiteltuihin tietoihin ja arkaluonteisiin turvallisuusluokittelemattomiin tietoihin, joita Europol käsittelee tai joita käsitellään sen välityksellä.

2. Koska nämä tiedot ovat luonteeltaan arkaluonteisia ja luottamuksellisia, oikeus tutustua Euroopan unionin turvallisuusluokiteltuihin tietoihin ja arkaluonteisiin turvallisuusluokittelemattomiin tietoihin on toteutettava 69 artiklassa tarkoitettujen perusperiaatteiden ja vähimmäisnormien luottamuksellisten tietojen käsittelyä Euroopan parlamentissa koskevien sääntöjen⁽²⁾ mukaisesti. Tähän liittyviä yksityiskohtia säännellään Europolin ja Euroopan parlamentin välillä tehtävän käytännön järjestelyn mukaisesti. [tark. 201]

X luku

HENKILÖSTÖ

55 artikla

Yleiset säännökset

1. Europolin henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja unionin muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja sekä näiden säännösten täytäntöönpanosääntöksiä, jotka on annettu Euroopan unionin toimielinten yhteisellä päätöksellä, lukuun ottamatta henkilöstöä, jolla tämän asetuksen soveltamispäivänä on Europol-yleissopimuksella perustetun Europolin tekemä työ sopimus.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EUVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin puhemieshistön 15 päivänä huhtikuuta 2013 tekemän päätöksen mukaisesti.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2. Europolin henkilöstö koostuu väliaikaisista toimihenkilöistä ja/tai sopimussuhteisesta henkilöstöstä. Hallintoneuvosto päättää, mihin henkilöstötaulukon mukaisiin tilapäisiin tehtäviin voidaan ottaa ainoastaan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten lähettämää henkilöstöä. Tällaisiin tehtäviin palkattava henkilöstö otetaan palvelukseen väliaikaisina toimihenkilöinä ainoastaan määräaikaisella työsopimuksella, joka voidaan uusia kerran määräajaksi.

2 a. Nimittävä viranomainen hyödyntää kaikin tavoin henkilöstösääntöjen tarjoamia mahdollisuuksia ja voi määrätä erikoisasiantuntijoille, kuten tieto- ja viestintätekniikan asiantuntijoille, korkeamman tehtäväryhmän ja palkkaluokan heidän pätevyytensä mukaan viraston 4 artiklan mukaisten tehtävien täyttämiseksi mahdollisimman hyvin. [tark. 202]

56 artikla

Pääjohtaja

1. Pääjohtaja otetaan palvelukseen Europolin väliaikaisena toimihenkilönä muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukaisesti.

2. Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan **seuraavanlaisen yhteistyömenettelyn mukaisesti:**

a) ~~komission komitean, johon kuuluu hallintoneuvostossa oleva komission edustaja ja kaksi muuta hallintoneuvoston jäsentä~~, avointa ja läpinäkyvää menettelyä noudattaen laatiman **vähintään kolme ehdokasta sisältävän** ehdokasluettelon perusteella. ; **ehdokkaita pyydetään ennen nimittämistä saapumaan neuvoston ja yhteisparlamentaarisen valvontaryhmän kuultaviksi ja vastaamaan kysymyksiin;**

b) **yhteisparlamentaarinen valvontaryhmä ja neuvosto antavat sitten lausuntonsa ja ilmoittavat suosituimmuusjärjestyksensä;**

c) **hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan nämä lausunnot huomioon ottaen.**

~~Pääjohtajan työsopimusta tehtäessä Europolia edustaa hallintoneuvoston puheenjohtaja.~~

~~Hallintoneuvoston valitsema ehdokas voidaan ennen nimittämistä kutsua antamaan lausunto Euroopan parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle ja vastaamaan sen jäsenten esittämiin kysymyksiin. [tark. 203]~~

3. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Toimikauden päättyessä komissio laatii arvion, jossa tarkastellaan pääjohtajan suoriutumista tehtävistään sekä Europolin tulevia tehtäviä ja haasteita.

4. Hallintoneuvosto voi **yhteisparlamentaarista valvontaryhmää kuultuaan ja** komission ehdotuksesta, jossa otetaan huomioon 3 kohdassa tarkoitettu arvio, jatkaa pääjohtajan toimikautta kerran enintään viideksi vuodeksi. [tark. 204]

5. Hallintoneuvoston on ilmoitettava Euroopan parlamentille aikomuksestaan jatkaa toimitusjohtajan toimikautta. Pääjohtaja ~~voidaan kutsua~~ **kutsutaan** kuukautta ennen tällaisen määräajan pidentämistä antamaan lausunto ~~Euroopan parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle~~ **yhteisparlamentaariselle valvontaryhmälle** ja vastaamaan sen jäsenten esittämiin kysymyksiin. [tark. 205]

6. Pääjohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei voi enää jatkettun toimikautensa lopussa osallistua kyseisen toimen valintamenettelyyn.

7. Pääjohtaja voidaan erottaa toimestaan ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä, ~~jonka se tekee komission ehdotuksen perusteella~~ **josta annetaan selvitys yhteisparlamentaariselle valvontaryhmälle ja neuvostolle.** [tark. 206]

8. Hallintoneuvosto tekee päätökset pääjohtajan ja/tai apulaispääjohtajan/apulaispääjohtajien nimittämisestä, toimikauden jatkamisesta ja virasta erottamisesta äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

57 artikla

Apulaispääjohtajat

1. Pääjohtajaa avustaa ~~neljä~~ **kolme** apulaispääjohtajaa, joista ~~yksi vastaa koulutuksesta. Koulutuksesta vastaava apulaispääjohtaja vastaa Europol-akatemian ja sen toiminnan johtamisesta.~~ Pääjohtaja määrittelee muiden apulaispääjohtajien tehtävät. [tark. 207]
2. Apulaispääjohtajiin sovelletaan 56 artiklaa. Pääjohtajaa kuullaan ennen apulaispääjohtajien nimittämistä tai virasta erottamista.

58 artikla

Kansalliset asiantuntijat ja muu henkilöstö

1. Europol voi käyttää kansallisia asiantuntijoita ja muuta henkilöstöä, joka ei ole viraston palveluksessa.
2. Hallintoneuvosto tekee päätöksen, jossa annetaan säännökset kansallisten asiantuntijoiden tilapäisestä siirtämisestä Europolin palvelukseen.

XI luku

VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

59 artikla

Talousarvio

1. Europolin kaikista tuloista ja menoista laaditaan kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan Europolin talousarvioon.
2. Europolin talousarvioon otettavien tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
3. Europolin tulot muodostuvat Euroopan unionin yleiseen talousarvioon otettavasta unionin rahoitusosuudesta, muita resursseja kuitenkaan rajoittamatta.
4. Europol voi saada unionin rahoitusta valtuutus- ja kiertämissopimusten sekä kertaluonteisten ja poikkeuksellisten avustusten muodossa unionin politiikkojen tukemista koskevien välineiden mukaisesti.
5. Europolin menoihin kuuluvat henkilökunnan palkat, hallinto- ja infrastruktuurimenot sekä toimintamenot.

60 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Pääjohtaja laatii ja toimittaa hallintoneuvostolle joka vuosi ehdotuksen ennakoarvioksi Europolin seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista, mihin sisältyy henkilöstötaulukko.
2. Hallintoneuvosto laatii tähän ehdotukseen perustuvan väliaikaisen ennakoarvion Europolin tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten. Väliaikainen ennakoarvio Europolin tuloista ja menoista toimitetaan komissiolle vuosittain viimeistään [varainhoidon puiteasetuksessa säädettyä päivänä]. Hallintoneuvosto toimittaa lopullisen ennakoarvion, johon sisältyy henkilöstötaulukkoa koskeva esitys, **yhteisparlamentaariselle valvontaryhmälle**, komissiolle, ~~Euroopan parlamentille~~ ja neuvostolle **ja kansallisille parlamenteille** viimeistään 31 päivänä maaliskuuta. [tark. 208]
3. Komissio toimittaa ennakoarvion Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen yhteydessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä "budjettivallan käyttäjä".
4. Tämän ennakoarvion perusteella komissio sisällyttää Euroopan unionin alustavaan yleiseen talousarvioon määrärahat, joita se pitää henkilöstötaulukon perusteella välttämättöminä, sekä yleisestä talousarviosta otettavan avustuksen määrän. Komissio toimittaa alustavan talousarvioesityksen budjettivallan käyttäjälle Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 313 ja 314 artiklan mukaisesti.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

5. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy Europolille tarkoitetut määrärahat.
6. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa Europolin henkilöstötaulukon.
7. Hallintoneuvosto vahvistaa Europolin talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa tätä vastaavasti.
8. Kaikkiin hankkeisiin, erityisesti rakennushankkeisiin, joilla on todennäköisesti huomattava vaikutus talousarvioon, sovelletaan [varainhoidon puiteasetuksen] säännöksiä.

61 artikla

Talousarvion toteuttaminen

1. Pääjohtaja vastaa Europolin talousarvion toteuttamisesta.
2. Pääjohtaja toimittaa vuosittain budjettivallan käyttäjälle kaikki arviointimenettelyjen tuloksen kannalta tärkeät tiedot.

62 artikla

Tilinpäätöksen esittäminen ja vastuuvapauden myöntäminen

1. Europolin tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivänä.
2. Europol toimittaa selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta ~~Euroopan parlamentille yhteisparlamentaariselle valvontaryhmälle~~, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä. **[tark. 209]**
3. Komission tilinpitäjä toimittaa Europolin alustavan tilinpäätöksen yhdistettynä komission tilinpäätökseen tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä.
4. Saatuaan Europolin alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut varainhoitoasetuksen 148 artiklan mukaisesti, tilinpitäjä laatii Europolin lopullisen tilinpäätöksen. Pääjohtaja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.
5. Hallintoneuvosto antaa lausunnon Europolin lopullisesta tilinpäätöksestä.
6. Pääjohtaja toimittaa viimeistään kutakin varainhoitovuotta seuraavan vuoden heinäkuun 1 päivänä lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon ~~Euroopan parlamentille yhteisparlamentaariselle valvontaryhmälle~~, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja kansallisille parlamenteille. **[tark. 210]**
7. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.
8. Pääjohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen sen vuosikertomuksessa esitettyihin huomautuksiin viimeistään [varainhoidon puiteasetuksessa säädettyinä päivänä]. Hän toimittaa vastauksen myös hallintoneuvostolle.
9. Pääjohtaja antaa Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä varainhoitoasetuksen 165 artiklan 3 kohdan mukaisesti kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn asianmukaista toteuttamista varten tarvittavat tiedot.

10. Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määränemmistöllä antamasta suosituksesta pääjohtajalle viimeistään vuoden N+2 15 päivään toukokuuta mennessä vuoden N talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

63 artikla

Varainhoitosäännöt

1. Hallintoneuvosto vahvistaa Europolin varainhoitoa koskevat säännöt komissiota kuultuaan. Varainhoitosäännöt voivat poiketa [varainhoidon puiteasetuksesta] ainoastaan, jos Europolin toiminta sitä erityisesti edellyttää ja jos komissio on antanut siihen ennalta suostumuksensa. **Tällaisista poikkeuksista on ilmoitettava Euroopan parlamentille. [tark. 211]**
- ~~2. Koska kansallisten koulutuslaitosten verkoston jäsenet ovat luonteeltaan erityisiä siksi, että ne ovat ainoat elimet, joilla on asianomaisten koulutustoimien toteuttamiseen tarvittavat ominaispiirteet ja tekniset valmiudet, niille voidaan myöntää avustuksia ilman ehdotuspyyntöjä komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012⁽¹⁾ 190 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti. [tark. 212]~~

XII luku

ERINÄISIÄ SÄÄNNÖKSIÄ

64 artikla

Oikeudellinen asema

1. Europol on unionin elin, joka on oikeushenkilö.
2. Europolilla on kaikissa jäsenvaltioissa laajin oikeushenkilöillä kyseisten valtioiden lainsäädännön mukaan oleva oikeuskelpoisuus. Europol voi erityisesti hankkia ja luovuttaa kiinteää ja irtainta omaisuutta sekä olla asianosaisena oikeudenkäynneissä.
3. Europolin kotipaikka on Haag Alankomaissa.

65 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

1. Europoliin ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.
2. Yhteyshenkilöiden ja heidän perheenjäsentensä erioikeuksia ja vapauksia säännellään Alankomaiden kuningaskunnan ja muiden jäsenvaltioiden välisellä sopimuksella. Kyseisessä sopimuksessa määrätään sellaisista erioikeuksista ja vapauksista, jotka ovat tarpeen yhteyshenkilöiden tehtävien moitteetonta suorittamista varten.

66 artikla

Kielijärjestelyt

1. Europoliin sovelletaan asetuksessa N:o 1⁽²⁾ vahvistettuja säännöksiä.
2. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii Europolin toiminnassa tarvittavista käännöspalveluista.

67 artikla

Avoimuus

1. **Kaikkiin** Europolin hallussa oleviin **hallinnollisiin** asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001. [tark. 213]
2. Kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta hallintoneuvosto hyväksyy pääjohtajan esityksestä yksityiskohtaiset säännöt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamisesta Europolin asiakirjoihin.

⁽¹⁾ EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ ETAn neuvosto: Asetus N:o 1 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

3. Päätöksistä, jotka Europol on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle perustamissopimuksen 228 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa perustamissopimuksen 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

3 a. Europol julkaisee verkkosivustollaan luettelon hallintoneuvoston jäsenistä ja ulkopuolisista ja talon sisäisistä asiantuntijoista sekä heidän sidonnaisuuksia koskevat ilmoituksensa ja ansioluettelonsa. Hallintoneuvoston kokousten pöytäkirjat julkaistaan järjestelmällisesti. Europol voi rajoittaa asiakirjojen julkaisua väliaikaisesti tai pysyvästi, jos niiden julkaiseminen vaarantaa Europolin tehtävien hoitamisen, ottaen huomioon pidättymistä ja luottamuksellisuutta koskevat velvollisuutensa. [tark. 214]

67 a artikla

Ennakoilmoitukset ja varoitusjärjestelmä

Komissio aktivoi varoitusjärjestelmän, jos se tuntee vakavaa huolta siitä, että hallintoneuvosto saattaa tehdä päätöksiä, jotka eivät ole Europolin toimeksiannon mukaisia ja jotka ovat unionin lainsäädännön tai unionin politiikan tavoitteiden vastaisia. Tällaisissa tapauksissa komissio ottaa asian virallisesti esille hallintoneuvoston kanssa ja pyytää sitä olemaan tekemättä kyseistä päätöstä. Jos hallintoneuvosto kieltäytyy noudattamasta pyyntöä, komissio ilmoittaa asiasta virallisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jotta voidaan reagoida nopeasti. Komissio voi pyytää hallintoneuvostoa pidättäytymään kiistanalaisen päätöksen täytäntöönpanosta niin kauan kuin toimielinten edustajat käsittelevät asiaa. [tark. 215]

68 artikla

Petostentorjunta

1. Helpottaakseen asetuksen (EY) N:o 1073/1999 soveltamisalaa kuuluvien petosten, lahjonnan ja muiden laittomien toimien torjuntaa Europol liittyy kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se aloittaa toimintansa, 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista⁽¹⁾ ja vahvistaa mainitun sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan Europolin kaikkiin työntekijöihin.

2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien Europolilta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.

3. Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voi suorittaa tutkimuksia, myös paikan päällä tehtäviä tarkastuksia ja todentamisia, asetuksessa (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽²⁾ vahvistettujen säännösten ja menettelyjen mukaisesti, sen selvittämiseksi, onko Europolin rahoittamiin avustuksiin tai sopimuksiin liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

4. Europolin kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tekemissä yhteistyösopimuksissa sekä sen muissa sopimuksissa, avustussopimuksissa ja avustuspäätöksissä on nimenomaisesti annettava Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia sekä paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia toimivaltuuksiensa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

69 artikla

Turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt

Europol laatii omat sääntönsä pidättymistä ja luottamuksellisuutta koskevien velvollisuuksien noudattamisesta sekä Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamisesta ottaen huomioon päätöksessä 2011/292/EU vahvistetut vähimmäisvaatimukset. Tämä koskee muun muassa tällaisten tietojen vaihtamista, käsittelyä ja tallentamista.

⁽¹⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

70 artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Viimeistään viiden vuoden kuluttua [tämän asetuksen soveltamispäivästä] ja sen jälkeen joka viides vuosi komissio teettää arvioinnin, jossa arvioidaan erityisesti Europolin ja sen toimintatapojen vaikutuksia, vaikuttavuutta ja tehokkuutta **sekä Euroopan parlamentin yhdessä kansallisten parlamenttien kanssa Europolin toiminnan valvontaan käyttämien mekanismien toimintaa**. Arvioinnissa tarkastellaan erityisesti tarvetta muuttaa Europolin tavoitteita ja tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia. [tark. 216]
2. Komissio toimittaa arviointikertomuksen ja ~~sen päätelmät Euroopan parlamentille~~, **sitä koskevat päätelmänsä sekä tarvittaessa ehdotuksensa tämän asetuksen muuttamiseksi yhteisparlamentaariselle valvontaryhmälle** neuvostolle, kansallisille parlamenteille ja hallintoneuvostolle. **Lisäksi komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja kansallisille parlamenteille pyydettäessä lisätietoja arvioinnista.** [tark. 217]
3. Joka toisen arvioinnin yhteydessä komissio arvioi myös Europolin saavuttamat tulokset ottaen huomioon sen tavoitteet, valtuutuksen ja tehtävät. Jos komissio toteaa, että Europolin olemassaolo ei ole enää perusteltua ottaen huomioon sille asetetut tavoitteet ja tehtävät, se voi ehdottaa tämän asetuksen muuttamista tai kumoamista **tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.** [tark. 218]

71 artikla

Hallinnolliset tutkimukset

Europolin toiminta kuuluu oikeusasiamiehen valvonnan alaisuuteen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklan määräysten mukaisesti.

72 artikla

Toimipaikka

1. Vastaanottavan jäsenvaltion Europolille tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat tarvittavat järjestelyt sekä pääjohtajaan, hallintoneuvoston jäseniin, Europolin henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan Europolin ja vastaanottavan jäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa, joka tehdään sen jälkeen kun hallintoneuvosto on sen hyväksynyt ja viimeistään [2 vuotta tämän sopimuksen voimaantulon jälkeen].
2. Vastaanottavan jäsenvaltion on varmistettava Europolin moitteettomalle toiminnalle parhaat mahdolliset edellytykset, mukaan lukien monikieliset ja eurooppahenkiset koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset liikenneyhteydet.

XIII luku

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

73 artikla

Yleinen oikeusseuraanto

1. Tällä asetuksella perustettu Europol on päätöksellä 2009/371/YOS perustetun Europolin ja päätöksellä ~~2005/681/YOS perustetun CEPOLin~~ yleinen oikeusseuraaja kaikkien niiden tekemien sopimusten, niitä velvoittavien sitoumusten ja kaiken niiden hankkiman omaisuuden suhteen. [tark. 219]
2. Tämä asetus ei vaikuta niiden sopimusten oikeudelliseen sitovuuteen, jotka päätöksellä 2009/371/YOS perustettu Europol on tehnyt ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää.
3. ~~Tämä asetus ei vaikuta niiden sopimusten oikeudelliseen sitovuuteen, jotka päätöksellä 2005/681/YOS perustettu CEPOL on tehnyt ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää.~~ [tark. 220]
4. Edellä olevasta 3 kohdasta poiketen päätöksen 2005/681/YOS perusteella tehdyn toimipaikkaa koskevan sopimuksen voimaaso-~~lo päättyy~~ **tämä** asetuksen soveltamispäivästä alkaen. [tark. 221]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

74 artikla

Hallintoneuvostoa koskevat siirtymäkauden järjestelyt

1. ~~Päätöksen 2005/681/YOS 10 artiklan nojalla perustetun CEPOLin hallintoneuvoston jäsenten toimikausi päättyy [tämän asetuksen voimaantulopäivänä]. [tark. 222]~~
2. Päätöksen 2009/371/YOS 37 artiklan nojalla perustetun Europolin hallintoneuvoston jäsenten toimikausi päättyy [tämän asetuksen soveltamispäivänä].
3. Voimaantulo- ja soveltamispäivän välisenä aikana päätöksen 2009/371/YOS 37 artiklan nojalla perustettu hallintoneuvosto:
 - a) hoitaa tämän asetuksen 14 artiklassa tarkoitettuja hallintoneuvoston tehtäviä;
 - b) laatii hyväksymistä varten pidättymistä ja luottamuksellisuutta koskevat säännöt sekä tämän asetuksen 69 artiklassa tarkoitettut EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevat säännöt;
 - c) laatii kaikki tämän asetuksen soveltamista varten tarvittavat välineet; ja
 - d) tarkistaa päätöksen 2009/371/YOS täytäntöönpanoa varten annetut muut kuin lainsäädännölliset toimenpiteet, jotta tämän asetuksen 13 artiklalla perustettu hallintoneuvosto voi tehdä 78 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua päätöksen.
4. Komissio toteuttaa viipymättä tämän asetuksen voimaantulon jälkeen toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 13 artiklan mukaisesti perustettu hallintoneuvosto voi aloittaa toimintansa [tämän asetuksen soveltamispäivänä];
5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä niiden henkilöiden nimet, jotka ne ovat nimittäneet hallintoneuvoston jäseniksi ja varajäseniksi 13 artiklan mukaisesti.
6. Tämän asetuksen 13 artiklan nojalla perustettu hallintoneuvosto pitää ensimmäisen kokouksensa [tämän asetuksen soveltamispäivänä]. Tässä kokouksessa se tekee tarvittaessa 78 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua päätöksen.

6 a. Hallintoneuvosto laatii yksityiskohtaiset säännöt 67 a artiklassa tarkoitettua menettelyä varten ja toimittaa ne komissiolle hyväksyttäväksi. [tark. 223]

75 artikla

Johtajia ja apulaisjohtajia koskevat siirtymäkauden järjestelyt

1. Päätöksen 2009/371/YOS 38 artiklan nojalla nimitetty johtaja osoitetaan toimikautensa jäljellä olevaksi ajaksi hoitamaan tämän asetuksen 19 artiklassa säädettyjä pääjohtajan tehtäviä. Muut häntä koskevat sopimusehdot säilyvät muuttumattomina. Jos toimikausi päättyy [tämän asetuksen voimaantulopäivän] jälkeen, mutta ennen [tämän asetuksen soveltamispäivää], sitä jatketaan ilman eri toimenpiteitä siten, että se päättyy vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä.
2. Jos johtaja ei halua tai voi jatkaa tehtävässä 1 kohdan mukaisesti, komissio nimeää komission virkamiehen virkaa tekeväksi pääjohtajaksi hoitamaan pääjohtajalle osoitettuja tehtäviä enintään 18 kuukauden ajan, kunnes 56 artiklassa tarkoitettu nimitys on tehty.
3. Päätöksen 2009/371/YOS 38 artiklan nojalla nimitettyihin apulaisjohtajiin sovelletaan 1 ja 2 kohdan säännöksiä.
4. ~~Päätöksen 2005/681/YOS 11 artiklan 1 kohdan nojalla nimitetty CEPOLin johtaja osoitetaan toimikautensa jäljellä olevaksi ajaksi hoitamaan koulutuksesta vastaavan Europolin apulaispääjohtajan tehtäviä. Muut häntä koskevat sopimusehdot säilyvät muuttumattomina. Jos toimikausi päättyy [tämän asetuksen voimaantulopäivän] jälkeen, mutta ennen [tämän asetuksen soveltamispäivää], sitä jatketaan ilman eri toimenpiteitä siten, että se päättyy vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä. [tark. 224]~~

Tiistai 25. helmikuuta 2014

76 artikla

Talousarviota koskevat siirtymäsäännökset

- ~~Tämän asetuksen voimaantuloa seuraavina kolmena varainhoitovuotena Europolin operatiivisista menoista varataan vuosittain vähintään 8 miljoonaa euroa koulutukseen III luvun mukaisesti. [tark. 225]~~
- Päätöksen 2009/371/YOS 42 artiklan nojalla hyväksytyjä talousarvioita koskeva vastuuvapausmenettely toteutetaan päätöksen 2009/371/YOS 43 artiklassa vahvistettujen sääntöjen ja Europolin varainhoitosääntöjen mukaisesti.

XIV luku

LOPPUSÄÄNNÖKSET

77 artikla

Korvaaminen

Tällä asetuksella korvataan ja kumotaan päätös 2009/371/YOS ja päätös 2005/681/YOS.

Viittauksia ~~korvattuun päätöksiin~~ **korvattuun päätökseen** pidetään viittauksina tähän asetukseen. [tark. 226]

78 artikla

Kumoaminen

- Kumotaan kaikki päätöksen 2009/371/YOS ja päätöksen 2005/681/YOS täytäntöönpanoa koskevat lainsäädäntötoimenpiteet tämän asetuksen soveltamispäivästä alkaen.
- Euroopan poliisiviraston (Europol) perustamista koskevan päätöksen 2009/371/YOS ja CEPOLin perustamista koskevan päätöksen 2005/681/YOS täytäntöönpanoa koskevat muut kuin lainsäädäntötoimenpiteet pysyvät voimassa [tämän asetuksen soveltamispäivän] jälkeen, jollei Europolin hallintoneuvosto tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi toisin päättä. [tark. 227]

79 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

- Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
 - Sitä sovelletaan [soveltamispäivästä].
- Edellä olevaa 73, 74 ja 75 sovelletaan kuitenkin [tämän asetuksen voimaantulopäivästä].

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Tiistai 25. helmikuuta 2014

LIITE I

Luettelo rikoksista, joiden osalta Europol tukee ja tehostaa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toimintaa ja keskinäistä yhteistyötä tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti

- terrorismi
- järjestäytynyt rikollisuus
- laiton huumausainekauppa
- laiton rahanpesu
- ydin- ja radioaktiivisiin aineisiin liittyvät rikokset
- laittoman maahantulon järjestäminen
- ihmiskauppa
- varastettujen ajoneuvojen laittomaan kauppaan liittyvä rikollisuus
- tahallinen henkirikos, pahoinpitely ja vakavan ruumiinvamman aiheuttaminen
- ihmisen elinten ja kudosten laiton kauppa
- ihmisryöstö, vapaudenriisto ja panttivangin ottaminen
- rasismi ja muukalaisviha
- ryöstö
- kulttuuriomaisuuden, mukaan lukien antiikki- ja taide-esineiden laiton kauppa
- kavallus ja petos, mukaan lukien unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvat petokset
- suojelurahan vaatiminen ja kiristys
- tuotteiden luvaton väärentäminen ja jäljentäminen
- hallinnollisten asiakirjojen väärentäminen ja kaupankäynti väärennöksillä
- rahan ja maksuvälineiden väärentäminen
- tietotekniikkarikollisuus
- lahjonta
- aseiden, ammusten ja räjähteiden laiton kauppa
- uhanalaisten eläinlajien laiton kauppa
- uhanalaisten kasvilajien ja -lajikkeiden laiton kauppa
- ympäristörikollisuus, mukaan lukien alusten aiheuttama meren pilaantuminen
- hormonivalmisteiden ja muiden kasvua edistävien aineiden laiton kauppa
- **yksittäisten henkilöiden ja erityisesti** naisten ja lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja seksuaalinen riisto. [tark. 228]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

LIITE II

Henkilötietoluokat ja rekisteröityjen ryhmät, joiden tietoja voidaan kerätä ja käsitellä 24 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ristiintarkistamista varten

1. Ristiintarkistamista varten kerättävien ja käsiteltävien henkilötietojen on liityttävä seuraaviin:
 - a) henkilöt, joita asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti epäillään Europolin toimivaltaan kuuluvasta rikoksesta tai osallisuudesta tällaiseen rikokseen tai jotka on tuomittu tällaisesta rikoksesta;
 - b) henkilöt, joiden osalta on kansallisen lainsäädännön nojalla tosiasioihin perustuvaa näyttöä tai todennäköisiä syitä epäillä, että he aikovat tehdä Europolin toimivaltaan kuuluvia rikoksia.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevat tiedot saavat sisältää vain seuraaviin luokkiin kuuluvia henkilötietoja:
 - a) sukunimi, alkuperäinen sukunimi, etunimet ja tarvittaessa salanimi tai peitenimi;
 - b) syntymäaika ja -paikka;
 - c) kansalaisuus;
 - d) sukupuoli;
 - e) asuinpaikka, ammatti ja olinpaikka;
 - f) sosiaaliturvatunnukset, ajokortit, henkilöasiakirjat ja passitiedot; ja
 - g) tarvittaessa muut henkilöllisyyden toteamiseksi tarvittavat tuntomerkit, erityisesti mahdolliset objektiivisesti havaittavat ja muuttumattomat fyysiset tuntomerkit, kuten sormenjälkitiedot ja DNA-tunniste (joka on saatu DNA:n koodaamattomasta osasta).
3. Edellä 2 kohdassa mainittujen tietojen lisäksi 1 kohdassa tarkoitetuista henkilöistä voidaan kerätä ja käsitellä seuraaviin luokkiin kuuluvia henkilötietoja:
 - a) rikokset, epäillyt rikokset sekä niiden (väitetty) tapahtuma-aika ja -paikka ja tekotapa;
 - b) näiden rikosten teossa käytetyt tai mahdollisesti käytettävät keinot, myös oikeushenkilöitä koskevat tiedot;
 - c) asiaa käsittelevät viranomaiset ja niiden käyttämät asiakirjaviitteet;
 - d) epäily henkilön kuulumisesta rikollisjärjestöön;
 - e) rikostuomiot, sikäli kuin on kyse Europolin toimivaltaan kuuluvista rikoksista;
 - f) tietojen tallentaja.

Nämä tiedot voidaan toimittaa Europolille myös siinä tapauksessa, että niissä ei vielä viitata henkilöihin.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevia täydentäviä tietoja, joita Europolilla ja kansallisilla yksiköillä on hallussaan, voidaan luovuttaa muille kansallisille yksiköille ja Europolille niiden pyynnöstä. Kansallisten yksiköiden on tietoja luovuttaessaan noudatettava kansallista lainsäädäntöä.
5. Jos asianomaista henkilöä koskevasta menettelystä luovutaan lopullisesti tai häneen kohdistuneet syytteet hylätään lopullisesti, sitä asiaa koskevat tiedot, jota kyseinen päätös koskee, on poistettava.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

LIITE III

Henkilötietoluokat ja rekisteröityjen ryhmät, joiden tietoja voidaan kerätä ja käsitellä 24 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen strategisten ja yleisluonteisten analyysien sekä operatiivisten analyysien laatimista varten

1. Strategisia ja muita yleisluonteisia ja operatiivisia analyyseja varten kerättävien ja käsiteltävien henkilötietojen on liityttävä seuraaviin:
 - a) henkilöt, joita asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti epäillään Europolin toimivaltaan kuuluvasta rikoksesta tai osallisuudesta tällaiseen rikokseen tai jotka on tuomittu tällaisesta rikoksesta;
 - b) henkilöt, joiden osalta on kansallisen lainsäädännön nojalla tosiasioihin perustuvaa näyttöä tai todennäköisiä syitä epäillä, että he aikovat tehdä Europolin toimivaltaan kuuluvia rikoksia;
 - c) henkilöt, jotka voidaan kutsua todistamaan käynnissä olevassa rikostutkinnassa tai siitä johtuvassa rikosoikeudenkäynnissä;
 - d) käsiteltävinä olevien rikosten uhrit tai henkilöt, joiden voidaan tiettyjen seikkojen perusteella olettaa olevan tällaisen rikoksen uhreja;
 - e) henkilöt, joihin asianomainen on yhteydessä tai jotka ovat hänen seurassaan; ja
 - f) henkilöt, jotka voivat antaa tietoja käsiteltävinä olevista rikoksista.
2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen henkilöryhmien osalta voidaan kerätä seuraaviin luokkiin kuuluvia henkilötietoja sekä niihin liittyviä hallinnollisia tietoja:
 - a) Henkilötiedot:
 - i) nykyinen sukunimi ja entiset sukunimet
 - ii) nykyiset ja entiset etunimet
 - iii) tyttönimi
 - iv) isän nimi (jos tarpeen tunnistamista varten)
 - v) äidin nimi (jos tarpeen tunnistamista varten)
 - vi) sukupuoli
 - vii) syntymäaika
 - viii) syntymäpaikka
 - ix) kansalaisuus
 - x) siviilisääty
 - xi) peitenimi
 - xii) kutsumanimi
 - xiii) omaksuttu tai väärä nimi
 - xiv) nykyinen ja entinen asuinpaikka ja/tai kotipaikka.
 - b) Fyysinen kuvaus:
 - i) fyysinen kuvaus
 - ii) erityiset tuntomerkit (merkit/arvet/tatuoinnit jne.).
 - c) Tunnistuskeinot:
 - i) henkilöasiakirjat/ajokortti
 - ii) kansallisen henkilökortin/passin numero

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- iii) kansallinen henkilötunnus/sosiaaliturvatunnus, jos se on käytettävissä
 - iv) kuvat ja muut ulkonäköä koskevat tiedot
 - v) rikoslaboratorion käyttöön tarkoitetut tunnistetiedot kuten sormenjäljet, DNA-tunniste (joka on saatu DNA:n koodaamattomasta osasta), ääniprofiili, veriryhmä, hammastiedot.
- d) Ammatti ja erityistaidot:
- i) nykyinen työpaikka ja ammatti
 - ii) entinen työpaikka ja ammatti
 - iii) koulutus (koulu/yliopisto/ammattioppilaitos)
 - iv) pätevyys
 - v) erityistaidot ja muut tiedon alueet (kielet/muu).
- e) Taloudelliset ja raha-asioita koskevat tiedot:
- i) raha-asioita koskevat tiedot (pankkitilit ja koodit, luottokortit jne.)
 - ii) käteisvarat
 - iii) osakkeet / muut varat
 - iv) omaisuustiedot
 - v) yhteydet yrityksiin
 - vi) pankki- ja luottotiedot
 - vii) verotuksellinen asema
 - viii) muut asianomaisen henkilön raha-asoiden hoitoa koskevat tiedot.
- f) Käyttäytymistä koskevat tiedot:
- i) elämäntyyli (kuten yli varojensa eläminen) ja jokapäiväinen elämä
 - ii) liikkuminen
 - iii) paikat, joissa asianomaisella on tapana käydä
 - iv) aseet ja muut vaaralliset välineet
 - v) vaarallisuusluokitus
 - vi) erityiset riskit, kuten pakenemisen todennäköisyys, kaksoisagenttien käyttö, yhteydet lainvalvontaviranomaisiin
 - vii) rikoksiin liittyvät piirteet ja profiilit
 - viii) huumausaineiden väärinkäyttö.
- g) Henkilöt, joihin asianomainen on yhteydessä tai jotka avustavat häntä, mukaan lukien yhteyden tai avustamisen tyyppi ja luonne;
- h) Asianomaisen henkilön käyttämät viestintävälineet, kuten puhelin (kiinteä/matkapuhelin), faksi, hakulaite, sähköposti, postiosoitteet, internetyhteys (-yhteydet);
- i) Asianomaisen henkilön käyttämät kulkuneuvot, kuten ajoneuvot, veneet ja lentokoneet, sekä näiden kulkuneuvojen tunnistetiedot (rekisterinumerot);
- j) Tiedot rikollisesta toiminnasta:
- i) aikaisemmat tuomiot
 - ii) epäilty osallisuus rikolliseen toimintaan
 - iii) tekotavat
 - iv) keinot, joita on käytetty tai voidaan käyttää rikosten valmistelussa ja/tai tekemisessä

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- v) rikollisryhmien/-järjestöjen jäsenyys ja asema ryhmässä/järjestössä
 - vi) tehtävä rikollisjärjestössä
 - vii) rikollisen toiminnan maantieteellinen ulottuvuus
 - viii) tutkinnan kuluessa kerätty aineisto, kuten videot ja valokuvat.
- k) Viittaukset muihin tietokantoihin, joissa asianomaista henkilöä koskevia tietoja säilytetään:
- i) Europol
 - ii) poliisi-/tulliviranomaiset
 - iii) muut täytäntöönpanoviranomaiset
 - iv) kansainväliset järjestöt
 - v) julkisyhteisöt
 - vi) yksityiset elimet.
- l) Tiedot, jotka koskevat e ja j alakohdassa mainittuihin tietoihin liittyviä oikeushenkilöitä:
- i) oikeushenkilön nimi
 - ii) sijainti
 - iii) perustamispäivämäärä ja -paikka
 - iv) hallinnollinen rekisteröintinumero
 - v) oikeudellinen muoto
 - vi) pääoma
 - vii) toiminta-alue
 - viii) kansalliset ja kansainväliset tytäryhteisöt
 - ix) johtajat
 - x) yhteydet pankkeihin.
3. Edellä 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetuilla ”henkilöillä, joihin asianomainen on yhteydessä tai jotka ovat hänen seurassaan”, tarkoitetaan henkilöitä, joiden osalta on syytä uskoa, että tämän liitteen 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevia ja analyysin kannalta merkityksellisiä tietoja voidaan saada heidän kauttaan, edellyttäen, ettei näitä henkilöitä lueta kuuluviksi 1 kohdan a, b, c, d ja f kohdassa tarkoitettuihin henkilöryhmiin. ”Henkilöt, joihin asianomainen on yhteydessä”, ovat henkilöitä, joilla on satunnainen yhteys 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin henkilöihin. ”Henkilöt, jotka ovat hänen seurassaan”, ovat henkilöitä, joilla on säännöllinen yhteys 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin henkilöihin.
- Niitä henkilöitä, joihin asianomainen on yhteydessä tai jotka ovat hänen seurassaan, koskevat 2 kohdan mukaiset tiedot voidaan tallentaa tarpeellisina, jos on aihetta olettaa, että näitä tietoja tarvitaan analysoitaessa heidän asemaansa tällaisina henkilöinä.
- Tässä yhteydessä olisi noudatettava seuraavaa:
- a) näiden henkilöiden suhde 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin henkilöihin on selvitettävä mahdollisimman pian;
 - b) jos oletamus näiden henkilöiden ja 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden suhteesta osoittautuu perusteettomaksi, tiedot on poistettava viipymättä;
 - c) jos tällaisia henkilöitä epäillään Europolin toimivaltaan kuuluvan rikoksen tekemisestä tai jos heidät on tuomittu tällaisesta rikoksesta tai jos asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön nojalla on tosiasioihin perustuvaa näyttöä tai todennäköisiä syytä epäillä, että he aikovat tehdä tällaisen rikoksen, kaikki 2 kohdan mukaiset tiedot voidaan tallentaa;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- d) tietoja henkilöistä, jotka ovat yhteydessä niihin henkilöihin tai niiden henkilöiden seurassa, joihin asianomainen henkilö itse on yhteydessä tai jotka ovat hänen seurassaan, ei saa tallentaa, lukuun ottamatta tietoja, jotka koskevat sitä, minkä tyyppistä ja luonteista on heidän yhteydessä tai seurassa olonsa 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden kanssa;
- e) jos edellisten alakohtien mukaiset selvitykset eivät ole mahdollisia, tämä tulee ottaa huomioon päätettäessä myöhempiä analyyseja varten tapahtuvan tallentamisen tarpeellisuudesta ja laajuudesta.
4. Sellaisten 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden osalta, jotka ovat olleet jonkin tarkasteltavana olevan rikoksen uhreja tai joiden voidaan tiettyjen seikkojen perusteella olettaa olevan tällaisen rikoksen uhreja, voidaan säilyttää tiedot, joita tarkoitetaan tämän liitteen 2 kohdan a alakohdan i luetelmakohdassa – 2 kohdan c alakohdan iii luetelmakohdassa, sekä seuraaviin luokkiin kuuluvat tiedot:
- a) uhrin tunnistamista koskevat tiedot
 - b) uhriksi joutumisen syy
 - c) vahingot (fyysiset/taloudelliset/psykologiset/muut)
 - d) henkilöllisyyden suojaaminen
 - e) mahdollisuus tulla kuulluksi oikeudessa
 - f) 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuilta henkilöiltä tai heidän kauttaan saadut rikosta koskevat tiedot, mukaan lukien tiedot heidän suhteestaan muihin henkilöihin, jos tämä on tarpeen 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden tunnistamiseksi.

Muut 2 kohdassa tarkoitettut tiedot voidaan tarvittaessa tallentaa, jos on aihetta olettaa, että niitä tarvitaan analysoitaessa henkilön asemaa uhrina tai mahdollisena uhrina.

Tiedot, joita ei tarvita mitään myöhempiä analyyseja varten, on poistettava.

5. Sellaisten 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden osalta, jotka voidaan kutsua todistamaan tarkasteltavina oleviin rikoksiin liittyvässä tutkinnassa tai sitä seuraavassa rikosoikeudenkäynnissä, voidaan säilyttää tiedot, joita tarkoitetaan tämän liitteen 2 kohdan a alakohdan i luetelmakohdassa – 2 kohdan c alakohdan iii luetelmakohdassa, sekä seuraaviin luokkiin kuuluvat tiedot:
- a) tällaisilta henkilöiltä saadut rikosta koskevat tiedot, mukaan lukien analyysitietokantaan tallennetut tiedot heidän suhteestaan muihin henkilöihin
 - b) henkilöllisyyden suojaaminen
 - c) suojele ja sen antaja
 - d) uusi henkilöllisyys
 - e) mahdollisuus tulla kuulluksi oikeudessa.

Muut 2 kohdassa tarkoitettut tiedot voidaan tarvittaessa säilyttää, jos on aihetta olettaa, että niitä tarvitaan analysoitaessa näiden henkilöiden asemaa todistajina.

Tiedot, joita ei tarvita mitään myöhempiä analyyseja varten, on poistettava.

6. Sellaisten 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden osalta, jotka voivat antaa tietoja tarkasteltavina olevista rikoksista, voidaan säilyttää tiedot, joita tarkoitetaan tämän liitteen 2 kohdan a alakohdan i luetelmakohdassa – 2 kohdan c alakohdan iii luetelmakohdassa, sekä seuraaviin luokkiin kuuluvat tiedot:
- a) koodatut henkilötiedot
 - b) toimitetun tiedon tyyppi
 - c) henkilöllisyyden suojaaminen
 - d) suojele ja sen antaja
 - e) uusi henkilöllisyys
 - f) mahdollisuus tulla kuulluksi oikeudessa

Tiistai 25. helmikuuta 2014

g) negatiiviset kokemukset

h) palkkiot (rahapalkkiot/palvelukset).

Muut 2 kohdassa tarkoitetut tiedot voidaan tarvittaessa säilyttää, jos on aihetta olettaa, että niitä tarvitaan analysoitaessa näiden henkilöiden asemaa tiedonantajina.

Tiedot, joita ei tarvita mitään myöhempää analyysia varten, on poistettava.

7. Jos analyysin aikana käy vahvojen ja varmistettujen tietojen perusteella ilmi, että henkilö olisi sijoitettava muuhun tämän liitteen mukaiseen henkilöryhmään kuin siihen, johon hänet oli alun perin sijoitettu, Europol voi käsitellä ainoastaan niitä tätä henkilöä koskevia tietoja, jotka ovat sallittuja tässä uudessa ryhmässä, ja kaikki muut tiedot on poistettava.

Jos edellä mainittujen vahvojen ja varmistettujen tietojen perusteella käy ilmi, että henkilö olisi sisällytettävä kahteen tai useampaan tämän liitteen mukaiseen ryhmään, Europol voi käsitellä kaikissa näissä ryhmissä sallittuja tietoja.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0122

Kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytykset ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tutkimusta, opiskelua, opiskelijavaihtoa, palkallista ja palkatonta harjoittelua, vapaaehtoistyötä ja au pairina työskentelyä varten tapahtuvan kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä (uudelleenlaadittu) (COM(2013)0151 – C7-0080/2013 – 2013/0081(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – uudelleenlaatiminen)

(2017/C 285/38)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0151),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 79 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0080/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Kreikan parlamentin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antaman perustellun lausunnon, jonka mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 18. syyskuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 28. marraskuuta 2013 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatumistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnalle työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 20. syyskuuta 2013 päivätyn kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 87 ja 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0377/2013),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifoidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset näiden muutosten kanssa niiden asiasisältöä muuttamatta;
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ja ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän suositukset;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 341, 21.11.2013, s. 50.

⁽²⁾ EUVL C 114, 15.4.2014, s. 42.

⁽³⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TC1-COD(2013)0081

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi tutkimusta, opiskelua, opiskelijavaihtoa, palkallista ja palkatonta harjoittelua, vapaaehtoistyötä ja au pairina työskentelyä varten tapahtuvan kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä (uudelleenlaadittu)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 79 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiiviin 2004/114/EY ⁽⁴⁾ ja neuvoston direktiiviin 2005/71/EY ⁽⁵⁾ olisi tehtävä muutoksia. Mainitut direktiivit olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Tällä direktiivillä on tarkoitus vastata mainittujen direktiivien täytäntöönpanokertomuksissa ⁽⁶⁾ esitettyyn tarpeeseen korjata havaitut puutteet, **varmistaa avoimuus ja oikeusvarmuus** ja tarjota erilaisille kolmansista maista unioniin tuleville ihmisryhmille yhtenäinen oikeudellinen kehys. Direktiivillä olisi sen vuoksi yksinkertaistettava ja virtaviivaistettava voimassa olevia säännöksiä eri ihmisryhmien osalta yhdessä ja samassa välineessä. Huolimatta siitä, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien ihmisryhmien välillä on eroja, niillä on myös yhteisiä piirteitä, minkä vuoksi niitä on mahdollista käsitellä yhteisessä säädöskehyksessä unionin tasolla. [**tark. 1**]
- (3) Tällä direktiivillä on tarkoitus edistää Tukholman ohjelman tavoitetta lähentää kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksiä koskevaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöä. Unionin ulkopuolelta saadaan maahanmuuton kautta erittäin osaavia ihmisiä, ja erityisesti opiskelijoiden ja tutkijoiden kysyntä on kasvussa. Heillä on tärkeä osa muodostettaessa unionin keskeistä voimavaraa – osaamispääomaa – jolla varmistetaan älykäs, kestävä ja osallistava kasvu, ja he edistävät tällä tavoin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista.
- (4) Direktiivien täytäntöönpanokertomuksissa esille tuodut puutteet koskevat lähinnä maahanpääsyn edellytyksiä, oikeuksia, menettelyllisiä takeita, opiskelijoiden pääsyä työmarkkinoille opiskelun aikana, unionin sisäistä liikkuvuutta koskevia säännöksiä ja yhdenmukaisuuden puutetta, joka johtuu siitä, että direktiivien soveltaminen joihinkin ryhmiin, kuten vapaaehtoistyöntekijöihin, vaihto-oppilaisiin ja palkattomiin harjoittelijoihin jätettiin jäsenvaltioille vapaaehtoiseksi. Sittenmin toteutetuissa laajemmissa kuulemisissa on tuotu esiin myös tarve parantaa tutkijoiden ja opiskelijoiden työnhakumahdollisuuksia ja suojella paremmin au pairia ja palkallisia harjoittelijoita, joita voimassa olevat välineet eivät koske.

⁽¹⁾ EUVL C 341, 21.11.2013, s. 50.

⁽²⁾ EUVL C 114, 15.4.2014, s. 42.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2014.

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 2004/114/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 2004, kolmansien maiden kansalaisten opiskelua, opiskelijavaihtoa, palkatonta harjoittelua tai vapaaehtoistyötä varten tapahtuvan maahanpääsyn edellytyksistä (EUVL L 375, 23.12.2004, s. 12).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 2005/71/EY, annettu 12 päivänä lokakuuta 2005, kolmansien maiden kansalaisten erityisestä maahanpääsymenettelystä tieteellistä tutkimusta varten (EUVL L 289, 3.11.2005, s. 15).

⁽⁶⁾ COM(2011)0587 ja COM(2011)0901.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (5) Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen asteittaista perustamista varten perussopimuksessa määrätään turvapaikkaa, maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten oikeuksien suojelua koskevien toimenpiteiden toteuttamisesta.
- (6) Tällä direktiivillä olisi edistettävä myös ihmisten välisiä yhteyksiä ja liikkuvuutta, jotka ovat unionin ulkoisen politiikan tärkeitä osatekijöitä, erityisesti kun on kyse Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvista maista ja unionin strategisista kumppaneista. Direktiivillä on tarkoitus paremmin myötävaikuttaa maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevaan kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan ja liikkuvuuskumppanuuksiin, jotka tarjoavat konkreettiset puitteet jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliselle vuoropuhelulle ja yhteistyölle, myös ~~laillisen sääntöjenmukaisen~~ muuttoliikkeen helpottamisessa ja järjestämisessä. **[tarkistus ei koske kaikkia kieliversioita]**
- (7) Ulkomaille muuton tämän direktiivin mukaisia tarkoituksia varten olisi edistettävä tietojen ja taitojen kartuttamista ja hankintaa. Se on hyödyksi niin muuttajalle itselleen kuin tämän alkuperämaalle ja vastaanottavalle jäsenvaltiolle sekä parantaa yleisesti **ja vahvistaa samalla kulttuurisia yhteyksiä ja lisää** kulttuurien keskinäistä ymmärtämystä **monimuotoisuutta**. **[tark. 3]**
- (8) Tällä direktiivillä olisi lisättävä unionin houkuttelevuutta paikkana, jossa harjoitetaan tutkimusta ja innovointia, ja parannettava unionin asemaa maailmanlaajuisessa kilpailussa lahjakkuuksista **ja siten lisättävä unionin yleistä kilpailukykyä ja kasvua sekä luotava työpaikkoja, joilla edistetään BKT:n kasvua**. Unionin avaaminen kolmansien maiden kansalaisille, jotka voidaan päästää maahan tutkimusta varten, on myös osa innovaatiounioninilippulaivahanketta. Avoimien työmarkkinoiden luominen unionin tutkijoille ja kolmansista maista tuleville tutkijoille on asetettu keskeiseksi tavoitteeksi myös eurooppalaisella tutkimusalueella (ERA), jossa tutkijat, tieteellinen tieto ja teknologia liikkuvat vapaasti. **[tark. 4]**
- (9) Olisi helpotettava tutkijoiden maahanpääsyä maahanpääsymenettelyllä, joka ei ole riippuvainen heidän oikeudellisesta asemastaan suhteessa vastaanottavaan tutkimusorganisaatioon eikä edellytä työluvan myöntämistä oleskeluluvan tai pitkäaikaisen viisumin lisäksi. Tämän menettelyn olisi perustuttava tutkimusorganisaatioiden ja jäsenvaltioiden maahanmuuttoviranomaisten väliseen yhteistyöhön siten, että tutkimusorganisaatioille annetaan keskeinen asema maahanpääsymenettelyssä kolmansien maiden tutkijoiden unionin alueelle tulon ja siellä oleskelun helpottamiseksi ja menettelyn nopeuttamiseksi. Samalla säilytetään ennallaan maahanmuuttopolitiikkaa koskevat jäsenvaltioiden toimivaltuudet. Jäsenvaltioiden hyväksymien tutkimusorganisaatioiden olisi voitava allekirjoittaa kolmannen maan kansalaisen kanssa tutkimushankkeen toteuttamista koskeva vastaanottosopimus. Jäsenvaltiot myöntävät vastaanottosopimuksen perusteella luvan, jos maahantulolle ja maassa oleskelulle asetetut edellytykset täyttyvät.
- (10) Koska toimet, joilla voidaan saavuttaa tavoite eli sijoittaa tutkimukseen 3 prosenttia suhteessa BKT:hen, koskevat suurelta osin yksityistä sektoria, jonka on sen vuoksi palkattava lähivuosina lisää tutkijoita, tämän direktiivin nojalla voidaan hyväksyä niin julkisen kuin yksityisenkin sektorin tutkimusorganisaatioita.
- (11) Jotta Euroopan unioni olisi houkuttelevampi tutkijoille **ja opiskelijoille**, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia, neuvoston direktiivissä 2003/86/EY⁽¹⁾ määritellyt tutkijoiden **ja opiskelijoiden** perheenjäsenet olisi päästettävä maahan heidän kanssaan. Heihin olisi sovellettava unionin sisäistä liikkuvuutta koskevia säännöksiä, ja heillä olisi oltava myös pääsy työmarkkinoille. **[tark. 5]**
- (12) Jäsenvaltioita olisi kannustettava kohtelemaan tohtorintutkinto-opiskelijoita tutkijoina, jos se on tarkoituksenmukaista.
- (13) Tämän direktiivin täytäntöönpano ei saisi kuitenkaan edistää aivovuotoa nousevan talouden maista tai kehitysmaista. Yhteistyössä alkuperämaiden kanssa olisi toteutettava toimia tavoitteena kokonaisvaltaisen maahanmuuttopolitiikan luominen.
- (14) Jotta koko Euroopan asemaa opintojen ja harjoittelun maailmanluokan osaamiskeskukseksi voitaisiin edistää, olisi parannettava, **yksinkertaistettava ja helpotettava** niiden henkilöiden maahantulon ja oleskelun edellytyksiä, jotka haluavat tulla unioniin näitä tarkoituksia varten. Tämä vastaa Euroopan korkeakoulujärjestelmien nykyaikais-tamissuunnitelman⁽²⁾ tavoitteita, erityisesti eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen kansainvälistymisen yhteydessä. Jäsenvaltioiden asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön lähentäminen **siten, että säännöt olisivat entistä suotuisampia kolmansien maiden kansalaisten kannalta**, on osa tätä pyrkimystä. **[tark. 6]**

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2003/86/EY, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, oikeudesta perheen yhdistämiseen (EUVL L 251, 3.10.2003, s. 12).

⁽²⁾ COM(2011)0567.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (15) Bolognan julistuksella⁽¹⁾ käynnistetyn Bolognan prosessin laajentaminen ja syventäminen on johtanut korkeakoulujärjestelmien asteittaiseen lähentymiseen osallistuvissa maissa ja muuallakin. Näin siksi, että kansalliset viranomaiset ovat tukeneet opiskelijoiden ja akateemisen henkilöstön liikkuvuutta ja korkea-asteen oppilaitokset ovat integroineet liikkuvuuden opetussuunnitelmiinsa. Tämä on tarpeen saada näkymään parempina opiskelijoihin sovellettavina unionin sisäistä liikkuvuutta koskevin säännöksinä. Eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen tekeminen houkuttelevaksi ja kilpailukykyiseksi on yksi Bolognan julistuksen tavoitteista. Bolognan prosessi on johtanut eurooppalaisen korkeakoulutusalueen perustamiseen. Eurooppalaisen korkeakoulutusalan virtaviivaistaminen on tehnyt Euroopassa opiskelusta houkuttelevampaa opiskelijoille, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia. **Useiden kolmansien maiden osallistuminen Bolognan prosessiin ja opiskelijoiden liikkuvuutta edistäviin unionin ohjelmiin edellyttää yhdenmukaistettujen ja yksinkertaistettujen liikkuvuussääntöjen käyttöönottoa näiden maiden kansalaisia varten.** [tark. 7]
- (16) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilta opiskelijoilta vaadittavien valmentavien opintojen kesto ja muut edellytykset kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.
- (17) Selvitys opiskelijan hyväksymisestä johonkin korkea-asteen oppilaitokseen voi olla muun muassa hänen kirjoittautumisensa vahvistava kirje tai todistus.
- (18) Apurahat olisi otettava huomioon arvioitaessa varojen riittävyttä.
- (19) Jäsenvaltioilla oli mahdollisuus harkita, soveltavatko ne direktiiviä 2004/114/EY vaihto-oppilaisiin, vapaaehtoistyöntekijöihin ja palkattomiin harjoittelijoihin, mutta tämän direktiivin soveltamisalaan kyseisten ryhmien olisi kuuluttava, jotta heidän maahantuloaan ja oleskeluaan voitaisiin helpottaa ja varmistaa heidän oikeutensa. Tätä direktiiviä olisi sovellettava myös au-paireihin ja palkallisiin harjoittelijoihin, jotta heidän lailliset oikeutensa ja suojelunsa voitaisiin varmistaa.
- (20) Tämän direktiivin ei tulisi koskea palkallisia harjoittelijoita, jotka tulevat unioniin töihin yrityksen sisäisen siirron yhteydessä, sillä he kuuluvat [yrityksen sisäisistä siirroista annetun direktiivin 2013/xx/EU] soveltamisalaan.
- (21) Koska unionin tasolla ei tällä hetkellä ole säädöskehystä au-pairin asemassa olevien kolmansien maiden kansalaisten oikeudenmukaisen kohtelun varmistamiseksi, direktiiviin olisi otettava säännöksiä, jotka koskevat heidän erityistarpeitaan erityistä suojelua tarvitsevana ryhmänä. Tässä direktiivissä olisi säädettävä edellytyksistä, jotka sekä au-pairin että isäntäperheen olisi täytettävä, ja erityisesti heidän välillään tehtävästä sopimuksesta, jossa olisi oltava osana esimerkiksi maksettavan taskurahan suuruus⁽²⁾.
- (22) Kun maahanpääsyn yleiset ja erityiset edellytykset täyttyvät, jäsenvaltioiden olisi myönnettävä lupa eli pitkäaikainen viisumi ja/tai oleskelulupa määritetyissä aikarajoissa, **eikä tätä saisi vaikeuttaa tai estää asettamalla lisävaatimuksia.** Jos jäsenvaltio myöntää ainoastaan oleskeluluvan alueellaan ja kaikki maahanpääsyyn liittyvät tämän direktiivin edellytykset täyttyvät, jäsenvaltion olisi myönnettävä kyseiselle kolmannen maan kansalaiselle vaaditut viisumit. [tark. 8]
- (23) Luissa olisi mainittava kyseisen kolmannen maan kansalaisen asema ja mahdolliset liikkuvuustoimenpiteitä sisältävät unionin ohjelmat. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa lisätietoja paperilla tai sähköisesti edellyttäen, että tämä ei aiheuta lisäedellytyksiä.
- (24) Tämän direktiivin nojalla myönnettävien lupien eripituisissa voimassaoloajoissa olisi otettava huomioon kunkin ryhmän oleskelun erityisluonne.
- (25) **Jäsenvaltioiden olisi tätä direktiiviä sovellettaessa harkittava maksujen poistamista kolmansien maiden kansalaisten maahantulolta ja oleskelulta. Jos** jäsenvaltiot voivat periä hakijoilta maksun lupahakemusten käsittelystä. **Maksut vaativat kolmansien maiden kansalaisia suorittamaan maksuja, ne** olisi suhteutettava oleskelun tarkoitukseen **eivätkä ne saisi estää direktiivin tavoitteiden saavuttamista.** [tark. 9]
- (26) Tämän direktiivin nojalla kolmansien maiden kansalaisille myönnettävät oikeudet eivät saisi riippua siitä, onko myönnetty lupa muodoltaan pitkäaikainen viisumi vai oleskelulupa.

⁽¹⁾ Eurooppalaisten opetusministereiden yhteinen julistus, 19. kesäkuuta 1999.

⁽²⁾ Euroopan neuvostossa tehdyn, au-pair-sijoitusta koskevan eurooppalaisen sopimuksen 8 artikla.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (27) Maahanpääsyn käsitteellä tarkoitetaan kolmansien maiden kansalaisten tuloa jäsenvaltioon ja oleskelua siellä tämän direktiivin mukaisia tarkoituksia varten.
- (28) Maahanpääsy tässä direktiivissä säädettyjä tarkoituksia varten voidaan evätä asianmukaisesti perustelluista syistä. Maahanpääsy voidaan yksittäistapauksessa evätä varsinkin, jos jäsenvaltio katsoo tosiseikkoihin perustuvan arvion mukaisesti, että asianomainen kolmannen maan kansalainen on mahdollinen uhka yleiselle järjestykselle, **tai turvallisuudelle tai kansanterveydelle. [tark. 10]**
- (29) Jos maahanpääsyä koskevan hakemuksen perusteista on epäilyksiä, jäsenvaltioiden olisi voitava vaatia kaiken tarvittavan selvityksen esittämistä, jotta voidaan arvioida hakemuksen johdonmukaisuutta erityisesti hakijan aikomien opintojen tai harjoittelun kanssa tässä direktiivissä säädetyn menettelyn väärinkäytön torjumiseksi.
- (30) Kansallisten viranomaisten olisi annettava kolmansien maiden kansalaisille, jotka hakevat tämän direktiivin nojalla pääsyä jäsenvaltioon, tieto hakemusta koskevasta päätöksestä. Niiden olisi tehtävä se kirjallisesti mahdollisimman pian ja viimeistään 60 päivän kuluessa tai, jos kyseessä on liikkuvuustoimenpiteitä sisältävien unionin ohjelmien piiriin kuuluva tutkija tai opiskelija, mahdollisimman pian ja viimeistään 30 päivän kuluessa hakemuspäivästä lukien. **Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava hakijalle mahdollisimman pian, mitä lisätietoja ne tarvitsevat hakemuksen käsittelemiseksi. Jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään hallinnollisesta muutoksenhausta päätöksen ollessa kielteinen, kansallisten viranomaisten olisi ilmoitettava hakijalle päätöksestään 30 päivän kuluessa muutoksenhakupäivästä lukien. [tark. 11]**
- (31) Olisi helpotettava sellaisten tutkijoiden, opiskelijoiden ja palkallisten harjoittelijoiden unionin sisäistä liikkuvuutta, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia. Tutkijoiden osalta tällä direktiivillä olisi parannettava sääntöjä, jotka koskevat sitä, kuinka pitkäksi ajaksi ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän luvan olisi katettava oleskelut toisessa jäsenvaltiossa edellyttämättä uutta vastaanottosopimusta. Opiskelijoiden ja uuden, palkallisten harjoittelijoiden ryhmän tilannetta olisi parannettava antamalla heidän oleskella toisessa jäsenvaltiossa kolmesta kuukaudesta kuuteen kuukauteen kestäviä jaksoja edellyttäen, että he täyttävät tässä direktiivissä säädetty yleiset edellytykset. Sellaisiin harjoittelijoihin, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia ja tulevat unioniin yrityksen sisäisen siirron saaneina, olisi sovellettava [yrityksen sisäisistä siirroista annetun direktiivin 2013/xx/EU] mukaisesti erityisiä unionin sisäistä liikkuvuutta koskevia säännöksiä, jotka on laadittu heidän siirtonsa luonteen huomioon ottaen.
- (32) Unionin maahanmuuttosääntöjen ja liikkuvuustoimenpiteitä sisältävien unionin ohjelmien olisi täydennettävä toisiaan paremmin. ~~Tällaisten unionin ohjelmien piiriin kuuluvilla Tutkijoilla, ja opiskelijoilla, vapaaehtoistyöntekijöillä ja harjoittelijoilla,~~ jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia, olisi oltava oikeus liikkua ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän luvan ~~kattamiin perusteella eri~~ jäsenvaltioihin, ~~kunhan täydellinen luettelo kyseisistä jäsenvaltioista on tiedossa ennen unioniin tuloa.~~ Tällaisen luvan olisi annettava heille mahdollisuus liikkua tarvitsematta esittää mitään lisätietoja tai suorittaa mitään muita hakemusmenettelyjä. ~~Jäsenvaltioita kannustetaan helpottamaan vapaaehtoistyöntekijöiden, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia, unionin sisäistä liikkuvuutta, jos vapaaehtoishjelmat kattavat useampia kuin yhden jäsenvaltion. [tark. 12]~~
- (33) Voidakseen paremmin rahoittaa osan opiskelukustannuksistaan on opiskelijoilla, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia, oltava ~~parempi~~ **täysimääräinen** mahdollisuus päästä työmarkkinoille tässä direktiivissä säädetyn edellytyksin, mikä tarkoittaa vähintään 20:tä tuntia viikossa. Periaatetta, jonka mukaan opiskelijoilla on oikeus päästä työmarkkinoille, olisi ~~noudatettava sovellettava~~ **sovellettava** pääsääntönä. ~~Poikkeuksellisissa olosuhteissa jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava ottaa kansallinen työmarkkinatilanteensa huomioon, mutta vaarana ei saa olla, että tämä kumoaa kokonaan oikeuden työhön. [tark. 13]~~
- (34) Jäsenvaltioiden olisi annettava unionissa valmistuvien opiskelijoiden, jotka aikovat kartoittaa työmahdollisuuksia tai perustaa yrityksen, jäädä alueelleen 12 kuukaudeksi alkuperäisen luvan voimassaolon päättymisen jälkeen; ~~Tällä tällä~~ **tällä** tavoin pyritään osaltaan varmistamaan, että hyvin koulutettua työvoimaa on käytössä tulevaisuutta varten, ~~ja osoittamaan kunnioitusta ja arvostusta mainittujen opiskelijoiden työtä ja kokonaispanosta kohtaan.~~ Jäsenvaltioiden olisi annettava tämä mahdollisuus myös tutkijoille, kun he ovat saaneet vastaanottosopimuksessa määritellyn tutkimushankkeen päätökseen. Tästä ei saisi tulla automaattista oikeutta päästä työmarkkinoille tai perustaa yritys. Kyseisiä henkilöitä voidaan 24 artiklan mukaisesti pyytää esittämään todisteita. **[tark. 14]**

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (35) Tämän direktiivin säännökset eivät vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan säännellä kolmansien maiden kansalaisen maahanpääsyä työntekoa varten.
- (36) Jotta unionista tulisi houkuttelevampi tutkijoille, opiskelijoille, vaihto-oppilaille, harjoittelijoille, vapaaehtoistyöntekijöille ja au-paireille, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia, on tärkeää varmistaa heille perussopimuksen 79 artiklan mukaisesti oikeudenmukainen kohtelu. Näillä ryhmillä on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/98/EU⁽¹⁾ nojalla oikeus yhdenvertaiseen kohteluun vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisten kanssa. Tutkijoilla, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia, olisi säilytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 883/2004⁽²⁾ määriteltyjen sosiaaliturvan alojen osalta suotuisimmat oikeudet yhdenvertaiseen kohteluun vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisten kanssa direktiivin 2011/98/EU nojalla myönnettävien oikeuksien lisäksi. Tällä hetkellä viimeksi mainitussa säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta rajoittaa yhdenvertaista kohtelua sosiaaliturvan alojen, muun muassa perhe-etuuksien, osalta. Tämä rajoittamismahdollisuus voisi vaikuttaa tutkijoihin. Riippumatta siitä, annetaanko unionin lainsäädännössä tai vastaanottavan jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä **opiskelijoille**, vaihto-oppilaille, vapaaehtoistyöntekijöille, palkattomille harjoittelijoille ja au-paireille, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia, pääsy työmarkkinoille, heillä olisi oltava yleisesti tarjolla olevien tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan osalta oikeus yhdenvertaiseen kohteluun vastaanottavan jäsenvaltioiden kansalaisten kanssa. [tark. 15]
- (37) Tämä direktiivi ei saisi missään olosuhteissa vaikuttaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1030/2002⁽³⁾ soveltamiseen.
- (38) Tässä direktiivissä kunnioitetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja noudatetaan siinä tunnustettuja periaatteita, joihin viitataan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa.
- (39) Jäsenvaltioiden olisi pantava tämän direktiivin säännökset täytäntöön sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, etniseen taikka yhteiskunnalliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, varallisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen katsomatta.
- (40) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (41) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli kolmansien maiden tutkimusta, opiskelua, opiskelijavaihtoa, palkatonta tai palkallista harjoittelua, tai vapaaehtoistyötä tai au-pairina työskentelyä varten tapahtuvalle kolmansien maiden kansalaisten maahantulolle ja oleskelulle maahanpääsulle asetettavien edellytysten määrittelyä, vaan se voidaan laajuutensa ja vaikutustensa vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön unionin tasolla, joten yhteisö unioni voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (42) Kunkin jäsenvaltion olisi varmistettava, että yleisön saatavissa on, muun muassa internetin kautta, mahdollisimman kattava ja säännöllisesti päivitetty tiedosto, johon kootaan tietoja tämän direktiivin nojalla hyväksytyistä tutkimusorganisaatioista, joiden kanssa tutkijat voivat tehdä vastaanottosopimuksen, ja tämän direktiivin nojalla vahvistetuista edellytyksistä ja menettelyistä, jotka koskevat jäsenvaltion alueelle tuloa ja siellä oleskelua tutkimustarkoitusta varten, sekä tietoja tässä direktiivissä määritellyistä oppilaitoksista ja opinnoista, joihin kolmansien maiden kansalaiset voidaan hyväksyä, sekä näitä tarkoituksia varten tapahtuvan maahantulon ja oleskelun edellytyksistä ja siihen liittyvistä menettelyistä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/98/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmä lupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä sekä jäsenvaltioissa laillisesti oleskelevien kolmansista maista tulleiden työntekijöiden yhtäläisistä oikeuksista (EUVL L 343, 23.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1030/2002, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta (EUVL L 157, 15.6.2002, s. 1).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- (42 a) **Kullakin jäsenvaltiolla on velvollisuus ilmoittaa kolmansien maiden kansalaisille säännöistä, joita sovelletaan juuri heidän tapauksessaan, jotta varmistetaan avoimuus ja oikeusvarmuus ja siten kannustetaan heitä tulemaan unioniin. Kaikki menettelyn kannalta merkitykselliset tiedot, kuten opiskelua sekä vaihto- tai tutkimusohjelmia koskeva yleinen dokumentaatio mutta myös hakijoiden oikeuksia ja velvoitteita koskevat erityiset tiedot, olisi sen vuoksi annettava kolmansien maiden kansalaisten kannalta helposti saatavilla ja ymmärrettävissä olevassa muodossa. [tark. 16]**
- (43) [Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyn pöytäkirjan (N:o 21) 1 ja 2 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän direktiivin antamiseen, se ei sido niitä eikä sitä sovelleta niihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.]
- (44) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin antamiseen, se ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (45) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisempien direktiivien sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempiin direktiiveihin.
- (46) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä I olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja alettava soveltaa niitä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tämän direktiivin tarkoituksena on määrittää:

- a) edellytykset, jotka koskevat kolmansien maiden kansalaisten maahantuloa ja oleskelua jäsenvaltioiden alueella yli 90 päivän ajan tapahtuvaa tutkimusta, opiskelua, oppilasvaihtoa, palkallista ja palkatonta harjoittelua, vapaaehtoistyötä tai au pairina työskentelyä varten;
- b) edellytykset, jotka koskevat opiskelijan tai palkallisen harjoittelijan asemassa olevien kolmansien maiden kansalaisten maahantuloa ja oleskelua yli 90 päivän ajan muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, joka ensimmäisenä myöntää tämän direktiivin perusteella kolmannen maan kansalaiselle luvan;
- c) edellytykset, jotka koskevat tutkijan asemassa olevien kolmansien maiden kansalaisten maahantuloa ja oleskelua muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, joka ensimmäisenä myöntää tämän direktiivin perusteella kolmannen maan kansalaiselle luvan.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kolmansien maiden kansalaisiin, jotka hakevat pääsyä jonkin jäsenvaltion alueelle tutkimusta, opiskelua, oppilasvaihtoa, palkallista tai palkatonta harjoittelua, vapaaehtoistyötä tai au pairina työskentelyä varten.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta kolmansien maiden kansalaisiin:
- a) jotka oleskelevat jäsenvaltiossa turvapaikanhakijoina tai toissijaisen suojelun tai tilapäisten suojelujärjestelyjen perusteella;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- b) joiden karkottamista on lykätty tosiseikkoihin perustuvista tai oikeudellisista syistä;
- c) jotka ovat oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen yhteisössä käyttäneiden unionin kansalaisten perheenjäseniä;
- d) jotka ovat saaneet pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25 marraskuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY⁽¹⁾ mukaisen pitkään oleskelleen henkilön aseman jäsenvaltiossa ja jotka käyttävät oikeuttaan oleskella toisessa jäsenvaltiossa opiskellakseen tai hankkiakseen ammatillisen koulutuksen;
- e) jotka asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti on määritelty itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi;
- f) joilla itsellään ja joiden perheenjäsenillä on kansalaisuudestaan riippumatta joko unionin ja jäsenvaltioiden välillä tehtyjen sopimusten tai unionin ja kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten nojalla samanlainen oikeus vapaaseen liikkuvuuteen kuin unionin kansalaisilla;
- g) jotka tulevat unioniin [yrityksen sisäistä siirroista annetun direktiivin 2013/xx/EU] nojalla harjoittelijoiksi yrityksen sisäisen siirron yhteydessä.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) "kolmannen maan kansalaisella" henkilöä, joka ei ole perussopimuksen 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu Euroopan unionin kansalainen;
- b) "tutkijalla" kolmannen maan kansalaista, jolla on tohtorikoulutusohjelmaan pääsyn mahdollistava ylempi korkeakoulututkinto, ja jonka tutkimusorganisaatio valitsee toteuttamaan sellaista tutkimushanketta, johon tavallisesti edellytetään mainittua tutkintoa;
- c) "opiskelijalla" kolmannen maan kansalaista, joka on hyväksytty korkea-asteen oppilaitokseen ja jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle osallistumaan päätoimisesti kokopäiväiseen opinto-ohjelmaan, joka johtaa kyseisen jäsenvaltion tunnustamaan korkea-asteen tutkintoon, mukaan lukien korkeakoulu- tai tohtorintutkinto; kyseeseen voivat tulla myös tällaiseen koulutukseen valmentavat opinnot kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- d) "vaihto-oppilaalla" kolmannen maan kansalaista, jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle osallistumaan hyväksytyyn opetusohjelmaan keskiasteen oppilaitoksessa osana vaihto-ohjelmaa, jonka asianomaisen jäsenvaltion kyseiseen tarkoitukseen kansallisen lainsäädäntönsä tai hallinnollisen käytäntönsä mukaisesti hyväksymä järjestö järjestää;
- e) "palkattomalla harjoittelijalla" kolmannen maan kansalaista, jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle osallistumaan palkattomaan harjoitteluun kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- f) "palkallisella harjoittelijalla" kolmannen maan kansalaista, jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle osallistumaan harjoitteluun, josta hän saa palkkaa, kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- g) "vapaaehtoistyöntekijällä" kolmannen maan kansalaista, jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle osallistumaan tunnustettuun vapaaehtoistyöohjelmaan;
- g a) "vapaaehtoistoiminnan järjestäjällä" järjestöä, joka vastaa vapaaehtoistyöohjelmasta, johon kolmannen maan kansalainen osallistuu. Tällaiset järjestöt ja ryhmät ovat riippumattomia ja vastaavat omasta hallinnostaan, kuten viranomaisten kaltaiset muut voittoa tavoittelemattomat yhteisöt. Ne toimivat aktiivisesti julkisella tasolla, ja niiden toiminnalla edistetään ainakin osittain julkista etua⁽²⁾; [tark. 17]**
- h) "vapaaehtoistyöohjelmalla" jäsenvaltion tai unionin tunnustamaan ohjelmaan perustuvaa käytännön yhteisvastautua toteuttavaa ohjelmaa, jolla pyritään yhteisen edun mukaisiin tavoitteisiin **voittoa tavoittelematta**; [tark. 18]

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2003/109/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2003, pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta (EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44).

⁽²⁾ **Komission tiedonanto yhdistysten ja säätiöiden tukemisesta Euroopassa, COM(1997)0241.**

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- i) "au pairilla" kolmannen maan kansalaista, joka vastaanotetaan tilapäisesti jäsenvaltion alueelle perheeseen ~~kevyttä kotitaloustyötä ja lastenhoitoa vastaan~~ parantamaan kielitaitoaan ja isäntämaan tuntemustaan **kevyttä kotitaloustyötä ja lastenhoitoa vastaan; [tarkistus ei koske kaikkia kieliversioita]**
- j) "tutkimuksella" järjestelmällisesti harjoitettavaa luovaa toimintaa, jonka tavoitteena on esimerkiksi ihmistä, kulttuuria ja yhteiskuntaa koskevan tiedon lisääminen ja tämän tiedon käyttäminen uusien sovellusten kehittämiseen;
- k) "tutkimusorganisaatiolla" julkista tai yksityistä organisaatiota, joka tekee tutkimusta ja jonka jokin jäsenvaltio on tämän direktiivin tarkoitusta varten hyväksynyt lainsäädäntönsä tai hallinnollisen käytäntönsä mukaisesti;
- l) "oppilaitoksella" julkista tai yksityistä oppilaitosta, jonka vastaanottava jäsenvaltio on hyväksynyt ja/tai jonka opinto-ohjelma on hyväksytty läpinäkyvien kriteerien perusteella sen kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi;
- l a) "vastaanottavalla yksiköllä" kansallisen lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltion alueelle sijoittautunutta oppilaitosta, tutkimusorganisaatiota, yritystä tai ammatillista oppilaitosta, oppilasvaihto-ohjelmasta vastaavaa järjestöä tai järjestöä, joka vastaa vapaaehtoistyöohjelmasta, johon kolmannen maan kansalainen osallistuu, yksikön oikeudellisesta muodosta riippumatta; [tark. 20]**
- l b) "isäntäperheellä" perhettä, joka vastaanottaa au pairin väliaikaisesti ja antaa hänen osallistua perheen päivittäiseen elämään jäsenvaltion alueella isäntäperheen ja au pairin välillä tehdyn sopimuksen perusteella; [tark. 21]**
- m) "palkalla" missä tahansa muodossa suoritettavaa maksua, joka saadaan vastikkeena suoritetuista palveluista ja jota kansallisen lainsäädännön tai vakiintuneen käytännön mukaisesti pidetään työsuhteen olennaisena osana;
- n) "työnteolla" työnantajan lukuun ja tämän ~~johdon~~ **johdolla** ja valvonnan alaisena harjoitettua toimintaa, jossa on kyse ~~millaisesta tahansa~~ kansallisen lainsäädännön **tai sovellettavan työehtosopimuksen** sääntelemästä tai vakiintuneen käytännön mukaisesta työstä; **[tark. 22]**
- n a) "työnantajalla" sellaista luonnollista henkilöä tai oikeussubjektia, jonka lukuun tai jonka johdolla ja/tai valvonnan alaisena työntekoa ryhdytään harjoittamaan; [tark. 23]**
- n b) "perheenjäsenillä" direktiivin 2003/86/EY 4 artiklassa määriteltyjä kolmansien maiden kansalaisia; [tark. 24]**
- o) "ensimmäisellä jäsenvaltiolla" jäsenvaltiota, joka tämän direktiivin perusteella ensimmäisenä myöntää kolmannen maan kansalaiselle luvan;
- p) "toisella jäsenvaltiolla" mitä tahansa muuta jäsenvaltiota kuin ensimmäistä jäsenvaltiota;
- q) "liikkuvuustoimenpiteitä sisältävillä unionin ohjelmilla" unionin rahoittamia ohjelmia, joilla edistetään kolmansien maiden kansalaisten liikkumista unioniin;
- r) "luvalla" jäsenvaltion viranomaisten myöntämää oleskelulupaa, jonka perusteella kolmannen maan kansalainen voi laillisesti oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella asetuksen (EY) N:o 1030/2002 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, tai pitkäaikaista viisumia;
- s) "pitkäaikaisella viisumilla" lupaa, jonka jäsenvaltio on myöntänyt Schengenin yleissopimuksen 18 artiklan määräysten mukaisesti tai Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltamattomien jäsenvaltioiden tapauksessa kansallisen lain mukaisesti.

4 artikla

Suotuisimmat säännökset

1. Tämä direktiivi ei estä soveltamasta suotuisampia säännöksiä, jotka sisältyvät
- a) kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin, joita unioni tai unioni ja sen jäsenvaltiot ovat tehneet yhden tai useamman kolmannen maan kanssa; tai

Tiistai 25. helmikuuta 2014

b) kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin, joita yksi tai useampi jäsenvaltio on tehnyt yhden tai useamman kolmannen maan kanssa.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen hyväksyä tai pitää voimassa erityisesti liikkuvuuskumppanuuksien yhteydessä **16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, ja 29, 30, 31, 32, 33 ja 34** artiklan osalta säännöksiä, jotka ovat sen soveltamisalaan kuuluvien henkilöiden kannalta suotuisampia. [tark. 25]

II LUKU

MAAHANPÄÄSY

5 artikla

Periaate

1. Kolmannen maan kansalaisen maahanpääsyn salliminen tämän direktiivin mukaisesti edellyttää hakemuksen sellaisen asiakirjanäytön tarkistamista, joka osoittaa, että hän täyttää 6 artiklassa sekä tapauksen mukaan 7–14 artiklassa säädetty edellytykset.

2. Kun kaikki yleiset ja erityiset maahanpääsyn edellytykset täyttyvät, hakijat ovat oikeutettuja pitkäaikaiseen viisumiin ja/tai oleskelulupaan. Jos jäsenvaltio myöntää oleskeluluvan ainoastaan omalla alueellaan eikä muualla ja kaikki tässä direktiivissä säädetty maahanpääsyn edellytykset täyttyvät, kyseisen jäsenvaltion on myönnettävä kolmannen maan kansalaiselle vaadittu viisumi.

6 artikla

Yleiset edellytykset

Kolmannen maan kansalaisen, joka hakee maahanpääsyä tämän direktiivin tarkoitusta varten, on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) hänellä on kansallisen lainsäädännön mukainen voimassa oleva matkustusasiakirja. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että matkustusasiakirjan voimassaoloaika kattaa vähintään aiotun oleskelun keston;
- b) hänellä on huoltajan antama lupa tai vastaava aiottua oleskelua varten, jos hän on vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan alaikäinen;
- c) hänellä on sairausvakuutus kaikkien niiden riskien varalta, joiden osalta kyseisen jäsenvaltion kansalaiset yleensä on vakuutettu;
- d) ~~hän ei pidetä uhkana~~ **hän ei ole uhka** yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle; [tark. 26]
- e) hän esittää jäsenvaltion vaatimuksesta tositteen hakemuksen käsittelystä tämän direktiivin 31 artiklan nojalla perittävän maksun suorittamisesta.
- f) hän osoittaa jäsenvaltion vaatimuksesta, että hänellä on riittävät varat koko oleskeluajalleen toimeentuloaan, harjoitteluun ja paluumatkaansa varten, rajoittamatta kuitenkaan mahdollisuutta kunkin tapauksen yksilölliseen tutkimiseen. **Tätä ei ole tarpeen osoittaa, jos mainittu kolmannen maan kansalainen voi osoittaa saavansa avustusta tai apurahaa, jos hän on saanut isäntäperheeltä sitoumuksen, että se tukee häntä, tai sitovan työtarjoituksen taikka jos oppilasvaihto-ohjelmasta vastaava järjestö tai vapaaehtoistyöohjelmasta vastaava järjestö ilmoittaa vastaavansa vaihto-oppilaan tai vapaaehtoistyöntekijän toimeentulosta koko hänen kyseisessä jäsenvaltiossa oleskelunsa ajan.** [tark. 27]

7 artikla

Tutkijoita koskevat erityisedellytykset

1. Kolmannen maan kansalaisen, joka hakee maahanpääsyä tutkimuksen tekemistä varten, on 6 artiklassa säädettyjen yleisten edellytysten lisäksi täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) hänellä on esittää 9 artiklan 1 ja 2 kohdan mukainen tutkimusorganisaation kanssa allekirjoitettu vastaanottosopimus;

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- b) hänellä on tarvittaessa esittää taloudellista vastuuta koskeva ilmoitus, jonka tutkimusorganisaatio on antanut 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltiot voivat tarkastaa ehdot, joiden perusteella vastaanottosopimus on tehty.
3. Kun edellytysten on todettu 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten perusteella täyttyneen, tutkijat on päästettävä jäsenvaltion alueelle vastaanottosopimuksen toteuttamiseksi.
4. Unionin alueelle tutkimusta harjoittamaan haluavien kolmansien maiden kansalaisten hakemukset on otettava tarkasteltavaksi ja käsiteltävä, kun kyseinen kolmannen maan kansalainen oleskelee sen jäsenvaltion alueen ulkopuolella, jonne hän pyrkii.
5. ~~Jäsenvaltiot voivat~~ **Jäsenvaltioiden on** kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti hyväksyä hakemuksen ~~tutkittava hakemus~~, joka on toimitettu kyseisen kolmannen maan kansalaisen jo ollessa niiden alueella. **[tark. 28]**
6. Jäsenvaltioiden on päätettävä, tekeekö lupahakemuksen tutkija vai asianomainen tutkimusorganisaatio.

8 artikla**Tutkimusorganisaatioiden hyväksyminen**

1. Tutkimusorganisaation, joka haluaa toimia tässä direktiivissä määritellyn maahanpääsymenettelyn mukaisena tutkijan vastaanottajana, on ensin saatava tätä varten asianomaisen jäsenvaltion hyväksyntä.
2. Tutkimusorganisaatioiden hyväksymisen on tapahduttava jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä tai hallinnollisessa käytännössä esitettyjen menettelyjen mukaisesti. Julkisten ja yksityisten organisaatioiden on tehtävä hyväksymistä koskevat hakemukset kyseisten menettelyjen mukaisesti, ja hakemusten perustana on tapauksen mukaan oltava kyseisten organisaatioiden virallinen tehtävä tai toiminnan tavoite sekä todisteet siitä, että ne harjoittavat tutkimusta.
- Tutkimusorganisaatiolle myönnetyn hyväksynnän on oltava voimassa vähintään viisi vuotta. Jäsenvaltiot voivat poikkeustapauksissa myöntää hyväksynnän lyhyemmäksi ajaksi.
3. Jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti edellyttää tutkimusorganisaatiolta kirjallista sitoumusta siitä, että jos tutkija jää laittomasti jäsenvaltion alueelle, kyseinen organisaatio on vastuussa tutkijan oleskelun ja paluun aiheuttamien julkisiin varoihin kohdistuvien kustannusten korvaamisesta. Tutkimusorganisaation taloudellinen vastuu päättyy viimeistään kuuden kuukauden kuluttua vastaanottosopimuksen voimassaolon päättymisestä.
4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että hyväksytyt organisaation on kahden kuukauden kuluessa asianomaisen vastaanottosopimuksen voimassaolon päättymisestä toimitettava jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten määräämälle toimivaltaiselle viranomaiselle vahvistus siitä, että työ on suoritettu jokaisessa tutkimushankkeessa, jota varten 9 artiklan mukainen vastaanottosopimus on allekirjoitettu.
5. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on julkaistava luettelo tämän direktiivin tarkoitusta varten hyväksytyistä tutkimusorganisaatioista ja päivitettävä luettelo aina kun luetteloihin tehdään muutoksia.
6. Jäsenvaltio voi muiden toimenpiteiden ohella kieltäytyä uusimasta tutkimusorganisaation hyväksyntästä tai päättää peruuttaa sen, jos organisaatio ei enää täytä 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, tai jos hyväksyntä on hankittu vilpillisin keinoin tai jos organisaatio on allekirjoittanut vastaanottosopimuksen kolmannen maan kansalaisen kanssa vilpillisesti tai huolimattomasti. Kun hyväksyntä on evätty tai peruutettu, kyseistä organisaatiota voidaan kieltää hakemasta uutta hyväksyntää enintään viiden vuoden aikana hyväksynnän peruuttamista tai uusimatta jättämistä koskevan päätöksen julkaisupäivästä.
7. Jäsenvaltiot voivat määritellä kansallisessa lainsäädännössään, mitä seurauksia hyväksynnän peruuttamisesta tai hyväksynnän uusimatta jättämisestä on voimassa oleville 9 artiklan mukaisesti tehdyille vastaanottosopimuksille ja asianomaisten tutkijoiden oleskeluluville.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

9 artikla

Vastaanottosopimus

1. Tutkimusorganisaation, joka haluaa toimia tutkijan vastaanottajana, on allekirjoitettava tämän kanssa vastaanottosopimus edellyttäen, että 6 ja 7 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Vastaanottosopimukseen on sisällytettävä vähintään seuraavat:

- a) tutkimushankkeen nimi ja tarkoitus;
- b) tutkijan sitoumus saattaa tutkimushanke päätökseen;
- c) tutkimusorganisaation vahvistus, että se sitoutuu vastaanottamaan tutkijan, jotta tämä voi saattaa tutkimushankkeen päätökseen;
- d) tutkimushankkeen alkamis- ja päättymispäivä;
- e) tieto tutkimusorganisaation ja tutkijan välisestä oikeussuhteesta;
- f) tieto tutkijan työehdoista.

2. Tutkimusorganisaatio voi allekirjoittaa vastaanottosopimuksen vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) Organisaation asianomaiset toimitukset ovat hyväksyneet tutkimushankkeen tarkistettuaan ensin seuraavat seikat:
 - i) tutkimuksen tavoite, kesto ja toteutukseen tarvittavien varojen saatavuus;
 - ii) tutkijan pätevyys tutkimustavoitteiden kannalta; pätevydestä on oltava osoituksena oikeaksi todistettu jäljennös tutkijan tutkintotodistuksesta 2 artiklan b alakohdan mukaisesti.

3. Vastaanottosopimuksen allekirjoittamisen jälkeen tutkimusorganisaatiota voidaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti vaatia antamaan tutkijalle henkilökohtainen ilmoitus siitä, että sillä on taloudellinen vastuu 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista kustannuksista.

4. Vastaanottosopimus päättyy automaattisesti, kun tutkijaa ei päästetä maahan tai kun tutkimusorganisaation ja tutkijan välinen oikeussuhde purkautuu.

5. Tutkimusorganisaation on ilmoitettava mahdollisimman nopeasti jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten nimeämälle viranomaiselle kaikista seikoista, jotka estävät vastaanottosopimuksen täytäntöönpanon.

10 artikla

Opiskelijoita koskevat erityisedellytykset

1. Kolmannen maan kansalaisen, joka hakee maahanpääsyä opiskelua varten, on 6 artiklassa säädettyjen yleisten edellytysten lisäksi täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) hän osoittaa, että hänet on hyväksytty korkea-asteen oppilaitokseen osallistumaan opinto-ohjelmaan;
- b) hän esittää, jos jäsenvaltio sitä vaatii, tositteen laitoksen vaatimien maksujen suorittamisesta;
- c) hän osoittaa, jos jäsenvaltio sitä vaatii, että hänellä on riittävä kielitaito valitsemansa opinto-ohjelman seuraamiseksi.

2. Opiskelijoiden, joilla on laitokseen kirjoittautumisen johdosta ilman eri toimenpiteitä sairausvakuutus kaikkien asianomaisen jäsenvaltion kansalaisten osalta yleensä vakuutettujen riskien varalta, katsotaan täyttävän 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn edellytyksen.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

11 artikla

Vaihto-oppilaita koskevat erityisedellytykset

1. Kolmannen maan kansalaisen, joka hakee maahanpääsyä oppilasvaihtoon, on täytettävä 6 artiklassa säädettyjen yleisten edellytysten lisäksi seuraavat edellytykset:

- a) hän täyttää asianomaisen jäsenvaltion asettamat vähimmäis- ja enimmäisikä koskevat vaatimukset;
- b) hän toimittaa todisteen hyväksymisestä keskiasteen oppilaitokseen;
- c) hän toimittaa selvityksen osallistumisesta hyväksytyyn oppilasvaihto-ohjelmaan, jonka järjestää kyseiseen tarkoitukseen asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädäntönsä tai hallinnollisen käytäntönsä mukaisesti hyväksymä järjestö;
- d) hän toimittaa selvityksen siitä, että vaihto-oppilasjärjestö vastaa hänestä koko hänen oleskelunsa ajan kyseisen jäsenvaltion alueella ja erityisesti hänen oleskelu-, koulunkäynti-, terveydenhoito- ja paluukustannustensa osalta;
- e) hänet majoitetaan koko oleskeluajakseen asianomaisen jäsenvaltion vahvistamia vaatimuksia vastaavaan perheeseen, joka on valittu sen oppilasvaihto-ohjelman sääntöjen mukaisesti, johon hän osallistuu.

2. Jäsenvaltio voi rajoittaa vaihto-ohjelmaan osallistuvien vaihto-oppilaiden maahanpääsyn vain sellaisten kolmansien maiden kansalaisiin, jotka tarjoavat vastaavan mahdollisuuden myös kyseisen jäsenvaltion kansalaisille. [tark. 29]

12 artikla

Palkattomia ja palkallisia harjoittelijoita koskevat erityisedellytykset [tark. 30]

1. Kolmannen maan kansalaisen, joka hakee maahanpääsyä palkattomaksi tai palkalliseksi harjoittelijaksi, on täytettävä 6 artiklassa säädettyjen yleisten edellytysten lisäksi seuraavat edellytykset:

- a) hän on allekirjoittanut harjoittelusopimuksen **esittää todisteet allekirjoitetusta harjoittelusopimuksesta tai työsopimuksesta**, jonka asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on tarvittaessa hyväksynyt kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti, ja joka koskee harjoittelua yksityisessä tai julkisessa yrityksessä taikka julkisessa tai yksityisessä ammatillisesta koulutusta järjestävässä laitoksessa, jonka jäsenvaltio on hyväksynyt kansallisen lainsäädäntönsä tai hallinnollisen käytäntönsä mukaisesti; [tark. 31]
- b) hän osoittaa, jos jäsenvaltio sitä vaatii, että hänen aiempi koulutuksensa, tutkintonsa tai ammattikokemuksensa on sellainen, että hän voi hyötyä työkokemuksesta. [tark. 32]
- c) hän seuraa, jos jäsenvaltio sitä vaatii, perustason kielinopetusta, jotta hänellä olisi riittävä kielitaito harjoittelun suorittamiseen.

Edellä a alakohdassa tarkoitettussa sopimuksessa on kuvailtava harjoitteluohjelma, määritettävä sen kesto, olosuhteet, joissa harjoittelija perehdytetään harjoitteluohjelman suorittamiseen, harjoittelijan työaika, oikeussuhde vastaanottavaan yksikköön ja, jos harjoittelija saa palkkaa, hänelle maksettava palkka.

2. Jäsenvaltio voi vaatia vastaanottavaa yksikköä vakuuttamaan, että kolmannen maan kansalainen ei täytä olemassa olevaa työpaikkaa.

13 artikla

Vapaaehtoistyöntekijöitä koskevat erityisedellytykset

Kolmannen maan kansalaisen, joka hakee maahanpääsyä vapaaehtoistyöntekijäksi, on täytettävä 6 artiklassa mainittujen yleisten edellytysten lisäksi seuraavat edellytykset:

Tiistai 25. helmikuuta 2014

- a) hän on tehnyt sen järjestön kanssa, joka vastaa asianomaisessa jäsenvaltiossa vapaaehtoistyöohjelmasta ***tai -hankkeesta, johon hän osallistuu, sopimuksen, josta ilmenevät hänen työtehtävänsä vapaaehtoistyöhankkeen nimi, tarkoitus sekä aloitus- ja päättymispäivä, vapaaehtoistyöntekijän työtehtävät***, hänen kyseisiin työtehtäviin perehdyttämiseensä liittyvät edellytykset, hänen työaikansa, varat, joilla katetaan hänen matka-, toimeentulo- ja majoituskulunsa sekä taskurahansa koko hänen oleskelunsa ajan, sekä tarvittaessa koulutus, jota hänelle annetaan työtehtäviensä suorittamista varten; [tark. 33]
- b) hän toimittaa selvityksen siitä, että järjestö, joka vastaa vapaaehtoistyöohjelmasta, johon hän osallistuu, on ottanut vastuuvakuutuksen;
- c) hänelle annetaan, jos vastaanottava jäsenvaltio sitä erityisesti vaatii, tämän jäsenvaltion kieltä, historiaa sekä poliittisia ja yhteiskunnallisia rakenteita koskevat perustiedot.

14 artikla

Au pareja koskevat erityisedellytykset

Kolmannen maan kansalaisen, joka hakee maahanpääsyä au pairina työskentelyä varten, on 6 artiklassa säädettyjen yleisten edellytysten lisäksi täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) hänen on oltava yli 17-vuotias mutta alle 30-vuotias tai, tapauskohtaisesti perustelluissa tapauksissa, yli 30-vuotias;
- b) hän toimittaa selvityksen siitä, että isäntäperhe vastaa hänestä koko hänen oleskelunsa ajan kyseisen jäsenvaltion alueella ja erityisesti hänen toimeentulonsa, majoituksensa, terveydenhoitonsa ~~sekä äitiys- ja tapaturmariskien~~ ***tapaturmariskin*** osalta; [tark. 34]
- c) hän esittää au pairin ja isäntäperheen välillä tehdyn sopimuksen, jossa määritellään hänen oikeutensa ja velvollisuutensa, mukaan lukien au pairille maksettava taskuraha ja asianmukaiset järjestelyt, jotka ~~mahdollistavat kurssilla käymisen, sekä osallistuminen~~ ***koskevat päivittäisiin töihin perheessä osallistumiseen käytettävää tuntimäärää, ja jossa esitetään päivittäinen enimmäistuntimäärä, joka voidaan käyttää tällaisiin töihin osallistumiseen, sekä myönnetään au pairille vähintään yksi kokonainen vapaapäivä viikossa ja mahdollistetaan kurssilla käyminen.*** [tark. 35]

III LUKU

LUVAT JA OLESKELUN KESTO

15 artikla

Luvat

Pitkäaikaisissa viisumeissa ja oleskeluluissa on oltava otsikko "tutkija", "opiskelija", "vapaaehtoistyöntekijä", "vaihtopöytä", "palkallinen harjoittelija", "palkaton harjoittelija" tai "au pair". Jos tutkijan tai opiskelijan asemassa olevat kolmansien maiden kansalaiset tulevat unioniin liikkuvuustoimenpiteitä sisältävän unionin ohjelman puitteissa, ohjelma on mainittava luvassa.

Kun lupa ja viisumi on myönnetty, vastaanottava yksikkö on rekisteröitävä akkreditoitijärjestelmään tulevien hakemusmenettelyjen helpottamiseksi. [tark. 36]

16 artikla

Oleskelun kesto

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tutkijoille lupa, joka on voimassa vähintään vuoden ajan uusittava se, jos 6, 7 ja 9 artiklassa asetetut edellytykset täyttyvät edelleen. Jos tutkimushankkeen on suunniteltu kestävän alle vuoden, lupa on voimassa hankkeen keston ajan.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä opiskelijoille lupa, joka on voimassa vähintään vuoden ajan ***tai, kun opiskelu kestää pidempään kuin vuoden, opiskelun koko keston ajan, ja tarvittaessa*** uusittava se, jos 6 ja 10 artiklassa asetetut edellytykset täyttyvät edelleen. ~~Jos opiskelujakson on suunniteltu kestävä alle vuoden, lupa on voimassa opiskelun keston ajan.~~ [tark. 37]
3. Jäsenvaltioiden on myönnettävä vaihto-oppilaille ja au-paireille lupa, joka on voimassa ***oppilasvaihto-ohjelman tai isäntäperheen ja au-pairin välisen sopimuksen koko keston ajan mutta kuitenkin*** enintään vuoden ajan. [tark. 38]
4. Harjoittelijoille myönnettävän luvan voimassaoloajan on vastattava harjoitteluaikaa, tai se myönnetään enintään vuoden ajaksi. Tämä lupa voidaan poikkeustapauksissa uudistaa ainoastaan yhden kerran oleskeluluvan muodossa ja vain siksi ajaksi, jonka harjoittelija tarvitsee jäsenvaltiossa sen kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti tunnustetun ammattipätevyyden hankkimiseksi, edellyttäen, että luvan haltija täyttää edelleen 6 ja 12 artiklassa säädetyt edellytykset.
5. Lupamyönnetään vapaaehtoistyöntekijöille korkeintaan yhdeksi vuodeksi. Jos asianomainen ohjelma kestää yli vuoden, voidaan vaadittu lupa myöntää poikkeustapauksissa siten, että sen voimassaoloaika vastaa ohjelman kesto.
6. Jos jäsenvaltiot sallivat maahantulon ja oleskelun pitkäaikaisen viisumin perusteella, oleskelulupa on myönnettävä, kun alkuperäistä oleskelua ensimmäisen kerran jatketaan. Jos pitkäaikaisen viisumin voimassaoloaika on lyhyempi kuin oleskelun luvallinen kesto, pitkäaikainen viisumi on korvattava ennen viisumin voimassaolon päättymistä oleskeluluvalla ilman lisämuodollisuuksia.

17 artikla

Lisätiedot

Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa kolmannen maan kansalaisen oleskeluun liittyviä lisätietoja, kuten **27 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen** täydellisen luettelon jäsenvaltioista, joihin tutkija tai opiskelija aikoo ilmoittanut aikovansa mennä, joko paperilla tai tallentamalla tiedot asetuksen (EY) N:o 1030/2002 4 artiklassa ja sen liitteessä olevan a kohdan 16 alakohdassa tarkoitetussa sähköisessä muodossa. [tark. 39]

IV LUKU

Lupien epääminen, peruuttaminen tai uusimatta jättäminen

18 artikla

Syyt ~~hakemuksen hylkäämiseen~~ **luvan epäämiseen**

1. Jäsenvaltioiden on ~~hylättävä hakemus~~ **evättävä lupa** seuraavissa tapauksissa:
- a) edellä 6 artiklassa säädetyt yleiset edellytykset ja **tai** tapaukseen sovellettavat, 7 artiklassa ja 10–16 artiklassa säädetyt erityisedellytykset eivät täyty;
- b) esitetyt asiakirjat on hankittu vilpillisin keinoin, väärennetty tai niitä on muutettu;
- c) ~~vastaanottava yksikkö tai oppilaitos on perustettu ainoastaan maahantulon helpottamista varten;~~
- d) ~~vastaanottavalle yksikölle on määrätty seuraamuksia kansallisen lainsäädännön mukaisesti työnantajavelvoitteiden rikkomisen ja/tai laittoman työnteon vuoksi tai se ei täytä kansallisessa lainsäädännössä asetettuja sosiaaliturvaan ja/tai verotukseen liittyviä oikeudellisia velvoitteitaan tai se on jättänyt konkurssihakemuksen tai on muuten maksukyvytön;~~

Tiistai 25. helmikuuta 2014

e) ~~isäntäperheelle tai, tilanteen mukaan, välittäjäorganisaatiolle, joka on osallistunut au pairin sijoittamiseen, on määrätty seuraamuksia kansallisen lainsäädännön mukaisesti au pair -sijoitusten ehtojen ja/tai tavoitteiden rikkomisen ja/tai laittoman työnteon vuoksi.~~

2. ~~Jäsenvaltiot voivat hylätä hakemuksen, jos vastaanottava yksikkö näyttää hakemuksen päiväystä välittömästi edeltäneiden 12 kuukauden aikana tarkoituksellisesti lakkauttaneen työpaikat, jotka se yrittää täyttää uudella hakemuksella.~~
evätä luvan seuraavissa tapauksissa:

a) ~~vastaanottavalle yksikölle on määrätty seuraamuksia kansallisen lainsäädännön mukaisesti työnantajavelvoitteiden rikkomisen ja/tai laittoman työnteon vuoksi tai se ei täytä kansallisessa lainsäädännössä asetettuja sosiaaliturvaan ja/tai verotukseen liittyviä oikeudellisia velvoitteitaan tai se on jättänyt konkurssihakemuksen tai on muuten maksukyvytön;~~

b) ~~isäntäperheelle tai, tilanteen mukaan, välittäjäorganisaatiolle, joka on osallistunut au pairin sijoittamiseen, on määrätty seuraamuksia kansallisen lainsäädännön mukaisesti au pair sijoitusten ehtojen ja/tai tavoitteiden rikkomisen ja/tai laittoman työnteon vuoksi;~~

c) ~~vastaanottava yksikkö tai oppilaitos on perustettu ainoastaan maahantulon helpottamista varten. [tark. 40]~~

19 artikla

Syyt luvan peruuttamiseen tai uusimatta jättämiseen

1. ~~Jäsenvaltioiden on peruutettava lupa tai jätettävä se uusimatta seuraavissa tapauksissa:~~

a) ~~luvan haltija ei enää täytä 6 artiklassa säädettyjä yleisiä edellytyksiä eikä häneen sovellettavia 7, 10–14 tai 16 artiklassa säädettyjä erityisedellytyksiä;~~

a) ~~b) lupa ja esitetyt asiakirjat on hankittu vilpillisin keinoin, väärennetty tai niitä on muutettu;~~

b) ~~kolmannen maan kansalainen on maassa muuta tarkoitusta varten kuin sitä, minkä perusteella hänelle on myönnetty lupa oleskeluun;~~

e) ~~vastaanottava yksikkö on perustettu ainoastaan maahantulon helpottamista varten;~~

2. ~~Jäsenvaltiot voivat peruuttaa luvan tai jättää sen uusimatta seuraavissa tapauksissa:~~

a) ~~vastaanottava yksikkö ei täytä kansallisessa lainsäädännössä asetettuja sosiaaliturvaan ja/tai verotukseen liittyviä oikeudellisia velvoitteitaan tai se on jättänyt konkurssihakemuksen tai on muuten maksukyvytön. Jos näin tapahtuu opiskelun ollessa kesken, opiskelijalle on annettava kohtuullisesti aikaa löytää vastaava opinto-ohjelma, jotta hän voi saattaa opiskelunsa päätökseen;~~

b) ~~isäntäperheelle tai, tilanteen mukaan, välittäjäorganisaatiolle, joka on osallistunut au pairin sijoittamiseen, vastaanottavalle yksikölle on määrätty seuraamuksia kansallisen lainsäädännön mukaisesti au pair -sijoitusten ehtojen ja/tai tavoitteiden työnantajavelvoitteiden rikkomisen ja/tai laittoman työnteon vuoksi tai se ei täytä kansallisessa lainsäädännössä asetettuja sosiaaliturvaan ja/tai verotukseen liittyviä oikeudellisia velvoitteitaan tai se on jättänyt konkurssihakemuksen tai on muuten maksukyvytön;~~

c) ~~vastaanottava yksikkö on perustettu ainoastaan maahantulon helpottamista varten;~~

d) ~~isäntäperheelle tai, tilanteen mukaan, välittäjäorganisaatiolle, joka on osallistunut au pairin sijoittamiseen, on määrätty seuraamuksia kansallisen lainsäädännön mukaisesti au pair -sijoitusten ehtojen ja/tai tavoitteiden rikkomisen ja/tai laittoman työnteon vuoksi;~~

e) ~~kolmannen maan kansalainen on maassa muuta tarkoitusta varten kuin sitä, jonka perusteella hänelle on myönnetty lupa oleskeluun;~~

f) ~~opiskelija ei noudata 23 artiklassa säädettyjä taloudellisen toiminnan aikarajoja; tai hänen opiskelunsa~~

Tiistai 25. helmikuuta 2014

g) **opiskelijan opiskelu** ei edisty kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti hyväksyttävällä tavalla. **Kyseinen jäsenvaltio voi peruuttaa luvan tai jättää sen uusimatta tällä perusteella ainoastaan päätöksellä, jossa esitetään oppilaitoksen arvioon perustuvat erityiset syyt, ja oppilaitosta on kuultava opiskelijan edistyksestä, paitsi jos oppilaitos ei vastaa lausuntopyyntöön kohtuullisen ajan kuluessa;**

2. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa luvan

h) yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvista syistä. **Yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen perustuvien syiden on perustuttava yksinomaan asianomaisen kolmannen maan kansalaisen omaan käytökseen. Kansanterveyteen perustuvien syiden on perustuttava todellisten riskien objektiiviseen analyysiin, eikä niitä saa soveltaa syrjivästi kyseisen jäsenvaltion kansalaisiin verrattuna.**

2 a. **Kun jäsenvaltio peruuttaa luvan jostakin 2 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettua syytä, kolmannen maan kansalaisella on oikeus jäädä mainitun jäsenvaltion alueelle, jos hän löytää toisen vastaanottavan yksikön tai isäntäperheen saadakseen opiskelunsa tai tutkimustyönsä päätökseen tai sellaista muuta tarkoitusta varten, jonka perusteella lupa on myönnetty. [tark. 41]**

~~20 artikla~~

~~Syyt luvan uusimatta jättämiseen~~

1. Jäsenvaltiot voivat jättää luvan uusimatta seuraavissa tapauksissa:

a) lupa ja esitetyt asiakirjat on hankittu vilpillisin keinoin, väärennetty tai niitä on muutettu;

b) luvan haltija ei enää täytä 6 artiklassa säädettyjä maahantulon ja oleskelun yleisiä edellytyksiä eikä häneen sovellettavia 7, 9 ja 10 artiklassa säädettyjä erityisiä edellytyksiä;

e) opiskelija ei noudata 23 artiklassa säädettyjä taloudellisen toiminnan aikarajoja tai hänen opiskelunsa ei edisty kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti hyväksyttävällä tavalla.

2. Jäsenvaltiot voivat jättää luvan uusimatta yleiseen järjestykseen, yleiseen turvallisuuteen tai kansanterveyteen perustuvista syistä. [tark. 42]

V LUKU

OIKEUDET

21 artikla

Yhdenvertainen kohtelu

1. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2011/98/EU 12 artiklan 2 kohdan **a ja b** alakohdassa säädetään, tutkijoilla **ja opiskelijoilla**, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia, on oikeus yhdenvertaiseen kohteluun vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisten kanssa asetuksessa (EY) N:o 883/2004 määriteltujen **yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen ja sosiaaliturvan alojen**, kuten perhe-etuuksien, osalta. [tark. 43]

2. **Opiskelijoilla**, vaihto-oppilailla, vapaaehtoistyöntekijöillä, palkattomilla harjoittelijoilla ja au-paireilla on, siitä riippumatta, sallitaanko heidän tehdä työtä unionin lainsäädännön tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti, oikeus yhdenvertaiseen kohteluun yleisesti tarjolla olevien tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan osalta. [tark. 44]

2 a. **Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla kolmansien maiden kansalaisilla, joille on myönnetty maahantulo- ja oleskelulupa jonkin jäsenvaltion alueelle pitkäaikaisen viisumin perusteella, on oikeus yhdenvertaiseen kohteluun vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisten kanssa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen oikeuksien osalta. [tark. 45]**

Tiistai 25. helmikuuta 2014

22 artikla

Tutkijoiden opetustyö

Tutkija, joka on päästetty maahan tämän direktiivin nojalla, voi opettaa kansallisessa lainsäädännössä säädetyn mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat määrätä, että opetusta saa antaa enintään tietyn tuntimäärän tai tietyn määrän päiviä.

23 artikla

Opiskelijoiden taloudellinen toiminta

1. Opiskelijoille on annettava opiskeluun käyttämänsä ajan ulkopuolella oikeus toimia palkattuina työntekijöinä ja heille voidaan antaa oikeus harjoittaa taloudellista toimintaa itsenäisinä ammatinharjoittajina asianomaiseen toimintaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavia sääntöjä ja edellytyksiä noudattaen. Vastaanottavan jäsenvaltion työmarkkinoilla vallitseva tilanne voidaan ottaa huomioon, **mutta sitä ei oteta huomioon järjestelmällisesti, sillä tämä saattaisi johtaa opiskelijoiden sulkemiseen työmarkkinoiden ulkopuolelle.** [tark. 46]
2. Jäsenvaltiot myöntävät tarvittaessa opiskelijoille ja/tai työnantajille edeltäkäs in luvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
3. Kukin jäsenvaltio vahvistaa tällaisen toiminnan harjoittamiseen sallitun enimmäisajan joko tunteina viikossa taikka päivinä tai kuukausina vuodessa. Enimmäisajan on oltava vähintään 20 tuntia viikossa tai vastaava määrä päiviä tai kuukausia vuodessa.
4. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että opiskelijat ilmoittavat, etukäteen tai muulla tavoin, taloudellisen toiminnan harjoittamisesta kyseisen jäsenvaltion nimeämälle viranomaiselle. Heidän työnantajilleen voidaan myös asettaa velvollisuus ilmoittaa asiasta etukäteen tai muulla tavoin.

24 artikla

Tutkijoiden ja opiskelijoiden työnhaku ja yrittäjäys

1. Saatuaan tutkimustyönsä tai opiskelunsa jäsenvaltiossa päätökseen kolmansien maiden kansalaisilla on oikeus jäädä jäsenvaltion alueelle ~~12~~ **18** kuukaudeksi etsimään työtä tai perustamaan yritys, jos 6 artiklan a kohdassa **alakohdassa** ja c-f kohdassa **alakohdassa** säädetty edellytykset edelleen täyttyvät. Kolmansien maiden kansalaisia voidaan aikaisintaan ~~kolmen~~ **kuuden** kuukauden kuluttua ja viimeistään ennen kuin on kulunut ~~kuusi~~ **yhdeksän** kuukautta pyytää esittämään todisteet siitä, että he etsivät edelleen työtä tai ovat perustamassa yritystä. ~~Kuuden~~ **Yhdeksän** kuukauden kuluttua kolmansien maiden kansalaisia voidaan lisäksi pyytää esittämään todisteet, että heillä on todelliset mahdollisuudet työllistyä tai käynnistää yritystoiminta.

2. **Jäsenvaltioiden on tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti myönnettävä lupa asianomaiselle kolmannen maan kansalaiselle ja soveltuvin osin hänen perheenjäsenilleen, jos 6 artiklan a alakohdassa ja c-f alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.** [tark. 47]

25 artikla

Tutkijoiden ja opiskelijoiden perheenjäsenet

1. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/86/EY 3 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklassa säädetään, perheenyhdistämistä ei saa tehdä riippuvaiseksi siitä, että tutkimusta **tai opiskelua** varten myönnettyä oleskelua koskevan luvan haltijalla pitäisi olla perustellut mahdollisuudet saada pysyvä oleskeluoikeus, eikä siitä, että tietty oleskelun vähimmäisaika pitäisi olla ylittynyt.
2. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/86/EY 4 artiklan 1 kohdan viimeisessä alakohdassa ja 7 artiklan 2 kohdassa säädetään, kyseisissä säännöksissä tarkoitettuja kotoutumisedellytyksiä ja kotouttamistoimenpiteitä voidaan soveltaa vasta sen jälkeen, kun asianomaisille henkilöille on myönnetty oikeus perheenyhdistämiseen.
3. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/86/EY 5 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, perheenjäsenten luvat on myönnettävä perheenyhdistämisen edellytysten täytyessä 90 päivän kuluessa hakemuksen jättämispäivästä ja 60 päivän kuluessa liikkuvuustoimenpiteitä sisältävien unionin ohjelmien piiriin kuuluvien tutkijoiden **ja opiskelijoiden**, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia, perheenjäseniä koskevan alkuperäisen hakemuksen päiväyksestä.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

4. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/86/EY 13 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään, perheenjäsenten lupien voimassaoloajan on oltava saman kuin tutkijalle **tai opiskelijalle** myönnettyssä luvassa edellyttäen, että tämä on mahdollista heidän matkustusasiakirjojensa voimassaoloaikojen perusteella.

5. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/86/EY 14 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä säädetään, jäsenvaltiot eivät saa soveltaa työmarkkinoille pääsyyn aikarajaa. [tark. 48]

VI LUKU

LIKKUVUUS JÄSENVALTIOIDEN VÄLILLÄ

26 artikla

Tutkijoiden, opiskelijoiden, **vapaaehtoistyöntekijöiden** ja ~~palkallisten~~ harjoittelijoiden oikeus liikkuvuuteen jäsenvaltioiden välillä

1. Kolmannen maan kansalaisen, joka on päästetty maahan tutkijana tämän direktiivin nojalla, on saatava toteuttaa osa tutkimuksestaan toisessa jäsenvaltiossa tässä artiklassa asetetuin edellytyksin.

Jos tutkija oleskelee enintään kuusi kuukautta toisessa jäsenvaltiossa, tutkimus voidaan toteuttaa ensimmäisessä jäsenvaltiossa tehdyn vastaanottosopimuksen perusteella edellyttäen, että tutkijalla on riittävät varat toisessa jäsenvaltiossa eikä häntä pidetä **hän ole** toisessa jäsenvaltiossa ~~uhkana~~ **uhka** yleiselle järjestykselle ja turvallisuudelle tai kansanterveydelle.

Jos tutkija oleskelee toisessa jäsenvaltiossa yli kuusi kuukautta, jäsenvaltiot voivat vaatia uutta vastaanottosopimusta tutkimuksen toteuttamiseksi kyseisessä jäsenvaltiossa. Jos jäsenvaltiot edellyttävät lupaa liikkuvuuden harjoittamiseen, tällainen lupa on myönnettävä ~~30~~ **29** artiklassa määritettyjen menettelyllisten takeiden mukaisesti. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia tutkijaa poistumaan alueeltaan lupahakemusten tekemistä varten.

2. Kolmannen maan kansalaisen, joka on päästetty maahan tämän direktiivin nojalla opiskelijana, **vapaaehtoistyöntekijänä** tai ~~palkallisena~~ harjoittelijana, on annettava suorittaa osa opiskelustaan, /harjoittelustaan **tai vapaaehtoistyöstään** toisessa jäsenvaltiossa pidempinä kuin kolmen kuukauden jaksoina mutta enintään kuuden kuukauden jaksoina edellyttäen, että hän on ennen siirtymistään toiseen jäsenvaltioon toimittanut toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat:

- a) voimassaoleva matkustusasiakirja;
- b) osoitus sairausvakuutuksesta kaikkien asianomaisen jäsenvaltion kansalaisten osalta yleensä vakuutettujen riskien varalta;
- c) todiste, että hänet on hyväksytty korkea-asteen oppilaitokseen tai harjoittelijoita **tai vapaaehtoistyöntekijöitä** vastaanottavaan yksikköön;
- d) todisteet, että hänellä on riittävät varat koko oleskeluajalleen toimeentuloaan, opintojaan ja paluumatkaansa varten.

3. Toisen jäsenvaltion viranomaisten on ilmoitettava ensimmäisen jäsenvaltion viranomaisille päätöksistään, jotka koskevat opiskelijoiden, **vapaaehtoistyöntekijöiden** ja harjoittelijoiden liikkuvuutta ensimmäisestä jäsenvaltiosta toiseen. Jäljempänä 32 artiklassa säädettyjä yhteistyömenettelyjä on sovellettava.

4. Opiskelijana maahan päästetyn kolmannen maan kansalaisen siirtymiset toiseen jäsenvaltioon yli kuudeksi kuukaudeksi voidaan myöntää samoin ehdoin, joita sovelletaan liikkuvuuteen pidemmäksi kuin kolmen kuukauden jaksoksi mutta enintään kuuden kuukauden jaksoksi. Jos jäsenvaltiot edellyttävät, että lupaan harjoittaa liikkuvuutta pidempään kuin kuuden kuukauden jakson ajan tarvitaan uusi hakemus, tällaiset luvat on myönnettävä 29 artiklan mukaisesti.

5. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia opiskelijaa, **vapaaehtoistyöntekijää** **tai harjoittelijaa** poistumaan alueeltaan jäsenvaltioiden välistä liikkuvuutta koskevan hakemuksen tekemistä varten. [tark. 49]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

27 artikla

Liikkuvuustoimenpiteitä sisältävien unionin ohjelmien piiriin kuuluvien tutkijoiden, **vapaaehtoistyöntekijöiden, palkattomien ja palkallisten harjoittelijoiden** ja opiskelijoiden oikeudet

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tutkijoina, **vapaaehtoistyöntekijöinä, palkattomina tai palkallisina harjoittelijoina** tai opiskelijoina tämän direktiivin nojalla maahan päästetyille kolmansien maiden kansalaisille, jotka kuuluvat liikkuvuustoimenpiteitä sisältävien unionin ohjelmien piiriin, lupa, joka on voimassa koko sen ajan, jonka heidän oleskelunsa jäsenvaltioissa kestää, jos
 - a) täydellinen luettelo jäsenvaltioista, joihin tutkija, **vapaaehtoistyöntekijä, palkaton tai palkallinen harjoittelija** tai opiskelija ~~aikee~~ **on ilmoittanut aikovansa** mennä, on tiedossa ennen tuloa ensimmäiseen jäsenvaltioon;
 - b) opiskelijoiden tapauksessa hakija voi esittää todisteet siitä, että hänet on hyväksytty ~~korkea-asteen~~ oppilaitokseen osallistumaan opinto-ohjelmaan;
- b a) vapaaehtoistyöntekijöiden tapauksessa hakija voi esittää todisteet siitä, että hänet on hyväksytty vapaaehtoistoiminnan järjestäjään tai ohjelmaan, kuten eurooppalaiseen vapaaehtoistyöhön, osallistumaan vapaaehtoistoimintaan;**
- b b) harjoittelijoiden tapauksessa hakija voi esittää todisteet siitä, että hänet on hyväksytty vastaanottavaan yksikköön.**
2. Ensimmäisen jäsenvaltion, jossa tutkija, **vapaaehtoistyöntekijä, palkaton tai palkallinen harjoittelija** tai opiskelija oleskelee, on myönnettävä lupa.
3. Jos täydellistä luetteloa jäsenvaltioista ei ole tiedossa ennen ensimmäiseen jäsenvaltioon tuloa,
 - a) tutkijoihin sovelletaan 26 artiklassa säädettyjä edellytyksiä oleskelulle toisessa jäsenvaltiossa enintään kuuden kuukauden jaksojen ajan;
 - b) opiskelijoihin, **palkattomiin tai palkallisiin harjoittelijoihin ja vapaaehtoistyöntekijöihin** sovelletaan 26 artiklassa säädettyjä edellytyksiä oleskelulle toisessa jäsenvaltiossa kolmesta kuuteen kuukautta kestävien jaksojen ajan. **[tark. 50]**

28 artikla

Perheenjäsenten oleskelu toisessa jäsenvaltiossa

1. Kun tutkija muuttaa toiseen jäsenvaltioon 26 ja 27 artiklan mukaisesti ja kun perhe on muodostettu jo ensimmäisessä jäsenvaltiossa, perheenjäsenet saavat siirtyä hänen mukanaan toiseen jäsenvaltioon tai seurata häntä sinne.
2. Kuukauden kuluessa saapumisestaan jäsenvaltion alueelle asianomaisten perheenjäsenten tai tutkijan on tehtävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille perheenjäsenen oleskelulupaa koskeva hakemus.

Jos ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän perheenjäsenen oleskeluluvan voimassaolo päättyy menettelyn aikana tai ei enää oikeuta haltijaansa oleskelemaan laillisesti toisen jäsenvaltion alueella, jäsenvaltioiden on annettava henkilön oleskella alueellaan myöntämällä tarvittaessa tilapäisiä kansallisia oleskelulupia tai vastaavia lupia, joiden nojalla hakija voi jatkaa laillista oleskeluaan niiden alueella tutkijan kanssa siihen saakka, kun toisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tekevät hakemusta koskevan päätöksen.
3. Toinen jäsenvaltio voi edellyttää, että kyseiset perheenjäsenet esittävät oleskelulupahakemuksensa yhteydessä
 - a) ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän oleskeluluvan ja voimassa olevan matkustusasiakirjan tai niiden oikeaksi todistetut jäljennökset sekä viisumin, jos sitä edellytetään;
 - b) todisteet siitä, että he ovat oleskelleet ensimmäisessä jäsenvaltiossa tutkijan perheenjäseninä;
 - c) todisteet siitä, että heillä on sairausvakuutus, joka kattaa kaikki riskit toisessa jäsenvaltiossa, tai että tutkijalla on tällainen heitä koskeva vakuutus.

Tiistai 25. helmikuuta 2014

4. Toinen jäsenvaltio voi vaatia tutkijaa esittämään todisteet siitä, että haltijalla on
 - a) asunto, jota voidaan pitää vastaavanlaisen perheen tavanomaisena asuntona samalla alueella ja joka täyttää asianomaisen jäsenvaltion yleiset terveyst- ja turvallisuusvaatimukset;
 - b) vakaat ja säännölliset varat, jotka riittävät hänen itsensä ja hänen perheenjäsentensä elättämiseen tarvitsematta turvautua kyseisen jäsenvaltion sosiaaliavustuksiin.

Jäsenvaltioiden on arvioitava nämä varat niiden luonteen ja säännöllisyyden perusteella, ja ne voivat ottaa huomioon kansallisten vähimmäispalkkojen ja -eläkkeiden tason sekä asianomaisen henkilön perheenjäsenten lukumäärän.

VII LUKU
MENETTELY JA AVOIMUUS

29 artikla

Menettelylliset takeet ja avoimuus

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päätös täydellisestä lupahakemuksesta ja annettava päätös hakijalle kirjallisesti tiedoksi asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen tiedoksiantomenettelyjen mukaisesti mahdollisimman pian ja viimeistään ~~60~~ 30 päivän kuluttua hakemuksen jättämisestä. ~~tai~~ Jos **kansallisessa lainsäädännössä säädetään mahdollisuudesta muutoksenhakuun hallintoviranomaisessa, jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päätös muutoksenhausta viimeistään** on kyse liikkuvuustoimenpiteitä sisältävien unionin ohjelmien piiriin kuuluvista tutkijoista ja opiskelijoista, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia, 30 päivän kuluttua **muutoksenhakupäivästä**. [tark. 53]
2. Jos hakemuksen tueksi esitetyt tiedot ovat puutteelliset, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hakijalle, mitä lisätietoja ne tarvitsevat, ja **hakemuksen rekisteröidessään** annettava hakemuksen täydentämiseksi kohtuullinen määräaika. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluminen keskeytyy, kunnes viranomaiset ovat saaneet vaaditut lisätiedot tai asiakirjat. [tark. 54]
3. Päätös lupahakemuksen hylkäämisestä **luvan epäämisestä** on annettava asianomaiselle kolmannen maan kansalaiselle tiedoksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti määrättyjen tiedoksiantomenettelyjen mukaisesti. Tiedoksiannon yhteydessä hakijalle on kerrottava mahdollisuuksista muutoksenhakuun ja ilmoitettava kansallinen tuomioistuin tai viranomainen, jolta muutosta voi hakea, sekä muutoksenhakua koskeva määräaika **ja annettava kaikki asiaa koskevat käytännön tiedot, jotka helpottavat hakijan oikeuksien käyttämistä**. [tark. 55]
4. Jos hakemus hylätään **lupa evätään** tai tämän direktiivin mukaisesti myönnetty lupa peruutetaan, asianomaisella on oltava oikeus hakea päätökseen muutosta kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta. [tark. 56]

29 a artikla

Opiskelijoille, oppilaille ja tutkijoille myönnettäviä oleskelulupia tai viisumeja koskeva nopeutettu menettely

Maahanpääsyä koskevan nopeutetun menettelyn käyttöönotosta voidaan tehdä sopimus, jonka mukaan oleskelulupa tai viisumi myönnetään asianomaisen kolmannen maan kansalaisen nimissä. Tämä sopimus tehdään jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, joka vastaa opiskelijoiden, oppilaiden tai tutkijoiden, jotka ovat kolmansien maiden kansalaisia, maahantulosta ja oleskelusta, ja oppilaitoksen tai sellaisen oppilasvaihto-ohjelmasta vastaavan järjestön tai tutkimusorganisaation välillä, jonka kyseinen jäsenvaltio on hyväksynyt kyseiseen tarkoitukseen kansallisen lainsäädäntönsä ja hallinnollisen käytäntönsä mukaisesti. [tark. 57]

Tiistai 25. helmikuuta 2014

30 artikla

Avoimuus ja tiedonsaanti

Jäsenvaltioiden on asetettava saataville **annettava käyttöön helposti saatavilla ja ymmärrettävissä olevat** tiedot tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä, kuten vaadittavien varojen kuukausittaisesta vähimmäismäärästä, oikeuksista, kaikista hakemusta varten tarvittavista asiakirjatodisteista ja sovellettavista maksuista. Jäsenvaltioiden on asetettava saataville tiedot 8 artiklan nojalla hyväksytyistä tutkimusorganisaatioista. [tark. 58]

31 artikla

Maksut

Jäsenvaltiot voivat vaatia hakijoita suorittamaan maksuja **maksujen suorittamista** tämän direktiivin mukaisesti tapahtuvasta hakemusten käsittelystä. ~~Maksujen suuruus ei saa vaarantaa~~ **Maksut eivät saa vaarantaa olla suuruudeltaan liiallisia tai kohtuuttomia niin, että se estäisi** direktiivin tavoitteiden saavuttamista **saavuttamisen. Kun kolmannen maan kansalainen suorittaa nämä maksut, hänellä on oltava oikeus saada korvaus maksuista vastaanottavalta yksiköltä tai isäntäperheeltä.** [tark. 59]

VIII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

32 artikla

Yhteyspisteet

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yhteyspisteet, jotka vastaavat 26 ja 27 artiklan täytäntöönpanemiseksi tarvittavien tietojen vastaanottamisesta ja toimittamisesta.
2. Jäsenvaltioiden on tehtävä asianmukaisesti yhteistyötä 1 kohdassa tarkoitettussa tietojen vaihdossa.

2 a. Jäsenvaltioiden on helpotettava hakemusmenettelyä siten, että ne antavat kolmansien maiden kansalaisten tehdä hakemuksen ja saattaa menettelyn päätökseen kaikkien jäsenvaltioiden tapauksessa hakijan kannalta sopivimman jäsenvaltion suurlähetystössä tai konsulaatissa. [tark. 60]

33 artikla

Tilastot

Jäsenvaltioiden on toimitettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 862/2007 ⁽¹⁾ mukaisesti vuosittain ja ensimmäisen kerran viimeistään [...] komissiolle tilastotiedot niiden kolmansien maiden kansalaisten lukumääristä, joille on myönnetty lupia. Lisäksi komissiolle on mahdollisuuksien mukaan toimitettava kansalaisuuden mukaan esitetyt tilastotiedot niiden kolmansien maiden kansalaisten lukumääristä, joiden lupa on edellisen kalenterivuoden aikana uusittu tai peruutettu. Tilastotiedot tutkijoiden perheenjäsenistä, joille on myönnetty maahanpääsy, on toimitettava samalla tavoin.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tilastot on laadittava yhden kalenterivuoden viitejaksoittain ja toimitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä. Ensimmäinen viitevuosi on [...].

34 artikla

Kertomukset

Komissio arvioi tämän direktiivin soveltamista ja toimittaa säännöllisesti ja ensimmäisen kerran viimeistään [viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä] Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa ja tekee tarvittaessa ehdotuksia sen muuttamisesta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 862/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, muuttoliikettä ja kansainvälistä suojelua koskevista yhteisön tilastoista sekä ulkomaisia työntekijöitä koskevien tilastojen laatimisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 311/76 kumoamisesta (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 23).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

35 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [kahden vuoden kuluttua direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

36 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 2005/71/EY ja 2004/114/EY [tämän direktiivin 35 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetettua päivää seuraavasta päivästä], sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia, liitteessä I olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

37 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

38 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Tiistai 25. helmikuuta 2014

LIITE I

A osa

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista

(37 artiklassa tarkoitetut)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/114/EY	(EUVL L 375, 23.12.2004, s. 12)
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/71/EY	(EUVL L 289, 3.11.2005, s. 15)

B osa

Luettelo määräajoista, joiden kuluessa direktiivit on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä [ja niitä on alettava soveltaa]

(36 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle	Soveltamisen alkamispäivä
2004/114/EY	12.1.2007	
2005/71/EY	12.10.2007	

Tiistai 25. helmikuuta 2014

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2004/114/EY	Direktiivi 2005/71/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan a kohta		1 artiklan a kohta
1 artiklan b kohta		—
—		1 artiklan b ja c kohta
2 artiklan johtolause		3 artiklan johdantolause
2 artiklan a kohta		3 artiklan a kohta
2 artiklan b kohta		3 artiklan c kohta
2 artiklan c kohta		3 artiklan d kohta
2 artiklan d kohta		3 artiklan e kohta
—		3 artiklan f ja g kohta
2 artiklan e kohta		3 artiklan l kohta
2 artiklan f kohta		3 artiklan h kohta
2 artiklan g kohta		—
—		3 artiklan i kohta
—		3 artiklan m–s kohta
3 artiklan 1 kohta		2 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta		2 artiklan 2 kohdan a–e alakohta
—		2 artiklan 2 kohdan f ja g alakohta
4 artikla		4 artikla
5 artikla		5 artiklan 1 kohta
—		5 artiklan 2 kohta
6 artiklan 1 kohta		6 artiklan a–e kohta
—		6 artiklan f kohta
6 artiklan 2 kohta		—
—		7 artikla

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Direktiivi 2004/114/EY	Direktiivi 2005/71/EY	Tämä direktiivi
7 artiklan 1 kohdan johtolause		10 artiklan 1 kohdan johdantolause
7 artiklan 1 kohdan a alakohta		10 artiklan 1 kohdan a alakohta
7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta		—
7 artiklan 1 kohdan d alakohta		10 artiklan 1 kohdan b alakohta
7 artiklan 2 kohta		10 artiklan 2 kohta
—		10 artiklan 3 kohta
8 artikla		—
—		11 artikla
9 artiklan 1 ja 2 kohta		12 artiklan 1 ja 2 kohta
10 artiklan johtolause		13 artiklan 1 kohdan johdantolause
10 artiklan a kohta		13 artiklan 1 kohdan a alakohta
10 artiklan b ja c kohta		—
—		12 artiklan 1 kohdan b alakohta
—		12 artiklan 2 kohta
11 artiklan johtolause		14 artiklan 1 kohdan johdantolause
11 artiklan a kohta		—
11 artiklan b kohta		13 artiklan 1 kohdan a alakohta
11 artiklan c kohta		13 artiklan 1 kohdan b alakohta
11 artiklan d kohta		13 artiklan 1 kohdan c alakohta
12–15 artikla		—
—		14, 15 ja 16 artikla
16 artiklan 1 kohta		20 artiklan 1 kohdan johdantolause
—		20 artiklan 1 kohdan a–c alakohta
16 artiklan 2 kohta		20 artiklan 2 kohta
—		21 artikla
17 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta		23 artiklan 1 kohta

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Direktiivi 2004/114/EY	Direktiivi 2005/71/EY	Tämä direktiivi
17 artiklan 1 kohdan toinen alakohta		23 artiklan 2 kohta
17 artiklan 2 kohta		23 artiklan 3 kohta
17 artiklan 3 kohta		—
17 artiklan 4 kohta		23 artiklan 4 kohta
—		15, 24, 25 ja 27 artikla
—		17 artikla
18 artiklan 1 kohta		—
—		29 artiklan 1 kohta
18 artiklan 2, 3 ja 4 kohta		29 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
19 artikla		—
—		30 artikla
20 artikla		31 artikla
—		32 ja 33 artikla
21 artikla		34 artikla
22–25 artikla		—
—		35, 36 ja 37 artikla
26 artikla		38 artikla
—		Liitteet I ja II
	1 artikla	—
	2 artiklan johtolause	—
	2 artiklan a kohta	3 artiklan a kohta
	2 artiklan b kohta	3 artiklan i kohta
	2 artiklan c kohta	3 artiklan k kohta
	2 artiklan d kohta	3 artiklan b kohta
	2 artiklan e kohta	—
	3 ja 4 artikla	—
	5 artikla	8 artikla

Tiistai 25. helmikuuta 2014

Direktiivi 2004/114/EY	Direktiivi 2005/71/EY	Tämä direktiivi
	6 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta
	—	9 artiklan 1 kohdan a–f alakohta
	6 artiklan 2 kohdan a alakohta	9 artiklan 2 kohdan a alakohta
	6 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta	—
	6 artiklan 3, 4 ja 5 kohta	9 artiklan 3, 4 ja 5 kohta
	7 artikla	—
	8 artikla	16 artiklan 1 kohta
	9 artikla	—
	10 artiklan 1 kohta	19 artiklan 2 kohdan a alakohta
	—	19 artiklan 2 kohdan b alakohta
	10 artiklan 2 kohta	—
	11 artiklan 1 ja 2 kohta	22 artikla
	12 artiklan johtolause	—
	12 artiklan a kohta	—
	12 artiklan b kohta	—
	12 artiklan c kohta	21 artiklan 1 kohta
	12 artiklan d kohta	—
	12 artiklan e kohta	—
	—	21 artiklan 2 kohta
	13 artiklan 1 kohta	26 artiklan 1 kohta
	13 artiklan 2 kohta	26 artiklan 1 kohta
	13 artiklan 3 ja 5 kohta	26 artiklan 1 kohta
	13 artiklan 4 kohta	—
	—	26 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
	14–21 artikla	—

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0123

Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukot *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustamisesta – EU Aid Volunteers (COM(2012)0514 – C7-0303/2012 – 2012/0245(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/39)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0514),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 214 artiklan 5 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0303/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 11. joulukuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnot (A7-0158/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. katsoo, että tälle aloitteelle olisi taattava erillinen rahoitus ja erilliset määrärahat, mutta sen olisi kuitenkin täydennettävä muita unionin ulkoisen politiikan välineitä;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0245

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustamisesta ("EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite")

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 375/2014.)

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0124

Vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahasto *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastosta (COM(2012)0617 – C7-0358/2012 – 2012/0295(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/40)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0617),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 175 artiklan 3 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0358/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Ruotsin kuningaskunnan valtiopäivien, Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin ylähuoneen ja alahuoneen sekä Saksan liittopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan (N:o 2) mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan säädösesitys ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 14. helmikuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 1, 24 ja 34 artiklan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 11. joulukuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan, talousarvion valvontavaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0183/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ⁽²⁾;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0295

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastosta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 223/2014.)

⁽¹⁾ EUVL C 133, 9.5.2013, s. 62.

⁽²⁾ Tämä kanta korvaa 12. kesäkuuta 2013 hyväksytyt tarkistukset (Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0257).

Tiistai 25. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0125

Biosidivalmisteet *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä annetun asetuksen (EU) N:o 528/2012 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tietyistä markkinoillepääsyn edellytyksistä (COM(2013)0288 – C7-0141/2013 – 2013/0150(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/41)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0288),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0141/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 18. syyskuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 11. joulukuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A7-0354/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2013)0150

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä annetun asetuksen (EU) N:o 528/2012 muuttamisesta tietyjen markkinoillepääsyn edellytysten osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 334/2014.)

⁽¹⁾ EUVL C 341, 21.11.2013, s. 44.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0135

EY:n ja Costa Rican, El Salvadorin, Guatemalan, Hondurasin, Nicaraguan ja Panaman välistä poliittista vuoropuhelua ja yhteistyötä koskeva sopimus, lukuun ottamatta sen 49 artiklan 3 kohtaa ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Costa Rican, El Salvadorin, Guatemalan, Hondurasin, Nicaraguan ja Panaman tasavaltojen välisen poliittista vuoropuhelua ja yhteistyötä koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta, lukuun ottamatta sopimuksen 49 artiklan 3 kohtaa (12399/2013 – C7-0425/2013 – 2012/0219A (NLE))

(Hyväksyntä)

(2017/C 285/42)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (12399/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Costa Rican, El Salvadorin, Guatemalan, Hondurasin, Nicaraguan ja Panaman tasavaltojen sopimuksen poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä (13368/2012),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 209 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0425/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan suosituksen (A7-0463/2013),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Costa Rican, El Salvadorin, Guatemalan, Hondurasin, Nicaraguan ja Panaman tasavaltojen hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0136

EY:n ja Costa Rican, El Salvadorin, Guatemalan, Hondurasin, Nicaraguan ja Panaman välistä poliittista vuoropuhelua ja yhteistyötä koskeva sopimus sen 49 artiklan 3 kohdan osalta ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Costa Rican, El Salvadorin, Guatemalan, Hondurasin, Nicaraguan ja Panaman tasavaltojen välisen poliittista vuoropuhelua ja yhteistyötä koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta sopimuksen 49 artiklan 3 kohdan osalta (12400/2013 – C7-0426/2013 – 2012/0219B(NLE))

(Hyväksyntä)

(2017/C 285/43)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (12400/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Costa Rican, El Salvadorin, Guatemalan, Hondurasin, Nicaraguan ja Panaman tasavaltojen sopimuksen poliittisesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä (13368/2012),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 79 artiklan 3 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0426/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A7-0119/2014),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Costa Rican, El Salvadorin, Guatemalan, Hondurasin, Nicaraguan ja Panaman tasavaltojen hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0137

Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivat ***Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (COM(2013)0803 – C7-0417/2013 – 2013/0392(NLE))****(Kuuleminen)**

(2017/C 285/44)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2013)0803),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0417/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan ja 46 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0470/2013),
1. hyväksyy komission ehdotuksen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.
-

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0138

Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta vakioidun arvonlisäveroilmoituksen osalta (COM(2013)0721 – C7-0394/2013 – 2013/0343(CNS))

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)

(2017/C 285/45)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2013)0721),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0394/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A7-0090/2014),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Tarkistus 1

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 1 kappale

Komission teksti

- (1) Neuvoston direktiivissä 2006/112/EY⁽¹²⁾ edellytetään, että verovelvolliset antavat arvonlisäveroilmoituksia, mutta jätetään jäsenvaltioille joustovaraa tarvittavien tietojen määrittämisessä. Tämä aiheuttaa eroja säännöissä ja menettelyissä, jotka koskevat arvonlisäveroilmoitusten antamista unionissa, sekä monimutkaistaa tilannetta yritysten kannalta ja synnyttää arvonlisäverovelvollisuuksia, jotka luovat esteitä unionin kaupalle.

⁽¹²⁾ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

Tarkistus

- (1) Neuvoston direktiivissä 2006/112/EY⁽¹²⁾ edellytetään, että verovelvolliset antavat arvonlisäveroilmoituksia, mutta jätetään jäsenvaltioille joustovaraa tarvittavien tietojen määrittämisessä. Tämä aiheuttaa eroja säännöissä ja menettelyissä, jotka koskevat arvonlisäveroilmoitusten antamista unionissa, sekä monimutkaistaa tilannetta yritysten kannalta, **lisää tarpeetonta hallinnollista raskautta jäsenvaltioiden veroviranomaisille ja verovelvollisille, luo arvonlisäveropetokset mahdollistavia porsaanreikiä** ja synnyttää arvonlisäverovelvollisuuksia, jotka luovat esteitä unionin kaupalle, **ja aiheuttaa turhia kustannuksia sekä jäsenvaltioiden veroviranomaisille että verovelvollisille.**

⁽¹²⁾ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Tarkistus 2

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 2 kappale

Komission teksti

- (2) Yrityksiin kohdistuvien rasiusten keventämiseksi ja sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi olisi otettava käyttöön vakioitu arvonlisäveroilmoitus kaikkia yrityksiä varten, jotka käyvät kauppaa unionissa. Vakioitujen ilmoitusten käytön **ansioista jäsenvaltioiden olisi voitava tarkastaa helpommin arvonlisäveroilmoituksia.**

Tarkistus

- (2) Yrityksiin kohdistuvien rasiusten keventämiseksi ja sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi olisi otettava käyttöön vakioitu arvonlisäveroilmoitus kaikkia yrityksiä varten, jotka käyvät kauppaa unionissa, **ja** vakioitujen ilmoitusten käytön **avulla olisi helpotettava arvonlisäveron keräämistä ja maksamista samoin kuin jäsenvaltioiden veroviranomaisten harjoittamaa arvonlisäveroilmoitusten tarkastamista. Sen tavoitteena olisi myös auttaa yrityksiä noudattamaan arvonlisäverolainsäädäntöä ja alentaa siten virhetasoa sekä viime kädessä auttaa vähentämään arvonlisäveropetoksia ja arvonlisäverovajetta tai jopa poistamaan ne kokonaan.**

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 3 kappale

Komission teksti

- (3) On tarpeen minimoida hallinnolliset rasitukset. Sen vuoksi vakioidussa arvonlisäveroilmoituksessa vaadittaviin tietoihin olisi kuuluttava rajallinen määrä pakollisia tietoja. Jäsenvaltioille ei myöskään saisi antaa mahdollisuutta vaatia vakioidussa arvonlisäveroilmoituksessa ja muissa ilmoituksissa muita kuin direktiivin XI osaston 5 luvussa säädettyjä tietoja.

Tarkistus

- (3) On tarpeen minimoida hallinnolliset rasitukset. Sen vuoksi vakioidussa arvonlisäveroilmoituksessa vaadittaviin tietoihin olisi kuuluttava rajallinen määrä pakollisia tietoja. Jäsenvaltioille ei myöskään saisi antaa mahdollisuutta vaatia vakioidussa arvonlisäveroilmoituksessa ja muissa ilmoituksissa muita kuin direktiivin XI osaston 5 luvussa säädettyjä tietoja. **Vakioidusta arvonlisäveroilmoituksesta saadaan täysi hyöty vain, jos jäsenvaltiot saattavat oikea-aikaisesti tämän direktiivin kokonaan osaksi kansallisia lakejaan, asetuksiaan ja hallinnollisia määräyksiään poikkeamatta sen soveltamisalasta.**

Tarkistus 4

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 9 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (9 a) **Jäsenvaltioiden veroviranomaisten olisi järjestettävä virkamiehilleen ja verovelvollisille verkko-ohjausta sähköisen asioinnin oikeasta käytöstä, jotta varmistetaan, että vakioitu arvonlisäveroilmoitus toimitetaan asianmukaisesti ja turvallisesti.**

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Tarkistus 5

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 14 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

(14 a) Jotta yrityksiin kohdistuvia rasituksia voidaan entisestään keventää ja sisämarkkinoiden toimintaa tehostaa, vakioidun alv-ilmoituksen tietovaatimukset olisi yhdenmukaistettava kaikissa jäsenvaltioissa, ja komission olisi viiden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä arvioitava direktiivin täytäntöönpanoa kyseisestä näkökulmasta ja tehtävä tarvittaessa ehdotuksia.

Tarkistus 6

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 2 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

2 a. **Komissio tarkastelee uudelleen viimeistään ...***[Virallinen lehti: pyydetään lisäämään päivämäärä, joka on viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta] direktiivin asianmukaisuutta yrityksiin kohdistuvien rasitteiden keventämiseksi entisestään ja sisämarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi. Tämän uudelleentarkastelun tulokset toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja niihin liitetään tarvittaessa asianmukaiset lainsäädäntöehdotukset.

Tarkistus 7

Ehdotus direktiiviksi

3 artikla

Komission teksti

Tarkistus

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. *Se on saatavilla konsolidoidussa muodossa direktiivin kanssa, jota sillä mukautetaan, kolmen kuukauden sisällä julkaisemisesta.*

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0139

Päätöksen 2009/831/EY muuttaminen sen soveltamisajan osalta *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi päätöksen 2009/831/EY muuttamisesta sen soveltamisajan osalta (COM(2013)0930 – C7-0022/2014 – 2013/0446(CNS))

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)

(2017/C 285/46)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2013)0930),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0022/2014),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan ja 46 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön (A7-0113/2014),
1. hyväksyy komission ehdotuksen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.
-

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0140

Päätöksen 2004/162/EY muuttaminen sen soveltamiseksi Mayotteen 1 päivästä tammikuuta 2014 *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi päätöksen 2004/162/EY muuttamisesta sen soveltamiseksi Mayotteen 1 päivästä tammikuuta 2014 (COM(2014)0024 – C7-0031/2014 – 2014/0010(CNS))

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)

(2017/C 285/47)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2014)0024),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0031/2014),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan ja 46 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön (A7-0144/2014),
1. hyväksyy komission ehdotuksen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.
-

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0141

EY:n ja Indonesian kokonaisvaltaista kumppanuutta ja yhteistyötä koskeva puitesopimus takaisinottoa koskevia kysymyksiä lukuun ottamatta**Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. helmikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Indonesian tasavallan kokonaisvaltaista kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen tekemisestä takaisinottoa koskevia kysymyksiä lukuun ottamatta (11250/2013– C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))**

(2017/C 285/48)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (11250/2013),
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Indonesian tasavallan kokonaisvaltaista kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen (14032/2009),
- ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön sekä Indonesian, Malesian, Filippiinien, Singaporen ja Thaimaan eli Kaakkois-Aasian valtioiden liiton (ASEAN) jäsenvaltioiden välillä 7 päivänä maaliskuuta 1980 tehdyn yhteistyösopimuksen ⁽¹⁾ ja siihen myöhemmin lisätyt liittymispöytäkirjat,
- ottaa huomioon 5. syyskuuta 2002 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta: Eurooppa ja Aasia – strateginen toimintakehys kumppanuuksien edistämistä varten ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2003 antamansa päätöslauselman Indonesian tilanteesta ja erityisesti Acehin ja Papuan provinseista ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 2003 antamansa päätöslauselman Acehista ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 13. tammikuuta 2005 antamansa päätöslauselman Intian valtameren äskettäisestä hyökyaaltokatastrofista ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Indonesian tasavallan kokonaisvaltaista kumppanuutta ja yhteistyötä koskevat neuvottelut, joiden käynnistämiseksi neuvosto antoi luvan 25. marraskuuta 2004, jotka saatettiin päätökseen kesäkuussa 2007 ja joiden tuloksena syntynyt sopimus allekirjoitettiin 9. marraskuuta 2009,
- ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2011 allekirjoitetun Euroopan unionin ja Indonesian tasavallan hallituksen välisen sopimuksen tietyistä lentoliikenteen näkökohdista ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman Indonesiasta ja hyökkäyksistä vähemmistöjä vastaan ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 2. helmikuuta 2012 antamansa päätöslauselman BRICS-maita ja muita nousevia talouksia koskevasta EU:n ulkopoliitikasta: tavoitteet ja strategiat ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2012 annetun neuvoston päätöksen 2012/308/YUTP Euroopan unionin liittymisestä Kaakkois-Aasian ystävyys- ja yhteistyösopimukseen ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 144, 10.6.1980, s. 2.⁽²⁾ EUVL C 272 E, 13.11.2003, s. 476.⁽³⁾ EUVL C 68 E, 18.3.2004, s. 617.⁽⁴⁾ EUVL C 87 E, 7.4.2004, s. 528.⁽⁵⁾ EUVL C 247 E, 6.10.2005, s. 147.⁽⁶⁾ EYVL L 264, 8.10.2011, s. 2.⁽⁷⁾ EUVL C 33 E, 5.2.2013, s. 201.⁽⁸⁾ EUVL C 239 E, 20.8.2013, s. 1.⁽⁹⁾ EUVL L 154, 15.6.2012, s. 1.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- ottaa huomioon Indonesiassa 5. huhtikuuta 2004 ja 20. syyskuuta 2004, Itä-Timorissa 30. elokuuta 1999, 30. elokuuta 2001, 9. huhtikuuta 2007, 30. kesäkuuta 2007 ja 7. heinäkuuta 2012 sekä Acehin maakunnassa 11. joulukuuta 2006 pidettyjä vaaleja koskevat Euroopan parlamentin vaalitarkkailuvaltuuskuntien raportit,
 - ottaa huomioon 27. marraskuuta 2012 annetun Jakartan julkilausuman korruption vastaisten virastojen toimintaperiaatteista,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 91 ja 100 artiklan, 191 artiklan 4 kohdan ja 207 ja 209 artiklan yhdessä 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan kanssa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan väliaikaisen mietinnön (A7-0093/2014)
- A. toteaa, että Euroopan unionin ja Indonesian tasavallan (jäljempänä ”Indonesia”) väliset suhteet on tarkoitus määrittää edellä mainitussa kokonaisvaltaista kumppanuutta ja yhteistyötä koskevassa puitesopimuksessa (jäljempänä ”puitesopimus”);
- B. toteaa, että puitesopimus on ensimmäinen laatuaan Euroopan unionin ja Indonesian välillä ja että sillä pyritään vahvistamaan molemminpuolisesti tärkeää poliittista, taloudellista ja alakohtaista yhteistyötä sekä tiivistämään entisestään kahdenvälistä ja alueellista yhteistyötä maailmanlaajuisiin haasteisiin vastaamiseksi;
- C. ottaa huomioon, että puitesopimuksen olennaisina osina vahvistetaan Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjassa ilmaistut arvot ja muut kansainväliset sopimukset, joita sovelletaan kumpaankin osapuoleen, ja sitoutuminen demokratian, hyvän hallinnon ja oikeusvaltion periaatteisiin sekä määräykset, jotka koskevat yhteistyön aloittamista tai laajentamista ihmisoikeuksien, kaupan ja investointien, energian, matkailun, liikenteen ja infrastruktuurin, merien suojelun ja kalastuksen, teollisuuspolitiikan ja pk-yritysten, tietosuojan ja tekijänoikeuksien sekä joukkotuhousteiden leviämisen estämisen alalla ja järjestäytyneen rikollisuuden, korruption, rahanpesun sekä terrorismin ja terroristien rahoittamisen torjunnassa;
- D. panee merkille, että Indonesia on maailman neljänneksi väkirikkein maa ja kolmanneksi suurin demokratia ja että maassa on muslimienemmistö ja miljoonia muiden uskontokuntien jäseniä ja se on monietninen, monikielinen ja monikulttuurinen yhteiskunta, jossa on yli 240 miljoonaa asukasta, joista 40 prosenttia on alle 25-vuotiaita ja että maa sijaitsee strategisesti merkittävässä saaristossa, johon kuuluu yli 17 000 saarta 5 400 kilometrin levyisellä itä-länsisuuntaisella alueella Intian valtameressä ja Tyynessä valtameressä;
1. pyytää neuvostoa ottamaan huomioon seuraavat suositukset:
- a) panee tyytyväisenä merkille puitesopimuksen, joka on ensimmäinen tämäntyyppinen sopimus EU:n ja Kaakkois-Aasian valtioiden liiton (ASEAN) maiden välillä; katsoo, että sopimus on osoitus siitä, kuinka nopeasti EU:n ja Indonesian suhteiden merkitys on kasvanut, ja odottaa sen avaavan uuden aikakauden kahdenvälisissä suhteissa, jotka perustuvat yhteisiin periaatteisiin, kuten demokratiaan, oikeusvaltioperiaatteeseen ja ihmisoikeuksiin sekä tasavertaisuuteen, keskinäiseen kunnioitukseen ja molemminpuoliseen etuun;
 - b) korostaa Indonesian 15 vuotta jatkunutta demokraattisten, poliittisten, sosiaalisten ja taloudellisten muutosten prosessia, jota edelsi 33 vuotta kestänyt yksinvaltainen sotilashallinto; toteaa, että Indonesia kaupunkilaistuu nopeasti, että maan (yli 70 miljoonaa henkilöä käsittävä) keskiluokka kasvaa vauhdilla, että maalla on runsaasti luonnonvaroja ja että sen talous on Kaakkois-Aasian suurin (BKT:n kasvu on ollut yli kuusi prosenttia kahtena viime vuotena), että puolet maailmankaupasta kulkee sen merialueen pohjoisreunaa pitkin ja että maan diplomaattinen painoarvo on jatkuvassa kasvussa alueellisilla ja globaaleilla foorumeilla, kuten YK, WTO, Intian valtameren komissio (IOC), G20 sekä Kaakkois-Aasian valtioiden liitto (ASEAN), jonka perustajajäsen ja suurin jäsen Indonesia on; antaa tunnustusta Indonesian merkittävästä roolista laajemmalla alueella;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- c) antaa Indonesialle tunnustusta sen edistymisestä demokraattisen hallinnon kehittämisessä ja sen moniarvoisen yhteiskunnan osoittamasta sitoutumisesta demokratiaan, mikä on nähtävissä vapaina ja oikeudenmukaisina vaaleina, tiedotusvälineiden vapautena, kansalaisyhteiskunnan aktiivisena toimintana, talouden kestävyysnä ja köyhyyden vähentymisenä, koulutuksessa ja muissa vuosituhaten kehitystavoitteiden indikaattoreissa, hyvin kehittyvissä suhteissa naapureihin ja demokratian ja ihmisoikeuksien puolustamisessa; panee kuitenkin merkille, että jäljellä on suuria haasteita oikeusvaltioasioissa, korruption torjunnassa ja ihmisoikeuksien suojelemisessa ja erityisesti siinä, miten saatetaan vastuuseen henkilöt ja myös sotilaat, jotka ovat rikkoneet ihmisoikeuksia sekä erilaisten vähemmistöjen (uskonnolliset ja etniset vähemmistöt, sukupuolivähemmistöt, homo- ja biseksuaalit sekä transihmiset ja intersukupuoliset (HLBTI)) oikeuksia; korostaa, että kyse on haasteista, joihin voidaan tarttua kansainvälisellä yhteistyöllä, toisin sanoen puitesopimuksen avulla;
- d) huomauttaa, että EU:n ja Indonesian väliset suhteet kaupan ja muilla talousaloilla lisääntyvät nopeasti, mikä johtuu kasvavia ulkomaisia ja kotimaisia investointeja houkuttelevan talouden tarjoamista liiketoimintamahdollisuuksista; ehdottaa, että infrastruktuuria ja yhteyksiä sekä sääntelykehystä olisi pyrittävä parantamaan puitesopimuksen määräysten mukaisella yhteistyöllä, joka koskee kauppaa ja investointeja, verotusta ja tulliasioita, talouspolitiikan vuoropuhelua, ympäristöä, teollisuuspolitiikkaa ja pk-yrityksiä sekä liikennettä, jotta Indonesian talouden potentiaali vapautettaisiin kokonaisuudessaan ja edistettäisiin kestävä kasvua ja vähennettäisiin köyhyyttä sekä unionin jäsenvaltioissa että Indonesiassa;
- e) korostaa, että puitesopimuksella pyritään entisestään lujittamaan EU:n ja Indonesian välisiä suhteita olemassa olevien yhteistyömekanismien rinnalla ja tekemään yhteistyötä puuttuessa globaaleihin haasteisiin, jotka koskevat tasa-arvon, molemminpuolisen kunnioituksen ja edun, demokratian, aktiivisen kansalaisyhteiskuntaan osallistumisen, oikeusvaltion, hyvän hallintotavan ja ihmisoikeuksien yhteisiä periaatteita, kehittämällä poliittista ja taloudellista yhteistyötä kauppaan, investointeihin, teollisuuspolitiikkaan ja pk-yrityksiin, ympäristöön, ilmastonmuutokseen, energiaan, tieteeseen ja teknologiaan, tekijänoikeuksiin, matkailuun, koulutukseen ja kulttuuriin, maahanmuuttoon sekä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen, huumeiden salakuljetuksen, lahjonnan, järjestäytyneen rikollisuuden ja ihmiskaupan torjuntaan liittyvissä kysymyksissä;
- f) katsoo, että Indonesian ja EU:n suhteita olisi pidettävä strategisina ja että olisi pidettävä säännöllisesti huippukokouksia, jossa tarkastellaan kahdenvälistä ja maailmanlaajuista kehitystä; suosittaa, että Indonesiassa vierailee säännöllisesti korkean tason valtuuskuntia, jotka koostuvat komission puheenjohtajasta, korkeasta edustajasta / komission varapuheenjohtajasta ja Euroopan parlamentin jäsenistä, ja että viisumien myöntämistä ja kansainvälisten kansalaisjärjestöjen pääsyä olisi helpotettava vastavuoroisesti niin, että ihmisten keskinäinen sekä ihmisten ja kansalaisyhteiskunnan välinen vuorovaikutus tiivistyy; pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että puitesopimuksen 41 artiklan nojalla perustetaan sekakomitea, jonka on määrä kokoontua enintään kahden vuoden välein vuoroin Indonesiassa ja vuoroin Brysselissä;
- g) kehottaa EU:ta ja Indonesiaa hyödyntämään puitesopimusta täysimääräisesti, jotta ne voivat turvata itselleen geostrategisia etuja, kun kahdenvälisillä, alueellisilla ja monenvälisillä foorumeilla vastataan globaaleihin turvallisuus-haasteisiin, joita ovat ilmastonmuutoksen ja joukkotuhouksien leviämisen torjunta, terrorismin, korruption, järjestäytyneen rikollisuuden, huumeiden salakuljetuksen, rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estäminen, tietosuojala- alan yhteistyö sekä yhteistyön jatkaminen muilla aloilla, ei pelkästään puitesopimukseen kuuluvilla aloilla, kuten katastrofi- ja toimintavalmiudessa, konfliktien ratkaisussa, pienaseita ja kevyitä aseita koskeissa asioissa ja meriliikenteen turvallisuudessa, mukaan lukien merirosvousongelmat;
- h) pitää myönteisenä, että Indonesia ratifioi kansalaisyhteisyyksiä ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja taloudellisia, sosiaalisia ja kulttuurisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen vuonna 2006 ja että se on ratifioinut äskettäin monia YK:n ihmisoikeusvälineitä, jotka koskevat siirtotyöläisiä, vammaisia henkilöitä, lapsia aseellisissa konflikteissa, sekä lapsikauppaa, -prostituutiota ja -pornografiaa; odottaa tarvittavia institutionaalisia ja oikeudellisia uudistuksia edellä mainittujen yleissopimusten noudattamiseksi;
- i) arvostaa suuresti Acehissa tehtyä rauhansopimusta ja viimeksi kuluneiden kahdeksan vuoden aikana saavutettua taloudellista kehitystä ja toivoo, että edistyminen voisi jatkua, jotta alue ja sen väestö pääsisivät eroon köyhyydestä;
- j) kiittää Indonesian viranomaisia näiden toteuttamista toimista korruption torjumiseksi, mukaan luettuna korruption lopettamiseksi perustetun komitean tekemä työ; on kuitenkin huolestunut siitä, että korruptio on edelleen laajamittaista Indonesiassa ja haittaa maan kehitystä, vaikka se ratifioi YK:n korruption vastaisen yleissopimuksen vuonna 2006, ja edellyttää siksi puitesopimuksen 35 artiklan mukaisia lisätoimia parhaiden käytäntöjen jakamiseksi

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

korruption torjunnassa, myös unionin jäsenvaltioiden alueelle tai muille lainkäyttöalueille kätkeyn omaisuuden takaisin saamisessa, sekä talous- ja rahoitusrikkosten torjunnassa;

- k) rohkaisee unionin jäsenvaltioita laajentamaan Indonesian kanssa järjestettävää keskinäistä oikeusapua korruption torjunnassa ja tekemään Indonesian kanssa yhteistyötä kieltämällä turvapaikan tahoilta, jotka ovat syyllistyneet korruptioon ja ihmisoikeusrikkomuksiin;
- l) panee merkille, että vuonna 2004 annettu laki N:o 34 ja vuonna 2009 annettu asetus N:o 22 ovat tärkeitä, sillä niissä säädetään, että kaikki puolustusvoimien liiketoimet ja muu taloudellinen toiminta kuuluu maan hallitukselle; korostaa, että näiden lakien ja asetusten noudattamisella on olennaisen suuri vaikutus demokraattiseen vastuuseen torjuttaessa korruptiota ja suojeltaessa ihmisoikeuksia;
- m) antaa tunnustusta Indonesian roolille sen ohjatessa Balin alueellisen tason ihmisoikeusfoorumia; on kuitenkin huolissaan, koska vuonna 1985 annettu yhdistymistä koskeva laki N:o 8 ja (edellä mainitun lain kumoava) uusi joukko-organisointimista ja kansalaisjärjestöjä koskeva vuoden 2013 laki N:o 17 (Ormas-lakiesitys) ovat epäjohtomukaisia; katsoo, että ellei viimeksi mainittua lakia tarkisteta ja muuteta kansainvälisten ihmisoikeusstandardien mukaiseksi, se saattaa asettaa tarpeettomia ja toisinaan vaivalloisia hallinnollisia, oikeudellisia ja taloudellisia rajoituksia kansalaisjärjestöjen toiminnalle ja heikentää siten huomattavasti kansalaisyhteiskunnan valmiuksia toimia Indonesiassa ja rajoittaa yhdistymis-, sanan-, kokoontumis-, ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapautta, vaikka sen tarkoituksena onkin taata suvaitsevaisuus ja estää yhteiskunnan ryhmiin kohdistuva väkivalta; katsoo tässä yhteydessä, että vuosittain järjestettävä EU:n ja Indonesian välinen ihmisoikeusvuoropuhelu on oikea foorumi näiden asioiden käsittelyä varten;
- n) korostaa, että Indonesiassa toimivien kansallisten ja ulkomaisten yritysten on kehitettävä toimiaan yrityksen yhteiskuntavastuun periaatteiden mukaisesti; panee tyytyväisenä merkille hallituksen vuonna 2012 antaman asetuksen N:o 47 (GR 47/2012), joka koskee rajoitetun vastuun yhtiöiden ympäristövastuuta ja jota sovelletaan yleisesti indonesialaisiin yrityksiin ja joka sisältää sekä kannustimia että seuraamuksia; korostaa kuitenkin tarvetta kehittää valmiutta panna täytäntöön yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n suuntaviivat; kehottaa unionia tarjoamaan tarvittavaa teknistä apua puitesopimuksen mukaisesti ja Indonesian kehittämään YK:n suuntaviivojen mukaisen oman kansallisen täytäntöönpanosuunnitelmansa; antaa Indonesialle tunnustusta siitä, että se isännöi marraskuussa 2012 kansainvälistä kokousta, joka toteutettiin korruption lopettamiseksi perustetun komitean, YK:n kehitysohjelman ja YK:n huume- ja rikosjärjestö (UNODC) johdolla ja jossa keskusteltiin korruption vastaisten virastojen toimintaperiaatteista;
- o) pitää valitettavana, että julkisen koulutusjärjestelmän opetuksessa on lisätty islamilaisia painotuksia uskonnollisen, etnisen ja kulttuurisen moniarvoisuuden sekä indonesialaisen tunnuslauseen ”Bhineka Tunggal Ika” (moninaisuudessaan yhtenäinen) kustannuksella ja myös laajalle levinnyttä käsitystä siitä, että viranomaisten poliittista päättämättömyyttä puuttua uskonnollisiin ääriilikkeisiin pidetään syynä sille, että uskontokuntien välinen väkivalta ja uskonnollisiin ja etnisiin vähemmistöihin kuuluvien ihmisten syrjintä ovat lisääntyneet; on edelleen huolissaan väkivallasta, uskonnollisiin ja etnisiin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden, naisten ja HLBTI-ihmisten syrjinnästä tai häirinnästä, jonka perusteena käytetään toisinaan sääntöjä ja asetuksia, jotka liittyvät pornografiaan, kunnianloukkaukseen tai uskonnollisten vähemmistöjen toimintaan;
- p) on erittäin huolissaan uskonnollisiin vähemmistöihin kohdistuvista väkivaltaisuuksista, kuten Ahmadiyya-liikkeen kannattajia ja shiiamuslimeja vastaan tehdyistä iskuista, kirkkojen sulkemisista maan eri osissa sekä syrjivistä säädöksistä ja valtion käytännöistä avioliiton tai syntymän ilmoittamisen tai henkilökorttien laatimisen yhteydessä niitä henkilöitä kohtaan, jotka eivät kuulu yhteenkään kuudesta valtion tunnustamasta uskontokunnasta; kehottaa Indonesian varmistamaan, että maan perustuslaissa taattua uskonnonvapautta kyetään harjoittamaan käytännössä, ja jatkamaan uskonnollisen suvaitsevaisuuden edistämistä; katsoo tässä yhteydessä, että vuosittain järjestettävä EU:n ja Indonesian välinen ihmisoikeusvuoropuhelu on oikea foorumi ja valtion ja julkishallinnon nykyaikaistamista koskeva puitesopimuksen 39 artikla puolestaan sopiva väline näiden asioiden käsittelyä varten;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- q) muistuttaa, että kuolemanrangaistuksen lakkauttaminen on unionin ihmisoikeuspolitiikan keskeinen tavoite; kehottaa Indonesian viranomaisia harkitsemaan kuolemanrangaistuksen lakkauttamista tai ainakin ilmoittamaan, että langetettuja rangaistuksia ei panna täytäntöön; katsoo tässä yhteydessä, että vuosittain järjestettävä EU:n ja Indonesian välinen ihmisoikeusvuoropuhelu on oikea foorumi näiden asioiden käsittelyä varten; kehottaa EU:ta lisäksi luomaan tiiviimmän yhteyden Indonesian kansalaisyhteiskuntaan ihmisoikeuksien, oikeusvaltioperiaatteen ja korruption torjumisen edistämiseksi sekä kuolemanrangaistuksen lakkauttamisen kannattamiseksi;
- r) on erittäin huolestunut kidutuksesta ja muista siviiliväestöön kohdistuneista ihmisoikeusrikkomuksista Papuassa ja Länsi-Papuassa, joissa arvioiden mukaan yli 100 000 ihmistä on tapettu viimeksi kuluneiden 50 vuoden aikana; panee tyytyväisenä merkille Papuan kuvernöörin äskettäin antaman ilmoituksen, jonka mukaan Papua avataan ulkomaisille toimittajille ja kansalaisjärjestöille ensimmäistä kertaa vuosiin; kehottaa unionia tarjoamaan Indonesian viranomaisille apua, kuten aiemmin tehtiin Aceh'n tapauksessa, jotta voidaan kehittää kattava lähestymistapa Papuan tilanteen kohentamiseksi; on edelleen huolissaan turvallisuusjoukkojen ja itsenäisyyttä kannattavien ryhmien välisistä yhteenotoista sekä turvallisuusjoukkojen väitetyistä ihmisoikeusrikkomuksista koskevista hälyttävistä tiedoista sekä siitä, miten puutteellisesti on edistytty koulutuksen, terveydenhuollon, työmahdollisuuksien sekä sanan- ja kokoon-tumisvapauden harjoittamisen aloilla, jotka ovat papualaisille keskeisen tärkeitä, sekä ympäristön ja luonnonvarojen suojelun sekä kulttuuri-identiteetin vaalimisen alalla; vaatii Indonesian viranomaisia myöntämään EU:n riippumattomille tarkkailijoille vapaan pääsyn alueelle;
- s) antaa Indonesian hallitukselle tunnustusta sen toimista, joilla mahdollistettiin YK:n pakolaisvaltuutetun toimiston toiminta maassa, sillä tämän kautta on autettu turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten tilanteen käsittelyä; panee merkille julkisen poliittisen keskustelun merkityksen yhteiskunnan tuen lisäämisessä turvapaikanhakijoille ja pakolaisille; ehdottaa, että Indonesia ja EU panisivat puitesopimuksen 34 artiklan kaikilta osin täytäntöön tehdäkseen yhteistyötä maahanmuuttoasioissa, kuten laillinen ja laitton maahanmuutto ja ihmisten salakuljetus ja ihmiskauppa;
- t) vaatii Euroopan unionia ja Indonesiata tekemään tiivistä yhteistyötä oikeudellista yhteistyötä koskevan puitesopimuksen 4 artiklan mukaisesti saattaakseen päätökseen joukkotuhontana pidettävän rikoksen ehkäisemiseksi ja rankaisemiseksi vuonna 1948 tehdyn YK:n yleissopimuksen sekä Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön ratifioinnin Indonesiassa;
- u) suhtautuu myönteisesti vuonna 2010 aloitettuun ihmisoikeusvuoropuheluun EU:n ja Indonesian välillä ja ehdottaa, että kansalaisyhteiskunta voi osallistua ja antaa panoksensa kyseiseen vuoropuheluun ja ihmisoikeuksia koskevan kansallisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanoon;
- v) suhtautuu myönteisesti vuosina 2006, 2008 ja 2010 annettuihin asetuksiin, joilla kielletään naisten sukuelinten silpominen; antaa tunnustusta Indonesian viranomaisten ponnisteluille, kuten kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen ja lapsen oikeuksien yleissopimuksen ratifioinnille sekä naisiin kohdistuvaa väkivaltaa torjuvan kansallisen komitean (Komnas Perempuan) ja paikallisen kansalaisyhteiskunnan työlle niiden levittäessä tietoa naisten sukuelinten silpomiseen liittyvistä vaaroista; toteaa, että näistä ponnisteluista ja naisten sukuelinten silpomisen kieltävän YK:n päätöslauselman hyväksymisestä huolimatta kyseistä perinnettä harjoitetaan edelleen joissakin Indonesian osissa; kehottaa tässä yhteydessä EU:ta ja Indonesiata tekemään tiivistä yhteistyötä terveydenhuoltoa koskevan puitesopimuksen 31 artiklan mukaisesti ja hyödyntämään ihmisoikeuksia koskevaa vuoropuhelua vaihtaakseen parhaita käytäntöjä, joiden avulla pyritään torjumaan sukuelinten silpomista ja minimoimaan tällaisista menettelyistä nuorille tytöille ja naisille aiheutuvia terveysriskejä; kehottaa Indonesiata kaksinkertaistamaan ponnistelunsa lopettaakseen tämän tyttöihin ja naisiin kohdistuvan sukupuoleen perustuvan vakavan väkivallan muodon ja suuren ihmisoikeusloukkauksen;
- w) antaa tunnustusta Indonesian edistyksestä, jota se on saavuttanut lapsityön pahimpien muotojen poistamista koskevalla kansallisella toimintasuunnitelmallaan sekä lasten hyväksikäytön torjumista koskevalla oikeudellisella kehyksellään;
- x) tunnustaa työväenliikkeen tärkeän aseman vuoropuhelussa sekä hallitusten ja muiden sidosryhmien kanssa käytävissä neuvotteluissa, joiden tarkoituksena on edistää työoloja ja sosiaaliturvaoikeuksia Indonesiassa; suosittelee, että puitesopimuksen säännösten mukaisesti toteutetussa ihmisoikeuksien turvaamiseen ja syrjimättömyyteen pyrkivässä yhteistyössä käsiteltäisiin asioita, jotka liittyvät sukupuolten tasa-arvoon työpaikalla ja sukupuoleen perustuviin palkkaeroihin; pitää tärkeänä erityistoimia, joilla varmistetaan, että kansainväliset työelämän perusnormit pannaan kattavasti täytäntöön ja että naispuoliset työntekijät eivät kohtaa hyväksikäyttöä ja syrjintää, joka ilmenee ylityöllistämisenä ja alipalkkauksena sekä johdon väärinkäytöksinä;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- y) tähdentää, että unionista Indonesiaan suuntautuva vienti on kaksinkertaistunut kuuden viime vuoden aikana ja että sen arvo oli 9,6 miljardia euroa vuonna 2012; toteaa, että kahdenvälisen kaupan arvo oli ainoastaan 25 miljardia euroa, mikä tarkoittaa, että Indonesia on vasta 29.:ksi tärkein unionin kauppakumppani koko maailmassa ja vasta neljänneksi tärkein kyseisellä alueella, vaikka Indonesian osuus ASEANin BKT:sta ja väestöstä on 40 prosenttia; toteaa kuitenkin, että EU:n investoinnit Indonesiaan kasvavat voimakkaasti ja ovat Singaporen jälkeen toiseksi suurimmat suorat ulkomaiset investoinnit maahan ja että tuhat EU:n yritystä on sijoittanut yli tuhat miljardia euroa Indonesiaan ja työllistää 1,1 miljoonaa indonesialaista;
- z) kehottaa Indonesiaa ja EU:ta harkitsemaan vapaakauppasopimusneuvottelujen aloittamista puitesopimuksessa edellytetyn yhteistyön ohella, jotta poistettaisiin asteittain keskeisiä kaupan esteitä keinoina muun muassa WTO:n sääntöjen noudattamista koskevien neuvottelujen vahvistaminen, kansainvälisten normien käyttäminen kaupan teknisten esteiden poistamiseksi, teollis- ja tekijänoikeuksien suojan parantaminen, kaupan alan säännösten avoimuuden lisääminen, tulliyhteistyön kehittäminen ja syrjimättömän investointijärjestelmän edistäminen, jolloin lisättäisiin tavaroiden, investointien, palveluiden ja julkisten hankintojen kauppaa;
- aa) antaa Indonesialle tunnustusta sen kumppanuusponnisteluista EU:n kanssa pyrittäessä kitkemään laitonta puukauppaa ja puutuotteiden kauppaa; panee merkille metsälainsäädännön noudattamista, metsähallintoa ja puukauppaa koskevan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen (FLEGT-VPA) allekirjoittamisen EU:n ja Indonesian välillä syyskuussa 2013; panee merkille, että Indonesian puutuotteiden vienti EU:hun kasvoi 114 prosenttia vuoden 2013 ensimmäisellä neljänneksellä; odottaa mielenkiinnolla puun ja puutuotteiden laillisuuden osoittavien FLEGT-lupien myöntämistä, jotta indonesialaista puuta ja puutuotteita voitaisiin tuoda Euroopan unioniin sitten, kun kumpikin osapuoli on arvioinut, että puutavaran laillisuuden varmistava järjestelmä (TLAS) on riittävän vakaa; odottaa lisäksi, että yhteisillä säännöllisillä arvioinneilla selvitetään asianomaisten toimijoiden valmius panna täytäntöön FLEGT-VPA;
- ab) panee merkille Indonesian ja EU:n keskeisen roolin ilmastonmuutoksen torjunnassa ottaen huomioon niiden geopoliittisen ja taloudellisen merkityksen sekä alueellisen suuruuden ja väestön koon ja suhtautuu myönteisesti Indonesian kasvavaan rooliin kansainvälisissä ilmastonmuutosneuvotteluissa; antaa Indonesialle tunnustusta sen vuonna 2009 ilmoittamista kunnianhimoisista suunnitelmista leikata päästöjen kasvua ja sen vaatimuksista saada kansainvälistä tukea, jotta maa voisi saavuttaa jopa suurempia vähennyksiä; panee merkille, että metsien hävittäminen ja maankäytön muutokset ovat Indonesian kasvihuonekaasupäästöjen pääasiallisia syitä mutta että kasvavan energia-alan odotetaan ottavan metsänhoito vastuulleen vuoteen 2027 mennessä; kehottaa siksi puitesopimuksen osapuolia välittömästi perustamaan puitesopimuksen energiaa käsittelevän 23 artiklan mukaisesti kahdenkeskisen yhteistyömekanismiin, joka voisi olla Indonesiaan vuonna 2011 perustetun Yhdistyneen kuningaskunnan ilmastonmuutosyksikön (UKCCU) kaltainen, energian tarjonnan monipuolistamiseksi kehittämällä uusia ja uusiutuvia energiamuotoja sekä niiden siirtoinfrastruktuureja, jotta uusiutuva energia yhdistettäisiin kysynnän keskuksiin ja jotta saataisiin aikaan järkevää energiankäyttöä ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja kestäväen kehityksen edistämiseksi;
- ac) on vakavasti huolissaan palmuöljyn kysynnän kasvun vaikutuksista Indonesian metsien häviämiseen, koska Indonesia on maailman suurin palmuöljyn tuottaja ja kuluttaja; panee tyytyväisenä merkille, että hallitus päätti vuonna 2011 keskeyttää uusien metsien raivaukset, mutta vaatii poistamaan monet porsaanreiät, jotka tähän asti ovat suuresti vähentäneet kyseisen päätöksen tehoa;
- ad) suhtautuu myönteisesti EU:n ja Indonesian vuonna 2011 allekirjoittamaan ilmailusopimukseen, jossa poistetaan kansalliset rajoitteet kahdenkeskisistä lentopalveluista ja jonka myötä vahvistetaan kokonaisuudessaan EU:n ja Indonesian yhteistyötä; suosittaa lisätoimiin ryhtymistä puitesopimuksen liikennettä koskevan 34 artiklan mukaisesti ja erityisesti tiiviin vuoropuhelun aloittamista merenkulun ja maaliikenteen alalla infrastruktuurien vahvistamiseksi Indonesian saaristossa sekä liikenneturvallisuutta ja saastumisen estämistä koskevien kansainvälisten normien panemiseksi täytäntöön kaikilta osin;
- ae) ilmaisee huolensa vuosittain toistuvista metsäpaloista, joista pääasiassa syytetään palmuöljylviljelmiä, hakkuuyrityksiä ja maata metsän istutusta varten raivaavia maanviljelijöitä ja jotka lisäävät maapallon lämpenemistä ja tekevät Indonesiasta yhden suurimmista kasvihuonekaasupäästöjen aiheuttajista; panee tyytyväisenä merkille Indonesian hallituksen lupauksen ratifioida rajat ylittävän savusumun aiheuttamaa saastumista koskevan ASEANin sopimuksen viimeistään ensi vuoden alkupuolella ja vaatii viranomaisia viipymättä ryhtymään pikaisesti tehokkaampiin ennaltaehkäiseviin toimiin;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- af) panee merkille, että matkailu kuuluu Indonesian talouden tärkeimpiin aloihin; korostaa tässä yhteydessä, että puitesopimuksen 17 artikla tarjoaa erinomaisen mahdollisuuden tietojenvaihtoon ja parhaiden käytäntöjen laatumiseen siitä, miten voitaisiin maksimoida Indonesian luonnon- ja kulttuuriperinnön potentiaali ja vähentää kielteisiä vaikutuksia, kuten ilmansaasteita ja meren ekosysteemille aiheuttavia vahinkoja, jotta kehitettäisiin kestäviä matkailumalleja ja lisättäisiin matkailun myönteistä panosta ottaen samalla huomioon paikallisyhteisöjen edut;
- ag) panee merkille, että ihmisten välistä vuorovaikutusta Indonesian ja EU:n välillä on toteutettu Erasmus Mundus II -ohjelman kautta, josta myönnettiin 200 apurahaa vuosina 2008–2010; antaa tunnustusta sille, että komissio kaavailee työpajoja ja seminaareja, jotta indonesialaiset pk-yritykset oppisivat ymmärtämään paremmin kansainvälisiä standardeja ja laatuvaatimuksia ja saisivat niistä lisätietoja; pyytää kuitenkin lisäämään entisestään opiskelijoiden ja akateemisesti koulutetun henkilöstön vaihtoa ja laatimaan säännöllisesti tarjottavia koulutusohjelmia puitesopimuksen koulutusta ja kulttuuria koskevan 25 artiklan mukaisesti, vaihtamaan matkailualaa sekä yrittäjyyttä ja kieliä koskevaa taitotietoa ja parhaita käytäntöjä; kehottaa Indonesiasta ja EU:ta tässä yhteydessä lisäksi ottamaan selvää viisumivapauteen liittyviä toimenpiteitä koskevien neuvottelujen aloittamisesta helpottaakseen ihmisten välistä vuorovaikutusta;
- ah) panee merkille, että EU antoi vuosina 2007–2013 noin 400 miljoonaa euroa kehitysapua Indonesialle; toteaa, että vuonna 2014 Indonesia ei enää voi saada tukea monivuotisista maaohjelmista (MIP), koska se on saavuttanut alemman keskitulotason maan aseman, mutta se hyötyy edelleen EU:n yleisestä tullietuusjärjestelmästä; kehottaa siksi Indonesiasta jatkamaan etusijalle asetettujen ja aiemmin monivuotisista maaohjelmista tukea saaneiden politiikan alojen täytäntöönpanoa; näitä ovat koulutus, kauppa ja investoinnit, lainvalvonta ja oikeus, yleisten valmiuksien kehittäminen ja ilmastonmuutos; katsoo, että puitesopimuksen mukaisella kahdenkeskisellä yhteistyöllä – yhdistettynä Euroopan investointipankin myöntämään rahoitukseen – ja muilla mahdollisilla taloudellisilla yhteistyösopimuksilla on vastaisuudessa olennaisen tärkeä asema tällaisten painopistealojen edistämiseksi Indonesiassa;
- ai) ehdottaa, että Indonesia ja EU määrittävät yhteistyöaloja puitesopimuksen säännösten puitteissa Indonesian taloudellisen yleissuunnitelman (MP3EI) panemiseksi paremmin täytäntöön vaihtamalla julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden taitotietoa ja parhaita käytäntöjä ja että ne tekevät tiivistä yhteistyötä puuttuakseen voittojen siirtoon, veronkiertoon ja käynnistääkseen verotusta koskevan automaattisen tietojenvaihdon osana Indonesian ja joidenkin EU:n jäsenvaltioiden G20-velvoitteita;
- aj) kehottaa EU:ta tukemaan puitesopimuksen mukaisesti Indonesian julkisen hallinnon modernisointiponnisteluja, ja erityisesti valmiuksien kehittämistä poliittista suunnittelua ja täytäntöönpanoa varten ja oikeudellisten ja lainvalvontalaitosten vahvistamista;
- ak) kehottaa unionia ja Indonesiasta yhteistyöhön pantaessa täytäntöön luonnonvaraisen elämistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskeva yleissopimus (CITES), ja kehottaa säilyttämään ja hallinnoimaan kestäväällä tavalla luonnonresursseja ja biologista monimuotoisuutta, kuten metsä-, meri- ja kalaresursseja; ilmaisee huolensa yksityisen sektorin yhä suuremmasta määrin harjoittamasta metsien hävittämisestä palmuöljy- ja kumiviljelmiä varten ja monokulttuurin vaaroista;
- al) panee tyytyväisenä merkille Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen ratifioinnin Indonesiassa ja kehottaa EU:ta myöntämään tukea institutionaaliin ja muihin uudistuksiin, joita alueella tarvitaan kyseisen yleissopimuksen noudattamiseksi ja meriturvallisuuden lisäämiseksi;
- am) pitää myönteisenä puitesopimusta, joka osoittaa EU:n ja Indonesian siteiden kasvavan merkityksen ja avaa uuden kauden kahdenkeskisissä suhteissa vahvistaen poliittista, taloudellista ja alakohtaista yhteistyötä monilla politiikan osa-alueilla ja helpottaa kauppaa ja investointivirtoja ja henkilökohtaisia kontakteja myös EU:n ja ASEANin välisissä aloitteissa sekä antaa mahdollisuuden lisätä Indonesian ja EU:n välistä yhteistyötä, jolla pyritään vastaamaan globaaleihin haasteisiin ja täydennetään muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa jo tehtävää yhteistyötä, jossa kummallakin on yhä tärkeämpi asema; korostaa, että kahden- ja monenvälisellä yhteistyöllä voidaan tukea konfliktien ratkaisemista alueellisella ja globaalilla tasolla sekä tehostaa varallisuuden palauttamista ja terrorismin, piratismien, järjestäytyneen rikollisuuden, rahanpesun ja veroparatiisien torjuntaa; pitää siksi myönteisenä, että kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet puitesopimuksen, joka allekirjoitettiin jo vuonna 2009;
2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0142

EY:n ja Indonesian kokonaisvaltaista kumppanuutta ja yhteistyötä koskeva puitesopimus takaisinottoa koskevia kysymyksiä lukuun ottamatta ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Indonesian tasavallan kokonaisvaltaista kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen tekemisestä takaisinottoa koskevia kysymyksiä lukuun ottamatta (11250/2013 – C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))

(Hyväksyntä)

(2017/C 285/49)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (11250/2013),
 - ottaa huomioon luonnoksen puitesopimukseksi Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Indonesian tasavallan kokonaisvaltaisesta kumppanuudesta ja yhteistyöstä (14032/2009),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 91 ja 100 artiklan, 191 artiklan 4 kohdan, 207 ja 209 artiklan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0351/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan suosituksen (A7-0134/2014),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Indonesian tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0143

EY:n ja Indonesian kokonaisvaltaista kumppanuutta ja yhteistyötä koskeva puitesopimus takaisinottoa koskevien kysymysten osalta ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Indonesian tasavallan kokonaisvaltaista kumppanuutta ja yhteistyötä koskevan puitesopimuksen tekemisestä takaisinottoa koskevien kysymysten osalta (11313/2013 – C7-0356/2013 – 2013/0120B(NLE))

(Hyväksyntä)

(2017/C 285/50)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (11313/2013),
 - ottaa huomioon luonnoksen puitesopimukseksi Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Indonesian tasavallan kokonaisvaltaisesta kumppanuudesta ja yhteistyöstä (14032/2009),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 79 artiklan 3 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0356/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen sekä ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A7-0115/2014),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden sekä Indonesian tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0144

Luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamista koskeva sopimus EU:n ja Turkin välillä ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamista koskevan Euroopan unionin ja Turkin tasavallan välisen sopimuksen tekemisestä (10697/2012 – C7-0029/2014 – 2012/0122(NLE))

(Hyväksyntä)

(2017/C 285/51)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (10697/2012),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Turkin tasavallan väliseksi sopimukseksi luvattomasti maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamisesta (10693/2012),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 79 artiklan 3 kohdan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0029/2014),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen sekä ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A7-0097/2014),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Turkin tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0147

Yhtenäinen eurooppalainen rautatiealue *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/34/EU muuttamisesta rautateiden kotimaan henkilöliikennemarkkinoiden avaamisen ja rautatieinfrastruktuurin hallinnoinnin osalta (COM(2013)0029 – C7-0025/2013 – 2013/0029(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/52)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0029),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 91 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0025/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Alankomaiden parlamentin alahuoneen, Alankomaiden parlamentin ylähuoneen, Liettuan parlamentin, Luxemburgin edustajainhuoneen, Ranskan senaatin ja Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 11. heinäkuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 8. lokakuuta 2013 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0037/2014),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2013)0029

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/34/EU muuttamisesta rautateiden kotimaan henkilöliikennemarkkinoiden avaamisen ja rautatieinfrastruktuurin hallinnoinnin osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan,

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) **Euroopan moottoritieverkosto on kasvanut viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana 27 prosenttia, kun taas käytössä oleva rautatieverkosto on supistunut kaksi prosenttia. Lisäksi** rautateiden henkilöliikenteen kasvu ei viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana ole riittänyt lisäämään sen liikennemuoto-osuutta verrattuna henkilöauto- ja ilmaliiikenteeseen. Rautateiden henkilöliikenteen liikennemuoto-osuus, kuusi prosenttia, on pysynyt Euroopan unionissa suhteellisen vakaana. , ja rautateiden henkilöliikenne ei ole pysynyt tarpeiden kehityksessä mukana tarjonnan eikä laadun suhteen. [tark. 1]
- 1 a) **Euroopan rautateiden riittämätön liikennemuoto-osuus johtuu lähinnä siitä, että kilpailu muiden liikennemuotojen kanssa ei ole tervettä, poliittista tahtoa rautatieliikenteen kehittämiseen ei ole eikä rautatieverkkoihin ole investoitu riittävästi.** [tark. 2]
- (2) Unionin tavaraliikennemarkkinat avattiin kilpailulle vuonna 2007 direktiivillä 2004/51/EY ⁽⁴⁾ ja kansainvälisen henkilöliikenteen markkinat vuonna 2010 direktiivillä 2007/58/EY ⁽⁵⁾. Lisäksi joissakin jäsenvaltioissa kotimaan henkilöliikenne on avattu kilpailulle joko antamalla avoimet käyttöoikeudet tai kilpailuttamalla julkisia palveluhankintoja koskevat sopimukset tai toteuttamalla molemmat.
- (2 a) **Näiden direktiivien säännösten käytännön vaikutukset olisi arvioitava tutkimalla tarjottujen palvelujen laatu erityisten tosiseikkojen, kilpailutus- ja käyttöasteen, kustannusten ja perittyjen maksujen perusteella.** [tark. 3]
- (2 b) **Yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen perustamisen kannalta on erittäin tärkeää, että asiaa koskevaa lainsäädäntöä sovelletaan tehokkaasti ja täysimääräisesti kaikissa jäsenvaltioissa säädettyssä määräajassa. Kun otetaan huomioon alalla todetut puutteet, jäsenvaltioiden olisi valvottava tarkasti unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa.** [tark. 4]
- (2 c) **Useat tutkimukset ja kyselyt osoittavat, että kotimaan henkilöliikennemarkkinat avanneissa jäsenvaltioissa, kuten Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, rautatiemarkkinat ovat kasvaneet ja tyytyväisten matkustajien ja työntekijöiden määrä on lisääntynyt.** [tark. 5]
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/34/EU ⁽⁶⁾ perustetaan yhtenäinen eurooppalainen rautatiealue, jolla on rautatieyritysten ja rataverkon haltijoiden hallintoa, infrastruktuurin rahoitusta ja infrastruktuurimaksuja, rautatieinfrastruktuurin ja -palvelujen käyttöoikeuksien ja -infrastruktuuripalvelujen ehtoja edellytyksiä sekä rautatiemarkkinoiden viranomaisvalvontaa sääntelyn valvontaa koskevat yhteiset säännöt. Kun kaikki nämä osatekijät nyt ovat valmiina, unionin rautatiemarkkinoiden avaaminen voidaan saattaa päätökseen ja uudistaa rataverkon haltijoiden hallinnointi, jotta varmistettaisiin yhtäläiset oikeudet käyttää infrastruktuuria, parannettaisiin rautatiepalvelujen laatua kaikkialla unionissa ja turvattaisiin samalla sosiaaliset normit ja työehdot. [tark. 6]

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. helmikuuta 2014.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/51/EY annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY muuttamisesta (EUVL L 164, 30.4.2004, s. 164).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/58/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 44).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/34/EU, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 32).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (3 a) *Unionin rautatiemarkkinoiden avaamisen loppuunsaattamista olisi pidettävä olennaisen tärkeänä, jotta rautatieliikenteestä tulisi varteenotettava vaihtoehto muille liikennemuodoille hinnan ja laadun suhteen. [tark. 7]*
- (4) *Direktiivi 2012/34/EU velvoittaa komission ehdottamaan tarvittaessa lainsäädäntötoimenpiteitä, jotka koskevat kansallisten rautateiden kotimaan henkilöliikennemarkkinoiden avaamista ja sellaisten asianmukaisten edellytysten luomista, joilla varmistetaan infrastruktuurin, vakiintuneen rautatieliikenteen harjoittajan omistama myynti-infrastruktuuri mukaan lukien, kustannustehokkaimmat syrjimättömät käyttöoikeudet ja jotka perustuvat voimassa oleviin vaatimuksiin infrastruktuurin hallinnan ja liikenteen harjoittamisen eriyttämisestä rataverkon hallinnon ja liikennetoiminnan erottamisesta toisistaan. [tark. 8]*
- (4 a) *Kotimaan henkilöliikennemarkkinoiden avaaminen vaikuttaa myönteisesti eurooppalaisten rautatiemarkkinoiden toimintaan, sillä se lisää joustavuutta ja yritysten ja matkustajien valinnanmahdollisuuksia. Myös rautatiehenkilökunta hyötyy avaamisesta, koska näin parannetaan sen mahdollisuuksia tarjota palveluja uusille markkinatoimijoille. Kokeneet työntekijät voivat tuoda uusille toimijoille lisäarvoa, jolloin työolot paranevat. [tark. 9]*
- (4 b) *Jäsenvaltiot vastaavat rautatiehenkilökunnan työmarkkinajärjestelyistä. Niiden olisi kuitenkin varmistettava, että tapa, jolla työmarkkinat järjestetään, ei heikennä palvelujen laatua. Unionin lainsäädäntöön sisältyy jo selkeä kehys rautatiealan työntekijöiden suojelemiseksi. [tark. 10]*
- (5) *Rataverkon haltijoiden ja rautatieyritysten välistä koordinoitua olisi parannettava perustamalla koordinoitukomitea infrastruktuurin hallinnan ja käytön tehostamiseksi. Jotta toiminnan sujuvuus varmistetaan verkon päivittäisessä hallinnoinnissa, mukaan lukien rataverkon liikenteen hallinnointi talvikaudella, liikenteen valvonnasta vastaavan rataverkon haltijan olisi koordinoitava toiminta rautatieyritysten kanssa ilman, että se vaarantaa riippumattomuutensa ja vastuunsa verkon hallinnoimisesta ja voimassa olevien sääntöjen noudattamisesta. [tark. 117]*
- (6) *Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että kaikista rautatieinfrastruktuurin kestävän käytön, kunnossapidon ja kehittämisen edellyttämistä toiminnoista huolehtii johdonmukaisella tavalla rataverkon haltija itse.*
- (6 a) *Jotta voidaan turvata riittävä ja terve kilpailu eurooppalaisella rautatiealueella, on tarpeen paitsi taata infrastruktuurin syrjimättömät käyttöoikeudet myös integroida kansalliset rautatieverkot ja vahvistaa sääntelyelimiä. Sääntelyelimiä olisi vahvistettava laajentamalla toimivaltaisten sääntelyelinten toimivaltuuksia ja kehittämällä sääntelyelinten verkosto, joka olisi tulevaisuudessa keskeinen toimija unionin rautatieliikenteen markkinoiden sääntelyssä. [tark. 12]*
- (6 b) *Rataverkon haltijan olisi kaikkia tässä direktiivissä säädettyjä asiaankuuluvia toimintoja suorittaessaan käytettävä valtuuksiaan siten, että rautatieinfrastruktuurin hallintaa tehostetaan jatkuvasti, jotta sen käyttäjille voitaisiin tarjota laadukkaita palveluja. [tark. 13]*
- (7) *Rajat ylittäviä kysymyksiä, kuten radan käyttöoikeudesta perittäviä maksuja, olisi käsiteltävä eri jäsenvaltioiden rataverkon haltijoiden välillä tuloksellisesti perustamalla rataverkon haltijoiden eurooppalainen verkosto, sanotun kuitenkin rajoittamatta infrastruktuurin suunnittelua ja rahoitusta koskevia jäsenvaltioiden toimivaltuuksia. [tark. 14]*
- (8) *Jotta voitaisiin turvata infrastruktuurin käyttöoikeuksien tasavertaisuus, integroidut rakenteet olisi poistettava kaikki eturistiriidat, jotka johtuvat siitä suunniteltava siten, että integroituun rakenteeseen sisältyy sekä infrastruktuurin hallinta että hallinnan ja liikenteen harjoittaminen harjoittamisen välille ei muodostu eturistiriitoja. Rautatieinfrastruktuurin käyttöoikeuksien tasavertaisuus voidaan taata ainoastaan poistamalla mahdolliset kannustimet syrjiä kilpailijoita. Se on edellytyksenä rautateiden kotimaan henkilöliikenteen markkinoiden avaamisen onnistumiselle. Näin voitaisiin poistaa myös tällaisiin integroituuihin rakenteisiin sisältyvät ristiintukemismahdollisuudet, jotka vääristävät markkinoita, samoin kuin henkilöstön palkkaa ja muita etuja koskevat järjestelyt, jotka saattavat johtaa erityiskohteluun kilpailijoihin verrattuna. [tark. 15]*

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (9) Rataverkon haltijoiden riippumattomuutta rautatieyrityksistä koskevat nykyiset vaatimukset, sellaisina kuin niistä säädetään direktiivissä 2012/34/EU, kattavat ainoastaan rataverkon haltijoiden olennaiset toiminnot, jotka ovat reittien jakamista ja infrastruktuurimaksuja koskeva päätöksenteko. On kuitenkin tärkeää, että kaikki toiminnot suoritetaan riippumattomalla tavalla, koska muitakin toimintoja voidaan käyttää kilpailijoiden syrjintään. Tämä pätee erityisesti **matkalippupalvelujen, asemien ja varikkojen käyttöoikeuksia koskeviin päätöksiin sekä investointi- ja kunnossapitopäätöksiin**, joita voidaan tehdä pääasiassa integroidun rakenteen liikenteenharjoittajien käyttämien tiettyjen verkon osien eduksi. Kunnossapitotöiden suunnittelupäätöksillä on vaikutusta kilpailijoiden käytettävissä oleviin reitteihin. [tark. 16]
- (9 a) **Vertikaalisesti integroituneet yritykset voisivat direktiivissä 2013/34/EU säädettyjen, rataverkon haltijan riippumattomuuden takaavien suojatoimien toteuttamisesta huolimatta käyttää rakennettaan siten, että tällaisiin yrityksiin kuuluvat rautatieliikenteen harjoittajat saavat perusteettoman kilpailuedun.** [tark. 17]
- (10) Direktiivin 2012/34/EU nykyiset vaatimukset koskevat ainoastaan oikeudellista, organisatorista ja päätöksenteon riippumattomuutta. Tämä ei kokonaisuudessaan sulje pois mahdollisuutta ylläpitää integroituja rakenteita, vaan ne ovat sallittuja, kunhan riippumattomuus mainituilla kolmella alueella varmistetaan. Päätöksenteon riippumattomuuden osalta on varmistettava, että asianmukaisilla varotoimilla suljetaan pois integroidun rakenteen määräysvalta rataverkon haltijan päätöksenteossa. Kaikkia vertikaalisesti integroituneissa yrityksissä olevia mahdollisuuksia toimia kilpailijoita syrjivällä tavalla ei kuitenkaan pystytä poistamaan edes toteuttamalla tällaiset varotoimet täysimääräisinä. Erityisesti ristiintukemismahdollisuus säilyy integroiduissa rakenteissa edelleen, tai sääntelyelinten on ainakin erittäin vaikeaa valvoa ristiintukemisen estämiseksi laadittuja varotoimia. Infrastruktuurin hallinnan ja liikenteen harjoittamisen institutionaalinen eriyttäminen on tuloksellisin tapa ratkaista nämä ongelmat.
- (11) ~~Jäsenvaltiot olisi näin ollen velvoitettava varmistamaan, ettei yhdellä oikeus- tai luonnollisella henkilöllä ole mahdollisuutta käyttää määräysvaltaa rataverkon haltijassa ja samanaikaisesti käyttää määräysvaltaa tai muita oikeuksia rautatieyrityksessä. Rautatieyrityksessä käytettävän määräysvallan pitäisi puolestaan sulkea kokonaan pois mahdollisuus käyttää määräysvaltaa tai mitään oikeuksia rataverkon haltijassa. Tämän direktiivin tarkoituksena on varmistaa vapaa ja terve kilpailu kaikkien rautatieyritysten välille, minkä vuoksi siinä suljetaan pois rautatieyrityksen mahdollisuus säilyttää 3 artiklassa määritelty vertikaalisesti integroitunut malli.~~ [tark. 18]
- (12) Jos jäsenvaltiossa vielä ylläpidetään tilannetta, jossa rataverkon haltija on osa vertikaalisesti integroitunutta yritystä, jäsenvaltion on vähintään otettava käyttöön tiukat varotoimet, joilla taataan koko rataverkon haltijan tosiasiallinen riippumattomuus suhteessa integroituneeseen yritykseen. Tällaisten varotoimien ei pitäisi koskea ainoastaan rataverkon haltijaa koskevia yritysjärjestelyjä integroituneeseen yritykseen nähden vaan myös rataverkon haltijan hallintorakennetta, ja niillä olisi integroituneessa rakenteessa mahdollisimman pitkälle estettävä varainsiirrot rataverkon haltijan ja integroituneen yrityksen muiden oikeussubjektien välillä. Varotoimilla ei huolehdita ainoastaan siitä, mikä on tarpeen direktiivissä 2012/34/EU säädettyjen, olennaisia toimintoja koskevan päätöksenteon riippumattomuuden nykyisten varmistamisvaatimusten noudattamiseksi rataverkon haltijan hallinnon riippumattomuuden osalta, vaan ne menevät mainittuja vaatimuksia pidemmälle: niillä lisätään lausekkeita, joilla kielletään rataverkon haltijan tulojen käyttäminen vertikaalisesti integroituneen yrityksen muiden yksiköiden rahoittamiseen. Tätä olisi sovellettava riippumatta jäsenvaltioiden verolainsäädännön soveltamisesta ja rajoittamatta EU:n valtiontukisääntöjen noudattamista.
- (12 a) **Rautateiden turvallisuuden parantamista olisi tarkasteltava vakavasti rautateiden kotimaan henkilöliikenne-markkinoiden avaamisen yhteydessä ja etenkin uudistettaessa nykyisin käytössä olevia integroituja rakenteita, jotta vältetään lisäämistä hallinnollisia esteitä, jotka vaarantavat turvallisuuden säilyttämisen ja parantamisen.** [tark. 19]
- (12 b) **Sen, että rataverkonhaltijan on mahdollista maksaa osinkoja vertikaalisesti integroidun yrityksen todelliselle omistajalle, ei saisi estää rataverkon haltijaa muodostamasta varantoja taloustilanteensa parantamiseksi ja tiliensä tasapainottamiseksi kohtuullisen ajan kuluessa tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti. Kaikki rataverkon haltijan osinkojen maksut olisi korvamerkittävä investointeihin käytössä olevan rautatieinfrastruktuurin uudistamiseen.** [tark. 107]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (12 c) *Holding-yhtiö vertikaalisesti integroituneessa yrityksessä saa myötävaikuttaa koko rautatiekuljetusjärjestelmän yleisen sujuvuuden kannalta tärkeisiin strategiisiin päätöksiin kaikkien rautatiemarkkinoilla toimivien osapuolten edun mukaisesti, sanotun vaikuttamatta rataverkon haltijan tehtäviin kuuluvien päätösten tekemiseen. [tark. 108]*
- (12 d) *Vertikaalisesti integroituneen yrityksen todellisten omistajien hallintoneuvostossa oleviin edustajiin olisi voitava kuulua myös todellisten omistajien nimittämiä mutta ei niiden palkkaamia henkilöitä edellyttäen, että näillä ei ole mitään vastuuta tai etua missään muussa vertikaalisesti integroidun yrityksen yksikössä. [tark. 109]*
- (12 e) *Säännöt, joilla varmistetaan rataverkon haltijan riippumattomuus vertikaalisesti integroidussa yrityksessä, eivät saisi vaikuttaa julkista alijäämää ja velkaa koskeviin Eurostatin kriteereihin, koska holding-yhtiö joka tapauksessa, vaikka otetaan huomioon rataverkon haltijan riippumattomuutta koskevat turvatakuut, voi edelleen säilyttää infrastruktuurin omistajuuden ja lisäksi riittävän monta tehtävää niin, ettei sitä voida pitää yksinomaan keinotekoisesti luotuna yksikkönä, jonka ainoa tarkoitus olisi valtionvelan vähentäminen kyseisten kriteerien mukaisesti. [tark. 110]*
- (13) Vertikaalisesti integroitunut yritys voisi riippumattomuuden varmistavien varotoimien toteuttamisesta huolimatta käyttää rakennetaan hyväkseen siten, että se tarjoaa perusteetonta kilpailuetua kyseisiin yrityksiin kuuluville rautatieliikenteen harjoittajille. Tästä syystä ja sanotun rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista komission olisi jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan todennettava, että tällaiset varotoimet on tuloksellisesti toteutettu ja että kaikki jäljellä olevat kilpailun vääristymät on poistettu. Jos komissio ei pysty vahvistamaan, että tähän on päästy, kaikkien jäsenvaltioiden pitäisi voida rajoittaa käyttöoikeuksia tai peruuttaa ne kyseisiltä integroituneilta toiminnanharjoittajilta.
- (13 a) *Kun otetaan huomioon, että verkot ovat kooltaan ja tiheydeltään hyvin erilaisia ja että kansallisten ja paikallisten tai alueellisten viranomaisten hallintorakenteet samoin kuin niiden kokemukset markkinoiden avaamisesta ovat vaihtelevia, kunkin jäsenvaltion olisi voitava riittävän joustavasti järjestää verkkonsa siten, että voidaan saada aikaan sellainen käyttöoikeuksien avoimuuden perusteella ja julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten perusteella tarjottavien palvelujen yhdistelmä, jolla kaikille matkustajille varmistetaan laadukkaat palvelut. Kun kilpailutettavat julkisia palveluhankintoja koskevat sopimukset on valittu, kunkin jäsenvaltion olisi tapauskohtaisesti päätettävä, mitkä suojamekanismit otetaan käyttöön kutakin palvelua varten siltä varalta, että tarjouskilpailua ei saada ratkaistua. Näistä mekanismeista ei saisi aiheutua minkäänlaisia lisämaksuja kyseisiä palveluja hallinnoiville rautatieyrityksille. [tark. 20]*
- (14) Sillä, että kaikille unionin rautatieyrityksille myönnetään rautatieinfrastruktuurin käyttöoikeudet kotimaan henkilöliikenteen harjoittamista varten kaikissa jäsenvaltioissa, voi olla vaikutusta julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten perusteella harjoitettavan henkilöliikenteen organisointiin ja rahoitukseen. Jäsenvaltioilla olisi myös oltava mahdollisuus rajoittaa tällaisia käyttöoikeuksia, jos ne vaarantavat kyseisten julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten taloudellisen tasapainon tai niiden tarjoamien palvelujen laadun ja jos siihen on saatu asiaankuuluvan sääntelyelimen lupa. [tark. 21]
- (15) Sääntelyelinten olisi omasta aloitteestaan tai asianomaisten osapuolten pyynnöstä ja puolueettoman taloudellisen analyysin pohjalta arvioitava käyttöoikeuksien avoimuuteen perustuvan kotimaan henkilöliikenteen mahdolliset taloudelliset vaikutukset nykyisiin julkisia palveluhankintoja koskeviin sopimuksiin. [tark. 22]
- (16) Arviointiprosessissa olisi otettava huomioon tarve tarjota kaikille markkinatoimijoille riittävä oikeusvarmuus, jonka turvin ne voivat kehittää toimintojaan. Menettelyn olisi oltava mahdollisimman yksinkertainen, tehokas ja avoin ja linjassa ratakapasiteetin käyttöoikeuksien myöntämisprosessin kanssa.
- (17) Arvioitaessa sitä, vaarantuuko julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen taloudellinen tasapaino, olisi otettava huomioon ennalta määritetyt perusteet. Tällaiset perusteet ja noudatettavan menettelyn yksityiskohdat voivat muuttua ajan myötä erityisesti sääntelyelinten, toimivaltaisten viranomaisten ja rautatieyritysten kokemusten valossa ja niissä voidaan ottaa huomioon kotimaan henkilöliikenteen erityispiirteet.
- (18) Arvioitaessa sitä, vaarantuuko julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen taloudellinen tasapaino, sääntelyelinten olisi tarkasteltava aiotun liikenteen taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia senhetkisiin julkisia palveluhankintoja koskeviin sopimuksiin ottaen huomioon kyseisen liikenteen vaikutukset julkisia palveluhankintoja koskeviin sopimuksiin sisältyvän liikenteen kannattavuuteen, seuraukset koheesiopolitiikan tehostamiselle asianomaisella

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

alalla ja ~~seuraukset~~ julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen tehneen toimivaltaisen viranomaisen ~~nettokustannuksiin~~ **nettokustannukset**. Tässä arvioinnissa olisi tarkasteltava ehdotetun uuden liikenteen matkustajien kysynnän, lippujen hinnoittelun, lipunmyyntijärjestelyjen, väliasemien sijainnin ja lukumäärän sekä ehdotetun uuden palvelun ajoituksen ja vuorotiheyden kaltaisia tekijöitä. [tark. 23]

- (18 a) *Jotta voidaan selvittää, vaikuttavatko samassa verkossa tarjottavat käyttöoikeuksien avoimuuteen perustuvat palvelut julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten perusteella tarjottavien palvelujen laatuun, sääntelyelinten olisi otettava erityisesti huomioon julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten perusteella tarjottavien palvelujen vaikutukset verkkoon, jatkoyhteyksien säilyminen ja palvelujen täsmällisyys.* [tark. 24]
- (19) *Jotta rautateiden henkilöliikenteen houkuttelevuutta voitaisiin parantaa, jäsenvaltioiden olisi voitava vaatia vaadittava kotimaan liikennettä harjoittavien rautatieyritysten osallistuvan yhteiseen tietojärjestelmään ja integroituu matkalippujärjestelmään matkalippujen, suorien lippujen ja paikkavarausten tarjontaa varten. Jos tällainen järjestelmä perustetaan, Tällaisella järjestelmällä olisi varmistettava, että se ei tuo markkinavääristymiä aiheuta markkinoiden vääristymistä eikä syrjintää rautatieyritysten välille.* [tark. 25]
- (19 a) *On tärkeää, että rautatieyritykset osallistuvat integroitujen matkalippujärjestelmien kehittämiseen erityisesti paikallisessa ja alueellisessa liikenteessä, jotta voidaan lisätä rautateiden henkilöliikenteen houkuttelevuutta. Tällaiset järjestelmät eivät saisi aiheuttaa markkinoiden vääristymistä eivätkä syrjintää rautatieyritysten välille.* [tark. 26]
- (19 b) *Koska uudella rautatiepaketilla pyritään vahvistamaan matkustajien oikeuksia ja koska vapaa liikkuvuus on yksi unionin peruspilareista, kyseinen oikeus olisi pyrittävä takaamaan myös vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille. Liikennemuotojen ja infrastruktuurien esteettömyyden parantaminen on sen vuoksi ensisijaista. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi olisi edistettävä rajat ylittäviä yhteyksiä. Sama koskee kyseiselle matkustajaryhmälle tarjottavaa apua, joka olisi yhdenmukaistettava laajemmassa järjestelmässä. Tässä yhteydessä olisi käynnistettävä kuulemismenettely, johon osallistuvat työmarkkinaosapuolet, kansalaiset ja vammaisten henkilöiden oikeuksia suojelevat järjestöt.* [tark. 27]
- (19 c) *Komission olisi direktiivin 2012/34/EU 57 artiklassa tarkoitetun sääntelyelinten verkoston kautta saatujen kokemusten perusteella viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016 laadittava lainsäädäntöehdotus sääntelyelinten verkoston vahvistamisesta, sen menettelyjen virallistamisesta ja sen oikeushenkilöllisyydestä. Tälle elimelle olisi annettava valvonta- ja sovittelutehtävä, jotta se voisi käsitellä rajat ylittäviä ja kansainvälisiä ongelmia ja ratkaista muutoksenhakuja, jotka koskevat kansallisten sääntelyelinten tekemiä päätöksiä.* [tark. 28]
- (19 d) *Yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen toteuttamiseksi ja rautatiealan kilpailun huomioon ottaen komissio sitoutuu aktiivisesti tukemaan ja edistämään työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua unionin tasolla varmistukseen, että rautatiealan työntekijöitä suojellaan pitkällä aikavälillä markkinoiden avaamisen tahattomilta seurauksilta, kuten sosiaaliselta polkumyynniltä.* [tark. 29]
- (19 e) *Matkustajien olisi voitava käyttää suorien lippujen järjestelmiä ja integroituja matkalippujärjestelmiä. Tällaiset järjestelmät myös lisääisivät rautateiden houkuttelevuutta liikennemuotona. Jäsenvaltioissa alalla kehitettyjen suorien lippujen järjestelmien olisi oltava keskenään yhteentoimivia, jotta voitaisiin luoda unionin laajuinen kaikki rautateiden henkilöliikenteen harjoittajat kattava järjestelmä.* [tark. 30]
- (19 f) *Komission olisi direktiivin 2012/34/EU 57 artiklan nojalla perustetun sääntelyelinten verkoston kautta saatujen kokemusten perusteella viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019, hyvissä ajoin ennen rautateiden kotimaan henkilöliikenteen avaamista, laadittava lainsäädäntöehdotus verkoston korvaamisesta eurooppalaisella sääntelyelimestä, sen menettelyjen virallistamisesta ja sen oikeushenkilöllisyydestä. Tälle elimelle olisi annettava valvonta- ja sovittelutehtävä, jotta se voisi käsitellä rajat ylittäviä ja kansainvälisiä ongelmia ja ratkaista muutoksenhakuja, jotka koskevat kansallisten sääntelyelinten tekemiä päätöksiä.* [tark. 31]
- (19 g) *Sosiaalisen polkumyynnin estämiseksi rautatieyrityksen olisi voitava harjoittaa rautatieliikennettä ainoastaan, jos se noudattaa työehtosopimuksia tai kansallista lainsäädäntöä, joissa vahvistetaan vaatimuksia siinä jäsenvaltiossa, jossa se aikoo toimia. Sen vuoksi olisi varmistettava, että samassa paikassa maksetaan sama palkka. Toimivaltaisen sääntelyelimen olisi valvottava tämän vaatimuksen noudattamista.* [tark. 32]

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

- (19 h) Kansallisen sääntelyelimen olisi hyväksyttävä henkilöstön siirtoa koskevat järjestelyt tai pyydettyä niihin muutoksia. Tähän voi sisältyä siirrettävään henkilöstöön sovellettava karenssi aika. Sääntelyelimen olisi päätöstä tehdessään pyrittävä välttämään arkaluonteisten tietojen siirtoa rataverkon haltijalta integroituneeseen yritykseen kuuluvalla toisella yksiköllä. [tark. 33]
- (19 i) Markkinoiden avaaminen ei saisi vaikuttaa kielteisesti rautatiealan työntekijöiden työoloihin ja sosiaalisiin oloihin. Asiaankuuluvia sosiaalilausekkeita olisi noudatettava, jotta vältetään kaikenlainen uusien tulokkaiden harjoittama sosiaalinen polkumyynti tai epäterve kilpailu, jossa ei noudateta rautatiealan sosiaalisia vähimmäisnormeja. [tark. 34]
- (19 j) Rautatieyritysten ja rataverkon haltijoiden olisi turvallisuuskulttuurinsa yhteydessä vaalittava oikeudenmukaista kulttuuria rohkaistakseen aktiivisesti henkilöstöään raportoimaan turvallisuuteen liittyvistä onnettomuuksista, vaaratilanteista ja läheltä piti -tilanteista ilman, että henkilöstöön sovelletaan seuraamuksia tai syrjintää. Oikeudenmukainen kulttuuri antaisi rautatiealalle mahdollisuuden ottaa opiksi onnettomuuksista, vaaratilanteista ja läheltä piti -tilanteista sekä parantaa rautateiden turvallisuutta niin työntekijöiden kuin matkustajien kannalta. [tark. 35]
- (19 k) Komission olisi varmistettava, että jäsenvaltiot panevat neuvoston direktiivin 2005/47/EY⁽¹⁾ säännökset täysimääräisesti ja asianmukaisesti täytäntöön. [tark. 36]
- (19 l) Kun otetaan huomioon yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen kehittäminen ja rautatieliikenteen markkinoiden avaaminen edelleen, jäsenvaltioiden olisi käytettävä työehtosopimuksia sosiaalisen polkumyynnin ja epäterveen kilpailun välttämiseksi. [tark. 37]
- (19 m) Komission olisi arvioitava tämän direktiivin vaikutuksia rautateiden junahenkilökunnan työmarkkinoiden kehitykseen ja tarvittaessa ehdotettava uusia lainsäädäntötoimenpiteitä pätevyystodistusten antamisesta tällaiselle henkilökunnalle. [tark. 38]
- (19 n) Junahenkilökunta on rautatiealalla ammattiryhmä, joka hoitaa turvallisuuden kannalta tärkeitä tehtäviä. Perinteisesti se hoitaa rautatiejärjestelmän operatiivisia turvallisuustehtäviä ja vastaa matkustajien mukavuudesta ja turvallisuudesta junassa. Veturinkuljettajien pätevyystodistusta vastaava todistus olisi hyödyllinen, jotta voitaisiin taata pätevyyden ja osaamisen korkea taso, ottaa huomioon näiden ammattiryhmien merkitys rautatiepalvelujen turvallisuudelle ja helpottaa työntekijöiden liikkuvuutta. [tark. 39]
- (19 o) Kansallisen sääntelyelimen olisi hyväksyttävä henkilöstön siirtoa koskevat järjestelyt tai pyydettyä niihin muutoksia. Tähän voi sisältyä siirrettävään henkilöstöön sovellettava karenssi aika. Sääntelyelimen olisi päätöstä tehdessään pyrittävä välttämään arkaluonteisten tietojen siirtoa rataverkon haltijalta integroituneeseen yritykseen kuuluvalla toisella yksiköllä. [tark. 40]
- (20) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (20 a) Rataverkon haltijoiden olisi tehtävä yhteistyötä sellaisten vaaratilanteiden tai onnettomuuksien sattuessa, jotka vaikuttavat rajat ylittävään liikenteeseen, jotta voitaisiin vaihtaa asiaa koskevia tietoja ja siten välttää kielteiset heijastusvaikutukset. [tark. 41]
- (20 b) Sääntelyelimelle olisi annettava toimivalta valvoa infrastruktuurin kunnossapitotöitä sen varmistamiseksi, että niitä ei toteuteta tavalla, joka johtaa rautatieyritysten väliseen syrjintään. [tark. 42]
- (20 c) Vertikaalisesti integroituneen yrityksen rataverkon haltijan olisi voitava tarjota henkilöstölleen tiettyjä sosiaalipalveluja tiloissa, joita vertikaalisesti integroituneen yrityksen muut yksiköt käyttävät. [tark. 43]

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2005/47/EY, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2005, tietyistä yhteentoimivia rajatylittäviä rautatiealan palveluja suorittavien, liikkuvassa työssä olevien työntekijöiden työoloja koskevista seikoista Euroopan rautatieyhteisön (CER) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) välillä tehdystä sopimuksesta (EUVL L 195, 27.7.2005, s. 15).

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (20 d) Vertikaalisesti integroituneen yrityksen rataverkon haltijan olisi saatava tehdä yhteistyötä vertikaalisesti integroituneen yrityksen muiden yksikköjen kanssa tietoteknisten järjestelmien kehittämiseksi sääntelyelimen luvalla. [tark. 44]
- (20 e) Edellytysten, jotka koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1371/2007⁽¹⁾ 9 artiklassa säädettyä lippujen ja suorien lippujen tarjoamista ja varausten vastaanottamista kaikkialla unionissa, olisi katsottava täyttyvän, kun yhteinen matkatieto- ja matkalippujärjestelmä otetaan käyttöön viimeistään 12 päivänä joulukuuta 2019 tämän direktiivin säännösten mukaisesti. [tark. 45]
- (20 f) Sääntelyelin voi laatia suuntaviivoja, joiden avulla voidaan edistää rataverkon haltijan henkilöstön ja johdon riippumattomuutta vertikaalisesti integroituneessa yrityksessä, kun kyse on reittien jakamisesta ja infrastruktuurimaksuista. [tark. 118]
- (20 g) Jäsenvaltiot voivat tämän direktiivin nojalla milloin tahansa vapaasti valita yhtenäisellä eurooppalaisella rautatiealueella olemassa olevien rataverkon haltijoiden erityyppisten rakenteiden eli eriytettyjen ja vertikaalisesti integroituneiden yritysten välillä, vaikka ne olisivat jo ottaneet käyttöön eriytetyn rakenteen. Tässä direktiivissä vahvistetaan kyseisten rakenteiden sisäistä organisaatiota koskevat säännöt ja periaatteet. [tark. 47]
- (20 h) Tätä direktiiviä sovellettaessa hallintoneuvoston, hallituksen, tai yrityksen laillisten edustuselinten käsitteitä olisi sovellettava jäsenvaltioissa olemassa oleviin yritysrakenteisiin siten, että mahdollisuuksien mukaan vältetään luomasta uusia elimiä, [tark. 119]

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2012/34/EU seuraavasti:

-1. Lisätään 1 artiklaan kohdat seuraavasti:

"2 a. Tämän direktiivin tavoitteena on lisätä rautatieliikenteen houkuttelevuutta eurooppalaisten liikenne-
muotona. Sen tarkoituksena on edistää toimivien tietojärjestelmien ja integroitujen matkalippujärjestelmien
käyttöönottoa. Jäsenvaltioissa rautatiealalla kehitettyjen suorien lippujen järjestelmien on oltava keskenään
yhteentoimivia, jotta voidaan luoda unionin laajuinen kaikki rautateiden henkilöliikenteen harjoittajat kattava
järjestelmä. [tark. 49]

"2 b. Tämän direktiivin tavoitteeseen eli yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen toteuttamiseen pyritään
unionin tasolla käytävän työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun perusteella, jotta voidaan varmistaa, että
rautatiealan työntekijöitä suojellaan asianmukaisesti markkinoiden avaamisen tahattomilta seurauksilta."
[tark. 50]

-1 b. Lisätään 2 artiklaan kohta seuraavasti:

"3 a. Jäljempänä olevia 7, 7 a, 7 b, 7 c, 7 d ja 7 e artiklaa ei sovelleta verkkoihin, joiden pituus on alle 500 km,
jos

a) kyseisillä verkoilla ei ole strategista merkitystä Euroopan rautatiemarkkinoiden toiminnalle; tai

b) ne ovat teknisesti ja organisatorisesti erillään kotimaan rautateiden pääverkosta." [tark. 87]

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1371/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 14).

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

1. Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”(2) 'rataverkon haltijalla' elintä tai yritystä, joka varmistaa rautatieinfrastruktuurin kehittämisen, toiminnan ja kunnossapidon tietyssä verkossa; kehittämiseen sisältyy verkkosuunnittelu, rahoitus- ja investointisuunnittelu sekä infrastruktuurin rakentaminen ja parantaminen; infrastruktuurin käyttöön sisältyvät kaikki reittien jakamisprosessin osatekijät, mukaan luettuina yksittäisten reittien määrittely, saatavuuden arviointi ja jakaminen, liikenteen hallinta ja infrastruktuurimaksut, niiden määrittäminen ja kerääminen mukaan lukien; kunnossapitoon sisältyvät infrastruktuurin uusiminen ja muu omaisuudenhoitotoiminta;”

b) kumotaan 5 kohta;

c) lisätään uusi kohta seuraavasti:

”(31) 'vertikaalisesti integroituneella yrityksellä' yritystä, jossa

— yhden tai useampia rautatieyrityksiä omistaa kokonaan tai osittain sama yritys, joka omistaa rataverkon haltijan (holding-yhtiö); tai

— rataverkon haltijan omistaa kokonaan tai osittain yksi tai useampi rautatieyritys; tai

— yhden tai useamman rautatieyrityksen omistaa kokonaan tai osittain rataverkon haltija.”;

c a) lisätään alakohhta seuraavasti:

”32) 'integroidulla matkalippujärjestelmällä' matkalippujärjestelmää, jonka perusteella henkilö voi tehdä matkan, johon sisältyy vaihto saman liikennemuodon sisällä tai eri liikennemuotojen, kuten junien, linja-autojen, raitiovaunujen, metrojen, lauttojen tai lentokoneiden, välillä;”

c b) lisätään alakohhta seuraavasti:

”33) 'suoralla lipulla' lippua tai lippuja, jotka vastaavat kuljetussopimusta, joka on tehty yhden tai useamman rautatieyrityksen liikennöimien peräkkäisten rautatiematkojen tekemistä varten;” [tark. 52]

c c) lisätään alakohdat seuraavasti:

”34) 'hallintoneuvostolla' sellaisten henkilöiden ryhmää, jotka yrityksen omistajat ovat nimenneet edistämään omistajien etuja, seuraamaan ja valvomaan johdon työskentelyä ja hyväksymään liikkeenjohtoon liittyvät merkittävät päätökset;

35) 'hallituksella' sellaisten henkilöiden ryhmää, jotka vastaavat yrityksen päivittäiseen johtamiseen liittyvistä täytäntöönpanotehtävistä;” [tark. 53]

c d) lisätään alakohhta seuraavasti:

”36) 'suurnopeusjunia käyttävällä henkilöliikenteellä' henkilöliikennettä, jota harjoitetaan varta vasten rakennetuilla suurnopeusradoilla, jotka soveltuvat yleensä vähintään 250 kilometrin tuntinopeuksille ja joilla suurin osa matkasta kuljetaan tällaisilla nopeuksilla.” [tark. 54]

2. Kumotaan 6 artiklan 2 kohta.

2 a. Lisätään artikla seuraavasti:

”6 a artikla

Edellyttäen, että minkäänlaista eturistiriitaa ei synny ja että kaupallisesti arkaluontoisten tietojen luottamuksellisuus taataan, mikään tässä direktiivissä ei estä jäsenvaltioita sallimasta, että rataverkon haltija tekee läpinäkyvästi, ei-yksinomaaisesti ja syrjimättömästi yhteistyösopimuksia yhden tai useamman hakijan kanssa tietyllä radalla tai verkon paikallisella tai alueellisella osalla siten, että hakijalle tarjotaan taloudellisia kannustimia tehostaakseen yhteistyötään asianomaisella verkon osalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 7 ja 7 c artiklan soveltamista. Tällaiset kannustimet voivat olla radan käyttöoikeudesta perittävien maksujen alennuksia tai korotuksia, jotka vastaavat rautatieyritykselle tai rataverkon haltijalle yhteistyön tuloksena koituvia mahdollisia kustannussäästöjä tai tulojen lisäyksiä. Tällaisen yhteistyön tavoitteena on tehostaa häiriöiden, kunnossapitotöiden tai ruuhkaisen infrastruktuurin taikka viivästyksille alttiin radan tai verkon osan hallintaa tai parantaa turvallisuutta.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Sopimuksen voimassaoloaika on enintään viisi vuotta, ja se voidaan uusia. Rataverkon haltijan on tiedotettava 55 artiklassa tarkoitetulle sääntelyelimelle suunnitellusta yhteistyöstä. Sääntelyelimen on annettava etukäteen hyväksyntänsä yhteistyösopimukselle, pyydettyä sen muuttamista tai hylättävä se, jos edellä mainittuja edellytyksiä ei täytetä. Se voi vaatia sopimuksen muuttamista milloin tahansa sopimuksen voimassaoloaikana. Rataverkon haltijan on tiedotettava yhteistyösopimuksesta 7d artiklassa tarkoitetulle koordinoitukomitealle. Tämän kohdan säännöksiä ei sovelleta 7a ja 7b artiklassa tarkoitettuun rataverkon haltijan ja sellaisten rautatieyritysten yhteistyöhön, jotka ovat saman vertikaalisesti integroituneen yrityksen tytäryhtiöitä.” [tark. 120]

3. Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Rataverkon haltijan institutionaalinen eriyttäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rataverkon haltija suorittaa kaikki 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut ~~toiminnot~~ ja on kaikista rautatieyrityksistä riippumaton.

Jos jotkut liitteessä I tarkoitetut rautatieinfrastruktuurin osat ovat tämän direktiivin voimaantulopäivänä muiden yritysten kuin rataverkon haltijan omistuksessa tai hallinnoimia, jäsenvaltiot voivat päättää, että tällaisia järjestelyjä jatketaan edellyttäen, että kyseiset yritykset ovat oikeudellisesti erillisiä ja riippumattomia kaikista rautatieyrityksistä. [tark. 121]

Rataverkon haltijan riippumattomuuden takaamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että rataverkon haltijat on organisoitu yksiköiksi, jotka ovat oikeudellisesti erillisiä kaikista rautatieyrityksistä.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että saman oikeus- tai luonnollisen henkilön ei ole sallittua

a) käyttää neuvoston asetuksessa (EY) N:o 139/2004 (*) tarkoitettua määräysvaltaa suoraan tai välillisesti, omistaa taloudellisia sidonnaisuuksia eikä käytä mitään oikeuksia rautatieyrityksissä ja rataverkon haltijoissa samanaikaisesti;

b) nimittää rataverkon haltijan hallintoneuvoston, hallituksen tai rataverkon haltijaa oikeudellisesti edustavien elinten jäseniä ja samanaikaisesti suoraan tai välillisesti käyttää määräysvaltaa, omistaa taloudellisia sidonnaisuuksia eikä käytä minkäänlaisia oikeuksia rautatieyrityksessä;

c) olla hallintoneuvoston, hallituksen tai yrityksen laillisten edustuselinten jäsenenä sekä rautatieyrityksessä että rataverkon haltijassa;

d) hallita rautatieinfrastruktuuria tai kuulua rataverkon haltijan johtoon ja samanaikaisesti suoraan tai välillisesti käyttää määräysvaltaa, omistaa taloudellisia sidonnaisuuksia tai käyttää mitään oikeuksia rautatieyrityksessä, eikä johtaa rautatieyritystä tai kuulua sen johtoon ja samanaikaisesti suoraan tai välillisesti käyttää määräysvaltaa, omistaa sidonnaisuuksia tai käyttää mitään oikeuksia rataverkon haltijassa.

3. Kun 2 kohdassa tarkoitettu henkilö on jäsenvaltio tai muu julkishallinnon elin taikka kaksi erillistä ja toisistaan oikeudellisesti erotettua viranomaiselintä, jotka käyttävät määräysvaltaa tai muita 2 kohdassa mainittuja oikeuksia yhtäältä rataverkon haltijassa ja toisaalta rautatieyrityksessä, niitä ei tämän artiklan soveltamiseksi katsota samaksi henkilöksi tai samoiksi henkilöiksi.

4. Edellyttäen, että minkäänlaista eturistiriitaa ei synny ja että kaupallisesti arkaluontoisten tietojen luottamuksellisuus taataan, rataverkon haltija voi päätösvallan itsellään säilyttäen teettää alihankintana tiettyjä kehitys-, uusimis- ja kunnossapitotöitä rautatieyrityksillä tai millä tahansa muilla elimillä, jotka toimivat rataverkon haltijan valvonnassa.

4 a. Edellyttäen, että rataverkon haltijan institutionaalista eriyttämistä koskevia 1–3 kohdan säännöksiä noudatetaan, että minkäänlaista eturistiriitaa ei synny ja että kaupallisesti arkaluontoisten tietojen luottamuksellisuus taataan, jäsenvaltiot voivat sallia, että rataverkon haltija tekee läpinäkyvästi, ei-yksinomaisesti ja syrjimättömästi yhteistyösopimuksia yhden tai useamman hakijan kanssa tietyllä radalla tai verkon paikallisella tai alueellisella osalla siten, että hakijalle tarjotaan kannustin tehostaa yhteistyötään asianomaisella

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

verkon osalla. Tällaisten kannustimien on oltava radan käyttöoikeudesta perittävien maksujen alennuksia, jotka vastaavat rataverkon haltijalle yhteistyön tuloksena koituvia mahdollisia kustannussäästöjä. Tällaisen yhteistyön tavoitteena on tehostaa häiriöiden, kunnossapitotöiden tai ruuhkaisen infrastruktuurin taikka viivästyksille alttiin radan tai verkon osan hallintaa tai parantaa turvallisuutta. Sopimuksen voimassaoloaika on enintään viisi vuotta, ja se voidaan uusia. Rataverkon haltijan on tiedotettava 55 artiklassa tarkoitettulle sääntelyelimelle suunnitellusta yhteistyöstä. Sääntelyelimen on annettava etukäteen hyväksyntänsä yhteistyösopimukselle, pyydyttävä sen muuttamista tai hylättävä se, jos edellä mainittuja edellytyksiä ei täytetä. Se voi vaatia sopimuksen muuttamista milloin tahansa sopimuksen voimassaoloaikana. Rataverkon haltijan on tiedotettava yhteistyösopimuksesta 7 d artiklassa tarkoitettulle koordinoitukomitealle. [tark. 56]

5. Jos rataverkon haltija tämän direktiivin voimaantulopäivänä kuuluu vertikaalisesti integroituneeseen yritykseen, jäsenvaltiot voivat päättää jättää soveltamatta tämän artiklan 2–4 kohtaa. Tällaisessa tapauksessa kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että rataverkon haltija suorittaa kaikki 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut toiminnot ja on tosiasiallisesti organisaation ja päätöksenteon osalta ~~7 a–7 e~~ **7 a ja 7 b** artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti riippumaton kaikista rautatieyrityksistä.

(*) Neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004, annettu 20 päivänä tammikuuta 2004, yrityskeskittymien valvonnasta (EY:n sulautuma-asetus) (EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.)” [tark. 122]

4. Lisätään artiklat seuraavasti:

”7 a artikla

Rataverkon haltijan tosiasiallinen riippumattomuus vertikaalisesti integroituneessa yrityksessä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rataverkon haltija organisoidaan elimeksi, joka on oikeudellisesti erillinen kaikista rautatieyrityksistä, tällaisissa yrityksissä määräysvaltaa käyttävistä holding-yhtiöistä ja vertikaalisesti integroituneen yrityksen muista oikeussubjekteista.

2. Rautatieliikenteen markkinoilla aktiivisesti toimivilla vertikaalisesti integroituneen yrityksen oikeussubjekteilla ei saa olla suoraa, **välillistä** eikä ~~välillistä~~ **tytäryritysten kautta toteutettua** omistussuutta rataverkon haltijassa. Rataverkon haltijalla ei saa myöskään olla suoraa, **välillistä** eikä ~~välillistä~~ **tytäryritysten kautta toteutettua** omistussuutta rautatieliikenteen markkinoilla aktiivisesti toimivissa vertikaalisesti integroituneen yrityksen oikeussubjekteissa.

Tällä säännöksellä ei kuitenkaan estetä sellaisen vertikaalisesti integroituneen yrityksen olemassaoloa, jossa yhden tai useampia rautatieyrityksiä omistaa kokonaan tai osittain sama yritys, joka omistaa rataverkon haltijan (holding-yhtiö).

3. Rataverkon haltijan tuloja ei saa käyttää vertikaalisesti integroituneen yrityksen muiden oikeussubjektien rahoittamiseen vaan ainoastaan rataverkon haltijan liiketoiminnan rahoittamiseen ja ~~osinkojen maksamiseen~~ . **Osinkojen maksaminen** vertikaalisesti integroituneen yrityksen todelliselle omistajalle **on oltava mahdollista. Rataverkon haltijan maksamat osingot korvamerkitään investoitavaksi käytössä olevan infrastruktuurin parantamiseen, eikä tämän saa estää verkonhaltijaa muodostamasta varantoja voittojensa ja tappioidensa hallinnoimiseksi eri taloussuhdanteissa.**

Näitä säännöksiä ei sovelleta yksityisijoittajille maksettaviin maksuihin, kun kyse on julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksista.

Rataverkon haltija ei saa myöntää lainoja ~~vertikaalisesti integroituneen yrityksen muille oikeussubjekteille, eivätkä ainoastaan omille tytäryrityksilleen~~. Vertikaalisesti integroituneen yrityksen muut oikeussubjektit saa myöntää lainoja rataverkon haltijalle **sisällä ainoastaan holding-yhtiö saa myöntää lainoja rataverkon haltijalle 55 artiklassa tarkoitettun sääntelyelimen valvonnan alaisena. Holding-yhtiön on osoitettava sääntelyelintä tyydyttävällä tavalla, että laina myönnetään markkinahintaan ja että se täyttää 6 artiklan vaatimukset.**

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Kaikkien vertikaalisesti integroituneen yrityksen muiden oikeussubjektien rataverkon haltijalle tarjoamien palvelujen on perustuttava sopimuksiin, ja ne on maksettava markkinahinnoin. Rataverkon haltijalle kohdennetut lainat on selkeästi erotettava vertikaalisesti integroituneen yrityksen muille oikeussubjekteille kohdennetuista lainoista, ja näiden lainojen takaisinmaksut on hoidettava erillisinä.

Rataverkon haltijan ja vertikaalisesti integroituneen yrityksen muiden oikeussubjektien tilit on pidettävä tavalla, joka varmistaa näiden säännösten noudattamisen ja mahdollistaa rataverkon haltijalle ja vertikaalisesti integroituneen yrityksen muille oikeussubjekteille erilliset talousprosessit.

4. Rataverkon haltija saa kerätä varoja pääomamarkkinoilta itsenäisesti mutta ei vertikaalisesti integroituneen yrityksen muiden oikeussubjektien kautta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan 4 kohdan soveltamista. Vertikaalisesti integroituneen yrityksen muut oikeussubjektit eivät saa kerätä varoja rataverkon haltijan kautta. [tark. 123]

5. Rataverkon haltijan on pidettävä yksityiskohtaisesti kirjaa kaikista kaupallisista ja talouteen liittyvistä suhteistaan vertikaalisesti integroituneen yrityksen muiden oikeussubjektien kanssa ja pyynnöstä toimitettava kyseiset tiedot sääntelyelimelle 56 artiklan 12 kohdan mukaisesti.

7 b artikla

Rataverkon haltijan henkilöstön ja johdon tosiasiallinen riippumattomuus vertikaalisesti integroituneessa yrityksessä

1. Sanotun rajoittamatta 56 artiklan mukaisia sääntelyelimen päätöksiä rataverkon haltijalla on oltava tosiasiallinen, vertikaalisesti integroituneen yrityksen muista oikeussubjekteista riippumaton päätösvalta ~~kaikkien 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimintojen osalta~~, **kun kyse on reittien jakamisesta ja infrastruktuuri-maksuista.**

Rataverkon haltijan yleisessä hallintorakenteessa ja yhtiöjärjestyksessä on varmistettava, ettei yksikään vertikaalisesti integroituneen yrityksen muista oikeussubjekteista saa päättää suoraan eikä välillisesti rataverkon haltijan toimista kyseisten toimintojen osalta, **kun kyse on reittien jakamisesta ja infrastruktuurimaksuista.**

Rataverkon haltijan hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenten sekä suoraan heidän alaisinaan olevien johtajien on toimittava tällaisten periaatteiden mukaisesti.

2. Rataverkon haltijan hallitukseen ja ylempään johtoon kuuluvat henkilöt eivät saa kuulua vertikaalisesti integroituneen yrityksen muiden oikeussubjektien hallintoneuvostoihin, hallituksiin eivätkä ylempään johtoon.

Vertikaalisesti integroituneen yrityksen muiden oikeussubjektien hallintoneuvostojen ja hallitusten jäsenet ja ylempään johtoon kuuluvat henkilöt eivät saa kuulua rataverkon haltijan hallitukseen eivätkä ylempään johtoon.

3. Rataverkon haltijalla on oltava hallintoneuvosto, joka koostuu vertikaalisesti integroituneen yrityksen todellisten omistajien edustajista.

Hallintoneuvosto voi kuulla 7d artiklassa tarkoitettua koordinoitukomiteaa sen toimivaltaan kuuluvissa asioissa.

Päätökset rataverkon haltijan hallituksen jäsenten nimittämisestä, toimikauden uusimisesta, työehdoista palkkaus mukaan lukien sekä toimikauden päättämisestä tekee hallintoneuvosto. Niiden henkilöiden henkilöllisyys, joiden nimittämistä rataverkon haltijan hallitukseen tai joiden toimikauden uusimista hallintoneuvosto on esittänyt, heidän toimikautensa kesto ja sen päättämistä koskevat ehdot sekä kauden päättämistä ehdotettaessa tällaisen ehdotuksen perustelut on ilmoitettava 55 artiklassa tarkoitettulle sääntelyelimelle. Nämä ehdot ja tässä kohdassa tarkoitettut päätökset ovat sitovia ainoastaan, jos sääntelyelin on nimenomaisesti ilmaissut hyväksyvänsä ne. Sääntelyelin voi vastustaa tällaisia päätöksiä, jos herää epäily hallituksen nimittävän henkilön ammatillisesta riippumattomuudesta tai jos rataverkon haltijan hallituksen jäsenen toimikautta ollaan päättämässä ennenaikaisesti.

Hallituksen jäsenelle on myönnettävä tosiasiallinen oikeus hakea sääntelyelimeltä muutosta, jos hän haluaa tehdä valituksen toimikautensa ennenaikaisesta päättämisestä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

4. ~~Rataverkon haltijan hallintoneuvoston tai hallituksen jäsenet tai ylempään johtoon kuuluvat henkilöt eivät saa rataverkon haltijan palveluksesta lähdettyään kolmeen vuoteen toimia missään ylemmän johdon tehtävissä yhdessäkään vertikaalisesti integroituneen yrityksen muista oikeussubjekteista. Vertikaalisesti integroituneen yrityksen muiden oikeussubjektien hallintoneuvostojen ja hallitusten jäsenet ja ylempään johtoon kuuluvat henkilöt eivät saa kyseisen oikeussubjektin palveluksesta lähdettyään kolmeen vuoteen toimia missään ylemmän johdon tehtävissä rataverkon haltijassa.~~

5. Rataverkon haltijalla on oltava oma henkilöstö, ja sen toimitilojen on oltava erillään vertikaalisesti integroituneen yrityksen muiden oikeussubjektien toimitiloista. Pääsy tietojärjestelmiin **hallintohenkilöstö. Rataverkon haltijan hallussaan pitämät arkaluonteiset tiedot** on suojattava rataverkon haltijan riippumattomuuden varmistamiseksi. Sisäisillä säännöillä tai henkilöstön työsopimuksissa on selkeästi rajoitettava yhteydenpito **asianmukaisesti, eikä niitä saa välittää muille yksiköille.**

Rataverkon haltija voi tarjota henkilöstölleen sosiaalipalveluja, kuten kouluissa, päiväkodeissa, urheilukeskuksissa ja ravintoloissa tarjottavia palveluja, vertikaalisesti integroituneen yrityksen muiden oikeussubjektien **käyttämässä tiloissa** kanssa rataverkon haltijan tehtävien hoitamiseksi suoritettavaan viralliseen viestintään, jota suoritetaan myös vertikaalisesti integroituneen yrityksen ulkopuolisten muiden rautatieyritysten kanssa. Muun kuin e kohdassa tarkoitetun henkilöstön siirtyminen . Rataverkon haltijan ja vertikaalisesti integroituneen yrityksen muiden oikeussubjektien välillä sallitaan ainoastaan, jos **haltija voi tehdä yhteistyötä vertikaalisesti integroituneen yrityksen muiden yksiköiden kanssa niiden tietoteknisten järjestelmien kehittämiseksi.**

Säätelyelimen on hyväksyttävä tämän kohdan täytäntöönpanoa koskevat järjestelyt tai pyydettyä niihin muutoksia, jotta voidaan varmistaa, ~~ettei arkaluonteista tietoa välity niiden välillä rataverkon haltijan riippumattomuus. Säätelyelin voi pyytää integroitunutta yritystä toimittamaan sille kaikki tiedot, jotka saattavat olla tarpeen.~~

6. Rataverkon haltijalla on oltava tarvittavat organisatoriset valmiudet suorittaa kaikki toimintonsa **vertikaalisesti integroituneen yrityksen muista oikeussubjekteista riippumatta, eikä se saa antaa näitä toimintoja eikä mitään niihin liittyviä toimia tehtäväksi kyseisille oikeussubjekteille.**

Edellyttäen, että minkäänlaista eturistiriitaa, markkinoiden vääristymistä tai syrjintää ei aiheudu ja että kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuus taataan, rataverkon haltija voi päätösvalan itsellään säilyttäen teettää alihankintana tiettyjä kehitys-, uusimis- ja kunnossapitotöitä rautatieyrityksillä tai millä tahansa muilla elimillä, jotka toimivat rataverkon haltijan valvonnassa.

7. ~~Rataverkon haltijan hallintoneuvoston tai hallituksen jäsenillä ja ylempään johtoon kuuluvilla henkilöillä ei saa suoraan eikä välillisesti olla sidonnaisuuksia yhteenkään vertikaalisesti integroituneen yrityksen muuhun oikeussubjektiin eivätkä he saa vastaanottaa näiltä mitään taloudellisia etuisuuksia. Heidän palkkioidensa tulosperusteiset osat eivät saa riippua vertikaalisesti integroituneen yrityksen tai sen määräysvallassa olevien muiden oikeussubjektien liiketoiminnan tuloksesta vaan ainoastaan rataverkon haltijan omasta tuloksesta. [tark. 124/rev]~~

7c artikla

Vaatimustenmukaisuuden todentamismenettely

1. Komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, täyttääkö vertikaalisesti integroituneeseen yritykseen kuuluva rataverkon haltija 7a ja 7b artiklassa säädetyt vaatimukset ja onko kyseiset vaatimukset pantu täytäntöön asianmukaisella tavalla sen varmistamiseksi, että kaikille rautatieyrityksille tarjotaan yhtäläiset toimintaedellytykset ja asiaankuuluvilla markkinoilla ei ole vääristymiä.

2. Komissiolla on oikeus pyytää ja saada kohtuullisen ajan kuluessa kaikki tarvittavat tiedot jäsenvaltiolta, johon kyseinen vertikaalisesti integroitunut yritys on sijoittautunut. Komission on kuultava asiaankuuluvaa säätelyelintä tai asiaankuuluvia säätelyelimiä ja tarvittaessa 57 artiklassa tarkoitettua säätelyelinten verkostoa.

3. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa 10 artiklassa tarkoitettuja käyttöoikeuksia niiden rautatieyritysten osalta, jotka kuuluvat samaan vertikaalisesti integroituneeseen yritykseen kuin rataverkon haltija, jos komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle, että 1 kohdan mukaista pyyntöä ole tehty, tai jos komission esittämän pyynnön tarkastelu on kesken tai jos komissio päättää 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyn mukaisesti, että

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- a) komission 2 kohdan mukaisiin tietopyyntöihin ei ole saatu riittäviä vastauksia, tai
- b) kyseinen rataverkon haltija ei täytä 7a ja 7b artiklassa säädettyjä vaatimuksia, tai
- e) edellä 7a ja 7b artiklassa säädettyjä vaatimuksia ei ole pantu riittäväällä tavalla täytäntöön sen varmistamiseksi, että kaikille rautatieyrityksille taattaisiin yhtäläiset toimintaedellytykset ja ettei markkinoilla ole vääristymiä siinä jäsenvaltiossa, johon kyseinen rataverkon haltija on sijoittautunut.

Komissio tekee päätöksensä kohtuullisen ajan kuluessa.

4. Kyseinen jäsenvaltio voi pyytää komissiota kumoamaan 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 3 kohdassa tarkoitetun päätöksensä, kun jäsenvaltio osoittaa komissiota tyydyttävällä tavalla, ettei kyseisen päätöksen taustalla olleita syitä enää ole. Komissio tekee päätöksensä kohtuullisen ajan kuluessa.

5. Sanotun rajoittamatta 1-4 kohdan soveltamista 7a ja 7b artiklassa säädettyjen vaatimusten jatkuvaa noudattamista valvoo 55 artiklassa tarkoitettu sääntelyelin. Kaikilla hakijoilla on oikeus tehdä valitus sääntelyelimelle, jos ne katsovat, ettei kyseisiä vaatimuksia noudateta. Tällaisen valituksen osalta sääntelyelin päättää 56 artiklan 9 kohdassa vahvistettujen määräaikojen puitteissa kaikista tilanteen korjaamiseksi tarvittavista toimenpiteistä. [tark. 101 ja 125/rev]

7 c artikla

Koordinointikomitea

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rataverkon haltijat perustavat ja organisoivat kutakin verkkoa varten koordinointikomitean. Tällaisen komitean jäsenyyden on oltava avoin ~~ainakin~~ rataverkon haltijalle, 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla tunnetuille hakijoille sekä pyynnöstä mahdollisille hakijoille, niitä edustaville organisaatioille, rautateiden tavaraliikenteen ja henkilöliikennepalvelujen käyttäjien edustajille ja tarvittaessa alue- ja paikallisviranomaisille, **mukaan lukien toimivaltaiset viranomaiset**. Jäsenvaltioiden edustajat ja kyseinen sääntelyelin on kutsuttava koordinointikomitean kokouksiin tarkkailijoina. [tark. 59]

2. Koordinointikomitea tekee rataverkon haltijaa koskevia tai rataverkon haltijalle tai tarvittaessa jäsenvaltiolle neuvoa antavia ehdotuksia seuraavista:

- a) ratakapasiteetin kunnossapitoon ja kehittämiseen liittyvät hakijoiden tarpeet;
- b) jäljempänä 30 artiklassa tarkoitettuihin sopimukseen sisältyvien käyttäjäsuuntautuneiden suorituskykytavoitteiden ja 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kannustimien sisältö;
- c) jäljempänä 27 artiklassa tarkoitetun verkkoselostuksen sisältö ja toteuttaminen;
- d) valtion määräämät hinnoittelupuitteet ja -säännöt ja rataverkon haltijan perustama hinnoittelujärjestelmä 29 artiklan mukaisesti sekä infrastruktuurimaksujen taso ja rakenne;
- e) ratakapasiteetin jakoprosessi, mukaan luettuina ensisijaisuussäännöt jaettaessa kapasiteettia infrastruktuurin eri käyttäjäluokkien välillä; **yhteensovittamista ohjaaviin periaatteisiin sovelletaan 46 artiklan 4 kohdan säännöksiä tilanteissa, joissa on kilpailevia rautatieliikenteen harjoittamista koskevia hakemuksia**; [tark. 60]
- f) intermodaalisuuteen liittyvät kysymykset;
- g) muut kysymykset, jotka liittyvät infrastruktuurin käyttöoikeuksien ehtoihin ja käyttöön sekä rataverkon haltijan palvelujen laatuun;

g a) rautateiden tavara- ja henkilöliikenteen käyttäjiin liittyvät kysymykset, mukaan lukien tarjottavien palvelujen laatu, infrastruktuurimaksut tai rautatieliikenteen hintojen taso ja läpinäkyvyys. [tark. 61]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Koordinointikomitealla on oltava oikeus pyytää rataverkon haltijalta a-g kohtaan a alakohtaan liittyvät asiaankuuluvat tiedot, jotta se voi hoitaa nämä tehtävät, **sanotun kuitenkin rajoittamatta liikesalaisuuden noudattamista.** [tark. 62]

3. Koordinointikomitean on laadittava työjärjestyksensä, johon sisältyvät erityisesti säännöt kokouksiin osallistumisesta ja kokousvälistä, jonka on oltava enintään neljännesvuosi. **Työjärjestyksessä on vahvistettava säännöt muun muassa rautateiden tavara- ja henkilöliikenteen käyttäjien ja rautatiealan työntekijöiden edustajien kuulemisesta vähintään kerran vuodessa.** Rataverkon haltijalle, jäsenvaltiolle, asiaankuuluvalla sääntelyelimelle, **rautateiden tavara- ja henkilöliikenteen käyttäjille sekä asianomaisten rautatiealan työntekijöiden edustajille** ja komissiolle on vuosittain toimitettava koordinointikomiteassa käydyistä keskusteluista kertomus, josta käy ilmi komitean kustakin aiheesta ilmaiset kannat. [tark. 63]

7 d artikla

Rataverkon haltijoiden eurooppalainen verkosto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rataverkon haltijat osallistuvat verkostoon ja tekevät siinä yhteistyötä unionin rautatieinfrastruktuurin kehittämiseksi, jotta varmistettaisiin erityisesti

i) Euroopan laajuisen liikenneverkon oikea-aikainen ja tehokas toteuttaminen; tähän sisältyvät ydinverkkokäytävät, asetuksen (EU) N:o 913/2010 (*) mukaiset rautateiden tavaraliikennekäytävät ja päätöksen 2012/88/EU (**) mukainen Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmän (ERTMS) käyttöönottosuunnitelma ja

ii) **tehokkaan ja toimivan rajat ylittävän henkilöliikenteen helpottaminen unionissa, myös harjoittamalla rajat ylittävää yhteistyötä pullonkaulojen poistamiseksi.**

1 a. Verkoston on myös kehitettävä yhteiset puiteperiaatteet, jotka koskevat 37 artiklassa määriteltyä useammassa kuin yhdessä verkossa toimivan rajat ylittävän henkilöliikenteen hinnoittelua ja 40 artiklassa määriteltyä kapasiteetin käyttöoikeuden myöntämistä. Jäljempänä 57 artiklassa tarkoitetun sääntelyelinten verkoston on annettava lausunto näistä yhteisistä periaatteista. [tark. 64]

Komissio on verkoston jäsen. Se sovittaa yhteen ja tukee verkoston toimintaa ja antaa verkostolle tarvittaessa suosituksia. Se varmistaa aktiivisen yhteistyön asiaankuuluvien rataverkon haltijoiden välillä.

2. Verkosto osallistuu 15 artiklassa tarkoitettuun markkinoiden seurantaan ja vertailee rataverkon haltijoiden tuloksellisuutta ja vaikuttavuutta yhteisten indikaattoreiden ja laatukriteerien perusteella; tällaisia kriteerejä ovat rataverkon haltijoiden verkkojen luotettavuus, kapasiteetti saatavuus, täsmällisyys ja turvallisuus sekä omaisuuden laatu ja käyttö, kunnossapito, uusiminen, parannukset, investoinnit ja , talouden tehokkuus **sekä hinnoittelupuitteiden ja hinnoittelusääntöjen läpinäkyvyys.** [tark. 65]

3. Komissio voi hyväksyä **hyväksyy verkoston näkemykset huomioon ottaen** toimenpiteitä, joilla vahvistetaan verkoston yhteiset periaatteet ja käytännöt erityisesti vertailun johdonmukaisuuden varmistamiseksi, ja verkoston toiminnassa **yhteistyössä** noudatettavat menettelyt. Nämä toimenpiteet hyväksytään täytäntöönpanosäädöksillä 62 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti **delegoidulla säädöksellä 60 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.**

(*) EUVL L 276, 20.10.2010, s. 22.

(**) EUVL L 51, 23.2.2012, s. 51." [tark. 66]

5. Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Rautatieyrityksille on myönnettävä yhtäläisin, syrjimättömin ja läpinäkyvin edellytyksin rautatieinfrastruktuurin käyttöoikeus kaikissa jäsenvaltioissa kaikenlaisen rautateiden henkilöliikenteen harjoittamiseen. Rautatieyrityksillä on oikeus ottaa ja jättää matkustajia millä tahansa asemalla. Tähän oikeuteen kuuluu myös oikeus käyttää infrastruktuuria, joka yhdistää liitteessä II olevassa 2 kohdassa tarkoitettuja palvelupaikkoja.";

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

a a) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Jäsenvaltiota ei voida vaatia myöntämään infrastruktuurin käyttöoikeutta minkäänlaisen liikenteen harjoittamiseen rautatieyritykselle, joka on suoraan tai välillisesti sellaisen yhden tai useamman kolmannen maan yhden tai useamman henkilön määräysvallassa, jossa infrastruktuurin ja palvelupaikkojen käyttöoikeutta ei myönnetä unionin yrityksille vastaavin edellytyksin kuin tässä direktiivissä säädetään. Tätä kohtaa sovellettaessa määräysvalta perustuu oikeuksiin, sopimuksiin ja muihin keinoihin, jotka joko erikseen tai yhdessä ja ottaen huomioon asiaan liittyvät tosiasialliset ja oikeudelliset olosuhteet antavat mahdollisuuden käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa yrityksessä, ja erityisesti

a) omistusoikeuteen asianomaisen yrityksen kaikkiin tai joihinkin varoihin taikka niiden käyttöoikeuteen;

b) oikeuksiin tai sopimuksiin, joiden perusteella saadaan ratkaiseva vaikutusvalta yrityksen toimielinten kokoonpanossa, äänestyksissä tai päätöksissä.”; [tark. 67]

b) kumotaan 3 ja 4 kohta.

6. Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä käyttöoikeutta tietyn lähtöpaikan ja määrän välisellä osuudella tarjottavan sellaisen henkilöliikenteen osalta, jos samasta tai vaihtoehtoisesta reitistä on tehty yksi tai useampi julkisia palveluhankintoja koskeva sopimus ja jos kyseisen oikeuden käyttö vaarantaisi asianomaisen julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen tai asianomaisten julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten taloudellisen tasapainon. **Edellä 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä käyttöoikeutta ei saa rajoittaa suurnopeusjunia käyttävän henkilöliikenteen osalta.**

Toimivaltaisten viranomaisten ja rataverkon haltijoiden on annettava kaikille asianomaisille osapuolille etukäteen ilmoitus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1370/2007 (*) nojalla tehdyistä kapasiteettia koskevista hakemuksista, jotka voivat olla ristiriidassa tämän direktiivin 10 artiklan mukaisten käyttöoikeuksien kanssa.

Kaikkiin henkilöliikennepalveluihin, jotka eivät ole osa julkisia palveluhankintoja koskevaa sopimusta, viitataan käyttöoikeuksien avoimuuteen perustuvina palveluina.

Jos toimivaltainen viranomainen tekee uuden julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen tai laajentaa voimassa olevan sopimuksen soveltamisalaa siten, että ratakapasiteettia käytetään aiempaa enemmän, rajoituksia ei saa soveltaa sellaista käyttöoikeuksien avoimuuteen perustuvaa henkilöliikennettä harjoittavien yritysten käyttöoikeuksiin, johon toimivaltaisen viranomaisen päätös saattaa vaikuttaa.;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1370/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 1).” [tark. 68]

b) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Määrittääkseen, vaarantaisiko julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen taloudellinen tasapaino, 55 artiklassa tarkoitetun yhden tai useamman asianomaisen sääntelyelimen on tehtävä puolueeton taloudellinen arviointi ja päätöksensä ennalta määritettyjen perusteiden mukaisesti. ~~Niiden~~

Kyseiisiin perusteisiin on sisällyttävä muun muassa käyttöoikeuden käytön vaikutus minkä tahansa julkisia palveluhankintoja koskevaan sopimukseen sisältyvien palvelujen kannattavuuteen, mukaan lukien siitä aiheutuvat vaikutukset julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen tehneen toimivaltaisen viranomaisen nettokustannuksiin, matkustajien kysyntä, lippujen hinnoittelu, lipunmyyntijärjestelyt, väliasemien sijainti ja lukumäärä sekä ehdotetun uuden palvelun ajoitus ja vuorotiheys, ja 55 artiklassa tarkoitetun sääntelyelimen on vahvistettava ne tämän artiklan 4 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä noudattaen. Arvioinnissa on selvitettävä, vaarantaisivatko uudet käyttöoikeuksien avoimuuteen perustuvat palvelut julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen perusteella tarjottavien palvelujen elinkelpoisuuden.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen taloudellisen tasapainon ei katsota vaarantuvan, jos sääntelyelin arvioi, että mahdollinen uusi palvelu pikemminkin lähinnä tuottaisi rautatiealalle tuloja kuin vähentäisi niitä ja että yhden tai usean mahdollisen julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen mukaisille palveluille syntyvät tappiot eivät olisi merkittäviä. Tällaisen arvioinnin ja asianomaisen sääntelyelimen päätöksen mukaisesti jäsenvaltiot voivat myöntää tai evätä haetun henkilöliikennepalvelun käyttöoikeuden taikka muuttaa sitä.”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”2 a. Jos julkisia palveluhankintoja koskeva sopimus tehdään kilpailuun perustuvassa julkisessa tarjousmenettelyssä unionin oikeuden mukaisesti, jäsenvaltiot voivat kyseisen julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen keston ajan asetuksen (EY) N:o 1370/2007 mukaisesti rajoittaa tämän direktiivin 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä käyttöoikeutta tietyn lähtöpaikan ja määränpään välisellä osuudella tarjottavien sellaisten palvelujen osalta, jotka kuuluvat kyseisen julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen soveltamisalaan. Tieto käyttöoikeuden rajoittamisesta on julkistettava, kun kyseiseen julkisia palveluhankintoja koskevaan sopimukseen liittyvä tarjouskilpailu aloitetaan. Käyttöoikeutta ei saa rajoittaa 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun minkään sellaisen uuden lisäpalvelun osalta, jonka sääntelyelin arvioi pikemminkin lähinnä tuottavan rautatiealalle tuloja kuin vähentävän niitä, ja kun yhden tai usean mahdollisen julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen mukaisille palveluille syntyvät tappiot eivät olisi merkittäviä.

Tässä kohdassa tarkoitetulla rajoittamisella ei saa rajoittaa oikeutta ottaa ja jättää matkustajia kansainvälisellä reittiosuudella sijaitsevilla asemilla, myös niillä, jotka ovat samassa jäsenvaltiossa.

2 b. Edellä 2 ja 2 a kohdassa tarkoitetut arvioinnit tekevän yhden tai useamman sääntelyelimen on määritettävä tämä, jos jokin seuraavista toimittaa asiaa koskevan pyynnön yhden kuukauden kuluessa aiottua henkilöliikennettä koskevan tiedon saamisesta vastaanottamisesta 38 artiklan 4 kohdan mukaisesti:

- a) julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen tehnyt yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen;
- b) muu asiaan liittyvä toimivaltainen viranomainen, jolla on tämän artiklan nojalla oikeus rajoittaa käyttöoikeutta;
- c) rataverkon haltija;
- d) julkisia palveluhankintoja koskevaa sopimusta täytäntöön paneva rautatieyrittäjä;

d a) 38 artiklan 4 kohdan mukaisesti kapasiteettia pyytänyt rautatieyrittäjä.”; [tark. 69 ja 114]

d) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Sääntelyelimen on annettava päätöksensä perustelut ja edellytykset, joiden mukaisesti kyseisen päätöksen tarkastelemista uudelleen kuukauden kuluessa sitä koskevan ilmoituksen saamisesta voivat pyytää seuraavat:

- a) asianomainen yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen;
- b) rataverkon haltija;
- c) julkisia palveluhankintoja koskevaa sopimusta täytäntöön paneva rautatieyrittäjä;
- d) käyttöoikeutta hakeva rautatieyrittäjä.

Jos sääntelyelin päättää **2 kohdan mukaisesti**, että julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen taloudellinen tasapaino vaarantuisi kyseisestä 38 artiklan 4 kohdassa tarkoitetusta aiottusta henkilöliikenteestä, sen on esitettävä tällaiseen liikenteeseen mahdollisia muutoksia, joilla varmistettaisiin, että 10 artiklan 2 kohdan mukaiset edellytykset käyttöoikeuden myöntämiselle täyttyvät.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

4. Komissio hyväksyy sääntelyelinten, toimivaltaisten viranomaisten ja rautatieyritysten kokemusten sekä 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun verkoston toiminnan perusteella viimeistään 16 päivänä joulukuuta 2016 toimenpiteitä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi noudatettavan menettelyn ja perusteiden yksityiskohdat. Nämä **delegoidut säädökset** hyväksytään **60 artiklassa** tarkoitettua **menettelyä** noudattaen.”; [tark. 70]

c) kumotaan 5 kohta.

7. Lisätään 13a artikla seuraavasti:

”13a artikla

Yhteiset tieto- ja integroidut matkalippujärjestelmät [tark. 71]

1. ~~Sanotun rajoittamatta asetuksen~~ **Kaikkia aikataulutietoja on pidettävä julkisina tietoina, ja ne on annettava saataville vastaavasti.**

Sen estämättä, mitä asetuksessa (EY) N:o 1371/2007⁽¹⁾ ja direktiivin direktiivissä 2010/40/EU⁽²⁾ soveltamista säädetään, jäsenvaltioiden on vaadittava kaikkia rautatiealan sidosryhmiä, kuten rautatieyrityksiä, rataverkon haltijoita ja lipunmyyjiä, perustamaan viimeistään 12 päivänä joulukuuta 2019 yhteentoimiva suorien lippujen järjestelmä ja tietojärjestelmä, jonka avulla saavutetaan tavoite, että matkustajat voivat saada käyttöönsä kaikki matkan suunnittelemiseksi tarvittavat tiedot sekä varata ja ostaa lippuja unionissa.

Jäsenvaltioiden on vaadittava rautatieyrityksiä yhteistyössä perustamaan viimeistään 12 päivänä joulukuuta 2019 yhteinen matkatieto- ja matkalippujärjestelmä kaikkien asetuksen (EY) N:o 1370/2007 mukaisen julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen perusteella tarjottavien rautateiden julkisten henkilöliikennepalvelujen lippujen, suorien lippujen ja varausten tarjontaa varten tai päätettävä valtuuttaa asianomaiset viranomaiset perustamaan tällainen järjestelmä. Järjestelmä ei saa aiheuttaa markkinoiden vääristymistä eikä syrjintää rautatieyritysten välille. Julkisen tai yksityisen oikeussubjektin tai kaikkien henkilöliikennettä harjoittavien rautatieyritysten yhteenliittymän on hallinnoitava järjestelmää.

Kaupallista julkista henkilöliikennettä harjoittavien rautatieyritysten on voitava ketään syrjimättä käyttää järjestelmää tarjotakseen tietoa rautateiden julkisesta henkilöliikenteestä omien liikennepalvelujensa lisäksi ja myydäkseen matkalippuja sitä varten.

Järjestelmä on suunniteltava siten, että se on yhteentoimiva direktiivin 2008/57/EY ja telemaattisia sovelluksia koskevien teknisten peruseritelmien mukaisesti. Siinä on sovellettava kyseisiä teknisiä vaatimuksia siten, että voidaan varmistaa erityisesti johdonmukaisuus hinnoittelussa ja selvityksessä, kaupallisten tietojen luottamuksellisuus, henkilötietojen suoja ja kilpailusääntöjen noudattaminen. Minkä tahansa järjestelmän tai sovelluksen, jolla tarjotaan matkustajille lisäpalveluja, on oltava yhteentoimiva kyseisten teknisten eritelmien kanssa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että telemaattisia sovelluksia koskevien teknisten peruseritelmien käyttöoikeus on avoin ja ketään syrjimätön.

Osallistujien välisten kaupallisten sopimusten on oltava kilpailusääntöjen mukaisia.

Tällaisen järjestelmän kustannukset on jaettava tasapuolisesti osallistujien kesken siten, että niiden rahoitusosuudet otetaan huomioon.

Sääntelyelimen on varmistettava, että tällainen suorien lippujen järjestelmä ei aiheuta markkinoiden vääristymistä eikä syrjintää rautatieyritysten välille.

Jäsenvaltiot voivat myös vaatia kotimaan henkilöliikennettä harjoittavia rautatieyrityksiä ja muiden liikennemuotojen henkilöliikenteen harjoittajia osallistumaan yhteiseen tietojärjestelmään yhteentoimivaan matkatietojärjestelmään ja integroitua matkalippujärjestelmään matkalippujen, suorien lippujen ja paikkavarauksen varausten tarjontaa varten tai päättää valtuuttaa toimivaltaiset asianomaiset viranomaiset perustamaan tällaisen järjestelmän. Jos tällainen järjestelmä perustetaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei se luo markkinavääristymiä aiheuta

Keskiyö 26. helmikuuta 2014

markkinoiden vääristymistä eikä syrjintää rautatieyritysten **ja muiden henkilöliikenteen harjoittajien** välille ja että sitä hallinnoi julkinen tai yksityinen oikeussubjekti tai kaikkien henkilöliikennettä harjoittavien ~~rautatieyritysten liitto yritysten yhteensuunnittama~~. [tark. 72]

2. Jäsenvaltioiden on ~~vaadittava henkilöliikennettä harjoittavia rautatieyrityksiä laatimaan ja koordinoimaan varautumissuunnitelmat~~ **laadittava ja koordinoitava myös unionin tärkeimpien reittien osalta kansallisia varautumissuunnitelmia** tarjotakseen matkustajille asetuksen (EY) N:o 1371/2007 18 artiklassa tarkoitetun kaltaista apua **komission päätöksen 2008/164/EY (*) huomioon ottaen** tapauksissa, joissa liikennepalveluissa ilmenee **luonnonkatastrofin tai ihmisten aiheuttaman katastrofin laukaisema** vakava häiriö. **Kunkin henkilöliikennettä harjoittavan rautatieyrityksen ja kunkin aseman haltijan on laadittava oma kansallisen varautumissuunnitelman mukainen varautumissuunnitelmansa.**”

(¹) EUVL L 315, 3.12.2007, s. 14.

(²) EUVL L 315, 6.8.2010, s. 1.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1370/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 1). [tark. 73]

7 a. Lisätään 19 artiklaan alakohta seuraavasti:

”d) yritys ja sen johtamisesta vastaavat henkilöt ovat sitoutuneet soveltamaan niiden jäsenvaltioiden työehtosopimuksia, joissa yritys haluaa harjoittaa toimintaansa.” [tark. 74]

8. Korvataan 38 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kun hakija aikoo pyytää ratakapasiteettia henkilöliikenteen harjoittamista varten, sen on ilmoitettava asianomaisille rataverkon haltijoille ja sääntelyelimille pyyntöön liittyvän aiotun liikenteen aikataulut viimeistään 18 kuukautta ennen niiden voimaantuloa. Jotta asianomaiset sääntelyelimet voisivat arvioida mahdolliset vaikutukset olemassa oleviin julkisiin palveluhankintoihin koskeviin sopimuksiin, niiden on varmistettava, että kaikki toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat myöntäneet luvan henkilöliikenteen harjoittamiseen kyseisellä julkisilla palveluhankintoja koskevassa sopimuksessa määritellyllä reitillä, kaikki muut asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset, joilla on oikeus rajoittaa käyttöoikeuksia 11 artiklan mukaisesti, ja kaikki rautatieyritykset, joilla on julkisia palveluhankintoja koskeva sopimus kyseisen henkilöliikenteen reitillä, saavat tästä tiedon viipymättä ja viimeistään viiden päivän kuluessa.”

8 a. Lisätään 42 artiklaan 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Tämän direktiivin 55 artiklassa tarkoitetun sääntelyelimen on ennakolta hyväksyttävä tällainen puitesopimus ja valvottava voimassa olevaa puitesopimusta omasta aloitteestaan ehkäistäkseen syrjinnän hakijoita kohtaan. Hakijalla on oikeus hakea muutosta sääntelyelimeltä, jos se katsoo tulleensa puitesopimuksessa kohdelluksi epäoikeudenmukaisesti, syrjityksi tai muulla tavalla loukatuksi. Jos muutoksenhaku koskee puitesopimusta, sääntelyelimen on joko vahvistettava, ettei puitesopimusta tarvitse muuttaa, tai vaadittava puitesopimuksen muuttamista sääntelyelimen antamien suuntaviivojen mukaisesti kahden kuukauden kuluessa siitä, kun sääntelyelin on vastaanottanut muutoksenhakupyynnön. Rataverkon haltijan ja rautatieyrityksen on noudatettava sääntelyelimen päätöstä niin pian kuin se on käytännössä mahdollista ja joka tapauksessa yhden kuukauden kuluessa kyseistä pyyntöä koskevan sääntelyelimen ilmoituksen vastaanottamisesta. Sääntelyelimen on tässä kohdassa kuvattuja toimintoja suorittaessaan kiinnitettävä erityistä huomiota liikesalaisuuksien suojeluun.” [tark. 75]

8 b. Korvataan 46 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Yhteensovittamismenettelyä ohjaavat periaatteet on vahvistettava verkkoselostuksessa. Niissä on erityisesti otettava huomioon kansainvälisten reittien järjestämiseen liittyvät vaikeudet sekä vaikutukset, joita muutoksista saattaa muille rataverkon haltijoille aiheutua. Tilanteissa, joissa on kilpailuvia rautatieliikenteen harjoittamista samalla markkinasegmentillä koskevia hakemuksia, rataverkon haltijan on kapasiteetin käyttöoikeuksia myöntäessään otettava huomioon ainoastaan riidan kohteena oleva infrastruktuuri eikä kilpailuvien hakijoiden hakeman kapasiteetin kokonaismäärää.” [tark. 76]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

8 c. Korvataan 54 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos junaliikenteessä esiintyy teknisistä ongelmista tai onnettomuudesta johtuvia häiriöitä, rataverkon haltijan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tilanteen palauttamiseksi ennalleen. Tätä varten sen on laadittava varautumissuunnitelma, jossa luetellaan elimet, joille on ilmoitettava vakavista vaaratilanteista tai vakavista häiriöistä junaliikenteessä. Jos häiriöt voivat vaikuttaa rajat ylittävään liikenteeseen, rataverkon haltijan on vaihdettava kaikki asiaankuuluvat tiedot niiden muiden rataverkon haltijoiden kanssa, joiden verkkoon ja liikenteeseen kyseiset häiriöt voivat vaikuttaa. Asianomaisten rataverkon haltijoiden on tehtävä yhteistyötä rajat ylittävän liikenteen palauttamiseksi ennalleen.” [tark. 77]

8 d. Lisätään 55 artiklaan kohta seuraavasti:

”3 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sääntelyelimillä on tämän direktiivin 56 artiklassa tarkoitetut tarvittavat organisatoriset ja toiminnalliset valmiudet, ja hyväksyttävä tarvittaessa toimintasuunnitelma, jotta niille voidaan tarjota tällaiset valmiudet.” [tark. 78]

8 e. Korvataan 56 artikla seuraavasti:

”56 artikla

Sääntelyelimen toiminta

1. Rajoittamatta 46 artiklan 6 kohdan soveltamista hakijalla on oikeus hakea muutosta sääntelyelimeltä, jos se katsoo tulleen kohdelluksi epäoikeudenmukaisesti, syrjityksi tai muulla tavalla loukatuksi sekä erityisesti rataverkon haltijan tai tapauskohtaisesti rautatieyrityksen tai palvelupaikan ylläpitäjän tekemiin päätöksiin, jotka koskevat:

- a) verkkoselostuksen alustavaa ja lopullista versiota;
- b) verkkoselostuksessa vahvistettuja perusteita;
- c) käyttöoikeuden myöntämismenettelyä ja sen tuloksia;
- d) hinnoittelujärjestelmää;
- e) hakijalta perittävien tai perittäväksi tarkoitettujen infrastruktuurimaksujen suuruutta tai määräytymisperusteita;
- f) käyttöoikeutta koskevia 10–13 artiklan mukaisia järjestelyjä;
- g) palvelujen käyttöoikeutta ja niiden hinnoittelua 13 artiklan mukaisesti;

g a) suunniteltuja ja suunnittelemattomia rataverkon kunnossapitotöitä.

2. Sääntelyelimellä on oltava valtuudet seurata kilpailutilannetta rautatieliikenteen markkinoilla, ja se erityisesti valvoo 1 kohdan a–g a alakohtaa omasta aloitteestaan ja ehkäistäkseen syrjinnän hakijoita kohtaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisten kilpailuviranomaisten toimivaltaa rautatieliikenteen markkinoiden kilpailun varmistamiseksi. Sen on erityisesti tarkistettava, onko verkkoselostuksessa syrjiviä lausekkeita tai annetaanko siinä rataverkon haltijalle harkintavaltaa, jota voisi olla mahdollista käyttää hakijoihin kohdistuvaan syrjintään.

3. Sääntelyelimen on tehtävä tiivistä yhteistyötä myös rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta yhteisössä 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/57/EY (*) tarkoitetun kansallisen turvallisuusviranomaisen ja tässä direktiivissä tarkoitetun toimilupaviranomaisen kanssa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä viranomaiset kehittävät yhdessä sellaiset puitteet tietojenvaihtoa ja yhteistyötä varten, joilla pyritään ehkäisemään kielteiset vaikutukset kilpailuun tai rautatieliikenteen markkinoiden turvallisuuteen. Näihin puitteisiin on sisällyttävä mekanismi, jonka avulla sääntelyelin esittää kansallisille turvallisuus- ja toimilupaviranomaisille suosituksia kysymyksistä, joilla voi olla vaikutusta kilpailuun rautatieliikenteen markkinoilla, ja jonka avulla kansallinen turvallisuusviranomainen esittää sääntelyelimelle ja toimilupaviranomaiselle suosituksia kysymyksistä, joilla voi olla vaikutusta turvallisuuteen. Asianomainen viranomainen tarkastelee tällaisia suosituksia ennen päätöksentekoa, tämän kuitenkin rajoittamatta näiden viranomaisten itsenäisyyttä niiden omaan toimivaltaan kuuluvalla alalla. Jos asianomainen viranomainen päättää poiketa näistä suosituksista, sen on perusteltava päätöksensä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

4. Jäsenvaltiot voivat päättää, että sääntelyelimelle annetaan tehtävä antaa neuvoa-antavia lausuntoja 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun liiketoimintasuunnitelman, sopimuksen ja kapasiteetin vahvistamissuunnitelman alustavista versioista erityisesti sen ilmoittamiseksi, ovatko kyseiset välineet rautatieliikenteen markkinoiden kilpailutilanteen mukaisia.

5. Sääntelyelimellä on oltava tarvittavat organisatoriset valmiudet tehtäviensä toteuttamiseen henkilöstöresursseina ja aineellisina voimavaroina, jotka ovat oikeassa suhteessa rautatiealan merkitykseen kyseisessä jäsenvaltiossa.

6. Sääntelyelimen on varmistettava, että rataverkon haltijan määräämät maksut ovat IV luvun 2 jakson mukaisia ja syrjimättömiä. Sääntelyelimen on varmistettava, että rataverkon haltijan, palvelupaikan ylläpitäjien tai rautatieyritysten määräämät, käyttöoikeudesta – mukaan lukien radan käyttöoikeus sekä matkustaja-asemien, niihin kuuluvien rakennusten ja muiden tilojen, mukaan lukien matkatietopalvelut, käyttöoikeus – perittävät maksut ovat syrjimättömiä. Tässä kohdassa tarkoitettujen maksujen suuruuteen tai määräytymisperusteisiin suunnitelluista muutoksista on ilmoitettava sääntelyelimelle viimeistään kaksi kuukautta ennen niiden suunniteltua voimaantuloa. Sääntelyelin voi viimeistään yhtä kuukautta ennen muutosten suunniteltua voimaantuloa vaatia, että suunniteltuja muutoksia pienennetään tai suurennetaan, niitä lykätään tai ne peruutetaan. Infrastruktuurimaksujen tasoa koskevat neuvottelut hakijoiden ja rataverkon haltijan välillä sallitaan ainoastaan, jos ne käydään sääntelyelimen johdolla. Sääntelyelimen on puututtava asiaan, jos neuvottelut saattavat rikkoa tässä luvussa säädettyjä vaatimuksia.

7. Sääntelyelimen on kuultava säännöllisesti ja joka tapauksessa vähintään kahden vuoden välein rautateiden tavara- ja henkilöliikennepalvelujen käyttäjien edustajia ottaakseen huomioon näiden näkemykset rautatieliikenteen markkinoista.

8. Sääntelyelimellä on oikeus pyytää rataverkon haltijalta, hakijoilta ja muulta kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevalta kolmannelta asiaa koskevia tietoja.

Pyydetyt tiedot on annettava sääntelyelimen vahvistaman kohtuullisen ajan kuluessa, joka saa olla enintään yksi kuukausi, jollei sääntelyelin poikkeuksellisissa olosuhteissa anna lupaa pidentää tätä määräaikaa edelleen enintään kahdella viikolla. Sääntelyelimen on voitava varmistaa pyyntöihin vastaaminen asianmukaisilla seuraamuksilla, sakot mukaan lukien. Sääntelyelimelle toimitettaviin tietoihin sisältyvät kaikki tiedot, joita sääntelyelin tarvitsee muutoksenhakutehtävässään ja seuratessaan kilpailua rautatieliikenteen markkinoilla 2 kohdan mukaisesti. Tähän sisältyvät tiedot, jotka ovat tarpeen tilastointi- ja markkinaseurantatarkoituksiin.

9. Sääntelyelimen on käsiteltävä valitukset ja pyydettyä tarvittaessa asianmukaisia tietoja ja pantava kaikkien asianomaisten osapuolten kuuleminen alulle yhden kuukauden kuluessa valituksen vastaanottamisesta. Sen on ratkaistava valitukset, toteutettava toimet tilanteen korjaamiseksi ja annettava asianomaisille osapuolille tiedoksi perusteltu päätöksensä ennalta määritetyn kohtuullisen ajan ja joka tapauksessa kuuden viikon kuluessa kaikkien asianomaisten tietojen vastaanottamisesta. Sääntelyelimen on tarvittaessa päätettävä omasta aloitteestaan aiheellisista toimenpiteistä hakijoihin kohdistuvan syrjinnän, markkinoiden vääristymisen ja muiden kielteisten ilmiöiden oikaisemiseksi markkinoilla erityisesti 1 kohdan a–g a alakohdan osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisten kilpailuviranomaisten toimivaltaa rautatieliikenteen markkinoiden kilpailun varmistamiseksi.

Sääntelyelimen tekemä päätös sitoo kaikkia niitä, jotka kuuluvat päätöksen soveltamisalaan eivätkä ole jonkin toisen hallinnollisen tahon valvonnan alaisia. Sääntelyelimellä on oltava mahdollisuus varmistaa päätöstensä noudattaminen asianmukaisilla seuraamuksilla, sakot mukaan lukien.

Jos valitus koskee kieltäytymistä ratakapasiteetin myöntämisestä tai kapasiteetin tarjoamiseen liittyviä ehtoja, sääntelyelimen on joko vahvistettava, ettei rataverkon haltijan tekemää päätöstä tarvitse muuttaa, tai vaadittava päätöksen muuttamista antamiensa ohjeiden mukaisesti. Rataverkon haltijan on noudatettava sääntelyelimen päätöstä yhden kuukauden kuluessa kyseistä pyyntöä koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sääntelyelimen päätökset voidaan saattaa tuomioistuimen tutkittavaksi. Muutoksenhaulla voi olla lykkäävä vaikutus sääntelyelimen päätökseen vain, jos sääntelyelimen päätöksen välittömistä vaikutuksista voi aiheutua peruuttamatonta tai ilmeisen liiallista haittaa muutoksenhakijalle. Tämä säännös ei vaikuta muutoksenhaun käsittelevän tuomioistuimen mahdolliseen perustuslailla annettuun toimivaltaan.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

11. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sääntelyelimen tekemät päätökset julkaistaan.

12. Sääntelyelimellä on oltava valtuudet tehdä tarkastuksia tai teettää ulkopuolisia tarkastuksia rataverkon haltijoissa, palvelupaikan ylläpitäjissä ja tarvittaessa rautatieyrityksissä varmistaakseen 6 artiklassa vahvistettujen tilien eriyttämistä koskevien säännösten noudattamisen. Tässä suhteessa sääntelyelimellä on oikeus pyytää tarvittavia tietoja. Sääntelyelimellä on erityisesti oikeus pyytää, että rataverkon haltija, palvelupaikan ylläpitäjät ja kaikki yritykset tai muut yhteisöt, jotka harjoittavat tai yhdistävät rautatieliikenteen eri muotoja tai rataverkon hallintaa, joita tarkoitetaan 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 13 artiklassa, toimittavat liitteessä VIII luetellut tilinpäätöstiedot kokonaan tai osittain niin yksityiskohtaisesti kuin katsotaan tarpeelliseksi ja oikeasuhteiseksi.

Sääntelyelin voi myös tehdä näiden tilinpäätösten perusteella johtopäätöksiä valtioneuvoston kysymyksistä, joista sen on ilmoitettava tällaisten kysymysten ratkaisemisesta vastaaville viranomaisille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta näiden viranomaisten toimivaltaa.

13. Siirretään komissiolle valta antaa 60 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteeseen VIII tehtävistä tietyistä muutoksista. Liitetä VIII voidaan tällä tavoin muuttaa sen mukauttamiseksi tilinpito- ja valvontakäytäntöjen kehittämiseen ja/tai sen täydentämiseksi uusilla osatekijöillä, jotka ovat tarpeen tilien eriyttämisen tarkistamiseksi.

(*) EUVL L 191, 18.7.2008, s. 1." [tark. 79]

8 f. Lisätään 57 artiklaan kohta seuraavasti:

"9 a. Jos hakija katsoo, että rataverkon haltijan päätös haittaa kansainvälisen liikenteen kehittämistä, se voi saattaa asian sääntelyelinten verkoston käsiteltäväksi lausuntoa varten. Asianomaiselle kansalliselle sääntelyelimelle on samanaikaisesti ilmoitettava asian saattamisesta verkoston käsiteltäväksi. Verkoston on tarvittaessa pyydettävä selvityksiä rataverkon haltijalta ja joka tapauksessa asianomaiselta kansalliselta sääntelyelimeltä. Verkoston on annettava ja julkaistava lausuntonsa sekä annettava se tiedoksi asianomaiselle kansalliselle sääntelyelimelle.

Sääntelyelinten verkoston on toimitettava komissiolle vuotuinen toimintakertomus. Komissio antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio antaa yhden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019 lainsäädäntöehdotuksen eurooppalaisen sääntelyelimen perustamisesta ja antaa sille oikeushenkilöllisyyden sekä valvonta- ja sovitteletehtävän, jonka perusteella se voi käsitellä rajat ylittäviä kysymyksiä ja ratkaista muutoksenhakuja, jotka koskevat kansallisten sääntelyelinten tekemiä päätöksiä. Kyseinen uusi elin korvaa eurooppalaisten sääntelyelinten verkoston." [tark. 80]

9. Korvataan 63 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Komissio arvioi tämän direktiivin vaikutuksia rautatiealaa ja toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle kertomuksen sen täytäntöönpanosta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024. Arvioinnissa otetaan huomioon eurooppalaisen sääntelyelimen esittämät näkemykset siitä, esiintyykö vielä syrjiviä käytäntöjä tai muuntotyypistä kilpailun vääristymistä, sekä työmarkkinaosapuolten asiaankuuluvassa unionin työmarkkinaosapuolten neuvottelukomiteassa esittämät näkemykset. [tark. 81]

Komissio Eurooppalainen sääntelyelin arvioi samaan päivään mennessä, ilmenekö vertikaalisesti integroituneeseen yritykseen kuuluvan rataverkon haltijan suhteen edelleen esiintyykö vielä syrjiviä käytäntöjä tai muuntotyypistä kilpailuvääristymistä muuntotyypistä kilpailun vääristymistä, ja julkaisee suosituksia toimintapoliittisista lisätoimenpiteistä. Komissio ehdottaa tarvittaessa kyseisten suositusten perusteella uusia lainsäädäntötoimenpiteitä. [tark. 82]

Komissio arvioi 18 kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta sen vaikutuksia rautateiden junahenkilökunnan työmarkkinoiden kehitykseen ja tarvittaessa ehdottaa uusia lainsäädäntötoimenpiteitä pätevyystodistusten antamisesta tällaiselle henkilökunnalle." [tark. 83]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

1 a artikla**Muutetaan asetus (EY) N:o 1371/2007 seuraavasti:****Korvataan 2 artiklan 3 kohta seuraavasti:**

”3. Jäljempänä olevia 9, 10, 11, 12 ja 19 artiklaa, 20 artiklan 1 kohtaa sekä 26 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen voimaantulosta alkaen kaikkiin rautateiden matkustajaliikennepalveluihin koko unionin alueella.” [tark. 84]

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ... (*). Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

1. Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. **Se asetetaan saataville konsolidoidussa muodossa yhdessä direktiivin 2012/34/EU kanssa, sellaisena kuin se on sillä muutettuna, kolmen kuukauden kuluessa sen julkaisemisesta.** [tark. 85]

2. Edellä **olevaa** 1 artiklan 5–8 ~~kohtaa~~ **alakohtaa** sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2018 [ajoissa 14 päivänä joulukuuta 2019 käynnistyvää aikataulukautta varten].

Edellä olevan 1 artiklan 5 alakohdan soveltamispäivään saakka ja rajoittamatta kansainvälistä henkilöliikennettä jäsenvaltioita ei vaadita myöntämään käyttöoikeuksia rautatieyrityksille ja suoraan tai välillisesti niiden määräysvallassa oleville yrityksille, jotka ovat saaneet toimiluvan jäsenvaltiossa, jossa vastaavanlaisia käyttöoikeuksia ei myönnetä. [tark. 86]

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puheenjohtaja

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0148

Rautateiden kotimaan henkilöliikenne ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 1370/2007 muuttamisesta rautateiden kotimaan henkilöliikenteen markkinoiden avaamisen osalta (COM(2013)0028 – C7-0024/2013 – 2013/0028(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/53)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0028),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 91 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0024/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Liettuan parlamentin, Luxemburgin edustajainhuoneen, Alankomaiden parlamentin ylähuoneen ja alahuoneen, Itävallan liittoneuvoston ja Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämismenettelyssä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Eruoopan talous- ja sosiaalikomitean antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0034/2014),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2013)0028

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi asetuksen (EY) N:o 1370/2007 muuttamisesta rautateiden kotimaan henkilöliikenteen markkinoiden avaamisen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan,

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rautateiden henkilöliikenteen kasvu ei ole viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana riittänyt lisäämään tämän liikennemuodon osuutta henkilöauto- ja lentoliikenteeseen nähden. Rautateiden henkilöliikenteen osuus eri liikennemuodoista Euroopan unionissa on pysynyt suhteellisen vakaasti kuudessa prosentissa. Rautateiden henkilöliikenne ei ole pysynyt mukana ~~tarpeiden~~ **muiden liikennemuotojen** kehityksessä tarjonnan eikä laadun suhteen. **Tästä syystä olisi otettava mahdollisimman paljon opiksi toimintamallista, jota unioni sovelsi kolmessa aiemmassa rautatieuudistuksessa.** [tark. 1]
- (1 a) **Rautatieliikenne on keskeisessä asemassa sosiaalisesti ja ekologisesti sekä liikennesuunnittelussa, ja se voi kasvattaa merkittävästi kokonaisuuttaan Euroopan henkilöliikenteestä. Investoinnit tutkimukseen, infrastruktuuriin ja liikkuvaan kalustoon voisivat luoda merkittävää uutta kasvua ja edistää siten suoraan työllisyyttä rautatiealalla ja lisätä välillisesti muiden alojen työntekijöiden liikkuvuutta. Rautatieliikenteellä on mahdollisuuksia kehittyä unionin teollisuuden merkittäväksi nykyaikaiseksi toimialaksi edellyttäen, että jäsenvaltiot sopivat yhteistyön tehostamisesta.** [tark. 2]
- (2) Unionin rautateiden kansainvälisen henkilöliikenteen markkinat avattiin kilpailulle jo vuonna 2010. Lisäksi joissakin jäsenvaltioissa kotimaan henkilöliikenne on avattu kilpailulle joko antamalla avoimet infrastruktuurin käyttöoikeudet tai kilpailuttamalla julkisia palveluhankintoja koskevat sopimukset tai toteuttamalla nämä molemmat.
- (3) Komissio ilmoitti 28 päivänä maaliskuuta 2011 julkaisemassaan liikennepolitiikan valkoisessa kirjassa ⁽⁴⁾ aikeestaan toteuttaa rautateiden sisämarkkinat, joilla unionin rautatieyritykset voisivat tarjota kaikenlaisia rautateiden liikennepalveluja ilman tarpeettomia teknisiä ja hallinnollisia esteitä. **Jotta tämä tavoite saavutettaisiin paremmin, nykyistä uudistusta olisi tarkasteltava unionissa tehokkaiksi osoittautuneiden rautatiemallien valossa.** [tark. 5]
- (3 a) **Rautateiden julkisten henkilöliikennepalvelujen laatua ja tehokkuutta olisi parannettava, ja nykyiset tehokkaasti toimivat julkiset henkilöliikennepalvelut olisi säilytettävä.** [tark. 6]
- (3 b) **Unionin rautatiemarkkinoiden avaamisen päätökseen saattamista olisi pidettävä välttämättömänä, jotta rautateistä tulisi hinnaltaan ja laadultaan varteenotettava vaihtoehto muille liikennemuodoille.** [tark. 7]
- (3 c) **On tärkeää, että toimivaltaiset viranomaiset ovat keskeisessä asemassa julkisia henkilöliikennepalveluja järjestettäessä. Nämä viranomaiset ovat vastuussa julkisten henkilöliikennepalvelujen suunnittelemisesta, muun muassa sellaisten reittiosuuksien määrittämisestä, joille osoitetaan avoimet infrastruktuurin käyttöoikeudet tai joilla liikennöidään julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten perusteella, ja ne määrittävät myös sopimuskentekomenettelyn. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös osoitettava, että niiden valitsema sopimuskentekomenettely on ainoa tapa huolehtia taloudellisuus-, tehokkuus- ja laatuavoitteiden saavuttamisesta, ja nämä perustelut olisi julkaistava.** [tark. 8]

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. helmikuuta 2014.

⁽⁴⁾ Valkoinen kirja: Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää (COM(2011)0144).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (4) Organisoidessaan julkisia henkilöliikennepalveluja toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että julkisen palvelun velvoitteet ja julkisten palveluhankintoja koskevien sopimusten maantieteellinen kattavuus ovat tarkoituksenmukaiset, riittävät ja oikeassa suhteessa julkista henkilöliikennettä koskevalle politiikalle niiden alueella asetettuihin tavoitteisiin nähden. Tämä politiikka olisi vahvistettava julkista liikennettä koskevissa **kestävissä** suunnitelmissa, ja markkinapohjaisille liikennekorjauksille olisi jätettävä tilaa. Julkista liikennettä koskevien suunnitelmien ja julkisen palvelun velvoitteiden määrittelyprosessi olisi esitettävä avoimesti asianomaisille sidosryhmille ja potentiaalisille markkinoille tulijoille. [tark. 9]
- (5) **Kestävää** julkista liikennettä koskevien suunnitelmien vakaan rahoitusaseman varmistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on suunniteltava julkisen palvelun velvoitteet niin, että julkiselle liikenteelle asetetut tavoitteet saavutetaan **sekä laadukkaasti että** kustannustehokkaasti ja ottaen huomioon kyseisten velvoitteiden taloudellisten nettovaikutusten korvaaminen; lisäksi niiden on varmistettava julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten mukaisesti tarjottujen julkisten liikennepalvelujen pitkän aikavälin rahoituksen kestävyys. **Tämä käsittää sen, että estetään korvausten yli- ja alimitoittaminen, joka johtuu joko julkisen palvelun velvoitteiden sisällöstä tai siitä, etteivät toimivaltaiset viranomaiset ole noudattaneet rahoitusvelvoitteitaan. Julkisen palvelun velvoitteet voivat tarkoittaa verkkoja, joilla tiettyjä palveluja voidaan harjoittaa kohtuullisella voitolla ilman taloudellisia korvauksia. Näiden palvelujen sisällyttäminen julkisten palveluiden velvoitteiden piiriin ei saisi johtaa sellaisten korvausten maksamiseen, jotka ylittävät kaikkien liikenneverkkopalvelujen varmistamiseksi välttämättömän summan.** [tark. 10]
- (6) Rautateiden julkisen henkilöliikenteen sujumiseksi juohevasti on erityisen tärkeää, että toimivaltaiset viranomaiset noudattavat näitä julkisen palvelun velvoitteita koskevia kriteerejä ja julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten soveltamisalaa, sillä avoimeen käyttöoikeuteen perustuva liikenteenharjoittaminen on sovitettava huolellisesti yhteen julkista palveluhankintaa koskevan sopimuksen piiriin kuuluvan liikenteenharjoittamisen kanssa. Tästä syystä riippumattoman rautateiden sääntelyelimen olisi varmistettava, että tätä menettelyä sovelletaan oikein ja että se on avoin.
- (7) On vahvistettava ~~vuosittainen enimmäisvolyymi~~ **tarjouskilpailumenettelyjen perusteella tehtävien**, rautateiden henkilöliikenteen, julkista palvelua koskeville sopimuksille, ~~joita~~ **koskevien sopimusten volyyymi tavalla, jolla helpotetaan pienten tarjouksentekijöiden, uusien markkinoille tulijoiden ja vakiintuneiden liikenteenharjoittajien välistä kilpailua** tällaisten sopimusten ~~kilpailuttamista tapauksessa~~ ja annetaan toimivaltaisille viranomaisille hieman joustovaraa optimoida volyyymi taloudellisten ja toiminnallisten näkökohtien mukaan. [tark. 64]
- (8) Tarjouspyyntöjen laatimisen helpottamiseksi ja tätä myötä kilpailun lisäämiseksi toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava **liikesalaisuuksien suojasta huolehtien**, että kaikki tarjouksen jättämisestä kiinnostuneet julkisen liikenteen harjoittajat saavat tietyt tiedot julkista palvelua koskevaan sopimukseen kuuluvista liikennepalveluista ja infrastruktuurista, **jotta niiden ei voida katsoa tulleen hankintaviranomaisen syrjimiksi muihin kilpailijoihin nähden.** [tark. 12]
- (9) Julkisia palveluja koskevien sopimusten tekemiselle ilman tarjouskilpailua asetettuja tiettyjä ylärajoja on mukautettava rautatieliikenteen osalta niiden erityisten taloudellisten olosuhteiden mukaisesti, joissa tämän sektorin tarjouskilpailut järjestetään.
- (9 a) **Reilun kilpailun varmistamiseksi ja korvausten epäasianmukaisen käytön estämiseksi olisi sovellettava vastavuoroisuusperiaatetta. Tätä periaatetta olisi sovellettava jäsenvaltioiden ja unioniin sijoittautuneiden yritysten lisäksi myös kolmansien maiden yrityksiin, jotka haluavat osallistua unionissa käynnistettäviin hankintamenettelyihin.** [tark. 65]
- (10) Rautateiden henkilöliikenteen sisämarkkinoiden toteuttaminen edellyttää, että tämän sektorin julkisia palveluja koskevien sopimusten kilpailuttamisesta on olemassa yhteiset säännöt, joita sovelletaan yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa **ottaen samalla huomioon kunkin jäsenvaltion erityiset olosuhteet.** [tark. 14]
- (11) Jotta voitaisiin luoda sellaiset puite-edellytykset, joissa yhteiskunta hyötyy täysimääräisesti rautateiden kotimaan henkilöliikenteen markkinoiden tosiasiallisesta avaamisesta, jäsenvaltioiden on tärkeä taata julkisen liikenteen harjoittajien henkilökunnan sosiaalisen suojelun riittävä taso. [tark. 16 ei vaikuta suomenkieliseen versioon]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (12) Toimivaltaisen viranomaisen on asianmukaisin ja tehokkain toimenpitein edistettävä julkisen liikenteen harjoittajien mahdollisuuksia saada käyttöönsä rautateiden liikkuvaa kalustoa, jos markkinat eivät voi sitä taata riittävien taloudellisin ja syrjimättömin edellytyksin.
- (13) Julkisia palveluja koskevista sopimuksista järjestettävien tarjouskilpailujen tiettyjen keskeisten osatekijöiden on oltava täysin avoimet, jotta markkinat voivat reagoida organisoidummin asiaan.
- (14) ~~Asetuksen (EY) N:o 1370/2007 sisäisen logiikan mukaisesti olisi tehtävä selväksi, että 2 päivään joulukuuta 2019 kestävä siirtymäaika viittaa ainoastaan velvollisuuteen kilpailuttaa julkisia palveluja koskevat sopimukset. [tark. 66]~~
- (15) ~~Rautatieyritysten valmistautuminen julkisia palveluja koskevien sopimusten pakollista kilpailuttamista varten vaatii jonkin verran lisäämää, jotta yritykset, joiden kanssa tällaisia sopimuksia on ennen tehty, chivävät toteuttaa tehokkaita ja kestäviä sisäisiä uudelleenjärjestelyjä. Tämän vuoksi tarvitaan siirtymätoimenpiteitä niiden sopimusten osalta, jotka tehdään ilman tarjouskilpailua tämän asetuksen voimaantulopäivän ja 3 päivän joulukuuta 2019 välisenä aikana. [tark. 67]~~
- (16) Kun rautateiden kotimaan henkilöliikenteen markkinat on saatu avatuiksi, toimivaltaisten viranomaisten saattaa olla tarpeen ryhtyä toimenpiteisiin kilpailun varmistamiseksi rajoittamalla yhden ja saman rautatieyrityksen kanssa tekemiensä sopimusten lukumäärää; tästä on annettava asianmukaisia säännöksiä.
- (17) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevat yhdenmukaiset edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (18) Asetuksen (EY) N:o 994/98 (valtuusasetus) ⁽²⁾ muuttamisen yhteydessä komissio ehdotti myös asetuksen (EY) N:o 1370/2007 muuttamista (COM(2012)0730). Jotta valtioon liittyviä ryhmäpoikkeusasetuksia koskeva lähestymistapa saataisiin yhdenmukaistettua, perussopimuksen 93 artiklassa tarkoitettu tuki, joka on tarpeen liikenteen yhteensovittamiseksi tai korvausta julkisten palvelujen käsitteeseen kuuluvien veloitteiden täyttämiseksi, olisi saatettava valtuusasetuksen piiriin perussopimuksen 108 artiklan 4 kohdassa ja 109 artiklassa säädettyjä menettelyjä noudattaen.
- (19) Asetus (EY) N:o 1370/2007 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/25/EU ⁽³⁾ soveltamista, muutetaan asetus (EY) N:o 1370/2007 seuraavasti: [tark. 17]

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

-a) lisätään alakohta seuraavasti:

"a a) 'rautateiden julkisella henkilöliikenteellä' raiteilla harjoitettavaa julkista henkilöliikennettä lukuun ottamatta muita raiteilla harjoitettavia liikennemuotoja, kuten metroja, raitioiteitä tai jäsenvaltioiden niin päättäessä raitiojunia;"; [tark. 18]

a) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) 'toimivaltaisella paikallisella viranomaisella' toimivaltaista viranomaista, jonka maantieteellinen toimivalta-alue ei ole valtakunnallinen ja joka huolehtii **muun muassa** taajaman **ja**/tai maaseutualueen **tai alueen, myös rajat ylittävän tason**, liikenteellisistä tarpeista;";[tark. 19]

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o .../... Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ja rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista 23 päivänä lokakuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1370/2007 muuttamisesta, COM(2012)0730, 5.12.2012.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- b) lisätään e alakohtaan alakohta seuraavasti:

~~”Julkisen palvelun velvoitteisiin ei lueta mitään~~ **luetaan** julkisen liikenteen palveluja, joka menevät pidemmälle kuin mikä on välttämätöntä paikallisten tai alueellisten verkostovaikutusten hyödyntämiseksi **palvelut, jotka ovat tarpeellisia muun muassa taloudellisten, teknisten tai maantieteellisten verkostovaikutusten hyötyjen saamiseksi paikallisella, alueellisella tai kansallisella tasolla. Nämä verkostovaikutukset syntyvät yhdistettäessä liikennepalveluja, jolloin julkisesta liikenteestä tulee houkuttelevampaa matkustajille ja tehokkaampaa julkisen liikenteen alalle. Verkostovaikutuksia voidaan saada aikaan sekä palveluilla, jotka saavuttavat kannattavuus-ajan ja jotka eivät saavuta sitä, että maantieteellisillä, junien aikataulujen tai hinnoittelun eri tasoilla. [tark. 20]**

- 2) Lisätään artikla seuraavasti:

”2 a artikla

Julkista liikennettä koskevat **multimodaaliset ja kestävät** suunnitelmat ja julkisen palvelun velvoitteet [tark. 21]

1. Toimivaltaisten viranomaisten on laadittava ja saatettava säännöllisesti ajan tasalle **multimodaalista** julkista liikennettä koskevia suunnitelmia, jotka kattavat niiden vastuulla olevan alueen kaikki liikennemuodot. Kyseisissä julkista liikennettä koskevissa suunnitelmissa on määriteltävä julkista liikennettä koskevan politiikan tavoitteet ja näiden tavoitteiden täytäntöönpanokeinot, jotka kattavat niiden vastuulla olevan alueen kaikki liikennemuodot, **edistään näin sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta. Suunnitelmiin voi kuulua julkista liikennettä koskevissa suunnitelmissa olevia tietoja, jotka ovat jo vapaasti käytettävissä. Jos saatavilla on alueiden rajat ylittäviä palveluja, ne on otettava huomioon.** Suunnitelmiin on kuuluttava vähintään seuraavaa: [tark. 22]

- a) verkon tai reittiosuukien rakenne;
- b) perusvaatimukset, jotka julkisen liikenteen tarjonnan on täytettävä, ~~esimerkiksi muun muassa vammaisten henkilöiden~~ esteetön pääsy, ~~alueiden väliset yhteydet, turvallisuus,~~ ja liikennemuotojen sisäiset ja niiden väliset liityntäyhteydet tärkeimmissä solmukohdissa, tarjonnan piirteet kuten toiminta-aika, vuorovälit ja kapasiteetin vähimmäiskäyttöaste; [tark. 23]

b a) rautateiden julkisten henkilöliikennepalvelujen tehokkuuskriteerit, muun muassa julkisen liikenteen osuus, täsmällisyys, kustannustehokkuus, vuorovälit, asiakastyytyvyys ja liikkuvan kaluston laatu; [tark. 24]

- c) ~~laatuvaatimukset~~ **laatu- ja turvallisuusvaatimukset sekä valvontanäkökohdat**, jotka liittyvät tekijöihin kuten asemien ja liikkuvan kaluston varustelutaso, täsmällisyys ja luotettavuus, siisteys, asiakaspalvelu ja tiedotus, valitusten käsittely ja oikaisukeinot sekä palvelun laadun valvonta **liikkuvaan kalustoon, infrastruktuuriin ja palveluihin, tiedotus mukaan luettuna; [tark. 25]**

- d) hinnoitteluperiaatteet, **kuten sosiaalisen hinnoittelun käyttö; [tark. 26]**

- e) ~~toiminnalliset vaatimukset kuten polkupyörien kuljettaminen, liikenteen hallinta ja varautumissuunnitelma häiriötilanteita varten~~ **sovellettavat säännöt, jotka koskevat matkustajien oikeuksia, sosiaali- ja työllisyysasioita, ympäristönsuojelua sekä ympäristötavoitteiden asettamista. [tark. 27]**

~~Laatiessaan julkista liikennettä koskevia suunnitelmia toimivaltaisten viranomaisten on otettava erityisesti huomioon matkustajien oikeuksiin, sosiaaliseen suojeluun, työllisyyteen ja ympäristönsuojeluun sovelletaan säännöt. [tark. 28]~~

Toimivaltaisten viranomaisten on annettava ja julkaistava julkista liikennettä koskevat suunnitelmat kuultuaan ensin asianomaisia sidosryhmiä, ~~Tämän asetuksen soveltamista varten huomioon otettavia keskeisiä sidosryhmiä ovat muun muassa ainakin liikenteenharjoittajat liikenteenharjoittajia, tarvittaessa rataverkon haltijat haltijoita~~ sekä matkustajia ja työntekijöitä edustavat järjestöt **edustavia järjestöjä, ja julkaistava kyseiset suunnitelmat. [tark. 29]**

2. Julkisten palvelun velvoitteet on laadittava ja julkisia palveluhankintoja koskevat sopimukset tehtävä niihin sovellettavien julkista liikennettä koskevien suunnitelmien mukaisesti.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. Julkista henkilöliikennettä koskevien julkisen palvelun velvoitteiden eritelmät ja niiden soveltamisala on vahvistettava seuraavasti:

- a) ne on määriteltävä 2 artiklan e alakohdan mukaisesti;
- b) niiden on oltava tarkoituksenmukaisia julkista liikennettä koskevan suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi, **eli niissä on määriteltävä asetettujen laatuvaatimusten perusteella valittu hankintamenettely ja sovellettavat asianmukaiset keinot, jotta julkista liikennettä koskevan suunnitelman tavoitteet saavutetaan;** [tark. 30]
- c) ne eivät saa ylittää sitä, mikä on tarpeen ja oikeasuhteista **ovat tarpeellisia ja oikeasuhteisia** julkista liikennettä koskevan suunnitelman **koskevien suunnitelmien** tavoitteiden saavuttamiseksi **ja niissä otetaan rautateiden julkisen henkilöliikenteen osalta huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/34/EU (*).** [tark. 31]

Edellä b alakohdassa tarkoitettua tarkoituksenmukaisuuden arvioinnissa on otettava huomioon se, ovatko julkisen vallan toimet henkilöliikenteen tarjoamisessa soveltuva keino päästä julkista liikennettä koskevan suunnitelman tavoitteisiin. [tark. 32]

Edellä c alakohdassa tarkoitettua tarpeellisuuden ja suhteellisuuden arvioinnissa on rautateiden julkisen henkilöliikenteen osalta otettava huomioon yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta (uudelleenlaadittu) 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston 2012 direktiivin 2012/34/EU (1) 10 artiklan 2 kohdan nojalla tarjotut liikennepalvelut sekä kaikki kyseisen direktiivin 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen nojalla rataverkon haltijoille ja sääntelyelimille annetut tiedot. [tark. 33]

4. Julkisen palvelun velvoitteiden eritelmillä ja niihin liittyvällä julkisen palvelun velvoitteiden taloudellisten nettovaikutusten korvaamisella ~~a)~~ on saavutettava julkista liikennettä koskevan suunnitelman tavoitteet mahdollisimman kustannustehokkaasti; ~~ja b) on~~ mahdollistettava taloudellisesti julkisen henkilöliikenteen tarjoamisen jatkuminen pitkällä aikavälillä julkista liikennettä koskevassa suunnitelmassa vahvistettujen tavoitteiden mukaisesti. [tark. 34]

5. Eritelmiä laatiessaan toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava julkisen palvelun velvoitteiden eritelmien ja niiden soveltamisalan luonnos, perusvaiheet sen arvioimiseksi, täyttävätkö ne 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut vaatimukset, sekä arvioinnin tulokset.

Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava näistä eritelmistä ~~asianmukaisesti~~ keskeisiä sidosryhmiä, ~~vähintäänkin~~ **muun muassa** liikenteenharjoittajia, rataverkon haltijoita sekä matkustajia ja työntekijöitä edustavia järjestöjä, ja otettava niiden näkemykset huomioon. [tark. 35]

6. Rautateiden julkisen henkilöliikenteen osalta

a) direktiivin 2012/34/EU 55 artiklassa tarkoitettua sääntelyelimen on taattava tässä artiklassa säädetyn arvioinnin ja menettelyn noudattaminen, ~~myös omasta aloitteestaan~~ **minkä tahansa asianomaisen sidosryhmän pyynnöstä;** [tark. 36]

b) **rautatieliikenteen julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten vähimmäismäärä jäsenvaltiossa on**

— **yksi, jos** julkista palvelua koskevan sopimuksen vuosittainen enimmäisvolyymi junakilometreillä mitattuna **nojalla harjoitettavan rautateiden henkilöliikenteen kansallinen markkinavolyymi** on suurempi arvo seuraavista: ~~10~~ **korkeintaan 20** miljoonaa junakilometriä;

— ~~tai kolmannes~~ **kaksi, jos** julkista palvelua koskevan **koskevien sopimusten nojalla harjoitettavan rautateiden henkilöliikenteen kansallinen markkinavolyymi on yli 20 miljoonaa junakilometriä ja korkeintaan 100 miljoonaa junakilometriä sillä edellytyksellä, että yhden sopimuksen osuus ei ole yli 75 prosenttia julkisia hankintapalveluja koskevien sopimusten kokonaismarkkinavolyymista;**

— ~~kohteena olevan kansallisen~~ **kolme, jos julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen nojalla harjoitettavan rautateiden julkisen henkilöliikenteen kokonaisvolyymista kansallinen markkinavolyymi on yli 100 miljoonaa junakilometriä ja korkeintaan 200 miljoonaa junakilometriä sillä edellytyksellä, että yhden sopimuksen osuus ei ole yli 75 prosenttia julkisia hankintapalveluja koskevien sopimusten kokonaismarkkinavolyymista;**

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- neljä, jos julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen nojalla harjoitettavan rautateiden henkilöliikenteen kansallinen markkinavolyymi on yli 200 miljoonaa junakilometriä sillä edellytyksellä, että yhden sopimuksen osuus ei ole yli 50 prosenttia julkisia hankintapalveluja koskevien sopimusten kokonaismarkkinavolyymista; [tark. 69]

b a) toimivaltainen viranomainen määrittää reitit, joista tehdään julkisia palveluhankintoja koskevat sopimukset **direktiivin 2012/34/EU mukaisesti.** ” [tark. 38]

⁽¹⁾ EUVL L 343, 14.12.2012, s. 32.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/34/EU, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 32).”

3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) määriteltävä selkeästi 2 artiklan e alakohdassa ja 2 a artiklassa säädetyt julkisen palvelun velvoitteet, jotka julkisen liikenteen harjoittajan on täytettävä, sekä asianomaiset ~~maantieteelliset alueet~~ **liikenneverkot, ja vaadittava julkisen liikenteen harjoittajaa antamaan toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki olennaiset tiedot julkisia hankintapalveluja koskevan sopimuksen tekemiseksi liikesalaisuuksien suojasta huolehtien;**” [tark. 39]

b) korvataan 1 kohdan b alakohdan viimeinen virke seuraavasti:

”~~Jäljempänä 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdyissä julkisia palveluhankintoja koskevissa sopimuksissa~~ **Julkisia palveluhankintoja koskevissa sopimuksissa, joita ei ole tehty 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti,** parametrit on määriteltävä siten, ettei yksikään korvaus ~~voi ylittää~~ **ylitä eikä alita** määrää, joka on tarpeen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämistä aiheuttavia kustannuksia ja siitä kertyviä tuloja koskevien taloudellisten nettovaikutusten kattamiseksi, kun otetaan huomioon julkisen liikenteen harjoittajan kyseisestä toiminnasta saamat tulot ja kohtuullinen voitto;” [tark. 40]

b a) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. ~~Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että valittu julkisen liikenteen harjoittaja tarjoaa henkilöstölle työolot sitovien kansallisten, alueellisten tai paikallisten sosiaalisten normien mukaisesti ja/tai toteuttaa pakollisen henkilöstön siirron liikenteenharjoittajan vaihtuessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisen lainsäädännön ja yhteisön unionin oikeuden soveltamista, työmarkkinaosapuolten välillä tehdyt edustavat työehtosopimukset mukaan lukien. Kun tällainen siirto tapahtuu, edellisen liikenteenharjoittajan kyseisten palvelujen tarjoamiseen aikaisemmin palkanneelle henkilöstölle myönnetään samat oikeudet, jotka se olisi saanut direktiivissä 2001/23/EY tarkoitetun luovutuksen perusteella. Kun toimivaltaiset viranomaiset edellyttävät julkisen liikenteen harjoittajilta tiettyjen työehtoihin liittyvien vaatimusten noudattamista, tarjousasiakirjoissa ja julkisia palveluhankintoja koskevissa sopimuksissa on oltava luettelo kyseisestä henkilöstöstä ja niissä on avoimesti annettava yksityiskohtaiset tiedot henkilöstön sopimusperusteisista oikeuksista sekä niistä edellytyksistä, joiden mukaisesti työntekijöiden katsotaan liittyvän palveluihin.~~” [tark. 41]

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. ~~Jos toimivaltaiset viranomaiset edellyttävät~~ **Toimivaltaisten viranomaisten on** kansallisen lainsäädännön mukaisesti ~~asetettava asianmukaiset sosiaaliset vaatimukset ja laatuvaatimukset, muun muassa julkisen liikenteen harjoittajilta tiettyjen laatuvaatimusten tai sosiaalisten vaatimusten noudattamista, kyseiset vaatimukset on sisällytettävä harjoittajien veloitte noudattaa sovellettavia edustavia työehtosopimuksia ja varmistaa asianmukaiset työehdot ja -olot sisällyttämällä ne~~ tarjouskilpailumenettelyä koskeviin asiakirjoihin ja julkisia palveluhankintoja koskeviin sopimuksiin ~~tai viittaamalla niihin näissä asiakirjoissa ja sopimuksissa hankintamenettelystä riippumatta.~~” [tark. 42]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

d) lisätään kohta seuraavasti:

”8. Toimivaltaisten viranomaisten on **liikesalaisuuksien suojasta huolehtien** asetettava kaikkien intressitahojen saataville tarjouskilpailuun esitettäväksi tarkoitettujen tarjouksen valmistelun kannalta merkitykselliset tiedot. Niihin on sisällettävä tiedot matkustajakysynnästä, lippujen hinnoista, kustannuksista ja tuloista, jotka liittyvät tarjouskilpailun kohteena olevaan julkiseen henkilöliikenteeseen, sekä yksityiskohtaiset tiedot tarvittavien kalustoyksiköiden tai liikkuvan kaluston toiminnan kannalta merkityksellisistä infrastruktuurieritelmistä, jotta intressitahot voivat laatia harkittuja liiketoimintasuunnitelmia. Rataverkon haltijoiden on tuettava toimivaltaisia viranomaisia toimittamalla niille kaikki asianomaiset infrastruktuurieritelvät. Edellä vahvistettujen säännösten noudattamatta jättämisestä seuraa 5 artiklan 7 kohdassa säädetty oikeudellinen tarkastelu.” [tark. 43]

4) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

-a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Toimivaltainen viranomainen, joka voi olla yksittäinen viranomainen tai ryhmä viranomaisia ja myös useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta, on oikeutettu tekemään julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.”; [tark. 44]

-a a) lisätään kohdat seuraavasti:

”3 a. Jäljempänä 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen siirtymäkauden päättymiseen saakka jäsenvaltiot ja kansallisen lainsäädännön tämän salliessa toimivaltaiset viranomaiset voivat sulkea toimivaltaisten viranomaisten omalla alueellaan tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti järjestämien, julkisten raideliikennepalvelujen alan palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemistä koskevien tarjouskilpailumenettelyjen ulkopuolelle rautatieyritykset tai liikenteenharjoittajat tai niiden määräysvallassa suoraan tai välillisesti olevan tytäryrityksen tai sen holdingyhtiön, jos määräysvaltaa käyttävällä rautatieyrityksellä, määräysvaltaa käyttävällä holdingyhtiöllä tai niiden tytäryrityksillä

a) on toimilupa ja ne toimivat kotimaan rautatieliikenteen alalla sellaisessa jäsenvaltiossa, jossa toimivaltaiset viranomaiset eivät saa tehdä julkisia palveluhankintoja koskevia sopimuksia tarjouskilpailumenettelyjen perusteella, ja

b) ne ovat hyötyneet ilman tarjouskilpailua tehdyistä raideliikennepalvelujen alan julkisia palveluhankintoja koskevista sopimuksista, joiden osuus arvossa mitattuna on yli 50 prosenttia kaikista raideliikennepalvelujen alan julkisia palveluhankintoja koskevista sopimuksista, jotka on tehty tämän rautatieyrityksen tai holdingyhtiön tai niiden tytäryritysten kanssa.

Tässä kohdassa 'määräysvallalla' tarkoitetaan oikeuksia, sopimuksia tai muita keinoja, jotka joko erikseen tai yhdessä ja asiaan liittyvät tosiseikat ja oikeudelliset seikat huomioiden antavat mahdollisuuden käyttää yrityksessä ratkaisevaa vaikutusvaltaa, erityisesti

a) omistusoikeuden tai yrityksen kaikkiin tai joihinkin varoihin liittyvän käyttöoikeuden kautta;

b) oikeuksien tai sellaisten sopimusten kautta, joiden perusteella saadaan oikeus käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa kyseessä olevan yrityksen toimielinten kokoonpanossa, äänestyksissä tai päätöksissä.

3 b. Jäsenvaltiot ja kansallisen lainsäädännön tämän salliessa toimivaltaiset viranomaiset voivat jättää tarjouskilpailumenettelyn ulkopuolelle liikkeenharjoittajan tai yrityksen, jossa määräysvaltaa käyttää suoraan tai välillisesti oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö taikka henkilöt, jotka ovat rekisteröityneet kolmanteen maahan tai kolmansiin maihin, paitsi jos tämä maa tai nämä maat ovat toteuttaneet toimenpiteitä, joiden mukaan rautatieyritykset, joilla on toimilupa jäsenvaltiossa, voivat tehdä julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen tarjouskilpailumenettelyn kautta.”; [tark. 68]

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos sitä ei ole kielletty kansallisessa lainsäädännössä, toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää tehdä ilman tarjouskilpailua julkisia palveluhankintoja koskevia sopimuksia,

a) joiden keskimääräinen ennakoitu vuosittainen arvo on alle 1 000 000 euroa, tai alle 5 000 000 euroa, jos kyse on julkisia palveluhankintoja koskevista sopimuksista, joihin sisältyy julkisia rautatiepalveluja, tai;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

b) jotka koskevat julkisten henkilöliikennepalvelujen tarjoamista määrältään alle 300 000 kilometriä ~~kalustokilometriä~~ vuosissa, tai alle ~~150 000 kilometriä~~ **500 000 kalustokilometriä** vuosissa, jos kyse on julkisia palveluhankintoja koskevista sopimuksista, joihin sisältyy julkisia rautatiepalveluja. [tark. 47]

b a) joiden julkisen rautateiden henkilöliikenteen eristyksissä olevien rautatiejärjestelmien tekniset eritelvät eroavat merkittävästi kyseessä olevan jäsenvaltion päärautatieverkon, johon ne eivät ole kytkettyjä, yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä. [tark. 75]

Jos julkisia palveluhankintoja koskeva sopimus on tehty ilman tarjouskilpailua pienen tai keskisuuren yrityksen kanssa, jolla on käytössään enintään 23 maantieajoneuvoa, edellä mainittuja enimmäismääriä voidaan korottaa joko alle 2 000 000 euroon keskimääräisen ennakoidun vuosittaisen arvon osalta tai alle 600 000 ~~kilometriin~~ **kalustokilometriin** vuosissa julkisten henkilöliikennepalvelujen osalta.”; [tark. 48]

a a) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Kun palvelu keskeytyy tai on välittömässä vaarassa keskeytyä, toimivaltainen viranomainen voi toteuttaa kiireellisiä toimia. Häätötilanne voi muodostua myös, jos toimivaltainen viranomainen ei kykene aloittamaan oikea-aikaisesti julkista palvelua koskevaa sopimusta koskevaa tarjouskilpailumenettelyä ja/tai tekemään oikea-aikaisesti sopimusta liikenteenharjoittajan kanssa. Kiireellisenä toimenä voi olla sopimuksen tekeminen ilman tarjouskilpailua tai muodollinen sopimus julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen jatkamisesta tai vaatimus tarjota tiettyjä julkisia palveluita. Julkisen liikenteen harjoittajalla on oikeus valittaa päätöksestä, jolla sille asetetaan velvoite tarjota tiettyjä julkisia palveluita. Sopimuksen saa tehdä tai sitä saa jatkaa kiireellisellä toimella tai sopimusta koskevan määräyksen saa tehdä ainoastaan kahdeksi vuodeksi.”; [tark. 63]

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää, että rautatieyritysten välisen kilpailun lisäämiseksi rautateiden julkista henkilöliikennettä koskevia sopimuksia, jotka kattavat osia samasta verkosta tai reittiosuuksista, tehdään eri rautatieyritysten kanssa. Tätä varten toimivaltaiset viranomaiset voivat ennen tarjouskilpailumenettelyyn käynnistämistä päättää rajoittaa saman rautatieyrityksen kanssa tehtävien sopimusten lukumäärää. **Direktiivin 2012/34/EU mukaisesti ja jos sitä ei ole kielletty kansallisessa lainsäädännössä, 2 a artiklassa tarkoitettujen julkista liikennettä koskevien suunnitelmien laatimisesta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä ilman tarjouskilpailua julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen, joka koskee julkisia rautateiden henkilöliikennepalveluja, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:**

a) julkista liikennettä koskeva suunnitelma sisältää vaatimukset, joita sovelletaan koko sopimuksen keston ajan ja jotka koskevat

- matkustajamäärien kehitystä
- palvelujen täsmällisyyttä
- kustannustehokkuutta pääoman tuottavuuden kannalta
- junaliikenteen vuorovälejä
- asiakastyytyväisyyttä
- liikkuvan kaluston laatua;

b) toimivaltainen viranomainen julkaisee viimeistään 18 kuukautta ennen sopimuksen alkamista tiedot siitä, miten tämän kohdan a alakohdassa asetetut vaatimukset aiotaan täyttää ilman tarjouskilpailua tehdyllä julkisia palveluhankintoja koskevalla sopimuksella, ja arvioi säännöllisesti näiden vaatimusten noudattamista 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa vuosikertomuksessa. Jos kiinnostunut rautatieliikenteen harjoittaja tai rautatieyritys esittää valituksen ilman tarjouskilpailua tehdystä sopimuksesta, sääntelyelin arvioi toimivaltaisen viranomaisen antamat perusteet ja tekee päätöksen viimeistään kahden kuukauden kuluessa valituksen esittämisestä. Sääntelyelin voi toimia myös omasta aloitteestaan;

c) sääntelyelin arvioi viimeistään 24 kuukautta ennen voimassa olevan sopimuksen päättymistä, ovatko tämän kohdan a alakohdassa asetetut ja 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti arvioidut vaatimukset täyttyneet. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava sääntelyelimestä kaikki tiedot, joita se tarvitsee arviointiaan varten.

Jos sääntelyelin toteaa, että tämän kohdan a alakohdassa asetettuja vaatimuksia ei ole täytetty, se velvoittaa viipymättä toimivaltaisen viranomaisen tekemään uuden julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Riippumattoman sääntelyviranomaisen päätös on sitova, ja sitä sovelletaan viipymättä.

Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 3 kohdassa säädetään, näiden sopimusten kesto on korkeintaan yhdeksän vuotta.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten yksityiskohdista.” [tark. 50]

5) Lisätään artikla seuraavasti:

”5 a artikla

Liikkuva kalusto

1. Jäsenvaltioiden **Toimivaltaisten viranomaisten** on valtiontukisääntöjen mukaisesti ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin sen takaamiseksi, että liikenteenharjoittajat, jotka haluavat tarjota rautateiden julkisia henkilöliikennepalveluja julkista palvelua koskevan sopimuksen puitteissa, saavat tosiasiallisesti ja syrjimättömästi käyttöönsä **käyttöoikeudet** rautateiden julkiseen henkilöliikenteeseen ~~soveltuva liikkuva kalusto~~ **soveltuvaan liikkuvaan kalustoon.** [tark. 51]

2. Jos asianomaisilla markkinoilla ei ole olemassa liikkuva kalustoa vuokraavia yrityksiä, jotka vuokraavat 1 kohdassa tarkoitettua liikkuva kalustoa syrjimättömissä ja kaupallisesti kannattavissa olosuhteissa kaikille asianomaisille rautateiden julkisen henkilöliikenteen liikenteenharjoittajille, jäsenvaltioiden on taattava, että toimivaltainen viranomaisen kantaa liikkuvaan kalustoon liittyvän jäännösarvoriskin valtiontukisääntöjen mukaisesti, jos liikenteenharjoittajat, jotka aikovat osallistua ja kykenevät osallistumaan julkisten palvelujen hankintaa koskevien sopimusten tekemistä varten järjestettävään tarjouskilpailuun, sitä pyytävät pystyä osallistumaan tarjouskilpailuun.

Toimivaltainen viranomaisen voi täyttää ensimmäisessä alakohdassa säädetyn vaatimuksen ~~jollakin seuraavista tavoista eri tavoilla, jotka tuovat esimerkiksi seuraavia mittakaavaetuja:~~ [tark. 52]

- a) hankkimalla **markkinahintaan** julkista palvelua koskevan sopimuksen täytäntöönpanossa käytettävän liikkuvan kaluston itse tarkoituksenaan asettaa se valitun julkisen liikenteen harjoittajan käyttöön markkinahintaan tai osana julkista palvelua koskevaa sopimusta 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 6 artiklan ja tarvittaessa liitteen mukaisesti; [tark. 53]
- b) takaamalla julkista palvelua koskevan sopimuksen täytäntöönpanossa käytettävän liikkuvan kaluston rahoituksen markkinahintaan tai osana julkista palvelua koskevaa sopimusta 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 6 artiklan ja tarvittaessa liitteen mukaisesti. Tällainen takaus voi kattaa jäännösarvoriskin, kunhan mahdollisia voimassa olevia valtiontukisääntöjä noudatetaan;
- c) sitoutumalla julkista palvelua koskevassa sopimuksessa ottamaan liikkuvan kaluston haltuunsa markkinahintaan sopimuksen voimassaolon päättyessä;

c a) tekemällä yhteistyötä vierekkäisillä alueilla toimivien paikallisten viranomaisten kanssa suuremman liikkuvan kaluston reservin luomiseksi. [tark. 54]

3. Edellä 2 kohdan toisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toimivaltaisella viranomaisella on oikeus vaatia julkisen liikenteen harjoittajaa siirtämään julkista palvelua koskevan sopimuksen voimassaolon päättyessä liikkuva kalusto uudelle liikenteenharjoittajalle, jonka kanssa tehdään sopimus. Toimivaltainen viranomaisen voi velvoittaa uuden julkisen liikenteen harjoittajan ottamaan liikkuvan kaluston haltuunsa. Siirron on tapahduttava markkinahintaan. [tark. 55]

~~3.4.~~ Jos liikkuva kalusto siirretään uudelle julkisen liikenteen harjoittajalle, toimivaltaisen viranomaisen on annettava tarjouskilpailuasiakirjoissa yksityiskohtaiset tiedot liikkuvan kaluston kunnosta ja kunnossapitokustannuksista. [tark. 56]

4. Komissio hyväksyy viimeistään [18 months after the date of entry into force of this Regulation] säädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi noudatettavan menettelyn yksityiskohdat. Nämä täytäntöönpanosäädökset annetaan 9 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.” [tarkistukset 57 ja 82]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

6) Korvataan 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kaikkien yleiseen sääntöön tai julkisia palveluhankintoja koskevaan sopimukseen liittyvien korvausten on oltava 4 artiklan säännösten mukaisia riippumatta siitä, miten sopimus on tehty. Kaikenluonteisten korvausten, jotka liittyvät 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilman tarjouskilpailua tehtyyn julkisia palveluhankintoja koskevaan sopimukseen tai yleiseen sääntöön, on oltava myös liitteen säännösten mukaisia.”

7) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Toimivaltaisen viranomaisen on julkaistava kerran vuodessa yhdistelmäraportti, jossa selostetaan sen toimivaltaan kuuluvat julkisen palvelun velvoitteet, julkista palvelua koskevien sopimusten alkamispäivä ja kesto, valitut julkisen liikenteen harjoittajat sekä korvaukset, joita niille on maksettu, ja yksinoikeudet, joita niille on myönnetty korvauksena julkisen palvelun velvoitteiden täyttämistä. **Reportissa arvioidaan tulokset velvoitteiden noudattamisen osalta ja eritellään kaikki liikennepalvelujen indikaattorit, muun muassa täsmällisyys, luotettavuus, siisteys, mielipidetutkimuksella selvitetty käyttäjätyytyväisyys sekä kapasiteetin vähimmäiskäyttöaste.** Raportissa erotetaan toisistaan linja-autoliikenne ja raideliikenne, ja sen pohjalta on voitava valvoa ja arvioida julkisen liikenneverkon suorituskykyä, laatua ja rahoitusta, ja siinä on tarpeen mukaan annettava tietoja myönnettyjen yksinoikeuksien luonteesta ja laajuudesta. Jäsenvaltioiden on edistettävä näiden raporttien keskitettyä saatavuutta esimerkiksi yhteisen verkkosivuston kautta. **Komissio laatii yhteenvedon näistä raporteista ja toimittaa sen unionin kaikilla virallisilla kielillä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.**”; [tark. 58]

b) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”d) julkista palvelua koskevan sopimuksen aiottu alkamispäivä ja kesto.”

8) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. ~~Rautateiden, mutta ei Maantieliikenteen ja~~ muiden raideliikennemuotojen, kuten metro-, raitiotie- tai ~~raitiotieliikenteen raitiojunaliikenteen,~~ julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemisessä on noudatettava 5 artiklan 3 kohtaa ~~artikklaa~~ 3 päivästä joulukuuta 2019 lähtien, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista. ~~Kaikki muiden raideliikennemuotojen ja maantieliikenteen Rautateiden julkisen henkilöliikenteen julkisia palveluja palveluhankintoja~~ koskevat sopimukset on tehtävä 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti viimeistään 3 päivästä joulukuuta 2019 ~~2022 lähtien. Tämän 3 päivänä Edellä 2 a artiklassa tarkoitettujen julkista liikennettä koskevien suunnitelmien laatimisesta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset saavat 3 päivästä joulukuuta 2019~~ ~~päättävän siirtymäkauden 2022 kaikki tarvittavat valtuudet julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemiseksi 5 artiklan mukaisesti. Siirtymäkausien~~ aikana jäsenvaltioiden on toteutettava toimia 5 artiklan 3 kohdan noudattamiseksi asteittain erityisesti kuljetuskapasiteettiin liittyvien vakavien rakenteellisten ongelmien välttämiseksi.”; [tark. 59]

a) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on kuuden kuukauden kuluessa siirtymäkauden ensimmäisen puoliskon päättymisestä toimitettava komissiolle edistymisestään kertomus, josta ilmenee sopimusten 5 artiklan mukaisesti tehtyjen julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten mahdollinen asteittainen täytäntöönpano. Jäsenvaltioiden kertomusten perusteella komissio voi ehdottaa jäsenvaltioille asianmukaisia toimia.”; [tark. 60]

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Rautateiden julkisen henkilöliikenteen julkista palvelua koskevia sopimuksia **julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten,** jotka eivät ole 5 artiklan mukaisia ja jotka on tehty 1 päivän tammikuuta 2013 ja 2 päivän joulukuuta 2019 välisenä aikana, voidaan soveltaa niiden voimassaolon päättymispäivään asti. Niitä ei kuitenkaan missään tapauksessa saa soveltaa 31 päivän joulukuuta 2022 jälkeen **ennen 3 päivää joulukuuta 2022, voimassaolo päättyy joka tapauksessa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (*).**”; [tark. 61]

(*) Kymmenen vuotta tämän asetuksen (eli muutosasetuksen – 2013/0028(COD)) voimaantulosta.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

c) korvataan 3 kohdan toisen alakohdan viimeinen virke seuraavasti:

”Edellä d alakohdassa tarkoitettujen sopimusten soveltamista voidaan jatkaa niiden voimassaolon päättymiseen saakka, edellyttäen kuitenkin, että ne ovat voimassa 4 artiklassa säädettyjä aikoja vastaavan rajoitetun ajan.”

9) Lisätään artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/34/EU 62 artiklalla perustettu yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. **Se on saatavilla konsolidoidussa muodossa muutettavan asetuksen (EY) N:o 1370/2007 kanssa kolmen kuukauden kuluessa sen julkaisemisesta.** [tark. 62]

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0149

Rautatiejärjestelmän yhteentoimivuus ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta Euroopan unionissa (uudelleen laadittu toisinto) (COM(2013)0030 – C7-0027/2013 – 2013/0015(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – uudelleenlaatiminen)

(2017/C 285/54)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0030),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 91 artiklan 1 kohdan, 170 artiklan ja 171 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0027/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Liettuan tasavallan parlamentin ja Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 11. heinäkuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 7. lokakuuta 2013 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan liikenne- ja matkailuvaliokunnalle työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 16. joulukuuta 2013 päivätyn kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 87 ja 55 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä aluekehitysvaliokunnan lausunnon (A7-0033/2014),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset niiden asiasisältöä muuttamatta;
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ja ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän suositukset;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Keskiyö 26. helmikuuta 2014

P7_TC1-COD(2013)0015

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta Euroopan unionissa (uudelleenlaadittu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan 1 kohdan ja 170 ja 171 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2008/57/EY ⁽⁴⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin. Koska kyseiseen direktiiviin tehdään uusia muutoksia, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Jotta unionin kansalaiset, talouden toimijat sekä alueelliset ja paikalliset viranomaiset voisivat saada täyden hyödyn vailla sisärajoja olevan alueen toteuttamisesta **sekä saavuttaa alueellista yhteenkuuluvuutta koskevan tavoitteen**, olisi erityisesti edistettävä kansallisten rautatieverkkojen yhteenliittämistä ja niiden yhteentoimivuutta sekä näiden verkkojen käyttömahdollisuuksia, **myös vammaisten matkustajien tapauksessa**, panemalla teknisen standardoinnin alalla täytäntöön kaikki toimet, jotka saattavat osoittautua tarpeellisiksi. [tark. 1]
- (3) Unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuutta toteutettaessa olisi pyrittävä määrittelemään teknisen yhdenmu-kaistamisen optimaalinen taso sekä mahdollistamaan ~~kansainvälisten~~ rautatieliikennepalvelujen helpottaminen, parantaminen ja kehittäminen sekä unionissa että unionin ja kolmansien maiden välillä. Lisäksi olisi edistettävä unionin rautatiejärjestelmän rakentamiseen, uusimiseen, parantamiseen ja toimintaan liittyvien laitteiden ja palvelujen sisämarkkinoiden luomista. [tark. 2]
- (4) Junien käyttö kaupallisessa liikenteessä rautatieverkossa edellyttää erityisen hyvää rataverkkojen ja kalustoyksikköjen ominaispiirteiden yhteensopivuutta sekä myös eri rataverkon haltijoiden ja rautatieyritysten tieto-, **viestintä** ja ~~viestintäjärjestelmien~~ **lippujärjestelmien** tehokasta yhteenliittämistä. Tästä yhteensopivuudesta ja yhteenliittämisestä riippuvat suoritusaste, turvallisuus, palvelujen laatu ja kustannukset, ja erityisesti niistä riippuu rautatiejärjestelmän yhteentoimivuus. [tark. 3]
- (5) Rautateitä koskevassa sääntelykehityksessä olisi ilmoitettava selvästi, kenen vastuulla on huolehtia rautatieverkkoihin sovellettavien turvallisuutta ja terveyttä, **sosiaalisia näkökohtia** sekä kuluttajansuojaa koskevien määräysten noudattamisesta. [tark. 4]
- (6) Rautatiejärjestelmiin, osajärjestelmiin ja osatekijöihin sovellettavissa kansallisissa säännöissä, sisäisissä määräyksissä ja teknisissä eritelmissä on merkittäviä eroja, koska niihin on koottu kansalliselle teollisuudelle ominaista erityistekniikkaa ja niissä määrätään erityisistä ulottuvuuksista ja laitteista sekä erityispiirteistä. Tämä tilanne estää juuri sen, että junat voisivat liikennöidä sujuvasti koko unionissa **ja että ne hyötyisivät standardoinnista ja mittakaavaeduista sisämarkkinoilla**. [tark. 5]

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. helmikuuta 2014.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/57/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta yhteisössä (EUVL L 191, 18.7.2008, s. 1).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (7) Tilanne on vuosien mittaan johtanut hyvin läheisten siteiden muodostumiseen kansallisen rautatieteollisuuden ja kansallisten rautatieyhtiöiden välille, mikä haittaa markkinoiden tosiasiallista avaamista siten, että niille voi tulla myös uusia toiminnanharjoittajia. Tämän teollisuuden on voitava toimia avoimilla ja vapaaseen kilpailuun perustuvilla eurooppalaisilla markkinoilla, jotta se voisi kehittää kilpailukykyään maailmanlaajuisesti.
- (8) On siis syytä määritellä koko unionia varten rautatieliikenteen yhteentoimivuutta koskevat olennaiset vaatimukset, joita olisi sovellettava sen rautatiejärjestelmään.
- (9) Yhteentoimivuuden teknisten eritelmien (YTE) laatiminen on osoittanut, että yhtäältä olennaisten vaatimusten ja YTE:ien ja toisaalta eurooppalaisten standardien ja muiden säädösluonteisten asiakirjojen välistä suhdetta olisi selvennettävä. Erityisesti olisi selvästi erotettava toisistaan ne standardit tai standardien osat, joista olisi tehtävä pakollisia tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi, ja ”yhdenmukaistetut standardit”, jotka on laadittu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012⁽¹⁾ mukaisesti. Jos se on ehdottoman välttämätöntä, YTE:iin voidaan sisällyttää nimenomainen viittaus eurooppalaisiin standardeihin tai eritelmiin, joista tulee velvoittavia heti, kun YTE:n soveltaminen aloitetaan.
- (10) Jotta unionin rautatiealan kilpailukyky voitaisiin aidosti lisätä vääristämättä kilpailua rautatiejärjestelmän keskeisten toimijoiden välillä, YTE:iä laadittaessa olisi noudatettava avoimuuden, läpinäkyvyyden ja yhteisymmärryksen periaatteita, siten kuin ne määritellään asetuksen (EU) N:o 1025/2012 liitteessä II.
- (11) Laadukas rautatieliikenne unionissa edellyttää muun muassa erittäin suurta yhteensopivuutta verkon (laajasti ymmärrettynä, mukaan lukien kaikkien kyseessä olevien osajärjestelmien kiinteät osat) ja kalustoyksikköjen (mukaan lukien kaikkien kyseessä olevien osajärjestelmien junassa olevat osat) ominaispiirteiden välillä. Tästä yhteensopivuudesta riippuu suoritusaso, turvallisuus sekä palvelujen laatu ja kustannukset.
- (12) YTE:ssä vahvistetaan kaikki vaatimukset, jotka yhteentoimivuuden osatekijän olisi täytettävä, sekä vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa noudatettava menettely. Lisäksi on täsmennettävä, että jokainen osatekijä olisi tarkastettava YTE:ssä osoitettua käyttöä koskevan vaatimustenmukaisuuden ja käyttöönsoveltuvuuden arviointimenettelyä noudattaen, ja että siitä olisi annettava todistus.
- (13) Aina uusia YTE:iä kehitettäessä päämääränä pitäisi olla varmistaa yhteensopivuus nykyisen järjestelmän kanssa. Täten parannetaan rautatieliikenteen kilpailukykyä ja estetään tarpeettomat lisäkustannukset edellyttämällä nykyisten osajärjestelmien parantamista tai uudistamista, jolla varmistetaan yhteensopivuus aiempien järjestelmien kanssa. Niissä poikkeustapauksissa, joissa yhteensopivuutta ei voida varmistaa, YTE:ien yhteydessä voidaan perustaa tarpeelliset puitteet sen päättämiseksi, tarvitseeko nykyinen osajärjestelmä uuden käyttöönottoa koskevan päätöksen tai luvan ja mihin ajankohtaan mennessä.
- (14) Turvallisuussyistä on tarpeen antaa jokaiselle käyttöön otetulle kalustoyksikölle tunnistusnumero. Tämän jälkeen kalustoyksikkö olisi merkittävä kansalliseen kalustorekisteriin. Rekistereiden olisi oltava sekä kaikkien jäsenvaltioiden että tiettyjen talouden toimijoiden käytettävissä unionissa. Kansallisissa kalustorekistereissä olevien tietojen olisi oltava muodoltaan yhdenmukaiset. Tämän vuoksi rekisterejä varten olisi laadittava yhteiset tekniset ja toiminnalliset eritelmit.
- (15) Jos olennaisia vaatimuksia vastaavia tiettyjä teknisiä näkökohtia ei voida nimenomaisesti kattaa YTE:ssä, näkökohdat, joita on vielä tarpeen käsitellä, luetellaan YTE:n liitteessä avoimina kohtina. Tällaisten avoimien kohtien osalta sovelletaan YTE:n täydentämiseen asti kansallisia sääntöjä.
- (16) Olisi täsmennettävä, miten menetellään silloin, kun osajärjestelmään sovellettavia olennaisia vaatimuksia ei vielä käsitellä vastaavassa YTE:ssä. Tällöin olisi direktiivin 2008/57/EY 17 artiklassa tarkoitettujen ilmoitettujen laitosten vastattava vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelystä ja tarkastusmenettelystä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12).

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

- (17) Direktiiviä 2008/57/EY sovelletaan koko rautatiejärjestelmään unionissa, ja YTE:ien soveltamisala laajennetaan kattamaan myös kalustoyksiköt ja verkot, jotka eivät vielä kuulu Euroopan laajuiseen rautatiejärjestelmään. Sen vuoksi liitettä I olisi yksinkertaistettava poistamalla erityiset viittaukset Euroopan laajuiseen rautatiejärjestelmään.
- (18) Toiminnalliset ja tekniset eritelmät, jotka osajärjestelmien ja niiden välisten liitännöiden on täytettävä, voivat poiketa toisistaan osajärjestelmän käytön mukaan, esimerkiksi rataluokkien tai kalustoyksikköjen mukaan.
- (19) Jotta voitaisiin varmistaa rautateiden yhteentoimivuuden asteittainen toteutuminen koko unionissa ja vähitellen vähentää aiempien sukupolvien järjestelmien monimuotoisuutta, YTE:issä olisi ilmoitettava selvästi säännökset, joita sovelletaan nykyisiin osajärjestelmiin erityisesti parantamisen ja uudistamisen tapauksessa, ja niissä voidaan asettaa määräaikoja tavoitejärjestelmän toteuttamiselle.
- (20) Rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden esteiden poistamiseen sovellettava asteittainen lähestymistapa ja kaikkien YTE:ien hyväksymiseksi tarvittava aika huomioon ottaen olisi vältettävä sitä, että jäsenvaltiot antavat uusia kansallisia sääntöjä tai sitoutuvat suunnitelmiin, jotka lisäisivät nykyisen järjestelmän monimuotoisuutta.
- (21) Yhteentoimivuuden esteiden poistamiseksi kansallisten sääntöjen määrän pitäisi vähitellen vähentyä, kun YTE:ien soveltamisala laajennetaan kattamaan unionin koko rautatiejärjestelmä. Kansalliset säännöt olisi eroteltava ainoastaan paikallisia vaatimuksia koskeviin sääntöihin ja YTE:ien avoimien kohtien kattamiseksi tarvittaviin sääntöihin. Jälkimmäisistä säännöistä pitäisi päästä asteittain eroon sitä mukaa, kun YTE:ien avoimia kohtia suljetaan.
- (22) Asteittainen lähestymistapa vastaa rautatiejärjestelmän yhteentoimivuutta koskevan tavoitteen erityistarpeita, koska tälle järjestelmälle ovat ominaisia ikääntyneet kansalliset rataverkot ja kalustoyksiköt, joiden mukauttaminen ja uudistaminen vaativat raskaita investointeja, ja koska on syytä huolehtia erityisesti siitä, ettei rautatieliikennettä saateta taloudellisesti epäedulliseen asemaan suhteessa muihin liikennemuotoihin.
- (23) Rautatiejärjestelmän laajuus ja monimutkaisuus huomioon ottaen on osoittautunut käytännön syistä tarpeelliseksi jakaa järjestelmä seuraaviin osajärjestelmiin: infrastruktuuri; ratalaitteiden ohjaus, hallinta ja merkinanto, veturilaitteiden ohjaus, hallinta ja merkinanto; energia; liikkuva kalusto; käyttötoiminta ja liikenteen hallinta; kunnossapito; henkilö- ja tavaraliikenteen telemaattiset sovellukset. Kullekin näistä osajärjestelmistä on täsmennettävä olennaiset vaatimukset, ja erityisesti osatekijöille ja liitännöille on määriteltävä niiden noudattamiseksi tarvittavat tekniset eritelmät. Sama järjestelmä jakautuu kiinteisiin ja liikkuviin perusosiin, joita ovat yhtäältä rataverkko, johon kuuluvat radat, rautatieliikennepaikat, terminaalit ja kaikenlaiset kiinteät laitteet, joita tarvitaan järjestelmän turvallisen ja jatkuvan toiminnan varmistamiseksi ja toisaalta kaikki verkossa liikkuvat kalustoyksiköt. Tätä direktiiviä sovellettaessa kalustoyksikkö koostuu näin ollen yhdestä osajärjestelmästä (liikkuva kalusto) ja soveltuviissa tapauksissa muista osajärjestelmistä (pääasiassa veturilaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto - osajärjestelmä). **Vaikka järjestelmä on jaettu useampiin osiin, Euroopan unionin rautatieviraston (jäljempänä "virasto") olisi huolehdittava järjestelmän yleisestä tarkastelusta turvallisuuden ja yhteentoimivuuden takaamiseksi.** [tark. 6]
- (24) Vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevassa Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksessa, jonka osapuoli unioni on, vahvistetaan esteettömyys yhdeksi sen yleisperiaatteista sekä edellytetään, että yleissopimuksen osapuolena olevat valtiot toteuttavat asianmukaiset toimet varmistaa vammaisille henkilöille muiden kanssa yhdenvertaisen esteettömyyden ja saavutettavuuden muun muassa kehittämällä ja saattamalla voimaan saavutettavuutta koskevia vähimmäisstandardeja ja -ohjeita ja valvomalla niiden täytäntöönpanoa. Esteettömyys **vammaisten henkilöiden ja liikuntarajoitteisten henkilöiden kannalta** on sen vuoksi rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden tärkeä vaatimus **liikuntarajoitteisia matkustajia koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti.** [tark. 7]
- (25) Rautatieverkon yhteentoimivuutta koskevien säännösten täytäntöönpanon ei tulisi luoda kustannustehokkuuden näkökulmasta kohtuuttomia esteitä kunkin jäsenvaltion olemassa olevan rataverkon ylläpitämiseksi, vaan sillä olisi pyrittävä pitämään kiinni yhteentoimivuuden tavoitteesta.
- (26) YTE:illä on vaikutusta myös rautatieliikenteen käytön edellytyksiin käyttäjien kannalta, minkä vuoksi käyttäjiä, **mukaan lukien vammaisjärjestöt**, olisi kuultava heitä koskevista asioista. [tark. 8]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (27) Asianomaiselle jäsenvaltiolle olisi varattava mahdollisuus olla rajoitetuissa, asianmukaisesti perustelluissa tilanteissa soveltamatta tiettyjä YTE:iä. Nämä tilanteet sekä noudatettavat menettelyt, jos YTE:ä ei sovelleta, olisi määriteltävä selkeästi.
- (28) YTE:ien laatiminen ja soveltaminen rautatiejärjestelmään ei saisi estää teknisiä uudistuksia, joilla pyritään taloudellisen tuloksen parantamiseen.
- (29) Rautatiealan hankintasopimuksissa sovellettavia menettelyjä koskevien asianomaisten säännösten ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY⁽¹⁾ noudattamiseksi hankintayksiköiden olisi liitettävä tekniset eritelmät kuhunkin hankintasopimukseen liittyviin yleisiin asiakirjoihin tai tarjouseritelmiin. On tarpeen laatia säännöt, joita voidaan käyttää näiden teknisten eritelmien pohjana.
- (30) Kansainvälinen standardointijärjestelmä, joka pystyy tuottamaan kansainvälisten kauppakumppanien tosiasiallisesti käyttämiä ja unionin politiikan vaatimukset täyttäviä standardeja, on unionin etujen mukainen. Tämän vuoksi eurooppalaisten standardointijärjestöjen olisi jatkettava yhteistyötään kansainvälisten standardointielinten kanssa.
- (31) Hankintayksiköt määrittelevät eurooppalaisten eritelmien tai muiden standardien täydentämiseksi tarvittavat lisäeritelmät. Näiden eritelmien olisi vastattava niitä unionin tasolla yhdenmukaistettuja olennaisia vaatimuksia, jotka rautatiejärjestelmän on täytettävä.
- (32) Osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden ja käyttöönsoveltuvuuden arviointimenettelyjen olisi perustuttava komission päätöksessä 2010/713/EU⁽²⁾ säädettyjen moduulien käyttöön. Teollisuuden kehittämisen edistämiseksi olisi laadittava mahdollisimman laajasti laadunvarmistusjärjestelmää hyödyntäviä menettelyjä.
- (33) Osatekijöiden vaatimustenmukaisuus liittyy pääasiassa niiden käyttöalaaan, koska sen tarkoituksena on taata järjestelmän yhteentoimivuus, eikä ainoastaan niiden vapaaseen liikkuvuuteen unionin markkinoilla. Käyttöönsoveltuvuuden arviointia sovelletaan järjestelmän turvallisuuden, käyttövalmiuden ja taloudellisuuden kannalta ratkaiseviin osatekijöihin. Siten valmistajan ei tarvitse kiinnittää CE-merkintää osatekijöihin, jotka kuuluvat tämän direktiivin säännösten soveltamisalaan. Valmistajan laatiman vaatimustenmukaisuusvakuutuksen olisi oltava riittävä sen jälkeen, kun vaatimustenmukaisuus ja/tai käyttöönsoveltuvuus on arvioitu.
- (34) Valmistajilla on kuitenkin velvollisuus kiinnittää tiettyihin osatekijöihin CE-merkintä osoitukseksi siitä, että ne ovat muiden niitä koskevien unionin säännösten mukaisia.
- (35) YTE:n tullessa voimaan jotkin yhteentoimivuuden osatekijät ovat jo markkinoilla. On tarpeen säätää siirtymäajasta, jotta nämä osatekijät voidaan yhdistää osajärjestelmään, vaikka ne eivät olisi tiukasti katsoen kyseisen YTE:n mukaisia.
- (36) Rautatiejärjestelmän muodostavien osajärjestelmien olisi kuuluttava tarkastusmenettelyn piiriin. Niiden käyttöön- otosta vastaavien yksikköjen olisi voitava tarkastuksen perusteella vakuuttua siitä, että tulos on suunnittelu-, rakennus- ja käyttöönottoaiheessa voimassa olevien lainsäädännöllisten, teknisten ja toiminnallisten määräysten mukainen. Tarkastuksen johdosta valmistajien olisi myös voitava luottaa siihen, että ne saavat yhtäläisen kohtelun kaikissa jäsenvaltioissa.
- (37) Osajärjestelmän käyttöönoton jälkeen on varmistuttava, että sitä käytetään ja ylläpidetään sitä koskevien olennaisten vaatimusten mukaisesti. Vastuu vaatimusten noudattamisesta kuuluu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin .../.../EU [rautatieturvallisuudirektiivi]⁽³⁾ nojalla rataverkon haltijalle ja rautatieyritykselle, jotka vastaavat kukin omista osajärjestelmistään.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/17/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta (EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Komission päätös 2010/713/EU, annettu 9 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/57/EY mukaisesti hyväksytyissä yhteentoimivuuden teknisissä eritelmissä käytettävistä vaatimustenmukaisuuden ja käyttöönsoveltuvuuden arviointimenettelyjen ja EY-tarkastusmenettelyn moduuleista (EUVL L 319, 4.12.2010, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi .../.../EU, annettu ... (EUVL L ...).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (38) Kalustoyksikköjen ja kiinteiden laitteiden käyttöönottonenettäjä olisi selkeytettävä, jotta otettaisiin huomioon rataverkon haltijoiden ja rautatieyritysten vastuualueet.
- (39) Jotta helpotettaisiin kalustoyksikköjen käyttöönottoa ja vähennettäisiin hallinnollista taakkaa, olisi otettava käyttöön koko unionissa voimassa oleva kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa, joka on rautatieyritykselle kalustoyksikön käyttöönoton ennakoedellytys. Lisäksi tällainen lupa on paremmin linjassa Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 768/2008/EY⁽¹⁾ kanssa.
- (39 a) **Lupamenettelyjä on järjeistettävä ja yhdenmukaistettava unionissa yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen luomiseksi, lupamenettelyjen kustannuksien ja keston vähentämiseksi sekä rautateiden turvallisuuden parantamiseksi. Tämä edellyttää selkeää tehtävän- ja vastuunjako viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten välillä siirtymäkauden aikana.**

Viraston olisi hyödynnettävä kansallisten turvallisuusviranomaisten arvokasta asiantuntemusta, paikallistuntemusta ja kokemusta. Viraston olisi delegoitava erityisiä tehtäviä ja vastuualoja kansallisille turvallisuusviranomaisille 22 a artiklassa tarkoitettujen sopimusten perusteella, mutta sillä olisi oltava lopullinen päätösvalta kaikissa lupamenettelyissä. [tark. 9]

- (40) Kalustoyksikköjen ja niiden historian jäljitettävyyden turvaamiseksi ~~kalustoyksikön markkinoillesaattamislupien kalustoyksikköä koskevien lupien~~ viitetiedot olisi tallennettava yhdessä kalustoyksikköä koskevien muiden tietojen kanssa. [tark. 10]
- (41) YTE:issä olisi esitettävä menettelyt kalustoyksikköjen ja verkon yhteensopivuuden tarkistamiseksi ~~kalustoyksikön markkinoillesaattamisluvan antamisen jälkeen ja ennen käyttöönottoa koskevan päätöksen tekemistä~~ **uuden käyttötoiminnan aloittamista. [tark. 11]**
- (42) Jotta voitaisiin auttaa rautatieyrityksiä päättämään kalustoyksikön käyttöön ottamisesta sekä välttää turhia tarkastuksia ja tarpeettomia hallinnollisia rasitteita, myös kansalliset säännöt olisi luokiteltava, jotta voitaisiin selvittää eri jäsenvaltioiden samoja asioita koskevien kansallisten sääntöjen vastaavuus.
- (43) Ilmoitettujen laitosten, jotka vastaavat vaatimustenmukaisuuden arvioinnin ja osatekijöiden käyttöön soveltuvuuden menettelyjen samoin kuin osajärjestelmien arviointimenettelyn tarkastamisesta, olisi erityisesti silloin, kun eurooppalaista eritelmää ei ole, sovitettava päätöksensä mahdollisimman tiiviisti yhteen.
- (44) Kansallisten viranomaisten olisi kaikkialla unionissa pidettävä läpinäkyvää akkreditointia, jolla varmistetaan riittävä luottamus vaatimustenmukaisuustodistuksiin – sellaisena kuin siitä säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008⁽²⁾, – ensisijaisena keinona, jolla osoitetaan ilmoitettujen ja soveltuvien osien nimettyjen laitosten tekniset valmiudet tarkistaa kansallisten sääntöjen noudattaminen. Kansalliset viranomaiset voivat kuitenkin katsoa, että niillä on käytettävissään asianmukaiset keinot suorittaa tämä arviointi itse. Jotta varmistetaan muiden kansallisten viranomaisten tekemän arvioinnin riittävä uskottavuus, niiden olisi tällaisessa tapauksessa toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tarvittavat asiakirjatodisteet siitä, että arvioidut vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset ovat asiaa koskevien säädettyjen vaatimusten mukaisia.
- (45) Tässä direktiivissä olisi ainoastaan vahvistettava yhteentoimivuuden osatekijöiden ja osajärjestelmien yhteentoimivuusvaatimukset. Kyseisten vaatimusten noudattamisen helpottamiseksi on tarpeen säätää vaatimustenmukaisuussolettamasta niiden yhteentoimivuuden osatekijöiden ja osajärjestelmien osalta, jotka ovat sellaisten yhdenmukaistettujen standardien mukaisia, jotka on hyväksytty asetuksen (EU) N:o 1025/2012 mukaisesti kyseisiä vaatimuksia vastaavien yksityiskohtaisten teknisten eritelmien ilmaisemista varten.
- (46) YTE:t olisi tarkistettava säännöllisin väliajoin. Jos YTE:issä todetaan puutteita, virastolta olisi pyydettävä lausuntoa, joka voidaan tietyin edellytyksin julkaista ja jota kaikki sidosryhmät (teollisuus ja ilmoitetut laitokset mukaan luettuina) voivat käyttää hyväksyttävänä menetelmänä vaatimusten täyttämiseksi siihen asti, kunnes kyseinen YTE on tarkistettu.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (46 a) **Sääntelytoimenpiteitä olisi täydennettävä aloitteilla, joilla pyritään antamaan rahoitustukea rautatiealan innovatiivisille ja yhteentoimiville tekniikoille, kuten "Shift2Rail"-hankkeelle. [tark. 12]**
- (47) Tämän direktiivin tavoitetta, joka on rautatiejärjestelmän koko unionin laajuinen yhteentoimivuus, ei voida riittäväällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, koska yksittäinen jäsenvaltio ei pysty toteuttamaan yhteentoimivuuden saavuttamisen edellyttämiä toimenpiteitä, vaan se voidaan sen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (48) Tämän direktiivin muiden kuin keskeisten osien muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti valta antaa säädöksiä liitteen II mukauttamiseksi tekniseen kehitykseen rautatiejärjestelmän osajärjestelmiin jakamisen ja näiden osajärjestelmien kuvauksen sekä YTE:ien sisällön ja muutosten osalta, mukaan luettuina muutokset, jotka ovat tarpeen YTE:issä olevien puutteiden korjaamiseksi, **sekä yhteentoimivuuden osatekijöiden EY-vaatimustenmukaisuus- ja käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen soveltamisalan ja sisällön osalta ja osajärjestelmien tarkastusmenettelyjen osalta, mukaan luettuina yleiset periaatteet, sisältö, menettely ja asiakirjat, jotka liittyvät EY-tarkastusmenettelyyn ja kansallisten sääntöjen tapauksessa tarkastusmenettelyyn.** On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti. [tark. 13]
- (49) YTE:issä havaittujen puutteiden korjaamiseksi komission olisi annettava delegoituja säädöksiä kyseisten YTE:ien muuttamiseksi kiireellisellä menettelyllä.
- (50) Jotta voitaisiin varmistaa tämän direktiivin 6 artiklan 1 kohdan täytäntöönpano virastolle annetun valtuutuksen osalta, joka koskee YTE-esitysten ja YTE:ien muutosten laatimista ja asiaa koskevien suositusten antamista, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta.
- (51) Tämän direktiivin täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta seuraavien osalta: niiden asiakirjojen sisältö, jotka on liitettävä pyyntöön saada olla soveltamatta yhtä tai useampaa YTE:ää tai osia niistä, sekä kyseisten asiakirjojen yksityiskohdat, muoto ja toimittamistapa; yhteentoimivuuden osatekijöiden EY-vaatimustenmukaisuus- ja käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen soveltamisala ja sisältö, muoto ja yksityiskohtainen kuvaus sen sisältämistä tiedoista; ilmoitettujen kansallisten sääntöjen luokittelu eri ryhmiin kiinteiden ja liikkuvien laitteiden yhteensopivuustarkastusten helpottamiseksi; osajärjestelmien tarkastusmenettelyt, mukaan luettuina yleiset periaatteet, sisältö, menettely ja asiakirjat, jotka liittyvät EY-tarkastusmenettelyyn ja kansallisten sääntöjen tapauksessa tarkastusmenettelyyn; EY-tarkastusvakuutuksen ja kansallisten sääntöjen tapauksessa tarkastusvakuutuksen mallit sekä niiden teknisten asiakirjojen mallit, jotka on liitettävä tarkastusvakuutukseen; yhteiset eritelmät, jotka koskevat infrastruktuurirekisterin sisältöä, tietomuotoa, toiminnallista ja teknistä rakennetta, toimintatapaa sekä tietojen tallentamiseen ja käyttöön sovellettavia sääntöjä. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti. [tark. 14]
- (52) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (53) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisemman direktiivin sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempaan direktiiviin.
- (54) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä IV olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU
YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan edellytykset, jotka on täytettävä unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden toteuttamiseksi yhteensopivasti annetun direktiivin .../.../EU [rautatieturvallisuudsdirektiivi] säännösten kanssa. Nämä edellytykset koskevat järjestelmän osien suunnittelua, rakentamista, käyttöönottoa, parantamista, uudistamista, käyttöä ja kunnossapitoa sekä järjestelmän käyttöön ja kunnossapitoon osallistuvan henkilöstön ammattipätevyyttä ja työterveys- ja työturvallisuusolosuhteita. **Tämän tavoitteen toteuttaminen edellyttää välttämättä teknisen yhdenmukaistamisen optimaalisen tason määrittämistä, mikä antaa mahdollisuudet edistää unionin rautatiejärjestelmän rakentamiseen, uudistamiseen, parantamiseen ja käyttöön liittyvien laitteiden ja palvelujen sisämarkkinoiden asteittaista luomista. [tark. 15]**
2. Tässä direktiivissä annetaan säännökset kunkin osajärjestelmän yhteentoimivuuden osatekijöistä, liitännöistä ja menettelyistä sekä rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden saavuttamiseksi vaadittavista järjestelmän yleisen yhteensopivuuden edellytyksistä.
3. **Jäsenvaltiot voivat jättää tämän direktiivin soveltamisalaan eivät kuulu seuraavat järjestelmät täytäntöön panemiseksi hyväksymiensä toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle: [tark. 16]**
- a) metrot, raitiotiet, **raitiojunat** ja kevytraidejärjestelmät; [tark. 17]
- b) verkot, jotka ovat muusta rautatiejärjestelmästä toiminnallisesti erillisiä ja jotka on tarkoitettu ainoastaan paikalliseen, kaupunkien tai esikaupunkien henkilöliikenteeseen, ja yksinomaan näissä verkoissa liikennöivät rautatieyrietykset;
- b a) yksityisomistuksessa olevan rautatieinfrastruktuurin ja yksinomaan siinä käytettävät kalustoyksiköt, joita omistaja käyttää yksinomaan omassa tavaraliikenteessään; [tark. 19]**
- b b) infrastruktuurin ja kalustoyksiköt, jotka on tarkoitettu ainoastaan paikalliseen, historialliseen tai matkailukäyttöön. [tark. 20]**
4. ~~Jäsenvaltiot voivat jättää tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi hyväksymiensä toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle:~~
- a) ~~yksityisomistuksessa olevat rautateiden infrastruktuurit ja yksinomaan niissä käytettävät kalustoyksiköt, joita omistaja käyttää yksinomaan omassa tavaraliikenteessään;~~
- b) ~~infrastruktuurin ja kalustoyksiköt, jotka on tarkoitettu ainoastaan paikalliseen, historialliseen tai matkailukäyttöön. [tark. 21]~~

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- (1) "unionin rautatiejärjestelmällä" liitteessä I **olevassa 1 ja 2 kohdassa** lueteltuja **tavanomaisten ja suurten nopeuksien rautatiejärjestelmien** perusosia; [tark. 22]

Keski­viikko 26. helmikuuta 2014

- (2) "yhteentoimivuudella" rautatiejärjestelmän soveltuvuutta junien varmaan ja keskeytymättömään liikennöintiin sellaisella suoritus­tasolla, joka näiltä radoilta vaaditaan. **Tämä soveltuvuus edellyttää, että kaikki lakisäätöiset, tekniset ja toiminnalliset edellytykset täyttyvät siten, että olennaisia vaatimuksia on noudatettu;** [tark. 23]
- (3) "kalustoyksiköllä" raideliikenteen kalustoyksikköä, joka soveltuu liikkumaan omilla pyörillään pyörien avulla raiteilla joko omalla konevoimallaan tai ilman sitä, kiinteässä tai vaihtelevassa kokoonpanossa. Kalustoyksikkö koostuu yhdestä tai useammasta rakenteellisesta ja toiminnallisesta osajärjestelmästä; [tark. 24]
- (4) "verkolla" rautatiejärjestelmän turvallisen ja jatkuvan toiminnan varmistamiseksi tarvittavia ratoja, rautatieliikenne­paikkoja, terminaaleja ja kaikenlaisia kiinteitä laitteita;
- (5) "osajärjestelmillä" rautatiejärjestelmän rakenteellisia tai toiminnallisia osia, jotka esitetään liitteessä II;
- (5 a) **"liikkuvalla osajärjestelmällä" liikkuvan kaluston osajärjestelmää, veturilaitteiden ohjauksen, hallinnan ja merkinannon osajärjestelmää ja kalustoyksikköä, jos se koostuu yhdestä osajärjestelmästä;** [tark. 25]
- (6) "yhteentoimivuuden osatekijöillä" sellaista osajärjestelmään kuuluvan tai siihen liitettäväksi tarkoitetun laitteen perusosaa, perusosien ryhmää, osakokonaisuutta tai kokonaisuutta, josta rautatieverkon yhteentoimivuus riippuu suoraan tai epäsuorasti, mukaan luettuna aineelliset esineet ja aineettomat hyödykkeet;
- (7) "olennaisilla vaatimuksilla" kaikkia liitteessä III kuvattuja edellytyksiä, jotka rautatiejärjestelmän, osajärjestelmien ja yhteentoimivuuden osatekijöiden, myös liitäntöjen, on täytettävä;
- (8) "eurooppalaisella eritelmällä" yhteistä teknistä eritelmää tai eurooppalaista teknistä hyväksyntää, sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 2004/17/EY liitteessä XXI, tai eurooppalaista standardia, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa;
- (9) "yhteentoimivuuden teknisellä eritelmällä" (YTE) kutakin osajärjestelmää tai osajärjestelmän osaa koskevaa, tämän direktiivin mukaisesti hyväksyttyä eritelmää, jolla mahdollistetaan olennaisten vaatimusten noudattaminen ja varmistetaan rautatiejärjestelmän yhteentoimivuus;
- (9 a) **"vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella" elintä, jonka on ilmoitettu olevan vastuussa tai joka on nimetty vastaamaan vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, kuten kalibroinnista, testauksesta, sertifiointista ja tarkastuksista. Vaatimuksenmukaisuuden arviointilaitos luokitellaan "ilmoitetuksi laitokseksi" jäsenvaltion ilmoitettua sen olemassaolosta. Vaatimuksenmukaisuuden arviointilaitos luokitellaan "nimetyksi laitokseksi" jäsenvaltion tehtyä tällaisen nimeämisen;** [tark. 27]
- (10) "perusparametreilla" kaikkia yhteentoimivuuden kannalta ratkaisevia lakisäätöisiä, teknisiä tai toiminnallisia edellytyksiä, jotka täsmennetään asiaankuuluvissa YTE:issä;
- (11) "erityistapauksella" rautatiejärjestelmän osaa, jota varten YTE:iin on sisällytettävä joko tilapäisiä tai pysyviä erityismääräyksiä maantieteellisten tai topografisten esteiden takia tai koska kaupunkiympäristö tai yhdenmukaisuus olemassa olevan järjestelmän kanssa asettaa rajoituksia. Tähän voivat sisältyä erityisesti muusta unionin verkosta erillään olevat radat ja verkot, kuormaulettoma, raideleveys tai raideväli sekä ainoastaan paikalliseen, alueelliseen tai historiallisessa tarkoituksessa tapahtuvaan käyttöön tarkoitetut kalustoyksiköt sekä kalustoyksiköt, jotka ovat peräisin kolmannelta maasta tai joiden määränpäänä on kolmas maa;
- (12) "parantamisella" osajärjestelmän tai sen osan muuttamiseen liittyviä merkittäviä töitä, joista aiheutuu EY-tarkastusvakuutuksen liitteessä olevien teknisten asiakirjojen muutos, jos tällaiset tekniset asiakirjat ovat olemassa, ja joilla parannetaan osajärjestelmän yleistä suoritus­tasoa. **Kun osajärjestelmän tai kuljetusyksikön osalta aiotaan toteuttaa muutostöitä, asiaa koskevassa YTE:ssä on täsmennettävä, onko kyseinen työ luokiteltava merkittäväksi, ja tässä tapauksessa perusteltava, minkä vuoksi;** [tark. 28]
- (13) "uudistamisella" osajärjestelmän tai osajärjestelmän osan korvaamiseen liittyviä merkittäviä töitä, joilla ei muuteta osajärjestelmän yleistä suoritus­tasoa. **Kun osajärjestelmän tai kuljetusyksikön osalta aiotaan toteuttaa korvaamistöitä, asiaa koskevassa YTE:ssä on täsmennettävä, onko kyseinen työ luokiteltava merkittäväksi, ja tässä tapauksessa perusteltava, minkä vuoksi;** [tark. 29]
- (14) "nykyisellä rautatiejärjestelmällä" nykyisen rautatiejärjestelmän ratojen ja kiinteiden laitteiden muodostama kokonaisuutta sekä mihin tahansa luokkaan kuuluvaa ja mitä tahansa alkuperää olevaa kalustoyksikköä, joka kulkee näissä rataverkoissa;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (15) "kunnossapidon yhteydessä tapahtuvalla osien vaihtamisella" osien vaihtamista toiminnaltaan ja suoritustasoltaan vastaaviin osiin ennakko- tai korjauskunnossapidon yhteydessä;
- (16) "käyttönotolla" kaikkia toimenpiteitä, joilla osajärjestelmä tai kalustoyksikkö saatetaan toimintaan;
- (17) "hankintayksiköllä" julkista tai yksityistä yksikköä, joka tilaa osajärjestelmän suunnittelun ja/tai rakentamisen ja/tai ajan tasalle saattamisen ja/tai uudistamisen. Tämä yksikkö voi olla rautatieyritys, rataverkon haltija, kalustoyksikön haltija, **kunnossapidosta vastaava yksikkö** taikka toimiluvan haltija, joka vastaa hankkeen käyttönotosta; [tark. 30]
- (18) "kalustoyksikön haltijalla" luonnollista tai oikeushenkilöä, jolla on kalustoyksikön omistajana oikeus käyttää ~~sitä~~ **kalustoyksikköä** ja joka käyttää ~~kalustoyksikköä~~ **sitä** kuljetusvälineenä, joka on merkitty 43 **ja 43 a** artiklassa ~~tarkoitettuun kansalliseen kalustorekisteriin; tarkoitettuihin kalustorekistereihin;~~ [tark. 31]
- (18 a) "omistajalla" luonnollista tai oikeushenkilöä, joka on kalustoyksikön omistaja ja joka on merkitty kalustoyksikön omistajaksi 43 ja 43 a artiklassa tarkoitettuihin kalustorekistereihin; [tark. 32]**
- (19) "pitkälle edenneellä hankkeella" hanketta, joka on edennyt sellaiseen suunnittelu- tai rakennusvaiheeseen, että teknisten eritelmien muuttaminen voi vaarantaa hankkeen suunnitellun toteutettavuuden;
- (20) "yhdenmukaistetulla standardilla" eurooppalaista standardia, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa;
- (21) "kansallisella turvallisuusviranomaisella" rautatiejärjestelmän turvallisuudesta unionissa annetun direktiivin .../.../EU [rautatieturvallisuudirektiivi] 3 artiklassa tarkoitettua turvallisuusviranomaista;
- (22) "tyyppillä" kalustoyksikkötyyppiä, jolla määritellään asiaa koskevassa tarkastusmoduulissa kuvaillun tyyppi- tai suunnittelutarkastustodistuksen kattamat kalustoyksikön suunnittelua koskevat perusominaisuudet;
- (23) "sarjalla" tietyn suunnittelutyyppin mukaisten, keskenään samanlaisten kalustoyksikköjen joukkoa;
- (24) "kunnossapidosta vastaavalla yksiköllä" kunnossapidosta vastaavaa yksikköä, siten kuin se määritellään direktiivin .../.../EU [rautatieturvallisuudirektiivi] 3 artiklassa;
- (25) "kevytraiteella" kaupunkien ja esikaupunkien raideliikennejärjestelmää, joka toimii pienemmällä kapasiteetilla ja pienemmällä nopeuksilla kuin raskaan raideliikenteen ja metroluokan järjestelmät, mutta suuremmalla kapasiteetilla ja suuremmilla nopeuksilla kuin raitiovaunujärjestelmät. Kevytraidejärjestelmällä voi olla oma tai tieliikenteen kanssa jaettu väylä, ja sen kalustoyksikköjä ei tavallisesti vaihdeta pitkän matkan matkustaja- tai tavaraliikenteen kanssa;
- (26) "kansallisilla säännöillä" kaikkia jäsenvaltion tasolla annettuja ja ~~rautatieyrityksiin~~ **rautateiden toimijoihin** sovellettavia sitovia sääntöjä, **joista jäsenvaltio on ilmoittanut ja** joihin sisältyy rautateiden turvallisuutta koskevia vaatimuksia tai rautateitä koskevia teknisiä vaatimuksia, riippumatta siitä, kuka nämä säännöt on antanut; [tark. 33]
- (27) "suunnitellulla toimintakunnolla" normaalia toimintaa ja ennakoitavissa olevia vajaatoimintatilanteita (kuluminen mukaan luettuna) teknisten ja huoltoa koskevien ohjeiden mukaisissa rajoituksissa ja käyttöoloissa;
- (27 a) "käyttöalueella" unionissa toimivaa jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden ryhmän verkkoa tai verkostoa, jossa kalustoyksikkö on teknisesti yhteensopiva sen teknisten asiakirjojen mukaan; [tark. 34]**
- (27 b) "erillään olevalla rataverkolla" jonkin jäsenvaltion rataverkkoa tai sen osaa, jonka raideleveys on 1 520 mm, joka on maantieteellisesti tai teknisesti erillään eurooppalaisesta verkosta, jonka nimellinen standardiraideleveys on 1 435 mm (jäljempänä "standardiraideleveys"), ja joka on integroitunut hyvin 1 520 mm:n raideleveyden verkkoon kolmansien maiden kanssa mutta on erillään unionin standardiverkosta; [tark. 35]**
- (28) "hyväksyttävällä menetelmällä vaatimusten täyttämiseksi" viraston laatimia muita kuin sitovia lausuntoja, joissa määritellään tapoja, joilla olennaisten vaatimusten noudattaminen voidaan varmistaa, **ja joiden tarkoituksena on paikata väliaikaisesti YTE:n puutteita, kunnes kyseistä YTE:ää on muutettu;** [tark. 36]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (28 a) ”hyväksyttävällä kansallisella menetelmällä vaatimusten täyttämiseksi” jäsenvaltiossa vaatimusten täyttämiseksi vahvistettua muuta menetelmää, jonka voidaan olettaa täyttävän sovellettavissa kansallisissa säännöissä asetetut vaatimukset. Virastolle on ilmoitettava näistä hyväksyttävistä kansallisista menetelmistä vaatimusten täyttämiseksi. [tark. 37]
- (29) ”markkinoille saattamisella” yhteentoimivuuden osatekijän, osajärjestelmän tai kalustoyksikön asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla toimintavalmiina suunnitellussa toimintakunnossaan;
- (30) ”valmistajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa taikka suunnittelee tai valmistuttaa yhteentoimivuuden osatekijää tai osajärjestelmää ja markkinoi sitä omalla nimellään tai tavaramerkillä;
- (31) ”valtuutetulla edustajalla” unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on valmistajan **tai hankintayksikön** antama kirjallinen toimeksianto hoitaa valmistajan **tämän** puolesta tietyt tehtävät; [tark. 38]
- (32) ”teknisellä eritelmällä” asiakirjaa, jossa määrätään tekniset vaatimukset, jotka tuotteen, **osajärjestelmän**, prosessin tai palvelun on täytettävä; [tark. 39]
- (33) ”akkreditoinnilla” samaa kuin asetuksessa (EY) N:o 765/2008;
- (34) ”kansallisella akkreditointielimellä” samaa kuin asetuksessa (EY) N:o 765/2008;
- (35) ”vaatimustenmukaisuuden arvioinnilla” tarkoitetaan prosessia sen osoittamiseksi, ovatko tuotteelle, prosessille, palvelulle, järjestelmälle, henkilölle tai elimelle asetetut erityiset vaatimukset täyttyneet;
- (36) ”vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella” tarkoitetaan elintä, joka suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia kuten kalibrointia, testausta, sertifiointia ja tarkastuksia;
- (37) ”vammaisella henkilöllä ja liikuntarajoitteisella henkilöllä” henkilöä, jolla on sellainen fyysinen, psyykinen, älyllinen tai aisteihin liittyvä vamma, joka yhdessä erilaisten esteiden kanssa voi estää hänen täysimääräistä, tehokasta, muiden matkustajien kanssa yhdenvertaista liikennevälineiden käyttöään, tai henkilöä, jonka liikuntakyky hänen käyttäessään liikennevälineitä on iän vuoksi heikentynyt **ja joka sen vuoksi tarvitsee erityispalveluita**; [tark. 40]
- (38) ”rataverkon haltijalla” [yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta annetun] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin .../.../EU ⁽¹⁾ 3 artiklassa määriteltyä rataverkon haltijaa;
- (39) ”rautatieyrityksellä” [yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta annetun] direktiivin .../.../EU 3 artiklassa määriteltyä rautatieyritystä sekä muuta julkista tai yksityistä yritystä, joka harjoittaa rautateiden tavara- ja/tai matkustajaliikennettä ja joka on velvollinen huolehtimaan vetopalvelusta; tähän kuuluvat myös yksinomaan vetopalveluja tarjoavat yritykset.

3 artikla

Olellaiset vaatimukset

1. Rautatiejärjestelmän, sen osajärjestelmien, yhteentoimivuuden osatekijöiden, liitännät mukaan lukien, on täytettävä niitä koskevat olellaiset vaatimukset.
2. Direktiivin 2004/17/EY 34 artiklassa tarkoitetut tekniset eritelmät, jotka ovat välttämättömiä eurooppalaisten eritelmien tai muiden unionissa käytössä olevien standardien täydentämiseksi, eivät saa olla ristiriidassa olellaisen vaatimusten kanssa.

2 a. Ketään ei saa suorasti tai epäsuorasti syrjiä vammaisuuden perusteella. Sen varmistamiseksi, että kaikki unionin kansalaiset voivat hyötyä sellaisen alueen luomisesta, jolla ei ole sisärajoja, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että rautatiejärjestelmä on esteetön. [tark. 41]

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi .../.../EU, annettu ..., [yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta] (EUVL L ...).

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

II LUKU

YHTEENTOIMIVUUDEN TEKNISET ERITELMÄT

4 artikla

Yhteentoimivuuden teknisten eritelmien sisältö

1. Kutakin liitteessä II määriteltyä osajärjestelmää varten laaditaan yksi YTE. Tarvittaessa osajärjestelmää varten voidaan laatia useita YTE:itä tai yksi YTE voi kattaa useita osajärjestelmiä.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 46 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteen II mukauttamiseksi tekniseen kehitykseen rautatiejärjestelmän osajärjestelmiin erottelun ja näiden osajärjestelmien kuvauksen osalta.
3. **Kiinteiden** osajärjestelmien on oltava ~~tässä direktiivissä säädettyllä tavalla~~ niiden YTE:ien mukaisia, jotka ovat voimassa ~~osajärjestelmien käyttöönoton, uudistamisen tai parantamisen hetkellä~~, **kun ilmoitettu laitos nimitetään ensimmäisen kerran, ja viimeistään rakennusluvan myöntämishetkellä. Kalustoyksiköiden on oltava YTE:ien mukaisia ja niiden on täytettävä niissä kansallisissa säännöissä asetetut vaatimukset, jotka ovat voimassa, kun ilmoitettu laitos nimitetään ensimmäisen kerran.** Tätä vastaavuutta on ylläpidettävä jatkuvasti kunkin osajärjestelmän käytön ajan. [tark. 42]
4. Kussakin YTE:ssä on:
 - a) ilmoitettava sen aiottu soveltamisala (liitteessä I tarkoitetun verkon tai kalustoyksikön osa, liitteessä II tarkoitettu osajärjestelmä tai osajärjestelmän osa);
 - b) täsmennettävä olennaiset vaatimukset kullekin osajärjestelmälle ja sen liitännät muihin osajärjestelmiin;
 - c) määriteltävä toiminnalliset ja tekniset eritelmät, jotka osajärjestelmän ja sillä muiden osajärjestelmien kanssa olevien liitäntöjen on täytettävä. Tarvittaessa nämä eritelmät voivat poiketa toisistaan osajärjestelmän käytön mukaan;
 - d) määritettävä yhteentoimivuuden osatekijät ja liitännät, joita varten on oltava olemassa eurooppalaiset eritelmät, mukaan lukien eurooppalaiset standardit, jotka ovat välttämättömiä rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden toteuttamiseksi; **Tähän sisältyy sellaisten rautateiden varaosien määrittäminen, jotka on tarkoitus standardoida Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../...⁽¹⁾ 41 artiklan mukaisesti. Standardoitavien varaosien, myös olemassa olevien osien, luettelo on sisällytettävä jokaiseen YTE:ään.** [tark. 43]
 - e) ilmoitettava kussakin tapauksessa menettelyt, joita on käytettävä yhtäältä yhteentoimivuuden osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden tai käyttöönsöveltuveden arvioinnissa tai toisaalta osajärjestelmien EY-tarkastuksessa. Menettelyjen on perustuttava komission päätöksessä 2010/713/EU määriteltyihin moduuleihin;
 - f) ilmoitettava YTE:ien soveltamisstrategia. On erityisesti täsmennettävä välivaiheet, joiden kautta siirrytään asteittain nykytilanteesta sellaiseen lopulliseen tilanteeseen, jossa YTE:ien noudattaminen on säännönmukaista, sekä asetettava tarvittaessa näiden välivaiheiden saavuttamiselle määräajat. **Välivaiheille vahvistettava aikataulu on sidoksissa arvioon strategian toteuttamisen kustannuksista ja sen tuomista hyödyistä sekä ennakoituista vaikutuksista niihin operaattoreihin ja talouden toimijoihin, joita asia koskee;** [tark. 44]
 - g) ilmoitettava asianomaisen henkilöstön osalta ammattipätevyyttä ja työterveyttä ja -turvallisuutta koskevat edellytykset, joita tarkoitettujen osajärjestelmän käyttö ja ylläpito sekä YTE:ien soveltaminen edellyttävät.
 - h) ilmoitettava, mitä sen määräyksistä sovelletaan nykyisiin osajärjestelmiin ja kalustoyksikkötyyppeihin, erityisesti parantamisen ja uudistamisen yhteydessä, uudella käyttöönottoluvalla tai -päätöksellä, ja mitä määräyksistä ilman uutta lupaa tai päätöstä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o .../..., annettu ..., Euroopan unionin rautatievirastosta ja asetuksen (EY) N:o 881/2004 kumoamisesta (EUVL L ...).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- i) ilmoitettava parametrit, jotka ~~rautatiejärjestelmän~~ on tarkistettava, ja ~~menettelyt, joita kyseisten parametrien tarkistamiseen sovelletaan~~ kalustoyksikköjen ja reittien, joilla ne on tarkoitettu käytettäviksi, yhteensopivuuden varmistamiseksi sen jälkeen, kun kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa on myönnetty ja ennen päätöstä käyttöön ottamisesta; [tark. 45]

i a) ilmoitettava parametrit, jotka on tarkistettava, ja laadittava kuvaukset 21 artiklan 3 kohdan yhteydessä tarkasteltavaa varaosien tai yhteentoimivuuden osatekijöiden uusimista, parantamista tai korvaamista varten. [tark. 46]

5. Kunkin YTE:n kehittäminen perustuu olemassa olevan osajärjestelmän tutkimiseen, ja siinä esitetään tavoitteena oleva osajärjestelmä, joka voidaan saavuttaa asteittain kohtuullisessa ajassa. Tällä tavoin YTE:ien asteittainen hyväksyminen ja niiden noudattaminen helpottaa rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden asteittaista toteuttamista kyseisessä ajassa.

6. YTE:illä on säilytettävä asianmukaisella tavalla kunkin jäsenvaltion nykyisen rautatiejärjestelmän yhteensopivuus. Tässä tarkoituksessa voidaan kussakin YTE:ssä määrätä erityistapauksista sekä verkon että kalustoyksikköjen osalta ja erityisesti kuormauuttomien, raidelevyden, raidevälin ja sellaisten kalustoyksikköjen osalta, jotka ovat peräisin kolmansista maista tai joiden määränäänä on kolmas maa. Kutakin erityistapausta varten YTE:issä on täsmennettävä täytäntöönpanoa koskevat säännöt niille YTE:n perusosille, joista säädetään 4 kohdan c–g alakohdassa.

7. Jollei joitakin olennaisten vaatimusten mukaisia teknisiä seikkoja voida nimenomaan käsitellä YTE:ssä, ne on yksilöitävä selvästi YTE:n liitteessä avoimina kohtina.

8. YTE:t eivät saa estää jäsenvaltioita päättämästä rataverkon käytöstä muiden kuin YTE:issä tarkoitettujen kalustoyksikköjen liikennöintiin.

9. YTE:issä voidaan viitata nimenomaisesti ja selvästi nimettyihin eurooppalaisiin tai kansainvälisiin standardeihin tai eritelmiin taikka viraston julkaisemiin teknisiin asiakirjoihin silloin, kun se on ehdottoman välttämätöntä tämän direktiivin tavoitteen saavuttamiseksi. Tällöin kyseiset standardit tai eritelmat (tai niiden kyseeseen tulevat osat) tai tekniset asiakirjat katsotaan asianomaisen YTE:n liitteiksi, ja ne muuttuvat velvoittaviksi heti, kun YTE:ää aletaan soveltaa. Tällaisten standardien tai eritelmien tai teknisten asiakirjojen puuttuessa ja niiden laatimista odottaessa voidaan viitata muihin selvästi nimettyihin säädösluonteisiin asiakirjoihin, joiden on oltava helposti saatavilla ja julkisia.

5 artikla

YTE:ien laatiminen, hyväksyminen ja tarkistaminen

1. Komissio valtuuttaa viraston laatimaan YTE:t ja niiden muutokset ja antamaan komissiolle asiaa koskevia suosituksia.

1 a. Kunkin YTE:n (perusparametrit mukaan lukien) laatimisessa, hyväksymisessä ja tarkistamisessa on liitântöjen ohella otettava huomioon niiden noudattamisen edellyttämien teknisten ratkaisujen arvioidut kustannukset ja hyödyt, jotta voidaan määrittellä ja toteuttaa toteuttamiskelpoisimmat ratkaisut. [tark. 47]

2. Kunkin YTE-esityksen laatimisessa on seuraavat vaiheet.

a) Virasto määrittelee kyseisen YTE:n perusparametrit sekä liitännät muihin osajärjestelmiin ja muut tarpeelliset erityistapaukset. Kutakin parametria ja liitântää varten esitetään toteuttamiskelpoisimmat vaihtoehtoiset ratkaisut teknisine ja taloudellisine perusteluineen.

b) Virasto laatii YTE-esityksen näiden perusparametrien pohjalta. Viraston on tarvittaessa otettava huomioon tekninen kehitys, aiemmin tehty standardointityö, olemassa olevien työryhmien työ sekä tunnustetut tutkimustulokset. YTE-esitykseen on liitettävä yleisarvio ehdotetun ratkaisun kokonaiskustannuksista ja sen tuottamista hyödyistä. Arvioinnissa on otettava huomioon ratkaisun ennakoituvat vaikutukset kaikkien niiden operaattoreiden ja talouden toimijoiden kannalta, joita asia koskee, **ja otettava asianmukaisesti huomioon rautatiejärjestelmän turvallisuudesta Euroopan unionissa annetun direktiivin .../.../EU [rautatieturvallisuusedirektiivi] vaatimukset. Jäsenvaltioiden on osallistuttava arviointiin antamalla tarvittaessa vaadittavat tiedot.** [tark. 48]

3. Teknologian tai yhteiskunnallisten vaatimusten kehittymisen huomioon ottamiseksi virasto laatii 1 kohdassa tarkoitettua valtuutuksen nojalla YTE-esitykset ja YTE:ien muutokset asetuksen (EU) N:o .../... [virastoasetus] 4 ja 15 artiklan mukaisesti ja noudattaen avoimuuden, yhteisymmärryksen ja läpinäkyvyyden periaatteita, siten kuin ne määrittellään asetuksen (EU) N:o 1025/2012 liitteessä II.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

4. ~~Komissio voi~~ **Jäljempänä 48 artiklassa tarkoitettulle komitealle on tiedotettava säännöllisesti** YTE:ien laatimisen edistymisestä. **Komissio voi komitean pyynnöstä tämän työn** aikana antaa mitä tahansa tarpeelliseksi katsomiaan YTE:ien laatimista sekä kustannusten ja hyötyjen arviointia koskevia toimeksiantoja tai suosituksia. Erityisesti komissio voi **jäsenvaltion pyynnöstä** vaatia, että vaihtoehtoisia ratkaisuja tarkastellaan ja että näiden vaihtoehtoisten ratkaisujen kustannukset ja hyödyt mainitaan YTE-esitykseen liitettyssä kertomuksessa. [tark. 49]
5. Jos eri osajärjestelmät on teknisen yhteensopivuuden vuoksi otettava samanaikaisesti käyttöön, on vastaavilla YTE:illä oltava sama voimaantulopäivä.
6. YTE:iä laadittaessa, hyväksyttäessä ja tarkistettaessa otetaan huomioon käyttäjien mielipide niistä ominaisuuksista, joilla on suora vaikutus osajärjestelmien käyttöedellytyksiin näiden käyttäjien kannalta. Tässä tarkoituksessa virasto kuulee YTE:ien laatimisen ja tarkistamisen aikana käyttäjiä edustavia yhdistyksiä ja järjestöjä. Se liittyy YTE-esitykseen kertomuksen tämän kuulemisen tuloksista.
7. Virasto laatii asetuksen (EU) N:o .../...[virastoasetus] 6 artiklan mukaisesti luettelon kuultavista käyttäjien yhdistyksistä ja järjestöistä ja ajantasaistaa kyseisen luettelon säännöllisesti. ~~Tätä luetteloa~~ **Luettelon on sisällytettävä edustavat yhdistykset ja järjestöt kaikista jäsenvaltioista, ja sitä** voidaan tarkistaa ja ajantasaistaa jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta. [tark. 50]
8. YTE:iä laadittaessa, hyväksyttäessä ja tarkistettaessa on otettava huomioon **kaikkien jäsenvaltioiden edustavien** työmarkkinaosapuolten kanta 4 artiklan 4 kohdan g alakohdassa **sekä kaikissa muissa asiaan liittyvään henkilöstöön suoraan tai epäsuorasti vaikuttavissa YTE:issä** tarkoitettuihin edellytyksiin. Tätä varten viraston on kuultava työmarkkinaosapuolia ennen kuin se toimittaa YTE:iä ja niiden muutoksia koskevat suositukset komissiolle. Työmarkkinaosapuolia kuullaan komission päätöksen 98/500/EY⁽¹⁾ mukaisesti perustetussa alakohtaisessa neuvottelukomiteassa. Työmarkkinaosapuolten on annettava lausuntonsa kolmen kuukauden kuluessa. [tark. 51]
9. Kun YTE:n uusiminen johtaa vaatimusten muuttamiseen, YTE:n uudessa versiossa on varmistettava, että se on yhteensopiva YTE:n entisten versioiden mukaisesti käyttöön otettujen osajärjestelmien kanssa.
10. Komissiolle siirretään valta antaa YTE:iä ja niiden muutoksia koskevia delegoituja säädöksiä 46 artiklan mukaisesti.

Jos YTE:issä 6 artiklan mukaisesti havaittujen puutteiden tapauksessa pakottava kiireellisyys sitä edellyttää, tämän artiklan mukaisesti annettaviin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 47 artiklassa säädettyä menettelyä.

6 artikla

YTE:ien puutteellisuudet

1. Jos YTE:n hyväksymisen jälkeen osoittautuu, että siinä on puutteita, kyseistä YTE:ää on muutettava 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
2. Komissio voi ennen YTE:n muuttamista pyytää virastolta lausunnon. Komissio tutkii viraston lausunnon ja ilmoittaa päätelmänsä jäsenvaltioille.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen viraston lausunnot muodostavat komission pyynnöstä hyväksyttävän menetelmän olennaisten vaatimusten täyttämiseksi, ja sitä voidaan näin ollen käyttää hankkeiden arvioinnissa.

3 a. Edustavien elinten verkoston jäsen voi toimia hakijana ja pyytää lausuntoja YTE:ien puutteista komission välityksellä. Hakijalle ilmoitetaan tehdystä päätöksestä. Komission on perusteltava mahdolliset kielteiset päätökset asianmukaisesti. [tark. 52]

⁽¹⁾ Komission päätöksen 98/500/EY, annettu 20 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan tason työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua edistävien alakohtaisten neuvottelukomiteoiden perustamisesta (EYVL L 225, 12.8.1998, s. 27).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

7 artikla

YTE:ien soveltamatta jättäminen

1. Jäsenvaltiot saavat olla soveltamatta yhtä tai useampaa YTE:ää tai YTE:ien osaa seuraavissa tapauksissa:
 - a) kun kyseessä on uutta osajärjestelmää tai sen osaa tai nykyisen osajärjestelmän tai sen osan uudistamista tai parantamista koskeva hanke taikka jokin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu osatekijä, joka on edennyt pitkälle tai jota koskeva sopimus on toteuttamisvaiheessa kyseisten YTE:ien soveltamisen alkamispäivänä;
 - b) kun edellytykset verkon saattamiseksi nopeasti ennalleen onnettomuuden tai luonnonkatastrofin jälkeen eivät taloudellisesti tai teknisesti salli vastaavien YTE:ien osittaista tai täysimittaista soveltamista; tällaisessa tapauksessa YTE:ien soveltamatta jättäminen saa kestää vain rajoitetun ajan;
 - c) kun kyseessä on nykyisen osajärjestelmän tai sen osan ehdotettu uusiminen, laajentaminen tai parantaminen, ja kyseisten YTE:ien soveltaminen vaarantaisi **vakavasti** hankkeen taloudellisen elinkelpoisuuden. [tark. 53]
2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle yhden vuoden kuluessa kunkin YTE:n voimaantulosta luettelo sen alueella toteutettavista hankkeista, jotka ovat edenneet pitkälle.
3. Kaikissa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle pyyntö saada olla soveltamatta YTE:ä sekä ilmoitettava vaihtoehtoiset säännökset, joita jäsenvaltio aikoo soveltaa YTE:n sijasta. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä niiden asiakirjojen sisällön, jotka on liitettävä pyyntöön saada olla soveltamatta yhtä tai useampaa YTE:ää tai osia niistä, sekä kyseisten asiakirjojen yksityiskohdat, muodon ja toimittamistavat. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Komissio tarkistaa asiakirjat, tutkii vaihtoehtoiset säännökset, joita jäsenvaltio aikoo soveltaa YTE:n sijasta, päättää YTE:n soveltamatta jättämistä koskevan pyynnön hyväksymisestä tai hylkäämisestä ja ilmoittaa jäsenvaltioille tästä päätöksestä.
4. Komission päätöstä odottaessa jäsenvaltio saa soveltaa 3 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoisia säännöksiä viipymättä.
5. Komissio tekee päätöksen neljän kuukauden kuluessa pyynnön ja siihen liitettyjen täydellisten asiakirjojen esittämisestä. Jos tällaista päätöstä ei tehdä, pyyntö on katsottava hyväksytyksi.
6. Kaikille jäsenvaltioille ilmoitetaan tutkimusten tulokset sekä 3 kohdassa säädetyn menettelyn tuloksista.

III LUKU

YHTEENTOIMIVUUDEN OSATEKIJÄT

8 artikla

Yhteentoimivuuden osatekijöiden saattaminen markkinoille

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteentoimivuuden osatekijöitä
 - a) saatetaan markkinoille vain, jos ne mahdollistavat rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden toteuttamisen siten, että ne ovat olennaisten vaatimusten mukaisia; ja
 - b) käytetään käyttöalueellaan tarkoitustaan vastaavalla tavalla **2 artiklan 27 a kohdassa määritellyn käyttöalueen mukaisesti** sekä asennetaan ja pidetään kunnossa asianmukaisesti. [tark. 54]

Nämä säännökset eivät estä kyseisten osatekijöiden saattamista markkinoille muuta käyttöä varten.

2. Jäsenvaltiot eivät voi tämän direktiivin perusteella kieltää, rajoittaa tai estää omalla alueellaan saattamista markkinoille yhteentoimivuuden osatekijöitä niiden käyttämiseksi rautatiejärjestelmässä, jos osatekijät ovat tämän direktiivin säännösten mukaisia. Ne eivät erityisesti voi vaatia tarkastuksia, jotka on jo suoritettu osana EY-vaatimustenmukaisuus- tai EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen antamiseen liittyvää menettelyä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Jäsenvaltio ei voi kieltää, rajoittaa tai estää sellaisten yhteentoimivuuden osatekijöiden käyttöönottoa, jotka on hyväksytty käytettäväksi tarkoitustaan vastaavalla alueella, jos kyseinen käyttöalue sijaitsee sen alueella. [tark. 55]

~~Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksellä~~ **Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 46 artiklan mukaisesti yhteentoimivuuden osatekijöiden EY-vaatimustenmukaisuus- ja käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen soveltamisalan ja sisällön, niiden muodon ja yksityiskohtaisen kuvauksen niiden sisältämistä tiedoista. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen soveltamisalasta ja sisällöstä. [tark. 56]**

2 a. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yhteentoimivuuden osatekijöiden EY-vaatimustenmukaisuus- ja käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen muodon ja yksityiskohtaisen kuvauksen niiden sisältämistä tiedoista. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. [tark. 57]

9 artikla

Vaatimustenmukaisuus tai käyttöönsoveltuvuus

1. Jäsenvaltioiden ja viraston on pidettävä yhteentoimivina ja olennaiset vaatimukset täyttävinä yhteentoimivuuden osatekijöitä, joilla on EY-vaatimustenmukaisuus- tai EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutus.
2. Jokainen yhteentoimivuuden osatekijä on tarkastettava asianomaista YTE:ää koskevassa vaatimustenmukaisuuden ja käyttöönsoveltuvuuden arviointimenettelyssä, ja sen mukaan on liitettävä asiaa koskeva todistus.
3. Jäsenvaltioiden ja viraston on katsottava yhteentoimivuuden osatekijä olennaisten vaatimusten mukaiseksi, jos se on vastaavan YTE:n edellytysten mukainen tai näiden edellytysten noudattamiseksi kehitettyjen eurooppalaisten eritelmien mukainen.
4. Varaosat sellaisiin osajärjestelmiin, jotka on otettu käyttöön vastaavan YTE:n tullessa voimaan, voidaan asentaa niihin osajärjestelmiin soveltamatta niihin 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.
5. YTE:issä voidaan määrätä siirtymäkaudesta kyseisissä YTE:issä yhteentoimivuuden osatekijöiksi määritellyille rautatieliikennetuotteille, jotka on jo saatettu markkinoille YTE:ien tullessa voimaan. Tällaisten osatekijöiden on täytettävä 8 artiklan 1 kohdan vaatimukset.

10 artikla

EY-vaatimustenmukaisuus- tai EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutusta koskeva menettely

1. Valmistajan tai tämän unioniin sijoittautuneen edustajan on laatiessaan yhteentoimivuuden osatekijän EY-vaatimustenmukaisuus- tai EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen noudatettava tätä osatekijää koskevan YTE:n määräyksiä.
2. Kun asianomaisessa YTE:ssä niin edellytetään, ilmoitetun laitoksen, jolle valmistaja tai tämän unioniin sijoittautunut edustaja esittää asiaa koskevan pyynnön, on suoritettava yhteentoimivuuden osatekijän vaatimustenmukaisuuden tai käyttöönsoveltuvuuden arviointi.
3. Jos yhteentoimivuuden osatekijöistä on annettu muita näkökohtia koskevia unionin direktiivejä, EY-vaatimustenmukaisuus- tai EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen tulee ilmaista tällöin, että yhteentoimivuuden osatekijä täyttää myös näiden muiden direktiivien vaatimukset.
4. Jos valmistaja tai tämän edustaja eivät ole täyttäneet 1 ja 3 kohdassa säädettyjä velvoitteita, nämä velvoitteet siirtyvät koskemaan jokaista, joka saattaa markkinoille yhteentoimivuuden osatekijän. Tämän direktiivin soveltamiseksi samat velvoitteet koskevat myös eri alkuperää olevien yhteentoimivuuden osatekijöiden tai niiden osien jokaista kokoajaa tai valmistajaa, joka valmistaa yhteentoimivuuden osatekijöitä omaan käyttöönsä.
5. Jotta vältettäisiin vaatimustenvastaisten yhteentoimivuuden osatekijöiden saattaminen markkinoille, jäljempänä sanotun kuitenkin rajoittamatta 11 artiklan säännösten soveltamista:

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- a) jos jäsenvaltio katsoo, että EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus on laadittu epäasianmukaisesti, valmistaja tai tämän unioniin sijoittautunut edustaja on tarvittaessa velvollinen saattamaan yhteentoimivuuden osatekijän vaatimustenmukaiseksi ja poistamaan tämän sääntöjenvastaisuuden jäsenvaltion määrittämien edellytysten mukaisesti;
- b) jos vaatimustenvastaisuus jatkuu, jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet kyseisen yhteentoimivuuden osatekijän markkinoille saattamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai varmistettava sen poistaminen markkinoilta 11 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

11 artikla

Olennaisten vaatimusten noudattamatta jättäminen yhteentoimivuuden osatekijöissä

1. Jos jäsenvaltio katsoo, että yhteentoimivuuden osatekijä, jolle on annettu EY-vaatimustenmukaisuus- tai EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutus ja joka on saatettu markkinoille, ei tarkoituksensa mukaisesti käytettynä todennäköisesti täytä olennaisia vaatimuksia, sen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet osatekijän käyttöalan rajoittamiseksi, sen käytön kieltämiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai takaisin vetämiseksi. Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille toteutetuista toimenpiteistä ja esitettävä tähän päätökseen johtaneet syyt ja erityisesti, johtuuko vaatimustenvastaisuus

- a) olennaisten vaatimusten noudattamatta jättämisestä;
- b) eurooppalaisten eritelmien virheellisestä soveltamisesta, silloin kun näitä eritelmiä on ollut sovellettava;
- c) eurooppalaisissa eritelmissä olevista puutteista.

2. ~~Komissio kuulee eri osapuolia. Jos komissio katsoo, että toimenpide on perusteltu, se ilmoittaa asiasta välittömästi aloitteen tehneelle jäsenvaltiolle.~~ **Virasto aloittaa komission valtuuttamana kuulemisprosessin asianomaisten osapuolten kanssa viipymättä eri osapuolia. Jos komissio katsoo ja joka tapauksessa 20 päivän kuluessa. Tämän kuulemisen jälkeen virasto vahvistaa, että onko toimenpide on perusteltu, se . Virasto ilmoittaa asiasta välittömästi komissiolle ja asiaa koskevan aloitteen tehneelle jäsenvaltiolle. Jos komissio katsoo tämän kuulemisen jälkeen, että toimenpide ei ole perusteltu, se ilmoittaa asiasta välittömästi aloitteen tehneelle jäsenvaltiolle sekä valmistajalle tai tämän unioniin sijoittautuneelle edustajalle. [tark. 58]**

3. Jos yhteentoimivuuden osatekijä, jolle on annettu EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus, osoittautuu vaatimustenvastaiseksi, toimivaltaisen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet vakuutuksen laatijaa vastaan sekä ilmoitettava niistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

4. ~~Komissio varmistaa, että jäsenvaltiot saavat tiedon tämän menettelyn etenemisestä ja sen tuloksista. [tark. 59]~~

IV LUKU

OSAJÄRJESTELMÄT

12 artikla

Osajärjestelmien vapaa liikkuvuus

Jäsenvaltiot eivät voi tähän direktiiviin liittyvistä syistä kieltää, rajoittaa tai estää omalla alueellaan sellaisten rautatiejärjestelmän rakenteellisten osajärjestelmien valmistamista, käyttöönottoa ja käyttöä, jotka täyttävät olennaiset vaatimukset, sanotun kuitenkin rajoittamatta V luvun säännösten soveltamista. Ne eivät erityisesti voi vaatia tarkastuksia, jotka on jo suoritettu:

- a) joko osana EY-tarkastusvakuutuksen antamiseen liittyvää menettelyä,
- b) tai muissa jäsenvaltioissa ennen tämän direktiivin voimaantuloa tai sen jälkeen vastaavien vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi vastaavissa käyttöolosuhteissa.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

13 artikla

YTE:ien ja kansallisten sääntöjen mukaisuus

1. Jäsenvaltioiden ja viraston on pidettävä yhteentoimivina ja olennaisten vaatimusten mukaisina sellaisia rautatiejärjestelmän rakenteellisia osajärjestelmiä, joilla on **asianmukainen** EY-tarkastusvakuutus, **joka on suhteutettu YTE:iin 15 artiklan mukaisesti, tai joilla on tarkastusvakuutus, joka on suhteutettu ilmoitettuihin kansallisiin sääntöihin 15 a artiklan mukaisesti, tai molemmat.** [tark. 60]

~~2. Se, onko rautatiejärjestelmän rakenteellinen osajärjestelmä olennaisten vaatimusten mukaisesti yhteentoimiva, tarkastetaan suhteessa YTE:iin ja 3 kohdan mukaisesti ilmoitettuihin kansallisiin sääntöihin.~~ [tark. 61]

2 a. Päätös luvan myöntämisestä tehdään niiden YTE:ien ja ilmoitettujen kansallisten sääntöjen perusteella, joita hakemuksen jättämisaikana sovelletaan. [tark. 62]

3. Jäsenvaltioiden on laadittava kunkin osajärjestelmän osalta luettelo kansallisista säännöistä, joita käytetään olennaisten vaatimusten **ja/tai vaatimusten täyttämistä koskevien hyväksyttävien kansallisten menetelmien** soveltamiseksi seuraavissa tapauksissa: [tark. 63]

- a) YTE:t eivät kata olennaisia vaatimuksia vastaavia tiettyjä seikkoja (avoimet kohdat),
- b) on ilmoitettu yhden tai useamman YTE:n tai YTE:ien osien soveltamatta jättämisestä 7 artiklan mukaisesti,
- c) erityistapaus edellyttää sellaisten teknisten sääntöjen soveltamista, jotka eivät sisälly asianomaiseen YTE:ään,
- d) kansallisia sääntöjä käytetään kuvaamaan nykyisiä järjestelmiä,

d a) YTE:t eivät kata verkkoja ja kalustoyksiköitä, [tark. 64]

d b) yhteen tai useampaan jäsenvaltioon liittyvistä erityisistä turvallisuussyistä, kunhan ne näytetään toteen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta viraston erioikeuksia. [tark. 65]

4. Jäsenvaltioiden on nimettävä elimet, jotka vastaavat kyseisiin teknisiin määräyksiin liittyvän 15 artiklassa tarkoitetun EY-tarkastusvakuutuksen laatimisesta.

14 artikla

Kansalliset säännöt

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle **ja virastolle** tiedoksi luettelo 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista kansallisista **käytössä olevista** säännöistä **seuraavissa tapauksissa:** [tark. 66]

- a) joka kerta, kun sääntöjen luetteloa muutetaan, ~~tai~~ [tark. 67]
- b) kun on tehty YTE:n noudattamatta jättämistä koskeva pyyntö 7 artiklan mukaisesti, ~~tai~~ [tark. 68]
- c) kun asianomainen YTE on julkaistu tai kun sitä on tarkistettu niiden kansallisten sääntöjen poistamiseksi, joista on tullut tarpeettomia sen jälkeen, kun YTE:n avoimet kohdat on suljettu,

c a) jos kansallista sääntöä / kansallisia sääntöjä ei ole vielä ilmoitettu tämän direktiivin voimaantulopäivään mennessä. [tark. 69]

1 a. Kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki olemassa olevat kansalliset säännöt, joita ei ole ilmoitettu tämän direktiivin voimaantulopäivään mennessä. [tark. 70]

2. Jäsenvaltioiden on annettava olemassa olevien kansallisten sääntöjen koko teksti tiedoksi ~~virastolle ja komissiolle~~ asetuksen (EU) N:o .../... [virastoasetus] 23 artiklan mukaisesti asianmukaisia tietoteknisiä järjestelmiä käyttäen. [tark. 71]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa uusia kansallisia sääntöjä ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

a) YTE ei täytä olennaisia vaatimuksia kaikilta osin;

b) on toteutettava kiireellisesti ennaltaehkäisevä toimenpide, erityisesti onnettomuuden jälkeen.

4. Jos jäsenvaltio aikoo ottaa käyttöön uuden kansallisen säännön, sen on annettava sääntöluonnos tiedoksi virastolle ja komissiolle asetuksen (EU) N:o .../... [virastoasetus] 23 21 artiklan mukaisesti asianmukaisia tietoteknisiä järjestelmiä käyttäen tarkasteltavaksi virastolle vähintään kolme kuukautta ennen ehdotetun uuden säännön voimaantuloa ja ilmoitettava samalla säännön käyttöönoton syy, ja sen on käytettävä tässä yhteydessä asetuksen (EU) N:o .../... [virastoasetus] 23 artiklan mukaista asianmukaista tietoteknistä järjestelmää. [tark. 72]

4 a. Ilmoittaessaan olemassa olevan tai uuden kansallisen säännön jäsenvaltioiden on todistettava kyseisen säännön tarve sellaisen olennaisen vaatimuksen täyttämiseksi, jota asiaa koskeva YTE ei vielä kata. Jäsenvaltiot eivät saa ilmoittaa kansallista sääntöä perustelematta kyseistä tarvetta.

Virastolla on kaksi kuukautta aikaa tutkia sääntöluonnosta ja antaa suositus komissiolle. Komissio hyväksyy tai hylkää sääntöluonnoksen. Vain kiireellisten ennaltaehkäisevien toimenpiteiden tapauksessa jäsenvaltiot voivat hyväksyä uuden säännön ja soveltaa sitä välittömästi, ja sääntö on tällöin voimassa kaksi kuukautta. Jos sääntö koskee useampaa jäsenvaltiota, komissio yhdenmukaistaa säännön unionin tasolla yhteistyössä kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa. [tark. 73]

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset säännöt, kalustoyksikköjen ja verkon välisiä liitäntöjä koskevat säännöt mukaan luettuina, ovat saatavissa maksutta ja kieleillä, jota kaikki osapuolet ymmärtävät.

6. Puhtaasti paikallisten sääntöjen ja rajoitusten osalta jäsenvaltiot voivat päättää olla tekemättä niistä ilmoitusta. Tällöin jäsenvaltioiden on mainittava kyseiset säännöt ja rajoitukset 45 artiklassa tarkoitetuissa infrastruktuurirekistereissä.

7. Tämän artiklan mukaisesti tiedoksi annettaviin kansallisiin sääntöihin ei sovelleta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/34/EY⁽¹⁾ säädettyä ilmoitusmenettelyä.

8. Komission antaa täytäntöönpanosäädöksillä, joilla vahvistetaan ilmoitettujen kansallisten sääntöjen luokittelu eri ryhmiin **eri jäsenvaltioiden ristiinhyväksynnän sekä** kiinteiden ja liikkuvien laitteiden välistä yhteensopivuutta koskevien tarkastusten helpottamiseksi. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. **Virasto luokittelee kyseisten täytäntöönpanosäädösten mukaisesti tämän artiklan nojalla ilmoitetut kansalliset säännöt ja julkistaa asianomaisen rekisterin. Rekisterissä myös luetaan kaikki vaatimusten täyttämistä koskevat hyväksyttävät kansalliset menetelmät.** [tark. 74]

Viraston on luokiteltava tämän artiklan nojalla ilmoitetut kansalliset säännöt ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

9. Virasto tutkii kansallisten sääntöjen luonnokset ja voimassa olevat kansalliset säännöt asetuksen (EU) N:o .../... [virastoasetus] 21 ja 22 artiklassa säädettyjä menettelyjä noudattaen.

15 artikla

EY-tarkastusvakuutuksen laatimismenettely

1. EY-tarkastusvakuutuksen laatimiseksi hakijan on pyydettävä tätä tarkoitusta varten valitsemaansa ilmoitettua vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta suorittamaan EY-tarkastusmenettely. Hakija voi olla hankintayksikkö tai valmistaja taikka niiden unioniin sijoittautunut edustaja.

2. Osajärjestelmän EY-tarkastuksesta vastaavan ilmoitetun vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen tehtävä alkaa suunnitteluvaiheessa ja kattaa koko valmistusajan aina osajärjestelmän käyttöönottoa edeltävään luovutukseen saakka. Tehtävä ~~voi~~ kattaa myös sen tarkastamisen, että kyseisen osajärjestelmän liitännät ovat yhdenmukaiset sen järjestelmän kanssa, jonka osaksi se liitetään; perusteena käytetään tällöin kyseisessä YTE:ssä sekä 44 ja 44 artiklassa säädettyissä rekistereissä käytettävissä olevia tietoja. [tark. 75]

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. Ilmoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos vastaa EY-tarkastusvakuutukseen oheistettavaksi vaadittujen teknisten asiakirjojen laatimisesta. Näihin teknisiin asiakirjoihin on sisällyttävä kaikki tarpeelliset osajärjestelmän ominaisuuksiin liittyvät asiakirjat sekä tarvittaessa kaikki asiakirjat, jotka osoittavat, että yhteentoimivuuden osatekijät ovat vaatimusten mukaisia. Niistä on myös käytävä ilmi kaikki tekijät, jotka liittyvät käyttöolosuhteisiin ja -rajoituksiin sekä kunnossapitoa, jatkuvaa tai määräaikaista tarkkailua, säätöjä ja kunnossapitoa koskeviin ohjeisiin.

4. ~~Kaikki sellaiset muutokset 3 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin, jotka vaikuttavat tehtyihin tarkastuksiin, parannukset~~ edellyttävät uuden EY-tarkastusvakuutuksen laatimista. [tark. 76]

5. Ilmoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos voi antaa välivaiheen tarkastuslausumia, jotka kattavat tietyt tarkastusmenettelyn vaiheet tai tietyt osajärjestelmän osat. Tällöin sovelletaan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistettuja tarkastusmenettelyjä.

6. Ilmoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos voi antaa osajärjestelmien sarjaa tai näiden osajärjestelmien tiettyjä osia koskevia vaatimustenmukaisuustodistuksia, jos tämä on asianomaisissa YTE:issä sallittu.

7. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä

- a) osajärjestelmien tarkastusmenettelyt, mukaan luettuina yleiset periaatteet, sisältö, menettely ja asiakirjat, jotka liittyvät EY-tarkastusmenettelyyn ja kansallisten sääntöjen tapauksessa tarkastusmenettelyyn;
- b) EY-tarkastusvakuutuksen ja kansallisten sääntöjen tapauksessa tarkastusvakuutuksen mallit sekä niiden teknisten asiakirjojen mallit, jotka on liitettävä tarkastusvakuutukseen;

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. [tark. 78]

7 a. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 46 artiklan mukaisesti osajärjestelmien tarkastusmenettelyjen vahvistamiseksi, mukaan luettuina yleiset periaatteet, sisältö, menettely ja asiakirjat, jotka liittyvät EY-tarkastusmenettelyyn ja kansallisten sääntöjen tapauksessa tarkastusmenettelyyn. [tark. 79]

7 b. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä EY-tarkastusvakuutuksen ja kansallisten sääntöjen tapauksessa tarkastusvakuutuksen mallit sekä niihin teknisiin asiakirjoihin sisällytettävät mallit, jotka on liitettävä tarkastusvakuutukseen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. [tark. 80]

15 a artikla

Tarkastusvakuutuksen laatimismenettely kansallisten sääntöjen tapauksessa

Edellä 15 artiklassa tarkoitettuja EY-tarkastusvakuutuksen laatimismenettelyjä sovelletaan tarvittaessa myös kansallisiin sääntöihin liittyvän tarkastusvakuutuksen laatimiseen.

Jäsenvaltioiden on nimettävä kansallisiin sääntöihin liittyvän tarkastusmenettelyn suorittamisesta vastaavat elimet VI luvun mukaisesti. [tark. 77]

16 artikla

Olennaisten vaatimusten noudattamatta jättäminen osajärjestelmissä

1. Jos jäsenvaltio katsoo, että rakenteellinen osajärjestelmä, jolle on annettu EY-tarkastusvakuutus siihen liittyvine teknisine asiakirjoineen, ei kaikilta osin vastaa tämän direktiivin säännöksiä eikä erityisesti olennaisia vaatimuksia, jäsenvaltio voi pyytää lisätarkastusten suorittamista.

2. Pyynnön esittäneen jäsenvaltion on ilmoitettava pyydyistä lisätarkastuksista välittömästi komissiolle esittäen samalla pyynnön perusteet. Komissio kuulee osapuolia, joita asia koskee.

3. Pyynnön esittäneen jäsenvaltion on ilmoitettava, johtuuko se, että osajärjestelmä ei vastaa kaikilta osin tämän direktiivin säännöksiä,

- a) siitä, ettei olennaisia vaatimuksia tai YTE:ää ole noudatettu tai YTE:ää on sovellettu väärin; tällöin komissio ilmoittaa viipymättä sille jäsenvaltiolle, jossa virheellisen EY-tarkastusvakuutuksen antajalla on toimipaikka, ja pyytää sitä toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

b) YTE:n puutteellisuudesta; tällöin noudatetaan 6 artiklassa tarkoitettua menettelyä YTE:n muuttamiseksi.

17 artikla

Vaatimustenmukaisuusolettama

Yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, mukaisten yhteentoimivuuden osatekijöiden ja osajärjestelmien katsotaan täyttävän kyseisten standardien tai niiden osien soveltamisalaa kuuluvat olennaiset vaatimukset, jotka vahvistetaan liitteessä III.

V LUKU

MARKKINOILLE SAATTAMINEN JA KÄYTTÖÖNOTTO

18 artikla

Kiinteiden laitteiden käyttöönotto

1. Ratalaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmät ja energia- ja infrastruktuuriosajärjestelmät saa ottaa käyttöön vain, jos ne on suunniteltu, rakennettu ja asennettu siten, että ne täyttävät liitteessä III vahvistetut olennaiset vaatimukset, ja niille on saatu lupa 2 kohdan mukaisesti.

2. Kukin kansallinen turvallisuusviranomainen antaa luvan jäsenvaltionsa lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella olevien tai käytettävien energia- ja infrastruktuuriosajärjestelmien **sekä ratalaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmien, jotka eivät ole ERTMS-järjestelmiä**, käyttöönottoon. **Kansallisten turvallisuusviranomaisten on otettava huomioon viraston lausunto, kun asia koskee TEN-T-käytäviä tai rajat ylittäviä osuuksia.**

Virasto myöntää luvan rajat ylittävälle infrastruktuurille, jolla on yksi ainoa rataverkon haltija. [tark. 81]

Virasto myöntää käyttöönottoluvat ratalaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmille, jotka sijaitsevat tai joita käytetään koko unionin alueella **luvan ERTMS:lle tiiviissä yhteistyössä kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa. Kansallisella turvallisuusviranomaisella on toimivalta tarkastaa toiminnallinen yhteensopivuus kansallisten verkkojen kanssa ennen kuin virasto myöntää luvan ERTMS:lle. Virasto varmistaa ERTMS:n yhdenmukaisen soveltamisen unionissa. [tark. 82]**

ERTMS:n tapauksessa virasto kuulee kansallista turvallisuusviranomaista kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen vastaanottamisesta ERTMS:n yhdenmukaisen kehityksen varmistamiseksi unionissa. Kansallisen turvallisuusviranomaisen on annettava kahden kuukauden kuluessa virastolle lausunto, joka koskee osajärjestelmän teknistä ja toiminnallista yhteensopivuutta niiden kalustoyksiköiden kanssa, joita verkon kyseisellä osalla on tarkoitus käyttää. Viraston on mahdollisuuksien mukaan otettava kyseinen lausunto huomioon ennen luvan myöntämistä, ja jos se on eri mieltä, sen on ilmoitettava kansalliselle turvallisuusviranomaiselle perustelunsa. Tällä artiklalla ei rajoiteta viraston velvollisuuksia asetuksen (EU) N:o .../... [virastoasetus] 6 luvun mukaisena järjestelmästä vastaavana viranomaisena.

Jos virasto on eri mieltä kansallisen turvallisuusviranomaisen antamasta kielteisestä arviosta, sen on ilmoitettava asiasta mainitulle viranomaiselle esittäen syyt erimielisyyteen. Viraston ja kansallisen turvallisuusviranomaisen on toimittava yhteistyössä molempien osapuolten hyväksymän arvion aikaan saamiseksi. Viraston ja kansallisen turvallisuusviranomaisen päätöksellä tähän menettelyyn on tarvittaessa otettava mukaan myös hakija. Ellei molempien osapuolten hyväksymää arviota saada aikaan kuukauden kuluessa siitä, kun virasto on ilmoittanut kansalliselle turvallisuusviranomaiselle erimielisyydestään, viraston on tehtävä lopullinen päätöksensä, ellei kansallinen turvallisuusviranomainen ole saattanut asiaa väliesmenettelyyn asetuksen (EU) N:o .../... [virastoasetus] 51 artiklan mukaisesti perustettuun valituslautakuntaan. Valituslautakunnan on päätettävä viraston päätösluonnoksen vahvistamisesta kuukauden kuluessa kansallisen turvallisuusviranomaisen pyynnöstä.

Viraston on perusteltava asianmukaisesti kaikki päätökset kiinteiden laitteiden käyttöönottolupaa koskevan pyynnön hylkäämisestä. Hakija voi kuukauden kuluessa kielteisen päätöksen vastaanottamisesta esittää pyynnön, että virasto tarkastelisi päätöstä uudestaan. Pyyntöön on liitettävä perustelu. Viraston on joko vahvistettava tai kumottava päätöksensä kahden kuukauden kuluessa uudelleentarkastelua koskevan pyynnön vastaanottamisesta. Jos viraston kielteinen päätös vahvistetaan, hakija voi valittaa siitä asetuksen (EU) N:o .../... [virastoasetus] 51 artiklan mukaisesti perustetulle valituslautakunnalle. [tark. 83]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten on annettava yksityiskohtaista opastusta ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen lupien hakemiseen. Hakemusohjeet, joissa kuvaillaan ja selitetään lupien saamista koskevia vaatimuksia ja luetellaan vaadittavat asiakirjat, on annettava hakijoiden saataville maksutta. Viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten tehtävä yhteistyötä näiden tietojen jakamiseksi.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen osajärjestelmien käyttöönottoluvan antamiseksi kansallisen turvallisuusviranomaisen tai viraston, riippuen siitä kumpi on 2 kohdan mukaan toimivaltainen viranomaisen, on saatava todisteet seuraavista:

- a) EY-tarkastusvakuutus;
- b) osajärjestelmien tekninen yhteensopivuus sen järjestelmän kanssa, johon ne yhdistetään, määritettynä asiaa koskevien YTE:ien, kansallisten sääntöjen ja rekisterien perusteella;
- c) osajärjestelmien turvallinen yhdistäminen, mikä todennetaan asiaa koskevien YTE:ien, kansallisten sääntöjen ja rekisterien sekä direktiivin .../.../EU [rautatieturvallisuudirektiivi] 6 artiklassa säädettyjen yhteisten turvallisuusmenetelmien perusteella;

c a) tarkastusvakuutus kansallisten sääntöjen tapauksessa. [tark. 84]

Viraston tai kansallisen turvallisuusviranomaisen sen mukaan, kumpi on toimivaltainen viranomaisen, on kuukauden kuluessa hakijan pyynnön vastaanottamisesta ilmoitettava hakijalle, että asiakirjat ovat täydelliset, tai pyydyttävä asiaankuuluvia täydentäviä tietoja asettaen kohtuullisen määräajan niiden toimittamiselle. [tark. 85]

4. Kun on kyse nykyisten osajärjestelmien uusimisesta tai parantamisesta, hakijan on lähetettävä energia- ja infrastruktuuriasajärjestelmien tapauksessa kansalliselle turvallisuusviranomaiselle ja ja sellaisten ratalaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmien tapauksessa, jotka eivät ole ERTMS-järjestelmiä kansalliselle turvallisuusviranomaiselle tai (ERTMS-järjestelmien ja sellaisen rajat ylittävän infrastruktuurin tapauksessa, jolla on yksi ainoa rataverkon haltija) virastolle kuvaus hankkeesta. Kansallinen turvallisuusviranomaisen tai virasto tutkii kuvauksen ja päättää 5 kohdassa säädettyjä perusteita käyttäen, tarvitaanko uusi käyttöönottolupa. Kansallisen turvallisuusviranomaisen ja viraston on tehtävä päätöksensä ennalta määrättyssä kohtuullisessa ajassa ja joka tapauksessa neljän kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun kaikki tarvittavat tiedot on vastaanotettu. [tark. 86]

5. Kun on kyseessä nykyisten osajärjestelmien uusiminen tai parantaminen, tarvitaan uusi EY-tarkastusvakuutus 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Lisäksi tarvitaan uusi käyttöönottolupa, kun

- a) aiotuilla töillä voi olla kielteisiä vaikutuksia asianomaisen osajärjestelmän yleiseen turvallisuustasoon; tai
- b) sitä edellytetään asiaa koskevissa YTE:issä; tai
- c) sitä edellytetään jäsenvaltioiden vahvistamissa kansallisissa täytäntöönpanosuunnitelmissa.

19 artikla

Liikkuvien osajärjestelmien saattaminen markkinoille

1. ~~Liikkuvan kaluston osajärjestelmän ja veturilaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmän~~ **Liikkuvia osajärjestelmiä** saa saattaa markkinoille vain, jos ne on suunniteltu, rakennettu ja asennettu siten, että ne täyttävät liitteessä III vahvistetut olennaiset vaatimukset. [tark. 87]

2. Hakijan on erityisesti varmistettava, että EY-tarkastusvakuutus on annettu.

3. Kun on kyseessä nykyisten osajärjestelmien uusiminen tai parantaminen, tarvitaan uusi EY-tarkastusvakuutus 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

20 artikla

Kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa

1. Kalustoyksikön saa saattaa markkinoille vasta, kun sille on saatu viraston 5 kohdan mukaisesti antama kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa **tämän artiklan mukainen kalustoyksikköä koskeva lupa. [tark. 88]**

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Kalustoyksikköä koskevassa luvassa on ilmoitettava:

- a) käyttöalue;
- b) YTE:issä ja tapauksen mukaan kansallisissa säännöissä vahvistetut parametrien arvot, jotka ovat tarpeen kalustoyksikön ja käyttöalueen teknisen yhteensopivuuden tarkistamiseksi;
- c) kalustoyksikön vaatimustenmukaisuus asiaa koskevien YTE:ien ja b alakohdassa tarkoitettuihin parametreihin liittyvien kansallisten sääntöjen osalta;
- d) kalustoyksikön käyttöä koskevat ehdot ja mahdolliset muut rajoitukset. [tark. 89]

2. Virasto tekee päätökset kalustoyksikköjen markkinoillesaattamislupien myöntämisestä. Kyseisissä luvissa ilmoitetaan parametrien arvot, joilla on merkitystä tarkistettaessa kalustoyksikön ja kiinteiden laitteiden yhteensopivuutta YTE:ien mukaisesti. Kalustoyksikön markkinoillesaattamisluvassa on annettava myös tietoja kalustoyksikön asiaa koskevien YTE:ien ja edellä tarkoitettuihin parametreihin liittyvien kansallisten sääntöjen mukaisuudesta. **Kalustoyksikköä koskeva lupa myönnetään hakijan toimittamien kalustoyksikköä tai kalustoyksikkötyyppiä koskevien asiakirjojen perusteella, joihin on sisällyttävä asiakirjatodisteet seuraavista:**

— niiden liikkuvien osajärjestelmien osalta, jotka yhdessä muodostavat kalustoyksikön:

- a) asiaankuuluva tarkastusvakuutus 19 artiklan mukaisesti;
- b) tekninen yhteensopivuus kalustoyksikössä;
- c) turvallinen yhdistäminen kalustoyksikössä;

— kalustoyksikön osalta:

kalustoyksikön tekninen yhteensopivuus käyttöalueen verkkojen kanssa. [tark. 90]

Tekninen yhteensopivuus todennetaan asiaa koskevien YTE:ien ja tarvittaessa kansallisten sääntöjen ja rekisterien perusteella. Aina kun tarvitaan testejä asiakirjatodisteiden saamiseksi teknisestä yhteensopivuudesta, asianomaiset kansalliset turvallisuusviranomaiset voivat antaa hakijalle väliaikaisia lupia kalustoyksikön käyttämiseksi verkossa käytännön tarkastuksia varten. Rataverkon haltijan on hakijaa kuullen toteutettava kaikki mahdolliset toimet sen varmistamiseksi, että tarvittavat testit voidaan toteuttaa kuukauden kuluessa hakijan pyynnön vastaanottamisesta. Tarvittaessa kansallisen turvallisuusviranomaisen on ryhdyttävä toimenpiteisiin varmistaakseen, että testit toteutetaan.

Osajärjestelmien turvallinen yhdistäminen kalustoyksikössä todennetaan asiaa koskevien YTE:ien, direktiivin .../.../EU [rautatieturvallisuusedirektiivi] 6 artiklassa säädettyjen yhteisten turvallisuusmenetelmien sekä tarvittaessa kansallisten sääntöjen perusteella. [tark. 91]

3. Kalustoyksikön markkinoillesaattamisluvassa voi olla kalustoyksikön käyttöä koskevia ehtoja ja muita rajoituksia. Virasto myöntää kalustoyksikköä koskevan luvan arvioituaan 2 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja koskevat seikat ennalta määrättyssä kohtuullisessa ajassa ja joka tapauksessa neljän kuukauden kuluessa siitä, kun kaikki tarvittavat tiedot on vastaanotettu hakijalta. Viraston on ilmoitettava kuukauden kuluessa hakijalle, ovatko asiakirjat täydelliset. Kaikki hakemusta koskevat kielteiset päätökset on perusteltava asianmukaisesti.

Luvat on tunnustettava kaikissa jäsenvaltioissa.

Viraston on otettava täysi vastuu myöntämistään luvista. [tark. 92]

3 a. Hakija voi 50 a artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden aikana valita, esittääkö se kalustoyksikköä koskevan lupahakemuksen virastolle vai asianomaiselle kansalliselle turvallisuusviranomaiselle. [tark. 94]

4. Kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa annetaan hakijan toimittamien kalustoyksikköä tai kalustoyksikkötyyppiä koskevien asiakirjojen perusteella, joihin on sisällyttävä asiakirjatodisteet seuraavista:

- a) niiden liikkuvien osajärjestelmien saattaminen markkinoille 19 artiklan mukaisesti, jotka yhdessä muodostavat kalustoyksikön;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen osajärjestelmien tekninen yhteensopivuus kalustoyksikössä asiaa koskevien YTE:ien, kansallisten sääntöjen ja rekisterien perusteella;
- e) edellä a alakohdassa tarkoitettujen osajärjestelmien turvallinen yhdistäminen kalustoyksikössä, mikä todennetaan asiaa koskevien YTE:ien, kansallisten sääntöjen ja [rautatieturvallisuudesta unionissa annetun] direktiivin .../... 6 artiklassa säädettyjen yhteisten turvallisuusmenetelmien perusteella. [tark. 93]

5. Viraston on tehtävä 2 kohdassa tarkoitetut päätöksensä ennalta määrättyssä kohtuullisessa ajassa ja joka tapauksessa neljän **Kaikki päätökset kalustoyksikköä koskevan luvan epäämisestä on perusteltava asianmukaisesti. Hakija voi** kuukauden kuluessa siitä, kun kaikki tarvittavat tiedot on vastaanotettu. Nämä luvat ovat voimassa kaikissa jäsenvaltioissa **kielteisen päätöksen vastaanottamisesta pyytää, että virasto tai tapauksen mukaan kansallinen turvallisuusviranomaisen tarkasteli päätöstä uudestaan. Viraston tai kansallisen turvallisuusviranomaisen on joko vahvistettava tai kumottava päätöksensä kahden kuukauden kuluessa uudelleentarkastelua koskevan pyynnön vastaanottamisesta.** [tark. 95]

Jos viraston kielteinen päätös vahvistetaan, hakija voi valittaa siitä asetuksen (EU) N:o .../... [virastoasetus] 51 artiklan mukaisesti nimetyille valituslautakunnalle. [tark. 96]

Jos kansallisen turvallisuusviranomaisen kielteinen päätös vahvistetaan, hakija voi valittaa siitä toimivaltaisen jäsenvaltion direktiivin .../... [rautatieturvallisuusedirektiivi] 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti nimeämälle muutoksenhakuelimelle. Jäsenvaltiot voivat nimetä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/34/EU⁽¹⁾ 56 artiklan mukaisen sääntelyelimen tätä valitusmenettelyä varten. [tark. 97]

Viraston on annettava yksityiskohtaisia ohjeita siitä, miten kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa voi saada. Hakemusohjeet, joissa kuvaillaan ja selitetään kalustoyksikön markkinoillesaattamisluvan saamista koskevia vaatimuksia ja luetellaan vaadittavat asiakirjat, on annettava hakijoiden saataville maksutta. Kansallisten turvallisuusviranomaisten tehtävä viraston kanssa yhteistyötä näiden tietojen jakamiseksi.

6. Virasto voi antaa kalustoyksikön markkinoillesaattamisluvan kalustoyksikköjen sarjalle. Nämä luvat ovat voimassa kaikissa jäsenvaltioissa **muuttaa kalustoyksikköä koskevaa lupaa tai peruuttaa sen, jos kalustoyksikkö ei enää täytä vaatimuksia, joiden mukaisesti lupa on myönnetty, esittäen perustelut päätökselleen. Viraston on saatettava 43 a artiklassa tarkoitettu eurooppalainen rekisteri välittömästi ajan tasalle.**

Jos kansallinen turvallisuusviranomaisen havaitsee, että kalustoyksikkö, jolle on myönnetty lupa, ei täytä olennaisia vaatimuksia, sen on ilmoitettava asiasta välittömästi virastolle ja kaikille muille asianomaisille kansallisille turvallisuusviranomaisille. Viraston on päätettävä tarvittavista toimenpiteistä yhden kuukauden kuluessa. Tilanteissa, joissa tarvitaan kiireellisiä ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä, virasto voi välittömästi rajoittaa luvan soveltamisalaa tai keskeyttää sen voimassaolon ennen päätöksen tekemistä. [tark. 98]

7. Hakija voi valittaa viraston päätöksistä tai 5 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen noudattamatta jättämisestä [Euroopan rautatievirastosta annetun] asetuksen (EU) N:o .../... 51 artiklan **Siirretään komissiolle valta antaa viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta 46 artiklan mukaisesti nimetyille valituslautakunnalle delegoituja säädöksiä lupamenettelyä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, mukaan lukien.**

- a) yksityiskohtaiset ohjeet, joissa kuvataan ja selitetään kalustoyksikköä koskevaan lupaan liittyvät vaatimukset ja vaaditut asiakirjat;
- b) lupamenettelyä koskevat järjestelyt, kuten menettelyn kunkin vaiheen sisältö ja määräajat;
- c) hakijoiden asiakirjojen arviointiperusteet. [tark. 99]

8. Jos on kyse sellaisten nykyisten kalustoyksikköjen uusimisesta tai parantamisesta, joilla on jo kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa,

- a) tarvitaan uusi EY-tarkastusvakuutus 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/34/EU, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 32).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

b) uusi kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa **kalustoyksikköä koskeva lupa** vaaditaan, jos jo myönnettyyn kalustoyksikön lupaan sisältyviin parametrien arvoihin tehdään ~~mitä tahansa~~ **merkittäviä** muutoksia. [tark. 100]

9. Kalustoyksikön markkinoillesaattamislupaan voidaan hakijan pyynnöstä sisällyttää selkeä maininta verkoista tai radoista tai verkkojen tai ratojen ryhmistä, joissa tai joilla rautatieyrittäjä saa ottaa kalustoyksikön käyttöön ilman kalustoyksikön ja näiden verkkojen tai ratojen yhteensopivuutta koskevia lisätodentamisia, tarkastuksia tai testejä. Tässä tapauksessa hakijan on liitettävä pyyntönsä todisteet kalustoyksikön yhteensopivuudesta kyseeseen tulevien verkkojen tai ratojen kanssa.

Tämä maininta voidaan myös lisätä alkuperäisen tai jonkun toisen hakijan pyynnöstä sen jälkeen, kun kyseisen kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa on annettu. [tark. 101]

9 a. Luvan kalustoyksiköille, joita käytetään tai joita on tarkoitus käyttää yksinomaan erillään olevien rataverkkojen rautatieinfrastruktuurissa, voivat myöntää myös niiden jäsenvaltioiden kansalliset turvallisuusviranomaiset, joissa kyseinen verkko sijaitsee. Näissä tapauksissa hakija voi valita, esittääkö se hakemuksen virastolle vai kyseisten jäsenvaltioiden kansallisille turvallisuusviranomaisille.

Niiden jäsenvaltioiden kansallisten turvallisuusviranomaisten, joissa erillään oleva rataverkko sijaitsee, on vahvistettava 50 a artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden kuluessa kalustoyksikköä koskevat yhteiset lupamenettelyt ja varmistettava, että niiden myöntämät kalustoyksikköä koskevat luvat tunnustetaan vastavuoroisesti. Jos kansallisten turvallisuusviranomaisten päätökset ovat keskenään ristiriitaisia ja jos keskinäisesti hyväksyttävissä olevaa päätöstä ei ole, virasto tekee päätöksen asetuksen (EU) N:o .../... [virastoasetus] 16 artiklan mukaisesti.

Jos kyseiset kansalliset turvallisuusviranomaiset eivät ole 50 a artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden päättymiseen mennessä vahvistaneet yhteisiä lupamenettelyjä ja kalustoyksikköä koskevien lupien vastavuoroista tunnustamista koskevia järjestelyjä, tässä artiklassa tarkoitetut luvat myöntää yksinomaan virasto.

Jos yhteisiä lupamenettelyjä ja kalustoyksikköä koskevien lupien vastavuoroista tunnustamista koskevat järjestelyt vahvistetaan, niiden jäsenvaltioiden kansalliset turvallisuusviranomaiset, joiden rataverkot ovat erillään, voivat edelleen myöntää kalustoyksikköä koskevia lupia ja hakija voi valita, hakeeko se kalustoyksikköä koskevaa lupaa virastolta vai asianomaisilta kansallisilta turvallisuusviranomaisilta 50 a artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden jälkeen.

Komissio antaa kymmenen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen erillään olevan rataverkon yhteentoimivuuden edistymisestä ja esittää tarvittaessa asianmukaisen lainsäädäntöehdotuksen. [tark. 102]

20 a artikla

Luvan saaneiden kalustoyksiköiden rekisteröinti

Ennen kuin kalustoyksikköä käytetään ensimmäisen kerran sen jälkeen, kun sille on myönnetty 20 artiklan mukainen lupa, se on rekisteröitävä kalustoyksikön haltijan pyynnöstä.

Kun virasto on myöntänyt luvan, kalustoyksikkö on rekisteröitävä eurooppalaiseen rekisteriin 43 a artiklan mukaisesti.

Jos kalustoyksikön käyttöalue rajoittuu yhden jäsenvaltion alueeseen ja luvan on myöntänyt kansallinen turvallisuusviranomainen, se on rekisteröitävä kyseisen jäsenvaltion kansalliseen kalustorekisteriin 43 artiklan mukaisesti. [tark. 103]

21 artikla

Kalustoyksiköiden käyttöönotto käyttö [tark. 104]

1. Rautatieyritykset saavat ottaa kalustoyksikön käyttöön vasta tarkistettuaan rataverkon haltijaa kuullen kalustoyksikön ja reitin teknisen yhteensopivuuden sekä kalustoyksikön turvallisen yhdistämisen järjestelmään, jossa sitä on tarkoitus käyttää, mikä todennetaan asiaa koskevien YTE:ien, kansallisten sääntöjen, rekisterien sekä [rautatiejärjestelmän turvallisuudesta unionissa annetun] direktiivin .../... 6 artiklassa säädettyjen yhteisten turvallisuusmenetelmien perusteella. Ennen kuin rautatieyrittäjä käyttää kalustoyksikköä koskevassa luvassa täsmennetyllä käyttöalueella, sen on turvallisuudenhallintajärjestelmäänsä käyttäen varmistettava seuraavat seikat: [tark. 105]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Tässä tarkoituksessa kalustoyksikköjen on ensin saatava kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa

a) **kalustoyksikölle on myönnetty lupa** 20 artiklan mukaisesti, ja se on rekisteröity asianmukaisesti; [tark. 106]

a a) kalustoyksikön ja reitin tekninen yhteensopivuus infrastruktuurirekisterin, asiaa koskevien YTE:ien tai kaikkien muiden sellaisten asiaa koskevien tietojen perusteella, jotka rataverkon haltija toimittaa maksutta ja kohtuullisen ajan kuluessa, jos infrastruktuurirekisteriä ei ole tai se on puutteellinen; ja [tark. 107]

a b) kalustoyksikön yhdistäminen sen junan kokoonpanoon, jossa kalustoyksikköä on tarkoitus käyttää, turvallisuusdirektiivin 9 artiklassa vahvistetun turvallisuudenhallintajärjestelmän sekä käyttötoimintaa ja liikenteen hallintaa koskevan YTE:n perusteella. [tark. 108]

1 a. Auttaakseen rautatieyhtiöitä tarkistamaan kalustoyksikön ja reitin tai reittien teknisen yhteensopivuuden sekä niiden turvallisen yhdistämisen rataverkon haltijan on pyynnöstä annettava rautatieyhtiöille lisätietoja reitin tai reittien ominaispiirteistä. [tark. 109]

2. Rautatieyhtiö on ilmoitettava kalustoyksikköjen käyttöönottoa käyttöä koskevista päätöksistään virastolle, rataverkon haltijalle ja asianomaiselle kansalliselle turvallisuusviranomaiselle. Nämä päätökset on kirjattava 43 artiklassa tarkoitettuihin kansallisiin kalustoyksikkörekistereihin tarkoitettuun kansalliseen kalustoyksikkörekisteriin sekä 43 a artiklassa tarkoitettuun eurooppalaiseen rekisteriin. [tark. 110]

3. Kun on kyseessä nykyisten kalustoyksikköjen uusiminen tai parantaminen, tarvitaan uusi EY-tarkastusvakuutus 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Lisäksi vaaditaan rautatieyhtiön tekemä uusi päätös näiden kalustoyksikköjen käyttöönotosta, jos

a) aiotuilla töillä voi olla kielteisiä vaikutuksia asianomaisen osajärjestelmän yleiseen turvallisuustasoon tai

b) sitä edellytetään asiaa koskevissa YTE:issä [tark. 111]

22 artikla

Kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamislupa Kalustoyksikön tyyppihyväksyntä [tark.112]

1. Virasto tai 50 a artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden aikana kansallinen turvallisuusviranomainen myöntää kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamisluvat kalustoyksikön tyyppihyväksynnät. [tark. 113]

Viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten on annettava yksityiskohtaiset ohjeet siitä, miten kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamisluvan kalustoyksikön tyyppihyväksynnän voi saada. Hakemusohjeet, joissa kuvaillaan ja selitetään kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamisluvan hyväksynnän saamista koskevia vaatimuksia ja luetellaan vaadittavat asiakirjat, on annettava hakijoiden saataville maksutta. Kansallisten turvallisuusviranomaisten on tehtävä viraston kanssa yhteistyötä näiden tietojen jakamiseksi. [tark. 114]

2. Kuitenkin jos virasto tai kansallinen turvallisuusviranomainen antaa kalustoyksikön markkinoillesaattamisluvan, sen kalustoyksikköä koskevan luvan, kalustoyksikön tyyppihyväksyntä on annettava samaan aikaan annettava vastaavan kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamislupa. [tark. 115]

3. Kalustoyksikön, joka on jo vastaavan kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamisluvan hyväksynnän saaneen kalustoyksikkötyypin mukainen, on saatava ilman muita tarkistuksia kalustoyksikön markkinoillesaattamislupa kalustoyksikköä koskeva lupa hakijan kyseisen tyyppin osalta antaman vaatimustenmukaisuusvakuutuksen perusteella. [tark. 116]

4. Jos niitä YTE:ien asiaa koskevia määräyksiä tai kansallisia sääntöjä muutetaan, joiden perusteella kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamislupa on annettu kalustoyksikön tyyppihyväksyntä on myönnetty, YTE:ssä tai kansallisessa säännössä on määritettävä, säilyykö kalustoyksikkötyypille jo myönnetty markkinoillesaattamislupa kalustoyksikön tyyppihyväksyntä voimassa vai onko se uusittava. Jos lupa on tarpeen uusida, viraston tekemät tarkistukset saavat koskea vain muutettuja sääntöjä. Kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamisluvan Kalustoyksikön tyyppihyväksynnän uusiminen ei vaikuta kalustoyksikköjen markkinoillesaattamislupien kalustoyksikköä koskeviin lupiin, jotka on jo annettu kyseisen kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamista koskevan aikaisemman luvan kalustoyksikön tyyppihyväksynnän perusteella. [tark. 117]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

5. Tyypinmukaisuusvakuutuksen malli vahvistetaan päätöksen 2010/713/EU mukaisesti.
6. Tyypinmukaisuusvakuutuksen laatimisessa on noudatettava
 - a) YTE:n mukaisten kalustoyksikköjen osalta asiaankuuluvien YTE:ien mukaisia tarkastusmenettelyjä;
 - b) muiden kuin YTE:n mukaisten kalustoyksikköjen osalta päätöksen 768/2008/ETY moduuleissa B+D ja B+F määriteltyjä vaatimustenmukaisuuden arviointimenetelmiä. Komissio voi tarvittaessa antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan ad hoc -moduuleja vaatimustenmukaisuuden arviointia varten. Tällaiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
7. Kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamisluvut on merkittävä 44 artiklassa tarkoitettuun kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamisluvun eurooppalaiseen rekisteriin.

22 a artikla**Viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten välinen yhteistyö**

Virasto voi 18, 20 ja 22 artiklaa sovellettaessa tehdä yhteistyösopimuksia kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa asetuksen (EU) N:o .../... [virastoasetus] 69 artiklan mukaisesti.

Nämä sopimukset voivat olla erityissopimuksia tai puitesopimuksia, ja niiden osapuolena voi olla yksi tai useampi kansallinen turvallisuusviranomainen. Niiden on sisällettävä tehtävien tarkka kuvaus ja suoritteita koskevat ehdot, suoritteiden toimittamiselle asetetut määräajat sekä hakijan suorittamien maksujen jakautuminen.

Niihin voi sisältyä myös erityisiä yhteistyöjärjestelyjä, jos kyseessä ovat maantieteellisten, pitkälle edenneen ERTMS-järjestelmän käyttöönoton tai eri raidelevyden tai historiallisten syiden vuoksi erityisasiantuntemusta edellyttävät verkot, hallinnollisten rasitteiden ja hakijalle koituvien kustannusten vähentämiseksi. Näiden sopimusten on oltava voimassa ennen kuin virasto voi vastaanottaa tämän direktiivin mukaisia hakemuksia ja joka tapauksessa viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Sirretään komissiolle valta antaa näitä yhteistyösopimuksia koskevia delegoituja säädöksiä 46 artiklan mukaisesti. Nämä delegoidut säädökset on annettava viimeistään 6 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Komissio esittää viiden vuoden kuluttua ensimmäisen yhteistyösopimuksen tekemisestä ja sen jälkeen joka kolmas vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan viraston tekemiä yhteistyösopimuksia. [tark. 118]

VI LUKU**VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIINTILAITOSTEN ILMOITTAMINEN****23 artikla****Ilmoittaminen**

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille laitokset, jotka on hyväksytty suorittamaan kolmannen osapuolen vaatimustenmukaisuusarviointeja tämän direktiivin mukaisesti.

24 artikla**Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset**

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä ilmoittamisesta vastaava viranomainen, joka on vastuussa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointia ja ilmoittamista ja ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten valvontaa varten tarvittavien menettelyjen perustamisesta ja toteuttamisesta, mukaan luettuna 27–29 artiklan säännösten noudattaminen.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin ja valvonnan suorittaa asetuksessa (EY) N:o 765/2008 tarkoitettu kansallinen akkreditointielin kyseisen asetuksen mukaisesti.
3. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen siirtää tai muulla tavoin osoittaa 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin, ilmoittamisen tai valvonnan laitokselle, joka ei ole valtiollinen elin, kyseisen laitoksen on oltava oikeushenkilö ja noudatettava 25 artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Sen on toteutettava järjestelyt toiminnastaan syntyvien vastuiden kattamiseksi.
4. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on otettava täysi vastuu 3 kohdassa tarkoitetun laitoksen suorittamista tehtävistä.

25 artikla

Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskevat vaatimukset

1. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava sillä tavoin perustettu, ettei synny eturistiriitaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten kanssa.
2. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava organisaatioltaan ja toiminnaltaan sellainen, että sen toimien objektiivisuus ja puolueettomuus on turvattu.
3. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen organisaation on oltava sellainen, että kunkin päätöksen, joka koskee vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ilmoittamista, tekevät eri toimivaltaiset henkilöt kuin ne, jotka suorittivat arvioinnin.
4. Ilmoittamisesta vastaava viranomainen ei saa tarjota eikä suorittaa mitään toimintoja, joita vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset suorittavat, eikä konsultointipalveluja kaupallisin tai kilpailullisin perustein.
5. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on turvattava saamiensa tietojen luottamuksellisuus.
6. Ilmoittamisesta vastaavalla viranomaisella on oltava käytössään riittävä määrä pätevää henkilöstöä tehtäviensä asianmukaista hoitamista varten.

26 artikla

Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskeva tiedotusvelvollisuus

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle menettelyistään, jotka koskevat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointia ja ilmoittamista sekä ilmoitettujen laitosten valvontaa, sekä niihin tehdyistä mahdollisista muutoksista.

Komissio saattaa nämä tiedot julkisesti saataville.

27 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksia koskevat vaatimukset

1. Ilmoittamista varten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on täytettävä 2–7 kohdassa ja 28 ja 29 artiklassa säädetty vaatimukset. Näitä vaatimuksia sovelletaan myös jäsenvaltioiden 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti perustamiin elimiin.
2. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava perustettu kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja sen on oltava oikeushenkilö.
3. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on kyettävä suorittamaan kaikki vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävät, jotka tällaiselle laitokselle on osoitettu asiaa koskevassa YTE:ssä ja joita varten se on ilmoitettu, riippumatta siitä, suorittaako vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos kyseiset tehtävät itse vai suoritetaanko ne sen puolesta ja sen vastuulla.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella on kaikissa tapauksissa ja kunkin sellaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja tuotetyypin tai -luokan osalta, jota varten se on ilmoitettu, oltava käytössään

- a) tarvittava henkilöstö, jolla on tekninen tietämys ja riittävä ja soveltuva kokemus vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamiseksi;
- b) kuvaukset menettelyistä, joiden mukaisesti vaatimustenmukaisuuden arviointi suoritetaan, siten, että varmistetaan näiden menettelyiden avoimuus ja toistettavuus. sen käytössä on oltava asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt, joilla erotetaan toisistaan ilmoitettuna vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksena suoritettavat tehtävät ja muu toiminta;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- c) asianmukaiset menettelyt, joiden mukaisesti se hoitaa tehtäviä siten, että otetaan huomioon yritysten koko, toimiala ja rakenne, tuotteissa käytettävän teknologian monimutkaisuuden aste sekä tuotantoprosessin sarja- tai massatuotantoluonne.

Sillä on oltava käytössään tarvittavat keinot niiden teknisten ja hallinnollisten tehtävien suorittamiseen, joita vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien asianmukainen hoitaminen edellyttää, ja sillä on oltava mahdollisuus käyttää kaikkia tarvittavia laitteita tai välineitä.

4. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on otettava vastuuvakuutus, jollei tällainen vastuu kuulu valtiolle kansallisen lainsäädännön perusteella tai jollei jäsenvaltio itse ole välittömästi vastuussa vaatimustenmukaisuuden arvioinnista.

5. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten henkilöstöllä on vaitiolovelvollisuus kaikkien niiden tietojen suhteen, joita se saa suorittaessaan tehtäviään asiaa koskevan YTE:n tai sen täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön säännösten mukaisesti, paitsi sen jäsenvaltion toimivaltaisiin viranomaisiin nähden, jossa laitosten toimet suoritetaan. Omistusoikeudet on suojattava.

6. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on osallistuttava asiaankuuluviin standardointitoimiin ja unionin lainsäädännön nojalla perustetun ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten koordinoitiryhmän toimiin tai varmistettava, että niiden arviointihenkilöstö saa niistä tiedon, ja sovellettava yleisinä ohjeina kyseisen ryhmän työn tuloksena saatuja hallinnollisia päätöksiä ja asiakirjoja.

7. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on osallistuttava asetuksen (EU) N:o .../... [virastoasetus] 25 artiklassa säädetyn tilapäisen ERTMS-työryhmän toimintaan tai varmistettava sen toiminnasta tiedottaminen arviointihenkilöstölleen. Niiden on noudatettava ryhmän työskentelyn tuloksena laadittavia suuntaviivoja. Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos pitää suuntaviivojen soveltamista epätarkoituksenmukaisena tai mahdottomana, sen on toimitettava asiaa koskevat huomionsa tilapäiselle ERTMS-työryhmälle, jotta se voi keskustella suuntaviivojen jatkuvasta kehittämisestä.

28 artikla**Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten puolueettomuus**

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava arvioimastaan organisaatiosta tai arvioimansa tuotteen valmistajasta riippumaton kolmas osapuoli.

Elintä, joka kuuluu yrittäjäjärjestöön tai ammattialajärjestöön, joka edustaa yrityksiä, jotka ovat osallisina elimen arvioimien tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa, toimittamisessa, asentamisessa, käytössä tai ylläpidossa, voidaan pitää tällaisena elimenä sillä ehdolla, että osoitetaan sen riippumattomuus ja välttyminen eturistiriidoilta.

2. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten, niiden ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön puolueettomuus on taattava.

3. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät saa olla arvioimiensa tuotteiden suunnittelijoita, valmistajia, toimittajia, asentajia, ostajia, omistajia, käyttäjiä tai ylläpitäjiä eikä minkään tällaisen osapuolen valtuutettuja edustajia. Tämä ei sulje pois sellaisten arvioitujen tuotteiden käyttöä, jotka ovat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen toimien kannalta tarpeellisia, tai sellaisten tuotteiden käyttöä henkilökohtaisiin tarkoituksiin.

4. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenarviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät myöskään saa olla suoranaisesti mukana näiden tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa tai rakentamisessa, kaupan pitämisessä, asentamisessa, käytössä tai ylläpidossa eivätkä edustaa näissä toiminnoissa mukana olevia osapuolia. Ne eivät saa osallistua mihinkään toimintaan, joka voi olla ristiriidassa sen kanssa, että ne ovat arvioissaan riippumattomia, tai vaarantaa niiden riippumattomuutta, joka liittyy vaatimuksenmukaisuuden arviointitoimiin, joita varten ne on ilmoitettu. Tämä koskee erityisesti konsultointipalveluja.

5. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on varmistettava, että niiden tytäryhtiöiden tai alihankkijoiden toimet eivät vaikuta niiden suorittamien vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien luottamuksellisuuteen, objektiivisuuteen ja puolueettomuuteen.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

6. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ja niiden henkilöstön on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja kyseisellä erityisalalla vaadittavaa teknistä pätevyyttä noudattaen ja oltava riippumattomia kaikenlaisesta ja erityisesti taloudellisesta painostuksesta ja johdattelusta, joka saattaisi vaikuttaa heidän arviointiinsa tai vaatimustenmukaisuuden arviointitoimiensa tuloksiin, erityisesti niiden henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joille näiden toimien tuloksilla on merkitystä.

29 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten henkilöstö

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien suorittamisesta vastaavalla henkilöstöllä on oltava seuraavat taidot:
 - a) vankka tekninen ja ammatillinen koulutus, joka kattaa kaikki ne vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, joita varten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos on ilmoitettu, **sekä esteettömyyttä koskeva koulutus; [tark. 119]**
 - b) riittävät tiedot suoritettavia arviointeja koskevista vaatimuksista ja riittävät valtuudet tällaisten arviointien suorittamiseen;
 - c) asianmukaiset tiedot ja ymmärrys olennaisista vaatimuksista, sovellettavista yhdenmukaistetuista standardeista ja unionin lainsäädännön säännöksistä ja täytäntöönpanosäännöistä;
 - d) kyky laatia todistuksia, asiakirjoja ja selosteita, joilla osoitetaan, että arvioinnit on suoritettu.
2. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön palkka ei saa olla riippuvainen suoritettujen arviointien määrästä eikä arviointien tuloksista.

30 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen vaatimustenmukaisuusolettama

Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos osoittaa olevansa sellaisissa olennaisissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai niiden osissa vahvistettujen edellytysten mukainen, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, sen oletetaan täyttävän 27–29 artiklassa säädetyt vaatimukset, jos sovellettavat yhdenmukaistetut standardit kattavat nämä vaatimukset.

31 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten tytäryhtiöt ja alihankinta

1. Jos ilmoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos antaa alihankintaan tietyt vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvät tehtävät tai käyttää tytäryhtiötä, sen on varmistettava, että alihankkija tai tytäryhtiö täyttää 27–29 artiklassa säädetyt vaatimukset, ja tiedotettava siitä ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle.
2. Ilmoitettujen laitosten on otettava täysi vastuu alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden suorittamista tehtävistä riippumatta siitä, mihin nämä ovat sijoittautuneet.
3. Ilmoitettujen laitosten toimia voidaan antaa alihankintaan tai teettää tytäryhtiöllä ainoastaan, jos siitä on sovittu asiakkaan kanssa.
4. Ilmoitettujen laitosten on pidettävä ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen saatavilla asiakirjat, jotka koskevat alihankkijan tai tytäryhtiön pätevyyden arviointia sekä työtä, jonka ne ovat suorittaneet asiaa koskevan YTE:n mukaisesti.

32 artikla

Akkreditoituidut sisäiset laitokset

1. Hakijayritys voi käyttää akkreditoitua sisäistä laitosta vaatimustenmukaisuuden arviointitoimiin pantaessa täytäntöön menettelyjä, joista säädetään päätöksen 768/2008/EY liitteessä II määritellyissä moduuleissa A1, A2, C1 tai C2 ja päätöksen 2010/713/EY liitteessä I määritellyissä moduuleissa CA1 ja CA2. Tällaisen laitoksen on muodostettava erillinen ja erotettavissa oleva osa hakijayrityksestä eikä se saa osallistua niiden tuotteiden suunnitteluun, tuotantoon, valmistukseen, toimittamiseen, asentamiseen, käyttöön tai ylläpitoon, joita se arvioi.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Akkreditoitujen sisäisen laitoksen on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) sen on oltava akkreditoitu asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti;
 - b) laitoksen ja sen henkilöstön on muodostettava määriteltävissä oleva osa organisaatiosta ja sillä on oltava sen yrityksen, jonka osa se on, sisällä käytössä raportointimenettelyt, jotka varmistavat laitoksen puolueettomuuden ja osoittavat sen asiaankuuluvalla kansallisella akkreditointielimellä;
 - c) laitos ja sen henkilöstö eivät saa olla vastuussa arvioimiensa tuotteiden suunnittelusta, valmistuksesta, toimituksista, asennuksesta, käytöstä tai ylläpidosta eivätkä osallisena missään sellaisessa toiminnassa, joka voisi vaikuttaa niiden arvioinnin puolueettomuuteen tai arviointitoimien luotettavuuteen;
 - d) laitoksen on toimitettava palvelujaan yksinomaan sille yritykselle, jonka osa se on.
3. Akkreditoitua sisäistä laitosta ei ilmoiteta jäsenvaltioille eikä komissiolle, mutta yrityksen tai kansallisen akkreditointielimen on ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen pyynnöstä toimitettava sen akkreditointia koskevat tiedot kyseiselle viranomaiselle.

33 artikla

Ilmoittamista koskeva hakemus

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on toimitettava ilmoittamista koskeva hakemus sen jäsenvaltion ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle, johon se on sijoittautunut.
2. Hakemukseen on liitettävä kuvaus vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista ja tuotteesta tai tuotteista, joiden osalta laitos katsoo olevansa pätevä, sekä mahdollinen akkreditointitodistus, jonka kansallinen akkreditointielin on antanut ja jossa todistetaan, että vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos täyttää 27–29 artiklassa säädetyt vaatimukset.
3. Jos asianomainen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos ei voi toimittaa akkreditointitodistusta, sen on toimitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle kaikki tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan tarkastaa, tunnustaa ja säännöllisesti valvoa, että se täyttää 27–29 artiklassa säädetyt vaatimukset.

34 artikla

Ilmoitusmenettely

1. Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset voivat ilmoittaa ainoastaan sellaiset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset, jotka täyttävät 27–29 artiklassa säädetyt vaatimukset.
2. Niiden on tehtävä ilmoitus komissiolle ja muille jäsenvaltioille käyttäen komission kehittämää ja hallinnoimaa sähköistä ilmoitusvälinettä.
3. Ilmoituksen on sisällettävä täydelliset tiedot vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista ja asianomaisesta tuotteesta tai tuotteista sekä asiaankuuluva todistus pätevyydestä.
4. Jos ilmoitus ei perustu 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun akkreditointitodistukseen, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille asiakirjatodisteet, joilla todistetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen pätevyys sekä käytössä olevat toimet, joilla varmistetaan, että laitosta valvotaan säännöllisesti ja että se täyttää edelleen 27–29 artiklassa tarkoitetut vaatimukset.
5. Asianomainen laitos voi suorittaa ilmoitetun vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen tehtäviä ainoastaan siinä tapauksessa, että komissio tai muut jäsenvaltiot eivät esitä vastalauseita kahden viikon kuluessa ilmoittamisesta siinä tapauksessa, että akkreditointitodistusta käytetään, ja kahden kuukauden kuluessa ilmoituksesta siinä tapauksessa, että akkreditointia ei käytetä.
6. Ilmoituksen tietoihin vaikuttavista merkityksellisistä muutoksista on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

35 artikla

Ilmoitettuja vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksia koskevat tunnusnumerot ja luettelot

1. Komissio antaa ilmoitetulle vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokselle tunnusnumeron.

Ilmoitetulle vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokselle annetaan vain yksi tunnusnumero, vaikka se ilmoitettaisiin useiden unionin säädösten nojalla.

2. Komissio asettaa julkisesti saataville luettelon laitoksista, jotka on ilmoitettu tämän direktiivin nojalla, mukaan luettuina tunnusnumerot, jotka niille on annettu, ja toimet, joita varten ne on ilmoitettu.

Komissio huolehtii luettelon pitämisestä ajan tasalla.

36 artikla

Ilmoituksiin tehtävät muutokset

1. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomais on todennut tai saanut tietää, ettei ilmoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos enää täytä 27–29 artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai ettei se täytä velvollisuuksiaan, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on tarpeen mukaan rajoitettava ilmoitusta taikka peruutettava se väliaikaisesti tai kokonaan riippuen kyseisten vaatimusten tai velvollisuuksien laiminlyönnin vakavuudesta. Sen on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

2. Jos ilmoitusta rajoitetaan tai se peruutetaan väliaikaisesti tai kokonaan tai jos ilmoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos on lopettanut toimintansa, ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että kyseisen laitoksen asiakirja-aineistot joko käsittelee toinen ilmoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos tai ne pidetään ilmoittamisesta ja markkinavalvonnasta vastaavien viranomaisten pyynnöstä näiden viranomaisten saatavilla.

37 artikla

Ilmoitettujen laitosten pätevyyden riitauttaminen

1. Komissio tutkii kaikki tapaukset, joissa se epäilee ilmoitetun vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen pätevyyttä tai sen tietoon saatetaan epäily siitä, täyttääkö ilmoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos edelleen sille asetetut vaatimukset ja velvollisuudet.

2. Ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toimitettava pyynnöstä komissiolle kaikki tiedot, jotka liittyvät ilmoituksen perusteisiin tai asianomaisen laitoksen pätevyyden ylläpitoon.

3. Komissio varmistaa, että kaikkia sen tutkimusten yhteydessä saatuja arkaluontoisia tietoja käsitellään luottamuksellisesti.

4. Jos komissio toteaa, että ilmoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos ei täytä tai ei enää täytä sen ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia, se tiedottaa asiasta ilmoituksen tehneelle jäsenvaltiolle ja pyytää sitä ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin, mukaan luettuna ilmoituksen peruuttaminen tarvittaessa.

38 artikla

Ilmoitettujen laitosten toimintaan liittyvät velvollisuudet

1. Ilmoitettujen laitosten on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arvioinnit niiden vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaisesti, joista säädetään asiaa koskevassa YTE:ssä.

2. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnit on suoritettava oikeasuhteisesti siten, että vältetään tarpeettoman rasitteen aiheuttamista talouden toimijoille. Vaatimustenmukaisuuden arviointielinten on tehtäviään hoitaessaan otettava asianmukaisesti huomioon asianomaisten yritysten koko, toimiala ja rakenne, tuotteissa käytettävän teknologian monimutkaisuuden aste sekä tuotantoprosessin massa- tai sarjatuohtantoluonne.

Tässä yhteydessä niiden toiminnan tavoitteena on kuitenkin oltava sen arviointi, onko tuote tämän direktiivin säännösten mukainen.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. Jos ilmoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos katsoo, että valmistaja ei ole täyttänyt vaatimuksia, joista säädetään asiaa koskevassa YTE:ssä tai vastaavissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai teknisissä eritelmissä, sen on vaadittava valmistajaa ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin eikä se saa antaa todistusta vaatimustenmukaisuudesta.

4. Jos ilmoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos katsoo todistuksen antamisen jälkeen suoritettavan vaatimustenmukaisuuden valvonnan yhteydessä, ettei tuote ole enää asiaa koskevan YTE:n tai vastaavien yhdenmukaistettujen standardien tai teknisten eritelmien mukainen, sen on vaadittava valmistajaa ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin ja tarvittaessa peruutettava todistus väliaikaisesti tai kokonaan.

5. Jos korjaavia toimenpiteitä ei suoriteta tai niillä ei ole vaadittua vaikutusta, ilmoitetun vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on tarpeen mukaan rajoitettava todistuksia taikka peruutettava ne väliaikaisesti tai kokonaan.

39 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskeva tiedotusvelvollisuus

1. Ilmoitettujen laitosten on ilmoitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle seuraavista:

- a) todistusten epäämiset, rajoittamiset taikka peruuttamiset väliaikaisesti tai kokonaan;
- b) olosuhteet, jotka vaikuttavat ilmoituksen soveltamisalaan ja ehtoihin;
- c) vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia koskevat tietopyynnöt, jotka ne ovat saaneet markkinavalvontaviranomaisilta;
- d) pyynnöstä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, jotka on suoritettu niitä koskevan ilmoituksen soveltamisalalla, ja mahdollisesti suoritettavat muut toimet, mukaan luettuna rajatylittävä toiminta ja alihankinta.

2. Ilmoitettujen laitosten on toimitettava tämän direktiivin nojalla ilmoitetuille muille laitoksille, jotka suorittavat samanlaisia vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia ja kattavat samat tuotteet, asiaankuuluvat tiedot kysymyksistä, jotka liittyvät vaatimustenmukaisuuden arvioinnin kielteisiin tuloksiin ja pyynnöstä myös myönteisiin tuloksiin.

3. Ilmoitettujen laitosten on toimitettava virastolle osajärjestelmien EY-tarkastustodistukset sekä yhteentoimivuuden osatekijöiden EY-vaatimustenmukaisuustodistukset ja EY-käyttöönsoveltuvuustodistukset.

40 artikla

Kokemusten vaihto

Komissio huolehtii ilmoittamista koskeviin toimintalinjoihin liittyvien kokemusten vaihdon järjestämisestä vastaavien jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten välillä.

41 artikla

Ilmoitettujen laitosten koordinaointi

Komissio varmistaa, että asianmukainen koordinaointi ja yhteistyö järjestetään tämän direktiivin nojalla ilmoitettujen laitosten välillä ja että se toimii asianmukaisesti ilmoitettujen laitosten alakohtaisen ryhmän muodossa. Virasto tukee ilmoitettujen laitosten toimintaa asetuksen (EU) N:o .../... [virastoasetus] 20 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden ilmoittamat laitokset osallistuvat kyseisen ryhmän työhön suoraan tai nimettyjen edustajien välityksellä.

Keskiyö 26. helmikuuta 2014

VII LUKU
REKISTERIT

42 artikla

Kalustoyksikköjen numerointijärjestelmä

1. Kaikissa unionin rautatiejärjestelmässä käyttöön otetuissa kalustoyksiköissä on oltava eurooppalainen kalustoyksikkönumero, jonka kyseisen alueen kansallinen turvallisuusviranomaisen **virasto** on **luvan myöntämisaikana** antanut ennen kalustoyksikön ensimmäistä käyttöönottoa. [tark. 120]
2. Kalustoyksikköä käyttävän rautatieyrityksen on varmistettava, että annettu eurooppalainen kalustoyksikkönumero on merkitty kalustoyksikköön, **ja se vastaa myös sen varmistamisesta, että kalustoyksikkö on asianmukaisesti rekisteröity.** [tark. 121]
3. Eurooppalainen kalustoyksikkönumero esitetään komission päätöksessä 2007/756/EY⁽¹⁾.
4. Kalustoyksikölle annetaan eurooppalainen kalustoyksikkönumero vain kerran, ellei päätöksessä 2007/756/EY toisin mainita.
5. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sellaisten kalustoyksikköjen osalta, jotka liikennöivät tai joiden on tarkoitus liikennöidä kolmansista maista tai kolmansiin maihin, joiden raideleveys eroaa unionin pääasiallisen rataverkon raideleveydestä, hyväksyä kalustoyksikköjen selkeän yksilöinnin muunlaisen tunnistajärjestelmän mukaisesti.

43 artikla

Kansalliset kalustorekisterit

1. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä rekisteriä alueellaan käyttöön otetuista kalustoyksiköistä. Kyseisen rekisterin on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) rekisterissä noudatetaan 2 kohdassa tarkoitettuja yhteisiä eritelmiä;
 - b) rekisteriä pitää rautatiealan yrityksistä riippumaton elin, joka myös pitää sen ajan tasalla;
 - c) [rautatiejärjestelmän turvallisuudesta unionissa annetun] direktiivin [...] 16 ja 21 artiklassa tarkoitetuilla kansallisilla turvallisuusviranomaisilla ja tutkintaelimillä on oltava pääsy rekisteriin; oikeutetun pyynnön perusteella rekisteriin **rekisteri** on oltava pääsy myös yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen perustamisesta 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/34/EU⁽²⁾ 55 ja 56 artiklassa nimetyillä sääntelyelimillä ja virastolla, rautatieyrityksillä ja rataverkon haltijoilla sekä niillä henkilöillä tai organisaatioilla, jotka rekisteröivät kalustoyksiköitä tai jotka on yksilöity rekisterissä **julkinen.** [tark. 122]
2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla se hyväksyy yhteisiä eritelmiä, jotka koskevat kansallisten kalustorekisterien sisältöä, tietomuotoa, toiminnallista ja teknistä rakennetta ja toimintatapaa, tietojen tallentamiseen ja käyttöön sovellettavat säännöt mukaan luettuina. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 a. Rekisterissä on oltava kustakin kalustoyksiköstä vähintään seuraavat tiedot:

- a) **eurooppalainen kalustoyksikkönumero;**
- b) **viitetiedot tarkastusvakuutuksesta ja sen antajasta;**

⁽¹⁾ Komission päätös 2007/756/EY, tehty 9 päivänä marraskuuta 2007, kansallista rekisteriä koskevasta direktiivien 96/48/EY ja 2001/16/EY 14 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyistä yhteisistä eritelmistä (EUVL L 305, 23.11.2007, s. 30).

⁽²⁾ EUVL L 343, 14.12.2012, s. 32.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- c) kalustoyksikön haltijan ja omistajan tunnistetiedot;
- d) kalustoyksikön käyttöön liittyvät mahdolliset rajoitukset;
- e) kunnossapidosta vastaava yksikkö. [tark. 123]

3. Rekisterinpitäjän on ilmoitettava välittömästi kansalliseen rautateiden kalustorekisteriin merkittyihin tietoihin tehdyistä muutoksista, kalustoyksikön romuttamisesta ja rekisterinpitäjän päätöksestä olla rekisteröimättä enää kalustoyksikköä sen jäsenvaltion kansalliselle turvallisuusviranomaiselle, jossa kalustoyksikkö on otettu käyttöön **kalustoyksikköä on käytetty**. [tark. 124]

4. Niin kauan kuin jäsenvaltioiden kansalliset kalustorekisterit eivät ole yhteydessä toisiinsa, Kunkin jäsenvaltion on pidettävä rekisteriään ajan tasalla sisällyttäen siihen muutokset, jotka toinen jäsenvaltio tekee omaan rekisteriinsä sitä koskevien tietojen osalta. [tark. 125]

5. Jos kalustoyksiköt otetaan käyttöön ensimmäistä kertaa kolmannessa maassa ja **niitä käytetään** sen jälkeen jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että kalustoyksikköä koskevat tiedot voidaan saada käyttöön kansallisesta kalustorekisteristä tai kansainvälisen sopimuksen määräysten nojalla. [tark. 126]

5 a. Kansalliset kalustorekisterit on sisällytettävä eurooppalaiseen kalustorekisteriin 50 a artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden päätyttyä, lukuun ottamatta 20 artiklan 9 a kohdassa tarkoitettuja tapauksia kyseisessä artiklassa säädettyjen ehtojen mukaisesti. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä malliasiakirjan. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. [tark. 127]

43 a artikla

Eurooppalainen kalustorekisteri

1. Viraston on pidettävä rekisteriä unionissa käyttöön otetuista kalustoyksiköistä. Kyseisen rekisterin on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) rekisterissä noudatetaan 2 kohdassa tarkoitettuja yhteisiä eritelmiä;
- b) rekisteriä pitää virasto, joka myös pitää sen ajan tasalla;
- c) rekisteri on julkinen.

2. Komissio hyväksyy yhteisiä eritelmiä, jotka koskevat eurooppalaisen kalustorekisterin sisältöä, tietomuotoa, toiminnallista ja teknistä rakennetta, toimintatapaa, tiedonvaihtoa koskevat järjestelyt mukaan lukien, sekä tietojen tallentamista ja käyttöä koskevia sääntöjä. Nämä täytäntöönpanosäädökset annetaan 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Rekisterinpitäjän on ilmoitettava virastolle välittömästi eurooppalaiseen kalustorekisteriin merkittyihin tietoihin tehdyistä muutoksista, kalustoyksikön romuttamisesta ja rekisterinpitäjän päätöksestä olla rekisteröimättä enää kalustoyksikköä.

4. Rekisterissä on oltava kustakin kalustoyksiköstä vähintään seuraavat tiedot:

- a) eurooppalainen kalustoyksikkönumero;
- b) viitetiedot EY-tarkastusvakuutuksesta ja sen antajasta;
- c) viitetiedot 44 artiklassa tarkoitetusta hyväksytyjen kalustoyksikkötyyppien eurooppalaisesta rekisteristä;
- d) kalustoyksikön haltijan ja omistajan tunnistetiedot;
- e) kalustoyksikön käyttöön liittyvät mahdolliset rajoitukset;
- f) kunnossapidosta vastaava yksikkö.

Kalustoyksikköä koskevan luvan myöntämisen, uusimisen, muuttamisen, voimassaolon keskeyttämisen tai peruuttamisen yhteydessä viraston on saatettava rekisteri viipymättä ajan tasalle.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

5. Jos kalustoyksikköjä käytetään ensimmäisen kerran kolmannessa maassa ja niitä käytetään sen jälkeen jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että kalustoyksikköä koskevat tiedot, joihin kuuluvat vähintään kalustoyksikön haltijaa ja kunnossapidosta vastaavaa yksikköä koskevat tiedot sekä kalustoyksikön käyttöön liittyvät rajoitukset, voidaan saada käyttöön eurooppalaisesta kalustorekisteristä tai kansainvälisen sopimuksen määräysten nojalla. [tark. 128]

44 artikla

Kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamislupien eurooppalainen rekisteri

1. Viraston on perustettava ja pidettävä ajan tasalla rekisteri 22 artiklan mukaisesti annetuista kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamisluvista. Kyseisen rekisterin on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) rekisteri on julkinen ja siihen on kaikilla sähköinen pääsy;
- b) rekisterissä noudatetaan 3 kohdassa tarkoitettuja yhteisiä eritelmiä;
- e) ~~rekisteri on liitetty kaikkiin kansallisiin kalustorekistereihin. [tark. 129]~~

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla se hyväksyy yhteisiä eritelmiä, jotka koskevat kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamisluvista pidettävien rekisterien sisältöä, tietomuotoa, toiminnallista ja teknistä rakennetta ja toimintatapaa sekä tietojen tallentamiseen ja käyttöön sovellettavia sääntöjä. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 a. Rekisterin on sisällettävä ainakin seuraavat yksityiskohtaiset tiedot kustakin kalustoyksikkötyypistä:

- a) kalustoyksikkötyypin tekniset ominaispiirteet sellaisina kuin ne on määritelty asianomaisissa YTE:issä;
- b) valmistajan nimi;
- c) kalustoyksikkötyypille myönnettyjen peräkkäisten lupien myöntämispäivämäärät ja viitetiedot ja mahdolliset lupia koskevat rajoitukset tai peruutukset;
- d) liikuntarajoitteille ja vammaisille henkilöille tarkoitetut rakenteet;
- e) kalustoyksikön haltijan ja omistajan tunnistetiedot;

Kalustoyksikkötyypin käyttöönottoluvan myöntämisen, uusimisen, muuttamisen, voimassaolon keskeyttämisen tai peruuttamisen yhteydessä viraston on saatettava rekisteri viipymättä ajan tasalle. [tark. 130]

45 artikla

Infrastruktuurirekisteri

1. Kunkin jäsenvaltion on ~~julkaistava~~ **varmistettava, että julkaistaan** infrastruktuurirekisteri, jossa ilmoitetaan kunkin asianomaisen osajärjestelmän tai osajärjestelmän osan verkkoparametrien arvot. [tark. 131]

2. Infrastruktuurirekisteriin tallennettuja parametrien arvoja on käytettävä yhdessä kalustoyksikön markkinoillesaattamislupaan sisältyvien parametrien arvojen kanssa tarkistettaessa kalustoyksikön ja verkon teknistä yhteensopivuutta.

3. Infrastruktuurirekisterissä voi olla kiinteiden laitteiden käyttöä koskevia ehtoja ja muita rajoituksia, **myös väliaikaisia rajoituksia, joita sovelletaan kauemmin kuin kuusi kuukautta.** [tark. 132]

4. Kunkin jäsenvaltion on ~~pidettävä~~ **varmistettava, että** infrastruktuurirekisteri **pidetään** ajan tasalla komission täytäntöönpanopäätöksen 2011/633/EU ⁽¹⁾ mukaisesti. [tark. 133]

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2011/633/EU, annettu 15 päivänä syyskuuta 2011, rautatieinfrastruktuurirekisteriä koskevista yhteisistä eritelmistä (EUVL L 256, 1.10.2011, s. 1).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

5. Infrastruktuurirekisterin yhteyteen ~~voidaan liittää~~ **liitetään** muita rekistereitä, esimerkiksi esteettömyysrekisteri **liikuntarajoitteisia ja vammaisia henkilöitä varten.** [tark. 134]

6. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla se hyväksyy yhteisiä eritelmiä, jotka koskevat infrastruktuurirekistereiden sisältöä, tietomuotoa, toiminnallista ja teknistä rakennetta ja toimintatapaa sekä tietojen tallentamiseen ja käyttöön sovellettavia sääntöjä. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VIII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

46 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyn edellytyksin.
2. Siirretään **komissiolle ... päivästä ... kuuta ... viiden vuoden ajaksi** tämän direktiivin voimaantulopäivästä 4 artiklan 2 kohdassa ja , 5 artiklan 10 kohdassa, **8 artiklan, 2 kohdassa, 15 artiklan 7 a kohdassa, 20 artiklan 7 kohdassa ja 22 a artiklan 4 kohdassa** tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä ~~komissiolle määräämättömäksi ajaksi~~.

Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä. [tark. 135]

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklan 2 kohdassa, 5 artiklan 10 kohdassa, **8 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 7 a kohdassa, 20 artiklan 7 kohdassa ja 22 a artiklan 4 kohdassa** tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 4 artiklan 2 kohdan, 5 artiklan 10 kohdan, **8 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan 7 a kohda, 20 artiklan 7 kohdan ja 22 a artiklan 4 kohdan** nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

47 artikla

Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi 46 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen viipymättä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

48 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa neuvoston direktiivin 96/48/EY⁽¹⁾ 21 artiklalla perustettu komitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa.

49 artikla

Perusteluvollisuus

Tätä direktiiviä sovellettaessa tehdyt päätökset, jotka koskevat yhteentoimivuuden osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden tai käyttösoveltuvuuden arviointia ja rautatiejärjestelmän osajärjestelmien tarkistamista, sekä 6, 11 ja 16 artiklan mukaisesti tehdyt päätökset on perusteltava yksityiskohtaisesti. Päätöksestä on ilmoitettava viipymättä sille, jota asia koskee, ja samalla on ilmoitettava kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisista muutoksenhakukeinoista ja niille asetetuista määräajoista.

49 a artikla**Seuraamukset**

Sirretään komissiolle valta antaa 46 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraamuksia koskevien sääntöjen vahvistamiseksi sen varalta, ettei virasto noudata päätöksenteossaan tässä asetuksessa säädettyjä määräaikoja. Se vahvistaa myös korvausjärjestelmän sellaisten tapausten varalta, joissa asetuksessa (EU) N:o .../... [virastoasetus] säädetty valituslautakunta ratkaisee asian sen osapuolen hyväksi, jolle viraston päätös on osoitettu. Seuraamusten ja korvausjärjestelmän on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia, syrjimättömiä ja varoittavia. [tark. 136]

50 artikla

Kertomukset ja tiedot

1. Komissio antaa joka kolmas vuosi ja ensimmäisen kerran ~~kolmen~~ **kahden** vuoden kuluttua tämän direktiivin julkaisemisesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden alalla saavutetusta edistymisestä. Kertomukseen sisältyy myös analyysi 7 artiklassa mainituista tapauksista ja V luvun soveltamisesta. **Kertomuksen tulosten perusteella komissio ehdottaa viraston asemaan parannuksia ja toimenpiteitä sen aseman vahvistamiseksi yhteentoimivuuden toteuttamisessa. [tark. 137]**

1 a. Komissio antaa kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin julkaisemisesta ja kuultuaan eri toimijoita, joita asia koskee, Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen viraston toiminnasta ja sen edistymisestä uusien tehtäviensä suorittamisessa. [tark. 138]

2. Virasto kehittää välineen, jonka avulla voidaan jäsenvaltion, **Euroopan parlamentin** tai komission pyynnöstä laatia rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden tasosta katsaus, ja pitää sitä säännöllisesti ajan tasalla. Tässä välineessä käytetään VII luvussa säädettyissä rekistereissä saatavilla olevia tietoja. **[tark. 139]**

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 96/48/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta (EYVL L 235, 17.9.1996, s. 6).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

50 a artikla
Siirtymäjärjestely

Virasto myöntää 20 ja 22 artiklassa tarkoitetut kalustoyksikköä koskevat luvat sitä alkaen, kun neljä vuotta on kulunut tämän direktiivin voimaantulosta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 20 artiklan 9 a kohdan soveltamista. Kyseisen siirtymäkauden aikana kalustoyksikköä koskevan luvan voi myöntää joko virasto tai kansallinen turvallisuusviranomaisen hakijan valinnan mukaan.

Virastolla on oltava kaikkien 18, 20 ja 22 artiklan mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi tarvittavat organisatoriset valmiudet ja asiantuntemus viimeistään neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

Virasto voi velvoitteidensa täyttämiseksi tehdä yhteistyösopimuksia kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa 22 a artiklan mukaisesti. [tark. 140]

51 artikla

Kalustoyksikköjen käyttöönottoa koskevat siirtymäjärjestelyt

1. Jäsenvaltiot saavat jatkaa direktiivin 2008/57/EY V luvun säännösten soveltamista [~~kaksi vuotta~~ **vuosi** voimaantulopäivästä] asti. [tark. 141]
2. Kalustoyksikköjen käyttöönottoluvat, jotka on myönnetty 1 kohdan mukaisesti, myös kansainvälisten sopimusten, erityisesti RIC (Regolamento Internazionale Carrozze)- ja RIV (Regolamento Internazionale Veicoli) -sopimusten, nojalla myönnetty luvat, ovat edelleen voimassa niiden ehtojen mukaisesti, joiden perusteella luvat on myönnetty.
3. Jotta kalustoyksikköjä, joille on myönnetty käyttöönottolupa 1 ja 2 kohdan mukaisesti, voisi käyttää yhdessä tai useammassa verkossa, joka ei kuulu niiden luvan soveltamisalaan, niille on saatava kalustoyksikön markkinoilleasaattamislupa. Käyttöönottoon tällaisissa lisäverkoissa sovelletaan 21 artiklan säännöksiä.

52 artikla

Muut siirtymäsäännökset

Direktiivin 2008/57/EY liitteitä IV, V, VI, VII ja IX sovelletaan tämän direktiivin 8 artiklan ~~2 kohdan~~, **2 kohdassa ja 15 artiklan 7 a kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten sekä** 14 artiklan ~~8 kohdan~~ **kohdassa**, 15 artiklan ~~7 kohdan~~ **kohdassa** ja 7 artiklan ~~3 kohdan~~ **kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten** ensimmäiseen soveltamispäivään asti. [tark. 142]

53 artikla

Viraston suositukset ja lausunnot

Virasto antaa asetuksen (EU) N:o .../... [virastoasetus] 15 artiklan mukaisesti suosituksia ja lausuntoja tämän direktiivin soveltamiseksi. Nämä suositukset ja lausunnot muodostavat perustan tämän direktiivin mukaisesti toteutettaville unionin toimenpiteille.

54 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava 1 artiklan, 2 artiklan, 7 artiklan 1–4 kohdan, 11 artiklan 1 kohdan, 13 artiklan, 14 artiklan 1–7 kohdan, 15 artiklan 1–6 kohdan, 17–21 artiklan, 22 artiklan 3–7 kohdan, 23–36 artiklan, 37 artiklan 2 kohdan, 38 artiklan, 39 artiklan, 41–43 artiklan, 45 artiklan 1–5 kohdan, 51 artiklan sekä liitteiden I–III noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [~~kahden~~ vuoden kuluttua voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko. Vastaavuustaulukot ovat tarpeen, jotta kaikki, joita asia koskee, voivat helposti löytää tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi kansallisella tasolla sovellettavat säännökset. [tark. 143]

Näissä jäsenvaltioiden hyväksymissä toimenpiteissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Velvoitetta saattaa tämän direktiivin 13 artiklan, 14 artiklan 1–7 kohdan, 15 artiklan 1–6 kohdan, 17–21 artiklan, 42 artiklan, 43 artiklan, 45 artiklan 1–5 kohdan ja 51 artiklan säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panna ne täytäntöön ei sovelleta Kyproksen tasavaltaan eikä Maltan tasavaltaan niin kauan kuin niiden alueella ei ole rautatiejärjestelmää.

Kuitenkin heti kun julkinen tai yksityinen yhteisö jättää virallisen hakemuksen rautatielinjan rakentamisesta yhden tai useamman rautatieyrityksen liikennöintiä varten, kyseisten jäsenvaltioiden on laadittava säännökset ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen artiklojen täytäntöön panemiseksi vuoden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

55 artikla

Kumoaminen

Kumotaan [~~kaksi vuotta~~ **vuosi** voimaantulosta] alkaen direktiivi 2008/57/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä IV olevassa A osassa luetelluilla direktiiveillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava liitteessä IV olevassa B osassa mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä. **[tark. 144]**

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

56 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän direktiivin 3–10 artiklaa, 11 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa, 12 artiklaa ja 16 artiklaa sovelletaan [~~kaksi vuotta~~ voimaantulosta].

57 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

LIITE I

Unionin rautatiejärjestelmän perusosat

1. Verkko

Tämän direktiivin soveltamiseksi unionin verkko sisältää seuraavat **suurnopeusverkon ominaisuudet, jotka on määritelty a, b ja c alakohdassa, sekä tavanomaisen verkon ominaisuudet, jotka on määritelty d–i alakohdassa:**

- a) erityisesti suurnopeusjunia varten rakennetut tai rakennettavat radat, joilla voidaan ajaa yleensä vähintään 250 kilometrin tuntinopeudella, **mutta joilla voidaan myös asianmukaisissa oloissa saavuttaa yli 300 kilometrin tuntinopeuksia,**
- b) erityisesti suurnopeusjunia varten parannetut tai parannettavat radat, joilla voidaan ajaa noin 200 kilometrin tuntinopeudella,
- c) erityisesti suurnopeusjunia varten parannetut erityiset radat, joissa maasto, korkeuserot tai kaupunkiympäristö aiheuttavat hankaluuksia ja joilla nopeus on mukautettava tapauskohtaisesti. Tähän luokkaan kuuluvat suurten nopeuksien verkon ja tavanomaisen verkon väliset yhdysradat, asema-alueiden radat sekä terminaalien, varikkojen yms. radat, joilla suurten nopeuksien liikkuvaa kalustoa kuljetetaan tavanomaisella nopeudella.
- d) henkilöliikenteeseen tarkoitettut tavanomaiset radat,
- e) kaikkien liikenteeseen (henkilö- ja tavaraliikenne) tarkoitettut tavanomaiset radat,
- f) tavaraliikenteelle tarkoitettut tavanomaiset radat,
- g) henkilöliikenteen solmukohdat,
- h) tavaraliikenteen solmukohdat mukaan lukien yhdistettyjen kuljetusten terminaalit,
- i) edellä mainittujen osien väliset liityntäraiteet. **[tark. 145]**

Nämä verkot käsittävät seuraavat liikenteen hallinta-, paikantamis- ja navigointijärjestelmät: tässä verkossa tapahtuvaan pitkän matkan henkilöliikenteeseen ja tavaraliikenteeseen tarkoitettut tekniset tietojenkäsittely- ja televiestintälaitteet, jotta taataan verkon varma ja häiriötön käyttö ja tehokas liikenteen hoito.

2. Kalustoyksiköt

Tämän direktiivin soveltamiseksi unionin kalustoyksikköjä ovat kaikki kalustoyksiköt, jotka todennäköisesti kulkevat unionin verkossa tai jossain sen osassa, mukaan lukien:

- veturit ja henkilöliikenteen liikkuva kalusto, mukaan luettuina lämpövoimakoneella tai sähkömoottorilla varustetut vetoyksiköt, omalla käyttövoimalla liikkuvat lämpövoimakoneella tai sähkömoottorilla varustetut henkilöjunat, matkustajavaunut;
- **kalustoyksiköt, jotka on suunniteltu kulkemaan vähintään 250 kilometrin tuntinopeudella erityisesti suurnopeusjunia varten rakennetuilla tai rakennettavilla radoilla, joilla voidaan asianmukaisissa oloissa saavuttaa yli 300 kilometrin tuntinopeuksia;**
- **kalustoyksiköt, jotka on suunniteltu kulkemaan noin 200 kilometrin tuntinopeudella suurten nopeuksien radoilla tai erityisesti suurnopeusjunia varten rakennetuilla tai rakennettavilla tai parannetuilla tai parannettavilla radoilla, jos kyseisten ratojen tarjoamat mahdollisuudet sen sallivat.**

Lisäksi kalustoyksikköjen, jotka on suunniteltu kulkemaan alle 200 kilometrin enimmäistuntinopeudella ja jotka todennäköisesti kulkevat koko Euroopan laajuisessa suurnopeusverkossa tai osassa sitä, jos kyseisen verkon suoritusaste sen sallii, on täytettävä verkon turvallista käyttöä koskevat vaatimukset. Tätä varten tavanomaisia kalustoyksikköjä koskevissa YTE:issä on täsmennettävä myös tavanomaisten kalustoyksikköjen turvallista käyttöä suurnopeusverkoissa koskevat vaatimukset. [tark. 146]

- tavaravaunut, mukaan luettuina **koko rautatieverkkoa varten tarkoitettut matalat kalustoyksiköt ja kuorma-autojen kuljetukseen tarkoitettut kalustoyksiköt; [tark. 147]**

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

— erityiskalustoyksiköt, kuten ratatyökoneet.

Kukin edellä mainituista ryhmistä voidaan jakaa seuraaviin:

- kansainvälisen liikenteen kalustoyksiköt,
- kotimaan liikenteen kalustoyksiköt.

YTE:ssä on vahvistettava vaatimukset, joilla turvataan näiden kalustoyksikköjen turvallinen käyttö eri rataluokissa.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

LIITE II

OSAJÄRJESTELMÄT

1. Luettelo osajärjestelmistä

Tämän direktiivin soveltamiseksi rautatiejärjestelmä voidaan jakaa seuraaviin osajärjestelmiin joko:

a) rakenteellisin perustein:

- infrastruktuuri,
- energia,
- ratalaitteiden ohjaus, hallinta ja merkinanto,
- veturilaitteiden ohjaus, hallinta ja merkinanto,
- liikkuva kalusto; tai

b) toiminnallisin perustein:

- käyttötoiminta ja liikenteen hallinta,
- kunnossapito,
- henkilö- ja tavaraliikenteen telemaattiset sovellukset.

2. Osajärjestelmien kuvaus

Virasto esittää kutakin osajärjestelmää tai osajärjestelmän osaa koskevien YTE:ien laatimisen yhteydessä luettelon yhteentoimivuuteen liittyvistä osatekijöistä ja näkökohdista. Osajärjestelmiin sisältyvät seuraavat näkökohdat tai osatekijät, sanotun kuitenkin rajoittamatta näiden näkökohtien tai yhteentoimivuuden osatekijöiden määrittämistä tai sitä järjestystä, jossa osajärjestelmistä laaditaan YTE:itä:

2.1. Infrastruktuuri

Raiteet, vaihteet, tekniset rakenteet (sillat, tunnelit jne.), rautatieliikennettä palvelevien asemien osat (mukaan luettuina sisäänkäynnit, laiturit, kulkuyhteydet, palvelupisteet, käymälät ja tietojärjestelmät ja niiden esteettömyys vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden kannalta) sekä turva- ja suojalaitteet.

2.2. Energia

Sähköistysjärjestelmä ja ilmajohdot sekä sähkönkulutuksen mittausjärjestelmän ratalaitteisto.

2.3. Ratalaitteiden ohjaus, hallinta ja merkinanto

Kaikki ratalaitteet, joita tarvitaan varmistamaan verkossa luvallisesti liikkuvien junien turvallisuus, ohjaus ja valvonta.

2.4. Veturilaitteiden ohjaus, hallinta ja merkinanto

Kaikki veturilaitteet, joita tarvitaan varmistamaan verkossa luvallisesti liikkuvien junien turvallisuus, ohjaus ja valvonta.

2.5. Käyttötoiminta ja liikenteen hallinta

Menettelyt ja niihin liittyvät laitteet, joiden avulla voidaan varmistaa eri rakenteellisten osajärjestelmien yhdenmukainen käyttö sekä niiden tavanomaisen toiminnan että vajaatoiminnan aikana, mukaan lukien erityisesti junan kokoonpano ja junien ajaminen sekä liikenteen suunnittelu ja hallinta.

Minkä tahansa rautatieliikennepalvelun suorittamisen edellyttämä ammatillinen kelpoisuus.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2.6. Telemaattiset sovellukset

Liitteen I mukaisesti tämä osajärjestelmä koostuu kahdesta osasta:

- a) henkilöliikenteen sovellukset, mukaan lukien järjestelmät matkustajille tiedottamiseksi ennen matkaa ja sen aikana, varausjärjestelmät, maksujärjestelmät, matkatavaroiden käsittely sekä yhteyksien järjestäminen junien välillä ja muiden liikennemuotojen kanssa; ja
- b) tavaraliikenteen sovellukset, mukaan lukien tiedotusjärjestelmät (tavaroiden ja junien ajantasainen seuranta), lajittelu- ja jakelujärjestelmät, varaus-, maksu- ja laskutusjärjestelmät, yhteyksien järjestäminen muiden liikennemuotojen kanssa sekä saateasiakirjojen tuottaminen sähköisessä muodossa.

2.7. Liikkuva kalusto

Rakenteet, junien kaikkien laitteiden ohjaus- ja valvontajärjestelmä, virranottolaitteet, vetolaitteet, energian muuntolaitteet, kalustoyksikköön sijoitetut sähkönkulutuksen mittauslaitteet, jarrulaitteet, kytkinlaitteet, pyörästölaitteet (telit, akselit) ja jousitus, ovet, ihmisen ja koneen väliset rajapinnat (kuljettaja, junahenkilökunta, matkustajat, mukaan lukien vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden esteettömän pääsyn edellytykset), passiiviset ja aktiiviset turvalaitteet sekä matkustajien ja junahenkilökunnan terveyttä turvaavat laitteet.

2.8. Kunnossapito

Menettelyt, niihin liittyvät välineet, kunnossapitotyön logistiset laitteistot sekä varastot, jotka mahdollistavat pakollisten korjaavien tai ennalta ehkäisevien kunnossapitotoimien toteuttamisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden varmistamiseksi ja tarvittavan suorituskyvyn takaamiseksi.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

LIITE III

OLENNAISET VAATIMUKSET

1. Yleiset vaatimukset

1.1. Turvallisuus

1.1.1. Turvallisuuden kannalta olennaisten komponenttien ja erityisesti junien liikkumiseen liittyvien laitteiden suunnittelun, rakentamisen tai valmistamisen sekä kunnossapidon ja valvonnan on taattava sellainen turvallisuustaso, joka vastaa verkolle vahvistettuja tavoitteita, myös määrittelyissä vajaatoimintatilanteissa.

1.1.2. Pyörien ja kiskojen kosketuksessa vaikuttavien parametrien on oltava sellaisten kulun vakautta koskevien perusteiden mukaisia, että niillä taataan turvallinen liikenne sallitulla enimmäisnopeudella. Jarrulaitteiston parametrien on oltava sellaiset, että niillä taataan pysähtyminen sallitusta enimmäisnopeudesta tietyllä jarrutusmatkalla.

1.1.3. Käytettävien laitteiden on kestettävä käyttöaikanaan niille määritetyt tavanomaiset tai poikkeukselliset rasitukset. Niiden satunnaisista vioista turvallisuudelle aiheutuvia seurauksia on rajoitettava asianmukaisilla keinoilla.

1.1.4. Kiinteät laitteistot ja liikkuva kalusto on suunniteltava ja käytettävät materiaalit valittava siten, että tulipalon sattuessa tulen ja savun syntymistä ja leviämistä sekä niiden vaikutuksia voidaan rajoittaa.

1.1.5. Käyttäjien käsiteltäviksi tarkoitettujen laitteiden on suunniteltava siten, etteivät ne vaaranna laitteiden turvallista käyttöä tai käyttäjien terveyttä ja turvallisuutta, jos niitä käytetään ennakoitavissa olevalla tavalla, mutta ei ohjeiden mukaisesti.

1.2. Luotettavuus ja käyttökunto

Junien liikkumiseen liittyvien kiinteiden tai liikkuvien osatekijöiden seuranta ja kunnossapito on järjestettävä ja toteutettava sekä niiden laajuus määritettävä siten, että ne pysyvät toimintakuntoisina tarkoitetuissa olosuhteissa.

1.3. Terveys

1.3.1. Materiaaleja, jotka voivat käyttötavastaan johtuen vaarantaa niiden kanssa kosketuksiin joutuvien ihmisten terveyden, ei saa käyttää junissa eikä rautateiden infrastruktuureissa.

1.3.2. Materiaalit on valittava ja niitä on käytettävä siten, että voidaan rajoittaa haitallisten ja vaarallisten savujen tai kaasujen muodostuminen, erityisesti tulipalossa.

1.4. Ympäristönsuojelu

1.4.1. Rautatiejärjestelmän toteuttamisen ja käytön ympäristövaikutukset on arvioitava ja otettava huomioon järjestelmää suunniteltaessa voimassa olevien unionin säännösten mukaisesti.

1.4.2. Junissa ja infrastruktuureissa käytettyjen materiaalien on oltava sellaisia, että voidaan välttää ympäristölle haitallisten tai vaarallisten savujen tai kaasujen muodostuminen, erityisesti tulipalossa.

1.4.3. Liikkuva kalusto ja energiansyöttöjärjestelmät on suunniteltava ja toteutettava siten, että ne ovat sähkömagneettisilta ominaisuuksiltaan yhteensopivia sellaisten julkisten tai yksityisten laitteistojen, laitteiden ja verkkojen kanssa, joihin ne saattavat vaikuttaa.

1.4.4. Rautatiejärjestelmän käytössä on noudatettava säädettyjä melutasoja.

1.4.5. Rautatiejärjestelmän käyttö ei saa aiheuttaa maaperässä sen tasoista värähtelyä, että se tavanomaisessa kunnossa ollessaan häiritsee liikaa infrastruktuurin lähellä suoritettavia toimintoja ja radan ympäristöä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

1.5. Tekninen yhteensopivuus

Infrastruktuurien ja kiinteiden laitteistojen teknisten ominaisuuksien on sovittava yhteen keskenään sekä rautatiejärjestelmässä liikkuvien junien ominaisuuksien kanssa.

Jos näiden ominaisuuksien noudattaminen osoittautuu vaikeaksi verkon tietyissä osissa, voidaan toteuttaa väliaikaisia ratkaisuja, joiden avulla taataan yhteensopivuus tulevaisuudessa.

2. Kunkin osajärjestelmän erityisvaatimukset

2.1. Infrastruktuuri

2.1.1. Turvallisuus

On ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin, jotta estetään pääsy tai asiaton tunkeutuminen laitteistoihin.

On ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin ihmisille aiheutuvan vaaraan rajoittamiseksi erityisesti junien kulkiessa asemien läpi.

Infrastruktuurit, joihin yleisöllä on pääsy, on suunniteltava ja toteutettava siten, että rajoitetaan ihmisille aiheutuvia turvallisuusriskejä (infrastruktuurien vakaus, tulipalot, pääsytietyt, evakuointi, laiturit jne.).

On ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin pitkien tunneleiden ja maasiltojen asettamien erityisten turvallisuusvaatimusten huomioon ottamiseksi.

2.2. Energia

2.2.1. Turvallisuus

Energian syöttölaitteiden toiminta ei saa vaarantaa junien eikä ihmisten (käyttäjät, käyttöhenkilökunta, ratavarren asukkaat, sivulliset) turvallisuutta.

2.2.2. Ympäristönsuojelu

Sähkö- tai lämpöenergiansyöttölaitteiden toiminnasta aiheutuvien ympäristöhaittojen on pysyttävä määritellyissä rajoissa.

2.2.3. Tekninen yhteensopivuus

Sähkö- tai lämpöenergian syöttöjärjestelmien on

— mahdollistettava se, että junat saavuttavat määritellyt suoritustasot,

— sähkönsyöttöjärjestelmien osalta sovittava yhteen juniin asennettujen virranottolaitteiden kanssa.

2.3. Ohjaus, hallinta ja merkinanto

2.3.1. Turvallisuus

Käytettyjen ohjaus-, hallinta- ja merkinantolaitteiden ja niiden toiminnan on mahdollistettava junaliikenne, jonka turvallisuustaso vastaa verkolle asetettuja tavoitteita. Ohjaus-, hallinta- ja merkinantojärjestelmien on edelleen mahdollistettava verkossa luvallisesti liikkuvien junien turvallinen liikkuminen määritellyssä vajeatoimintatilanteessa.

2.3.2. Tekninen yhteensopivuus

Uudet infrastruktuurit ja uusi liikkuva kalusto, joka on rakennettu tai kehitetty yhteensopivien ohjaus-, hallinta- ja merkinantojärjestelmien käyttöönoton jälkeen, on mukautettava näiden järjestelmien käyttöön.

Junien ohjaamoihin asennettujen ohjaus-, hallinta- ja merkinantolaitteiden on mahdollistettava tavanomainen käyttötoiminta määritellyissä olosuhteissa rautatiejärjestelmässä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2.4. Liikkuva kalusto

2.4.1. Turvallisuus

Liikkuvan kaluston rakenteet ja kalustoyksikköjen välisten kytkentöjen rakenteet on suunniteltava siten, että matkustaja- ja ohjaamotilat ovat suojattuja, jos junat törmäävät tai suistuvat raiteilta.

Sähkölaitteet eivät saa vaarantaa ohjaus-, hallinta- ja merkinantolaitteiden toimintavarmuutta.

Jarrutustekniikoiden ja -tehojen on oltava yhteensopivia raiteiden, teknisten rakenteiden ja merkinantojärjestelmien kanssa.

On ryhdyttävä toimiin pääsyn estämiseksi jännitteisiin laitteisiin, jotta ihmisten turvallisuus ei vaarantuisi.

Vaaratilanteita varten on oltava käytettävissä laitteita, joiden avulla matkustajat voivat ilmoittaa vaarasta kuljettajalle ja junahenkilökunta voi olla yhteydessä **ja/tai konduktöörille** ja **pyytää junahenkilökuntaa ottamaan yhteyttä** häneen **tai heihin**. [tark. 148]

~~Ovissa~~ **Juniin on voitava nousta ja niistä on voitava poistua turvallisesti. Ovien sulkemis- ja avausmekanismien, junan ja laiturin välisen raon sekä junan lähtövalmistelujen on oltava sellaisia, että ne takaavat** matkustajien turvallisuuden ~~takaava sulkemis- ja avausjärjestelmä~~. **Junat on suunniteltava siten, että matkustajat eivät voi jäädä loukkuun**. [tark. 149]

Käytössä on oltava hätäuloskäyntejä, ja ne on merkittävä.

On ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin hyvin pitkien tunneleiden asettamien erityisten turvallisuusvaatimusten huomioon ottamiseksi.

Junissa on oltava riittävän tehokas hätävalaistusjärjestelmä, jolla on riittävä oma tehonlähde.

Junissa on oltava kuulutusjärjestelmä, jonka avulla junahenkilökunta ~~voi~~ **ja/tai kuljettaja voivat** välittää viestejä matkustajille. [tark. 150]

Matkustajille on tiedotettava ymmärrettävästi ja kattavasti tarvittavista niin asemilla kuin junissa sovellettavista säännöistä (pääsykiellot, sisään- ja uloskäynnit, toimintaohjeet, liikuntarajoitteisten henkilöiden esteetön kulku, merkintöjen selitykset, vaara-alueet jne.). [tark. 151]

2.4.2. Luotettavuus ja käyttökunto

Toiminnan kannalta olennaiset ajo-, veto- ja jarrutuslaitteet sekä ohjaus- ja hallintajärjestelmä on suunniteltava siten, että määritellyssä vajaatoimintatilanteessa juna voi jatkaa matkaansa ilman, että siitä on haittaa käyttöön jääville laitteille.

2.4.3. Tekninen yhteensopivuus

Sähkölaitteiden on oltava yhteensopivia ohjaus-, hallinta- ja merkinantolaitteiden toiminnan kanssa.

Jos vetovoima tuotetaan sähköllä, virranottolaitteiden on oltava sellaisia, että junat voivat kulkea rautatiejärjestelmän energiansyöttöjärjestelmän avulla.

Liikkuvan kaluston ominaisuuksien on oltava sellaisia, että se voi kulkea kaikilla rataosuuksilla, joilla sitä aiotaan käyttää, ~~asiaan vaikuttavat ilmasto-olot~~ **asiaankuuluvat sääolot ja topografiset olosuhteet** huomioon ottaen. [tark. 152]

2.4.4. Valvonta

Junat on varustettava tallennuslaitteella. Laitteen kokoamat tiedot ja tietojen käsittely on yhdenmukaistettava.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2.5. Kunnossapito

2.5.1. Terveys ja turvallisuus

Keskuksissa käytettävien teknisten laitteiden ja menetelmien on taattava kyseisen osajärjestelmän turvallinen käyttö eikä niistä saa aiheutua vaaraa terveydelle ja turvallisuudelle.

2.5.2. Ympäristönsuojelu

Huoltokeskuksissa käytettävät tekniset laitteet ja menetelmät eivät saa ylittää ympäristön kannalta hyväksyttäviä haittatasoja.

2.5.3. Tekninen yhteensopivuus

Liikkuvassa kalustossa käytettävien kunnossapitolaitteiden on oltava sellaisia, että niillä voidaan suorittaa turvallisuuteen, terveyteen ja mukavuuteen liittyvät toimet sille kalustolle, joita varten ne on suunniteltu.

2.6. Käyttötoiminta ja liikenteen hallinta

2.6.1. Turvallisuus

Verkoilla on oltava yhtenäiset käytösäännöt sekä kuljettajilla, **liikkuvan kaluston tarkastajilla, liikkumisesta vastaavalla henkilöstöllä**, junahenkilökunnalla ja liikenteenohjaushenkilökunnalla riittävä pätevyys, jotta voidaan taata turvallinen käyttö, ottaen huomioon rajat ylittävän liikenteen ja kotimaan liikenteen erilaiset vaatimukset. **On pyrittävä varmistamaan kaikkialla unionissa koulutuksen ja pätevyiden korkea taso. [tark. 153]**

Kunnossapitotoimien ja kunnossapitovälin, kunnossapitohenkilökunnan ja liikenteenohjaushenkilökunnan koulutuksen ja pätevyiden sekä asianomaisten liikenteenharjoittajien liikenteenohjaus- ja huoltokeskuksissa käyttämän laadunvarmistusjärjestelmän on oltava sellaiset, että ne takaavat korkean turvallisuustason.

2.6.2. Luotettavuus ja käyttökunto

Kunnossapitotoimien ja kunnossapitovälin, kunnossapitohenkilökunnan ja liikenteenohjaushenkilökunnan koulutuksen ja pätevyiden sekä asianomaisten liikenteenharjoittajien liikenteenohjaus- ja huoltokeskuksissa käyttämän laadunvarmistusjärjestelmän on oltava sellaiset, että ne takaavat korkean luotettavuus- ja käyttötason.

2.6.3. Tekninen yhteensopivuus

Verkoilla on oltava yhtenäiset käytösäännöt sekä kuljettajilla, junahenkilökunnalla ja liikenteen hallinnasta vastaavalla henkilökunnalla riittävä pätevyys, jotta voidaan taata rautatiejärjestelmän tehokas käyttö, ottaen huomioon kotimaisten ja rajat ylittävien palvelujen erilaiset vaatimukset.

2.7. Henkilö- ja tavaraliikenteen telemaattiset sovellukset

2.7.1. Tekninen yhteensopivuus

Telemaattisten sovellusten olennaiset vaatimukset, joilla taataan palvelujen vähimmäislaatu matkustajille ja tavaraliikenteen asiakkaille, koskevat erityisesti teknistä yhteensopivuutta.

Näiden sovellusten osalta on varmistettava, että

tiedostot, ohjelmat ja tiedonsiirtokäytännöt suunnitellaan siten, että niillä taataan suurin mahdollinen tietojenvaihto eri sovellusten ja eri liikenteenharjoittajien välillä sulkien pois liiketoimintaan liittyvät luottamukselliset tiedot,

tiedot ovat helposti käyttäjien saatavilla.

2.7.2. Luotettavuus ja käyttökunto

Näiden tiedostojen, ohjelmien ja tiedonsiirtokäytäntöjen käyttö-, hallinta-, päivitys- ja ylläpitotapojen on taattava näiden järjestelmien tehokkuus ja palvelujen laatu.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2.7.3. Terveys

Näiden järjestelmien käyttäjäliittymissä on noudatettava ergonomian ja terveyden suojelun vähimmäissääntöjä.

2.7.4. Turvallisuus

On varmistettava riittävä yhtenäisyyden ja luotettavuuden taso turvallisuuteen liittyvien tietojen tallentamisessa ja siirrossa.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

LIITE IV

A OSA

Kumotut direktiivit ja luettelo niiden muutoksista

(55 artikla)

Direktiivi 2008/57/EY	(EUVL L 191, 18.7.2008, s. 1.)
Direktiivi 2009/131/EY	(EUVL L 273, 17.10.2009, s. 12.)
Direktiivi 2011/18/EY	(EUVL L 57, 2.3.2011, s. 21.)

B OSA

Määräajat direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä

(55 artikla)

Direktiivi	Määräaika
2008/57/EY	19 päivä heinäkuuta 2010
2009/131/EY	19 päivä heinäkuuta 2010
2011/18/EU	31 päivä joulukuuta 2011

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

LIITE V

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2008/57/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artiklan a–z alakohta	2 artiklan 1–24 kohta
————	2 artiklan 25–41 kohta
3 artikla	————
4 artikla	3 artikla
5 artiklan 1 kohta – 3 artiklan g alakohta	4 artiklan 1 kohta – 3 artiklan g alakohta
————	4 artiklan 3 kohdan h ja i alakohta
5 artiklan 4–8 kohta	4 artiklan 4–8 kohta
6 artikla	5 artikla
7 artikla	6 artikla
8 artikla	————
9 artikla	7 artikla
10 artikla	8 artikla
11 artikla	9 artikla
12 artikla	————
13 artikla	10 artikla
14 artikla	11 artikla
15 artiklan 1 kohta	18 artiklan 3 kohta ja 19 artiklan 2 kohta
15 artiklan 2 ja 3 kohta	————
16 artikla	12 artikla
17 artikla	13 ja 14 artikla
18 artikla	15 artikla
19 artikla	16 artikla
————	17 artikla

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Direktiivi 2008/57/EY	Tämä direktiivi
————	18 artiklan (lukuun ottamatta 18 artiklan 3 kohtaa)
————	19 ja 20 artikla
20 artikla	————
21 artikla	21 artikla
22–25 artikla	————
26 artikla	22 artikla
27 artikla	14 artiklan 8 kohta
28 artiklan ja liite VIII	23–41 artikla
29 artikla	48 artikla
30 ja 31 artikla	————
32 artikla	42 artikla
33 artikla	43 artikla
34 artikla	44 artikla
35 artikla	45 artikla
36 artikla	————
————	46 ja 47 artikla
37 artikla	49 artikla
38 artikla	54 artikla
39 artikla	50 artikla
————	51 ja 52 artikla
————	53 artikla
40 artikla	55 artikla
41 artikla	56 artikla
42 artikla	57 artikla
Liitteet I–III	Liitteet I–III
Liite IV	8 artiklan 2 kohta
Liitteet V ja VI	15 artiklan 7 kohta

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Direktiivi 2008/57/EY	Tämä direktiivi
Liite VII	14 artiklan 8 kohta
Liite VIII	27, 28 ja 29 artikla
Liite IX	7 artiklan 3 kohta
Liite X	Liite IV
Liite XI	Liite V

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0150

Rautateiden turvallisuus *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rautateiden turvallisuudesta (uudelleenlaadittu toisinto) (COM(2013)0031 – C7-0028/2013 – 2013/0016(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – uudelleenlaatiminen)

(2017/C 285/55)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0031),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 91 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0028/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Liettuan parlamentin, Romanian senaatin ja Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 11. heinäkuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 8. lokakuuta 2013 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan liikenne- ja matkailuvaliokunnalle työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 87 artiklan ja 55 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A7-0015/2014),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvon-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset näiden muutosten kanssa säännösten asiasisältöä muuttamatta;
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ja ottaa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvon-antavan ryhmän suositukset;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TC1-COD(2013)0016

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi rautateiden turvallisuudesta (uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2004/49/EY ⁽⁴⁾ on muutettu huomattavilta osin. Koska siihen tehdään uusia muutoksia, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (1 a) **Raideliikenne on jo nyt unionin turvallisimmin liikennemuoto, ja sen turvallisuus on viime vuosikymmeninä edelleen parantunut. Vaikka tämän liikennemuodon suorituskyky on noussut noin 200 miljardista matkustajakilometristä vuonna 1970 nykyiseen yli 300 miljardiin, rautatieliikenteen liikennekuolemien vuotuinen keskimäärä on laskenut noin 400:sta 1970-luvun alussa nykyiseen alle sataan.** [tark. 1]
- (1 b) **Turvallisuus olisi varmistettava matkustajien ja työntekijöiden, myös alihankkijoiden henkilökunnan, lisäksi tavarusteiden käyttäjien ja rautateitä lähellä asuvien henkilöiden osalta.** [tark. 2]
- (1 c) **Rautateiden turvallisuutta olisi parannettava edelleen tekniikan ja tieteen kehityksen mukaisesti ja raideliikenteen kilpailukyvyyn odotettu paraneminen huomioon ottaen.** [tark. 3]
- (1 d) **Unionin rautatieympäristö on kokenut perusteellisia muutoksia, joiden käynnistäjinä ovat olleet muun muassa 1990-luvun alussa hyväksytyt kolme unionin rautatiepakettia. Yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen asteittaiselle luomiselle on ominaista toimijoiden lisääntyminen, alihankkijoiden käytön lisääntyminen ja aiempaa useammat markkinoilletulot. Näissä aiempaa monimutkaisemmissa puiteissa rautateiden turvallisuus riippuu suuresta määrin kaikkien toimijoiden, erityisesti rautatieyritysten, rataverkon haltijoiden, rautatieteellisuuden ja turvallisuusviranomaisten, välisestä vuorovaikutuksesta. Turvallisuuslainsäädännössä olisi otettava huomioon tämä kehitys ja otettava käyttöön asianmukaiset tiedotus-, hallinnointi- ja hätätilannemenettelyt ja -välineet.** [tark. 4]

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. helmikuuta 2014.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/49/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisön rautateiden turvallisuudesta sekä rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta (EUVL L 164, 30.4.2004, s. 44).

Keskiyö 26. helmikuuta 2014

- (2) Direktiivillä 2004/49/EY vahvistettiin rautateiden turvallisuuden yhteinen sääntelykehys yhdenmukaistamalla turvallisuussääntöjen sisältö, rautatieyritysten turvallisuustodistusten antaminen, kansallisten turvallisuusviranomaisten tehtävät ja asema sekä onnettomuuksien tutkinta. ~~Kyseistä direktiiviä on kuitenkin syytä tarkistaa kauttaaltaan, jotta rautatieliikenteen sisämarkkinoiden käynnissä oleva perustaminen voisi edetä moninkertaistaa eri toimijoiden ja liikenneliitännöiden määrän. Kyseistä direktiiviä on syytä tarkistaa kauttaaltaan, jotta rautateiden turvallisuus voidaan taata näissä olosuhteissa~~ [tark. 5].
- (2 a) **Koska turvallisuusvaatimuksissa on eroja, jotka vaikuttavat raideliikenteen optimaaliseen toimintaan unionissa, on erittäin tärkeää jatkaa toiminta- ja turvallisuussääntöjen sekä onnettomuustutkintaa koskevien sääntöjen yhdenmukaistamista.** [tark. 6]
- (2 b) **Yhdenmukaistamisen ei kuitenkaan pidä heikentää minkään jäsenvaltion nykyistä turvallisuustasoa.** [tark. 7]
- (2 c) **Neuvoston direktiivin 96/49/EY⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/68/EY⁽²⁾ asianmukainen täytäntöönpano ja kehittäminen on rautateiden turvallisuuden ja ihmishenkien, kansanterveyden ja ympäristön suojelemisen kannalta erittäin tärkeää.** [tark. 8]
- (3) Maanalaiset, raitiovaunut, **raitiojunat** ja muut kevytraidejärjestelmät ovat monissa jäsenvaltioissa paikallisten tai alueellisten turvallisuusmääräysten alaisia ja usein paikallisten tai alueellisten viranomaisten valvonnassa, eikä niihin sovelleta unionin yhteentoimivuutta tai toimilupia koskevia vaatimuksia. Raitiovaunut ovat usein myös maantieliikenteen turvallisuuslainsäädännön alaisia, joten niihin ei ole voitu kaikilta osin soveltaa rautateiden turvallisuussääntöjä. Näistä syistä tällaiset paikalliset raideliikennejärjestelmät olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Tämä ei estä jäsenvaltioita soveltamasta vapaaehtoisesti tämän direktiivin säännöksiä paikallisiin raideliikennejärjestelmiin, jos ne pitävät sitä tarkoituksenmukaisena. [tark. 9]
- (4) Unionin rautatiejärjestelmän turvallisuustaso on yleisesti ottaen korkea etenkin maantieliikenteeseen verrattuna. Turvallisuutta olisi parannettava edelleen tekniikan ja tieteen kehityksen mukaisesti, ~~jos~~ **siinä määrin kuin** se on kohtuudella toteutettavissa ja rautatieliikenteen kilpailukyvyyn odotettu paraneminen huomioon ottaen. [tark. 10]
- (4 a) **Turvallisuus riippuu suuresta määrin rautatieverkon, toimien, valmistajien ja turvallisuusviranomaisten vuorovaikutuksesta. Turvallisuuden takaamiseksi ja parantamiseksi olisi käytettävä ja kehitettävä asianmukaisia välineitä.** [tark. 11]
- (5) **Kaikkien** rautatiejärjestelmän pääasiallisten käyttäjien eli rataverkon haltijoiden ja rautatieyritysten olisi otettava omalta osaltaan täysi vastuu järjestelmän turvallisuudesta. ~~Niiden olisi tarvittaessa tehtävä yhteistyötä riskinhallintatoimenpiteiden toteuttamisessa.~~ Jäsenvaltioiden olisi selvästi erotettava tämä turvallisuutta koskeva välitön vastuu kansallisten turvallisuusviranomaisten tehtävästä, joka koskee kansallisen sääntelykehysten käyttöönottoa ja kaikkien toiminnanharjoittajien suoritusastan valvontaa. [tark. 12]
- (6) Rataverkon haltijoiden ja rautatieyritysten vastuu rautatiejärjestelmän käyttämisestä ei sulje pois muiden toimijoiden, kuten valmistajien, liikenteenharjoittajien, lähettäjiä, täyttäjien, kuormaajien, **purkajien, vastaanottajien, kunnossapidosta vastaavien yksikköjen, huoltopalvelun tarjoajien, vaunujen kalustoyksikköjen omistajien, kalustoyksikköjen** haltijoiden, palveluntarjoajien ja hankintayksikköjen vastuuta tuotteistaan tai palveluistaan **ja riskinhallintatoimenpiteiden toteuttamisesta.** Vastuun epäasianmukaisen kantamisen riskin välttämiseksi kunkin toimijan olisi oltava vastuussa omasta prosessistaan **sopimussuhteisesti.** Jokaisen toimijan rautatiejärjestelmässä olisi oltava vastuussa muille toimijoille, **myös toimivaltaisille viranomaisille,** siitä, että kalustoyksikköjen ~~asianmukaisen käyttökunnon tarkistamiseksi~~ **turvallisen toiminnan varmistamiseksi** toimitetaan kaikki tarvittavat täydelliset ja totuudenmukaiset tiedot. ~~Tämä koskee~~ , erityisesti tietoja **tiedot** kalustoyksikön tilasta ja historiasta, kunnossapitoasiakirjoja, lastaus- ja purkutoimenpiteiden jäljitettävyyttä ja rahtikirjoja. [tark. 13]

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 96/49/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 235, 17.9.1996, s. 25).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/68/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista (EUVL L 260, 30.9.2008, s. 13).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (6 a) **Vakavat onnettomuudet, joissa on osallisena tavaravaunuja, ovat osoittaneet, että rautateiden tavaravaunujen, matkustajaliikenteen liikkuvan kaluston ja veturien kunnossapidon tiheyttä ja väliaikoja koskevat pakolliset, unionin tasolla yhdenmukaistetut säännöt ovat tarpeen.** [tark. 14]
- (7) Kunkin rautatieyrityksen, rataverkon haltijan ja kunnossapidosta vastaavan yksikön olisi varmistettava, että niiden alihankkijat ja muut sopimuspuolet toteuttavat riskinhallintatoimenpiteitä. Tätä varten niiden olisi sovellettava yhteisten turvallisuusmenetelmien mukaista omavalvontaa. Alihankkijoiden olisi sovellettava niitä hankintasopimusten kaikissa vaiheissa. Koska tällaiset järjestelyt ovat olennainen osa rautatieyritysten ja rataverkon haltijoiden turvallisuusjohtamisjärjestelmää, rautatieyritysten ja rataverkon haltijoiden olisi annettava sopimusjärjestelynsä tiedoksi Euroopan unionin rautatieviraston, jäljempänä ”virasto”, tai kansallisen turvallisuusviranomaisen valvonnan yhteydessä esittämästä pyynnöstä.
- (7 a) **Valmistajien, kunnossapidosta vastaavien yksikköjen ja rautatieyritysten välinen yhteistyö on vähentynyt viime vuosikymmeninä. Tämä edellyttää kunnossapidon vähimmäistihedden ja laatuvaatimusten yhdenmukaistamista, jotta koko rautatiejärjestelmän turvallisuus voidaan taata.** [tark. 15]
- (8) Yhteisiä turvallisuustavoitteita ja yhteisiä turvallisuusmenetelmiä on otettu asteittain käyttöön turvallisuuden säilyttämiseksi korkeatasoisena ja, jos se on tarpeen ja kohtuudella toteutettavissa, sen parantamiseksi. Niiden avulla olisi voitava arvioida toiminnanharjoittajien turvallisuus- ja suoritusastoa sekä unionin tasolla että jäsenvaltioissa. Yhteisiä turvallisuusindikaattoreita on otettu käyttöön sen arvioimiseksi, onko järjestelmä yhteisten turvallisuustavoitteiden mukainen, sekä rautateiden turvallisuustason seurannan helpottamiseksi. [tark. 16]
- (9) Kansalliset säännöt, jotka perustuvat usein kansallisiin teknisiin standardeihin, ~~on korvataan~~ asteittain korvattu yhteisissä turvallisuustavoitteissa, yhteisissä turvallisuusmenetelmissä ja yhteentoimivuuden teknisissä eritelmissä (YTE) vahvistettuihin yhteisiin vaatimuksiin perustuvilla säännöillä. Yhteentoimivuuden esteiden poistamiseksi kansallisten sääntöjen määrän pitäisi vähentyä sitä mukaa, kun YTE:ien soveltamisalaa laajennetaan koko unionin rautatiejärjestelmään ja YTE:ien avoimia kohtia suljetaan. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden ~~olisi on~~ pidettävä kansallisten sääntöjen järjestelmänsä ajan tasalla, poistettava vanhentuneet säännöt ja ilmoitettava siitä **viipymättä** komissiolle ja virastolle. [tark. 17]
- (10) Rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden esteiden poistamiseen **rautateiden korkeaa turvallisuustasoa vaarantamatta** sovellettava asteittainen lähestymistapa ja YTE:ien hyväksymiseksi tarvittava aika huomioon ottaen olisi toteutettava toimia sen välttämiseksi, että jäsenvaltiot antavat uusia kansallisia sääntöjä tai sitoutuvat hankkeisiin, jotka lisäisivät nykyisen järjestelmän monimuotoisuutta. Turvallisuusjohtamisjärjestelmä on ~~tunnustettu keino yksi tunnistetuista keinoista~~ onnettomuuksien ehkäisemiseksi. **Jäsenvaltioiden, viraston ja rautatieyritysten** vastuulla on toteuttaa viipymättä korjaavia toimia onnettomuuksien toistumisen ehkäisemiseksi. Jäsenvaltioiden ei pitäisi vähentää rautatieyritysten vastuuta antamalla uusia kansallisia sääntöjä heti onnettomuuden jälkeen. [tark. 18]
- (10 a) **Junien valvonta- ja merkinantojärjestelmät ovat ratkaisevassa asemassa rautateiden turvallisuuden varmistamisessa. Turvallisuuden tasoa voidaan merkittävästi parantaa Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmän (ERTMS) yhdenmukaisella kehittämisellä ja käyttöönotolla unionin rautatieverkossa.** [tark. 19]
- (11) Rataverkon haltijoiden ja rautatieyritysten olisi tehtäviään suorittaessaan ja velvollisuuksiaan täyttäessään noudatettava unionin vaatimukset täyttävää ja yhteisiä osia sisältävää turvallisuusjohtamisjärjestelmää. Virastolle ja asianomaisen jäsenvaltion kansalliselle turvallisuusviranomaiselle olisi toimitettava turvallisuutta ja turvallisuusjohtamisjärjestelmän täytäntöönpanoa koskevia tietoja.
- (11 a) **Rautatieyritysten ja infrastruktuurin haltijoiden olisi turvallisuuskulttuurinsa puitteissa luotava ”oikeudenmukainen toimintaympäristö”, jolla henkilökuntaa kannustetaan aktiivisesti ilmoittamaan turvallisuuteen liittyvistä onnettomuuksista, vaaratilanteista ja ”läheltä piti”-tilanteista ilman rangaistuksen tai syrjinnän pelkoa. Oikeudenmukainen toimintaympäristö tarjoaa rautatiealalle mahdollisuuden ottaa oppia onnettomuuksista, vaaratilanteista ja ”läheltä piti”-tilanteista ja parantaa siten rautateiden työntekijöiden ja matkustajien turvallisuutta.** [tark. 20]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (12) Jotta voidaan turvata rautatieturvallisuuden korkea taso ja kohdella kaikkia rautatieyhtiöitä yhtäläisesti, viimeksi mainittuihin olisi sovellettava samoja turvallisuusvaatimuksia. Jotta toimiluvan saanut rautatieyhtiö voisi saada rautatieinfrastruktuurin käyttöoikeuden, sillä olisi oltava turvallisuustodistus. Turvallisuustodistuksella olisi osoitettava, että rautatieyhtiö on ottanut käyttöön turvallisuusjohtamisjärjestelmän ja että se pystyy noudattamaan kyseeseen tulevia turvallisuusmääräyksiä ja –sääntöjä **kaikissa jäsenvaltioissa, joissa yritys toimii**. Kansainvälisen liikenteen tapauksessa turvallisuusjohtamisjärjestelmän hyväksymisen vain kerran unionin **tai sen alueen** tasolla, **jolla rautatieyhtiö käyttää rautatieinfrastruktuuria**, olisi riittävä. [tark. 21]
- (13) Direktiivin 2004/49/EY perusteella on vahvistettu yhdenmukaistettuja ~~menettelyjä~~ **vähimmäismenettelyjä**, joita sovelletaan rautatieyhtiöihin ja kansallisiin turvallisuusviranomaisiin seurannan, vaatimustenmukaisuuden arvioinnin, valvonnan ja riskinarvioinnin osalta. Sääntelykehys on valmis siihen, että vähitellen otetaan käyttöön yhteinen turvallisuustodistus, joka on voimassa kaikkialla unionissa **tietyillä toiminta-alueilla**. Siirtymisen yhteiseen turvallisuustodistukseen pitäisi lisätä rautatiejärjestelmän tehokkuutta ja toimivuutta vähentämällä rautatieyhtiöiden hallinnollisia rasitteita, **minkä ansiosta rautatieliikenteestä tulee kilpailukykyisempää intermodaalissa kilpailussa**. [tark. 22]
- (14) Yhteinen turvallisuustodistus olisi annettava rautatieyhtiölle, joka kykenee osoittamaan ottaneensa käyttöön turvallisuusjohtamisjärjestelmän. Tämän osoittaminen voi edellyttää paitsi rautatieyhtiössä tehtäviä tarkastuksia myös valvontaa, jonka tarkoituksena on varmistaa, että rautatieyhtiö soveltaa turvallisuusjohtamisjärjestelmänsä jatkuvasti ja asianmukaisesti sen jälkeen, kun sille on myönnetty yhteinen turvallisuustodistus.
- (15) Rataverkon haltijalla olisi oltava keskeinen vastuu rautatieverkon turvallisesta suunnittelusta, kunnossapidosta ja käytöstä. Rataverkon haltijalta olisi edellytettävä kansallisen turvallisuusviranomaisen myöntämää turvallisuuslupaa, joka koskee sen turvallisuusjohtamisjärjestelmää ja muita toimenpiteitä, joilla turvallisuusvaatimukset täytetään.
- (16) **Junahenkilökunnan koulutus ja pätevyys ovat ratkaisevia tekijöitä rautateiden turvallisuudessa. Rautatieyhtiöiden olisi varmistettava, että niiden henkilökunta on riittävän pätevää, sillä on todistukset ja se on koulutettua, myös silloin, kun ne liikennöivät toisen jäsenvaltion verkossa. Kansallisten turvallisuusviranomaisten olisi valvottava ja toteutettava näitä vaatimuksia.** Junahenkilökunnan todistukset muodostavat usein ylityspäsemättö-~~män~~ **voivat muodostaa** esteen uusille tulokkaille. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että junahenkilökunnan koulutusmahdollisuudet ja todistukset, joita kansallisten sääntöjen mukaisten vaatimusten täyttäminen edellyttää, ovat niiden rautatieyhtiöiden saatavilla, joilla on tarkoitus liikennöidä kyseisessä verkossa. [tark. 23]
- (17) Kunnossapidosta vastaavalla yksiköllä olisi oltava todistus tavaravaunujen osalta. Jos kunnossapidosta vastaava yksikkö on rataverkon haltija, tällaisen todistuksen antaminen olisi sisällytettävä turvallisuuslupan antamista koskevaan menettelyyn. Tällaiselle yksikölle annettavalla todistuksella olisi varmistettava tässä direktiivissä säädettyjen kunnossapitovaatimusten täyttyminen kaikkien kyseisen yksikön vastuulla olevien tavaravaunujen osalta. Todistuksen olisi oltava voimassa kaikkialla unionissa, ja sen antajan olisi oltava elin, joka kykenee tarkastamaan yksikön perustaman kunnossapitojärjestelmän. Koska tavaravaunuja käytetään usein kansainvälisessä liikenteessä ja koska kunnossapidosta vastaava yksikkö voi haluta käyttää kunnossapitokonepajoja, jotka ovat sijoittautuneet useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon, sertifiointielimen olisi voitava harjoittaa valvontaa kaikkialla unionissa.
- (17 a) **Viraston olisi kehitettävä alan asiantuntijoiden kanssa yhteinen turvallisuusmenetelmä turvallisuuden kannalta kriittisten osien tunnistamista varten ottaen huomioon ilmailualan kokemukset.** [tark. 24]
- (18) Kansallisten turvallisuusviranomaisten olisi oltava organisaatioiltaan, oikeudelliselta rakenteeltaan ja päätöksenteoltaan täysin riippumattomia rautatieyhtiöistä, rataverkon haltijoista, hakijoista ja hankintayksiköistä. Niiden olisi noudatettava tehtäviään suorittaessaan avoimuutta ja syrjimättömyyttä sekä tehtävä viraston kanssa yhteistyötä yhtenäisen ja **korkean turvallisuustason** rautatiealueen luomiseksi ja sovitettava yhteen päätöksentekoperusteensa. **Tehtäviensä täyttämiseksi kansallisilla turvallisuusviranomaisilla on oltava riittävästi määrärahoja ja koulutettua henkilökuntaa.** Tehokkuuden lisäämiseksi kaksi jäsenvaltiota tai useammat jäsenvaltiot voivat päättää yhdistää kansallisten turvallisuusviranomaistensa henkilöstön ja voimavarat. [tark. 25]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (18 a) **Yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen luomiseksi ja rautateiden turvallisuuden parantamiseksi on tärkeää ottaa käyttöön yhteinen turvallisuustodistus. Tämä edellyttää viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten tehtävien ja vastuualueiden selkeää erottamista. Viraston olisi toimittava turvallisuustodistusten keskitettynä asiointipisteenä unionissa hyödyntäen kansallisten turvallisuusviranomaisten arvokasta asiantuntemusta, paikallistietämystä ja kokemusta. Sen olisi siirrettävä tietyt tehtävät ja vastuualueet kansallisille turvallisuusviranomaisille asetuksessa [...] [Euroopan rautatievirastoa koskeva asetusta] tarkoitettujen sopimusten perusteella, mutta sillä olisi oltava yksinomainen toimivalta antaa, uusia, muuttaa tai peruuttaa sekä rautatieyritysten että rataverkon haltijoiden turvallisuustodistuksia. [tark. 26]**
- (19) Jos kansallista turvallisuusviranomaista pyydetään valvomaan rautatieyritystä, joka on sijoittautunut eri jäsenvaltioihin, viraston olisi ilmoitettava asiasta muille kyseeseen tuleville kansallisille turvallisuusviranomaisille ja varmistettava valvonnan tarvittava koordinaatio.
- (19 a) **Veturinkuljettajien ja turvallisuuteen liittyvissä tehtävissä toimivan junahenkilökunnan työ-, ajo- ja lepoaikoja koskevien sääntöjen noudattaminen on ratkaisevaa rautateiden turvallisuuden ja reilun kilpailun kannalta. Kansallisten turvallisuusviranomaisten olisi oltava vastuussa näiden sääntöjen soveltamisen toteuttamisesta ja tarkistamisesta sekä rajat ylittävistä toiminnasta. Viraston olisi kehitettävä junissa käytettävä laite veturinkuljettajien ajo- ja lepoaikojen rekisteröintiä varten. Kansallisilla turvallisuusviranomaisilla olisi oltava toimivalta valvoa ajo- ja lepoaikoja yli rajojen. [tark. 27]**
- (20) Rautateillä sattuu harvoin vakavia onnettomuuksia. Niiden seuraukset voivat kuitenkin olla tuhoisia, ja ne voivat herättää yleisössä huolta rautatiejärjestelmän turvallisuustasosta. Näin ollen kaikista tällaisista onnettomuuksista olisi tehtävä turvallisuustutkinta uusien onnettomuuksien välttämiseksi, ja tutkinnan tulokset olisi julkistettava **ja sisällytettävä säännöllisiin raportteihin**. Muistakin onnettomuuksista ja vaaratilanteista olisi tehtävä turvallisuustutkinta, jos ne voivat merkittävästi ennakoita tulevia vakavia onnettomuuksia. **Tällaisten vaaratilanteiden tunnistamiseksi rautatieyritysten ja rataverkon haltijoiden on luotava 3 artiklassa määritelty oikeudenmukainen toimintaympäristö.** [tark. 28]
- (20 a) **Rautatiealan turvallisuusjärjestelmä perustuu palautteeseen ja onnettomuuksista ja vaaratilanteista saadusta kokemuksesta oppimiseen, ja nämä edellyttävät luottamuksellisuutta koskevien sääntöjen tiukkaa soveltamista, jotta arvokkaita tietolähteitä olisi käytettävissä tulevaisuudessakin. Tämän vuoksi arkaluontoisia turvallisuustietoja olisi suojeltava asianmukaisesti.** [tark. 29]
- (20 b) **Onnettomuuksiin liittyy monia erilaisia yleiseen etuun liittyviä kysymyksiä, kuten tarve estää onnettomuuksia tulevaisuudessa ja hyvä lainkäyttö. Nämä edut menevät asianomaisten osapuolten yksittäisten etujen ja yksittäisen tapahtuman edelle. Oikea tasapaino kaikkien etujen välillä on välttämätön, jotta voidaan varmistaa yleisen edun kokonaisvaltainen toteutuminen.** [tark. 30]
- (21) Turvallisuustutkinta olisi pidettävä erillään saman vaaratilanteen oikeudellisesta tutkinnasta, ja tutkijoille olisi annettava mahdollisuus tutustua todisteisiin ja kuulla todistajia. Tutkinnan suorittajan olisi oltava rautatiealan toimijoista riippumaton pysyvä elin. Tutkintaelimen olisi toimittava siten, että vältetään kaikki mahdolliset eturistiriidat ja kaikenlainen mahdollinen osallisuus tutkittavien tapahtumien syihin; erityisesti tutkinnan toiminnalliseen riippumattomuuteen ei saisi vaikuttaa haitallisesti se, että sillä mahdollisesti organisatorisiin tai oikeudellisiin rakenteisiin liittyvistä syistä on tiivis yhteys kansalliseen turvallisuusviranomaiseen tai rautateiden sääntelyelimeen. Sen olisi suoritettava tutkinnat mahdollisimman avoimesti. Tutkintaelimen olisi perustettava kutakin tapahtumaa varten tutkintaryhmä, jolla on tarvittava asiantuntemus tapauksen välittömien ja taustalla olevien syiden selvittämiseen.
- (21 a) **Rautatiealan tulisi myös edistää rankaisematonta ilmapiiriä, joka edistää poikkeamien spontaanien ilmoittamista ja siten oikeudenmukaisten toimintatapojen periaatteen noudattamista.** [tark. 31]
- (21 b) **Onnettomuuksien ja vaaratilanteiden ehkäisemiseksi on tärkeää ilmoittaa mahdollisimman nopeasti asiaa koskevat merkitykselliset tiedot, mukaan lukien erityisesti turvallisuustutkinnan tuloksena syntyvät selostukset ja turvallisuussuositukset.** [tark. 32]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (21 c) *Rautatiealalla on onnettomuuden jälkeen vaikeaa tunnistaa uhreja sekä yhteyshenkilöitä ja/tai omaisia, koska yleensä uhrien henkilöllisyys ei ole liikenteenharjoittajan tiedossa. Tietyissä unionin alueella tarjottavissa rautatiepalveluissa, joissa edellytetään ennakkovarausta tai matkustajille tehdään turvatarkastus ennen junaan nousemista, liikenteenharjoittaja voisi kuitenkin laatia luettelon junassa olevista matkustajista ja henkilökunnasta vain voidakseen ottaa nopeasti yhteyttä omaisiin ja/tai yhteyshenkilöihin. Tästä syystä virastolle olisi annettava tehtäväksi näiden tietojen sisällyttäminen matkustajien varausjärjestelmiin. Lisäksi kansallisten viranomaisten olisi laadittava hätäsuunnitelmia, joissa käsitellään pelastuspalveluita, pääsyä onnettomuuspaikalle koskevia suunnitelmia ja siellä annettavaa apua ja jotka sisältävät myös uhreille annettavaa apua koskevan suunnitelman. Virasto voisi tehdä yhteistyötä ja auttaa tällaisten suunnitelmien laatimisessa ottaen huomioon parhaat käytännöt. Lisäksi myös liikenteenharjoittajalla olisi oltava suunnitelma uhrien auttamiseksi. [tark. 33]*
- (22) Jotta voitaisiin tehostaa tutkintaelimen toimintaa ja auttaa sitä suorittamaan tehtävänsä, sille **sekä pyydettyä virastolle** olisi annettava pääsy onnettomuuspaikalle aikaisessa vaiheessa, tarvittaessa hyvässä yhteistyössä oikeusviranomaisen kanssa. **Kaikkien asianomaisten osapuolten, myös viraston, olisi annettava tutkintaelimelle kaikki olennaiset tiedot, joita sen toiminta edellyttää.** Tutkintaselostuksista sekä mahdollisista tuloksista ja suosituksista saadaan tärkeää tietoa rautateiden turvallisuuden edelleen parantamiseksi, joten niiden olisi oltava yleisesti saatavilla unionin tasolla. Niiden, joille osoitetaan turvallisuuteen liittyviä suosituksia, olisi toteutettava toimenpiteitä, joista olisi tiedotettava tutkintaelimelle. [tark. 34]
- (23) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin säännösten rikkomiseen, ja varmistettava, että näitä seuraamuksia sovelletaan. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia,
- (24) Tässä direktiivissä esitetyn toiminnan tavoitteita, jotka ovat turvallisuuden säätelyyn ja valvontaan liittyvien jäsenvaltioiden toimenpiteiden yhteensovittaminen, onnettomuuksien tutkinta sekä yhteisten turvallisuustavoitteiden, yhteisten turvallisuusmenetelmien, yhteisten turvallisuusindikaattorien ja yhteisiä turvallisuustodistuksia koskevien yhteisten vaatimusten vahvistaminen, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa tarkoitetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (25) Tiettyjen tämän direktiivin muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi olisi komissiolle siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä yhteisten turvallisuusmenetelmien ja niiden tarkistamisen sekä yhteisten turvallisuusindikaattoreiden ja yhteisten turvallisuustavoitteiden tarkistamisen osalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla **työmarkkinaosapuolten ja erityisesti kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa.** Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti. [tark. 35]
- (26) Tämän direktiivin yhdenmukaisten täytäntöönpanoedellytysten varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta seuraavien osalta: turvallisuusjohtamisjärjestelmän vaatimukset ja perusosat, kunnossapidosta vastaavien yksikköjen sertifiointijärjestelmän uudelleentarkastelu tavaravaunujen osalta ja laajentaminen muuhun liikkuvaan kalustoon sekä onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkintaselostuksen pääasiallinen sisältö. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (27) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisemman direktiivin sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempiin direktiiveihin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovaltaa käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (28) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä IV olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU
YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä annetaan säännökset, **vähimmäissäännökset, joiden ylittävää lainsäädäntöä jäsenvaltiot voivat antaa vain 8 artiklan mukaisesti ja** joiden tarkoituksena on varmistaa unionin rautateiden turvallisuuden kehittäminen ja parantaminen ja parantaa pääsymahdollisuuksia rautatiepalvelujen markkinoille: [tark. 36]

- a) yhdenmukaistamalla jäsenvaltioiden sääntelykehykset;
- b) määrittelemällä rautatiejärjestelmän eri toimijoiden velvollisuudet;
- c) laatimalla yhteisiä turvallisuustavoitteita ja yhteisiä turvallisuusmenetelmiä pyrkien ~~poistamaan vähitellen kansallisten sääntöjen tarve~~ **edelleen yhdenmukaistamaan kansallisia sääntöjä korkealla turvallisuustasolla**; [tark. 37]
- d) edellyttämällä, että kullekin jäsenvaltiolle perustetaan turvallisuusviranomaisen ja elin onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkintaa varten;
- e) määrittelemällä rautateiden, turvallisuusjohtamista ja rautatieturvallisuuden sääntelyä ja valvontaa koskevia yhteisiä periaatteita;
- e a) ottamalla käyttöön yhteinen turvallisuustodistus, joka on voimassa ja joka tunnustetaan kaikissa jäsenvaltioissa tietyillä toiminta-alueilla**; [tark. 38]
- e b) vaatimalla virastoa julkaisemaan ohjeet rautateiden turvallisuudesta ja turvallisuustodistuksesta sekä esimerkkiluettelon hyvistä käytännöistä erityisesti rajatylittävässä liikenteessä**. [tark. 39]

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan jäsenvaltioiden rautatiejärjestelmään, joka voidaan jakaa osajärjestelmiin rakenteellisin ja toiminnallisin perustein. Direktiivi kattaa koko järjestelmää koskevat turvallisuusvaatimukset, mukaan luettuina infrastruktuurin ja liikennöinnin turvallinen hallinto sekä rautatieyritysten, rataverkon haltijoiden ja rautatiejärjestelmän muiden toimijoiden välinen vuorovaikutus.

2. ~~Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin järjestelmiin~~ **Jäsenvaltiot voivat jättää tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi hyväksymiensä toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle**: [tark. 103]

- a) metrot, raitiotiet, **raitiojunat** ja kevytraidejärjestelmät; [tark. 40]
- b) verkot, jotka ovat muusta rautatiejärjestelmästä toiminnallisesti erillisiä ja jotka on tarkoitettu ainoastaan paikalliseen, kaupunkien tai esikaupunkien henkilöliikenteeseen ja yksinomaan näissä verkoissa liikennöivät rautatieyritykset.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. Jäsenvaltiot voivat jättää tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi hyväksymiensä toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle:

- a) yksityisomistuksessa olevat rautateiden infrastruktuurit ja yksinomaan niissä käytettävät kalustoyksiköt, joita niiden omistaja käyttää yksinomaan omassa tavaraliikenteessään;
- b) infrastruktuurin ja kalustoyksiköt, jotka on tarkoitettu yksinomaan paikalliseen, historialliseen tai matkailukäyttöön;
- b a) kevytraidejärjestelmät, joita raskaan raideliikenteen ajoneuvot käyttävät ajoittain kevytraidejärjestelmien toimintaedellytyksien perusteella, jos kyseinen käyttö kyseisillä ajoneuvoilla on tarpeen ainoastaan liitettävyyden vuoksi. [tark. 41]**
- b b) liikkuvan kaluston, jolla ei ole enää lupaa ja joka siirretään pääteasemalle tai muuhun paikkaan luvan uusimista varten. [tark. 42]**

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) **"unionin rautatiejärjestelmällä"** unionin **tavanomaista ja suurten nopeuksien** rautatiejärjestelmää, sellaisena kuin se määritellään direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 2 artiklassa; **[tark. 43]**
- b) "rataverkon haltijalla" **Euroopan parlamentin ja neuvoston** direktiivin ~~2001/14/EY~~ **2012/34/EU** ⁽¹⁾ 3 artiklassa määriteltyä infrastruktuurin hallintoa; **[tark. 44]**
- c) "rautatieyrityksellä" direktiivin ~~2001/14/EY~~ **2012/34/EU** 3 artiklan määritelmän mukaista rautatieyritystä ja muuta julkista tai yksityistä yritystä, joka harjoittaa rautateiden tavara- ja/tai matkustajaliikennettä ja joka on velvollinen huolehtimaan vetopalveluista; tähän kuuluvat myös yksinomaan vetopalveluja tarjoavat yritykset; **[tark. 45]**
- c a) "toiminta-alueella" sellaista verkkoa tai yhteensopivia verkkoja tietyssä jäsenvaltiossa tai jäsenvaltioiden ryhmässä, jossa rautatieyrityksen on tarkoitus toimia;**
- c b) "erillisellä verkolla" jonkin jäsenvaltion rataverkkoa tai sen osaa, jonka raideleveys on 1 520 mm, joka on maantieteellisesti tai teknisesti erillään vakioleveyisestä eurooppalaisesta raideverkosta (1 435 mm, jäljempänä "raiteen vakioleveys"), joka on hyvin integroitunut 1 520 mm:n levyiseen raideverkkoon kolmansien maiden kanssa mutta joka on erillään unionin vakioverkosta; [tark. 46]**
- d) "yhteentoimivuuden teknisellä eritelmällä (YTE)" eritelmää, joka annetaan kutakin osajärjestelmää tai osajärjestelmän osatekijää varten olennaisten vaatimusten noudattamisen ja direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 2 artiklassa määritellyn rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden varmistamiseksi;
- e) "yhteisillä turvallisuustavoitteilla" turvallisuuden tasoa, joka on vähintään saavutettava rautatiejärjestelmän (kuten tavanomaisen rautatiejärjestelmän, suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän, pitkien rautatietunnelien tai yksinomaan tavaraliikenteeseen tarkoitettujen ratojen) eri osissa ja koko järjestelmässä ja joka määritellään hyväksyttävää riskitasoa koskevina perusteina;
- f) "yhteisillä turvallisuusmenetelmillä" menetelmiä, joilla kuvaillaan, miten turvallisuuden tasoa ja turvallisuustavoitteiden saavuttamista ja muiden turvallisuusvaatimusten noudattamista arvioidaan;
- f a) "yhteisillä turvallisuusindikaattoreilla" yhteisiä rautateiden turvallisuustietoja, joita kerätään edistämään rautateiden turvallisuustason valvontaa sekä yhteisten turvallisuustavoitteiden saavuttamista; [tark. 48]**
- g) "kansallisella turvallisuusviranomaisella" kansallista elintä, jolla on rautateiden turvallisuuteen tämän direktiivin säännösten mukaisesti liittyvät tehtävät, tai elintä, jolle useat jäsenvaltiot ovat uskoneet nämä tehtävät yhtenäisen turvallisuusjärjestelmän varmistamiseksi;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/34/EU, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 32).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- h) "kansallisilla turvallisuussäännöillä" kaikkia sitovia sääntöjä, **joista jäsenvaltio on ilmoittanut ja** jotka sisältävät jäsenvaltion tasolla vahvistettuja rautateiden turvallisuusvaatimuksia, **toimintavaatimuksia** tai teknisiä vaatimuksia ja joita sovelletaan rautatieyrityksiin **rautatietalouden toimijoihin** riippumatta siitä, mikä elin on säännöt antanut; [tark. 49]
- i) "turvallisuusjohtamisjärjestelmällä" rataverkon haltijan tai rautatieyrityksen organisaatiota ja järjestelyjä **menettelyjä**, joilla varmistetaan sen toimintojen turvallinen hallinnointi; [tark. 50]
- j) "tutkinnasta vastaavalla" henkilöä, joka on vastuussa tutkinnan järjestämisestä, suorittamisesta ja valvonnasta;
- k) "onnettomuudella" ei-toivottua tai tahatonta äkillistä tapahtumaa tai erityistä tällaisten tapahtumien ketjua, jolla on haitallisia seurauksia; onnettomuudet jaetaan seuraaviin luokkiin: törmäykset, raiteilta suistumiset, tasoristeysonnettomuudet, liikkeessä olevasta liikkuvasta kalustosta aiheutuneet henkilöonnettomuudet, **myös henkilöille, jotka eivät kuulu matkustajien määritelmään, aiheutuneet onnettomuudet, myös ratapihoilla ja raiteiden kunnostustöiden aikana**, tulipalot ja muut; [tark. 51]
- l) "vakavalla onnettomuudella" junien törmäystä tai raiteilta suistumista, jossa kuolee vähintään yksi henkilö tai loukkaantuu vakavasti vähintään viisi henkilöä tai joka aiheuttaa huomattavaa vahinkoa liikkuvalla kalustolle, infrastruktuurille tai ympäristölle, sekä muuta samankaltaista onnettomuutta, jos sillä on selvä vaikutus rautateiden turvallisuuden säätelyyn tai sen hallinnointiin; edellä "huomattavalla vahingolla" tarkoitetaan vahinkoa, jonka tutkintaelin voi välittömästi arvioida maksavan yhteensä vähintään kaksi miljoonaa euroa;
- m) "vaaratilanteella" tapahtumaa, joka ei ole onnettomuus tai vakava onnettomuus mutta joka liittyy junaliikenteeseen ja vaarantaa liikenteen turvallisuuden;
- n) "tutkinnalla" onnettomuuden ja vaaratilanteen ehkäisemiseksi suoritettua toimintaa, johon kuuluu tietojen hankkiminen ja analysointi, johtopäätösten teko, syiden selvittäminen ja tarvittaessa turvallisuuteen liittyvien suositusten antaminen;
- n a) käsitteellä "kohtuudella toteuttavissa/mahdollista" minkä tahansa toiminnan yhteydessä, että toiminta ei kustannus-hyötyanalyysin perusteella aiheuta suhteettomia kustannuksia ja/tai toteutusaikaa saavutettavaan turvallisuustavoitteeseen nähden; [tark. 52]**
- n b) "muilla osapuolilla" mitä tahansa osapuolia, jotka toteuttavat rautatiejärjestelmään liittyviä ulkoisia toimintoja, jotka voivat aiheuttaa riskejä, joilla on välitöntä vaikutusta toimintoihin ja joita infrastruktuurin haltijoiden ja rautatieyritysten on valvottava; [tark. 53]**
- o) "syillä" tekoja, laiminlyöntejä, tapahtumia tai olosuhteita tai näiden yhdistelmiä, jotka ovat johtaneet onnettomuuteen tai vaaratilanteeseen;
- p) "kevytraiteella" kaupunkien ja esikaupunkien raideliikennejärjestelmää, joka toimii pienemmällä kapasiteetilla ja pienemmillä nopeuksilla kuin raskaan raideliikenteen ja metrolinjojen järjestelmät, mutta suuremmalla kapasiteetilla ja suuremmilla nopeuksilla kuin raitiovaunujärjestelmät. Kevytraidejärjestelmillä voi olla oma väylänsä tai tieliikenteen kanssa jaettu väylä, ja sen kalustoyksikköjä ei tavallisesti vaihdeta pitkän matkan matkustaja- tai tavaraliikenteen kanssa;
- p a) "rajatylittävillä rautatiejärjestelmillä" rautatiejärjestelmiä, joilla taataan liikennepalvelut rajan molemmilla puolilla sijaitsevien lähimpien kaupunkien solmukohtien välillä; [tark. 54]**
- q) "ilmoitetuilla laitoksilla" elimiä, joiden tehtävänä on yhteentoimivuuden osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden tai käyttösoveltuvuuden arviointi tai osajärjestelmien EY-tarkastusmenettelyn arviointi;
- r) "yhteentoimivuuden osatekijöillä" sellaista osajärjestelmään kuuluvaa tai siihen liitettäväksi tarkoitettua perusosaa, perusosien ryhmää, osakokonaisuutta tai kokonaisuutta, josta direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 2 artiklassa määritellyn rautatiejärjestelmän yhteentoimivuus on riippuvainen suoraan tai epäsuorasti.
- s) "~~haltijalla~~ **omistajalla**" henkilöä tai toimijaa, joka kalustoyksikön omistajana tai sen käyttöoikeuden omaavana käyttää kalustoyksikköä kuljetusvälineenä ja joka on rekisteröity sellaiseksi direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 43 ja 43 a artiklassa ~~tarkoitettuun kansalliseen kalustorekisteriin~~ **tarkoitettuihin kalustorekistereihin;** [tark. 55]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- t) "kunnossapidosta vastaavalla yksiköllä" kalustoyksikön kunnossapidosta vastaavaa yksikköä, joka on rekisteröity sellaiseksi kansalliseen kalustorekisteriin;
- u) "kalustoyksiköllä" raideliikenteen kalustoyksikköä, joka liikkuu omilla pyörillään **pyörien avulla** raiteilla joko omalla konevoimallaan tai ilman sitä, kiinteässä tai vaihtelevassa kokoonpanossa. Kalustoyksikkö muodostuu yhdestä tai useammasta rakenteellisesta ja toiminnallisesta osajärjestelmästä. [tark. 56]
- v) "valmistajalla" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa taikka suunnitteluttaa tai valmistuttaa yhteentoimivuuden osatekijää, **perusosaa** tai osajärjestelmää ja markkinoi sitä omalla nimellään tai tavaramerkillä; [tark. 57]
- w) "lähettäjällä" yritystä, joka lähettää tavaroita joko omaan lukuunsa tai kolmannen osapuolen puolesta;
- x) "kuormaajalla" yritystä, joka kuormaa pakattuja tavaroita, myös vaarallisia aineita, pienkontteja tai UN-säiliöitä vaunuun tai konttiin tai joka kuormaa kontin, irtotavarakontin, MEG-kontin, säiliökontin tai UN-säiliön vaunuun;
- x a) "purkajalla" yritystä, joka siirtää kontin vaunusta, purkaa pakatut tavarat vaunusta tai kontista taikka purkaa tavarat säiliöstä, vaunusta tai kontista; [tark. 58]**
- y) "täyttäjällä" yritystä, joka täyttää aineita, myös vaarallisia aineita, säiliöön (säiliövaunuun; irrotettavia säiliöitä kuljettavaan vaunuun, UN-säiliöön tai säiliökonttiin) tai vaunuun, suurkonttiin tai pienkonttiin irtotavarana kuljetettavaksi taikka monisäiliövaunuun tai MEG-konttiin;
- y a) "oikeudenmukaisella toimintaympäristöllä" kehitettävää menettelyä, jolla henkilökuntaa kannustetaan aktiivisesti ilmoittamaan turvallisuuteen liittyvistä onnettomuuksista, vaaratilanteista ja "läheltä piti" -tilanteista niin, että henkilökunta on edelleen vastuussa tahallisista rikkomuksista ja törkeästä huolimattomuudesta. Tällaisia henkilöitä ei pidä rangaista eikä syrjiä tahattomien virheiden tai tällaisten tietojen ilmoittamisen johdosta. Oikeudenmukainen toimintaympäristö tarjoaa rautatiealalle mahdollisuuden ottaa oppia onnettomuuksista, vaaratilanteista ja "läheltä piti" -tilanteista ja parantaa siten rautateiden työntekijöiden ja matkustajien turvallisuutta; [tark. 59]**
- y b) "vastaanottajalla" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka määritetään sellaiseksi rahtikirjassa ja joka vastaanottaa tavarat ja rahtikirjan; [tark. 60]**
- y c) "liikenteenharjoittajalla" yritystä, jonka kanssa lähettäjä tai matkustaja on tehnyt kuljetussopimuksen, tai seuraavaa liikenteenharjoittajaa, joka on vastuussa kyseisen sopimuksen perusteella. [tark. 61]**

II LUKU

TURVALLISUUDEN KEHITTÄMINEN JA HALLINNOINTI

4 artikla

Rautatiejärjestelmän toimijoiden asema rautateiden turvallisuuden kehittämisessä ja parantamisessa

1. Jäsenvaltioiden ja viraston on **kunkin omalla vastuualueellaan** varmistettava, että rautateiden turvallisuustaso pystytään yleisesti säilyttämään ja että sitä parannetaan jatkuvasti, jos se on kohtuudella mahdollista, ottaen huomioon **ihmisten tekijöiden vaikutus**, unionin lainsäädännön ja kansainvälisen lainsäädännön kehittyminen sekä tekniikan ja tieteen kehitys; etusija on annettava vakavien onnettomuuksien ehkäisemiselle.

Jäsenvaltioiden ja viraston on varmistettava, että rautateiden turvallisuuden kehittämiseksi ja parantamiseksi toteutettavissa toimenpiteissä otetaan huomioon tarve noudattaa järjestelmänäkökohtiin perustuvaa menettelyä.

2. Jäsenvaltioiden ja viraston on varmistettava, että rataverkon haltijat ja rautatieyritykset ovat vastuussa rautatiejärjestelmän turvallisesta käytöstä ja siitä aiheutuvien riskien hallinnasta sekä velvoitettava ne:

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- a) toteuttamaan tarvittavia riskinhallintatoimenpiteitä, tarvittaessa toistensa kanssa yhteistyössä,
- b) soveltamaan unionin ja kansallisia sääntöjä,
- c) ottamaan käyttöön turvallisuusjohtamisjärjestelmiä tämän direktiivin säännösten mukaisesti.

Kunkin rataverkon haltijan ja rautatieyrityksen on suhteessa käyttäjiin, asiakkaisiin, asianomaisiin työntekijöihin ja kolmansiin osapuoliin vastattava sille kuuluvasta järjestelmän osasta ja sen turvallisesta käytöstä, mukaan luettuina materiaalin toimitus ja palvelujen hankinta, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaista siviilioikeudellista vastuuta. Rataverkon haltijoiden ja rautatieyritysten turvallisuusjohtamisjärjestelmissä on otettava huomioon myös kolmansien osapuolten toimintaan liittyvät riskit.

3. Kunkin valmistajan, huoltopalvelujen tarjoajan, haltijan, palvelun tarjoajan ja hankintayksikön on varmistettava, että sen toimittamat liikkuva kalusto, **paikat**, laitteisto, lisävarusteet ja materiaalit tai sen tarjoamat palvelut ovat niitä ja niiden käyttöä koskevien vahvistettujen vaatimusten mukaisia, jotta rautatieyritykset ja/tai rataverkon haltijat voivat käyttää kyseisiä tuotteita tai palveluita turvallisesti.

4. Kaikkien toimijoiden, joiden asemalla on merkitystä turvallisuuden kannalta, on toteutettava **omilla vastuualueillaan** tarvittavia riskinhallintatoimenpiteitä, tarvittaessa yhteistyössä muiden kanssa, **ja niiden on vastattava omien tehtäviensä hoitamisesta**. Rautatieyritysten ja rataverkon haltijoiden lisäksi tällaisia toimijoita ovat:

- a) **haltijat ja haltijoiden yksiköt, jotka kaikki vastaavat** kalustoyksikköjen kunnossapidosta;
 - b) ~~lähettäjät~~, kuormaajat ja ~~käyttäjät~~ **purkaajat**, joilla on merkitystä turvallisen lastaamisen kannalta,
 - c) valmistajat, jotka ovat vastuussa turvallisten raideliikenteen kalustoyksikköjen ja kalustoyksikköjen osien, komponenttien tai osakokoonpanojen, rautateiden infrastruktuuri- ja energiaosajärjestelmien sekä ratalaitteiden ja veturilaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmien suunnittelusta ja valmistamisesta sekä kalustoyksikön alustavien kunnossapitoasiakirjojen laatimisesta.
5. Kunkin rautatieyrityksen, rataverkon haltijan ja kunnossapidosta vastaavan yksikön on varmistettava, että sen alihankkijat toteuttavat riskinhallintatoimenpiteitä. Tätä varten kunkin rautatieyrityksen, rataverkon haltijan ja kunnossapidosta vastaavan yksikön on sovellettava komission asetuksessa (EU) N:o 1078/2012⁽¹⁾ säädettyjä yhteisiä omavalvontaprosesseja. Alihankkijoiden on sovellettava niitä hankintasopimusten kaikissa vaiheissa. Rautatieyritysten, rataverkon haltijoiden ja kunnossapidosta vastaavien yksikköjen on annettava ~~sopimusjärjestelyinä~~ **sopimuksensa** tiedoksi viraston tai kansallisen turvallisuusviranomaisen pyynnöstä.

6. Jos kuka tahansa rautatiejärjestelmän toimijoista havaitsee **järjestelmästä johtuvan** turvallisuusrisikin, joka liittyy teknisen laitteiston vikoihin, valmistusvirheisiin tai toimintahäiriöihin, myös rakenteellisissa osajärjestelmissä, hänen on ilmoitettava kyseisistä riskeistä muille osapuolille **ja virastolle noudattaen koko unionissa yhdenmukaistettua järjestelmää**, jotta nämä voivat toteuttaa tarvittavat korjaavat toimet rautatiejärjestelmän turvallisuustason säilyttämiseksi jatkuvasti.

6 a. Jäsenvaltioiden, viraston ja kaikkien muiden rautatiejärjestelmän toimijoiden on luotava oikeudenmukainen toimintaympäristö, jolla varmistetaan jatkuva ilmoittaminen onnettomuuksista, vaaratilanteista ja mahdollisista turvallisuusriskeistä. Ilmoittamisen edistämiseksi jäsenvaltioiden on luotava mekanismi, joka mahdollistaa ilmoitusten tekemisen luottamuksellisesti.

7. Jos kalustoyksikköjä vaihdetaan rautatieyritysten välillä, kaikkien toimijoiden on vaihdettava kaikki tiedot, joilla on merkitystä turvallisen käytön kannalta, **käyttämällä direktiivin [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 43 ja 43 a artiklassa tarkoitettuja kalustoyksikköjen rekistereitä**. Tämä koskee erityisesti tietoja kalustoyksikön tilasta ja historiasta, kunnossapitoasiakirjojen osatekijöistä, lastaustoimenpiteiden jäljitettävyyttä, **turvallisuuden kannalta kriittisiä perusosia** ja rahtikirjoja. Tietojen on oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta niiden perusteella voidaan arvioida, mitä riskejä aiheutuu siitä, jos rautatieyritys käyttää kyseistä kalustoyksikköä. [tark. 62]

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 1078/2012, annettu 16 päivänä marraskuuta 2012, rautatieyritysten, turvallisuustodistuksen tai turvallisuusluvan saaneiden infrastruktuurin haltijoiden sekä kunnossapidosta vastaavien yksikköiden soveltamasta omavalvontaa koskevasta yhteisestä turvallisuusmenetelmästä (EUVL L 320, 17.11.2012, s. 8).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

5 artikla

Yhteiset turvallisuusindikaattorit

1. Yhteisten turvallisuustavoitteiden saavuttamisen arvioimisen helpottamiseksi ja rautateiden turvallisuuden yleisen kehittymisen seuraamiseksi jäsenvaltioiden on kerättävä tietoja yhteisistä turvallisuusindikaattoreista 18 artiklassa tarkoitettujen kansallisten turvallisuusviranomaisten vuosikertomusten perusteella.

Yhteiset turvallisuusindikaattorit vahvistetaan liitteessä I.

1 a. Jäsenvaltiot tukevat virastoa sen rautateiden turvallisuuden kehitystä unionin tasolla koskevassa valvontatyössä. [tark. 63]

2. Siirretään komissiolle valta antaa 26 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteen I tarkistamiseksi ja erityisesti yhteisten turvallisuusindikaattoreiden ajantasaistamiseksi tekniikan kehittyminen huomioon ottaen sekä onnettomuuksien kustannusten yhteisten laskentamenetelmien mukauttamiseksi.

6 artikla

Yhteiset turvallisuusmenetelmät

1. Yhteisissä turvallisuusmenetelmissä on kuvattava, miten turvallisuuden tasoa ja turvallisuustavoitteiden saavuttamista ja muiden turvallisuutta koskevien vaatimusten noudattamista arvioidaan siten, että laaditaan ja määritellään:

- a) riskien arviointimenetelmiä;
- b) menetelmiä, joilla arvioidaan 10 ja 11 artiklan mukaisesti myönnettyjen turvallisuustodistusten ja turvallisuuslupien vaatimusten noudattaminen;
- c) kansallisten turvallisuusviranomaisten soveltamat valvontamenetelmät sekä rautatieyritysten, rataverkon haltijoiden ja kunnossapidosta vastaavien yksikköjen soveltama omavalvonta;

c a) turvallisuuden kehittämistä koskevat valvontamenetelmät kansallisella tasolla ja unionin tasolla; [tark. 64]

d) mahdolliset muut menetelmät, jotka kattavat turvallisuusjohtamisjärjestelmän sellaiset prosessit, jotka on tarpeen yhdenmukaistaa unionin tasolla.

2. Komissio valtuuttaa viraston laatimaan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja uudet yhteiset turvallisuusmenetelmät, tarkistamaan ja ajantasaistamaan kaikki uudet yhteiset turvallisuusmenetelmät teknologian kehittymisen ja yhteiskunnallisten vaatimusten huomioon ottamiseksi sekä antamaan komissiolle asiaa koskevia suosituksia **mahdollisimman nopeasti. [tark. 65]**

Suosituksia laatiessaan viraston on otettava huomioon käyttäjien, **kansallisten turvallisuusviranomaisten, työmarkkinaosapuolten** ja **muiden** sidosryhmien kannat. Suositukseen on sisällyttävä raportti tämän kuulemisen tuloksista sekä raportti hyväksyttävien uusien yhteisten turvallisuusmenetelmien vaikutusten arvioinnista. **[tark. 66]**

3. Yhteisiä turvallisuusmenetelmiä on tarkistettava säännöllisin väliajoin ottaen huomioon niiden soveltamisesta saatu kokemus ja rautateiden turvallisuuden yleinen kehittyminen sekä rautateiden turvallisuustason säilyttämiseksi yleisesti ja sen parantamiseksi jatkuvasti, **jos siinä määrin kuin** se on kohtuudella mahdollista. **[tark. 67]**

4. Siirretään komissiolle valta antaa 26 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä yhteisistä turvallisuusmenetelmistä ja tarkistetuista yhteisistä turvallisuusmenetelmistä.

5. Jäsenvaltioiden on **nopeasti** tehtävä kansallisiin sääntöihinsä kaikki yhteisten turvallisuusmenetelmien hyväksymisen ja niiden tarkistusten perusteella tarvittavat muutokset. **[tark. 68]**

7 artikla

Yhteiset turvallisuustavoitteet

1. Yhteisissä turvallisuustavoitteissa on määriteltävä turvallisuuden vähimmäistasot, jotka on saavutettava rautatiejärjestelmän eri osissa ja koko järjestelmässä kussakin jäsenvaltiossa ja joka määritellään hyväksyttävää riskitasoa koskevin perusteina, jotka koskevat:

- a) matkustajiin, henkilöstöön, mukaan luettuna alihankkijoiden henkilöstö, tasoristeysten käyttäjiin ja muihin kohdistuvia henkilökohtaisia riskejä, sekä voimassa olevia kansallisia ja kansainvälisiä vastuusääntöjä rajoittamatta, rautatiealueilla luvattomasti liikkuviin henkilöihin kohdistuvia henkilökohtaisia riskejä;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

b) yhteiskuntaan kohdistuvia riskejä.

2. Komissio valtuuttaa viraston laatimaan tarkistetut yhteiset turvallisuustavoitteet **mahdollisimman pian** ja antamaan komissiolle asiaa koskevia suosituksia. [tark. 69]

3. Yhteisiä turvallisuustavoitteita on tarkistettava säännöllisin väliajoin ottaen huomioon rautateiden turvallisuuden yleinen kehittyminen. Tarkistetuista yhteisistä turvallisuustavoitteista on käytävä ilmi mahdolliset painopistealueet, joilla turvallisuutta on edelleen parannettava.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 26 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tarkistetuista yhteisistä turvallisuustavoitteista.

5. Jäsenvaltioiden on tehtävä kansallisiin sääntöihinsä kaikki tarvittavat muutokset saavuttaakseen ainakin yhteiset turvallisuustavoitteet ja kaikki tarkistetut turvallisuustavoitteet niihin liittyvien täytäntöönpanoaikataulujen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöistä komissiolle 8 artiklan mukaisesti.

8 artikla**Kansalliset säännöt**

1. Jäsenvaltiot saavat ~~vahvistaa~~ **laatia** uusia kansallisia sääntöjä **tämän direktiivin voimaantulon jälkeen** ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

a) yhteinen turvallisuusmenetelmä ei kata olemassa olevien turvallisuusmenetelmien sääntöjä;

b) on toteutettava kiireellisesti ennaltaehkäisevä toimenpide, erityisesti onnettomuuden jälkeen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ~~kansallisissa säännöissä~~ **kansalliset säännöt ovat syrjimättömiä ja niissä** otetaan huomioon järjestelmänäkökohdat.

Jäsenvaltiot voivat päättää pyrkiä asianomaista turvallisuustavoitetta korkeampaan turvallisuustasoon sillä edellytyksellä, että korkeampi turvallisuustaso on täysin yhteensopiva voimassa olevan yhteisen turvallisuustavoitteen kanssa.

2. Jos jäsenvaltio aikoo ottaa käyttöön uuden kansallisen säännön, sen on annettava kyseisen säännön luonnos **nopeasti** tiedoksi virastolle ja komissiolle asetuksen (EU) N:o ... [rautatievirastoasetus] 23 artiklan mukaisesti asianmukaisia tietoteknisiä järjestelmiä käyttäen ja **toimitettava kertomus uutta sääntöä koskevasta vaikutustenarvioinnista. Ilmoitus on tehtävä vähintään kolme kuukautta ennen säännön suunniteltua hyväksymistä, lukuun ottamatta 1 kohdan b luetelmakohdassa tarkoitettuja tapauksia.**

Kansallisen sääntöluonnoksen vastaanotettuaan virasto käynnistää koordinaatioprosessin, johon osallistuvat kaikki kansalliset turvallisuusviranomaiset ja jolla varmistetaan mahdollisimman korkea yhdenmukaisuuden taso kaikkialla unionissa.

Uusi kansallinen sääntö ei voi tulla voimaan tai sen voimassaolo ei voi jatkua, jos komissio vastustaa sitä viraston suosituksesta ja esittää syyt vastustukseensa.

3. Jos viraston tietoon tulee tiedoksi annettu tai tiedoksi antamatta jätetty kansallinen sääntö, joka on käynyt tarpeettomaksi tai on ristiriidassa yhteisten turvallisuusmenetelmien tai muun sellaisen unionin lainsäädännön kanssa, joka on hyväksytty sen jälkeen, kun kansallista sääntöä on alettu soveltaa, sovelletaan asetuksen (EU) N:o ... [rautatievirastoasetus] 22 artiklassa vahvistettua menettelyä.

Virasto voi soveltaa tätä kohtaa asioissa, jotka koskevat turvallisuuden kannalta kriittisistä tehtävistä vastaavien rautateiden ammattilaisten koulutusta, työterveyttä ja työturvallisuutta, vain silloin, jos asianomainen kansallinen sääntö on syrjivä ja jos korkeampi turvallisuuden taso saavutetaan yhteisten turvallisuusmenetelmien tai unionin jonkin muun lainsäädännön avulla.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset säännöt, **kalustoyksikköjen ja verkon välisiä liitännöitä koskevat säännöt mukaan luettuina**, ovat saatavissa maksutta ja **vähintään kahdella unionin virallisella** kielellä, jota kaikki osapuolet ymmärtävät.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

5. Tämän artiklan mukaisesti ilmoitettuihin kansallisiin sääntöihin ei sovelleta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/34/EY⁽¹⁾ säädettyä ilmoitusmenettelyä.

5 a. Virasto laatii ja julkaisee yhteiset ohjeet uusien kansallisten sääntöjen antamisesta tai olemassa olevien kansallisten sääntöjen muuttamisesta. [tark. 70]

9 artikla

Turvallisuusjohtamisjärjestelmät

1. Rataverkon haltijoiden ja rautatieyritysten on otettava käyttöön turvallisuusjohtamisjärjestelmä sen varmistamiseksi, että rautatiejärjestelmä voi saavuttaa vähintään yhteiset turvallisuustavoitteet, että se on YTE:issä vahvistettujen turvallisuusvaatimusten mukainen ja että siinä sovelletaan yhteisten turvallisuusmenetelmien asiaan kuuluvia osia ja 8 artiklan mukaisesti ilmoitettuja sääntöjä.

2. Turvallisuusjohtamisjärjestelmän on täytettävä vaatimukset, jotka on mukautettu harjoitettavan toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja muihin edellytyksiin. Siinä on varmistettava sellaisten riskien hallinta, jotka liittyvät rataverkon haltijan tai rautatieyrityksen toimintaan, mukaan luettuina **henkilöstön asianmukainen pätevyys ja koulutus sekä** ylläpito ja materiaalin toimitus sekä alihankkijoiden käyttö. Kansallisia ja kansainvälisiä vastuusääntöjä rajoittamatta turvallisuusjohtamisjärjestelmässä on myös otettava huomioon tarvittaessa sekä silloin kun se on järkevää muiden osapuolten suorittamista toimista aiheutuvat riskit. **Tämä edellyttää vastaavasti, että rataverkon haltijoilla ja rautatieyrityksillä on oltava käytössään menettelyjä, joilla ne tunnistavat mahdolliset riskit, joita rautatiejärjestelmään liittyvistä ulkoisista toiminnoista aiheutuu ja joilla on välitöntä vaikutusta toimintaan.** [tark. 71]

Komissio hyväksyy **delegoiduilla säädöksillä** turvallisuusjohtamisjärjestelmän perusosat ~~täytäntöönpanosäädöksillä~~. ~~Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 27 artiklan 2 kohdassa~~, **mukaan lukien sisäisesti hyväksytyt ja julkaistun turvallisuuspolitiikan; laadulliset ja määrälliset turvallisuustavoitteet sekä menettelyt niiden saavuttamiseksi; menettelyt teknisten ja toiminnallisten vaatimusten täyttämiseksi; riskin arviointimenettelyt ja riskinhallintatoimenpiteiden toteutuksen; henkilökunnan koulutus- ja tiedotustoimenpiteet; menettelyt, joilla varmistetaan turvallisuuteen liittyvä tiedotus ja dokumentointi; menettelyt vaaratilanteiden ja onnettomuuksien sekä muiden turvallisuuteen liittyvien tapahtumien ilmoittamista, raportointia ja analysointia ja ennaltaehkäisevien toimenpiteiden kehittämistä varten; viranomaisten hyväksymiä valmiussuunnitelmia koskevat määräykset; sekä turvallisuusjohtamisjärjestelmän sisäistä tarkastusta koskevat määräykset. Delegoidut säädökset hyväksytään 26 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä menettelyä** noudattaen. [tark. 72]

2 a. Rautateiden henkilökunnan osalta turvallisuusjohtamisjärjestelmään on sisällyttävä toimia henkilökunnan koulutusohjelmien tarjoamiseksi ja järjestelmiä, joilla varmistetaan henkilökunnan pätevyyden ylläpitäminen ja tehtävien asianmukainen suorittaminen. [tark. 73]

2 b. Turvallisuusjohtamisjärjestelmään on sisällyttävä 3 artiklassa määriteltyä oikeudenmukaista toimintaympäristöä koskevia säännöksiä. [tark. 74]

3. Rataverkon haltijan turvallisuusjohtamisjärjestelmässä on otettava huomioon eri rautatieyritysten toimintojen vaikutukset verkkoon sekä huolehdittava siitä, että kaikki rautatieyritykset voivat toimia YTE:ien ja kansallisten sääntöjen sekä niiden turvallisuustodistuksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Turvallisuusjohtamisjärjestelmää on kehitettävä rataverkon haltijan ja kaikkien kyseisen haltijan infrastruktuuria käyttävien rautatieyritysten hätätilannemenettelyjen yhteensovittamiseksi **samoin kuin niiden yhteensovittamiseksi hätäpalvelujen kanssa, jotta taataan pelastuspalvelujen nopea toiminta, sekä muunlaisten hätätilanteeseen mahdollisesti osallistuvien osapuolien kanssa. Rajatylittävissä rataverkoissa ja erityisesti rajatylittävissä tunneleissa kehitetään ja parannetaan erityisiä turvallisuudenhallintajärjestelmiä, jotta voidaan varmistaa toimivaltaisten pelastuspalvelujen tarvittava koordinaointi ja valmius rajan molemmilla puolilla.** [tark. 75]

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3 a. *Rataverkon haltijoiden on myös laadittava koordinoitijärjestelmä niiden naapurivaltioiden rataverkon haltijoiden kanssa, joihin verkko on yhteydessä. Tähän järjestelmään on sisällyttävä tiedotusmekanismeja rataverkossa tapahtuvien vaaratilanteiden tai onnettomuuksien tai rajatylittävää liikennettä mahdollisesti häiritsevien myöhästymisten varalta sekä yhteistyömenettelyjä molempien rataverkkojen välisen liikenteen palauttamiseksi siten, että rataverkon turvallisuus on koko ajan taattu. Molempien valtioiden rataverkkojen haltijat ilmoittavat liikenteenharjoittajille, asianomaisille osapuolille ja kansallisille viranomaisille kaikki tiedot, jotka voivat vaikuttaa kyseisten valtioiden väliseen liikenteeseen. [tark. 76]*

4. Kaikkien rataverkon haltijoiden ja rautatieyritysten on toimitettava kansalliselle turvallisuusviranomaiselle edeltävää kalenterivuotta koskeva vuotuinen turvallisuuskertomus vuosittain ennen 30 päivää kesäkuuta. Turvallisuuskertomuksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) tietoja siitä, miten organisaation turvallisuustavoitteet on saavutettu, ja turvallisuussuunnitelmien tulokset;
- b) kansallisten turvallisuusindikaattorien ja liitteessä I vahvistettujen yhteisten turvallisuusindikaattorien kehittäminen siltä osin kuin sillä on merkitystä kertomuksen antavalle organisaatiolle;
- c) sisäisen turvallisuustarkastuksen tulokset;
- d) rautatieliikenteessä ja infrastruktuurin hallinnoinnissa havaitut puutteet ja viat, joilla voi olla merkitystä kansalliselle turvallisuusviranomaiselle.

III LUKU

TURVALLISUUSTODISTUS JA -LUPA

10 artikla

Yhteinen turvallisuustodistus

1. Infrastruktuurin käyttöoikeuden saa myöntää ainoastaan rautatieyrityksille, joilla on yhteinen turvallisuustodistus.
2. Yhteisen turvallisuustodistuksen myöntää virasto **2 a kohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta**, kun on osoitettu, että rautatieyritys on ottanut käyttöön turvallisuusjohtamisjärjestelmän 9 artiklan mukaisesti ja täyttää YTE:issä ja , muussa asiaa koskevassa lainsäädännössä **sekä rautatieyrityksen tarjoamaan palveluun liittyvissä erityisissä toimintasäännöissä** säädetyt vaatimukset riskien hallitsemiseksi ja kuljetuspalvelujen tarjoamiseksi turvallisesti verkossa.

2 a. *Pelkästään erillisessä verkossa toimivien rautatieyritysten turvallisuustodistukset voi myöntää myös sellaisten jäsenvaltioiden kansallinen turvallisuusviranomainen, joissa tällainen verkko on. Tällöin hakija voi esittää hakemuksensa valintansa mukaan joko virastolle tai asianomaisen jäsenvaltion turvallisuusviranomaisille.*

Jäljempänä 30 artiklassa tarkoitetun siirtymäajan aikana sellaisten jäsenvaltioiden kansallisten turvallisuusviranomaisten, joissa on erillinen verkko, on laadittava turvallisuustodistusta koskevia yhteisiä menettelyjä ja varmistettava antamiensa turvallisuustodistusten vastavuoroinen tunnustaminen. Jos kansallisten turvallisuusviranomaisten päätökset ovat ristiriitaisia tai jos vastavuoroisesti hyväksyttävää päätöstä ei ole, virasto tekee päätöksen asetuksen ... [rautatievirastoasetus] 12 artiklan mukaisesti.

Jos kansalliset turvallisuusviranomaiset eivät ole 30 artiklassa tarkoitetun määräajan päättymiseen mennessä määrittäneet menettelyjä, jotka koskevat yhteisiä menettelyjä ja turvallisuustodistusten vastavuoroista tunnustamista, tässä artiklassa tarkoitetut luvat voi myöntää vain virasto.

Jos yhteisiä lupamenettelyjä ja turvallisuustodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevat menettelyt määritetään 30 artiklassa tarkoitetun määräajan loppuun mennessä, sellaisten jäsenvaltioiden kansalliset turvallisuusviranomaiset, joissa on erillisiä verkkoja, voivat edelleenkin myöntää turvallisuustodistuksia, ja hakija voi hakea turvallisuustodistusta virastolta tai toimivaltaisilta kansallisilta turvallisuusviranomaisilta 30 artiklassa tarkoitetun määräajan päätyttyä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Komissio esittää kymmenen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen kehityksestä kohti erillisiä rautatieverkkoja koskevia yhteisiä menettelyjä ja turvallisuustodistusten vastavuoroista tunnustamista, ja se esittää tarvittaessa asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia.

3. Yhteisessä turvallisuustodistuksessa on täsmennettävä sen kohteena olevan rautatieliikenteen laji ja , laajuus ja **toiminta-alue**. Todistus on voimassa vastaavan liikenteen osalta ja se tunnustetaan kaikkialla unionissa tai osassa unionia viraston määrittelemien edellytysten mukaisesti.

4. ~~Kolme kuukautta~~ Ennen sellaisen uuden palvelun toiminnan aloittamista, joka ei kuulu sen yhteisen turvallisuustodistuksen alaisuuteen, rautatieyrityksen on annettava asianomaiselle kansalliselle turvallisuusviranomaiselle tiedoksi asiakirjat esitettävä virastolle tai 2 a kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kansallisille turvallisuusviranomaisille tarvittavat lisäasiakirjat, joilla osoitetaan, että:

- a) rautatieyritys noudattaa liikennöintisääntöjä, mukaan luettuina kansalliset säännöt, jotka on annettu saataville 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ja arvioi toimintansa turvallisuuden, ottaen huomioon komission asetuksessa (EY) N:o 352/2009⁽¹⁾ säädetyt vaatimukset, sekä varmistaa hallitsevansa kaikkia riskejä turvallisuusjohtamisjärjestelmällään ja toteuttavansa kaikki turvallisen toiminnan edellyttämät järjestelyt;
- b) rautatieyritys on toteuttanut tarvittavat järjestelyt tehdäkseen yhteistyötä ja sovittaakseen toimintansa yhteen niiden rataverkkojen haltijoiden kanssa, joissa se aikoo liikennöidä;
- e) rautatieyritys on toteuttanut tarvittavat toimet turvatakseen liikennepalvelun turvallisuuden;
- d) rautatieyrityksellä on neuvoston direktiivin 95/18/EY⁽²⁾ mukaisesti annettu toimilupa;
- e) suunnitellun toiminnan laji ja , laajuus ja ala vastaavat sen yhteisessä turvallisuustodistuksessa ilmoitettua.

Jos virastolla tai 2 a tarkoitetuissa tapauksissa toimivaltaisella kansallisella turvallisuusviranomaisella on yhden tai useamman edellytyksen täyttymiseen liittyvä epäilyjä, sen on pyydettävä rautatieyritykseltä lisätietoja 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja aikarajoja noudattaen. Tietopyyntö ei saa kuitenkaan lykätä tai viivästyttää toiminnan aloittamista. Jos virasto tai 2 a kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kansallinen turvallisuusviranomainen havaitsee todisteita siitä, että yksi tai useampi edellytys ei täyty, sen on saatettava asia viraston käsiteltäväksi, ja viraston on toteutettava aiheelliset toimenpiteet, joihin voi sisältyä myös todistuksen muuttaminen, sen soveltamisen keskeyttäminen tai sen peruuttaminen.

5. Yhteinen turvallisuustodistus on rautatieyrityksen hakemuksesta uusittava enintään viiden vuoden väliajoin. Se on saatettava kokonaan tai osittain ajan tasalle aina, kun toiminnan laji tai laajuus muuttuu ennen kuin toiminnan lajia, laajuutta tai aluetta muutetaan olennaisesti.

Yhteisen turvallisuustodistuksen haltijan on viipymättä ilmoitettava virastolle tai 2 a kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kansalliselle turvallisuusviranomaiselle kaikista yhteisen turvallisuustodistuksen edellytysten merkittävistä muutoksista. Sen on lisäksi ilmoitettava virastolle tai 2 a kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kansalliselle turvallisuusviranomaiselle aina, kun otetaan käyttöön uusia turvallisuuden kannalta kriittisiä henkilöstöryhmiä tai uusia liikkuvan kaluston lajeja. Tällöin on samoin noudatettava 11 artiklan 1 kohdassa esitettyjä aikarajoja.

Virasto voi vaatia yhteisen turvallisuustodistuksen tarkistamista, jos turvallisuuden sääntelykehystä muutetaan olennaisesti

6. Jos kansallinen turvallisuusviranomainen toteaa, että yhteisen turvallisuustodistuksen haltija ei enää täytä todistuksen antamisen edellytyksiä, sen on pyydettävä virastoa peruuttamaan todistus. Virasto tai 2 a kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kansallinen turvallisuusviranomainen voi peruuttaa yhteisen turvallisuustodistuksen; tällöin sen on perusteltava päätöksensä. Viraston tai 2 a kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kansallisten turvallisuusviranomaisen on ilmoitettava asiasta viipymättä kaikkien niiden verkkojen kansallisille turvallisuusviranomaisille, joissa kyseinen rautatieyritys liikennöi.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 352/2009, annettu 24 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY 6 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun riskien arviointia koskevan yhteisen turvallisuusmenetelmän hyväksymisestä (EUVL L 108, 29.4.2009, s. 4).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 95/18/EY, annettu 19 päivänä kesäkuuta 1995, rautatieyritysten toimiluvista (EYVL L 143, 27.6.1995, s. 70).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

7. Viraston **tai 2 a kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kansallisen turvallisuusviranomaisen** on kuukauden kuluessa ilmoitettava kansallisille turvallisuusviranomaisille yhteisen turvallisuustodistuksen antamisesta, uusimisesta, muuttamisesta tai peruuttamisesta. Sen on tällöin ilmoitettava rautatieyrityksen nimi ja osoite, todistuksen antamispäivä, soveltamisala ja voimassaolo sekä, jos turvallisuustodistus peruutetaan, päätöksensä perustelut.

8. Virasto seuraa jatkuvasti yhteisten turvallisuustodistusten myöntämiseen ja kansallisten turvallisuusviranomaisten harjoittamaan valvontaan liittyvien toimenpiteiden tehokkuutta ja antaa tarvittaessa komissiolle suosituksia tilanteen parantamiseksi. Näihin voi sisältyä suositus uudeksi yhteiseksi turvallisuusmenetelmäksi, joka kattaa turvallisuusjohtamisjärjestelmän sellaisen prosessin, joka on tarpeen yhdenmukaistaa unionin tasolla siten kuin 6 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetaan.

8 a. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi valittaa itseään koskevasta päätöksestä, joka virasto on antanut asetuksen ... [rautatievirastoasetus] 12, 16, 17 ja 18 artiklan mukaisesti, tai siitä, ettei virasto ole vastannut asetettujen aikarajojen puitteissa. Näitä oikeuksia sovelletaan myös elimiin, jotka edustavat asetuksen ... [rautatievirastoasetus] 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä ja joilla on niiden perussäännön mukaisesti asianmukainen toimivalta. [tark. 77]

11 artikla

Yhteisten turvallisuustodistusten hakeminen

1. Yhteisten turvallisuustodistusten hakemukset toimitetaan virastolle. Viraston on tehtävä päätös hakemuksesta viivyttämättä ja joka tapauksessa viimeistään ~~neljän~~ **kolmen** kuukauden kuluttua ~~kaikkien vaadittujen tietojen ja viraston mahdollisesti pyytämien lisätietojen toimittamisesta~~ **hakemuksen vastaanottamisesta**. Jos hakijaa pyydetään toimittamaan lisätietoja, tällaiset tiedot on toimitettava ~~viipymättä~~ **viraston vahvistaman kohtuullisen ajan kuluessa, joka saa olla enintään yksi kuukausi, ellei virasto poikkeusoloissa anna lupaa ajan pidentämiseen. Kielteiset päätökset on perusteltava asianmukaisesti.**

Jos hakemus koskee toiminnan laajentamista uuteen jäsenvaltioon, viraston on samoin tehtävä päätöksensä kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

2. Viraston on annettava yksityiskohtaista opastusta yhteisen turvallisuustodistuksen hakemisesta. Sen on laadittava luettelo kaikista 10 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi vahvistetuista vaatimuksista ja julkaistava kaikki asian kannalta merkitykselliset asiakirjat.

3. Hakuohjeet sisältävä asiakirja, jossa esitetään ja selvitetään yhteisten turvallisuustodistusten vaatimukset sekä luetellaan toimitettavat asiakirjat, on annettava hakijoiden saataville maksutta **ja kaikilla unionin virallisilla kielillä**. Kansallisten turvallisuusviranomaisten on tehtävä viraston kanssa yhteistyötä näiden tietojen jakamiseksi. [tark. 78]

12 artikla

Rataverkon haltijoiden turvallisuuslupa

1. Saadakseen hallita ja käyttää rautatieinfrastruktuuria rataverkon haltijan on saatava turvallisuuslupa sijoittautumisjäsenvaltionsa kansalliselta turvallisuusviranomaiselta. **Virasto vastaa tässä artiklassa säädetystä toimista sellaisten rajat ylittävien infrastruktuurien tapauksessa, joilla on yksi rataverkon haltija.**

~~2. Turvallisuusluvassa on seuraavat osat:~~ **Turvallisuuslupa on sisällyttävä** lupa, jolla hyväksytään **vahvistetaan** rataverkon haltijan 9 artiklassa säädetty turvallisuusjohtamisjärjestelmä, johon on sisällyttävä menettelyt ja säännökset rautatieinfrastruktuurin turvallisen suunnittelun, kunnossapidon ja käytön, mukaan luettuna tarvittaessa liikenteenhallinta- ja merkinantojärjestelmän kunnossapito ja käyttö, edellyttämien vaatimusten täyttämiseksi, **sekä menettelyt vakavan onnettomuuden varalta avun takaamiseksi ja rataverkon turvallisuuden palauttamiseksi.**

Turvallisuuslupa on rataverkon haltijan hakemuksesta uusittava viiden vuoden väliajoin. Se on saatettava kokonaan tai osittain ajan tasalle aina, kun infrastruktuuria, merkinanto- tai sähkönsyöttöjärjestelmää tai infrastruktuurin käytön ja kunnossapidon periaatteita muutetaan olennaisesti. Turvallisuuslupan haltijan on ~~viipymättä~~ **nopeasti** ilmoitettava kaikista tällaisista muutoksista kansalliselle turvallisuusviranomaiselle **ja virastolle.**

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Kansallinen turvallisuusviranomaisen **tai 1 kohdassa tarkoitettujen rajat ylittävän infrastruktuurin tapauksessa virasto** voi vaatia turvallisuuslupan tarkistamista, jos turvallisuuden sääntelykehystä muutetaan olennaisesti.

Jos kansallinen turvallisuusviranomaisen **tai 1 kohdassa tarkoitettujen rajat ylittävien infrastruktuurien tapauksessa virasto** toteaa, että luvan saanut rataverkon haltija ei enää täytä turvallisuuslupan ehtoja, sen on peruutettava lupa ja perusteltava päätöksensä.

3. Kansallisen turvallisuusviranomaisen on tehtävä päätös hakemuksesta viivyttämättä ja joka tapauksessa viimeistään neljän **kolmen** kuukauden kuluttua kaikkien vaadittujen tietojen ja **hakemuksen vastaanottamisesta. Jos hakijaa pyydetään toimittamaan lisätietoja, tällaiset tiedot on toimitettava** kansallisen turvallisuusviranomaisen mahdollisesti pyytämien lisätietojen toimittamisesta **tai viraston vahvistaman kohtuullisen ajan kuluessa, joka saa olla enintään yksi kuukausi, ellei kansallinen turvallisuusviranomaisen tai virasto poikkeusoloissa anna lupaa ajan pidentämiseen. Kielteiset päätökset on perusteltava asianmukaisesti.**

Hakemusohjeet, joissa kuvaillaan ja selitetään turvallisuuslupien saamista koskevia vaatimuksia ja luetellaan vaadittavat asiakirjat, on asetettava saataville. [tark. 79]

4. Kansallisen turvallisuusviranomaisen on kuukauden kuluessa ilmoitettava virastolle turvallisuuslupien antamisesta, uusimisesta, muuttamisesta tai peruuttamisesta. Sen on ilmoitettava rataverkon haltijan nimi ja osoite, turvallisuuslupan antamispäivä, soveltamisala ja voimassaolo sekä, jos turvallisuuslupa peruutetaan, perusteltava päätöksensä.

13 artikla

Koulutusmahdollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rautatieyrityksillä on yhtäläinen ja ketään syrjimätön mahdollisuus kouluttaa veturinkuljettajia ja junahenkilökuntaa, kun tällainen koulutus on tarpeen niiden verkossa liikennöimiseksi sekä turvallisuustodistuksen saamista koskevien vaatimusten ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/59/EY ⁽¹⁾ mukaisten toimilupien ja todistusten saamista koskevien vaatimusten täyttämiseksi.

Koulutusta on annettava reittitiedoista, **vammaisten henkilöiden avustamisesta**, liikennöintisäännöistä ja -menettelyistä, merkinanto-, ohjaus- ja hallintajärjestelmästä ja liikennöitävillä reiteillä sovellettavista hätätilannemenettelyistä. **[tark. 80]**

Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että rataverkon haltijoilla ja niiden turvallisuuteen olennaisesti liittyvissä tehtävissä toimivalla henkilökunnalla on mahdollisuus hankkia kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin koulutuspalveluja.

Jos koulutukseen ei sisälly kokeita eikä koulutuksesta anneta todistuksia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että rautatieyritykset voivat saada tällaisen todistuksen.

Kansallisen turvallisuusviranomaisen on varmistettava, että koulutuspalvelujen tai tarvittaessa todistusten antaminen täyttää direktiivissä 2007/59/EY, YTE:ssä tai 8 artiklassa tarkoitetuissa kansallisissa säännöissä vahvistetut vaatimukset.

2. Jos koulutuspalveluja saa vain yhden ainoan rautatieyrityksen tai rataverkon haltijan kautta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne ovat muiden rautatieyritysten saatavilla kohtuulliseen ja ketään syrjimättömään hintaan, joka heijastaa kustannuksia ja johon voi sisältyä voittomarginaali.

3. Ottaessaan palvelukseen uusia veturinkuljettajia, junahenkilökuntaa tai turvallisuuteen olennaisesti liittyvissä tehtävissä toimivaa muuta henkilökuntaa rautatieyritysten on voitava ottaa huomioon muiden rautatieyhtiöiden palveluksessa mahdollisesti aiemmin saatu koulutus, pätevyys ja kokemus. Tätä varten kyseisen henkilökunnan on voitava perehtyä kaikkiin koulutustaan, pätevyyttään tai kokemustaan osoittaviin asiakirjoihin, saada niistä jäljennökset ja antaa ne edelleen muille.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/59/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, vetureita ja junia rautateilla yhteisössä ajavien veturinkuljettajien hyväksymisestä (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 51).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

4. Rautatieyritykset ja rataverkon haltijat ovat vastuussa turvallisuuteen liittyviä tehtäviä hoitavan henkilöstönsä, **myös junissa työskentelevän henkilöstön**, koulutus- ja pätevyystasosta. [tark. 81]

14 artikla

Kalustoyksikköjen kunnossapito

1. Kullakin kalustoyksiköllä on oltava ennen sen käyttöönottoa tai käyttämistä verkossa sille osoitettu kunnossapidosta vastaava yksikkö, ja tämän yksikön on oltava rekisteröity kansalliseen kalustorekisteriin **kalustorekistereihin** direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 43 ja 43 a artiklan mukaisesti.

2. Kunnossapidosta vastaava yksikkö voi olla rautatieyritys, rataverkon haltija tai kalustoyksikön haltija.

3. Yksikön on varmistettava kunnossapitojärjestelmän avulla, että kalustoyksiköt, joiden kunnossapidosta se on vastuussa, ovat turvallisessa käyttökunnossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklassa tarkoitettua rautatieyritysten ja rataverkon haltijoiden vastuuta junan turvallisesta liikennöinnistä. Tämän vuoksi kunnossapidosta vastaavan yksikön on varmistettava, että kalustoyksikköä pidetään kunnossa seuraavien mukaisesti:

a) kunkin kalustoyksikön huolto-ohjekirja;

b) voimassa olevat vaatimukset, mukaan luettuina kunnossapitosäännöt ja YTE:n vaatimukset.

Kunnossapidosta vastaavan yksikön on tehtävä kunnossapitotyöt itse tai teetettävä ne toimeksisaaneilla kunnossapitokonepajoilla.

4. Tavaravaunujen osalta kullakin kunnossapidosta vastaavalla yksiköllä on oltava sertifiointi, jonka on myöntänyt komission asetuksen (EU) N:o 445/2011⁽¹⁾ mukaisesti valtuutettu tai hyväksytty elin tai kansallinen turvallisuusviranomainen. Hyväksymismenettelyn on perustuttava riippumattomuuteen, pätevyyteen ja puolueettomuuteen.

Jos kunnossapidosta vastaava yksikkö on rataverkon haltija, asianomaisen kansallisen turvallisuusviranomaisen on valvottava asetuksen (EU) N:o 445/2011 vaatimusten noudattamista **tämän direktiivin** 12 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen yhteydessä ja tämä on vahvistettava näissä menettelyissä eriteltyissä todistuksissa.

5. Edellä olevan 4 kohdan mukaisesti annettujen todistusten on oltava voimassa **ja ne on tunnustettava automaattisesti** koko unionissa.

Virasto perustaa ja julkaisee sekä sen jälkeen saattaa viipymättä ajan tasalle rekisterin kunnossapidosta vastaavista yksiköistä, joilla on todistus. Se liitetään kansallisiin kalustorekistereihin tai kalustorekisteriin direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 43 artiklan 1 ja 4 kohdan ja 43 a artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti.

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla se hyväksyy yhteisiä eritelmiä, jotka koskevat rekisterin sisältöä, tietomuotoa, toiminnallista ja teknistä rakennetta ja toimintatapaa sekä tietojen tallentamiseen ja käyttöön sovellettavia sääntöjä. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 27 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 a. Laatiessaan tai muuttaessaan yhteentoimivuuden teknisiä eritelmiä virasto yhdenmukaistaa kunnossapidon vähimmäisvaatimuksia koskevat säännöt, jotta koko rautatiejärjestelmän turvallisuus voidaan taata. Tätä varten se ottaa huomioon eri parametrit (käyttö, ikä, materiaalit, kilometrimäärä, ilmasto-olosuhteet, rautatietyyppi jne.), jotka vaikuttavat materiaalin kulumiseen. Yritykset voivat edelleen käyttää omaa kunnossapitojärjestelmäänsä edellyttäen, että virasto katsoo järjestelmän mahdollistavan vastaavan tai korkeamman turvallisuuden tason.

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 445/2011, annettu 10 päivänä toukokuuta 2011, tavaravaunujen kunnossapidosta vastaavien yksiköiden sertifiointijärjestelmästä ja asetuksen (EY) N:o 653/2007 muuttamisesta (EUVL L 122, 11.5.2011, s. 22).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

6. Virasto arvioi ~~31 päivään toukokuuta 2014 mennessä~~ **viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta** tavaravaunujen kunnossapidosta vastaavan yksikön sertifiointijärjestelmän, ~~tarkastelee mahdollisuutta ulottaa se koskemaan kaikkia kalustoyksiköitä~~ sekä antaa asiasta kertomuksen komissiolle. **Kertomukseen on sisällyttävä suositus siitä, olisiko sertifiointijärjestelmää laajennettava muuntyyppisiin kalustoyksiköihin. Tämän jälkeen komissio toteuttaa asianmukaiset toimet suosituksen perusteella.**

6 a. Virasto määrittää viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta rautateiden turvallisuuden kannalta kriittiset osat ja kehittää järjestelmän näiden perusosien jäljittämistä varten.

7. Komissio hyväksyy ~~täytäntöpanosäädöksillä~~ **viraston suosituksen perusteella ja viimeistään 36 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta delegoiduilla säädöksillä 26 artiklan mukaisesti** kaikkien kalustoyksikköjen osalta kunnossapidosta vastaavan yksikön yhteiset sertifiointiedellytykset ~~viimeistään 24 päivänä joulukuuta 2016.~~

Kyseiset täytäntöpanosäädökset annetaan 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Asetuksella (EU) N:o 445/2011 hyväksytyn tavaravaunuihin sovellettavan sertifiointijärjestelmän soveltamista jatketaan siihen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ~~täytäntöpanosäädösten~~ **delegoitujen säädösten** antamiseen asti. [tark. 82]

15 artikla

Poikkeamiset kunnossapidosta vastaavien yksikköjen sertifiointijärjestelmästä

1. Jäsenvaltiot voivat päättää täyttää kunnossapidosta vastaavan yksikön määrittelemistä ja sertifiointia koskevat velvoitteensa 14 artiklassa vahvistetulle sertifiointijärjestelmälle vaihtoehtoisin toimenpitein seuraavissa tapauksissa:

- a) kolmannessa maassa rekisteröidyt ja kyseisen maan lainsäädännön mukaan kunnossapidetyt kalustoyksiköt;
- b) kalustoyksiköt, joita käytetään verkoissa tai radoilla, joiden raideleveys poikkeaa unionin pääasiallisen rataverkon raideleveydestä ja joita koskevien 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten täyttäminen varmistetaan kolmansien maiden kanssa tehdyillä kansainvälisillä sopimuksilla;
- c) edellä 2 artiklan soveltamisalaa kuuluvat kalustoyksiköt ja sotamateriaali sekä erikoiskuljetukset, joilta vaaditaan kansallisen turvallisuusviranomaisen tapauskohtainen lupa ennen kuljetuksen suorittamista. Tässä tapauksessa poikkeuslupa myönnetään korkeintaan viiden vuoden ajaksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten toimenpiteiden on pantava täytäntöön asianomaisen kansallisen turvallisuusviranomaisen tai viraston myöntämien poikkeusten nojalla

- a) kun kalustoyksiköitä direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 43 artiklan mukaisesti, mikäli kyseessä on kunnossapidosta vastaavan yksikön määrittäminen;
- b) kun annetaan turvallisuustodistuksia ja -lupia rautatieyrityksille ja rataverkon haltijoille tämän direktiivin 10 ja 12 artiklan nojalla, mikäli kyseessä on kunnossapidosta vastaavan yksikön määrittäminen tai sertifiointi.

3. Tällaiset poikkeukset on määriteltävä ja perusteltava 18 artiklassa tarkoitettussa vuotuisessa turvallisuuskertomuksessa. Mikäli käy ilmi, että unionin rautatiejärjestelmässä otetaan epäasianmukaisia riskejä, virasto ilmoittaa siitä välittömästi komissiolle. Komissio ottaa yhteyttä asianomaisiin osapuoliin ja pyytää tarvittaessa jäsenvaltioita peruuttamaan poikkeusta koskevan päätöksensä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

IV LUKU

KANSALLISET TURVALLISUUSVIRANOMAISET

16 artikla

Tehtävät

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava turvallisuusviranomaisen. **Jäsenvaltiot voivat myös päättää perustaa yhdessä alueillaan toimivaltaisen turvallisuusviranomaisen.** Tämän viranomaisen on oltava organisaatioltaan, oikeudelliselta rakenteeltaan ja päätöksenteoltaan riippumaton rautatieyrityksistä, rataverkon haltijasta, hakijoista ja **tai** hankintayksiköistä. **Viranomaisella on oltava tarvittava asiantuntemus ja tarvittavat henkilöresurssit tehtäviensä hoitamiseksi. Se voi olla liikenneasioista vastaava ministeriö, jos se täyttää tässä kohdassa säädetty riippumattomuutta koskevat vaatimukset.**
2. Kansallisella turvallisuusviranomaisella on oltava ainakin seuraavat tehtävät:
- rautatiejärjestelmän muodostavien energia- ja infrastruktuuriasajärjestelmien käyttöönottoluvan myöntäminen direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti, **poikkeuksena rajat ylittävät infrastruktuurit, joilla on yksi rataverkon haltija ja joiden osalta virasto vastaa tässä alakohdassa tarkoitetuista tehtävistä;**
 - sen ~~valvonta~~ **varmistaminen**, että yhteentoimivuuden osatekijät ovat direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] x artiklassa säädettyjen olennaisten vaatimusten mukaisia;
 - ~~europaalaisen~~ **kansallisen** kalustoyksikkönumeron antaminen direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] ~~42 20 a ja 43~~ artiklan mukaisesti;
 - viraston tukeminen sen pyynnöstä **ja asetuksessa (EU) N:o ... [rautatievirastoasetus] tarkoitettujen sopimusten perusteella** 10 artiklan mukaisesti myönnettävien yhteisten turvallisuustodistusten antamisessa, uusimisessa, muuttamisessa ja peruuttamisessa sekä sen tarkistamisessa, että kyseisissä todistuksissa asetettuja ehtoja ja vaatimuksia noudatetaan ja että rautatieyritykset noudattavat toiminnassaan unionin tai kansallisen lainsäädännön vaatimuksia;
 - 12 artiklan mukaisesti myönnettävien turvallisuuslupien antaminen, uusiminen, muuttaminen ja peruuttaminen ja sen tarkistaminen, että kyseisissä luvissa asetettuja ehtoja ja vaatimuksia noudatetaan ja että rataverkon haltijat noudattavat toiminnassaan unionin tai kansallisen lainsäädännön vaatimuksia;
 - turvallisuuden sääntelykehiksen, kansallisten turvallisuussääntöjen järjestelmä mukaan luettuina, seuranta, edistäminen ja tarvittaessa soveltamisen valvonta ja ajantasaistaminen;
 - rautatieyritysten valvonta komission asetuksen (EU) N:o 1158/2010 ⁽¹⁾ liitteen IV ja komission asetuksen (EU) N:o 1077/2012 ⁽²⁾ mukaisesti;
 - sen ~~valvonta~~ **varmistaminen**, että kalustoyksiköt rekisteröidään asianmukaisesti **europaalaisen ja kansalliseen kalustorekisteriin** ja että ~~rekisteriin~~ **rekistereihin** sisältyvät turvallisuuteen liittyvät tiedot ovat täsmälliset ja ajan tasalla.;
 - h a) sen seuraaminen, että veturinkuljettajien työ-, ajo- ja lepoaikoja koskevia sääntöjä noudatetaan rautatieyrityksissä ja rautateillä;**
 - h b) tavaravaunujen ja muun liikkuvan kaluston turvallista kunnossapitoa ja käyttöä koskevien sovellettavien sääntöjen noudattamisen valvonta;**
 - h c) kaikille rautatiejärjestelmän toimijoille pakollisen, yksityiskohtaiset toimenpiteet vakavan onnettomuuden tai hätätilanteen sattua sisälttävän rautatieverkon yleisen hätäsuunnitelman laatiminen ja toimittaminen virastolle. Tämän suunnitelman on sisällettävä**

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 1158/2010, annettu 9 päivänä joulukuuta 2010, yhteisestä turvallisuusmenetelmästä rautateiden turvallisuustodistusten saamista koskevien vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi (EUVL L 326, 10.12.2010, s. 11).

⁽²⁾ Komission asetus (EU) N:o 1077/2012, annettu 16 päivänä marraskuuta 2012, yhteisestä turvallisuusmenetelmästä kansallisten turvallisuusviranomaisten turvallisuustodistuksen tai turvallisuusluvan myöntämisen jälkeen harjoittamaa valvontaa varten ETA:n kannalta merkityksellinen teksti (EUVL L 320, 17.11.2012, s. 3).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- i) *mekanismit ja menettelyt, joilla taataan tehokas viestintä osallistuvien toimijoiden, lähinnä rataverkkojen haltijoiden ja rautatieliikenteen harjoittajien sekä pelastuspalvelujen välillä;*
- ii) *koordinointimekanismit naapurivaltioiden kansallisten viranomaisten kanssa;*
- iii) *viestintäkanavat uhrien omaisiin vakavan onnettomuuden sattuessa, jotta tilanteeseen vastaa eri tehtäviin harjoitettu ja koulutettu henkilöstö;*
- iv) *uhreille onnettomuuden jälkeen annettavaa apua koskeva järjestelmä, joka opastaa heitä unionin lainsäädännön ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1371/2007⁽¹⁾ mukaisissa valitusmenettelyissä, tämän rajoittamatta rautatieliikenteen harjoittajien velvollisuuksien soveltamista. Tämä apu sisältää onnettomuuden uhreille ja heidän omaisilleen annettavan psykologisen avun.*

Komissio laatii pikaisesti 27 artiklassa tarkoitetuilla täytäntöönpanosäädöksillä toimenpiteitä, joilla pyritään yhdenmukaistamaan hätäsuunnitelmien sisältö ja muoto. Virasto auttaa ja valvoo kansallisia turvallisuusviranomaisia kyseisten suunnitelmien laatimisessa kiinnittäen erityistä huomiota rautatieonnettomuuksiin, jotka vaikuttavat kahteen tai useampaan kansalliseen rataverkkoon.

3. Sen jäsenvaltion kansallisen turvallisuusviranomaisen, jossa rautatieyrittäjä harjoittaa liikennettä, on toteutettava tarvittavat järjestelyt koordinoidakseen toimiaan viraston ja muiden turvallisuusviranomaisten kanssa kaikkien tiettyä rautatieyrittäjästä koskevien keskeisten tietojen jakamiseksi, myös tunnettujen riskien ja turvallisuuden suoritustason osalta. Kansallisen turvallisuusviranomaisen on lisäksi jaettava tietoja niiden muiden kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa, joita asia koskee, jos se toteaa, että rautatieyrittäjä ei toteuta tarvittavia riskinhallintatoimenpiteitä.

Sen on ilmoitettava virastolle kaikki valvottavana olevan rautatieyrittäjän turvallisuustasoon liittyvät epäilyksenaiheet. Viraston on toteutettava 10 artiklan 6 kohdassa säädetyt aiheelliset toimet.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä ei saa siirtää tai antaa toimeksi rataverkon haltijalle, rautatieyrittäjälle tai hankintayksikölle.

4 a. Kansallisten turvallisuusviranomaisten on perustettava viraston avulla mekanismeja hyviä ja parhaita käytäntöjä koskevien esimerkkien vaihtamista varten.

4 b. Kansalliset turvallisuusviranomaiset voivat vapaaehtoisesti pyytää virastoa tarkastamaan työnsä. Virasto voi tarkastaa kansallisia turvallisuusviranomaisia myös omasta aloitteestaan. [tark. 83]

17 artikla

Päätöksentekoperiaatteet

1. Kansallisten turvallisuusviranomaisten on suoritettava tehtävänsä avoimesti ja ketään syrjimättä. Niiden on erityisesti kuultava kaikkia osapuolia ja perusteltava päätöksensä.

Niiden on käsiteltävä pyynnöt ja hakemukset viipymättä sekä toimitettava tietoja koskevat pyyntönsä viipymättä sekä tehtävä kaikki päätöksensä neljän kuukauden kuluessa kaikkien vaadittavien tietojen toimittamisen jälkeen. Ne voivat 16 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä hoitaessaan koska tahansa pyytää rataverkon haltijoilta ja rautatieyrittäjiltä tai muilta asianmukaisilta elimiltä teknistä apua: **noudattaen 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja aikarajoituksia ja viraston kassa tehtyjen sopimusjärjestelyjen mahdollisesti sisältämiä velvoitteita.**

Kansallisen turvallisuusviranomaisen on kansallisen sääntelykehityksen kehittämisen yhteydessä kuultava kaikkia asianosaisia henkilöitä ja osapuolia, mukaan lukien rataverkon haltijat, rautatieyrittäjät, valmistajat sekä kunnossapito- ja palvelujen tarjoajat, käyttäjät ja henkilöstön edustajat, **ja otettava nämä kuulemiset huomioon.**

2. Viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten on voitava vapaasti suorittaa kaikki tehtävänsä suorittamiseen tarvittavat tarkastukset, **auditoinnit** ja tutkinnat sekä voitava tutustua kaikkiin asiakirjoihin ja niillä on oltava pääsy rataverkon haltijoiden ja rautatieyrittäjien tiloihin, laitteistoihin ja laitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1371/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 14).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kansallisen turvallisuusviranomaisen tekemiin päätöksiin voidaan hakea muutosta tuomioistuimessa.

4. Kansallisten turvallisuusviranomaisten on vaihdettava viraston perustamassa verkostossa aktiivisesti mielipiteitä ja kokemuksia päätöksentekoperusteidensa yhdenmukaistamiseksi unionissa.

4 a. Kansalliset turvallisuusviranomaiset tukevat virastoa sen rautateiden turvallisuuden kehitystä unionin tasolla koskevassa valvontatyössä.

5. Viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten yhteistyön laajuus kaikissa asioissa, jotka liittyvät yhteisen turvallisuustodistuksen antamista koskeviin paikan päällä tehtäviin tarkastuksiin ja rautatieyritysten valvontaan yhteisen turvallisuustodistuksen antamisen jälkeen, on vahvistettava viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten ~~sopimus-~~ ja muissa järjestelyissä **sopimusjärjestelyissä viimeistään vuosi tämän direktiivin voimaantulon jälkeen.**

Sopimukseen voi sisältyä viraston tiettyjen tehtävien ja vastuiden siirtäminen kansallisille viranomaisille, esimerkkinä asiakirjojen tarkistaminen ja valmistelu, teknisen yhteensopivuuden tarkistaminen, käyntien suorittaminen ja teknisten tutkimusten laatiminen asetuksen ... [rautatievirastoasetus] 69 artiklan mukaisesti.

Sopimuksissa on määrättävä tulojen jakamisesta kunkin toimijan työtaakkaa vastaavalla tavalla. [tark. 84]

18 artikla

Vuosikertomus

Kansallisen turvallisuusviranomaisen on julkaistava vuosikertomus edeltävän vuoden toiminnastaan ja lähetettävä se virastolle 30 päivään syyskuuta mennessä. Vuosikertomuksessa on oltava tietoja:

- a) rautateiden turvallisuuden kehittämistä, mukaan luettuna jäsenvaltiokohtainen yhteenvedo liitteessä I vahvistetuista yhteisistä turvallisuusindikaattoreista;
- b) merkittävistä muutoksista rautateiden turvallisuutta koskevassa lainsäädännössä ja sääntelyssä;
- c) turvallisuustodistuksia ja turvallisuuslupia koskevasta kehityksestä;
- d) rataverkon haltijoiden ja rautatieyritysten valvonnasta saaduista tuloksista ja kokemuksista;
- e) poikkeuksista, joista on päätetty 14 artiklan 8 kohdan mukaisesti.
- f) kaikista jäsenvaltiossa toimivien rautatieyritysten tarkastuksista, joita on tehty osana valvontaa;

f a) kaikista rautateillä tehdyistä tavaravaunujen teknisistä tarkastuksista; [tark. 85]

V LUKU

ONNETTOMUUKSIEN JA VAARATILANTEIDEN TUTKINTA

19 artikla

Tutkintavelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 21 artiklassa tarkoitettu tutkintaelin suorittaa rautatiejärjestelmässä tapahtuneiden vakavien onnettomuuksien jälkeen tutkinnan, jonka tavoitteena on rautateiden turvallisuuden mahdollinen parantaminen sekä onnettomuuksien ehkäisy.

2. Vakavien onnettomuuksien lisäksi 21 artiklassa tarkoitettu tutkintaelin voi tutkia ne onnettomuudet ja vaaratilanteet, jotka olisivat hieman erilaisissa olosuhteissa voineet johtaa vakaviin onnettomuuksiin, mukaan luettuina Euroopan rautatiejärjestelmän rakenteellisten osajärjestelmien tai yhteentoimivuuden osatekijöiden tekniset viat.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Tutkintaelin päättää harkintansa mukaan, onko tällaisen onnettomuuden tai vaaratilanteen tutkinta aloitettava. Sen on päätöksessään otettava huomioon seuraavat seikat:

- a) onnettomuuden tai vaaratilanteen vakavuus;
 - b) onko onnettomuus tai vaaratilanne osa onnettomuuksien tai vaaratilanteiden sarjaa, jolla on merkitystä koko järjestelmälle;
 - c) vaikutus rautateiden turvallisuuteen unionin tasolla;
 - d) rataverkon haltijoiden, rautatieyritysten, kansallisen turvallisuusviranomaisen tai jäsenvaltioiden esittämät pyynnöt.
3. Tutkintaelin määrää tutkinnan laajuuden sekä tutkinnassa noudatettavan menettelyn ottaen huomioon 20 ja 22 artiklan sekä ne tiedot, jotka se olettaa saavansa onnettomuudesta tai vaaratilanteesta turvallisuuden parantamiseksi.
4. Tutkinnassa ei missään tapauksessa saa pyrkiä osoittamaan syyllisyyttä tai korvausvastuuta.

20 artikla

Tutkinnan asema

1. Jäsenvaltioiden on määriteltävä omassa oikeusjärjestyksessään tutkinnan oikeusasema siten, että tutkinnasta vastaavat voivat suorittaa tehtävänsä mahdollisimman tehokkaasti ja nopeasti.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti, että oikeudellisesta tutkinnasta vastaavat viranomaiset toimivat yhteistyössä kaikilta osin ja että tutkijoille **sekä pyydettyessä virastolle** annetaan mahdollisimman nopeasti: **[tark. 86]**
 - a) pääsy onnettomuus- tai vaaratilannepaikalle sekä tutkimaan asianomaista liikkuvaa kalustoa, siihen liittyvää infrastruktuuria sekä liikenteenohjaus- ja merkinantolaitteita;
 - b) oikeus luetteloida viipymättä todisteet ja suorittaa tutkimuksia ja analyysia varten valvottu näytteenotto jäännöksistä, infrastruktuurin laitteistoista tai osista;
 - c) oikeus tutustua junien rekisteröintilaitteiden sekä suullisten viestien tallennukseen ja merkinanto- ja liikenteenohjausjärjestelmän toiminnan rekisteröintiin tarkoitettujen laitteiden sisältämiin tietoihin sekä käyttää niitä;
 - d) oikeus tutustua uhrien ruumiille tehtyjen tutkimusten tuloksiin;
 - e) oikeus tutustua junahenkilöstölle ja muulle onnettomuudessa tai vaaratilanteessa mukana olleelle rautatiehenkilöstölle tehtyjen tutkimusten tuloksiin;
 - f) mahdollisuus kuulla mukana ollutta rautatiehenkilöstöä ja muita todistajia;
 - g) oikeus tutustua rataverkon haltijan, asianomaisten rautatieyritysten ja kansallisen turvallisuusviranomaisen hallussa oleviin merkityksellisiin tietoihin.
3. Tutkinta on suoritettava mahdollisesta oikeudellisesta tutkinnasta riippumatta.

21 artikla

Tutkintaelin

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että 19 artiklassa tarkoitettujen onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinnasta vastaa pysyvä elin, johon on kuuluttava vähintään yksi henkilö, joka voi toimia tutkinnasta vastaavana, jos onnettomuus tapahtuu tai vaaratilanne ilmenee. Kyseisen elimen on oltava organisaatioltaan, oikeudelliselta rakenteeltaan ja päätöksenteoltaan riippumaton rataverkon haltijoista, rautatieyrityksistä, maksujenperintäelimestä, käyttöoikeuden myöntävistä elimistä ja ilmoitetuista laitoksista ja kaikista osapuolista, joiden edut saattavat joutua ristiriitaan tutkintaelimelle annetun tehtävän kanssa. Sen on lisäksi oltava toiminnallisesti riippumaton kansallisesta turvallisuusviranomaisesta ja kaikista rautateiden sääntelyelimestä.
2. Tutkintaelimen on suoritettava tehtävänsä 1 kohdassa tarkoitetuista tahoista riippumattomana, ja **ketään osapuolta syrjimättä, ja** sillä on oltava käytettävissään tähän tarkoitukseen riittävät voimavarat. Sen tutkijoilla on oltava asema, joka takaa heille tarvittavan riippumattomuuden. **[tark. 87]**

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että rautatieyrietykset, rataverkon haltijat ja tarvittaessa kansallinen turvallisuusviranomaisen ovat velvollisia ilmoittamaan tutkintaelimelle välittömästi 19 artiklassa tarkoitetuista onnettomuuksista ja vaaratilanteista. Tutkintaelimen on pystyttävä vastaamaan tällaisiin ilmoituksiin ja sen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tutkinnan aloittamiseksi viimeistään viikon kuluttua onnettomuudesta tai vaaratilanteesta tehdyn ilmoituksen vastaanottamisen jälkeen.
4. Tutkintaelin voi yhdistää tämän direktiivin mukaiset tehtävänsä muiden tapauksien kuin rautateiden onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkintaa koskevaan toimintaan, jollei tällainen tutkinta vaaranna elimen riippumattomuutta.
5. Tarvittaessa tutkintaelin voi pyytää muiden jäsenvaltioiden tutkintaelimiä tai virastoa tarjoamaan asiantuntemusta tai suorittamaan teknisiä tarkastuksia, analyyseja tai arviointeja.

5 a. Tutkintaelimet voivat vapaaehtoisesti pyytää virastoa tarkastamaan työnsä. [tark. 88]

6. Jäsenvaltiot voivat antaa tutkintaelimen tehtäväksi muita kuin 19 artiklassa tarkoitettuja rautateiden onnettomuuksia ja vaaratilanteita koskevan tutkinnan suorittamisen.
7. Tutkintaelinten on vaihdettava aktiivisesti mielipiteitä ja kokemuksia yhteisten tutkintamenetelmien kehittämiseksi, turvallisuuteen liittyvien suositusten seuranta koskevien yhteisten periaatteiden laatimiseksi sekä teknisen ja tieteellisen kehityksen huomioon ottamiseksi.

Virasto tukee tutkintaelimiä tässä tehtävässä. **Lisäksi tutkintaelimet tukevat virastoa sen rautateiden turvallisuuden kehitystä unionin tasolla koskevassa valvontatyössä. [tark. 89]**

22 artikla

Tutkintamenettelyt

1. Sen jäsenvaltion tutkintaelimen, jonka alueella 19 artiklassa tarkoitettu onnettomuus tai vaaratilanne on sattunut, on tutkittava kyseinen onnettomuus tai vaaratilanne. Jollei pystytä toteamaan, missä jäsenvaltiossa onnettomuus tai vaaratilanne on sattunut, tai jos se on sattunut kahden jäsenvaltion välisellä rajalla tai sen läheisyydessä, asianomaiset elimet sopivat, kumpi niistä suorittaa tutkinnan, tai ne sopivat tutkinnan suorittamisesta yhteistyössä. Toinen elin voi ensiksi mainitussa tapauksessa osallistua tutkintaan ja saada käyttöönsä kaikki tutkinnan tulokset.

Toisen jäsenvaltion tutkintaelimiä **ja virastoa** on pyydettyä osallistumaan tutkintaan aina, kun onnettomuudessa tai vaaratilanteessa on osallisena kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitseva ja siellä toimiluvan saanut rautatieyrittäjä. **[tark. 90]**

Tämä kohta ei estä jäsenvaltioita sopimasta, että asianomaiset elimet suorittavat tutkinnan yhteistyössä myös muissa tapauksissa.

2. Kunkin onnettomuuden tai vaaratilanteen tutkinnasta vastaavan elimen on huolehdittava sen suorittamiseksi tarvittavista edellytyksistä, joihin kuuluu toiminnallinen ja tekninen asiantuntemus **sekä riittävät resurssit**. Tutkittavan onnettomuuden tai vaaratilanteen laadusta riippuen voidaan käyttää kyseisen elimen piiristä tai sen ulkopuolelta löytyvää asiantuntemusta. **[tark. 91]**

3. Tutkinta on suoritettava mahdollisimman avoimesti siten, että kaikkia osapuolia voidaan kuulla ja tulokset voidaan antaa niiden käyttöön. Asianomaisille rataverkon haltijoille ja rautatieyrietyksille, kansalliselle turvallisuusviranomaiselle, uhreille ja heidän omaisilleen, vahingoittuneen omaisuuden omistajille, valmistajille, osallisena olleille pelastuspalvelulaitoksille sekä henkilöstön ja palvelujen käyttäjien edustajille on tiedotettava säännöllisesti tutkinnasta ja sen edistymisestä, ja niille on annettava mahdollisuuksien mukaan tilaisuus esittää tutkinnan osalta kantansa ja näkemyksensä ja niiden on saatava esittää huomautuksia selostusluonnoksissa esitetystä tiedoista.

4. Tutkintaelimen on saatettava tutkimuksensa onnettomuuspaikalla päätökseen mahdollisimman nopeasti, jotta rataverkon haltija voi korjata infrastruktuurin ja avata sen rautatieliikenteelle mahdollisimman pian.

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

23 artikla

Tutkintaselostukset

1. Edellä 19 artiklassa tarkoitetun onnettomuuden tai vaaratilanteen tutkinnasta on laadittava selostus onnettomuuden tai vaaratilanteen luonteeseen ja vakavuuteen sekä tulosten merkitykseen nähden sopivassa muodossa. Tutkintaselostuksessa on ilmoitettava 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tutkinnan tavoitteet, ja siinä on tarvittaessa oltava turvallisuuteen liittyviä suosituksia.

2. Tutkintaelimen on julkistettava lopullinen tutkintaselostus **sekä turvallisuuteen liittyvät suositukset** mahdollisimman nopeasti ja yleensä viimeistään kahden kuukauden kuluttua tapahtumapäivästä. Tutkintaselostus, ~~mukaan luettuna~~ turvallisuuteen liittyvät suositukset, on toimitettava 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille asianomaisille osapuolille sekä muiden jäsenvaltioiden asianomaisille elimille ja osapuolille. [tark. 92]

Komissio hyväksyy onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkintaselostusten sisällön täytäntöönpanosäädöksillä. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 27 artiklan 2 kohdassa **delegoiduilla säädöksillä; selostuksiin sisältyvät seuraavat osat: yhteenveto; tapahtumaan liittyvät välittömät tosiseikat; tutkintaa koskevat tiedot; analyysi ja johtopäätökset. Delegoidut säädökset hyväksytään 26 artiklassa** tarkastelumenettelyä **menettelyä** noudattaen. [tark. 93]

3. Tutkintaelimen on julkaistava vuosittain viimeistään 30 päivänä syyskuuta vuosikertomus, josta ilmenevät sen edeltävänä vuonna suorittamat tutkinnat, sen antamat turvallisuuteen liittyvät suositukset ja aiemmin annettujen suositusten mukaisesti toteutetut toimenpiteet.

24 artikla

Virastolle annettavat tiedot

1. Tutkintaelimen on ilmoitettava virastolle tutkinnan aloittamista koskevasta päätöksestä viikon kuluessa päätöksen tekemisestä. Sen on tällöin mainittava tapahtuman päivämäärä, aika ja paikka sekä sen laji ja seuraukset ihmishenkien menetysten, loukkaantumisten ja aineellisten vahinkojen kannalta.

2. Tutkintaelimen on lähetettävä virastolle 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut lopulliset tutkintaselostukset ja 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vuosikertomus.

2 a. Virasto perustaa keskitetyn tietokannan, jossa on kaikki onnettomuuksien ja tapaturmien osalta toimitetut tiedot, ja hallinnoi sitä. Tietokanta perustetaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015. [tark. 94]

25 artikla

Turvallisuutta koskevat suositukset

1. Tutkintaelimen antama turvallisuutta koskeva suositus ei missään tapauksessa luo oletusta onnettomuuteen tai vaaratilanteeseen liittyvästä syyllisyydestä tai vastuusta.

2. Suositukset on osoitettava virastolle, kansalliselle turvallisuusviranomaiselle ja, jos se on suosituksen luonteen perusteella tarpeen, jäsenvaltion muille elimille tai viranomaisille tai muille jäsenvaltioille. Jäsenvaltioiden ja niiden kansallisten turvallisuusviranomaisten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että tutkintaelinten antamat turvallisuuteen liittyvät suositukset otetaan asianmukaisesti huomioon ja että niiden perusteella ryhdytään tarvittaessa toimenpiteisiin.

3. Kansallisen turvallisuusviranomaisen ja muiden viranomaisten tai elinten tai tarvittaessa muiden jäsenvaltioiden, joille suositukset on osoitettu, on vähintään vuosittain annettava tutkintaelimelle selvitys suosituksen perusteella toteutetuista tai suunnitelluista toimenpiteistä.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

26 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

2. ~~Valta hyväksyä~~ **Siirretään** 5 artiklan 2 kohdassa ja , 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja **ja 9 artiklan 2 kohdassa, 14 artiklan 7 kohdassa ja 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa** delegoituja säädöksiä ~~siirretään~~ komissiolle määräämättömäksi ajaksi **viideksi vuodeksi tämän direktiivin voimaantulopäivästä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvaltan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolmea kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä. [tark. 95]**

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 2 kohdassa ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua säädösvaltan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvaltan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 5 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

27 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

28 artikla

Kertomus ja uudet unionin toimet

Komissio antaa viraston toimittamien asiaa koskevien tietojen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle ennen ... (*) ~~viiden~~ **kolmen** vuoden kuluttua voimaantulosta – julkaisutoimisto lisää päivämäärän] ja sen jälkeen joka ~~viides~~ **kolmas** vuosi kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia uusiksi unionin toimiksi. **[tark. 96]**

29 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia, syrjimättömiä ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset komissiolle tiedoksi 32 artiklan 1 kohdassa mainittuun päivään mennessä sekä ilmoitettava sille viipymättä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

30 artikla

Siirtymäsäännökset

Direktiivin 2004/49/EY liitteitä III ja V sovelletaan tämän direktiivin 6 artiklan 2 ja 3 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa, 14 artiklan 7 kohdassa ja 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten soveltamisen aloituspäivään asti.

(*) **Kolme** vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

~~Kansallisten turvallisuusviranomaisten on jatkettava~~ **Kansalliset turvallisuusviranomaiset voivat jatkaa ... (*)** asti turvallisuustodistusten myöntämistä direktiivin 2004/49/EY säännösten mukaisesti, **sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan 2 a kohdan soveltamista**. Tällaiset turvallisuustodistukset ovat voimassa niiden päättymispäivään asti.

Hakijat voivat esittää hakemuksen joko virastolle tai kansalliselle turvallisuusviranomaiselle kolmen vuoden pituisena lisäaikana 32 artiklan mukaisen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen vuoden pituisen määräajan jälkeen. Kansalliset turvallisuusviranomaiset voivat tänä aikana jatkaa turvallisuustodistusten antamista direktiivin 2004/49/EY mukaisesti. [tark. 97]

31 artikla

Viraston suositukset ja lausunnot

Virasto antaa asetuksen ... [rautatievirastoasetus] 15 artiklan mukaisesti suosituksia ja lausuntoja tämän direktiivin soveltamiseksi. Nämä suositukset ja lausunnot muodostavat perustan tämän direktiivin mukaisesti toteutettaville unionin toimenpiteille.

32 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava ~~2, 3, 4, 8, 10, 16, 18 ja 20 artiklan ja liitteen I~~ **tämän direktiivin säännösten** noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... (**). Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle. **[tark. 98]**

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Velvoitetta saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panna se täytäntöön ei sovelleta Kyproksen tasavaltaan eikä Maltan tasavaltaan niin kauan kuin niiden alueella ei ole rautatiejärjestelmää.

Kuitenkin heti kun julkinen tai yksityinen yhteisö jättää virallisen hakemuksen rautatielinjan rakentamisesta yhden tai useamman rautatieyrityksen liikennöintiä varten, kyseisten jäsenvaltioiden on laadittava säännökset tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi vuoden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

33 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2004/49/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä II olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, ... (***) sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia, liitteessä II olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja alettava soveltaa niitä. **[tark. 99]**

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

34 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämän direktiivin 10 ja 11 artiklaa sovelletaan ... (****), **sanotun kuitenkaan rajoittamatta 30 artiklassa tarkoitettujen siirtymäsäännösten soveltamista. [tark. 100]**

(*) **Neljä** vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

(**) **Yksi vuosi** tämän direktiivin voimaantulosta.

(***) **Neljä** vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

(****) **Neljä** vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

35 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

LIITE I

YHTEISET TURVALLISUUSINDIKAATTORIT

Kansallisen turvallisuusviranomaisten on toimitettava vuosittain tiedot yhteisistä turvallisuusindikaattoreista. Jos tietojen toimittamisen jälkeen havaitaan uusia tosiseikkoja tai virheitä, kansallisen turvallisuusviranomaisen on muutettava tai korjattava asianomaisen vuoden indikaattoreita ensimmäisen sopivan tilaisuuden tullen ja viimeistään seuraavassa vuosikertomuksessa.

Jäljempänä 1 kohdassa lueteltuihin onnettomuuksiin liittyviin indikaattoreihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 91/2003⁽¹⁾ siltä osin kuin tietoja on saatavilla.

1. Onnettomuuksiin liittyvät indikaattorit

1.1. Merkittävien onnettomuuksien kokonaismäärä ja junakilometreihin suhteutettu määrä sekä onnettomuustyyppit jaoteltuina seuraavasti:

- i) junien yhteentörmäykset raideliikenteen kalustoyksikköjen kanssa,
- ii) junien yhteentörmäykset aukean tilan ulottuman sisäpuolella oleviin esteisiin,
- iii) junien raiteelta suistumiset,
- iv) tasoristeysonnettomuudet, mukaan lukien onnettomuudet, joissa on osallisina jalankulkijoita,
- v) henkilövahinko-onnettomuudet, joissa on osallisena liikkeessä olevaa liikkuvaa kalustoa, itsemurhia lukuun ottamatta,
- vi) liikkuvan kaluston tulipalot,
- vii) muut.

Kaikki merkittävät onnettomuudet on ilmoitettava ensisijaisen onnettomuuden tyyppin mukaan luokiteltuina, vaikka toissijainen onnettomuus, esimerkiksi raiteelta suistumisen jälkeinen tulipalo, olisi seurauksiltaan ensisijaista onnettomuutta vakavampi.

1.2. Vakavien loukkaantumisten ja kuolemantapausten kokonaismäärä ja junakilometreihin suhteutettu määrä onnettomuustyypeittäin jaoteltuina seuraaviin henkilöryhmiin:

- i) matkustajat (myös suhteutettuna henkilökilometrien ja henkilöjunakilometrien kokonaismäärään),
- ii) työntekijät, mukaan lukien alihankkijoiden henkilöstö,
- iii) tasoristeysten käyttäjät,
- iv) alueella luvattomasti olevat henkilöt,
- v) muut.

2. Vaarallisiin aineisiin liittyvät indikaattorit

Vaarallisten aineiden kuljettamiseen liittyvien onnettomuuksien **ja vaaratilanteiden** kokonaismäärä ja junakilometreihin suhteutettu määrä onnettomuustyypeittäin jaoteltuina seuraaviin ryhmiin: **[tark. 101]**

- i) onnettomuudet, joihin liittyy ainakin yksi lisäyksessä määriteltyjä vaarallisia aineita kuljettava raideliikenteen kalustoyksikkö;
- ii) sellaisten onnettomuuksien määrä, jotka aiheuttavat vaarallisten aineiden päästöjä.

3. Itsemurhiin liittyvät indikaattorit

Itsemurhien kokonaismäärä ja junakilometreihin suhteutettu määrä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 91/2003, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, rautatieliikenteen tilastoista (EYVL L 14, 21.1.2003, s. 1).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

4. Riskitekijöihin liittyvät indikaattorit

Seuraavien tilanteiden kokonaismäärä ja junakilometreihin suhteutettu määrä:

- i) kiskon katkeamat,
- ii) raiteen nurjahdukset eli hellekäyrät ja muut raidegeometrian äkilliset muutokset,
- iii) väärin annetut opasteet,
- iv) punaisen (seis-opasteen) ohiajo,
- v) käytössä olevan liikkuvan kaluston rikkoutuneet pyörät,
- vi) käytössä olevan liikkuvan kaluston rikkoutuneet akselit.

Kaikista tällaisista tilanteista on annettava tiedot riippumatta siitä, johtivatko ne onnettomuuteen. Onnettomuuksiin johtaneista tilanteista on annettava tiedot riskitekijöitä koskevissa indikaattoreissa; onnettomuuksia – jos ne ovat merkittäviä – koskevat tiedot annetaan edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa onnettomuuksia koskevissa indikaattoreissa.

5. Onnettomuuksien taloudellisten vaikutusten laskemiseen liittyvät indikaattorit

Virasto määrittelee yksikkökustannukset tämän direktiivin voimaantuloon mennessä kerättyjen tietojen perusteella.

6. Infrastruktuurin tekniseen turvallisuuteen ja sen toteuttamiseen liittyvät indikaattorit

6.1. Niiden raiteiden prosenttiosuus, joilla on käytössä automaattinen junan kulun valvontajärjestelmä; niiden ajettujen junakilometriä prosenttiosuus, joilla käytetään toiminnallisia junan kulun valvontajärjestelmiä.

6.2. Tasoristeysten määrä (kokonaismäärä sekä ratakilometreihin ja raidekilometreihin suhteutettuna) jaoteltuna seuraavien kahdeksan tyyppin mukaisesti:

a) varoituslaittein varustetut tasoristeykset, joissa on:

- i) automaattinen valo- ja/tai äänivaroituslaitos,
- ii) automaattiset puomit ilman valo- ja/tai äänivaroituslaitosta,
- iii) automaattiset puomit sekä automaattinen ääni- ja/tai valovaroituslaitos,
- iv) automaattiset puomit, automaattinen ääni- ja/tai valovaroituslaitos sekä asetinlaitteeseen kytketty tasoristeyksen vapaanaolon valvonta,
- v) käsin kytkettävä valo- ja/tai äänivaroituslaitos,
- vi) käsinkytkennällä tai käsin avattavat puomit tai portit,
- vii) käsin kytkettävä ääni- ja/tai valovaroituslaitos sekä puomit tai portit;

b) varoituslaitteettomat tasoristeykset.

7. Turvallisuusjohtamiseen liittyvät indikaattorit

Infrastruktuurin haltijoiden ja rautatieyritysten suorittamat sisäiset auditoinnit turvallisuusjohtamisjärjestelmää koskevien asiakirjojen mukaisesti. Suoritettujen auditointien kokonaismäärä ja lukumäärä prosenttiosuutena vaadituista (ja/tai suunnitelluista) auditoinneista.

8. Määritelmät

Yhteisten turvallisuusindikaattorien yhteiset määritelmät ja onnettomuuksien taloudellisten vaikutusten laskentamenetelmät esitetään lisäyksessä.

Lisäys

Yhteisten turvallisuusindikaattoreiden yhteiset määritelmät ja onnettomuuksien taloudellisten vaikutusten laskentamenetelmät

1. Onnettomuuksiin liittyvät indikaattorit

- 1.1. "Merkittävällä onnettomuudella" tarkoitetaan onnettomuutta, jossa on osallisena vähintään yksi liikkeessä oleva raideliikenteen kalustoyksikkö ja jonka seurauksena vähintään yksi henkilö kuolee tai loukkaantuu vakavasti tai jonka seurauksena syntyy merkittäviä kalustoon, rataan, muihin laitteistoihin tai ympäristöön kohdistuvia vahinkoja tai laajoja liikennehäiriöitä. Tähän eivät sisälly verstaissa, varastoissa ja varikoilla tapahtuvat onnettomuudet.
- 1.2. "Merkittävillä kalustoon, rataan, muihin laitteistoihin tai ympäristöön kohdistuvilla vahingoilla" tarkoitetaan vahinkoja, joista aiheutuu vähintään 150 000 euron kustannukset.
- 1.3. "Laajoilla liikennehäiriöillä" tarkoitetaan raideliikenteen keskeytymistä pääradalla vähintään kuuden tunnin ajaksi.
- 1.4. "Junalla" tarkoitetaan tietyllä numerolla tai erityisellä nimellä kulkevaa, määrättyltä lähtöasemalta määrätylle pääteasemalle liikennöivää yhden tai useamman veturin tai moottorivaunun hinaamaa yhtä tai useampaa raideliikenteen kalustoyksikköä tai yhtä yksin kulkevaa moottorivaunua. Esimerkiksi yksinään kulkevaa veturia pidetään junana.
- 1.5. "Junien yhteentörmäyksillä" tarkoitetaan yhteenajoja, peräänajoja ja sivutörmäyksiä junan osan ja toisen junan tai kalustoyksikön osan tai vaihtotyöveturin välillä:
- 1.6. "Törmäyksillä aukean tilan ulottuman sisäpuolella oleviin esteisiin" tarkoitetaan törmäystä junan osan ja kiinteiden tai väliaikaisten raiteilla tai niiden lähellä olevien esineiden välillä (lukuun ottamatta tasoristeyksissä ylittävästä ajoneuvosta tai ylittävältä käyttäjältä pudonneita esineitä). Tähän sisältyvät törmäykset ajojohtimiin.
- 1.7. "Raiteelta suistumisella" tarkoitetaan tilannetta, jossa vähintään yksi junan pyöristä putoaa raiteeltaan.
- 1.8. "Tasoristeysonnettomuuksilla" tarkoitetaan sellaisia tasoristeyksissä tapahtuvia onnettomuuksia, joissa on osallisena ainakin yksi raideliikenteen kalustoyksikkö ja yksi tai useampi rataa ylittävä ajoneuvo, muita tasoristeyksen käyttäjiä, kuten jalankulkijoita, tai väliaikaisesti raiteilla tai niiden lähellä olevia esineitä, jotka ovat pudonneet rataa ylittävästä ajoneuvosta tai rataa ylittävältä käyttäjältä.
- 1.9. "**Liikkeessä olevan liikkuvan kaluston aiheuttamilla** henkilövahinko-onnettomuuksilla, ~~joissa on osallisena liikkeessä olevaa liikkuvaa kalustoa,~~ tarkoitetaan onnettomuuksia, joissa on osallisena yksi tai useampi henkilö ja joissa henkilöihin törmää raideliikenteen kalustoyksikkö **raidekulkuneuvo** tai siihen liitetty tai siitä irronnut osa. Tähän sisältyvät raideliikenteen kalustoyksiköistä putoavat henkilöt sekä henkilöt, jotka kaatuvat tai joihin osuu irtonainen esine heidän matkustaessaan kalustoyksikössä. [tark. 102]
- 1.10. "Liikkuvan kaluston tulipaloilla" tarkoitetaan tulipaloja ja räjähdyksiä, jotka tapahtuvat raideliikenteen kalustoyksiköissä (niiden kuorma mukaan luettuna) matkalla lähtöasemalta määränpääasemalle, mukaan luettuina tilanteet, joissa kalustoyksikkö on pysähdyksissä lähtöasemalla, määränpääasemalla tai välipysähdysasemalla, sekä tilanteet vaihtotyön aikana.
- 1.11. "Muun tyyppisillä onnettomuuksilla" tarkoitetaan kaikkia muita onnettomuuksia kuin edellä mainittuja (eli junien yhteentörmäyksiä, raiteelta suistumisia, tasoristeysonnettomuuksia, liikkeessä olevan liikkuvan kaluston aiheuttamia henkilövahinko-onnettomuuksia ja liikkuvan kaluston tulipaloja).
- 1.12. "Matkustajalla" tarkoitetaan junan miehistöä lukuun ottamatta kaikkia henkilöitä, jotka matkustavat raideliikenteessä. Onnettomuustilastoissa mukaan luetaan matkustajat, jotka yrittävät nousta liikkuvaan junaan tai poistua liikkuvasta junasta.
- 1.13. "Työntekijällä (mukaan luettuina alihankkijoiden henkilöstö ja sopimussuhteiset itsenäiset ammatinharjoittajat)" tarkoitetaan kaikkia henkilöitä, joiden työ liittyy rautateihin ja jotka ovat töissä onnettomuushetkellä. Mukaan luetaan junahenkilöstö sekä liikkuvasta kalustosta ja infrastruktuurista huolehtiva henkilöstö.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- 1.14. "Tasoristeyksen käyttäjällä" tarkoitetaan henkilöä, joka käyttää tasoristeystä ylittäessään radan millä tahansa kulkuneuvolla tai jalan.
 - 1.15. "Alueella luvattomasti olevalla henkilöllä" tarkoitetaan henkilöitä, jotka oleskelevat rautatiealueilla, joissa oleskelu on kiellettyä, tasoristeyksen käyttäjiä lukuun ottamatta.
 - 1.16. "Muilla (kolmansilla osapuolilla)" tarkoitetaan henkilöitä, jotka eivät ole "matkustajia", "työntekijöitä alihankkijoiden henkilöstö mukaan luettuna", "tasoristeyksen käyttäjiä" eivätkä "alueella luvattomasti olevia henkilöitä".
 - 1.17. "Kuolemantapauksella (kuolleella)" tarkoitetaan henkilöä, joka on onnettomuuden (itsemurhia lukuun ottamatta) seurauksena kuollut välittömästi tai 30 päivän kuluessa siitä.
 - 1.18. "Vakavalla loukkaantumisella (vakavasti loukkaantuneella)" tarkoitetaan henkilöä, joka on onnettomuuden seurauksena loukkaantunut (itsemurhayrityksiä lukuun ottamatta) ja saanut sairaalahoitoa yli vuorokauden ajan.
2. Vaarallisiin aineisiin liittyvät indikaattorit
 - 2.1. "Vaarallisten aineiden kuljettamiseen liittyvällä onnettomuudella" tarkoitetaan onnettomuutta tai vaaratilannetta, josta on ilmoitettava RID⁽¹⁾/ADR-määräysten 1.8.5 kohdan mukaisesti.
 - 2.2. "Vaarallisilla aineilla" tarkoitetaan aineita ja tavaroita, joiden kuljettaminen on RID-ohjesäännössä kielletty tai sallittu vain siinä määrätyn ehdoin.
 3. Itsemurhiin liittyvät indikaattorit
 - 3.1. "Itsemurhalla" tarkoitetaan tarkoituksellisesti itsensä vahingoittamiseksi tehtävää tekoa, josta seuraa kuolema ja jonka toimivaltainen kansallinen viranomainen rekisteröi ja luokittelee itsemurhaksi.
 4. Riskitekijöihin liittyvät indikaattorit
 - 4.1. "Kiskon katkeamalla" tarkoitetaan kaikkia kiskoja, jotka ovat erottuneet kahteen tai useampaan osaan, tai kaikkia kiskoja, josta on irronnut pala metallia siten, että syntyy yli 50 millimetrin pituinen ja yli 10 millimetrin syvyinen lovi kiskon pintaan.
 - 4.2. "Raiteen nurjahduksella eli hellekäyrällä ja muulla raidegeometriian äkillisellä muutoksella" tarkoitetaan sellaisia virheitä raiteen jatkumossa ja raidegeometriassa, jotka edellyttävät raiteen sulkemista tai sallitun enimmäisnopeuden alentamista.
 - 4.3. "Väärin annetuilla opasteilla" tarkoitetaan kaikkia opastinjärjestelmän teknisiä virheitä (sekä infrastruktuurin että liikkuvan kaluston osalta), joiden vuoksi opastetiedot eivät ole tarpeeksi rajoittavia.
 - 4.4. Punaisen (seis-opastimen) ohiajolla (Signal Passed At Danger, SPAD) tarkoitetaan kaikkia tilanteita, joissa jokin junan osa on liikkunut liikenteenohjauksen lupaa pidemmälle.

Liikenteenohjauksen luvan vastainen ajo tarkoittaa, että on ohitettu jokin seuraavista:

raidepuolella oleva valo-opastin tai siipiopastin taikka pysähtymiskäskeytysrataosuuksilla, joilla ei ole automaattista junan kulun valvontajärjestelmää (Automatic Train Control System, ATCS, tai Automatic Train Protection System, ATP),

ATCS- tai ATP-järjestelmän antaman, turvallisuuteen liittyvän ajoluvan päättymisen,

säännöissä vahvistetulla suullisella tai kirjallisella luvalla ilmoitettu paikka,

seis-levyt (päätepuskimet pois luettuina) tai käsiopasteet.

Tähän eivät sisälly tapaukset, joissa rautateillä liikkuva kalusto, johon ei ole kiinnitetty vetoyksikköä tai jonka mukana ei ole miehistöä, liikkuu seis-opastimen ohi. Tähän eivät myöskään sisälly tapaukset, joissa seis-opastetta ei ole laitettu päälle niin ajoissa, että kuljettaja ehtisi pysäyttää junan ennen kyseistä opastinta.

Kansalliset turvallisuusviranomaiset voivat antaa neljää alakohtaa koskevat tiedot erillisinä, ja niiden on annettava tiedot ainakin yhdestä yhteenvetoindikaattorista, joka sisältää tiedot kaikista neljästä ryhmästä.

⁽¹⁾ RID-ohjesääntö (vaarallisten aineiden kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevat määräykset) sellaisena kuin se on hyväksyttyinä vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista 24 päivänä syyskuuta 2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/68/EY (EUVL L 260, 30.9.2008, s. 13).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- 4.5. "Rikkoutuneella pyörällä" tarkoitetaan vikaa, joka vaikuttaa pyörän olennaisiin osiin ja joka aiheuttaa onnettomuusriskin (raiteelta suistumis- tai törmäysriskin).
- 4.6 "Rikkoutuneella akselilla" tarkoitetaan vikaa, joka vaikuttaa akselin olennaisiin osiin ja joka aiheuttaa onnettomuusriskin (raiteelta suistumis- tai törmäysriskin).

5. Onnettomuuksien taloudellisten vaikutusten laskemisen yhteiset menetelmät

Virasto kehittää menetelmän yksikkökustannusten laskemiseksi tämän direktiivin voimaantuloon mennessä kerättyjen tietojen perusteella.

6. Infrastruktuurin tekniseen turvallisuuteen ja sen toteuttamiseen liittyvät indikaattorit

- 6.1. "Automaattisella junan kulun valvontajärjestelmällä (Automatic Train Protection, ATP)" tarkoitetaan järjestelmää, joka pakottaa noudattamaan opastimia ja nopeusrajoituksia valvomalla nopeuksia ja pysäyttämällä junan automaattisesti opastimien niin määrätessä.
- 6.2. "Tasoristeyksellä" tarkoitetaan kaikkia samalla tasolla olevia risteymäkohtia rautatien ja infrastruktuurin haltijan tunnustamien ja julkisille tai yksityisille käyttäjille avoimien kulkuväylien välillä. Mukaan ei lueta laituripolkuja eikä huoltoteiden tasoristeyksiä.
- 6.3. "Kulkuväylällä" tarkoitetaan kaikkia julkisia tai yksityisiä katuja, teitä tai maanteitä, polut ja pyörätiet mukaan luettuina, tai muita ihmisten, eläinten, ajoneuvojen tai koneiden ja laitteiden kulkua varten varattuja reittejä.
- 6.4. "Varoituslaittein varustetulla tasoristeyksellä" tarkoitetaan tasoristeystä, jossa risteuksen käyttäjät erotetaan lähestyvistä junasta tai joissa heitä varoitetaan siitä laitteilla, jotka aktivoituvat, kun risteystä ei ole turvallista ylittää.

Erottaminen fyysisillä laitteilla:

puoli-, pari- tai kokopuomit,

portit.

Varoittaminen tasoristeyksessä sijaitsevilla varoituslaitteilla:

näkyvät laitteet: valot,

äänilaitteet: kellot, äänitorvet jne.,

fyysiset laitteet, esim. tiehidasteiden aiheuttama tärinä.

Varoituslaittein varustetut tasoristeykset luokitellaan seuraavasti:

1. "Tasoristeyksellä, jossa on automaattiset puomit ja/tai automaattinen ääni- ja/tai valvaroituslaitos" tarkoitetaan tasoristeystä, jossa risteuksen puomit ja/tai varoituslaitokset aktivoituvat junan lähestyessä tai jossa on asetinlaitteeseen kytketty tasoristeyksen vapaanaolon valvonta.

Tällaiset tasoristeykset luokitellaan seuraavasti:

- i) automaattinen valo- ja/tai äänivaroituslaitos,
- ii) automaattiset puomit ilman valo- tai äänivaroituslaitosta,
- iii) automaattiset puomit sekä automaattinen ääni- ja/tai valvaroituslaitos,
- iv) automaattiset puomit, automaattinen ääni- ja/tai valvaroituslaitos sekä tasoristeyksen vapaanaolon valvonta.

"Asetinlaitteeseen kytketyllä tasoristeyksen vapaanaolon valvonnalla" tarkoitetaan opastinta tai muuta junan suojarjestelmää, joka sallii junan edetä ainoastaan, jos tasoristeys on tieliikennepuolelta raideliikenteestä erotettu ja vapaana; tällainen vapaus todetaan valvonnan ja/tai esteiden ilmaisimen avulla.

2. "Tasoristeyksellä, jossa on käsin kytkettävä ääni- ja/tai valvaroituslaitos ja/tai puomit/portit" tarkoitetaan tasoristeystä, jossa rautateiden työntekijä aktivoi puomit/portit ja/tai varoituslaitokset manuaalisesti ja jossa ei ole asetinlaitteeseen kytkettyä tasoristeyksen vapaanaolon valvontaa.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Tällaiset tasoristeykset luokitellaan seuraavasti:

- v) käsin kytkettävä ääni- ja/tai valovaroituslaitos,
- vi) käsinkytkennällä tai käsin avattavat puomit tai portit,
- vii) käsin kytkettävä ääni- ja/tai valovaroituslaitos sekä puomit tai portit.

6.5. "Varoituslaitteettomalla tasoristeyksellä" tarkoitetaan tasoristeystä, jossa ei ole aktivoituna minkäänlaista varoituslaitosta ja/tai puomia/porttia silloin, kun sen ylittäminen ei ole käyttäjälle turvallista.

7. Turvallisuusjohtamiseen liittyvät indikaattorit

7.1. "Auditoinnilla" tarkoitetaan järjestelmällistä, riippumatonta ja dokumentoitua prosessia, jonka tarkoituksena on hankkia tarkastusaineistoa ja arvioida sitä puolueettomasti sen määrittämiseksi, missä määrin auditointikriteerit täyttyvät.

8. Riskistön määritelmät

8.1. "Junakilometrillä" tarkoitetaan mittayksikköä, joka vastaa junan kulkemista kilometrin matkan. Käytettävä etäisyys on tosiasiallisesti kuljettu matka, jos se on saatavissa, muussa tapauksessa käytetään rataverkon lähtö- ja saapumispaikan välistä vakioetäisyyttä. Huomioon otetaan ainoastaan ilmoittavan maan kansallisella alueella kuljettu matka.

8.2. "Matkustajakilometrillä" tarkoitetaan mittayksikköä, joka vastaa yhden matkustajan kuljettamista rautateitse yhden kilometrin matkan. Huomioon otetaan ainoastaan ilmoittavan maan kansallisella alueella kuljettu matka.

8.3. "Ratakilometrillä" tarkoitetaan 2 artiklan mukaisesti määritellyn jäsenvaltion rautatieverkon pituutta kilometreinä. Moniraiteisilta rataosuuksilta lasketaan vain lähtöpaikan ja määränpään välinen etäisyys.

8.4. "Raidekilometrillä" tarkoitetaan 2 artiklan mukaisesti määritellyn jäsenvaltion rautatieverkon pituutta kilometreinä. Moniraiteisilta rataosuuksilta lasketaan kukin raide erikseen.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

LIITE II

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista
(32 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi 2004/49/EY	EUVL L 164, 30.4.2004, s. 44
Direktiivi 2008/57/EY	EUVL L 191, 18.7.2008, s. 1
Direktiivi 2008/110/EY	EUVL L 345, 23.12.2008, s. 62
Komission direktiivi 2009/149/EY	EUVL L 313, 28.11.2009, s. 65
Oikaisu 2004/49/EY	EUVL L 220, 21.6.2004, s. 16

B OSA

Määräajat saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä
(32 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika
2004/49/EY	30.4.2006
2008/57/EY	19.7.2010
2008/110/EY	24.12.2010
2009/149/EY	18.6.2010

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2004/49/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artikla	9 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artikla	12 artikla
12 artikla	11 artikla
13 artikla	13 artikla
14 a artiklan 1–7 kohta	14 artikla
14 a artiklan 8 kohta	15 artikla
15 artikla	–
16 artikla	16 artikla
17 artikla	17 artikla
18 artikla	18 artikla
19 artikla	19 artikla
20 artikla	20 artikla
21 artikla	21 artikla
22 artikla	22 artikla
23 artikla	23 artikla

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Direktiivi 2004/49/EY	Tämä direktiivi
24 artikla	24 artikla
25 artikla	25 artikla
26 artikla	–
–	26 artikla
27 artikla	27 artikla
28 artikla	–
29 artikla	–
30 artikla	–
31 artikla	28 artikla
32 artikla	29 artikla
–	30 artikla
–	31 artikla
33 artikla	32 artikla
–	33 artikla
34 artikla	34 artikla
35 artikla	35 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	–
Liite III	–
Liite IV	–
Liite V	–
–	Liite II

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0151

Euroopan unionin rautatievirasto *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan unionin rautatievirastosta ja asetuksen (EY) N:o 881/2004 kumoamisesta (COM(2013)0027 – C7-0029/2013 – 2013/0014(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/56)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0027),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 91 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0029/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 11. heinäkuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 8. lokakuuta 2013 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Liettuan parlamentin, Romanian senaatin ja Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja talousarvion valvontavaliokunnan lausunnot (A7-0016/2014),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. kehottaa komissiota esittämään rahoituspalveluyksikön, jossa otetaan täysimääräisesti huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston lainsäädäntösopimuksen tulos kaikkien neljänteen rautatiepakettiin kuuluvien säädösten osalta, jotta voidaan vastata rautatieviraston ja mahdollisesti komission yksiköiden määräraha- ja henkilöstötarpeisiin;
 3. korostaa, että lainsäädäntövallan käyttäjän päätökset asetusehdotuksesta eivät saa vaikuttaa budjettivallan käyttäjän päätöksiin vuotuisessa talousarviomenettelyssä;
 4. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 5. kehottaa puhemiesä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TC1-COD(2013)0014

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi Euroopan unionin rautatievirastosta ja asetuksen (EY) N:o 881/2004 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rajattoman eurooppalaisen rautatiealueen asteittainen perustaminen edellyttää unionin toimia rautateihin sovellettavan teknisen sääntelyn alalla niin tekniikkaan (yhteentoimivuus) kuin turvallisuuteenkin liittyvien näkökohtien osalta, koska näitä näkökohtia ei voi erottaa toisistaan ja ne edellyttävät suurempaa yhdenmukaisuutta unionin tasolla. Asiaa koskeva rautatiealan lainsäädäntö – erityisesti kolme rautatiepakettia – on annettu kahden viime vuosikymmenen aikana. Keskeisimmät säädökset ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/49/EY ⁽⁴⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/57/EY ⁽⁵⁾.
- (2) Rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta koskeviin tavoitteisiin pyrkiminen samanaikaisesti edellyttää paljon teknistä työtä, jonka johdossa olisi oltava erikoistunut elin. Tämän vuoksi oli tarpeen osana vuonna 2004 annettua toista rautatiepakettia perustaa unionin olemassa oleviin toimielinjärjestelmän puitteisiin ja toimivaltarakenteen tasapaino huomioon ottaen Euroopan rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta käsittelevä virasto, jäljempänä ”virasto”.
- (3) Euroopan rautatievirasto perustettiin alun perin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 881/2004 tavoitteena edistää rajattoman eurooppalaisen rautatiealueen luomista ja elvyttää rautatiealaa sekä samalla vahvistaa rautatiealan keskeisiä etuja turvallisuuden osalta. Asetus (EY) N:o 881/2004 olisi korvattava uudella säädöksellä, koska viraston ~~tehtävät ja sisäinen organisaatio~~ edellyttävät **tehtäviin ja sisäiseen organisaatioon on tehtävä** huomattavia muutoksia. **[tark. 1]**
- (4) Neljännessä rautatiepaketissa ehdotetaan merkittäviä muutoksia, joilla parannetaan yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen toimintaa. Ehdotetut muutokset sisältyvät uudelleenlaadittuihin direktiiveihin 2004/49/EY ja 2008/57/EY, jotka molemmat liittyvät suoraan viraston tehtäviin. Kyseisissä direktiiveissä sekä tässä asetuksessa säädetään erityisesti kalustoyksikköjen markkinoillesaattamislupien ja turvallisuustodistusten antamista koskevien tehtävien hoitamisesta **erityisesti rajat ylittävässä liikenteessä** unionin tasolla. Tämä merkitsee laajempia tehtäviä virastolle. **[tark. 2]**

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. helmikuuta 2014.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/49/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisön rautateiden turvallisuudesta sekä rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta (rautatieturvallisuusedirektiivi) (EUVL L 164, 30.4.2004, s. 44).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/57/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta yhteisössä (EUVL L 191, 18.7.2008, s. 1).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (5) Viraston olisi edistettävä rajattoman yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen perustamista ja tehokasta toimintaa, turvallisuuden korkean tason takaamista ja rautatiealan kilpailuaseman parantamista. Tähän olisi pyrittävä edistämällä teknisten kysymysten osalta Euroopan unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa parantamalla rautatiejärjestelmien yhteentoimivuutta. Lisäksi olisi kehitettävä Euroopan rautatiejärjestelmän turvallisuutta koskeva yhteinen lähestymistapa. Viraston olisi myös toimittava eurooppalaisena viranomaisena, jonka tehtävänä on **unionin tasolla** antaa kalustoyksikköjen ja kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamislupia sekä rautatieyritysten turvallisuustodistuksia ja **sellaisten Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmään (ERTMS) kuuluvien** ratalaitteiden ohjaus, hallinta ja merkinanto osajärjestelmien käyttöönottolupia **osajärjestelmien käyttöönottolupia, jotka voivat sijaita ja joita voidaan käyttää koko unionin alueella.** Lisäksi sen olisi seurattava kansallisia rautatiealan sääntöjä ja kansallisten viranomaisten toimintaa rautateiden yhteentoimivuuden ja turvallisuuden alalla. [tark. 3]
- (6) Tavoitteisiinsa pyrkiessään viraston olisi otettava täysimääräisesti huomioon unionin laajentumisprosessi ja , rautatieyhteyksiin kolmansien maiden kanssa liittyvät erityisrajoitukset **ja sellaisten rautatieverkkojen erityis-tilanne, joiden raideleveys on tavanomaisesta poikkeava, erityisesti, jos jäsenvaltiot ovat hyvin integroituneita näihin verkkoihin kolmansien maiden kanssa mutta eristyksissä unionin pääasiallisesta rataverkosta.** Sen Viraston olisi oltava yksin vastuussa tehtäviinsä ja toimivaltaansa kuuluvissa asioissa **myös pyrittävä edistämään vastavuoroisuuden periaatetta kolmansien maiden pääsyssä unionin markkinoille ja vastaavasti unionin yritysten pääsyssä kolmansien maiden markkinoille.** [tark. 4]
- (6 a) **Viraston olisi oltava yksin vastuussa tehtäviinsä ja toimivaltaansa kuuluvista asioista. Kansallisten turvallisuusviranomaisten olisi oltava yksin vastuussa päätöksistään.** [tark. 5]
- (7) Viraston olisi tehtäviään hoitaessaan ja erityisesti suosituksia laatiessaan otettava huolellisesti huomioon ulkoinen rautatiealan asiantuntemus. Tämän asiantuntemuksen olisi koostuttava pääasiassa ~~rautatiealan ammattilaisista kansallisten turvallisuusviranomaisten asiantuntijoista~~ ja **muista** asianomaisista kansallisista viranomaisista **sekä rautatiealan ammattilaisista, mukaan lukien edustukselliset elimet ja riippumattomat ilmoitetut vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset.** Niiden olisi muodostettava viraston päteviä ja edustavia työryhmiä. **Viraston olisi pidettävä mielessä tarve pitää riskit ja hyödyt tasapainossa erityisesti, kun on kyse yhtäältä eturistiriitojen ratkaisemisesta ja toisaalta tavoitteesta hankkia paras mahdollinen asiantuntemus.** [tark. 6]
- (8) Jotta virasto voisi antaa selvän kuvan rautatiealan taloudellisista vaikutuksista ja sen vaikutuksista yhteiskuntaan, antaa muille osapuolille tilaisuuden tehdä tietoihin perustuvia päätöksiä ja hallinnoida viraston toiminnalle asetettuja painopistealueita ja resurssien kohdentamista tehokkaammin, viraston olisi kehitettävä lisää osallistumistaan vaikutustenarviointitoimintaan.
- (9) Viraston olisi tarjottava riippumatonta ja puolueetonta teknistä tukea, pääasiassa komissiolle. Direktiivi ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] tarjoaa perustan yhteentoimivuuden teknisten eritelmien (YTE) laatimiselle ja tarkistamiselle, ja direktiivi ... [rautatieturvallisuudirektiivi] tarjoaa puolestaan perustan yhteisten turvallisuusmenetelmien ja yhteisten turvallisuustavoitteiden laatimiselle ja tarkistamiselle. Työn jatkuvuus ja YTE:ien, yhteisten turvallisuusmenetelmien ja yhteisten turvallisuustavoitteiden kehittäminen ajan mittaan edellyttävät pysyvää teknistä kehystä ja erikoistuneen elimen tähän työhön osoittamaa henkilöstöä. Tätä varten viraston olisi vastattava siitä, että se antaa komissiolle suosituksia, jotka liittyvät YTE:ien, yhteisten turvallisuusmenetelmien ja yhteisten turvallisuustavoitteiden laatimiseen ja tarkistamiseen. Turvallisuudesta vastaavien kansallisten elinten ja kansallisten sääntelyelinten olisi myös voitava pyytää riippumaton tekninen lausunto virastolta.
- (10) Rautatieyritykset ovat kohdanneet useita ongelmia, kun ne ovat hakeneet turvallisuustodistuksia toimivaltaisilta kansallisilta viranomaisilta. Ongelmina on ollut muun muassa pitkittyneet menettelyt, kohtuuttomat kustannukset ja epäoikeudenmukainen kohtelu, erityisesti kun kyse on ollut uusien toiminnanharjoittajien tulosta markkinoille. Todistuksia, jotka on annettu yhdessä jäsenvaltiossa, ei ole tunnustettu varauksitta muissa jäsenvaltioissa, mistä on aiheutunut haittaa yhtenäiselle eurooppalaiselle rautatiealueelle. Jotta menettelyt turvallisuustodistusten antamiseksi rautatieyrityksille olisivat tehokkaammat ja puolueettomat, on olennaisen tärkeää, että siirrytään kohti yhteistä turvallisuustodistusta, joka on viraston antama ja voimassa kaikkialla unionissa **määritetyillä toiminta-alueilla.** Tarkistettu direktiivi ... [rautatieturvallisuudirektiivi] tarjoaa tälle perustan. [tark. 7]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (11) Kun kyse on raideliikenteen kalustoyksiköistä, tällä hetkellä direktiivissä 2008/57/EY säädetään kussakin jäsenvaltioissa annettavasta käyttöönottoluvasta, lukuun ottamatta erityistapauksia. Komission vuonna 2011 perustamassa kalustoyksikköjen käyttöönottolupia käsittelevässä erityistyöryhmässä on keskusteltu useista tapauksista, joissa valmistajat ja rautatieyritykset ovat kärsineet lupamenettelyn liiallisesta kestosta ja kustannuksista, mistä syystä työryhmä on ehdottanut useita parannuksia. Koska jotkin ongelmat johtuvat nykyisen kalustoyksikköjen käyttöönottolupamenettelyn monimutkaisuudesta, sitä olisi yksinkertaistettava. Kullekin raideliikenteen kalustoyksikölle olisi annettava vain yksi lupa, ja viraston olisi vastattava tämän kalustoyksikön ja kalustoyksikkötyypin markkinoillesaattamisluvan antamisesta. Tämä toisi konkreettista hyötyä alalle kustannussäästöinä, lyhentämällä lupamenettelyyn tarvittavaa aikaa ja vähentämällä syrjinnän riskiä, erityisesti kun kyse on uusista yrityksistä, jotka haluavat päästä rautatiemarkkinoille. Tarkistettu direktiivi ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] tarjoaa tälle perustan.
- (11 a) **EU:n avoimilla rautatiemarkkinoilla, joilla rajat ylittävät toiminnot lisääntyvät, ajo- ja lepoaikoja koskevien vaatimusten noudattaminen on rautateiden turvallisuuden ja reilun kilpailun kannalta olennaista, ja niitä olisi säänneltävä ja valvottava. Kansallisten turvallisuusviranomaisten olisi valvottava ajo- ja lepoaikoja myös rajat ylittävissä toiminnoissa.** [tark. 8]
- (11 b) **Junahenkilökunta hoitaa rautatiejärjestelmän operationaalisia turvallisuustehtäviä ja vastaa matkustajien mukavuudesta ja turvallisuudesta junassa. Viraston olisi perustettava veturinkuljettajien hyväksyntää vastaava hyväksyntä, jotta voitaisiin taata pätevyyden ja osaamisen korkea taso, ottaa huomioon näiden ammattiryhmien merkitys rautatiepalvelujen turvallisuudelle ja helpottaa työntekijöiden liikkuvuutta.** [tark. 9]
- (12) Jotta voitaisiin edelleen kehittää yhtenäistä eurooppalaista rautatiealuetta, erityisesti kun kyse on asianmukaisten tietojen antamisesta henkilö- ja tavaraliikenteen asiakkaille, ja ottaen huomioon viraston tämänhetkinen toiminta, on välttämätöntä antaa virastolle vahvempi asema telemaattisten sovellusten alalla **joustavassa kehyksessä, jolla varmistetaan yhteentoimivuus ja mahdollistetaan useiden innovatiivisten kaupallisten strategioiden samanaikainen toteuttaminen.** Näin varmistettaisiin niiden telemaattisten sovellusten johdonmukainen kehittäminen ja nopea käyttöönotto. [tark. 10]
- (13) Ottaen huomioon Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmän (ERTMS) merkitys yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen moitteettoman kehittämisen ja turvallisuuden kannalta ja ottaen huomioon sen tähänastinen ~~perustunut~~ **epäonnistunut** kehitys ja käyttöönotto, on tarpeen parantaa ERTMS:n yleistä koordinaatiota unionin tasolla. **Junien valvonta- ja merkinantojärjestelmien unionin laajuisen yhteentoimivuuden ja yhdenmukaisuuden saavuttamisen tavoite on tällä hetkellä vakavasti heikentynyt, koska ERTMS-järjestelmistä on niin monia erilaisia kansallisia versioita.** [tark. 11]

Näin ollen virastolle olisi unionin toimivaltaisimpana elimenä annettava merkittävämpi asema tällä alalla, jotta voidaan varmistaa ERTMS:n johdonmukainen kehittäminen, varmistaa, että ERTMS-laitteet ovat voimassa olevien teknisten eritelmien mukaiset ja varmistaa, että ERTMS:ään liittyvät eurooppalaiset tutkimusohjelmat koordinoitaneen ERTMS-järjestelmän teknisten eritelmien kehittämisen kanssa. Jotta ratalaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinantopuolueettomammiksi, on erittäin tärkeää siirtyä kohti yhteistä lupaa, jonka antaa virasto ja joka on voimassa koko unionin alueella. Tarkistettu direktiivi ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] tarjoaa tälle perustan.

- (13 a) **Rautateiden tavaraliikenteessä viime vuosina tapahtuneet useat onnettomuudet osoittavat, että on parannettava tavaravaunujen kunnossapitoa koskevia unionin tason sääntöjä. Viraston olisi pyrittävä yhdenmukaistamaan säännöllisiä huoltovälejä koskevat pakolliset vaatimukset.** [tark. 12]
- (14) Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat yleensä veloittaneet maksun antamistaan kalustoyksikköjen käyttöönottoluvista ja turvallisuustodistuksista. Kun toimivaltaa siirrettäisiin unionin tasolle, virastolla olisi oltava valtuudet veloittaa maksu hakijoilta antaessaan niille edellä olevissa johdanto-osan kappaleissa mainittuja todistuksia ja lupia. Kyseisten maksujen suuruuden olisi oltava yhtä suuri tai pienempi kuin se on unionissa keskimäärin tällä hetkellä **vaihdeltava sen mukaan, miten laajoja toiminnot ja todistuksessa tai luvassa määritetty käyttöalue ovat,** ja se olisi määritettävä komission antamassa delegoidussa säädöksessä. **Kaikille unionin toimielimille ja muille elimille kaavailtuja henkilöstövähennyksiä ei saisi soveltaa kyseisin maksuin rahoitettuihin henkilöstötaulukon virkoihin.** [tark. 13]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (14 a) *Tällä delegoidulla säädöksellä olisi varmistettava, että maksujen taso ei ylitä kustannuksia, joita aiheutuu kyseisistä todistusten ja lupien antamiseen liittyvistä menettelyistä.* [tark. 14]
- (15) Yleisenä tavoitteena on, että tehtävien ja toimintojen siirto jäsenvaltioilta virastolle tapahtuu tehokkaasti ilman että nykyinen turvallisuuden korkea taso heikkenee. Virastolla olisi oltava riittävät resurssit uusien tehtäviensä hoitamiseen, ja näiden resurssien myöntämisen aikataulun olisi perustuttava selkeästi määriteltyihin tarpeisiin. Ottaen huomioon kansallisten viranomaisten, erityisesti kansallisten turvallisuusviranomaisten, taitotieto, virastolla olisi oltava mahdollisuus käyttää asianmukaisesti tätä asiantuntemusta, **myös siirrettyjä tehtäviä koskevilla sopimuksilla**, asiaa koskevia lupia ja todistuksia antaessaan. Tätä varten kansallisten asiantuntijoiden tilapäistä siirtoa virastoon olisi kannustettava, **edistettävä ja helpotettava huomattavasti.** [tark. 15]
- (16) Direktiivissä ... [rautatieturvallisuudirektiivi] ja direktiivissä ... [rautateiden yhteentoimivuudirektiivi] säädetään kansallisten toimenpiteiden tarkastelusta turvallisuuden ja yhteentoimivuuden sekä kilpailusääntöjen mukaisuuden kannalta. Direktiiveissä myös rajoitetaan jäsenvaltioiden mahdollisuutta ottaa käyttöön uusia kansallisia sääntöjä. Nykyinen järjestelmä, jossa edelleen sovelletaan suurta määrää kansallisia sääntöjä, saattaa johtaa **turvallisuusriskeihin ja** ristiriitaan unionin sääntöjen kanssa ja aiheuttaa riskin siitä, että avoimuus on riittämätöntä ja että ulkomaisiin toimijoihin, erityisesti pienempiin ja uusiin toimijoihin, kohdistuu peiteltyä syrjintää. Jotta voidaan siirtää kohti aidosti avoimia ja tasapuolisia rautatiesääntöjä unionin tasolla, kansallisten sääntöjen, **myös toimintaa koskevien sääntöjen**, asteittaista vähentämistä olisi lisättävä. Riippumattomaan ja puolueettomaan asiantuntemukseen perustuva näkemys on välttämätön unionin tasolla. Sen vuoksi viraston asemaa olisi vahvistettava. [tark. 16]
- (17) Kansallisten turvallisuusviranomaisten ja ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toiminnassa, organisaatiossa ja päätöksentekomenettelyissä rautateiden turvallisuuden ja yhteentoimivuuden alalla on huomattavia eroja, mikä haittaa yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen moitteetonta toimintaa. Tästä voi olla haittaa erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille, jotka haluavat päästä toisen jäsenvaltion rautatiemarkkinoille. Sen vuoksi on välttämätöntä tehostaa koordinoitua, jotta voidaan saavuttaa parempi yhdenmukaisuus unionin tasolla. Tätä varten viraston olisi seurattava kansallisten turvallisuusviranomaisten ja ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toimintaa tekemällä niissä tarkastuksia. **Kansallisten akkreditoitujen olisi seurattava ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toimintaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Viraston toimintaa on myös seurattava vastaavalla tavalla.** [tark. 17]
- (18) Turvallisuuden alalla on tärkeää taata mahdollisimman laaja avoimuus ja tehokas tiedonkulku. Yhteisiin indikaattoreihin perustuva tuloksellisuuden analyysi, jossa olisivat mukana kaikki alan toimijat, on tärkeä, ja se olisi toteutettava. Tilastoasioissa on tarpeen tehdä tiivistä yhteistyötä Eurostatin kanssa.
- (19) Jotta voidaan seurata edistymistä rautateiden yhteentoimivuuden ja turvallisuuden alalla, viraston olisi vastattava asiaa koskevan kertomuksen julkaisemisesta joka toinen vuosi. Ottaen huomioon viraston tekninen asiantuntemus ja puolueettomuus sen olisi myös avustettava komissiota rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanon seuraamisessa.
- (20) Euroopan laajuisen verkon yhteentoimivuutta olisi parannettava, ja unionin tukea saavien **käynnissä olevien ja** uusien investointihankkeiden valinnassa olisi noudatettava yhteentoimivuuden tavoitetta, joka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1692/96/EY⁽²⁾. Virasto on oikea elin myötävaikuttamaan näiden tavoitteiden saavuttamiseen. [tark. 18]
- (21) Liikkuvan kaluston kunnossapito on tärkeä osa turvallisuusjärjestelmää. Rautatiekaluston kunnossapitoon ei ole syntynyt todellisia eurooppalaisia markkinoita, koska kunnossapitokonepajoilla ei ole sertifiointijärjestelmää. Tilanteesta on aiheutunut alalle lisäkustannuksia ja liikennettä tyhjiillä vaunuilla. Sen vuoksi olisi kehitettävä asteittain eurooppalainen kunnossapitokonepajojen sertifiointijärjestelmä ja pidettävä sitä ajan tasalla. Virasto on tarkoituksenmukaisin elin ehdottamaan komissiolle asianmukaisia ratkaisuja.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditoitua ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1692/96/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi (EYVL L 228, 9.9.1996, s. 1).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (22) Veturinkuljettajien ammattipätevyyttä koskevat vaatimukset ovat tärkeä tekijä sekä turvallisuuden että unionin alueella toteutuvan yhteentoimivuuden kannalta. Ne ovat myös edellytys rautatiealan työntekijöiden vapaalle liikkuvuudelle. Tätä kysymystä olisi käsiteltävä sosiaalisen vuoropuhelun nykyisissä puitteissa. Viraston olisi annettava tarvittavaa teknistä tukea, jotta tämä kysymys voidaan ottaa huomioon unionin tasolla.
- (23) Viraston olisi huolehdittava kansallisten turvallisuusviranomaisten, kansallisten tutkintaelinten ja Euroopan tasolla toimivien edustavien rautatiealan elinten välisestä yhteistyöstä ja helpotettava sitä, jotta voidaan edistää hyviä käytäntöjä, vaihtaa asiaa koskevia tietoja, kerätä rautatiealaaan liittyviä tietoja ja seurata rautatiejärjestelmän yleistä turvallisuustasoa.
- (24) Rautateiden yhteentoimivuuden saavuttamiseen ja turvallisuuteen pyrkiviin prosesseihin liittyvien asiakirjojen olisi oltava yleisön saatavilla, jotta varmistettaisiin mahdollisimman laaja avoimuus ja kaikkien asianosaisten yhtäläinen oikeus saada asiaankuuluvia tietoja. Sama koskee rautatiealan toimilupia, turvallisuustodistuksia ja muita asiaa koskevia asiakirjoja. Viraston olisi huolehdittava näiden tietojen tehokkaasta, **käyttäjävälisestä ja helppokäyttöisestä** vaihdosta ja julkaisemisesta. [tark. 19]
- (25) Olisi tärkeää, että virasto maineensa ja asemansa turvin edistäisi innovaatio- ja tutkimustoimintaa rautatiealalla. Viraston toiminnan puitteissa tähän liittyen annettava taloudellinen tuki ei saisi johtaa asianomaisten markkinoiden vääristymiseen.
- (26) Jotta voidaan parantaa unionin rahoitustuen tehokkuutta, laatua ja yhteensopivuutta asiaa koskevien teknisten määräysten kanssa, virastolla, joka on unionin ainoa elin, jolla on tunnustettu toimivalta rautatiealalla, olisi oltava aktiivinen rooli **eurooppalaista lisäarvoa tuovien** rautatiehankkeiden arvioinnissa **tiivissä yhteistyössä kansallisten infrastruktuurin haltijoiden kanssa**. [tark. 20]
- (27) Rautateiden yhteentoimivuutta ja turvallisuutta koskeva lainsäädäntö, täytäntöönpano-ohjeet tai viraston suositukset saattavat toisinaan aiheuttaa tulkinta- ja muita ongelmia sidosryhmille. Näiden säädösten ja asiakirjojen asianmukainen ja yhdenmukainen ymmärtäminen on edellytys unionin rautatiesäännösten tehokkaalle täytäntöönpanolle ja rautatiemarkkinoiden toiminnalle. Sen vuoksi viraston olisi asiaan liittyen järjestettävä aktiivisesti koulutusta ja opastustoimintaa **kiinnittäen erityistä huomiota pieniin ja keskisuuriin yrityksiin**. [tark. 21]
- (27 a) **Viraston olisi tehtävä kattavaa yhteistyötä kansallisten viranomaisten kanssa ja annettava viranomaisille mahdollisimman paljon tukea näiden toteuttaessa siviilioikeudellisia tai rikostutkintoja, kun tutkinnat liittyvät viraston vastuualaan kuuluviin asioihin**. [tark. 22]
- (28) Jotta virasto voisi hoitaa asianmukaisesti sille osoitetut tehtävät, sillä olisi oltava oikeushenkilön asema ja oma talousarvio, joka rahoitetaan pääasiassa unionin rahoitusosuuden ja hakemusten esittäjien suorittamien maksujen avulla. **Unionin rahoitusosuutta olisi arvioitava ja tarkistettava aina, kun myönnetään uusia valtuuksia, jotka eivät kuulu hakemusten esittäjien suorittamien maksujen piiriin. Viraston riippumattomuutta ja puolueettomuutta ei saa vaarantaa jäsenvaltioista, kolmansista maista tai muilta yhteisöiltä saaduilla rahoitusosuuksilla**. Jotta voitaisiin varmistaa viraston riippumattomuus päivittäisessä johtamisessa ja sen antamissa lausunnoissa, suosituksissa ja päätöksissä, viraston organisaation olisi oltava avoin ja pääjohtajalla olisi oltava täysi vastuu. Viraston henkilöstön olisi oltava riippumaton ja sen rakenteessa olisi noudatettava asianmukaista tasapainoa **kansallisten asiantuntijoiden ja vakituisten virkamiesten** lyhytaikaisten ja pitkäaikaisten työsuhteiden välillä, jotta viraston organisaatiotietämys ja toiminnan jatkuvuus pystytään säilyttämään, samalla kun toteutetaan välttämätöntä ja jatkuvaa asiantuntemuksen vaihtoa rautatiealan kanssa. [tark. 23]
- (29) Jotta voidaan tehokkaasti varmistaa, että virasto hoitaa tehtävänsä, jäsenvaltioiden ja komission olisi oltava edustettuina viraston hallintoneuvostossa, jolla olisi oltava tarvittava toimivalta, mukaan lukien valtuudet vahvistaa talousarvio ja hyväksyä vuotuiset ja monivuotiset työohjelmat.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (30) Hallintoneuvoston päätösten avoimuuden varmistamiseksi olisi asianomaisten alojen edustajien oltava läsnä sen kokouksissa. Näillä edustajilla ei kuitenkaan olisi äänioikeutta, koska äänioikeus on varattu julkisen vallan edustajille, jotka ovat toimistaan vastuussa demokraattisille valvontaelimille. Komission olisi nimitettävä kunkin alan edustajat käyttäen perusteena sitä, kuinka he unionin tasolla edustavat rautatieyrityksiä, rataverkon haltijoita, rautatiealan teollisuutta, **ilmoitettuja elimiä, nimettyjä elimiä**, työntekijäliittoja, **matkustajia** sekä henkilö- ja **erityisesti liikuntarajoitteisia matkustajia sekä** tavaraliikenteen asiakkaita. [tark. 24]
- (31) Jotta hallintoneuvoston kokoukset voitaisiin valmistella asianmukaisesti ja neuvoa hallintoneuvostoa päätöksenteossa, olisi perustettava neuvoa-antava johtokunta.
- (32) On tarpeen varmistaa, että osapuolilla, joita viraston tekemät päätökset koskevat, on käytettävissään tarvittavat riippumattomat ja puolueettomat muutoksenhakukeinot. Asianmukainen muutoksenhakumekanismi olisi järjestettävä niin, että pääjohtajan päätökseen voidaan hakea muutosta erikoistuneelta valituslautakunnalta, jonka **toiminta on täysin riippumatonta komissiosta, virastosta, kansallisista viranomaisista ja mistään rautatiealan toimijoista ja jonka** päätöksiin voidaan puolestaan hakea muutosta unionin tuomioistuimessa. [tark. 25]
- (32 a) **Aikaisemmin muutoksenhakua koskevan päätöksen tekemiseen osallistunut viraston henkilöstö ei saa olla mukana neuvomassa valituslautakuntaa.** [tark. 26]
- (33) Viraston toimintaan liittyvä laajempi strateginen näkökulma voisi auttaa suunnittelemaan ja hallinnoimaan sen resursseja tehokkaammin ja parantaisi sen toiminnan laatua. Sen vuoksi hallintoneuvoston olisi asianomaisia sidosryhmiä kuultuaan vahvistettava monivuotinen työohjelma ja saatettava se ajan tasalle säännöllisesti.
- (34) Viraston olisi toimittava avoimesti. Euroopan parlamentin harjoittama tehokas valvonta olisi varmistettava, ja tätä varten Euroopan parlamentilla olisi oltava mahdollisuus kuulla viraston pääjohtajaa ja Euroopan parlamenttia olisi kuultava monivuotisesta **ja vuotuisesta** työohjelmasta. Viraston olisi myös sovellettava soveltuvaa unionin lainsäädäntöä, joka koskee asiakirjojen julkista saatavuutta. [tark. 27]
- (35) ~~Kun viime vuosina on perustettu lisää erillisvirastoja, budjettivallan käyttäjä on pyrkinyt parantamaan avoimuutta ja unionin niille myöntämän rahoituksen hallinnon valvontaa, erityisesti kun kyse on veloittavien maksujen budjetoinnista, varainhoidon valvonnasta, vastuuvapauden myöntämisoikeudesta, eläkejärjestelmän suorittavista maksuista ja sisäisestä talousarviomenettelystä (käytännösäännöt). Samoin olisi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999⁽¹⁾ olisi sovellettava rajoituksetta virastoon, ja viraston olisi liityttävä 25 päivänä toukokuuta 1999 Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorijuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista⁽²⁾.~~ [tark. 28]
- (36) Ehdotetun toimen tavoitteita, erityisesti sellaisen erikoistuneen elimen perustamista, jonka tehtävänä on laatia rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta koskevia yhteisiä ratkaisuja, ei voida toiminnan yhteisen luonteen vuoksi saavuttaa riittävällä tavalla jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan siksi toteuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä perussopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (37) Jotta voidaan määrittää asianmukaisesti niiden maksujen taso, joita virastolla on oikeus velvoittaa, valta antaa säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti pitäisi delegoida komissiolle, kun kyse on artikloista, jotka koskevat **ERTMS:n** ratalaitteiden **osajärjestelmien** ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-~~osajärjestelmien~~ käyttöönottolupien, kalustoyksikköjen ja kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamislupien ja turvallisuustodistusten antamista ja uusimista. **Erisuuruisia maksuja olisi sovellettava turvallisuustodistuksissa ja luvissa määritettyjen käyttöalueiden ja toimintojen laajuuden mukaan.** On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. **Maksut olisi asetettava avoimesti, oikeudenmukaisesti ja yhdenmukaisesti, eivätkä ne saisi vaarantaa asianomaisten unionin alojen kilpailukykyä.** [tark. 29]

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan petostentorijuntaviraston (OLAF) tutkimuksista EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

- (37 a) **Rautateiden varaosien standardoinnin edistämiseksi asianmukaisella tavalla komissiolle olisi siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat rautateiden varaosien standardointia. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.** [tark. 30]
- (38) Jotta kansallisten sääntöjen luonnosten ja voimassa olevien kansallisten sääntöjen tarkastelua koskevien tämän asetuksen 21 ja 22 artiklan täytäntöönpano voidaan varmistaa, täytäntöönpanovalta olisi siirrettävä komissiolle.
- (39) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tämän asetuksen 29, 30, 31 ja 51 artiklan täytäntöönpanolle, täytäntöönpanovalta olisi siirrettävä komissiolle. Täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (40) On tarpeen panna täytäntöön tiettyjä periaatteita, jotka koskevat viraston hallintoa, jotta voidaan noudattaa EU:n erillisvirastoja käsittelevässä toimielinten välisessä työryhmässä heinäkuussa 2012 hyväksyttyä yhteistä julkilausumaa ja yhteistä lähestymistapaa, joiden tarkoituksena on tehostaa virastojen toimintaa ja parantaa niiden tuloksellisuutta.
- (41) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

PERIAATTEET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan unionin rautatievirasto, jäljempänä "virasto".
2. Tässä asetuksessa säädetään
 - a) viraston perustamisesta ja tehtävistä;
 - b) jäsenvaltioiden tehtävistä.
3. Tätä asetusta sovelletaan
 - a) unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuteen, josta säädetään direktiivissä .././EU [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi];
 - b) unionin rautatiejärjestelmän turvallisuuteen, josta säädetään direktiivissä .././EU [rautatieturvallisuudirektiivi];
 - c) veturinkuljettajien hyväksymiseen, josta säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/59/EY⁽²⁾ [veturinkuljettajadirektiivi], **sekä kaiken turvallisuuteen olennaisesti liittyviä tehtäviä suorittavan henkilöstön hyväksymiseen.** [tark. 31]

3 a. Viraston tavoitteena on varmistaa rautateiden korkea turvallisuustaso ja edistää yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen toteuttamista. Nämä tavoitteet olisi saavutettava siten, että virasto

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/59/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, vetureita ja junia rautateillä yhteisössä ajavien veturinkuljettajien hyväksymisestä (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 51).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- a) edistää teknisellä tasolla rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden parantamista koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa ja unionin rautatiejärjestelmän turvallisuutta koskevan yhteisen lähestymistavan kehittämistä;
- b) toimii eurooppalaisen viranomaisen asemassa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kalustoyksikköjen markkinoille saattamislupien ja rautatieyritysten turvallisuustodistusten antamiseksi;
- c) yhdenmukaistaa kansallisia sääntöjä ja optimoi menettelyitä;
- d) seuraa kansallisten turvallisuusviranomaisten toimia yhteentoimivuuden ja rautateiden turvallisuuden alalla. [tark. 32]

2 artikla

Oikeudellinen asema

1. Virasto on unionin elin, joka on oikeushenkilö.
2. Virastolla on kaikissa jäsenvaltioissa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia tai luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.
3. Virastoa edustaa sen pääjohtaja.

3 artikla

Viraston antamien asiakirjojen lajit

Virasto voi antaa

- a) suosituksia komissiolle 11, 13, 14, 15, 23, 24, 26, 30, 32, 31, 33 ja 41 artiklan soveltamisesta;
- b) suosituksia jäsenvaltioille 21, 22 ja 30 artiklan soveltamisesta **ja kansallisille turvallisuusviranomaisille 29 artiklan 4 kohdan soveltamisesta; [tark. 33]**
- c) lausuntoja 9, 21, 22 ja 38 artiklan nojalla komissiolle ja 9 artiklan nojalla jäsenvaltioiden asianomaisille viranomaisille;
- d) päätöksiä 12, 16, 17 ja 18 artiklan nojalla;
- e) lausuntoja, jotka ovat hyväksyttäviiä menetelmiä vaatimusten täyttämiseksi 15 artiklan mukaisesti;
- f) teknisiä asiakirjoja 15 artiklan nojalla;
- g) tarkastuskertomuksia 29 ja 30 artiklan nojalla;
- h) suuntaviivoja ja muita ei-sitovia asiakirjoja, joilla helpotetaan rautatieliikenteen yhteentoimivuutta ja turvallisuutta koskevan lainsäädännön soveltamista, 11, 15 ja 24 artiklan nojalla.

2 LUKU

TYÖMENETELMÄT

4 artikla

Työryhmien perustaminen ja kokoonpano

1. Virasto perustaa rajoitetun määrän työryhmiä laatimaan suosituksia, jotka liittyvät erityisesti yhteentoimivuuden teknisiin eritelmiin (YTE), yhteisiin turvallisuustavoitteisiin ja , yhteisiin turvallisuusmenetelmiin, **yhteisiin turvallisuusindikaattoreihin, rekistereihin, kunnossapidosta vastaaviin yksikköihin, 15 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin sekä turvallisuuteen olennaisesti liittyviä tehtäviä suorittavan rautatiehenkilöstön vähimmäispätevyyttä koskeviin säädöksiin. [tark. 34]**

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Virasto voi perustaa työryhmiä muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa komission pyynnöstä tai omasta aloitteestaan kuultuaan ensin komissiota.

2. Virasto nimittää asiantuntijoita työryhmiin.

Virasto nimittää työryhmiin edustajia, joita toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat nimenneet niihin työryhmiin, joihin ne haluavat osallistua.

Virasto nimittää työryhmiin rautatiealan ammattilaisia 3 kohdassa tarkoitettua luettelosta. Se varmistaa **kaikissa jäsenvaltioissa** toimialan sellaisten sektoreiden ja käyttäjien asianmukaisen edustuksen, joihin komission viraston sille antamien suositusten perusteella mahdollisesti ehdottamat toimenpiteet voisivat vaikuttaa. [tark. 35]

Virasto voi tarvittaessa nimittää työryhmiin riippumattomia asiantuntijoita ja asianomaisella alalla päteviksi tunnustettujen kansainvälisten järjestöjen edustajia. Työryhmiin ei saa nimittää viraston henkilöstöön kuuluvia henkilöitä **lukuun ottamatta työryhmien puheenjohtajaa, jona toimii viraston edustaja**. [tark. 36]

3. Kunkin 34 artiklassa tarkoitetun edustavan elimen on toimitettava **kunakin vuonna** virastolle luettelo pätevimmistä asiantuntijoista, joilla on valtuudet edustaa niitä kussakin työryhmässä. [tark. 37]

4. Jos tällaisten työryhmien työskentelyllä on ~~suora~~ vaikutus toimialan työntekijöiden työoloihin, terveyteen ja turvallisuuteen, työntekijöiden ammattijärjestöjen edustajien **kaikista jäsenvaltioista** on osallistuttava asianomaisiin työryhmiin varsinaisina jäseninä. [tark. 38]

5. Virasto vastaa työryhmien jäsenten matka- ja oleskelukuluista hallintoneuvoston vahvistamien sääntöjen ja tariffien mukaisesti.

~~6. Työryhmien puheenjohtajana toimii viraston edustaja.~~ [tark. 39]

7. Työryhmien työskentelyn on oltava avointa. Hallintoneuvosto vahvistaa työryhmien työjärjestyksen.

5 artikla

Työmarkkinaosapuolten kuuleminen

Virasto kuulee työmarkkinaosapuolia **kaikissa jäsenvaltioissa** komission päätöksen 98/500/EY⁽¹⁾ mukaisesti perustetussa alakohtaisessa neuvottelukomiteassa aina, kun tämän asetuksen 11, 12, 15 ja 32 artiklassa säädetyillä toimilla on suora vaikutus rautatiealan sosiaaliseen ympäristöön tai työolosuhteisiin. [tark. 40]

Nämä kuulemiset toteutetaan ennen kuin virasto toimittaa suosituksensa komissiolle. Virasto ottaa nämä kuulemiset asianmukaisesti huomioon ja on aina valmis antamaan lisäperusteluja suosituksilleen. Virasto toimittaa alakohtaisen neuvottelukomitean esittämät näkemykset **kahden kuukauden kuluessa** komissiolle, joka toimittaa ne edelleen 75 artiklassa tarkoitetulle komitealle. [tark. 41]

6 artikla

Rautateiden henkilö- ja tavaraliikenteen asiakkaiden kuuleminen

Virasto kuulee rautateiden ~~henkilö- ja tavaraliikenteen asiakkaita~~ **tavaraliikenteen käyttäjiä ja matkustajia** edustavia järjestöjä, **myös erityisesti liikuntarajoitteisten matkustajien edustajia**, aina, kun tämän asetuksen 11 ja 15 artiklassa säädetyillä toimilla on välittömästi kyseisiin asiakkaisiin kohdistuvia vaikutuksia. Komissio laatii 75 artiklassa tarkoitetun komitean avustuksella luettelon järjestöistä, joita on kuultava. [tark. 42]

Nämä kuulemiset toteutetaan ennen kuin virasto toimittaa ehdotuksensa komissiolle. Virasto ottaa nämä kuulemiset asianmukaisesti huomioon ja on aina valmis antamaan lisäperusteluja ehdotuksilleen. Virasto toimittaa asianomaisten järjestöjen esittämät näkemykset **kahden kuukauden kuluessa** komissiolle, joka toimittaa ne edelleen 75 artiklassa tarkoitetulle komitealle. [tark. 43]

⁽¹⁾ Komission päätös 98/500/EY, tehty 20 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan tason työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua edistävien alakohtaisten neuvottelukomiteoiden perustamisesta (EYVL L 225, 12.8.1998, s. 27).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

7 artikla

Vaikutusten arviointi

1. Virasto tekee suosituksistaan ja lausunnoistaan vaikutustenarvioinnin. Hallintoneuvosto hyväksyy vaikutustenarvioinnissa käytettävät menetelmät, jotka perustuvat komission menetelmiin, **ottaen huomioon direktiivin ... [rautatieturvallisuusedirektiivi] vaatimukset**. Virasto toimii yhteistyössä komission kanssa sen varmistamiseksi, että asiaan liittyvä komissiossa tehty työ otetaan asianmukaisesti huomioon. **Vaikutustenarvioinnin perustana olevat oletukset sekä käytetyt tietolähteet on merkittävä selvästi raporttiin, joka liitetään kuhunkin suositukseen. [tark. 44]**

2. Ennen kuin virasto alkaa toteuttaa työohjelmaan sisältyvään toimea, se tekee varhaisen vaiheen vaikutustenarvioinnin, jossa käsitellään

- a) ratkaistavaa ongelmaa ja sen todennäköisiä ratkaisutapoja;
- b) sitä, missä määrin erityiset toimet, muun muassa viraston antama suositus tai lausunto, olisivat tarpeen;
- c) virastolta odotettua panosta ongelman ratkaisemiseksi.

Lisäksi työohjelman kustakin toimesta ja hankkeesta tehdään tehokkuusanalyysi erikseen ja yhdessä, jotta voidaan hyödyntää viraston talousarviota ja resursseja parhaalla mahdollisella tavalla.

3. Virasto voi toteuttaa suosituksiinsa perustuvan lainsäädännön jälkiarvioinnin.

4. Jäsenvaltioiden **ja sidosryhmien** on toimitettava virastolle **pyynnöstä** tarvittavat tiedot vaikutustenarviointia varten. **[tark. 45]**

8 artikla

Tutkimukset

Silloin, kun se on tarpeen viraston tehtävien suorittamiseksi, se voi teettää tutkimuksia ja rahoittaa ne talousarviostaan.

9 artikla

Lausunnot

1. Virasto antaa ~~direktiivin 2012/34/EU [direktiivi (uudelleenlaadittu)]~~ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/34/EU⁽¹⁾** 55 artiklassa ~~tarkoitettujen kansallisten sääntelyelinten~~ **tarkoitettun yhden tai useamman kansallisen sääntelyelimen** pyynnöstä lausuntoja niiden tietoon saatettujen kysymysten turvallisuuteen ja yhteentoimivuuteen liittyvistä näkökohdista. **[tark. 46]**

2. Virasto antaa komission pyynnöstä lausuntoja direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusedirektiivi] tai direktiivin ... [rautatieturvallisuusedirektiivi] perusteella annettujen säädösten muutoksista, erityisesti jos mahdollisista puutteista on ilmoitettu.

3. Virasto antaa edellisissä kohdissa ja tämän asetuksen muissa artikloissa tarkoitettut lausunnot kahden kuukauden kuluessa, jollei toisin sovita. Virasto julkistaa lausuntonsa kahden kuukauden kuluessa niin, että siitä on poistettu liikesalaisuudet.

10 artikla

Tarkastuskäynnit jäsenvaltioissa

1. Virasto voi tehtäviensä, erityisesti 12, 16, 17, **18**, 21, 22, 27, **28**, 29, 30, 31, **33** ja 38 artiklassa tarkoitettujen tehtäviensä, hoitamiseksi tehdä tarkastuskäyntejä jäsenvaltioihin hallintoneuvoston määrittelemien toimintaperiaatteiden mukaisesti. **[tark. 47]**

⁽¹⁾ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/34/EU**, annettu **21 päivänä marraskuuta 2012**, yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 32).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Virasto ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle suunnitellusta tarkastuskäynnistä, sitä suorittamaan valtuutettujen viraston virkamiesten nimet ja tarkastuskäynnin alkamispäivämäärän. Käyntejä suorittamaan valtuutettujen viraston virkamiesten on tehtävänsä suorittaakseen esitettävä pääjohtajan päätös, jossa määritellään heidän tarkastuskäyntinsä kohde ja tarkoitus.
3. Jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten on helpotettava viraston henkilöstön työtä.
4. Virasto laatii kustakin tarkastuskäynnistä kertomuksen ja toimittaa sen komissiolle ja kyseiselle jäsenvaltiolle.
5. Edelliset kohdat eivät rajoita 29 artiklan 6 kohdassa ja 30 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten toteuttamista kyseisissä kohdissa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 LUKU

Rautateiden turvallisuuteen liittyvät tehtävät

11 artikla

Tekninen tuki – rautateiden turvallisuutta koskevat suositukset

1. Virasto antaa suosituksia komissiolle direktiivin ... [rautatieturvallisuudirektiivi] 6 ja 7 artiklassa säädettyistä yhteisistä turvallisuusmenetelmistä, **yhteisistä turvallisuusindikaattoreista** ja yhteisistä turvallisuustavoitteista. Lisäksi virasto antaa komissiolle suosituksia yhteisten turvallisuusmenetelmien ja yhteisten turvallisuustavoitteiden määrääjain toteuttavasta tarkistamisesta. [tark. 48]
2. Virasto antaa komissiolle sen pyynnöstä tai oma-aloitteisesti suosituksia muista turvallisuutta koskevista toimenpiteistä.
3. Virasto voi antaa suuntaviivoja ja muita ei-sitovia asiakirjoja rautateiden turvallisuutta koskevan lainsäädännön täytäntöönpanon helpottamiseksi.

12 artikla

Turvallisuustodistukset

Virasto antaa, **uusi, muuttaa ja peruuttaa** yhteisiä turvallisuustodistuksia **tai voi keskeyttää niiden voimassaolon** direktiivin ... [rautatieturvallisuudirektiivi] 10 ja 11 artiklan mukaisesti, **sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin ... [rautatieturvallisuudirektiivin] 10 artiklan 2 a kohdan soveltamista.** [tark. 49]

13 artikla

Kalustoyksikköjen kunnossapito

1. Virasto avustaa komissiota direktiivin ... [rautatieturvallisuudirektiivi] 14 artiklan 6 kohdan mukaiseen kunnossapidosta vastaavien yksiköiden sertifiointijärjestelmään liittyvissä asioissa.
2. Virasto antaa suosituksia komissiolle ottaen huomioon direktiivin ... [rautatieturvallisuudirektiivi] 14 artiklan 7 kohdan.
3. Virasto analysoi direktiivin ... [rautatieturvallisuudirektiivi] 15 artiklan mukaisesti päätetyt vaihtoehtoiset toimenpiteet tämän asetuksen 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

14 artikla

Vaarallisten aineiden rautatiekuljetukset

Virasto seuraa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/68/EY⁽¹⁾ tarkoitettuja vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevan lainsäädännön kehitystä ja vertaa sitä rautateiden yhteentoimivuutta ja turvallisuutta, erityisesti olennaisia vaatimuksia, koskevaan lainsäädäntöön. Tässä tarkoituksessa virasto avustaa komissiota ja voi antaa suosituksia komission pyynnöstä tai omasta aloitteestaan.

14 a artikla

Spontaani ilmoittaminen poikkeamista

Viraston on perustettava järjestelmä, jonka avulla voidaan ilmoittaa spontaanisti ja nimettömästi kaikista tilanteista, jotka uhkaavat järjestelmän turvallisuutta. Sen on perustettava järjestelmä, jonka avulla vastuussa oleville toimijoille poikkeamasta voidaan ilmoittaa automaattisesti. Viraston on myös koordinoitava kansallisten virastojen tekemistä ilmoituksista tiedottamista etenkin silloin, kuin ilmoituksilla on vaikutusta useamman kuin yhden valtion turvallisuuteen. [tark. 50]

4 LUKU

Yhteentoimivuuteen liittyvät tehtävät

15 artikla

Tekninen tuki rautateiden yhteentoimivuuden alalla

1. Virasto antaa
 - a) direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 5 artiklan mukaisesti komissiolle suosituksia YTE:ien laatimisesta ja niiden tarkistamisesta;
 - b) direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 15 artiklan mukaisesti komissiolle suosituksia EU-tarkastusvakuutuksen ja siihen liitettävien teknisten asiakirjojen malleiksi;
 - c) direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 43, 44 ja 45 artiklan mukaisesti komissiolle suosituksia rekistereiden teknisistä eritelmistä ja niiden tarkistamisesta;
 - d) direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti lausuntoja, jotka ovat hyväksyttävissä menetelmiä vaatimusten täyttämiseksi ja jotka koskevat YTE:ien puutteita, ja toimittaa ne komissiolle;
 - e) direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 7 artiklan mukaisesti komissiolle lausuntoja jäsenvaltioiden pyynnöistä olla soveltamatta YTE:itä;
 - f) direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 4 artiklan 9 kohdan mukaisesti teknisiä asiakirjoja;
 - g) komissiolle suosituksia, jotka liittyvät turvallisuuteen olennaisesti liittyviä tehtäviä suorittavan henkilöstön työoloihin.
- g a) komissiolle suosituksia eurooppalaisista standardeista, joita asianomaisten eurooppalaisten standardointielinten olisi kehitettävä erityisesti varaosille; [tark. 52]**
- g b) yksityiskohtaisia pyyntöjä, jotka koskevat asianomaisten eurooppalaisten standardointielinten standardeja, jotta voidaan toteuttaa komission niille antamaa toimeksiantoa; [tark. 53]**

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/68/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista (EUVL L 260, 30.9.2008, s. 13).

Keskiyksiö 26. helmikuuta 2014

- g c) komissiolle suosituksia turvallisuustehtäviä hoitavan junahenkilökunnan koulutuksesta ja hyväksynnästä; [tark. 54]**
- g d) komissiolle suosituksia, joiden perusteella kansallisia sääntöjä yhdenmukaistetaan 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti etenkin silloin, kun yksi sääntö koskee useita jäsenvaltioita; tämä työ toteutetaan yhteistyössä kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa; [tark. 55]**
- g e) komission pyynnöstä sille lausuntoja yhteentoimivuuden osatekijöistä, jotka eivät ole yhdenmukaisia olennaisten vaatimusten kanssa direktiivin .././EU [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 11 artiklan mukaisesti; [tark. 56]**
- g f) komissiolle suosituksia, jotka koskevat liikkuvan kaluston (tavaravaunut, matkustajavaunut, veturit) yhtenäisiä vähimmäiskatsastusvälejä (ajallisesti ja kilometreissä ilmaistuna). [tark. 57]**

2. Laatiessaan 1 kohdan a ja b ja c alakohdassa tarkoitettuja suosituksia virasto varmistaa, että [tark. 58]

- a) YTE:t ja rekistereiden tekniset eritelmät mukautetaan tekniseen kehitykseen ja markkinasuuntauksiin sekä sosiaalisiin vaatimuksiin **tarkoituksena parantaa rautatiejärjestelmän tehokkuutta ja ottaa samalla huomioon sen kustannustehokkuus; [tark. 59]**
- b) toisaalta YTE:ien kehittäminen ja ajan tasalle saattaminen ja toisaalta yhteentoimivuuden kannalta tarpeelliseksi osoittautuvien eurooppalaisten standardien kehittäminen koordinoidaan ja että virasto pitää yllä asianmukaisia yhteyksiä eurooppalisiin standardointielimiin.

b a) se osallistuu tarkkailijana asiaankuuluviin standardointityöryhmiin; [tark. 60]

3. Virasto voi antaa suuntaviivoja ja muita ei-sitovia asiakirjoja rautateiden yhteentoimivuutta koskevan lainsäädännön täytäntöönpanon helpottamiseksi.

3 a. Viraston on otettava työryhmät mukaan toimiin siten kuin asiasta säädetään 4 artiklassa. [tark. 61]

16 artikla

Kalustoyksikköjen markkinoillesaattamisluvat

Virasto antaa, **uusii, muuttaa ja peruuttaa** raideliikenteen kalustoyksikköjen markkinoillesaattamislupia ~~direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi]~~ **tai voi keskeyttää niiden voimassaolon mainitun direktiivin 20 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun direktiivin [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 20 artiklan 9 a kohdan soveltamista. [tark. 62]**

17 artikla

Kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamisluvat

Virasto antaa, **uusii, muuttaa ja peruuttaa** kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamislupia **tai voi keskeyttää niiden voimassaolon** direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 22 artiklan mukaisesti. [tark. 63]

18 artikla

Ratalaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmien käyttöönottolupa **ERTMS-järjestelmien käyttöönottolupa [tark. 64]**

Virasto antaa, **uusii, muuttaa ja peruuttaa** käyttöönottolupia **tai voi peruuttaa niiden voimassaolon** ratalaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmille **ERTMS-osajärjestelmille**, jotka voivat sijaita ja joita voidaan käyttää missä tahansa unionin alueella, **tai voi keskeyttää niiden voimassaolon** direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 18 artiklan mukaisesti. [tark. 65]

19 artikla

Telemaattiset sovellukset

1. Virasto toimii järjestelmäviranomaisena, jolla on vastuu telemaattisten sovellusten teknisten eritelmien ylläpidosta asiaa koskevien YTE:ien mukaisesti.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

1 a. Virasto voi edistää kaikkien tietojen avointa tietojen saatavuutta, kansainväliset aikataulutietokannat mukaan lukien. [tark. 66]

2. Virasto määrittelee ja julkaisee näiden teknisten eritelmien muuttamista koskevien pyyntöjen hallinnointia koskevan menettelyn ja soveltaa sitä. Tätä varten virasto perustaa telemaattisten sovellusten teknisten eritelmien muutospyyntöjä ja niiden tilaa koskevan rekisterin ja pitää sitä yllä.
3. Virasto kehittää ja pitää yllä teknisiä apuvälineitä, joiden avulla voidaan hallinnoida telemaattisten sovellusten teknisten eritelmien eri versioita **ja valvoa näiden eri versioiden yhteentoimivuutta sekä alas- että ylöspäin.** [tark. 67]
4. Virasto avustaa komissiota sen seuraamisessa, että telemaattisten sovellusten käyttöönotto tapahtuu asiaa koskevien YTE:ien mukaisesti.

20 artikla

Tuki ilmoitetuille vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksille

1. Virasto tukee direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 27 artiklassa tarkoitettujen ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toimia. Tällainen tuki käsittää erityisesti suuntaviivojen laatimisen direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 9 artiklassa tarkoitetun yhteentoimivuuden osatekijän vaatimustenmukaisuuden tai käyttösoveltuvuuden arvioimiseksi ja direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 10 artiklassa tarkoitettua EY-tarkastusmenettelyä varten.
2. Virasto helpottaa ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten yhteistyötä; se erityisesti toimii niiden koordinoitiryhmän teknisenä sihteeristönä.

5 LUKU

Kansallisiin sääntöihin liittyvät tehtävät

21 artikla

Kansallisten sääntöjen luonnosten tutkiminen

1. Virasto tutkii kahden kuukauden kuluessa vastaanottamisesta kansallisten sääntöjen luonnokset, jotka on toimitettu sille
 - a) direktiivin ... [rautatieturvallisuudsdirektiivi] 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - b) direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 14 artiklan mukaisesti.
2. Jos virasto 1 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen **ja määräaika** jälkeen katsoo, että kansalliset säännöt mahdollistavat yhteentoimivuutta koskevien olennaisten vaatimusten täyttymisen, yhteisten turvallisuusmenetelmien noudattamisen ja yhteisten turvallisuustavoitteiden saavuttamisen, ja että ne eivät johda mielivaltaiseen syrjintään tai rautatieliikennetoiminnan peiteltyyn rajoittamiseen ~~jäsenvaltioiden välillä~~, virasto ilmoittaa myönteisestä arviostaan komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle. Komissio voi vahvistaa säännöt 23 artiklassa tarkoitetussa tietoteknisessä järjestelmässä. [tark. 68]
3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tutkimus johtaa kielteiseen arvioon, virasto
 - a) antaa asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitetun suosituksen, jossa mainitaan syyt, miksi tiettyä sääntöä ei pitäisi saattaa voimaan ja/tai soveltaa;
 - b) ilmoittaa komissiolle kielteisestä arviostaan.
4. Jos jäsenvaltio ei ole toteuttanut toimia kahden kuukauden kuluessa 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun viraston suosituksen vastaanottamisesta, komissio voi 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen saatuaan ja asianomaisen jäsenvaltion perustelut kuultuaan tehdä päätöksen, joka osoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle ja jossa sitä pyydetään muuttamaan kyseistä sääntöluonnosta tai keskeyttämään sen hyväksyminen, voimaan saattaminen tai täytäntöönpano.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

4 a. Tämän artiklan säännöksiä ei sovelleta tulevaisuuteen liittyviä tehtäviä hoitavan rautatiehenkilöstön työterveyttä ja -turvallisuutta koskevin kansallisiin sääntöihin eikä pätevyys- ja koulutusvaatimuksiin. [tark. 69]

4 b. Direktiivin ... [rautatieturvallisuudirektiivi] 8 artiklassa ja direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 14 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen erityisesti onnettomuuden tai vaaratilanteen jälkeen kiireellisten ennaltaehkäisevien toimien tapauksessa virasto on vastuussa säännön yhdenmukaistamisesta unionin tasolla yhteistyössä kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa. Virasto antaa tarvittaessa komissiolle suosituksen tai lausunnon. [tark. 70]

22 artikla

Voimassa olevien kansallisten sääntöjen tutkiminen

1. Virasto tutkii kahden kuukauden kuluessa vastaanottamisesta kansalliset säännöt, jotka on toimitettu sille direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

1 a. Virasto tarkastelee tämän asetuksen soveltamispäivänä voimassa olevia kansallisia sääntöjä. Virasto ehdottaa tämän tavoitteen saavuttamiseksi hallintoneuvostolle työsuunnitelman tämän tarkastelun suorittamista varten 48 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ja vuotuisten työohjelmien yhteydessä. Virasto toimittaa joka vuosi hallintoneuvostolle raportin toimenpiteidensä edistymisestä ja saavutetuista tuloksista 50 artiklan mukaisesti. [tark. 71]

2. Jos virasto 1 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen jälkeen katsoo, että kansalliset säännöt mahdollistavat yhteentoimivuutta koskevien olennaisten vaatimusten täyttymisen, yhteisten turvallisuusmenetelmien noudattamisen ja yhteisten turvallisuustavoitteiden saavuttamisen, ja että ne eivät johda mielivaltaiseen syrjintään tai rautatieliikennetoiminnan peiteltyyn rajoittamiseen jäsenvaltioiden välillä, virasto ilmoittaa myönteisestä arviostaan komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle. Komissio voi vahvistaa säännöt 23 artiklassa tarkoitettussa tietoteknisessä järjestelmässä. [tark. 72]

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tutkimus johtaa kielteiseen arvioon, virasto

a) antaa asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitetun suosituksen, jossa **kehotetaan kumoamaan tai muuttamaan kielteisen arvion saanut sääntö välittömästi ja** mainitaan syyt, miksi ~~tiettyä tätä~~ sääntöä ~~ei~~ on muutettava tai se ~~ei~~ on kumottava; [tark. 73]

b) ilmoittaa komissiolle kielteisestä arviostaan **ja toimittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitetun suosituksen.** [tark. 74]

4. Jos jäsenvaltio ei ole toteuttanut toimia kahden kuukauden kuluessa 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettun viraston suosituksen vastaanottamisesta, komissio voi 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettun ilmoituksen saatuaan ja asianomaisen jäsenvaltion perustelut kuultuaan tehdä päätöksen, joka osoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle ja jossa sitä pyydetään muuttamaan kyseistä sääntöä tai kumoamaan se.

5. Edellä 2 ja 3 ja 4 kohdassa kuvattua menettelyä sovelletaan soveltuvin osin, jos viraston tietoon tulee tiedoksi annettu tai tiedoksi antamatta jätetty kansallinen sääntö, joka on tarpeeton tai ristiriidassa YTE:ien, yhteisten teknisten menetelmien, yhteisten teknisten tavoitteiden tai muun rautatiealaa koskevan unionin lainsäädännön kanssa **taikka joka luo perusteettoman esteen yhteisille rautatiemarkkinoille.** Tässä tapauksessa sovelletaan 1 kohdassa asetettuja määräaikoja. [tark. 75]

5 a. Virasto saa soveltaa tätä kohtaa turvallisuuteen liittyvistä tehtävistä vastaavien rautatiealan ammattilaisten koulutukseen, työterveyteen ja -turvallisuuteen liittyvissä asioissa ainoastaan, jos kansallisella säännöllä on mahdollinen syrjivä vaikutus. [tark. 76]

22 a artikla

Tietokannan käyttö

Virasto suorittaa niiden voimassa olevien kansallisten sääntöjen teknisen tutkimuksen, jotka mainitaan saatavilla olevissa kansallisissa lainsäädäntöpuutteissa, siten kuin ne on luetteloitu viraston julkaisemien viiteasiakirjojen tietokannassa tämän asetuksen voimaantulopäivänä. [tark. 77]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

23 artikla

Kansallisten sääntöjen tiedoksi- ja luokittelutarkoituksiin käytettävä tietotekninen järjestelmä

1. Virasto ottaa käyttöön **erityisen tietoteknisen järjestelmän, joka sisältää** 21 artiklan 1 kohdassa ja 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kansalliset säännöt ~~sisältävän erityisen tietoteknisen järjestelmän ja direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi]~~ **2 artiklan 28 a kohdassa tarkoitetut hyväksyttävät kansalliset menetelmät vaatimusten täyttämiseksi, ja** hallinnoi sitä ja . Virasto antaa sen ~~tietoteknisen järjestelmän~~ sidosryhmien ja yleisön käyttöön. [tark. 78]

1 a. Kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi kaikki olemassa olevat kansalliset säännöt, joista ei ole ilmoitettu tämän asetuksen voimaantulopäivään mennessä. [tark. 79]

2. Jäsenvaltioiden on annettava 21 artiklan 1 kohdassa ja 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kansalliset säännöt tiedoksi virastolle ja komissiolle 1 kohdassa tarkoitetun tietoteknisen järjestelmän välityksellä. Virasto julkaisee säännöt tässä järjestelmässä ja käyttää sitä 21 ja 22 artiklan mukaiseen komissiolle ilmoittamiseen. **Virasto käyttää tietoteknistä järjestelmää ilmoittaakseen komissiolle kielteisistä suosituksista, jotka jäsenvaltioille on välitetty 21 artiklan 3 kohdan ja 22 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.** [tark. 80]

3. Virasto luokittelee tiedoksi annetut kansalliset säännöt direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 14 artiklan 8 kohdan mukaisesti. Tätä varten se käyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmää.

4. Virasto luokittelee direktiivin ... [rautatieturvallisuudirektiivi] 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti tiedoksi annetut kansalliset säännöt ottaen huomioon EU:n lainsäädännön kehittymisen. Tätä varten virasto kehittää sääntöjen hallinnointivälineen, jota jäsenvaltioiden on käytettävä kansallisia sääntöjä koskevien järjestelmien yksinkertaistamiseksi. Virasto julkaisee sääntöjen hallinnointivälineen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmää käyttäen.

4 a. Säännöistä tehdään arviointi, jonka etenemisestä virasto tiedottaa yleisölle ja jonka tulokset se asettaa yleisön saataville tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän kautta arvioinnin valmistuttua. [tark. 81]

6 LUKU

Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmään (ERTMS) liittyvät tehtävät

24 artikla

ERTMS:n järjestelmäviranomaisena toimiminen

1. Virasto toimii järjestelmäviranomaisena, joka vastaa Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmän (ERTMS) teknisten eritelmien ylläpidosta.

2. Virasto määrittelee ja julkaisee näiden teknisten eritelmien muuttamista koskevien pyyntöjen hallinnointia koskevan menettelyn ja soveltaa sitä. Tätä varten virasto perustaa ERTMS:n teknisten eritelmien muutospyyntöjä ja niiden tilaa koskevan rekisterin ja pitää sitä yllä.

3. Virasto suosittaa ERTMS:n teknisten eritelmien uuden version hyväksymistä. Se tekee kuitenkin niin vain, jos edellisen version käyttöönottoaste on riittävän korkea. Uusien versioiden kehittäminen ei saa haitata ERTMS:n käyttöönottoastetta, ERTMS-laitteiden tuotannon optimointiin tarvittavien teknisen eritelmien vakautta, rautatieyritysten **ja kalusteyksikköjen omistajien** tekemistä investoinneista saatavaa tuottoa eikä ERTMS:n käyttöönoton tehokasta suunnittelua. [tark. 82]

4. Virasto kehittää ja pitää yllä teknisiä välineitä ERTMS:n eri versioiden hallinnoimiseksi, jotta voidaan varmistaa eri versioita käyttävien verkkojen ja kalustoyksikköjen tekninen ja toiminnallinen yhteensopivuus ja tarjota kannustimia voimassa olevien versioiden nopeaan täytäntöönpanoon.

5. Virasto varmistaa direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, että ERTMS-laitteiden myöhemmät versiot ovat teknisesti yhteensopivia aikaisempien versioiden kanssa.

6. Virasto laatii ja levittää sidosryhmille tarkoitettuja asianomaisia soveltamista koskevia suuntaviivoja ja ERTMS:n teknisiin eritelmiin liittyviä selventäviä asiakirjoja.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

25 artikla

Ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten tilapäinen ERTMS-työryhmä

1. Virasto perustaa direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 27 artiklassa tarkoitettujen ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten tilapäisen ERTMS-työryhmän ja toimii sen puheenjohtajana.

Työryhmä tarkistaa direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 9 artiklassa tarkoitetun yhteentoimivuuden osatekijän vaatimustenmukaisuuden tai käyttöönsoveltuvuuden arviointia koskevan menettelyn soveltamisen johdonmukaisuuden ja direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 10 artiklassa tarkoitettujen, ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toteuttamien EY-tarkastusmenettelyjen soveltamisen johdonmukaisuuden.

2. Virasto antaa komissiolle joka toinen vuosi kertomuksen 1 kohdassa tarkoitetun työryhmän toiminnasta, mukaan lukien tilastot ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten edustajien osallistumisesta työryhmän toimintaan.

3. Virasto arvioi yhteentoimivuuden osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja ERTMS-laitteiden EY-tarkastusmenettelyn soveltamisen ja antaa joka toinen vuosi komissiolle kertomuksen, jossa se tarvittaessa ehdottaa parannuksia.

26 artikla

ERTMS:n veturi- ja ratalaitteiden osajärjestelmien teknisen ja toiminnallisen yhteensopivuuden tukeminen

1. Virasto voi avustaa rautatieyrityksiä niiden pyynnöstä ERTMS:n juna- ja ratalaitteiden osajärjestelmien teknisen ja toiminnallisen yhteensopivuuden tarkastamisessa ennen kalustoyksikön käyttöönottoa. [tark. 83]

2. Jos virasto toteaa yksittäisten ERTMS-hankkeiden yhteydessä, että on olemassa vaara, etteivät rataverkot ja ERTMS-laitteilla varustetut kalustoyksiköt ole teknisesti ja toiminnallisesti yhteensopivia, se voi pyytää asianomaisia toimijoita, erityisesti valmistajia, ilmoitettuja vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksia, rautatieyrityksiä, **kalustoyksikköjen omistajia**, rataverkon haltijoita ja kansallisia turvallisuusviranomaisia, toimittamaan kaikki tiedot, jotka ovat merkityksellisiä EY-tarkastuksissa ja käyttöönotossa sovellettavien menettelyjen sekä toiminnallisten edellytysten kannalta. Virasto ilmoittaa **välittömästi** komissiolle tällaisesta riskistä ja tarvittaessa antaa komissiolle suosituksia asianmukaisista toimenpiteistä. [tark. 84]

2 a. Virasto perustaa testiradan ja -laboratorion ERTMS:n ratalaitteiden ja junan sisäisten laitteiden keskitettyä testausta varten. [tark. 85]

27 artikla

ERTMS:n käyttöönoton ja ERTMS-hankkeiden tukeminen

1. Virasto seuraa ERTMS:n käyttöönottoa komission päätöksessä 2012/88/EU⁽¹⁾ säädetyin käyttöönottosuunnitelman mukaisesti ja ERTMS:n asentamisen koordinoimista Euroopan laajuisen liikenneverkon käytäviin ja rautateiden tavaraliikennekäytäviin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 913/2010⁽²⁾ mukaisesti.

2. Virasto huolehtii unionin rahoittamien ERTMS:n käyttöönottoa koskevien hankkeiden teknisestä seurannasta, mukaan lukien soveltuvin osin tarjousasiakirjojen analysointi tarjouskilpailun yhteydessä. Virasto myös avustaa tarvittaessa unionin varojen saajia sen varmistamiseksi, että hankkeiden yhteydessä toteutetut tekniset ratkaisut ovat täysin ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmien YTE:ien mukaiset ja näin ollen täysin yhteentoimivat.

⁽¹⁾ Komission päätös 2012/88/EU, annettu 25 päivänä tammikuuta 2012, Euroopan laajuisen rautatiejärjestelmän ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmiä koskevasta yhteentoimivuuden teknisestä eritelmästä (EUVL L 51, 23.2.2012, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 913/2010, annettu 22 päivänä syyskuuta 2010, kilpailukyisen tavaraliikenteen eurooppalaisesta rautatieverkosta (EUVL L 276, 20.10.2010, s. 22).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

28 artikla

Laboratorioiden akkreditointi

1. Virasto tukee, erityisesti antamalla asianmukaiset suuntaviivat akkreditointielimille, ERTMS-laboratorioiden yhdenmukaista akkreditointia asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti.
2. Virasto voi osallistua tarkkailijana vertaisarviointeihin, joita edellytetään asetuksessa (EY) N:o 765/2008.

2 a. Jos virasto epäilee akkreditoitun laboratorion suorituskykyä, sen on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle akkreditointielimelle ja asianomaiselle valtiolle sekä kansallisille turvallisuusviranomaisille. Virasto pyydetään tarkkailijaksi vertaisarviointiin. Kun syntyy epäselvyyksiä, virasto ilmoittaa asiasta välittömästi asianmukaiselle jäsenvaltiolle ja kansallisille turvallisuusviranomaisille. [tark. 86]

7 LUKU

YHTENÄISEN EUROOPPALAISEN RAUTATIEALUEEN SEURANTAAN LIITTYVÄT TEHTÄVÄT

29 artikla

Kansallisiin turvallisuusviranomaisiin kohdistuva seuranta

1. Virasto seuraa kansallisten turvallisuusviranomaisten toimintaa ja päätöksentekoa tarkastusten avulla.
2. Virastolla on oikeus tarkastaa
 - a) kansallisten turvallisuusviranomaisten valmiudet suorittaa tehtävät, jotka liittyvät rautatieliikenteen turvallisuuteen ja yhteentoimivuuteen;
 - b) direktiivin ... [rautatieturvallisuudirektiivi] 16 artiklassa tarkoitettujen kansallisten turvallisuusviranomaisten harjoittaman toimijoiden turvallisuusjohtamisjärjestelmien seurannan tehokkuus.

Hallintoneuvosto vahvistaa tarkastusten suorittamista koskevan menettelyn.

3. Virasto antaa tarkastuskertomukset ja toimittaa ne asianomaiselle kansalliselle turvallisuusviranomaiselle ja komissiolle. Jokaiseen tarkastuskertomukseen sisältyy erityisesti luettelo viraston havaitsemista puutteista ja parannusehdotukset.
4. Jos virasto katsoo, että 3 kohdassa tarkoitettut puutteet estävät kansallista turvallisuusviranomaista suorittamasta rautateiden turvallisuuteen ja yhteentoimivuuteen liittyvänsä tehtävänsä tehokkaasti, virasto suosittelee, että kansallinen turvallisuusviranomainen toteuttaa tarvittavat toimet määräajassa, ~~jota asetettaessa~~ **jonka se asettaa ja jossa** otetaan huomioon puutteiden merkittävyys. [tark. 87]
5. Jos kansallinen turvallisuusviranomainen vastustaa 4 kohdassa tarkoitettua viraston suositusta tai se ei ole toteuttanut mitään toimia viraston suosituksen johdosta kolmen kuukauden kuluessa suosituksen vastaanottamisesta, komissio voi tehdä päätöksen kuuden kuukauden kuluessa 75 artiklassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.
6. Virastolla on myös oikeus toteuttaa kansallisten turvallisuusviranomaisten tiloissa tarkastuksia, joista voidaan ilmoittaa etukäteen tai jotka voivat olla yllätyskäyntejä, kyseisten viranomaisten toimien ja toiminnan tarkastamiseksi tietyillä aloilla; tässä yhteydessä voidaan erityisesti tarkastella kyseisten viranomaisten direktiivin ... [rautatieturvallisuudirektiivi] 16 artiklassa tarkoitettuihin tehtäviin liittyviä asiakirjoja, menettelyjä ja kirjanpitoa. Tarkastukset voidaan toteuttaa tapauskohtaisesti tai viraston laatiman suunnitelman mukaisesti. Tarkastus ei saa kestää yli kahta päivää. Jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten on helpotettava viraston henkilöstön työtä. Virasto antaa komissiolle kertomuksen kustakin tarkastuksesta.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

6 a. Jos kansalliset turvallisuusviranomaiset tekevät direktiivin ... [rautatieturvallisuudsdirektiivi] 10 artiklan 2 a kohdassa ja direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 20 artiklan 9 a kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ristiriitaisia päätöksiä eikä kaikkien osapuolten hyväksymää päätöstä saada aikaan, luvan hakija tai asianomainen kansallinen turvallisuusviranomainen, joihin nämä päätökset vaikuttavat, voi siirtää päätökset virastolle, joka tekee päätöksen. [tark. 88]

30 artikla

Ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten seuranta

1. Virasto seuraa ilmoitettuja vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksia avustamalla akkreditointielimiä ja toteuttamalla tarkastuksia 2–5 kohdan mukaisesti.

2. Virasto tukee ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten yhdenmukaistettua akkreditointia erityisesti antamalla asianmukaista neuvontaa arviointiperusteista ja menettelyistä, joiden avulla voidaan arvioida, täyttävätkö ilmoitetut elimet direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] ~~27 artiklassa~~ **6 luvussa** tarkoitetut akkreditointielimiä koskevat vaatimukset; tämä tukeminen tapahtuu asetuksen (EY) N:o 765/2008 14 artiklassa tunnustettua eurooppalaisen akkreditoinnin rakennetta hyödyntäen. [tark. 89]

3. Jos kyse on ilmoitetuista vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksista, joita ei ole akkreditoitu direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 24 artiklan mukaisesti, virasto voi tarkastaa niiden valmiudet täyttää mainitun direktiivin 27 artiklassa tarkoitetut vaatimukset. Hallintoneuvosto vahvistaa tarkastusten suorittamista koskevan menettelyn.

4. Virasto antaa tarkastuskertomukset, jotka käsittävät 3 kohdassa tarkoitetut toimet, ja toimittaa ne asianomaiselle ilmoitetulle vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokselle ja komissiolle. Jokaiseen tarkastuskertomukseen sisältyy erityisesti viraston havaitsemat puutteet ja parannusehdotukset. Jos virasto katsoo, että nämä puutteet estävät asianomaista ilmoitettua laitosta suorittamasta rautateiden turvallisuuteen ja yhteentoimivuuteen liittyviä tehtäviään tehokkaasti, virasto antaa suosituksen, jossa se kehottaa jäsenvaltiota, johon ilmoitettu laitos on sijoittautunut, toteuttamaan tarvittavat toimet **vahvistamassaan** määräajassa. [tark. 90]

5. Jos jäsenvaltio vastustaa 4 kohdassa tarkoitettua suositusta tai ilmoitettu laitos ei toteuta mitään toimia viraston suosituksen perusteella kolmen kuukauden kuluessa suosituksen vastaanottamisesta, komissio voi antaa lausunnon kuuden kuukauden kuluessa 75 artiklassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

6. Virasto voi, myös yhteistyössä asianomaisten kansallisten akkreditointielinten kanssa, toteuttaa ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden tarkastuslaitosten tiloissa tarkastuksia, joista voidaan ilmoittaa etukäteen tai jotka voivat olla yllätyksenä, kyseisten elinten toimien ja toiminnan tarkastamiseksi tietyillä aloilla; tässä yhteydessä voidaan erityisesti tarkastella kyseisten elinten direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 27 artiklassa tarkoitettuihin tehtäviin liittyviä asiakirjoja, menettelyjä ja kirjanpitoa. Tarkastukset voidaan toteuttaa tapauskohtaisesti tai viraston laatiman suunnitelman mukaisesti. Tarkastus ei saa kestää yli kahta päivää. Ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on helpotettava viraston henkilöstön työtä. Virasto antaa komissiolle kertomuksen kustakin tarkastuksesta.

31 artikla

Yhteentoimivuudessa ja turvallisuudessa tapahtuvan edistymisen seuranta

1. Virasto kerää yhdessä kansallisten tutkintaelinten kanssa merkityksellisiä tietoja onnettomuuksista ja vaaratilanteista ja seuraa, kuinka kansalliset tutkintaelimet myötävaikuttavat rautatiejärjestelmän yleiseen turvallisuuteen.

2. Virasto seuraa rautatiejärjestelmän yleistä turvallisuustasoa **ja turvallisuuden sääntelyjärjestelmää**. Virasto voi erityisesti pyytää apua 34 artiklassa tarkoitetuilta verkostoilta, tietojen keruu mukaan luettuna. Virasto myös hyödyntää Eurostatin keräämiä tietoja ja tekee sen kanssa yhteistyötä estääkseen päällekkäisyydet ja varmistaakseen, että yhteisissä turvallisuusindikaattoreissa ja muiden liikennemuotojen indikaattoreissa noudatetaan yhdenmukaisia menetelmiä. [tark. 91]

3. Virasto antaa komission pyynnöstä suosituksia siitä, kuinka rautatiejärjestelmien yhteentoimivuutta voidaan parantaa, erityisesti helpottamalla koordinoitua rautatieyritysten ja rataverkon haltijoiden välillä tai rataverkon haltijoiden välillä **kehittää yhteisen poikkeamista ilmoittamiseen ja niiden seurantaan tarkoitetun järjestelmän**. [tark. 92]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

4. Virasto seuraa **ja arvioi** rautatiejärjestelmien turvallisuuden ja yhteentoimivuuden edistymistä **sekä siihen liittyviä suhteellisia kustannuksia ja hyötyjä**. Se antaa komissiolle ja julkaisee kahden vuoden välein kertomuksen yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen turvallisuudessa ja yhteentoimivuudessa tapahtuneesta edistymisestä. [tark. 93]

5. Virasto antaa komission pyynnöstä kertomuksia turvallisuutta ja yhteentoimivuutta koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanon ja soveltamisen tilasta yksittäisessä jäsenvaltiossa.

8 LUKU
MUUT TEHTÄVÄT

32 artikla
Rautatiehenkilöstö

1. Virasto suorittaa asianmukaiset rautatiehenkilöstöön liittyvät tehtävät, jotka luetellaan direktiivin 2007/59/EY 4, 20, 22, 23, 25, 28, 33, 34, 35 ja 37 artiklassa.

2. Komissio voi pyytää direktiivin 2007/59/EY mukaisesti virastoa suorittamaan muita tehtäviä, jotka koskevat rautatiehenkilöstöä **ja rautatiehenkilöstöä, joka suorittaa muita kuin direktiivin 2007/59/EY soveltamisalaan kuuluvia, turvallisuuteen olennaisesti liittyviä tehtäviä**. [tark. 94]

3. Virasto kuulee 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tehtäviin liittyen viranomaisia, jotka ovat toimivaltaisia rautatiehenkilöstöön liittyvissä asioissa. Virasto voi edistää kyseisten viranomaisten välistä yhteistyötä muun muassa järjestämällä asiaan liittyviä kokouksia niiden edustajien kanssa.

33 artikla
Rekisterit ja niiden saatavuus

1. Virasto perustaa ja pitää yllä **määrittää** direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 43, 44 ja 45 artiklassa säädettyjä ~~eurooppalaisia rekistereitä~~ **säädetyt eurooppalaiset rekisterit käyttäen käytännöllistä, tehokasta ja käyttäjäystävällistä formaattia yritysten tarpeiden ja toiminnallisten tarpeiden tukemiseksi kaikilta osin**. Virasto toimii kaikkien turvallisuus-, yhteentoimivuus- ja veturinkuljettajadirektiiveissä tarkoitettujen rekistereiden ja tietokantojen järjestelmäviranomaisena. Tämä käsittää erityisesti [tark. 95]

- a) rekistereiden teknisten eritelmien kehittämisen ja ylläpidon;
- b) jäsenvaltioissa rekistereiden osalta tapahtuneen kehityksen koordinoinnin;
- c) rekistereitä koskevan neuvonnan tarjoamisen asianomaisille sidosryhmille;
- d) olemassa olevien rekistereiden teknisten eritelmien parantamista ja uusien rekistereiden käyttöönottotarvetta koskevien suositusten antamisen komissiolle;

d a) jäljempänä g, i ja m a alakohdassa tarkoitettujen rekisterien perustamisen ja ylläpidon. [tark. 96]

d b) unionin kalustorekisterin luomisen. [tark. 97]

1 a. Unionin kalustorekisterin

- a) **on oltava viraston ylläpitämä;**
- b) **on oltava julkinen;**
- c) **on sisällettävä kansalliset kalustorekisterit viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta; komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä malliasiakirjan; nämä täytäntöönpanosäädökset annetaan 75 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen;**

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

d) on sisällettävä ainakin seuraavat yksityiskohtaiset tiedot kustakin kalustoyksikkötyypistä:

- i) kalustoyksikkötyypin tekniset ominaispiirteet sellaisina kuin ne on määritelty asianomaisissa YTE:issä;
- ii) valmistajan nimi;
- iii) kalustoyksikkötyypille myönnettyjen peräkkäisten lupien myöntämispäivämäärät ja viitetiedot ja mahdolliset lupia koskevat rajoitukset tai peruutukset sekä luvan antaneet jäsenvaltiot;
- iv) liikuntarajoitteiset ja vammaiset henkilöt huomioon ottavat suunnitteluun liittyvät näkökohdat.

Kalustoyksikkötyypin käyttöönottoluvan antamisen, uudistamisen, muuttamisen, keskeyttämisen tai kumoamisen yhteydessä viraston on päivitettävä rekisteri viipymättä. [tark. 98]

2. Virasto asettaa seuraavat asiakirjat ja rekisterit, joista säädetään direktiivissä ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] ja direktiivissä ... [rautatieturvallisuudirektiivi], yleisön saataville **käyttöön otetun, käyttäjätavallisen ja helposti saatavilla olevan tietoteknisen ratkaisun avulla**: [tark. 99]

- a) osajärjestelmien EY-tarkastusvakuutukset;
- b) yhteentoimivuuden osatekijöiden EY-vaatimustenmukaisuusvakuutukset ja yhteentoimivuuden osatekijöiden EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutukset;
- c) toimiluvat, jotka on annettu direktiivin ... [direktiivi yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta (uudelleenlaadittu)] mukaisesti;
- d) turvallisuustodistukset, jotka on annettu direktiivin ... [rautatieturvallisuudirektiivi] 10 artiklan mukaisesti;
- e) tutkintaselostukset, jotka on toimitettu virastolle direktiivin ... [rautatieturvallisuudirektiivi] 24 artiklan mukaisesti;
- f) kansalliset säännöt, jotka on annettu tiedoksi komissiolle direktiivin ... [rautatieturvallisuudirektiivi] 8 artiklan ja direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 14 artiklan mukaisesti, **sekä viraston niistä tekemän tutkimuksen**; [tark. 100]
- g) ~~kalustoyksikkörekisterit, myös linkit asianomaisiin kansallisiin rekistereihin~~ **unionin kalustorekisteri**; [tark. 101]
- h) infrastruktuurirekisterit, myös linkit asianomaisiin kansallisiin rekistereihin;
- i) hyväksytyjen kalustoyksikkötyyppien eurooppalainen rekisteri;
- j) ERTMS:n teknisten eritelmien muutospyyntöjen ja suunniteltujen muutosten rekisteri;
- k) henkilö- ja tavaraliikenteen telemaattisia sovelluksia koskevien YTE:ien muutospyyntöjä ja suunniteltuja muutoksia koskeva rekisteri;
- l) viraston käyttötoiminnan ja liikenteen hallinnan YTE:n mukaisesti pitämiä rekisteriä kalustoyksikköjen haltijoiden tunnuksista;
- m) laaturaportit, jotka on laadittu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1371/2007 ⁽¹⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

m a) kunnossapidosta vastaavien sertifioidujen yksiköiden rekisteri direktiivin ... [rautatieturvallisuudirektiivi] 14 artiklan mukaisesti. [tark. 102]

3. Komissio ja jäsenvaltiot keskustelevat ja päättävät 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen toimittamista koskevistä käytännön järjestelyistä viraston laatiman luonnoksen perusteella.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1371/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 14)

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

4. Toimittaessaan 2 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja asianomaiset laitokset voivat ilmoittaa, mitä asiakirjoja ei turvallisuussyistä saa antaa julkisuuteen.
5. Edellä 2 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen toimilupien ja todistusten antamisesta vastaavien kansallisten viranomaisten on ilmoitettava virastolle ~~kuukauden~~ **kymmenen päivän** kuluessa jokaisesta päätöksestä antaa, uusia, muuttaa tai kumota asianomainen toimilupa tai todistus. [tark. 103]
6. Virasto voi sisällyttää tämän asetuksen tavoitteiden kannalta merkityksellisen julkisen asiakirjan tai linkin julkiseen tietokantaan ottaen huomioon sovellettavan unionin tietosuojalainsäädännön.

34 artikla

Kansallisten turvallisuusviranomaisten, ~~tutkintaelinten~~ ja edustavien elinten verkostot [tark. 104]

1. Virasto perustaa ~~kansallisten turvallisuusviranomaisten verkoston ja direktiivin ... [rautatieturvallisuudirektiivi] 21 artiklassa tarkoitettujen tutkintaelinten~~ **17 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun kansallisten turvallisuusviranomaisten** verkoston. Virasto huolehtii niiden sihteeristöpalveluista. Verkostojen tehtävänä on erityisesti [tark. 105]
 - a) vaihtaa tietoja rautateiden turvallisuudesta ja yhteentoimivuudesta;
 - b) edistää hyviä toimintatapoja;
 - c) toimittaa virastolle rautateiden turvallisuutta koskevia tietoja, erityisesti tietoja yhteisistä turvallisuusindikaattoreista;

c a) ilmoittaa virastolle tarvittaessa direktiivistä ... [rautatieturvallisuudirektiivi] ja direktiivistä ... [rautateiden yhteentoimivuudirektiivi] johdettuun oikeuteen liittyvistä puutteista. [tark. 106]

Virasto helpottaa näiden verkostojen välistä yhteistyötä; se voi erityisesti päättää järjestää molempien verkostojen yhteisiä kokouksia.

2. Virasto perustaa unionin tasolla ~~toimien toimivien~~ edustavien rautatiealan elinten, **myös matkustajien, liikuntarajoitteisten matkustajien ja työntekijöiden edustajien**, verkoston. Näiden elinten luettelo vahvistetaan komission antamassa täytäntöönpanosäädöksessä 75 artiklassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen. Virasto huolehtii verkoston sihteeristöpalveluista. Verkoston tehtävänä on erityisesti [tark. 107]
 - a) vaihtaa tietoja rautateiden turvallisuudesta ja yhteentoimivuudesta;
 - b) edistää hyviä toimintatapoja;
 - c) toimittaa virastolle tietoja rautateiden yhteentoimivuudesta ja turvallisuudesta.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut verkostot voivat antaa ei-sitovia lausuntoja 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista suositusluonnoksista.
4. Virasto voi perustaa muita verkostoja rautatiejärjestelmän jostakin osasta vastaavien laitosten, elinten tai viranomaisten kanssa.
5. Komissio voi osallistua tässä artiklassa tarkoitettujen verkostojen kokouksiin.

35 artikla

Viestintä ja tiedottaminen

Virasto viestii ja tiedottaa asianomaisille sidosryhmille rautatiealan lainsäädännön, standardien ja ohjeiden eurooppalaisista puitteista hallintoneuvoston hyväksymien asianomaisten viestintä- ja tiedotussuunnitelmien mukaisesti. Hallintoneuvosto saattaa nämä tarveanalyysiin perustuvat suunnitelmat säännöllisesti ajan tasalle.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

36 artikla

Tutkimustoiminta ja innovoinnin edistäminen

1. Virasto edistää komission pyynnöstä rautatieliikenteen tutkimustoimintaa unionin tasolla muun muassa antamalla tukea asianomaisille komission yksiköille ja edustaville elimille. Tämä tukeminen ei rajoita muun unionin tason tutkimustoiminnan harjoittamista.
2. Komissio voi antaa virastolle tehtäväksi edistää innovointia, jolla pyritään parantamaan rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta, erityisesti uuden tietotekniikan sekä paikannus- ja seurantajärjestelmien käyttöä.

37 artikla

Komission avustaminen

1. Virasto avustaa komissiota sen pyynnöstä sellaisen unionin lainsäädännön täytäntöönpanossa, jolla pyritään tehostamaan rautatiejärjestelmien yhteentoimivuutta ja kehittämään Euroopan rautatiejärjestelmän turvallisuutta koskeva yhteinen lähestymistapa.
2. Tähän apuun voi sisältyä
 - a) tekninen neuvonanto erityistä asiantuntemusta vaativissa asioissa;
 - b) tietojen keruu 34 artiklassa tarkoitettujen verkostojen avulla.

38 artikla

Avustaminen rautatiehankkeiden arvioinnissa

Virasto tarkastelee komission pyynnöstä turvallisuuden ja yhteentoimivuuden näkökulmasta osajärjestelmän suunnittelun, rakentamisen, uudistamisen tai parantamisen käsittäviä hankkeita, joille on haettu unionin rahoitustukea, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 9 artiklassa säädettyjen poikkeusten soveltamista. **Jos hankkeet ovat saaneet rahoitusta Euroopan laajuinen liikenneverkko (TEN-T) -ohjelmasta, viraston olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä TEN-T-toimeenpanoviraston kanssa. [tark. 108]**

Virasto antaa komission kanssa hankkeen merkittävyyden ja käytettävissä olevien resurssien perusteella sopimassaan määräajassa, joka ei saa ylittää kahta kuukautta, lausunnon siitä, onko hanke asianomaisen rautateiden turvallisuus- ja yhteentoimivuuksilainsäädännön mukainen.

39 artikla

Jäsenvaltioiden, ehdokasmaiden ja sidosryhmien tukeminen

1. Virasto huolehtii omasta aloitteestaan tai komission, jäsenvaltioiden, ehdokasmaiden tai 34 artiklassa tarkoitettujen verkostojen pyynnöstä koulutus- ja muista asianmukaisista toimista, jotka koskevat rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta koskevan lainsäädännön ja siihen liittyvien viraston tuotteiden, kuten rekistereiden, täytäntöönpano-ohjeiden tai suositusten, soveltamista ja selittämistä.
2. Hallintoneuvosto päättää 1 kohdassa tarkoitettujen toimien luonteesta ja laajuudesta, ja ne sisällytetään työohjelmaan.

40 artikla

Kansainväliset suhteet

1. Siltä osin kuin se on tarpeen, jotta saavutetaan tämän asetuksen tavoitteet, ja jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten, Euroopan ulkosuhdehallinto mukaan lukien, toimivaltaa kuitenkin rajoittamatta, virasto voi luoda yhteyksiä ja tehdä hallinnollisia järjestelyjä viraston vastuulle kuuluvissa asioissa toimivaltaisten valvontaviranomaisten, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden hallintojen kanssa, jotta pysytään tieteen ja tekniikan kehityksen mukana ja edistetään Euroopan unionin rautatielainsäädäntöä ja -standardeja.
2. Näillä järjestelyillä ei saa luoda oikeudellisia velvoitteita unionille ja sen jäsenvaltioille, eikä niillä saa estää jäsenvaltioita ja niiden toimivaltaisia viranomaisia tekemästä kahdensivisiä tai monensivisiä sopimuksia tällaisten valvontaviranomaisten, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden hallintojen kanssa. Kyseiset järjestelyt ja yhteistyö edellyttävät edeltävää keskustelua komission kanssa ja säännöllistä raportointia komissiolle.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. Hallintoneuvosto hyväksyy strategian, joka koskee viraston suhteita kolmansiin maihin tai kansainvälisiin järjestöihin asioissa, joissa virasto on toimivaltainen. Strategia sisällytetään viraston vuotuisen ja monivuotisen työohjelmaan, ja siinä eritellään asiaan liittyvät resurssit. **Strategialla pyritään varmistamaan, että viraston toimilla edistetään unionin rautatieyritysten vastavuoroista pääsyä kolmansien maiden rautatiemarkkinoille.** [tark. 109]

41 artikla

Varaasia koskeva koordinointi

Virasto osallistuu rautateiden sellaisten varaosien yksilöimiseen, jotka voidaan mahdollisesti standardoida. Tätä varten virasto ~~voi~~ perustaa työryhmän, jotta voidaan koordinoida sidosryhmien toimet, ja ~~luoda~~ **se luo** yhteyksiä eurooppalaisten standardointielinten kanssa. Virasto antaa komissiolle asianmukaisia suosituksia **kahden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.** [tark. 110]

9 LUKU

VIRASTON ORGANISAATIO

42 artikla

Hallinto- ja johtamisrakenne

Viraston hallinto- ja johtamisrakenteen muodostavat

- a) hallintoneuvosto, jonka tehtävät luetellaan 47 artiklassa;
- b) johtokunta, jonka tehtävät luetellaan 49 artiklassa;
- c) pääjohtaja, jonka velvollisuudet luetellaan 50 artiklassa;
- d) valituslautakunta, jonka velvollisuudet luetellaan 54–56 artiklassa.

43 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvosto koostuu yhdestä kunkin jäsenvaltion edustajasta ja ~~neljästä~~ **kahdesta** komission edustajasta, joilla kaikilla on äänioikeus. [tark. 111]

Hallintoneuvostoon kuuluu myös kuusi äänioikeudetonta edustajaa, jotka edustavat Euroopan tasolla seuraavia ryhmiä:

- a) rautatieyritykset;
- b) rataverkon haltijat,
- c) rautatieteollisuus,
- d) ammattijärjestöt;
- e) henkilöliikenteen asiakkaat;
- f) tavaraliikenteen asiakkaat.

Komissio nimittää kunkin ryhmän edustajan ja varaedustajan asianomaisen eurooppalaisen järjestön tekemän neljän henkilön nimen sisältävän ehdotuksen perusteella.

2. Hallintoneuvoston jäsenet ja varajäsenet nimitetään heidän viraston keskeisiä tehtäviä koskevan tietämyksensä perusteella ottaen huomioon asianmukaiset johtamis-, hallinto- ja varainhoitotaidot. Kaikkien osapuolten on pyrittävä rajoittamaan hallintoneuvoston jäsentensä vaihtuvuutta, jotta voidaan varmistaa hallintoneuvoston työskentelyn jatkuvuus. Kaikkien osapuolten on pyrittävä naisten ja miesten tasapuoliseen edustukseen hallintoneuvostossa.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. Komissio ja jäsenvaltiot nimittävät hallintoneuvoston jäsenensä sekä varajäsenen, joka edustaa jäsentä hänen poissa ollessaan.
4. Jäsenten ~~toimikausi on neljä~~ **toimikauden pituus on viisi** vuotta, ja se voidaan uusida **yhden kerran**. [tark. 112]
5. Kolmansien maiden edustajien osallistumisesta ja sen ehtoista määrätään tarvittaessa 68 artiklassa tarkoitettujen järjestelyjen avulla.

44 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtaja

1. Hallintoneuvosto valitsee äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä jäsenvaltioiden edustajien keskuudesta puheenjohtajan ja jäsentensä keskuudesta varapuheenjohtajan.

Puheenjohtajan ollessa estynyt hoitamasta tehtäviään puheenjohtajana toimii varapuheenjohtaja.

2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on ~~neljä~~ **viisi** vuotta, ja se voidaan uusida **yhden kerran**. Jos heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa kuitenkin päättyy heidän toimikautensa aikana, myös heidän toimikautensa päättyy tuona päivänä ilman eri toimenpiteitä. [tark. 113]

2 a. Hallintoneuvoston puheenjohtaja päättää, hyväksytäänkö valituslautakunnan jäsentä koskeva jäävämispyyntö 53 artiklan 3 a kohdan mukaisesti ja nimittää tarvittaessa väliaikaisen jäsenen valituslautakuntaan 53 artiklan 3 b kohdan mukaisesti. [tark. 114]

45 artikla

Kokoukset

1. Hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta. Viraston pääjohtaja osallistuu kokouksiin **paitsi, jos hallintoneuvoston on tehtävä 64 artiklaan liittyvä päätös**. [tark. 115]
2. Hallintoneuvosto kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa. Se kokoontuu lisäksi myös puheenjohtajan aloitteesta, komission pyynnöstä, jäsentensä enemmistön pyynnöstä tai jos yksi kolmasosa jäsenvaltioiden hallintoneuvostossa olevista edustajista sitä pyytää.

46 artikla

Äänestys

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä. Kullakin äänivaltaisella jäsenellä on yksi ääni.

47 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Sen varmistamiseksi, että virasto huolehtii tehtävistään, hallintoneuvosto
 - a) hyväksyy viraston edellisen vuoden toimintaa käsittelevän vuosikertomuksen, toimittaa sen viimeistään 1 päivänä heinäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle ja julkistaa sen;
 - b) hyväksyy vuosittain äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä komissiolta lausunnon saatuaan ja 48 artiklan mukaisesti viraston vuotuisen työohjelman seuraavaa vuotta varten ja strategisen monivuotisen työohjelman;
 - c) hyväksyy äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä viraston vuotuisen talousarvion ja hoitaa muita tehtäviä, jotka liittyvät viraston talousarvioon, 10 luvun mukaisesti;
 - d) vahvistaa päätöksentekomenettelyt, joita pääjohtajan on noudatettava;
 - e) vahvistaa 10 artiklan nojalla tehtäviä tarkastuskäyntejä koskevat toimintamallit;
 - f) vahvistaa työjärjestyksensä;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- g) vahvistaa ja saattaa ajan tasalle 35 artiklassa tarkoitettut viestintä- ja tiedotussuunnitelmat;
- h) vahvistaa 29 ja 30 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten suorittamista koskevat menettelyt;
- i) käyttää 2 kohdan mukaisesti viraston henkilöstön suhteen henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja muuhun henkilöstöön sovellettavissa palvelussuhteen ehdossa työopimuksia tekemään oikeutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia ("nimittävän viranomaisen valtuudet");
- j) vahvistaa tarvittavat henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanoa koskevat säännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;
- k) nimittää pääjohtajan ja voi jatkaa hänen toimikauttaan tai erottaa hänet äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä 62 artiklan mukaisesti;
- l) hyväksyy ~~petostentorjuntastrategian~~ **petostentorjunta- ja avoimuusstrategian**, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin nähden toteutettavien toimenpiteiden kustannustehokkuus huomioon ottaen; **[tark. 116]**
- m) huolehtii asianmukaisista jatkotoimista, joita toteutetaan Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksiin ja erilaisiin sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raportteihin ja sisäisiin tai ulkoisiin arviointeihin perustuvien tulosten ja suositusten perusteella;
- n) hyväksyy **virastossa ilmenevien sekä** hallintoneuvoston ja valituslautakunnan jäsenten eturistiriitojen ehkäisemistä ja ratkaisemista koskevat **68 a artiklan mukaisti laaditut** säännöt. **[tark. 117]**

2. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään nimittävän viranomaisen toimivalta pääjohtajalle ja määritellään olosuhteet, joissa toimivallan siirtäminen voidaan keskeyttää. Pääjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen. **Tällainen toimivallan siirtäminen edelleen ei vaikuta hänen vastuuseensa. Pääjohtaja antaa tällaisesta toimivallan siirtämisestä ja edelleen siirtämisestä selvityksen hallintoneuvostolle.** **[tark. 118]**

Jos edellistä kohtaa sovellettaessa poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi tekemällään päätöksellä tilapäisesti keskeyttää pääjohtajalle siirretyn nimittävän viranomaisen toimivallan ja hänen edelleen siirtämänsä nimittävän viranomaisen toimivallan ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalle, joka on muu kuin pääjohtaja. **Valtuutettu antaa toimivallan siirrosta selvityksen hallintoneuvostolle.** **[tark. 119]**

2 a. Hallintoneuvosto pidättää viraston taikka sen nykyisen tai aikaisemman henkilöstön koskemattomuuden 64 artiklan säännösten mukaisesti. **[tark. 120]**

48 artikla

Vuotuiset ja monivuotiset työohjelmat

1. Viraston hallintoneuvosto hyväksyy työohjelman vuosittain viimeistään 30 päivänä marraskuuta ottaen huomioon komission lausunnon ja toimittaa sen jäsenvaltioille, Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja 34 artiklassa tarkoitetuille verkostoille.

2. Työohjelman hyväksyminen ei vaikuta unionin vuosittaiseen talousarviomenettelyyn. Jos komissio ilmoittaa 15 päivän kuluessa työohjelman hyväksymisestä vastustavansa työohjelmaa, hallintoneuvosto tutkii työohjelman uudelleen ja hyväksyy sen tarvittaessa muutettuna kahden kuukauden kuluessa toisessa käsittelyssä ~~joko~~ äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä, johon kaikki komission edustajat kuuluvat, ~~tai jäsenvaltioiden edustajien yksimielisellä päätöksellä.~~ **[tark. 121]**

3. Viraston työohjelmassa on määriteltävä kunkin toimen tavoitteet. Pääsääntöisesti kullakin toimella ja hankkeella on oltava selkeä yhteys niiden toteuttamiseksi tarvittaviin resursseihin toimintoperusteisen budjetoinnin ja 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn varhaisen vaiheen vaikutustenarviointia koskevan menettelyn mukaisesti.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

4. Hallintoneuvosto muuttaa tarvittaessa hyväksytyä työohjelmaa, kun uusi tehtävä annetaan virastolle. Tällaisen uuden tehtävän sisällyttäminen edellyttää henkilöstö- ja budjettivaroihin kohdistuvien vaikutusten analyysiä ja saattaa edellyttää päätöstä siirtää muiden tehtävien toteuttamista myöhemmäksi.

5. Hallintoneuvosto myös hyväksyy ja saattaa ajan tasalle strategisen monivuotisen työohjelman vuosittain viimeistään 30 päivänä marraskuuta. Komission lausunto on otettava huomioon. Euroopan parlamenttia ja 34 artiklassa tarkoitettuja verkostoja on kuultava luonnoksesta. Hyväksyty monivuotinen työohjelma toimitetaan jäsenvaltioille, Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle sekä 34 artiklassa tarkoitetuille verkostoille.

49 artikla

Johtokunta

1. Hallintoneuvostoa avustaa johtokunta.

2. Johtokunta laatii päätökset hallintoneuvoston hyväksyttäväksi. Se tekee tarvittaessa kiireellisissä tapauksissa tiettyjä väliaikaisia päätöksiä hallintoneuvoston puolesta, erityisesti hallinnollisista ja talousarvioon liittyvistä kysymyksistä.

Se huolehtii yhdessä hallintoneuvoston kanssa OLAFin tutkimuksiin ja erilaisiin sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raporteihin ja sisäisiin tai ulkoisiin arviointeihin perustuviin tuloksiin ja suosituksiin liittyvistä jatkotoimista.

Johtokunta avustaa ja neuvoo pääjohtajaa hallintoneuvoston päätösten täytäntöönpanossa hallinnon ja varainhoidon valvonnan lujittamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 50 artiklassa lueteltuja pääjohtajan velvollisuuksia.

3. Johtokunta muodostuu hallintoneuvoston puheenjohtajasta, komission edustajasta ja [neljästä] muusta hallintoneuvoston jäsenestä. Hallintoneuvosto nimittää johtokunnan jäsenet ja sen puheenjohtajan.

4. Johtokunnan jäsenten toimikausi on sama kuin hallintoneuvoston jäsenten.

5. Johtokunta kokoontuu vähintään joka kolmas kuukausi. Johtokunnan puheenjohtaja kutsuu koolle ylimääräisiä kokouksia johtokunnan jäsenten pyynnöstä.

6. Hallintoneuvosto vahvistaa johtokunnan työjärjestyksen.

50 artikla

Pääjohtajan tehtävät

1. Virastoa johtaa sen pääjohtaja, joka hoitaa tehtäviään täysin riippumattomasti. Pääjohtaja vastaa toiminnastaan hallintoneuvostolle.

2. Pääjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta eikä miltään muulta elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission, hallintoneuvoston tai johtokunnan toimivaltaa.

3. Pääjohtaja raportoi pyydettyään Euroopan parlamentille tehtäviensä hoidosta. Neuvosto voi kehottaa pääjohtajaa raportoimaan tehtäviensä hoidosta.

4. Pääjohtaja on viraston laillinen edustaja. Hän hyväksyy päätökset, suositukset, lausunnot ja viraston muut viralliset asiakirjat.

5. Pääjohtaja vastaa viraston hallinnollisesta johtamisesta ja sille tällä asetuksella asetettujen tehtävien täytäntöönpanosta. Pääjohtajan vastuulla on erityisesti

a) viraston päivittäisen toiminnan hallinnointi;

b) hallintoneuvoston tekemien päätösten täytäntöönpano;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- c) vuotuisen työohjelman ja strategisen monivuotisen työohjelman valmistelu ja niiden toimittaminen hallintoneuvostolle komissiota kuultuaan;
- d) vuotuisen työohjelman ja strategisen monivuotisen työohjelman täytäntöönpano ja mahdollisuuksien mukaan vastaaminen komission avunpyyntöihin, jotka liittyvät tämän asetuksen mukaisiin viraston tehtäviin;
- e) raportointi hallintoneuvostolle strategisen monivuotisen työohjelman täytäntöönpanosta;
- f) tarvittavien toimien toteuttaminen, erityisesti sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, sen varmistamiseksi, että virasto toimii tämän asetuksen mukaisesti;
- g) tehokkaan seurantajärjestelmän laatiminen ja käyttöönotto, jotta voidaan verrata viraston tuloksia sen toimintavoitteisiin, ja tunnustettujen ammatillisten vaatimusten mukaisen säännöllisen arviointijärjestelmän laatiminen ja käyttöönotto;
- h) vuosittainen yleiskertomusluonnoksen valmistelu g alakohdassa tarkoitettujen seuranta- ja arviointijärjestelmien perusteella ja sen toimittaminen hallintoneuvostolle;
- i) viraston tuloja ja menoja koskevan alustavan ennakoarvion valmistelu 58 artiklan mukaisesti ja talousarvion toteuttaminen 59 artiklan mukaisesti;
- j) viraston toimintaa koskevan vuosikertomuksen laatiminen ja sen esittäminen hallintoneuvostolle arviointia varten;
- k) toimintasuunnitelman laatiminen jälkiarviointien päätelmien perusteella ja raportointi komissiolle edistymisestä kahdesti vuodessa;
- l) unionin taloudellisten etujen suojaaminen soveltamalla petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäiseviä toimenpiteitä, toteuttamalla tehokkaita tarkastuksia ja jos väärinkäytöksiä havaitaan, perimällä takaisin aiheettomasti maksetut määrät ja tarvittaessa määräämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia tai taloudellisia seuraamuksia;
- m) viraston petostentorjuntastrategian valmistelu ja sen esittäminen hallintoneuvostolle hyväksyttäväksi;
- n) viraston varainhoitoa koskevien sääntöjen valmistelu hallintoneuvoston hyväksyttäväksi 60 artiklan mukaisesti ja niiden täytäntöönpanosääntöjen valmistelu.

51 artikla

Valituslautakuntien perustaminen ja kokoonpano

1. Virasto perustaa yhden tai useamman **riippumattoman** valituslautakunnan. [tark. 122]
2. Valituslautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja kaksi muuta jäsentä. Heillä on varajäsenet, jotka edustavat heitä heidän poissa ollessaan.
3. Hallintoneuvosto nimittää valituslautakunnan puheenjohtajan, muut jäsenet ja heidän varajäsenensä komission vahvistamasta pätevien ehdokkaiden luettelosta.
4. Jos valituslautakunta katsoo, että muutoksenhaun luonne niin vaatii, se voi pyytää, että hallintoneuvosto nimittää kaksi lisäjäsentä ja heidän varajäsenensä 3 kohdassa tarkoitettua luettelosta.
5. Komissio vahvistaa viraston ehdotuksesta valituslautakunnan työjärjestyksen hallintoneuvostoa kuultuaan 75 artiklassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

5 a. Komissio vahvistaa direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 48 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun komitean avustuksella kuhunkin valituslautakunnan jäseneseen sovellettavat pätevyysvaatimukset, kunkin jäsenen valtuudet päätösten valmisteluvaiheessa sekä äänestykseen liittyvät edellytykset. [tark. 123]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

52 artikla

Valituslautakunnan jäsenet

1. Valituslautakunnan jäsenten ja varajäsenten toimikausi on ~~neljä~~ **viisi** vuotta, ja se voidaan uusida **yhden kerran**. [tark. 124]
2. Valituslautakunnan jäsenten on oltava riippumattomia, ja **kaikkiin valituksiin liittyviin osapuoliin nähden**. He eivät saa hoitaa muita tehtäviä virastossa. **tai komissiossa. He tekevät päätöksensä tai antavat lausuntonsa ilman, että** heitä ei päätöksenteossa sido mitkään ohjeet. [tark. 125]
3. Valituslautakunnan jäsenet voidaan vapauttaa tehtävistään tai heidän nimensä voidaan poistaa pätevien ehdokkaiden luettelosta heidän toimikautensa kestäessä vain, jos tähän on painavat syyt ja jos komissio tekee tätä koskevan päätöksen saatuaan hallintoneuvostolta asiaa koskevan lausunnon.

53 artikla

Esteellisyys ja jääväminen

1. Valituslautakunnan jäsen ei voi osallistua muutoksenhakumenettelyyn, jos asia koskee hänen omaa etuaan, jos hän on aikaisemmin edustanut ~~jompakumpaa~~ **jotain** menettelyn osapuolista tai jos hän on osallistunut sen päätöksen tekemiseen, jota muutoksenhaku koskee, **mukaan lukien tapaus, jossa on kyse 54 artiklan 1 kohdan nojalla nostetusta kanteesta tai 54 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetusta lausunnosta ja joka koskee samaa lupaa tai todistusta**. [tark. 126]
 2. Valituslautakunnan jäsenen, joka katsoo, ettei hänen tulisi osallistua johonkin muutoksenhakumenettelyyn jostain 1 kohdassa tarkoitettua syytä tai jostain muusta syytä, on ilmoitettava ~~asiasta~~ **päätöksestään olla osallistumatta menettelyyn** valituslautakunnalle, joka päättää esteellisyydestä vastaavasti. [tark. 127]
- 3 a. Menettelyn osapuoli voi vaatia valituslautakunnan jäsenen jääväämistä hallintoneuvoston puheenjohtajalle osoitetulla kirjallisella pyynnöllä. Jäävämisspynnöitä perustellaan yhdellä 1 kohdassa mainituista perusteista tai puolueellisuutta koskevan vaaran nojalla. Pyyntöön on liitettävä perusteeksi todistusaineisto. Pyyntö on esitettävä tutkimatta jättämisen uhalla ennen menettelyn aloittamista valituslautakunnassa, tai jos jäävämisspynnön perusteena olevat seikat tulevat ilmi menettelyn aloittamisen jälkeen, viiden päivän kuluttua siitä, kun kantaja sai seikat tietoonsa.**

Pyyntö esitetään valituslautakunnan asianomaiselle jäsenelle. Hän ilmoittaa jäävämisspynnön hyväksymisestä viiden päivän kuluessa siitä, kun hän sai tiedon siitä. Muussa tapauksessa hallintoneuvoston puheenjohtaja tekee päätöksen seitsemän työpäivän kuluessa jäsenen antaman vastauksen jälkeen, tai jos hän ei ole antanut vastausta, vastauksen antamista koskevan määräajan päättymisen jälkeen. [tark. 128]

3 b. Valituslautakunta antaa lausuntonsa tai tekee päätöksensä ilman sen jäsenen läsnäoloa, joka on päättänyt olla osallistumatta menettelyyn tai joka on todettu esteelliseksi 2 ja 3 kohdan mukaisesti. Kyseinen jäsen korvataan valituslautakunnassa päätöksen tekemistä tai lausunnon antamista varten varajäsenellä.

Jos varajäsen ei voi jostain syystä osallistua, hallintoneuvoston puheenjohtaja nimittää väliaikaisen jäsenen valituslautakuntaan 51 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua luettelosta toimimaan hänen sijaisenaan tässä asiassa. [tark. 129]

54 artikla

Päätökset, joihin voidaan hakea muutosta

1. Valituslautakunnassa voidaan hakea muutosta päätöksiin, jotka virasto on tehnyt 12, 16, 17 ja 18 artiklan nojalla, **tai 21 ja 22 artiklan nojalla esitettyihin suosituksiin taikka siihen, että se ei ole vastannut asetetussa määräajassa.** [tark. 130]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla tehdyllä muutoksenhaulla ei ole lykkäävää vaikutusta. Virasto voi kuitenkin lykätä sellaisen päätöksen soveltamista, johon on haettu muutosta, jos se katsoo olosuhteiden edellyttävän sitä **ja jos tämän päätöksen lykkääminen ei vaikuta rautatieturvallisuuteen. [tark. 131]**

55 artikla

Henkilöt, joilla on muutoksenhakuoikeus, **Asiavaluus muutoksenhaussa** sekä muutoksenhaun määräaika **määräajat** ja muoto

1. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi hakea muutosta päätökseen, jonka virasto on osoittanut kyseiselle henkilölle 12, 16, 17 ja 18 artiklan nojalla, **tai jos päätöstä ei ole tehty määräajassa. Tällaisia muutoksenhakuoikeuksia sovelletaan myös 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä edustaviin järjestöihin, jotka on asianmukaisesti valtuutettu asemansa perusteella.**

2. Muutoksenhaku ja sen perusteet on toimitettava virastolle kirjallisesti kahden kuukauden kuluessa siitä, kun toimenpide on annettu tiedoksi kyseiselle henkilölle, tai jos henkilöllä ei ole ilmoitettu toimenpiteestä, kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona henkilö on saanut tiedon asiasta.

2 a. Päätöksen puuttumista koskeva muutoksenhaku on toimitettava virastolle kirjallisena kahden kuukauden kuluessa asianomaisen artiklan mukaisen aikarajan umpeutumista. [tark. 132]

56 artikla

Muutoksenhaun tutkiminen ja muutoksenhakua koskeva päätös

1. ~~Valitusta tutkiessaan~~ Valituslautakunnan on ~~toimitettava ripeästi~~ **päätettävä kolmen kuukauden kuluessa valituksen esittämisestä, hyväksytäänkö vai hylätäänkö valitus. Sen on pyydettyä mahdollisesti tarvitsemiaan lisätietoja kuukauden kuluessa valituksen esittämisestä. Asianomaiset tiedot on toimitettava valituslautakunnan asettamassa kohtuullisessa määräajassa, joka on enintään kuukauden pituinen.** Se kehottaa muutoksenhakumenettelyn osapuolia aina tarvittaessa esittämään asetettuja, **enintään kuukauden pituisia** määräaikoja noudattaen huomautuksensa valituslautakunnalta tai muilta muutoksenhakumenettelyn osapuolilta vastaanotetuista tiedoksiannoista. Muutoksenhakumenettelyn osapuolilla on oikeus esittää suullisia huomautuksia. **[tark. 133]**

2. Valituslautakunta voi joko käyttää viraston asianomaista toimivaltaa tai siirtää asian viraston toimivaltaisen yksikön hoidettavaksi. Valituslautakunnan tekemä päätös on mainittua yksikköä sitova.

57 artikla

Asian saattaminen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi

1. Kumoamiskanteet, jotka koskevat 12, 16, 17 ja 18 artiklan nojalla tehtyjä viraston päätöksiä, voidaan saattaa Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäviksi vasta sen jälkeen, kun on käytetty kaikki viraston sisäiset muutoksenhakukeinot.

2. Virasto toteuttaa kaikki Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

10 LUKU

VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

58 artikla

Talousarvio

1. Viraston kaikki tulot ja menot arvioidaan etukäteen kunkin varainhoitovuoden osalta, joka on kalenterivuosi, ja ne otetaan viraston talousarvioon. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

2. Viraston tulot ~~koostuvat~~ **muodostuvat erityisesti [tark. 134]**

a) unionin rahoitusosuudesta;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- b) viraston toimintaan 68 artiklan mukaisesti osallistuvien kolmansien maiden rahoitusosuuksista;
- c) viraston 12, 16, 17 ja 18 artiklan nojalla antamien todistusten ja lupien hakijoiden ja haltijoiden suorittamista maksuista; **edellä 73 artiklassa tarkoitettulla delegoidulla säädöksellä asetetaan erisuuruisia maksuja todistusten ja lupien käyttöalojen sekä rautatietojointojen tyyppin ja laajuuden mukaan; [tark. 135]**
- d) julkaisuista, koulutuksesta ja kaikista muista viraston tarjoamista palveluista veloittavista maksuista;
- e) jäsenvaltioiden, kolmansien maiden tai muiden yhteisöjen mahdollisista vapaaehtoisista rahoitusosuuksista, edellyttäen että tällainen rahoitusosuus ei vaaranna viraston riippumattomuutta eikä puolueettomuutta.

2 a. Kaikista unionin lainsäädännöstä johtuvista tehtävistä tai lisävelvoitteista, joista ei saa tämän asetuksen 58 artiklan 2 kohdan b, c, d, ja e alakohdassa tarkoitettua korvausta, on tehtävä arviointi ja niistä on saatava korvausta unionin talousarviosta. [tark. 136]

3. Viraston menoihin kuuluvat henkilöstöstä, hallinnosta, infrastruktuurista ja toiminnasta aiheutuvat kulut.
4. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
5. Hallintoneuvosto laatii vuosittain pääjohtajan toimintoperusteisen budjetoinnin perusteella laatimaan luonnokseen perustuvan ennakkoarvion viraston seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista. Hallintoneuvosto toimittaa tämän ennakkoarvion, johon sisältyy henkilöstötaulukkoa koskeva esitys, komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta.
6. Komissio toimittaa ennakkoarvion unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen yhteydessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä yhdessä ”budjettivallan käyttäjä”.
7. Ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan alustavaan esitykseen arviot, joita se pitää henkilöstötaulukon ja yleisestä talousarviosta suoritettavan avustuksen määrän osalta välttämättöminä, ja toimittaa esityksen budjettivallan käyttäjälle perussopimuksen 314 artiklan mukaisesti ja liittää oheen kuvauksen ja perustelut kaikista viraston ennakkoarvion ja yleisestä talousarviosta maksettavan tuen välisistä eroista.
8. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy virastolle annettavaa avustusta koskevat määrärahat. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa viraston henkilöstötaulukon.
9. Hallintoneuvosto vahvistaa talousarvion äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä. Viraston talousarviosta tulee lopullinen, kun unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Viraston talousarviota muutetaan tarvittaessa unionin yleisen talousarvion mukaisesti.
10. Hallintoneuvosto ilmoittaa mahdollisimman nopeasti budjettivallan käyttäjälle, jos se aikoo toteuttaa hankkeen, jolla saattaa olla huomattavia vaikutuksia talousarvion rahoitukseen; tämä koskee erityisesti hankkeita, jotka liittyvät kiinteään omaisuuteen, kuten rakennusten vuokraamiseen tai ostamiseen. Se ilmoittaa tästä komissiolle. Jos yksi budjettivallan käyttäjistä on ilmoittanut aikovansa antaa hankkeesta lausunnon, se toimittaa lausuntonsa hallintoneuvostolle kuuden viikon kuluessa päivästä, jona hanke annettiin sille tiedoksi.

59 artikla

Talousarvion toteuttaminen ja valvonta

1. Pääjohtaja toteuttaa viraston talousarvion.
2. Viraston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivänä. Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja erillisvirastojen alustavat tilinpäätökset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾, jäljempänä ”yleinen varainhoitoasetus”, 147 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä. Varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallintoa koskeva selvitys toimitetaan myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Tilintarkastustuomioistuin tarkastaa nämä tilit perussopimuksen 287 artiklan mukaisesti. Se julkaisee vuosittain kertomuksen viraston toiminnasta.

4. ~~Saatuun~~ **Pääjohtaja vahvistaa** viraston **lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ottaen tarvittaessa huomioon viraston** alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut yleisen varainhoitoasetuksen 148 artiklan mukaisesti, ~~pääjohtaja vahvistaa viraston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan~~ ja toimittaa sen ~~hallintoneuvostolle lausuntoa varten~~ **tarkastuslausuman kera hallintoneuvoston hyväksyttäväksi. [tark. 137]**

5. Hallintoneuvosto antaa lausunnon viraston lopullisesta tilinpäätöksestä.

6. Pääjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan heinäkuun 1 päivänä.

7. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.

8. Pääjohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen sen huomautuksiin viimeistään kutakin varainhoitovuotta seuraavan syyskuun 30 päivänä. Hän toimittaa sen myös hallintoneuvostolle.

9. Pääjohtaja antaa yleisen varainhoitoasetuksen 165 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille sen pyynnöstä kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettoman toteuttamisen edellyttämät tiedot.

10. Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä tekemällä päätöksellä antamasta suosituksesta pääjohtajalle vuoden N + 2 huhtikuun 30 päivään mennessä vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion toteuttamisesta.

60 artikla

Varainhoitosäännöt

Hallintoneuvosto vahvistaa virastoon sovellettavat varainhoitosäännöt komissiota kuultuaan. Varainhoitosäännöt voivat poiketa neuvoston asetuksesta (EY, Euratom) N:o 2343/2002 ⁽¹⁾ ainoastaan, jos viraston toiminta sitä erityisesti edellyttää ja jos komissio on antanut siihen ennalta suostumuksensa.

11 LUKU

HENKILÖSTÖ

61 artikla

Yleiset säännökset

1. Viraston henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja unionin muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja sekä näiden säännösten täytäntöönpanosääntöksiä, jotka on annettu Euroopan unionin toimielinten yhteisellä päätöksellä.

2. Virasto ottaa palvelukseensa oman etunsa huomioiden henkilöstöä,

a) jonka kanssa on mahdollista tehdä toistaiseksi voimassa oleva työsopimus; ja

b) jonka kanssa ei ole mahdollista tehdä toistaiseksi voimassa olevaa sopimusta.

Tämän kohdan asianmukaiset täytäntöönpanosäännökset annetaan henkilöstösääntöjen 110 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 23 päivänä joulukuuta 2002 annettu komission asetus (EY, Euratom) N:o 2343/2002 (EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72).

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

3. Virasto toteuttaa asianmukaiset hallinnolliset toimenpiteet, **muun muassa ottamalla käyttöön koulutus- ja ennaltaehkäisystrategioita**, järjestääkseen toimintansa siten, että vältytään eturistiriidoilta, **mukaan luettuina työsuhteen päättymisen jälkeiset kysymykset, kuten "pyöröovi-ilmiöt" ja sisäpiiritiedot.** [tark. 138]

3 a. Viraston ja sen henkilöstön on suoritettava tässä asetuksessa säädetty tehtävät mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja kyseisellä erityisalalla vaadittavaa teknistä pätevyyttä osoittaen. Niiden on oltava vapaat kaikesta, erityisesti taloudellisesta, painostuksesta, joka saattaisi vaikuttaa niiden suorittamaan arviointiin tai toimintansa tuloksiin, erityisesti sellaisten henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joille näiden toimien tuloksilla on merkitystä. Virastolla on oltava käytössään riittävä määrä pätevää henkilöstöä asetuksessa säädettyjen tehtäviensä asianmukaista hoitamista varten.

3 b. Henkilöstöllä on oltava:

a) **vankka tekninen ja ammatillinen koulutus, joka kattaa kaikki viraston toimet;**

b) **riittävät tiedot suoritettavia arviointeja koskevista vaatimuksista ja riittävät valtuudet tällaisten arviointien tekemiseen;**

c) **asianmukaiset tiedot ja käsitys tarvittavista vaatimuksista viraston päätöksien tekemiseksi;**

d) **edellytykset tarkastella kansallisten turvallisuusviranomaisten lausuntoja ja päätöksiä sekä kansallisia säädöksiä.** [tark. 139]

62 artikla

Pääjohtaja

1. Pääjohtaja otetaan palvelukseen viraston väliaikaisena toimihenkilönä muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukaisesti.

2. Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan komission avointa ja läpinäkyvää menettelyä noudattaen laatiman ehdokasluettelon perusteella.

Pääjohtajan työsopimusta tehtäessä virastoa edustaa hallintoneuvoston puheenjohtaja.

Hallintoneuvoston valitsema ehdokas voidaan ennen nimittämistään kutsua antamaan selvitys Euroopan parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle ja vastaamaan sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

3. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Toimikauden päättyessä komissio toteuttaa arvioinnin, jossa otetaan huomioon pääjohtajan toiminnan arviointi ja viraston tulevat tehtävät ja haasteet.

4. Hallintoneuvosto voi komission ehdotuksesta, jossa otetaan huomioon 3 kohdassa tarkoitettu arviointi, jatkaa pääjohtajan toimikautta kerran enintään viideksi vuodeksi.

5. Hallintoneuvosto ilmoittaa Euroopan parlamentille aikeestaan jatkaa pääjohtajan toimikautta. Pääjohtaja voidaan kutsua kuukautta ennen tällaisen määräajan pidentämistä antamaan selvitys Euroopan parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle ja vastaamaan sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

6. Pääjohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei voi osallistua jatkettun toimikautensa lopussa toiseen kertaan saman toimen valintamenettelyyn.

7. Pääjohtaja voidaan erottaa toimestaan ainoastaan komission ehdotuksen perusteella toimivan hallintoneuvoston päätöksellä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

63 artikla

Kansalliset asiantuntijat ja muu henkilöstö

~~Virasto voi~~ **Viraston on** myös käyttää kansallisia ~~käytettävä~~ **käytettävä kansallisia** asiantuntijoita **ja erityisesti kansallisten turvallisuusviranomaisten henkilöstöä** tai muuta henkilöstöä, jotka eivät ole henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaisessa palvelussuhteessa virastoon. **Virasto hyväksyy ja toteuttaa kansallisten asiantuntijoiden mahdollisten eturistiriitojen arvioimista ja hallintaa koskevat toimintaperiaatteet, joihin kuuluu heidän kieltämisensä osallistumasta työryhmän kokouksiin, jos heidän riippumattomuutensa ja puolueettomuutensa voisi heikentyä.** [tark. 140]

Hallintoneuvosto tekee päätöksen, jossa annetaan säännökset kansallisten asiantuntijoiden tilapäisestä siirtämisestä viraston palvelukseen.

12 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

64 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa **rajoittamatta viraston vastuualueeseen liittyviä oikeusmenettelyjä ja/tai tuomioistuinten ulkopuolisia menettelyjä.** [tark. 141]

65 artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus ja toimintaedellytykset

1. Vastaanottavan jäsenvaltion virastolle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat tarvittavat järjestelyt sekä viraston pääjohtajaan, hallintoneuvoston jäseniin, viraston henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan viraston ja vastaanottavan jäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa, joka tehdään sen jälkeen kun hallintoneuvosto on sen hyväksynyt ja viimeistään vuonna 2015.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion on varmistettava viraston moitteettomalle toiminnalle parhaat mahdolliset edellytykset, mukaan lukien monikieliset ja Eurooppa-suuntautuneet koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset liikenneyhteydet.

66 artikla

Vastuut

-1. Virasto ottaa täyden vastuun, sopimusperusteinen ja sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu mukaan lukien, myöntämistään luvista ja todistuksista. [tark. 142]

1. Sopimussuhteeseen perustuva viraston vastuu määräytyy kyseiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan.
2. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu viraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.
3. Jos kyseessä on sopimussuhteeseen perustumaton vastuu, virasto korvaa jäsenvaltioiden lakeihin sisältyvien yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti vahingon, jonka viraston yksiköt tai henkilöstöön kuuluvat ovat tehtäviään suorittaessaan aiheuttaneet.
4. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista 3 kohdassa tarkoitettua vahingonkorvausta koskevat riidat.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

67 artikla

Kielijärjestelyt

-1. Todistusten ja lupien hakijoiden ja haltijoiden 12, 16, 17 ja 18 artiklan mukaisesti toimittamat asiakirjat, joilla ilmoitetaan virastolle ja kansallisille turvallisuusviranomaisille kyseisistä todistuksista ja luvista, käännetään kaikkien niiden valtioiden virallisille unionin kielille, joissa liikkuvaa kalustoa käytetään ja joita rautatieyrityksen toiminta koskee, sanotun kuitenkaan rajoittamatta viraston ja hakijan välisten käännösvaatimuksia koskevien sopimusten soveltamista. Jokainen käännös on todistusvoimainen asianomaisen valtion osalta mukaan lukien 56 artiklan mukaiset menettelyt. Lupa ja todistus on annettava näiden valtioiden kaikilla unionin virallisilla kielillä. [tark. 143]

1. Virastoon sovelletaan säännöksiä, joista on säädetty Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15 päivänä huhtikuuta 1958 annetussa asetuksessa N:o 1⁽¹⁾, **silloin kun siihen ei sovelleta 67 artiklan - 1 kohtaa. [tark. 144]**
2. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii viraston toiminnan edellyttämistä käännöspalveluista.

68 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen viraston toimintaan

1. Viraston toimintaan voivat osallistua ne kolmannet maat, ~~erityisesti Euroopan naapuruuspolitiikan soveltamisalaan kuuluvat maat, laajentumispolitiikan maat ja EFTA-maat~~, jotka ovat tehneet unionin kanssa sopimuksen, jolla kyseiset maat ovat ottaneet käyttöön ja soveltavat unionin lainsäädäntöä tai sen vastaavia kansallisia toimenpiteitä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 40 artiklan soveltamista. **Tätä kohtaa sovelletaan erityisesti Euroopan naapuruuspolitiikan ja unionin laajentumispolitiikan piiriin kuuluviin maihin ja EFTA-maihin. [tark. 145]**
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten asiaa koskevien määräysten mukaisesti viraston ja kolmansien maiden välillä on tehtävä järjestelyjä, joilla vahvistetaan näiden maiden osallistumista viraston toimintaan ja erityisesti tällaisen osallistumisen luonnetta ja laajuutta koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Tällaisiin järjestelyihin on sisällyttävä rahoitusosuuksia ja henkilöstöä koskevia määräyksiä. Niissä voidaan määrätä äänioikeudettomasta edustuksesta hallintoneuvostossa.

Virasto allekirjoittaa järjestelyt saatuaan komission suostumuksen ja kuultuaan hallintoneuvostoa asiasta.

68 a artikla

Eturistiriita

1. **Toimitusjohtajan sekä niiden toimihenkilöiden, jotka on otettu palvelukseen jäsenvaltioiden ja komission väliaikaisesti lähettämänä virkamiehinä, on tehtävä sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan ilmoitus, jossa he ilmoittavat, ettei heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti vaarantavia välittömiä tai välillisiä etunäkökohtia ole. Ilmoitus on tehtävä kirjallisena palvelukseen ottamisen yhteydessä, ja se on uusittava henkilökohtaisen tilanteen muuttuessa. Myös hallintoneuvoston, johtokunnan ja valituslautakunnan jäsenten on julkaistava nämä ilmoitukset ansioluettelonsa kanssa. Virasto julkaisee verkkosivustollaan luettelon 42 artiklassa tarkoitettujen elinten jäsenistä sekä ulkopuolisista ja omista asiantuntijoistaan.**

2. **Hallintoneuvoston on toteutettava politiikkaa, jonka avulla eturistiriitoja voidaan hallita ja välttää. Tähän politiikkaan liittyvät ainakin seuraavat osa-alueet:**

- a) **etunäkökohtia koskevien ilmoitusten hallinnointia ja varmentamista koskevat periaatteet, mukaan luettuina niiden julkistamista koskevat säännöt ottaen huomioon 77 artikla;**
- b) **viraston henkilöstöä ja kansallisia asiantuntijoita koskevat pakolliset koulutusvaatimukset eturistiriitatilanteita varten;**

⁽¹⁾ EYVL 17, 6.10.1958, s. 385.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- c) lahjoituksia ja kutsuja koskevat säännöt;
- d) yksityiskohtaiset säännöt tehtävistä, joihin viraston henkilöstö ja jäsenet eivät saa ryhtyä sen jälkeen, kun heidän työsuhteensa virastossa päättyy;
- e) viraston päätösten avoimuutta koskevat säännöt, mukaan luettuina viraston hallintoelinten kokousten pöytäkirjat, jotka on julkistettava ottaen huomioon arkaluonteiset, luottamukselliset ja kaupalliset tiedot; sekä
- f) seuraamukset ja menettelyt, joilla turvataan viraston itsenäisyys ja riippumattomuus.

Virasto huolehtii siitä, että riskien ja hyötyjen suhde pysyy tasapainossa, etenkin kun on kyse pyrkimyksestä saada parasta teknistä neuvontaa ja asiantuntemusta ja hallinnoida eturistiriitoja. Toimitusjohtaja raportoi näiden toimenpiteiden toteutuksesta kertomuksessa, jonka hän toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen mukaisesti. [tark. 146]

69 artikla

Yhteistyö kansallisten viranomaisten ja elinten kanssa [tark. 147]

1. Virasto voi 12, 16, 17 ja 18 artiklan täytäntöönpanoon liittyen tehdä sopimuksia asianomaisten kansallisten viranomaisten, erityisesti kansallisten turvallisuusviranomaisten, sekä muiden toimivaltaisten elinten kanssa. **Tällaisia sopimuksia voidaan tehdä yhden tai useamman viranomaisen kanssa.** [tark. 148]

2. Sopimuksissa voidaan sopia joidenkin viraston tehtävien teettämisestä kansallisilla viranomaisilla ja vastualueiden siirtämisestä kansallisille viranomaisille; tällaisia tehtäviä ovat esimerkiksi asiakirjojen tarkastaminen ja valmistelu, teknisen yhteensopivuuden toteaminen, tarkastuskäyntien suorittaminen ja teknisten selvitysten laatiminen. [tark. 149]

2 a. Kansalliset turvallisuusviranomaiset voivat vastavuoroisesti teettää virastolla alihankintana muita kuin niille direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 20 artiklan ja direktiivin ... [rautatieturvallisuusdirektiivi] 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti osoitettuja tehtäviä. [tark. 150]

3. Virasto huolehtii siitä, että sopimukseen sisältyy vähintään tehtävien tarkka kuvaus ja suoritteita koskevat ehdot, suoritteiden toimittamiselle asetetut määräajat sekä maksujen suuruus ja aikataulu.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut sopimukset eivät **tarkoitetuissa sopimuksissa on määriteltävä selkeästi viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten vastuu, joka koskee kunkin sopimusosapuolen tehtävien suorittamista sopimuksien mukaisesti. Tämä ei kuitenkaan** rajoita viraston yleistä vastuuta hoitaa 12, 16, 17 ja 18 artiklassa säädettyjä tehtäviä. [tark. 151]

70 artikla

Avoimuus

Viraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾.

Hallintoneuvosto hyväksyy viimeistään [...] toimenpiteet, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista käytännössä.

Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan perusteella tehdyistä viraston päätöksistä voidaan kannella oikeusasiamiehelle perussopimuksen 228 artiklan nojalla tai nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa perussopimuksen 263 artiklan nojalla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Virastossa tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001⁽¹⁾.

71 artikla

Turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt

Virasto soveltaa turvallisuutta koskevia periaatteita, jotka sisältyvät Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojelemista koskeviin komission turvallisuussäännöksiin, joista säädetään komission päätöksessä 2001/844/EY, EHTY, Euratom⁽²⁾. Tämä koskee muun muassa tällaisten tietojen vaihtamista, käsittelyä ja säilyttämistä.

72 artikla

Petosten torjunta **ja tulosten seuranta [tark. 152]**

1. Helpottaakseen asetuksen (EY) N:o 1073/1999 soveltamisalaan kuuluvien petosten, lahjonnan ja muiden laittomien toimien torjuntaa virasto liittyy kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ja vahvistaa mainitun sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan viraston kaikkiin työntekijöihin.

2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien virastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.

2 a. Euroopan tilintarkastustuomioistuin seuraa viraston toimintaa ja päätöksentekoa auditointien ja tarkastusten avulla. [tark. 153]

3. OLAF voi suorittaa tutkimuksia, mukaan lukien paikalla suoritettavat selvitykset ja tarkastukset, asetuksessa (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽³⁾ säädettyjä säännöksiä ja menettelyjä noudattaen, jotta voidaan määrittää, liittyykö viraston rahoittamaan avustukseen tai sopimukseen petos, lahjonta tai muu laiton toiminta, joka vaikuttaa unionin taloudellisiin etuihin.

4. Viraston kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tekemiin yhteistyösopimuksiin sekä sen muihin sopimuksiin, avustussopimuksiin ja tukipäätöksiin on sisällyttävä määräykset, joilla nimenomaisesti annetaan tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet toteuttaa tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia toimivaltojensa mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista

13 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

73 artikla

Asetuksen 12, 16, 17 ja , 18 ja 41 artiklaan liittyvät delegoidut säädökset [tark. 154]

1. Siirretään komissiolle valta antaa 74 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 12, 16, 17 ja 18 artiklaan liittyviä maksuja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä vahvistetaan erityisesti ne toimet, joista 12, 16, 17 ja 18 artiklan mukaisia maksuja veloitetaan, sekä maksujen suuruus ja suorittamistapa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Komission päätös 2001/844/EY, EHTY, Euratom, annettu 29 päivänä marraskuuta 2001, komission sisäisten menettelysääntöjen muuttamisesta (EUVL L 317, 3.12.2001, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetusta (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. Maksut veloitetaan

- a) ratalaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmien käyttöönottolupien sekä kalustoyksikköjen ja kalustoyksikkötyyppien markkinoille saattamista koskevia lupien, mukaan lukien mahdollinen maininta niiden yhteensopi- vuudesta verkkojen ja ratojen kanssa, antamisesta ja uusimisesta;
- b) turvallisuustodistusten antamisesta ja uusimisesta;
- c) palvelusuorituksista; maksujen on määrädyttävä kunkin yksittäisen palvelusuorituksen todellisten kustannusten perusteella;
- d) muutoksenhakujen käsittelystä.

Kaikki maksut on ilmoitettava ja maksettava euromääräisinä.

4. **Virastoa koskevien** maksujen suuruus on vahvistettava tasolle, jolla varmistetaan, että niistä saatavien tulojen määrällä voidaan täysin kattaa annetuista palveluista aiheutuneet kustannukset. Kaikki viraston henkilöstön 3 kohdassa tarkoitetuista toimista aiheutuvat menot, mukaan lukien työnantajan suhteelliset maksut eläkejärjestelmään, on erityisesti otettava huomioon näissä kustannuksissa. Jos maksuilla katettavien palvelujen suorittamisesta aiheutuu huomattava epätasapaino toistuvasti, maksujen tason tarkistaminen on pakollista. [tark. 155]

4 a. Siirretään komissiolle myös 74 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat rautateiden varaosien standardointia 41 artiklan mukaisesti. [tark. 156]

74 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään 73 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle ~~määräämättömäksi ajaksi~~ **viiden vuoden ajaksi** tämän asetuksen voimaantulopäivästä. **Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Jos tällainen kertomus on vastaanotettu, säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.** [tark. 157]
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 73 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 73 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan [kahdella kuukaudella].

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

75 artikla

Komiteamenettely

Komissiota avustaa neuvoston direktiivin 96/48/EY⁽¹⁾ 21 artiklalla perustettu komitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

76 artikla

Arviointi ja tarkistaminen

1. Viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta ja sen jälkeen joka viides vuosi komissio teettää arvioinnin, jossa arvioidaan erityisesti viraston ja sen toimintatapojen vaikutuksia, vaikuttavuutta ja tehokkuutta. **Arvioinnissa otetaan huomioon rautatiealan edustajien, työmarkkinaosapuolten ja asiakasorganisaatioiden lausunnot.** Arvioinnissa tarkastellaan erityisesti tarvetta muuttaa viraston valtuutusta ja tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia. **[tark. 158]**
2. Komissio toimittaa arviointikertomuksen ja sen päätelmät Euroopan parlamentille, neuvostolle ja viraston hallintoneuvostolle. Arvioinnin tulokset julkistetaan.
3. Joka toisen arvioinnin yhteydessä arvioidaan myös viraston saavuttamat tulokset ottaen huomioon sen tavoitteet, valtuutus ja tehtävät.

77 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Virasto korvaa asetuksella (EY) N:o 881/2004 perustetun Euroopan rautatieviraston ja toimii sen seuraajana kaikkien omistusten, sopimusten, oikeudellisten velvoitteiden, työsopimusten, taloudellisten sitoumusten ja vastuiden osalta.
 2. Poiketen siitä, mitä 43 artiklassa säädetään, asetuksen (EY) N:o 881/2004 mukaisesti ennen tämän asetuksen voimaantuloa nimitetyt hallintoneuvoston jäsenet pysyvät tehtävässään, kunnes heidän toimikautensa tämän asetuksen mukaisen hallintoneuvoston jäsenenä päättyy.
- Poiketen siitä, mitä 49 artiklassa säädetään, pääjohtaja, joka on nimitetty asetuksen (EY) N:o 881/2004 mukaisesti, pysyy tehtävässään, kunnes hänen toimikautensa päättyy.
3. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 61 artiklassa säädetään, kaikkia tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olevia työsopimuksia noudatetaan niiden voimassaolon päättymispäivään asti.

3 a. Viraston on huolehdittava siitä, että se hoitaa todistusten ja lupien myöntämiseen liittyvät tehtävänsä 12, 16, 17 ja 18 artiklan mukaisesti vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta. Mainittuun ajankohtaan asti jäsenvaltiot jatkavat kansallisen lainsäädäntönsä soveltamista. [tark. 159]

3 b. Hakijat voivat 77 artiklan 3 a kohdassa tarkoitetun yksivuotisen kauden jälkeen esittää kolmen vuoden lisäajan aikana hakemuksen joko virastolle tai kansalliselle turvallisuusviranomaiselle. Tämän kauden aikana kansalliset turvallisuusviranomaiset voivat edelleen antaa todistuksia ja lupia 12, 16, 17 ja 18 artiklasta poiketen ja direktiivien 2008/57/EY ja 2004/49/EY mukaisesti. [tark. 160]

3 c. Direktiivin ... [rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi] 10 artiklan 2 a kohdassa ja direktiivin ... [rautatieturvallisuudirektiivi] 20 artiklan 9 a kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kansalliset turvallisuusviranomaiset voivat edelleen myöntää todistuksia ja lupia tämän artiklan 3 b kohdassa tarkoitetun kauden jälkeen mainituissa artikloissa säädettyjen ehtojen mukaisesti. [tark. 161]

78 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 881/2004.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 96/48/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta (EYVL L 235, 17.9.1996, s. 6).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

79 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0152

Rautatieyritysten kirjanpidon säännönmukaistaminen *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisistä säännöistä rautatieyritysten kirjanpidon säännönmukaistamiseksi annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1192/69 kumoamisesta (COM(2013)0026 – C7-0026/2013 – 2013/0013(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/57)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0026),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 91 ja 109 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0026/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 11. kesäkuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 8. lokakuuta 2013 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A7-0472/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2013)0013

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi yhteisistä säännöistä rautatieyritysten kirjanpidon säännönmukaistamiseksi annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1192/69 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 ja 109 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille, ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾, ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾, noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾, sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1192/69 ⁽⁴⁾ mukaan jäsenvaltiot saavat korvata 36 luetellulle rautatieyritykselle sellaisten velvoitteiden aiheuttamat maksut, joita muiden liikennemuotojen yrityksillä ei ole. Säännönmukaistamista koskevien sääntöjen asianmukainen soveltaminen johtaa siihen, että jäsenvaltiot vapautetaan valtiontukien ilmoitusvelvoitteista.
- (2) Euroopan tasolla on hyväksytty joukko lainsäädäntötoimenpiteitä, joilla on avattu rautateiden tavaraliikenteen ja kansainvälisen henkilöliikenteen markkinat kilpailulle; näistä erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2012/34/EU ⁽⁵⁾ on vahvistettu tietyt perustavanlaatuiset periaatteet, joiden mukaan rautatieyrityksiä on johdettava kaupallisiin yrityksiin sovellettavien periaatteiden mukaisesti, kapasiteetin myöntämisestä ja infrastruktuurimaksuista vastaavien yksiköiden on oltava erillisiä rautatieliikennettä harjoittavista yksiköistä ja niillä on oltava erillinen kirjanpito, kaikilla EU:n kriteerien mukaisesti toimiluvan saaneilla rautatieyrityksillä on oltava oikeus käyttää rautatieinfrastruktuuria oikeudenmukaisin ja syrjimättömin edellytyksin ja rataverkon haltijat voivat saada valtionrahoitusta. **Määräaika direktiivin 2012/34/EU saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä on 16 päivänä kesäkuuta 2015. [tark. 1]**
- (3) Asetus (ETY) N:o 1192/69 on epä johdonmukainen ja ristiriidassa nykyisin voimassaolevan lainsäädännön kanssa. Nykyisissä vapautettujen markkinoiden oloissa rautatieyritykset kilpailevat suoraan lueteltujen rautatieyritysten kanssa, joten kyseisten kahden rautatieyritysten ryhmän välistä syrjintää ei ole enää tarkoituksenmukaista ylläpitää.
- (4) Näin ollen on aiheellista kumota asetus (ETY) N:o 1192/69, jotta poistetaan EU:n lainsäädännön epä johdonmukaisuuksia ja edistetään näin lainsäädännön yksinkertaistamista poistamalla vanhentunut säädös,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 1192/69.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan ~~seuraavana päivänä~~ **kaksi vuotta** sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. [tark. 2]

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puheenjohtaja

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. helmikuuta 2014.

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1192/69, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1969, yhteisistä säännöistä rautatieyritysten kirjanpidon säännönmukaistamiseksi (EUVL L 156, 28.6.1969, s. 8).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/34/EU, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 32).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0153

Poikkeamien ilmoittaminen siviili-ilmailun alalla *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi poikkeamien ilmoittamisesta siviili-ilmailun alalla, asetuksen (EU) N:o 996/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2003/42/EY, komission asetuksen (EY) N:o 1321/2007 ja komission asetuksen (EY) N:o 1330/2007 kumoamisesta (COM(2012)0776 – C7-0418/2012 – 2012/0361(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/58)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0776),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 100 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0418/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 17. huhtikuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 2. joulukuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A7-0317/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0361

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi poikkeamien ilmoittamisesta, analysoinnista ja seurannasta siviili-ilmailun alalla, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 996/2010 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/42/EY sekä komission asetusten (EY) N:o 1321/2007 ja (EY) N:o 1330/2007 kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 376/2014.)

⁽¹⁾ EUVL C 198, 10.7.2013, s. 73.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0154

Ajoneuvoon asennettavan eCall-järjestelmän käyttöönotto *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ajoneuvoon asennettavan eCall-järjestelmän käyttöönottoa koskevista tyyppihyväksyntävaatimuksista ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta (COM(2013)0316 – C7-0174/2013 – 2013/0165(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/59)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0316),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0174/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon 19. syyskuuta 2013 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan ja liikenne- ja matkailuvaiokunnan lausunnot (A7-0106/2014),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2013)0165

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi ajoneuvoon asennettavan numeroon 112 perustuvan eCall-järjestelmän käyttöönottoa koskevista tyyppihyväksyntävaatimuksista ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta [tark. 1]

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

⁽¹⁾ EUVL C 341, 21.11.2013, s. 47.

Keskiyö 26. helmikuuta 2014

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunnon,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/46/EY ⁽³⁾ on otettu käyttöön moottoriajoneuvoja koskeva kattava unionin tyyppihyväksyntäjärjestelmä.
- (2) Moottoriajoneuvojen tyyppihyväksyntää useiden turvallisuus- ja ympäristötekijöiden osalta koskevat tekniset vaatimukset on yhdenmukaistettu unionin tasolla, jotta voidaan varmistaa tieliikenteen turvallisuuden korkea taso kaikkialla unionissa.
- (2 a) **Kaikkiin ajoneuvoihin asennettavan eCall-palvelun käyttöönotto kaikissa jäsenvaltioissa on ollut yksi tärkeimmistä liikenneturvallisuutta koskevista unionin tavoitteista vuodesta 2003 lähtien. Tavoitteeseen on pyritty käynnistämällä vapaaehtoista käyttöönottoa koskevia aloitteita, jotka eivät kuitenkaan ole vielä edenneet riittävästi. [tark. 2]**
- (3) Tieliikenteen turvallisuuden parantamiseksi entisestään **21 päivänä elokuuta 2009 annetussa komission tiedonannossa "Aika ottaa eCall käyttöön"** ⁽⁴⁾ ehdotetaan uusia toimenpiteitä, joilla ~~nopeutetaan~~ **otetaan käyttöön** ajoneuvojen hätäviestipalvelun käyttöönottoa **hätäviestipalvelu** unionissa. Yksi ehdotetuista toimenpiteistä koskee **numeroon 112 perustuvan** eCall-järjestelmän pakollista asennusta kaikkiin uusiin ajoneuvoihin alkaen direktiivin 2007/46/EY liitteessä II määriteltyjen luokkien M1 ja N1 ajoneuvoista. [tark. 3]
- (4) Euroopan parlamentti hyväksyi 3 päivänä heinäkuuta 2012 kertomuksen "eCall: uusi 112-palvelu kansalaisille", jossa se kehotti komissiota antamaan direktiivin 2007/46/EY puitteissa ehdotuksen, jotta varmistetaan hätänumeroon 112 perustuvan julkisen eCall-järjestelmän pakollinen käyttöönotto vuoteen 2015 mennessä
- (4 a) **On edelleen parannettava 112-palvelun toimintaa kaikkialla unionissa, jotta se tarjoaisi hätätilanteissa apua nopeasti ja tehokkaasti. [tark. 4]**
- (5) Unionin eCall-järjestelmän odotetaan vähentävän kuolonuhrien määrää unionissa ja tieliikenneonnettomuuksien aiheuttamien vammojen vakavuutta, **koska hätäpalvelu hälytetään varhaisessa vaiheessa. Numeroon 112 perustuvan** eCall-järjestelmän pakollinen käyttöönotto ~~toisi~~ **sekä tarvittavat ja koordinoituidut sähköisen viestinnän verkon infrastruktuurin päivitykset eCall-puhelujen siirtämiseksi ja eCall- puhelujen vastaanottamiseksi hätäkeskuksissa toisivat** tämän palvelun kaikkien kansalaisten ulottuville ja ~~auttaisi~~ **auttaisivat** näin vähentämään ihmisten kärsimyksiä ja pienentämään terveydenhuolto- **kuolemantapauksia ja vakavia loukkaantumisia, terveydenhuoltoon liittyviä kustannuksia, onnettomuuksista aiheutuvia ruuhkia** ja muita kustannuksia. [tark. 5]
- (5 a) **eCall-järjestelmä on merkittävä rakenne, joka koostuu moninaisista toimijoista, jotka huolehtivat ihmishenkien suojaamisesta. Tämän vuoksi on olennaista, että vastuunäkökohdat varmistetaan tällä asetuksella, jotta kuluttajat voivat luottaa täysin eCall-järjestelmään ja jotta se voi toimia sujuvasti. [tark. 6]**
- (6) Tarkan ja luotettavan paikannustiedon tarjoaminen **hätätapauksissa** on olennainen osa ajoneuvoon asennetun **numeroon 112 perustuvan** eCall-järjestelmän tehokasta toimintaa. Siksi on aiheellista edellyttää järjestelmän yhteentoimivuutta satelliittinavigointiohjelmien tarjoamien palveluiden kanssa; näihin sisältyvät **erityisesti** järjestelmät, jotka on perustettu eurooppalaisten satelliittinavigointiohjelmien (EGNOS ja Galileo) ~~toetuksesta~~

⁽¹⁾ EUVL C 341, 21.11.2013, s. 47.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. helmikuuta 2014.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle (EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ KOM(2009) 434 lopullinen.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

9 päivänä heinäkuuta 2008 annetussa mukaisesti sellaisina kun ne ovat vahvistettuina Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EYEU) N:o 683/2008 1285/2013 ⁽¹⁾ vahvistetuissa Galileo- ja EGNOS-ohjelmissa. [tark. 7]

- (7) Ajoneuvojen pakollista varustamista ajoneuvon asennettavalla **numeroon 112 perustuvalla** eCall-järjestelmällä olisi aluksi sovellettava ainoastaan uusiin henkilöautoihin **henkilöautotyyppisiin** ja kevyisiin hyötyajoneuvoihin (luokat M1 ja N1), joita varten on jo olemassa soveltuva palvelun käynnistysmekanismi. **Komission olisi arvioitava edelleen, voidaanko ajoneuvoihin asennettavan numeroon 112 perustuvan järjestelmän soveltamista koskevaa velvoitetta laajentaa lähitulevaisuudessa muihin ajoneuvoluokkiin, kuten raskaisiin tavarankuljetusajoneuvoihin, linja-autoihin, kaksipyöräisiin moottoriajoneuvoihin ja maataloustraktoreihin, ja annettava tarvittaessa säädösehdotus.** [tark. 8]
- (7 a) Nykyisiin ajoneuvotyyppisiin, jotka valmistetaan 1. lokakuuta 2015 jälkeen, olisi asennettava numeroon 112 perustuva eCall-järjestelmä, jotta voidaan lisätä kattavuutta. Ajoneuvotyyppisiin, jotka on tyyppihyväksytty ennen 1 päivää lokakuuta 2015, voidaan asentaa jälkikäteen eCall-järjestelmä vapaaehtoisuuden perusteella. [tark. 9]
- (7 b) Euroopan yleiseen hätänumeroon 112 ("yleinen hätänumero 112") perustuva julkinen, yhteentoimiva ja unionin laajuinen eCall-palvelu ja yksityiset eCall-palvelut (kolmansien osapuolten tukemat eCall-järjestelmät) voivat toimia rinnakkain edellyttäen, että toteutetaan tarvittavat toimet, joilla kuluttajille varmistetaan palvelujen tarjonnan jatkuvuus. Kaikki ajoneuvot olisi varustettava hätänumeroon 112 perustavalla julkisella eCall-palvelulla, vaikka ajoneuvon ostaja valitsisi yksityisen eCall-palvelun, jotta varmistetaan, että hätänumeroon 112 perustuva julkinen eCall-palvelu on käytettävissä kaikissa jäsenvaltioissa ajoneuvon koko käyttöajan ajan ja että se on aina automaattisesti saatavilla. [tark. 10]
- (7 c) Kuluttajille olisi annettava realistinen käsitys sekä ajoneuvon numeroon 112 perustuvasta eCall-järjestelmästä että mahdollisesta yksityisestä eCall-järjestelmästä sekä kattavat ja luotettavat tiedot mahdollisista lisätoiminnoista tai -palveluista, jotka kytkeytyvät tarjolla oleviin yksityisen hätäpalvelun, ajoneuvon asennetun hätäpalvelun tai neuvontapuhelupalveluiden sovelluksiin, ja kolmansien osapuolten tarjoamien palvelujen ostamisen perusteella odotettavissa olevien palvelujen tasosta sekä niihin liittyvistä kustannuksista. Numeroon 112 perustuva eCall-järjestelmä on yleishyödyllinen julkinen palvelu, ja siksi sen olisi oltava maksutta kaikkien kuluttajien saatavilla. [tark. 11]
- (8) Ajoneuvojen pakollinen varustaminen ajoneuvon sisäisellä **numeroon 112 perustuvalla** eCall-järjestelmällä ei saisi rajoittaa kaikkien sidosryhmien, kuten autonvalmistajien ja riippumattomien toimijoiden, mahdollisuutta tarjota lisäksi muita hätä- ja/tai lisäarvopalveluita, jotka toimivat numeroon 112 perustuvan ajoneuvon sisäisen eCall-palvelun rinnalla tai sen pohjalta. ~~Nämä~~ **Kaikki** lisäpalvelut pitäisi kuitenkin suunnitella siten, että ne eivät häiritse kuljettajaa tai vaikuta ajoneuvon sisäisen numeroon 112 perustuvan eCall-järjestelmän toimintaan eikä hätäkeskusten tehokkaaseen työskentelyyn. Numeroon 112 perustuvan ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän ja yksityisiä tai lisäarvopalveluja tarjoavan järjestelmän olisi oltava siten suunniteltuja, että niiden keskinäinen henkilötietojen vaihto ei ole mahdollista. Kun näitä palveluja tarjotaan, niiden olisi oltava sovellettavan turvallisuus- ja tietosuojalainsäädännön mukaisia ja kuluttajien kannalta aina vaihtoehtoisia. [tark. 12]
- (9) Jotta turvataan kuluttajien vapaa valinta ja tasapuolinen kilpailu ja samalla tuetaan innovointia ja tehostetaan unionin tietotekniikkateollisuuden kilpailukykyä maailmanlaajuisilla markkinoilla, ajoneuvon asennettavan **numeroon 112 perustuvan** eCall-järjestelmän olisi oltava maksutta ja syrjimättä kaikkien riippumattomien toimijoiden saatavilla ja sen olisi perustuttava yhteentoimivaan ja ajoneuvon mahdollisesti tulevaisuudessa asennettavien sovellusten tai palvelujen avoimen käytön mahdollistavaan **suojattuun ja standardoituun** ympäristöön. **Koska tämä edellyttää teknistä ja oikeudellista taustatietoa, komission olisi kaikkia asianomaisia sidosryhmiä, myös ajoneuvojen valmistajia ja riippumattomia toimijoita, kuultuaan arvioitava viipymättä kaikki toimet, joilla voitaisiin edistää avoimen käytön mahdollistavaa ympäristöä ja varmistaa se, sekä annettava tarvittaessa asiaa koskeva säädösehdotus. On selvennettävä tarkemmin, millä ehdoin yksityisiä lisäarvopalveluja tarjoavat kolmannet osapuolet voivat saada käyttöönsä numeroon 112 perustuvaan ajoneuvon sisäiseen**

⁽¹⁾ EUVL L 196, 24.7.2008, s. 1. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1285/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan satelliittinavigointijärjestelmien toteuttamisesta ja käytöstä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 876/2002 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 683/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 1).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

järjestelmään tallennettua tietoa. Numeroon 112 perustuvan ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän olisi lisäksi oltava maksutta ja syrjimättä kaikkien riippumattomien toimijoiden saatavilla korjaus- ja ylläpitotarkoituksiin. [tark. 13]

- (9 a) **Ajoneuvoon asennettavien mahdollisten lisäsovellusten tai -palvelujen käyttöönotto ei saisi viivästyttää tämän asetuksen voimaantuloa ja soveltamista. [tark. 14]**
- (10) Tyyppihyväksyntäjärjestelmän johdonmukaisuuden säilyttämiseksi olisi tätä asetusta varten hyväksyttävä ainoastaan sellaiset **numeroon 112 perustuvat** ajoneuvon sisäiset eCall-järjestelmät, jotka voidaan täysin testata.]
- (10 a) **Hätäjärjestelmänä numeroon 112 perustuvan ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän on oltava mahdollisimman luotettava. Vähimmäistietojen ja puheensirron oikeellisuus ja laatu olisi varmistettava ja olisi kehitettävä yhtenäinen testausjärjestelmä, jolla varmistetaan numeroon 112 perustuvan ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän pitkäikäisyys ja kestävyys. Määräaikaiskatsastukset olisi siksi suoritettava säännöllisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/45/EU⁽¹⁾ mukaisesti. Testausta koskevat yksityiskohtaiset määräykset olisi sisällytettävä kyseisen asetuksen liitteeseen. [tark. 15]**
- (11) Pieninä sarjoina valmistettavat ajoneuvot on direktiivin 2007/46/EY nojalla vapautettu vaatimuksista, jotka koskevat matkustajien suojaamista etu- ja sivutörmäyksessä. Tämän vuoksi tällaiset pieninä sarjoita valmistettavat ajoneuvot olisi vapautettava **tässä asetuksessa vahvistettujen** eCall-vaatimusten pakollisesta noudattamisesta. [tark. 16]
- (12) ~~Erityskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen olisi oltava tässä asetuksessa vahvistettujen eCall-vaatimusten mukaisia, elleivät tyyppihyväksyntäviranomaiset tapauskohtaisesti katso, että ajoneuvo ei erityiskäyttötarkoituksensa vuoksi voi olla tällaisten vaatimusten mukainen. [tark. 17]~~
- (13) ~~29 artiklalla perustettu tietosuojatyöryhmä on antanut suosituksia, jotka sisältyvät 26 päivänä syyskuuta 2006 hyväksytyyn valmisteluasiakirjaan eCall aloitteen vaikutuksista tietosuojaan ja yksityisyyteen ja joiden mukaan kaiken ajoneuvon sisäisen eCall järjestelmän välityksellä tapahtuvan henkilötietojen käsittelyn olisi oltava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Henkilötietojen käsittelyä tämän asetuksen yhteydessä säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽²⁾ sekä henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/58/EY⁽³⁾ (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) vahvistettujen tietosuojasääntöjen mukaista, sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklassa. Henkilötietojen käsittelyn numeroon 112 perustuvassa ajoneuvon sisäisessä eCall-järjestelmässä olisi siksi tapahduttava näiden direktiivien mukaisesti ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja etenkin jäsenvaltioiden kyseisten direktiivien nojalla nimittämien riippumattomien viranomaisten valvonnassa erityisesti sen varmistamiseksi, että numeroon 112 perustuvalla ajoneuvon sisäisellä eCall-järjestelmällä varustetut ajoneuvot eivät numeroon 112 perustuvassa tavanomaisessa käyttötilassaan ole paikannettavissa eikä niihin kohdistu minkäänlaista jatkuvaa jäljitystä ja että numeroon 112 perustuvan ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän lähettämiin vähimmäistietoihin sisältyvät vain ne vähimmäistiedot, joita hätäpuheluiden asianmukainen käsittely hätäkeskuksissa edellyttää ja että mitään henkilötietoja ei säilytetä tämän jälkeen. Rekisteröidyn antamasta suostumuksesta tai osapuolten välisestä sopimuksesta riippuen numeroon 112 perustuvan ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän lisäksi asennettuun muuhun hätäpuhelujärjestelmään voidaan soveltaa muita ehtoja, mutta sen olisi silti oltava kyseisten direktiivien mukainen. [tark. 18]~~
- (13 a) **Tässä asetuksessa otetaan huomioon direktiivin 95/46/EY 29 artiklalla perustetun tietosuojatyöryhmän 26 päivänä syyskuuta 2006 hyväksytty valmisteluasiakirja eCall-aloitteen vaikutuksista tietosuojaan ja yksityisyyteen ja siinä annetut suositukset⁽⁴⁾. [tarkistukset 19 ja 90]**

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/45/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen määräaikaisista katsastuksista sekä direktiivin 2009/40/EY kumoamisesta (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 51.).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽⁴⁾ 1609/06/EN -WP 125.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (13 b) *Ajoneuvojen valmistajien on teknisiä vaatimuksia täyttäessään huolehdittava siitä, että ne integroivat teknisen tietosuojan ajoneuvon asennettaviin järjestelmiin ja että ne noudattavat sisäänrakennetun yksityisyyden suojan lähestymistapaa. [tark. 20]*
- (14) Eurooppalaiset standardointiorganisaatiot ETSI ja CEN, ovat laatineet yleiseurooppalaisen eCall-palvelun käyttöön-ottoa varten yhteiset standardit, joita olisi sovellettava tätä asetusta varten, sillä näin helpotetaan ajoneuvon sisäisen eCall-palvelun teknistä kehitystä, varmistetaan palvelun yhteentoimivuus ja jatkuvuus kaikilla unionissa ja vähennetään täytäntöönpanokustannuksia koko unionissa.
- (15) Jotta voidaan varmistaa yhteisten teknisten vaatimusten soveltaminen **numeroon 112 perustuvaan** ajoneuvon sisäiseen eCall-järjestelmään, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat relevanttien standardien soveltamista, testausta, henkilötietoja ja yksityisyyden suojaa sekä tiettyihin luokkien M1 ja N1 ajoneuvoihin tai ajoneuvojen alaluokkiin sovellettavia poikkeuksia. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, **kuullen erityisesti Euroopan tietosuojavaltuutettua, 29 artiklalla perustettua tietosuojatyöryhmää ja kuluttajansuoja-järjestöjä**. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti. [tark. 21]
- (16) Ajoneuvojen valmistajille olisi annettava riittävästi aikaa sopeutua tämän asetuksen **ja sen nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten** teknisiin vaatimuksiin, **jotta ne voisivat edellytetyllä tavalla teettää tarvittavat tutkimukset ja testaukset eri oloissa ja varmistaa siten, että numeroon 112 perustuva ajoneuvon sisäinen eCall-järjestelmä on täysin luotettava.** [tark. 22]
- (17) Tämä asetus on uusi erillisasetus direktiivillä 2007/46/EY vahvistetussa EY-tyyppihyväksyntämenettelyssä, minkä vuoksi mainitun direktiivin liitteitä I, III, IV, VI ja IX olisi muutettava.
- (18) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on sisämarkkinoiden toteuttaminen ottamalla käyttöön **numeroon 112 perustuvalla** ajoneuvon sisäisellä eCall-järjestelmällä varustettuja uusia tyyppihyväksyttäviä ajoneuvoja koskevat yhteiset tekniset vaatimukset, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan tekniset vaatimukset, jotka koskevat ajoneuvojen EY-tyyppihyväksyntää **numeroon 112 perustuvan** ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän osalta.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan luokkien M1 ja N1 ajoneuvoihin, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2007/46/EY liitteessä II olevissa 1.1.1 ja 1.2.1 kohdassa.

Tätä asetusta ei sovelleta pieninä sarjoina valmistettaviin ajoneuvoihin. [tark. 23]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3 artikla
Määritelmät

Tämän asetuksen soveltamiseksi sovelletaan direktiivin 2007/46/EY 3 artiklassa ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o ~~305/2013~~⁽¹⁾ 2 artiklassa säädettyjen määritelmien lisäksi seuraavia määritelmiä: [tark. 24]

- 1) ”**numeroon 112 perustuvalla** ajoneuvon sisäisellä eCall-järjestelmällä” tarkoitetaan järjestelmää **häätäjärjestelmää**, joka **koostuu ajoneuvon sisäisistä varusteista sekä järjestelyistä, joilla aloitetaan, hallitaan ja toteutetaan eCall-lähetys, joka** aktivoituu joko automaattisesti ajoneuvoon asennettujen antureiden kautta tai manuaalisesti ja joka lähettää langattomien matkaviestinverkkojen kautta **signaaleja, joiden avulla voidaan välittää** standardoidut vähimmäistiedot ja **avaa avata** numeroon 112 perustuvan **äänikanavan perustuva äänikanava** ajoneuvossa olevien henkilöiden ja **asianomaisen** hätäkeskuksen välille; [tark. 25. Vastaava muutos tehdään kaikkialle tekstiin.]
- 2) ”ajoneuvon sisäisellä järjestelmällä” tarkoitetaan ajoneuvon sisäisiä laitteita sekä järjestelyjä, joilla aloitetaan, hallitaan ja toteutetaan eCall-lähetys yleisen matkaviestintäverkon kautta ja luodaan yhteys ajoneuvon sekä sen väliseen välille, jolla toteutetaan eCall-palvelu yleisen matkaviestintäverkon kautta. [tark. 26]
- 2 a) ”**eCall-puhelulla**” numeroon 112 perustuvasta ajoneuvon sisäisestä eCall-järjestelmästä **hätänumeroon 112 soitettua hätäpuhelua**; [tark. 27]
- 2 b) ”**hätäkeskuksella**” fyysistä paikkaa, jossa **hätäpuheluja otetaan ensimmäisenä vastaan viranomaisen vastuulla tai kyseisen jäsenvaltion hyväksymän yksityisen organisaation vastuulla**; [tark. 28]
- 2 c) ”**vähimmäistiedoilla**” standardissa EN 15722 (Road transport and traffic telematics – Esafety – ECall minimum set of data (MSD)) määritellyjä tietoja, jotka lähetetään eCall-hätäkeskukseen; [tark. 29]
- 2 d) ”ajoneuvon sisäisillä laitteilla” tarkoitetaan ajoneuvoon asennettuja kiinteitä laitteita, jotka antavat pääsyn tai joilla on pääsy niihin ajoneuvossa oleviin vähimmäistietojen perusteella edellytettyihin tietoihin, joita tarvitaan eCall-hälytyksen tekemiseen yleisen langattoman matkaviestinverkon välityksellä; [tark. 30]
- 2 e) ”yleisellä langattomalla matkaviestinverkolla” langattomia matkaviestinverkkoja, jotka ovat yleisesti saatavilla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY⁽²⁾ ja direktiivin 2002/22/EY⁽³⁾ mukaisesti; [tark. 31]

4 artikla

Valmistajien yleiset velvoitteet

Valmistajien on osoitettava, että kaikki 2 artiklassa tarkoitetut uudet ajoneuvotyypit on varustettu **kiinteästi asennetulla numeroon 112 perustuvalla** ajoneuvon sisäisellä eCall-järjestelmällä tämän asetuksen ja tämän asetuksen nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisesti. [tark. 32]

5 artikla

Valmistajia koskevat erityisvelvoitteet

1. Valmistajien on varmistettava, että kaikki uudet ajoneuvotyypit valmistetaan ja hyväksytään tässä asetuksessa ja tämän asetuksen nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.
2. Valmistajien on osoitettava, että niiden kaikki uudet ajoneuvotyypit valmistetaan siten, että varmistetaan, että eCall-puhelu Euroopan yleiseen hätänumeroon 112 käynnistyy automaattisesti, kun kyseessä on vakava onnettomuus unionin alueella, **joka havaitaan yhden tai useamman ajoneuvoon asennetun sensorin ja/tai prosessorin aktivoiduttua**. [tark. 33]

⁽¹⁾ EUVL L 91, 3.4.2013, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Valmistajien on osoitettava, että uudet ajoneuvot **ajoneuvotyyppit** rakennetaan siten, että varmistetaan, että eCall-puhelu Euroopan yleiseen hätänumeroon 112 voidaan käynnistää myös manuaalisesti. [tark. 34]

2 a. Edellä oleva 2 kohta ei rajoita ajoneuvon omistajan oikeutta käyttää numeroon 112 perustuvan ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän lisäksi muuta ajoneuvoon asennettua hätäpuhelinjärjestelmää, jolla tarjotaan vastaava palvelu. Tässä tapauksessa kyseessä olevan muun hätäpuhelinjärjestelmän on vastattava standardia EN 16102 "Intelligent transport systems – eCall – Operating requirements for third party support" ja valmistajien on osoitettava, että vain yksi järjestelmä kerrallaan on aktiivinen ja että numeroon 112 perustuva ajoneuvon sisäinen eCall-järjestelmä käynnistyy automaattisesti, jos toinen hätäpuhelinjärjestelmä ei toimi. [tark. 35]

3. Valmistajien on varmistettava, että **numeroon 112 perustuvien** ajoneuvon sisäisten järjestelmien eCall-järjestelmien vastaanottimet ovat yhteensopivia satelliittinavigointijärjestelmien, myös erityisesti Galileo- ja EGNOS-järjestelmien, tarjoamien paikannuspalveluiden kanssa. [tark. 36]

4. Tyyppihyväksyntää varten hyväksytään ainoastaan sellaiset ajoneuvon ajoneuvoon kiinteästi asennetut numeroon 112 perustuvat sisäiset eCall-järjestelmät, jotka voidaan testata. [tark. 37]

5. **Numeroon 112 perustuvien** ajoneuvon sisäisten eCall-järjestelmien on oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktivin 1999/5/EY⁽¹⁾ ja UNECE-säännön nro 10⁽²⁾ vaatimusten mukaisia.

5 a. Valmistajien on osoitettava, että ajoneuvon matkustajia varoitetaan, jos laitteen itse suorittaman testin aikana tai sen jälkeen havaitaan, että järjestelmässä on vakava virhe, jonka vuoksi eCall-puhelu ei ehkä onnistuisi. [tark. 38]

6. **Numeroon 112 perustuvan** ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän on oltava maksutta ja syrjimättä kaikkien riippumattomien toimijoiden saatavilla vähintäänkin korjaus- ja ylläpitotarkoituksiin. [tark. 39]

7. Siirretään komissiolle valta antaa 9 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaisia teknisiä vaatimuksia ja testejä **numeroon 112 perustuvien** ajoneuvon sisäisten eCall-järjestelmien tyyppihyväksyntää varten ja muutetaan direktiiviä 2007/46/EY. [tark. 40]

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten vaatimusten **tarkoitettujen tekniset vaatimukset** ja testien **testit on hyväksyttävä asianomaisten sidosryhmien kuulemisen jälkeen, ja niiden** on perustuttava 2, 2 a, 3, 4 ja 6 kohdassa vahvistettuihin vaatimuksiin sekä **saatavilla oleviin eCall-järjestelmää koskeviin standardeihin, UNECE-sääntöihin ja soveltuvin osin seuraaviin standardeihin:** [tark. 41]

- a) EN 16072 "Intelligent transport system-ESafety-PanEuropean eCall-Operating requirements";
- b) EN 16062 "Intelligent transport systems-ESafety-ECall high level application requirements (HLAP)";
- c) EN 16454 "Intelligent transport systems – eSafety – eCall end to end conformance testing", siltä osin kuin on kyse **numeroon 112 perustuvan** ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän vaatimustenmukaisuudesta yleiseurooppalaiseen eCall-järjestelmään nähden;

c a) EN 15722 "Intelligent transport systems – eSafety – eCall minimum set of data (MSD)"; [tark. 42]

d) kaikki muut eCall-järjestelmiä koskevat eurooppalaiset standardit tai UNECE-säännöt. [tark. 43]

6 artikla

Yksityisyyden suojaa ja tietosuojaa koskevat säännöt

-1 a. Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita direktiivien 95/46/EY ja 2002/58/EY soveltamista. **Henkilötietojen käsittelyn numeroon 112 perustuvan ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän kautta on tapahduttava kyseisissä direktiiveissä esitettyjen henkilötietojen suojelua koskevien sääntöjen mukaisesti.** [tark. 44]

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/5/EY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 1999, radio- ja telepätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta (EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10).

⁽²⁾ Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission (UN/ECE) sääntö nro 10 – Yhdenmukaiset vaatimukset, jotka koskevat ajoneuvojen hyväksyntää sähkömagneettisen yhteensopivuuden osalta (EUVL L 254, 20.9.2012, s. 1).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

1. Valmistajien on direktiivin 95/46/EY ja direktiivin 2002/58/EY mukaisesti **numeroon 112 perustuvalla** varmistettava, että ajoneuvon sisäisellä eCall-järjestelmällä varustetut ajoneuvot eivät ole paikannettavissa eikä niihin kohdistu minkäänlaista jatkuvaa jäljitystä, kun ne ovat eCall-järjestelmän osalta ~~tavanomaisessa hätätilaa edeltävässä~~ toimintatilassaan. [tark. 45]

Numeroon 112 perustuvaan ajoneuvon sisäiseen eCall-järjestelmään on sisällytettävä yksityisyyttä tukevaa tekniikkaa, jotta eCall-käyttäjät saavat haluamansa tasoisen yksityisyyden suojan, ja lisäksi on toteutettava tarvittavat suojoitoimet tarkkailun ja väärinkäytön estämiseksi.

2. ~~Vähimmäistietoihin~~ **Vähimmäistiedot**, jotka **numeroon 112 perustuva** ajoneuvon sisäinen eCall-järjestelmä lähettää, ~~on sisällytettävä ainoastaan tiedot, joita koostuvat enintään tiedoista, joita edellytetään 3 artiklan 2 c kohdassa tarkoitettussa standardissa. Vähimmäistietoja ei käsitellä pidempään kuin on tarpeen siihen tarkoitukseen, johon niitä käsitellään, eikä niitä säilytetä pidempään kuin~~ hätäpuhelujen asianmukainen käsittely edellyttää. **Vähimmäistietoja on säilytettävä siten, että ne voidaan poistaa kokonaan.** [tark. 46]

3. Valmistajan on varmistettava, että eCall-käyttäjille annetaan selkeät ja kattavat tiedot **hätänumeroon 112 perustuvasta ilmaisesta julkisesta eCall-järjestelmästä ja numeroon 112 perustuvan** ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän kautta tapahtuvasta tietojen käsittelystä, erityisesti seuraavista: [tark. 47]

- a) viittaus käsittelyn oikeusperustaan;
 - b) tieto siitä, että **numeroon 112 perustuvaa** ajoneuvon sisäinen eCall-järjestelmä on oletusarvoisesti toiminnassa;
 - c) yksityiskohtaiset tiedot **numeroon 112 perustuvan** ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän toteuttamasta tietojen käsittelystä;
 - d) eCall-tietojen käsittelyn **erityinen tarkoitus, joka on rajattava 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin hätätilanteisiin;** [tark. 48]
 - e) kerättävien ja käsiteltävien tietojen tyypit sekä näiden tietojen vastaanottajat;
 - f) aikaraja tietojen säilyttämiselle **numeroon 112 perustuvassa** ajoneuvon sisäisessä ~~järjestelmässä~~ **eCall-järjestelmässä;** [tark. 49]
 - g) ilmoitus siitä, että ajoneuvoon ei kohdistu ~~jatkuvaa~~ paikannusta **paitsi silloin, kun numeroon 112 perustuva ajoneuvon sisäinen eCall-järjestelmä ilmoittaa onnettomuustapauksessa ne vähimmäistiedot, joita tarvitaan ajoneuvon sijainnin ja ajosuunnan määrittämiseen ja lähettämiseen, ja että laite säilyttää paikannustietoja vain niin kauan kuin tähän tarkoitukseen välttämättä tarvitaan;** [tark. 50]
 - h) yksityiskohtaiset tiedot siitä, miten rekisteröidyt voivat harjoittaa oikeuksiaan;
- h a) ilmoitus siitä, että hätäkeskusten numeroon 112 perustuvan ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän avulla keräämiä tietoja ei saa siirtää kolmannelle osapuolelle ilman rekisteröidyn etukäteen antamaa nimenomaista suostumusta;** [tark. 51]
- i) kaikki tarvittavat lisätiedot, jotka koskevat **jäljitettävyyttä, paikantamista ja** henkilötietojen käsittelyä yksityisen eCall-palvelun ja/tai muun lisäarvopalvelun tarjonnan yhteydessä **ja joissa edellytetään käyttäjän nimenomaista suostumusta direktiivin 95/46/EY mukaisesti.** Erityistä huomiota on kiinnitettävä eroihin, joita saattaa esiintyä **numeroon 112 perustuvan ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän ja yksityisten eCall-järjestelmien tai muiden lisäarvopalvelujen suorittaman tiedonkäsittelyn välillä.** [tark. 52]

3 a. Valmistajien on annettava 3 kohdassa tarkoitettut tiedot ajoneuvon luovutuksen yhteydessä annettavien teknisten asiakirjojen mukana. [tark. 53]

3 b. Jotta vältetään tiettyjen tarkoitusten toteuttamiseen ja käsittelyn lisäarvoon liittyvät sekaannukset, käyttäjille on toimitettava erikseen 3 kohdassa tarkoitettut tiedot numeroon 112 perustuvasta ajoneuvon sisäisestä eCall-järjestelmästä ja muista eCall-järjestelmistä ennen järjestelmän käyttöä. [tark. 54]

3 c. Valmistajien on varmistettava, että numeroon 112 perustuva ajoneuvon sisäinen eCall-järjestelmä ja muu asennettu hätäpuhelujärjestelmä sekä lisäarvopalveluja tuottava järjestelmä ovat siten suunniteltuja, ettei henkilötietojen vaihtaminen niiden välillä ole mahdollista. Toisen järjestelmän tai lisäarvopalvelun käyttämättä jättäminen tai rekisteröidyn kieltäytyminen antamasta yksityiselle palvelulle lupaa henkilötietojensa käsittelyyn ei saa aiheuttaa kielteisiä vaikutuksia numeroon 112 perustuvan ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän käytölle ja/tai eCall-järjestelmän käyttäjälle. [tark. 55]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

4. Siirretään komissiolle valta antaa 9 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä, joissa määritellään tarkemmin vaatimukset, jotka koskevat paikannuksen ja jäljitettävyyden kieltoa ja 1 kohdassa tarkoitettuja **eCall-järjestelmää koskevia** yksityisyyttä tukevia tekniikoita, **erityisesti turvatoimia, joita eCall-palvelujen tarjoajien on toteutettava varmistaakseen tietojenkäsittelyn laillisuuden ja estääkseen luvattoman pääsyn käsiteltyihin henkilötietoihin, niiden luovuttamisen, muuttamisen tai kadottamisen**, sekä 3 kohdassa tarkoitettuja yksityistä tietojen **henkilötietojen** käsittelyä ja käyttäjätietoja koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä. [tark. 56]

7 artikla

Jäsenvaltioita koskevat velvoitteet

Kansallisten viranomaisten on ~~1 päivästä lokakuuta 2015~~ **... päivästä ...kuuta ... (*) alkaen** myönnettävä EY-tyyppihyväksyntä **numeroon 112 perustuvan** ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän osalta ainoastaan niille uusille ajoneuvotyypeille, jotka ovat tämän asetuksen ja tämän asetuksen nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisia. [tark. 57]

7 a artikla

Määräaikaiset katastukset

Numeroon 112 perustuvien ajoneuvon sisäisten eCall-järjestelmien määräaikaisia katsastuksia koskevista vaatimuksista säädetään direktiivissä 2014/45/EU. [tark. 58]

8 artikla

Poikkeukset

1. Komissio voi myöntää tietyille luokkien M1 ja N1 ajoneuvoille tai ajoneuvojen alaluokille poikkeuksen 4 artiklassa vahvistettuun velvoitteeseen, joka koskee **numeroon 112 perustuvan** ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän asentamista, jos komission tekemän tai teettämän kustannus-hyötyanalyysin **ja teknisen analyysin** perusteella ja kaikki merkitykselliset turvallisuusseikat huomioon ottaen ~~tällaisten järjestelmien soveltaminen numeroon 112 perustuvan ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän asentaminen~~ ei osoittaudu **asianmukaiseksi** kyseisessä ajoneuvossa tai ajoneuvoluokassa **välttämättömäksi tieliikenneturvallisuuden parantamisen kannalta, koska kyseinen ajoneuvoluokka on suunniteltu ensisijaisesti maastokäyttöön tai siinä ei ole soveltuvaa käynnistysmekanismia. Tällaisten poikkeusten on oltava määrältään vähäisiä.** [tark. 59]

2. Siirretään komissiolle valta antaa 9 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen poikkeusten vahvistamiseksi. Tällaiset poikkeukset koskevat erikoiskäyttöön tarkoitettuja ajoneuvoja ja turvatyynyttömiä ajoneuvoja, ja ne ovat lukumäärältään vähäisiä. [tark. 60]

9 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään **komissiolle ... päivästä ...kuuta ... (**)** **viiden vuoden ajaksi** 5 artiklan 7 kohdassa, 6 artiklan 4 kohdassa ja 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle ~~määräämättömäksi ajaksi [...]~~ päivästä [...]. [Publications Office, please insert the exact date of entry into force]. **Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.** [tark. 61]

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 7 kohdassa, 6 artiklan 4 kohdassa ja 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamis päätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

(*) Päivämäärä, johon viitataan 12 artiklan 3 kohdassa.

(**) Tämän asetuksen voimaantulopäivä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 5 artiklan 7 kohdan, 6 artiklan 4 kohdan ja 8 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole ~~kahden~~ **kolmen** kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella. [tark. 62]

10 artikla

Seuraamukset vaatimusten rikkomisesta

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan valmistajiin tämän asetuksen **ja vastaavien delegoitujen säädösten** säännösten rikkomisen johdosta, ja toteutettava kaikki toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia **erityisesti silloin, kun asetuksen 6 artiklaa rikotaan**. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi nämä säännökset ja ilmoitettava sille niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista viipymättä. [tark. 63]

2. Sellaisia rikkomustyyppisiä, joista seuraamus voidaan määrätä, ovat ainakin seuraavat:

- a) väärin tietojen antaminen hyväksyntämenettelyn tai markkinoilta pois vetämiseen johtavan menettelyn kuluessa;
- b) tyyppihyväksynnän testitulosten väärentäminen;
- c) sellaisten tietojen tai teknisten erittelyjen ilmoittamatta jättäminen, jotka saattaisivat johtaa markkinoilta pois vetämiseen tai tyyppihyväksynnän peruuttamiseen.

c a) edellä olevan 6 artiklan säännösten rikkomukset. [tark. 64]

10 a artikla

Raportointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio raportoi Euroopan parlamentille ja neuvostolle televiestintä- ja hätäkeskusinfrastruktuurien eCall-valmiuksista kaikissa jäsenvaltioissa. Komissio toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, jos tästä raportoinnista käy selvästi ilmi, että eCall-infrastruktuuri ei ole toiminnassa ennen 12 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitettua ajankohtaa.

2. Komissio laatii 1 päivään lokakuuta 2018 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle esitettävän arviointikertomuksen numeroon 112 perustuvan ajoneuvon sisäisen eCall-järjestelmän tuloksista ja sen kattavuudesta. Komissio tarkastelee, olisiko asetuksen soveltamisalaa laajennettava muihin ajoneuvoluokkiin, kuten kaksipyöräisiin moottoriajoneuvoihin, raskaisiin hyötyajoneuvoihin, linja-autoihin ja maataloustraktoreihin. Komissio antaa tarvittaessa tätä varten lainsäädäntöehdotuksen.

3. Komissio antaa mahdollisimman pian ja viimeistään ... päivänä ...kuuta ...(*) Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen yhteentoimivaa, standardoitua, varmaa ja avoimen käytön mahdollistavaa ympäristöä koskevista teknisistä vaatimuksista kuultuaan ensin laajalti kaikkia sidosryhmiä, myös ajoneuvojen valmistajia ja riippumattomia toimijoita, ja teetettyään vaikutustenviivoinnin. Komissio antaa tarvittaessa kertomuksen ohella tätä varten lainsäädäntöehdotuksen. Kun standardit ovat valmiina, numeroon 112 perustuva ajoneuvon sisäinen eCall-järjestelmä perustuu tämän ympäristön standardeihin. [tark. 65]

11 artikla

Direktiivin 2007/46/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivin 2007/46/EY liitteet I, III, IV, VI ja IX tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

(*) Vuosi tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

12 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Edellä 5 artiklan 7 kohtaa, 6 artiklan 4 kohtaa, 8 artiklan 2 kohtaa sekä 9 ja 10 a artiklaa sovelletaan ... päivästä ... kuuta ... (*) alkaen. [tark. 66]

Sitä **Muita kuin tämän artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuja artikloja** sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2015. [tark. 67]

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

(*) **Tämän asetuksen voimaantulopäivä.**

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

LIITE

Direktiivin 2007/46/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2007/46/EY seuraavasti:

1) Lisätään liitteeseen I kohdat seuraavasti:

”12.8 eCall-järjestelmä

12.8.1 kuvaus tai piirustukset”;

2) Lisätään liitteessä III olevan I osan A kohtaan kohdat seuraavasti:

”12.8 eCall-järjestelmä

12.8.1 Varustettu: kyllä/ei (1)”

3) Muutetaan liitteessä IV oleva 1 osa seuraavasti:

a) Lisätään taulukkoon kohta seuraavasti:

Kohta	Kohde	Säädös	Sovellettavuus											
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄		
71.	eCall-järjestelmä	Asetus (EU) N:o [...]	X				X							

b) Muutetaan lisäys 1 seuraavasti:

i) Lisätään taulukkoon 1 kohta seuraavasti:

Kohta	Aihe	Säädös	Erityis-kysymykset	Sovellettavuus ja erityis-vaatimukset
71.	eCall-järjestelmä	Asetus (EU) N:o [...]		Ei sovelleta

ii) Lisätään taulukkoon 2 kohta seuraavasti:

Kohta	Aihe	Säädös	Erityis-kysymykset	Sovellettavuus ja erityis-vaatimukset
71.	eCall-järjestelmä	Asetus (EU) N:o [...]		Ei sovelleta

4) Lisätään liitteessä VI olevan Malli A:n lisäyksessä olevaan taulukkoon kohta seuraavasti:

Kohta	Kohde	Säädöksen numero ⁽¹⁾	Viimeisin muutos	Sovellettavissa variantteihin
71.	eCall-järjestelmä	Asetus (EU) N:o [...]		

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

5) Muutetaan liite IX seuraavasti:

a) Muutetaan I osassa Malli B seuraavasti:

i) Muutetaan sivu 2 "Ajoneuvoluokka M₁" seuraavasti:

— korvataan 52 kohta seuraavasti:

"52. eCall-varustettu kyllä/ei",

— lisätään kohta seuraavasti:

"53. Huomautuksia ⁽¹¹⁾:";

ii) Muutetaan sivu 2 "Ajoneuvoluokka N₁" seuraavasti:

— korvataan 52 kohta seuraavasti:

"52. eCall-varustettu kyllä/ei",

— lisätään kohta seuraavasti:

"53. Huomautuksia ⁽¹¹⁾:";

b) Muutetaan II osassa Malli C2 seuraavasti:

i) Muutetaan sivu 2 "Ajoneuvoluokka M₁" seuraavasti:

— korvataan 52 kohta seuraavasti:

"52. eCall-varustettu kyllä/ei",

— lisätään kohta seuraavasti:

"53. Huomautuksia ⁽¹¹⁾:";

ii) Muutetaan sivu 2 "Ajoneuvoluokka N₁" seuraavasti:

— korvataan 52 kohta seuraavasti:

"52. eCall-varustettu kyllä/ei",

— lisätään kohta seuraavasti:

"53. Huomautuksia ⁽¹¹⁾:";

6) Lisätään liitteessä XI olevaan lisäykseen 1 71 kohta seuraavasti:

Kohta	Kohde	Säädöksen numero	M ₁ ≤ 2 500 (1) kg	M ₁ > 2 500 (1) kg	M ₂	M ₃
71.	eCall-järjestelmä	Asetus (EU) N:o [...]	A	A	Ei sovelleta	Ei sovelleta

[tark. 68]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0155

Vakuutusedustus *I**

Euroopan parlamentin tarkistukset 26. helmikuuta 2014 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutusedustuksesta (uudelleenlaadittu teksti) (COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD))⁽¹⁾

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys – uudelleenlaatiminen)

(2017/C 285/60)

[tark. 1, jollei toisin ilmoiteta]

EUROOPAN PARLAMENTIN TARKISTUKSET (*)

komission ehdotukseen

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

2014/.../EU

vakuutusedustuksesta

(uudelleenlaadittu teksti)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2002/92/EY⁽¹⁾ olisi tehtävä muutoksia. **Sen vuoksi ehdotetaan mainitun direktiivin uudelleenlaatimista.**

⁽¹⁾ Tarkistusten hyväksymisen jälkeen asia päätettiin palauttaa valiokuntakäsittelyyn työjärjestyksen 57 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (A7-0085/2014).

(*) Tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kurssiivilla, poistot symbolilla ■.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/92/EY, annettu 9 päivänä joulukuuta 2002, vakuutusedustuksesta (EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (2) Koska tämän ehdotuksen pääasiallisena tavoitteena ja kohteena on yhdenmukaistaa kansalliset säännökset mainituilla osa-alueilla, ehdotuksen olisi perustuttava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaan ja 62 artiklaan. Säädöksen antaminen direktiivinä on tarkoituksenmukaista, jotta täytäntöönpanosäännökset voidaan tämän direktiivin kattamilla osa-alueilla tarvittaessa mukauttaa vastaamaan eri jäsenvaltioiden markkinoiden ja oikeusjärjestelmien erityispiirteitä. Tämän direktiivin tavoitteena olisi oltava vakuutus- ja jälleenvakuutusedustuksen aloittamista ja harjoittamista ■ koskevien kansallisten säännösten yhteensovittaminen, ja se perustuu sen vuoksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaan. Koska kyseessä on ala, joka tarjoaa palvelujaan koko unionissa, tämä direktiivi perustuu sen lisäksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 62 artiklaan.
- (3) Vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajilla on vakuutus- ja jälleenvakuutustuotteiden jakelussa keskeinen asema unionissa.
- (4) Vakuutustuotteiden jakelijoina voivat toimia monentyyppiset henkilöt tai laitokset, kuten asiamiehet, välittäjät ja vakuutusedustusta harjoittavat pankit, vakuutusyrietykset, matkatoimistot ja autovuokraamot. ■
- (4 a) *Sen varmistamiseksi, että sovelletaan samantasoista suojaa ja että asiakkaat voivat hyötyä vertailukelpoisista vaatimuksista, on erittäin tärkeää, että tällä direktiivillä edistetään yhtäläisiä toimintamahdollisuuksia ja yhtäläisiin edellytyksiin perustuvaa kilpailua edustajien välillä riippumatta siitä, ovatko ne sidoksissa vakuutusyrietykseen vai eivät. Asiakkaat hyötyvät tilanteesta, jossa vakuutustuotteita edustetaan eri kanavien ja edustajien välityksellä sekä toteuttaen eri yhteistyömuotoja vakuutusyrietysten kanssa edellyttäen, että niiden on noudatettava samoja asiakkaansuojaa koskevia sääntöjä. On tärkeää, että jäsenvaltiot ottavat nämä seikat huomioon tämän direktiivin täytäntöönpanossa.*
- (5) Direktiivin 2002/92/EY soveltaminen on osoittanut, että useita säännöksiä on vielä tarkennettava, jotta helpotettaisiin vakuutus- ja jälleenvakuutusedustuksen harjoittamista, ja että kuluttajansuoja edellyttää mainitun direktiivin soveltamisalan laajentamista vakuutustuotteiden kaikkeen myyntiin **pääasiallisena ammattitoimintana** riippumatta siitä, onko myyjänä vakuutusedustaja vai vakuutusyrietyt. Uutta direktiiviä olisi sovellettava vakuutus- tuotteita suoraan myyvien vakuutusyrietysten myyntitoimiin, myynnin jälkeisiin toimiin ja vahinkoilmoitusten käsittelytoimiin samankaltaiselta perustalta kuin vakuutusasiamiehiin ja vakuutuksenvälittäjiin.
-
- (8) Kansallisten säännösten välillä on vielä huomattavia eroja, jotka muodostavat esteitä vakuutus- ja jälleenvakuutusedustustoiminnan aloittamiselle ja harjoittamiselle sisämarkkinoilla. **Sisämarkkinoita on vahvistettava entisestään, ja on luotava todelliset eurooppalaiset sisämarkkinat henki- ja vahinkovakuutustuotteille ja -palveluille.**
- (9) Finanssimarkkinoiden hiljattainen ja tämänhetkinen myllerrys on tuonut korostetusti esille, kuinka tärkeää on varmistaa tehokas kuluttajansuoja kaikilla finanssialoilla. Sen vuoksi on asianmukaista vahvistaa asiakkaiden tuntemaa luottamusta ja yhdenmukaistaa vakuutustuotteiden jakelun sääntelyä, jotta voidaan varmistaa riittäväntasoinen asiakkaansuoja kaikkialla unionissa. **Asiakkaansuojan tasoa olisi nostettava direktiivin 2002/92/EY tasosta, jotta voitaisiin vähentää erilaisten kansallisten toimenpiteiden tarvetta. On tärkeää ottaa huomioon vakuutus sopimusten erityisluonne Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/.../EU [MiFID-direktiivi] ⁽¹⁾ säänneltyihin sijoitustuotteisiin nähden. Vakuutus sopimusten, myös niin sanottujen vakuutusmuotoisten sijoitustuotteiden, levitystä olisi siksi säänneltävä tällä direktiivillä ja yhdenmukaistettava direktiivin 2014/.../EU [MiFID-direktiivi] kanssa. Jakelusääntöjä koskevia vähimmäisvaatimuksia on tiukennettava ja on luotava kaikkiin paketoituihin vakuutusmuotoisiin sijoitustuotteisiin sovellettavat yhtäläiset toimintamahdollisuudet. Ei-ammattimaisten asiakkaiden suojaa koskevien toimenpiteiden olisi oltava ammattimaisten asiakkaiden suojaa koskevia toimenpiteitä kattavampia.**
- (10) Tätä direktiiviä olisi sovellettava henkilöihin, joiden liiketoimintana on vakuutus- tai jälleenvakuutusedustus- palvelujen tarjoaminen kolmansille korvausta vastaan, joka voi olla rahallinen tai näiden edustajien tuottamiin palveluihin liittyvä muunlainen sovittu taloudellinen etu.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/.../EU, annettu ... päivänä ...kuuta ..., rahoitusvälineiden markkinoista ja direktiivin 2004/39/EY kumoamisesta (EUVL L...).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (11) Tätä direktiiviä olisi sovellettava henkilöihin, joiden toiminta on tietojen tarjoamista yhdestä tai useammasta vakuutus- tai jälleenvakuutus sopimuksesta asiakkaan valitsemien kriteereiden perusteella verkkosivuston välityksellä tai muilla keinoin, vakuutus- tai jälleenvakuutus tuotteiden luokittelua tai hinnanalennusten hankkimista sopimuksesta, kun asiakas voi tämän päätteeksi tehdä suoraan vakuutus sopimuksen. Sitä ei olisi sovellettava pelkkään esittelemistöimintaan, jossa vakuutus- tai jälleenvakuutus edustajille tai -yrityksille tarjotaan tietoja mahdollista vakuutuksenottajista tai mahdollisille vakuutuksenottajille tarjotaan tietoja vakuutus- tai jälleenvakuutus tuotteista, -edustajista tai -yrityksistä.
- (12) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava henkilöihin, jotka harjoittavat muunlaista ammatillista toimintaa, esimerkiksi veroneuvojiin tai tilintarkastajiin, ja jotka antavat satunnaisesti neuvoja vakuutuksista kyseistä muuta ammattitoimintaa harjoittaessaan, eikä henkilöihin, jotka antavat pelkästään yleisluonteisia tietoja vakuutus tuotteista, jos tämän toiminnan tarkoituksena ei ole auttaa asiakasta tekemään tai soveltamaan vakuutus- tai jälleenvakuutus sopimusta. **Sitä ei olisi sovellettava vakuutus- tai jälleenvakuutus yrityksen vahinkojen ammattimaiseen selvittelyyn eikä asiantuntija-arvion tekemiseen vahingosta.**
- (13) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava vakuutus edustusta sivutoimisesti harjoitaviin henkilöihin, tietyin rajoituksin, jotka koskevat vakuutus sopimusta, erityisesti vakuutus sopimuksen myynnissä tarvittavaa tietämystä, katettuja riskejä ja vakuutus maksun suuruutta.
- (14) Tässä direktiivissä määritellään sidoksissa oleva vakuutus edustaja, jotta voidaan ottaa huomioon tiettyjen jäsenvaltioiden markkinoiden erityispiirteet ja määritellä edellytykset, joita sovelletaan kyseisiin edustajiin.
- (15) Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa vakuutus- ja jälleenvakuutus edustajan asuinpaikka sijaitsee, olisi rekisteröitävä edustajat, jotka ovat luonnollisia henkilöitä. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutus edustaja on oikeushenkilö, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa edustajan sääntömääräinen kotipaikka (tai jos sillä ei kansallisen lainsäädännön mukaan ole sääntömääräistä kotipaikkaa, sen keskushallinto) sijaitsee, olisi rekisteröitävä edustaja, edellyttäen, että tämä täyttää tiukat ammatilliset vaatimukset, jotka liittyvät pätevyteen, hyvään maineeseen, ammatilliseen vastuuvakuutukseen ja taloudelliseen kapasiteettiin. Jos vakuutus edustajat on jo rekisteröity jäsenvaltioissa, niiden uudelleenrekisteröintiä ei vaadita tämän direktiivin nojalla.
- (16) Vakuutus- ja jälleenvakuutus edustajien olisi voitava käyttää hyväkseen sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta, jotka ovat Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa taattuja oikeuksia. Näin ollen rekisteröinnin kotijäsenvaltiossa tai kotijäsenvaltiolle annetun ilmoituksen olisi mahdollistettava vakuutus- ja jälleenvakuutus edustajille toiminnan harjoittaminen muissa jäsenvaltioissa sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella edellyttäen, että toimivaltaisten viranomaisten välillä on noudatettu asianmukaista ilmoitusmenettelyä.
- I**
- (18) Avoimuuden lisäämiseksi ja rajat ylittävän kaupan helpottamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 perustetun Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen (EIOPA)⁽¹⁾ olisi perustettava, julkistettava ja pidettävä ajan tasalla keskitetty sähköinen tietokanta, johon kirjataan kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutus edustajat, jotka ovat ilmoittaneet aikomuksestaan hyödyntää sijoittautumisvapauttaan tai palvelujen tarjoamisen vapauttaan. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava asianomaiset tiedot EIOPA:lle viipymättä, jotta se voi toimia näin. Tietokantaan olisi sisällytettävä hyperlinkit kunkin jäsenvaltion kaikkiin asianomaisiin toimivaltaisiin viranomaisiin. Jokaisen jäsenvaltion kunkin toimivaltaisen viranomaisen olisi esitettävä verkkosivustollaan hyperlinkki kyseiseen tietokantaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (19) Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion asianomaiset oikeudet ja velvollisuudet, jotka liittyvät näiden valtioiden rekisteröimien tai niiden alueella vakuutus- tai jälleenvakuutus-edustustoimintaa harjoittavien vakuutus- tai jälleenvakuutus-edustajien valvontaan näiden edustajien hyödyntäessä sijoittautumisvapauttaan tai palvelujen tarjoamisen vapauttaan, olisi määriteltävä selkeästi.
- I**
- (21) Se, että vakuutus-edustajat eivät voi toimia vapaasti koko unionissa, on esteenä vakuutusalan sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle. **Tällä direktiivillä lisätään jo huomattavasti asiakkaansuojaa ja markkinoiden yhdentymistä sisämarkkinoilla.**
- (21 a) **Vakuutus- tai jälleenvakuutus-edustaja harjoittaa vakuutus-edustustoimintaa palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla, kun se harjoittaa vakuutus- tai jälleenvakuutus-edustustoimintaa vakuutuksenottajalle tai mahdolliselle vakuutuksenottajalle, jonka asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin edustajan kotijäsenvaltiossa tai joka on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin edustajan kotijäsenvaltioon, ja kun vakuutettava riski on muussa jäsenvaltiossa kuin edustajan kotijäsenvaltiossa. Vakuutus- tai jälleenvakuutus-edustaja harjoittaa vakuutus- tai jälleenvakuutus-edustustoimintaa sijoittautumisvapauden nojalla, kun se on sijoittautunut pysyvästi muuhun jäsenvaltioon kuin kotijäsenvaltioon.**
- (22) On tärkeää varmistaa niiden vakuutus- ja jälleenvakuutus-edustajien sekä ensivakuuttajien työntekijöiden korkea ammattitaito ja pätevyys, jotka ovat mukana vakuutus-sopimusten myynnin valmistelussa, myynnissä ja myynnin jälkeisissä toimissa. Sen vuoksi edustajan ja ensivakuuttajan työntekijöiden ammatillisten tietojen on vastattava näiden toimintojen monimutkaisuuden tasoa. Jatkuva koulutus olisi varmistettava. **Jäsenvaltioiden olisi säänneltävä muotoa, sisältöä ja todistusvelvollisuutta. Tässä yhteydessä olisi sertifioitava alakohtaiset tai liittojen omat ammatilliset koulutuslaitokset.**
- (22 a) **Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että vakuutus-edustajan työntekijöillä, jotka antavat neuvontaa vakuutus-muotoisista sijoitustuotteista tai myyvät vakuutus-muotoisia sijoitustuotteita vähittäisasiakkaille, on riittävät tiedot ja pätevyys tarjottaviin tuotteisiin nähden. Tämä on erityisen tärkeää, koska sijoitusmuotoiset vakuutus-tuotteet ovat yhä monimutkaisempia ja innovatiivisempia. Sijoitusmuotoisen vakuutus-tuotteen ostamiseen kuuluu riskiä, ja sijoittajien olisi voitava luottaa annettavien tietojen ja arvioiden laatuun. Lisäksi on välttämätöntä, että työntekijöille annetaan riittävästi aikaa ja resursseja kaikkien tarjottavien tuotteita koskevien asiaankuuluvien tietojen antamiseksi asiakkaille.**
- (23) Vakuutus- tai jälleenvakuutus-edustustoiminnan aloittavia tai sitä harjoittavia henkilöitä koskeviin ammatillisiin vaatimuksiin tai rekisteröintiin liittyvien kansallisten säännösten yhteensovittaminen voi edistää sekä rahoitus-palvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisen loppuunsaattamista ja asiakkaansuojan paranemista tällä alalla.
- (24) Jotta lisättäisiin rajat ylittävää kauppaa, olisi vahvistettava periaatteet, joilla säännellään edustajien tietojen ja taitojen vastavuoroista tunnustamista.
- (25) Vastaanottavan jäsenvaltion olisi hyväksyttävä kansallinen tutkinto, joka on vahvistettu vähintään tasolle 3 eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi 23 päivänä huhtikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen mukaisessa eurooppalaisessa tutkintojen viitekehyksessä, sen osoituksena, että vakuutus- tai jälleenvakuutus-edustaja täyttää tietoja ja taitoja koskevat vaatimukset, jotka ovat edellytys tämän direktiivin nojalla tehtävälle rekisteröinnille. Kyseisen viitekehyksen avulla jäsenvaltiot, oppilaitokset, työnantajat ja yksilöt voivat vertailla erilaisissa koulutusjärjestelmissä unionissa annettavia tutkintoja. Kyseinen väline on olennaisen tärkeä kehitettäessä työmarkkinoita unionissa. Kyseisellä kehyksellä ei ole tarkoitus korvata kansallisia tutkintojärjestelmiä vaan täydentää jäsenvaltioiden toimia helpottamalla jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä.
- (26) Vaikka vakuutus-entantajia ja -edustajia varten on nykyisin yhden toimiluvan järjestelmät, Euroopan vakuutus-markkinat ovat edelleen hyvin pirstoutuneet. Jotta helpotettaisiin rajat ylittävää liiketoimintaa ja kuluttajille tarjottaisiin lisää avoimuutta, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden alueella sovellettavat yleistä etua koskevat säännöt julkaistaan; keskitetty sähköinen rekisteri ja tiedot vakuutus- ja jälleenvakuutus-edustukseen sovellettavista, yleistä etua koskevista eri jäsenvaltioiden säännöistä olisi asetettava julkisesti saataville.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (27) Toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö ja tietojenvaihto on olennaisen tärkeää asiakkaiden suojaamiseksi sekä vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan luotettavuuden varmistamiseksi sisämarkkinoilla.
- (28) Jäsenvaltioissa on oltava tarkoituksenmukaiset ja tehokkaat tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja oikaisumenettelyt, jotta vakuutusedustajien tai -yritysten ja asiakkaiden väliset riidat voidaan ratkaista, soveltaen mahdollisuuksien mukaan jo käytössä olevia menettelyjä. Käytössä olisi oltava tehokkaat tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja oikaisumenettelyt, joilla voidaan käsitellä vakuutusyritysten tai vakuutustuotteita myyvien tai tarjoavien henkilöiden ja asiakkaiden välisiä riitoja, jotka koskevat tämän direktiivin **mukaisia** oikeuksia ja velvoitteita. **Vaihtoehtoisen riidanratkaisun tapauksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/11/EU⁽¹⁾ säännösten olisi oltava sitovia myös tämän direktiivin tarkoituksia varten.** Jotta voidaan tehostaa sellaisia tuomioistuinten ulkopuolisia riidanratkaisumenettelyjä, joissa käsitellään asiakkaiden tekemiä valituksia, tässä direktiivissä olisi säädettävä, että vakuutusyritysten tai vakuutustuotteita myyvien tai tarjoavien henkilöiden on osallistuttava asiakkaiden käynnistämiin riidanratkaisumenettelyihin **ja päätöksiin**, jotka **nimenomaisesti pyynnöstä voivat olla vakuutusedustajaa ja asiakasta sitovia** ja jotka koskevat tämän direktiivin nojalla vahvistettuja oikeuksia ja velvoitteita. Tällaisilla tuomioistuinten ulkopuolisilla riidanratkaisumenettelyillä pyrittäisiin vakuutusyritysten tai vakuutustuotteita myyvien tai tarjoavien henkilöiden ja asiakkaiden välisten riitojen nopeampaan ja halvempaan ratkaisemiseen ja tuomioistuinjärjestelmän työtaakan helpottamiseen. ■
- Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tässä direktiivissä tarkoitettuja riitoja käsittelevät vaihtoehtoiset riidanratkaisuelimet toimivat yhteistyössä rajat ylittävien kiistojen ratkaisemiseksi, tämän kuitenkaan rajoittamatta asiakkaiden oikeutta nostaa kante tuomioistuimissa. Jäsenvaltioiden on kannustettava tällaisia kiistoja käsitteleviä vaihtoehtoisia riidanratkaisuelimiä liittymään rahoituspalvelualan riitojenratkaisuverkostoon (FIN-NET).
- (29) Koska monet vakuutusedustajat ja -yritykset harjoittavat samanaikaisesti yhä useampia toimintoja, näiden erilaisten toimintojen ja edellä mainittujen edustajien ja yritysten asiakkaiden etujen välisten ristiriitojen mahdollisuus on lisääntynyt. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on tarpeen vahvistaa säännöt, **joilla varmistetaan** asiakkaiden **edun huomioonottaminen**.
- (30) Kuluttajien olisi saatava ennakoitavat tiedot vakuutustuotteita myyvien henkilöiden asemasta. **Olisi harkittava tarvetta** säätää eurooppalaisten vakuutusedustajien ja -yritysten aseman pakollisesta kertomisesta. Nämä tiedot olisi esitettävä kuluttajalle ennen sopimuksen tekemistä. Tarkoituksena on osoittaa vakuutusyrityksen ja -edustajan välinen suhde, tapauksen mukaan.
- (31) Jotta vähennettäisiin vakuutustuotteen myyjän ja ostajan välisiä eturistiriitoja, on tarpeen varmistaa, että vakuutustuotteiden jakelijoiden saamista korvauksista kerrotaan riittävässä määrin. ■ Vakuutusedustaja ja sen työntekijät tai vakuutusyritys olisi ■ velvoitettava kertomaan asiakkaalle **pyynnöstä ja veloitusta** ennen kaupan tekemistä **niille maksettavien korvausten luonteesta ja alkuperästä**.
- (32) Jotta asiakas saisi vertailukelpoisia tietoja vakuutusedustuspalveluista riippumatta siitä, ostaako hän tuotteen edustajan välityksellä vai suoraan vakuutusyritykseltä, ja jotta ei vääristettäisi kilpailua kannustamalla vakuutusyrityksiä myymään suoraan asiakkaille välttääkseen tietojen antamista koskevia vaatimuksia sen sijaan, että myynti tapahtuisi edustajien välityksellä, myös vakuutusyrityksiä olisi vaadittava esittämään asiakkaille, joille ne tarjoavat suoraan vakuutusedustuspalveluja, tiedot korvauksista, joita ne saavat vakuutustuotteiden myynnistä.
- (32 a) **Jos palkkioiden ja kannustimien kustannuksia ei voida määritellä ennen neuvonnan antamista, laskentatapa on ilmoitettava kattavalla, täsmällisellä ja helposti ymmärrettävällä tavalla avainpalveluasiakirjoissa, ja neuvonnasta aiheutuvat kokonaiskustannukset ja niiden vaikutukset tuottoihin on ilmoitettava asiakkaalle mahdollisimman pian sen jälkeen. Kun sijoitusneuvontaa annetaan jatkuvalta pohjalta, sijoitusneuvonnan kustannukset, mukaan luettuina kannustimet, on ilmoitettava säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa. Säännöllisessä raportissa olisi oltava tiedot kaikista edeltävän kauden aikana maksetuista tai vastaanotetuista kannustimista.**

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/11/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (vaihtoehtoista kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 63).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (32 b) *Kaikkien vakuutustuotteita myyvien henkilöiden, jotka eivät ole tuotteiden kehittäjiä, olisi annettava vähittäissijoittajalle erillisessä avainpalveluasiakirjassa yksityiskohtaiset tiedot vakuutustuotteisiin liittyvistä kustannuksista ja palveluista tämän direktiivin ja direktiivin 2014/.../EU [MiFID-direktiivi] mukaisesti sekä muut asiaankuuluvat lisätiedot, joita vähittäissijoittaja tarvitsee voidakseen arvioida vakuutustuotteen tarkoituksenmukaisuutta tarpeisiinsa nähden ja joita sijoitustuotteen kehittäjä ei voi antaa.*
- (32 c) *Asiakkaat hyötävät tilanteesta, jossa vakuutustuotteita myydään eri kanavien ja edustajien välityksellä sekä toteuttaen eri yhteistyömuotoja vakuutusyritysten kanssa, edellyttäen, että niiden on noudatettava samoja asiakkaansuojaa ja avoimuutta koskevia sääntöjä.*
- (33) Koska tämän ehdotuksen tarkoituksena on parantaa kuluttajansuojaa, joitakin sen säännöksistä sovelletaan ainoastaan kuluttajan ja yrityksen välisessä kaupankäynnissä (B2C), erityisesti niitä säännöksiä, joilla säännellään liiketoiminnan menettelytapasääntöjä vakuutusedustajien tai vakuutustuotteiden muiden myyjien osalta.
-
- (34 a) *Jäsenvaltioiden olisi vaadittava, että vakuutusedustajien ja -yritysten työntekijöihin tai edustajiin liittyvät korvauskäytännöt eivät heikennä kykyä toimia asiakkaiden parhaan edun mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi vaadittava, että vakuutusedustajat ja -yritykset varmistavat, että yritysten maksamat korvaukset työntekijöille, jotka antavat neuvontaa tai myyvät vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita asiakkaille, eivät vaikuta työntekijöiden puolueettomuuteen, kun he antavat soveltuvia suosituksia tai suorittavat asianmukaisia myyntejä tai esittävät tietoja muodossa, joka on asiallinen ja selkeä ja joka ei ole harhaanjohtava. Tällaisissa tilanteissa korvauksen maksaminen ei saisi riippua yksinomaan tietyn tuotteen myyntitavoitteista tai sen yritykselle tuomista voitoista.*
- (35) Asiakkaalle on ■ tärkeää tietää, antaako vakuutusedustaja, jonka kanssa hän asioi, neuvontaa lukuisten vakuutusyritysten vai ainoastaan joidenkin vakuutusyritysten tarjoamista vakuutustuotteista.
- (36) Koska kuluttajat ovat yhä enemmän riippuvaisia henkilökohtaisista suosituksista, on tarkoituksenmukaista sisällyttää direktiiviin neuvonnan määritelmä. *Neuvonnan laadulla on ratkaiseva merkitys, ja neuvonnan olisi vastattava asiakkaan henkilökohtaisiin tarpeisiin.* Ennen kuin neuvontaa annetaan, vakuutusedustajan tai -yrityksen olisi arvioitava asiakkaan tarpeita, *odotuksia* ja taloudellista tilannetta. Jos vakuutusedustaja ilmoittaa antavansa neuvontaa lukuisten vakuutusyritysten tuotteista, edustajan olisi aina esitettävä tasapuolinen ja *laaja-alainen* analyysi *riittävästä määrästä* markkinoilla tarjolla olevista *vakuutustuotteista*. Lisäksi kaikkien vakuutusedustajien ja -yritysten olisi aina perusteltava antamansa neuvonta *ja suositeltava asiakkaan mielityksiin ja tarpeisiin sekä taloudelliseen ja henkilökohtaiseen tilanteeseen soveltuvia vakuutustuotteita.*
- (37) Ennen vakuutus sopimuksen tekemistä, myös niissä tapauksissa, joissa myyntiä edeltävää neuvontaa ei anneta, asiakkaalle olisi annettava asianmukaiset tiedot vakuutustuotteesta, jotta asiakas voi tehdä tietoon perustuvan päätöksen. Vakuutusedustajan olisi *selitettävä* asiakkaalle myymiensä vakuutustuotteiden keskeiset ominaisuudet, *ja näin ollen sen henkilöstölle olisi annettava tätä varten asianmukaiset resurssit ja riittävästi aikaa.*
- (38) Olisi annettava yhtenäiset säännöt, joilla *helpotetaan sen* välineen *valintaa*, jolla *pakolliset* tiedot annetaan asiakkaalle, ja sallittava sähköisen viestinnän käyttö, jos se on tarkoituksenmukaista ottaen huomioon, millaisessa tilanteessa liiketoimi toteutetaan. Asiakkaalle olisi kuitenkin annettava mahdollisuus saada tiedot paperilla. Jotta kuluttajilla olisi mahdollisuus saada tiedot, *kaikkien* sopimuksentekoa *edeltävien tietojen* olisi *oltava saatavilla* veloitusetta.
- (39) Tarve vaatia tällaisia tietoja on vähäisempi, kun asiakas etsii jälleenvakuutusta tai vakuutusta kaupallisten ja teollisten riskien kattamiseksi tai on ammattimainen asiakas ■ .
- (40) Tässä direktiivissä olisi täsmennettävä, mitä vähimmäisvelvoitteita vakuutusyrityksillä ja -edustajilla olisi oltava asiakkaille annettavien tietojen osalta. Jäsenvaltion tulisi voida pitää voimassa tai ottaa käyttöön tiukempia säännöksiä, joita voidaan soveltaa niiden alueella vakuutusedustustoimintaa harjoittaviin vakuutusedustajiin ja -yrityksiin näiden kotijäsenvaltion säännöksistä riippumatta, kunhan kyseiset tiukemmat säännökset ovat unionin

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

oikeuden mukaisia, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY⁽¹⁾. Jos jäsenvaltio ehdottaa soveltavansa ja soveltaa vakuutusdustajia ja vakuutustuotteiden myyntiä koskevia muitakin säännöksiä kuin tässä direktiivissä vahvistettuja säännöksiä, sen olisi varmistettava, että kyseisistä säännöksistä aiheutuva hallinnollinen rasite **pysyy kohtuullisena**.

(41) Ristiinmyyntikäytännöt ovat yleinen ja **tarkoituksenmukainen** strategia vähittäisrahoituspalvelujen tarjoajien keskuudessa kaikkialla unionissa. ■

(41 a) *Jos vakuutus tarjotaan yhdessä toisen palvelun tai tuotteen kanssa osana pakettia tai ehtona kyseisen sopimuksen tai paketin ottamiselle, siihen sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY⁽²⁾ säännöksiä. Tässä direktiivissä säädetään myös asiakkaiden suojasta, kun he hankkivat vakuutuksen paketin osana. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa lisätoimenpiteitä, joilla puututaan asiakkaille haitallisiin ristiinmyyntikäytäntöihin.*

(42) Asiakkaille tarjotaan usein vakuutus sopimuksia, joihin liittyy sijoituksia, direktiivin 2014/.../EU [MiFID-direktiivi] soveltamisalaan kuuluvien sijoitustuotteiden mahdollisina vaihtoehtoina tai korvikkeina. Jotta sijoittajansuoja olisi yhdenmukaista ja vältettäisiin sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön riski, on tärkeää, että vähittäissijoitustuotteisiin (sijoitustuotteita koskevista avaintietoasiakirjoista annetussa asetuksessa määritellyt vakuutusmuotoiset sijoitustuotteet) sovelletaan samoja liiketoiminnan menettelytapasääntöjä: näihin sisältyvät tarkoituksenmukaisten tietojen esittäminen, vaatimukset neuvonnan soveltuvuudesta, houkuttelua koskevat rajoitukset ja vaatimukset hallita eturistiriidat sekä **korvauksia** koskevat **lisärajoitukset**. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010⁽³⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA)) ja EIOPA:n olisi tehtävä yhteistyötä, jotta vähittäismarkkinoille tarkoitettuihin sijoitustuotteisiin, joihin sovelletaan joko **direktiiviä 2014/.../EU** [MiFID-direktiivi] tai tätä direktiiviä ohjeiden välityksellä, saataisiin liiketoiminnan menettelytapasääntöjen osalta mahdollisimman paljon yhdenmukaisuutta. **Vahinkovakuutus-** **tuotteiden erityispiirteet olisi kuitenkin otettava huomioon näissä ohjeissa. Direktiivin 2014/.../EU [MiFID-** **direktiivi] vastaavan periaatteen mukaisesti olisi lisäksi harkittava vastaavaa vakuutusyrityksiä koskevaa järjestelmää pantaessa direktiiviä täytäntöön kansallisella tasolla sekä yhteiskomitean ohjeissa.** Kun kyseessä ovat vakuutusmuotoiset sijoitustuotteet, **olisi sovellettava paranneltuja liiketoiminnan menettelytapasääntöjä, joilla korvataan** tämän direktiivin vaatimukset, joita sovelletaan **yleisiin** vakuutus sopimuksiin ■. Näin ollen henkilöiden, jotka harjoittavat vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita koskevaa vakuutusdustusta, olisi noudatettava **paranneltuja vaatimuksia**, joita sovelletaan **tällaisiin tuotteisiin**.

(42 a) *Euroopan parlamentti pyrkii neuvotteluissaan neuvoston kanssa varmistamaan tämän direktiivin yhdenmukaistamisen direktiivin 2014/.../EU (MIFID II) kanssa. [tark. 5]*

(42 b) *Tällä direktiivillä vahvistetaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden tai sijoittautumaan aikovien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden vakuutus- ja jälleenvakuutusdustustoiminnan aloittamista ja harjoittamista koskevat säännöt. Unionin muiden välineiden säännöksiä, jotka poikkeavat näistä säännöistä tai jotka täydentävät niitä, ei sovelleta vakuutus- ja jälleenvakuutusdustustoimintaan.*

(43) Sen varmistamiseksi, että vakuutusyritykset ja vakuutusdustusta harjoittavat henkilöt noudattavat tätä direktiiviä ja että niitä kohdellaan samalla tavoin koko unionissa, jäsenvaltiot olisi velvoitettava säätämään hallinnollisista seuraamuksista ja muista toimenpiteistä, jotka ovat tehokkaita ja oikeasuhteisia ja varoittavia. Joulukuun 8 päivänä 2010 annetussa komission tiedonannossa "Seuraamusjärjestelmien lujittaminen finanssipalvelujen alalla" tarkastel-

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä) (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

tiin nykyisiä valtuuksia ja niiden soveltamista käytäntöön, ja sen tavoitteena oli seuraamusten ja muiden toimenpiteiden lähentäminen. Jäsenvaltioiden vahvistamien hallinnollisten seuraamusten ja muiden toimenpiteiden olisi sen vuoksi täytettävä tietyt keskeiset vaatimukset, jotka koskevat tällaisten seuraamusten ja muiden toimenpiteiden osoittamista niiden kohteena oleville, niiden soveltamisessa huomioon otettavia kriteerejä, niiden julkistamista sekä keskeisiä **valtuuksia määrätä seuraamuksia**.

- (44) Toimivaltaisille viranomaisille olisi erityisesti annettava valtuudet määrätä taloudellisia seuraamuksia, jotka ovat riittävän suuria ylittääkseen todennäköiset hyödyt ja joilla on varoittava vaikutus myös suurempiin laitoksiin ja niiden johtajiin.
- (45) Sen varmistamiseksi, että seuraamuksia sovelletaan jäsenvaltioissa yhdenmukaisesti, kun niissä päätetään hallinnollisten seuraamusten tai muiden toimenpiteiden tyyppistä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruudesta, jäsenvaltioita olisi vaadittava varmistamaan, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki olennaiset olosuhteet. **Jäsenvaltioiden ei kuitenkaan tarvitse säätää hallinnollisista seuraamuksista, kun kansallisessa lainsäädännössä säädetään seurauksista rikosoikeudellisen järjestelmän puitteissa.**
- (46) Jotta varmistetaan, että seuraamuksilla on varoittava vaikutus suureen yleisöön, ja kerrotaan asiakkaansuojan kannalta kenties haitallisista sääntöjen rikkomisista, määrätyt seuraamukset ja toimenpiteet olisi julkistettava, paitsi tietyissä tarkoin määritellyissä olosuhteissa. Jos julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa osapuolille, määrätyt seuraamukset ja muut toimenpiteet olisi julkistettava ilman nimiä, jotta noudatettaisiin suhteellisuusperiaatetta.
- (47) Säännösten mahdollisten rikkomisten havaitsemiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava tarvittavat tutkintavaltuudet, ja niiden olisi luotava tehokkaat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomisista **ja tarjotaan asianmukaista suojelua niille, jotka antavat ilmi tällaisia rikkomisia. Tämä direktiivi ei kuitenkaan merkitse sitä, että jäsenvaltioiden on annettava hallintoviranomaisille toimivalta rikostutkimusten suorittamiseen.**
- (48) Tässä direktiivissä olisi käsiteltävä sekä hallinnollisia seuraamuksia että muita hallinnollisia toimenpiteitä riippumatta siitä, pidetäänkö niitä seuraamuksina vai muina toimenpiteinä kansallisessa lainsäädännössä.
- (49) Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa rikoksiin liittyviä jäsenvaltioiden lainsäädännön mahdollisia säännöksiä.
- (49 a) **Ilmiantajat esittävät toimivaltaisille viranomaisille uusia tietoja, jotka auttavat viranomaisia sisäpiirikauppoja ja markkinoiden manipulointia koskevien tapausten selvittämisessä ja seuraamusten määräämisessä. Ilmiannoista voidaan kuitenkin luopua vastatoimien pelossa tai sen vuoksi, ettei rikkomisista ilmoittamista varten ole asianmukaisia menettelyjä. Tässä direktiivissä olisi tämän vuoksi varmistettava, että käytössä on asianmukaiset järjestelyt, joilla kannustetaan ilmiantajia ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tämän direktiivin mahdollisesta rikkomisesta ja joilla suojataan ilmiantajia vastatoimilta. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että niiden soveltamat ilmiantojärjestelmät sisältävät mekanismeja, joilla suojataan ilmoitettujen tietojen kohteena olevaa henkilöä asianmukaisesti, erityisesti tämän oikeutta henkilötietojensa suojaan, ja menettelyjä, joilla varmistetaan kyseisen henkilön puolustautumisoikeus ja oikeus tulla kuulluksi ennen häntä koskevan päätöksen tekemistä sekä oikeus hakea tuomioistuimessa muutosta häntä koskevaan päätökseen.**
- (50) Jotta saavutettaisiin tämän direktiivin tavoitteet, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat ■ eturistiriitojen hallintaa, menettelytapavaroitteita vähittäismarkkinoille tarkoitettujen vakuutusalan paketoitujen sijoitustuotteiden osalta sekä menettelyjä ja lomakkeita, joilla tiedot seuraamuksista ilmoitetaan. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (51) Finanssipalvelujen teknisillä standardeilla olisi varmistettava johdonmukainen yhdenmukaistaminen ja kuluttajien riittävä suoja koko unionissa. Koska **EIOPA on elin, jolla** on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta **mutta rajalliset valmiudet, sen tehtäväksi voitaisiin** antaa **ainoastaan sellaisten** komissiolle **ja Euroopan parlamentille toimitettavien ehdotusluonnosten laatiminen, jotka eivät edellytä** poliittisia valintoja.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (52) Komission olisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan nojalla annettavilla delegoiduilla säädöksillä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–15 artiklan mukaisesti hyväksyttävä delegoidut säädökset, joista säädetään **tässä direktiivissä** eturistiriitojen hallinnan osalta ja vähittäismarkkinoille tarkoitettuihin vakuutusalan paketoituihin sijoitustuotteisiin liittyvien menettelytapavelvoitteiden osalta, ja tekniset täytäntöönpanostandardit seuraamuksiin liittyviä tietoja koskevien menettelyjen ja lomakkeiden osalta. ELOPA:n olisi laadittava näiden delegoitujen säädösten ja teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset.
- (53) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽¹⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001⁽²⁾ sovelletaan henkilötietojen käsittelyyn, jota ELOPA toteuttaa kyseisen asetuksen tarjoamassa kehityksessä ja Euroopan tietosuojavaltuutetun valvonnassa.
- (54) Tässä direktiivissä kunnioitetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja noudatetaan siinä tunnustettuja periaatteita, siten kuin perussopimuksessa on määrätty.
- (55) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011⁽³⁾ annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Lainsäätäjä katsoo tämän direktiivin osalta, että on perusteltua toimittaa tällaiset asiakirjat.
- (55 a) **Jäsenvaltioiden valvontaviranomaisilla olisi oltava käytettävissään kaikki tarpeelliset keinot sen varmistamiseksi, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten liiketoiminta on asianmukaista koko unionissa riippumatta siitä, perustuuko se sijoittautumisvapauteen vai palvelujen tarjoamisen vapauteen. Valvonnan tehokkuuden varmistamiseksi kaikkien valvontaviranomaisten toteuttamien toimien olisi oltava oikeassa suhteessa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen riippumatta siitä, kuinka merkittävä kyseinen yritys on markkinoiden yleisen rahoitusvakauden kannalta.**
- (55 b) **Tämä direktiivi ei saisi rasittaa liikaa pieniä ja keskiuuria vakuutusyrityksiä. Tämä tavoite voidaan saavuttaa esimerkiksi soveltamalla suhteellisuusperiaatetta asianmukaisesti. Periaatetta olisi sovellettava sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskeviin vaatimuksiin että valvontaa koskevan toimivallan käyttöön.**
- (56) Tätä direktiiviä olisi tarkasteltava uudelleen **kolmen** vuoden kuluttua sen voimaantulosta, jotta voidaan ottaa huomioon markkinoilla tapahtunut kehitys, unionin oikeuden muilla aloilla tapahtunut kehitys ja kokemukset, joita jäsenvaltiot ovat saaneet eritoten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/41/EY⁽⁴⁾ soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin liittyvän unionin oikeuden täytäntöönpanosta.
- (57) Tämän vuoksi direktiivi 2002/92/EY olisi kumottava.
- (58) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan direktiivin 2002/92/EY sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu direktiiviin 2002/92/EY.
- (59) Tämä direktiivi ei vaikuta direktiivissä 2002/92/EY mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta, jota sovelletaan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, erityisesti jäsenvaltioiden nimeämien riippumattomien viranomaisten valvonnassa (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

1. Tällä direktiivillä vahvistetaan jäsenvaltion sijoittautuneiden tai sijoittautumaan aikovien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden vakuutus- ja jälleenvakuutusedustustoiminnan aloittamista ja harjoittamista koskevat säännöt.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta vakuutus sopimuksia koskevia edustus palveluja tarjoaviin henkilöihin, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) vakuutus sopimus edellyttää tietämystä ainoastaan tarjotusta vakuutus turvasta;
 - b) vakuutus sopimus ei ole henkivakuutus sopimus;
 - c) vakuutus sopimus ei kata vastuuriiskejä;
 - d) kyseisten henkilöiden pääasiallinen ammattitoiminta on muu kuin vakuutus edustus;
 - e) vakuutus liittyy täydentävänä minkä tahansa tarjoajan **toimittamiin tavaroihin**, kun tällainen vakuutus kattaa kyseisen tarjoajan toimittamien tavaroiden viallisuuteen, katoamiseen tai vahingoittumiseen liittyvän riskin;
 - f) kun vakuutus sopimuksen on tarkoitus tuottaa määräsuhteessa vuotuinen määrä, vuotuisen vakuutus maksun arvo ei ole suurempi kuin 600 euroa.
3. Tätä direktiiviä ei sovelleta unionin ulkopuolella sijaitsevia riskejä ja sitoumuksia koskeviin vakuutus- ja jälleenvakuutusedustus palveluihin.

Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden lainsäädäntöön, joka koskee sellaisten kolmanteen maahan sijoittautuneiden vakuutus- tai jälleenvakuutus yritysten tai -edustajien harjoittamaa vakuutus- ja jälleenvakuutusedustustoimintaa, jotka työskentelevät jäsenvaltioiden alueella palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, edellyttäen että varmistetaan yhtäläinen kohtelu kaikille henkilöille, jotka harjoittavat tai ovat saaneet oikeuden harjoittaa vakuutus- ja jälleenvakuutusedustustoimintaa kyseisillä markkinoilla.

Tällä direktiivillä ei säännellä kolmansissa maissa harjoitettavaa vakuutus- tai jälleenvakuutusedustustoimintaa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista yleisistä vaikeuksista, joita niiden vakuutusedustajilla on niiden sijoittautuessa kolmanteen maahan tai harjoittaessa siellä vakuutusedustustoimintaa.

3 a. Tällä direktiivillä varmistetaan, että sovelletaan samantasoista suojaa ja että asiakkaat voivat hyötyä vertailukelpoisista vaatimuksista. Direktiivillä edistetään yhtäläisiä toimintamahdollisuuksia ja yhtäläisiin edellytyksiin perustuvaa kilpailua edustajien välillä riippumatta siitä, ovatko ne sidoksissa vakuutus yritykseen vai eivät. Asiakkaat hyötyvät tilanteesta, jossa vakuutus tuotteita välitetään eri kanavien ja edustajien välityksellä sekä toteuttaen eri yhteistyömuotoja vakuutus yritysten kanssa, edellyttäen, että niiden on noudatettava samoja asiakkaansuojaa koskevia sääntöjä. Jäsenvaltioiden on otettava tämä huomioon tämän direktiivin täytäntöönpanossa.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. "vakuutus yrityksellä" **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY⁽¹⁾ 13 artiklan 1 kohdassa määriteltyä vakuutus yritystä;**

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. ”jälleenvakuutusyrityksellä” **direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 4 kohdassa määriteltyä jälleenvakuutusyritystä**;
3. ”vakuutusedustuksella” neuvontaa, ehdottamista tai muuta vakuutuksen tekemiseen liittyvää valmistelevaa toimintaa, tällaisten sopimusten tekemistä tai avustamista vakuutus sopimuksen hoidossa ja täyttämässä erityisesti vahinkotapauksissa. **Neuvontaa, ehdottamista tai vakuutus sopimusten tekemistä koskevia toimintoja** pidetään vakuutusedustuksena myös silloin, kun niitä harjoittaa **vakuutusyrityksen työntekijä suorassa yhteydessä vakuutettuun** ilman vakuutusedustajaa.

Tietojen antamista yhdestä tai useammasta vakuutus sopimuksesta sellaisten kriteerien perusteella, jotka asiakas valitsee verkkosivustolta tai muun välineen kautta, sekä vakuutus tuotteiden laittamista paremmuusjärjestykseen, hinta- ja tuotevertailu mukaan luettuna, tai vakuutusmaksun alennusta, jos asiakas voi sen jälkeen tehdä suoraan vakuutus sopimuksen verkkosivuston tai muun välineen kautta, pidetään vakuutusedustuksena.

Seuraavia toimintoja ei pidetä vakuutusedustuksena tämän direktiivin soveltamiseksi:

- a) tietojen antaminen satunnaisesti asiakkaalle muun ammattitoiminnan yhteydessä, jollei tietojen antaja toteuta muita toimia auttaakseen asiakasta tekemään tai soveltamaan vakuutus sopimusta;
 - b) mahdollisia vakuutuksenottajia koskevien tietojen pelkkä esittäminen vakuutusedustajille tai -yrityksille taikka vakuutus tuotteita, -edustajaa tai -yritystä koskevien tietojen pelkkä esittäminen mahdollisille vakuutuksenottajille;
4. ”**vakuutus pohjaisella** sijoitus tuotteella” **vakuutus tuotetta, johon sisältyy maturiteetti- tai takaisinostoarvo ja jossa markkinoiden vaihtelu vaikuttaa suoraan tai välillisesti koko maturiteetti- tai takaisinostoon tai sen osaan, lukuun ottamatta seuraavia:**
 - a) **direktiivissä 2009/138/EY olevassa liitteessä I (vahinkovakuutus luokat) luetellut vahinkovakuutus tuotteet**;
 - b) **henkivakuutus sopimukset, jos sopimuksen mukaiset etuudet maksetaan ainoastaan kuoleman sattuessa tai loukkaantumisesta, sairaudesta tai vammasta johtuvan työkyvyttömyyden vuoksi**;
 - c) **eläketuotteet, joiden pääasialliseksi tarkoitukseksi katsotaan kansallisen lainsäädännön nojalla eläketulojen tarjoaminen sijoittajalle ja jotka antavat sijoittajalle oikeuden tiettyihin etuuksiin**;
 - d) **virallisesti tunnustetut ja direktiivin 2003/41/EY tai direktiivin 2009/138/EY soveltamisalaan kuuluvat lisäeläkejärjestelmät**;
 - e) **yksilölliset eläketuotteet, joiden osalta kansallisessa lainsäädännössä vaaditaan työnantajan rahoitusosuutta ja joissa työnantaja tai työntekijä ei voi valita eläketuotetta tai eläketuotteen tarjoajaa**;
 5. ”vakuutusedustajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ei ole vakuutus yritys **tai sen työntekijä** ja joka korvausta vastaan aloittaa vakuutusedustuksen tai harjoittaa sitä;
 6. ”jälleenvakuutusedustuksella” neuvontaa, ehdottamista tai muuta **vakuutus- tai jälleenvakuutus sopimusten** tekemiseen liittyvää valmistelevaa toimintaa, tällaisten sopimusten tekemistä tai avustamista **vakuutus- tai jälleenvakuutus sopimuksen** hoidossa ja täyttämässä erityisesti vahinkotapauksissa myös silloin, kun niitä harjoittaa jälleenvakuutus yritys ilman jälleenvakuutusedustajaa.

Seuraavia toimintoja ei pidetä jälleenvakuutusedustuksena tämän direktiivin soveltamiseksi:

- a) tietojen antaminen satunnaisesti muun ammattitoiminnan yhteydessä, edellyttäen että toiminnan tarkoituksena ei ole auttaa asiakasta tekemään tai soveltamaan jälleenvakuutus sopimusta;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

a a) jälleenvakuutusyrityksen vahinkojen ammattimainen hallinnointi, vahingonselvittely ja asiantuntija-arvion tekeminen vahingosta;

b) mahdollisia vakuutuksenottajia koskevien tietojen pelkkä esittäminen jälleenvakuutusedustajille tai -yrityksille taikka jälleenvakuutus tuotteita, -edustajaa tai -yritystä koskevien tietojen pelkkä esittäminen mahdollisille vakuutuksenottajille;

7. "jälleenvakuutusedustajalla" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ei ole jälleenvakuutusyritys **tai sen työntekijä** ja joka korvausta vastaan aloittaa jälleenvakuutusedustuksen tai harjoittaa sitä;

8. "sidoksissa olevalla vakuutusedustajalla" henkilöä, joka harjoittaa vakuutusedustustoimintaa yhden tai, **jos vakuutus tuotteet eivät kilpaile toistensa kanssa**, usean vakuutusyrityksen tai -edustajan nimissä ja lukuun, **mutta joka ei peri vakuutusmaksuja eikä asiakkaalle tarkoitettuja korvauksia** ja jonka toiminta tapahtuu täysin kyseisten vakuutusyritysten tai -edustajien vastuulla edellyttäen, että vakuutusedustajat, joiden vastuulla kyseinen henkilö toimii, eivät itse toimi toisen vakuutusyrityksen tai edustajan vastuulla;

Henkilöä, joka harjoittaa vakuutusedustustoimintaa pääasiallisen ammattitoimintansa ohella, pidetään myös sidoksissa olevana vakuutusedustajana, joka toimii yhden tai usean vakuutusyrityksen vastuulla niitä koskevien tuotteiden osalta, jos vakuutus täydentää kyseisen pääasiallisen ammattitoiminnan puitteissa toimitettavia tavaroita tai tarjottavia palveluja;

9. "neuvonnalla" **henkilökohtaisten** suositusten antamista asiakkaalle, joko asiakkaan pyynnöstä tai vakuutusyrityksen tai -edustajan aloitteesta;

10. "ehdöllisellä provisiolla" provision muodossa olevaa korvausta, **joka** perustuu vakuutusedustajan vakuutuksenantajalle hankkiman vakuutustoiminnan **laajuuteen** liittyvien **ennalta** sovittujen tavoitteiden **tai raja-arvojen** saavuttamiseen;

11. "suurilla riskeillä" direktiivin **2009/138/EY 13** artiklan **27 alakohdassa** määriteltyjä **suuria** riskejä;

12. "kotijäsenvaltiolla":

a) jos edustaja on luonnollinen henkilö, jäsenvaltiota, jossa hänellä on asuinpaikka;

b) jos edustaja on oikeushenkilö, jäsenvaltiota, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee, tai jos sillä ei kansallisen lainsäädännön mukaan ole sääntömääräistä kotipaikkaa, jäsenvaltiota, jossa sen keskushallinto sijaitsee;

13. "vastaanottavalla jäsenvaltiolla" jäsenvaltiota, jossa vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajalla on pysyvä liikepaikka taikka toimipaikka tai jossa kyseinen edustaja tarjoaa palveluja ja joka ei ole edustajan kotijäsenvaltio;

14. "pysyvällä välineellä" Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY⁽¹⁾ 2 artiklan m alakohdassa määriteltyä pysyvää välinettä;

16. "läheisillä sidoksilla" **direktiivin 2009/138/EY 13** artiklan **7** alakohdassa tarkoitettua tilannetta;

17. "ensisijaisella liiketoimipaikalla" paikkaa, josta pääasiallista liiketoimintaa hoidetaan;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

18. "korvauksella" kaikkia provisioita, palkkioita, veloituksia ja muita maksuja, mukaan lukien kaikenlainen taloudellinen hyöty *tai luontoisetuina saatava hyöty tai kaikenlaiset muut kannustimet*, joita tarjotaan tai annetaan vakuutusedustustoiminnan yhteydessä;
19. "sitomiskäytännöllä" *vakuutus*tarjoamista *tai myyntiä* paketissa *muiden erillisten oheistuotteiden tai -palvelujen kanssa*, jos kyseistä *vakuutus*tuotetta ei tarjota asiakkaalle erikseen;
20. "niputuskäytännöllä" *vakuutus*tarjoamista *tai myyntiä* paketissa *muiden erillisten oheistuotteiden tai -palvelujen kanssa*, jos kyseistä vakuutuspalvelua tai -tuotetta tarjotaan asiakkaalle myös erikseen muttei välttämättä samoin ehdoin ja edellytyksin kuin silloin, kun sitä tarjotaan niputettuna oheispalvelujen kanssa;

20 a "tuotteella" vakuutus sopimusta, joka kattaa yhden tai useampia riskejä;

20. b "vähittäis"-alkuisilla ilmaisuilla ei-ammattimaisia.

2. Sen varmistamiseksi, että sovelletaan samantasoista suojelua ja että asiakkaat voivat hyötyä vertailukelpoisista vaatimuksista, on erittäin tärkeää, että tällä direktiivillä edistetään yhtäläisiä toimintamahdollisuuksia ja yhtäläisiin edellytyksiin perustuvaa kilpailua edustajien välillä riippumatta siitä, ovatko ne sidoksissa vakuutusyritykseen vai eivät. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon yhtäläisten toimintamahdollisuuksien edistäminen ja yhtäläisiin edellytyksiin perustuva kilpailu tämän direktiivin täytäntöönpanossa.

II LUKU

REKISTERÖINNIN EDELLYTYKSET

3 artikla

Rekisteröinti

1. Jollei 4 artiklassa toisin säädetä, vakuutus- ja jälleenvakuutus edustajien on oltava **10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun** toimivaltaisen viranomaisen rekisteröimiä kotijäsenvaltiossaan. **Vakuutus – ja jälleenvakuutusyritysten**, jotka on rekisteröity kotijäsenvaltioissaan neuvoston direktiivin 73/239/ETY⁽¹⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY⁽²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/68/EY⁽³⁾ nojalla, ja niiden työntekijöiden ei tarvitse rekisteröityä uudelleen tämän direktiivin nojalla.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset tai muut elimet voivat tehdä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa vakuutus- ja jälleenvakuutus edustajien rekisteröimiseksi sekä 8 artiklan mukaisten vaatimusten soveltamiseksi niihin, tämän kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista. Erityisesti vakuutusyritys, vakuutusyritysten yhteenliittymä tai vakuutus- tai jälleenvakuutus edustaja voivat rekisteröidä sidoksissa olevia vakuutus edustajia toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että jos vakuutus- tai jälleenvakuutus edustaja toimii vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tai toisen rekisteröidyn vakuutus- tai jälleenvakuutus edustajan vastuulla, **vakuutus edustajan ei edellytetä antavan toimivaltaiselle viranomaiselle 3 artiklan 7 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tietoja, ja vastuussa olevan vakuutusyrityksikön on varmistettava, että vakuutus edustaja täyttää tässä direktiivissä vahvistetut rekisteröinnin edellytykset ja muut säännökset**. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että edustajasta vastuun ottavan henkilön tai yksikön on rekisteröitävä edustaja.

⁽¹⁾ Ensimmäinen neuvoston direktiivi 73/239/ETY, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1973, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002, henkivakuutuksesta (EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/68/EY, annettu 16 päivänä marraskuuta 2005, jälleenvakuutuksesta ja neuvoston direktiivien 73/239/ETY ja 92/49/ETY sekä direktiivien 98/78/EY ja 2002/83/EY muuttamisesta (EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettua vaatimusta kaikkiin luonnollisiin henkilöihin, jotka työskentelevät vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä tai rekisteröidyssä vakuutus- tai jälleenvakuutusdustajassa ja jotka harjoittavat vakuutus- tai jälleenvakuutusdustustoimintaa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava oikeushenkilöiden rekisteröiminen ja lisäksi merkittävä rekisteriin yrityksen johdossa olevien sellaisten luonnollisten henkilöiden nimet, jotka vastaavat vakuutusdustustoiminnasta.

2. Jäsenvaltiot voivat perustaa useampia kuin yhden rekisterin vakuutus- ja jälleenvakuutusdustajille edellyttäen, että ne vahvistavat perusteet, joiden mukaisesti edustajat olisi rekisteröitävä.

Jäsenvaltioiden on perustettava sähköinen rekisteröintijärjestelmä, joka on helposti vakuutusdustajien ja -yritysten saatavilla ja jonka avulla ne voivat suoraan täyttää yhden yhtenäisen rekisteröintilomakkeen internetissä olevalla verkkosivustolla.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava keskitetyn tietopisteen perustamisesta, jonka avulla näistä sähköisessä muodossa olevista ja jatkuvasti ajan tasalla pidettävistä eri rekistereistä peräisin olevat tiedot ovat helposti ja nopeasti saatavilla. Tästä tietopisteestä on myös oltava saatavissa kaikkia kunkin jäsenvaltion 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia koskevat tunnistetiedot. Kyseisessä rekisterissä on ilmoitettava lisäksi maa tai maat, joissa edustaja toimii sijoittautumisen tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella.

4. EIOPA perustaa keskitetyn sähköisen rekisterin vakuutus- ja jälleenvakuutusdustajista, jotka ovat ilmoittaneet aikomuksestaan harjoittaa rajat ylittävää liiketoimintaa IV luvun mukaisesti, julkistaa sen verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla. Tätä varten jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava EIOPA:lle asianomaiset tiedot. Rekisteriin on sisällytettävä hyperlinkit kunkin jäsenvaltion kaikkiin asianomaisiin toimivaltaisiin viranomaisiin. Rekisteriin on sisällytettävä hyperlinkit kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten verkkosivustoille, joilta on myös oltava pääsy sille. **EIOPA:lla on oikeus tutustua sinne tallennettuihin tietoihin. EIOPA:lla ja toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus muuttaa tallennettuja tietoja. Rekisteröidyillä, joiden henkilökohtaisia tietoja voidaan tallentaa ja vaihtaa, on oikeus tutustua heitä koskeviin tietoihin ja saada niistä asianmukaisia tietoja.**

EIOPA perustaa verkkosivuston, johon sisällytetään hyperlinkit jäsenvaltioiden 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti perustamiin keskitettyihin tietopisteisiin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusdustajien, sidoksissa olevat vakuutusdustajat mukaan lukien, rekisteröimisen edellytyksenä on 8 artiklassa säädettyjen ammatillisten vaatimusten täyttäminen.

Jäsenvaltioiden on myös huolehdittava, että ne vakuutus- ja jälleenvakuutusdustajat, sidoksissa olevat vakuutusdustajat mukaan lukien, jotka eivät enää täytä kyseisiä vaatimuksia, poistetaan **välittömästi** rekisteristä. Toimivaltaisen viranomaisen on säännöllisesti tarkistettava rekisteröinnin voimassaolo. Kotijäsenvaltion on tarvittaessa ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle rekisteristä poistamisesta.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät toimivaltaiset viranomaiset rekisteröi vakuutus- tai jälleenvakuutusdustajaa, jolleivät ne ole vakuuttuneet, että edustaja täyttää 8 artiklassa vahvistetut vaatimukset **tai että jokin muu edustaja tai yritys vastaa sen varmistamisesta, että edustaja täyttää mainitut vaatimukset 3 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.**

5 a. Rekisteröidyt vakuutus- ja jälleenvakuutusdustajat voivat aloittaa vakuutus- tai jälleenvakuutusdustustoiminnan ja harjoittaa sitä unionissa sekä sijoittautumisvapauden että palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella.

Vakuutusdustaja toimii palvelujen tarjoamisen vapauden mukaisesti, jos se aikoo tarjota vakuutuksenottajalle, joka on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin vakuutusdustajaa, vakuutus sopimuksen, joka liittyy muussa jäsenvaltiossa kuin vakuutusdustajan sijoittautumisjäsenvaltiossa sijaitsevaan riskiin.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää vakuutus- tai jälleenvakuutusdustajalle asiakirjan, jonka avulla ne, joita asia koskee, voivat tarkastaa jostakin 2 kohdassa tarkoitettua rekisteristä, että tämä on asianmukaisesti rekisteröity.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Tässä asiakirjassa on oltava ainakin 16 artiklan a *alakohdan i ja iii alakohdassa* ja b *alakohdan i ja iii* alakohdassa tarkoitettut tiedot sekä, kun kyse on oikeushenkilöstä, tämän artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettun luonnollisen henkilön nimi tai tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden nimet.

Jäsenvaltion on vaadittava, että asiakirja palautetaan sen myöntäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle, kun vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja ei enää ole rekisteröity.

6. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että edustajien hakemukset rekisteriin sisällyttämisestä on käsiteltävä **kahden** kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä ja että hakijalle on ilmoitettava päätöksestä viipymättä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on käytössään tarkoituksenmukaiset toimenpiteet, joiden avulla ne voivat seurata, täyttävätkö vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajat tässä direktiivissä vahvistetut rekisteröinnin edellytykset koko ajan.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset pyytävät **rekisteröinnin edellytyksenä seuraavat todisteet** vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajilta, **joita eivät ole sidoksissa olevia edustajia tai edustajia, joiden osalta toinen vakuutusyksikkö on vastuussa sen varmistamisesta, että edustaja täyttää nämä edellytykset 3 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti:**

- a) niiden osakkeenomistajien tai jäsenten tunnistetietojen ilmoittaminen toimivaltaisille viranomaisille, jotka omistavat edustajasta yli 10 prosentin osuuden, riippumatta siitä, onko kyse luonnollisista henkilöistä vai oikeushenkilöistä, ja tiedot näiden osuuksien suuruudesta;
- b) niiden henkilöiden tunnistetietojen ilmoittaminen toimivaltaisille viranomaisille, joilla on läheiset sidokset vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajaan;
- c) sen osoittaminen tyydyttävällä tavalla, etteivät osuudet tai läheiset sidokset estä toimivaltaisen viranomaisen valvontatehtävien tehokasta hoitamista.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset edellyttävät, että vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajat, joihin sovelletaan 3 artiklan 7 kohtaa, tiedottavat niille ilman aiheutonta viivytystä, mikäli 3 artiklan 7 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti annetut tiedot muuttuvat.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset hylkäävät rekisteröitymisen, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajaan läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset tai niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät kyseisiä viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

8 a. Jäsenvaltiot voivat säätää, että henkilöt, jotka jo ennen tammikuun 1 päivää 2014 harjoittivat edustustoimintaa ja olivat rekisteröityjä ja joilla oli tämän direktiivin vaatimuksia vastaava koulutus ja kokemus, kirjataan perustettavaan rekisteriin automaattisesti, kun 4 artiklan 3 ja 4 kohdan vaatimukset täyttyvät.

III LUKU

YKSINKERTAISTETTU REKISTERÖINTIMENETTELY – TOIMINNOISTA ILMOITTAMINEN

4 artikla

Ilmoitusmenettely sivutoimisen vakuutusedustuksen tarjontaa, vahinkojen ammattimaista hallinnointia taikka vahingon arviointia koskevia palveluja varten

1. Edellä 3 artiklassa vahvistettuja rekisteröinnin edellytyksiä ei sovelleta vakuutusedustajiin, jotka harjoittavat vakuutusedustusta sivutoimisesti, edellyttäen että toiminta täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) vakuutusedustajan pääasiallinen ammattitoiminta on muu kuin vakuutusedustus;
- b) vakuutusedustaja edustaa ainoastaan tiettyjä vakuutustuotteita, jotka täydentävät jotain tuotetta tai palvelua, ja mainitsee ne selkeästi ilmoituksessaan;
- c) vakuutustuote ei kata henkivakuutus- tai vastuuriskejä, paitsi jos vakuutusturva **täydentää palvelua tai tuotetta, jota vakuutusedustaja tarjoaa pääasiallisena ammattitoimintanaan;**

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

c a) vakuutusedustaja toimii rekisteröidyn vakuutusedustajan vastuulla.

■

3. Kaikkien vakuutusedustajien, joihin sovelletaan tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa, on toimitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitus, jolla ne toimittavat toimivaltaiselle viranomaiselle tunnistetietonsa, osoitteensa ja harjoittamansa ammatillisen toiminnan.

4. Edustajiin, joihin sovelletaan tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa, sovelletaan tämän direktiivin I, III, IV, V, VIII ja IX luvun sekä 15 ja 16 artiklan säännöksiä.

4 a. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 3 artiklassa vahvistettuja rekisteröinnin edellytyksiä vakuutusedustajiin, jotka kuuluvat 4 artiklan soveltamisalaan, jos ne katsovat, että se on asiakkaansuojan kannalta tarpeen.

IV LUKU

PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUS JA SIIJOITTAUTUMISVAPAUS

5 artikla

Palvelujen tarjoamisen vapauden käyttäminen

1. Vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajan, joka aikoo ensimmäistä kertaa harjoittaa liiketoimintaa toisen jäsenvaltion alueella palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on ilmoitettava seuraavat tiedot kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle:

- a) edustajan nimi, osoite ja mahdollinen rekisteröintinumero;
- b) jäsenvaltio, jossa edustaja aikoo toimia;
- c) edustajan luokka ja mahdollisen edustetun vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen nimi;
- d) tapauksen mukaan asianomaiset vakuutusluokat;
- e) osoitus ammatillisista tiedoista ja taidoista.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta toimitettava tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka on viipymättä ilmoitettava tietojen vastaanottamisesta. Kotijäsenvaltion on tiedotettava vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajalle kirjallisesti, että vastaanottava jäsenvaltio on vastaanottanut tiedot ja että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys voi aloittaa liiketoimintansa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Sen jälkeen kun vastaanottava jäsenvaltio on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, sen on hyväksyttävä aiempi kokemus vakuutus- tai jälleenvakuutusedustustoiminnasta, josta on osoituksena näyttö rekisteröinnistä tai ilmoituksesta kotijäsenvaltiossa, todisteena vaadituista tiedoista ja taidoista.

3. Näyttö edellisestä rekisteröinnistä tai ilmoituksesta osoitetaan todisteella hakijan kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai laitoksen myöntämästä rekisteröinnistä tai vastaanottamasta ilmoituksesta; hakijan on liitettävä tällainen todiste vastaanottavalle jäsenvaltiolle esittämäänsä hakemukseen.

4. Jos 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot muuttuvat, vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajan on ilmoitettava muutoksesta kirjallisesti kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään kuukautta ennen muutoksen voimaantuloa. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisestä muutoksesta mahdollisimman pian ja viimeistään kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kyseisen tiedon sai.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

4 a. Rekisteröity vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja harjoittaa vakuutusedustustoimintaa palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla, jos

- a) *se harjoittaa vakuutus- tai jälleenvakuutusedustusta sellaisen vakuutuksenottajan kanssa tai sellaista vakuutuksenottajaa varten, jonka asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin edustajan kotijäsenvaltiossa tai joka on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin edustajan kotijäsenvaltioon;*
- b) *riski, jonka varalta vakuutus otetaan, sijaitsee muussa jäsenvaltiossa kuin edustajan kotijäsenvaltiossa;*
- c) *se noudattaa 1 ja 4 kohtaa.*

6 artikla

Sijoittautumisvapauden käyttäminen

1. Jäsenvaltioiden on velvoitettava vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja, joka aikoo käyttää sijoittautumisvapauttaan perustakseen sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle, tekemään tästä ensin ilmoituksen kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimittamaan sille seuraavat tiedot:

- a) edustajan nimi, osoite ja, tapauksen mukaan, rekisteröintinumero;
- b) jäsenvaltio, jonka alueelle se aikoo perustaa sivuliikkeen tai pysyvän liikepaikan;
- c) edustajan luokka ja mahdollisen edustetun vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen nimi;
- d) tapauksen mukaan asianomaiset vakuutusluokat;
- e) toimintaohjelma, jossa esitetään, mitä vakuutus- tai jälleenvakuutusedustustoimintaa on tarkoitus harjoittaa, ja laitoksen organisaatorakenne; myös asiamiesten henkilöllisyys, jos edustaja aikoo käyttää asiamiehiä;
- f) vastaanottavassa jäsenvaltiossa oleva osoite, josta asiakirjoja on mahdollista saada;
- g) toimipaikan tai pysyvän liikepaikan toiminnasta vastuussa olevan henkilön nimi.

1 a. Vakuutusedustaja toimii sijoittautumisvapauden nojalla, jos se harjoittaa liiketoimintaansa vastaanottavassa jäsenvaltiossa määrittelemättömän ajan kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevan pysyvän liikepaikan kautta.

2. Jollei kotijäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on perusteita pitää vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajan organisaatorakennetta tai taloudellista tilannetta riittämättömänä, kun otetaan huomioon suunniteltu edustustoiminta, sen on kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta toimitettava tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka on viipymättä ilmoitettava tietojen vastaanottamisesta. Kotijäsenvaltion on tiedotettava vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajalle kirjallisesti, että vastaanottava jäsenvaltio on vastaanottanut tiedot ja että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys voi aloittaa liiketoimintansa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

3. Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kieltäytyy toimittamasta tietoja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, sen on perusteltava kieltäytymisensä kyseiselle vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajalle kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta.

4. Jos 1 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot muuttuvat, vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajan on ilmoitettava muutoksesta kirjallisesti kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään kuukautta ennen muutoksen toteuttamista. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisestä muutoksesta mahdollisimman pian ja viimeistään kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kyseisen tiedon sai.

7 artikla

Toimivallan jako kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion kesken

1. Jos vakuutusedustajan ensisijainen liiketoimipaikka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi sopia kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, että se toimii kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tapaan tämän direktiivin VI, VII ja VIII luvussa vahvistettujen velvoitteiden osalta. Jos tällainen sopimus tehdään, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta vakuutusedustajalle ja EIOPA:lle viipymättä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on vastuussa sen varmistamisesta, että toimipaikan kyseisen jäsenvaltion alueella tarjoamat palvelut ovat VI ja VII luvussa säädettyjen velvoitteiden ja kyseisten lukujen nojalla hyväksytyihin toimenpiteisiin sisältyvien velvoitteiden mukaiset.

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on oikeus tutkia toimipaikan järjestelyjä ja vaatia niihin muutoksia, jos ne ovat ehdottoman tarpeellisia sen varmistamiseksi, että toimivaltainen viranomainen voi panna täytäntöön VI ja VII luvussa säädettyt velvoitteet ja kyseisten lukujen nojalla hyväksytyt toimenpiteet niiden palvelujen ja toimintojen osalta, joita toimipaikka tarjoaa tai harjoittaa kyseisen jäsenvaltion alueella.

3. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on perusteet uskoa, että sen alueella palvelujen tarjoamisen vapauden nojalla toimiva vakuutus- tai jälleenvakuutusdustaja rikkoo tässä direktiivissä vahvistettuja velvoitteita itse tai toimipaikan välityksellä, sen on ilmoitettava tällaiset tiedot kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusdustaja kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamista toimenpiteistä huolimatta toimii edelleen tavalla, joka on selvästi vastaanottavan jäsenvaltion kuluttajien etujen vastainen tai haittaa vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoiden asianmukaista toimintaa, vakuutus- tai jälleenvakuutusdustajaan sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

- a) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä ensin kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen kuluttajien suojaamiseksi ja vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, mukaan luettuna sen estäminen, että lainsäädäntöä rikkovat vakuutus- tai jälleenvakuutusdustajat aloittavat uusia liiketoimia sen alueella; vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tällaisista toimenpiteistä komissiolle viipymättä;
- b) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi saattaa asian EIOPA:n käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti; tuolloin EIOPA voi toimia kyseisessä artiklassa sille annetun toimivallan mukaisesti, jos vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse asiasta yksimielisyyteen.

4. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että vakuutus- tai jälleenvakuutusdustaja, jolla on toimipaikka sen alueella, ei noudata kyseisessä jäsenvaltiossa niiden tämän direktiivin säännösten nojalla, joilla annetaan toimivalta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, annettuja lainsäädännön säännöksiä tai määräyksiä, näiden viranomaisten on vaadittava kyseistä vakuutus- tai jälleenvakuutusdustajaa lopettamaan tämä tilanne.

Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusdustaja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamista toimenpiteistä huolimatta toimii edelleen tavalla, joka on selvästi vastaanottavan jäsenvaltion kuluttajien etujen vastainen tai haittaa vakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoiden asianmukaista toimintaa, vakuutus- tai jälleenvakuutusdustajaan sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

- a) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä ensin kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen kuluttajien suojaamiseksi ja markkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, mukaan luettuna sen estäminen, että lainsäädäntöä rikkovat vakuutus- tai jälleenvakuutusdustajat aloittavat uusia liiketoimia sen alueella; vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tällaisista toimenpiteistä komissiolle viipymättä;
- b) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi saattaa asian EIOPA:n käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti; tuolloin EIOPA voi toimia kyseisessä artiklassa sille annetun toimivallan mukaisesti, jos vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse asiasta yksimielisyyteen.

V LUKU**MUUT TOIMINNAN JÄRJESTÄMISEEN LIITTYVÄT VAATIMUKSET****8 artikla***Ammatilliset ja toiminnan järjestämiseen liittyvät vaatimukset*

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusdustajilla sekä vakuutusyriyten henkilöstöllä, joka harjoittaa vakuutusdustustoimintaa, on oltava edustajan tai yrityksen kotijäsenvaltion määrittelemät asianmukaiset tiedot ja taidot, jotta ne voivat suorittaa tehtävänsä ja hoitaa velvollisuutensa asianmukaisesti .

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien** sekä vakuutusyritysten henkilöstö, joka harjoittaa vakuutusedustustoimintaa **pääasiallisena ammattitoimintana, päivittää säännöllisesti** tietonsa ja taitonsa **suorittamansa tehtävän ja asiaankuuluvien markkinoiden kannalta tarkoituksenmukaisella tavalla.**

Jotta varmistetaan näiden säännösten noudattaminen, henkilöstön ammattitaitoa on kehitettävä jatkuvasti ja sille on annettava riittävää ja asianmukaista koulutusta vähintään 200 tuntia viiden vuoden aikana tai oikeasuhteinen määrä tunteja, jos kyse ei ole henkilöstön pääasiallisesta toiminnasta. Jäsenvaltioiden on myös julkistettava vahvistamansa henkilöstön pätevyysvaatimuksia koskevat kriteerit. Näihin kriteereihin on sisällytettävä luettelo kaikista jäsenvaltioiden tunnustamista koulutuksesta annetuista asiakirjoista.

Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on otettava käyttöön järjestelmiä, joiden avulla riippumattomat tahot voivat valvoa, arvioida ja vahvistaa nämä tiedot ja taidot.

Jäsenvaltioiden on mukautettava tietoja ja taitoja koskevia vaatimuksia vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien erityisen toiminnan ja edustettujen tuotteiden perusteella, erityisesti jos edustajan pääasiallinen ammattitoiminta on muu kuin vakuutusedustus. Jäsenvaltiot voivat säätää, että vakuutusyrityksen tai -edustajan on tarkistettava 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa **ja vakuutusedustustoimintaa harjoittavien vakuutusyritysten työntekijöiden osalta**, vastaavtko vakuutusedustajien tiedot ja taidot tämän kohdan ensimmäisen alakohdan vaatimuksia, ja annettava tarvittaessa koulutus, joka on näiden vakuutusedustajien tarjoamia tuotteita koskevien vaatimusten mukainen.

Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaatimusta kaikkiin luonnollisiin henkilöihin, jotka työskentelevät vakuutusyrityksessä tai vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajassa ja jotka harjoittavat vakuutus- tai jälleenvakuutusedustusta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kohtuullinen määrä vakuutus- ja jälleenvakuutus tuotteiden välittämisestä vastaavista yritysten johdossa olevista henkilöistä sekä muu vakuutus- tai jälleenvakuutusedustukseen suoraan osallistuva henkilöstö osoittaa omaavansa tehtäviensä hoitamiseen tarvittavat tiedot ja taidot.

2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien sekä vakuutusyritysten henkilöstön, joka harjoittaa vakuutusedustustoimintaa, on oltava hyvämaineisia. Vähimmäisvaatimuksena on, ettei **tuotteen markkinointiin tai myyntiin suoraan osallisina olevista henkilöistä** saa olla vakaviin joko omaisuusrikoksiin tai muihin talousrikoksiin liittyvää merkintää rikosrekisterissä tai muussa vastaavassa kansallisessa rekisterissä .

Jäsenvaltiot saavat sallia, että 3 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti vakuutusyritys tarkastaa vakuutusedustajien hyvän maineen.

Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaatimusta kaikkiin luonnollisiin henkilöihin, jotka työskentelevät vakuutusyrityksessä tai vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajassa ja jotka harjoittavat vakuutus- tai jälleenvakuutusedustusta. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että tällaisten yritysten johdon rakenne ja vakuutus- tai jälleenvakuutusedustukseen suoraan osallistuva henkilöstö täyttävät tämän vaatimuksen.

3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajalla on oltava ammatillisesta virheestä aiheutuvan korvausvastuun kattamiseksi koko unionin alueella voimassa oleva ammatillinen vastuuvakuutus tai muu vastaava vakuutus, jonka määrä on vähintään **1 250 000** euroa kutakin vahinkoa kohden ja yhteensä **1 850 000** euroa kaikkien vahinkojen osalta vuotta kohden, jollei vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys tai muu yritys, jonka puolesta vakuutus- tai jälleenvakuutusedustaja toimii tai on valtuutettu toimimaan, jo ole myöntänyt sille tällaista vakuutusta tai vastaavanlaista vakuutusta, tai jollei tämä yritys ole ottanut täyttä vastuuta edustajan toimista.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet asiakkaiden suojelemiseksi siltä, ettei vakuutusedustaja kykene siirtämään vakuutusmaksua vakuutusyritykselle tai korvaussummaa tai vakuutusmaksun palautusta vakuutetulle.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Nämä toimenpiteet voivat olla seuraavia:

- a) lainsäädännön säännökset tai sopimusmääräykset siitä, että asiakkaan edustajalle maksamia maksuja kohdellaan niin kuin ne olisi maksettu yritykselle ja että yrityksen edustajalle maksamat maksut katsotaan maksetuiksi asiakkaalle vasta, kun asiakas todella saa ne;
- b) vaatimus, että vakuutusedustajan taloudellisen kantokyvyn on oltava pysyvästi 4 prosenttia vuotuisesta saatujen vakuutusmaksujen määrästä ja vähintään **18 750** euroa;
- c) vaatimus, että asiakkaan rahoja siirretään täysin erillisten asiakastilien kautta ja että tällaisille tileille kirjattuja varoja ei voi käyttää muiden velkojen hyvittämiseksi konkurssitilanteessa;
- d) vaatimus takuurahaston perustamisesta.

5. Vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajan toiminnan harjoittaminen edellyttää, että tässä artiklassa vahvistetut ammatilliset vaatimukset täytetään pysyvällä tavalla.

6. Jäsenvaltiot voivat tiukentaa tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai asettaa alueellaan rekisteröidyille vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajille muita vaatimuksia.

7. EIOPA tarkistaa edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja määriä määräajoin Eurostatin julkaisemassa Euroopan kuluttajahintaindeksissä tapahtuneiden muutosten ottamiseksi huomioon. Ensimmäinen tarkistus tehdään viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulon jälkeen ja sen jälkeen seuraavat tarkistukset viiden vuoden välein.

EIOPA laatii sääntelystandardien luonnokset, joilla 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua peruseuromäärää tarkistetaan Euroopan kuluttajahintaindeksissä tämän direktiivin voimaantulon ja ensimmäisen tarkistuspäivän tai viimeisimmän tarkistuspäivän ja uuden tarkistuspäivän välisenä aikana tapahtuneen prosentuaalisen muutoksen verran ja pyöristämällä se ylöspäin lähimpään euroon.

EIOPA toimittaa kyseiset sääntelystandardien luonnokset komissiolle viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulon jälkeen ja sen jälkeen seuraavat tarkistukset viiden vuoden välein.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

8. Jäsenvaltioiden on täsmennettävä

- a) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu, vakuutusedustusta asiakkailleen tarjoavan edustajan **ja vakuutusyritysten henkilöstön** riittävien tietojen ja taitojen käsite;
- b) tarkoituksenmukaiset perusteet, joilla erityisesti määritellään vakuutusedustusta harjoittaessa vaadittu ammattipätevyyden, kokemuksen ja taitojen taso;
- c) mitä toimia vakuutusedustajien **ja vakuutusyritysten henkilöstön** voidaan kohtuudella odottaa toteuttavan päivittääkseen tietonsa ja taitonsa siten, että ne kehittävätkin ammattitaitoaan jatkuvasti ylläpitääkseen riittävää suoritustasoa.

8 a. Jos kotijäsenvaltio rekisteröi vakuutusedustajan, joka on hankkinut ammattipätevyyden tai kokemusta toisessa jäsenvaltiossa, sen otettava huomioon pätevyys ja kokemus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY⁽¹⁾ huomioon ottaen ja pätevyiden taso sellaisena kuin se on määritelty eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen⁽²⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, ammattipätevyyden tunnustamisesta (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi (EUVL C 111, 6.5.2008, s. 1).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

9 artikla

Yleistä etua koskevien sääntöjen julkaiseminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimet varmistaakseen, että niiden toimivaltaiset viranomaiset julkaisevat yleistä etua suojaavat asiaan liittyvät kansalliset säännökset, joita sovelletaan niiden alueella harjoitettavaan vakuutus- ja jälleenvakuutusedustukseen.
2. Jos jäsenvaltio ehdottaa soveltavansa ja soveltaa vakuutusedustajia ja vakuutustuotteiden myyntiä koskevia muitakin säännöksiä kuin tässä direktiivissä vahvistettuja säännöksiä, sen on varmistettava, että kyseisistä säännöksistä aiheutuva hallinnollinen rasite on oikeassa suhteessa kuluttajansuojaan. Jäsenvaltioiden on seurattava näitä säännöksiä sen varmistamiseksi, että näin tapahtuu jatkossakin.
3. EIOPA laatii yleistä etua koskevia sääntöjä varten vakiotietolomakkeen, jonka kunkin jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on täytettävä. Siihen on sisällytettävä hyperlinkit toimivaltaisten viranomaisten verkkosivustoille, joilla tiedot yleistä etua koskevista säännöistä julkaistaan. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on päivitettävä tällaiset tiedot säännöllisesti, ja EIOPA julkaisee nämä tiedot verkkosivustollaan englanniksi, ranskaksi ja saksaksi siten, että kaikki yleistä etua koskevat kansalliset säännöt ryhmitellään asiaan liittyvien eri oikeudenkäyttöalojen mukaan.
4. Jäsenvaltioiden on perustettava keskitetty asiointipiste, joka vastaa yleistä etua koskeviin sääntöihin liittyvien tietojen antamisesta jäsenvaltiossa. Tällaisen asiointipisteen olisi oltava tarkoituksenmukainen toimivaltainen viranomainen.
5. EIOPA tarkastelee kertomuksessa tässä artiklassa tarkoitettuja jäsenvaltioiden julkaisemia yleistä etua koskevia sääntöjä tämän direktiivin ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan yhteydessä ja tiedottaa niistä komissiolle ennen ... päivää ...kuuta ... [kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulosta].

10 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä sekä mahdollisesta näiden tehtävien jaosta komissiolle.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten on oltava joko julkisia viranomaisia, kansallisen lainsäädännön mukaisia elimiä tai kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti tätä varten valtuutettujen julkisten viranomaisten hyväksymiä elimiä. Ne eivät saa olla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä **tai yhteenliittymiä, joiden jäseniin kuuluu suoraan tai välillisesti vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä tai vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajia.**
3. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat valtuudet. Jos jäsenvaltion alueella on useita toimivaltaisia viranomaisia, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava niiden tiivis yhteistyö, jotta ne voivat suorittaa tehtävänsä tehokkaasti.

11 artikla

Tietojenvaihto jäsenvaltioiden välillä

1. Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä varmistaakseen, että tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan asianmukaisesti.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tietoja sellaisista vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajista, joihin on kohdistettu VIII luvussa tarkoitettu seuraamus, joka saattaa johtaa tällaisten edustajien rekisteristä poistamiseen. Lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa toistensa pyynnöstä asiaankuuluvia tietoja.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. Kaikkia henkilöitä, joiden on tämän direktiivin yhteydessä vastaanotettava ja annettava tietoja, koskee salassapitovelvollisuus neuvoston direktiivin 92/49/ETY ⁽¹⁾ 16 artiklassa ja neuvoston direktiivin 92/96/ETY ⁽²⁾ 15 artiklassa säädetyllä tavalla.

12 artikla

Valitukset

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että otetaan käyttöön menettelyjä, joita hyödyntäen asiakkaat ja muut asianomaiset sekä erityisesti kuluttajajärjestöt voivat tehdä valituksia vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajista ja -yrityksistä. Kaikissa tapauksissa on varmistettava, että valituksiin vastataan.

13 artikla

Riitojen ratkaisu tuomioistuinlaitoksen ulkopuolella

1. **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin .../.../EU ⁽³⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../... ⁽⁴⁾ mukaisesti** jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaisten, tehokkaiden, puolueettomien ja riippumattomien valitus- ja oikaisumenettelyjen käyttöönotto vakuutusedustajien ja asiakkaiden sekä vakuutusyritysten ja asiakkaiden välisten riitojen ratkaisemiseksi tuomioistuinlaitoksen ulkopuolella soveltuvin osin käyttäen jo olemassa olevia elimiä. Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että kaikki vakuutusyritykset ja -edustajat osallistuvat menettelyihin riitojen ratkaisemiseksi tuomioistuinlaitoksen ulkopuolella, kun ■ menettelyt johtavat päätöksiin, jotka **voivat olla edustajaa tai vakuutusyritystä sekä tarvittaessa asiakasta** sitovia;

■

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä elimet tekevät yhteistyötä rajat ylittävien riitojen ratkaisemisessa.

2 a. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet vakuutusedustajat ilmoittavat asiakkaille niiden vaihtoehtoisten riidanratkaisuelinten nimet, osoitteet ja verkkosivustojen osoitteet, joiden puoleen asiakkaat voivat kääntyä ja jotka ovat toimivaltaisia käsittelemään vakuutusedustajien ja asiakkaiden välisiä mahdollisia riita-asioita.**

2 b. **Unionissa verkkomyyntiä ja rajat ylittävää verkkomyyntiä harjoittavien vakuutusedustajien on ilmoitettava asiakkaille vaihtoehtoista riidanratkaisua koskevasta foorumista tarvittaessa ja annettava sähköpostiosoitteensa. Tiedot on esitettävä helposti, suoraan, näkyvästi ja pysyvästi saatavilla olevalla tavalla vakuutusedustajan verkkosivustolla, ja jos tarjous on tehty sähköpostin tai muun sähköisessä muodossa toimitetun tekstiviestin kautta, tiedot on esitettävä kyseisessä viestissä. Tietoihin on sisällyttävä sähköinen linkki vaihtoehtoista riidanratkaisua koskevan foorumin kotisivulle. Vakuutusedustajien on ilmoitettava asiakkaille vaihtoehtoista riidanratkaisua koskevasta foorumista myös silloin, kun asiakas jättää valituksen vakuutusedustajalle, vakuutusedustajan hoitamaan kuluttajavalitusten käsittelyjärjestelmään tai yrityksen kuluttaja-asiamiehelle.**

2 c. **Kun asiakas käynnistää vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn, josta säädetään kansallisessa lainsäädännössä, vakuutusedustajaa tai vakuutusyritystä vastaan riidasta, joka koskee tässä direktiivissä vahvistettuja oikeuksia ja velvoitteita, vakuutusedustajan tai vakuutusyrityksen on osallistuttava kyseiseen menettelyyn.**

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 92/49/ETY, annettu 18. kesäkuuta 1992, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) (EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1),

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 92/96/ETY, annettu 10 päivänä marraskuuta 1992, henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta (kolmas henkivakuutusdirektiivi) (EYVL L 360, 9.12.1992, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi .../.../EU, annettu ... päivänä ...kuuta ..., kuluttajariitojen vaihtoehtoista riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (vaihtoehtoista kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi) (EUVL L ...).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o .../..., annettu ... päivänä ...kuuta ..., kuluttajariitojen verkkovälitteisestä riidanratkaisusta (verkkovälitteistä kuluttajariitojen ratkaisua koskeva asetus) (EUVL L ...).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2 d. Tämän direktiivin soveltamista varten toimivaltaisten viranomaisten on toimittava yhteistyössä keskenään ja tässä artiklassa mainitusta tuomioistuinlaitoksen ulkopuolisesta valitus- ja oikaisumenettelystä vastaavien yksikköjen kanssa voimassa olevien unionin säästöjen rajoissa.

14 artikla

Edustajien käyttöä koskeva rajoitus

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että **unioniin sijoittautuneiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten palveluja käyttäessään** vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ja -edustajat käyttävät ainoastaan rekisteröityjen vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajien, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden tai henkilöiden, jotka ovat täyttäneet 4 artiklassa tarkoitettun ilmoitusmenettelyn, tuottamia vakuutus- ja jälleenvakuutusedustuspalveluja.

VI LUKU

TIETOJEN ANTAMISTA KOSKEVAT VAATIMUKSET JA LIKETOIMINNAN MENETTELYTAPASÄÄNNÖT

15 artikla

Yleisperiaate

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että tarjotessaan vakuutusedustusta asiakkaille tai harjoittaessaan vakuutusedustusta asiakkaiden puolesta vakuutusedustaja tai -yritys toimii **aina** rehellisesti, tasapuolisesti, **luotettavasti, kunniallisesti** ja ammattimaisesti asiakkaan parhaan edun mukaisesti.
2. Kaiken tiedon, mukaan lukien markkinointiviestintä, jonka vakuutusedustaja tai -yritys osoittaa asiakkaille tai potentiaalisille asiakkaille, on oltava asiallista ja selkeää eikä se saa olla harhaanjohtavaa. Markkinointiviestinnän on oltava **aina** selvästi tunnistettavissa markkinointiviestinnäksi.

16 artikla

Vakuutusedustajan tai -yrityksen antamat yleiset tiedot

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, joilla varmistetaan, että

- a) ennen vakuutus sopimuksen tekemistä **tai jos asiakkaalle annettavat edustajaan liittyvät tiedot muuttuvat huomattavasti vakuutus sopimuksen tekemisen jälkeen**, vakuutusedustajien, mukaan lukien sidoksissa olevat vakuutusedustajat, on annettava seuraavat tiedot asiakkaille:
 - i) tunnistetietonsa ja osoitteensa sekä kerrottava olevansa vakuutusedustaja;
 - ii) tarjoaako se myymään vakuutus tuotteita koskevaa jonkintyyppistä neuvontaa vai ei;
 - iii) 12 artiklassa tarkoitettujen menettelyt, joiden avulla asiakkaat ja muut asianomaiset voivat tehdä valituksia vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajista, ja tiedot 13 artiklassa tarkoitetuista tuomioistuinlaitoksen ulkopuolisista valitus- ja oikaisumenettelyistä;
 - iv) rekisteri, johon edustaja on merkitty, ja keinot rekisteröinnin tarkistamiseksi; ja
 - v) toimiiko edustaja asiakkaan puolesta vai vakuutus yrityksen nimissä ja lukuun;
- b) ennen vakuutus sopimuksen tekemistä vakuutus yrityksen on annettava seuraavat tiedot asiakkaille:
 - i) tunnistetietonsa ja osoitteensa sekä kerrottava olevansa vakuutus yritys;
 - ii) tarjoaako se myymään vakuutus tuotteita koskevaa jonkintyyppistä neuvontaa vai ei;
 - iii) 12 artiklassa tarkoitettujen menettelyt, joiden avulla asiakkaat ja muut asianomaiset voivat tehdä valituksia vakuutus yrityksistä, ja tiedot 13 artiklassa tarkoitetuista tuomioistuinlaitoksen ulkopuolisista valitus- ja oikaisumenettelyistä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

17 artikla

Eturistiriidat ja avoimuus

1. Vakuutusedustajan ■ on annettava asiakkaalle ennen vakuutus sopimuksen tekemistä ainakin seuraavat tiedot:
 - a) omistaako se suoraan tai välillisesti yli 10 prosentin osuuden jonkin tietyn vakuutusyrityksen äänimäärästä tai pääomasta;
 - b) omistaako jokin tietty vakuutusyritys tai tällaisen yrityksen emoyritys suoraan tai välillisesti yli 10 prosentin osuuden vakuutusedustajan äänimäärästä tai pääomasta;
 - c) ehdotetun sopimuksen osalta:
 - i) antaako se neuvontaa tasapuolisen **ja henkilökohtaisen** analyysin perusteella; tai
 - ii) onko sen sopimusvelvoitteen nojalla työskenneltävä vakuutusedustusalalla yksinomaan yhden tai useamman vakuutusyrityksen kanssa. Tällöin sen on ilmoitettava kyseisten vakuutusyritysten nimet; taikka
 - iii) että se ei sopimusvelvoitteen nojalla ole velvollinen toimimaan vakuutusedustusalalla yksinomaan yhden tai useamman vakuutusyrityksen kanssa ja että se ei anna neuvontaa tasapuolisen **ja henkilökohtaisen** analyysin perusteella. Tällöin sen on ilmoitettava niiden vakuutusyritysten nimet, joiden kanssa se saa työskennellä ja työskentelee;
-
- e) työskenteleekö se vakuutus sopimuksen osalta
 - i) palkkion eli asiakkaan suoraan maksaman korvauksen perusteella; tai
 - ii) minkä tahansa tyyppisen provision eli vakuutusmaksuun sisältyvän korvauksen perusteella; tai
 - iii) sekä i alakohdan että ii alakohdan yhdistelmän perusteella;

■

e a) onko vakuutus sopimukseen liittyvän korvaus peräisin

- i) vakuutuksenottajalta;**
- ii) vakuutusyritykseltä;**
- iii) toiselta vakuutusedustajalta;**
- iv) i, ii ja iii alakohtien yhdistelmästä.**

Jäsenvaltiot voivat vaatia lisätietoja 17 a artiklan mukaisesti.

-
2. **Asiakkaalla on oikeus pyytää 1 kohdan e a alakohdassa tarkoitettuja yksityiskohtaisia lisätietoja.**
3. **Vakuutusyrityksen, joka myy vakuutusta suoraan asiakkaalle, on ■ kerrottava asiakkaalle, saavatko työntekijät kyseisen vakuutustuotteen jakelusta ja hallinnoinnista ■ muuttuvan korvauksen ■ .**

■

5 a. Eturistiriitatapauksissa ja tasapuolisen kilpailun edistämiseksi asiakkaalle on annettava tietoja asiaan kuuluvista määrällisistä tekijöistä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdan e a alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitettuja käsitteitä, ja samoilla ehdoilla. Asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti, EIOPA laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 ja päivittää määräajoin ohjeet, joilla varmistetaan tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen.

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

17 a artikla**Tietojen ilmoittaminen**

Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa vakuutusedustajiin ja -yrityksiin sovellettavia muita tietojen ilmoittamista koskevia vaatimuksia, jotka liittyvät korvauksen, palkkion, provision tai muun kuin rahallisen edun määrään vakuutusedustuksen yhteydessä, kunhan jäsenvaltio takaa tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille jakelukanaville, kilpailua ei vääristetä ja unionin lainsäädäntöä noudatetaan ja tästä aiheutuva hallinnollinen rasite on oikeassa suhteessa kuluttajansuojaan.

18 artikla

Neuvonta ja myyntiä koskeva sääntely

1. **Kun annetaan neuvontaa** ennen vakuutus sopimuksen tekemistä, vakuutusedustajan – mukaan lukien sidoksissa olevat vakuutusedustajat – tai vakuutusyrityksen on asiakkaan antamien tietojen perusteella **täsmennettävä**

a) kyseisen asiakkaan vaatimukset ja tarpeet;

b) **syyt, joiden perusteella** neuvontaa annetaan asiakkaalle tietyn vakuutustuotteen osalta.

2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut tiedot on mukautettava suhteessa ehdotetun vakuutustuotteen monitahoisuuteen ja asiakkaalle aiheutuvaan taloudelliseen riskiin **valitusta jakelukanavasta riippumatta**.

3. Kun vakuutusedustaja tai -yritys antaa asiakkaalle tasapuoliseen analyysiin perustuvaa neuvontaa, neuvonnan on pohjaututtava riittävän monien markkinoilla tarjolla olevien vakuutus sopimusten **tasapuoliseen** analyysiin, jotta se pystyy **antamaan asiakkaan parhaan edun mukaisen henkilökohtaisen suosituksen** ammatillisten kriteerien pohjalta **siitä, mikä vakuutus sopimus** täyttäisi **parhaiten** asiakkaan tarpeet.

4. Ennen vakuutus sopimuksen tekemistä, riippumatta siitä, annetaanko neuvontaa vai ei, vakuutusedustajan tai -yrityksen on annettava asiakkaalle merkitykselliset tiedot vakuutustuotteesta ymmärrettävässä muodossa, jotta asiakas voi tehdä tietoon perustuvan päätöksen, ja otettava samalla huomioon vakuutustuotteen monimutkaisuus ja asiakkaan tyyppi. **Tiedot on annettava vakiolomakkeella selvällä kielellä tuotetietojen tapaan. Lomakkeessa on esitettävä ainakin seuraavat tiedot:**

a) tiedot vakuutus tyypeistä;

b) kuvaus vakuutuksen kattamista ja sen ulkopuolelle jäävistä riskeistä;

c) vakuutus maksujen maksamista ja maksukautta koskevat yksityiskohtaiset säännöt;

d) poikkeukset;

e) veloitteet sopimuksen alkaessa;

f) veloitteet sopimuskauden aikana;

g) veloitteet vahinkoilmoituksen yhteydessä;

h) sopimuskausi sopimuksen alku- ja loppupäivä mukaan luettuina;

i) sopimuksen irtisanomista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

4 a. Edellä olevaa 4 kohtaa ei sovelleta seuraaviin:

a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../...⁽¹⁾ 4 a artiklassa määritellyt sijoitustuotteet; tai

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o .../..., annettu ... päivänä ...kuuta ..., sijoitustuotteita koskevista avaintietoasiakirjoista (EUVL L ...).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

b) tämän direktiivin VII luvussa tarkoitettujen vakuutusmuotoisten sijoitustuotteiden myynti.

19 artikla

Tietoja koskevat poikkeukset ja joustavuuslauseke

1. Edellä 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitettuja tietoja ei tarvitse antaa silloin, kun vakuutusedustaja tai -yritys edustaa suurten riskien vakuutuksia, kun jälleenvakuutusedustaja tai -yritys harjoittaa edustusta tai kun kyseessä ovat liitteessä täsmennetyt ammattimaiset asiakkaat.
2. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön tiukempia säännöksiä 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitettuja tietoja koskevista vaatimuksista, kunhan kyseiset säännökset ovat unionin oikeuden mukaisia. Jäsenvaltioiden on toimitettava EIOPA:lle ja komissiolle tällaiset kansalliset säännöksensä.

2 a. Jäsenvaltioiden, jotka pitävät voimassa tai ottavat käyttöön vakuutusedustajiin sovellettavia tiukempia säännöksiä, on varmistettava, että säännöksissä noudatetaan yhtäläisiä toimintamahdollisuuksia koskevia periaatteita ja että niistä aiheutuva hallinnollinen rasite on oikeassa suhteessa kuluttajansuojan etuihin.

3. Edistääkseen avoimuutta kaikin aiheellisin keinoin EIOPA varmistaa, että sille ilmoitetut tiedot kansallisista säännöksistä ilmoitetaan myös kuluttajille, vakuutusedustajille ja vakuutusyrityksille.

20 artikla

Ilmoittamistavat

1. Kaikki 16, 17 ja 18 artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot on annettava asiakkaille
 - a) kirjallisesti paperilla;
 - b) selkeästi ja täsmällisesti asiakkaan ymmärrettävissä olevassa muodossa; ja
 - c) jollakin sen jäsenvaltion, jossa riski sijaitsee, tai sitoumusjäsenvaltion virallisella kielellä tai osapuolten sopimalla muulla kielellä. Tiedot on annettava veloitusetta.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitettut tiedot voidaan antaa asiakkaalle jollakin seuraavista välineistä:
 - a) käyttäen muuta pysyvää välineettä kuin paperia, jos 4 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät; tai
 - b) verkkosivuston välityksellä, jos 5 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.
3. Jos 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitettut tiedot annetaan käyttäen muuta pysyvää välinettä kuin paperia tai verkkosivuston välityksellä, asiakkaalle on kuitenkin toimitettava pyynnöstä veloitusetta paperiversio.
4. Edellä 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitettut tiedot voidaan antaa käyttäen muuta pysyvää välinettä kuin paperia, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) pysyvän välineen käyttö on tarkoituksenmukaista tilanteessa, jossa edustajan tai vakuutusyrityksen ja asiakkaan välinen liiketoiminta tapahtuu; ja
 - b) asiakkaalle on annettu mahdollisuus valita paperilla ja pysyvää välinettä käyttäen toimitettavien tietojen välillä, ja asiakas on valinnut kyseisen muun välineen.
5. Edellä 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitettut tiedot voidaan antaa verkkosivuston välityksellä, jos ne on osoitettu henkilökohtaisesti asiakkaalle tai jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) edellä 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitettujen tietojen antaminen verkkosivuston välityksellä on tarkoituksenmukaista tilanteessa, jossa edustajan tai vakuutusyrityksen ja asiakkaan välinen liiketoiminta tapahtuu;
 - b) asiakas on suostunut siihen, että 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitettut tiedot annetaan verkkosivuston välityksellä;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- c) asiakkaalle on ilmoitettu sähköisesti verkkosivuston osoite ja paikka, johon 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitetut tiedot on verkkosivustolla asetettu saataville;
- d) varmistetaan, että 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitetut tiedot ovat saatavilla kyseisellä verkkosivustolla niin pitkään kuin asiakkaan voidaan kohtuudella odottaa tarvitsevan niitä.
6. Edellä olevaa 4 ja 5 kohtaa sovellettaessa tietojen antaminen käyttäen muuta pysyvää välinettä kuin paperia taikka verkkosivuston välityksellä on katsottava tarkoituksenmukaiseksi tilanteessa, jossa edustajan tai vakuutusyrityksen ja asiakkaan välinen liiketoiminta tapahtuu, kun voidaan osoittaa, että asiakkaalla on säännöllinen pääsy internetiin. Osoituksena tästä pidetään sitä, että asiakas antaa sähköpostiosoitteen tämän liiketoiminnan toteuttamista varten.
7. Puhelinmyynnin osalta asiakkaalle etukäteen annettujen tietojen on oltava rahoituspalvelujen etämyyntiä kuluttajalle koskevien unionin sääntöjen mukaisia. Lisäksi, **sen jälkeen kun asiakas on valinnut tietojen antamisessa käytettäväksi välineeksi muun kuin paperin 4 kohdan mukaisesti**, tiedot on annettava asiakkaalle 1 tai 2 kohdan mukaisesti välittömästi vakuutus sopimuksen tekemisen jälkeen.

21 a artikla

Sitomis- ja niputuskäytännöt

1. Jos vakuutus tarjotaan yhdessä toisen palvelun tai oheistuotteen kanssa osana pakettia tai samassa sopimuksessa tai paketissa, vakuutusedustajan tai -yrityksen on ilmoitettava asiakkaalle, että paketin eri osatekijät voidaan ostaa yhdessä tai erikseen, ja tarjottava tätä mahdollisuutta sekä selvitettävä erikseen kunkin osatekijän vakuutusmaksu tai hinta. Tämä ei estä edustamasta vakuutustuotteita, joissa on erilainen vakuutusturva, tai moniturvavakuutuksia.
2. Jos tällaisesta asiakkaalle tarjottavasta sopimuksesta tai paketista aiheutuvat riskit todennäköisesti poikkeavat erikseen käsitelyihin osatekijöihin liittyvistä riskeistä, vakuutusedustajan tai -yrityksen on asiakkaan pyynnöstä toimitettava riittävä kuvaus sopimuksen tai paketin eri osatekijöistä ja siitä, miten niiden vuorovaikutus muuttaa riskejä.
3. EIOPA laatii yhteistyössä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (ESMA) kanssa Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomiteassa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta] ja päivittää määräajoin ristiinmyyntikäytäntöjen arviointia ja valvontaa koskevat ohjeet, joissa selvitetään erityisesti tilanteet, joissa ristiinmyyntikäytännöt eivät ole 15 artiklan 1 kohdan mukaisia.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun vakuutusedustaja tai -yritys antaa neuvontaa, sen on huolehdittava siitä, että vakuutustuotteiden paketti kokonaisuudessaan täyttää asiakkaan vaatimukset ja tarpeet.
5. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön tiukempia lisätoimenpiteitä tai kieltää tapauskohtaisesti vakuutuksen myynnin yhdessä muun palvelun tai tuotteen kanssa paketissa tai ehtona kyseisen sopimuksen tai paketin ottamiselle, jos ne voivat osoittaa tällaisten käytäntöjen olevan asiakkaalle haitallisia.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

VII LUKU

ASIAKKAANSUOJAAN LIITTYVÄT LISÄVAATIMUKSET VAKUUTUSMUOTOISTEN SIOITUSTUOTTEIDEN OSALTA

22 artikla

Soveltamisala

Tässä luvussa vahvistetaan **muut kuin 15, 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitetut vakuutusedustustoimintaa** koskevat **vaatimukset**, kun seuraavat tahot harjoittavat **vakuutuspoijaisten** sioitustuotteiden myyntiin liittyvää **vakuutusedustustoimintaa**:

- a) vakuutusedustaja;
- b) vakuutusyritys.

23 artikla

Eturistiriidat

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutusedustajat ja -yritykset toteuttavat kaikki aiheelliset toimet havaitakseen itsensä, mukaan luettuina niiden johto, työntekijät ja sidoksissa olevat vakuutusedustajat tai muut niihin määräysvallan vuoksi suoraan tai epäsuorasti yhteydessä olevat henkilöt, ja asiakkaidensa väliset eturistiriidat tai asiakkaiden väliset eturistiriidat, joita syntyy **vakuutusedustustoiminnan** harjoittamisen yhteydessä.

2. Vakuutusedustajan tai -yrityksen on selvästi ilmoitettava asiakkaalle eturistiriitojen yleinen luonne **ja** lähteet, **tapauksen mukaan**, ennen kuin se alkaa suorittaa liiketoimia asiakkaan lukuun, jos vakuutusedustajan tai -yrityksen 15, 16 ja 17 artiklan mukaisesti **toteuttamalla toiminnan järjestämiseen liittyvillä ja hallinnollisilla järjestelyillä ei** riittävällä tavalla **pystyt**ä varmistamaan, että vältetään riski siitä, että eturistiriidat haittaavat asiakkaiden **etuja**.

2 a. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

- a) **se on tehtävä pysyvällä välineellä; ja**
- b) **sen on oltava riittävän yksityiskohtainen, asiakkaan luonne huomioon ottaen, jotta asiakas voi tehdä tietoon perustuvan päätöksen vakuutusedustustoiminnasta, jonka yhteydessä eturistiriitatilanne syntyy.**

3. Siirretään komissiolle valta antaa 33 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, **joissa**

- a) **määritellään** toimet **■**, jotka **vakuutusedustajien tai -yritysten** voidaan kohtuudella edellyttää toteuttavan eturistiriitojen tunnistamiseksi, ehkäisemiseksi, hallitsemiseksi ja ilmoittamiseksi **vakuutusedustustoimintaa harjoittaessaan**;
- b) **laaditaan** tarkoituksenmukaiset perusteet sellaisten eturistiriitojen määrittelemiseksi, jotka saattavat vahingoittaa vakuutusedustajien tai -yrityksen asiakkaiden tai potentiaalisten asiakkaiden etuja.

24 artikla

Yleiset periaatteet ja asiakkaille annettavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on **varmistettava**, että vakuutusedustaja tai -yritys toimii rehellisesti, tasapuolisesti, ammattimaisesti ja asiakkaidensa parhaiden etujen mukaisesti, kun se **■** harjoittaa vakuutusedustustoimintaa **■**, ja noudattaa erityisesti tässä artiklassa ja 25 artiklassa vahvistettuja periaatteita.

2. Kaiken tiedon, mukaan lukien markkinointiviestintä, jonka vakuutusedustaja tai -yritys osoittaa asiakkaille tai potentiaalisille asiakkaille, on oltava asiallista ja selkeää eikä se saa olla harhaanjohtavaa. Markkinointiviestinnän on oltava selvästi tunnistettavissa markkinointiviestinnäksi.

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

3. Asiakkaille tai potentiaalisille asiakkaille on toimitettava asianmukaiset tiedot seuraavista:
- a) vakuutusedustaja tai -yritys ja sen tarjoamat palvelut: kun annetaan neuvontaa, on täsmennettävä, annetaanko neuvonta riippumattomasti ja perustuuko neuvonta laajaan vai rajoitetumpaan analyysiin markkinoista ja tarjoaako vakuutusedustaja tai -yritys asiakkaalle jatkuvaa arviointia asiakkaille suositellun **vakuutus pohjaisen sijoitustuotteen** soveltuvuudesta **asiakkaille**;
 - b) **vakuutus pohjaiset sijoitustuotteet** ja ehdotetut sijoitusstrategiat: tähän tulisi sisältyä asianmukaista neuvontaa ja varoituksia kyseisiin **rahoitusvälineisiin** tehtäviin sijoituksiin tai erityisiin sijoitusstrategioihin sisältyvistä riskeistä; **■**
- b a) kaikki kulut ja liitännäiset veloitukset, jotka liittyvät vakuutusedustus- tai oheispalveluihin; näiden tietojen on sisällettävä neuvonnan kustannukset, tarvittaessa asiakkaalle suositellun tai markkinoidun rahoitusvälineen kulut ja se, miten asiakas voi maksaa ne, myös mahdollisten kolmansien osapuolten maksujen osalta. [tark. 8]**

3 a. Tiedot kaikista kuluista ja veloituksista, mukaan lukien vakuutusedustuspalvelun ja vakuutustuotteen yhteydessä syntyvät kulut ja veloitukset, jotka eivät aiheudu markkinariskin toteutumisesta, on koottava siten, että asiakas saa käsityksen kokonaiskuluista sekä kumulatiivisesta vaikutuksesta sijoituksen tuottoon, ja asiakkaan pyynnöstä eriteltävä. Tällaiset tiedot on tapauksen mukaan annettava asiakkaalle säännöllisesti, vähintään vuosittain, sijoituksen voimassaoloaikana.

Ensimmäisessä alakohdassa ja 6 a kohdassa tarkoitetut tiedot olisi annettava ymmärrettävässä muodossa siten, että asiakkaat tai potentiaaliset asiakkaat pääsevät kohtuulliseen käsitykseen tarjottavan sijoituspalvelun ja tietyn vakuutusmuotoisen sijoitustuotetyypin luonteesta ja siihen sisältyvistä riskeistä sekä voivat näin ollen tehdä tietoon perustuvan sijoituspäätöksen. Jäsenvaltiot voivat sallia, että nämä tiedot esitetään vakiomuotoisina. [tark. 9]

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot olisi annettava ymmärrettävässä muodossa siten, että asiakkaat tai potentiaaliset asiakkaat pääsevät kohtuulliseen käsitykseen tarjottavan tietyn **vakuutus pohjaisen sijoitustuotetyypin** luonteesta ja **siihen** sisältyvistä riskeistä sekä voivat näin ollen tehdä tietoon perustuvan sijoituspäätöksen. Nämä tiedot voidaan esittää vakiomuotoisina **18 artiklan 4 kohdan mukaisesti**.

5. Kun vakuutusedustaja tai -yritys ilmoittaa asiakkaalle, että vakuutusneuvonta annetaan riippumattomasti, **jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutusedustajan tai -yrityksen on ilmoitettava asiakkaalle vakuutus sopimuksen yhteydessä saatavan korvauksen luonne:**

- a) **niiden vakuutustuotteiden valikoima, joihin suositus perustuu, ja erityisesti se, rajoittuuko valikoima sellaisten yhteisöjen liikkeeseenlaskemiin tai tarjoamiin vakuutustuotteisiin, joilla on läheiset sidokset asiakasta edustavaan vakuutusedustajaan.**

5 a. Jäsenvaltiot voivat lisäksi kieltää kolmannelta osapuolelta saatavien palkkioiden, provisoiden tai muiden kuin rahallisten etujen tarjoamisen tai vastaanottamisen vakuutusneuvonnan yhteydessä tai rajoittaa niiden tarjoamista ja vastaanottamista edelleen. Tähän voi sisältyä edellytys, että tällaiset palkkiot, provisiot tai muut kuin rahalliset edut palautetaan asiakkaille tai korvataan asiakkaan suorittamia palkkioita vastaan.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi vaatia, että kun edustaja ilmoittaa asiakkaalle, että neuvonta annetaan riippumattomasti, edustajan on arvioitava riittävän suuri määrä markkinoilla saatavilla olevia vakuutustuotteita, jotka edustavat riittävän hajautetusti eri tyyppisiä ja liikkeeseenlaskijoita tai tuotteiden tarjoajia **sen varmistamiseksi, että asiakkaan tavoitteet voidaan täyttää soveltuvalla tavalla**, eivätkä ne saa rajoittua sellaisten yhteisöjen liikkeeseenlaskemiin tai tarjoamiin vakuutustuotteisiin, joilla on läheiset yhteydet edustajaan.

5 b. Vakuutusedustajan on pidettävä yllä ja käytettävä tehokkaita toiminta- ja hallintajärjestelyjä, joiden avulla se voi ryhtyä kaikkiin kohtuullisiin toimenpiteisiin, jotta 23 artiklassa määritellyt eturistiriidat eivät vaikuttaisi haitallisesti sen asiakkaiden etuihin.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Vakuutusyrityksen, joka valmistaa rahoitusvälineitä asiakkaille myytäväksi, on pidettävä yllä, käytettävä ja tarkasteltava prosessia, jossa kukin vakuutus tuote tai olemassa olevien vakuutus tuotteiden merkittävät mukautukset hyväksytään ennen rahoitusvälineen markkinointia tai jakelua asiakkaille.

Tuotteiden hyväksyntää koskevassa menettelyssä on täsmennettävä loppuasiakkaiden yksilöity kohdemarkkina kunkin tuotteen asiaankuuluvassa asiakkaiden luokassa ja varmistettava, että kaikki tällaisen yksilöidyn kohdemarkkinan kannalta merkitykselliset riskit arvioidaan ja että aiottu jakelustrategia on yksilöidyn kohdemarkkinan mukainen.

Vakuutusyrityksen on myös säännöllisesti tarkasteltava tarjoamiaan tai markkinoimiaan rahoitusvälineitä ottaen huomioon kaikki tapahtumat, jotka voivat olennaisesti vaikuttaa yksilöityyn kohdemarkkinaan kohdistuvaan potentiaaliseen riskiin, ja vähintään arvioitava, onko tuote edelleen yksilöidyn kohdemarkkinan tarpeiden mukainen ja onko aiottu jakelustrategia edelleen asianmukainen. [tark. 11]

6. EIOPA laatii viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta] ja päivittää määräajoin ristiinmyyntikäytäntöjen arviointia ja valvontaa koskevat ohjeet, joissa selvitetään erityisesti tilanteet, joissa ristiinmyyntikäytännöt eivät ole 1 kohdassa vahvistettujen velvoitteiden mukaisia.

█

7. Siirretään komissiolle valta antaa 33 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään periaatteet, joita vakuutusedustajien ja -yritysten on noudatettava harjoittaessaan vakuutusedustustoimintaa asiakkailleen. Näissä delegoiduissa säädöksissä on otettava huomioon

- a) asiakkaalle tai potentiaaliselle asiakkaalle █ tarjottavien palvelujen luonne ottaen huomioon liiketoimien tyyppi, kohde, suuruus ja lukumäärä;
- b) tarjottavien tai harkittavien tuotteiden luonne, mukaan lukien erityyppiset **vakuutus pohjaiset sijoitustuotteet**.

25 artikla

Soveltuvuuden ja asianmukaisuuden arviointi sekä tietojen antaminen asiakkaille

1. Tarjotessaan neuvontaa vakuutusedustajan tai -yrityksen on hankittava tarvittavat tiedot asiakkaan tai potentiaalisen asiakkaan tietämyksestä ja kokemuksesta **tiettyä tuotetta koskevan sijoittamisen alalta**, taloudellisesta tilanteesta ja sijoitustavoitteista **voidakseen suositella asiakkaalle tai potentiaaliselle asiakkaalle vakuutusedustustoimintaa tai vakuutus pohjaisia sijoitustuotteita**, jotka soveltuvat asiakkaalle tai potentiaaliselle asiakkaalle.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että harjoittaessaan **muuta kuin 1 kohdassa tarkoitettua vakuutusedustustoimintaa**, vakuutusedustaja tai -yritys pyytää asiakasta tai potentiaalista asiakasta antamaan tietoja tietämyksestään ja kokemuksestaan tietystä tarjotusta tai pyydetystä **vakuutus pohjaisesta sijoitustuotteesta** voidakseen arvioida, soveltuuko suunniteltu **vakuutusedustustoiminta tai vakuutus pohjainen sijoitustuote** asiakkaalle.

Jos vakuutusedustaja tai -yritys katsoo edellisen alakohdan mukaisesti saadun tiedon pohjalta, että **vakuutus pohjainen sijoitustuote** ei sovellu asiakkaalle tai potentiaaliselle asiakkaalle, sen on varoitettava asiakasta tai potentiaalista asiakasta. Varoitus voidaan esittää vakimuotoisena.

Jos asiakkaat tai potentiaaliset asiakkaat eivät anna ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja tai antavat riittämättömät tiedot tietämyksestään ja kokemuksestaan, vakuutusedustajan tai -yrityksen on varoitettava heitä siitä, ettei sillä ole mahdollisuutta määrittellä, onko suunniteltu **vakuutus pohjainen sijoitustuote** asianmukainen asiakkaille. Varoitus voidaan esittää vakimuotoisena.

2 a. Jäsenvaltioiden on sallittava, että vakuutusedustaja tai -yritys, joka harjoittaa vakuutusedustustoimintaa ainoastaan asiakkaan määräyksiä toteuttaen, tarjoaa tätä toimintaa asiakkailleen ilman velvoitetta hankkia tai määrittellä 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

a) toiminta liittyy jompaankumpaan seuraavista vakuutusohjaisista sijoitustuotteista:

i) sopimukset, joiden sijoitusriski koskee ainoastaan direktiivin .../.../EU [MiFID-direktiivi] mukaisesti yksinkertaisiksi katsottuja kohde-etuutena olevia rahoitusvälineitä, jotka eivät ole rakenteeltaan sellaisia, että asiakkaan olisi vaikea ymmärtää niihin liittyviä riskejä; tai

ii) muut yksinkertaisiksi katsotut vakuutusohjaiset sijoitustuotteet tämän kohdan tarkoituksia varten;

b) vakuutusedustustoimintaa harjoitetaan asiakkaan tai potentiaalisen asiakkaan aloitteesta;

c) asiakkaalle tai potentiaaliselle asiakkaalle on selvästi ilmoitettu joko vakiomuotoisena tai muuten, että vakuutusedustajalla tai -yrityksellä ei tätä vakuutusedustustoimintaa harjoittaessaan ole velvoitetta arvioida toimitetun tai tarjotun vakuutusohjaisen sijoitustuotteen soveltuvuutta tai harjoitetun tai tarjotun vakuutusedustustoiminnan soveltuvuutta ja että asiakas tai potentiaalinen asiakas ei kuulu liiketoiminnan menettelytapasääntösten antaman vastaavan suojan piiriin;

d) vakuutusedustaja tai -yritys täyttää 23 artiklan mukaiset velvoitteensa.

3. Vakuutusedustajan tai -yrityksen on luotava arkisto, joka sisältää sen ja asiakkaan välillä sovitun asiakirjan tai sovitut asiakirjat, ■ jossa tai joissa määritetään osapuolten oikeudet ja velvoitteet sekä muut vakuutusedustajan tai -yrityksen asiakkaalle suorittaman vakuutusedustustoiminnan ehdot. Sopimuspuolten oikeudet ja velvoitteet voidaan sisällyttää viitteinä muihin asiakirjoihin tai oikeudellisesti sitoviin teksteihin.

4. Vakuutusedustajan tai -yrityksen on toimitettava asiakkaalle riittävät selvitykset harjoittamastaan vakuutusedustustoiminnasta. Näihin selvityksiin on sisällytettävä säännölliset ilmoitukset asiakkaille ottaen huomioon vakuutusohjaisten sijoitustuotteiden laji ja monimutkaisuus ja asiakkaalle harjoitettavan vakuutusedustustoiminnan luonne, ja niihin on sisällytettävä soveltuvin osin tiedot asiakkaan lukuun suoritettujen toiminnan kustannuksista. ■

Antaessaan neuvontaa vakuutusedustajan tai -yrityksen on, ennen kuin vakuutusohjaisesta sijoitustuotteesta on sovittu asiakkaan kanssa, annettava asiakkaalle pysyvällä välineellä soveltuvuutta koskeva lausunto, jossa täsmennetään annettu neuvonta ja se, miten annettu neuvonta vastaa asiakkaan mieltymyksiä, tavoitteita ja muita tarpeita.

Jos sopimus tehdään käyttäen etäviestintä, joka estää soveltuvuutta koskevan lausunnon toimittamisen etukäteen, vakuutusedustaja tai -yritys voi toimittaa soveltuvuutta koskevan kirjallisen lausunnon pysyvällä välineellä heti sen jälkeen, kun sopimuksesta on tullut asiakasta sitova.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 33 artiklan mukaisesti delegeoituja säädöksiä, joissa täsmennetään periaatteet, joita vakuutusedustajien ja -yritysten on noudatettava harjoittaessaan vakuutusedustustoimintaa asiakkailleen. Näissä delegoiduissa säädöksissä on otettava huomioon

a) asiakkaalle tai potentiaaliselle asiakkaalle ■ tarjottavien palvelujen luonne ottaen huomioon liiketoimien tyyppi, kohde, suuruus ja lukumäärä;

b) tarjottavien tai harkittavien tuotteiden luonne, mukaan lukien direktiivin .../.../EU [MiFID-direktiivi] 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut erityyppiset rahoitusvälineet ja pankkitalletukset;

b a) asiakkaan tai potentiaalisen asiakkaan luokittelu ei-ammattimaiseksi tai ammattimaiseksi asiakkaaksi.

5 a. EIOPA laatii viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta] ja päivittää määräajoin ohjeet niiden vakuutusohjaisten sijoitustuotteiden arvioimiseksi, jotka ovat rakenteeltaan sellaisia, että asiakkaan on vaikea ymmärtää niihin liittyviä riskejä 3 a kohdan mukaisesti.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

VIII LUKU SEURAAMUKSET JA MUUT TOIMENPITEET

26 artikla

Hallinnolliset seuraamukset ja muut toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden määräämät hallinnolliset seuraamukset ja muut toimenpiteet ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos velvoitteita sovelletaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiin tai -edustajiin, hallinnollisia seuraamuksia ja muita toimenpiteitä voidaan rikkomistapauksessa soveltaa niiden ylimmän hallintoelimen jäseniin ja keneen tahansa muuhun luonnolliseen tai oikeushenkilöön, jotka kansallisen lainsäädännön nojalla ovat vastuussa säännösten rikkomisesta.
3. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Käyttäessään valtuuksiaan määrätä seuraamuksia toimivaltaisten viranomaisten on oltava tiiviissä yhteistyössä keskenään sen varmistamiseksi, että seuraamuksilla tai muilla toimenpiteillä saavutetaan halutut vaikutukset, ja koordinoitava toimintansa käsitellessään rajat ylittäviä tapauksia **sekä varmistettava samalla, että lainmukaisen tietojenkäsittelyn ehtoja noudatetaan direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää asiakirjaa tai muuta tietoa virallisella päätöksellä, jossa ilmoitetaan tietopyynnön oikeusperusta, sen täytäntöönpanon määräaika ja vastaanottajan oikeus hakea muutosta päätökseen.**

27 artikla

Seuraamusten julkistaminen

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltaiset viranomaiset julkistavat kaikki seuraamukset tai muut toimenpiteet, jotka määrätään tämän direktiivin kansallisten täytäntöönpanosäännösten rikkomisesta, mukaan lukien tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä rikkomisesta vastuussa olevien henkilöiden tunnistetiedot **ainoastaan silloin, jos seuraamus tai muu toimenpide on lopullinen eikä siihen voida hakea muutosta.** Jos julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa osapuolille, toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava seuraamukset ilman nimiä.

28 artikla

Säännösten rikkomiset

1. Tätä artiklaa sovelletaan
 - a) vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajaan, jota ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa ja joka ei kuulu 1 artiklan 2 kohdan tai 4 artiklan soveltamisalaan;
 - b) vakuutustoimintaa sivutoimisesti harjoittavaan henkilöön, joka ei ole jättänyt 4 artiklassa säädettyä ilmoitusta tai joka on jättänyt kyseisen ilmoituksen mutta jonka osalta 4 artiklassa säädetty vaatimukset eivät täyty;
 - c) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen tai -edustajaan, joka käyttää sellaisten henkilöiden tarjoamia vakuutus- tai jälleenvakuutusedustuspalveluja, jotka eivät ole rekisteröityneet jäsenvaltiossa ja joihin ei myöskään viitata 1 artiklan 2 kohdassa ja jotka eivät ole jättäneet 4 artiklan mukaista ilmoitusta;
 - d) vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajaan, joka on hankkinut rekisteröitymisen antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla ja rikkonut siten 3 artiklaa;
 - e) vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajaan tai vakuutusyritykseen, joka ei täytä 8 artiklan vaatimuksia;
 - f) vakuutusyritykseen tai vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajaan, joka ei noudata VI ja VII luvun mukaisia liiketoiminnan menettelytapavaatimuksia.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnollisiin seuraamuksiin ja muihin toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kuuluvat ainakin seuraavat:

- a) julkinen lausuma, jossa ilmoitetaan kyseinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ja säännösten rikkomisen luonne;
- b) määräys, jossa kyseistä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;
- c) vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajan tapauksessa sen rekisteröinnin peruuttaminen 3 artiklan mukaisesti;
- d) **väliaikainen** kieltäminen, jolla kielletään ketä tahansa vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajan tai -yrityksen ylimmän hallintoelimen jäsentä, **jota pidetään** vastuussa olevana, hoitamasta tehtäviään vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajissa tai -yrityksissä;
- e) kun on kyse oikeushenkilöstä, hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään 10 prosenttia oikeushenkilön vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta edellisellä tilikautena; jos kyseinen oikeushenkilö on emoyrityksen tytäryritys, vuotuisena kokonaisliikevaihtona on perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto edellisellä tilikautena;
- f) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, enintään 5 000 000 euron suuruiset hallinnolliset taloudelliset seuraamukset tai niissä jäsenvaltioissa, joissa euro ei ole virallinen valuutta, vastaava arvo kansallisena valuuttana tämän direktiivin voimaantulopäivänä; ja

Jos säännösten rikkomisesta saatu taloudellinen hyöty voidaan määrittää, jäsenvaltioiden on varmistettava, että enimmäistaso on vähintään kyseisen hyödyn määrä kaksinkertaisena.

29 artikla

Seuraamusten tehokas soveltaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päättäessään hallinnollisten seuraamusten tai muiden toimenpiteiden tyypistä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruudesta toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki merkitykselliset olosuhteet, mukaan lukien **tarvittaessa** seuraavat:

- a) säännösten rikkomisen vakavuus ja kesto;
- b) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;
- c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, jota osoittavat vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuosiansiot;
- d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden suuruus, jos ne ovat määritettävissä;
- e) säännösten rikkomisesta kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;
- f) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa; ja
- g) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmin tekemät säännösten rikkomiset.

3. Tämä direktiivi ei vaikuta vastaanottavien jäsenvaltioiden oikeuteen toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä ehkäistäkseen yleisen edun vuoksi antamiensa säännösten tai määräysten vastaista toimintaa alueellaan tai rangaistakseen siitä. Tähän kuuluu mahdollisuus estää säännöksiä rikkoneita vakuutus- tai jälleenvakuutusedustajia aloittamasta uutta liiketoimintaa näiden jäsenvaltioiden alueella.

30 artikla

Säännösten rikkomisesta ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset luovat tehokkaat mekanismit, joilla kannustetaan raportoimaan toimivaltaisille viranomaisille tämän direktiivin kansallisten täytäntöönpanosäännösten rikkomisista.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Näihin järjestelyihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:
 - a) erityismenettelyt ilmoitusten vastaanottamista ja niihin liittyviä jatkotoimia varten;
 - b) **■** asianmukainen suojele, **mukaan lukien tarvittaessa anonymiteetti niille**, jotka **raportoivat** säännösten **rikkomisesta**; ja
 - c) säännösten rikkomisesta ilmoittavan henkilön henkilötietojen suojaaminen ja sen luonnollisen henkilön henkilötietojen suojaaminen, jonka väitetään olevan vastuussa rikkomisesta, direktiivissä 95/46/EY vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

Säännösten rikkomisesta ilmoittavan henkilön ja sen henkilön henkilötiedot, jonka väitetään olevan vastuussa rikkomisesta, on suojattava menettelyn kaikissa vaiheissa, ellei kansallinen lainsäädäntö vaadi niiden julkaisemista muiden tutkimusten tai niihin liittyvän oikeudenkäynnin takia.

31 artikla

Seuraamuksiin liittyvien tietojen toimittaminen EIOPA:lle

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava EIOPA:lle vuosittain yhdistetyt tiedot kaikista 26 artiklan mukaisesti määräytyistä hallinnollisista toimenpiteistä tai hallinnollisista seuraamuksista.

Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EIOPA:lle vuosittain yhdistetyt tiedot kaikista 26 artiklan mukaisesti määräytyistä hallinnollisista toimenpiteistä tai hallinnollisista seuraamuksista.

2. Jos toimivaltainen viranomainen on julkistanut hallinnollisen toimenpiteen tai seuraamuksen, sen on ilmoitettava tästä samanaikaisesti EIOPA:lle.
3. EIOPA laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, jotka koskevat tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen toimittamismenettelyä ja -muotoa.

EIOPA toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuusi kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

IX LUKU**LOPPUSÄÄNNÖKSET**

32 artikla

Tietosuoja

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava direktiiviä 95/46/EY niissä tämän direktiivin nojalla suoritettavaan henkilötietojen käsittelyyn.
2. EIOPA:n tämän direktiivin nojalla suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan asetusta (EY) N:o 45/2001.

33 artikla

Delegoidut säädökset

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 34 artiklan mukaisesti **■** 23, 24 ja 25 artiklan osalta.

34 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Siirretään komissiolle valta antaa 23, 24 ja 25 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä määräämättömäksi ajaksi tämän direktiivin voimaantulopäivästä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 23, 24 ja 25 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 23, 24 ja 25 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

34 a artikla

Muut teknisten sääntelystandardien luonnoksia koskevat säännökset

1. Komissiolle toimitettavia teknisten sääntelystandardien luonnoksia koskevista aikarajoista huolimatta komissio toimittaa luonnoksensa 12, 18 ja 24 kuukauden väliajoin.
2. Komissio ei saa antaa teknisiä sääntelystandardeja niin, että Euroopan parlamentin tarkastelu-aika, jatkoaika mukaan lukien, lyhenee lomakauden vuoksi alle kahteen kuukauteen.
3. Euroopan valvontaviranomaiset voivat kuulla Euroopan parlamenttia teknisten sääntelystandardien laatimisen eri vaiheissa, etenkin jos esille nousee tämän direktiivin soveltamisalaa koskevia huolenaiheita.
4. Jos asiasta vastaava Euroopan parlamentin valiokunta on hylännyt tekniset sääntelystandardit ja seuraavan täysistunnon alkuun on aikaa alle kaksi viikkoa, Euroopan parlamentti voi jatkaa tarkastelu-aikaa seuraavan täysistunnon jälkeiseen täysistuntoon.
5. Jos tekniset sääntelystandardit on hylätty ja avoimet kysymykset ovat luonteeltaan rajattuja, komissio voi hyväksyä nopeutetun aikataulun tarkistetun teknisten sääntelystandardien luonnoksen toimittamiselle.
6. Komissio varmistaa, että kaikkiin Euroopan parlamentin tiedusteluihin, jotka asiasta vastaavan valiokunnan puheenjohtaja virallisesti esittää, vastataan viipymättä ennen teknisten sääntelystandardien luonnoksen hyväksymistä.

35 artikla

Uudelleentarkastelu ja arviointi

1. Komissio tarkastelee uudelleen viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta] tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen käytännön soveltamista ottaen asianmukaisesti huomioon vähittäismarkkinoille tarkoitettujen sijoitustuotteiden markkinoilla tapahtunut kehitys ja kokemukset, joita on saatu tämän direktiivin, asetuksen (EU) N:o .../... [sijoitustuotteita koskevista avaintietoasiakirjoista annettu asetus] ja direktiivin .../.../EU [MIFID II] käytännön soveltamisesta. Kyseiseen tarkasteluun on myös sisällyttävä erityinen analyysi 17 artiklan 2 kohdan vaikutuksista ottaen huomioon, millainen kilpailutilanne vallitsee markkinoilla, joilla edustetaan muita vakuutus sopimuksia kuin direktiivin 2002/83/EY liitteessä I olevassa missä tahansa luokassa täsmennettyjä sopimuksia, ja millaisia vaikutuksia 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista velvoitteista aiheutuu vakuutusedustajiin, jotka ovat pk-yrityksiä.
2. Komissio toimittaa Euroopan valvontaviranomaisten sekakomiteaa kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarkastelunsa tulokset.

■

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

5. **Komissio tarkastelee**, onko 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla toimivaltaisilla viranomaisilla riittävät valtuudet ja asianmukaiset resurssit tehtäviensä suorittamiseen.

■

36 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on **hyväksyttävä ja julkaistava** tämän direktiivin ■ noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava kirjallisina nämä säännökset komissiolle.

Jos jäsenvaltioiden vahvistamia kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevia toimenpiteitä koskevaan ilmoitukseen liittyvät asiakirjat eivät ole riittäviä siihen, että voitaisiin arvioida kaikilta osin, ovatko nämä toimenpiteet tämän direktiivin tiettyjen säännösten mukaisia, komissio voi EIOPA:n pyynnöstä asetuksen (EU) N:o 1094/2010 mukaiset tehtävänsä suorittaakseen tai omasta aloitteestaan pyytää jäsenvaltioita toimittamaan yksityiskohtaisempia tietoja saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta.

1 a. Jäsenvaltioiden on sovellettava 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava kirjallisina komissiolle tämän direktiivin soveltamisalalla antamansa keskeiset kansalliset säännökset.

37 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2002/92/EY ... päivästä ...kuuta ... [18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta], sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

38 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

39 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty .../ssa/ssä ... päivänä ...kuuta ...

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

LIITE I

AMMATTIMAISET ASIAKKAAT

Ammattimaisella asiakkaalla tarkoitetaan asiakasta, jolla on riittävästi kokemusta, tietämystä ja asiantuntemusta itsenäisten päätösten tekemiseen ja niistä aiheutuvien riskien asianmukaiseen arviointiin. Tässä direktiivissä tarkoitetuiksi ammattimaisiksi asiakkaiksi on katsottava kaikkien vakuutuspalvelujen, -toimintojen ja -tuotteiden osalta seuraavat:

1. **Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset.**

■

1 a. Vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajat.

2. Suuryritykset, jotka täyttävät kaksi seuraavista kokovaatimuksista yhtiötasolla:

- taseen loppusumma: 20 000 000 euroa
- nettoliikevaihto: 40 000 000 euroa
- omat varat: 2 000 000 euroa.

3. Kansalliset ■ hallitukset ■ .

■

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

LIITE II

SELITTÄVÄT ASIAKIRJAT

Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde.

Tämän direktiivin osalta komissio pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna seuraavista syistä:

Direktiivin ja asianomaisen alan monitahoisuus:

Vakuutusala ja vakuutus tuotteiden jakelu on erityisen monitahoista ja voi olla hyvin teknistä niiden ammattilaisten kannalta, jotka eivät ole siihen erikoistuneita. Jollei käytössä olisi hyvin jäseneltyjä selittäviä asiakirjoja, sen valvominen, että direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, olisi suhteettoman aikaa vievää. Nykyisellä ehdotuksella vakuutus edustus direktiivi (IMD) laaditaan uudelleen. Vaikka monet säännökset eivät ole muuttuneet sisällöltään, on annettu useita uusia säännöksiä ja monia vanhoja säännöksiä on tarkistettu tai poistettu. Tekstien rakenne, muoto ja esittelytapa ovat täysin uusia. Uusi rakenne on tarpeen, jotta oikeudelliset säännökset saadaan selkeämpään ja loogisempaan järjestykseen, mutta sen vuoksi tarvitaan jäsennellympää lähestymistapaa, kun valvotaan direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Jotkin ehdotetun direktiivin säännöksistä voivat vaikuttaa useisiin kansallisen oikeusjärjestyksen aloihin, kuten yhtiö-, kauppa- tai vero-oikeuteen tai muihin lainsäädäntöaloihin jäsenvaltioissa. Direktiivi voi myös vaikuttaa johdettuun kansalliseen oikeuteen, mukaan lukien rahoituksen välittäjiä tai vakuutus edustajia koskevat säädökset ja yleiset liiketoiminnan menettelytapasäännöt. Sidokset kaikkiin näihin läheisiin aloihin voivat tarkoittaa, riippuen jäsenvaltioiden soveltamasta järjestelmästä, että jotkin säännökset pannaan täytäntöön näillä läheisillä aloilla käyttöön otettavilla tai jo voimassa olevilla säännöillä, minkä vuoksi näistä olisi saatava selkeä kuva.

Johdonmukaisuus muiden aloitteiden kanssa ja kytkökset niihin:

Tämä ehdotus jätetään hyväksyttäväksi osana kuluttaja-alan vähittäiskauppapakettia, johon sisältyvät myös tuotetietojen antamista koskeva PRIPS-ehdotus (sijoitustuotteita koskevista avaintietoasiakirjoista annettu asetus, jolla muutetaan direktiivejä 2003/71/EY ja 2009/65/EY) sekä UCITS V. PRIPS-aloitteen tavoitteena on varmistaa johdonmukainen horisontaalinen lähestymistapa sijoitustuotteita koskevien tietojen ja sijoituspiirteitä sisältäviä vakuutus tuotteita (niin kutsutut vakuutusmuotoiset sijoitukset) koskevien tietojen antamiseen. Myyntikäytäntöjä koskevat säännökset sisällytetään vakuutus edustus direktiivin ja rahoitusmarkkinadirektiivin (MiFID) tarkistuksiin. Ehdotus on lisäksi johdonmukainen suhteessa EU:n muuhun lainsäädäntöön ja politiikkaan ja täydentää niitä. Erityisesti tämä koskee kuluttajan- ja sijoittajansuojaa ja vakavaraisuusvalvontaa, kuten Solvenssi II:ta (direktiivi 2009/138/EY), MiFID II:ta (MiFID:n uudelleenlaatiminen) ja edellä mainittua PRIPS-aloitetta.

Uusi vakuutus edustus direktiivi olisi jatkossakin yhdenmukaistamisen vähimmäistason varmistava säädös. Tämä merkitsee sitä, että jäsenvaltiot voivat päättää mennä pidemmälle, jos se on tarpeen kuluttajien suojelemiseksi. Vakuutus edustus direktiivin vähimmäisvaatimuksia tiukennetaan kuitenkin huomattavasti. ■ Lisäksi direktiiviin sisältyy tarkistuslauseke, ja jotta komissio pystyy keräämään kaikki merkitykselliset tiedot sääntöjen toiminnasta, sen on pystyttävä seuraamaan niiden täytäntöönpanoa alusta alkaen.

Vakuutusmuotoisia sijoituksia koskeva luku: Ehdotukseen sisältyy luku, jossa otetaan käyttöön asiakkaansuojaa koskevia lisävaatimuksia vakuutusmuotoisten sijoitustuotteiden osalta.

Tällaisten säännösten käyttöönottoon on hyvin paljon poliittista tahtoa, mutta tältä uudelta alalta on samaan aikaan hyvin vähän kokemusta. Sen vuoksi on hyvin tärkeää, että komissio saa direktiivin saattamista kansalliseen lainsäädäntöön koskevat asiakirjat, joista ilmenee, miten jäsenvaltiot ovat panneet kyseiset säännökset täytäntöön.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Vahinkovakuutus tuotteiden erityispiirteet on kuitenkin otettava huomioon näissä tason 2 ohjeissa. MiFID II -direktiivin 3 artiklan vastaavan periaatteen mukaisesti olisi lisäksi harkittava vastaavaa vakuutuksia koskevaa järjestelmää pantaessa direktiiviä täytäntöön kansallisella tasolla sekä yhteiskomitean ohjeissa. Henkilöiden, jotka harjoittavat vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita koskevaa vakuutusedustusta, olisi noudatettava menettelytapavaatimuksia, joita sovelletaan kaikkiin vakuutus sopimuksiin, ja paranneltuja vaatimuksia, joita sovelletaan vakuutusmuotoisiin sijoitustuotteisiin. Kaikkien, jotka harjoittavat vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita koskevaa vakuutusedustusta, on rekisteröidyttävä vakuutusedustajiksi.

Selittävien asiakirjojen pyytäminen jäsenvaltioilta aiheuttaa arviolta vain vähän hallinnollista rasitetta: Kuten edellä on mainittu, nykyistä säädöstä on sovellettu vuodesta 2002 (eli siitä lähtien, kun alkuperäinen direktiivi hyväksyttiin). Sen vuoksi jäsenvaltioiden ei ole työlästä ilmoittaa täytäntöönpanosäännöksistään, sillä ne ovat tavanomaisessa tapauksessa ilmoittaneet niistä suurimman osan jo aika kauan aikaa sitten. Vähäinen hallinnollinen taakka, joka aiheutuu siitä, että jäsenvaltioilta pyydetään selittävät asiakirjat direktiivin uusista osista, on oikeasuhteista ja tarpeen, jotta komissio voi suorittaa tehtävänsä unionin oikeuden soveltamisen valvojana.

Edellä kuvatun perusteella komissio katsoo, että vaatimus toimittaa selittävät asiakirjat ehdotetun direktiivin osalta on oikeasuhteinen eikä mene pidemmälle kuin on välttämätöntä, jotta voidaan päästä tavoitteeseen eli valvoa tehokkaasti, että direktiivi on saatettu asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0156

Unionin kolmas terveystalan toimintaohjelma (2014-2020) ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Kansanterveys kasvun tukena -ohjelman eli EU:n kolmannen terveystalan monivuotisen toimintaohjelman perustamisesta kaudeksi 2014–2020 (COM(2011)0709 – C7-0399/2011 – 2011/0339(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/61)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0709),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 168 artiklan 5 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0399/2011),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 35 artiklan,
 - ottaa huomioon 9. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman ”Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013”⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon valkoisen kirjan ”Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013” (COM(2007)0630),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 23. helmikuuta 2012 antaman lausunnon⁽²⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 4. toukokuuta 2012 antaman lausunnon⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman terveyserojen vähentämisestä EU:ssa⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 20. marraskuuta 2013 päivättyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan lausunnot (A7-0224/2012),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

⁽¹⁾ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 56.

⁽²⁾ EUVL C 143, 12.5.2012, s. 102.

⁽³⁾ EUVL C 225, 27.7.2012, s. 223.

⁽⁴⁾ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 25.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0339

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi unionin kolmannen terveysalan toimintaohjelman perustamisesta (2014–2020) ja päätöksen N:o 1350/2007/EY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 282/2014.)

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0157

Euroopan laajuiset televiestintäverkot *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan laajuisia televiestintäverkkoja koskevista suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1336/97/EY kumoamisesta (COM(2013)0329 – C7-0149/2013 – 2011/0299(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/62)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0657) sekä muutetun ehdotuksen (COM(2013)0329),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 172 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0149/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 22. helmikuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 4. toukokuuta 2012 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 15. marraskuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan, lausunnot (A7-0272/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0299

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi Euroopan laajuisia verkkoja televiestintäinfrastruktuurien alalla koskevista suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1336/97/EY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 283/2014.)

⁽¹⁾ EUVL C 143, 22.5.2012, s. 120.

⁽²⁾ EUVL C 225, 27.7.2012, s. 211.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0158

Julkisen sektorin elinten verkkosivustojen saavutettavuus *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi julkisen sektorin elinten verkkosivustojen saavutettavuudesta (COM(2012)0721 – C7-0394/2012 – 2012/0340(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/63)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0721),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0394/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 22. toukokuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnot (A7-0460/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0340

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi julkisen sektorin elinten verkkosivustojen ja julkisia tehtäviä hoitavien yhteisöjen verkkosivustojen saavutettavuudesta [tark. 1]

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

⁽¹⁾ EUVL C 271, 19.9.2013, s. 116.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Digitaalisen yhteiskunnan kehittyminen tarjoaa käyttäjille uusia tapoja käyttää tietoja ja palveluja. Tiedon ja palvelujen tarjoajat, kuten julkisen sektorin elimet, turvautuvat yhä enemmän internetiin tuottaessaan, kerätessään ja jakaessaan monenlaisia verkossa tarjottavia tietoja ja palveluita, jotka ovat kansalaisille välttämättömiä. **Tietojen toimittamisen turvallisuuden ja henkilötietojen suojan merkitys on tältä osin erittäin suuri.** [tark. 2]
- (2) ~~Verkkosisällön saavutettavuudella tarkoitetaan periaatteita ja tekniikoita, joita olisi noudatettava verkkosivustojen kehittämisessä, jotta sivustojen sisältö olisi kaikkien ja erityisesti toimintarajoitteisten ja vammaisten henkilöiden käytettävissä. Verkkosivustojen sisältöön kuuluu tekstuaalista ja ei-tekstuaalista tietoa, lomakkeiden lataamista ja kaksisuuntaista vuorovaikutusta, kuten digitaalisten lomakkeiden käsittelyä, todentamista sekä tapausten käsittelyä ja maksujen suorittamisen kaltaisia toimia.~~ [tark. 3]
- (2 a) **Verkkosisällön saavutettavuus, erityisesti sitoutuminen tekemään kaikista julkisista verkkosivustoista saavutettavia vuoteen 2010 mennessä, sisältyi 11 päivänä kesäkuuta 2006 Riiaassa annettuun ministerikouksen julistukseen tietoyhteiskuntaan osallistamisesta.** [tark. 4]
- (2 b) **Vaikka tätä direktiiviä ei sovelleta unionin toimielinten verkkosivustoihin, niiden olisi noudatettava tähän direktiiviin sisällytettyjä vaatimuksia ja näytettävä esimerkkiä hyvästä käytännöstä.** [tark. 5]
- (3) ~~Komission laatimassa kehotti 15 päivänä joulukuuta 2010 antamassaan tiedonannossa "Euroopan sähköisen hallinnon toimintasuunnitelma 2011–2015" ⁽³⁾ kehoitetaan toimintasuunnitelma 2011–2015: tieto- ja viestintätekniikalla älykkäämpää, kestävämpää ja innovatiivisempaa hallintoa" toimiin sellaisten sähköisten viranomaispalvelujen kehittämiseksi, joilla varmistetaan osallistavuus ja esteettömyys. Samalla olisi lisättävä toimia, joilla varmistetaan osallisuutta tietoyhteiskuntaan koskevan politiikan tehokas täytäntöönpano, ottaen huomioon, että tällä politiikalla pyritään paikkaamaan tieto- ja viestintätekniikan käytön puutteita ja edistämään tieto- ja viestintätekniikan käyttöä syrjäytymisen torjumiseksi ja taloudellisen suorituskyvyn, työllistymismahdollisuuksien, elämänlaadun sekä sosiaalisen osallisuuden ja yhteenkuuluvuuden parantamiseksi muun muassa demokraattisten kuulemisten avulla.~~ [tark. 6]
- (4) ~~Komissio ilmoitti tiedonannossaan 19 päivänä toukokuuta 2010 antamassaan tiedonannossa "Euroopan digitaalistrategia" ⁽⁴⁾, joka on yksi Eurooppa 2020 -strategian hankkeista, että julkisen sektorin verkkosivustojen (ja peruspalveluja kansalaisille tarjoavien verkkosivustojen) olisi oltava täysin saavutettavia vuoteen 2015 mennessä.~~ [tark. 7]
- (4 a) **Ikääntyneet henkilöt ovat digitaalisen syrjäytymisen vaarassa muun muassa digitaalisten taitojen ja internetyhteyden puuttumisen vuoksi. Komission 8 päivänä marraskuuta 2011 antaman tiedonannon "Tietoyhteiskuntaan osallistamista koskeva eurooppalainen i2010-aloite "Osallisuus tietoyhteiskuntaan" tarkoituksena on varmistaa, että kaikilla käyttäjäryhmillä on optimaaliset mahdollisuudet käyttää internetiä ja tutustua tieto- ja viestintätekniikoihin. Euroopan digitaalistrategiassa ehdotetaan useita toimia, joilla edistetään uusien tieto- ja viestintätekniikkojen käyttöä heikommissa asemassa olevien käyttäjäryhmien, kuten ikääntyneiden henkilöiden, keskuudessa.** [tark. 8]
- (5) Tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmalla "Horisontti 2020" ⁽⁵⁾ ja yritysten kilpailukykyä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevalla ohjelmalla (COSME) ⁽⁶⁾ tuetaan saavutettavuuden ongelmiin liittyviä teknisiä ratkaisuja koskevaa tutkimusta ja ratkaisujen kehittämistä.

⁽¹⁾ EUVL C 271, 19.9.2013, s. 116.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. helmikuuta 2014.

⁽³⁾ KOM(2010) 743 lopullinen — Ei julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽⁴⁾ KOM(2010) 245 lopullinen/2.

⁽⁵⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 104..

⁽⁶⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 33.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (6) Ratifioimalla vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen, jäljempänä ”YK:n yleissopimus”, suurin osa jäsenvaltioista ja unioni ovat sopimuksen lopullisen tekemisen myötä sitoutuneet varmistamaan ”vammaisille henkilöille muiden kanssa yhdenvertaisen pääsyn [...] muun muassa tieto- ja viestintäteknologiaan” ja toteuttamaan ”asianmukaiset toimet, joilla [...] edistetään uusien tieto- ja viestintäteknologioiden ja -järjestelmien, myös internetin, saavutettavuutta vammaisille henkilöille”.
- (6 a) **YK:n yleissopimuksen mukaisesti kaikkia palvelevaan suunnitteluun nojautuvan lähestymistavan olisi toimittava uusien tekniikkojen kehittämisen perustana.** [tark. 9]
- (7) **Komission 15 päivänä marraskuuta 2010 antama tiedonanto ”Euroopan vammaisstrategia 2010–2020⁽¹⁾: Uudistettu sitoutuminen esteettömään Eurooppaan”, jolla pyritään poistamaan vammaisten tasavertaisen yhteiskuntaan osallistumisen esteet**, perustuu YK:n yleissopimukseen ja sisältää toimia useilla ensisijaisilla alueilla, kuten verkkosisällön saavutettavuuden alalla, ja sen tavoitteena on varmistaa ”tavaroiden, palvelujen (julkiset palvelut mukaan luettuina) ja apuvälineiden saavutettavuus vammaisten kannalta”. [tark. 10]
- (8) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1303/2013⁽²⁾ on säännöksiä tieto- ja viestintäteknikan saavutettavuudesta. Siinä ei kuitenkaan käsitellä verkkosisällön saavutettavuuden erityispiirteitä.
- (8 a) **Euroopan parlamentti korosti 25 päivänä lokakuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa⁽³⁾, että innovointiin ja tietoon perustuvat taloudet eivät voi kehittyä ilman vammaisille tarkoitettuja, velvoittavalla lainsäädännöllä säädeltyjä sisältöjä ja rakenteita, kuten näkövammaisille tarkoitettuja esteettömät verkkosivut, kuulovammaisille tarkoitettuja tekstityksiä, myös joukkotiedotusvälineiden palveluissa, verkossa olevat palvelut viittomakieltä käyttäville, älypuhelinsovellukset sekä kosketuksella ja äänellä toimivat apuvälineet julkisissa tiedotusvälineissä.** [tark. 11]
- (8 b) **Euroopan digitaalistrategiassa korostetaan, että on tärkeää toteuttaa positiivisia toimia, joilla autetaan vammaisia pääsemään osallisiksi kulttuurisisällöistä, koska tämä on olennainen osa unionin täyttä kansalaisuutta, ja edellytetään, että vammaisten pääsyä digitaalisiin sisältöihin koskevassa yhteisymmärryspöytäkirjassa vahvistettuja periaatteita noudatetaan kaikilta osin. Julkisille verkkosivustoille käytettäviksi asetettujen asiakirjojen, kuten raporttien, kirjojen ja lainsäädäntötekstien laatiminen siten, että se mahdollistaa niiden laajan saavutettavuuden, yhdistettynä toivottujen yksityissektoria tukevien toimien toteuttamiseen tähän alaan tehtävien investointien lisäämiseksi voi myötävaikuttaa merkittävästi tämän tavoitteen saavuttamiseen ja samalla edistää osaamisen ja palveluyritysten kehittämistä unionissa.** [tark. 12]
- (9) Verkkosisällön saavutettavuutta koskevat markkinat kasvavat nopeasti ja koostuvat monenlaisista talouden toimijoista, kuten toimijoista, jotka kehittävät verkkosivustoja tai ohjelmistotyökaluja verkkosivustojen luomista, hallinnointia ja testaamista varten, kehittävät asiakassovelluksia, muun muassa verkkoselaimia ja niihin liittyviä avustavia teknologioita, tai tarjoavat varmennepalveluja ja koulutusta sekä verkkosivustoille integroitua sosiaalisen viestinnän kanavia. **Digitaalitaitojen ja työllisyyden edistämiseksi perustetun suuren koalition ponnistelut ovat tältä osin erittäin tärkeitä: suuri koalitio perustettiin työllisyyspaketin jatkotoimena tieto- ja viestintäteknikan alan asiantuntijoita varten, ja se pyrkii paikkaamaan osaamisen puutteita tieto- ja viestintäteknikan alalla, luku- ja ammattitaidon puutteet mukaan luettuina.** [tark. 13]
- (10) Useat jäsenvaltiot ovat toteuttaneet toimenpiteitä, jotka perustuvat saavutettavien verkkosivustojen suunnittelua koskeviin kansainvälisesti käytettyihin ohjeisiin, mutta annetussa ohjeistuksessa viitataan usein ohjeiden vaatimustenmukaisuustasojen eri versioihin tai kansallisella tasolla on otettu käyttöön erilaisia teknisiä muunnelmia.

⁽¹⁾ KOM(2010) 636 lopullinen — Ei julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽³⁾ **Euroopan parlamentin päätöslauselma, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, vammaisten liikkuvuudesta ja osallistumisesta sekä Euroopan vammaisstrategiasta 2010–2020** (EUVL C 131 E, 8.5.2013, s. 9).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (11) Verkkosisällön saavutettavuuteen liittyviin toimittajiin lukeutuu paljon pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yrityksiä). Toimittajia ja etenkin pk-yrityksiä ei kannusteta osallistumaan riskialttiiseen yritystoimintaan kansallisten markkinoidensa ulkopuolella. Koska verkkosisällön saavutettavuutta koskevat vaatimukset ja sääntely ovat erilaisia, rajojen yli tarjottavien verkkosisällön saavutettavuutta koskevien tuotteiden ja palvelujen kehittämisestä ja markkinoinnista aiheutuvat lisäkustannukset haittaisivat toimittajien kilpailukykyä ja kasvua.
- (11 a) **Verkon neutraaliuden takaaminen on olennaisen tärkeää, jotta julkisen sektorin elinten verkkosivustot säilyvät saavutettavina ja jotta internet säilyy avoimena.** [tark. 14]
- (12) Vähäisen kilpailun vuoksi verkkosivustojen ja niihin liittyvien tuotteiden ja palvelujen ostajat joutuvat maksamaan palveluista korkeita hintoja tai olemaan riippuvaisia yhdestä ainoasta toimittajasta. Toimittajat suosivat usein valmistajakohtaisten standardien muunnelmia, mikä myöhemmin estää asiakassovellusten yhteentoimivuutta ja verkkosisällön yleisen saavutettavuuden toteutumista unionin laajuisesti. Kansallisten lainsäädäntöjen pirstaleisuus vähentää hyötyjä, joita voitaisiin saavuttaa jakamalla kansallisten ja kansainvälisten kumppanien kanssa vastavuoroisesti yhteiskunnalliseen ja tekniseen kehitykseen mukautumisesta saatuja kokemuksia.
- (13) Kansallisten toimenpiteiden lähentäminen unionin tasolla julkisen sektorin elinten **ja julkisia tehtäviä hoitavien yhteisöjen** verkkosivustojen saavutettavuutta koskevien yhteisesti sovittujen vaatimusten pohjalta on välttämätöntä pirstaloitumisen lopettamiseksi. Lähentäminen vähentäisi verkkopalvelujen kehittäjien epävarmuutta ja edistäisi yhteentoimivuutta. **Jäsenvaltioiden olisi kannustettava käyttämään asianmukaisia ja yhteentoimivia verkkosisällön saavutettavuusvaatimuksia järjestäessään tarjouskilpailuja verkkosivustojen sisällöstä.** Teknologia-riippumattomat verkkosisällön saavutettavuusvaatimukset eivät estä innovointia vaan mahdollisesti jopa lisäävät sitä. [tark. 15]
- (14) Yhdenmukaistetun lähestymistavan ansiosta myös unionin julkisen sektorin elimet ja yritykset voisivat hyötyä taloudellisesti ja sosiaalisesti verkkopalvelujen tarjoamisen laajentamisesta kattamaan suuremman joukon kansalaisia ja asiakkaita. Tämä lisännee verkkosisällön saavutettavuutta koskevien tuotteiden ja palvelujen sisämarkkinoiden potentiaalia **ja edistää digitaalisten sisämarkkinoiden päätökseen saattamista.** Tästä johtuvan markkinoiden kasvun ansiosta yritykset voisivat edistää talouskasvua ja työpaikkojen luomista unionin alueella Sisämarkkinoiden vahvistaminen tekisi unionista houkuttelevamman investointikohteen. Viranomaiset hyötyisivät siitä, että verkkosisällön saavutettavuus olisi edullisempi toteuttaa. [tark. 16]
- (15) ~~Kansalaiset hyötyisivät julkisen sektorin~~ **Kansalaisten olisi saatava hyötyä julkisten** verkkopalvelujen laajemmasta saavutettavuudesta, **heillä olisi oltava pääsy uutis-, kulttuuri- ja saisivat viihdesisältöihin, joiden avulla he voivat integroitua täysimääräisesti sosiaalisesti ja ammatillisesti, ja heidän olisi saatava** palveluja ja tietoja, jotka ~~auttaisivat heitä~~ **auttavat heitä** ~~helpottavat heidän jokapäiväistä elämäänsä ja auttavat heitä~~ käyttämään oikeuksiaan kaikkialla unionissa, erityisesti oikeutta liikkua ja valita asuinpaikka vapaasti unionin alueella, **oikeutta tiedon saantiin, sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta.** [tark. 17]
- (15 a) **Verkkopalvelujen merkitys yhteiskunnassa kasvaa. Internet on tiedon ja koulutuksen saavutettavuuden sekä yhteiskunnallisen osallistumisen kannalta olennainen väline. Sosiaalisen osallisuuden vuoksi kaikille ihmisille olisi siksi mahdollistettava julkisen sektorin elinten verkkosivustojen sekä peruspalveluja kansalaisille tuottavien verkkosivustojen, kuten tärkeiden uutissivustojen ja mediakirjastojen, pankkipalvelujen (verkkopankkien) ja etujärjestöjen tietojen ja palvelujen, saavutettavuus.** [tark. 18]
- (16) Tässä direktiivissä määritellyt verkkosisällön saavutettavuusvaatimukset ovat teknologia-riippumattomia. Niissä ainoastaan osoitetaan, minkä perustoimintojen on toteuduttava, jotta käyttäjä voi itsenäisesti havainnoida, **navigoida**, käyttää, lukea ja ymmärtää verkkosivustoa ja sen sisältöä sekä olla niihin vuorovaikutuksessa. Niissä ei eritellä, kuinka tämä on saavutettava ja mikä teknologia olisi valittava tietyille verkkosivustolle, verkossa esitettävälle tiedolle tai sovellukselle. Näin ne eivät haittaa innovointia.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (17) Verkkoisällön saavutettavuuteen liittyvän yhteentoimivuuden olisi perustuttava yhteisesti hyväksytyihin ja käytettyihin eritelmiin, joiden avulla verkkoisällöstä voitaisiin tehdä mahdollisimman yhteensopiva nykyisten ja tulevien asiakassovellusten ja avustavien teknologioiden kanssa. Tarkemmin sanottuna verkkoisällön olisi tarjottava asiakassovelluksille luonnollisen kielen, rakenteiden, suhteiden ja järjestyksen yhteinen sisäinen koodaus sekä tietoa mahdollisista sulautetuista käyttöliittymän osista. Yhteentoimivuus hyödyttäisi siten käyttäjiä, jotka voisivat kaikkialla hyödyntää asiakassovelluksiaan verkkosivustojen käyttämiseen. He saattaisivat hyötyä myös laajemmasta valikoimasta ja edullisemmista hinnoista koko unionin alueella. Yhteentoimivuus hyödyttäisi myös verkkoisällön saavutettavuutta koskevien tuotteiden ja palvelujen toimittajia ja ostajia.
- (18) Kuten Euroopan digitaalistrategiassa korostetaan, viranomaisten olisi tehtävä oma osansa verkkoisällön markkinoiden edistämässä. Viranomaiset voivat edistää sisältömarkkinoita asettamalla julkisen sektorin tiedot saataville läpinäkyvin, toimivin ja syrjimättömin ehdoin. Tämä on tärkeä innovatiivisten verkkopalveluiden mahdollisen kasvun lähde.
- (18 a) **Jäsenvaltioiden julkisten viranomaisten olisi voitava vaatia, että tiettyjen verkkosivustojen on toimittava unionin alueelle sijoitetuilla palvelimilla, jotta unionin ulkopuolisten tahojen toimesta suoritulta vakoilulta ja tietovuodoilta vältyttäisiin ja varmistettaisiin, että unionin ulkopuoliset tahot eivät voi sulkea turvallisuuden kannalta merkittäviä palveluita. [tark. 19]**
- (19) **Tämän** direktiivin tavoitteena olisi oltava, että tietynlaisista **kaikki** suurelle yleisölle välttämättömiä **välttämättömät** julkisen sektorin elinten verkkosivustoista tehtäisiin saavutettavia yhteisten vaatimusten mukaisesti. Tällaisia sivustolajeja määriteltiin vuonna 2001 toteutetussa sähköisiä viranomaispalveluja koskeneessa vertailussa ⁽¹⁾, ja liitteessä oleva luettelo perustuu näihin lajeihin **verkkosivustot ja julkisia tehtäviä hoitavien yhteisöjen verkkosivustot olisivat kaikilta osin vammaisten henkilöiden saavutettavissa, jotta helpotetaan heidän valmiuttaan elää itsenäisesti ja osallistua täysimääräisesti kaikkiin elämän osa-alueisiin, kuten YK:n yleissopimuksessa on esitetty. Tämän direktiivin kattamien julkisia tehtäviä hoitavien yhteisöjen verkkosivustojen tyytit olisi lueteltava liitteessä. Direktiivin määräysten noudattamisen määräaika olisi oltava vaihteittaisia, jotta direktiivin soveltamisala voidaan laajentaa koskemaan kaikkia julkisen sektorin elinten verkkosivustoja, joilla tarjotaan palveluja suoraan kansalaisille. [tark. 20]**
- (20) Tässä direktiivissä säädetään verkkoisällön saavutettavuusvaatimukset tietyn tyyppisille **kaikille** julkisen sektorin elinten verkkosivustoille **ja julkisia tehtäviä hoitavien yhteisöjen verkkosivustoille**. Kyseisten verkkosivustojen vaatimustenmukaisuuden arvioinnin helpottamiseksi on tarpeen toteuttaa vaatimustenmukaisuusolettama asianomaisissa verkkosivustoissa, jotka noudattavat niitä yhdenmukaistettuja standardeja, jotka on laadittu ja julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä eurooppalaisesta standardoinnista sekä neuvoston direktiivien 89/686/EY ja 93/15/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/105/EY ja 2009/23/EY muuttamisesta ja päätösten 87/95/EY ja 1673/2006/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ⁽²⁾ mukaisesti **kyseisiä vaatimuksia vastaavien** yksityiskohtaisten teknisten eritelmien laatimiseksi kyseisistä vaatimuksista **ilmaisemista varten**. Tämän **Kyseisen** asetuksen nojalla jäsenvaltiot ja Euroopan parlamentti voivat vastustaa niitä yhdenmukaistettuja standardeja, joiden ne eivät katso kokonaisuudessaan täyttävän tässä direktiivissä säädettyjä verkkoisällön saavutettavuusvaatimuksia. [tark. 21]
- (21) Komissio on jo antanut eurooppalaisille standardointielimille toimeksiannon M/376 ⁽³⁾ kehittää eurooppalainen standardi, jossa eritellään tieto- ja viestintätekniisiä tuotteita ja palveluja, myös verkkoisällöjä, varten saavutettavuutta koskevat toiminnalliset vaatimukset, joita voitaisiin käyttää julkisten hankintojen yhteydessä ja hankintojen kaltaisten muiden toimien yhteydessä yksityisellä sektorilla. Eurooppalaisten standardointielinten on tämän vuoksi aloitettava tiivis yhteistyö teollisuuden asianomaisten standardointifoorumien ja yhteenliittymien kanssa, World Wide Web Consortium (W3C/WAI) mukaan luettuna. Tämän työn perusteella olisi kehitettävä yhdenmukaistettu standardi, jolla oletama tässä direktiivissä säädettyjen verkkoisällön saavutettavuusvaatimusten mukaisuudesta toteutuu.

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/egovernment-indicators-benchmarking-europe>

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/EY ja 93/15/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12).

⁽³⁾ <http://www.mandate376.eu/>

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (21 a) *Valmisteltaessa asiaankuuluvia eurooppalaisia ja yhdenmukaistettuja standardeja ja niiden mahdollisten tulevien tarkistusten yhteydessä niistä vastaavia eurooppalaisia standardointielimiä olisi kannustettava voimakkaasti varmistamaan yhtenäisyys suhteessa asiaankuuluviin kansainvälisiin standardeihin (tällä hetkellä ISO/IEC 40500), jotta vältetään pirstaleisuus tai oikeusvarmuuden puuttuminen. [tark. 22]*
- (22) Niin kauan, kuin tällaisen yhdenmukaistetun standardin tai sen osien viitetietoja ei ole julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, verkkosisällön saatavuutta koskevan vaatimustenmukaisuusolettaman olisi toteuduttava sellaisissa asianomaisissa verkkosivustoissa, jotka ovat komission delegoiduissa säädöksissä määrittämien eurooppalaisten standardien tai niiden osien mukaisia. Tällainen yhdenmukaistettu standardi voisi olla esimerkiksi toimeksiannon 376 perusteella annettava eurooppalainen standardi.
- (23) Tällaisen eurooppalaisen standardin puuttuessa verkkosisällön saavutettavuutta koskevan vaatimustenmukaisuusolettaman olisi toteuduttava sellaisissa asianomaisissa verkkosivustoissa, jotka ovat kansainvälisen ISO/IEC 40500:2012-standardin niiden osien mukaisia, jotka koskevat AA-tason onnistumiskriteerejä ja ohjeidenmukaisuuden vaatimuksia. Kansainvälinen standardi ISO/IEC 40500:2012 on täsmälleen sama kuin alkuperäinen verkkosisällön saavutettavuusohjeiden versio 2.0. Sidosryhmät ovat kansainvälisesti ja Euroopan tasolla laajasti tunnustaneet, että W3C:n antamien verkkosisällön saavutettavuusohjeiden versiossa 2.0 (WCAG 2.0) verkkosivustoille määritellyt AA-tason ohjeidenmukaisuutta koskevat onnistumiskriteerit ja vaatimukset muodostavat perustan riittäville verkkosisällön saavutettavuutta koskeville eritelmiille. Tätä on korostettu esteetöntä tietoyhteiskuntaa koskevilla 31 päivänä maaliskuuta 2009 annetuissa neuvoston päätelmissä.
- (24) Verkkosisällön saavutettavuusvaatimusten noudattamista olisi valvottava jatkuvasti ~~julkisen sektorin elinten asianomaisten~~ verkkosivustojen kehittämisvaiheesta alkaen aina kaikkiin myöhempiin sisältöpäivityksiin asti. *Toimivaltaisen viranomaisen nimeäminen täytäntöönpanoelimeksi kussakin jäsenvaltiossa olisi soveltuva tapa varmistaa, että verkkosisällön saavutettavuusvaatimusten noudattamista valvotaan ja että ne pannaan tiukasti täytäntöön, ja sen lisäksi sidosryhmät olisi osallistettava tiiviisti valvontaan perustamalla valitusmekanismi havaittuja noudattamatta jättämistä koskevia tapauksia varten.* Yhdenmukaistettuun valvontamenetelmään kuuluisi ~~verkkosivustojen~~ *asianomaisen verkkosivuston* verkkosisällön saavutettavuutta koskevien vaatimusten noudattamisasteen tarkistaminen yhdenmukaisin ja kaikissa jäsenvaltioissa käytettävien perustein, edustavien otosten kerääminen ja valvonnan säännöllisyys. Jäsenvaltioiden olisi raportoitava ~~vuosittain~~ *kahden vuoden välein* valvonnan tuloksista ja yleisemmin toimista, joita ne ovat toteuttaneet tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi. [tark. 23]
- (24 a) *Kyseisten verkkosivustojen vaatimusten noudattamisen jatkuvaan valvontaan käytettävä ensimmäinen menetelmä sekä verkkosisällön saavutettavuusvaatimukset olisi hyväksyttävä täytäntöönpanosäädöksillä viimeistään vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta. [tark. 24]*
- (25) Yhdenmukaistettujen puitteiden ansiosta sisämarkkinoilla toimimisen esteet vähenisivät verkkosivustojen kehittämisen alalla, samalla kun viranomaisille ja muille verkkosisällön saavutettavuuteen liittyvien tuotteiden ja palvelujen hankkijoille aiheutuvat kustannukset pienenisivät, *mikä tukisi talouskasvua ja työllisyyttä. [tark. 25]*
- (26) Jotta varmistettaisiin, että asianomaisista verkkosivustoista tehdään saavutettavia tässä direktiivissä säädettyjen verkkosisällön saavutettavuusvaatimusten mukaisesti *ja että kyseiset vaatimukset ovat selvät ja ymmärrettävät direktiivin täytäntöönpanossa mukana oleville sidosryhmille, myös ulkoisille verkkosivustojen kehittäjille ja julkisen sektorin elinten ja muiden julkisia tehtäviä hoitavien yhteisöjen omalle henkilöstölle*, komissiolle olisi siirrettävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukainen valta antaa säädöksiä, jotta se voisi tarvittaessa ~~tarkentaa vaatimuksia~~ *antaa lisätietoja näistä vaatimuksista niitä muuttamatta* ja määrittää ~~eurooppalainen standardi tai sen eurooppalaiset standardit tai niiden~~ osat, ~~jolla tai joilla~~ toteutetaan yhdenmukaistettujen standardien puuttuessa verkkosisällön saavutettavuusvaatimusta koskeva vaatimustenmukaisuusolettama tällaisia standardeja tai niiden osia noudattavissa asianomaisissa verkkosivustoissa, ja muuttaa liitettä I a teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaisia kuulemisia myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että Euroopan parlamentti ja neuvosto saavat tarvittavat asiakirjat samanaikaisesti, ajoissa ja asianmukaisesti. [tark. 26]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (27) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin asiaankuuluvien säännösten yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tarkastelumenettelyä olisi käytettävä vahvistettaessa menettelyä, jota jäsenvaltioiden olisi käytettävä valvoessaan, että asianomaiset verkkosivustot ovat kyseisten vaatimusten mukaisia. Neuvoa-antavaa menettelyä olisi käytettävä vahvistettaessa saavutettavuutta koskevan julistuksen malli ja jäsenvaltioiden komissiolle toimittamia kertomuksia koskevat järjestelyt. Näiden valtuuksien käytössä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011 ⁽¹⁾.
- (28) **Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa** tämän direktiivin tavoitetta eli yhdenmukaistettujen markkinoiden luomista julkisen sektorin elinten **ja julkisia tehtäviä hoitavien yhteisöjen** verkkosivustojen saavutettavuudelle ~~ei voida saavuttaa riittävällä tavalla jäsenvaltioiden toimin~~, vaan ~~tavoite se~~ voidaan, koska se edellyttää jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien nykyisin toisistaan eriävien sääntöjen yhdenmukaistamista, toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, ~~joten~~ **Sen vuoksi** unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa säädetyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa säädetyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi. **Verkkosivustojen saavutettavuutta koskevan yhdenmukaistetun lähestymistavan käyttöönotto koko unionissa laskisi verkkosivustoja kehittävien yritysten ja sen seurauksena myös näiden yritysten palveluja käyttävien julkisten elinten kustannuksia. Verkkosivustojen kautta saatavat tiedot ja palvelut ovat tulevaisuudessa entistä merkittävämmässä asemassa kansalaisten perusoikeuksien toteutumisen ja myös työsaannin kannalta, [tark. 27]**

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tämän direktiivin tavoitteena on lähentää jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat julkisen sektorin elinten verkkosivustojen **ja julkisia tehtäviä hoitavien yhteisöjen verkkosivustojen** sisällön saavutettavuutta kaikkien käyttäjien ja **parissa**, erityisesti toimintarajoitteisten, kuten vammaisten **ja ikääntyneiden**, henkilöiden parissa. [tark. 28]

1 a. YK:n yleissopimuksen mukaan vammaisia henkilöitä ovat ne, joilla on sellainen pitkäaikainen ruumiillinen, henkinen, älyllinen tai aisteihin liittyvä vamma, joka voi vuorovaikutuksessa erilaisten esteiden kanssa estää heidän täysimääräisen ja tehokkaan osallistumisensa yhteiskuntaan yhdenvertaisesti muiden kanssa. [tark. 29]

2. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden on tehtävä ~~sellaisen julkisen sektorin elimille kuuluvien verkkosivustojen sisällöstä seuraavien verkkosivustojen toiminnoista ja sisällöistä~~ saavutettavia; joiden tyytit eritellään liitteessä:

a) **julkisen sektorin elimille kuuluvat verkkosivustot; ja**

b) **liitteessä I a eriteltyjä julkisten tehtävien tyypejä hoitavien muiden yhteisöjen verkkosivustot.**

Jäsenvaltiot voivat laajentaa tämän direktiivin soveltamisalan koskemaan myös muuntyyppisiä tehtäviä kuin ne, jotka on eritelty liitteessä I a. [tark. 30]

3. ~~Jäsenvaltiot voivat laajentaa~~ **Jäsenvaltioita kannustetaan laajentamaan** tämän direktiivin soveltamisalan koskemaan myös muuntyyppisiä ~~julkisen sektorin elinten~~ verkkosivustoja kuin 2 kohdassa tarkoitettuja verkkosivustoja. [tark. 31]

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) No 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3 a. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tätä direktiiviä komission suosituksessa 2003/361/EY⁽¹⁾ määriteltyihin mikroyrityksiin, jos ne hoitavat sentyypisiä julkisia tehtäviä, jotka on eritelty tämän direktiivin liitteessä I a. [tark. 32]

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1 a) ”julkisen sektorin elimellä” Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EY⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa määriteltyjä valtion viranomaisia, alueviranomaisia tai paikallisviranomaisia, julkisoikeudellisia laitoksia sekä yhden tai useamman tällaisen viranomaisen tai yhden tai useamman tällaisen julkisoikeudellisen laitoksen muodostamia yhteenliittymiä; [tark. 33]
- 1 b) ”julkisen sektorin elimille kuuluvilla verkkosivustoilla” verkkosivustoja, jotka julkisen sektorin elimet ovat kehittäneet tai joita ne ovat hankkineet, ylläpitäneet tai yhteisrahoittaneet tai joita on yhteisrahoitettu unionin varoista; [tark. 34]
- 1 c) ”julkisia tehtäviä hoitavien yhteisöjen verkkosivustoilla” niiden yhteisöjen verkkosivustoja, jotka hoitavat liitteessä I a eriteltyihin julkisten tehtävien tyypeihin kuuluvia tehtäviä; [tark. 35]
- 1) ”asianomaisilla verkkosivustoilla” tämän direktiivin **kaikkia versioita** 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja verkkosivustoja tarkoitetuista verkkosivustoista, myös niistä, jotka on suunniteltu saavutettavaksi mobiililaitteella tai muulla tavoin. Jos verkkosivuston omistajien suunnittelema sovellus tarjoaa verkkosivustoon liittyviä palveluja, tätä määritelmää sovelletaan myös sellaiseen sovellukseen; [tark. 36]
- 2) ”verkkosivustojen sisällöllä” tietoja ja käyttöliittymän osia, jotka annetaan tiedoksi käyttäjälle asiakassovelluksella, mukaan lukien sisällön rakenteen, esitystavan ja vuorovaikutukset määrittävä koodi tai merkkkaus. **Verkkosivustojen sisältöön kuuluu tekstuaalista ja ei-tekstuaalista tietoa, asiakirjojen ja lomakkeiden lataamismahdollisuus ja kaksisuuntaista vuorovaikutusta kuten digitaalisten lomakkeiden käsittelyä, todentamista, tunnistamista sekä maksujen suorittamisen kaltaisia toimia; siihen kuuluu myös verkkosivustojen välityksellä tarjottuja ulkoisia toimintoja esimerkiksi internet-linkin kautta, sillä edellytyksellä että ulkoinen verkkosivusto on ainoa väline, jonka kautta tieto tai palvelu tarjotaan käyttäjälle. Verkkosivustojen sisältöön kuuluu myös käyttäjän luoma sisältö ja verkkosivustolle upotettu sosiaalinen media aina, kun se on teknisesti mahdollista. Siihen sisältyy asianomaisen verkkosivuston määrättyä palvelua tarjoavien osien lisäksi myös palveluun liittyvä koko verkkosivusto;** [tark. 37]
- 2 a) ”sivuntekitykalulla” verkkosovellusta tai muuta kuin verkkosovellusta, jota sivuntekijät voivat käyttää (yksin tai yhteistyössä) luodakseen tai muuttaakseen verkkosisältöä muiden sivuntekijöiden tai loppukäyttäjien käyttöön; [tark. 38]
- 3) ”asiakassovelluksella” kaikenlaisia ohjelmistoja, jotka hakevat ja esittävät verkkosisältöä käyttäjälle, mukaan lukien verkkoselaimet, mediasoittimet, selainlaajennukset ja muut ohjelmat, jotka auttavat hakemaan tai esittämään verkkosisältöä sekä olemaan vuorovaikutuksessa verkkosisällön kanssa **riippumatta laitetypistä, jota käytetään vuorovaikutuksessa olemiseen, mobiililaitteet mukaan luettuina;** [tark. 39]
- 3 a) ”verkkosisällön saavutettavuudella” periaatteita ja tekniikoita, joita asianomaisten verkkosivustojen kehittämisessä on noudatettava, jotta näiden sivustojen sisältö olisi kaikkien käyttäjien ja erityisesti vammaisten ja ikääntyneiden henkilöiden saavutettavissa; verkkosisällön saavutettavuudella viitataan erityisesti periaatteisiin ja tekniikoihin, joilla parannetaan käyttäjien havainnointia, navigointia, käyttöä, vuorovaikutusta, luettavuutta ja ymmärtämistä, ja siihen sisältyy avustavan teknologian tai puhetta tukevan ja korjaavan viestinnän käyttö; [tark. 40]
- 3 b) ”avustavalla teknologialla” laitteistoa tai ohjelmistoa, joka toimii asiakassovelluksena tai pääasiallisen asiakassovelluksen ohella sellaisten toimintojen tarjoamiseksi vammaisten käyttäjien vaatimusten täyttämiseksi, jotka eivät sisälly pääasiallisten asiakassovellusten tarjoamiin toimintoihin; tähän sisältyvät vaihtoehdot

⁽¹⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keski suurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 136).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

esittämistavat, vaihtoehtoiset syöttötavat, täydentävät navigointi- tai orientaatiojärjestelmät ja sisällönmuunnokset; [tark. 41]

- 3 c) *”kaikille sopivalla suunnittelulla”* tarkoitetaan tuotteiden, ympäristöjen, ohjelmien ja palvelujen suunnittelua sellaisiksi, että kaikki ihmiset voivat käyttää niitä mahdollisimman laajasti ilman mukautuksia tai erikoissuunnittelua kuten YK:n yleissopimuksessa on määritelty; se ei sulje pois yksittäisten vammaisryhmien mahdollisesti tarvitsemia apuvälineitä; [tark. 42]
- 4) ”standardilla” asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyä standardia;
- 5) ”kansainvälisellä standardilla” asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä kansainvälisen standardointielimen hyväksymää standardia;
- 6) ”eurooppalaisella standardilla” asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä eurooppalaista standardia;
- 7) ”yhdenmukaistetulla standardilla” asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyä yhdenmukaistettua standardia;
- 8) ~~”julkisen sektorin elimellä” direktiivin 2004/18/EY 1 artiklan 9 kohdassa määriteltyjä valtion viranomaisia, alueviranomaisia tai paikallisviranomaisia, julkisoikeudellisia laitoksia sekä yhden tai useamman tällaisen viranomaisen tai yhden tai useamman tällaisen julkisoikeudellisen laitoksen muodostamia yhteenliittymiä. [tark. 43]~~

3 artikla

Verkkosisällön saavutettavuusvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että saavutettavuus toteutuu asianomaisilla verkkosivustoilla
- a) johdonmukaisella ja käyttäjien **itsenäisen** havainnoinnin, **navigoinnin**, käytön, **vuorovaikutuksen**, **luettavuuden** ja ymmärtämisen kannalta riittävällä tavalla, myös siten, että sisällön esittämistä ja vuorovaikutusta voidaan mukauttaa, ja tarjoamalla saavutettavissa oleva sähköinen vaihtoehto; [tark. 44]
- b) tavalla, joka ~~helpottaa yhteentoimivuutta~~ **varmistaa yhteentoimivuuden monien** erilaisten asiakassovellusten ja avustavien teknologioiden kanssa unionin ja kansainvälisellä tasolla.; [tark. 45]

b a) kaikille sopivaan suunnitteluun perustuvalla lähestymistavalla. [tark. 46]

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava 1 kohdan säännöksiä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015. [tark. 47]

3. Komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 8 artiklan mukaisesti, jotta se voi tarvittaessa ~~eritellä tarkemmin antaa lisätietoja~~ 1 kohdassa ~~tarkoitettuja~~ **tarkoitetuista** verkkosisällön saavutettavuusvaatimukset **saavutettavuusvaatimuksista niitä muuttamatta. [tark. 48]**

4 artikla

Yhdenmukaistettuja standardeja koskeva vaatimustenmukaisuusolettama

Asianomaisten verkkosivustojen, jotka noudattavat yhdenmukaistettuja standardeja tai niiden osia, joiden viitetiedot komissio on laatinut ja julkaissut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* asetuksen (EU) N:o 1025/2012 mukaisesti, oletetaan olevan kyseisten standardien tai niiden osien kattamien, 3 artiklan 1 kohdassa säädettyjen verkkosivustojen saavutettavuusvaatimusten mukaisia.

5 artikla

Kansainvälisiä standardeja koskeva vaatimustenmukaisuusolettama

1. Niin kauan, kuin 4 artiklassa tarkoitettuja yhdenmukaistettujen standardien viitetietoja ei vielä ole julkaistu, tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti määritettyjä eurooppalaisia standardeja tai niiden osia noudattavien asianomaisten verkkosivustojen oletetaan olevan kyseisten standardien tai niiden osien, 3 artiklassa säädettyjen verkkosivustojen saavutettavuusvaatimusten mukaisia.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 8 artiklan mukaisesti, jotta se voi määrittää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut eurooppalaiset standardit tai niiden osat.

3. Niin kauan, kuin **tämän artiklan** 1 kohdassa tarkoitettuja eurooppalaisten standardien viitetietoja ei ole vielä määritetty, AA-tason onnistumiskriteerejä ja ohjeidenmukaisuuden vaatimuksia koskevia ~~ISO/IEC 40500:2012 standardien osia~~ **kansainvälisiä teknisiä WCAG 2.0 -standardeja** noudattavien asianomaisten verkkosivustojen oletetaan olevan ~~3 artiklassa~~ **artiklan 1 kohdassa** säädettyjen verkkosisällön saavutettavuusvaatimusten mukaisia. [tark. 49]

6 artikla

Lisätoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä sitä **varmistettava**, että asianomaisilla verkkosivustoilla on saavutettavuutta ja erityisesti tämän direktiivin noudattamista koskeva **selkeä ja ytimekäs** julistus, johon ~~voi sisältyä~~ **sisältyy tietoja suoralähetysäänisisältöön liittyvien verkkosisällön saavutettavuutta koskevien vaatimusten noudattamisasteesta ja** mahdollisesti sisältyä käyttäjien avuksi lisätietoa saavutettavuudesta **asianomaisten verkkosivustojen savutettavuusasteen arvioimisessa. Tällainen tieto on annettava saavutettavissa olevassa muodossa.**

1 a. Komission vahvistaa saavutettavuutta koskevan julistuksen mallin täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset annetaan 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen. [tark. 50]

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä edistääkseen sitä, että ~~3 artiklassa määriteltyjä~~ **artiklan 1 kohdassa esitettyjä** verkkosisällön saavutettavuusvaatimuksia noudatetaan asianomaisten verkkosivustojen lisäksi kaikissa ~~julkisen sektorin elinten~~ verkkosivustoissa ja erityisesti sellaisissa ~~julkisen sektorin elinten~~ verkkosivustoissa, jotka kuuluvat verkkosisällön saavutettavuutta koskevien voimassa olevien kansallisten lakien tai asiaankuuluvien toimenpiteiden soveltamisalaan. [tark. 51]

2 a. Jäsenvaltioiden on edistettävä ja tuettava verkkosivustojen saavutettavuutta koskevia koulutusohjelmia, jotka on suunnattu asiaankuuluville sidosryhmille, mukaan luettuina julkisen sektorin elinten sekä julkisia tehtäviä hoitavien yhteisöjen henkilöstö, ja jotka koskevat verkkosivustojen ja niiden sisällön luomista, ylläpitoa ja päivitystä. [tark. 52]

2 b. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tiedottaakseen 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetuista verkkosisällön saavutettavuutta koskevista vaatimuksista, niiden käyttäjille ja verkkosivustojen omistajille tuomista hyödyistä sekä mahdollisuudesta esittää valituksia tapauksissa, joissa tämän direktiivin vaatimuksia, sellaisina kuin ne on vahvistettu 7 a artiklassa, ei ole noudatettu. [tark. 53]

2 c. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet edistääkseen sellaisten sivuntekotyökalujen käyttöä, jotka tukevat tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamista. [tark. 54]

3. Jäsenvaltioiden on tuettava asianmukaisia mekanismeja, joilla järjestetään verkkosisällön saavutettavuutta koskevia kuulemisia asiaankuuluvien sidosryhmien **sekä vammaisten ja ikääntyneiden henkilöiden etua ajavien järjestöjen** kanssa ja tiedotetaan verkkosisällön saavutettavuutta koskevan politiikan kehityksestä sekä verkkosisällön saavutettavuusvaatimusten täytäntöönpanosta saaduista kokemuksista ja tehdyistä huomioista. [tark. 55]

4. Jäsenvaltioiden on komission tukemina tehtävä **kansallisella ja** unionin tasolla yhteistyötä **asiaankuuluvien työmarkkinaosapuolten sekä** teollisuuden ja kansalaisyhteiskunnan sidosryhmien kanssa tarkastellakseen ~~7 artiklan 4 kohdassa~~ **b artiklassa** tarkoitettua vuosittaista raportointia varten markkinoiden ja teknologian kehittymistä ja edistymistä verkkosisällön saavutettavuudessa sekä vaihtaakseen parhaita toimintatapoja. [tark. 56]

4 a. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että asianomaiset työmarkkinaosapuolet osallistuvat 2 a kohdassa tarkoitettujen koulutusohjelmien ja 2 b kohdassa tarkoitettujen tiedotushankkeiden laatimiseen ja täytäntöönpanoon. [tark. 57]

7 artikla

Valvonta ja raportointi [tark. 58]

1. Jäsenvaltioiden on valvottava jatkuvasti, että asianomaiset verkkosivustot ovat verkkosisällön saavutettavuusvaatimusten mukaisia, ja käytettävä valvonnassa 4 kohdassa tarkoitettua menetelmää.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

1 a. Komissio perustaa asiantuntijaryhmän, joka kokoontuu vähintään joka toinen vuosi komission kutsusta keskustellakseen valvonnan tuloksista, vaihtaakseen tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevia parhaita käytäntöjä ja arvioidakseen 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen verkkosisällön saatavuutta koskeviin vaatimuksiin tehtävien lisäysten tarvetta. Tämä asiantuntijaryhmä koostuu valtionhallinnon ja yksityisistä asiantuntijoista, mukaan luettuina asiaankuuluvat sidosryhmät, joihin kuuluu myös ikääntyneitä ihmisiä, vammaisia ja heitä edustavia järjestöjä. [tark. 59]

2. Jäsenvaltioiden on annettava vuosittain kertomus 4 kohdan mukaisesti toteutetun valvonnan tuloksista. Kertomukseen on sisällytettävä mittausaineisto ja tarvittaessa luettelo 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista verkkosivustoista. [tark. 60]

3. Kertomuksen on katettava myös 6 artiklan nojalla toteutetut toimet. [tark. 61]

4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä menetelmän, jolla valvotaan, että asianomaiset verkkosivustot ovat 3 artiklan 1 kohdassa säädettyjen verkkosisällön saavutettavuusvaatimusten mukaisia. **Tämän menetelmän on oltava avoin, siirtokelpoinen, vertailukelpoinen ja toistettavissa oleva, ja se on laadittava tiiviissä yhteistyössä asianomaisten teollisuuden ja kansalaisyhteiskunnan sidosryhmien kanssa, mukaan lukien vammaisia henkilöitä edustavien järjestöt.** Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. **Ensimmäinen menetelmä on hyväksyttävä viimeistään ... (*)**. Menetelmä julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettuun menetelmään on sisällytettävä

- a) valvonta säännöllisin väliajoin ja näytteiden otto valvonnan kohteina olevista asianomaisista verkkosivustoista;
- b) verkkosivustojen tasolla kuvaus siitä, miten 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen verkkosisällön saavutettavuusvaatimusten noudattaminen on osoitettava, ja jossa viitataan aina kun mahdollista suoraan yhdenmukaistetun standardin asiaankuuluviin kuvauksiin tai, jos niitä ei ole, 4 artiklassa tarkoitettua eurooppalaisen standardin tai 5 artiklassa tarkoitettua kansainvälisen standardin asiaankuuluviin kuvauksiin; ja

b a) asiantuntija-analyysit ja käyttäjien, myös vammaisten käyttäjien, kokemukset yhdistävä tutkimusmenetelmä. [tark. 63]

6. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä järjestelyt, joiden mukaisesti jäsenvaltiot raportoivat komissiolle. Nämä täytäntöönpanosäädökset annetaan 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvonantavaa menettelyä noudattaen. [tark. 64]

7 a artikla

Täytäntöönpanoelin

1. Jäsenvaltiot nimeävät toimivaltaisen viranomaisen (täytäntöönpanoelimen), joka on vastuussa sen valvonnasta, että asianomaiset verkkosivustot ovat 3 artiklan 1 kohdassa säädettyjen verkkosisällön saavutettavuusvaatimusten mukaisia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että täytäntöönpanoelin tekee siinä määrin kuin mahdollista tiivistä yhteistyötä asianomaisten sidosryhmien kanssa, mukaan lukien ikääntyneet ja vammaiset henkilöt sekä heitä edustavat järjestöt.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että täytäntöönpanoelimellä on tarvittavat henkilöstöresurssit ja taloudelliset resurssit seuraavien tehtävien hoitamiseksi:

- a) valvoa sitä, että asianomaiset verkkosivustot noudattavat 7 artiklassa vahvistettuja verkkosisällön saavutettavuusvaatimuksia;
- b) perustaa valitusmekanismi, joka mahdollistaa sen, että kuka tahansa luonnollinen tai oikeushenkilö voi ilmoittaa tapauksista, joissa asianomaiset verkkosivustot eivät ole verkkosisällön saavutettavuusvaatimusten mukaisia; ja
- c) tutkia esitetyt valitukset.

(*) Vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. Jäsenvaltiot voivat antaa täytäntöönpanoelimelle vastuun 6 artiklassa tarkoitettujen lisätoimenpiteiden täytäntöönpanosta.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle nimetystä toimivaltaisesta täytäntöönpanoelimestä viimeistään ... (*). [tark. 65]

7 b artikla

Raportointi

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle kahden vuoden välein kertomus 7 artiklan mukaisesti toteutetun valvonnan tuloksista. Kertomukseen on sisällytettävä mittausaineisto ja tarvittaessa luettelo 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista verkkosivustoista.

2. Kertomuksen on katettava myös 6 artiklan nojalla käyttöön otetut toimenpiteet, mukaan luettuina asianomaisten täytäntöönpanoelinten valvonnan perusteella tekemät yleiset päätelmät.

3. Kertomus on julkistettava helposti saavutettavissa olevassa muodossa.

4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä jäsenvaltioiden kertomuksia koskevat järjestelyt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen. [tark. 66]

7 c artikla

Litteen I a muuttaminen

Teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa liitteen I a muuttamiseksi delegoituja säädöksiä 8 artiklan mukaisesti. [tark. 67]

7 d artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomuksiin, ja toteutettava kaikki seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (**). ja ilmoitettava sille niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä. [tark. 74]

8 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttö

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyn edellytyksin.

2. Siirretään 3 artiklan 3 kohdassa, 5 artiklan 2 kohdassa ja 7 c artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi ... (**).

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 3 kohdassa, 5 artiklan 2 kohdassa ja 7 c artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyteen.

(*) Direktiivin kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen määräpäivä.

(**) Kuusi kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(***) Tämän direktiivin voimaantulopäivä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 3 artiklan 3 kohdan, 5 artiklan 2 kohdan ja 7 c artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

9 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

10 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

1 a. Jäsenvaltioiden on sovellettava 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä asianomaisten verkkosivustojen kaikkeen uuteen sisältöön viimeistään ... (*) ja kaikkeen asianomaisten verkkosivustojen olemassa olevaan sisältöön viimeistään ... (). [tark. 75]**

1 b. Soveltamiselle 1 a kohdassa vahvistettuja määräaikoja jatketaan kahdella vuodella suoralähetysäänisisältöä koskevien verkkosisällön saavutettavuusvaatimusten osalta. [tark. 70]

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

11 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee **7 b artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden laatimien kertomusten pohjalta** tämän direktiivin ja erityisesti sen liitteen I a täytäntöönpanoa uudelleen kolmen vuoden ... (***) kuluessa siitä, kun direktiivi on tullut voimaan ja julkistaa tämän tarkastelun tulokset. [tark. 71]

12 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

(*) Vuosi tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(**) Kolme vuotta kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(***) Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

13 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

LIITE

Julkisen sektorin elinten verkkosivustojen lajit

(1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut)

- (1) Tuloverot: veroilmoitukset, verotuspäätökset
- (2) Työvoimatoimistojen työnhakupalvelut
- (3) Sosiaaliturvaetuudet: työttömyyskorvaukset, lapsilisät, sairauskulut (takautuva korvaaminen tai suora korvaus), opintotuet.
- (4) Henkilökohtaiset asiakirjat: passi tai ajokortti
- (5) Auton rekisteröinti
- (6) Rakennuslupahakemukset
- (7) Poliisille tehtävä ilmoitus, esimerkiksi varkaudesta
- (8) Yleiset kirjastot, esimerkiksi aineistoluettelot ja hakutyökalut
- (9) Syntymä- tai avioliittotodistusten pyytäminen ja toimittaminen
- (10) Ilmoittautuminen korkea-asteen koulutukseen tai yliopistoon
- (11) Muuttoilmoitus
- (12) Terveystieteiden palvelut: vuorovaikutteinen neuvonta tarjottavista palveluista, potilaiden verkkopalvelut, ajanvaraukset. [tark. 72]

LIITE I a

Direktiivin 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettut julkisten tehtävien tyypit

- 1) Verkkopalvelut: kaasu-, lämpö-, sähkö- ja vesipalvelut; postipalvelut; sähköisen viestinnän verkot ja palvelut;
- 2) Liikenteeseen liittyvät palvelut;
- 3) Peruspankki- ja -vakuutuspalvelut (vähintään seuraavat mukaan lukien: tavanomainen maksutili, kodin irtaimistovakuutus ja kiinteistövakuutus, henkivakuutus ja sairausvakuutus);
- 4) Perus-, keski- ja korkea-asteen koulutus sekä aikuiskoulutus;
- 5) Lakisääteiset ja täydentävät sosiaaliturvajärjestelmät, jotka kattavat elämän perusriskit (mukaan lukien vähintään ne, jotka liittyvät terveyteen, ikääntymiseen, työtaturmiin, työttömyyteen, eläkkeeseen ja vammaisuuteen);
- 6) Terveystieteiden palvelut;
- 7) Lastenhoitopalvelut;
- 8) Muut suurelle yleisölle suoraan tarjottavat välttämättömät palvelut, joilla helpotetaan sosiaalista osallisuutta ja turvataan perusoikeudet;
- 9) Kulttuuritoiminta ja matkailuneuvonta.

[tark. 73]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0159

Yhteinen eurooppalainen kauppalaki ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisestä eurooppalaisesta kauppalaista (COM(2011)0635 – C7-0329/2011 – 2011/0284(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/64)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2011)0635),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0329/2011),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Belgian senaatin, Saksan liittopäivien, Itävallan liittoneuvoston ja Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin ylähuoneen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisympäristössä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 29. maaliskuuta 2012 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0301/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2011)0284

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi yhteisestä eurooppalaisesta kauppalaista

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 75.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) On edelleen olemassa huomattavia pullonkauloja, jotka vaikeuttavat rajatylittävää taloudellista toimintaa ja estävät sisämarkkinoiden täyden kasvu- ja työllisyyspotentiaalin hyödyntämisen. Tätä nykyä vain joka kymmenes yritys unionissa harjoittaa vientiä unionin sisällä. Näistäkin yrityksistä valtaosa vie tuotteitaan vain muutamaankin jäsenvaltioon. Vaikka rajatylittävää kaupankäyntiä vaikeuttavat monenlaiset seikat kuten verosäännökset, hallinnolliset vaatimukset, toimitusvaikeudet sekä kieleen ja kulttuuriin liittyvät ongelmat, elinkeinonharjoittajien mukaan ulkomaisen sopimusoikeuden sisällön selvittäminen on yksi suurimpia liiketoiminnan esteitä sekä yritysten ja kuluttajien välisissä että yritysten keskinäisissä suhteissa. Tästä aiheutuu haittaa myös kuluttajille rajoitetun tavaravalkoiman vuoksi. Näin erilaiset kansalliset sopimusoikeuden säännökset vaikeuttavat sellaisten perusvapauksien kuin tavaroiden ja palvelujen tarjoamista koskevan vapauden käyttämistä ja muodostavat esteen sisämarkkinoiden toiminnalle ja jatkuvalle kehittämiselle. Niillä on myös kilpailua rajoittava vaikutus, erityisesti pienempien jäsenvaltioiden markkinoilla.
2. Sopimukset ovat välttämätön oikeudellinen väline kaikissa taloudellisissa liiketoimissa. Rajatylittävä kaupankäynti on hankalampaa ja kalliimpaa kuin kaupankäynti saman jäsenvaltion sisällä, koska elinkeinonharjoittajien on selvitettävä, mitä lakia sovelletaan, tai neuvoteltava sovellettavasta laista, tutkittava sovellettavan ulkomaisen lain sisältöä, mihin tarvitaan usein käännöksiä, hankittava oikeudellista neuvontaa voidakseen tutustua ulkomaisen lain vaatimuksiin ja mukauttaa sopimuksiaan eri kansallisiin lakeihin, joita rajatylittävässä kaupassa voidaan soveltaa. Sopimusoikeuteen liittyvät esteet ovat näin ollen merkittävä tekijä, joka osaltaan vähentää monien vientiin suuntautuneiden elinkeinonharjoittajien valmiutta aloittaa rajatylittävä kaupankäynti tai laajentaa toimintaansa muihin jäsenvaltioihin. Tämä vähentää erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) halukkuutta laajentaa toimintaansa monille ulkomaisille markkinoille, koska tästä aiheutuvat kustannukset muodostaisivat merkittävän osan niiden liikevaihdosta. Tämän seurauksena elinkeinonharjoittajat menettävät tilaisuuden kustannussäästöihin, jotka voisivat toteutua, jos tavaroita ja palveluja olisi mahdollista markkinoida yhden yhdenmukaisen sopimusoikeuden perusteella kaikissa rajatylittävissä liiketoimissa ja verkkoympäristössä toimittaessa vain yhdellä verkkosivulla.
3. Sopimusoikeuteen liittyvät, todistetusti merkittävät liiketoimintakustannukset ja pakottavien kansallisten kuluttajansuojasääntöjen eroavuuksista johtuvat oikeudelliset esteet vaikuttavat suoraan sisämarkkinoiden toimintaan yritysten ja kuluttajien välisten liiketoimien yhteydessä. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 ⁽³⁾ 6 artiklassa säädetään, että aina kun elinkeinonharjoittaja suuntaa toimintaansa toisen jäsenvaltion kuluttajille ja kun tuon jäsenvaltion lainsäädäntö takaa korkeamman kuluttajansuojan tason eikä sen säännöksistä voida tuon lain nojalla poiketa sopimuksella, sovelletaan kuluttajien asuinjäsenvaltion lainsäädäntöä myös siinä tapauksessa, että osapuolet ovat valinneet sovellettavaksi jonkin muun lain. Tämän vuoksi elinkeinonharjoittajien on selvitettävä etukäteen, tarjoaako kuluttajan asuinvaltion lainsäädäntö paremman kuluttajansuojan, ja varmistettava, että elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehtävä sopimus täyttää tuon lain vaatimukset. Sähköisessä kaupankäynnissä lisäkustannuksia aiheutuu myös siitä, että yrityksen verkkosivuja on mukautettava niin, että ne täyttävät sovellettavan ulkomaisen kuluttajalainsäädännön pakottavat vaatimukset. Kuluttajalainsäädännön tähänastinen yhdenmukaistaminen unionin tasolla on johtanut jonkinasteiseen lähentymiseen tietyillä aloilla. Jäsenvaltioiden lainsäädännöt poikkeavat kuitenkin edelleen huomattavasti toisistaan, sillä tähän mennessä toteutettu yhdenmukaistaminen jättää jäsenvaltioille runsaasti valinnanvaraa sen suhteen, miten ne noudattavat unionin lainsäädännön vaatimuksia ja miten kuluttajansuojan taso määritellään.

⁽¹⁾ EUVL C 181, 21.6.2012, s. 75.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. helmikuuta 2014.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, sopimusveloitteisiin sovellettavasta laista (EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

4. Sopimusoikeuteen liittyvät vaikeudet, jotka estävät elinkeinonharjoittajia hyödyntämästä sisämarkkinoiden täyttä potentiaalia, aiheuttavat ongelmia myös kuluttajille. Suppeampi rajatylittävä kauppa tarkoittaa, että vientiä ja siten myös kilpailua on vähemmän. Kuluttajat saattavat joutua epäedulliseen asemaan rajoitetun tuotevalikoiman ja korkeampien hintojen vuoksi paitsi siksi, että harvemmat ulkomaiset elinkeinonharjoittajat pystyvät tarjoamaan heille tuotteita ja palveluja suoraan, myös välillisesti siksi, että yritysten välinen rajatylittävä tukkukauppa on vähäistä. Vaikka ostosten tekeminen yli rajojen voisi tuoda merkittäviä taloudellisia etuja laajemman ja paremman tarjonnan muodossa, monet kuluttajat epäröivät tehdä ostoksia yli rajojen, koska he ovat epävarmoja oikeuksistaan. Eräät suurimmista kuluttajien huolenaiheista liittyvät juuri sopimusoikeuteen, esimerkiksi siihen, onko heillä riittävä suoja siinä tapauksessa, että heidän ostamansa tuotteet osoittautuvat viallisiksi. Tämän vuoksi huomattava osa kuluttajista tekee ostoksia mieluummin vain asuinvaltiossaan, vaikka tuotevalikoima olisikin kapeampi ja hinnat korkeampia.
5. Lisäksi ne kuluttajat, jotka haluaisivat hyödyntää eri jäsenvaltioiden hintaeroja hankkimalla tuotteita toisen jäsenvaltion elinkeinonharjoittajalta, eivät useinkaan pysty tekemään sitä, koska elinkeinonharjoittaja ei suostu myymään heille. Vaikka sähköinen kaupankäynti on suuresti helpottanut tarjoustun etsimistä ja hintojen ja muiden kauppaehtojen vertailua riippumatta siitä, minne elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut, elinkeinonharjoittajat hyvin usein kieltäytyvät ottamasta vastaan tilauksia ulkomaisilta kuluttajilta välttääkseen rajatylittäviä liiketoimia.
6. Sopimusoikeutta koskevien kansallisten lainsäädäntöjen eroavuudet muodostavat näin esteen, joka heikentää kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien mahdollisuuksia hyödyntää sisämarkkinoihin liittyviä etuja. Nämä sopimusoikeuteen liittyvät esteet vähensivät huomattavasti, jos sopimukset voitaisiin tehdä yhden yhtenäisen sopimusoikeuden sääntökokonaisuuden perusteella riippumatta siitä, minne osapuolet ovat sijoittautuneet. Tällaisen yhtenäisen sopimusoikeuden sääntökokonaisuuden tulisi kattaa sopimuksen koko elinkaari eli kaikki tärkeimmät sopimuksen tekemiseen liittyvät näkökohdat. Lisäksi sen tulisi sisältää kokonaan yhdenmukaistetut kuluttajansuojasäännöt.
7. Kansallisten sopimusoikeuslainsäädäntöjen väliset eroavuudet ja niiden vaikutukset rajatylittävään kaupankäyntiin rajoittavat myös kilpailua. Kun rajatylittävä kaupankäynti on vähäistä, myös kilpailua on vähemmän, jolloin elinkeinonharjoittajilla on vähemmän kannustimia toimia innovatiivisemmin ja parantaa tuotteidensa laatua tai alentaa niiden hintoja. Erityisesti pienemmissä jäsenvaltioissa, joissa kotimaisia kilpailijoita on rajallinen määrä, ulkomaisten elinkeinonharjoittajien päätös olla tulematta niiden markkinoille siitä aiheutuvien kustannusten ja hankaluuksien vuoksi voi rajoittaa kilpailua näillä markkinoilla ja vaikuttaa merkittävästi saatavilla olevien tuotteiden valikoimaan ja hintatasoon. Lisäksi rajatylittävän kaupan esteet saattavat vaarantaa pk-yritysten ja suurempien yritysten välisen kilpailun. Pk-yritykset jäävät suuria yrityksiä todennäköisemmin pois ulkomaisilta markkinoilta, koska liiketoimintakustannukset veisivät huomattavan osan niiden liikevaihdosta.
8. **Sopimusoikeuteen liittyvät vaikeudet estävät kuluttajia ja elinkeinonharjoittajia hyödyntämästä sisämarkkinoiden täyttä potentiaalia ja ne koskevat erityisesti etämyyntiä, jonka pitäisi olla yksi sisämarkkinoiden konkreettisista tuloksista. Varsinkin sisämarkkinoiden digitaalisesta ulottuvuudesta on tulossa tärkeä kuluttajille ja elinkeinonharjoittajille, koska kuluttajat tekevät yhä enemmän hankintoja internetin välityksellä ja yhä useammat elinkeinonharjoittajat harjoittavat verkkomyyntiä. Verkkomyynnin kasvumahdollisuudet ovat erittäin suuret, koska viestintä- ja tietotekniikan välineet kehittyvät jatkuvasti ja ovat yhä useampien käytettävissä. Tässä tilanteessa** näiden sopimusoikeuteen liittyvien esteiden voittamiseksi osapuolten pitäisi voida sopia, että niiden **sopimukseen etäsopimuksiin ja erityisesti verkossa tehtyihin sopimuksiin** sovelletaan yhtä yhtenäistä sopimusoikeuden sääntökokonaisuutta, jolla on sama merkitys ja tulkinta kaikissa jäsenvaltioissa, eli yhteistä **eurooppalaista** kauppalakia. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaan olisi tarjottava **etämyyntiä ja varsinkin verkossa tapahtuvaa myyntiä varten** uusi vaihtoehto, joka lisäisi osapuolten valinnanmahdollisuuksia, ja sen pitäisi olla käytettävissä aina kun osapuolet yhdessä katsovat, että sen avulla voitaisiin helpottaa rajatylittävää kaupankäyntiä ja vähentää ylimääräisiä liiketoiminta- ja vaihtoehtokustannuksia sekä muita sopimusoikeudesta johtuvia rajatylittävän kaupankäynnin esteitä. Sen pitäisi olla sopimussuhteiden perustana ainoastaan silloin kun osapuolet yhdessä päättävät soveltaa sitä. [tark. 1]
9. Tällä asetuksella otetaan käyttöön **etäsopimuksia ja erityisesti verkossa tehtäviä sopimuksia koskeva** yhteinen eurooppalainen kauppalakia. Sillä ~~yhdenmukaistetaan lähennetään~~ sopimusoikeutta ~~koskevat koskevia~~ jäsenvaltioiden säännöt **sääntöjä**. Tätä varten ei kuitenkaan tarvitse muuttaa ~~aiempaa ensimmäistä~~ kansallista ~~sopimusoikeutta~~ **sopimusoikeuden järjestelmää**, vaan kunkin jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä otetaan käyttöön toinen sopimusoikeuden järjestelmä sen soveltamisalaan kuuluvia sopimuksia varten. Tämän **sellaisenaan**

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

sovellettavan toisen järjestelmän olisi oltava *jäsenvaltioiden alueella sovellettavan oikeusjärjestyksen keskeinen osa. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia olisi sovellettava oikeusjärjestyksessä ensimmäisen kansallisen sopimusoikeusjärjestelmän sijasta siinä määrin kuin se on mahdollista sen soveltamisalan mukaan ja kun osapuolet ovat pätevästi sopineet käyttävänsä sitä. Sen olisi oltava* identtinen kaikkialla unionissa, ja sitä olisi käytettävä rinnan voimassa olevien kansallisten sopimusoikeuden sääntöjen kanssa. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia olisi sovellettava rajatylittäviin sopimuksiin vapaaehtoiselta pohjalta, osapuolten erillisen sopimuksen perusteella. [tark. 2]

10. Sopimus yhteisen eurooppalaisen kauppalain käytöstä olisi voitava tehdä kunkin sellaisen kansallisen ~~lain soveltamisalan~~ *oikeusjärjestyksen* puitteissa, jota ~~sovelletaan~~ *pidetään sovellettavana lakina* asetuksen (EY) N:o 593/2008 tai ennen sopimuksentekoa sovellettavan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007 ⁽¹⁾ tai jonkin muun lainvalintasäännön perusteella. Yhteisen eurooppalaisen kauppalain käyttöä koskeva sopimus *on seurausta kahden samaan kansalliseen oikeusjärjestykseen kuuluvan eri järjestelmän välillä tehdystä valinnasta. Valinta* ei siis saisi tarkoittaa sovellettavan lain valintaa eikä sitä pitäisi sekoittaa sovellettavan lain ~~valintaan~~ *tarkoittaa kahden eri kansallisen oikeusjärjestyksen välillä tehtävää valintaa* lainvalintasäännöissä tarkoitettussa merkityksessä *eikä sitä pitäisi sekoittaa sellaiseen valintaan* eikä se saisi vaikuttaa ~~niihin~~ *kyseisiin sääntöihin*. Sen vuoksi tämä asetus ei vaikuta mihinkään voimassa oleviin lainvalintasääntöihin, *kuten asetukseen (EY) N:o 593/2008 sisältyviin sääntöihin*. [tark. 3]
11. Yhteisen eurooppalaisen kauppalain pitäisi käsittää ~~kokonaan yhdenmukaistettu~~ kuluttajansuojaa koskevien *yhdenmukaisten* pakottavien sääntöjen *kattava* kokonaisuus. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan 3 kohdan mukaisesti näiden sääntöjen olisi taattava kuluttajansuojan korkea taso, niin että voidaan lujittaa kuluttajien luottamusta yhteiseen eurooppalaiseen kauppalakiin ja siten kannustaa heitä tekemään rajatylittäviä sopimuksia sen perusteella. Näiden sääntöjen olisi säilytettävä tai parannettava sen suojan tasoa, joka kuluttajilla on unionin kuluttajalainsäädännön perusteella. *Tämän asetuksen hyväksyminen ei saisi myöskään estää kuluttajan oikeuksia koskevan direktiivin tarkistamista, jonka tarkoituksena on yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden korkeatasoinen kuluttajansuoja kaikilta osin*. [tark. 4]
- (11 a) *Kuluttajan määritelmän olisi katettava luonnolliset henkilöt, jotka toimivat muussa kuin elinkeino- tai ammattitoimintaansa liittyvässä tarkoituksessa. Jos kuitenkin kyseessä on kahta päämäärää palveleva sopimus eli sopimus tehdään tarkoituksessa, joka kuuluu osittain henkilön ammattitoimintaan ja osittain muuhun kuin ammattitoimintaan ja kun ammattitoimintaan liittyvä tarkoitus on niin vähäinen, ettei se ole vallitseva sopimuskokonaisuudessa, kyseistä henkilöä olisi myös pidettävä kuluttajana. Sen määrittämiseksi, toimiiko luonnollinen henkilö kokonaan tai osittain sellaisessa tarkoituksessa, joka ei liity hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa, olisi otettava huomioon, missä ominaisuudessa henkilö esiintyy toiselle osapuolelle*. [tark. 5]
12. *Sen jälkeen kun yhteisen eurooppalaisen kauppalain käytöstä on sovittu pätevästi, sen soveltamisalaan kuuluviin asioihin olisi sovellettava yksinomaan yhteistä eurooppalaista kauppalakia*. Koska yhteinen eurooppalainen kauppalaki käsittää ~~kokonaan yhdenmukaistetut~~ *kattavat* kuluttajansuojaa koskevat *yhdenmukaiset* pakottavat säännöt, jäsenvaltioiden lakien välillä ei ole tällä alalla eroavuuksia, jos osapuolet ovat päättäneet käyttää yhteistä eurooppalaista kauppalakia. Tämän seurauksena asetuksen (EY) N:o 593/2008 6 artiklan 2 kohdalla, jonka olemassaolo perustuu jäsenvaltioiden kuluttajansuojalainsäädäntöjen tason vaihteluun, ei ole mitään käytännön merkitystä yhteisen eurooppalaisen kauppalain soveltamisalaan kuuluvien seikkojen kannalta, *koska se tarkoittaisi kahteen identtiseen toiseen sopimusoikeusjärjestelmään kuuluvien pakottavien säännösten vertailua*. [tark. 6]
13. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia olisi voitava käyttää rajatylittävissä sopimuksissa, koska juuri niiden yhteydessä eroavuudet kansallisten lainsäädäntöjen välillä aiheuttavat monimutkaisia tilanteita ja ylimääräisiä kustannuksia, mikä vähentää osapuolten halukkuutta solmia sopimussuhteita, *ja etämyynnillä, varsinkin verkkokaupalla, on suuret mahdollisuudet*. Yritysten välisten sopimusten rajatylittävää luonnetta olisi arvioitava osapuolten väkisen asuinpaikan perusteella. Yrityksen ja kuluttajan välisissä sopimuksissa rajojen ylittymistä koskevan vaatimuksen olisi elinkeinonharjoittajan oikeusvarmuuden parantamiseksi täyttyttävä siten, että joko kuluttajan ilmoittama osoite tai tavaroiden toimitusosoite tai kuluttajan ilmoittama laskutusosoite sijaitsee jäsenvaltiossa, jossa elinkeinonharjoittajan vakinainen asuinpaikka ei ole. [tark. 7]

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 864/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, tiedonantovelvollisuuden osalta sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 40).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

14. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käyttöä ei pitäisi rajoittaa ainoastaan sellaisiin rajatylittäviin tilanteisiin, joissa on osallisena vain jäsenvaltioita, vaan sen avulla olisi voitava helpottaa myös jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välistä kaupankäyntiä. Silloin kun yhteisen eurooppalaisen kauppalaan soveltamista koskevassa sopimuksessa on mukana kolmansien maiden kuluttajia, joille sopimus merkitsee ulkomaisen lain valintaa, sopimukseen olisi sovellettava sovellettavia lainvalintasääntöjä.
15. Yhden yhtenäisen sopimuksen käytöstä kaikissa liiketoimissa voi olla hyötyä myös sellaisille elinkeinonharjoittajille, jotka harjoittavat liiketoimintaa sekä kotimaassa että yli rajojen. Siksi jäsenvaltioiden olisi voitava antaa osapuolille mahdollisuus soveltaa yhteistä eurooppalaista kauppalakia myös silloin kun toiminta tapahtuu kokonaan saman jäsenvaltion sisällä.
16. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia olisi voitava soveltaa erityisesti irtaimen tavarahan kaupan, näiden tavaroiden valmistus ja tuotanto mukaan lukien, koska tämä on taloudellisesti kaikkein merkittävin sopimustyyppi, jolla on erityistä kasvupotentiaalia rajatylittävässä kaupankäynnissä, varsinkin verkkokaupan alalla.
17. Jotta voidaan ottaa huomioon digitaalisen talouden kasvava merkitys, yhteisen eurooppalaisen kauppalaan soveltamisalan tulisi kattaa myös digitaalisen sisällön toimittamista koskevat sopimukset. Digitaalisen sisällön siirtäminen tallentamista, käsittelyä ja tutustumista sekä toistuvaa käyttöä varten, esimerkiksi musiikin lataaminen verkosta, on lisääntynyt nopeasti. Tällainen toiminta sisältää valtavan kasvupotentiaalin, mutta se on vielä oikeudellisesti varsin kirjavaa ja epävarmalla pohjalla. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaan tulisi sen vuoksi kattaa digitaalisen sisällön toimittaminen riippumatta siitä, tapahtuuko toimitus aineellisella välineellä vai ei.

(17 a) Pilvipalvelut kehittyvät nopeasti ja niillä on suuret kasvumahdollisuudet. Yhteinen eurooppalainen kauppala sisältää johdonmukaisen sääntökokonaisuuden, joka on mukautettu etämyyntiin ja erityisesti digitaalisen sisällön ja siihen liittyvien palvelujen tarjoamiseen verkossa. Näitä sääntöjä pitäisi voida soveltaa myös silloin, kun digitaalista sisältöä tai siihen liittyviä palveluja tarjotaan pilvipalvelun kautta, varsinkin kun digitaalista sisältöä voidaan ladata myyjän pilveltä tai varastoida väliaikaisesti tarjoajan pilvelle. [tark. 8]

18. Digitaalista sisältöä toimitetaan usein siten, että vastikkeeksi ei vaadita kauppahinnan maksamista, vaan toimitus tapahtuu erikseen maksettavien tavaroiden tai palvelujen yhteydessä niin, että siihen liittyy muita kuin rahallisia näkökohtia, kuten henkilötietojen luovuttaminen tai sisällön toimittaminen maksutta osana markkinointistrategiaa, joka perustuu ajatukseen, että kuluttaja ostaa myöhemmin muita tai kehittyneempiä digitaalisia sisältötuotteita. Kun otetaan huomioon tämä erityinen markkinarakente ja se, että toimitetun digitaalisen sisällön virheellisyys saattaa vahingoittaa kuluttajan taloudellisia etuja riippumatta siitä, millaisin edellytyksin se on toimitettu, yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käytettävyyden ei pitäisi riippua siitä, maksetaanko kyseisestä digitaalisesta sisällöstä kauppahinta. **Tällaisissa tapauksissa ostajan oikeussuojakeinojen olisi kuitenkin koskettava ainoastaan vahingonkorvausta. Toisaalta ostajalla olisi oltava mahdollisuus käyttää kaikkia oikeussuojakeinoja lukuun ottamatta hinnanalennusta, vaikka hänen ei tarvitse maksaa kauppahintaa digitaalisen sisällön toimittamisesta, mikäli hänen suorittamansa vastike, kuten henkilötiedot tai muu hyödyke, jolla on toimittajalle kaupallista arvoa, vastaa kauppahinnan maksamista, koska tällaisessa tapauksessa digitaalista sisältöä ei todellisuudessa toimiteta maksutta. [tark. 9]**
19. Jotta yhteisestä eurooppalaisesta kauppalaista saataisiin mahdollisimman suuri lisäarvo, sen aineellisen soveltamisalan tulisi kattaa myös eräitä sellaisia myyjän tarjoamia palveluja, jotka liittyvät suoraan ja tiiviisti tiettyihin tavaroihin tai digitaaliseen sisältöön, joita toimitetaan yhteisen eurooppalaisen kauppalaan perusteella ja jotka käytännössä usein yhdistetään samaan myyntisopimukseen tai sen kanssa samaan aikaan tehtävään sopimukseen; tämä koskee erityisesti tavaroiden tai digitaalisen sisällön korjausta, huoltoa ja asennusta **tai digitaalisen sisällön tilapäistä varastointia tarjoajan pilvellä. [tark. 10]**

(19 a) Yhteistä eurooppalaista kauppalakia voidaan soveltaa myös sopimukseen, joka liittyy samojen osapuolten väliseen toiseen sopimukseen, joka ei ole myyntisopimus, digitaalisen sisällön tuottamista koskeva sopimus eikä niihin liittyviä palveluja koskeva sopimus. Liitännäissopimukseen sovelletaan sitä kansallista lakia, jota sovelletaan asiaan sovellettavan lainvalintasäännön perusteella. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia voidaan soveltaa myös sopimukseen, johon sisältyy mitä tahansa muita osia kuin tavarahan myyntiä, digitaalisen sisällön toimittamista tai niihin liittyvien palvelujen tarjoamista, edellyttäen että kyseiset elementit ja niiden hinta voidaan jakaa osiin. [tark. 11]

20. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaan ei pitäisi kattaa liitännäissopimuksia, joilla ostaja hankkii tavaroita kolmansilta tai joiden perusteella hänelle toimitetaan palveluja kolmansien toimesta. Tämä ei olisi asianmukaista siksi, että kolmas ei ole osapuolena sopimuspuolten välillä tehdyssä yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käyttämistä koskevassa sopimuksessa. Tällaiseen kolmannen kanssa tehtyyn liitännäissopimukseen olisi sovellettava sitä kansallista lakia, jota on sovellettava asetusten (EY) N:o 593/2008 ja (EY) N:o 864/2007 tai jonkin muun lainvalintasäännön perusteella.
21. Jotta sisämarkkinoihin ja kilpailuun liittyvät vallitsevat ongelmat voitaisiin ottaa huomioon kohdennetusti ja oikeasuhteisesti, yhteisen eurooppalaisen kauppalaan henkilöllisen soveltamisalan tulisi keskittyä osapuoliin, jotka nykyään epäröivät käydä kauppaa yli rajojen siksi, että kansallisten kauppalaainsäädäntöjen eroavuudet vaikuttavat rajatylittävään kaupankäyntiin erittäin kielteisesti. Sen vuoksi soveltamisalan tulisi kattaa kaikki yritysten ja kuluttajien väliset liiketoimet ja sellaiset elinkeinonharjoittajien väliset sopimukset, joiden osapuolista vähintään yksi on komission suosituksessa 2003/361/EY⁽¹⁾ esitettyjen kriteerien perusteella. Tämän ei kuitenkaan pitäisi rajoittaa jäsenvaltioiden mahdollisuutta saattaa voimaan lainsäädäntöä, jolla yhteisen eurooppalaisen kauppalaan soveltamisalaa laajennetaan kattamaan myös sellaisten elinkeinonharjoittajien väliset sopimukset, joista kumpikaan ei ole pk-yritys. Elinkeinonharjoittajilla on joka tapauksessa yritysten välisten sopimusten osalta täysi sopimusvapaus, ja niitä kannustetaan sopimusehtojensa laatimista varten hakemaan innoitusta yhteisestä eurooppalaisesta kauppalaista.
22. Osapuolten välillä tehtävä sopimus **yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käytöstä** on välttämätön edellytys yhteisen eurooppalaisen kauppalaan soveltamiselle. Tähän sopimukseen olisi sovellettava yrityksen ja kuluttajan välisissä liiketoimissa tiukkoja vaatimuksia. Koska yhteisen eurooppalaisen kauppalaan soveltamista ehdottaa käytännössä useimmiten elinkeinonharjoittaja, kuluttajien on oltava täysin tietoisia siitä, että he suostuvat käyttämään sääntöjä, jotka poikkeavat heidän voimassa olevasta kansallisesta lainsäädännöstään. Sen vuoksi kuluttajan suostumus yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käyttöön olisi voitava hyväksyä ainoastaan nimenomaisen lausuman perusteella, joka annetaan erillään siitä lausumasta, joka ilmaisee suostumuksen sopimuksen tekemiseen. Siksi yhteistä eurooppalaista kauppalakia ei pitäisi voida tarjota käytettäväksi sopimukseen sisällytettävänä ehtona, ei varsinkaan osana elinkeinonharjoittajan vakioehtoja ja -edellytyksiä. Elinkeinonharjoittajan olisi annettava kuluttajalle vahvistus yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käyttöä koskevasta sopimuksesta pysyvällä välineellä. [tark. 12]
23. Sen lisäksi, että kuluttajan olisi voitava tehdä tietoinen valinta yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käyttämisestä, tämän valinnan olisi perustuttava tietoon. Tätä varten elinkeinonharjoittajan ei pitäisi vain ilmoittaa kuluttajalle, että on tarkoitus käyttää yhteistä eurooppalaista kauppalakia, vaan kuluttajalle olisi annettava tietoa tämän lain luonteesta ja sen tärkeimmistä ominaisuuksista. Jotta voitaisiin helpottaa tätä elinkeinonharjoittajien tehtävää ja välttää tarpeeton hallinnollinen rasitus sekä varmistaa kuluttajille annettavien tietojen yhdenmukaisuus ja laatu, elinkeinonharjoittajien olisi toimitettava kuluttajille tässä asetuksessa esitetty vakio muotoinen ilmoitus, joka on saatavilla kaikilla unionin virallisilla kielillä. Jos ilmoitusta ei voida toimittaa kuluttajalle esimerkiksi siksi, että sopimus tehdään puhelimitse, tai jos elinkeinonharjoittaja ei ole toimittanut ilmoitusta kuluttajalle, sopimus yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käytöstä ei saisi sitoa kuluttajaa ennen kuin hän on saanut ilmoituksen yhdessä sopimuksen vahvistuksen kanssa ja ilmaissut tämän jälkeen suostumuksensa.
- (23 a) **Jos osapuolten välinen sopimus yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käytöstä ei ole pätevä tai jos vaatimusta vakio muotoisen ilmoituksen toimittamisesta ei ole noudatettu, kysymykset siitä, onko sopimus tehty ja millä ehdoilla se on tehty, olisi ratkaistava sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jota sovelletaan asiassa sovellettavan lainvalintasäännön perusteella.** [tark. 13]
24. Jotta voitaisiin välttää se, että sovellettavaksi valitaan vain joitakin yhteisen eurooppalaisen kauppalaan osia, mikä voisi vaarantaa osapuolten oikeuksien ja velvollisuuksien tasapainon ja heikentää kuluttajansuojan tasoa, valinnan tulisi kattaa yhteinen eurooppalainen kauppalaki kokonaisuudessaan eikä vain osia siitä.
25. Jos kyseiseen sopimukseen muutoin sovellettaisiin kansainvälistä tavaran kauppaa koskevista sopimuksista tehtyä Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimusta, olisi katsottava, että yhteisen eurooppalaisen kauppalaan valinta merkitsee sitä, että sopimuspuolet ovat sopineet tuon yleissopimuksen poissulkemisesta.

⁽¹⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keski suurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

26. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaain sääntöjen tulisi kattaa ne sopimusoikeuden piiriin kuuluvat seikat, jotka ovat käytännön kannalta merkityksellisiä sääntöjen aineelliseen ja henkilölliseen soveltamisalaan kuuluvien sopimusten ja erityisesti verkossa tehtyjen sopimusten elinkaaren aikana. Osapuolten oikeuksien ja velvollisuuksien ja sopimuksen laiminlyöntiin liittyvien oikeussuojakeinojen lisäksi yhteisessä eurooppalaisessa kauppalaissa olisikin säädettävä ennen sopimuksentekoa sovellettavasta tiedonantovelvollisuudesta, sopimuksen tekemisestä (muotovaatimukset mukaan lukien), peruuttamisoikeudesta ja sen seurauksista, sopimuksesta vapautumisesta erehdyksen, vilpin, uhkauksien tai hyväksikäytön perusteella ja tällaisen vapautumisen seurauksista, sopimuksen tulkinnasta, sisällöstä ja oikeusvaikutuksista, sopimusehtojen kohtuullisuusarvioinnista ja ehtojen kohtuuttomuuden seurauksista, sopimuksesta vapautumisen tai sopimuksen irtisanomisen vuoksi suoritettavista palautuksista sekä vanhentumisesta ja oikeuksien lakkaamisesta. Siinä olisi myös säädettävä seuraamuksista, joita voidaan määrätä, jos sen soveltamisesta johtuvia velvollisuuksia rikotaan.
27. Kaikkia niitä sopimukseen perustuvia tai sopimuksenulkoisia seikkoja, joita ei säännellä yhteisellä eurooppalaisella kauppalailla, säännellään yhteisen eurooppalaisen kauppalaain ulkopuolisella voimassa olevalla kansallisella lainsäädännöllä, jota sovelletaan asetusten (EY) N:o 593/2008 ja (EY) N:o 864/2007 tai jonkin muun lainvalintasäännön perusteella. Tällaisia seikkoja ovat muun muassa oikeushenkilöllisyys, oikeuskelpoisuuden puuttumisesta, lainvastaisuudesta tai moraalittomuudesta johtuva sopimuksen pätemättömyys, **„paitsi jos tällaisen laittomuuden tai moraalittomuuden syytä säännellään yhteisellä eurooppalaisella kauppalailla**, sopimuksessa käytettävän kielen määrittäminen, syrjäntäkieltoon liittyvät näkökohdat, edustus, tilanne jossa velallisia ja velkojia on useita, osapuolten vaihtuminen mukaan lukien oikeuksien siirto, kuittaus ja sulautuminen, varallisuus oikeus mukaan lukien omistusoikeuden siirto, immateriaalioikeus ja vahingonkorvausoikeus. ~~Yhteisen eurooppalaisen kauppalaain ulkopuolelle jää myös sekä~~ kysymys siitä, voidaanko sopimukseen perustuvia ja sopimuksenulkoisia rinnakkaisia vahingonkorvauskanteita ajaa yhdessä. **Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi yhteisessä eurooppalaisessa kauppalaissa olisi mainittava selvästi seikat, joita sillä säännellään ja joita ei säännellä.** [tark. 14]
- (27 a) **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/29/EY⁽¹⁾ tarkoitetut sopimattomat kaupalliset käytännöt kuuluvat yhteisen eurooppalaisen kauppalaain piiriin, mikäli ne ovat päällekkäisiä sopimusoikeuden sääntöjen kanssa, mukaan lukien sellaiset sopimattomia kaupallisia käytäntöjä koskevat säännöt, jotka koskevat sopimuksesta vapautumista erehdyksen, vilpin, uhkauksen tai hyväksikäytön vuoksi taikka tiedonantovelvollisuuden rikkomista koskevia oikeussuojakeinoja. Sellaisten sopimattomien kaupallisten käytäntöjen, jotka eivät ole päällekkäisiä sopimusoikeuden sääntöjen kanssa, olisi jäätävä yhteisen eurooppalaisen kauppalaain soveltamisalan ulkopuolelle.** [tark. 15]
28. Yhteisellä eurooppalaisella kauppalailla ei pitäisi säännellä mitään sopimusoikeuden ulkopuolisia seikkoja. Tämä asetusta ei saisi rajoittaa unionin tai kansallisen lain soveltamista tällaisiin seikkoihin. Esimerkiksi terveyden ja turvallisuuden suojeluun tai ympäristönsuojeluun liittyvän tiedonantovelvollisuuden olisi jäätävä yhteisen eurooppalaisen kauppalaain soveltamisalan ulkopuolelle. Tämä asetusta ei saisi rajoittaa myöskään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/123/EY⁽²⁾ säädettyjä tiedonantovaatimuksia.
29. ~~Sen jälkeen kun yhteisen eurooppalaisen kauppalaain käytöstä on sovittu pätevästi, sen soveltamisalaan kuuluviin asioihin olisi sovellettava yksinomaan yhteistä eurooppalaista kauppalaia.~~ Yhteisen eurooppalaisen kauppalaain sääntöjä olisi tulkittava itsenäisesti, unionin lainsäädännön tulkintaa koskevien vakiintuneiden periaatteiden mukaisesti. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaain soveltamisalaan kuuluvat kysymykset, joista siinä ei säädetä nimenomaisesti, olisi ratkaistava yksinomaan sen sääntöjä tulkitsemalla mihinkään muuhun lakiin turvautumatta. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaain sääntöjä olisi tulkittava sen taustalla olevien periaatteiden ja tavoitteiden ja kaikkien sen säännösten mukaisesti. [tark. 16]
30. Sopimusvapauden tulisi olla yhteisen eurooppalaisen kauppalaain taustalla oleva ohjaava periaate. Osapuolten tahdonautonomiaa pitäisi rajoittaa vain silloin ja siinä määrin kuin se on välttämätöntä erityisesti kuluttajansuojaan liittyvistä syistä. Silloin kun tällaisia rajoituksia on tarpeen ottaa käyttöön, olisi selkeästi osoitettava kyseisten sääntöjen pakottava luonne.
31. Osapuolten olisi noudatettava yhteistyössään ohjenuorana kunniallisen ja vilpittömän menettelyn ~~periaatetta yleisperiaatetta~~. Koska eräät säännöt ilmentävät kunniallisen ja vilpittömän menettelyn yleisperiaatetta erityisellä tavalla, niitä olisi sovellettava siihen nähden ensisijaisesti. Sen vuoksi erityissäännöissä vahvistettuja osapuolten erityisiä oikeuksia ja velvollisuuksia ei pitäisi muuttaa yleisperiaatteen perusteella. Kunniallisen ja vilpittömän

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

menettelyn periaatteesta johtuvat konkreettiset vaatimukset olisi määritettävä muun muassa kummankin osapuolen asiantuntemuksen tason mukaan, minkä vuoksi niiden pitäisi olla yrityksen ja kuluttajien välisissä liiketoimissa erilaiset kuin yritysten keskinäisissä liiketoimissa. Elinkeinonharjoittajien välisissä liiketoimissa pitäisi tässä yhteydessä ottaa huomioon kyseisessä tilanteessa noudatettava hyvä liiketapa. **Kunniallisen ja vilpittömän menettelyn yleisperiaatteen olisi oltava käyttäytymisnormi, jolla varmistetaan rehellinen, avoin ja vilpittömän sopimussuhde. Periaatteen noudattamisella estetään osapuolta käyttämästä sellaista oikeutta, oikeussuojakeinoja tai vastuuvapausperustetta tai vetoamista sellaiseen oikeuteen, oikeussuojakeinoon tai vastuuvapausperusteeseen, joka sillä muutoin olisi käytettävissään, mutta se ei anna oikeutta yleiseen vahingonkorvausvaatimukseen. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaain säännöt, jotka ilmentävät kunniallisen ja vilpittömän menettelyn yleisperiaatetta erityisellä tavalla, kuten sopimuksesta vapautuminen vilpin tai implisiittisestä sopimusehdosta johtuvan velvoitteen noudattamatta jättämisen vuoksi voivat antaa oikeuden vahingonkorvausvaatimukseen, mutta tämä koskee vain joitakin erityistapauksia.** [tark. 17]

32. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaain tavoitteena olisi yleensä oltava pätevän sopimuksen pitäminen voimassa aina kun se on mahdollista ja asianmukaista osapuolten oikeudet edut huomioon ottaen.
33. Yhteisessä eurooppalaisessa kauppalaissa olisi esitettävä tasapuolisia ratkaisuja, joissa otetaan huomioon osapuolten oikeudet edut, kun nimetään ja käytetään sopimusvelvoitteiden laiminlyönnin korjaamiseksi tarjolla olevia oikeussuojakeinoja. Yrityksen ja kuluttajan välisissä sopimuksissa oikeussuojakeinojen järjestelmän olisi osoitettava, että tavaroiden, digitaalisen sisällön tai palvelujen sopimuksenvastaisuus kuuluu elinkeinonharjoittajan vastuualueeseen.
34. Jotta voitaisiin parantaa oikeusvarmuutta saattamalla yhteisen eurooppalaisen kauppalaain tai jonkin muun tämän asetuksen säännöksen tulkintaa koskeva Euroopan unionin tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuimien oikeuskäytäntö yleisön saataville, komission olisi perustettava tietokanta, johon koottaisiin tätä koskevat lainvoimaiset tuomioistuimien päätökset. Jäsenvaltioiden olisi tätä varten varmistettava, että tällaiset kansalliset tuomiot annetaan viipymättä tiedoksi komissiolle. **Olisi perustettava helposti käytettävissä oleva, täysin järjestelmällinen tietokanta, jossa on helppo tehdä hakuja. Jotta voidaan ratkaista ongelmat, jotka liittyvät unionissa tuomioihin omaksuttuihin erilaisiin lähestymistapoihin, ja jotta tietokantaa voidaan käyttää tehokkaasti ja taloudellisesti, tuomiot olisi annettava tiedoksi niistä laaditun vakiomuotoisen yhteenvedon perusteella, jonka olisi oltava tuomion liitteenä. Yhteenvedon olisi oltava ytimekäs ja siten helppokäyttöinen. Se olisi jaettava viiteen osaan, joissa olisi esitettävä tiedoksi annettavan tuomion keskeiset osatekijät, toisin sanoen aihe ja sitä koskeva yhteisen eurooppalaisen kauppalaain asiaa koskeva artikla, lyhyt yhteenvedo tosiseikoista, lyhyt yhteenvedo pääasiallisista perusteluista, päätös sekä päätöksen perustelut siten, että valittu periaate ilmoitetaan selvästi.** [tark. 18]
- (34 a) Yhteisen eurooppalaisen kauppalaain selvitysosa olisi hyödyllinen väline, koska se selventäisi lakia ja tarjoaisi siihen liittyviä ohjeita. Selvitysosassa olisi selitettävä selkeästi ja kattavasti yhteisen eurooppalaisen kauppalaain artiklat ja tarvittaessa artiklojen perustana olevat toimintapoliittiset valinnat. Kun nämä valinnat esitetään selkeästi, kaikkien jäsenvaltioiden tuomioistuimilla on mahdollisuus tulkita ja soveltaa yhteistä eurooppalaista kauppalakia asianmukaisesti ja täyttää mahdolliset aukot. Näin ollen se auttaa kehittämään yhteisen eurooppalaisen kauppalaain johdonmukaista ja yhtenäistä soveltamista. Komission olisi tutkittava mahdollisuuksia antaa tällainen selvitysosa. [tark. 19]
- (34 b) Tehokkaiden ja edullisten oikeussuojakeinojen saatavuuden puute on myös kansainvälisen kaupankäynnin este. Sen vuoksi kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan olisi tehdessään sopimuksen yhteisen eurooppalaisen kauppalaain mukaisesti harkittava kyseisestä sopimuksesta aiheutuvien riitujen antamista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/11/EU⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettuna olemassa olevan vaihtoehtoisen riidanratkaisuyksikön käsiteltäväksi. Tämä ei saisi vaikuttaa millään tavoin osapuolten mahdollisuuteen panna vireille menettely toimivaltaisissa tuomioistuimissa käyttämättä ensin vaihtoehtoista riidanratkaisua. [tark. 20]

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/11/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitujen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (vaihtoehtoista kuluttajariitujen ratkaisua koskeva direktiivi) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 63).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (34 c) **Yhteisen eurooppalaisen kauppalaian käyttämisen helpottamiseksi komission olisi pyrittävä laatimaan eurooppalaisia mallisopimusehtoja käyttäen apunaan työryhmää, joka koostuu pääosin kuluttajia ja yrityksiä edustavista tahoista ja jonka toimintaan osallistuvat myös tutkijat ja elinkeinonharjoittajat. Mallisopimusehdot täydentäisivät hyödyllisellä tavalla yhteisen kauppalaian sääntöjä kuvaamalla tietyn sopimuksen erityispiirteitä ja niissä olisi otettava huomioon kunkin kaupallisen alan ominaispiirteet. Niillä olisi tarkoitus vastata sidosryhmien tarpeisiin ja käyttää hyväksi yhteisen eurooppalaisen kauppalaian käytöstä saatuja ensimmäisiä kokemuksia. Mallisopimusehdot olisi asetettava yleisesti saataville, koska ne toisivat lisäarvoa elinkeinonharjoittajille, jotka päättävät tehdä rajatylittäviä sopimuksia käyttäen yhteistä eurooppalaista kauppalakia. Jotta mallisopimusehdot täydentäisivät yhteistä eurooppalaista kauppalakia tehokkaasti, komission olisi ryhdyttävä työhön mahdollisimman pian.** [tark. 21]
35. On myös asianmukaista tarkastella yhteisen eurooppalaisen kauppalaian ja tämän asetuksen muiden säännösten toimivuutta viiden toimintavuoden kuluttua. Uudelleentarkastelussa olisi otettava huomioon muun muassa tarve laajentaa sen soveltamisalaa yritysten välisten sopimusten osalta **sisällyttää siihen uusia sääntöjä, jotka liittyvät omistuksenpidäystä koskeviin lausekkeisiin**, sekä digitaalisen sisällön markkinoiden ja teknologian sekä unionin säännösten kehitys. **Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä myös siihen, onko edelleen asianmukaista rajoittaa laki koskemaan vain etäsopimuksia ja erityisesti verkossa tehtäviä sopimuksia vai voitaisiinko soveltamisalaa laajentaa kattamaan elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyt sopimukset.** [tark. 22]
36. Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli myötävaikuttamista sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan laatimalla yhteinen sopimusoikeuden sääntöjen kokonaisuus, jota voidaan käyttää rajatylittävissä liiketoimissa kaikkialla unionissa, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
37. Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja erityisesti sen 16, 38 ja 47 artiklassa vahvistettuja periaatteita,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

Sisällysluettelo (*)

[tark. 23]

I osasto

Yleiset säännökset [tark. 24]

-I osa: Säädöksen soveltaminen [tark. 25]

1 artikla

Tavoite ja kohde

1. Tämän asetuksen tarkoituksena on parantaa sisämarkkinoiden toteuttamis- ja toimintaedellytyksiä laatimalla **kunkin jäsenvaltion oikeusjärjestykseen kuuluva** II osastossa esitetty yhtenäinen sopimusoikeuden sääntöjen kokonaisuus, jäljempänä ”yhteinen eurooppalainen kauppalaki”. Näitä sääntöjä voidaan käyttää rajat ylittävissä liiketoimissa, jotka koskevat tavarankauppa, digitaalisen sisällön toimittamista ja niihin liittyviä **etäpalveluina tarjottavia ja etenkin verkossa tarjottavia** palveluja, silloin kun sopimuksen osapuolet niin sopivat. [tark. 26]

(*) Sisällysluettelo laaditaan myöhemmin.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Tämä asetus antaa elinkeinonharjoittajille, **erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yritykset)**, mahdollisuuden soveltaa kaikissa rajat ylittävissä liiketoimissaan yhteisiä sääntöjä ja samoja sopimusehtoja, mikä vähentää tarpeettomia kustannuksia, mutta takaa korkeatasoisen oikeusvarmuuden. [tark. 27]

3. Elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiä sopimuksia varten tässä asetuksessa vahvistetaan kattavat kuluttajansuojasäännöt, jotta voidaan varmistaa kuluttajansuojan korkea taso niin, että voidaan parantaa kuluttajien luottamusta sisämarkkinoihin ja kannustaa heitä tekemään ostoksia yli rajojen.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- (a) ”sopimuksella” tahdonilmaisua, jonka on tarkoitus synnyttää velvoitteita tai muita oikeusvaikutuksia;
- (b) ”kunniallisella ja vilpittömällä menettelyllä” käyttäytymistapaa, jolle on ominaista rehellisyys, avoimuus ja kyseisen liiketoimen tai suhteen toisen osapuolen intressien huomioon ottaminen; [tark. 28]
- (c) ”menetyksellä” taloudellista ja muuta kuin taloudellista menetystä kivun ja säryn muodossa, ei kuitenkaan sellaisia muita kuin taloudellisia menetyksiä kuin elämänlaadun heikkeneminen ja elämänilon menetys; [tark. 29]
- (d) ”vakiosopimusehdoilla” sopimusehtoja, jotka on laadittu ennakkoon eri osapuolten kanssa toteutettavia useita liiketoimia varten ja joista osapuolet eivät ole neuvotelleet yksilöllisesti yhteisen eurooppalaisen kauppalaain 7 artiklassa tarkoitettulla tavalla; [tark. 30]
- (e) ”elinkeinonharjoittajalla” luonnollista **henkilöä** tai **joko yksityisessä tai julkisessa omistuksessa olevaa** oikeushenkilöä, joka **sopimuksia tehdessään** toimii ~~omaa~~ **tarkoituksessa, joka kuuluu hänen** elinkeino- tai ammattitoimintaansa ~~kuuluvassa tarkoituksessa~~; [tark. 31]
- (f) ”kuluttajalla” luonnollista henkilöä, joka toimii sellaisessa tarkoituksessa, joka ei liity hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa; **jos sopimus tehdään tarkoituksessa, joka kuuluu osittain henkilön ammattitoimintaan ja osittain muuhun kuin ammattitoimintaan ja kun ammattitoimintaan liittyvä tarkoitus on niin vähäinen, ettei se ole vallitseva sopimuskokonaisuudessa, kyseistä henkilöä on myös pidettävä kuluttajana**; [tark. 32]
- (f a) ”palveluntarjoajalla” tavaran myyjää tai digitaalisen sisällön toimittajaa, joka sitoutuu tarjoamaan asiakkaalle kyseisiin tavaroihin tai kyseiseen digitaaliseen sisältöön liittyviä palveluja; [tark. 33]
- (f b) ”asiakkaalla” henkilöä, joka ostaa myyntisopimukseen liittyvän palvelun; [tark. 34]
- (f c) ”velkojalla” henkilöä, jolla on oikeus siihen, että toinen henkilö, velallinen, täyttää rahamääräisen tai muun velvollisuutensa häntä kohtaan; [tark. 35]
- (f d) ”velallisella” henkilöä, jolla on rahamääräinen tai muu velvollisuus toista henkilöä, velkojaa, kohtaan; [tark. 36]
- (f e) ”kunniallisella ja vilpittömällä menettelyllä” käyttäytymistapaa, jolle on ominaista rehellisyys, avoimuus ja kyseisen liiketoimen tai suhteen toisen osapuolen intressien huomioon ottaminen, jos ja kun se voidaan kohtuulliseksi katsoa; [tark. 37]
- (f f) ”vakiosopimusehdoilla” sopimusehtoja, jotka on laadittu ennakkoon eri osapuolten kanssa toteutettavia useita liiketoimia varten ja joista osapuolet eivät ole neuvotelleet yksilöllisesti yhteisen eurooppalaisen kauppalaain 7 artiklassa tarkoitettulla tavalla; [tark. 38]
- (f g) ”menetyksellä” taloudellista ja muuta kuin taloudellista menetystä kivun ja säryn muodossa, ei kuitenkaan sellaisia muita kuin taloudellisia menetyksiä kuin elämänlaadun heikkeneminen ja elämänilon menetys; [tark. 39]
- (g) ”vahingonkorvauksella” rahasummaa, johon henkilöllä voi olla oikeus korvauksena menetyksestä, vammasta tai vahingosta;
- (g a) ”pakottavalla säännöllä” säännöstä, jonka soveltamista osapuolet eivät voi sulkea pois tai josta ne eivät voi poiketa tai jonka vaikutuksia ne eivät voi muuttaa; [tark. 40]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (g b) *"velvoitteella" suoritusta, jonka oikeussuhteen yksi osapuoli on velkaa toiselle osapuolelle ja jonka suorittamista toisella osapuolella on oikeus vaatia sellaisenaan; [tark. 41]*
- (g c) *"nimenomaisella" ilmoituksen tai sopimuksen yhteydessä sitä, että se on annettu tai tehty erikseen muista ilmoituksista tai sopimuksista aktiivisesti ja yksiselitteisesti, mukaan lukien rastin merkitseminen ruutuun tai näppäimen tai muun toiminnon käyttäminen; [tark. 42]*
- (h) "tavaralla" aineellisia irtaimia esineitä, ja pois lukien:
- i) sähköä ja maakaasua; ja
 - ii) vettä ja muita kaasuja kuin maakaasua, paitsi jos niitä pidetään kaupan tietyinä tilavuutena tai määrättyinä määrinä;
- (i) "kauppahinnalla" rahasummaa, joka on maksettava vastikkeeksi tavaroiden myynnistä, digitaalisen sisällön toimittamisesta tai niihin liittyvän palvelun suorittamisesta;
- (j) "digitaalisella sisällöllä" digitaalisessa muodossa tuotettua ja toimitettua tietoa, riippumatta siitä onko se tuotettu ~~ostajan~~ **myyjän** vaatimusten mukaisesti, mukaan lukien video-, audio- tai kuvamuotoinen tai kirjallinen digitaalinen sisältö, digitaaliset pelit, ohjelmistot ja digitaalinen sisältö, jonka avulla on mahdollista personalisoida olemassa olevia laitteita tai ohjelmia; ja pois lukien: **[tark. ei koske kaikkia kieliversioita]**
- i) rahoituspalvelut, verkkopankkipalvelut mukaan lukien;
 - ii) sähköisessä muodossa annettu oikeudellinen tai rahoitusneuvonta;
 - iii) sähköiset terveydenhoitopalvelut;
 - iv) sähköiset viestintäpalvelut ja -verkot ja niihin liittyvät toiminnot ja palvelut;
 - v) rahapelit;
 - vi) kuluttajan toimesta tapahtuva uuden sisällön luominen tai olemassa olevan sisällön muuttaminen tai kuluttajan muu vuorovaikutus muiden käyttäjien teosten kanssa;
- (k) "myyntisopimuksella" sopimusta, jonka mukaisesti elinkeinonharjoittaja, jäljempänä "myyjä", siirtää tai sitoutuu siirtämään tavaran omistusoikeuden toiselle henkilölle, jäljempänä "ostaja", ja ostaja maksaa tai sitoutuu maksamaan kauppahinnan; myyntisopimukseksi katsotaan myös sopimus, joka koskee valmistettavien tai tuotettavien tavaroiden toimittamista, mutta ei sopimusta, joka koskee pakkohuutokaupalla tapahtuvaa myyntiä tai johon liittyy muuta julkisen vallan käyttöä;
- (l) "kuluttajan kanssa tehdyllä myyntisopimuksella" myyntisopimusta, jossa myyjänä on elinkeinonharjoittaja ja ostajana kuluttaja;
- (m) "myyntisopimukseen liittyvällä palvelulla" tavaroihin tai digitaaliseen sisältöön liittyvää palvelua, kuten ~~asennusta, huoltoa, korjausta~~ **varastointia** tai muuta käsittelyä, **asennus, huolto ja korjaus mukaan luettuina**, jonka tavaroiden myyjä tai digitaalisen sisällön toimittaja tarjoaa myyntisopimuksen, digitaalisen sisällön toimittamista koskevan sopimuksen tai sellaisen niihin liittyvän erillisen palvelusopimuksen mukaisesti, joka on tehty samaan aikaan kuin myyntisopimus tai digitaalisen sisällön toimittamista koskeva sopimus **tai jota on tarjottu – edes vaihtoehtona – myyntisopimuksessa tai digitaalisen sisällön toimittamista koskevassa sopimuksessa**, ja pois lukien: **[tark. 44]**
- i) kuljetuspalvelut;
 - ii) ~~koulutuspalvelut~~; **[tark. 45]**
 - iii) televiestinnän tukipalvelut; ja
 - iv) rahoituspalvelut, **mukaan lukien maksupalvelut ja sähköisen rahan liikkeeseenlasku sekä tavaroita ja digitaalista sisältöä tai muita seikkoja koskevat kaikenlaiset vakuutukset; [tark. 46]**
- (n) ~~"palveluntarjoajalla" tavaran myyjää tai digitaalisen sisällön toimittajaa, joka sitoutuu tarjoamaan asiakkaalle niihin tavaroihin tai tähän digitaaliseen sisältöön liittyviä palveluja; [tark. 47]~~

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

- (o) "asiakkaalla" henkilöä, joka ostaa myyntisopimukseen liittyvän palvelun; [tark. 48]
- (p) "etäsopimuksella" sopimusta, joka tehdään elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan **tai toisen elinkeinonharjoittajan** välillä etämyyntiä varten luodussa myynti- tai palveluntarjoontajärjestelmässä ilman, että elinkeinonharjoittaja tai, jos tämä on oikeushenkilö, sitä edustava luonnollinen henkilö sekä kuluttaja **tai toinen elinkeinonharjoittaja** ovat olleet samanaikaisesti läsnä, ja jonka tekemiseksi on käytetty yksinomaisesti yhtä tai useampaa etäviestintävälinettä sopimuksen tekemiseen asti, sopimuksen tekeminen mukaan lukien; [tark. 49]
- (q) "muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyllä sopimuksella" elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välistä sopimusta,
- i) joka tehdään elinkeinonharjoittajan tai, jos tämä on oikeushenkilö, sen edustajana toimivan luonnollisen henkilön ja kuluttajan ollessa samanaikaisesti läsnä paikassa, joka ei ole elinkeinonharjoittajan toimitila, tai joka tehdään kuluttajan samoissa olosuhteissa tekemän tarjouksen perusteella; tai
- ii) joka tehdään elinkeinonharjoittajan vähittäismyyntipaikassa tai etäviestintävälineiden avulla sen jälkeen, kun kuluttajaan on otettu henkilökohtaisesti erikseen yhteyttä paikassa, joka ei ole elinkeinonharjoittajan vähittäismyyntipaikka, elinkeinonharjoittajan, jos tämä on oikeushenkilö, tai sen edustajana toimivan luonnollisen henkilön ja kuluttajan ollessa samanaikaisesti läsnä; tai
- iii) joka tehdään elinkeinonharjoittajan tai, jos tämä on oikeushenkilö, sen edustajana toimivan luonnollisen henkilön järjestämän tutustumiskäynnin aikana, jonka tarkoituksena tai seurauksena on tavaroiden tai digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen esittelemine ja myyminen kuluttajalle; [tark. 50]
- (r) "toimitiloilla"
- i) kiinteää vähittäismyyntipaikkaa, jossa elinkeinonharjoittaja harjoittaa toimintaansa vakituisesti; tai
- ii) siirrettävää vähittäismyyntipaikkaa, jossa elinkeinonharjoittaja harjoittaa toimintaansa tavanomaisesti; [tark. 51]
- (s) "kaupallisella takuulla" elinkeinonharjoittajan tai tuottajan (**takuun antajan**) kuluttajalle 106 artiklan mukaisten tavarain virhettä koskevien lakisääteisten velvoitteiden **takuuta koskevan lakisääteisen velvoitteensa** lisäksi antamaa sitoumusta palauttaa kauppahinta tai vaihtaa, korjata tai huoltaa tavara tai digitaalinen sisältö **digitaaliset sisällöt**, jos ~~se ei~~ **ne eivät** vastaa niitä ominaisuuksia tai muita kuin vaatimuksenmukaisuuteen liittyviä ehtoja, jotka on vahvistettu takuuilmoituksessa tai sopimuksen tekohetkellä tai ennen sopimuksen tekemistä saatavilla olevassa tavaraa koskevassa mainonnassa; [tark. 52]
- (sa) "**korjaamisella**" sopimuksesta poikkeavan virheellisen tavarain tai digitaalisen sisällön muuttamista sopimukseen mukaiseksi; [tark. 53]
- (t) "pysyvällä välineellä" välinettä, jonka avulla osapuoli voi säilyttää hänelle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat helposti saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen tulostamisen muuttumattomina;
- (u) "julkisella huutokaupalla" myyntimenetelmää, jossa elinkeinonharjoittaja tarjoaa huutokaupanpitäjän hoitaman avoimen tarjousmenettelyn kautta tavaroita tai digitaalista sisältöä kuluttajille, jotka osallistuvat tai joilla on mahdollisuus osallistua huutokauppatilaisuuteen henkilökohtaisesti, ja jossa korkeimman tarjouksen tehneen on ostettava tavara tai digitaalinen sisältö;
- (v) "pakottavalla säännöllä" säännöstä, jonka soveltamista osapuolet eivät voi sulkea pois tai josta ne eivät voi poiketa tai jonka vaikutuksia ne eivät voi muuttaa; [tark. 54]
- (w) "velkojalla" henkilöä, jolla on oikeus siihen, että toinen henkilö, velallinen, täyttää rahamääräisen tai muun velvollisuutensa häntä kohtaan; [tark. 55]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (x) "velallisella" henkilöä, jolla on rahamääräinen tai muu velvollisuus toista henkilöä, velkojaa, kohtaan; [tark. 56]
- (y) "velvoitteella" suoritusta, jonka oikeussuhteen yksi osapuoli on velkaa toiselle osapuolelle. [tark. 57]
- (ya) "vastikkeettomalla" sitä, että ostaja on vapautettu tavaran saattamisesta sopimuksenmukaiseksi syntyvistä kustannuksista, erityisesti postitus-, henkilöstö- ja materiaalikustannuksista. [tark. 58]

3 artikla

Yhteisen eurooppalaisen kauppalaain valinnaisuus

Ellei 8 ja 9 artiklassa asetetuista vaatimuksista muuta johdu, osapuolet voivat sopia, että yhteistä eurooppalaista kauppalakia sovelletaan niiden rajatylittäviin liiketoimiin, jotka koskevat tavaran kauppaa, digitaalisen sisällön toimittamista ja niihin liittyvien palvelujen suorittamista 4–7 artiklassa vahvistetun alueellisen, aineellisen ja henkilöllisen soveltamisalan asettamissa rajoissa. [tark. 59]

4 artikla

Rajatylittävät sopimukset

1. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia voidaan käyttää ~~rajatylittävässä sopimuksissa~~ **etäsopimuksissa, jotka ovat rajatylittäviä sopimuksia.** [tark. 60]
2. Elinkeinonharjoittajien välistä sopimusta pidetään tätä asetusta sovellettaessa rajatylittävänä, jos osapuolten vakinainen asuinpaikka on eri maissa, joista vähintään yksi on jäsenvaltio.
3. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välistä sopimusta pidetään tätä asetusta sovellettaessa rajatylittävänä, jos
 - (a) joko kuluttajan ilmoittama osoite tai tavaroiden toimitusosoite tai laskutusosoite sijaitsee muussa maassa kuin siinä, jossa elinkeinonharjoittajan vakinainen asuinpaikka on; ja
 - (b) vähintään yksi näistä maista on jäsenvaltio.
4. Yhtiön tai muun yhteisön tai yhteenliittymän asuinpaikalla tarkoitetaan tätä asetusta sovellettaessa sen keskushallinnon sijaintipaikkaa. Kun elinkeinonharjoittaja on luonnollinen henkilö, vakinaisella asuinpaikalla tarkoitetaan hänen päätoimipaikkaansa.
5. Jos sopimus on tehty elinkeinonharjoittajan jonkin sivuliikkeen, edustajan tai muun toimipaikan toiminnan yhteydessä, elinkeinonharjoittajan vakinaisena asuinpaikkana pidetään sivuliikkeen, edustajan tai muun toimipaikan sijaintipaikkaa.
6. Kun määritetään, onko kyseessä rajatylittävä sopimus, sovellettava ajankohta on ajankohta, jolloin sopimus yhteisen eurooppalaisen kauppalaain käyttämisestä on tehty.

5 artikla

Sopimukset, joissa voidaan käyttää yhteistä eurooppalaista kauppalakia

Yhteistä eurooppalaista kauppalakia voidaan käyttää **etäsopimuksissa, myös verkossa tehtävissä sopimuksissa, eli seuraavissa:** [tark. 61]

- a) myyntisopimuksissa;
- b) sopimuksissa, jotka koskevat sellaisen digitaalisen sisällön toimittamista, jonka käyttäjä voi tallentaa ja jota hän voi käsitellä ja käyttää uudelleen, riippumatta siitä, onko se toimitettu aineellisen välineen avulla **tai muilla keinoin** tai vastikkeeksi kauppahinnan maksamisesta **tai muuta vastiketta kuin kauppahintaa vastaan tai toimitukselle ei suoriteta vastinetta;** [tark. 62]
- c) tällaisiin sopimuksiin liittyvissä palvelusopimuksissa riippumatta siitä, onko palveluista sovittu maksettavaksi erillinen kauppahinta.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

6 artikla

~~Sekasopimusten~~ **Liitännäissopimukset** ja ~~kulutustuottoon liittyvien sopimusten poissulkeminen~~ **sekasopimukset** [tark. 63]

1. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia ~~ei saa käyttää~~ **sekasopimuksissa, joihin voidaan käyttää myös:**
- a) **tapauksissa, joissa yhteisen eurooppalaisen kauppalain piiriin kuuluva sopimus liittyy muuhun sopimukseen kuin myyntisopimukseen, digitaalisen sisällön toimittamista koskevaan sopimukseen tai niihin liittyvään palvelusopimukseen, tai**
- b) **tapauksissa, joissa sopimukseen liittyy muita elementtejä kuin tavaran kauppa, digitaalisen sisällön toimittaminen tai niihin liittyvien palvelujen toimittaminen 5 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä, edellyttäen, että elementit ja niiden hinta voidaan jakaa osiin.** [tark. 64]

1 a. **Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tarkoitettuja liitännäissopimuksia säännellään muutoin sovellettavalla lainsäädännöllä.** [tark. 65]

1 b. **Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja**

- (a) **jos on kyseessä yhteisen eurooppalaisen kauppalain piiriin kuuluva sopimus ja toinen osapuoli käyttää mitä tahansa oikeutta, oikeussuojakeinoa tai vastuuvapausperustetta tai jos sopimus ei ole pätevä tai sitova, liitännäissopimukseen kohdistuvat vaikutukset määräytyvät siihen sovellettavan kansallisen lain perusteella;** [tark. 66]
- (b) **jos on kyseessä liitännäissopimus ja toinen osapuoli käyttää mitä tahansa oikeutta, oikeussuojakeinoa tai vastuuvapausperustetta tai jos sopimus ei ole siihen sovellettavan kansallisen lain mukaan pätevä tai sitova, osapuolten yhteisen eurooppalaisen kauppalain piiriin kuuluvan sopimuksen mukaiset velvollisuudet säilyvät muuttumattomina paitsi, jos toinen osapuoli ei olisi tehnyt kyseistä yhteisen eurooppalaisen kauppalain piiriin kuuluvaa sopimusta vaan liitännäissopimuksen tai jos se olisi tehnyt sopimuksen olennaisesti toisenlaisin sopimusehdoin; tässä tapauksessa kyseisellä osapuolella on oikeus purkaa yhteisen eurooppalaisen kauppalain piiriin kuuluva sopimus.** [tark. 67]

1 c. **Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa katsotaan, että sopimukseen liittyvistä muista elementeistä sovitaan liitännäissopimuksessa.** [tark. 68]

2. ~~Yhteistä eurooppalaista kauppalakia ei saa käyttää elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa, joissa elinkeinonharjoittaja myöntää tai lupaa myöntää kuluttajalle luottoa suorituksen lykkäämisen, lainan tai muun vastaavan rahoitusjärjestelyn muodossa. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia saa käyttää elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa, jos tavaroita, digitaalista sisältöä tai niihin liittyviä samanlaisia palveluja toimitetaan jatkuvasti ja kuluttaja suorittaa näistä tavaroista, digitaalisesta sisällöstä tai palveluista osamaksuja koko toimitusajan.~~ [tark. 69]

7 artikla

Sopimuspuolet

~~1. Yhteistä eurooppalaista kauppalakia saa käyttää vain jos tavaran myyjä tai digitaalisen sisällön toimittaja on elinkeinonharjoittaja. Silloin kun kaikki sopimuksen osapuolet ovat elinkeinonharjoittajia, yhteistä eurooppalaista kauppalakia saa käyttää, jos vähintään yksi osapuolista on pieni tai keskiuruinen yritys, jäljempänä "pk-yritys".~~

2. ~~Tässä asetuksessa tarkoitetaan pk-yrityksellä elinkeinonharjoittajaa,~~

(a) ~~jolla on alle 250 työntekijää; ja~~

(b) ~~jonka vuosiliikevaihto on enintään 50 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma enintään 43 miljoonaa euroa, tai kun kyseessä on pk-yritys, jonka vakinainen asuinpaikka on jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö ei ole euro, tai kolmannessa maassa, vastaava määrä tuon jäsenvaltion tai kolmannen maan valuutassa.~~ [tark. 70]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

8 artikla

Yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käytöstä sopiminen

1. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käyttö edellyttää asiaa koskevan sopimuksen tekemistä osapuolten välillä. Tällaisen sopimuksen olemassaolo ja pätevyys määritetään tämän artiklan 2 ja 3 kohdan ja 9 artiklan sekä muiden asiaa koskevien yhteisen eurooppalaisen kauppalaan säännösten nojalla.
2. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä suhteissa sopimus yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käytöstä on pätevä vain jos kuluttaja on antanut suostumuksensa nimenomaisella lausumalla erillään siitä lausumasta, jolla hän on suostunut sopimuksen tekemiseen, **ja jos 9 artiklan vaatimuksia noudatetaan**. Elinkeinonharjoittajan on toimitettava kuluttajalle vahvistus kyseisestä sopimuksesta pysyvällä välineellä. [tark. 71]
3. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä suhteissa yhteistä eurooppalaista kauppalakia ei voida valita osittain, vaan ainoastaan kokonaisuudessaan. **Elinkeinonharjoittajien välisissä suhteissa yhteinen eurooppalainen kauppalaki voidaan valita osittain, mikäli siinä ei ole estetty asiaa koskevien säännösten poisjättämistä.** [tark. 72]

9 artikla

Vakiomuotoinen ilmoitus elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa

1. Yhteisessä eurooppalaisessa kauppalaissa säädetyn, ennen sopimuksentekoa sovellettavan tiedonantovelvollisuuden lisäksi elinkeinonharjoittajan on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä suhteissa saatettava kuluttajan tietoon ennen sopimuksen tekemistä, että sopimukseen on tarkoitus soveltaa yhteistä eurooppalaista kauppalakia, toimittamalla kuluttajalle liitteessä oleva vakiomuotoinen ilmoitus helposti havaittavassa muodossa. Jos sopimus yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käytöstä on tehty puhelimitse tai jonkin muun sellaisen välineen avulla, jonka yhteydessä ilmoituksen toimittaminen kuluttajalle ei ole mahdollista, sopimus ei sido kuluttajaa ennen kuin hän on saanut 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vahvistuksen sekä kyseisen ilmoituksen ja on tämän jälkeen nimenomaisesti ilmaissut suostuvansa yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käyttöön.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus toimitetaan sähköisessä muodossa, siinä on oltava linkki, ja kaikissa muissa tapauksissa viittaus verkkosivustoon, jonka kautta yhteisen eurooppalaisen kauppalaan teksti on saatavissa maksutta.

10 artikla

Erityisvaatimusten rikkomisesta määrättävät seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita elinkeinonharjoittajille voidaan määrätä, jos ne rikkovat 8 ja 9 artiklassa säädettyjä vaatimuksia elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisissä suhteissa, ja niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet näiden seuraamusten soveltamisen varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään ... (*) ja niihin myöhemmin tehtävistä muutoksista mahdollisimman pian.

11 artikla

Yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käytön seuraukset

1. Kun osapuolet ovat pätevästi sopineet, että tietyssä sopimuksessa käytetään yhteistä eurooppalaista kauppalakia, sopimuksen määräyksissä käsiteltyjä seikkoja säännellään yksinomaan yhteisellä eurooppalaisella kauppalailla. ~~Jos sopimus on tosiasiallisesti tehty yhteisellä eurooppalaisella kauppalailla säännellään myös ennen sopimuksentekoa sovellettavan tiedonantovelvollisuuden noudattamista ja sen laiminlyöntiä koskevia oikeussuojakeinoja eikä sopimusoikeuden järjestelmällä, jolla sopimusta säänneltäisiin sovellettavaksi lainsäädännöksi määritetyssä oikeusjärjestyksessä, mikäli asiasta ei olisi sovittu.~~ [tark. 73]

(*) Yksi vuosi tämän asetuksen soveltamispäivästä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

1 a. Kun osapuolet aloittavat neuvottelut tai ryhtyvät muihin valmistelutoimiin sopimuksen tekemiseksi siten, että viitataan yhteiseen eurooppalaiseen kauppalakiin, yhteisellä eurooppalaisella kauppalailla säännellään myös ennen sopimuksentekoa sovellettavan tiedonantovelvollisuuden noudattamista ja sen laiminlyöntiä koskevia oikeussuojakeinoja ja muita ennen sopimuksen tekemistä merkittäviä seikkoja.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu yhteisen eurooppalaisen kauppalain soveltaminen ei vaikuta asiaan liittyvän lainvalintasäännön mukaisesti sovellettavaan lakiin, jos elinkeinonharjoittaja on viitannut myös muihin järjestelmiin. [tark. 74]

11 a artikla

Yhteisen eurooppalaisen kauppalain soveltamisalaan kuuluvat seikat

1. Yhteisellä eurooppalaisella kauppalailla säännellään seuraavia seikkoja:

- a) sopimuksen tekoa edeltävät tiedonantovelvollisuudet;
- b) sopimuksen tekeminen, muotovaatimukset mukaan luettuina;
- c) peruuttamisoikeus ja sen seuraukset;
- d) sopimuksesta vapautuminen erehdyksen, vilpin, uhkauksen tai hyväksikäytön perusteella ja tällaisen vapautumisen seuraukset;
- e) sopimuksen tulkinta;
- f) kyseisen sopimuksen sisältö ja oikeusvaikutukset;
- g) sopimusehtojen kohtuullisuusarviointi ja ehtojen kohtuuttomuuden seuraukset;
- h) osapuolten oikeudet ja velvollisuudet;
- i) oikeussuojakeinot sopimusvelvoitteen laiminlyönnin vuoksi;
- j) palautukset, jotka suoritetaan sopimuksesta vapautumisen tai sopimuksen purkamisen vuoksi tai siksi, että sopimus ei ole sitova;
- k) vanhentuminen ja oikeuksien lakkaaminen;
- l) seuraamukset, joita voidaan määrätä, jos sen soveltamisesta johtuvia velvollisuuksia rikotaan. [tark. 75]

2. Seikkoja, joita ei säännellä yhteisellä eurooppalaisella kauppalailla, säännellään kansallisen lainsäädännön säännöksillä, joita sovelletaan asetusten (EY) N:o 593/2008 ja (EY) N:o 864/2007 tai jonkin muun lainvalintasäännön perusteella. Näihin kuuluvat:

- a) oikeushenkilöllisyys;
- b) oikeuskelpoisuuden puuttumisesta, lainvastaisuudesta tai moraalittomuudesta johtuva sopimuksen pätemättömyys, paitsi jos laittomuuden tai moraalittomuuden syytä säännellään yhteisellä eurooppalaisella kauppalailla;
- c) sopimuksessa käytettävän kielen määrittäminen;
- d) syrjäntäkieltoon liittyvät näkökohdat;
- e) edustus;
- f) tilanne jossa velallisia ja velkojia on useita, mukaan lukien oikeuksien siirto;
- g) kuittaus ja sulautuminen;
- h) kiinteään omaisuuteen tai kiinteään omaisuuteen kohdistuvien oikeuksien syntyminen, hankkiminen tai luovutus;
- i) immateriaalioikeus ja

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

j) vahingonkorvausoikeus mukaan lukien kysymys siitä, voidaanko sopimukseen perustuvia ja sopimuksenulkoisia rinnakkaisia vahingonkorvauskanteita ajaa yhdessä. [tark. 76]

3. Tämän artiklan säännökset eivät vaikuta muiden kuin jäsenvaltioiden sitoviin sääntöihin, joita voidaan soveltaa asiaa koskevan lainvalintasäännön mukaisesti. [tark. 77]

12 artikla

Palveludirektiivistä johtuvat tiedonantovaatimukset

Tämä asetus ei vaikuta niihin tiedonantovaatimuksiin, joista säädetään sellaisilla kansallisilla säännöksillä, joilla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY säännökset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja jotka täydentävät yhteisessä eurooppalaisessa kauppalaissa säädettyjä tiedonantovaatimuksia.

13 artikla

Jäsenvaltioiden vaihtoehdot

Jäsenvaltio voi päättää, että yhteistä eurooppalaista kauppalakia voidaan käyttää:

- a) sopimuksissa, joissa elinkeinonharjoittajien vakinainen asuinpaikka, tai jos kyseessä on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välinen sopimus, elinkeinonharjoittajan vakinainen asuinpaikka, kuluttajan ilmoittama osoite, tavaroiden toimitusosoite ja laskutusosoite, sijaitsevat tuossa jäsenvaltiossa; ja/tai
- b) sopimuksissa, joiden kaikki osapuolet ovat elinkeinonharjoittajia mutta yksikään niistä ei ole 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu pk-yritys.

14 artikla

Tämän asetuksen soveltamista koskevien tuomioiden tiedoksiantaminen

- ~~1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tuomioistuinten antamat, tämän asetuksen tulkintaa koskevat lainvoimaiset tuomiot annetaan ilman aiheetonta viivytystä tiedoksi komissiolle.~~
2. Komissio perustaa järjestelmän, jonka välityksellä voidaan tarkastella tietoja 1 kohdassa tarkoitetuista tuomioista ja asiaa koskevista Euroopan unionin tuomioistuimen tuomioista. Tämä järjestelmä saatetaan yleisön saataville. [tark. 78]

15 artikla

Uudelleentarkastelu

- ~~1. Jäsenvaltioiden on toimitettava ... mennessä [neljän vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamisen alkamisesta] komissiolle tiedot tämän asetuksen soveltamisesta, erityisesti yhteisen eurooppalaisen kauppalaain käytön yleisyydestä, sen sääntöihin liittyvistä riita-asioista ja siitä, missä määrin kuluttajansuojassa ilmenee yhteisen eurooppalaisen kauppalaain ja kansallisen lain välisiä eroavuuksia. Tietojen on sisällettävä myös kattava selostus yhteisen eurooppalaisen kauppalaain säännösten tulkintaa koskevista kansallisten tuomioistuinten oikeuskäytännöistä.~~
2. Komissio esittää ... mennessä [viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamisen alkamisesta] Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle yksityiskohtaisen kertomuksen, jossa tarkastellaan asetuksen toimintaa ja otetaan huomioon muun muassa tarve laajentaa sen soveltamisalaa yritysten välisten sopimusten osalta sekä digitaalisen sisällön markkinoiden ja teknologian sekä unionin säännösten kehitys. [tark. 79]

16 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.
2. Sitä sovelletaan [6 kuukauden kuluttua voimaantulosta].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa. [tark. 80]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

LHTE I

YHTEINEN EUROOPPALAINEN KAUPPALAKI

SISÄLLYSLUETTELO

I-osa Johdantosäännökset	36
1 luku Yleiset periaatteet ja soveltaminen	36
1 jakso Yleiset periaatteet	36
2 jakso Soveltaminen	36
II-osa Sitovan sopimuksen tekeminen	42
2 luku Ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot	42
1 jakso Tiedot, jotka elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle ennen sopimuksentekoa	42
2 jakso Tiedot, jotka elinkeinonharjoittajan on annettava toiselle elinkeinonharjoittajalle ennen sopimuksen tekoa	48
3 jakso Sähköisin välinein tehtävät sopimukset	48
4 jakso Velvollisuus varmistaa tietojen oikeellisuus	50
5 jakso Tiedonantovelvollisuuden rikkomista koskevat oikeussuojakeinot	50
3 luku Sopimuksen tekeminen	52
4 luku Oikeus peruuttaa elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehty etäsopimus tai muu muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus	56
5 luku Suostumuksessa oleva puute	62
III-osa Sopimuksen sisällön arviointi	65
6 luku Tulkinta	65
7 luku Sisältö ja vaikutukset	67
8 luku Kohtuuttomat sopimusehdot	72
1 jakso Yleiset säännökset	72
2 jakso Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehdyn sopimuksen kohtuuttomat ehdot	72
3 jakso Elinkeinonharjoittajien välillä tehtyjen sopimusten kohtuuttomat sopimusehdot	76
IV-osa Myyntisopimuksen tai digitaalisen sisällön toimittamisesta tehdyn sopimuksen osapuolten velvollisuudet ja oikeussuojakeinot	78
9 luku Yleiset säännökset	78
10 luku Myyjän velvollisuudet	81
1 jakso Yleiset säännökset	81
2 jakso Toimitus	81
3 jakso Tavaroiden ja digitaalisen sisällön sopimuksenmukaisuus	84
11 luku Ostajan oikeussuojakeino	87
1 jakso Yleiset säännökset	87
2 jakso Myyjän oikeus oikaista virhe	88
3 jakso Suorituksen vaatiminen	89
4 jakso Ostajan pidättyminen suorituksesta	90

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

5 jakso Sopimuksen purkaminen	90
6 jakso Hinnaanlennus	92
7 jakso Tavarankäytön tarkastamista ja virheestä ilmoittamista koskevat vaatimukset elinkeinonharjoittajien välisissä sopimuksissa	92
12 luku Ostajan velvollisuudet	94
1 jakso Yleiset säännökset	94
2 jakso Kauppahinnan maksaminen	94
3 jakso Toimituksen vastaanottaminen	96
13 luku Myyjän oikeussuojakeinot	98
1 jakso Yleiset säännökset	98
2 jakso Suorituksen vaatiminen	98
3 jakso Myyjän pidättäminen suorituksesta	99
4 jakso Sopimuksen purkaminen	99
14 luku Vaaranvastuun siirtyminen	101
1 jakso Yleiset säännökset	101
2 jakso Vaaranvastuun siirtyminen kuluttajan kanssa tehdyissä myyntisopimuksissa	101
3 jakso Vaaranvastuun siirtyminen elinkeinonharjoittajien välillä tehdyissä sopimuksissa	102
V-osa Myyntisopimukseen liittyvän palvelusopimuksen osapuolten velvollisuudet ja oikeussuojakeinot	104
15 luku Osapuolten velvollisuudet ja oikeussuojakeinot	104
1 jakso Eräiden yleisten sääntöjen soveltaminen myyntisopimuksiin	0
2 jakso Palveluntarjoajan velvollisuudet	104
3 jakso Asiakkaan velvollisuudet	106
4 jakso Oikeussuojakeinot	106
VI-osa Vahingonkorvaus ja korko	109
16 luku Vahingonkorvaus ja korko	109
1 jakso Vahingonkorvaus	109
2 jakso Viivästyskorko: Yleiset säännökset	110
3 jakso Elinkeinonharjoittajan maksuviivästys	111
VII-osa Palauttaminen 3	114
17 luku Palauttaminen	114
VIII-osa Vanhentuminen	117
18 luku Vanhentuminen	117
1 jakso Yleinen säännös	117
2 jakso Vanhentumisajat ja niiden alkaminen	117
3 jakso Vanhentumisaikojen pidentäminen	118
4 jakso Vanhentumisaikojen katkaiseminen	119
5 jakso Vanhentumisen vaikutukset	119

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

6 jakso Vanhentumisajan muuttaminen sopimuksella	119
Lisäys 1 103	119
Lisäys 2 103	121
[tark. 81]	

II osasto

Yhteisen eurooppalaisen kauppalaain säännökset [tark. 82]

I osa

Johdantosäännökset

1 luku

Yleiset periaatteet ja soveltaminen

1 JAKSO

YLEISET PERIAATTEET

1 artikla

Sopimusvapaus

- Osapuolilla on vapaus tehdä sopimus ja määrittää sen sisältö, ellei asiaa koskevista pakottavista säännöistä muuta johdu.
- Osapuolet voivat sulkea pois minkä tahansa yhteisen eurooppalaisen kauppalaain säännöksen tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia, ellei näissä säännöksissä toisin määrätä.

2 artikla

Kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaate

- Osapuolten on noudatettava kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaatetta.
- Tämän velvollisuuden rikkominen voi estää rikkonutta osapuolta käyttämästä sellaista oikeutta, oikeussuojakeinoa tai vastuuvapausperustetta tai vetoamasta sellaiseen oikeuteen, oikeussuojakeinoon tai vastuuvapausperusteeseen, joka sillä muutoin olisi käytettävissään, ~~tai se voi aiheuttaa tälle osapuolelle vastuun menetyksestä, jonka velvollisuuden rikkominen aiheuttaa toiselle osapuolelle mutta joka ei anna välitöntä oikeutta sopimusvelvoitteen laiminlyönnistä johtuviin oikeussuojakeinoihin.~~ [tark. 83]
- Osapuolet eivät voi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

3 artikla

Yhteistyö

Osapuolilla on velvollisuus tehdä yhteistyötä keskenään siltä osin kuin niiden sopimusvelvoitteiden täyttämisen voidaan olettaa sitä edellyttävän.

2 jakso

Soveltaminen

4 artikla

Tulkinta

- Yhteistä eurooppalaista kauppalakia on tulkittava itsenäisesti, sen tavoitteiden ja sen taustalla olevien periaatteiden mukaisesti.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Yhteisen eurooppalaisen kauppalaian soveltamisalaan kuuluvat kysymykset, joista siinä ei säädetä nimenomaisesti, on ratkaistava sen tavoitteiden ja sen taustalla olevien periaatteiden sekä sen kaikkien säännösten pohjalta turvautumatta siihen lakiin, jota sovellettaisiin, jos ei olisi sovittu yhteisen eurooppalaisen kauppalaian käyttämisestä, tai mihinkään muuhun lakiin.

3. Jos tiettyyn tilanteeseen voidaan soveltaa sekä yleissääntöä että sen soveltamisalaan kuuluvaa erityissääntöä, sovelletaan ristiriitatilanteessa erityissääntöä.

5 artikla

Kohtuullisuus

1. Kohtuullisuutta on arvioitava objektiivisesti, ottaen huomioon arvioitavan toimen luonne ja tarkoitus, olosuhteet ja asiaan liittyvän elinkeino- tai ammattitoiminnan kannalta merkitykselliset kauppatavat ja käytännöt.

2. Viittausta siihen, mitä henkilöltä voidaan odottaa tai mitä henkilö voi olettaa tai mitä tietystä tilanteesta voidaan olettaa, on pidettävä viittauksena siihen, mitä voidaan kohtuudella olettaa.

6 artikla

Ei muotovaatimuksia

Ellei yhteisessä eurooppalaisessa kauppalaissa toisin säädetä, sillä säänneltyä sopimusta, lausumaa tai mitä tahansa muuta tointa ei tarvitse tehdä tai tallentaa missään tietystä muodossa.

7 artikla

Sopimusehdot, joita ei ole neuvoteltu yksilöllisesti

1. Sopimusehto ei ole yksilöllisesti neuvoteltu, jos toinen osapuoli on sen esittänyt ilman, että toinen osapuoli on voinut vaikuttaa sen sisältöön.

2. Jos toinen osapuoli esittää toiselle valittavaksi useita sopimusehtoja, ehtoa ei katsota yksilöllisesti neuvotelluksi vain sillä perusteella, että jälkimmäinen osapuoli on valinnut sen eri vaihtoehdoista.

3. Jos osapuoli väittää, että osana vakiosopimusehtoja esitetystä sopimusehdosta on sittemmin neuvoteltu yksilöllisesti, sillä on todistustaakka osoittaa, että näin on tehty.

4. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välinen sopimus, elinkeinonharjoittajalla on todistustaakka osoittaa, että sen esittämästä sopimusehdosta on neuvoteltu yksilöllisesti.

5. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välinen sopimus, kolmannen osapuolen laatimia sopimusehtoja pidetään elinkeinonharjoittajan esittämänä, paitsi jos kuluttaja on lisännyt ne sopimukseen.

8 artikla

Sopimuksen purkaminen

1. "Sopimuksen purkamisella" tarkoitetaan sitä, että lakkautetaan sopimuksesta johtuvat sopimuspuolten oikeudet ja velvollisuudet, lukuun ottamatta niitä oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka johtuvat riitojenratkaisua koskevasta sopimusehdosta tai muusta sopimusehdosta, joka jää voimaan myös sopimuksen purkamisen jälkeen.

2. Maksut ja vahingonkorvaukset, jotka johtuvat ennen sopimuksen purkamista tapahtuneesta laiminlyönnistä, on edelleen maksettava. Jos sopimuksen purkuperusteena on jo tapahtunut tai ennakoitu laiminlyönti, purkua vaativalla osapuolella on oikeus vahingonkorvaukseen myös toisen osapuolen tulevan suorituksen sijasta.

3. Purkamisen vaikutuksista kauppahinnan takaisinmaksuun ja tavaroiden tai digitaalisen sisällön palauttamiseen sekä muista palauttamista koskevista vaikutuksista säädetään 17 luvussa vahvistetuissa palauttamista koskevilla säännöissä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

9 artikla

~~Sekasopimukset~~ **Sopimukset, joihin liittyy palvelujen toimittaminen [tark. 84]**

1. Jos sopimus koskee sekä tavaran myyntiä tai digitaalisen sisällön toimittamista että niihin liittyvän palvelun suorittamista, osapuolten velvollisuuksiin ja oikeussuojakeinoihin tavaran tai digitaalisen sisällön myyjänä ja ostajana sovelletaan IV osan säännöksiä, ja osapuolten velvollisuuksiin ja oikeussuojakeinoihin palveluntarjoajana ja asiakkaana sovelletaan V osan säännöksiä.
2. Jos 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvasta sopimuksesta johtuvat myyjän tai palveluntarjoajan sopimusvelvoitteet on tarkoitus suorittaa erillisinä osina tai ne ovat muutoin jaettavissa osiin ja on olemassa peruste purkaa velvoitteista laiminlyönnin vuoksi tietty osa, johon osa kauppahinnasta voidaan suhteuttaa, ostaja tai asiakas voi purkaa ainoastaan tämän osan sopimuksesta.
3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta, jos ostajan tai asiakkaan ei voida olettaa hyväksyvän muiden osien suoritusta tai jos laiminlyönti oikeuttaa koko sopimuksen purkamiseen.
4. Jos myyjän tai palveluntarjoajan sopimusvelvoitteita ei voida jakaa osiin tai jos kauppahintaa ei voida jakaa osiin, ostaja tai asiakas voi purkaa sopimuksen ainoastaan jos laiminlyönti oikeuttaa koko sopimuksen purkamiseen.

10 artikla

Ilmoitukset

1. ~~Tätä artiklaa sovelletaan ilmoituksiin, joita annetaan yhteisen eurooppalaisen kauppalaian ja sopimuksen sääntöjen nojalla eri tarkoituksia varten.~~ "Ilmoituksiin" kuuluu kaikkien sellaisten lausumien tiedoksiantaminen, joiden tarkoituksena on saavuttaa oikeusvaikutus tai antaa tietoa oikeudellista tarkoitusta varten. **[tark. 85]**
2. Ilmoitus voidaan tehdä millä tahansa olosuhteisiin soveltuvalla tavalla.
3. Ilmoituksesta tulee pätevä, kun se saapuu vastaanottajalle, paitsi jos siinä määrätään myöhemmästä voimaantulosta.
4. Ilmoitus saapuu vastaanottajalle,
 - (a) kun se toimitetaan vastaanottajalle;
 - (b) kun se toimitetaan vastaanottajan toimipaikkaan tai, jos sellaista ei ole tai jos ilmoitus on osoitettu kuluttajalle, vastaanottajan vakituisen asuinpaikan osoitteeseen;
 - (c) sähköpostin tai muun yksilöllisen viestintävälineen avulla toimitettaessa silloin kun se on vastaanottajan saatavilla; tai
 - (d) silloin kun ilmoitus saatetaan muulla tavoin vastaanottajan saataville sellaisessa paikassa ja sellaisella tavalla, että sen voidaan olettaa olevan vastaanottajan saatavilla ilman aiheetonta viivästystä.

Ilmoituksen katsotaan saapuneen vastaanottajalle, kun mikä tahansa a–d kohdassa esitetystä edellytyksistä on täyttynyt.

5. Ilmoitus on tehoton, jos sen peruutus saavuttaa vastaanottajan ennen sitä tai samaan aikaan sen kanssa.
6. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois 3 ja 4 kohdan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

11 artikla

Määräajan laskeminen

1. Tämän artiklan säännöksiä sovelletaan kaikkien yhteisessä eurooppalaisessa kauppalaissa tarkoitettujen määräaikojen laskemiseen. [tark. 86]

1 a. Jos päivinä, viikkoina, kuukausina tai vuosina ilmaistu määräaika lasketaan jonkin tapahtuman toteutumisesta, toimen suorittamisesta tai jostakin ajankohdasta lukien, päivän, jonka aikana tapahtuma toteutuu tai toimi suoritetaan, tai kyseisen ajankohdan ei katsota kuuluvan kyseiseen määräaikaan. [tark. 87]

2. Jollei 4, 5 ja 7 kohdasta muuta johdu,

(a) päivinä ilmaistu määräaika alkaa kulua määräajan ensimmäisen päivän ensimmäisen tunnin alussa ja päättyy määräajan viimeisen päivän viimeisen tunnin kuluttua umpeen;

(b) viikkoina, kuukausina tai vuosina ilmaistu määräaika alkaa kulua määräajan ensimmäisen päivän ensimmäisen tunnin alussa ja päättyy määräajan viimeisen viikon, kuukauden tai vuoden sen päivän viimeisen tunnin kuluttua umpeen, joka nimeltään tai järjestysnumeroltaan vastaa määräajan alkamispäivää; jos kuukausina tai vuosina ilmaistun määräajan viimeisessä kuukaudessa ei ole päivää, jona määräajan tulisi päättyä, määräaika päättyy tuon kuukauden viimeisen päivän viimeisen tunnin kuluttua umpeen.

3. ~~Jos päivinä, viikkoina, kuukausina tai vuosina ilmaistu määräaika lasketaan jonkin tapahtuman toteutumisesta, toimen suorittamisesta tai jostakin ajankohdasta lukien, päivää, jonka aikana tapahtuma toteutuu tai toimi suoritetaan, tai kyseistä ajankohtaa ei lueta kyseiseen määräaikaan.~~ [tark. 88]

4. Määräaikoihin luetaan lauantait, sunnuntait ja yleiset vapaapäivät, jollei niitä nimenomaisesti ole suljettu pois tai jos määräajat on ilmaistu työpäivinä.

5. Jos määräajan viimeinen päivä on lauantai, sunnuntai tai yleinen vapaapäivä siinä paikassa, missä säädetty toimi on määrä toteuttaa, määräaika päättyy seuraavan työpäivän viimeisen tunnin kuluttua umpeen. Tätä säännöstä ei sovelleta tietyistä päivämäärästä tai tapahtumasta taaksepäin laskettaviin määräaikoihin.

6. ~~Jos henkilö lähettää toiselle henkilölle asiakirjan, jossa asetetaan määräaika, johon mennessä vastaanottajan on vastattava tai toteutettava jokin muu toimenpide, mutta ei mainita, milloin määräaika alkaa kulua, määräajan lasketaan alkavan hetkestä, jolloin asiakirja saapuu vastaanottajalle, ellei toisin mainita.~~ [tark. 89]

7. Tässä artiklassa tarkoitetaan

(a) "yleisellä vapaapäivällä" jossakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai jäsenvaltion osassa päivää, jonka kyseinen jäsenvaltio tai sen osa on nimennyt tällaiseksi päiväksi Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistavassa luettelossa; ja

(b) "työpäivillä" kaikkia muita päiviä kuin lauantaita ja sunnuntaita ja yleisiä vapaapäiviä.

7 a. Jos henkilö lähettää toiselle henkilölle asiakirjan, jossa asetetaan määräaika, johon mennessä vastaanottajan on vastattava tai toteutettava jokin muu toimenpide, mutta ei mainita, milloin määräaika alkaa kulua, määräajan on laskettava alkavan hetkestä, jolloin asiakirja saapuu vastaanottajalle, ellei toisin mainita. [tark. 90]

12 artikla

Yksipuoliset lausumat tai käyttäytyminen

1. Osapuolen tarkoitusta ilmentäviä yksipuolisia lausumia on tulkittava sillä tavoin kuin vastapuolen voidaan olettaa ne ymmärtäneen.

2. Jos lausuman esittänyt henkilö on tarkoittanut, että siinä käytetään jotakin ilmaisua tietyssä merkityksessä, ja toinen osapuoli on tiennyt tai sen voidaan olettaa tienneen tuosta tarkoituksesta, ilmaisua on tulkittava sen esittäneen henkilön tarkoittamalla tavalla.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. Tarkoitusta ilmentävien yksipuolisten lausumien tulkintaan sovelletaan 59–65 artiklan säännöksiä soveltuvin osin. **[tark. 91]**
4. Tarkoitusta ilmentävien yksipuolisten lausumien tulkintaan sovelletaan 5 luvussa vahvistettuja, suostumuksessa olevia puutteita koskevia sääntöjä soveltuvin osin. **[tark. 92]**
5. Tässä artiklassa tarkoitetut viittaukset lausumiin käsittävät viittauksen käyttäytymiseen, jonka voidaan katsoa vastaavan lausumaa.

II osa

Sitovan sopimuksen tekeminen

2 luku

Ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot

1 jakso

Tiedot, jotka elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle ennen sopimuksentekoa

13 artikla

~~Tiedonantovelvollisuus kuluttajan kanssa tehtävän etäsopimuksen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävän sopimuksen yhteydessä~~ **[tark. 93]**

1. Kun elinkeinonharjoittaja tekee kuluttajan kanssa ~~etäsopimuksen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävän~~ sopimuksen, hänen on toimitettava kuluttajalle selvällä ja ymmärrettävällä tavalla seuraavat tiedot ennen sopimuksen tekemistä tai ennen kuin tarjous sitoo kuluttajaa: **[tark. 94]**
- (a) toimitettavien tavaroiden, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen pääominaisuudet siinä laajuudessa kuin viestintävälineen ja tavaroiden, digitaalisen sisällön tai palvelujen kannalta on asianmukaista;
 - (b) koko kauppahinta ja muut lisämaksut ja kustannukset 14 artiklan mukaisesti;
 - (c) elinkeinonharjoittajan henkilö- ja osoitetiedot 15 artiklan mukaisesti;
 - (d) sopimusehdot 16 artiklan mukaisesti;
 - (e) oikeus peruuttaa sopimus 17 artiklan mukaisesti;
 - (f) mahdollinen myynninjälkeinen asiakastuki, myynninjälkeiset palvelut, kaupalliset takuut ja tarvittaessa valitus-tenkäsittelymenettely, sekä niiden ehdot;
 - (g) tarvittaessa maininta mahdollisuudesta käyttää elinkeinonharjoittajaan sovellettavia vaihtoehtoisia riidanratkaisumekanismeja sekä siitä, miten niitä käytetään;
 - (h) tieto digitaalisen sisällön toimivuudesta, mukaan lukien tieto teknisestä suojauksesta tapauksen mukaan; ja
 - (i) tarvittaessa tieto digitaalisen sisällön yhteentoimivuudesta laitteistojen ja ohjelmistojen kanssa siinä määrin, mitä elinkeinonharjoittaja asiasta tietää tai mitä tämän voidaan olettaa tietävän.
2. Toimitetut tiedot ovat olennainen osa sopimusta, 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua osoitetta lukuun ottamatta, eikä niitä saa muuttaa, elleivät osapuolet nimenomaisesti sovi toisin.
3. ~~Kun kyseessä on etäsopimus,~~ Tämän artiklan nojalla toimitettavat tiedot on **[tark. 95]**
- (a) annettava kuluttajalle tai asetettava hänen saatavilleen käytössä olevalle etäviestintävälineelle soveltuvalla tavalla;
 - (b) esitettävä selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä; ja

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

(c) esitettävä helposti luettavassa muodossa, jos tiedot toimitetaan pysyvällä välineellä.

4. ~~Kun sopimus on tehty muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa, tämän artiklan nojalla vaaditut tiedot on~~

~~(a) toimitettava paperilla tai kuluttajan tähän suostuessa muulla pysyvällä välineellä; ja~~

~~(b) esitettävä helposti luettavassa muodossa selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä. [tark. 96]~~

5. Tätä artiklaa ei sovelleta, jos sopimus

(a) koskee kotitalouden kulutukseen tarkoitettujen elintarvikkeiden, juomien tai muiden päivittäistavaroiden fyysistä toimittamista kuluttajan kotiin, asuinpaikalle tai työpaikalle elinkeinonharjoittajan tekemillä toistuvilla ja säännöllisillä jakelukierroksilla;

~~(b) tehdään jakeluautomaatin avulla tai automatisoidussa liiketilassa; [tark. 97]~~

~~(c) on tehty muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa, edellyttäen että sopimuksen kauppahinta, tai jos samanaikaisesti on tehty useita sopimuksia, niiden yhteenlaskettu kauppahinta, on enintään 50 euroa tai vastaava määrä siinä valuutassa, jossa sopimuksen kauppahinta on sovittu. [tark. 98]~~

(ca) on jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti sellaisen riippumattomuuteen ja puolueettomuuteen veloitettun julkisen viranhaltijan laatima, jonka on annettava kuluttajalle kattavaa oikeudellista tietoa sen varmistamiseksi, että kuluttaja tekee sopimuksen huolellisen harkinnan perusteella ja tietoisena sen oikeudellisesta merkityksestä. [tark. 99]

14 artikla**Kauppahinnan ja muiden lisämaksujen ja kustannusten ilmoittaminen**

1. Edellä olevan 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla toimitettavissa tiedoissa on mainittava

(a) tavaroiden, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen koko kauppahinta veroineen tai, jos tavaroiden, digitaalisen sisällön tai palvelujen luonteen takia hintaa ei voida kohtuudella laskea etukäteen, kauppahinnan laskutapa; ja

(b) tapauksen mukaan muut rahti-, toimitus- tai postimaksut ja muut kulut tai, ellei näitä voida kohtuudella laskea etukäteen, se seikka, että kuluttaja voi joutua maksamaan tällaisia lisämaksuja ja kustannuksia.

2. Kun kyseessä on toistaiseksi voimassa oleva sopimus tai sopimus, johon sisältyy liittymä tai tilaus, kokonaiskauppahinnan tulee käsittää kokonaishinta laskutusjaksoa kohden. Jos tällaisesta sopimuksesta veloitetaan kiinteä hinta, on mainittava myös kuukausittainen kokonaishinta. Jos kokonaishintaa ei voida kohtuudella laskea etukäteen, on ilmoitettava hinnan laskutapa.

3. Elinkeinonharjoittajan on tarvittaessa ilmoitettava kuluttajalle etäviestintävälineen käyttämisestä sopimuksen tekemisessä syntyvät kulut, jos ne lasketaan muuten kuin perushintana.

15 artikla**Elinkeinonharjoittajan henkilöllisyyden ja osoitetietojen ilmoittaminen**

Edellä olevan 13 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla toimitettavissa tiedoissa on mainittava

a) tiedot elinkeinonharjoittajan henkilöllisyydestä, kuten toiminimi;

b) käyntiosoite, johon elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut;

c) elinkeinonharjoittajan puhelinnumero, faksinumero ja sähköpostiosoite, jos nämä ovat käytettävissä, jotta kuluttaja voi ottaa elinkeinonharjoittajaan nopeasti yhteyttä ja viestiä tämän kanssa tehokkaasti;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- d) tarvittaessa sellaisen toisen elinkeinonharjoittajan henkilöllisyys ja käyntiosoite, jonka puolesta elinkeinonharjoittaja toimii; ja
- e) elinkeinonharjoittajan (ja tarvittaessa toisen elinkeinonharjoittajan, jonka puolesta se toimii) toimipaikan käyntiosoite, johon kuluttaja voi osoittaa mahdolliset valitukset, jos se poikkeaa tämän artiklan b ja d alakohdan mukaisesti ilmoitetusta osoitteesta.

16 artikla

Sopimusehdoista ilmoittaminen

Edellä olevan 13 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla toimitettavissa tiedoissa on mainittava

- a) maksuihin, tavaroiden tai digitaalisen sisällön toimitukseen tai niihin liittyvien palvelujen suorittamiseen liittyvät järjestelyt ja määräaika, johon mennessä elinkeinonharjoittaja sitoutuu toimittamaan tavarat tai digitaalisen sisällön tai suorittamaan palvelut;
- b) tarvittaessa sopimuksen voimassaolo ja kuluttajan velvoitteiden vähimmäiskestoaja tai, jos sopimus on voimassa toistaiseksi tai sitä jatketaan automaattisesti, sopimuksen irtisanomista koskevat ehdot; ja
- c) tarvittaessa mahdolliset etumaksut tai muut rahoitustakuut, jotka kuluttajan on maksettava tai annettava elinkeinonharjoittajan pyynnöstä, sekä niihin liittyvät ehdot;
- d) mahdollisesti sovellettavat käytännesäännöt ja se, missä ne ovat saatavilla.

17 artikla

Peruuttamisoikeudesta ilmoittaminen ~~etäsopimuksen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävän sopimuksen yhteydessä [tark. 100]~~

1. Jos kuluttajalla on 4 luvun mukainen peruuttamisoikeus, 13 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavissa tiedoissa on esitettävä kyseisen oikeuden käyttöön liittyvät ehdot, määräajat ja menettelyt lisäyksen 1 mukaisesti sekä lisäyksessä 2 esitetty peruuttamislomakkeen malli.
2. Edellä olevan 13 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavissa tiedoissa on tarvittaessa mainittava, että kuluttajan on vastattava tavaroiden palauttamiskustannuksista peruuttamistapauksessa, myös etäsopimusten tapauksessa silloin kun tavarat ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niitä voida palauttaa tavanomaisesti postitse.
3. Jos kuluttaja voi käyttää peruuttamisoikeuttaan sen jälkeen kun hän on pyytänyt sopimukseen liittyvien palvelujen toimittamisen aloittamista peruuttamisen määräajan kuluessa, 13 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavissa tiedoissa on mainittava, että kuluttajan on maksettava yritykselle 45 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu määrä.
4. Edellä 1–3 kohdassa tarkoitettu tiedonantovelvollisuus voidaan täyttää toimittamalla kuluttajalle lisäyksessä 1 esitetty peruuttamisohjeen malli. Elinkeinonharjoittajan katsotaan täyttäneen nämä tiedonantovaatimukset, jos hän on toimittanut nämä ohjeet kuluttajalle oikein täytettyinä.
5. Jos peruuttamisoikeutta ei ole 40 artiklan 2 kohdan c-i alakohdan ja 3 kohdan mukaisesti, 13 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavissa tiedoissa on ilmoitettava, että kuluttajalla ei ole peruuttamisoikeutta, tai tapauksen mukaan olosuhteet, joissa kuluttaja menettää peruuttamisoikeutensa.

18 artikla

~~Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyt sopimukset: täydentävät tiedonantovaatimukset ja vahvistus~~

- ~~1. Elinkeinonharjoittajan on toimitettava kuluttajalle allekirjoitetun sopimuksen kaksoiskappale tai sopimuksen vahvistus, mukaan lukien tarvittaessa 40 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettu vahvistus kuluttajan suostumuksesta ja tunnustamisesta, joko paperilla tai kuluttajan tähän suostuessa muulla pysyvällä välineellä.~~

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

~~2. Jos kuluttaja haluaa, että sopimukseen liittyvien palvelujen toimittaminen alkaa 42 artiklan 2 kohdassa säädetyn peruuttamisen määräajan kuluessa, elinkeinonharjoittajan on edellytettävä, että kuluttaja tekee asiasta nimenomaisen pyynnön pysyvällä välineellä. [tark. 101]~~

19 artikla

~~Etäsopimukset~~ Täydentävät tiedonantovaatimukset ja muut vaatimukset [tark. 102]

1. Kun elinkeinonharjoittaja ottaa yhteyden kuluttajaan puhelimitse etäsopimuksen tekemistä varten, hänen on kuluttajan kanssa käytävän keskustelun aluksi ilmoitettava henkilöllisyytensä ja tarvittaessa sen henkilön henkilöllisyys, jonka puolesta hän ottaa yhteyttä, sekä puhelun kaupallinen tarkoitus.

2. Jos etäsopimus tehdään käyttäen etäviestintävälinettä, jossa on rajoitetusti tilaa tai aikaa tietojen esittämistä varten, elinkeinonharjoittajan on ennen sopimuksen tekemistä ilmoitettava kyseisellä välineellä vähintään tämän artiklan 3 kohdassa vaaditut tiedot. Elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle muut 13 artiklassa tarkoitetut tiedot soveltuvalla tavalla 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Artiklan 2 kohdan nojalla on annettava seuraavat tiedot:

- (a) tavaroiden, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen pääominaisuudet 13 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- (b) elinkeinonharjoittajan henkilöllisyys 15 artiklan a alakohdan mukaisesti;
- (c) kokonaiskauppahinta, johon sisältyvät kaikki 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 14 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut erät;
- (d) peruuttamisoikeus; ja
- (e) tarvittaessa sopimuksen kesto tai, jos sopimus on voimassa toistaiseksi, 16 artiklan b alakohdassa tarkoitetut sopimuksen irtisanomista koskevat ehdot.

4. Puhelimitse tehty etäsopimus on pätevä vain jos kuluttaja on allekirjoittanut tarjouksen tai lähettänyt kirjallisen suostumuksensa, jossa hän ilmoittaa suostuvansa sopimuksen tekemiseen. Elinkeinonharjoittajan on toimitettava kuluttajalle vahvistus kyseisestä sopimuksesta pysyvällä välineellä.

5. Elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle vahvistus sopimuksen tekemisestä, mukaan lukien tarvittaessa 40 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettu vahvistus kuluttajan suostumuksesta ja tunnustamisesta, ja kaikki 13 artiklassa tarkoitetut tiedot pysyvällä välineellä. Elinkeinonharjoittajan on annettava nämä tiedot kohtuullisen ajan kuluessa etäsopimuksen tekemisestä ja viimeistään silloin, kun tavarat tai digitaalinen sisältö toimitetaan tai niihin liittyvän palvelun suorittaminen alkaa, ellei tietoja ole annettu kuluttajalle pysyvällä välineellä jo ennen etäsopimuksen tekemistä.

6. Jos kuluttaja haluaa, että sopimukseen liittyvien palvelujen toimittaminen alkaa 42 artiklan 2 kohdassa säädetyn peruuttamisen määräajan kuluessa, elinkeinonharjoittajan on edellytettävä, että kuluttaja tekee tätä koskevan nimenomaisen pyynnön pysyvällä välineellä.

20 artikla

~~Tiedonantovelvollisuus muiden kuin etäsopimusten tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävien sopimusten yhteydessä~~

~~1. Muiden kuin etäsopimusten tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävien sopimusten yhteydessä elinkeinonharjoittajan on toimitettava kuluttajalle seuraavat tiedot selvällä ja ymmärrettävällä tavalla ennen sopimuksen tekemistä tai ennen kuin tarjous sitoo kuluttajaa, elleivät tiedot ilmene asiayhteydestä:~~

- ~~(a) toimitettavien tavaroiden, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen pääominaisuudet siinä laajuudessa kuin viestintävälineen ja tavaroiden, digitaalisen sisällön tai palvelujen kannalta on asianmukaista;~~
- ~~(b) koko kauppahinta ja muut lisämaksut ja kustannukset 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti;~~

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- ~~(e) tiedot elinkeinonharjoittajan henkilöllisyydestä, kuten toiminimi, käyntiosoite, johon elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut, ja puhelinnumero;~~
- ~~(d) sopimusehdot 16 artiklan a ja b alakohdan mukaisesti;~~
- ~~(e) mahdolliset myynninjälkeiset palvelut, kaupalliset takuut ja tarvittaessa valitusten käsittelymenettely, sekä niiden ehdot;~~
- ~~(f) tarvittaessa tieto digitaalisen sisällön toimivuudesta, mukaan lukien tieto sen teknisestä suojauksesta; ja~~
- ~~(g) tarvittaessa tieto digitaalisen sisällön yhteentoimivuudesta laitteistojen ja ohjelmistojen kanssa siinä määrin, mitä elinkeinonharjoittaja asiasta tietää tai mitä tämän voidaan olettaa tietävän.~~

2. Tätä artiklaa ei sovelleta, jos sopimus kattaa jokapäiväisen liiketoimen ja jos sopimus täytetään välittömästi, kun se on tehty. [tark. 103]

21 artikla

Todistustaakka

Elinkeinonharjoittajalla on todistustaakka osoittaa, että se on toimittanut tässä jaksossa vaaditut tiedot.

22 artikla

Pakottavuus

Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän jakson soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

2 jakso

Tiedot, jotka elinkeinonharjoittajan on annettava toiselle elinkeinonharjoittajalle ennen sopimuksentekoa

23 artikla

Velvollisuus antaa tietoja tavaroista ja niihin liittyvistä palveluista

1. Ennen kuin elinkeinonharjoittaja tekee toisen elinkeinonharjoittajan kanssa sopimuksen tavaroiden myynnistä, digitaalisen sisällön toimittamisesta tai niihin liittyvien palvelujen suorittamisesta, toimituksesta vastaavan elinkeinonharjoittajan on millä tahansa soveltuvalla tavalla ilmoitettava toiselle elinkeinonharjoittajalle toimitettavien tavaroiden, digitaalisen sisällön tai palvelujen pääominaisuuksista kaikki sellaiset tiedot, jotka ovat tai joiden voidaan olettaa olevan sen hallussa ja joiden ilmoittamatta jättäminen olisi vastoin kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaatetta.

2. Sen määrittämiseksi, onko toimituksesta vastaavan elinkeinonharjoittajan annettava tietoja 1 kohdan nojalla, on otettava huomioon kaikki asiaan liittyvät olosuhteet, kuten

- (a) se, oliko toimituksesta vastaavalla elinkeinonharjoittajalla erityistä asiantuntemusta;
- (b) kustannukset, joita toimituksesta vastaavalle elinkeinonharjoittajalle olisi aiheutunut asiaa koskevien tietojen hankkimisesta;
- (c) se, miten helposti toinen elinkeinonharjoittaja olisi voinut hankkia tiedot muilla keinoin;
- (d) tietojen luonne;
- (e) se, miten todennäköisesti tiedolla oli merkitystä toiselle elinkeinonharjoittajalle; ja
- (f) asianomaisissa tilanteissa noudatettava hyvä liiketapa.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3 jakso

Sähköisin välinein tehtävät sopimukset

24 artikla

Muut sähköisin välinein tehtäviin etäsopimukseen liittyvät tiedonantovaatimukset

1. Tätä artiklaa sovelletaan, kun elinkeinonharjoittaja tarjoaa välineet sopimuksen tekemiseen ja nämä välineet ovat sähköisiä eivätkä edellytä henkilökohtaisten sähköpostiviestien tai muiden yksilöllisten viestien vaihtoa.
2. Elinkeinonharjoittajan on annettava toiselle osapuolelle mahdollisuus käyttää asianmukaisia, tehokkaita ja helppokäyttöisiä teknisiä keinoja, joiden avulla toinen osapuoli voi tunnistaa ja korjata syöttövirheet ennen kuin se tekee tai hyväksyy tarjouksen.
3. Elinkeinonharjoittajan on annettava tiedot seuraavista asioista ennen kuin toinen osapuoli tekee tai hyväksyy tarjouksen:
 - (a) sopimuksenteon tekniset vaiheet;
 - (b) rekisteröikö elinkeinonharjoittaja sopimusasiakirjan ja onko se saatavilla;
 - (c) tekniset keinot, joilla syöttövirheet voidaan tunnistaa ja korjata ennen kuin toinen osapuoli tekee tai hyväksyy tarjouksen;
 - (d) kielet, joilla sopimus voidaan tehdä;
 - (e) ~~sopimusehdot~~ **ehdot, joiden perusteella elinkeinonharjoittaja on valmistautunut tekemään sopimuksen. [tark. 104]**
4. **Rajoittamatta 1 jaksoon sisältyvien elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisiä suhteita koskevien mahdollisten tiukempien vaatimusten soveltamista** elinkeinonharjoittajan on varmistettava, että 3 kohdan e alakohdassa tarkoitettut ~~sopimusehdot~~ **ehdot** asetetaan saataville kirjaimilla tai muilla ymmärrettävillä merkeillä esitettyinä ja tallennettuina pysyvävä välineelle sellaiselle alustalle, joka mahdollistaa tekstin sisältämän tiedon lukemisen, tallentamisen ja jäljentämisen aineellisessa muodossa. **[tark. 105]**
5. Elinkeinonharjoittajan on sähköisin välinein ja ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava, että se on vastaanottanut toisen osapuolen esittämän tarjouksen tai hyväksymisen. **Ilmoituksessa on esitettävä tarjouksen tai hyväksynnän sisältö. [tark. 106]**

25 artikla

Muut sähköisin välinein tehtäviin etäsopimukseen liittyvät vaatimukset

1. Kun sähköisin välinein tehtävä etäsopimus edellyttää kuluttajalta maksua, elinkeinonharjoittajan on ilmoitettava kuluttajalle selvästi ja helposti havaittavalla tavalla ja välittömästi ennen kuin kuluttaja tekee tilauksensa 13 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 14 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 16 artiklan b alakohdassa edellytetyt tiedot.
2. Elinkeinonharjoittajan on varmistettava, että kuluttaja tilausta tehdessään tunnustaa nimenomaisesti, että tilaukseen liittyy maksuvelvoite. Jos tilauksen tekeminen edellyttää näppäimen tai muun toiminnon käyttöä, näppäin tai toiminto on merkittävä helposti luettavassa muodossa ainoastaan sanoilla "tilaukseen liittyy maksuvelvoite" tai muulla vastaavalla yksiselitteisellä ilmaisulla, josta käy ilmi, että tilauksen tekemisestä aiheutuu velvollisuus suorittaa maksu elinkeinonharjoittajalle. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole noudattanut tätä kohtaa, sopimus tai tilaus ei sido kuluttajaa.
3. Elinkeinonharjoittajan on ilmoitettava verkkosivustollaan selvästi ja helposti luettavassa muodossa viimeistään tilausprosessin käynnistyessä, sovelletaanko tilaukseen toimitusrajoituksia ja mitkä maksutavat hyväksytään.

26 artikla

Todistustaakka

Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa elinkeinonharjoittajalla on todistustaakka osoittaa, että se on toimittanut tässä jaksossa vaaditut tiedot.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

27 artikla

Pakottavuus

Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän jakson soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

4 jakso

Velvollisuus varmistaa tietojen oikeellisuus

28 artikla

Velvollisuus varmistaa tietojen oikeellisuus

1. Kun osapuoli toimittaa tietoja jo ennen sopimuksentekoa tai sen yhteydessä joko tässä luvussa säädettyjä velvollisuuksia noudattaakseen tai muutoin, sen on kohtuullista huolellisuutta noudattaen varmistettava, että toimitetut tiedot ovat oikeita ja etteivät ne ole harhaanjohtavia.
2. Jos osapuolelle on annettu virheellistä tai harhaanjohtavaa tietoa 1 kohdassa tarkoitetun velvollisuuden vastaisesti ja se on perustellusti luottanut kyseisiin tietoihin tehdessään sopimuksen tiedot toimittaneen osapuolen kanssa, kyseinen osapuoli voi vedota 29 artiklassa säädettyihin oikeussuojakeinoihin.
3. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

5 jakso

Tiedonantovelvollisuuden rikkomista koskevat oikeussuojakeinot

29 artikla

Tiedonantovelvollisuuden rikkomista koskevat oikeussuojakeinot

1. Osapuoli, joka ei ole noudattanut jotakin tässä luvussa säädettyä velvollisuutta, on **16 luvun säännösten mukaisesti** vastuussa kaikista tämän laiminlyönnin toiselle osapuolelle aiheuttamista menetyksistä. [tark. 107]
2. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole noudattanut niitä tiedonantovaatimuksia, jotka koskevat 14 artiklassa tarkoitettuja lisämaksuja tai muita kustannuksia tai 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tavaroiden palauttamiskustannuksia, kuluttajan ei tarvitse maksaa lisämaksuja ja muita kustannuksia.
3. Tässä artiklassa säädetyt oikeussuojakeinot eivät rajoita sellaisten muiden oikeussuojakeinojen käyttöä, jotka voivat olla saatavilla 42 artiklan 2 kohdan taikka 48 tai 49 artiklan nojalla.
4. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

3 luku

Sopimuksen tekeminen

30 artikla

Sopimuksen tekemistä koskevat vaatimukset

1. Sopimus katsotaan syntyneeksi, jos
 - (a) osapuolet pääsevät asiasta yhteisymmärrykseen;
 - (b) niiden tarkoituksena on, että sopimus on oikeudellisesti sitova; ja

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

(c) sopimuksen sisältö, tarvittaessa yhteisen eurooppalaisen kauppalaian säännöksillä täydennettynä, on riittävän täsmällinen ja varma, jotta se voidaan katsoa oikeudellisesti sitovaksi.

2. Sopimukseen pääseminen perustuu tarjouksen hyväksymiseen. ~~Tarjous voidaan hyväksyä joko nimenomaisesti tai muun lausuman tai käyttäytymisen perusteella.~~ [tark. 108]

3. Se, onko osapuolten tarkoituksena antaa sopimukselle oikeudellinen sitovuus, määritetään osapuolten lausumien ja käyttäytymisen perusteella.

4. Jos jompikumpi osapuoli asettaa sopimuksen tekemisen ehdoksi, että osapuolten on sovittava jostakin tietyistä asiasta, sopimusta ei katsota tehdyksi ennen kuin kyseisestä asiasta on sovittu.

31 artikla

Tarjous

1. Ehdotusta pidetään tarjouksena, jos

(a) sen hyväksymisen on tarkoitus johtaa sopimuksen tekemiseen; ja

(b) sen sisältö on riittävän täsmällinen ja varma, jotta sopimus voidaan tehdä. ***Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä suhteissa tarjouksen katsotaan olevan riittävän täsmällinen ja varma vain, jos siihen sisältyy kohde, määrä tai kesto ja hinta.*** [tark. 109]

2. Tarjous voidaan osoittaa yhdelle tai useammalle nimetylle henkilölle.

3. Ellei olosuhteista muuta johdu, suurelle yleisölle tehtyä ehdotusta ei pidetä tarjouksena.

32 artikla

Tarjouksen peruuttaminen

1. Tarjous voidaan peruuttaa, jos peruutusilmoitus saapuu tarjouksen saajalle ennen kuin tämä on lähettänyt hyväksymisensä, tai siinä tapauksessa, että hyväksyminen perustuu tiettyyn käyttäytymiseen, ennen kuin sopimus on tehty.

2. Silloin kun yleisölle osoitettua tarjousta pidetään tarjouksena, se voidaan peruuttaa käyttämällä samaa ilmoitusvälinettä kuin se, jolla tarjous oli tehty.

3. Tarjouksen peruutus on tehoton, jos

(a) tarjouksessa mainitaan, että se on peruuttamaton;

(b) tarjouksessa asetetaan tietty määräaika sen hyväksymiselle; tai

(c) tarjouksen saaja saattoi muulla perusteella kohtuudella luottaa tarjouksen peruuttamattomuuteen ja on toiminut tarjoukseen luottaen.

33 artikla

Tarjouksen hylkääminen

Kun tarjouksen tekijä saa ilmoituksen tarjouksen hylkäämisestä, tarjous raukeaa.

34 artikla

Tarjouksen hyväksyminen

1. Tarjouksen saajan lausuma tai muu suostumista ilmentävä käyttäytyminen merkitsee tarjouksen hyväksymistä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Vaikeneminen tai toimimatta jättäminen eivät sinänsä merkitse tarjouksen hyväksymistä. **Kuluttajan reagoimattomuus ei merkitse hyväksymistä etenkin tapauksissa, joissa tavaroita tai digitaalinen sisältö on toimitettu tai niihin liittyviä palveluja on suoritettu tilaamatta.** [tark. 110]

35 artikla

Sopimuksen tekoajankohta

1. Kun tarjouksen saaja lähettää hyväksymisensä, sopimuksen katsotaan syntyvän silloin kun hyväksyminen saapuu tarjouksen tekijälle.
2. Kun tarjous hyväksytään tietyllä käyttäytymisellä, sopimuksen katsotaan syntyvän silloin kun ilmoitus tästä käyttäytymisestä saapuu tarjouksen tekijälle.
3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, jos tarjouksen saaja voi tarjouksen, osapuolten keskinäisen käytännön tai kauppataivan perusteella osoittaa hyväksyvänsä tarjouksen tietyllä käyttäytymisellä ilman eri ilmoitusta tarjouksen tekijälle, sopimuksen katsotaan syntyvän silloin kun tarjouksen saaja aloittaa kyseisen toimen.

36 artikla

Hyväksymistä koskeva määräaika

1. Tarjouksen hyväksyminen on pätevä vain jos se saapuu tarjouksen tekijälle tämän tarjouksessa asettamassa määräajassa.
2. Jos tarjouksen tekijä ei ole asettanut määräaikaa, hyväksyminen on pätevä vain jos se saapuu tarjouksen tekijälle kohtuullisen ajan kuluttua tarjouksen tekemisestä.
3. Silloin kun tarjous voidaan hyväksyä toteuttamalla jokin toimi ilmoittamatta siitä tarjouksen tekijälle, hyväksyminen on pätevä vain jos toimi on toteutettu tarjouksen tekijän hyväksymiselle asettamassa määräajassa tai, jos mitään määräaikaa ei ole asetettu, kohtuullisen ajan kuluessa.

37 artikla

Myöhästynyt hyväksyminen

1. Myöhästynyt hyväksyminen on pätevä, jos tarjouksen tekijä ilmoittaa tarjouksen saajalle ilman aiheetonta viivytystä, että se katsoo hyväksymisen päteväksi.
2. Jos kirjeestä tai muusta myöhästyneen hyväksymisen sisältävästä ilmoituksesta ilmenee, että se on lähetetty sellaisissa olosuhteissa, että sen olisi tavanomaisissa toimitusolosuhteissa pitänyt ehtiä tarjouksen tekijälle ajoissa, se on hyväksymisenä pätevä, paitsi jos tarjouksen tekijä ilman aiheetonta viivytystä ilmoittaa tarjouksen saajalle, että tarjous on rauennut.

38 artikla

Muutettu hyväksyminen

1. Tarjouksen saajan vastausta, joka sisältää tai edellyttää sopimusehtoihin tehtäviä lisäyksiä tai muutoksia, jotka olennaisesti muuttavat tarjouksen ehtoja, pidetään hylkäävänä vastauksena ja uutena tarjouksena.
2. Sopimusehtoihin tehtyjen lisäysten tai muutosten, jotka koskevat esimerkiksi kauppahintaa, maksamista, tavaroiden laatua ja määrää, toimituspaikkaa ja -aikaa, toisen osapuolen vastuuta toista kohtaan tai riidanratkaisua, katsotaan muuttavan tarjouksen ehtoja olennaisesti.
3. Vastaus, joka on tarkoitettu hyväksymiseksi, mutta joka sisältää sopimusehtoihin tehtyjä lisäyksiä tai muutoksia, jotka eivät olennaisesti muuta tarjouksen ehtoja, katsotaan hyväksymiseksi. Lisäykset tai muutokset tulevat osaksi sopimusta.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

4. Vastausta, joka sisältää tai edellyttää sopimusehtoihin tehtäviä lisäyksiä tai muutoksia, pidetään aina tarjouksen hylkäämisenä, jos

- (a) tarjouksessa nimenomaisesti rajoitetaan hyväksyminen koskemaan tarjouksen ehtoja;
- (b) tarjouksen tekijä vastustaa lisäyksiä tai muutoksia ilman aiheetonta viivytystä; tai
- (c) tarjouksen saaja asettaa hyväksymisen ehdoksi sen, että tarjouksen tekijä suostuu lisäyksiin tai muutoksiin, eikä tarjouksen saaja saa tätä suostumusta kohtuullisen ajan kuluessa.

4 a. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tarjouksen saajan vastausta, joka sisältää tai edellyttää sopimusehtoihin tehtäviä lisäyksiä tai muutoksia, on pidettävä aina hylkäävänä vastauksena ja uutena tarjouksena. [tark. 111]

39 artikla

Toisistaan poikkeavat vakiosopimusehdot

1. Jos osapuolet ovat päässeet sopimukseen, mutta tarjouksessa ja hyväksymisessä viitataan toisistaan poikkeaviin vakiosopimusehtoihin, sopimus katsotaan silti syntyneeksi. Vakiosopimusehdot ovat osa sopimusta vain siltä osin kuin ne ovat samansisältöisiä.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, sopimusta ei synny, jos jompikumpi osapuoli

- (a) on etukäteen ilmoittanut nimenomaisesti, eikä pelkästään vakiosopimusehtojen yhteydessä, ettei se aio sitoutua sopimukseen 1 kohdan nojalla; tai
- (b) ilman aiheetonta viivytystä ilmoittaa toiselle osapuolelle, ettei se aio sitoutua sopimukseen.

4 luku

~~Oikeus peruuttaa elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehty etäsopimus tai muu muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus~~ **Peruuttamisoikeus [tark. 112]**

40 artikla

Peruuttamisoikeus

1. Kuluttajalla on 42 artiklassa säädetyn ajan kuluessa oikeus peruuttaa sopimus perusteluja esittämättä ja ilman, että hänelle koituu muita kustannuksia kuin mistä säädetään 45 artiklassa, kun kyseessä on

- (a) etäsopimus;
 - (b) muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus, edellyttäen että sopimuksen kauppahinta, tai jos samanaikaisesti on tehty useita sopimuksia, niiden yhteenlaskettu kauppahinta, on yli 50 euroa tai vastaava määrä siinä valuutassa, jossa kauppahinta on sovittu sopimuksen tekoajankohtana.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta:
- (a) sopimukseen, joka on tehty jakeluautomaatin avulla tai automatisoidussa liiketilassa;
 - (b) sopimukseen, joka koskee kotitalouden kulutukseen tarkoitettujen elintarvikkeiden, juomien tai muiden päivittäistavaroiden fyysistä toimittamista kuluttajan kotiin, asuinpaikalle tai työpaikalle elinkeinonharjoittajan tekemillä toistuvilla ja säännöllisillä jakelukierroksilla;
 - (c) sopimukseen, joka koskee sellaisten tavaroiden tai niihin liittyvien palvelujen toimittamista, joiden hinta on riippuvainen rahoitusmarkkinoilla mahdollisesti peruuttamisen määräaikana tapahtuvista vaihteluista, joihin elinkeinonharjoittaja ei voi vaikuttaa;
 - (d) sopimukseen, joka koskee sellaisten tavaroiden tai sellaisen digitaalisen sisällön toimittamista, jotka on tehty kuluttajan vaatimusten mukaisesti tai selvästi henkilökohtaisia tarpeita vastaaviksi;
 - (e) sopimukseen, joka on tehty sellaisten tavaroiden toimittamisesta, jotka voivat nopeasti pilaantua tai vanhentua;

Keskiyö 26. helmikuuta 2014

- (f) sopimukseen, joka on tehty sellaisten alkoholijuomien toimittamisesta, joiden hinnasta on sovittu myyntisopimusta tehtäessä, jotka voidaan toimittaa vasta 30 päivän kuluttua sopimuksen tekemisestä ja joiden todellinen arvo on riippuvainen markkinoilla tapahtuvista vaihteluista, joihin elinkeinonharjoittaja ei voi vaikuttaa;
- (g) sopimukseen, joka koskee sanoma- tai aikakauslehden myyntiä, lukuun ottamatta tällaisten julkaisujen tilaussopimuksia;
- (h) sopimukseen, joka on tehty julkisessa huutokaupassa;
- (i) sopimukseen, joka koskee ravintola- tai vapaa-ajanpalvelujen toimittamista ja edellyttää suoritusta määrättyinä ajankohtana tai määrätyn ajan kuluessa; ja
- (ia) sopimukseen, joka on jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti sellaisen riippumattomuuteen ja puolueettomuuteen veloitettun julkisen viranhaltijan laatima, jonka on annettava kuluttajalle kattavaa oikeudellista tietoa sen varmistamiseksi, että kuluttaja tekee sopimuksen huolellisen harkinnan perusteella ja tietoisena sen oikeudellisesta merkityksestä. [tark. 113]**
3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta seuraavissa tilanteissa:
- (a) kun toimitetut tavarat olivat sinetöityjä, ja kuluttaja on avannut sinetin, minkä vuoksi tavaroita ei voida enää palauttaa terveydensuojelu- tai hygieniaesitystä;
- (b) kun toimitetut tavarat ovat toimittamisen jälkeen luonteensa mukaisesti erottamattomasti sekoittuneet muiden tavaroiden kanssa;
- (c) kun toimitetut tavarat ovat ääni- tai kuvatallenteita tai tietokoneohjelmia, jotka on toimitettu sinetöityinä, ja sinetti on avattu toimituksen jälkeen;
- (d) kun muulla kuin pysyvällä välineellä toimitettavan digitaalisen sisällön toimittaminen on alkanut kuluttajan nimenomaisella suostumuksella ja kuluttaja on tunnustanut menettävänsä näin peruuttamisoikeuden;
- (e) kun kuluttaja on nimenomaisesti pyytänyt elinkeinonharjoittajaa käymään luonaan kiireellisten korjaus- tai huoltotöiden suorittamista varten ja elinkeinonharjoittaja suorittaa tällaisen käynnin yhteydessä muita kuin kuluttajan nimenomaisesti pyytämiä palveluja tai toimittaa muita tavaroita kuin huolto- tai korjaustöiden suorittamiseksi välttämättömiä varaosia, peruuttamisoikeutta sovelletaan näihin muihin palveluihin tai tavariin.
4. Jos kuluttaja on tehnyt tarjouksen, jonka hyväksyminen johtaisi sellaisen sopimuksen tekemiseen, joka kuluttajalla olisi oikeus peruuttaa tämän luvun mukaisesti, kuluttaja voi peruuttaa tarjouksen, vaikka se muutoin olisi peruuttamaton.

41 artikla

Peruuttamisoikeuden käyttö

1. Kuluttaja voi käyttää peruuttamisoikeuttaan milloin tahansa ennen 42 artiklassa säädetyn peruuttamista koskevan määräajan päättymistä.
2. Kuluttaja käyttää peruuttamisoikeuttaan ilmoittamalla asiasta elinkeinonharjoittajalle. Kuluttaja voi tätä varten joko käyttää lisäyksessä 2 esitettyä peruuttamislomakkeen mallia tai antaa minkä tahansa muun yksiselitteisen ilmoituksen päätöksestään peruuttaa sopimus.
3. Jos elinkeinonharjoittaja tarjoaa kuluttajalle mahdollisuuden täyttää ja toimittaa vakiomuotoinen peruuttamislomake sähköisesti elinkeinonharjoittajan verkkosivustolla ja kuluttaja tekee näin, elinkeinonharjoittajan on lähetettävä kuluttajalle viipymättä pysyvällä välineellä vahvistus peruuttamisilmoituksen vastaanottamisesta. Elinkeinonharjoittaja on vastuussa toiselle osapuolelle tämän velvollisuuden laiminlyönnistä aiheutuvista menetyksistä.
4. Peruuttamisesta ilmoittamisen määräaika on noudatettu, jos ilmoitus on lähetetty ennen peruuttamisen määräajan päättymistä.
5. Todistustaakka peruuttamisoikeuden käyttämisestä tämän artiklan mukaisesti on kuluttajalla.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

42 artikla

Peruuttamisen määräaika

1. Peruuttamisen määräaika päättyy 14 päivän kuluttua
 - (a) päivästä, jona kuluttaja on vastaanottanut tavarat, jos kyseessä on myyntisopimus, mukaan lukien sellainen myyntisopimus, jossa myyjä sitoutuu tarjoamaan myös sopimukseen liittyviä palveluja;
 - (b) päivästä, jona kuluttaja on vastaanottanut viimeisen tavarat, jos kyseessä on myyntisopimus, jolla kuluttaja on tilannut monenlaisia tavaroita samassa tilauksessa ja tavarat toimitetaan erikseen, mukaan lukien sellainen myyntisopimus, jossa myyjä sitoutuu tarjoamaan myös sopimukseen liittyviä palveluja;
 - (c) päivästä, jona kuluttaja on vastaanottanut viimeisen erän tai osan, jos kyseessä on sopimus, jonka mukaan tavara toimitetaan erissä tai osina, mukaan lukien sellainen myyntisopimus, jossa myyjä sitoutuu tarjoamaan myös sopimukseen liittyviä palveluja;
 - (d) päivästä, jona kuluttaja on vastaanottanut ensimmäisen tavarat, jos kyseessä on sopimus, jonka mukaan tavaroita toimitetaan säännöllisesti määrätyn ajan kuluessa, mukaan lukien sellainen myyntisopimus, jossa myyjä sitoutuu tarjoamaan myös sopimukseen liittyviä palveluja;
 - (e) sopimuksen tekopäivästä, jos kyseessä on myyntisopimukseen liittyviä palveluja koskeva sopimus, joka on tehty tavaroiden toimittamisen jälkeen;
 - (f) päivästä, jona kuluttaja on vastaanottanut aineellisen välineen a alakohdan mukaisesti, jos kyseessä on digitaalisen sisällön toimittamista koskeva sopimus, jonka mukaan digitaalinen sisältö toimitetaan aineellisella välineellä;
 - (g) sopimuksen tekopäivästä, jos kyseessä on sopimus, jonka mukaan digitaalista sisältöä ei toimiteta aineellisella välineellä.
2. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole antanut kuluttajalle 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja, peruuttamisen määräaika päättyy
 - (a) yhden vuoden kuluttua 1 kohdan mukaisesti määritetyn alkuperäisen määräajan päättymisestä; tai
 - (b) jos elinkeinonharjoittaja toimittaa vaaditut tiedot kuluttajalle yhden vuoden kuluessa 1 kohdan mukaisesti määritetyn peruuttamisen määräajan päättymisestä, 14 päivän kuluttua päivästä, jona kuluttaja on vastaanottanut tiedot.

43 artikla

Peruuttamisen vaikutukset

Peruuttaminen lakkauttaa molempien osapuolten sopimukseen perustuvat velvoitteet, jotka koskevat

- a) sopimuksen täyttämistä; tai
- b) sopimuksen tekemistä, siinä tapauksessa että tarjouksen on tehnyt kuluttaja.

44 artikla

Elinkeinonharjoittajan velvollisuudet peruuttamisen yhteydessä

1. Elinkeinonharjoittajan on maksettava takaisin kaikki kuluttajalta saadut maksut, tapauksen mukaan toimitusmaksut mukaan luettuina, ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 14 päivän kuluttua siitä päivästä, jona elinkeinonharjoittaja saa tietää kuluttajan päätöksestä peruuttaa sopimus 41 artiklan mukaisesti. Elinkeinonharjoittajan on maksettava tämä palautus samalla maksuvälineellä, jota kuluttaja käytti alkuperäisessä liiketoimessa, ellei kuluttaja ole nimenomaisesti toisin sopinut, ja siten, että kuluttajalle ei aiheudu palautuksesta kustannuksia.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, elinkeinonharjoittajan ei tarvitse maksaa takaisin ylimääräisiä kustannuksia, jos kuluttaja on nimenomaisesti valinnut muun kuin elinkeinonharjoittajan tarjoaman edullisimman vakioitoimitustavan.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. Jos kyseessä on tavaroiden myyntisopimus, elinkeinonharjoittaja voi pidäytyä takaisinmaksusta, kunnes se on saanut tavarat takaisin tai kunnes kuluttaja on osoittanut lähettäneensä tavarat takaisin, sen mukaan kumpi ajankohta on aikaisempi, paitsi jos elinkeinonharjoittaja on tarjoutunut noutamaan tavarat itse.

4. Jos kyseessä on muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus ja tavarat on toimitettu kuluttajan kotiin sopimuksentekohetkellä, elinkeinonharjoittajan on noudettava tavarat omalla kustannuksellaan, jos tavarat ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niitä voida palauttaa tavanomaisesti postitse.

45 artikla

Kuluttajan velvollisuudet peruuttamisen yhteydessä

1. Kuluttajan on lähetettävä tavarat takaisin tai luovutettava ne elinkeinonharjoittajalle tai tämän valtuuttamalle henkilölle ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 14 päivän kuluttua siitä päivästä, jona kuluttaja on ilmoittanut elinkeinonharjoittajalle päätöksestään peruuttaa sopimus 41 artiklan mukaisesti, paitsi jos elinkeinonharjoittaja on tarjoutunut noutamaan tavarat itse. Määräaikaa on noudatettu, jos kuluttaja lähettää tavarat takaisin ennen 14 päivän määräajan päättymistä.

2. Kuluttajan on vastattava tavaroiden palauttamisesta johtuvista välittömistä kuluista, paitsi jos elinkeinonharjoittaja on suostunut vastaamaan niistä tai jos elinkeinonharjoittaja ei ole ilmoittanut kuluttajalle, että tämän on vastattava niistä.

3. Kuluttaja on vastuussa vain sellaisesta tavaroiden arvon alenemisesta, joka johtuu muusta kuin tavaroiden luonteen, ominaisuuksien ja toimivuuden toteamiseksi tarvittavasta käsittelystä. Kuluttaja ei ole vastuussa arvon alenemisesta, jos elinkeinonharjoittaja ei ole antanut kaikkia tietoja peruuttamisoikeudesta 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

4. Ellei 3 kohdan soveltamisesta muuta johdu, kuluttajalla ei ole velvollisuutta maksaa korvausta tavaroiden käytöstä peruuttamisen määräajan kuluessa.

5. Jos kuluttaja käyttää peruuttamisoikeuttaan sen jälkeen kun hän on nimenomaisesti pyytänyt sopimukseen liittyvien palvelujen toimittamisen aloittamista peruuttamisen määräajan kuluessa, kuluttajan on maksettava elinkeinonharjoittajalle määrä, joka vastaa sen toimituksen laajuutta, joka on suoritettu siihen mennessä kun kuluttaja ilmoitti elinkeinonharjoittajalle peruuttamisoikeuden käytöstä, suhteessa sopimuksen täyttämiseen kokonaisuudessaan. Kuluttajan elinkeinonharjoittajalle maksettavaksi tuleva suhteellinen osuus lasketaan sopimuksen kokonaishinnan perusteella. Jos kokonaishinta on liian suuri, suhteellinen osuus lasketaan tehtyjen toimitusten markkina-arvon perusteella.

6. Kuluttaja ei ole vastuussa kuluista, jotka aiheutuvat

(a) sellaisten sopimukseen liittyvien palvelujen suorittamisesta, jotka on suoritettu kokonaan tai osittain peruuttamisen määräajan kuluessa, jos

i) elinkeinonharjoittaja ei ole toimittanut tietoja 17 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti; tai

ii) kuluttaja ei ole nimenomaisesti pyytänyt, että palvelun suorittaminen alkaa peruuttamisen määräajan kuluessa 18 artiklan 2 kohdan ja 19 artiklan 6 kohdan mukaisesti;

(b) muulla kuin pysyvällä välineellä toimitettavan digitaalisen sisällön toimittamisesta kokonaisuudessaan tai osittain, jos

i) kuluttaja ei ole antanut etukäteen nimenomaista suostumustaan siihen, että digitaalisen sisällön toimittaminen alkaa ennen 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun peruuttamista koskevan määräajan päättymistä;

ii) kuluttaja ei suostumusta antaessaan ole tunnustanut, että hän menettää peruuttamisoikeutensa; tai

iii) elinkeinonharjoittaja ei ole antanut vahvistusta 18 artiklan 1 kohdan ja 19 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

7. Kuluttajalle ei aiheudu peruuttamisoikeuden käyttämisestä muita velvoitteita kuin ne, joista säädetään tässä artiklassa.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

46 artikla

Liitännäissopimukset

1. Jos kuluttaja käyttää 41–45 artiklan mukaisesti oikeuttaan peruuttaa etäsopimus tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus, kaikki liitännäissopimukset raukeavat automaattisesti ilman, että kuluttajalle koituu mitään muita kustannuksia kuin ne, joista säädetään 2 ja 3 kohdassa. ”Liitännäissopimuksella” tarkoitetaan tässä artiklassa sopimusta, jolla kuluttaja hankkii etäsopimukseen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtyyn sopimukseen liittyviä tavaroita, digitaalista sisältöä tai niihin liittyviä palveluja, jotka elinkeinonharjoittaja tai kolmas osapuoli toimittaa tämän kolmannen osapuolen ja elinkeinonharjoittajan välisen järjestelyn perusteella.
2. Edellä olevan 43–45 artiklan säännöksiä sovelletaan liitännäissopimuksiin vastaavasti siltä osin kuin kyseiset sopimukset kuuluvat yhteisen eurooppalaisen kauppalaian soveltamisalaan.
3. Niiden liitännäissopimusten osalta, jotka eivät kuulu yhteisen eurooppalaisen kauppalaian soveltamisalaan, osapuolten velvollisuuksia peruuttamisen yhteydessä säännellään sovellettavalla lailla.

47 artikla

Pakottavuus

Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän luvun soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

5 luku

Suostumuksessa oleva puute

–48 artikla**Soveltamisala**

1. **Tämän luvun säännöksiä sovelletaan sopimuksesta vapautumiseen suostumuksen puutteiden tai vastaavien puutteiden vuoksi.**
2. **Tämän luvun sääntöjä sovelletaan soveltuvin osin tarjouksesta, hyväksynnästä tai muusta tarkoitusta ilmentävästä yksipuolisesta lausumasta tai vastaavasta menettelystä vapautumiseen. [tark. 114]**

48 artikla

Erehdys

1. Osapuoli voi vapautua sopimuksesta sellaisen tosiasioita tai oikeudentilaa koskevan erehdyksen vuoksi, joka oli olemassa silloin kun sopimus tehtiin, jos
 - (a) osapuoli ei ilman tätä erehdystä olisi tehnyt sopimusta tai olisi tehnyt sen olennaisesti toisenlaisin sopimusehdoin, ~~ja toinen osapuoli tiesi tai sen voidaan olettaa tietneen tämän~~; ja [tark. 115]
 - (b) toinen osapuoli
 - i) aiheutti erehdyksen; **tai [tark. 116]**
 - ii) aiheutti sen, että sopimus tehtiin erehdyksen pohjalta, laiminlyömällä 2 luvun 1–4 jaksoon perustuvan, ennen sopimuksentekoa sovellettavan tiedonantovelvollisuuden noudattamisen; **tai [tark. 117]**
 - iii) tiesi tai sen voidaan olettaa tietneen erehdyksestä ja aiheutti sen, että sopimus tehtiin erehdyksen pohjalta, jättämällä kertomatta oikean tiedon, edellyttäen että kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaate olisi vaatinut erehdyksestä tietoista osapuolta kertomaan sen; tai
 - iv) teki saman erehdyksen.
2. Osapuoli ei voi vapautua sopimuksesta erehdyksen vuoksi, jos kyseisen osapuolen oletettiin ottavan tai sen olisi kyseisissä olosuhteissa pitänyt ottaa huomioon erehdyksen vaara.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. Lausuman muotoiluun tai toimittamiseen liittyvä virhe katsotaan sen henkilön erehdykseksi, joka esitti tai lähetti lausuman.

49 artikla

Petos

1. Osapuoli voi vapautua sopimuksesta, jos toinen osapuoli on aiheuttanut sen, että sopimus tehtiin joko sanalliseen ilmaisuun tai käytökseen perustuvan vilpillisen erehdyttämisen avulla tai jättämällä vilpillisessä mielessä ilmoittamatta tietoja, jotka sen olisi pitänyt ilmoittaa kunniallisen ja vilpittömän menettelyn tai ennen sopimuksentekoa sovellettavan tiedonantovelvollisuuden perusteella.

2. Erehdyttäminen on vilpillistä, jos se tehdään tietäen tai uskoen, että tieto on väärä, tai piittaamatta siitä, onko tieto oikea vai väärä, ja tarkoituksena on tiedon vastaanottajan harhauttaminen. Tietojen ilmoittamatta jättäminen on vilpillistä, jos tarkoituksena on sen henkilön harhauttaminen, jolta tiedot pimitetään.

3. Sen määrittämiseksi, edellyttääkö kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaate osapuolta antamaan määrätyt tiedot, on otettava huomioon kaikki asiaan liittyvät olosuhteet, kuten

- (a) se, oliko osapuolella erityistä asiantuntemusta;
- (b) kustannukset, joita osapuolelle olisi aiheutunut asiaa koskevien tietojen hankkimisesta;
- (c) se, miten helposti osapuoli olisi voinut hankkia tiedot muilla keinoin;
- (d) tietojen luonne;
- (e) se, miten ~~ilmeisesti~~ **todennäköisesti** tiedolla oli merkitystä toiselle osapuolelle; ja [tark. 119]
- (f) kun kyseessä on elinkeinonharjoittajien välinen sopimus, asianomaisissa tilanteissa noudatettava hyvä liiketapa.

50 artikla

Uhkaus

Osapuoli voi vapautua sopimuksesta, jos toinen osapuoli on aiheuttanut sen, että sopimus tehtiin, uhkaamalla laittomalla, välittömällä ja vakavalla seurauksella tai laittomalla teolla.

50 a artikla**Kolmannet osapuolet**

1. Jos kolmas osapuoli, jonka toimista henkilö on vastuussa, tai joka kyseisen henkilön suostumuksella osallistuu sopimuksen tekemiseen

(a) aiheuttaa erehdyksen tai tietää tai hänen voidaan olettaa tietävän erehdyksestä; tai

(b) syyllistyy vilppiin, uhkaukseen tai hyväksikäyttöön,

tässä luvussa tarkoitetut oikeussuojakeinot ovat käytettävissä samoin kuin silloin, jos vastuussa ollut tai suostumuksen antanut henkilö olisi itse toiminut tai tieto olisi ollut hänellä.

2. Jos kolmas osapuoli, jonka toimista henkilö ei ole vastuussa, ja jolla ei ole kyseisen henkilön suostumusta osallistua sopimuksen tekemiseen, syyllistyy vilppiin tai uhkaukseen, tässä luvussa tarkoitetut oikeussuojakeinot ovat käytettävissä, jos kyseinen henkilö tiesi tai hänen voidaan kohtuullisesti olettaa tienneen asiaan liittyvistä seikoista tai jos hän ei sopimuksesta vapautumisen ajankohtana toiminut sopimuksen mukaisesti. [tark. 120]

51 artikla

Hyväksikäyttö

Osapuoli voi vapautua sopimuksesta, jos sopimuksen tekoajankohtana

- a) kyseinen osapuoli oli riippuvainen toisesta osapuolesta tai luottamussuhteessa toiseen osapuoleen, taloudellisissa vaikeuksissa tai hätätilanteessa, tai harkitsematon, tietämätön tai kokematon; ja

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- b) toinen osapuoli tiesi tai sen voidaan olettaa tietneen tästä ja se sopimuksen tekemiseen liittyvät olosuhteet ja sopimuksen tarkoituksen huomioon ottaen käytti hyväkseen ensiksi mainitun osapuolen tilannetta saavuttaakseen kohtuutonta etua.

52 artikla

Ilmoitus sopimuksesta vapautumisesta

1. Sopimuksesta vapautuminen tapahtuu ilmoittamalla siitä toiselle osapuolelle.
2. Ilmoitus sopimuksesta vapautumisesta on pätevä vain jos se annetaan seuraavan ajanjakson kuluessa siitä, kun sopimuksesta vapautuva osapuoli sai tietää asiaa koskevista olosuhteista tai kykeni toimimaan vapaasti:
 - (a) kuuden kuukauden kuluessa, jos kyseessä on erehdys; ja
 - (b) yhden vuoden kuluessa, jos kyseessä on petos, uhkaus tai hyväksikäyttö.

53 artikla

Sopimuksen vahvistaminen

Jos osapuoli, jolla on oikeus vapautua sopimuksesta tämän luvun mukaisesti, vahvistaa sopimuksen joko nimenomaisesti tai epäsuorasti sen jälkeen kun se on saanut tietoonsa asiaa koskevat olosuhteet tai sen jälkeen kun se kykenee toimimaan vapaasti, tämä osapuoli ei enää voi vapautua sopimuksesta.

54 artikla

Vapautumisen vaikutukset

1. Sopimus, josta voidaan vapautua, on pätevä vapautumiseen asti; vapautumisen jälkeen sopimus on pätemätön takautuvasti alusta lähtien.
2. Jos vapautumisperuste koskee vain tiettyjä sopimusehtoja, vapautumisen vaikutukset rajoittuvat vain kyseisiin ehtoihin, paitsi jos on kohtuutonta pitää sopimus muutoin voimassa.
3. Kysymystä siitä, onko jommallakummalla osapuolella oikeus sen palauttamiseen, mitä on siirretty tai toimitettu sen sopimuksen nojalla, josta on vapauduttu, tai oikeus rahalliseen vastikkeeseen, säännellään palauttamista koskevissa 17 luvun säännöksissä.

55 artikla

Vahingonkorvaus

Osapuolella, jolla on tämän luvun nojalla oikeus vapautua sopimuksesta tai jolla oli tämä oikeus ennen kuin se menetti sen määräajan tai sopimuksen vahvistamisen seurauksena, on vapautumisesta riippumatta oikeus saada toiselta osapuolelta **16 luvun säännösten mukaisesti** korvausta menetyksistä, joita sille on aiheutunut erehdyksen, petoksen, uhkauksen tai hyväksikäytön seurauksena, edellyttäen että toinen osapuoli tiesi tai sen voidaan olettaa tietneen asiaa koskevista olosuhteista. [tark. 121]

56 artikla

Oikeussuojakeinojen poissulkeminen tai rajoittaminen

1. Petosta, uhkausta ja hyväksikäyttöä koskevia oikeussuojakeinoja ei voida suoraan eikä epäsuorasti sulkea pois eikä rajoittaa.
2. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi suoraan tai epäsuorasti sulkea pois tai rajoittaa erehdystä koskevia oikeussuojakeinoja.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

57 artikla

Oikeussuojakeinon valinta

Osapuoli, jolla on oikeus käyttää tämän luvun mukaista oikeussuojakeinoa olosuhteissa, joiden perusteella sillä on oikeus vedota oikeussuojakeinon sopimusvelvoitteen laiminlyönnin vuoksi, voi käyttää kumpaa tahansa oikeussuojakeinoa.

III osa

Sopimuksen sisällön arviointi

6 luku

Tulkinta

58 artikla

Sopimusten tulkintaa koskevat yleiset säännöt

1. Sopimusta on tulkittava osapuolten yhteisen tahdon mukaan, vaikka se poikkeaisi sopimuksessa käytettyjen ilmaisujen tavanomaisesta merkityksestä.
2. Jos osapuoli on tarkoittanut, että sopimuksessa käytetään jotakin ilmaisua **tai vastaavaa menettelyä** tietyssä merkityksessä, ja toinen osapuoli on sopimuksen tekoajankohtana tiennyt tai sen voidaan olettaa tienneen tuosta tarkoituksesta, ilmaisua **tai vastaavaa menettelyä** on tulkittava ensimmäisen osapuolen tarkoittamalla tavalla. [tark. 122]
3. Ellei 1 ja 2 kohdasta muuta johdu, sopimusta on tulkittava sen käsityksen mukaisesti, jonka järjenvä ja huolellinen henkilö olisi siitä saanut.

3 a. Sopimuksessa käytettyjä ilmaisuja on tulkittava sopimuskokonaisuuden kannalta. [tark. 123]

3 b. Tämän luvun sääntöjä sovelletaan soveltuvin osin tarjouksen, hyväksynnän tai muun tarkoitusta ilmentävän yksipuolisen lausuman tai vastaavan menettelyn tulkintaan. [tark. 124]

59 artikla

Asian kannalta merkitykselliset seikat

Sopimusta tulkittaessa on otettava huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- a) olosuhteet, joissa sopimus on tehty, ja sitä edeltävät neuvottelut; [tark. 125]
- b) osapuolten käyttäytyminen, myös sopimuksenteon **ennen sopimuksentekoa, sen aikana ja sen jälkeen**; [tark. 126]
- c) osapuolten ~~aikaisemmat~~ **aiemmin antamat** tulkinnat samanlaisista tai vastaavista ehdoista; [tark. 127]
- d) kauppatapaa, jota samassa tilanteessa olevat osapuolet pitäisivät yleisesti sovellettavana;
- e) osapuolten keskinäiset käytännöt;
- f) ilmaisuille asianomaisella alalla yleisesti annettavat merkitykset;
- g) sopimuksen luonne ja tarkoitus; ja
- h) kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaate.

~~60 artikla~~~~Ilmaisujen merkitys sopimuskokonaisuudessa~~

~~Sopimuksessa käytettyjä ilmaisuja on tulkittava sopimuskokonaisuuden kannalta. [tark. 128]~~

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

61 artikla

Kielelliset eroavuudet

Jos sopimuksesta on laadittu kaksi tai useampia kieliversioita, joista yhdenkään ei ilmoiteta olevan todistusvoimainen, ja jos niiden välillä ilmenee eroavuuksia, todistusvoimaisena pidetään sitä kieliversiota, jolla sopimus on alun perin laadittu.

Kun sopimusasiakirjassa on käytetty kuluttajan kansalliskieltä, kyseinen versio katsotaan todistusvoimaiseksi. Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän kohdan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia. [tark. 129]

61 a artikla

Ensisijaisena tulkintatavoitteena sopimusehtojen voimassapitäminen

Tulkintaa, joka jättää sopimusehdot voimaan, on pidettävä ensisijaisena muihin tulkintoihin nähden. [tark. 130]

61 b artikla

Tulkinta kuluttajan hyväksi

1. Jos elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehdyssä sopimuksessa olevan ehdon tulkinnasta on epäselvyyttä, ehtoa on tulkittava kuluttajan kannalta edullisimmalla tavalla, paitsi jos ehto oli kuluttajan esittämä.
2. Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia. [tark. 131]

62 artikla

Sopimusehdot, joista ei ole neuvoteltu yksilöllisesti neuvoteltujen sopimusehtojen ensisijainen soveltaminen [tark. 132]

1. Jos sopimusehdot ovat keskenään ristiriidassa, sovelletaan ensisijaisesti sopimusehtoja, jotka on neuvoteltu yksilöllisesti, suhteessa ehtoihin, joita ei ole neuvoteltu yksilöllisesti 7 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä.

1 a. Jos sopimusehdon tulkinnasta on 61 b artiklasta huolimatta epäselvyyttä ja kyseessä on ehto, josta ei ole neuvoteltu yksilöllisesti 7 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä, ehtoa on tulkittava ensisijaisesti sen esittäneen osapuolen vahingoksi. [tark. 133]

63 artikla

Ensisijaisena tulkintatavoitteena sopimusehtojen voimassapitäminen

Tulkintaa, joka jättää sopimusehdot voimaan, on pidettävä ensisijaisena muihin tulkintoihin nähden. [tark. 134]

64 artikla

Tulkinta kuluttajan hyväksi

1. Jos elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehdyssä sopimuksessa olevan ehdon tulkinnasta on epäselvyyttä, ehtoa on tulkittava kuluttajan kannalta edullisimmalla tavalla, paitsi jos ehto oli kuluttajan esittämä.
2. Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia. [tark. 135]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

65 artikla

~~Tulkinta sopimusehdon laatijan vahingoksi~~

~~Jos muussa kuin 64 artiklan soveltamisalaan kuuluvassa sopimuksessa olevan sopimusehdon tulkinnasta on epäselvyyttä ja kyseessä on ehto, jota ei ole neuvoteltu yksilöllisesti 7 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä, ehtoa on tulkittava ensisijaisesti sen esittäneen osapuolen vahingoksi. [tark. 136]~~

7 luku

Sisältö ja vaikutukset

1 jakso**Yleiset säännökset [tark. 137]**

66 artikla

Sopimusehdot

Sopimusehdot perustuvat seuraaviin lähteisiin:

- a) osapuolten sopimat ehdot, ellei yhteisen eurooppalaisen kauppalaan pakottavista säännöistä muuta johdu;
- b) kauppatalpa tai käytännöt, jotka sitovat osapuolia 67 artiklan nojalla;
- c) yhteisen eurooppalaisen kauppalaan säännöt, joita sovelletaan, elleivät osapuolet ole toisin sopineet; ja
- d) sopimusehdot, joita sovelletaan implisiittisesti 68 artiklan nojalla.

67 artikla

Kauppatalpa ja käytännöt elinkeinonharjoittajien välisissä sopimuksissa

1. Elinkeinonharjoittajien välisen sopimuksen osapuolia sitoo kauppatalpa, jonka soveltamisesta ne ovat sopineet, ja niiden keskinäiset käytännöt.
2. Osapuolia sitoo kauppatalpa, jota osapuolten kanssa samassa tilanteessa olevat elinkeinonharjoittajat pitäisivät yleisesti sovellettavana.
3. Kauppatalpa ja käytännöt eivät sido osapuolia siltä osin kuin ne ovat ristiriidassa ~~yksilöllisesti neuvoteltujen sopimusehtojen~~ **osapuolten välisen sopimuksen** tai yhteisen eurooppalaisen kauppalaan pakottavien sääntöjen kanssa. [tark. 138]

68 artikla

Sopimusehdot, joita voidaan soveltaa implisiittisesti

1. Kun on tarpeen säännellä seikkaa, jota ei käsitellä erikseen osapuolten sopimuksessa eikä kauppatalpavassa, käytännöissä tai yhteisen eurooppalaisen kauppalaan säännöissä, voidaan soveltaa implisiittisesti täydentävää sopimusehtoa, ottaen huomioon erityisesti seuraavat seikat:
 - (a) sopimuksen luonne ja tarkoitus;
 - (b) olosuhteet, joissa sopimus on tehty; ja
 - (c) kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaate.
2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla implisiittisesti sovellettavan sopimusehdon on oltava mahdollisimman pitkälti sellainen, että se todennäköisesti toteuttaisi osapuolten tahdon ~~siinä tapauksessa, että nämä olisivat sopineet asiasta.~~ [tark. 139]
3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos osapuolet ovat tarkoituksella jättäneet jonkin kysymyksen sääntelemättä ja hyväksyneet, että jompikumpi osapuoli kantaa siihen liittyvän riskin.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

69 artikla

Tiettyihin sopimuksetekoa edeltäviin lausumiin perustuvat sopimusehdot

1. Jos elinkeinonharjoittaja **tai elinkeinonharjoittajan mainostamista tai markkinointia hoitava henkilö** esittää ennen sopimuksen tekemistä joko toiselle osapuolelle tai julkisesti lausuman sen sopimuksen kohteen ominaisuuksista, jota elinkeinonharjoittajan on määrä toimittaa sopimuksen nojalla, lausuma sisällytetään sopimusehtoihin, paitsi jos **elinkeinonharjoittaja osoittaa, että**

(a) toinen osapuoli tiesi tai sen voidaan olettaa tienneen sopimuksen tekoajankohtana, että lausuma oli virheellinen tai että sitä ei voitu katsoa tällaiseksi sopimusehdoksi; ~~tai~~

(aa) lausuma oli oikaistu sopimuksen tekoajankohtana; tai

(b) lausuma ei voinut vaikuttaa toisen osapuolen päätökseen tehdä sopimus. [tark. 140]

~~2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamista varten katsotaan, että elinkeinonharjoittajan mainostamista tai markkinointia hoitavan henkilön antaman lausuman on antanut elinkeinonharjoittaja itse. [tark. 141]~~

3. Kun toinen osapuoli on kuluttaja, 1 kohdan soveltamista varten katsotaan, että valmistajan tai muun henkilön sopimuksetekoa edeltävissä liiketoimintaketjun vaiheissa antaman julkisen lausuman on antanut elinkeinonharjoittaja itse, paitsi jos elinkeinonharjoittaja **osoittaa, että** ei sopimuksetekoajankohtana tiennyt eikä sen voida olettaa tienneen lausumasta. [tark. 142]

4. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

70 artikla

Velvollisuus kiinnittää huomiota sopimusehtoihin, joita ei ole neuvoteltu yksilöllisesti

~~1. Sellaisiin toisen osapuolen yksipuolisesti esittämiin sopimusehtoihin, joita ei ole neuvoteltu yksilöllisesti 7 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä, voidaan vedota toista osapuolta vastaan vain jos toinen osapuoli oli tietoinen niistä tai jos ehdot esittänyt osapuoli oli toteuttanut kohtuulliset toimenpiteet saattaakseen ne toisen osapuolen huomioon ennen sopimuksen tekemistä tai sen tekemisen yhteydessä.~~

~~2. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä suhteissa katsotaan tätä artiklaa sovellettaessa, että sopimusehtoja ei ole saatettu riittävällä tavalla kuluttajan huomioon, jos niihin vain viitataan sopimusasiakirjassa, vaikka kuluttaja allekirjoittaisi kyseisen asiakirjan.~~

~~3. Osapuolet eivät voi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia. [tark. 143]~~

71 artikla

Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehdyn sopimuksen lisämaksut

~~1. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan väliseen sopimukseen sisältyvä sopimusehto, joka velvoittaa kuluttajan suorittamaan muita maksuja elinkeinonharjoittajan pääasiallisesta sopimusvelvoitteesta suoritettavan vastikkeen lisäksi ja johon on saatu suostumus käyttämällä oletusvalintoja, jotka kuluttajan on hylättävä välttääkseen maksun, ei sido kuluttajaa, paitsi jos kuluttaja on nimenomaisesti suostunut lisämaksuun ennen kuin sopimus on tullut häntä sitovaksi. Jos kuluttaja on suorittanut lisämaksun, hänellä on oikeus saada se takaisin.~~

~~2. Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia. [tark. 144]~~

72 artikla

Integraatiolausekkeet

1. Silloin kun sopimusasiakirjaan sisältyy lauseke, jonka mukaan sopimusehdot määritetään kaikilta osin sopimusasiakirjassa (integraatiolauseke), sopimusasiakirjan ulkopuoliset aiemmat lausumat, sitoumukset tai sopimukset, jotka eivät sisälly kyseiseen asiakirjaan, eivät ole osa sopimusta.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Integraatiolauseke ei estä käyttämästä osapuolten aiempia lausumia sopimuksen tulkinnassa, ellei sopimuksessa toisin määrätä.
3. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välinen sopimus, integraatiolauseke ei sido kuluttajaa.
4. Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

73 artikla

Kauppahinnan määrittäminen

Jos sopimuksen mukaan maksettavaa kauppahintaa ei voida muutoin määrittää, maksettavaksi hinnaksi katsotaan, ellei mitään muuta ilmene, se hinta, joka sopimuksen tekoajankohtana olisi normaalisti veloitettu vastaavissa olosuhteissa tai, ellei tällaista hintaa ole tiedossa, kohtuullinen hinta.

74 artikla

Yksipuolisesti määritetyt sopimusehdot

1. Jos toinen osapuoli määrittää yksinään kauppahinnan tai jonkin muun sopimusehdon niin, että se on selvästi kohtuuton, se korvataan hinnalla tai muulla sopimusehdolla, joka olisi normaalisti veloitettu tai jota olisi normaalisti sovellettu vastaavissa olosuhteissa sopimuksentekoajankohtana, tai jos tällaista hintaa tai sopimusehtoa ei ole saatavilla, kohtuullisella hinnalla tai sopimusehdolla.
2. **Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä suhteissa** osapuolet eivät voi **kuluttajan vahingoksi** sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia. [tark. 145]

2 jakso

Elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiä sopimuksia koskevat erityissäännökset [tark. 146]

75 artikla

Kolmannen määrittämät sopimusehdot

1. Jos kauppahinnan tai jonkin muun sopimusehdon määrittäminen on annettu kolmannen tehtäväksi, mutta se ei pysty siihen tai ei halua tehdä sitä, tuomioistuimella voi nimittää määrittäjäksi toisen henkilön, ellei tämä ole ristiriidassa sopimusehtojen kanssa.
2. Jos kolmas määrittää yksinään kauppahinnan tai jonkin muun sopimusehdon niin, että se on selvästi kohtuuton, se korvataan hinnalla tai muulla sopimusehdolla, joka olisi normaalisti veloitettu tai jota olisi normaalisti sovellettu vastaavissa olosuhteissa sopimuksentekoajankohtana, tai jos tällaista hintaa tai sopimusehtoa ei ole saatavilla, kohtuullisella hinnalla tai sopimusehdolla.
3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamista varten "tuomioistuimella" tarkoitetaan myös välimesoikeutta.
4. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois 2 kohdan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

76 artikla

Kieli

Jos sopimusta tai siihen perustuvia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevassa viestinnässä käytettävästä kielestä ei voida muutoin päättää, on käytettävä kieltä, jolla sopimus on tehty.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

76 a artikla

Velvollisuus kiinnittää huomiota sopimusehtoihin, joista ei ole neuvoteltu yksilöllisesti [tark. 147]

1. Sellaisiin elinkeinonharjoittajan esittämiin sopimusehtoihin, joista ei ole neuvoteltu yksilöllisesti 7 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä, voidaan vedota kuluttajaa vastaan vain jos kuluttaja oli tietoinen niistä tai jos elinkeinonharjoittaja oli toteuttanut kohtuulliset toimenpiteet saattaakseen ne kuluttajan huomioon ennen sopimuksen tekemistä tai sen tekemisen yhteydessä. [tark. 148]
2. Tätä artiklaa sovellettaessa katsotaan, että sopimusehtoja ei ole saatettu riittävällä tavalla kuluttajan huomioon, mikäli
 - (a) niitä ei ole esitetty siten, että kuluttaja kiinnittää huomiota niiden olemassaoloon ja
 - (b) elinkeinonharjoittaja ei ole antanut niitä kuluttajalle tai asettanut hänen saatavilleen siten, että kuluttajalla on mahdollisuus ymmärtää ne ennen sopimuksen tekemistä. [tark. 149]
3. Sopimusehtoja ei katsota saatetun riittävällä tavalla kuluttajan huomioon, jos niihin vain viitataan sopimusasiakirjassa, vaikka kuluttaja allekirjoittaisi kyseisen asiakirjan. [tark. 150]
4. Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia. [tark. 151]

76 b artikla

Elinkeinoharjoittajan ja kuluttajan välillä tehdyn sopimuksen lisämaksut

1. Elinkeinoharjoittajan ja kuluttajan väliseen sopimukseen sisältyvä sopimusehto, joka velvoittaa kuluttajan suorittamaan muita maksuja elinkeinoharjoittajan pääasiallisesta sopimusvelvoitteesta suoritettavan vastikkeen lisäksi ja johon on saatu suostumus käyttämällä oletusvalintoja, jotka kuluttajan on hylättävä välttääkseen maksun, ei sido kuluttajaa, paitsi jos kuluttaja on nimenomaisesti suostunut lisämaksuun ennen kuin sopimus on tullut häntä sitovaksi. Jos kuluttaja suorittaa lisämaksun suostumatta siihen nimenomaisesti, hänellä on oikeus saada se takaisin.
2. Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia. [tark. 152]

77 artikla

Toistaiseksi voimassa olevat sopimukset

1. Kun sopimusvelvoitteita on tarkoitus suorittaa jatkuvasti tai toistuvasti eikä sopimusehdoissa määrätä, milloin sopimussuhteen on tarkoitus päättyä, tai todeta, että se päätetään antamalla irtisanomisilmoitus, kumpi tahansa osapuoli voi päättää sopimussuhteen sanomalla sopimuksen irti enintään kahden kuukauden irtisanomisajalla.
2. Elinkeinoharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

78 artikla

Kolmansien hyväksi tehdyt sopimusehdot

1. Sopimuspuolet voivat sopimuksessa antaa oikeuksia kolmannelle. Kolmannen ei tarvitse olla olemassa tai sitä ei tarvitse yksilöidä silloin kun sopimus tehdään, mutta sen on oltava yksilöitävissä.
2. Kolmannelle annettavan oikeuden luonne ja sisältö määritellään sopimuksessa. Oikeus voi olla muodoltaan sellainen, että sillä rajoitetaan kolmannen vastuuta jompaakumpaa sopimuspuolta kohtaan tai suljetaan se pois.
3. Jos jompikumpi sopimuspuoli on sopimuksen mukaan velvollinen toteuttamaan suorituksen kolmannen hyväksi,

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (a) kolmannella on samat oikeudet suoritukseen ja samat suorituksen laiminlyöntiin perustuvat oikeussuojakeinot kuin siinä tapauksessa, että sopimuspuolen velvollisuus toteuttaa suoritus olisi perustunut kolmannen kanssa tehtyyn sopimukseen; ja
- (b) se sopimuspuoli, jota velvollisuus koskee, voi vedota kolmatta vastaan samoihin vastuuvapausperusteisiin kuin toista sopimuspuolta vastaan.
4. Kolmas voi luopua sille annetusta oikeudesta ilmoittamalla tästä jommallekummalle sopimuspuolelle, jos tämä tehdään ennen kuin oikeutta on nimenomaisesti tai hiljaisesti hyväksytty. Jos kolmas luopuu oikeudesta, oikeutta käsitellään niin kuin se ei olisi milloinkaan kuulunut kolmannelle.
5. Sopimuspuolet voivat muuttaa oikeuden myöntämistä koskevaa sopimusehtoa tai poistaa sen, jos tämä tehdään ennen kuin kumpikaan niistä on ilmoittanut kolmannelle oikeuden myöntämisestä.

8 luku

Kohtuuttomat sopimusehdot

1 jakso

Yleiset säännökset

79 artikla

Kohtuuttomien sopimusehtojen vaikutukset

1. Toisen osapuolen esittämä sopimusehto, joka on tämän luvun 2 tai 3 jaksossa tarkoitettussa merkityksessä kohtuuton, ei sido toista osapuolta.
2. Jos sopimus voidaan pitää voimassa ilman kohtuutonta sopimusehtoa, muut sopimusehdot ovat edelleen sitovia.

80 artikla

Poikkeukset kohtuuttomuusarviointista

1. Sopimusehtoihin ei sovelleta 2 ja 3 jaksoa, jos ne perustuvat sellaisiin yhteisen eurooppalaisen kauppalaain sääntöihin, joita sovellettaisiin, jos kyseisestä asiasta ei määrättäisi sopimusehdoissa.
2. ~~Jäljempänä olevaa 2 jaksoa ei sovelleta sopimuksen pääkohteen määrittelyyn eikä maksettavan kauppahinnan asianmukaisuuteen siltä osin kuin elinkeinonharjoittaja on noudattanut 82 artiklassa säädettyä ymmärrettävyyssvaatimusta. [tark. 153]~~
3. Jäljempänä olevaa 3 jaksoa ei sovelleta sopimuksen pääkohteen määrittelyyn eikä maksettavan kauppahinnan asianmukaisuuteen.

81 artikla

Pakottavuus

Osapuolet eivät voi sulkea pois tämän luvun soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

2 jakso

Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehdyn sopimuksen kohtuuttomat ehdot

82 artikla

Muita kuin yksilöllisesti neuvoteltuja sopimusehtoja koskeva ymmärrettävyyssvaatimus

Jos elinkeinonharjoittaja esittää sopimusehtoja, joita ei ole neuvoteltu kuluttajan kanssa yksilöllisesti 7 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä, sen on varmistettava, että ehdot laaditaan **yksinkertaisella**, selkeällä ja ymmärrettävällä kielellä. [tark. 154]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

83 artikla

”Kohtuuttomuuden” merkitys elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehdyissä sopimuksissa

1. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisessä sopimuksessa oleva elinkeinonharjoittajan laatima sopimusehto, jota ei ole neuvoteltu yksilöllisesti 7 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä, on tässä jaksossa tarkoitettussa merkityksessä kohtuuton, jos se aiheuttaa huomattavan epätasapainon osapuolten sopimuksesta johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien välille kuluttajan vahingoksi tavalla, joka on vastoin kunniallisen ja vilpittömän menettelyn periaatetta. **[tark. 155]**
2. Kun arvioidaan sopimusehdon kohtuuttomuutta tämän jakson soveltamista varten, on otettava huomioon seuraavat seikat:
 - (a) onko elinkeinonharjoittaja noudattanut 82 artiklassa säädettyä ymmärrettävyysvaatimusta;
 - (b) sopimuksen kohteen luonne;
 - (c) sopimuksen tekemiseen liittyvät olosuhteet;
 - (ca) onko ehdotettu ehto luonteeltaan niin yllättävä, että kuluttajan ei olisi voitu olettaa odottavan sitä; [tark. 156]**
 - (d) muut sopimusehdot; ja
 - (e) sellaisten muiden sopimusten ehdot, joista kyseinen sopimus on riippuvainen.

84 artikla

Sopimusehdot, jotka ovat aina kohtuuttomia

Sopimusehto on aina kohtuuton tässä jaksossa tarkoitettussa merkityksessä, jos sen tavoitteena tai vaikutuksena on

- a) sulkea pois elinkeinonharjoittajan vastuu tai rajoittaa elinkeinonharjoittajan vastuuta kuluttajan kuolemasta tai tälle aiheutuneesta ruumiinvammasta, joka on aiheutunut elinkeinonharjoittajan tai jonkun sen puolesta toimivan tahon toteuttamasta toimenpiteestä tai toimimatta jättämisestä;
- b) sulkea pois elinkeinonharjoittajan vastuu tai rajoittaa elinkeinonharjoittajan vastuuta kuluttajalle tahallisesti aiheutetusta tai törkeän huolimattomuuden seurauksena aiheutuneesta menetyksestä tai vahingosta;
- (ba) sulkea pois epäasianmukaisella tavalla sellaiset oikeussuojakeinot tai rajoittaa sellaisia oikeussuojakeinoja, jotka ovat kuluttajan saatavilla elinkeinonharjoittajaa tai kolmatta vastaan elinkeinonharjoittajan sopimusvelvoitteiden laiminlyönnin vuoksi; [tark. 157]**
- c) rajoittaa elinkeinonharjoittajan velvollisuutta noudattaa valtuutettujen edustajiensa tekemiä sitoumuksia tai määrätä, että elinkeinonharjoittajan sitoumuksiin on sovellettava sellaista erityistä edellytystä, jonka noudattaminen riippuu yksinomaan elinkeinonharjoittajasta itsestään;
- (ca) rajoittaa kuluttajan saatavilla olevia todisteita tai määrätä sovellettavan lainsäädännön mukaan elinkeinonharjoittajalle kuuluva todistustaakka kuluttajalle; [tark. 158]**
- d) sulkea pois kuluttajan kanneoikeus tai muut oikeuskeinot tai rajoittaa niitä, erityisesti vaatimalla kuluttajaa viemään riita-asiat yksinomaisesti välitysmenettelyyn, jota elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan väliin sopimukseen yleensä sovellettavat oikeussäännöt eivät koske;
- e) osoittaa kaikkia sopimukseen perustuvia riita-asioita koskeva yksinomainen toimivalta elinkeinonharjoittajan kotipaikan tuomioistuimille, paitsi jos valittu tuomioistuin on myös kuluttajan kotipaikan tuomioistuin;
- f) antaa elinkeinonharjoittajalle yksinoikeus määrittää, ovatko toimitetut tavarat, digitaalinen sisältö tai niihin liittyvät palvelut sopimuksen mukaisia, tai antaa elinkeinonharjoittajalle yksinoikeus tulkita mitä tahansa sopimusehtoa;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (fa) valtuuttaa elinkeinonharjoittaja muuttamaan sopimusehtoja yksipuolisesti ilman sopimuksessa mainittua pätevää syytä; tämä ei vaikuta ehtoihin, joiden mukaisesti elinkeinonharjoittaja varaa itselleen oikeuden muuttaa yksipuolisesti toistaiseksi tehdyn sopimuksen ehtoja, jos elinkeinonharjoittaja veloitetaan ilmoittamaan muuttamisesta kuluttajalle kohtuullisen hyvissä ajoin ja jos kuluttaja voi halutessaan irtisanoa sopimuksen ilman että hänelle aiheutuu siitä kuluja; [tark. 159]
- (fb) valtuuttaa elinkeinonharjoittaja muuttamaan sopimuksen perusteella toimitettavien tavaroiden, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen ominaisuuksia tai muita suorituksen ominaisuuksia yksipuolisesti ilman pätevää syytä; [tark. 160]
- (fc) antaa elinkeinonharjoittajalle oikeus periä palveluistaan suurempi kuin sopimuksentekohetkellä määritetty kauppahinta, paitsi jos sopimuksessa määrätään, että kauppahintaa voidaan myös alentaa sovittujen edellytysten mukaisesti, että kauppahinnan muuttamista koskevat olosuhteet on kuvattu sopimuksessa tarkasti ja perusteltu asianmukaisesti ja että elinkeinonharjoittaja ei voi muuttaa kauppahintaa mielivaltaisesti; [tark. 161]
- g) määrätä, että sopimus sitoo kuluttajaa, mutta ei elinkeinonharjoittajaa;
- (ga) velvoittaa kuluttaja täyttämään kaikki sopimusveloitteensa, jos elinkeinonharjoittaja ei täytä omiaan; [tark. 162]
- (gb) valtuuttaa elinkeinonharjoittaja peruuttamaan tai purkamaan sopimus 8 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä oman harkintansa mukaan, jos samaa oikeutta ei anneta kuluttajalle, tai sallia se, että elinkeinonharjoittaja pitää itsellään siihen liittyvistä, vielä suorittamattomista palveluista maksetut rahamäärät siinä tapauksessa, että se peruu tai purkaa sopimuksen; [tark. 163]
- h) vaatia kuluttajaa käyttämään 8 artiklassa tarkoitettua sopimuksen purkamista varten muodollisempaa menettelyä kuin se, jonka avulla sopimus tehtiin;
- (ha) aiheuttaa kuluttajalle kohtuutonta rasitusta toistaiseksi tehdyn sopimuksen irtisanomiseksi; [tark. 164]
- i) myöntää elinkeinonharjoittajalle sopimuksen purkamista varten lyhyempi irtisanomisaika kuin kuluttajalta vaadittu irtisanomisaika;
- j) vaatia kuluttajaa maksamaan tavaroista, digitaalisesta sisällöstä tai niihin liittyvistä palveluista, joita ei ole lainkaan toimitettu tai suoritettu;
- k) määrätä, että sopimusehdot, joita ei ole neuvoteltu yksilöllisesti 7 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä, ovat etusijalla tai ensisijaisia suhteessa ehtoihin, jotka on neuvoteltu yksilöllisesti.

85 artikla

Sopimusehdot, jotka oletetaan kohtuuttomiksi

Sopimusehdon oletetaan olevan tässä jaksossa tarkoitettussa merkityksessä kohtuuton, jos sen tavoitteena tai vaikutuksena on

- a) rajoittaa kuluttajan saatavilla olevia todisteita tai määrätä sovellettavan lainsäädännön mukaan elinkeinonharjoittajalle kuuluva todistustaakka kuluttajalle; [tark. 165]
- b) epäasianmukaisella tavalla sulkea pois sellaiset oikeussuojakeinot tai rajoittaa sellaisia oikeussuojakeinoja, jotka ovat kuluttajan saatavilla elinkeinonharjoittajaa tai kolmatta vastaan elinkeinonharjoittajan sopimusveloitteiden laiminlyönnin vuoksi; [tark. 166]
- c) epäasianmukaisella tavalla sulkea pois oikeus tai rajoittaa oikeutta, jonka mukaan kuluttajan elinkeinonharjoittajaan mahdollisesti kohdistamat vaateet voidaan korvata varoista, jotka kuluttaja mahdollisesti on velkaa elinkeinonharjoittajalle;
- d) antaa elinkeinonharjoittajan pitää itsellään kuluttajan maksamat rahamäärät, jos tämä päättää olla tekemättä tai täyttämättä sopimusta, ilman että määrätään, että kuluttajalla on oikeus saada elinkeinonharjoittajalta korvaukseksi vastaava rahamäärä päinvastaisessa tilanteessa;
- e) vaatia kuluttajalta suhteettoman suuri korvaus, jos tämä ei täytä sopimusveloitteitaan, joko vahingonkorvauksen tai sopimussakon muodossa;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- e) pitää tiettyä kuluttajan käyttäytymistä lausuman antamisena tai antamatta jättämisenä, paitsi jos kuluttajan huomio kiinnitetään sitä varten säädetyn määräajan alussa hänen käyttäytymisensä merkitykseen ja hänellä on kohtuullisesti aikaa antaa nimenomainen lausuma; [tark. 167]
- f) valtuuttaa elinkeinonharjoittaja peruuttamaan tai purkamaan sopimus 8 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä oman harkintansa mukaan, jos samaa oikeutta ei anneta kuluttajalle, tai sallia se, että elinkeinonharjoittaja pitää itsellään siihen liittyvistä, vielä suorittamattomista palveluista maksetut rahamäärät siinä tapauksessa, että se peruu tai purkaa sopimuksen; [tark. 168]
- g) valtuuttaa elinkeinonharjoittaja irtisanomaan toistaiseksi tehty sopimus ilman kohtuullista irtisanomisaikaa, ellei siihen ole painavia syitä;
- h) pidentää määräaikaisen sopimuksen kestoja ilman eri toimenpiteitä, ellei kuluttaja ilmaise muuta, jos sopimusehdoissa määrätty irtisanomisilmoituksen määräaika päättyy kohtuuttoman varhain;
- i) valtuuttaa elinkeinonharjoittaja muuttamaan sopimusehtoja yksipuolisesti ilman sopimuksessa mainittua pätevää syytä; tämä ei vaikuta ehtoihin, joiden mukaisesti elinkeinonharjoittaja varaa itselleen oikeuden muuttaa yksipuolisesti toistaiseksi tehdyn sopimuksen ehtoja, jos elinkeinonharjoittaja veloitetaan ilmoittamaan siitä kuluttajalle kohtuullisen hyvissä ajoin ja jos kuluttaja voi halutessaan irtisanoa sopimuksen ilman että hänelle aiheutuu siitä kuluja; [tark. 169]
- j) valtuuttaa elinkeinonharjoittaja muuttamaan sopimuksen perusteella toimitettavien tuotteiden, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen ominaisuuksia tai muita suorituksen ominaisuuksia yksipuolisesti ilman pätevää syytä; [tark. 170]
- k) sallia se, että tavaroiden, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen kauppahinta määrätään toimitushetkellä tai että elinkeinonharjoittajalle annetaan oikeus korottaa kauppahintaa antamatta kuluttajalle vastaavaa oikeutta peruuttaa sopimus, jos lopullinen kauppahinta on liian korkea suhteessa sopimuksen tekohetkellä sovittuun kauppahintaan; tämä ei vaikuta hintaindeksilausekkeisiin, jos ne ovat lain mukaisia ja jos hintojen vaihtelumenetelmä esitetään niissä yksityiskohtaisesti; [tark. 171]
- l) velvoittaa kuluttaja täyttämään kaikki sopimusvelvoitteensa, jos elinkeinonharjoittaja ei täytä omiaan; [tark. 172]
- m) antaa elinkeinonharjoittajalle mahdollisuus siirtää sopimukseen perustuvat oikeutensa ja velvollisuutensa ilman kuluttajan suostumusta, paitsi jos siirron kohteena on elinkeinonharjoittajan määräysvallassa oleva tytäryhtiö tai siirto tapahtuu yritysten yhteensulautumisen tai muun lainmukaisen yrityskaupan seurauksena eikä todennäköisesti vaikuta haitallisesti kuluttajan oikeuksiin;
- n) antaa elinkeinonharjoittajalle mahdollisuus toimittaa vastaava tuote siinä tapauksessa, että tilattua tuotetta ei ole saatavilla, ilman että kuluttajalle on erikseen ilmoitettu tästä mahdollisuudesta ja siitä, että elinkeinonharjoittajan on maksettava palautuskustannukset, jos kuluttaja käyttää oikeuttaan hylätä suoritus palauttamalla hänelle sopimuksen nojalla toimitetun tuotteen **eikä kuluttaja ole nimenomaisesti pyytänyt vastaavan tuotteen toimittamista**; [tark. 173]
- o) antaa elinkeinonharjoittajalle mahdollisuus varata kohtuuttoman pitkä tai epäasianmukaisesti määritetty aika tarjouksen hyväksymiseen tai hylkäämiseen;
- p) antaa elinkeinonharjoittajalle mahdollisuus varata kohtuuttoman pitkä tai epäasianmukaisesti määritetty aika sopimuksesta johtuvien velvoitteiden täyttämiseen;
- q) epäasianmukaisella tavalla sulkea pois tai rajoittaa kuluttajan oikeussuojakeinoja elinkeinonharjoittajaa vastaan tai kuluttajan vastuuvapausperusteita elinkeinonharjoittajan vaateita vastaan;
- r) määrätä, että sopimusvelvoitteiden suorittamiseen elinkeinonharjoittajan toimesta tai sopimuksesta kuluttajalle aiheutuviin muihin etuihin on sovellettava erityisiä muodollisuuksia, jotka ovat kohtuuttomia eivätkä perustu lakiin;
- s) vaatia kuluttajalta kohtuuttomia etumaksuja tai takeita velvoitteiden suorittamiselle;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- t) perusteettomasti estää kuluttajaa hankkimasta täydennys- tai varaosia kolmansilta;
- u) perusteettomasti sitoa sopimus toiseen sopimukseen elinkeinonharjoittajan tai sen tytäryhtiön tai kolmannen kanssa tavalla, jota kuluttaja ei voi kohtuudella odottaa;
- v) ~~aiheuttaa kuluttajalle kohtuutonta rasitusta toistaiseksi tehdyn sopimuksen irtisanomiseksi;~~ [tark. 174]
- w) määrätä tavaroiden, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen jatkuvaa toimittamista koskevan sopimuksen ensimmäiseksi tai jatketuksi voimassaolokaudeksi yli vuosi, paitsi jos kuluttaja voi irtisanoa sopimuksen milloin tahansa enintään 30 päivän irtisanomisajalla.

3 jakso

Elinkeinonharjoittajien välillä tehtyjen sopimusten kohtuuttomat sopimusehdot

86 artikla

”Kohtuuttomuuden” merkitys elinkeinonharjoittajien välillä tehdyissä sopimuksissa

1. Elinkeinonharjoittajien välillä tehdyssä sopimuksessa oleva sopimusehto on tässä jaksossa tarkoitettussa merkityksessä kohtuuton vain jos
 - (a) se on osa ehtoja, joita ei ole neuvoteltu yksilöllisesti 7 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä; ja
 - (b) se on luonteeltaan sellainen, että sen käyttö poikkeaa karkeasti hyvästä ~~tavanomaisesta~~ liiketavasta kunniallisen ja vilpittömän menettelyn vastaisella tavalla. [tark. 175]
2. Kun arvioidaan sopimusehdon kohtuuttomuutta tämän jaksosoveltamista varten, on otettava huomioon seuraavat seikat:
 - (a) sopimuksen kohteen luonne;
 - (b) sopimuksen tekemiseen liittyvät olosuhteet;
 - (c) muut sopimusehdot; ja
 - (d) sellaisten muiden sopimusten ehdot, joista kyseinen sopimus on riippuvainen.

IV osa

Myyntisopimuksen tai digitaalisen sisällön toimittamisesta tehdyn sopimuksen osapuolten velvollisuudet ja oikeussuojakeinot

9 luku

Yleiset säännökset

87 artikla

Sopimusvelvoitteiden laiminlyönti ja olennainen sopimusvelvoitteiden laiminlyönti

1. Sopimusvelvoitteiden laiminlyönnillä tarkoitetaan mitä tahansa sopimusvelvoitteen täyttämättä jättämistä riippumatta siitä, onko siihen olemassa perusteltu syy. Näitä voivat olla esimerkiksi
 - (a) tavaroiden toimittamatta jättäminen tai toimituksen myöhästyminen;
 - (b) digitaalisen sisällön toimittamatta jättäminen tai toimituksen myöhästyminen;
 - (c) toimitettujen tavaroiden sopimuksenvastaisuus;
 - (d) toimitetun digitaalisen sisällön sopimuksenvastaisuus;
 - (e) maksun suorittamatta jättäminen tai myöhästyminen; ja

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (f) mikä tahansa muu virheellinen suoritus, joka ei ole sopimuksen mukainen.
2. Osapuolen laiminlyönti katsotaan olennaiseksi, jos
- (a) se merkittäväällä tavalla estää toista osapuolta saamasta suoritusta, johon hänellä on sopimuksen nojalla oikeus, paitsi jos laiminlyöntiin syyllistynyt osapuoli ei sopimuksen tekoajankohtana voinut ennakoita eikä sen voitu olettaa ennakoivan kyseistä tulosta; tai
- (b) laiminlyönnin luonne osoittaa selvästi, että siihen syyllistyneen osapuolen tulevaan suoritukseen ei voida luottaa.

88 artikla

Laiminlyönnin perusteltu syy

1. Osapuolen sopimusvelvoitteiden laiminlyönnillä voidaan katsoa olevan perusteltu syy, jos se johtuu esteestä, johon osapuoli ei voi vaikuttaa, ja jos ei voida olettaa, että osapuoli olisi voinut ottaa esteen huomioon sopimuksen tekoajankohtana tai välttää tai voittaa esteen tai sen seuraukset.
2. Jos este on vain väliaikainen, sopimusvelvoitteiden laiminlyönnillä katsotaan olevan perusteltu syy esteen olemassaolon ajan. Jos viivästys johtaa olennaiseen sopimusvelvoitteiden laiminlyöntiin, toinen osapuoli voi pitää sitä sellaisena.
3. Jos osapuoli ei pysty täyttämään veloitettaan, sen on ilmoitettava toiselle osapuolelle esteestä ja sen vaikutuksesta hänen kykynsä täyttää veloitteensa ilman aiheutonta viivytystä sen jälkeen, kun ensimmäinen osapuoli sai tietää tai sen voidaan olettaa saaneen tietää näistä olosuhteista. Toisella osapuolella on oikeus saada **16 luvun säännösten mukaisesti** vahingonkorvaus menetyksistä, joita sille aiheutuu tämän ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnistä. [**tark. 176**]

89 artikla

Olosuhteiden muutos

1. Osapuolen on täytettävä veloitteensa, vaikka siitä olisi tullut kalliimpi joko siksi, että suorituskustannukset ovat nousseet, tai siksi, että vastikkeen arvo on alentunut.

Jos suorituksesta tulee kohtuuttoman kallis olosuhteiden poikkeuksellisen muutoksen vuoksi, osapuolilla on velvollisuus aloittaa neuvottelut sopimuksen mukauttamiseksi tai sen irtisanomiseksi.

2. Jos osapuolet eivät pääse asiasta sovintoon kohtuullisessa ajassa, tuomioistuimien voi jommankumman osapuolen pyynnöstä
- (a) mukauttaa sopimusta sen mukaan, mitä osapuolet olisivat perustellusti sopineet sopimusta tehtäessä, jos ne olisivat ottaneet olosuhteiden muutoksen huomioon; tai
- (b) purkaa sopimuksen 8 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä tuomioistuimen määräämänä ajankohtana ja sen määrittämin ehdoin.
3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan vain jos
- (a) olosuhteiden muutos tapahtui sopimuksen tekemisen jälkeen;
- (b) olosuhteiden muutokseen vetoava osapuoli ei tuolloin ottanut huomioon eikä sen voitu olettaa ottavan huomioon tällaisen olosuhteiden muutoksen mahdollisuutta tai laajuutta; ja
- (c) loukattu osapuoli, **joka vetoaa olosuhteiden muutokseen**, ei ottanut vastuuta eikä sen voida kohtuudella olettaa ottaneen vastuuta kyseisestä olosuhteiden muutoksesta. [**tark. 177**]
4. Edellä olevan 2 ja 3 kohdan soveltamista varten "tuomioistuimella" tarkoitetaan myös välimiesoikeutta.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

90 artikla

Maksamista ja tavaroiden tai digitaalisen sisällön vastaanottamisesta kieltäytymistä koskevien sääntöjen laajennettu soveltaminen

1. Ellei toisin säädetä, 12 luvussa vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat ostajan suorittamaa maksua, sovelletaan tarvittavin muutoksin myös muihin maksuihin.
2. Jäljempänä olevaa 97 artiklaa sovelletaan tarvittavin muutoksin myös muihin tapauksiin, joissa tavara tai digitaalinen sisältö jää henkilön haltuun siksi, että toinen henkilö ei ota niitä vastaan, vaikka se olisi hänen velvollisuutensa.

10 luku

Myyjän velvollisuudet

1 jakso

Yleiset säännökset

91 artikla

Myyjän tärkeimmät velvollisuudet

Tavaroiden myyjän tai digitaalisen sisällön toimittajan, jäljempänä tässä osassa "myyjä", velvollisuutena on

- a) toimittaa tavarat tai digitaalinen sisältö;
- b) siirtää **tai sitoutua siirtämään** tavaroiden omistusoikeus, mukaan lukien sen aineellisen välineen omistusoikeus, jolla digitaalinen sisältö toimitetaan; [tark. 178]
- c) varmistaa, että tavara tai digitaalinen sisältö on sopimuksenmukaista;
- d) varmistaa, että ostajalla on oikeus käyttää digitaalista sisältöä sopimuksen mukaisesti; ja
- e) toimittaa tavaroihin tai digitaaliseen sisältöön liittyvät asiakirjat siten kuin sopimuksessa edellytetään.

91 a artikla**Omistuksenpidätys**

Jos omistuksenpidätystä koskevasta lausekkeesta on sovittu, myyjällä ei ole velvollisuutta siirtää tavaroiden omistusoikeutta, ennen kuin ostaja on täyttänyt veloitteensa maksaa sovittu hinta. [tark. 179]

92 artikla

Kolmannen suoritus

1. Myyjä voi uskoa sopimuksen suorittamisen toiselle henkilölle, paitsi jos sopimusehdoissa edellytetään myyjän henkilökohtaista suoritusta.
2. Myyjä, joka uskoo suorituksen toiselle henkilölle, on edelleen vastuussa suorituksesta.
3. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois 2 kohdan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

2 jakso

Toimitus

93 artikla

Toimituspaikka

1. Jos toimituspaikkaa ei voida muutoin määrittää, se on

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (a) kuluttajan asuinpaikka sopimuksen tekoajankohtana, jos kyseessä on kuluttajan kanssa tehty myyntisopimus tai **elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehty** digitaalisen sisällön toimittamista koskeva sopimus, ~~joka on tehty etäsopimuksena tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa, tai jos myyjä on sopimuksessa sitoutunut järjestämään kuljetuksen ostajalle; [tark. 180]~~
- (b) kaikissa muissa tapauksissa:
- i) jos myyntisopimukseen sisältyy tavaran kuljettaminen yhden tai useamman rahdinkuljettajan toimesta, ensimmäisen rahdinkuljettajan lähin keräyspiste;
- ii) jos sopimus ei kata kuljetusta, myyjän liikepaikka sopimuksen tekoajankohtana.
2. Jos myyjällä on useampi kuin yksi liikepaikka, 1 kohdan b alakohdan soveltamista varten liikepaikka on se, jolla on lähin liittymä toimitusveloitteeseen.

94 artikla

Toimitustapa

1. Ellei muuta ole sovittu, myyjän on täytettävä toimitusveloitteensa:
- (a) siirtämällä tavaran tai digitaalisen sisällön tosiasiallinen hallinta tai valvontaoikeus kuluttajalle, jos kyseessä on kuluttajan kanssa tehty myyntisopimus tai **elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehty** digitaalisen sisällön toimittamista koskeva sopimus, ~~joka on tehty etäsopimuksena tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa, tai jos myyjä on sopimuksessa sitoutunut järjestämään kuljetuksen ostajalle; [tark. 181]~~
- (b) muissa tapauksissa, joissa sopimus kattaa tavaran kuljetuksen rahdinkuljettajan toimesta, luovuttamalla tavara ensimmäiselle rahdinkuljettajalle ostajalle toimittamista varten ja luovuttamalla ostajalle asiakirjat, jotka tämä tarvitsee ottaakseen tavaran vastaan rahdinkuljettajalta, jonka hallussa tavara on; tai
- (c) muissa kuin a tai b kohdan soveltamisalaa kuuluissa tapauksissa saattamalla tavarat tai digitaalinen sisältö, tai jos on sovittu, että myyjän tarvitsee toimittaa ainoastaan tavaroihin liittyvät asiakirjat, nämä asiakirjat ostajan saataville.
2. Edellä olevassa 1 kohdan a ja c alakohdassa viittaus kuluttajaan tai ostajaan voi tarkoittaa myös kuluttajan tai ostajan sopimuksen mukaisesti mainitsemaa kolmatta, joka ei ole rahdinkuljettaja.

95 artikla

Toimitusajankohta

1. Jos toimitusajankohtaa ei voida muutoin määrittää, tavara tai digitaalinen sisältö on toimitettava **kohtuullisen ajan kuluessa** sopimuksen tekemisen jälkeen ~~ilman aiheetonta viivytystä. [tark. 182]~~
2. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehty sopimus, elinkeinonharjoittajan on toimitettava tavara tai digitaalinen sisältö viimeistään 30 päivän kuluttua sopimuksen tekemisestä, paitsi jos osapuolet ovat sopineet toisin.

96 artikla

Tavaran kuljettamista koskevat myyjän velvollisuudet

1. Jos myyjä on sopimuksen mukaan velvollinen järjestämään tavaran kuljetuksen, hänen tulee tehdä sellaiset sopimukset, jotka ovat tarpeen tavaran kuljettamiseksi määräraikkaan olosuhteisiin soveltuvalla kuljetustavalla ja tällaisessa kuljetuksessa noudatettavin tavanomaisin ehdoin.
2. Jos myyjä sopimuksen mukaisesti luovuttaa tavaran rahdinkuljettajan hallintaan ja jos tavaraa ei ole siihen tehdyin merkinnöin, laivausasiakirjojen perusteella tai muuten selvästi yksilöity sopimuksessa tarkoitetuksi, myyjän tulee ilmoittaa ostajalle lähetyksestä ja yksilöidä tavara ilmoituksessa.
3. Jos myyjä ei ole velvollinen ottamaan vakuutusta tavaran kuljetuksen varalle, hänen tulee ostajan pyynnöstä antaa tälle kaikki käytettävissä olevat vakuutuksen ottamiseen tarpeelliset tiedot.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

97 artikla

Tavara tai digitaalinen sisältö, jota ostaja ei hyväksy

1. Jos tavara tai digitaalinen sisältö jää myyjän haltuun siksi, että ostaja ei ole suostunut ottamaan toimitusta vastaan, vaikka se on hänen velvollisuutensa, myyjän on toteutettava kaikki olosuhteisiin nähden kohtuulliset toimet niiden suojaamista ja säilyttämistä varten.
2. Myyjä vapautuu toimitusvelvoitteesta, jos hän
 - (a) jättää tavarat tai digitaalisen sisällön kolmannen säilytettäväksi kohtuullisin ehdoin ostajan kustannuksella ja ilmoittaa tästä ostajalle; tai
 - (b) myy tavarat tai digitaalisen sisällön kohtuullisin ehdoin ilmoitettuaan myynnistä ostajalle ja maksaa nettotuoton ostajalle.
3. Myyjällä on oikeus saada korvauksena tai pidättää itsellään myyntituotosta hänelle aiheutuneet kohtuulliset kustannukset.

~~98 artikla~~~~Vaikutus vaaranvastuun siirtymiseen~~~~Toimituksen vaikutusta vaaranvastuun siirtymiseen säännellään 14 luvussa. [tark. 183]~~

3 jakso

Tavaroiden ja digitaalisen sisällön sopimuksenmukaisuus

99 artikla

Sopimuksenmukaisuus

1. Tavara tai digitaalinen sisältö on sopimuksenmukainen, jos
 - (a) se on määrältään, laadultaan ja ominaisuuksiltaan sopimuksen mukainen;
 - (b) se on astiassa tai se on pakattu sopimuksen edellyttämällä tavalla; ja
 - (c) sen mukana toimitetaan tarvittavat lisävarusteet, asennusohjeet tai muut sopimuksessa edellytetyt ohjeet.
2. Jotta tavara tai digitaalinen sisältö olisi sopimuksenmukainen, sen on täytettävä myös 100–102 artiklassa säädetyt vaatimukset, paitsi jos osapuolet ovat sopineet toisin.
3. Mikä tahansa **elinkeinonharjoittajan ja** kuluttajan ~~kanssa tehdyssä myyntisopimuksessa~~ **välisessä sopimuksessa** oleva ehto, joka poikkeaa 100, **101 ja 102** ~~ja 103~~ artiklasta kuluttajan vahingoksi, on pätevä vain jos kuluttaja tiesi tavaraa tai digitaalista sisältöä koskevasta seikasta sopimuksen tekoajankohtana ja hyväksyi tavaran tai digitaalisen sisällön olevan sopimuksenmukainen tehdessään sopimuksen. [tark. 184]
4. Kun kyseessä on kuluttajan kanssa tehty myyntisopimus, osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois 3 kohdan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

100 artikla

Tavaroiden ja digitaalisen sisällön sopimuksenmukaisuuden kriteerit

Tavaroiden tai digitaalisen sisällön

- a) on sovelluttava sopimusta tehtäessä myyjän tietoon saatettuun erityiseen tarkoitukseen, paitsi kun olosuhteista ilmenee, että ostaja ei jättänyt asiaa myyjän asiantuntemuksen ja arvioinnin varaan tai että ostajan ei ollut kohtuullista tehdä niin;
- b) on sovelluttava tarkoituksiin, joihin vastaavanlaisia tavaroita tai digitaalista sisältöä yleensä käytetään;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- c) niillä on oltava samat ominaisuudet kuin myyjän kuluttajalle esittämällä tavaroiden tai digitaalisen sisällön näytteellä tai mallilla;
- d) on oltava astiassa tai muuten pakattuna siten kuin kyseinen tavara tavanomaisesti pakataan, tai jos tällaista tapaa ei ole, tavalla, joka on asianmukainen tavarän säilyttämiseksi ja suojaamiseksi;
- e) mukana on toimitettava sellaiset lisävarusteet, asennusohjeet tai muut ohjeet, jotka ostaja voi kohtuudella olettaa saavansa;
- f) laadun ja ominaisuuksien on vastattava ennen sopimuksentekoa annettuja lausumia, jotka 69 artiklan nojalla muodostavat osan sopimusehdoista; ja
- g) laadun ja ominaisuuksien on oltava sellaiset kuin kuluttaja voi olettaa, **mukaan lukien ulkonäkö ja vikojen puuttuminen**. Kun määritellään, mitä ostaja voi olettaa digitaalisesta sisällöstä, otetaan huomioon se, onko digitaalinen sisältö toimitettu vastikkeeksi kauppahinnan maksamisesta **tai muusta vastikkeesta. [tark. 185]**

101 artikla

Virheellinen asennus kuluttajan kanssa tehdyssä myyntisopimuksessa

1. Silloin kun kuluttajan kanssa tehdyn myyntisopimuksen nojalla toimitettu tavara tai digitaalinen sisältö asennetaan virheellisesti, virheellisestä asennuksesta johtuva sopimuksenvastaisuus rinnastetaan tavarän tai digitaalisen sisällön sopimuksenvastaisuuteen, jos
 - (a) tavarän tai digitaalisen sisällön on asentanut myyjä tai se on asennettu myyjän vastuulla; tai
 - (b) tavara tai digitaalinen sisältö oli tarkoitettu kuluttajan asennettavaksi ja virheellinen asennus johtuu asennusohjeiden puutteellisuudesta.
2. Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

102 artikla

Kolmannen oikeudet tai vaatimukset

1. Tavaraan tai digitaaliseen sisältöön ei saa kohdistua mitään kolmannen oikeuksia tai sellaisia kolmannen vaatimuksia, jotka eivät ole ilmeisen perusteettomia.
2. Jollei 3 ja 4 kohdasta muuta johdu, immateriaalioikeuteen perustuvien oikeuksien tai vaatimusten osalta tavaraan tai digitaaliseen sisältöön ei saa kohdistua mitään kolmannen oikeuksia tai sellaisia kolmannen vaatimuksia, jotka eivät ole ilmeisen perusteettomia:
 - (a) sen valtion lain mukaan, missä tavaraa tai digitaalista sisältöä on tarkoitus käyttää sopimuksen mukaisesti tai, jos tästä ei ole sovittu, sen valtion lain mukaan, missä sijaitsee ostajan liikepaikka, tai jos kyseessä on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehty sopimus, kuluttajan asuinpaikka, jonka kuluttaja on ilmoittanut sopimuksen tekoajankohtana; ja
 - (b) joista myyjä tiesi tai joista sen voidaan olettaa tienneen sopimuksen tekoajankohtana.
3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta
 - (a) elinkeinonharjoittajien välisiin sopimuksiin, jos ostaja tiesi tai hänen voidaan olettaa tienneen immateriaalioikeuteen perustuvista oikeuksista tai vaatimuksista sopimuksen tekoajankohtana.

Keskiyö 26. helmikuuta 2014

4. ~~Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta (b) elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisiin sopimuksiin, jos kuluttaja tiesi tai hänen voidaan olettaa tieneen immateriaalioikeuteen perustuvista oikeuksista tai vaatimuksista sopimuksen tekoajan kohtana. [tark. 186]~~

5. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

~~103 artikla~~

~~Digitaalisen sisällön sopimusten vastaisuuden rajoittaminen~~

~~Digitaalista sisältöä ei pidetä sopimusten vastaisena pelkästään sen vuoksi, että sopimuksen tekemisen jälkeen on tullut saataville päivitettyä digitaalista sisältöä. [tark. 187]~~

104 artikla

Ostajan tieto tavarantoimittajan virheellisyydestä elinkeinonharjoittajien välisissä sopimuksissa

~~Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajien välinen sopimus, myyjä ei ole vastuussa tavarantoimittajan virheestä, jos ostaja sopimuksen tekoajan kohtana tiesi tai ei ole voinut olla tietämättä tällaisesta virheestä. **Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajien välinen sopimus, tämä pätee myös silloin, jos ostaja ei ole voinut olla tietämättä tavarantoimittajan virheestä.** [tark. 188]~~

105 artikla

Virheen toteamisen ajankohta

1. Myyjä on vastuussa sellaisesta tavarantoimittajan virheestä, joka on olemassa kun vaarantavuu siirtyy ostajalle 14 luvun mukaisesti.

2. Kun kyseessä on **elinkeinonharjoittajan ja** kuluttajan kanssa tehty myyntisopimus **välinen sopimus**, katsotaan, että virhe, joka ilmenee kuuden kuukauden kuluessa siitä kun vaarantavuu siirtyy ostajalle, on ollut olemassa jo silloin kun vastuu siirtyi ostajalle, jollei tämä ole ristiriidassa tavarantoimittajan, digitaalisen sisällön tai virheen luonteen kanssa. [tark. 189]

3. Edellä olevan 101 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa tämän artiklan 1 tai 2 kohdassa esitettyjen, vaarantavuu siirtymistä ostajalle koskevien viittausten katsotaan viittaavan aikaan, jolloin asennus on saatettu loppuun. Edellä olevan 101 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa viittausten katsotaan viittaavan aikaan, jolloin kuluttajalla on ollut kohtuullisesti aikaa suorittaa asennus.

4. Jos elinkeinonharjoittajan on myöhemmin päivitettävä digitaalista sisältöä **tai jos elinkeinonharjoittaja toimittaa sen osat erillisinä**, elinkeinonharjoittajan on varmistettava, että digitaalinen sisältö pysyy sopimuksen mukaisena koko sopimuksen voimassaolon ajan. [tark. 190]

5. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

11 luku

Ostajan oikeussuojakeinot

1 jakso

Yleiset säännökset

106 artikla

Yleiskatsaus ostajan oikeussuojakeinoihin

1. Jos myyjä jättää täyttämättä jonkin sopimusveloitteensa, ostaja voi, **jos asiaan liittyviä oikeussuojakeinoja koskevat erityiset edellytykset täyttyvät**, toteuttaa minkä tahansa seuraavista toimista: [tark. 191]

(a) vaatia veloitteen suorittamista, mikä käsittää erillisen suorituksen ja tavaroiden tai digitaalisen sisällön korjaamisen tai vaihtamisen tämän luvun 3 jakson mukaisesti;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- (b) pidättyä oman velvoitteensa suorittamisesta tämän luvun 4 jakson mukaisesti;
- (c) purkaa sopimuksen tämän luvun 5 jakson mukaisesti ja vaatia jo maksetun kauppahinnan palauttamista 17 luvun mukaisesti;
- (d) alentaa kauppahintaa tämän luvun 6 jakson mukaisesti; ja
- (e) vaatia vahingonkorvausta 16 luvun mukaisesti.
2. Jos ostaja on elinkeinonharjoittaja:
- (a) ostajalla on oikeus käyttää mitä tahansa oikeussuojakeinoja, lukuun ottamatta suorituksesta pidättymistä, ellei myyjä käytä tämän luvun 2 jaksossa säädettyä oikeuttaan oikaista virhe; ja
- (b) ostajan oikeus vedota tavarán virheeseen edellyttää tämän luvun 7 jaksossa vahvistettujen tavarán tarkastamista ja virheestä ilmoittamista koskevien vaatimusten täyttämistä.
3. Jos ostaja on kuluttaja:
- (a) ostajan oikeudet eivät riipu myyjän mahdollisuudesta oikaista virhe, ***paitsi jos ne liittyvät tavaroihin tai digitaaliseen sisältöön, jotka on valmistettu tai tuotettu tai joita on muutettu kuluttajan vaatimusten mukaisesti tai selvästi henkilökohtaisia tarpeita vastaavaksi; ja tai [tark. 192]***
- (b) tämän luvun 7 jaksossa vahvistettuja tavarán tarkastamista ja virheestä ilmoittamista koskevia vaatimuksia ei sovelleta.
4. Jos on olemassa perusteltu syy siihen, että myyjä ei ole täyttänyt sopimusvelvoitteitaan, ostaja voi vedota mihin tahansa 1 kohdassa mainittuun oikeussuojakeinoon, suorituksen vaatimista ja vahingonkorvausta lukuun ottamatta.
5. Ostaja ei voi vedota 1 kohdassa mainittuihin oikeussuojakeinoihin siltä osin kuin ostaja on aiheuttanut myyjän sopimusvelvoitteiden täyttämättä jättämisen.
6. Eri oikeussuojakeinoja voi käyttää samanaikaisesti, elleivät ne ole keskenään ristiriidassa.

107 artikla

Oikeussuojakeinojen rajoittaminen silloin kun digitaalista sisältöä ei toimiteta vastikkeeksi kauppahinnan maksamisesta ***tai muun vastikkeen suorittamisesta***

-1. Jos digitaalista sisältöä toimitetaan muuta vastiketta kuin kauppahinnan maksamista vastaan, ostaja voi vedota mihin tahansa 106 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista oikeussuojakeinoista d alakohdassa tarkoitettua hinnanalennusta lukuun ottamatta.

1. Jos digitaalista sisältöä ei toimiteta vastikkeeksi ~~kauppahinnan maksamisesta~~ ***minkä tahansa vastikkeen suorittamisesta***, ostaja ei voi vedota 106 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin oikeussuojakeinoihin. Ostaja voi vaatia 106 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla ainoastaan korvausta menetyksestä ja vahingosta, jonka toimitetun digitaalisen sisällön virheellisyys on aiheuttanut ostajan omaisuudelle, mukaan lukien laitteistot, ohjelmistot ja data, lukuun ottamatta hyötyä, joka ostajalta on jäänyt saamatta kyseisen vahingon vuoksi. **[tark. 193]**

108 artikla

Pakottavuus

Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia ennen kuin kuluttaja on ilmoittanut virheestä elinkeinonharjoittajalle.

2 jakso

Myyjän oikeus oikaista virhe

109 artikla

Myyjän oikeus oikaista virhe

1. Jos myyjä on toteuttanut suorituksen ennen määräaika ja saa tiedon siitä, että suoritus ei ole sopimuksenmukainen, hän voi toteuttaa uuden, sopimuksenmukaisen suorituksen, jos se on mahdollista toteuttaa suoritukselle tarkoitettussa määräajassa.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa myyjä, joka on toteuttanut suorituksen, joka ei ole sopimuksenmukainen, voi sopimuksenvastaisuudesta tiedon saatuaan ilman aiheetonta viivytystä tarjoutua oikaisemaan sen omalla kustannuksellaan.
 3. Ilmoitus sopimuksen purkamisesta ei estä tekemästä oikaisutarjousta.
 4. Ostaja voi kieltäytyä oikaisutarjouksesta vain jos
- (-a) kun ostaja on kuluttaja, hänen oikeussuojakeinonsa eivät riipu 106 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettusta myyjän mahdollisuudesta oikaista virhe; [tark. 194]**
- (a) oikaisua ei voida toteuttaa viipymättä ja aiheuttamatta ostajalle huomattavaa haittaa;
 - (b) ostajalla on syy uskoa, että myyjän tulevaan suoritukseen ei voi luottaa; tai
 - (c) suorituksen viivästyminen muodostaisi olennaisen laiminlyönnin.
5. Myyjällä on oltava kohtuullisesti aikaa toteuttaa oikaisu. **Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa kohtuullinen aika ei saa olla enempää kuin 30 päivää. [tark. 195]**
 6. Ostaja voi pidättäytyä suorituksesta, kunnes oikaisu on tehty, mutta ostajan oikeudet, jotka ovat ristiriidassa sen kanssa, että myyjälle annetaan tietty aika oikaisun toteuttamiseen, keskeytyvät kunnes tuo määräaika on päättynyt.
 7. Ostajalla on oikaisusta riippumatta oikeus vaatia **16 luvun säännösten mukaisesti** vahingonkorvausta viivästyksestä sekä mistä tahansa muusta haitasta, joka johtuu oikaisusta tai jota oikaisu ei voi estää. **[tark. 196]**

3 jakso

Suorituksen vaatiminen

110 artikla

Oikeus vaatia myyjää suorittamaan velvoitteensa

1. Ostajalla on oikeus vaatia myyjää suorittamaan velvoitteensa, **mukaan lukien** sopimuksenvastaisen suorituksen oikaiseminen vastikkeetta.
 2. Vaadittava suoritus voi olla myös sopimuksenvastaisen suorituksen oikaiseminen vastikkeetta. **[tark. 197]**
 3. Suoritusta ei voida vaatia, jos
- (a) suoritus olisi mahdoton tai siitä on tullut lainvastainen; tai
 - (b) suorituksesta aiheutuvat rasitukset tai kustannukset olisivat epäsuhtaiset ostajan saamaan etuun verrattuna.

111 artikla

Kuluttajan oikeus valita joko korjaaminen tai vaihtaminen

1. Kun kyseessä on kuluttajan kanssa tehty myyntisopimus ja elinkeinonharjoittajan on oikaistava virhe 110 artiklan ~~2 kohdan~~ mukaisesti, kuluttaja voi valita joko tavaran korjaamisen tai vaihtamisen, paitsi jos valittu vaihtoehto olisi lainvastainen tai mahdoton tai aiheuttaisi toiseen vaihtoehtoon verrattuna myyjälle kustannuksia, jotka olisivat kohtuuttomia, kun otetaan huomioon: **[tark. 198]**
- (a) tavaroiden arvo siinä tapauksessa, ettei virhettä olisi;
 - (b) virheen merkittävyys; ja
 - (c) se, voitaisiinko vaihtoehtoinen oikeussuojakeino toteuttaa ilman, että siitä aiheutuisi kuluttajalle huomattavaa haittaa.
2. Jos kuluttaja vaatii virheen oikaisemista korjaamalla tai vaihtamalla 1 kohdan mukaisesti, kuluttaja voi vedota muihin oikeussuojakeinoihin vain jos

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

(a) elinkeinonharjoittaja ei suorita korjausta tai vaihtoa kohtuullisessa ajassa, joka voi olla enintään 30 päivää. ~~Kuluttaja voi kuitenkin tänä aikana pidättyä suorituksesta.~~

(b) **elinkeinonharjoittaja on suoraan tai epäsuorasti kieltäytynyt oikaisemasta virhettä;**

(c) **sama vika on ilmennyt korjauksen tai vaihdon jälkeen. [tark. 199]**

112 artikla

Vaihdetun tavaran palauttaminen

1. Jos myyjä on oikaissut virheen vaihtamalla tavaran, myyjällä on oikeus ja velvollisuus ottaa vaihdettu tavara takaisin omalla kustannuksellaan.
2. Ostajalla ei ole velvollisuutta maksaa vaihdetun tavaran käytöstä ajalta ennen tavaran vaihtamista.

4 jakso

Ostajan pidättyminen suorituksesta

113 artikla

Oikeus pidättyä suorituksesta

1. Ostajalla, jonka on määrä täyttää velvoitteensa samaan aikaan kuin myyjä täyttää tai sen jälkeen kun myyjä on täyttänyt oman velvoitteensa, on oikeus pidättyä suorituksestaan, kunnes myyjä on tarjoutunut täyttämään tai yrittänyt täyttää velvoitteensa tai täyttänyt sen.
2. Ostaja, jonka on määrä täyttää velvoitteensa ennen kuin myyjä täyttää omansa ja jolla on perusteltu syy uskoa, että myyjä ei täytä velvoitettaan määräaikaan mennessä, voi pidättyä suorituksestaan niin pitkäksi aikaa kuin tämä perusteltu syy on voimassa.
3. Suoritus, josta voidaan pidättyä tämän artiklan nojalla, voi olla koko suoritus tai sen osa sen mukaan, mikä on sopimusvelvoitteen laiminlyönnin perusteella oikeutettua. Jos myyjän velvoitteet on tarkoitus täyttää erillisinä osina tai ne ovat muutoin jaettavissa osiin, ostaja voi pidättyä vain siihen osaan liittyvästä suorituksesta, jota ei ole täytetty, paitsi jos myyjän laiminlyönti on sellainen, että ostajan on sen vuoksi perusteltua pidättyä suorituksesta kokonaisuudessaan.

3 a. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisessä sopimuksessa koko suorituksesta voidaan pidättyä, paitsi jos koko suorituksesta pidättyminen on suhteeton verrattuna virheen merkittävyyteen. [tark. 200]

5 jakso

Sopimuksen purkaminen

114 artikla

Purkaminen sopimusvelvoitteen laiminlyönnin vuoksi

1. Ostaja voi purkaa sopimuksen 8 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä, jos myyjän laiminlyönti on olennainen 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä.
2. Kun kyseessä on kuluttajan kanssa tehty tavaran myyntisopimus tai elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehty sopimus digitaalisen sisällön toimittamisesta ja laiminlyönti johtuu siitä, että suoritus ei ole sopimuksenmukainen, kuluttaja voi purkaa sopimuksen, paitsi jos laiminlyönti on merkityksetön.

115 artikla

Sopimuksen purkaminen toimituksen viivästymisen vuoksi sen jälkeen kun suoritukselle on annettu lisäaikaa purkamisilmoituksessa

1. Ostaja voi purkaa sopimuksen sellaisen toimituksen viivästymisen nojalla, joka ei itsessään ole olennainen, jos ostaja on asettanut purkamisilmoituksessa suoritukselle kohtuullisen lisäajan, mutta myyjä ei täytä velvoitettaan tuon ajan kuluessa.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu lisäaika katsotaan kohtuulliseksi, jos myyjä ei vastusta sitä ilman aiheetonta viivytystä.
3. Jos purkamisilmoituksessa sanotaan, että sopimuksen voimassaolo päättyy ilman muita toimenpiteitä, jos myyjä ei täytä velvoitettaan asetetussa määräajassa, sopimuksen voimassaolo päättyy tuon määräajan päätyttyä ilman erillistä ilmoitusta.

116 artikla

Purkaminen ennakoidun laiminlyönnin vuoksi

Ostaja voi purkaa sopimuksen ennen velvoitteen täyttämisaikakohtaa, jos myyjä on ilmoittanut tai on muutoin selvää, että velvoitteen täyttämättä jättäminen on odotettavissa ja että tämä oikeuttaisi sopimuksen purkamiseen.

117 artikla

Purkamisoikeuden soveltamisala

1. Jos myyjän sopimusvelvoitteet on tarkoitus suorittaa erillisinä osina tai ne ovat muutoin jaettavissa osiin ja on olemassa tämän jakson mukainen peruste purkaa velvoitteista tietty osa, johon osa kauppahinnasta voidaan suhteuttaa, ostaja voi purkaa ainoastaan tämän osan sopimuksesta.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos ostajan ei voida olettaa hyväksyvän muiden osien suoritusta tai jos laiminlyönti oikeuttaa koko sopimuksen purkamiseen.
3. Jos myyjän sopimusvelvoitteita ei voida jakaa osiin tai jos kauppahintaa ei voida jakaa osiin, ostaja voi purkaa sopimuksen vain jos laiminlyönti oikeuttaa koko sopimuksen purkamiseen.

118 artikla

Purkamisilmoitus

Tämän jakson mukaista purkamisoikeutta käytetään antamalla myyjälle purkamisilmoitus.

119 artikla

Purkamisoikeuden menettäminen

1. Ostaja menettää tämän jakson mukaisen purkamisoikeuden, jos purkamisilmoitusta ei tehdä ~~kohtuullisessa ajassa~~ **kahden kuukauden kuluessa** siitä kun oikeus syntyi tai siitä kun laiminlyönti tuli tai, **jos ostaja on elinkeinonharjoittaja**, sen voidaan olettaa tulleen ostajan tietoon, sen mukaan kumpi ajankohta on myöhäisempi.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta:

~~(a) jos ostaja on kuluttaja; tai~~

~~(b) jos velvoitetta ei ole täytetty lainkaan. [tark. 201]~~

6 jakso

Hinnanalennus

120 artikla

Oikeus hinnanalennukseen

1. Jos ostaja hyväksyy sopimuksenvastaisen suorituksen, hänellä on oikeus hinnanalennukseen. Alennuksen on oltava samassa suhteessa kuin suorituksen arvo suoritushetkellä on verrattuna siihen arvoon, joka sopimuksenmukaisella suorituksella olisi tuolla hetkellä ollut.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Ostaja, jolla on oikeus hinnanalennukseen 1 kohdan nojalla ja joka on jo maksanut määrän, joka on suurempi kuin alennettu hinta, voi periä erotuksen takaisin myyjältä.
3. Jos ostaja saa hinnanalennuksen, hän ei voi vaatia lisäksi vahingonkorvausta **16 luvun säännösten mukaisesti** tällä tavoin kompensoidusta menetyksestä, mutta hänellä on edelleen oikeus vahingonkorvaukseen muista menetyksistä. **[tark. 202]**

7 jakso

Tavarankäytön tarkastamista ja virheistä ilmoittamista koskevat vaatimukset elinkeinonharjoittajien välisissä sopimuksissa

121 artikla

Tavarankäytön tarkastaminen elinkeinonharjoittajien välisissä sopimuksissa

1. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajien välinen sopimus, ostajan on tarkastettava tai tarkastutettava tavara **tai digitaalinen sisältö** niin pian kuin on kohtuudella mahdollista, ja viimeistään 14 päivän kuluttua tavaroiden tai digitaalisen sisällön toimittamisesta tai niihin liittyvien palvelujen suorittamisesta. **[tark. 203]**
2. Jos sopimukseen sisältyy tavarankäytön kuljetus, tarkastusta voidaan lykätä, kunnes tavara on saapunut määräpaikkaansa.
3. Jos ostaja määrää tavaralle sen kuljetuksen aikana uuden määräpaikan tai lähettää tavarankäytön edelleen saamatta kohtuullista tilaisuutta sen tarkastamiseen ja jos myyjä sopimusta tehtäessä tiesi tai hänen voidaan olettaa tietneen tavarankäytön määräpaikan muuttamisen tai jatkokuljetuksen mahdollisuudesta, tarkastusta voidaan lykätä siihen saakka, kunnes tavara on saapunut uuteen määräpaikkaansa.

122 artikla

Virheistä ilmoittamista koskeva vaatimus elinkeinonharjoittajien välisissä myyntisopimuksissa

1. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajien välinen sopimus, ostaja ei voi vedota tavarankäytön virheeseen, jos hän ei kohtuullisessa ajassa ilmoita siitä myyjälle ja täsmennä, minkälaisesta virheestä on kysymys. **Ostaja voi kuitenkin saada hinnanalennuksen tai vaatia vahingonkorvausta, menetettyä hyötyä lukuun ottamatta, jos hän voi kohtuullisesti perustella vaaditun ilmoituksen antamatta jättämisen.** **[tark. 204]**

Ajan kulumisen alkaa tavarankäytön toimitusajankohdasta tai siitä kun ostaja havaitsee tai hänen voidaan olettaa havainneen virheen, sen mukaan kumpi ajankohta on myöhäisempi.

2. Ostaja menettää oikeuden vedota tavarankäytön virheeseen, jos hän ei ilmoita siitä myyjälle viimeistään kahden vuoden kuluessa siitä, kun tavara tosiasiallisesti luovutettiin hänen hallintaansa sopimuksen mukaisesti.
3. Jos osapuolet ovat sopineet, että tavara pysyy tietyn ajan käyttökelpoisena tavanomaiseen tarkoitukseensa tai johonkin erityiseen tarkoitukseen, määräaika 2 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten tekemiselle ei pääty ennen sovitun ajan päättymistä.
4. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta 102 artiklassa tarkoitettuihin kolmansien vaatimuksiin tai oikeuksiin.
5. Ostajan ei tarvitse ilmoittaa myyjälle siitä, että kaikkia tavaroita ei ole toimitettu, jos ostajalla on syy uskoa, että jäljellä olevat tavarat toimitetaan myöhemmin.
6. Myyjällä ei ole oikeutta vedota tähän artiklaan, jos tavarankäytön virhe liittyy tosiseikkoihin, joista myyjä tiesi tai hänen voitiin olettaa tietneen ja joista hän ei ilmoittanut ostajalle.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

12 luku

Ostajan velvollisuudet

1 jakso

Yleiset säännökset

123 artikla

Ostajan tärkeimmät velvollisuudet

1. Ostajan velvollisuutena on

- (a) maksaa kauppahinta;
- (b) vastaanottaa tavaroiden tai digitaalisen sisällön toimitus; ja
- (c) vastaanottaa tavaroihin tai digitaaliseen sisältöön liittyvät asiakirjat siten kuin sopimuksessa edellytetään.

2. ***Digitaalisen sisällön toimittamista koskevien sopimusten osalta***

- (a) edellä olevan 1 kohdan a alakohtaa ei sovelleta ~~sopimukseen, joka koskee digitaalisen sisällön toimittamista, jos digitaalista sisältöä ei toimiteta vastikkeeksi kauppahinnan maksamisesta.;~~
- (b) ***edellä olevan 1 kohdan b alakohtaa ei sovelleta, jos digitaalista sisältöä ei toimiteta aineellisella välineellä. [tark. 205]***

2 jakso

Kauppahinnan maksaminen

124 artikla

Maksuvälineet

1. Maksu on suoritettava sopimusehdoissa mainitulla maksuvälineellä, tai jos tällaista mainintaa ei ole, millä tahansa maksupaikassa tavanomaisessa liiketoiminnassa käytettävällä välineellä, liiketoimen luonne huomioon ottaen.
2. Myyjän oletetaan hyväksyvän sekin tai muun maksamismääräyksen tai -lupauksen vain sillä ehdolla, että maksu toteutuu. Myyjä voi vaatia alkuperäisen maksuvelvoitteen täytäntöönpanoa, jos maksamismääräystä tai -lupausta ei noudateta.
3. Ostajan alkuperäinen velvoite lakkaa, jos myyjä hyväksyy maksamislupauksen, jonka antaa kolmas, jonka kanssa myyjä on sopinut etukäteen, että se hyväksyy kolmannen antaman maksamislupauksen.
4. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tehty sopimus, kuluttaja ei ole vastuussa tietyn maksuvälineen käyttöön liittyvistä kuluista, jotka ylittävät ne kustannukset, joita elinkeinonharjoittajalle aiheutuu kyseisen maksuvälineen käytöstä.

125 artikla

Maksupaikka

1. Jollei maksupaikkaa voida muutoin määrittää, se on myyjän liikepaikka sopimuksen tekoajankohtana.
2. Jos myyjällä on useampi kuin yksi liikepaikka, maksupaikka on se myyjän liikepaikka, jolla on lähin liittymä maksuvelvoitteeseen.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

126 artikla

Maksuajankohta

1. Kauppahinta on maksettava toimituksen yhteydessä.
2. Myyjä voi torjua tarjouksen maksaa ennen eräpäivää, jos se on myyjän oikeutetun edun mukaista.

127 artikla

Kolmannen suorittama maksu

1. Ostaja voi antaa maksamisen kolmannen tehtäväksi. Ostaja, joka antaa maksamisen kolmannen tehtäväksi, on edelleen vastuussa maksusta.
2. Myyjä ei voi kieltäytyä kolmannen suorittamasta maksusta, jos
 - (a) kolmas toimii ostajan suostumuksella; tai
 - (b) maksaminen on kolmannen oikeutetun edun mukaista ja ostaja ei ole maksanut tai on selvää, että ostaja ei tule suorittamaan maksua silloin kun se erääntyy.
3. Edellä olevan 1 tai 2 kohdan mukainen kolmannen suorittama maksu vapauttaa ostajan vastuusta myyjää kohtaan.
4. Jos myyjä hyväksyy kolmannen suorittaman maksun olosuhteissa, jotka eivät kuulu 1 tai 2 kohdan soveltamisalaan, ostaja vapautuu vastuusta myyjää kohtaan, mutta myyjä on **16 luvun säännösten mukaisesti** vastuussa ostajalle tästä hyväksymisestä mahdollisesti aiheutuvasta menetyksestä. [tark. 206]

128 artikla

Maksun kohdentaminen

1. Jos ostajalla on samaa myyjää kohtaan useita maksuvelvoitteita eikä suoritettu maksu kata niitä kaikkia, ostaja voi ilmoittaa myyjälle maksun yhteydessä, mille saatavalle maksu on kohdennettava.
2. Jos ostaja ei tee myyjälle 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta, myyjä voi kohdentaa maksusuorituksen haluamalleen saatavalle ilmoittamalla tästä ostajalle kohtuullisen ajan kuluessa.
3. Edellä olevan 2 kohdan mukainen kohdentaminen ei ole tehokas, jos se kohdistuu saatavaan, joka ei ole vielä erääntynyt tai joka on riitautettu.
4. Jos kumpikaan osapuoli ei ole tehnyt tehokasta kohdentamista, maksu kohdennetaan sille saatavalle, joka täyttää jonkin seuraavista kriteereistä annetussa järjestyksessä:
 - (a) saatava, joka on jo erääntynyt tai joka erääntyy ensimmäisenä;
 - (b) saatava, jolle myyjällä ei ole lainkaan vakuutta tai jolle vakuuksia on vähiten;
 - (c) saatava, joka rasittaa ostajaa eniten;
 - (d) saatava, joka syntyi ensimmäisenä.

Jos mitään näistä kriteereistä ei voida soveltaa, maksu kohdennetaan suhteellisesti kaikille saataville.

5. Maksu voidaan kohdentaa 2–4 kohdan nojalla velvoitteeseen, joka on täytäntöönpanokelvoton vanhentumisen seurauksena, vain siinä tapauksessa, ettei ole olemassa muuta velvoitetta, johon maksu voitaisiin kohdentaa näiden kohtien mukaisesti.
6. Minkä tahansa velvoitteen osalta ostajan suorittama maksu kohdennetaan ensimmäiseksi kuluihin, toiseksi korkoihin ja kolmanneksi pääomaan, paitsi jos myyjä päättää toisenlaisesta kohdentamisesta.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3 jakso

Toimituksen vastaanottaminen

129 artikla

Toimituksen vastaanottaminen

Ostaja täyttää velvollisuutensa ottaa toimitus vastaan

- a) toteuttamalla kaikki toimet, joita häneltä voidaan kohtuudella odottaa, jotta myyjä voi täyttää toimitusvelvoitteensa; ja
- b) ottamalla vastaan tavarat tai tavaroihin liittyvät asiakirjat tai digitaalisen sisällön siten kuin sopimuksessa edellytetään.

130 artikla

Toimitus ennen määrättyä ajankohtaa ja virheellisen määrän toimittaminen

1. Jos myyjä toimittaa tavarat tai digitaalisen sisällön ennen määräpäivää, ostajan on otettava toimitus vastaan, paitsi jos siitä kieltäytyminen on ostajan oikeutetun edun mukaista.
2. Jos myyjä toimittaa tavaraa tai digitaalista sisältöä vähemmän kuin sopimuksessa määrätään, ostajan on otettava toimitus vastaan, paitsi jos siitä kieltäytyminen on ostajan oikeutetun edun mukaista.
3. Jos myyjä toimittaa tavaraa tai digitaalista sisältöä enemmän kuin sopimuksessa määrätään, ostaja voi ottaa yli menevän osan vastaan tai kieltäytyä sen vastaanottamisesta.
4. Jos ostaja ottaa yli menevän osan vastaan, se katsotaan toimitetuksi sopimuksen mukaisesti, ja siitä on maksettava sopimuksen mukaan määräytyvä hinta.
5. Edellä olevaa 4 kohtaa ei sovelleta kuluttajan kanssa tehtyihin myyntisopimuksiin, jos ostajalla on perusteltu syy uskoa, että myyjä on toimittanut ylimenevän osan tahallisesti ja erheettä, tietoisena siitä, että sitä ei ole tilattu.
6. Tätä artiklaa ei sovelleta sopimukseen, joka koskee digitaalisen sisällön toimittamista, jos digitaalista sisältöä ei toimiteta vastikkeeksi kauppahinnan maksamisesta.

13 luku

Myyjän oikeussuojakeinot

1 jakso

Yleiset säännökset

131 artikla

Yleiskatsaus myyjän oikeussuojakeinoihin

1. Jos ostaja jättää täyttämättä jonkin sopimusvelvoitteensa, myyjä voi, **jos asiaan liittyviä oikeussuojakeinoja koskevat erityiset edellytykset täyttyvät**, toteuttaa minkä tahansa seuraavista toimista: [tark. 207]
 - (a) vaatia suoritusta tämän luvun 2 jakson mukaisesti;
 - (b) pidäytyä oman velvoitteensa suorittamisesta tämän luvun 3 jakson mukaisesti;
 - (c) purkaa sopimuksen tämän luvun 4 jakson mukaisesti; ja

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

(d) vaatia kauppahinnalle korkoa tai vahingonkorvausta 16 luvun mukaisesti.

2. Jos ostajan laiminlyöntiin on olemassa perusteltu syy, myyjä voi vedota mihin tahansa 1 kohdassa mainittuun oikeussuojakeinoon, ~~suorituksen vaatimista~~ ja vahingonkorvausta lukuun ottamatta. **[tark. 208]**

3. Myyjä ei voi vedota 1 kohdassa mainittuihin oikeussuojakeinoihin siltä osin kuin myyjä on aiheuttanut ostajan laiminlyönnin.

4. Eri oikeussuojakeinoja voi käyttää samanaikaisesti, elleivät ne ole keskenään ristiriidassa.

2 jakso

Suorituksen vaatiminen

132 artikla

Oikeus vaatia ostajaa täyttämään velvollisuutensa

1. Myyjä voi periä erääntyneen kauppahinnan ja vaatia ostajaa täyttämään myös muut velvollisuutensa.
2. Jos ostaja ei ole vielä ottanut tavaraa tai digitaalista sisältöä vastaan ja on ilmeistä, että ostaja on haluton vastaanottamaan suorituksen, myyjä voi silti vaatia ostajaa ottamaan toimituksen vastaan ja se voi periä kauppahinnan, paitsi jos myyjä olisi voinut toteuttaa kohtuullisen korvaavan liiketoimen ilman merkittävää rasiusta tai kustannusta.

3 jakso

Myyjän pidättyminen suorituksesta

133 artikla

Oikeus pidättyä suorituksesta

1. Myyjällä, jonka on määrä täyttää velvoitteensa samaan aikaan kuin ostaja täyttää tai sen jälkeen kun ostaja on täyttänyt oman velvoitteensa, on oikeus pidättyä suorituksesta, kunnes ostaja on tarjoutunut täyttämään tai yrittänyt täyttää velvoitteensa tai täyttänyt sen.
2. Myyjä, jonka on määrä täyttää sopimusvelvoitteensa ennen kuin ostaja täyttää omansa ja jolla on perusteltu syy uskoa, että ostaja ei täytä velvoitettaan määräaikaan mennessä, voi pidättyä suorituksesta niin pitkäksi aikaa kuin tämä perusteltu syy on voimassa. Myyjä menettää kuitenkin oikeutensa pidättyä suorituksesta, jos ostaja antaa velvoitteensa täyttämistä riittävän vakuuden tai riittävät takeet.
3. Suoritus, josta voidaan pidättyä tämän artiklan nojalla, voi olla koko suoritus tai sen osa sen mukaan, mikä on sopimusvelvoitteen laiminlyönnin perusteella oikeutettua. Jos ostajan velvoitteet on tarkoitus täyttää erillisinä osina tai ne ovat muutoin jaettavissa osiin, myyjä voi pidättyä vain siihen osaan liittyvästä suorituksesta, jota ei ole täytetty, paitsi jos ostajan laiminlyönti on sellainen, että myyjän on sen vuoksi perusteltua pidättyä suorituksesta kokonaisuudessaan.

4 jakso

Sopimuksen purkaminen

134 artikla

Purkaminen sopimusvelvoitteen olennaisen laiminlyönnin vuoksi

Myyjä voi purkaa sopimuksen 8 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä, jos ostajan laiminlyönti on olennainen 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

135 artikla

Sopimuksen purkaminen viivästyksen vuoksi sen jälkeen kun suoritukselle on annettu lisäaikaa purkamisilmoituksella

1. Myyjä voi purkaa sopimuksen sellaisen suorituksen viivästymisen nojalla, joka ei itsessään ole olennainen, jos myyjä on asettanut purkamisilmoituksessa suoritukselle kohtuullisen lisäajan, mutta ostaja ei täytä velvoitettaan tuon ajan kuluessa.
2. Määräaika katsotaan kohtuulliseksi, jos ostaja ei vastusta sitä ilman aiheetonta viivytystä. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa suoritukselle annettu lisäaika ei saa päättyä ennen 167 artiklan 2 kohdassa mainittua 30 päivän määräaikaa.
3. Jos purkamisilmoituksessa sanotaan, että sopimuksen voimassaolo päättyy automaattisesti, jos ostaja ei täytä velvoitettaan asetetussa määräajassa, sopimuksen voimassaolo päättyy tuon määräajan päätyttyä ilman erillistä ilmoitusta.
4. Kun kyseessä on kuluttajan kanssa tehty myyntisopimus, osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

136 artikla

Purkaminen ennakoitun laiminlyönnin vuoksi

Myyjä voi purkaa sopimuksen ennen suorituksen toteuttamisajankohtaa, jos ostaja on ilmoittanut tai on muutoin selvää, että suorituksen toteuttamatta jääminen on odotettavissa ja laiminlyönti olisi olennainen.

137 artikla

Purkamisoikeuden soveltamisala

1. Jos ostajan sopimusvelvoitteet on tarkoitus suorittaa erillisinä osina tai ne ovat muutoin jaettavissa osiin ja on olemassa tämän jakson mukainen peruste purkaa velvoitteista tietty osa, johon osa myyjän velvoitteista voidaan suhteuttaa, myyjä voi purkaa ainoastaan tämän osan sopimuksesta.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos laiminlyönti on olennainen suhteessa koko sopimukseen.
3. Jos ostajan sopimusvelvoitteita ei ole tarkoitus suorittaa erillisinä osina, myyjä voi purkaa sopimuksen vain jos laiminlyönti on olennainen suhteessa koko sopimukseen.

138 artikla

Purkamisilmoitus

Tämän jakson mukaista sopimuksen purkamisoikeutta käytetään antamalla ostajalle purkamisilmoitus.

139 artikla

Purkamisoikeuden menettäminen

1. Jos suoritus on toteutettu myöhässä tai toteutettu suoritus ei muutoin vastaa sopimusta, myyjä menettää tämän jakson mukaisen purkamisoikeuden, paitsi jos purkamisilmoitus tehdään kohtuullisessa ajassa siitä kun suorituksen toteuttaminen tai sen virheellisyys tuli tai sen voidaan olettaa tulleen myyjän tietoon.
2. Myyjä menettää oikeutensa purkaa sopimus 136 artiklan mukaisella ilmoituksella, paitsi jos myyjä antaa purkamisilmoituksen kohtuullisessa ajassa sen jälkeen kun oikeus on syntynyt.
3. Jos ostaja ei ole maksanut kauppahintaa tai on syyllistynyt johonkin muuhun olennaiseen laiminlyöntiin, myyjä säilyttää oikeutensa purkaa sopimus.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

14 luku

Vaaranvastuun siirtyminen

1 jakso

Yleiset säännökset

140 artikla

Vaaranvastuun siirtymisen vaikutus

Tavarain tai digitaalisen sisällön häviäminen tai vahingoittuminen sen jälkeen, kun vaaranvastuu on siirtynyt ostajalle, ei vapauta ostajaa velvollisuudesta maksaa kauppahinta, ellei häviäminen tai vahingoittuminen johdu myyjän teosta tai laiminlyönnistä.

141 artikla

Tavarain tai digitaalisen sisällön toteaminen sopimuksessa tarkoitetuksi

Vaaranvastuu ei siirry ostajalle, ennen kuin tavara tai digitaalinen sisältö on selvästi todettu sopimuksessa tarkoitetuksi tavaraksi tai digitaaliseksi sisällöksi joko alkuperäisessä sopimuksessa, ostajalle tehdyllä ilmoituksella tai muulla tavoin.

2 jakso

Vaaranvastuun siirtyminen kuluttajan kanssa tehdyissä myyntisopimuksissa

142 artikla

Vaaranvastuun siirtyminen kuluttajan kanssa tehdyssä myyntisopimuksessa

1. Kun kyseessä on kuluttajan kanssa tehty myyntisopimus, vaaranvastuu siirtyy, kun kuluttaja tai muu kuluttajan tätä tarkoitusta varten nimeämä kolmas, joka ei voi olla rahdinkuljettaja, on saanut tosiasialliseen hallintaansa tavarain tai sen aineellisen välineen, jolla digitaalinen sisältö toimitetaan.

2. Kun sopimus koskee muutoin kuin aineellisella välineellä toimitettavan digitaalisen sisällön toimittamista, vaaranvastuu siirtyy, kun kuluttaja tai kuluttajan tätä tarkoitusta varten nimeämä kolmas on saanut digitaalisen sisällön haltuunsa.

~~3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos kuluttaja laiminlyö velvollisuutensa ottaa tavara tai digitaalinen sisältö vastaan ilman 88 artiklan mukaista perusteltua syytä, paitsi jos kyseessä on etäsopimus tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus. Siinä tapauksessa vaaranvastuu siirtyy silloin, kun kuluttaja tai kuluttajan nimeämä kolmas olisi saanut tavarain tosiasialliseen hallintaansa tai digitaalisen sisällön haltuunsa siinä tapauksessa, että niiden vastaanottamista koskeva velvollisuus olisi täytetty. [tark. 209]~~

4. Jos kuluttaja järjestää tavarain tai aineellisella välineellä toimitettavan digitaalisen sisällön kuljetuksen ilman, että elinkeinonharjoittaja oli tarjonnut tällaista vaihtoehtoa, vaaranvastuu siirtyy, kun tavarat tai aineellisella välineellä toimitettu digitaalinen sisältö luovutetaan rahdinkuljettajalle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kuluttajan oikeuksia rahdinkuljettajaa vastaan.

5. Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3 jakso

Vaaranvastuun siirtyminen elinkeinonharjoittajien välillä tehdyissä sopimuksissa

143 artikla

Vaaranvastuun siirtymisaikankohhta **siirtyminen elinkeinonharjoittajien välisissä sopimuksissa** [tark. 210]

1. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajien välinen sopimus, vaaranvastuu siirtyy, kun ostaja ottaa vastaan tavaroiden tai digitaalisen sisällön tai tavaroihin liittyvien asiakirjojen toimituksen.

~~2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan, jollei 144–146 artiklasta muuta johdu. Jos tavarat tai digitaalinen sisältö asetetaan ostajan määrättäväksi ja ostaja tietää tämän, vaaranvastuu siirtyy ostajalle silloin, kun tavarat tai digitaalinen sisältö olisi pitänyt ottaa vastaan, paitsi jos ostajalla oli oikeus pidättäytyä toimituksen vastaanottamisesta 113 artiklan nojalla.~~

Jos tavarat tai digitaalinen sisältö asetetaan ostajan määrättäväksi muualla kuin myyjän liikepaikassa, vaaranvastuu siirtyy silloin, kun toimituksen on määrä tapahtua ja ostaja tietää, että tavarat tai digitaalinen sisältö on asetettu hänen määrättäväkseen kyseisessä paikassa. [tark. 211]

2 a. Sellaisten myyntisopimusten yhteydessä, joihin sisältyy tavarankuljetus, riippumatta siitä, onko myyjällä oikeus pidättäytyä luovuttamasta tavarasta määräämiseen oikeuttavia asiakirjoja

(a) jos myyjä ei ole velvollinen luovuttamaan tavaraa määrättyssä paikassa, vaaranvastuu siirtyy ostajalle, kun tavara luovutetaan ensimmäisen rahdinkuljettajan hallintaan sopimuksen mukaisesti ostajalle kuljetettavaksi;

(b) jos myyjä on velvollinen luovuttamaan tavarankuljettajan hallintaan määrättyssä paikassa, vaaranvastuu ei siirry ostajalle ennen kuin tavara luovutetaan kyseisessä paikassa rahdinkuljettajan hallintaan. [tark. 212]

2 b. Kun kyseessä on kuljetettavana olevan tavarankuljetus, vaaranvastuu siirtyy ostajalle siitä hetkestä, jolloin tavarat luovutettiin ensimmäiselle rahdinkuljettajalle, tai sopimuksen tekohetkellä olosuhteiden mukaan. Vaaranvastuu ei siirry ostajalle, jos myyjä sopimuksen tekohetkellä tiesi tai hänen voidaan olettaa tietäneen, että tavara oli hävinnyt tai vahingoittunut, eikä hän ilmoittanut tästä ostajalle. [tark. 213]

~~144 artikla~~~~Ostajan määrättäväksi asetetut tavarat~~

~~1. Jos tavarat tai digitaalinen sisältö asetetaan ostajan määrättäväksi ja ostaja tietää tämän, vaaranvastuu siirtyy ostajalle silloin kun tavarat tai digitaalinen sisältö olisi pitänyt ottaa vastaan, paitsi jos ostajalla oli oikeus pidättäytyä toimituksen vastaanottamisesta 113 artiklan nojalla.~~

~~2. Jos tavarat tai digitaalinen sisältö asetetaan ostajan määrättäväksi muualla kuin myyjän liikepaikassa, vaaranvastuu siirtyy silloin kun toimituksen on määrä tapahtua ja ostaja tietää, että tavarat tai digitaalinen sisältö on asetettu hänen määrättäväkseen kyseisessä paikassa.~~ [tark. 214]

145 artikla

Tavarankuljetus

1. Tätä artiklaa sovelletaan myyntisopimuksiin, joihin sisältyy tavarankuljetus.

2. Jos myyjä ei ole velvollinen luovuttamaan tavaraa määrättyssä paikassa, vaaranvastuu siirtyy ostajalle, kun tavara luovutetaan ensimmäisen rahdinkuljettajan hallintaan sopimuksen mukaisesti ostajalle kuljetettavaksi.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- ~~3. Jos myyjän on määrä luovuttaa tavara rahdinkuljettajan hallintaan määrättyssä paikassa, vaaranvastuu ei siirry ostajalle ennen kuin tavara luovutetaan kyseisessä paikassa rahdinkuljettajan hallintaan.~~
- ~~4. Se, että myyjällä on oikeus pidättää luovuttamasta tavarasta määräämiseen oikeuttavia asiakirjoja, ei vaikuta vaaranvastuun siirtymiseen. [tark. 215]~~

~~146 artikla~~~~Kuljetettavana olevan tavarän myynti~~

- ~~1. Tätä artiklaa sovelletaan myyntisopimuksiin, joihin sisältyy kuljetettavana olevan tavarän myynti.~~
- ~~2. Vaaranvastuu siirtyy ostajalle siitä hetkestä, jolloin tavarät luovutettiin ensimmäiselle rahdinkuljettajalle. Jos olosuhteet niin osoittavat, vaaranvastuu siirtyy kuitenkin ostajalle sopimuksen tekohetkellä.~~
- ~~3. Jos myyjä kaupantekohetkellä tiesi tai hänen voidaan olettaa tienneen, että tavara oli hävinnyt tai vahingoittunut, eikä hän ilmoittanut tästä ostajalle, vaaranvastuu häviämisestä tai vahingoittumisesta on kuitenkin myyjällä. [tark. 216]~~

V osa

Myyntisopimukseen liittyvän palvelusopimuksen osapuolten velvollisuudet ja oikeussuojakeinot

15 luku

Osapuolten velvollisuudet ja oikeussuojakeinot

1 JAKSO

ERÄIDEN YLEISTEN SÄÄNTÖJEN SOVELTAMINEN MYYNTISOPIMUKSIIN

147 artikla

Eräiden yleisten sääntöjen soveltaminen myyntisopimuksiin

1. Tähän osaan sovelletaan 9 luvun sääntöjä.
2. Jos myyntisopimus tai digitaalisen sisällön toimittamista koskeva sopimus puretaan, myös siihen liittyvät palvelusopimukset purkautuvat.

2 jakso

Palveluntarjoajan velvollisuudet

148 artikla

Velvollisuus tuloksiin nähden ja huolellisuutta ja taitoa koskeva velvollisuus

1. Palveluntarjoajan on täytettävä sopimuksessa määritelty erityinen tulostavoite.
2. Jos sopimuksessa ei nimenomaisesti tai implisiittisesti aseteta tavoitteeksi minkään erityisen tuloksen saavuttamista, palveluntarjoajan on suoritettava sopimukseen liittyvä palvelu sellaisella huolella ja taidolla, jota järkevä ja huolellinen palveluntarjoaja käyttäisi, ja lain tai muiden kyseiseen palveluun sovellettävien sitovien oikeussääntöjen mukaisesti.
3. Palveluntarjoajalta vaadittavan kohtuullisen huolellisuuden ja taidon määrittämiseksi on otettava huomioon muun muassa seuraavat seikat:
- (a) niiden riskien luonne, suuruus, toistuvuus ja ennakoitavuus, jotka liittyvät sopimukseen liittyvän palvelun suorittamiseen asiakkaan hyväksi;
- (b) jos vahinkoa on aiheutunut, niiden varotoimien kustannukset, joiden avulla kyseisen tai vastaavan vahingon aiheutuminen olisi voitu estää; ja

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

(c) sopimukseen liittyvän palvelun suorittamiseen käytettävissä oleva aika.

4. Jos elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisessä sopimuksessa tarkoitettu palvelu kattaa tavaroiden asennuksen, asennus on suoritettava siten, että asennetut tavarat ovat sopimuksen mukaiset 101 artiklassa vaaditulla tavalla.

5. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois 2 kohdan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

149 artikla

Velvollisuus estää vahinko

Palveluntarjoajan on toteutettava kohtuulliset toimet estääkseen sopimukseen liittyvän palvelun suorittamisen yhteydessä tai sen seurauksena tavaroille tai digitaaliselle sisällölle aiheutuva vahinko tai ruumiinvamma tai muu menetys tai vahinko.

150 artikla

Kolmannen suoritus

1. Palveluntarjoaja voi uskoa sopimuksen suorittamisen toiselle henkilölle, paitsi jos edellytetään palveluntarjoajan henkilökohtaista suoritusta.

2. Palveluntarjoaja, joka uskoo suorituksen toiselle henkilölle, on edelleen vastuussa suorituksesta.

3. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois 2 kohdan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

151 artikla

Velvollisuus toimittaa lasku

Jos sopimukseen liittyvästä palvelusta on maksettava erikseen eikä kauppahinta ole sopimuksen tekoajankohtana sovittu kiinteä summa, palveluntarjoajan on toimitettava asiakkaalle lasku, jossa selvitetään selkeästi ja ymmärrettävästi, miten kauppahinta on laskettu.

152 artikla

Velvollisuus varoittaa odottamattomista tai epätaloudellisista kustannuksista

1. Palveluntarjoajan on varoitettava asiakasta ja pyydyttävä tämän suostumus jatkaa toimintaa, jos

(a) sopimukseen liittyvän palvelun kustannukset olisivat suuremmat kuin mitä palveluntarjoaja on aiemmin ilmoittanut asiakkaalle; tai

(b) sopimukseen liittyvä palvelu maksaisi enemmän kuin tavarain tai digitaalisen sisällön arvo sen jälkeen kun palvelu on suoritettu, siltä osin kuin palveluntarjoaja on tietoinen tästä.

2. Jos palveluntarjoaja ei saa asiakkaan suostumusta 1 kohdan mukaisesti, hänellä ei ole oikeutta vaatia kauppahintaa, joka ylittää aiemmin ilmoitetut kustannukset, tai, tilanteen mukaan, tavarain tai digitaalisen sisällön arvoa sen jälkeen kun sopimukseen liittyvä palvelu on suoritettu.

3 jakso

Asiakkaan velvollisuudet

153 artikla

Kauppahinnan maksaminen

1. Asiakkaan on maksettava kauppahinta, joka sopimukseen liittyvästä palvelusta vaaditaan sopimuksen mukaisesti.

2. Kauppahinta on maksettava, kun sopimukseen liittyvä palvelu on suoritettu ja palvelun kohde on asiakkaan käytettävissä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

154 artikla

Pääsy asiakkaan tiloihin

Jos palveluntarjoajan on päästävä asiakkaan tiloihin sopimukseen liittyvän palvelun suorittamista varten, asiakkaan on sallittava tällainen pääsy kohtuullisina aikoina.

4 jakso

Oikeussuojakeinot

155 artikla

Asiakkaan oikeussuojakeinot

1. Jos palveluntarjoaja jättää täyttämättä jonkin sopimusveloitteensa, asiakkaalla on tässä artiklassa säädetyn mukautuksin samat oikeussuojakeinot kuin ostajalla 11 luvun mukaisesti, eli

- (a) oikeus vaatia erillistä suoritusta;
- (b) oikeus pidäytyä omasta suorituksestaan;
- (c) oikeus purkaa sopimus;
- (d) oikeus hinnanalennukseen; ja
- (e) oikeus vaatia vahingonkorvausta **16 luvun säännösten mukaisesti. [tark. 218]**

2. Ellei 3 kohdasta muuta johdu, asiakkaan oikeussuojakeinot riippuvat palveluntarjoajan oikeudesta oikaista virhe, riippumatta siitä, onko asiakas kuluttaja. **[tark. 219]**

3. Jos kyseessä on 101 artiklassa tarkoitettu kuluttajan kanssa tehtyyn myyntisopimukseen liittyvä virheellinen asennus, kuluttajan oikeussuojakeinot eivät riipu palveluntarjoajan oikeudesta oikaista virhe.

4. Jos asiakas on kuluttaja, hänellä on oikeus purkaa sopimus siihen liittyvää palvelua koskevan virheen perusteella, paitsi jos virhe on merkityksetön.

5. Sovelletaan 11 luvun säännöksiä tarvittavin mukautuksin, joita ovat erityisesti seuraavat:

~~(a) kun kyseessä on palveluntarjoajan oikeus oikaista virhe elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa, 109 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu kohtuullinen aika ei saa olla enempää kuin 30 päivää; [tark. 220]~~

~~(b) 111 ja 112 artiklaa ei sovelleta sopimuksenvastaisen suorituksen oikaisemiseen; ja [tark. 221]~~

(c) sovelletaan 156 artiklaa 122 artiklan sijasta.

156 artikla

Virheestä ilmoittamista koskeva vaatimus elinkeinonharjoittajien välisiin myyntisopimuksiin liittyvissä palvelusopimuksissa

1. Kun kyseessä on elinkeinonharjoittajien väliseen myyntisopimukseen liittyvä palvelusopimus, asiakas voi vedota virheeseen vain jos hän ilmoittaa siitä palveluntarjoajalle kohtuullisessa ajassa ja täsmentää, minkälaisesta virheestä on kysymys.

Ajan kulumisen alkaa sopimukseen liittyvän palvelun suoritusajankohdasta tai siitä kun asiakas havaitsee tai hänen voidaan olettaa havainneen virheen, sen mukaan kumpi ajankohta on myöhäisempi.

2. Palveluntarjoajalla ei ole oikeutta vedota tämän artiklan säännöksiin, jos virhe liittyy tosiseikkoihin, joista palveluntarjoaja tiesi tai hänen voitiin olettaa tienneen ja joista hän ei ilmoittanut asiakkaalle.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

157 artikla

Palveluntarjoajan oikeussuojakeinot

1. Jos asiakas jättää täyttämättä jonkin sopimusveloitteensa, palveluntarjoajalla on 2 kohdassa esitetyn mukautuksin samat oikeussuojakeinot kuin myyjällä 13 luvun mukaisesti, eli
 - (a) oikeus vaatia suoritusta;
 - (b) oikeus pidättäytyä omasta suorituksestaan;
 - (c) oikeus purkaa sopimus; ja
 - (d) oikeus vaatia kauppahinnalle korkoa tai vahingonkorvausta **16 luvun säännösten mukaisesti**. [tark. 222]
2. Sovelletaan 13 luvun säännöksiä tarvittavin mukautuksin. Erityisesti sovelletaan 158 artiklaa 132 artiklan 2 kohdan sijasta.

158 artikla

Asiakkaan oikeus kieltäytyä suorituksesta

1. Asiakas voi milloin tahansa ilmoittaa palveluntarjoajalle, että sopimukseen liittyvän palvelun suoritus tai sitä täydentävät suoritukset eivät ole enää tarpeen.
2. Jos 1 kohdan mukainen ilmoitus tehdään,
 - (a) palveluntarjoajalla ei ole enää oikeutta eikä velvollisuutta tarjota kyseistä palvelua; ja
 - (b) jos purkamisperustetta ei ole olemassa minkään muun säännöksen nojalla, asiakas on edelleen velvollinen maksamaan kauppahinnan, josta vähennetään kustannukset, jotka ovat säästyneet tai joiden voidaan olettaa säästyneen palveluntarjoajalta siksi, että sen ei ole tarvinnut saattaa suoritusta loppuun.
3. Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

VI osa

Vahingonkorvaus ja korko

16 luku

Vahingonkorvaus ja korko

1 JAKSO

VAHINGONKORVAUS

159 artikla

Oikeus vahingonkorvaukseen

1. Velkojalla on oikeus saada vahingonkorvausta menetyksestä, joka johtuu velalliselle kuuluvan veloitteen laiminlyönnistä, paitsi jos laiminlyöntiin on perusteltu syy.
2. Menetys, josta voidaan periä vahingonkorvausta, kattaa myös tulevat menetykset, joita velallinen voi olettaa aiheutuvan.

160 artikla

Vahingonkorvauksen yleinen määrä

Vahingonkorvaus velalliselle kuuluvan veloitteen laiminlyönnistä johtuvasta menetyksestä on yleensä rahamäärä, joka asettaa velkojan siihen asemaan, jossa velkoja olisi ollut, jos velvoite olisi täytetty asianmukaisella tavalla tai, jos tämä ei ole mahdollista, mahdollisimman lähelle tätä asemaa. Tällainen vahingonkorvaus kattaa sekä velkojalle aiheutuneen menetyksen että velkojalta saamatta jääneen voiton.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

161 artikla

Menetyksen ennakoitavuus

Velallinen on vastuussa ainoastaan menetyksestä, jonka hän ennakoii tai joka hänen voidaan olettaa ennakoineen veloitteen laiminlyönnin seuraukseksi sopimuksen tekoajankohtana.

162 artikla

Velkojasta johtuva menetys

Velallinen ei ole vastuussa velkojalle aiheutuneesta menetyksestä siltä osin kuin velkoja on myötävaikuttanut laiminlyönnin syntymiseen tai sen vaikutuksiin.

163 artikla

Menetyksen rajoittaminen

1. Velallinen ei ole vastuussa velkojalle aiheutuneesta menetyksestä siltä osin kuin velkoja olisi kohtuullisia toimia toteuttamalla voinut rajoittaa menetystä.
2. Velkojalla on oikeus periä takaisin kohtuulliset kustannukset, jotka sille aiheutuivat siksi, että se yritti rajoittaa menetystä.

164 artikla

Korvaava liiketoimi

Velkojalla, joka on purkanut sopimuksen joko osittain tai kokonaan ja toteuttanut korvaavan liiketoimen kohtuullisen ajan kuluessa ja kohtuullisella tavalla, on oikeus, siltä osin kuin sillä on oikeus vahingonkorvaukseen, saada purettuun sopimukseen perustuvan toimituksen arvon ja korvaavaan liiketoimeen perustuvan toimituksen arvon välinen erotus sekä vahingonkorvaus mahdollisista muista menetyksistä.

165 artikla

Käypä hinta

Jos velkoja on purkanut sopimuksen eikä ole toteuttanut korvaavaa liiketoimintaa, mutta suorituksella on käypä hinta, velkojalla on oikeus, siltä osin kuin sillä on oikeus vahingonkorvaukseen, saada sopimukseen perustuvan kauppahinnan ja purkamisajankohdan mukaisen käyvän hinnan välinen erotus sekä vahingonkorvaus mahdollisista muista menetyksistä.

2 jakso

Viivästyskorko: Yleiset säännökset

166 artikla

Viivästyskorko

1. Jos rahasumman maksaminen on viivästynyt, velkojalla on ilman erillistä ilmoitusta oikeus periä tuosta summasta viivästyskorkoa alkaen maksun erääntymisestä siihen kun se maksetaan, 2 kohdassa määritetyn koron mukaisesti.
2. Maksun viivästymisestä perittävä korko määräytyy seuraavasti:
 - (a) kun velkojan vakinainen asuinpaikka on jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, tai kolmannessa maassa, korkoprosentti on Euroopan keskuspankin viimeisimpään perusrahoitusoperaatioonsa ennen kyseisen puolivuotiskauden ensimmäistä kalenteripäivää soveltama korko, tai vaihtuvakorkoisten huutokauppanettelyjen tuloksena Euroopan keskuspankin viimeisimpiin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama marginaalikorko, korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä;

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

(b) kun velkojan vakinainen asuinpaikka on jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö ei ole euro, viitekorko on sen kansallisen keskuspankin asettama vastaava korko korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä.

3. Velkoja voi periä vahingonkorvausta mahdollisesta muusta menetyksestä.

167 artikla

Kuluttajalta perittävä viivästyskorko

1. Jos velallinen on kuluttaja, maksuviivästyksestä perittävä korko eräännyy 166 artiklan mukaisesti vain jos laiminlyöntiin ei ole perusteltua syytä.

2. Viivästyskoron kertyminen alkaa vasta 30 päivän kuluttua siitä kun velkoja on ilmoittanut velalliselle velvoitteesta maksaa korkoa ja koron suuruuden. Tämä ilmoitus voidaan antaa jo ennen kuin maksu eräännyy.

3. Sopimusehto, jossa vahvistetaan korkeampi viivästyskorko kuin 166 artiklassa, tai määrätään koron kertyminen alkamaan tämän artiklan 2 kohdassa määritettyä ajankohtaa aikaisemmin, ei ole sitova siltä osin kuin tämä olisi 83 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä kohtuutonta.

4. Maksuviivästyksestä perittävää korkoa ei saa lisätä pääomaan tuottamaan korkoa.

5. Osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

3 jakso

Elinkeinonharjoittajan maksuviivästys

168 artikla

Viivästyskorko ja koron kertyminen

1. Jos elinkeinonharjoittaja viivyyttää tavaroiden tai digitaalisen sisällön toimittamista tai niihin liittyvien palvelujen suorittamista koskevaan sopimukseen perustuvan kauppahinnan maksamista ilman 88 artiklassa tarkoitettua perusteltua syytä, viivästyksestä peritään korkoa tämän artiklan 5 kohdassa täsmennetyn koron mukaisesti.

2. Jäljempänä 5 kohdassa täsmennetty korko alkaa kertyä sopimuksessa määrättyä maksupäivää tai siinä määrätyn maksuajan päättymistä seuraavasta päivästä lukien. Jos tällaista maksupäivää tai -aikaa ei ole sovittu, kyseinen korko alkaa kertyä

(a) 30 päivän kuluttua päivästä, jona velallinen on vastaanottanut laskun tai sitä vastaavan maksuvaatimuksen; tai

(b) 30 päivän kuluttua tavarantoimituksen, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen vastaanottamispäivästä, jos a alakohdassa tarkoitettu päivämäärä on aikaisempi tai siitä ei ole varmuutta tai jos on epävarmaa, milloin velallinen on vastaanottanut laskun tai sitä vastaavan maksuvaatimuksen.

3. Jos tavarantoimituksen, digitaalisen sisällön tai niihin liittyvien palvelujen sopimuksenmukaisuus on varmistettava hyväksymis- tai tarkistusmenettelyllä, 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu 30 päivän määräaika alkaa hyväksymispäivästä tai tarkistusmenettelyn päättymispäivästä. Tarkistusmenettelyn enimmäiskesto ei saa olla enemmän kuin 30 päivää tavarantoimituksen tai digitaalisen sisällön toimittamispäivästä tai niihin liittyvien palvelujen suorittamispäivästä, paitsi jos sopimuspuolet nimenomaisesti ovat sopineet muuta ja kyseinen sopimus ei ole 170 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä kohtuuton.

4. Edellä 2 kohdassa määritetty maksuaika ei saa olla enemmän kuin 60 päivää, paitsi jos sopimuspuolet nimenomaisesti ovat sopineet muuta ja kyseinen sopimus ei ole 170 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä kohtuuton.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

5. Maksun viivästymisestä perittävä korko määräytyy seuraavasti:
- (a) kun velkojan vakinainen asuinpaikka on jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö on euro, tai kolmannessa maassa, korkoprosentti on Euroopan keskuspankin viimeisimpään perusrahoitusoperaatioonsa ennen kyseisen puolivuotiskauden ensimmäistä kalenteripäivää soveltama korko, tai vaihtuvakorkoisten huutokauppariippimien tuloksena Euroopan keskuspankin viimeisimpiin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama marginaalikorko, korotettuna kahdeksalla prosenttiyksiköllä;
 - (b) kun velkojan vakinainen asuinpaikka on jäsenvaltiossa, jonka rahayksikkö ei ole euro, viitekorko on sen kansallisen keskuspankin asettama vastaava korko korotettuna kahdeksalla prosenttiyksiköllä.
6. Velkoja voi periä vahingonkorvausta mahdollisesta muusta menetyksestä.

169 artikla

Perintäkulujen korvaaminen

1. Kun viivästyskorko tulee maksettavaksi 168 artiklan mukaisesti, velkojalla on oikeus saada velalliselta vähintään 40 euron kiinteä summa tai sitä vastaava määrä siinä valuutassa, jossa kauppahinta sopimuksen mukaan on maksettava, korvauksena velkojan perintäkuluista.
2. Velkojalla on oikeus saada velalliselta 1 kohdassa tarkoitetun kiinteän summan lisäksi kohtuullinen korvaus perintäkuluista, jotka ylittävät tämän kiinteän summan ja ovat aiheutuneet velallisen maksuviivästyksestä.

170 artikla

Viivästyskorkoon liittyvät kohtuuttomat sopimusehdot

1. Sopimusehto, joka koskee maksupäivää tai -aikaa, viivästyskorkoa tai perintäkulujen korvaamista, ei ole sitova siltä osin kuin ehto on kohtuuton. Ehto on kohtuuton, jos se poikkeaa karkeasti hyvästä liiketavasta kunniallisen ja vilpittömän menettelyn vastaisella tavalla, kun otetaan huomioon kaikki asiaan liittyvät olosuhteet, mukaan lukien tavarantoimittajan sisällön tai niihin liittyvän palvelun luonne.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamista varten pidetään kohtuuttomana sopimusehtoa, jossa määrättävä maksupäivä tai -aika tai viivästyskorko on velkojan kannalta epäedullisempi kuin 167 tai 168 artiklassa määrätty maksupäivä tai -aika tai korko, tai ehtoa, jossa perintäkuluista määrättävä korvaus on pienempi kuin 169 artiklassa määrätty määrä.
3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamista varten katsotaan, että sopimusehto, jossa viivästyskorko tai korvaus perintäkuluista suljetaan pois, on aina kohtuuton.

171 artikla

Pakottavuus

Osapuolet eivät voi sulkea pois tämän jakson soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.

VII osa

Palauttaminen

17 luku

Palauttaminen

172 artikla

Palauttaminen, **kun kyseessä on** sopimuksesta vapautuminen tai **vapautuminen**, sopimuksen purkamisen vuoksi **purkamisen tai sen pätemättömyys** [tark. 223]

1. Jos jompikumpi osapuoli vapautuu sopimuksesta **tai sen osasta** tai purkaa sopimuksen **kokonaan tai osittain tai jos sopimus ei ole pätevä tai sitova muusta syystä kuin sopimuksesta vapautumisesta tai sen purkamisesta**, kummallakin osapuolella, jäljempänä "vastaanottaja", on velvollisuus palauttaa se, minkä se on saanut toiselta osapuolelta, jäljempänä "sopimussuoritus" **kyseisen sopimuksen tai sen osan perusteella.** [tark. 224]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Velvollisuus palauttaa sopimussuoritus kattaa myös siitä johtuvan tuoton tai hyödyn.

2 a. *Palauttaminen on suoritettava ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 14 päivän kuluttua siitä, kun sopimuksesta vapautumista tai sen purkamista koskeva ilmoitus on vastaanotettu. Kun vastaanottaja on kuluttaja, määräaika katsotaan noudatetun, jos kuluttaja toteuttaa tarvittavat toimet ennen 14 päivän määräajan päättymistä.* [tark. 225]

2 b. *Vastaanottaja vastaa vastaanottamansa tavaran palauttamisesta aiheutuvista kustannuksista.* [tark. 226]

2 c. *Osapuoli voi pidäytyä palauttamisvelvollisuudesta, jos se on osapuolen oikeutetun edun mukaista, esimerkiksi jos se on tarpeen virheen osoittamiseksi.* [tark. 227]

2 d. *Jos osapuoli ei noudata tähän lukuun perustuvaa palautus- tai maksuvelvollisuutta, toinen osapuoli voi vaatia vahingonkorvausta 159-163 artiklan mukaisesti.* [tark. 228]

3. Kun purettu sopimus koskee tavaroiden toimittamista erissä tai osina, sopimussuorituksen palauttaminen ei koske sellaisia eriä tai osia, joiden osalta kumpikin sopimuspuoli on täyttänyt velvoitteensa kokonaisuudessaan, tai jos suorituksen kauppahinta on maksettava 8 artiklan 2 kohdan nojalla, paitsi jos sopimus on luonteeltaan sellainen, että osasuorituksella ei ole arvoa jommallekummalle osapuolelle.

172 a artikla

Digitaalisen sisällön ja digitaalisen sisällön toimittamista koskevan vastikkeen palauttaminen [tark. 229]

1. *Digitaalinen sisältö voidaan palauttaa ainoastaan, jos*

(a) digitaalinen sisältö on toimitettu aineellisella välineellä ja väline on yhä sinetöity tai myyjä ei ollut sinetöinyt sitä ennen toimitusta; tai

(b) on muulla tavoin selvää, että aineellisen välineen palauttava vastaanottaja ei ole voinut pitää itsellään käyttökelpoista kopiota digitaalisesta sisällöstä; tai

(c) myyjä voi ilman huomattavaa vaivaa tai huomattavia kustannuksia estää vastaanottajaa käyttämästä digitaalista sisältöä edelleen esimerkiksi poistamalla vastaanottajan käyttäjätilin. [tark. 230]

2. *Kun aineellisella välineellä toimitettu digitaalinen sisältö voidaan palauttaa 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, vastaanottajan katsotaan täyttäneen velvollisuutensa, kun hän palauttaa aineellisen välineen.* [tark. 231]

3. *Jos digitaalista sisältöä toimitetaan muuta vastiketta kuin hinnan maksamista vastaan, esimerkiksi henkilötietojen toimittamista vastaan, ja jos vastiketta ei voida palauttaa, vastikkeen vastaanottajan on lopetettava vastaanottamansa vastikkeen käyttö esimerkiksi poistamalla henkilötiedot. Kuluttajalle on ilmoitettava henkilötietojen poistamisesta.* [tark. 232]

173 artikla

Rahallisen arvon suorittaminen

1. ~~Jos suoritusta ja siitä mahdollisesti saatua tuottoa tai hyötyä ei voida palauttaa, tai jos kyseessä on digitaalinen sisältö riippumatta siitä, oliko se toimitettu aineellisella välineellä, vastaanottajan on maksettava suorituksen arvo rahassa. Jos palauttaminen olisi mahdollista, mutta aiheuttaisi kohtuutonta rasitusta tai kuluja, vastaanottaja voi päättää maksaa suorituksen arvon rahassa sillä edellytyksellä, että tämä ei vahingoita toisen osapuolen omistukseen perustuvia intressejä.~~ [tark. 233]

2. Tavarahan rahallinen arvo on se arvo, joka tavaralla olisi ollut silloin kun maksu on suoritettava, jos vastaanottaja olisi pitänyt tavarahan itsellään siihen asti ilman tuhoutumista tai huonontumista.

3. Jos asiakas vapautuu myyntisopimukseen liittyvästä palvelusopimuksesta tai purkaa sen, kun kyseinen palvelu on suoritettu kokonaan tai osittain, suorituksen rahallinen arvo on määrä, jonka asiakas säästi ottamalla palvelun vastaan.

4. Kun kyseessä on digitaalinen sisältö, suorituksen rahallinen arvo on määrä, jonka asiakas säästi käyttämällä kyseistä digitaalista sisältöä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

~~5. Kun vastaanottaja on saanut tavaroiden tai digitaalisen sisällön sijasta korvaavan suorituksen rahana tai luontoissuorituksena ja kun vastaanottaja tiesi tai hänen voidaan olettaa tietneen sopimuksesta vapautumisen tai sen purkamisen perusteista, toinen osapuoli voi vaatia korvaavan suorituksen tai sen rahallisen arvon palauttamista. Kun vastaanottaja on saanut tavaroiden tai digitaalisen sisällön sijasta korvaavan suorituksen rahana tai luontoissuorituksena eikä hän tiennyt eikä hänen voida olettaa tietneen sopimuksesta vapautumisen tai sen purkamisen perusteista, hän voi päättää palauttaa korvaavan suorituksen tai sen rahallisen arvon. [tark. 234]~~

~~6. Kun kyseessä on digitaalinen sisältö, jota **Jos digitaalista sisältöä** ei toimiteta vastikkeeksi kauppahinnan maksamisesta, palautusta ei tehdä **vaan muuta vastiketta kuin kauppahinnan maksamista vastaan tai ilman vastiketta ja jos digitaalista sisältöä ei voida palauttaa 172 a artiklan 1 kohdan mukaisesti, digitaalisen sisällön vastaanottaja ei joudu maksamaan sen hintaa rahana.** [tark. 235]~~

6 a. Jos digitaalista sisältöä toimitetaan muuta vastiketta kuin kauppahinnan maksamista vastaan ja jos vastiketta ei voida palauttaa, vastikkeen vastaanottaja ei joudu maksamaan sen hintaa rahana, sanotun kuitenkin rajoittamatta 172 a artiklan 3 kohdan soveltamista. [tark. 236]

174 artikla

Käyttöhyödyistä maksaminen ja varojen hallussapidosta kertyvä korko **sekä arvon aleneminen** [tark. 237]

1. Jos vastaanottaja on käyttänyt tavaroita **tai digitaalista sisältöä**, hänen on maksettava toiselle osapuolelle tämän käytön rahallinen arvo asianomaiselta ajanjaksolta, jos

- (a) sopimuksesta vapautuminen tai sen purkaminen johtui vastaanottajasta;
- (b) vastaanottaja oli ennen tuon ajan alkamista tietoinen sopimuksesta vapautumisen tai sen purkamisen perusteesta; tai
- (c) olisi kohtuutonta sallia vastaanottajan käyttää tavaraa **tai digitaalista sisältöä** maksutta tuona aikana ottaen huomioon tavaran **tai digitaalisen sisällön** luonne sekä käytön luonne ja määrä ja muiden kuin purkamista koskevien oikeussuojakeinojen saatavuus. [tark. 238]

2. Jos vastaanottajan on palautettava rahasuoritus, hänen on maksettava sille korkoa 166 artiklassa määrätyn korkoasteen mukaisesti, jos

- (a) toisen osapuolen on maksettava käytöstä; tai
- (b) jos vastaanottaja oli aiheuttanut sopimuksesta vapautumisen petoksen, uhkauksen tai hyväksikäytön vuoksi.

3. Tämän luvun soveltamista varten vastaanottajan ei tarvitse maksaa vastaanottamiensa tavaroiden **tai digitaalisen sisällön** käytöstä eikä korkoa hallussapitämistään varoista missään muissa kuin 1, **1 a** ja 2 kohdassa kuvatuissa olosuhteissa. [tark. 239]

3 a. Vastaanottaja vastaa 159-163 artiklan mukaisesti tavaroiden, digitaalisen sisällön tai niistä saadun tuoton tai hyödyn arvon alenemisesta siinä määrin, kuin arvon aleneminen ylittää tavanomaisesta käytöstä johtuvan arvon alenemisen. [tark. 240]

3 b. Käyttöhyödyistä ja arvon alenemisesta maksaminen ei saa ylittää tavaroille tai digitaaliselle sisällölle soveltua hintaa. [tark. 241]

3 c. Jos digitaalista sisältöä ei toimiteta vastikkeeksi kauppahinnan maksamisesta vaan muuta vastiketta kuin kauppahinnan maksamista vastaan tai ilman vastiketta, vastaanottaja ei joudu maksamaan käyttöhyödyistä tai arvon alenemisesta. [tark. 242]

3 d. Jos digitaalista sisältöä toimitetaan muuta vastiketta kuin kauppahinnan maksamista vastaan, vastikkeen vastaanottaja ei joudu maksamaan vastikkeen arvon alenemisesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 172 a artiklan 3 kohdan soveltamista. [tark. 243]

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

175 artikla

Kulujen korvaaminen

1. Jos vastaanottajalle on aiheutunut tavaroista tai digitaalisesta sisällöstä **tai niistä saatavasta tuotosta** kustannuksia, hänellä on oikeus saada korvaus siltä osin kuin kustannuksista on ollut hyötyä toiselle osapuolelle, edellyttäen että kustannukset aiheutuivat aikana, jolloin vastaanottaja ei tiennyt eikä hänen voida olettaa tienneen sopimuksesta vapautumisen tai sen purkamisen perusteista. [tark. 244]

2. Vastaanottajalla, joka tiesi tai jonka voidaan olettaa tienneen sopimuksesta vapautumisen tai sen purkamisen perusteista, on oikeus saada korvaus vain sellaisista kustannuksista, jotka olivat tarpeen tavarahan tai digitaalisen sisällön **tai niistä saatavan tuoton** suojaamiseksi katoamiselta tai arvon alenemiselta, edellyttäen että vastaanottajalla ei ollut tilaisuutta pyytää neuvoa toiselta osapuolelta. [tark. 245]

176 artikla

Tasapuolinen mukauttaminen

Tähän lukuun perustuvaa palautus- tai maksuvelvollisuutta voidaan mukauttaa siltä osin kuin velvoitteen suorittaminen olisi selvästi kohtuutonta, kun otetaan huomioon erityisesti se, ettei osapuoli aiheuttanut tai ettei se tiennyt sopimuksesta vapautumisen tai sen purkamisen perusteista.

177 artikla

Pakottavuus

Elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimussuhteissa osapuolet eivät voi kuluttajan vahingoksi sulkea pois tämän luvun soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia, **ennen kuin ilmoitus sopimuksesta vapautumisesta tai sen purkamisesta on annettu**. [tark. 246]

177 a artikla

Kaupalliset takuut

1. *Kaupallinen takuu sitoo takuun antajaa takuuasiakirjan ehtojen mukaisesti. Jos takuuasiakirjaa ei ole tai takuuasiakirja on epäedullinen mainonnassa ilmoitetun kaupallisen takuun ehtoihin nähden, kaupallinen takuu on sitova siihen liittyvässä mainonnassa ilmoitettujen ehtojen mukaisesti.*

2. *Takuuasiakirjan kieliasun on oltava selkeä ja ymmärrettävä ja sen on oltava helposti luettava. Siinä on käytettävä samaa kieltä kuin kuluttajan kanssa tehdyssä sopimuksessa, ja siihen on sisällytettävä*

(a) *ilmoitus 11 luvussa vahvistetuista kuluttajan oikeuksista ja selkeä ilmoitus siitä, että kaupallinen takuu ei vaikuta kyseisiin oikeuksiin; ja*

(b) *kaupallisen takuun ehdot, erityisesti takuun voimassaoloaikaan, siirrettävyyteen ja voimassaoloalueeseen liittyvät ehdot, takuun antajan nimi ja osoite sekä sen henkilön nimi ja osoite, jolta korvausta on haettava, jos kyseessä on eri henkilö kuin takuun antaja, ja korvauksen hakemista koskeva menettely.*

3. *Jollei takuuasiakirjassa toisin määrätä, takuu on sitova myös tavarahan jokaisen omistajan hyväksi ilman hyväksyntää takuuajan kuluessa.*

4. *Elinkeinonharjoittajan on kuluttajan pyynnöstä asetettava takuuasiakirja saataville pysyvällä välineellä.*

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

5. **Tämän artiklan 2, 3 tai 4 kohdan säännösten noudattamatta jättäminen ei vaikuta takuun voimassaoloon.** [tark. 247]

VIII osa

Vanhentuminen

18 luku

Vanhentuminen

1 jakso

Yleinen säännös

178 artikla

Vanhentumissäännön piiriin kuuluvat oikeudet

Velvoitteen suorittamisen täytäntöönpanoa koskevat oikeudet ja kaikki tämän oikeuden liitännäisoikeudet, **mukaan lukien oikeus turvautua oikeussuojakeinoihin sopimusvelvoitteen laiminlyönnin vuoksi lukuun ottamatta suorituksesta pidättymistä**, kuuluvat vanhentumissäännön piiriin tämän luvun mukaisesti. [tark. 248]

2 jakso

Vanhentumisajat ja niiden alkaminen

179 artikla

Vanhentumisajat

1. Lyhyt vanhentumisaika on kaksi vuotta.
2. Pitkä vanhentumisaika on ~~kymmenen~~ **kuusi** vuotta, tai henkilövahinkoon liittyvän vahingonkorvausoikeuden osalta kolmekymmentä vuotta. [tark. 249]

2 a. Vanhentumisaika alkaa, kun jompikumpi aika on kulunut umpeen riippuen siitä, kumpi ajankohta on aikaisempi. [tark. 250]

180 artikla

Vanhentumisajan alkaminen

1. Lyhyt vanhentumisaika alkaa kulua hetkestä, jolloin tosiseikat, joiden seurauksena oikeutta voidaan käyttää, ovat tulleet tai niiden voidaan olettaa tulleen velkojan tietoon.
2. Pitkä vanhentumisaika alkaa kulua hetkestä, jolloin velallisen on täytynyt täyttää velvoitteensa, tai jos kyseessä on oikeus vahingonkorvaukseen, oikeuden perusteena olevan teon tapahtumisesta.
3. Jos velallisella on jatkuva velvollisuus tehdä jotakin tai pidättyä tekemästä jotakin, velkojalla katsotaan olevan erillinen oikeus suhteessa kunkin velvoitteen täyttämisen laiminlyöntiin.

3 jakso

Vanhentumisaikojen pidentäminen

-181 artikla

Keskeyttäminen korjauksen tai vaihdon vuoksi

1. **Jos virhe oikaistaan korjaamalla tai vaihtamalla, lyhyen vanhentumisajan kulumisen keskeytetään siitä, kun velkoja on ilmoittanut velalliselle virheestä.**

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

2. Keskeyttämistä jatketaan kunnes sopimuksenvastainen suoritus on oikaistu. [tark. 251]

181 artikla

Vanhentumisajan keskeyttäminen oikeudellisten ja muiden menettelyjen vuoksi

1. Kummankin vanhentumisajan kulumisen keskeytyä, kun kyseisen oikeuden vahvistamista koskeva tuomioistuinmenettely alkaa.
2. Keskeytys jatkuu, kunnes asiassa tehty on tehty lainvoimainen päätös tai kunnes asian käsittely on muulla tavoin saatettu päätökseen. Jos tuomioistuinmenettely päättyy vanhentumisajan kuuden viimeisen kuukauden aikana ilman että pääasiassa olisi tehty päätös, vanhentumisaika päättyy vasta kuuden kuukauden kuluttua menettelyn päättymisestä.
3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin välimies- ja sovittelumenettelyihin ja menettelyihin, joissa kahden osapuolen asia saatetaan kolmannen ratkaistavaksi sitovan päätöksen saamiseksi, sekä kaikkiin muihin menettelyihin, joiden tarkoituksena on saada päätös asianomaisesta oikeudesta tai välttää maksukyvyttömyys.
4. "Sovittelulla" tarkoitetaan, siitä käytetystä nimestä riippumatta, jäseneltyä menettelyä, jossa riidan molemmat tai useammat osapuolet pyrkivät itse vapaaehtoisesti sovintoratkaisuun sovittelijan avustuksella. Menettely voi alkaa osapuolten aloitteesta, tuomioistuin voi suositella sitä tai päättää sen aloittamisesta, tai sovitteluelvoitteesta voidaan säätää kansallisessa lainsäädännössä. Sovittelu päättyy osapuolten sovintoon tai sovittelijan tai jommankumman osapuolen ilmoitukseen.

182 artikla

Vanhentumisajan päättymisen lykkääminen neuvottelujen vuoksi

Jos osapuolet neuvottelevat asianomaisesta oikeudesta tai siitä, missä olosuhteissa oikeutta koskeva vaatimus voi syntyä, kumpikaan vanhentumisaika ei pääty ennen kuin on kulunut vuosi siitä kun neuvotteluissa viimeksi esitettiin jokin viesti tai siitä kun jompikumpi osapuoli ilmoitti toiselle, ettei halua enää jatkaa neuvotteluja.

183 artikla

Vanhentumisajan päättymisen lykkääminen esteellisyyden vuoksi

Jos esteellisellä henkilöllä ei ole edustajaa, tälle henkilölle kuuluvaa oikeutta koskeva lyhyt ja pitkä vanhentumisaika eivät pääty ennen kuin on kulunut vuosi joko esteellisyyden päättymisestä tai edustajan nimeämisestä.

183 a artikla**Keskeyttäminen ylivoimaisen esteen vuoksi**

1. **Lyhyen vanhentumisajan kulumisen keskeytetään ajaksi, jolloin velkoja ei voi jatkaa tuomioistuinmenettelyä oikeuden puolustamiseksi sellaisen esteen vuoksi, johon velkoja ei voi vaikuttaa ja jota velkojan ei kohtuullisesti voitu olettaa välttäneen tai ratkaissean.**
2. **Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan vain, jos este aiheutuu tai on olemassa vanhentumisajan viimeisten kuuden kuukauden aikana.**
3. **Jos este on kestoltaan tai luonteeltaan sellainen, että olisi kohtuutonta olettaa velkojan ryhtyvän tuomioistuinmenettelyyn oikeuden puolustamiseksi vielä jäljellä olevan vanhentumisajan kuluessa sen jälkeen, kun keskeytyminen on päättynyt, vanhentumisaika päättyy vasta, kun esteen poistamisesta on kulunut kuusi kuukautta. [tark. 252]**

4 jakso

Vanhentumisaikojen katkaiseminen

184 artikla

Vanhentumisajan katkaiseminen tunnustamisen perusteella

Jos velallinen tunnustaa velkojan oikeuden maksamalla osasuorituksen tai koron tai asettamalla vakuuden tai kuittaamalla tai millä tahansa muulla tavalla, alkaa kulua uusi lyhyt vanhentumisaika.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

5 jakso

Vanhentumisen vaikutukset

185 artikla

Vanhentumisen vaikutukset

1. Kun jokin vanhentumisaika on päättynyt, velallisella on oikeus kieltäytyä kyseiseen veloitteeseen liittyvästä suorituksesta ja velkoja menettää oikeuden kaikkiin suorituksen laiminlyönnistä johtuviin oikeussuojakeinoihin, lukuun ottamatta suorituksesta pidättymistä.
2. Sitä, mitä velallinen on maksanut tai luovuttanut kyseisen veloitteensa suorittamiseksi, ei voida periä takaisin vain sillä perusteella, että vanhentumisaika oli päättynyt silloin kun suoritus toteutettiin.
3. Koron maksamista koskevan vaateen ja muiden liitännäisvaateiden vanhentumisaika päättyy viimeistään samaan aikaan kuin päävaateen.

6 jakso

Vanhentumisajan muuttaminen sopimuksella

186 artikla

Vanhentumista koskevat sopimukset

1. Tässä luvussa vahvistettuja sääntöjä voidaan muuttaa osapuolten välisellä sopimuksella; erityisesti voidaan lyhentää tai pidentää vanhentumisaikoja.
2. Lyhyttä vanhentumisaikaa ei voida lyhentää alle vuoteen eikä pidentää yli kymmeneen vuoteen.
3. Pitkää vanhentumisaikaa ei voida lyhentää alle vuoteen eikä pidentää yli kolmeenkymmeneen vuoteen.
4. Osapuolet eivät voi sulkea pois tämän artiklan soveltamista tai poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutuksia.
5. Jos kyseessä on yrityksen ja kuluttajan välinen sopimus, tätä artiklaa ei saa soveltaa kuluttajan vahingoksi.

III osasto

Tukitoimet [tark. 253]

186 a artikla

Tämän asetuksen soveltamista koskevien tuomioiden tiedoksiantaminen

1. *Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tuomioistuinten antamat, tämän asetuksen tulkintaa koskevat lainvoimaiset tuomiot annetaan ilman aiheetonta viivytystä tiedoksi komissiolle.* [tark. 254]
2. *Komissio perustaa järjestelmän, jonka välityksellä voidaan tarkastella tietoja 1 kohdassa tarkoitetuista tuomioista ja asioita koskevista Euroopan unionin tuomioistuimen tuomioista. Tämä järjestelmä saatetaan yleisön saataville. Sen on oltava täysin järjestelmällinen ja hakujen tekemisen on oltava helppoa.* [tark. 255]
3. *Tuomioihin, jotka annetaan tiedoksi 1 kohdan mukaisesti, on liitettävä vakiomuotoinen yhteenveto, joka koostuu seuraavista osista:*
 - (a) *aihe ja yhteisen eurooppalaisen kauppalaian asiaa koskeva artikla tai sitä koskevat artiklat;*
 - (b) *lyhyt yhteenveto tosiseikoista;*
 - (c) *lyhyt yhteenveto pääasiallisista perusteluista,*

(d) päätös; ja

(e) päätöksen perustelut siten, että valittu periaate ilmoitetaan selvästi. [tark. 256]

186 b artikla

Vaihtoehtoinen riidanratkaisu

1. Kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan välisissä sopimuksissa osapuolia kannustetaan harkitsemaan sopimuksesta, jonka yhteydessä he ovat sopineet yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käyttämisestä, aiheutuvien riitojen antamista direktiivin 2013/11/EU 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisen riidanratkaisuyksikön käsiteltäväksi.

2. Tämän artiklan säännöksillä ei suljeta pois tai rajoiteta osapuolten oikeutta antaa milloin tahansa asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi sen sijaan, että riita annetaan vaihtoehtoisen riidanratkaisuyksikön käsiteltäväksi. [tark. 257]

186 c artikla

Eurooppalaisten mallisopimusehtojen laatiminen

1. Komissio perustaa mahdollisimman pian ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta asiantuntijaryhmän avustamaan sitä sellaisten eurooppalaisten mallisopimusehtojen laatimisessa, jotka perustuvat yhteiseen eurooppalaiseen kauppalakiin ja täydentävät sitä, sekä edistämään niiden soveltamista käytännössä.

2. Komissio pyrkii asiantuntijaryhmän tuella antamaan ensimmäiset eurooppalaiset mallisopimusehdot [xxx] kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

3. Asiantuntijaryhmä koostuu erityisesti yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käyttäjien etuja edustavista jäsenistä. Se voi päättää perustaa erikoistuneita alaryhmiä käsittelemään erillisiä kaupallisen toiminnan aloja. [tark. 258]

IV osasto

Loppusäännökset [tark. 259]

186 d artikla

Uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava viimeistään ... (*) komissiolle tiedot tämän asetuksen soveltamisesta, erityisesti yhteisen eurooppalaisen kauppalaan käytön yleisyydestä, sen sääntöihin liittyvistä riita-asioista ja siitä, missä määrin kuluttajansuojassa ilmenee yhteisen eurooppalaisen kauppalaan ja kansallisen lain välisiä eroavuuksia. Tietojen on sisällettävä myös kattava selostus yhteisen eurooppalaisen kauppalaan säännösten tulkintaa koskevista kansallisten tuomioistuinten oikeuskäytännöistä.

2. Komissio esittää viimeistään ... (**) Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle yksityiskohtaisen kertomuksen, jossa tarkastellaan tämän asetuksen toimintaa ja otetaan huomioon muun muassa tarve laajentaa yhteisen eurooppalaisen kauppalaan soveltamisalaa yritysten välisten sopimusten osalta sekä digitaalisen sisällön markkinoiden ja teknologian sekä unionin säännösten kehitys. Erityistä huomiota on kiinnitettävä myös siihen, onko edelleen asianmukaista rajoittaa laki koskemaan vain etäsopimuksia ja erityisesti verkossa tehtäviä sopimuksia vai olisiko soveltamisalaa laajennettava kattamaan muun muassa elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehdyt sopimukset. [tark. 260]

(*) Neljä vuotta tämän asetuksen soveltamispäivästä.

(**) Viisi vuotta tämän asetuksen soveltamispäivästä.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

186 e artikla

Asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttaminen

Lisätään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ⁽¹⁾ liitteeseen kohta seuraavasti:

”22. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o ... , annettu ..., yhteisestä eurooppalaisesta kauppalaista (EUVL L ...).” [tark. 261]

186 f artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

2. Sitä sovelletaan ... (*).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa. [tark. 262]

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2006/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä (asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä) (EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1).

(*) Kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

Lisäys 1

Malliohjeet sopimuksen peruuttamista varten

Peruuttamisoikeus

Teillä on oikeus peruuttaa tämä sopimus 14 päivän kuluessa mitään syytä esittämättä.

Peruuttamisen määräaika päättyy 14 päivän kuluttua päivästä, (1).

Peruuttamisoikeuden käyttämistä varten teidän on toimitettava meille (2) ilmoitus (esim. postitse lähetetty kirje, faksi tai sähköpostiviesti), jossa todetaan selvästi, että haluatte peruuttaa tämän sopimuksen. Ilmoituksen voi tehdä myös käyttäen liitteenä olevaa peruutuslomakkeen mallia, mutta se ei ole välttämätöntä. (3)

Peruuttamisen määräajan noudattamista varten riittää, että ilmoitus peruuttamisoikeuden käytöstä lähetetään ennen peruuttamisen määräajan päättymistä.

Peruuttamisen vaikutukset

Jos päätätte peruuttaa tämän sopimuksen, maksamme teille takaisin kaikki suorittamanne maksut, mukaan lukien toimituskulut (ei kuitenkaan niitä mahdollisia ylimääräisiä kuluja, jotka ovat aiheutuneet siitä, että valitsitte muun kuin tarjoamamme edullisimman vakiotoimitustavan) viipymättä ja viimeistään 14 päivän kuluttua siitä kun olemme saaneet tiedon päätöksestänne peruuttaa tämä sopimus. Maksut palautetaan samalla maksuvälineellä, jolla ne oli alun perin maksettu, ellete nimenomaisesti ilmoita toisin; palautuksesta ei missään tapauksessa koidu teille lisäkustannuksia. (4)

(5)

(6)

Täyttöohjeet:

(1) Lisätään jokin seuraavista lainausmerkein varustetuista kohdista:

- a) kun kyseessä on myyntisopimukseen liittyvä palvelusopimus tai sopimus, jonka nojalla toimitetaan vettä, kaasua tai sähköä, jos niitä ei pidetä kaupan tietynä tilavuutena tai määrättyinä määrinä, tai kaukolämpöä tai muutoin kuin aineellisella välineellä toimitettavaa digitaalista sisältöä: ”jona sopimus on tehty.”;
- b) kun kyseessä on myyntisopimus: ”jona te (tai nimeämämme kolmas, joka ei saa olla rahdinkuljettaja) saatte tavarat tosiasialliseen hallintaanne.”;
- c) kun kyseessä on sopimus, jossa kuluttaja on tilannut monenlaisia tavaroita samassa tilauksessa ja tavarat toimitetaan erikseen: ”jona te (tai nimeämämme kolmas, joka ei saa olla rahdinkuljettaja) saatte viimeiset tavarat tosiasialliseen hallintaanne.”;
- d) kun kyseessä on sopimus, jossa tavara toimitetaan erissä tai osina: ”jona te (tai nimeämämme kolmas, joka ei saa olla rahdinkuljettaja) saatte viimeisen erän tai osan tosiasialliseen hallintaanne.”;
- e) kun kyseessä on sopimus, jossa tavaroita toimitetaan säännöllisesti määrätyn ajan kuluessa: ”jona te (tai nimeämämme kolmas, joka ei saa olla rahdinkuljettaja) saatte ensimmäiset tavarat tosiasialliseen hallintaanne.”

(2) Täytetään elinkeinonharjoittajan nimi, käyntiosoite ja tarvittaessa puhelin- ja faksinumero sekä sähköpostiosoite.

(3) Jos elinkeinonharjoittaja tarjoaa kuluttajalle mahdollisuuden täyttää ja toimittaa vakiomuotoinen peruuttamislomake sähköisesti verkossa, lisätään seuraava kohta: ”Voitte myös täyttää peruuttamista koskevan vakiolomakkeen sähköisesti tai antaa muun selvän ilmoituksen verkkosivullamme osoitteessa [lisätään internetosoite]. Jos käytätte tätä vaihtoehtoa, toimitamme teille viipymättä vahvistuksen peruuttamisilmoituksen vastaanottamisesta pysyvällä välineellä (esim. sähköpostitse).”

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

- 4 Kun kyseessä on sopimus, jossa elinkeinonharjoittaja ei ole tarjoutunut noutamaan tavaroita itse peruuttamisen tapahtuessa, lisätään seuraava kohta: "Voimme pidättää palautuksen, kunnes olemme saaneet tavarat takaisin tai olette osoittanut palauttaneenne ne, sen mukaan kumpi näistä tapahtuu aiemmin."
- 5 Jos kuluttaja on vastaanottanut sopimuksessa tarkoitetut tavarat, lisätään seuraava kohta:
- a) lisätään:
- "Elinkeinonharjoittaja noutaa tavarat."; tai
 - "Teidän on lähetettävä tai palautettava tavarat meille tai ____ [lisätään tarvittaessa sen henkilön nimi ja käyntiosoite, jonka elinkeinonharjoittaja on valtuuttanut vastaanottamaan tavarat puolestaan], viipymättä ja viimeistään 14 päivän kuluttua päivästä, jona ilmoititte meille sopimuksen peruuttamisesta. Määräajan noudattamiseksi riittää, että tavarat lähetetään ennen 14 päivän määräajan päättymistä."
- b) tai:
- "Elinkeinonharjoittaja maksaa tavaroiden palauttamiskustannukset."; tai
 - "Kuluttaja maksaa tavaroiden palauttamiskustannukset."; tai
 - Jos kyseessä on etäsopimus eikä elinkeinonharjoittaja ole tarjoutunut maksamaan tavaroiden palauttamiskustannuksia ja tavarat ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niitä voida palauttaa tavallisessa postissa: "Kuluttaja maksaa tavaroiden palauttamiskustannukset, jotka ovat ____ euroa [lisätään määrä]."; tai jos tavaroiden palauttamiskustannuksia ei voida määrittää tarkasti etukäteen: "Kuluttaja maksaa tavaroiden palauttamiskustannukset, joiden määräksi arvioidaan enintään noin ____ euroa [lisätään määrä]"; tai
 - ~~Jos kyseessä on muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus ja tavarat ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niitä voida palauttaa tavallisessa postissa, ja ne on toimitettu kuluttajan kotiin sopimuksen tekoajankohtana: "Elinkeinonharjoittaja noutaa tavarat omalla kustannuksellaan."~~ **[tark. 263]**
- c) "Kuluttaja on vastuussa vain sellaisesta tavaroiden arvon alenemisesta, joka johtuu muusta kuin tavaroiden luonteen, ominaisuuksien ja toimivuuden toteamiseksi tarvittavasta käsittelystä."
- 6 Jos sopimus koskee myyntisopimukseen liittyvien palvelujen suorittamista, lisätään seuraava kohta: "Jos olette pyytänyt, että myyntisopimukseen liittyvien palvelujen suorittaminen aloitetaan peruuttamisen määräajan kuluessa, teidän on maksettava meille määrä, joka vastaa niiden suoritusten laajuutta, jotka on toteutettu ennen kuin ilmoititte meille tämän sopimuksen peruuttamisesta, suhteessa koko sopimuksen täyttämiseen."

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

Lisäys 2

Peruuttamislomakkeen malli

(Lomake täytetään ja palautetaan vain kun halutaan peruuttaa tehty sopimus.)

- Vastaanottaja: [tähän lisätään elinkeinonharjoittajan nimi, käyntiosoite ja tarvittaessa faksinumero ja sähköpostiosoite]:
- Ilmoitan/Ilmoitamme (*), että haluan/haluamme (*) peruuttaa tekemäni/tekemämme (*) sopimuksen, joka koskee seuraavien tavaroiden toimittamista (*)/seuraavan digitaalisen sisällön toimittamista/seuraavan palvelun suorittamista (*)
- Tilauspäivä (*)/Vastaanottopäivä (*)
- Kuluttajan nimi (*)/Kuluttajien nimet (*)
- Kuluttajan osoite (*)/Kuluttajien osoitteet (*)
- Kuluttajan allekirjoitus (*)/Kuluttajien allekirjoitukset (*) (vain jos lomake täytetään paperilla)
- Päiväys

(*) Tarpeeton yliviivataan.

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

LIITE

VAKIOMUOTOISEN ILMOITUKSEN MALLI

Olette tekemässä sopimusta, johon sovelletaan yhteistä eurooppalaista kauppalakia eli sääntöjä, joita kuluttajat voivat käyttää valtioiden rajat ylittävissä sopimuksissa kansallisen sopimusoikeuden sääntöjen sijasta. Nämä säännöt ovat identtiset kaikkialla Euroopan unionissa, ja ne on laadittu niin, että ne takaavat korkean kuluttajansuojan.

Sopimukseen sovelletaan yhteistä eurooppalaista kauppalakia vain, jos annatte siihen nimenomaisen suostumuksenne.

Jos sopimus on tehty puhelimitse tai jollakin muulla tavoin (esimerkiksi tekstiviestillä), ette ole voinut saada tätä ilmoitusta etukäteen. Siinä tapauksessa sopimus tulee voimaan vasta kun olette saanut tämän ilmoituksen ja vahvistanut, että suostutte EU:n yhteisen kauppalain käyttöön.

Jäljempänä esitetään kuluttajan tärkeimmät oikeudet.

YHTEINEN EUROOPPALAINEN KAUPPALAKI: TÄRKEIMMÄT KULUTTAJAN OIKEUDET

Kuluttajan oikeudet ennen sopimuksen allekirjoittamista

Elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle olennaiset tiedot sopimuksesta, esimerkiksi tuotetta koskevat tiedot ja sen kauppahinta, mukaan lukien kaikki verot ja maksut, sekä omat yhteystietonsa. ~~Tietojen on oltava erityisen yksityiskohtaiset silloin kun ostoksia tehdään muualla kuin elinkeinonharjoittajan liikkeessä tai jos kuluttaja ei ole henkilökohtaisesti tekemisissä elinkeinonharjoittajan kanssa eli esimerkiksi silloin kun ostoksia tehdään verkossa tai puhelimitse.~~ Jos näissä tiedoissa on puutteita tai virheitä, kuluttajalla on oikeus vahingonkorvaukseen. [tark. 264]

Kuluttajan oikeudet sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen

Kuluttaja voi useimmissa tapauksissa peruuttaa kaupan 14 päivän kuluessa, jos tavarat on ostettu muualla kuin elinkeinonharjoittajan liikkeessä tai jos hän ei ole tavannut elinkeinonharjoittajaa henkilökohtaisesti ostotapahtuman yhteydessä (esimerkiksi jos ostokset on tehty verkossa tai puhelimitse). Elinkeinonharjoittajan on annettava kuluttajalle tätä koskevat tiedot ja vakiomuotoinen peruuttamislomake⁽¹⁾. Jos elinkeinonharjoittaja ei ole toiminut näin, kuluttajalla on oikeus perua sopimus vuoden kuluessa.

Mitä kuluttaja voi tehdä, jos tuotteet ovat virheellisiä tai niitä ei toimiteta sovitusti? Kuluttaja voi vaatia, että tuote 1) toimitetaan, 2) vaihdetaan tai 3) korjataan, tai 4) että kauppahintaa alennetaan. 5) Kuluttaja voi perua sopimuksen, palauttaa tuotteen ja saada rahansa takaisin, paitsi jos virhe on hyvin vähäinen. 6) Kuluttaja voi vaatia vahingonkorvausta. Kuluttajan ei tarvitse maksaa kauppahintaa ennen kuin hän on saanut virheettömän tuotteen.

Jos elinkeinonharjoittaja ei ole suorittanut jotakin myyntisopimukseen liittyvää *palvelua* sopimuksessa luvutulla tavalla, kuluttajalla on vastaavat oikeudet. Sen jälkeen kun kuluttaja on huomauttanut asiasta elinkeinonharjoittajalle, tällä on kuitenkin oikeus yrittää ensin hoitaa asia sovitulla tavalla. Vasta jos elinkeinonharjoittaja ei vieläkään saa hoidettua asiaa kuntoon, kuluttajalla on oikeus 1) pyytää uudelleen elinkeinonharjoittajaa suorittamaan kyseinen palvelu, 2) olla maksamatta kauppahintaa kunnes palvelu on suoritettu asianmukaisella tavalla, 3) vaatia hinnanalennusta, tai 4) vaatia vahingonkorvausta. 5) Kuluttaja voi myös peruuttaa sopimuksen ja saada rahansa takaisin, paitsi jos palvelun suorittamiseen liittyvä virhe on hyvin vähäinen. Määräaika, johon mennessä kuluttajan on vaadittava oikeuksiaan siinä tapauksessa, että tuotteet ovat virheellisiä tai niitä ei toimiteta sovitusti: Kuluttajalla on aikaa vaatia oikeuksiaan kaksi vuotta sen jälkeen kun hän on huomannut tai hänen olisi pitänyt huomata, että elinkeinonharjoittaja ei ole täyttänyt sopimusta sovitulla tavalla. Jos tällaisia ongelmia ilmenee vasta pitkän ajan kuluttua, kuluttajan on vaadittava oikeuksiaan viimeistään 10 vuoden kuluttua siitä kun elinkeinonharjoittajan olisi pitänyt toimittaa tavarat tai digitaalinen sisältö tai suorittaa niihin liittyvä palvelu.

Suoja kohtuuttomia sopimusehtoja vastaan: Elinkeinonharjoittajan kohtuuttomat vakiosopimusehdot eivät sido kuluttajaa oikeudellisesti.

Tämä luettelo kuluttajan oikeuksista ei ole tyhjentävä eikä siinä esitetä kaikkia yksityiskohtia. Yhteinen eurooppalainen kauppalaki on saatavissa täällä. Sopimus kannattaa lukea huolellisesti läpi.

Mahdollisen riita-asian syntyessä voi olla hyvä hankkia oikeudellista neuvontaa.

⁽¹⁾ Insert a link here.

Keski viikko 26. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0160

Tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistaminen, esittämistapa ja myynti *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (COM(2012)0788 – C7-0420/2012 – 2012/0366(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/65)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0788),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0420/2012),
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon oikeusperustasta,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan, 53 artiklan 1 kohdan sekä 62 ja 114 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon delegoitujen säädösten käytöstä,
 - ottaa huomioon Tšekin edustajainhuoneen, Tanskan parlamentin, Kreikan parlamentin, Italian edustajainhuoneen, Italian senaatin, Portugalin parlamentin, Romanian edustajainhuoneen sekä Ruotsin valtiopäivien toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisympäristössä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 4. heinäkuuta 2013 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 3. heinäkuuta 2013 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 18. joulukuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55, 37 ja 37 a artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0276/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan ⁽³⁾;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 65.

⁽²⁾ EUVL C 280, 27.9.2013, s. 57.

⁽³⁾ Tämä kanta korvaa 8. lokakuuta 2013 hyväksytyt tarkistukset (Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0398).

Keskiviikko 26. helmikuuta 2014

3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0366

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 26. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2014/40/EU.)

Torstai 27. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0165

Eurooppalainen tutkintamääräys *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. helmikuuta 2014 esityksestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rikosoikeuden alan eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä (09288/2010 – C7-0185/2010 – 2010/0817(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/66)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetun jäsenvaltioiden ryhmän aloitteen (09288/2010),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 76 artiklan b alakohdan ja 82 artiklan 1 kohdan a alakohdan, joiden mukaisesti säädösesitys on toimitettu Euroopan parlamentille (C7-0185/2010),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 ja 15 kohdan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 5. joulukuuta 2013 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 44 ja 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0477/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2010)0817

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 27. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/.../EU antamiseksi rikosasioita koskevasta eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2014/41/EU.)

Torstai 27. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0166

Kolmansien maiden kansalaisten viisumivaatimukset *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta (COM(2013)0853 – C7-0430/2013 – 2013/0415(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/67)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0853),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0430/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 13. helmikuuta 2014 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0104/2014),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2013)0415

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 27. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 259/2014.)

Torstai 27. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0167

**Metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puutuotteiden kauppaa Euroopan unioniin koskeva EU:n ja Indonesian välinen vapaaehtoinen kumppanuussopimus

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. helmikuuta 2014 esityksestä neuvoston päätökseksi metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja Euroopan unioniin suuntautuvaa puutuotteiden kauppaa koskevan Euroopan unionin ja Indonesian tasavallan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen tekemisestä (11767/1/2013 – C7-0344/2013 – 2013/0205(NLE))

(Hyväksyntä)

(2017/C 285/68)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (11767/1/2013),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Indonesian tasavallan vapaaehtoiseksi kumppanuussopimukseksi metsälainsäädännön soveltamisen valvonnasta, metsähallinnosta ja Euroopan unioniin suuntautuvasta puutuotteiden kaupasta (11769/1/2013),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan, 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan ja 218 artiklan 7 kohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0344/2013),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen sekä kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A7-0043/2014),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Indonesian tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 27. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0168

Henkilötarkastukset ulkorajoilla ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yksinkertaistetun järjestelmän käyttöönotosta henkilötarkastuksissa ulkorajoilla siten, että Kroatia ja Kypros hyväksyvät yksipuolisesti tietyt asiakirjat kansallisia viisumejaan vastaaviksi alueidensa läpi tapahtuvaa kauttakulkua varten tai 180 vuorokauden pituista ajanjaksoa kohden enintään 90 vuorokautta kestävää alueellaan oleskelua varten sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätösten N:o 895/2006/EY ja N:o 582/2008/EY kumoamisesta (COM(2013)0441 – C7-0186/2013 – 2013/0210(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/69)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2013)0441),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan ja 77 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0186/2013),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 5. helmikuuta 2014 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0082/2014),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2013)0210

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 27. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2014/EU antamiseksi yksinkertaistetun järjestelmän käyttöönotosta henkilötarkastuksissa ulkorajoilla siten, että Bulgaria, Kroatia, Kypros ja Romania hyväksyvät yksipuolisesti tietyt asiakirjat kansallisia viisumejaan vastaaviksi alueidensa läpi tapahtuvaa kauttakulkua varten tai 180 vuorokauden pituista ajanjaksoa kohden enintään 90 vuorokautta kestävää alueellaan oleskelua varten, sekä päätösten N:o 895/2006/EY ja N:o 582/2008/EY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä N:o 565/2014/EU.)

Torstai 27. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0169

Kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja ne kolmannet maat, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 27. helmikuuta 2014 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta (COM(2012)0650 – C7-0371/2012 – 2012/0309(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2017/C 285/70)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2012)0650),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0371/2012),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 5. helmikuuta 2014 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0373/2013),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission lausuman;
 3. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevan komission lausuman;
 4. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2012)0309

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 27. helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2014 antamiseksi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 509/2014.)

Torstai 27. helmikuuta 2014

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission lausuma Kolumbian ja Perun arvioinnin jatkamisesta

Euroopan parlamentti ja neuvosto toteavat tarpeen arvioida edelleen, täyttävätkö Kolumbia ja Peru asiaankuuluvat perusteet, ennen kuin komissio esittää neuvostolle suosituksia päätöksiksi, joilla valtuutetaan käynnistämään neuvottelut viisumivapautta koskevasta sopimuksista näiden maiden kanssa.

Komissio sitoutuu käynnistämään nämä arvoinnit viipymättä ja välittämään ne Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisimman pian tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

Euroopan parlamentti ja neuvosto panevat merkille tämän komission sitoumuksen.

Komission lausuma Euroopan parlamentille annettavista tiedoista

Komissio panee tyytyväisenä merkille, että Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamista koskevan komission ehdotuksen, jolla pyritään ajantasaistamaan liitteet, jotka sisältävät luettelot kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi, sekä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske.

Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista 20 päivänä lokakuuta 2010 tehdyn puitesopimuksen ja erityisesti sen 23 kohdan mukaisesti komissio toteaa olevansa sitoutunut toimittamaan Euroopan parlamentille säännöllisesti tietoja niiden viisumivapautta koskevien neuvottelujen kulusta, jotka aiheutuvat tiettyjen maiden siirtämisestä asetuksen (EY) N:o 539/2001 liitteeseen II. Komissio antaa ajantasaiset tiedot Euroopan parlamentin asiaankuuluville elimille vähintään kahdesti vuodessa.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI